

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

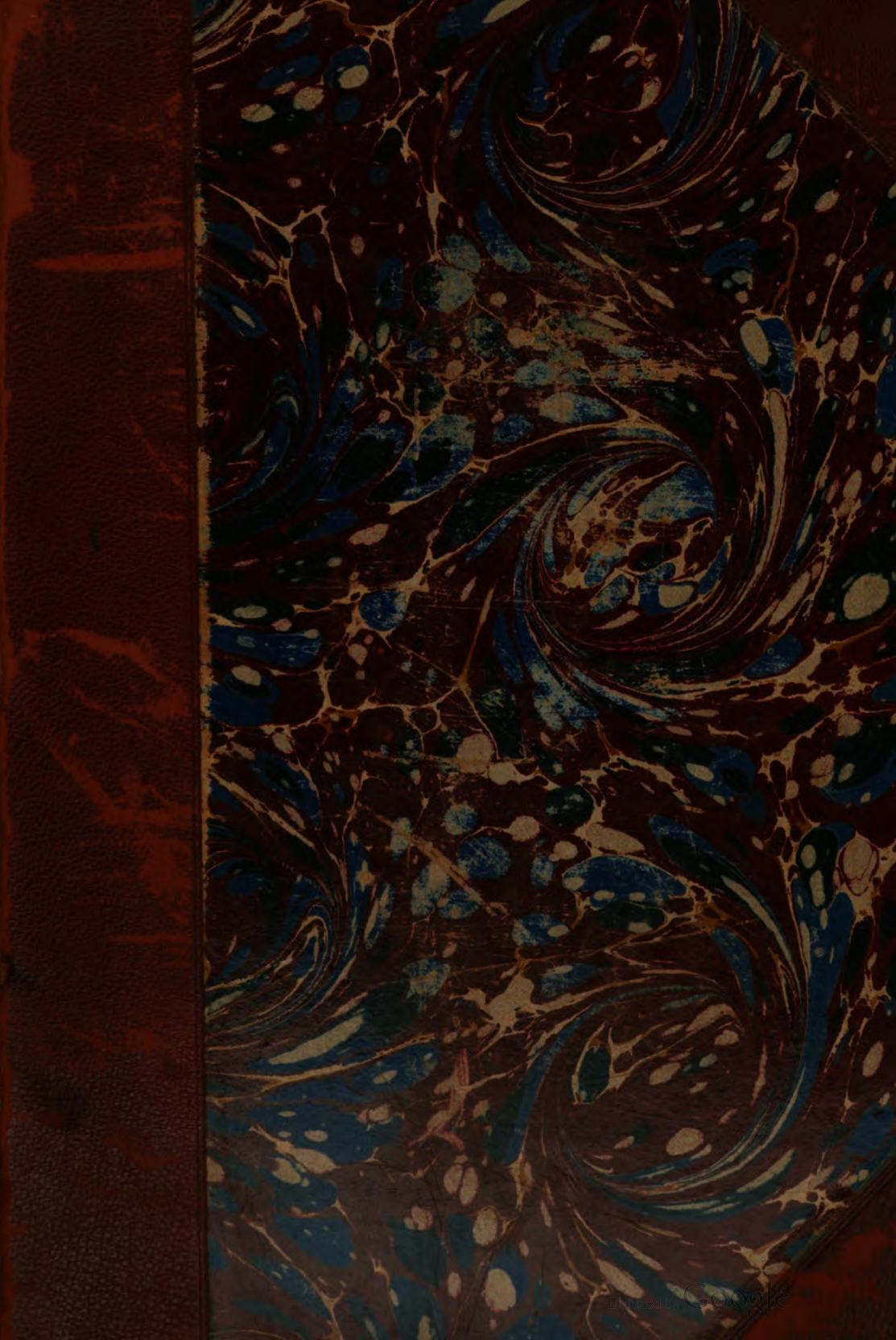
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HARVARD COLLEGE
LIBRARY

SCANDINAVIAN COLLECTION

GIFT OF
FREDRIK HERMAN GADE
(CLASS OF 1892)

JOHN ALLYNE GADE
(CLASS OF 1896)

HORACE UPTON GADE
(CLASS OF 1902)

RIKSKANSLEREN
AXEL OXENSTIERNAS
SKRIFTER OCH BREFVEXLING

**UTGIFNA AF KONGL. VITTERHETS- HISTORIE-
OCH ANTIQVITETS-AKADEMIEN**

SENARE AFDELNINGEN

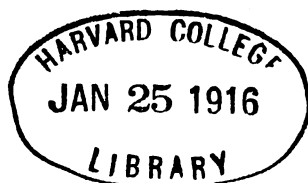
ELFTE BANDET

**CARL BONDE OCH LOUIS DE GEER M. FL.
BREF ANGÅENDE BERGVERK, HANDEL OCH FINANSER**

STOCKHOLM
P. A. NORSTEDT & SÖNERS FÖRLAG

Pris 12 kronor.

11. 11. 5

*Gift of
F. H. Gade
J. A. Gade
H. U. Gade*

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1905

FÖRORD.

I Gustaf II Adolfs och Axel Oxenstiernas inre politik spelade bergshandlingen en mycket viktig roll. Det har därför ansetts lämpligt att i ett band sammanföra de bref till rikskansleren, som företrädesvis angå bergverken, och till dem föga en del andra, som röra finansiella frågor af omedelbart samband med bergshandlingen, hufvudsakligen kronans kopparhandel.

Detta band innehåller sålunda först och främst bref från åtskilliga ämbets- och tjänstemän, som på ett eller annat sätt haft med bergverken att göra och om dem korresponderat med rikskansleren. Af dessa bref äro Carl Bondes de som sträcka sig öfver den längsta tidrymden och lämna de rikaste sakliga uppgifterna. En egenhändig relation af honom (tryckt sid. 148—151) ger upplysningar om hans ämbetsmannabana, hvilka dock icke äro fullständiga och icke fria från minnesfel. Bergverken lärde han känna redan under Karl IX:s tid, då han sattes till ståthållare öfver Kopparberget, och denna post behöll han under de första åren af Gustaf Adolfs regering. Sannolikt år 1613 förflyttades han till Västerås, enligt yttranden i hans bref för att öfvertaga Västmanland med Salberget i stället för Kopparberget, men faktiskt kom hans ståthållarskap fortfarande att omfatta äfven Dalarne. Under året 1618 och möjligen slutet af 1617 tjänstgjorde han såsom kammarråd men återvände snart till sin ståthållarepost och stannade där till år 1624, då han fick utbyta Västerås' län mot Jönköpings. Redan följande år lämnade han dock Jönköping, nu för att insättas i direktionen öfver konungens stora bergverkskompanier, Koppar- och Järnkompanierna. Efter deras misslyckande blef Carl Bonde några år ståthållare öfver Örebro län med Värmland — sålunda äfven nu med stora bergverksdistrikt inom sitt län. Från denna post kallades han år 1633 efter konungens död att inträda i råderegeringen i Stockholm och samtidigt tjänstgöra i räknekammaren med särskild uppgift att hålla

uppsikt öfver hela rikets bergverk. Därmed förbereddes sålunda hans slutliga förordnande till »gouverneur» öfver Bergskollegiet (Bergsamtet), då detta äntligen år 1637 kom till stånd (fullm. 14 febr. 1637.). På denna post kvarstod han till sin död. Under åren 1644 (1643)—1645 förenade han därmed också ståthållarepost i Nora län, som omfattade Nora och Lindes bergslag. — Carl Bonde var genom sitt första gifte, med Beata (Gustafsdotter) Oxenstierna, svåger med rikskansleren.

Christer Bonde, Carl Bondes son, har brefväxlat med rikskansleren redan under sina studieår, inträdde år 1641 såsom assessor i Bergskollegiet och förordnades år 1644 att biträda fadern också i dennes sistnämnda län, fick själf år 1645 öfvertaga detta län samt förflyttades år 1648 till Örebro, med hvars län Noras och Lindes bergslag nu sammanslogs.

Peter Kruse skrifver i början af 1620-talet såsom enskild köpman om sina affärsförbindelser med kronan och rikskansleren. Vid det förutnämnda Kopparkompaniets organisation blef han en af dess direktorer och sattes (år 1625) till ståthållare »uti Kopparbergslagen med dess län och Tuna socken». Då länen reglerades efter tillkomsten af 1634 års regeringsform, stadfästes Peter Kruse såsom landshöfding i Dalarne och öfver Kopparberget. Detta sistnämnda utbröts dock, såsom nedan skall nämnas, år 1641 och lades till ett annat län.

Georg (Görg) Grissbach var till börden tysk och kom till Sverige såsom ingenjörofficer, men öfvergick redan under Gustaf Adolfs tid till bergverken och designerades af denne till plats i den bergverksstyrelse, han ämnade upprätta. När Bergsamtet kom till stånd, inträdde också Grissbach däri såsom öfverbergmästare.

Johan Berndes tjänstgjorde under 1630-talets förra del såsom kammarråd och blef efter Bergsamtets inrättande därjämte vice-president i detta. Med år 1639 fick han lämna kammaren för att helt och hållet ägna sig åt bergverken, och år 1641 utvidgades ytterligare denna hans uppgift, i det att en stor del af rikets viktigaste bergslager, Salbergs och Kopparbergs län samt Norberg, sammanfördes till ett län med Berndes såsom ståthållare. Sin post i den centrala bergstyrelsen behöll han därjämte.

Mera allmänt administrativt var Gustaf Leijonhufvuds ställning. Hans handläggning af en del bergverksärenden berodde därpå, att han var landshöfding öfver Närke och Värmland; det senare landskapet afskildes dock år 1639 till ett särskildt län.

Bergsman tillfyrket var däremot Hans Filip Lybecker. Han tjänstgjorde under 1640-talet såsom bergmästare vid Kopparberget och hade därjämte uppsikt öfver bergverken i Norrland.

Till Bergskollegium hörde likaledes Erik Fleming, som redan på 1630-talet började sin tjänstgöring i detta ämbetsverk och efter en utländsk studieresa åter inträdde däri såsom assessor år 1642. Längre fram steg han till de högsta posterna af denna förvaltningsgren, blef 1651 landshöfding öfver Kopparberget efter Berndes och följande år president i Bergsamtet efter Carl Bonde.

Af samma natur som bergverkstjänstemännens skrivelser äro helt naturligt brefven från Kopparbergsmännen själfva. Äfven dessa hafva därföre fått plats i föreliggande band.

En särställning bland dessa korrespondenter intar David Fredrik Siegroth, liksom Grissbach en till Sverige inflyttad tysk. Äfven han hade verkat såsom bergmästare redan före Bergsamtets tillkomst och fick plats i detta ämbetsverk, men hans bref till rikskansleren röra icke bergverken utan saltberedningen, som sorterade under Bergsamtet och ställts under hans särskilda ledning.

Af bref rörande kopparhandeln och andra finansfrågor upptagas i detta band tre serier, från Erik Larsson von der Linde, från Conrad von Falkenberch och från Louis de Geer.

Erik Larsson var köpman och inträdde liksom Peter Kruse i början af 1620-talet i kopparkompaniet. År 1627 förordnades han till faktor öfver kronans räntekammare och kom därmed i medelpunkten af såväl finanspolitiken som uppköpen och leveranserna för kronans räkning. Räntekammaren lämnade han med nyåret 1629, men användes fortfarande i en mängd transaktioner af olika slag, sattes år 1630 till »faktor öfver krigsstaten» och skickades följande år till Holland för att där leda både kopparens försäljning och andra viktiga finansiella operationer. Före afresan hade han erhållit adelsbref, dat. 7 jan. 1631. Uppdraget i Holland återkallades dock vid årets slut, och Erik Larsson måste inställa sig hos konungen för att göra räkenskap; när han efter dennes död åter reste till Holland, år 1633, var det för att ordna affärrerna och återvända till Sverige. I jan. 1634 skickas han ut på nytt af förmyndarregeringen, men återvände redan på sommaren.

Conrad von Falkenberch (han skref själf regelbundet Falkenberch, icke Falkenberg) utsändes år 1626 för att studera bergshandteringen och i andra uppdrag. Två år senare afgick han såsom hufvudsakligen finansiell agent till Holland och stannade

där till Erik Larssons ankomst 1631. Vid dennes återkallande måste emellertid Falkenberch återtaga sin post i hans ställe, och först sommaren 1633 fick han återvända till Sverige, där han blef en af förmyndarregeringens dugligaste ämbetsmän. Hans bref från dessa senare år röra dock andra ämnen och äro därför icke här upptagna.

Louis de Geer är den svenska handels och den svenska brukshandterings främste man under denna period, men trädde i olikhet med Erik Larsson och Peter Kruse aldrig direkt i svenska kronans tjänst. Hans bref härröra därför icke från något direkt uppdrag utan angå olika sidor af hans affärsförbindelser med kronan och rikskanaleren. Endast krigsåren 1644—1645 utgöra härifrån ett naturligt undantag.

Vid redaktionen af samtliga bref har utgifvaren så långt möjligt varit sökt i noter bifoga sådana upplysningar, som af brefvens innehåll erfordrats. Sålunda äro en del aktstycken, hvartill brefven referera sig, aftryckta, eller hänvisningar gjorda till vederbörande samlingar. Det torde dock icke vara öfverflödigt att anmärka, att hufvudkällorna för både bergverkens och kopparhandels historia för denna tid äro att söka i sådana, hittills otryckta samlingar. Bland dessa finnas numera särskilda serier af »Handlingar rörande bergverken» både i Kammararkivet och i Riksarkivet, och Bergskollegii gamla arkiv, börjande med 1637, är till stor del i behåll; vissa serier hafva numera blifvit deponerade i Riksarkivet, återstoden finnes i Kommerskollegii arkiv.

Såsom bihang till detta band äro slutligen tryckta åtskilliga tabeller öfver Sveriges import och export sjöledes åren 1637—1640 och 1645. Angående dessa tabeller hänvisas till vid dem fogade efterskrift. I samlingen i Riksarkivet föreligger utom de här tryckta ytterligare några längder af samma art, men dessa utgöra dels summariska sammanfattningar af siffror, som ingå i de här tryckta hufvudregistren, dels korta sammandrag, som icke specificera varuslagen, och hafva därför uteslutits vid tryckningen. Till ett par listor för 1640 finnas dubletter i Kammararkivet, där också två mindre utförliga exportlängder för 1641 äro förvarade, till hvilka ingen motsvarighet finnes i Riksarkivets samling.

Redaktionen af detta band är, med undantag för ofvannämnda efterskrift till bihanget, ombesörjd af undertecknad.

Nils Edén.

INNEHÅLL.

	Sid.
Carl Bondes bref 1611—1650	1
Bihang: C. B:s utredning om Järnkompaniet (1625) . .	136
C. B:s utlåtande om Bergsamtet (1636?)	144
C. B:s relation om sin verksamhet i kronans tjänst .	148
Christer Bondes bref 1636—1653	153
Peter Kruses bref 1622—1644	195
Georg Grissbachs bref 1634—1648	221
Bihang: G. G:s förslag om ett bergsamt (1636) . . .	253
Johan Berndes' bref 1636—1649	257
Gustaf Leijonhufvuds bref 1639—1646	313
Hans Filip Lybeckers bref 1643—1650	331
Erik Flemings bref 1644—1653	343
Kopparbergsmännens bref 1621—1649	361
David Fredrik Siegroths bref 1639—1645	391
Erik Larsson von der Lindes bref 1621—1636	413
Conrad von Falkenberchs bref 1626—1633	541
Louis de Geers bref 1621—1645	653
Bihang: Tabeller öfver Sveriges import och export sjöledes 1637—1640 och 1645 (General-tullförvaltaren Mårten Augustinsson Leijonskölds årsberättelser till rikskansleren)	685

CARL BONDES
BREF
TILL
RIKSKANSLEREN
AXEL OXENSTIERNA

1611—1650

1. (*Egenhändigt.*)

Näsgård den 3 Juni 1611.

Danskarna tros ämna infalla i Västerdalarna eller Värmland. C. B. skall på K. M:ts befallning inrycka i Jämtland. Närmare meddelanden i bref till drottningen.

Broderligh och venligh helsand försendt med Gud alzmectigh nu och altid. Kiere Bror Axsell Åxsenstierna, din helsa och velmåga er migh altid kiert att förnima, och betackar min Bror venligen för alt gått, som du migh befuist hafuer, dett jagh gerna igen förskylla[r] och förtienar, den stund jagh lefuer. K. B., huad tidingar her er, så hörres vell, att Juten vijll in i Vesterdallarna eller Vermeland, men i Jemteland seics föruisa, att han skall hafua der en hop fremat folk, däck Jutar eller Norbagga. Jagh hafuer efter K. M. befalningh [tänkt] den 11 Junii begifua migh på vegen dittått med en hop folck, Gud gifue til lycka, och hafuer K. M. befallatt, att man der skulle slå en skanzck och lätta Jemterna suerie under Sueries krona igen, om Gud gofue lyckan til att man dett finge in, huilkett man förhoppas. Jagh menar, att jagh skall blifua 4 tusan stark. Huad mer her er, får min Bror see aff den copia aff dett breff, som jagh sender till H. M. Drätningen*). Mitt bod hafuer jagh utt til syster Anna och faster och beder digh, Kiere Bror, att mina kleder, som hoss digh på Fiholm cre, måtte blifua der til tes, om Gud vijll, jagh skall komma igen. Ditt fööll er her med stodett och er rett lustigt. Jag hafuer och nu först löctatt att handla med almogen her uppe. Gud lätte oss finus och alla våra gode vener med helsand. Och be-

*) Hvarken originalbrevet eller kopian har anträffats. Om anfallsplanen mot Jämtland kan jämföras Karl IX:s bref till Dalkarlarna af 10 Juni 1611, Riksregistraturet.

faller digh, K. B., Gud alzmectigh samt allt dett du vell vijlt bode til lif och si[e]ll. Hastigt aff Ness gård den 3 Junii 1611.

D. T. B. O. V. A.

Carl Bonde mp.

Utanskrift: K. M. til Suerie alles vår nådige Herre och Konungz högbe-
trode man och ricksens råd, den edlle och velborne her Axsel Oxsenstierna
till Fibholm och Tijdön, min tilförlåtande gode ven, detta venligen.

2. (*Egenhändigt.*)

Kopparberget den 16 Juni 1611.

Dalkarlarna vägra att lyda befallningen om infall i Jämtland. De hafva haft
ett möte och beslutit att stauna hemma för att försvara sitt eget land.
Förfrågan, om Ulf Bonde stupat.

Min broderlige och venlige helsand försend med Gud alzmectigh. Nest all löcönskan och velfärd så betackar jagh min K. B. för alt gott, dett jagh migh altid om befitta skall till att förskylla, och gifuer digh broderligen til kienna, att den resan, som K. M. migh befalt hafuer ätt Jemteland, er affelagen, ty dee befructa sigh, att fienden skall falla in her i Dallan. Och var jagh opryct med alt dett folck her var till Dallan, ty hitt ifron dem kom så hastig bod, dågh hafuer der varitt 4 faner folck, och ere stragx till rygia drefne och som man menar sigh til att försterkia. Her er sådan folck, så dee intett vetta, huad dee vella, eij lätta sigh aff andra regiera eller undervijsa. Gud hielpe migh vell hedan. Sin egen skriffuare i Dallan hafua dee haft i kistan och sega fritt utt, att huad K. M. bref jagh dem föresitt hafuar er intett K. M. breff eller befallni[n]gh utan min befalning och dict, så jagh vett intett, huru lenge jag lefuer her för dem, och haffua her uttspritt, att min bror Jöns Bonde skall vara römd ätt Dannemarck, på dett att dee skolla hafua betor orsag emott migh. Och hedan kan jag intett komma. K. B., jagh hafuer och förnumitt, tett Gud betre, om så sant er, att min bror Ulff Bonde skall vara slagen. K. B., skriff mig till, om så er, eller om Jöns Bonde er der, gör vell och bed honom skrifua mig till, huru dett med dem tilstår. Jag er her såsom ifron alla goda vener affskilt och råder så mökett som »kiör utt hunden och gå si[e]lff effter». Hella landett her hafua sielue haft ett möte i Dalla och

der beslutit, att ingen her ofuan Longhedan skall draga nogen stad, utan her vella de sigh försuara*), sosom och skreuitt til Närke, att dee skolla sittia stilla och intett draga hitt, så villia dee her intett draga til dem, och att dee skulle senda hitt dee Suenska föredare, som der ere. Och seia dee, att grefue Axsell skall vara der inne och vij[ll] falla in her i Dallan. Huad santt er, vett man icke. Gud hi[e]lpe oss alla. Och befaller dig Gud samt

*) Beslutet är i afskrift bilagdt Bondes bref. Det lyder:

Vij menige mahn, som biggie och boo ij Österc Dallerne, gøre vieterligt oss hafue förnumitt, att K. M:tt vår allernådigste Herres höghbetrode mahn och ståthollare, ährlich och välbördigh Carl Bonde, skall varra ij den mähningh, at han vill ledhsaga här ifrå landsähndan de ryttare, som nu utaff Bergslagen anteknadh och uprustadh ähre, in ått Jämtelandh. Dedh vij ingelunde kunne eller ville efterlätte, aldenstundh Gref Axxell medh andre afellingar ligie här vidh Noriskle grentzen medh itt stortt taall folk till häst och foott. Huarförre vill vij theres saak förfechte hoss K. May:tt, huilkenn visserligen ickie vill vår[t] verste, uthan at vij skulle bliefue beholdne, ickie allenast för vår eigen skuldh, uthan och jemväll för kopperbrukett skull, hvilket letelighet bliefuer ödelagtt, huar vij fatige mahn skolle efter Carl Bondes påbodh begiefua oss medh samme ryttare ijfrå vår landsähnda. Dedh vij då alldrigh kune troo att H. K. M:tt dedh vill begera, närh H. K. M:tt retelighen bliefuer beretet, uthij huadh fara som nu vår fatige landsähnda nu [!] stadder ähr. Och opå thet att velbördigh Stathollare må vätte, at deta ähr vår alvar och fulkomblige meningh, så at hvarken vij eller förde Kopperbergz ryttare velle bliefue honnom härifronn fölghachtigh, så hafue vij latit någre gode mahn setie viterligen sienne bomerken här under. Dattum Leksandh den 10 Junil 1611.

Att dette så besluthet och belefuaadh ähr utaff mehnige mahn medh ähnhelligh råådhe och samtike, setie vij pastores vore singnetur här under, efter menighettens begerendh.

Elaus ij Lechsand.	Ijsacus.	Boëtius.	Johannes.
Aff Mora soken 10 bomärken.			Aff Retvick 6 bomärken.
Aff Lijxandh 6 bomärken.			Aff Gangneff 3 bomärken.
Aff Orsa 6 bomärken.			Aff Aall 6 bomärken.

De fyra pastores, som undertecknat beslutet, torde hafva varit Elaus Ingilberti Terserus, kyrkoherde i Leksand, Isacus Olai Lerander, kyrkoh. i Orsa, Boëtius Olai Moræus, kyrkoh. i Mora och Johannes Birgeri Moræus, kyrkoh. i Elfdalen.

alt dett du vell vijlt til liff och siell. Hastigt aff Kopparbergit
den 16 Junii 1611.

D. T. B. O. V. A.
Carl Bonde mp.

Så snart her blifuer någett mer giort til sakan emott vora
fiender, skall jag skrifua digh till. Gudh hielpa K. M. och alt hans
medfölie, att huar måtte komma til sitt. Her er bod ifron K.
M. effter itt tusan man. Om dee vella dett tillåtta, vett jag icke,
dy dee ere nu i Dallan, derom och ingen suar er ennu hitkommin*).
Farvell.

3.

Kopparberget den 4 Mars 1612.

En uppstudsig knekt, som fogdetjänarne skulle häkta, har blifvit ihjälslagen,
då han gjorde motstånd. Hans syskonbarn, en annan knekt, har i vre-
desmod slagit en bonde till döds och sedan rymt till Stockholm. Rätte-
gång mot en man, som fört förgrifligt tal om drottningen. Ingen fiende
höres af, och Dalkarlarna säga sig nu vilja draga in i Norge. Vatten-
brist vid Kopparberget.

Minn broderlighe och kärliche helsan *etc.* Käre Bror, Axxell
Oxsenstiern, din longvarigh vällmågo ähr mich af hierttat kärtt
att förnimma, och tackar min Käre Bror vännelighen för allt gått
beviest, dedh jagh och gärnna ighen förskyller, then stundh jagh
lefuer. Och giefuer digh vännelighen till kenna, att uthij Hedemora
socken var ähn [o: en], benempt Labbe Johan, den der sigh otilbör-
ligen hade hörre låttitt medh skällande och hottande, att han ville
vara anförarre, der så motte tillgå, som dedh gäck utij Jacob Nääfs
tiedh ij Thuna, och mickiett mähr, som jagh intet kan opnempna.
Klagade så fogtten på Sätter opå samma knechtt, och då var Mi-
chell Olssonh hoss mich på Nääs. Befalte så jagh hans höfvitzman
Jöran Olssonh, att han skulle låtta taga honnom och sättia honnom
uthij kijstan på Sätter, ty fogtten opå gården beschvärade sigh,
att nähr som fogttekarrerne skulle draga och utfoddra, hvadh som
behöfues, och [o: att] han medh sin hoop slo dem och försvarrade
bonden och mähr sådanne öfuervoldh. Nähr som höfvitzmahnnen
sende boodh effter honnom medh knechtterna, så kunde de intett få

*) Jfr Karl IX:s bref till Dalkarlarna 21 Juni, 18 Juli, 6 Aug. 1611, Riks-
registraturet.

honnom, ty han ville intett giefua sigh, slogh så ähn af dem till honnom medh en yxxehammar i hofvedeth, ty den andre sprangh till honnom medh en tellieknijff, finge så faatt honnom och förde honnom så till Sätter gårdh, och der lett fogtten slå ähn halssringh på honnom. Och han blef så dödh der effter trij dager. Nu hafue de samme, som så toge faatt opå honnom, lagtt sitt vietnessbref här hemma, ty de ähre opå tågh — till vätta, om dee ickie nödigets till at giefua hugh opå honnom, om de ickie ville hafua hafft hugh af honnom. Så hafuer han ett syskonnebarnn, benempt Labbe Jönns. Nähr som jagh nu senest om Pålsmesa tallade medh almogen utij Hedemora sockennestugu, och samme Labbe Johan, som dödh blef, hans hustru stodh der opå, att honn ville hafua liefvett af knechtterna, som honnom fonga skolle, svarade jagh hennee, att honn skulle bieda, till laaga tingham bliefuer, så skall hennee skee rätt. Så schwarade honn och den Labbe Jönns, att de ville sielfue görre sigh rätt och slå dem, som hennees mahn hafuee slagictt, och i dedh som de ginge uthur tinghamstugun, så mötte denne Labbe Jöns en bonde på gattun, som var hemma der uthe opå landett, och högh så samma bonde, så att han lågh räntt för döden, och han römde så sin koess. Detta giorde han allt ij den harmen, att han ickie feck fremmia sin villia på dem, som sloge hans stalbroder. Och nu var han hämkommin, mähn så schnartt han förnam, jagh kom op igähn, drogh han af medh sin stalbroders hustru och ditt till Stockholm, och vill han der giefua sigh under drabanterna och hustrun klaga effter mahnnen. Och hafuer samma Jönns låtit läije sigh till knecht för sextie d[ale]r s[ilfve]r, och nu drager han så sin koess. Moste nu samme bonde på nytt förskafue sigh ähn anner knecht ij hans stadh eller och gå sielf åstadh.

Så hafuer jagh och ij dagh vedh Kopperbergiet hollitt laaga tingham och hafuer hafft ähn förre, som hafuer suttitt uthij sin druckenstugu och brukatt sin onyttige mun opå Hennees Maytt, min nådigste Drottningh, och sagtt, att H:s M:t motte rägere ij helfvette och ickie här, och ähr deraf till kommit af den, som hafuer varitt hytteförrestondarre. Ähr ähn Tysk, såsom hans dom utviesser, nähr som han ditt komber, och ähr han dömp effter dedh 9 capitell ij Konungebalken, och sitter här ij kistan. Huadh som till saken skall görras, veett jagh intett viedare, uthan huru digh härom tyckes, om thet skall angiefvas hoss H:s M:t eller ej, och om han ickie hafuer fleere medh sigh, eller om han samme taall tillförende hörtt. Och ähre sex vättne opå hans ordh,

åhndogh han giefuer förre, han hafuer mentt den hytteförrestondaren, Cristofer Lutherbach. Huadh som min Broder härom tyckes lätte mich schvar bekomma, lätter jagh mich medh nöija. Huadh som mähr ähr, så höres här inttet utaff någonn fiende uthij Dal-larne, som mahn kan seije af, dogh lätter Dallekaren sigh höra, att de gerna ville in ij Norgie, der de mahn finge beskedh, om de skulle dragga åstadh eller eej. Huadh som de ville mähr görra, kan jagh intet vätta, nähr som alfvar komber. Hans Lars-sonn Dallehöfvitzmahn ville de hafva medh sigh. Huru här stäär till veedh Bergiett, så ähr här så lijttett vatten, så att meste partten af bergzmåhnnerna fåå intet blåssa för vattulössa skuldh, ty den starcka vintteren hafuer här frussitt allt vaattnett bortt. Huadh mähr ähr kan jagh inttet så skriefua, uthan befäller digh *etc.* Af Kopperbergergett then 4 Martii ähr 1612.

D. T. B. O. V. A.

Carl Bonde mp.

4. (*Egenhändigt.*)

Rinkesta den 15 April 1613.

Återkommen från en resa till Småland. Konungen har jämte B. besökt Sal-berget och därvid föreslagit, att denne skall mottaga äfven detta i be-fallning, men B. anser sig ej kunna förestå så mycket. Däremot vill han taga Salberget och förena det med ståthållareskap i Västerås, om han blir af med Kopparberget. Om hans stundande bröllop.

Min broderlige och venlige he[l]sand *etc.* Och tackar min Kiere Bror på dett fliteligaste för alla broderliga befuista velger-ningar, dem jagh migh altid skall om beflita igen till att för-skylla och förtiena, den stundh jagh lefuer. Och gifuer min K. B. til kiena, att jagh er nu opkomin fron Småland igen med helsan, Gud skee loff. Så, Kiere Bror, senast jagh var med Hans K. M. ved Sallebergit, då vijlle Hans K. M. endeligen hafua, att jagh skulle blifua deröfuer med, dett jagh nekade att ej kunna förestå så mökett, utan Hans K. M. vill taga migh från Kopparbergitt, så vijlle jagh gerna blifua der och på Vesterås, ty den som er ved Sallebergit skall dogh hafua omack att handla med almogen i Vesmanaland. Der min Kiere Broder kunde migh dertil hielpa, bode jagh gerna, och blifua aff med Kopparbergit, ty dett er så

långt frön goda venner. Endogh H. K. M. suara migh, att jagh man tuå eller tree gånger åm årett skulla man [!] draga ditt up, ty fogden kunne der bestella alt huad som [att] bestellas vore, ner som med almogen vore handlatt. Om min K. Bror hörer någett tallass herom, så vett han besked herom. Kiere Bror, om der er någon årdningh giord, huad som man skall hafua i lön, att jagh dett och måtte få vetta, ty jagh hafue[r] i detta år icke en fūrck aff K. M.

Och sender min tienare dit med en hop brölöpzbreff, som Morkiera*) fick honom. Och om dett vore min Brors legenhet att skrifua migh en sedill till, om du tror, att Hertigh Carl Pihillip icke drager utt ått Rysland innan den tiden, som mit brölöp skall stå. Jagh hafuer skrefuett några till der i hofuett, som vjllle vara migh föliactige. Kiere Bror, jagh kan digh intott lenger bemöda med min skrifuelse, utan min k. morkiera fru Karin lätter så venligen och kierligen bettacka digh för dett breff, som hon aff Dråttningen bekomit hafuer. Bror Gabriell komar inan några dagar ditt till Stocholm. Kiere Bror, helsa syster Anna med min dienst och tusan goda netter. Och befaller digh *etc.* Hastigt aff Rinkestad den 15 Aprillis 1613.

D. T. B. O. V. A.

Carl Bonde mp.

5. (*Egenhändig.*)

Näsgård den 6 Maj 1613.

Allmogen i Bergslagen lofvar att utgöra de 2 daler af hvar 16 spann i utsäde, som K. M:t begärt, men Dalkarlarna vllja ej gifva mer än 1 daler. Dalknektarna äro åter uppstudsiga. äfvenså deras höfvidsmän. Flera högmålsaker remitteras.

Min br[ö]derlige och veluilige helsand *etc.* Kiäre Bror Axsell, din velmåga er migh kiert att förnimma, och tackar digh för alt broderlige befordran samt alla velbefuista velgerningar, dem jagh i alla måtta gerna effter min ytersta förmågen igen förskyllar och förtienar. Kiere Bror, jagh hafuer effter H. K. M:s befallningh**) handlatt med almogen her i Berslagen om dee 2 daller aff huarie 16 spanne sede, dem dee och uttlåfuatt hafua, men Dallekarana vella intett giöra mer en en Dallar aff 16 spanne sedtunna, och Torssånger holla sigh ved Dallan. Gud gifue, att dee dee andre

*) Sannolikt C. B:s blifvande svärmoder Barbro Axelsdotter Bjelke, enka efter Gustaf Gabrielsson Oxenstierna och bosatt på Rinkesta.

**) K. M:ts bref till alla landsändar af 22 Mars 1613, i Riksregistraturet.

icke på ny giöra upstusige med sigh. Jagh hafuer befallatt fogderna att pantta dem, som icke vella goduiligen uttgifua dem, men dett actas föga, synerligen i Dallan.

Kiere Bror, jagh sender åter en hop högmols saker till Karl Olson, att hitt måtte komma suar på dem. Skrifuer jagh och K. M. till om all legenhet. Och ställa de knecterna sigh så mottuiligh, så att ingen kan komma till retta med dem. Dee hafua i nest förleden söndagh, som var den 2 Majj, så ner slagit bergmestaren ihiell på kiörkeuallen, der presten och lenzmanen icke hade varit. Så hafua dee tuå gonger giort honom. Deraas höfuit[s]men vella blifua hemma och taga utt sin fulla lön, dog hafuer jag dem tillsagt, att dee skolla draga med, och sender jagh Kall Olson namn på kne[c]terna, att dee måtte få någett straff. Kiere Bror, så hafuer jag i morgon, om Gud vill, actatt migh till Rinkestad. Her var Morkieras*) bod efter migh, och jag kunde inttett föra komma, ty her er så nog att giöra. K. B., holt migh til goda, att jagh så hastigt digh med min ringa skriffuelse moste bemöda. Och befaler digh *etc.* Hastigt aff Ness gård den 6 Majj 1613.

D. T. B. O. V. A.

Carl Bonde mp.

6. (Egenhändigt.)

Väsby den 6 Maj 1613.

Begär förord till några förlänningar. Skall förkunna freden (med Danmark) i Västmanland.

Min broderlige och kierlige helsand *etc.* K. B., jagh hafuer förnumit, att Johan Jöranson blifuer aff med Skofteby, som Her Oloff Gösteson tillhörde. Om så er, K. B., att den, som dett dog igen finge, icke måtte få dee goss, som effter saligh faster Fru Ingebor[g] honom tillfölle, ty Hertigh Johan hafuer låfuatt migh så monga, som ligia i förstendömit. Förhoppas, att min Bror er migh herutij behielpeligh, att jagh dem måtte bekomma. Kiere Bror, gör vell och kom migh ihogh om Öland eller någon anan stad, som digh tyckess best vara, och du vest min legenhet. Jagh moste nu draga omkringh i Vesmanaland och förkunna om freden, fören jagh får draga hem. Och befaller digh *etc.* Hastigt aff Vesby den 6 Majj 1613.

D. T. B. O. V. A.

Carl Bonde mp.

*) Se noten sld. 9.

7. (*Egenhändigt.*)

Rinkesta den 8 Juni 1613.

Tacksägelse för A. O:s deltagande i B:s bröllopsfest. Förfrågan, om konungen skall komma till Bergslagen, och huru det blir med fullmakten på Salberget. Missnöje bland Kopparbergsmännen med vägningen vid kronans väg.

Min broderlige och veluilige helsand *etc.* Kiere Bror Axsell Oxenstierna, nest all velferdz' löchönskan så betackar jagh digh för alt gott, som du migh giort och befuist hafuer, och synnerligen för dett stora omack, som min Bror för migh nu hade på min hederzdagh. Jagh skall altid finas tacsam, så lenge jagh lefuer, och igen förskylla och förtiena i alla måtta, som jagh kan och migh mögeligit er. Kiere Bror, jagh vett icke, om dett er digh vijterligit, att Lorenz Vognner[*o: Wagner*] hafuer gifuit bort Stenzholm sin broder Daniell Vognner. Huad min Broder derom synes, om man skulle något talla derom, står i hans skiön. Kiere Bror, som du migh lofuade att skrifua migh till, om K. M. vijll komma dit up, eller och om den fulmact på Sallebergit, beder jagh gerna, att jagh finge någon suar. Kiere Bror, Seued Rebbingh vett vell att beretta digh om Anders Fordell, huru han holler hus ved Kopparbergit, så att be[rg]zmennerna vella intett vega och komma i Kronans vogh. Om sådant skall dem blifua hollit till goda, vett man icke, huru gå vijll, effter dee ere nogh galnne, för han hafuer icke behoff att giöra dem galnare. K. B., holt migh til gode, att jagh digh med min ringa skrifuelse bemödar. Och befaller digh *etc.* Hastigt aff Rinkestad den 8 Junii 1613.

D. T. B. O. V. S. L. J. L.

Carl Bonde mp.

8. (*Egenhändigt.*)

Västerås den 25 Juni 1613.

Tvist om dagsverkena från Dingtuna socken. Begär underrättelse om tiden för konungens ankomst.

Min broderliga och kierliga helsand *etc.* Kiere Bror Axsell Oxenstierna, din longuarighe helsa och velmåga er migh aff alt

hierta kiert att höra. Derhoss tackar jagh min Kiere Bror för alt gått befuist, dett jagh i alla måta igen förskylla vill och förtiena. K. B., så hafuer hustru Anna Hans Erson klagit sigh, att fogden her ved slåttit vill endeligen hafua alla årliga dagxuerken, som aff Dingtuna soken kunne falla. Dogh hafuer hon fått H. K. [M:ts] breff derpå, men likeuist haffuer jagh på min K. B. vengna sagt ått fogden, att han skall sigh med dem intet befatta, fören han får m. K. B. breff. Så hoppas jag och, att min Kiere Bror varder mig en liten sedell tillskriua[ndes] om H. K. [M:ts] tilkomst ditt up i landett. Och befaller min Kiere Bror *etc.* Hastig aff Vesterås den 25 Junii 1613.

D. T. B. O. V. S. L. J. L.
Carl Bonde mp.

9. (*Egenhändigt.*)

Näsgård den 30 Juni 1613.

B. frågar, om han skall resa till Stockholm, i fall konungen icke kommer upp till Bergslagen. Om refningen i Dalarna. Begär utslag i insända högmålsaker och svar på föregående bref.

Min broderlige och venlige helsand *etc.* Och er min k. begeran, att min Kiere Broder vijlle migh itt gått råd meddella, om jagh skall snart komma till Stocholm, så framt H. K. M. icke kommer hit up. Jagh vijlle och gerna fordra på min sagh, huarföre jagh skall tienna sosom och på H. K. M:z verff, som her kan vara till att bestella. Jagh hafuer vell skrefuit Kammerråd till, synnerligen om refuan i Dallan. Dee vore hoss migh på Rinkestad Dallekararna och begerade, att jagh skulle fly dem refuan i höst, så snart som dee skera åkeren. K. B., så hafuer jagh nu tuå gånger sendt Carl Olson fiskallen några domar och synnerligen om en, som sitier her ved gården i kistan, som slogh en ihiell, ner som han logh och såff, och aldrigh tretta ett ord med huarandra, att jagh måtte få besked derom tilbaka igen. Jagh skreff och fron Vesterås till digh om daxuerken i Din[g]tuna saken, som begera[s] till slåttit aff dem. Hans Ersons hustru bad migh derom. Utij huad måtta jagh kan tienna min K. B. så gör jagh altid gernna. Och latter min kiere hustru helsa digh med sin syster-

lige tjenst och tusan goda netter. Och befalar min K. B. *etc.*
Hastigt aff Ness den 30 Junii 1613.

D. T. B. O. V. S. L. J. L.
Carl Bonde mp.

(På en lös lapp.)

Kiere Bror Axsel Oxsestierna, jagh fick ret nu vetta, att Peter von Beniken hafuer fått breff, att han skall vara öfuer Löfåsen, som jagh hafuer. Om så er, vett jagh vijst, att du deraff intet vett. Om Bureus icke hafuer dett till vega kommit, eller om min K. Broderkundehielpa migh annarstedess, såge jagh gerna, ty jagh ser, att Petter hafuer dem. som honom vilia hafua hitt. Han skall hafua beretatt, att han förstår sigh beter på sölfbruck en jagh, och var aldrig derved. Hoppas min K. B. suar tillbaka igen. Farer vell.

D. T. B. A.
Carl Bonde mp.

10. (*Egenhändigt.*)

Kopparberget den 7 Juli 1613.

Ber om A. O:s bemedling för att få behålla lagmansrätten af Dalarna, som grefve Abraham (Brahe) fordrar. Begär resolution angående en fånge.

Min broderlige och veluilige helsand *etc.* Och beder min Kiere Bror, att han vijlle vara migh behi[e]lpeligh, att jagh måtte få beholla den lagmanzre[n]tta, som fallen er, så lenge som jagh hafuer varit her, ty jagh hafuer ju haft omack derföre, som jagh och nu moste ått Dallen och syna sognerna emellom på deras skogh, dett lagman bör att göra. Grefue Abraham vill hafua henne, endog almogen neka dertill, effter han icke hafuer K. M:z breff. Jagh hafuer och skrefuit Cameråd till, att dee vijlle laga, att jagh måtte få någit för min ti[e]nst. Jagh hafuer ick[e] en frigh, ty dee sagöran begerar jag intett. Och om min K. Bror kunde skafua migh suar med denne min tienare på en fonge her sijter, som jagh hafuer skrefuit Carl Olson till och sent honom domen*). K. Bror, halt mig till goda, att jagh så offta skrifuer dig

*) K. M:ts resolution i flera högmålssaker 2 Sept. 1618, Rikeregistraturet.

till och digh bemödar. Och befaller digh *etc.* Hastigt aff Kopparbergit den 7 Jullii 1613.

D. T. B. O. V. S. L. J. L.
Carl Bonde mp.

11. (*Egenhändigt.*)

Väsby den 25 Mars 1614.

Om utskrifning i Dalarna och försändning af 200 man därifrån till Lifland.

Min broderlige och ve[l]uillege helsand *etc.* Och tackar min Kiere Broder för alt gått och synerligen för dett att du lett syster Anna komma hitt. Gud gifue, jagh kunde både dett och alt anat igen förtiena, som jagh mig om skall beffita. Och sender min B. it breff, som jagh i afftons på tinget bekom från Carl Gyllenstierna*), der min K. B. kan förnima, huru sakan sigh hafuer der i Dallan med utskriffningen, och er vell till att befrocta, att om den utskriffningh för sker, en som peningarna ere utgifne, så att der blifuer tumult aff. Dee tu hundra man, som åt Lifflan skall, skolle i tid tilseias, huem som dem her skall annama, deet sades Hans Nilson. Om dee den 1 Maij skolla vara i Stocholm, så skall nu snart mönstras uttur dee andre faner. Jöran Olsons fana er 171 man starck, Hans Matssåns er 166, deraff skolla dee 200 man tagas. Vil hafua migh rådfrågat h[os] min K. B., huru jagh migh utij sakan stella skall. Och befaller min K. B. *etc.* Hastigt aff Väsby den 25 Martii 1614.

D. T. B. O. V. S. L. J. L.
Carl Bonde mp.

12. (*Egenhändigt.*)

Väsby den 11 April 1614.

Om dotterns döpelse. Förklarar sig icke hafva utlämnat någon koppar i strid mot K. M:ts befallning. Skall sända silfver till Stockholm. Bly finnes ej tillräckligt för alla smältugnarna.

Min broderlige och velluillige helsand *etc.* Kiere Broder Her Axsell, en flitigh taciellse för alt gått befuist, som du migh i så

*) Ej anträffadt.

många måtta giort hafuer, dett jagh effter min ringa legenhet igen gerna förskyllar och förtienar, och synerligen för den omack min K. B. nu hafuer haft att senda bod om min lilla datter. Så hafuer Rederfort stått i din stad fadder, och hafuer jagh låtit kalla henne Karin effter salligh faster på Toresjö. Derhoss, K. Broder, så tackar jagh digh, att du migh tilskreff med den enspenaren om kopparhandelen. Så skall min Broder intet tenckia, att jagh skall någon låta bekomma någon koppar. Om fogden dett gör migh oåtspurdt, dett må han sielff suara till. Jagh befatar migh intet dermed, utan Sijmon Dijppeken och Johan Krus, som Hans K. M:tz tenckesedell lyder. Dee måge seia på migh, om någon vijll; kan det finas att min sedell på någon sådan handell, så måste jag suara dertill; dogh jag vett, att det intet fins. Skall och med dett snaraste senda sölff herfron och till Stocholm. Alla boguerka gå nu fort, doch hafua vij intet en kuna få så möket. bily, som alla smelteungna kunna gå. Kiere Broder, holt migh til goda, att jagh så hastigt skrifuer, jagh hade rus i går. Hellsa syster Anna på våra vengna och flere goda venner. Och befaller digh *etc.* Hastigt aff Vesby den 11 Aprillie 1614.

D. T. B. S. L. J. L.

Carl Bonde mp.

**13. Till A. O. samt andra riksråd och kammarråd i Stockholm.
Väsby den 14 April 1614.**

Har mottagit rättgångs- och köpmansordningarna och i enllighet med den nya skjutsfärdsordningen tillsatt gästgifvare. Om utskrifningen i Dalarna, ras i Sala grufva och arbetets gång därstädes.

Mijnn vellviljige och vennlige helsann sampt huadh mera gått *etc.* Edle och velborne Herrar *etc.* Och haffuer j[agh] bekom-mijtt Eders Herlighetz skriffuelsee sampt medh rette[gånngz och] kiöpmännsordningh, som i Örebroo bleff giordh, [s]kall och [medh] flijtt efterkomma, huadh som H. K. May:tz [vijllie der]utinnan er*). Giestgiffuare haffuer jagh saatt på alla väger, och skall

*) I Riksregistraturet finnes ett bref af 26 Mars 1614, utfärdadt af kanslern och kammarrådet, till alla ståthållare i landsändarna, hvarmed rättgångs- och handelsordningarna öfversändas. Tryckt i *Axel Oxenstiernas skrifter*, I: 2, sid. 160.

hvar giestgiffuare haffue enn taffla, på denn ena sijdann K. M. vapn och denn anndra ordningenn påskriffuijtt, samt hvar lenzmann ett manndatt aff dem I migh sände. Och nu haffuer Carll Gyllennstierinna lychtat i Dallarnna att upbera Elzborgz löseenn och ähr nu i Bergzlagenn, och haffuer fördrögz och medh utskriffuinnenn i Dallann fördenskull. Er fördenskull mijnn vennlige och flijtege begierann till Eders Herligheter, att I vijlle medh Ederdt rådhd medhdela, der dee icke villa lathe sigh godhvijligenn utnemda, om mann då skall effter årlige renntann skriffue dee 20 mann skolla komma utt aff dee gamble knegtarne, så snart som Hanns Nillsonn eller huem dem skall utföra kommer. Måste och lathe Eders Herligheter förnima, att denn 12 Aprill full her i Salle gruffue ett bergh och slogh bordt enn stoor hop aff konnstenn, så både stempler och pomper alla i kras som och tree konnste knegter, som vore neder i konnstenn. Så mener konnstemestarenn, att i tre vekor kann honn bliffue ferdig igenn. Moste taga timbermenn hvar mann kann, på dett dett kann gåå des snarare up, att konnstenn komer till gånngz igenn. Och gick konstenn vell, ner som dett föll. Vedh hytterna gå alla bokverkenn och tuå smeltare ugner; så snart mann kann komma till bly, skolla de gå alla slut. Mallmenn, Gudh skee loff, felas oss intet. Begierar och om dee rootekara vedh gruffuann, huru medh dem hållas skall. H. Maj:t Drottningenn haffuer budh effter det sölff, som dee haffue, och H. K. Maj:t befallte, att alla som der boo vedh gruffuann skolla bliffua rotekara, dett jagh dem och tillsagt haffuer, dock icke dem, som ähre i H. K. Maj:tz arbete. Så mykijtt sölff som her ähr och till heligenn bliffue kann, dett skall hyteskriffuarenn sielff draga dijt medh. Och befaller Eder hermedh etc. Aff Väsby gårdh denn 14 Aprillis år 1614. *

E. [A.] T. V. O. T.
Carl Bonde mp.

Utanskrift: K. Maj:tz till Sverigle allas vår nådige Konungz och Herres högbetrodde männ och Sverigis Rikis Rådhd och Kammar Rådhd, de edle och velborne Her Axell Oxennstierne, frijherre tiill Fljholm och Tijdönn, Sverigis Canseler, Nils Anderssonn till Fordall, Johann Skytte till Grenslö, Broder Anderssonn till Broo, mijne gode venner dette vänniligenn och klerligenn.

Lakunerna hafva uppstått genom hål i papperet, uppkomna genom att brefvet, medan det var sammanviket, skadats i kanten, men hafva förslagsvis kunnat utfyllas.

14. Till A. O. samt andra riksråd och kammarråd i Stockholm.
Väsby den 20 April 1614.

En befallning om utgörande af sju hästar till rustning samt hö och foderkorn är omöjlig att efterkomma, emedan icke en häst, som duger, finnes i länet och allmän foderbrist råder.

Mijnn vänlige och välvillige helsa *etc.* Edle och välborne Rijkzens Rådhherrar, jagh nu på stundenn hafuer set thu E. V. bref, fougden Jörenn Jörenssonn tilskrifuidt, deruthi förmåles om siu hästar till rustningh, ithem höö och foderkornn till dee hästar, som österöfuer skolle försändes. Så ähr Eder, godhe mähhn, nog-sampt vitterligidt, adt vår nådige Herre och Konungh hafuer dette åhret tre gånger varit här vidh Väsby medh mykit folk och hästar, och huadh som dertill hafuer behöfz ähr allt tagidt af böndernna här i lähnet. Ähr här och vidh gårdenn tiugu kutzar*) och tiugu och otte K. Majjtz vagnhästar, som hafuer här varit ifrån Septembris och ähnnu skolle här blifue till vidare beskedh. Så ähre böndernna så uthskällate**) och utharmade både af dätte och af brukenn, så icke många kunne så sijnn åker i vår, och huadh de siu hästar anlangar, som befallas uthtagas, så fins här icke enn i hele lähnet, som dertil tienligh ähr. Derföre måste jagh anname af Erich Jönssonn, tygmestare, värkhästar fränn Stocholm adt låthe kiöra malmenn fram medh, ty här fins icke enn, som dertil tienligh ähr, mykitt mijndre till rustningh. Och huadh dätte foderkornn och höö anlangar, som nu pålegges, ähr omöieligh adt finna. För någre väkor sedann hade jagh almogenn tillhoopa och handlade medh däm effter min instructionn, adt de skolle framkiöra dänn grufvedenn, som knechternne hafuer hugget. Så kann jagh icke få ett stafrum fram för ähnn i sommar, dåå beet blifuer, allenast för fodernödh skull. Måste och giffua däm dagh***) på dätt, som däm blef effterlåthit adt giöra spannemåll för sitt gälle höö, som de i vintras skulle uthgöra, så framt de skolla få så åkrenn. Menn icke dess minndre skall jagh tilsäija almogenn, adt de dätt uthgöra skolla, männ dätt ähr vist, adt de hafua icke höö. Dän store vindänn måste därföre ståå stilla, adt hestarnne orka inthet. Dätta vill jagh Eder, godhe mähhn och härrar, hafue

*) Kōrsvenner. De körde, enllgt Väsby gårds räken-sk. (Kammarark.), malm från grufvan.

**) Dial.: försvagade.

***) Dial.: frist, anstånd.

till suar giffuidt. Och befaller Eder härmedh Gudh alzmechtigh.
Af Väsby gårdh dähnn 20 Aprilis ähr 1614.

E. H. A. T. V. O. T.
Carl Bonde mp.

15.

Salberget den 29 Oktober 1614.

Allmogen i Bergslagen och Dalarne måste söka lindring i gården. emedan skörden förfrusit. Nya profsmältningar af silfvermalm efter Tysk metod. Grufras.

Min broderlige, venlige och velvillige helsen *etc.* Och kan digh, Kiäre Broder, hermedh broderligen icke förholle, at jagh hafuer låthett handle medh almogen uthi Bergzschlagen och Dallerne om giärden, som nu pålagdt ähr. Så hafuer almogen sigh derpå förklaret och synerligen de uthi Dallerne, effter deress säädh (thet Gudh bettere) blef dem i ähr bortfrussin och förderfuit, såssom och en stor hop kom snön oppå, så de nödigas att skotte snön af säden, och derigenom blef säden aldeles dem bortskiempt, så de som finge något lithet både i Bergzschlagen och Dallerne, så douger hon inthett till sädes at dem till annat ähr. Derföre och effter de hafue förnumit, H. K. Mat ähr på hemvägen, ville de sielfve söcke H. K. Mat herom, eller och om H. K. Mat icke så snart kommer hem, velle de då besöcke digh och Rijkis Rådih om medell.

Kiere Broder, så begynte vij på den prob den 19 Octobris och smelte intill lördagz afton, som var then 22 Octobris, och smelte sex skickt, i huar skigt var 12 sentenär, den beste malmen, och nu i tisdagz förledne, som var then 25 Octobris, smelte 2 skigt, var 24 sentenär malmen. Deremodt smelte vij en prob på thet sät, som vij för smelte, 6 sentenär i skigten. Dertill var ethundredetije skällepundh glitter och hårt bly, och finge igen 40 skällepundh selfbly, så ähr 70 skällepundh gletter och hårdt bly förbrendte. Och effter den lille proben så skolle vij hafue efter de 6 sentenär malm och de ethundredetijo skålpundh gletter och hart bly 31 lodh self. Nu räckne vij tilhoppa, så skall den Tyske bergmesteren lefverere af huarie 6 sentenär malm 31 lodh self, och hafuer inthet bly tilsat, uthan kopperkess och jernmalm. Der så vorre, at ingen mehr fördell vore at på det set, som

Tyskerne smelte, så vore den, at H. K. Mart hade alt dett bly behollet, som nu förbrendtz, och hafue de inthet mer koll till 21 sentenär än för till 6 sentenär behöfdes, och den skiersten, som blifuer effter deress set, holler 16 lodh self och 4 skålepundh kopper sentenären. Och nu låther jagh smelte af den malmen, som vij pläge bruke under bugverken, och han går vell i ungnen, doch medh den tilsättningh, som deress bergzmestere bruker, kopperkess och jernmalm, så jagh mener, at man inthet skall behöfve den store omkostnat, som går på bockverken och vaskekiörningen. Sedan vill jagh dena veka lätte smelta acter dett, som sin kos löper under bockverken, och se, om der ähr något i sentenären och slaggen. Så kan jagh icke komme herifrån, förän alt ähr färdigt, som jagh hoppes ske skall till den 5 Novembris. Så tager jagh medh migh både Stigell och hanss bergmestere till Stocholm, och ähr her vackert self i förråd, som jag och då skall hafue medh migh dit.

Och nu i torsdagz, som var then 27 Octobris, så fall et mechte stort fall her i Sale grufue och fall mit i beste malmestrickit för oss, så vij i en månedtz tidh skolle hafue nough giöre, förän vij få det dädan igen, doch Gud ske lof giorde det folcket ingen skade. Dette jagh min K. B. så hasteligen icke hafuer kunnet förholle. Och vill nu hermedh befalle dig *etc.* Datum Salebergit then 29 Octobris ähr 1614.

D. T. B. O. V. A.
Carl Bonde mp.

16. (*Egenhändigt.*)

Salberget den 7 Juni 1615.

Om försäljning af koppar till ett Tyskt konsortium. Begär A. O:s bemedling för att blifva fri från ståthållareskapet öfver Kopparberget och föreslår ny anordning af ståthållaredömena i Bergslagen och Dalarne. Bönderna i Väsby län begära, att frälset skall deltaga i arbete på en aflöpskanal från grufvan, men B. afstyrker på anförda skäl.

Min broderlige och kierlige helsand *etc.* K. B., så sender jagh digh itt breff, som Cristofuer Stijgell migh fät hafuer, om en benemd Tomas Libseller till Lijbsigh om Elzborgh[s] lösen till att lösa den kopparen. Och hafuer Stijgell begert i sin skriffuelse aff [honon]

50 rigxsdaller, och honom tyckess det er nestan möket, men 48 menar han skall han gifua. Och så snart som han vijdare besked fron Lijpsigh kan bekomma, vijll han dett digh tillsenda, ty den Libeeller hafuer itt stort consortskap både i Nürnberg och Au[g]s-burgh. Så snart som han med dem handlatt hafuer, så kommer besked hit. Stijgell han torffdez intett gifua Rullenhagen breffuet; han fructar, att han intet skulle berat fram, effter hans herre Rodenborgh hafuer det utslagit till att kiöp[a] någon koppar för rede peninger.

K. B., så er min broderlige begeran, att du vijlle hielpa migh, som du migh tilsade, aff med Kopparbergit. Der måste endogh vara en i Vesterbergslagen, som dee kunna klaga sigh före, som Morkiera*) nu sielff ser, att dee plaga migh, att jagh dem på deras klagemåll skall suara, och jagh hafuer ingen befallningh öfuer dem, och klaga hort deröfuer, att dee ingen förman hafua. Synnerligen om H. K. M. nu drager bort, destе betер behöfues dee i landet. Och den, som hafuer Kopparberzslagen, Öster-Dallan och Besberzslagen med nedre Jernberslagen, som jag hafuer offuan Longhedan, så kunne han hafua Vester-Dallan och Vesterberzslagen med, och den, som her [er] ved Sallebergit, kunne och hafua Vesterås med Ulfuesund[s] och Arboga len, och om det trengde Enekiöpingens fued. Men ner som jagh i vijnters talte med H. K. M. derom, så suarade han, att han då måtte löna tuå ståt-hollare. Men så menar jagh, om min K. B. så tygtes, att Anders Grip komme dit up i landet, och hade Hans K. M. ingen anan lön behoff att gifua honom en att han huart år skulle hafua tuå elldar utur grufuan. Det kostar h[varken?] H. K. M. eller Berzslagen, och det våre honom nu så gåt som it tusan daller om året; för hafuer han och vaker förleningh aff H. K. M. Beder, min K. B. vijlle holla migh till goda, att jagh så min meningh för digh utsier [ø: utsäger].

Åtter om min K. B. förnimma, att bönderna her i Vesby len villa besökia H. K. M. och begera, att dee måge få frelset med sigh i den grafuan till att planka, som konstevattnet löpper fron konsten i, det synes vara orct. Få dee dem dit, så villia dee fälle hafua dem med sigh i mera arbete, men ner som hun upgroffs, så var alt frelse med och halp dertill, och dem lofua[de]s salt i betallningh derföre, endog dee intet finge, men sedan skulle K. M:tz bönder holla henne ved mact och plancka henne. Detta jagh min

*) Jfr ofvan sid. 9, not 1.

K. B. vijll hafua tilkienagifuitt. Giör vell helsa systemna med min ti[e]nst etc. Hastigt aff Sallebergit den 7 Junii 1615.

D. K. B. S. L. J. L.

Carl Bonde mp.

17. (*Egenhändigt.*)

Salberget den 20 Juni 1615.

Samma begäran att bli af med Bergslagen och Dalarne som i föregående bref. Klagomål öfver allmogens olydnad. Utlagorna restera. Familjeunder rättelser.

Min broderlige och veltuillige helsand etc. K. B., jag hafuer förnummit, att H. K. M. vijll endeligen draga österöfuer. Gud gifua H. M. licka. Och beder jag, om det våre mögeligit, att min Bror kunde hielpa migh aff med Berslagen och Dallan. Gud vett, det råder ingen med dem, ner dee så torfua giöra som nu skiede i pind[z]dagz helgan. Dett var 40, som skulle grefua en graff her ved Sallebergit, och derföre hafua dee bekommit 300 tyner sed, men de gienge hit och såge på, der som dee skulle grafua, och ner som dee soge det var stenogt med iblant, så gienge strax hem igen och sade sigh fölle kunna arbeta anarstedes åt H. K. M., men icke her. Om morganan komme dee hit, om aff-tonen vore dec sin koss, och konstan her till en stor skada, huar det arbete icke blifuer giort. Men jag skreff strax Bror Anderson till derom, och han sende mig it [bref som?] H. K. M. migh tilskrefuit, att jag dem skulle hit utfordra, och jag sende strax brefuit dit up. Huad suar jag får igen, kan jag nu intet vetta. Men huem som i den lanzendan skall blifua, och H. K. M. drager nu bort! Så måte skrifuas dem it breff till*), att dee i H. K. M.

*) Brevet till Bror Andersson är ej anträffadt, men det kungliga bref, som denne såude till C. B., är sannolikt det, som under dat. 8 Maj finnes i Riksregistraturet. C. B:s anhållan om ett nytt kungligt förmaningsbref till Dalkarlarna får kanske anses vara besvarad genom dels en order att utfordrade drängar, som förordnats till Salberget, hvarom emellertid endast en anteckning är intagen i Riksregistraturet för 30 Juni, dels ett kungligt patent till Dalarne om utgörande af Elfsborgs lösens rest af 1 Juli, som införts i sin helhet. Sannolikt är det detta patent, som kansleren öfversänder med ett bref af 5 Juli, också förtecknad, men ej infördt i Registraturet.

fronvare ere stijlla och låta sig regera aff H. K. Mtz befallning[s]-men, eller dee giöra huad dee vella, ner dee förnima H. K. M. vara förrest. Och der er nu en sådan rest i Dallan på derras utlager, som han i mongh år varit hafuer, det vell på koll ved Kopparbergit finnes inan Olzmesa.

Ingen kom ennu, som skulle uptaga Elzborg[z] lösen, och året går sin koss, så det kommer så möket ihop, både rest och Elzborgz lösen [och] den hielpen till rigsens gell*), så man fructar, huru det vijll gå der i lanzendan, Gud betor, den som det skall utfordra. Men om dett vore mögeligit, att min K. Broder kunne hielpa migh derifron, då vore det en stor velgerningh mot migh. Jagh hafuer och skrefuit Bror Andersson till derom, att han och skulle hielpa migh derfron**).

*) Bref och patent om en hjälp till kronans gälds afbetalning 21 och 22 Febr. 1615, Riksregistraturet.

**) Detta bref, egenhändigt och dateradt Salberget 10 Juni 1615, finnes i behåll. Som dess första del innehåller åtskilliga meddelanden om förhållandena vid Kopparberget, hvilka saknas i brefven till A. O., förtjänar den att här återgifvas.

Min broderlige och velluelighe helsand *etc.* Och gifuer min K. B. til kienna, att med det affratt ved Kopparbergit går svåra longsam till. Huars orsack det er, kan jagh icke rettelliget vetta, men berzmena vegla grusen [o: grufligt?] underligen deras koppar, ty den, som skyldigh er, han lätter en annan taga sin koppar och vegan, som hafuer uttgiorit sit affratt; så taga och kiöpmenna i opstederna, dee som deras giæld utij Stocholm kiöft hafua och ere boandes i upstederna, kopparen aff berzmena, som dem skyldige ere, och lätta vegatt på andra berzmen, endog dett hordeligen förbudit er, så framt att dee icke skola hafua förbrutit kopparen. Men det hielper inthet. Huru derom er, må Mattz Jöranson vetta; jagh kan aldrigh få vetta, huem som sådantt giör. Och dett sker da[g]ligen. Och hafua fölle Stocholmboerna leffue[re]ratt en lengdt på deras gell, men ingen besked fins, huru möket som Daniell Hanson på derras vengna betalt hafuer, ty bersmanen hafuer sielf tagit peningarna och gifuit köpmanen så möket som han vijlle. Kan derfore intet vetta, hua[re]st skullen fins, ty en af den kiöpekopper, som inkiöft er, synes grant, att mera aff affrat borde ute vara. Och om min Bror tyckes rådeligit vara, att H. K. Mtz skrifue dit och s[i]elff satte der it vjte ved, så och huem som kiöpper den andras malm ved grufuan, att han och skall vara förtengt att gifua den sames grufueaffra utt: efter han malmen borte hafuer, så kan den andre ju ingen koppar giöra.

Lase enspenare hafuer jagh hollit her quar i dagh, på dett han des mera sölfruer bekomma kan, ty annan dagh pinsdagh var och bod hit efter sölff. K. Broder, om dee kollen, som fellas till Kopparbergit samt till folketz löning; dee hafua intet klede bekomit 1614, och få dee nu ingen hielp, så gå dee från arbetit. Gud hielpe migh aff med dett [!] lanzorten. K. Broder, hielp

K. B., en går min hustru uppe, Gud hielpe henne till en god förloshingh. K. B., helsa syster Anna och dee andre systema med min tjenst och tusan goda netter och dagar. Och beder min K. Broder, att han ville holla migh till gode, att jagh så åfta [!] fördristar migh att bemöda m. K. B. med denne [!] min skriffuellsce. Och befaller digh *etc.* Hastigt aff Sallebergit den 20 Junii 1615.

D. T. B. S. L. J. L.
Carl Bonde mp.

18. (*Egenhändigt.*)

Västerås den 21 Mars 1616.

Har på K. M:ts befallning skickat smältare och malmbrytare m. fl. Förord för Bengt Lakej på ett hemman. Har skrivit till K. M:t. Skall begifva sig till Rinkesta och sedan till Espelunda.

Min broderlige och kierlige helsand försendt med Gud almectigh nu och altid. K. B. Axsell Oxenstierna, din samt min k. systers och barn[s] helsa och velmåga önskar jagh aff Gud almectig longuaractig blifua måtte, och tackar jag Gud, som oss och Morkiera samt syskon hafuer ennu Gud skie läff hollit ved helsan, och tackar min K. Broder för alt gått befuist, det jag gerna igen förskyllar och förtienar. Och beder min K. Broder, att han vijlle beretta H. K. M., att jagh den 19 Martii sende till H. K. M. 2 smeltare och 2 malmb[r]ytare effter H. K. M:tz befallningh. Men nu, ner som jagh kom hit till Vesterås, kom Botued Lakie [!] hit tijll migh med it H. K. M:tz breff om en konsteknect och en masemestare, huillka jagh hafuer befallatt att honom dee personer skolla med skieckas. Jagh hafuer och skrefuit H. K. M. till om alla legenhetter med dee sama smeltare, deraff min K. B. kan see alla umstendighetter*).

migh dertill, Bror Axsell hafuer och låfuatt migh, att han vijll stå bij med migh derom.

Återstoden af brefvet innehåller ungefär det samma som brefvet till A. O. af 7 Juni.

*) Det Åberopade brefvet, som föreligger i original med A. O:s påskrift: »Præsent. 1 Åbo den 3 April Anno 1616», är af följande lydelse:

Så begerar jag, att min K. B. vilje vara Botued Lackie beh[e]lpligh hoss H. K. M., att han måte få beholla it heman, be-

Stormechtige högborne Förste och Herre, min allernådigeste Herre och Konung, E. K. M:t ähr och skall min underdånige och tropplichtige tjenest altid beuisses, så länge jag lefuer.

Allernådigeste Herre och Konung, jag gifuer E. K. M:t ödmukeligen och underdånigen tilkienna, att jag hafuer bekommit E. K. M:tz nådige befaling och bref den 1 Martii på Nääs gård, att jag skulle förhandla och förelässa almogen i Dalernne E. K. M:tz bref sampt och Ständernes i Findland, hullkett E. K. M:tz nådige befaling jag hafuer efterkommit. Så hafuer jag af almogen i Bergslagen fått sådanna suar, att the glerne villia göre allt till, så myckett som dem mögeligitt ähr, och efter att the pläge göre vedh och koll för glerder och förett var nu sin koss, begärade skontzmåll til annat ähr. Men i denne förilden vintter hafua de i Nedre Bergslagen glort ut 7 stiger kol på helgärdzhemmanett, 5 för den tunna sedh til Cronones giäldz afbettalning och 2 för bröllopszglerden, men de i Tuna, Skedvi och Kopparbärgslagen hafua giortt af huartt helgärdzhemman 4 stiger koll. Jag kunde dem inthett komma till att glöra mer, ty the beropa sig derpå, att en stlg kol gäller ved Bergett 3 $\frac{1}{2}$ daler. Och anners hafue de ennu quarra uthi sina utlagor och månadzpeninger. De 4 stiger hafua de alle nu utgiortt til brukett. I Dalernne låfua de och att göre ut 4 stiger kol eller 4 stafuer vedh så när som Legsandhz sochen. De suarade, att om de andre göre dem utt i de andre sochnerne, så villia the och glöra, men nu hafua de inthett giortt til sakenn. Hullkendera sochnen som ähr ordsakenn dertill, att de 4 stafur ved eller 4 stiger koll icke komma ut, kunne jag dem inthett komma til att bekienna. Nu som jag lass up E. K. M:tz sampt Ständernes bref i Findland i Legsand sochenn den 8 Martii, och huad suar som jag derpå fick af dem, sänder jag E. K. M:t, som de stelfue hafua skrifue lättitt.

Så gifuer jag E. K. M:t och ödmukeligen tilkienna, att ved Kopperbärgitt ähr vedh nock, så vij väl kunne oss med hielpe, koll ähr så ner dubbelt framför ähn som det var 1615. Löfåssen hafuer både koll och vedh, så att dett kan hafua sin fortgång til tilkommande höst och åkeføre, och förbättrar sig altid malmen och synnerligen in i ortterne nederst i grufuan. Ved Salebärgitt hafue vij och så många koll, som vij väl kunne komma til medh, men veden kan inthett räcka till, han felas altid, så frampt man skall bränna, som dett glörs behof och nöden kräfuer. Bokmalmen hafua och almogen i denne vintter med fljitt framkommit, så man hoppas och, att thett skall recke till, så mycket som bokuerken kunna upgåå. Huad som efter huartt bruk ähr blifuett 1615, förhoppas jag, att de välborne Cammeråd hafua E. K. M:t tilkienna gifuett.

Och hafuer jag sedan bekommit tuenne E. K. M:tz nådige bref och befaling, ett om sölfuer, som E. K. M:tz nådige befaling ähr skall lefreres til Stocholm til de fatt och talriker, så hafuer jag dijsändtt dett mesta her hafuer varit i förråd och icke för var lefrerett, så dett blifuer till 92 löd. marker 7 lod; dett andra fick jag ved Kopperbärgitt den 9 Martii, deruthi E. K. M:tz nådige befaling ähr, att jag skall sända någre af de Tyske smeltare til Findlandh, så gifuer jag E. K. M:t ödmukeligen om dem

nemd Atersta i Seualla soken, för ouisa perseller — han hafuer för H. K. M:tz breff på vjsa perseller — effter han intet får åfta vara hemma, och hans hustru och barn hafua sig till föda, effter han si[e]lff derpå bor. Förser migh, att [han] min förbön hoss digh något åttniutandes varder.

tilkienna, att de ähre alle i förliden höst dragne uthur landett, så att icke en af de Tyske smeltare ähre her quarre. De bruka och sielfue Suenske smeltare, och deres bergmestare ähr och från dem. Han tilbiuder sig, om E. K. M:t nådigest ville honom der i Findland försöka, om han kunne någott uträtta. Och ähr her en Suensk smeltare ved Sale hyttor, benempt Michil, som hafuer smeltt föör i de höge unguerne. Den och en koppersmeltare sänder jag, effter E. K. M:tz nådige befalning ähr, att the skola bekomma tärepningar i Stocholm, så kunne de försöka både på Tyske sättett och Suenske til att smältta, såsom och tuå malmbyttare, såsom E. K. M:tz nådige befalning ähr. Detta jag E. K. M:t på dett underdånligeste och ödmukeligeste vill hafua tilkiennagifuett. Och befaller E. K. M:t sampt min allernådigeste Drottning och hele dett konungzlige husett uthi Gudz beskyd och beskerm ödmukeligen till ett långvarachtig[t] och roligitt regementte. Af Väsby gård den 16 Martil ähr 1616.

E. K. M:tz
ödmuke och underdånige
tien[are] så lenge jagh lefuer
Carl Bonde mp.

Den medföljande skrifvelsen af allmogen i Mora och Leksand lyder:

Vij men[i]ge man och almoge i Mora och Lecksandz sochn göre vitterligit, att denn edle välborne junker Karl Bonde, statthåller udi Bergzlagenn och Dalerne, hafuer udi Mardz månedt varidt här hos oss med breff ifrånn vår all[er]nådigeste] Konungh såsom och ifrån Ständerne i Finland, och hafuer väl:b herre stathålleren oss på thett alreflijtigeste förehålledt, att vij den gården oss påtaga skulle, till huiiken de finske bejakedt hafue. Men effter ett fljigt öfuervägende kunde vij Hans Vål:b:ht Inthet annadt till suar gefua, uthan att thet ville vare oss omögeligit til att efterkomme, huar vj någre flere gårder oss påtage, så länge Elfzborgzlössen oss fattigt folk påligger, huarföre bode vij H. V. ödmukeligen, att vij måtte bliffue tilfridz medh samme löss[e]n och med våre vanlige utlager, till thes vår all[ernådigeste] Konung kunde egenom Gudz nådige hielp komme tilstådes, så att vij vår sak stälfue hos H. K. M. præsentera och thet, som oss odrägeligt är, afbidle kunde. Att thette så på landttingedt udaf alle sochners inbyggere handledt och besluthedt vardt, hafue [vij] latidt the tolf aff Mora och Lecksand här under schrifue theres bomärke. Then 7 Martil ähr 1616.

Aff Mora

Anders	Madz	Per	Larss	Madz	Larss
Halfuedsson.	Larsson.	Madzson.	Jönsson.	Jonsson.	Andersson.
Erich	Lass	Ol.	Per	Erich	Anders
Nilsson.	Persson.	Håkensson.	Jönsson.	Nilsson.	Nilsson.

K. B., jagh vjille fölle si[e]lff nu och skrifua H. K. M. till, men effter dett er man 2 dagar sedan [jag skref] om all legenhet, som jag vjiste, och Botuett hafuer fåt det han begierar*).

Och kommer jag nu fron Berzslagen och vijll draga till Rinkestad till helgan och sedan hem till Espelunda och see tijll, jag får lätta bygia någett, Gud gifue till lycka. Och önskar tijll Gud, att du och hella dit medfölle måtte snart komma hem till oss med helsand. Och kan min K. Broder icke lenger med denne min skriffuelse bemöda, utan befaller dig *etc.* Hastigt aff Vesterås den 21 Martii 1616.

D. T. B. O. V. S. L. J. L.
Carl Bonde mp.

K. Broder, låter jag och min hustru helsa digh samt syster och barn med vår tjenst och tusan goda netter och dagar.

19. (*Egenhändigt.*)

Västerås den 3 April 1617.

Kopparförrådet vid Kopparberget. Förord för köpmannen Simon Dybken.

Min broderlige und veluillige helsand *etc.* Och giffuer min B. tillkiena, att ved Kopparbergit er 200 skiepund koppar i förråd förutan huad som nu sedan den 29 Martii kan vara inkomit. Och der min B. nu vjille sökia legenhet med Sijmon Dyppeken, att han nu måtte komma till sit, ty nu er tid, medan kollen ere der i förråd. Min Broder vet vell utan min påminnelse att honom till dett besta hielpa, att han fattigh man måtte komma till sit igen. Detta jag på hans vengna vijll hafua min K. B. ombedit. Och drager jag nu hem til helgan; sedan vijll jagh strax draga ått Vesby igen, om Gud så teckess. Och kan min K. Broder

Aff Lecksand

Erich	Madz	Erich	And.	Madz	Lass
Hanson.	Andersson.	Persson.	Persson.	Nilsson.	Jönsson.
Erich	Oluff	Per	Lass	And.	Jöns
Jonson.	Ersson.	Ersson.	Larsson.	Olsson.	Andersson.

[Bomärke under hvarje namn].

Påskrift: Schrifult den 13 Martii.

*) Eftersatsen (: låter jag det anstå el. dyllkt) synbarligen nteglömd.

intet lenger bemöda, utan vijll nu och altid hafua digh *etc.*
 Hastigt aff Vesterås den 3 Aprillis 1617.

D. T. B. O. V. A.
 Carl Bonde mp.

20. (*Egenhändig.*)

Kopparberget den 30 Augusti 1618.

Önskar genom A. O:s förord blifva fri från kammarrådsämbetet, men är villig att vara ståthållare öfver Västmanland och Bergslagen.

Min broderlige och tjenstuillige helsand *etc.* Derhoss beder jagh min K. Broder, att han vijlle talla med Johan Skyte, att han vijlle hielpa migh så hoss H. K. M., att jagh måtte komma ifron Camaren. Jagh vijlle vell vara ståthollare utij hella Vesmanland och Berslagen, dogh att ner som jagh fordrar till H. K. M:tz bruck, huad som dit blifuer förårdnat, och fogderna bekomma sin fulla anårdningh, att dee då sedan måte vara förtencte till att suara till huad som då om bruken kunne falla för tilltall, altenstund dem intet felless. Hafuer och jag sedan måtte[t] sökia medell, huru såsom Kronones ödesshemman och annat fell i landet kunne komma i årdningh, och sedan att skiepa almogen lagh och rett i lenet. Och på det jagh hadde något her uppe [i] landet, som jagh kunne vara på, så vijlle jagh arendera Seter gård med åker och engh och några daxuerken, men bruket intte till att skafua med på det setit. K. B., der er någit koppar utsent aff den förbrutne kopparen, om min B. vijle förbiuda Lasse Abrahamson, att han intet lefuererar honom åt nogen anan. K. B., helsa syster med min ti[e]nst. Och befaller digh *etc.* Datum Kopparbergit den 30 Augustii 1618.

D. T. B. O. V. A.
 Carl Bonde mp.

21.

Kopparberget den 4 November 1619.

Om bestraffning af några dråpare och tjuftar. Förordar sköld och lyckt hjälm åt Kristofer i Noret. Ringa afkastning vid hyttorna.

Min broderlighe och tjenstvillige helssan *etc.* K. Broder, jagh sender min K. B. en copia af någre högzmåls saker, som nu i

min närvaru ärhe afdömde vordne och till hofretten sende. Så hafve Bergzlagen bedit migh, att jagh skulle skrifva min Broder till, att de måtte medh dedh första få svar på dem, att den dråparen måtte stå sitt straf och de tyfvärna måtte få någon nefst, så att andra see dervedh. Efter de see, att de nu slippa med lifvedh och skola föras öfver ått Liflandh, så stiela de både malm och skiersten uthur hyttorna från bergzmen så vell som frå H. K. M:tt, så dedh blifver ingen behållen, så framt icke några blifva till lifvedh strafade eller hudstrugne, så att andra måge se dervedh.

K. Broder, efter Cristopher i Noret han ähr altid benägen till att lena och anat, som H. K. M:tt ähr till gangn, beder jagh på hans vegna, att min K. Broder han ville hielpa honom hoss H. K. M:tt, att han måtte få dedh skiöldemerke, som andra af de gamla bergzmen hafva, doch medh löcht hielm. Hann menar sigh sådant min Kiere Broders omack medh all tienst igen att förtiena*).

Kiere Broder, jagh hafver och skrifvit H. K. M:tt till om de högmålssaker sampt om bruchssens legenhet, på dedh att jagh icke må hetas vara i hålla medh dem i dedh der ähr blifven så liten koppar vedh H. K. M:tz hyttor, at jagh derom hafver talat bode medh hytte- och gru[f]fålket sampt fogderna**). Jagh hafver nogh allehanda hållet dem före, så mykit som migh står tilgiörendes, men aldrig hafve de blifvet så fordrade i alla partzeler till bruket som i detta ähr. De gifve all skullen på malmen, som ähr vell sant, han ähr inthe mykit godh fram för 1618. Bedr min Kiere Broder, at han ville hielpa mig til retta om det jag bemelt hafver, eller om min K. B. han tror, att jagh skall draga dit, eller om H. K. M:tt han kommer hit up i höst. Jagh drager nu medh Åke Oxenstierna och mönstra fålket och gifva dem klede, efter som migh ähr befalat***). K. B., helssa syster medh min tienst etc. Af Kopperberget den 4 Novembris 1619.

M. B. A. T. V. O. T.
Carl Bonde mp.

*) Sköldebref för Christopher Olofsson till Nobr, dat. 30 Jan. 1621, finnes i Riksregistraturet.

**) Brevet ej anträffadt.

***) Kongl. memorial för C. B. om hvad han skall uträtta i Bergslagen 17 Juli 1619, i Riksregistraturet.

(Egenhändig, på ett löst blad.)

K. B. Her Canseller. Dee mena her, at dee tiufuerna, som sendes hedan i somarn och till Stocholm, at dee ere hit up komne och förholla sigh hemligen. Jag låter vell see till, om jagh dem kan igen bekomma, så framt dee ere slopne dedan. Om min B. han tectess talla med bror Gabriell, ner som du kommer till honom, derom. Farvell.

D. B. O. T. V. A.
Carl Bonde mp.

22.

Salberget den 14 Jan. 1620.

Har varit vid Kopparberget och uppgjort med bergsmännen om K. M:ts fjärdepart samt om arrenden af de socknar, som utgöra ved och kol. Begär K. M:ts resolution med första. Familjeunderrättelser.

Broderlig och vennelig helessan *etc.* Derhoss gifver jag min Broder till kienna, att jag efter vår nådigestee Herres och Konunges egen befallningh, som min Broder vell vett, hafver varitt ved Kopparbergett och förhandlatt med bergezmenerna om H. K. M:tz fierdepartt ij grufuann, hvilkett dee hafva strax antagett, och löper på dee gamble bergezmenerna 12 par, effter dee nu ähre 36 par, och på dee nyia bergezmenerna 6 $\frac{1}{2}$ par, effter dee ähre 20 par, men så hafver jag ögtt dett halfva till, så dee blifva 7 till fyllest. Blifver då på den fierde partten 19 par, som H. K. M:t haftt hafuer, och löper i affrad koppar 304 skeppundh och för hyterna 30 skeppundh. Sochnenar, som H. K. M:t nådigest mente att bergesmenerna skulle arrendera, dett villia de och giernna giöra, samt dee sochner, som ved utgiöra; doch mena dee, att den, som arrenderar hyterna, må och få arrendera sochna[r]na till, som koll utgiöra. Men veden bedia dee ödmiukeligen att dee honom och måtte få beholla alla, så många som taga ved H. K. M:tz partt. Så ähr och allehanda både hester [och] kierejull, som nu i ähr giorde ähre, och der som H. K. M:t sådantt nådigestee teketes dem uplotte effter godhaa mens verderingh för betalningh, så kan och H. K. M:t få een tembelig påst koppar för den malm, som ligger i malmgård. Och bedia bergesmenerna ödmiukeligenn, att dee måtte nu strax få vetta, om dee skulle strax taga ved bruckett.

Och lofuade jag dem, att der så vore, att H. K. M:t icke strax komme ditt up, att jag då ville efter H. K. M:tz befallning med dem slutta, och till Michaelij mest alltt affrad vara upburitt såssom och betalltt, hvad som dee aff H. K. M:t hafua till kiöps anammatt, der H. K. M:t nådigestee tektes, att dee strax måtte få bruckett hender emillom, fören dett lijder lengre in på vinteren, så dee få lotta stielpa kollen ved hyterna, efter som dee taga dell uthij grufuan till. Ner kollen komma så alla i hopp, kunna dee icke sielfva förlikas om kolleebadderne. Eehuru som H. K. M:t nu nådigestee tekes, att man med dem handela skall, förmodar man H. K. M:tz gunstige svar*).

(Egenhändigt.)

K. Broder, Her Kanceler. Om H. K. M:t icke snart komer, at jagh då måtte strax få suar, om det skall så blifua, ty dee venta derefter, at jagh då strax kunne stellat i verket. Jag hade vijst ment, at jagh skulle hafua her funnet H. K. M:t för migh. Hade jagh det vijst, at det så skulle dröias, så hade jagh fron Kopparbergit dragit hem.

Gud vet jagh hafuer hemma en siucklig hustru, Gud han hielpe henne, som alla hielper, och gifue henne en god förloshingh. K. B., er det mögeligit, at jag kunde strax få suar, huartut det skall, eller om H. K. M. ehr snart förventandess hit, så jag icke her lenge skall ligia och forhalla tijdan. Morkiere er ved Frösshamar, och om Ture Axselsonz brölloff[!] setiess up, så drager hon neder till Klakeborgh; huar det icke skier, så blifuer hon her uppe quar. K. B., helsa s. Anna med min broderlige ti[e]nst och tusan goda neter och dagar. Aff Sallebergit den 14 Januarii 1620.

M. K. B. A. T. V. O. T.

Carl Bonde mp.

*) K. M:ts svar 19 Jan. 1620, Riksregistraturet.

23. (*Egenhändigt.*)

Salberget den 24 Januari 1620.

Förbön för Jöran Jöransson, som resterar för Elfsborgs lösen, och för Sala inbyggare, som begära ett torp till kyrkoherdeboställe.

K. B. Her Canceler. Jagh önskar digh monga goda neter och dager och beder min K. B. gerna, at om mögeligit våre min K. B. kunne hielpe Jöran Jöranson med Elzborg[s] lösen, som honom rester en till at utgifua, endoch han den icke hade med sig inne hafft, huar icke s. Hijndrich Horn hade dem gifuit sin sedell derpå, som min B. kan see aff sama kopia *). Så hafuer och Jöran och hans skrifuere mest sina hester och tyg både i Danske kriget och Ryeland, som rytimestarens befues [o: bevis] förmellar. Om dee då icke sleppa med alt, at dee då måtte sleppa med somt. Dee hafue vell någit lagt ut. Så er och min k. bön till min K. B. på Salle grufuos inbyggere[s] vengna, at min Broder vijlle hielpa dem hoss H. K. M:t, at dee mote få it litit torp till prestebord. Dee få annars ingen, som der vijll vara deras kiörkeherde. Dee förse sig alt sådant till min K. B. Jag beder och, at min K. B. ville holla mig till goda, at jag så hastigt skrifuer, och vijll nu och altid hafua min K. B. etc. Hastigt aff Sallebergit den 24 Januarii 1620.

D. T. B. S. L. J. L.

Carl Bonde mp.

24.

Västerås den 7 Maj 1620.

Begär en sekreterare, hvilken förutsättes af den nyss mottagna ståthållare-instruktionen**). Möten i Västmanland; reser nu till Bergslagen. Anhåller, att Anders Bureus måtte komma för att utstaka staden vid Kopparberget. C. B. skall efter förrättadt värf i ståthållaredömet begifva sig till Jönköping för att bese Dunkehallas ström.

Minn broderlige etc. Derhoss K. B., Her Kansslär, ähr min vennelike och flithige begerantt, att min K. B. vill förordnaa den

*) Ej antråffad.

**) K. M:ts instruktion för ståthållaren öfver Vestmanland, Bergslagen och Dalarne Carl Bonde, dat. den 14 April 1620. Tryckt i *Samling af instruktioner för högre och lägre tjenstemän vid Landtregeringen*, utg. af C. G. Styffe.

Cicriteraren [1], som jagh hafua skall, och honom sedan till migh med dett förstee förskicka, effter min K. B. vell vett, att min instruc[t]ion myckett refv[e]rerer sigh in på honom, och åhr her myckett till att giöre och bestella, som min K. B. vell vett. Hvad som min ressa anlangar*), så hafuer jagh hullitt mötte med Vessamannaland på tu stelle, och dett tredie her i morgon, som åhr den 8 Majj, och sedan herifrån och ått Vester-Bergezlagarner. Och ner Gudh vill jagh lycktatt hafuer, skall jagh då strax min K. B. derom tillschriffua.

Åhr och min begerantt, att min K. B. vill tillssegge mester Anders, som skall upp till att afritta staden ved Kopparbergett, att han endeligen ditt upp kommer med dett förstee, effter jagh kommer inan 14 dagar ditt upp, att vij dåå med dettsamma finge staden afritta. Dette jagh vill hafua min Kiere Broder ombeditt. Och vill hermed nu och alltjdh *etc.* Aff Vesteråhs den 7 Majj åhr 1620.

(*Egenhåndigt.*)

K. B., Her Canseler. H. K. M:t tallade med migh om de slyserna i Dallan, och jag tallade med Anders Erickson, secreteraren, at han skulle stella migh it breff till Dallekarana, at dee samma timber skulle framflytia, alldenstund dee finge den gamla resten frij, som dee H. K. M:t nu på någre åhr ere skyldige bleffne. Och nu ner som jagh fick alla dee andre beskied från min Kiere Bror, så fatadess mig det ena brefuet, och vet nu icke, huru som jag kan komma til retta med dem, ner som jag kommer dit up at handla med dem derom.

Jag hafuer och nu fåt H. K. M:tz breff**), at så snart som jag her i Vesmanaland hafuer utretatt, at jag då skulle begifua migh till Jönekiöpingh och bese om Dunkehalla ström, huilket jag vijl effterkomma, så snart som jag hijner her at bestella och stederna refuat och beskied sent till Stocholm.

M. K. B. A. T. V. O. T.
Carl Bonde mp.

*) Sannollkt den ressa, C. B. liksom andra ståthållare hade att företaga i sitt län för att påbjuda boskapsskatten. Memorial, dat. 6 April, tryckt i anförda Saml.

**) Af 25 April 1620; Riksregistratnret.

25.

Arboga den 30 Juni 1620.

Förfrågan, om Stockholmsborgarne skola tillåtas uppköpa järn efter skeppundvikt vid marknaderna. Förslag, att en fogde och några borgare skola öfvertaga anordningen af kol o. s. v.

Minn broderlige *etc.* Derhoss vill jag mig hafva förssportt hoss min K. B., huru som jag skall ställa mine saker med Stokholmsboarne her uthij upstederne, om dee skolle hafue loff till att upkiöppe jern skepundh- och L& talls uthij marknane eller ickee. Dee hafve mig her uthij Pedersmesse markna anmodadt, att dee skolle få loff dertill. Så effter Arbogee-boarne hafuee uthij sinne preeveleger, att Stokholms-borna icke skolle fåå loff till att uppköpa nogett jern uttij skepundh och L& vekt, derfore har jag icke kunnatt gefvett Stokholms-boarne her uthij Pedersmese loff till att på samme sett nu uppkiopee nogett jern *). Begerer förden-skulldh aff min K. B., att han mig derom vill hafua tillkienna gefvett, så och huru dee skolle fåå loff uthij tillkommande Kiöpinges och Vesterås marknar, om dett på samma sett skall tillgåå uthij dee marknar, som her nu tillgåå hafuer, antingen dee skolle hafue loff till att på samme sett kiöppe eller icke, att min K. B. mig derom, förän nogen aff dee tvene marknar begynnnes, ville tillskriffva, huru som jag mig med dem uthij den saken ställa skall. Dette jagh vill hafva min K. B. broderligen ombedit, och vill hermed *etc.* Aff Arboga den 30 Junii årh 1620.

(*Egenhändigt.*)

Nu hafuer bersmenna griömt sit jern till Oloffzmessa martnaden, och mena dee få seliat åt Stochholmborna. Om det skier, så kunna icke dee her i staden heller blifua der ved.

(*Icke egenhändigt.*)

Kiere Broder, jag förssender och min K. B. til honda Comp[agni]ets i Jernbergzlagan deras begerandt. Begerer, att min K. B. dett vill öfuersee. K. B., fougten ved Nora och Linde, Christoffer Andersson, sampt med nogre borgarer i Arboga ville tage af H.

*) Arboga stads privilegier, dat. 27 April 1620, Riksregistraturet.

Axel Ozenstierna II: 11.

K. M:t all anordningh, kooll, ved, kiött och flesk så och spanemåll, för een viss summa, sedan efter anordningen lefuerera igen, huadh som skepundett aff huartt slages jern dett kan då kostaa och besluttett derom blifuer.

M. B. A. T. V. O. T.

Carl Bonde mp. -

26.

Västerås den 28 Januari 1621.

Om Olof Stråles utgörande af 4,000 daler till Upsala och Västerås domkyrkor (såsom böter för kapitulationen på Elfsborg 1612).

Minn tjenstflitige helssan medh Gudh *etc.* Derhoss, Kiere Broder Her Kansler, jagh lother min K. B. hermedh broderligen förnimma, att jagh hafuer tallet medh Oloff Strålee om dee pennningerne, som H. K. M:t hafuer nådigestee bevilliatt att han skulle till Upssala och her i Vesterås domkyrkior gifva, n: 4000 daler, dett han säger sigh ödmiukeligen och underdåneligen H. K. M:tz nådige villia att efterkomma så deruthij som och sedan, så lenge han lefver, allenastee han måtte få blifva förlofvatt herifränn och hem till sin gårdh, så lenge han sigh giönom hvadh medell samma penningar skaffa kundee, antingen förpanta så många af sinne godz eller på hvadh seett som han kan komma till vegee medh. Han tilbiuder sigh och att villia pantsättia domkyrkiorne så många godz, som dee penningerne verdee vara kunne, så att han på råmelige terminer samma summa hinder contintera. Jagh begerer fördenskulldh, att min K. B. ville sigh herutinan hoss H. K. M:t förfråga, så framt min K. B. icke eliestee sigh understå[r] att giöre, på hvadh seett man medh honom herutinan förhandlaa skall, och att min K. B. sedan mig herom vill tillkiennagiefva*). Och vill hermedh *etc.* Aff Vesterås den 28 Januarii åhr 1621.

M. K. B. A. T [V] O. T.

Carl Bonde mp.

*) Jfr K. M:ts bref till C. B. 8 Maj 1621 om fördelningen af de 5000 daler, som Olof Stråle skall betala, och af hvilka redan 2500 betalats till Västerås domkyrka, Riksregistraturet.

27. (*Egenhändigt.*)

Kopparberget den 25 Augusti 1621.

Om kopparförråden och Kopparbergsfogden Mats Jörenssons anordningar.

Min tjenstlige och veluilige helsand *etc.* K. B., all den koppar, som [stod?] i det förslagit, som dit ut kom med Erick Erickson, han ligger i varboden i Vesterås, men her ved bergit hafuer man intet kunna bekomma, effter vågen hon står igen, ty Erick Erickson han hafuer den ene nøkelen hoss sigh. Mera så förnimer min B. aff det breff, som er Kammerådit tilskrefuit, och får deraff see, huru som Matz Jöranson hafuer gifuit förslag förra och nu*). Jag vilje veta om huad upborit var, sedan vij senast droge hedan. Så hafuer han lefuererat åt Kompanij det, som skulle vara beholit aff 1620:117 skippund och 1621 års upbörd: 58 skippund, och i dee förra allt på den gamla resten dee 200 skieppund. Men så snart som Mårtenmesa ehr framfarin, så skall han sielf fölia Philip Skieding dit ut och sig sielf förklara. Men så hafua de ransakat i alla hyter och upskrefuet deras bruck och deras mallm och koll, som en inte hafua brukat, så at ner vogen kommer up, så förmodar man temelig koppar at bekomma. Bersmena hafua och lofuat den ene stå den andra bij. Han hafuer sielf skrefuit H. Johan Sky[te] till, der min B. vell får förnima, huru stor påst han till Mekelzmessa kan komma till vega. Han hafuer och öckt 9 par i grufuan, sedan som han bleff fogde; deraff och den resten sig förorsaker. Philip han hafuer allareda kienz veder befalningen, och han blifuer här öfver martnaden i Vesterås**). Jag vet inte synerligen at skrifua, utan befaller digh *etc.* Aff Kopparbergit den 25 Agustii 1621.

M. K. B. A. T. V. O. T.

Carl Bonde mp.

*) Bref från Philip Scheduling och Carl Bonde till kammarrådet, dat. 25 Aug. 1621, med bifogadt förslag på kopparräntan, bland Skrifvelser till kammarrådet, Kammararkivet.

**) Om förhållandena vid Kopparberget finnas upplysningar i kammarrådets bref till Erik Eriksson 30 Juli, Carl Bonde 22 och 23 Aug., 4 Sept. 1621, i Kammarrens registratur, Kammararkivet.

28. (*Egenhändigt.*)

Västerås den 16 Oktober 1621.

Anvisning på 100 daler, som B. skall lägga ut. Lider af melancholia och sömnlöshet och ber, att A. O. måtte sända en läkare. Biskopen begär, att domkyrkan måtte få behålla beslagtagen koppar. Skutskeppare, som fraktat koppar och hö, hafva ej fått betalning.

Min tien[st]lige och flitige helsand *etc.* Jag bad Phillip Skiedingh, at [han] skulle ställa till frid dee 100 daller, som jagh skall legia ut till sölfuet. Jagh skall och hafua 500 daller aff skatmestaren för min heredzrenta i Finland. Han hafuer den aff mig arenderat. Om icke Philip han hafuer lefuererat, at man deraff toge 100, som jag och honom tilskrifuit hafuer.

Jagh beder på dett tiens[t]uiligaste, at min B. han vjille så laga, at jag måtte få enten D[octor] Harall eller M[äster] Balsar till migh, at dee migh måtte see, om något kunne migh hielpa för det melankelia och anat, som jag mig inbillar. D. Harall han hafuer i Råstock någre reser hulptit min bror Jöns Bonde derfron, men så snart han tog sig före at studera, så fick han igenet. Så går migh nu. Ner jag ehr stijlla, så ehr jag temmelig, men så snart som jagh tenker på: see det och det skalt du suara till, så sofuer jag intte, utan ner som jagh skall sofua, så kommer öfuer migh lika som en slage kalt vaten på migh, och fellas*) öfuer hella kroppen, och alt det som både ont och gåt tyckes mig at jag ser. Om [jag] då vågnar, skielfuer jag sosom löff och så våter aff sueten. Det ehr nu den 3 hösten, som jag det hafft hafuer, men ingen gångh som nu, så jag ehr reder för mig sielff. Det rår vell på mig des imellan, men inte om året sosom och [o:om?] hösten. K. B., giff honom pass, som drager till migh. Mig tyckes, at ner som jag då ehr hoss min hustru, at hon då tröstar migh. Jag vijll draga åt Arboga herfron. Bochollaren her i Vesmannaland ehr i Stocholm, der till at giöra bokan klar. Min B. han för [o: får] see aff det breff, som jag hafuer skrifuit Cammerådit till om alla omstendighetter**). Finge jag något vara stilla, så lenge d[octoren] vore hoss mig! Och skulle vell min k. hustru fara illa, om mig noget messgår [o: missgår]. Gud gifue jag var ret vell i jorden, så våre jagh aff med alt ihop. K. B., helsa syster med min

*) Möjligen o: fälas (färdas), som förekommer i dialekter; fellas öfver hela kroppen: kryper öfver hela kroppen.

**) Ej anträffadt. Jfr bref 18 Okt., bland Skrifv. t. kammarråd, Kammarark.

tienset och bed, at hon vilje få Daniell det skrinet och lakanet, som jag sende med Johan Patkell. Och befaller digh samt alla dina Gud alzmectig till lifff och siell. Aff Vesterås den 16 October 1621.

M. B. A. T. V. O. T.
Carl Bonde mp.

Bespen han begerar, at min K. B. han vilje så laga, at domkiörkan kunne få beholla den forbrutne kopparen, som nu nyligen ehr tagen. Han er icke en hitkomin, så man vet huad han veger. Min K. B. får sielff see aff hans breff, huad som hans begeran ehr.

(På ett löst blad.)

K. B. Her Canseler. Dee skutter, som senest förde kopparen, finge ingen fract utan en sedell, at dee hafua förtient 30 dal. Den kopparen, som nu komer, vet man inte huru som man skall få hedan. Det er 200 skieppund ved pas på vogen. Om någon ens pennare sendes mot honom! För höö, dee i åhr fört hafua, hafua dee heller intet bekommit. Om dem fatiga icke så måtte blifua trugat och för inte giörat! Far vell. Gud befuare digh.

M. K. B. A. T. V. O. T.
Carl Bonde mp.

29.

Espelunda den 19 December 1621.

C. B. meddelar, att hans hustru afidit. Anstalter för begrafningen.

Minn broderlige och vänlige helsandh *etc.* Derhoss gifver jag min Kiere Broder, Her Kansler, tillkienna denne minn sårgelige legenhet, aht denn alszmechtige Gudh hafver min elskelige kiere hustru ifrånn mig thagitt. Gud gifve henne en frögdefull upståndelse och alla christna sielar, och aht vij måtte finnas hoss Gudh med. Så ehr min flijtige bönn thill min Kiere Broder Her Kansler, aht hann vill hafva dedh omak och ville denne efterskrefne perselar thaga uth åht mig, hvad såsom memorial utvisar, och hvad ded kan kåsta, så vill jag med min K. B. Her Kansler vell förlikas, ner Gud vill vij få thalas vidh. Min K. B., om ded så er,

aht H. K. M:t kommer hem och vill kanske endeligen thvinga mig thill aht svara thill Mass Jöransons rest*), thy Gud vett, jag ehr inge orsak thill den resten.

Och menar jag, vill Gud, aht jag kann blifva ferdig thill Hindersmessa med begrafningen, och blifver Morkier så lenge her hoss mig. Och vill jag vidare skrifva min K. B. thill, på huad dag hon skall stå, och förhåppas, aht min K. Broder han giör sin syster den sista thienst, om mögeligt er. Och begierar jag af min K. Broder, aht han ville thaga klede ut thill kistann åhc[!] thill himmelen, ded besta han kan få thill 10 eller 12 daler alnan. Jag vett icke vist, hvad ded vill gå thill, och beder jag min K. Broder, aht han vill lata förslå, huru mykijt ded kan gå thill, endåg man kan snart förfrågat uthij Ståckholm, hvad ded går thill. The franser hafver jag sielf, och beder jag min Kiere Broder, aht [han] vill låna mig dij knappar, som han plegar bruka på bären åht sina barn. Och hvad Mårkier anlangar, kan min K. B. vell thenka. Åhc lata alla syskona helsa dig med sampt syster med deras thienst och många thusendt goda netter och dagar. Och afsomnade honn emellandh den nijttande och attennde Decembris halfveg thu om natten. Och hvill [!] hermed befalla min K. B. ohc [!] hanss kiere fru och barn utij Gudz dens aldrahöchstes beschydh åhc beskerm thill siel åhc lif. Och beder jag min Broder, aht jag måtte blifva omulisterat, så lenge jag komer min hustrus lik thill sin vilostadh. Och menar, jag vill lata begrafva henne utij Örebro. Farer vell, K. B. Datum Aspelunda den 19 Decembris anno 1621.

M. K. B. A. T. V. O. T.
Carl Bonde mp.

80. (*Egenhändigt.*)

Espeunda den 3 Januari 1622.

Begär att få låna knappar till hustruns bår. (Jfr föregående bref.)

K. B. Her Canseler. Jag önskar digh en lytsalig god dagh och myken Gud[s] velsignelse. Och förget jag i det bod, som jag

*) Eftersatsen uteglömd. Om Mats Jöranssons rest kan jämföras ofvan sid. 35, not 2 samt kammarrådets bref till honom 4 Okt. 1621 och K. Mits bref och fullmakt angående ransakning därom 29 Mars 1622, i Kammararens registr., Kammararkivet.

senast hade till digh, at bedia digh, K. B., om dee knappar, som du plega[r] bruka på dina salige barn[s] bår, effter dee ere huita och min sallige hustrus kiesta blifuer och med huit sölff beslagen. K. B., lämna mig dem för henness skull salig. Kan nu intte mera skrifua, utan befaller dig *etc.* Hastigt aff Espelunda den 3 Januarii 1622.

M. K. B. A. T. V. O. T. S. L. J. L.
Carl Bonde mp.

31. (*Egenhändigt.*)

Espelunda den 14 Januari 1622.

Tacksägelse för bårknapparna. Anordningen af hustruns grafkor (i Rinkaby).

Min ti[e]nstuilige helsand *etc.* Derhoss, K. B., så tackar jagh digh på det kierligasta för dee knapa, dee skolla inte fara illa. Och förhoppas jagh vijst, at min K. B. och syster koma hit.

Min sårgebögnigh, grafuan, hon ehr nu ferdigh, och ehr hualfuat utanpå kiörkian och trappan inne i kiörkian, och jag vijll låta mura en kor ofuanpå hualfuet, lika hög med kiörkan, och bryta så ut kiörkiemuren, så fönsterna lysa utur koren och in i kiörkian. K. B., jag befaller dig Gud alzmectigh till lifff och siell. Helsa s[yster] med min broderlige tjenst. Hastigt aff Espelunda den 14 Januarii 1622.

M. K. B. A. T. V. O. T. S. L. J. L.
Carl Bonde mp.

32. (*Egenhändigt*)

Västerås den 27 Mars 1622.

Om den resterande boskapaskatten. Drottning Katarinas liktåg skall följande dag afgå från Strömsholm till Upsala.

Min broderlige och ti[e]nstuilige helsand *etc.* K. Her Canseller, jagh beder om förlåtellse, at jagh så hastigt skrifuer. Och sosom jagh förnimer aff min K. B. breff så vell sosom och aff H. K. M:t

breff om boskapzskaten, så skall vell beuissas, at resten icke ehr så stor, och sender jag min K. B. her inelyct en lengt på alla lefuereringer, deraff min K. B. kan see, huad som upborit ehr, sosom och en kopia aff den rest, som mig aff H. K. M:t tijsend bleff*). Huad som rester det hafuer jag dem tijslagt nu at betalla, ner som dee komma tijsll herredagen. Jag skreff Cammerådit tijsll strax i åhr, ner jag kom i min olegenhet, at dee ingen skulle sleppa dedan, som på någon lefuerering skyldig bleff, föra en [o: förrän] alt blef betallat, effter dee då alla vore der i sijn sorglige legenhet, vet Gud. Her hafua dee pantat koo och oxse, och om dee vijlle för halff verde seliat, så ehr ingen, som derföre vijll något gifua. Peninganödan ehr större, en som någon tror. Jag hafuer sendt alla [ar]rendator[er] effter H. K. M:tz befallning bod, at dee skulle strax draga till Stocholm, endå jag innte fick H. K. M:tz breff derom förra en den 25 Martii. K. B., leg alt tijsll det besta.

I morgon ryckia vij up med liket fron Strömezholm, effter dee, som skulle föliat, ehre mest dit komne, som dit kunna komma, och jag fölher då med. Och vijll nu *etc.* Hastigt aff Vesterås den 27 Martii 1622.

D. K. S. S. L. J. L.

Carl Bonde mp.

33.

Enköping den 29 Mars 1622.

Drottning Katarinas liktåg har kommit till Enköping, men inga anstalter äro gjorda för dess mottagande. Flera adelsmän, som skulle deltaga däri, äro förhindrade eller frånvarande.

Min broderlige och tjenstvillige hälsan *etc.* Och låther jagh hermedh min Broder veetta och förnijma, at migh min nådigste Konungz bref på timman tilhanda kom den 29 Martii, som var daterat i Stockholm denn 26 Martzii 1622, innehålandes, at jagh skule låtha upfordra al den adelen, som hemma varra kunde, öfver Nerikie och Vässemanelandh, så at de skolle varra salige Drät-

*) Såväl längden som kopian föreligga, men äro ej af det intresse, att de behöfva meddelas. Jfr kammarrådets bref till C. B. 25 Mars, Kammarrens registr., Kammararkivet.

ningh Catharinas på Strömsholms lijck fölghachtighen til Upsalla. Och aldenstundh vij medh samma medhfölgiende lijcket af droge ifrå Strömen, som var denn 28 Martzii, och nu i Enneköpingh stadde äre, och intet ähr här någonn, som sigh säger at veeta omb vår ankompt, så at här är huarken höö eller foderkorn; maat må vij sielfue see äss omb.

Och sender jagh min Broder ehn lengdh [på dem], som medh äre *). Bengt Sparre han är sjuker, Her Niels Bijelkie är opå Ehrfual [o: Ervalla], ty hans hustru liger för dödenn sjuk hemma, Göstaf Leijonehuffudh gör barssööl, och både Skänkerne äre intet medh; de äre i Vestergötelandh och intet veete här af. Och vil hermed *etc.* Af Enneköpingh denn 29 Martzii ähr 1622.

M. K. B. T. S. S. L. J. L.

Carl Bonde mp.

34. (*Egenhändigt.*)

Espelunda den 28 Juni 1623.

Personliga tjänster och affärer. Ämnar följande dag resa till Kopparberget.

C. B:s förlofning med fru Beata (född Sparre, enka efter Abraham Ericks-
son Lejonhufvud) afgjord.

Min tienstuillige och b[roderlige] helsand *etc.* Så tackar jagh och min K. B. i sonderhet för det min K. B. hafuer bestelt om Nederby och Vepa. Jagh skall altid finas min K. B. tacsam, så lenge jag lefuer, och önskar, at mina barn sielfue vijste den gode

* Med brefvet följer:

Lengdenn

af dem af adhel, som äre nu fölghachtigh medh Drotningens salige lijck.

Grefve Magenüs.	Gref Abraham.
Svante Stenbock.	Stenn Stenbock.
Class Christlersson.	Johann Sparre.
Åke Axxelsson.	Jesper Nielsson.
Frantz Wackerbarth.	Erich Tomessonn.
Gorgoinius.	

Fruentijmber.

Fru Jbba på Sundby.	Fru Brijta Bielkie.
Fru Brijta på Engsiö.	Fru Merta på Wallesta.

benegenhet hos min K. B. sielfua at tacka honom. Doch jag hoppas, om Gud vijll, der som dee komma tijll den ålder, at dee det vijserligen skulle giöra. De 158 daller, som min K. B. mera hafuer utlagt, en som det andra sig belop, dem sender jag nu min K. B. igen med denna påst. Dee andre, som min K. B. han begerar till låns, vijll jag så snart som jag nu kommer up tijl Kopparbergit see, at jag kan få senda min K. B. till handa.

Jag drager dit nu i mårgon, som ehr den 29 Junii. Min K. B. breff fick jag den 27 Junii. Jag hade lengesedan varit tijll Kopparbergit, om jag icke hade vent hereffter.

K. B., huad som om min sagh ehr med s. fru Beata, så ehr mest alt clart, alenast her ventess effter b. Johan Sparræ, huelken inan några dager kommer. Så vijll moster fru Ebba skrijfua min K. B. suar på sit breff och tackar digh på det ödmjukeligeste för din gode och vellmente meni[n]g imot migh, som min K. B. både nu och altid haft hafuer. Gud gifue jag det så kunne förtiena, som jag plictig ehr. K. B., jag vet nu inte mera at skrifua utan Gud skie låff barnan ehre alla ved helsand. Gud låte det så lenge vara och gifue mig altid goda tijdingar från min K. B. och hans vårdnat. Och vijll nu hafua min K. B. *etc.* Aff Espelunda den 28 Junii 1623.

M. K. B. A. T. V. O. T. S. L. J. L.
Carl Bonde mp.

35. (*Egenhändigt.*)

Espelunda den 18 Juli 1623.

Personliga affärer med A. O. Lyckönskar till dennes förestående resa *).

Velborne Her Canseler, K. B., jag önskar min K. B. *etc.* K. B. Her Canseler, dec 400 daller, som min K. B. han skall hafua, dee hafuer Peter Cruse låfuat migh at tijllstella min K. B. om Oloffzmesa tijd, effter han hafuer brukat up min malm ved Kopparbergit, och han besuerade sig, at han icke kunne förra

*) Han skulle resa till Lifland för att leda underhandlingar med Polen. Resan blef emellertid uppskjuten; jfr A. O:s bref till Pfalzgreffen Johan Casimir den 6 September 1623, *Axel Oxenstiernas Skrifter*, 1: 2, sid. 581.

komma penningar tijl vega. Jag sende och min K. B. strax dee 158 daller och hafuer icke ennu fåt beskied, om min K. B. han hafuer fåt dem. Doch försegrar Bror Anderzson mig, at karan var vijs nog, som jag sende dem med.

Min ödmiuke tijenst, K. B., så lenge jag lefuer. Och önskar min K. B. myken lycka på sin ressa, som jag förnimmer nu skie skall. Gud låthe dig komma hit hem tijll oss med helsan igen. K. B., helsa s. Anna tusan god natt. Oeh befaller min K. B. *etc.* Aff Espelunda den 18 Jullii 1623.

M. K. B. A. T. V. O. T.

Carl Bonde mp.

36. (*Egenhändigt.*)

Rinkesta den 4 September 1623.

Begär A. O:s samtycke till morgongåfvan åt fru Beata (jfr N:o 34). Om barnens arfvedel.

Min tjenstulige och flitelige helsand *etc.* Kiere Bror, min sack hoppas jagh nu skall komma till enda; Gud låte det skie sit helga nampn tijll era och migh och mina k. barn till gledie. K. B., så alldenstund at du nu förreser bårt och jag vijlle gerna sosom och beder dig tiens[t]ligen, at du vijlle gifua dit jagord och underskrifua denne sedell *), som jag hafuer nampngifuit, huad som jag vijll gifua s. Beata i mårgongofua; du ser, huaraff det ehr. Så hafuer jagh endå 8 gårdar igen, som jag kiöpt hafuer och inlöst aff Jöran Bondes goss, så at barnas 3 dingh [o: treding] i kiöpegossen ehr ju vell beholen. Hytan ved bergit kostar mig 400 daller, och sedan hafuer jagh bygt der en gård hoss, så jag nu hafuer 3 skieppund koppar i affra[d] aff henne. Och alldenstund jagh det lilla, som jag då så hafuer, hafuer jag och haft mången trötan stund före, och jag vijll icke gå från dit goda råd, och jag då kan och sedan hafua det jag eger mina barn tijl goda och det dem tijl förkoffring anvenda, så förhoppas mig, at min K. B. detta underskrifuer, så jag det kan få hit igen med min dreng.

Huad som lösöran ere, dem vijll jag [hafva] på Sundby i begraffningen, effter jag då får någon dit, b. Åke och s. Elsa och Mor-

*) Ej anträffad.

kiera, oansed det ere alla reda upskreffna, både gull, silfuer, koppar, sengkleder, ten och alt husgeråd. Huad sengkleder och sådant, som kan fara illa aff [att] det ligger, menar jag vilia verdera barnas dell i peningar och gifua dem så många peningar igen, så hafua dee renta deraff; det andra skiera myssan sönder eller eliest förderuas. K. B., jag hafuer alt rådfrogat mig med Morkiera fru Barbro, och hon hafuer och underskrefuit denna sedel. K. B., Gud alzmectig han velsigne digh och befuare digh på din reesa och låte dig finna oss med allasam[man] igen med helsand. K. B., effter Kongen nu inte mera tallar om mig och kanskiee jag och så slepper utan någon tjenst, så tyckess mig jag kan icke gå och trengia mig dertijll, utan holler mig stijlla, så lenge jag kan. Doch söker jag min K. B. gode rod i sakan. Vet nu inte synerligen mera, utan befaller min K. B. *etc.* Aff Rinkestad den 4 September 1623.

M. K. B. T. S. S. L. J. L.

Carl Bonde mp.

37.

Jönköping den 23 Juni 1624.

K. M:t har öfverlämnat åt B. att jämte A. O. förordna om byggnader och stadsplan i Jönköping. En ingenior skall lämna underrättelser.

Minn tienistvillige venlige helssan *etc.* Foger min K. B. veluilligen förnimme, dett H. K. M:t min allernädigste Herre hafuer latitt uthi mitt gifne memoriall författett, att alt huadh jag med min K. Broder Cantzeleren om denne stadz bygningh och förbättringh effter ingenieurens afrittningh som best felle kan beslutendes vardee, vill H. K. M:t för gott ansee och behaga låte*). Derföre är han derheden förafferdigett till min K. B. [att] om bette legenheett och dess orttz omstendighet advisere och tilkienne gifue, på thet min K. B. sigh herom i medlertijdh destе bettere kan förklare. Dette jagh min K. B. venligen vill erkunnige. Befallendes hermedh min K. B.: *etc.* Aff Jeneköpingz slott den 23 Junii anno 1624.

M. K. B. A. tienzuilig

Carl Bonde mp.

*) K. M:ts memorial för C. B., ståthållare på Jönköpings slott, dat. 6 Juni 1624, Riksregistraturet.

38. (*Egenhändigt.*)

Värnamo den 16 Juli 1624.

En mängd hemman i länet äro öde, hufvudsakligen på grund af knekteindelingen. Förslag om jordabyte. Ber att få behålla förutvarande beställning och förläning.

Velbårne K. B., Her Kanceler. Jag önskar min K. B. licksa *etc.* Så fick jagh ret nu på tijman en hop breff från Anders Suenson i Helsingeör, huilka jag min K. B. strax sender. Sedan låter jag min K. B. förnima, at jag her på tingen och ransagningen finner så myket öde, så jag det alrig hade trot, her och i Vestra herad öfuer 40 krone heman öde och 12 skatta heman, huilket} förorsakas, sosom beretass, aff knecters tildelning, ty ner mannen blifuer borta och hustrun sitt frijhetz åhr sutit hafuer, sedan drager hon dedan, och hemanet illa heffdat, men [o: medan] knecten eller häffmanen det besutit hafuer. Icke vijll heller någon bonde taga dem up igen. Orsaken[är], at så snart som hemanen komma tijll retta igen, så komma flux hoffinen eller knecter dem at begera. Huarföre dröies noket med 1624 förslagh, så framt det skall blifua vijst. Jagh vijll och, så snart som jag komer tijll slåtit igen, draga tijll Närre och Södra Vijdbo och kiennas ved heraden, men jagh hafuer så ont at giörat, jag hafuer ingen fulmact at gå effter. Beder och min K. B., at jag måtte få några aff dee bijaffskieden sosom och skiuzferdzordningen och huad mera, som min K. B. vet jag skall migh effter retta. Sedan beder jagh tiens[t]ligen, at min K. B. icke vijlle vara mijslynt på migh för den sedell, som jagh honom öfuergaff. Der jag hade det trot, jag skulle det alrich hafua nemdt[?], vijll och på mina barns dell huad mig tillkomer gerna betalla. Jag vet vijst, at B. ehr den, som vijll dem vell, fatig barn. Jagh skall altid tiena min K. B., så lenge jagh lefuer.

Så beder jag och min K. B., at han vijlle uplåta mig tijl bytes dee två halfua gårdarna, som hafua varit Jöran Bondess goss, Hullu benemd. Jag hafuer si[e]lff en gård ligiandes inte långt fron Ekesiö, renter 3 L& smör och heter Vrångzhult; om min K. B. vijlle låta besen eller andra, som jag der hafuer, effter Hullu liger så got som ret mit i mina eger ved Bordsiö. Beder och tiens[t]ligen, at min K. B. vijlle hielpa mig, at jag mote få min bestelning her, som jagh förre hafft, huilket Hans K M. mig tilsagt hafuer, och all min förlening, som jag förre hafft hafuer. derom

jag b. Åke och Johan Sparre tijskrefuet hafuer sosom och H. Johan Skyt[te]. Mera vet jag icke så i en hast at skrifua, utan Cristiern skall, så snart som jag fron Närre och Södra Vedbo kan göra klar affkortning, komma up med besked om alla saker. Och befaller min K. B. etc. Aff Vernamo den 16 Jullii 1624.

M. K. B. T. S. S. L. J. L.

Carl Bonde mp.

Vallen eller brystveren ehr ferdig, och hålla nu på och setia up hualffbogerna på muren. Om min K. B. tyctes at berreta H. K. M. om det öde [gods], som her i lenet alt för myket fins, och huarföre det dröies med förslagit. Det skulla alt vara giort i vijntres, det som jag nu måste göra. Jag kom sent hit, som min K. B. vell vet. Gud beuare digh.

39. (*Egenhändigt.*)

(Jönköping) den 10 November 1624.

Om byggnadsföretag i Jönköping och vantmakeriet därstädes, ödeshemmans och icke indelta kronohemmans upplåtande, frälsegodsen under Taberg, Per Gudmunssons hemställan att få arrendera boskapsskatten. C. B. skall resa till Bergslagen.

Memoriall för Per Gudmundson at talla med V. Herren Canselleren. 1624 den 10 Nouember.

1. Effter at H. K. M:t nådigest hafuer befallat at byggia dee quarna her i staden och föra Dunckehalla ström her in och det göra med kiörkieness peningar, begerar jag i underdånighet, at Hans K. M:t nådigst vjille befalla at [!] bor[g]emestaren Tönne Anderson och en rådman Anders Månson, at dee effter mit förslag skolla för kiörkienness peningar förska[ffa] dertijll huad som behöfuess sosom och effter min befallningh nu i vijnter lätta göra kugge- och trellejull och annat inreda i quarnan, som kan behöfuass, och dee skolla sedan göra mig med dee andre borgemestarena reda för det vij dem hafua lefuenerat, annars kan ingen komma dem tijll at taga sigh det omack på.

2. Begeress och, at Canselleren vjille hielpa, at tijll vantemakerit måte komma sin anårdningh.

3. Bögning[s]förslagen hafuer Gert Dirickson hoss sigh; at man kunne sedan få der besked om för stenkiörslan skull, ner något skredföre kan komma.

4. Kan och finnass några, som vijllia taga up ödesshemman och gifua H. K. M. peningar, doch så, at ingen ryter eller knect skall kunna drifua dem, så lenge dee förmå giöra skat deraff, ner som hemmanen kunne komma tijll retta igen.

5. Sameledess dec kroneheman, som ennu inte aff någon kri[g]sman ere an[am]made eller tijldelte, dee vijllia och vell gifua peningar, om dee få försegringzbreff.

6. Lengden på dee frelsessgoss, som liggia inunder Tabergh, hafuer jag lefuererat Fegreuss med sigh; om Hans K. M:t nådigest teckess at byta dem der ut, som sagt var, ty det ere dee mest, som oredan komma tijll vega, at dee icke blifua bergzmen, ty man kan icke så tuinga dem som dee andre tijll at brucka.

7. Och om at Per Gudmundson måtte få för biligh arendera boskapzskatten, och om boskaplengderna skolla skrifuass, fören snö kommer, annars fructar man, de steckia möket aff vegen och hafua i skogen undan.

8. Så begerar jag och ti[e]nstligen, at jag och måtte få H. K. M:t pass, ner jag nu skall draga den resan åt Bergslagen, så jag kan få hafua en skrifuare med migh*).

Begerar ti[e]nstligen, at min K. Bror vijlle hielpa mig suar herpå, och önskar honom tusan god nat.

M. K. B. A. T. V. O. T.

Carl Bonde mp.

Sedan så begera dee fatige i hospitalet underdåneligen, at H. K. M:t nådigest vijlle unna dem, som dee för haft hafua, derpå dee hafua K. Johans breff, at alt detta lenet skall liggia under hospitalet med det tijggerit, som dee i huart herad hafua, och nu ehr lagt till Linkiöping och Vegsiö och somt till Skara, och hit ehr minst.

*) Jfr Kongl. memorial för C. B., hvad han skall uträtta i Bergslagen, af 15 Nov. 1624, Riksregistraturet.

39 a. (*Egenhändigt.*) (Jönköping omkr. den 10 November 1624. *)

Minnessedel om föreskrifter och fullmakter, som C. B. begär af K. M:t rörande åtskilliga frågor, som angå Jönköpings ståthållaredöme.

Memoriall.

Breff till Suen Trulson, at han förbettrar vegenna i Jenekiöpingz len, först åt Giöteborg vegen, sedan Halmsta-vegen, 3:o Vernamo-vegen och Tåfftaholms-skogen-vegen åt Vestra herad, som löper åt Vregsta och så åt Vegsiö, sedan Calmare-vegen åt Huetlanda, Ekésiö vegen och vegen från Ekésiö åt Östergyländ öfuer östra Hållavegen. Detta ere rete stora lanzvegen och vegen åt Årraholmen frön Jönekiöping, seden alla tuerueger utur det ena herad och tijll det andras tijnglader, så at man kan der komma fram med en kierra, dog så lagandes, at man kan komma åt Jönekiöpingh och andra martnatzplassar ifrön Ydre och giönom Vedbo och åt Jönekiöpingh.

Befalning om staketet om Ekésiö, om det skall giöras med bastioner.

Breff tijll Axsell Drake, at dee i hans len föra san[d] på mosan till tompter sosom och i Jönekiöpin[g]z len.

At Närre och Södra Vedbo seties in i min fulmact med.

Fulmact at byta dee frelsesbönder till Kronan, som ligia under Taberg, och Hans K. M:t vijll sedan conformera med sit eget samma bytesbreff.

Befalning, at Jönekiöping skall slet och grant slutas med staketit för tullen skull alt intill bron emelom slätit och stan.

Befalning, at alle, som nu boo på malman, skolla föra rijs och annat verke på dee tompter, som dem kan tildelles, effter H. K. M:t vill med första före lätta föra jord der offuanpå.

Endoch H. K. M:t hafuer munteligen befallat, at kiörkenes penningar skolla nu uptages och med rentan clareras, begeres nu vijdare skriftligen befallning.

At anårndningen tijll vantemakerit måtte giöras.

*) Datering saknas, men handlingen ligger inlagd i memorialet för Peder Gudmunsson, och åtskilligt tyder på att den är alldeles samtida. Tillägget om Vrångshults gård visar, att äfven denna minnessedel var adresserad till kansleren.

Förslaget på bögningen 1625*).

Vrånghult i Notebeck socken rentar smör 3 L³, årliga hester 5, k[onungs] hestar 2, daxwerke 6; stedta [o: städela] och förnö [o: fodernöt] it par oxsar. Vjill jag gifua igen för Hul[um]**).

40.

Stockholm den 19 Augusti 1625.

Om Järnkompaniet och järnbergsmännens afvoghet emot detta samt järnets vägning. Afraden i järn bör förbytas till andra persedlar.

Minn brodhervenlighe, flitighe och tienstuilige helssen *etc.* Kere Brodher och Suåger, Herr Cantzler, jagh hadhe långosseidhenskreffuet min Kere Broder till om Jern-Compagnitz fortgång, män jagh hafuer dhermedh intet för kunnet komma till vega, och vardher min Kere Brodher förnimmandhes af det breff, som jagh H. K. M:t i undherdånighet hafuer tillschrfuit***), huru vit man dermedh kommen åhr. Jagh låther min Kere Brodher hermedh brodervenligen förnima, det jagh intet kundhe komma Falkenbergh sin koss, föränn jagh måste hijtt och see, på huadh sett jagh medh Zakariass Simonsson hafuer hulptit honnom medh peninger fort.

Seedan så låther jagh min Brodher förnima, att jernbergzmännen i Oloffzmessa marknadt såge ett galet exempell påå kopperbergzmennerna, i dhett att dheer intet blefue betalte, och igenom dette tilfellet ähre och många, som intet gierna see dette compagnitz fortgång, mykijt iblandh jernbergzmennerna, så att jagh intet veet, på huadh sett man bäst kann dhem öfuertala, och synnerligh Nore och Lindhes, endågh dhe vell måste effterkomma H. K. M:tz befallningh. Synnes och myket vare af nödhenn, att ståthållarenn i Jernbärgzlagen finge H. K. M:tz bref till at up-

*) Under de följande månaderna utgingo kungliga bref angående åtminstone en del af de ärenden, som upptagas i detta memorial: om tullen vid Jönköping och Eksjö (memorial 15 Nov. 1624), om vantemakeriet (öppet bref 27 Jan. 1625), om »vattukonsten», hamrar och kvarnar, utfyllning af vissa byggnadsplatser o. s. v. 28 Jan. och 1 Febr. 1625. Rikregistraturet.

**) Jfr brefvet af 16 Juli 1624, ofvan sid. 45.

***) Ej anträffadt.

retta vågerna och låta retta lodherne, och dher så vore, att man så snart icke kundhe derrmedh fort komma, som man gerna ville, att lijkeuäll alt jernn lijka som kopparen måtte vegas, så at bergzmennergerna måtte vennie sigh till att vega jernet, och kundhe dherigenom fåå orssaak till att smijdhä ossmundh, efter alt måste i vågen, smått och stort jern, och H. K. M:t derigenom richtight komma till sin tull. Vill hermedh och altidh hafue min Kere Brodher *etc.* Aff Stockholm dhenn 19 Augustii år 1625.

(*Egenhändig.*)

K. B., Her Canseler. Jag hafuer intet at giöre med detta kompanij. Jag hafuer inte at giöra med, till at byggia hamrana med, eller så kan drifuat, som man gerna vilje, för[r]a en som man kan få kapitalet ihop; dog at giöra vell dee hamarmestare, hu[a?]d dee kunna. Om och icke Canseleren vilje talla med Hans K. M:t om dee lanzortar, som giffua jern i affra[d], huru som med dem handlas skall, om man icke i tid skulle handla med dem, at dee andra perseler derföre gifue ut. Så hafuer jag förfarit, huru och huad orsag som ehr dertill, at bönderna gifua ut jern i affra[d]. Ehr at berzmena skolla hafua klagat sigh för en aff konungarna, at dee ingen tillförsel aff landet hafua bekomit, och om der skulle blifua bergslag aff, så måste tilföringen skie. Hafuer fördenskull blefuett förorsakat till at leggia jern på bonden till affra. Jag skall och inan några dagar skrifua eller hafua mit egit bod tiil H. K. M:t om alla saker om kompanii[tz] handel. Beder tjenstligen, at min K. B. vilje mig ihogkomma hoss H. K. M:t till det besta. Der jag med resandee i Bergslagen något kunne utreta, skall det intet fatass. Den gode Gud låte oss finas med helsand igen och at alt måtte vel gå och befuare dig för all olycka. Farvell, beder om suar igen. Gud befuare digh.

M. K. [B.] A. T. V. O. T.
Carl Bonde mp.

(*På en lös lapp.*)

Khäre Her Axell. Jag tackar H. K. M:t underdonligen för vedherlag, jag bekommid hafver, efther som H. M:tz bref lydher, deruthaf jag och Idher en uthcopie sänder*), endåg jag hafver

*) Ej anträffad.

intheit deropå mär än åtte eller nie hundradhe dalar bekommit. Och när Gudh vill jag kommer till H. K. M:t, så får jag medh H. M:t derom vidhare tale. Datum ut in literia.

41. (*Egenhändigt.*)

Stockholm den 28 April 1627.

Redogör för hvad Järnkompaniet levererat. Beklagar, att Louis de Geer och William Gillusson (de Besche) nu fått hela järnhandeln under sig, och vill ej längre hafva något med kompaniet att göra. År dock villig att blifva styresman öfver bergverken.

Velborne K. B., Her Canseler, din långuarige välmåga önskar jagh aff Gud *etc.* Och fick jag min K. B. breff den 16 Aprillis i Arboga. Ibland det förnemsta, som min K. B. han skrifuer, så ehr, at han begerar vet[a] om companitz stat, det han aff b. Johan Sparres breff vel varder förnimmandes. Men om Jernkompanit, så bleff det strax anfectat aff dem, som dertijll ringa behagh hafft hafua kunna, dog hafua vij factorien en tijll detta datum förlagt och i munition lefuiererat till 26000 daller, och en hafua vij i föråd till 700 man ryterharnisk och andra saker, som sig alt till 15000 eller 14000 daller kan belöpa, och vij aff dee 102 lester 10 [o: tionde-] iern en icke it Læ upborit, hafua i både berslagerna, huarken aff arende eller annat, ty förste terminen derpå ehr om Johanii, den andre om Mecaellijs. Endog i det förslag, som vij senda Bror*), står man 24000 daller, så ehr der inte infört dee lod, spader, sköfflar, haker och picker och mera sådant, som altid löper tijll 2000 daller eller mera. Och ner som vij nu hafua mestedels komit embetzmena så i verket, så måste vij nu så plözligen gå från alt det vij begynt hafua tijll jernhandelen, ty Luis Dee Geer och M. Vellam hafua det nu gåt os undan och oss derfrån trengt, så vij inte hafua för det vij hafua förskrefuit hamarsmeder och anat folck hit in i landet. Giönom deras stora lyfften hafua dee det till sig dragit med samt Bergelagena, så at aldelles vårt goda upsåt med jernhandelen nu ehr omkullslaget, så at jag för min person vijlle önska, at jag det aldrig hade tengt, ty jag hafuar hafft namn derföre, at jag det så hårt drifuit hafuer. Det Gud vet icke tijll min nytia, utan fe-

*) Ej anträffadt.

dernezlandet och Hans K. M. min nådige Konung till nådigt behag och nu nesten aff huar man, som det hafuer varit imot, till deras åtlöie, så jag vell vijlle önska, at jag hade aldrih dertijll kommit. Och effter med jernhandelen inte går fort, så begerar jag icke heller mera at hafua med någon companitz handell at giöra, ner som detta åhr om ehr. Nu om nästkommande Johannii då vijll jag taga min affskied igen från kompanit effter giort regningh. Jag vijll gerna tiena H. K. M. i det jag kan, som jag vet på annat set kan vara H. K. M:t till dienst och nådigh behagh, och der som H. K. M. nådigest teckes bruka migh tijll gubernator öffuer alla sina berguerg, doch inte at hafua med landet at bestella, utan med berzordningar och huru som i gruf[v]erna skall tillgå, så ehr jag dermed tijlfridz, så framt det så behagar H. K. M:t. Annars såge jag gerna, at jag slet och grant blefue caserat. Jag hafuer nu tient i 31 åhr, menar nu altså hafua giort mit till. Doch beder jag min K. B., at han så hereffter som hertijll vijll söka mit besta, hans råd vijll jagh gerna fölia. Förhåppas altså, at han hielper mig till det besta, men med companitz saker begerar jag inte mera at hafua till at bestella. Min K. B. tienare altid her så lenge jagh lefuer.

Jag hade lengesedan skolla skrefuit, men vij kommo inte till detta verket fören julan; sedan hafua vij inte mera kunnat utreta, unt keinen Dank darzu nict[!] haben. Vijll nu min K. B. och altid hafua honom *etc.* Aff Stocholm den 28 Aprillis 1627.

M. K. S. A. T. V. O. T.

Carl Bonde mp.

42. (Egenhändigt.)

Arboga den 8 Juli 1627.

Louis de Geer har ännu icke öfvertagit factorierna, ehuru det skulle hafva skett vid midsommar. C. B. beklagar, att allt arbete, som nedlagts på järnkompaniet, nu är förspilldt, och vill äfven komma ifrån kopparkompaniet.

Velborne Her Canseler. Nest min tienstuilige dienst *etc.* Om dessa våra handlingar med factorien så tuiffar jag inte, at Canseleren ju hafuer få[tt] min föra tienslige skrifvelse från b. Her Gabriell. Så huad som factorien anlangar, så hafuer Luis dee

Ger ennu inte kommit och kientz ved dem, huilket effter vårt affskied hade skulle varit nu Johannii förleden. Om der nu något annat ligger under, vet jag inte, men han vilje ingalunda kiennas ved at byggia på tyghuset, förra en som vij honom om Johannii vilje alt uplåta. Det och beiakat bleff, derom jag vijst vet, at bror Her Gabriell hafuer honom veta låtit. Och effter han inte kommer, vet jag inte för huad orsack, derföre gå alla Jedersmederna fäfengia och intet giöra det som tijll municionen hörer. Endog vår suma ehr effter Gerdt Diricksons förslag länge [sedan] lefuererat, men likeuist fordras en dageligen till Liffland och Prysen aff Camerådet alla sådana saker, som ved Jeder görs. Om det skier oss tijll förtret eller annars, vet jag inte; vij hafua ju effter giord affskied sagt dem från oss om Johannii. Vet derföre ennu inte reteligen, huad som jag derom skrifua skall, huad utgång det vijll taga med dem. Men huru som det ehr, så ehr alt M. Velams hanli[n]gar till at ruinera companiet på jernhandelen.

Huad som ehr, om kompanit sig vijdare i jernhandellen velia inlåta, vet jag inte, ty der ere för många motståndare, som sådant inte gerna see, och jag önskar, at jag mig aldrig hade lag[t] det på halsen och bract det i den årdningh med factorien, som skiet ehr, at man vijst arbete aff huar sort aff huar m[an?] om månan vijste at tijlgå, ner som han bleff förlagt i tijd. Så ehr föga mera en it halfft åhr som kompaniet det hafft hafuer, och menar, at vij derpå tijl 16000 daller vonnit hafue, huelken regning med kopparhandelen skall blifua Canceleren tijlssendt. Men den bockhollaren Johan Sasse, som H. K. M. åt kompaniet förord[n]ade, han doger slet inte, han kan icke få boka ihop, förra en som andra måste deröfuer. Om kopparhandelen sade b. Johan Sparre at skrifua honom tijll. Jag hafuer och i underdånighet skrefuit H. K. M. tijll om alla saker her, huaraff min K. B. han får see detta[!] ortz mera tijlstånd*).

Derhoss, K. B., effter med Jernkompaniet nu inte går fort, vet jag inte, huartijll jag ehr nytig i Kopparkompaniet. Det kan en gubernator vell förestå med sina directores, dee och icke så många behöfuas, som nu ere, utan dee ere kompaniet till besuer. Jag begerar den tienstan inte lenger en till at alla rictige regningar blifua slutne. Sedan hoppass jag med den tienstan blifua förskont aff participanterna. Huad annat som jag H. K. M. effter min legenhet tiena kan och jag hinner utstå, det vijl

*) Brevet ej anträffadt.

jag gerna göra. Förhoppas och, at min K. B. Her Canseler mig tijll det besta varder ihogkommandes hoss H. K. M:t min allernådigeste Herre och Konungh. Jag hafuer inte lust lenger at heta någon vjce gubernator, endog H. K. M. mig aldrig i sina bref den tijtelen gifuit hafuer. Min K. Suåger, hielp mig herfrån, om mögeligit ehr. Jag begerar inte lenger med någon kompaniez handell hafua at bestella, effter det som jag effter hans gode och välmenta råd tog mig före at i verket stella och först fick huars mans avund och mijstykke, och nu, sedan det går inte fort, måste vara huars mans åtlöie, som med den handeln umgå. Min K. B. han kan det beter betenckia, en som jag det skrifua kan, huad som jag H. K. M:t för ti[e]nst göra kune. Jag steller alt tijl honom; som han det gör, så låter jag mig vel med åtnöia. Låter jag och min k. hustru helsa honom med vår k. ti[e]nst och många tusan goda neter. Och befaller honom *etc.* Aff Arboga den 8 Jullii 1627.

M. K. B. A. T. V. O. Ö. T.

Carl Bonde mp.

43.

Örebro den 30 April 1628.

K. M:t har förflyttat C. B. till Örebro. Familjeunderrättelser.

Välbårne Her Canceler, min K. Suåger, jagh önsker honom af Gudh *etc.* Dernäst önsker jagh, att jagh altidh goda tiender måtte fåå höra ifrån min K. B., ath honom altidh måtte väl gåå, det önsker jagh af alt mit hierte. Huadh min lägenhet vedkommer, så hafuer H. K. Ma:t nu förordnat migh hit till Örebro. Huru länge det varar, vett jagh icke, ty jagh hafuer nu i 5 åhr så vandret ifrån den ene orten till den andre. Önsker nu, ath jagh måtte fåå blifua på enn ort. Huadh mina vidhkommer, så taker jagh Gudh, ath helsan åhr medh. Mine gåssar åhre ännu hemma hoos migh, och menar jagh, ath dee efter deres ålder skole kunna något lära. Gudh hielpe vidare. Låther min k. hustru och barn helse Broor med sin kårilige och flitige tienst. Och veth nu inthet mera i enn hast ath skrifua, uthan befaller min K. B. *etc.* Hastight aff Örebro slåt denn 30 Aprilis anno 1628.

Utan underskrift, men försegladt med C. B:s sigill.

Har på K. Mts befallning påbörjat gräfningen af en kanal mellan Hjälmaren och Mälaren. Påvisar dess nytta för sjöfarten och förbindelsen mellan Stockholm och Göteborg och särskildt för transporten af trävaror. Önskar erhålla en tomt på Riddareholmen. Föreslår, att A. O. skall söka förvärfa två halfva kronohemman på Järnäs i Hjälmaren, som genom kanalen torde få stora sträckor torrlagda.

Välbårne Herre, Här Cantzeler, Käre Suåger Här Axel Oxenstiärne, näst min kärlige lyckönskan *etc.* Och kan jagh icke förbigå honom att vetta låta om dhen grafuan, som H. K. Majj:th nådigast hafuer befallat att göra emellan Hjälmaren och Mälaren eller Arboga åhn, huilket värcke jagh näst Gudz tilhiälp håppas skall finnas H. K. Majj:th till godh förbättringh at sin provincia i Närickie, såsom och dhe andhre godhe män, som der omkring siön boendhes ähre. Och ähr längdhan emellan Hjälmaren och Arboga åhn, mitt för Sätterboo kyrkia, och finnes höidhan, som Hjälmaren ligger högre än som åhn, 46 [!] fagnar [o: famnar], och längden 7500 fagnar. Drager altså dhen höidhen emellan Hjälmaren inte emot dhen längdan. Doch ähre meste delen småå siögar, som alt vatnet faller igiönom, som han af medhföliandhe rulle*) kan hafue att see, och ähr alt grafuat, som på rullan tecknat ähr. Så jaagh näst Gudz hiälp håppas att förskafue H. K. Majj:th ennu ett litet Närickie. Gudh unne oss man fålck, som det byggia och häfdha kundhe, südhan kan min K. Suåger siälf betänckia, huadh det i farten till vatn emellen Göthebårg och Stäckholm göra skulle. Först i det att man till Örebro kundhe komma medh skutan ifrån Stäckholm. Derifrån ähr sedhen till Götebårg man 7 mill landhvägen: först ifrån Örebro till Gulsånga 6 mill, öfuer edet emellan Brätte och gamble Lösen 1 mil, huilket alt ståår till hielpe, att minste delen skulle blifue landvegen på endelycktene. Allenast menar jagh, att dhenne grafuen och farten skal göre up ögonan på soma [o: somliga], som det inte förståå, huadh gangn som siöfarten giönom landet kan hafua till nyttia, föruten dhen trälåst och annat trä, som nu står och förfaller och råttnar bårt, som man då kundhe hafue gangn af, bådhe till glashytters fordran och askebrüningh, förutan masteträn, sågebredhen och mycket mera, som så kundhe blifue till ganghz giordhe.

*) Ej anträffad.

Men effter som jagh nu allaredo grafuat hafuer och icke gärna vill, att dhe skola låta vatnet få sin fortgångh, hafuer jagh måst låta demma vattnet på högsta fallet, ty jagh fruchtar, att om det finge öfuerhandhen, skulle det göre skadha, effter grafuen ähr redho, der hon ähr högst till 3 allnar diup, lägre än vattnet, huarföre jagh migh väl måste försee, ty om det rådhe, gör dhet mere än som en vill hafua. Doch så snart som jagh släpper ifrå herredaghen, som jagh menar, vill jagh låta vattnet få sitt läpp, ty der ähr nu en damm före, så det måste ståå, huarom jagh honom sådan vidare berättelse icke skal förgäta att advisere.

Dernäst bedher jagh tjänstlighen, att min K. S. ville påmine sin k. son Her Göstaf om det jagh badh honom i vintras på Ulfuc-sundh, att han ville tala H. K. Maj:th till om en tomt ått migh på Gråmunckehålm, vesten för kyrckian, och effter jagh sådan intet hafuer fått tallat medh honom, vett jagh intet, huru han det ått migh bestelte. Men effter jagh nu förnimmer, att Bastian Bonhatt vilie sig dit in på hålmén fordra, beder jagh min K. S. tjänstlighen, att han ville förhiälpe migh till dhenne tåmpten, som innelagde sedel förmåler, såsom och mina suågrar Pär Sparre och Carel Sparre. Alt det andra, som Konungens ähr, ähr alt bort-gifuit på hålmén, undantagandes myntemåsterens gårdh, huarom vij alle tree hafue skrefuet b. Göste till om, effter vij då nogh vette, att Bror han ähr medh andre besuår nogsampt besuårat. Förhåppas lickevist, att han mig denna min skrifuelse till goda tager; jagh vill altsammans medh min ringa tjänst igån förtjäna och förskylla. Befaller härmedh *etc.* Datum Stäckholm dhen 22 Junii år 1629.

M. K. B. A. til V. O. T.
Carl Bonde mp.

(Egenhändig, på ett löst blad.)

Velborne K. B., Her Canseler. Jag kan icke utan måste låta honom förnima, at i Hielmaren gent mot Fröshamar liger it nes ut i siön, benemd Jerness, och derpå ehre 10 gårdar, H. K. M. och Kronans ehr tuå halffua, det andra ehr mest frelse, Bengt Sparres, Jagkop Jakopsons barn[s] och Nils Bielkes en gård. Jag hafuer det med flit beskådat och finner ingen sådan legenhet i Hielmaren. Om vatnet löper nu aff, som ingen tuiffuelzmåll ehr, så kan man frit på det neset byggia en till 16 heman, som nu man ehr morass, och sedan blefuer alt tort. Och der som Bror

han finge Konunghens, det andra kan alt komma. Och sender honom en affrijtning på samma neset *). Detta jagh honom gerna i en god mening hafuer vellat tijlkiena gifua, ty jag fructar, at andra komma och få det bårt, och jagh ingen det heller undar en honom. Och den, som medell hafuer, han skall myket kuna her giöra sig fordell, och ligger alt utmed en liten siö inne i all engian, och löper en beck utur, som man kan roo op- och utföre, som affritningen utvijsar, endå hon inte mesterligen reten [o: ritad] ehr. Begerar allenast Brors suar igen. Adde.

45. (*Egenhändigt.*)

Stockholm den 26 Juni 1631.

Upprepar förslaget, att A. O. skulle förvärfa Järnäs by (Jfr N:o 44). Klagar öfver sjuklighet och vill träffa anstalter för händelse af sin död. Har antagit Konrad Falkenbergs frieri till dottern Karin och anbefaller sina två söner åt A. O. Hustruns dispositioner öfver sin egendom.

Vellborne Herre, Her Canseler. Jagh önskar honom *etc.* Dernest, K. B., så hafuer jag några resor skrifuit honom tijll om min legenhet och synnerligen om Hielmarens farten och utstegning och råt min K. B. tijll at skafua sig Hegernes [! o: Järnäs] byn i Giötlunda soken i Nerekiet och sent honom affrijtningen derpå, och at deraff kunne giöras den kosteligaste legenhet, som en någon tijd kunne önska, och der ehr man 10 bönder nu i byn, doch mest frælse, Bengt Sparres och Jakop Jakopsons och 1 ¹/₂ kroneheman, huilcket breff jag fick åt min suäger Her Gabriell, det han låfuade at senda digh. Men alldenstund jag sedan inte deraff hört hafuer, vett jag inte, huru som det ehr framkommet.

Huad min legenhet ehr, så ehr jag en ved Örbro och ehr möket siuglig, så jag vell kiener. min tijd inte kan lenge reckia. Gud gifue mig en lycsalig stund. Hafuer i all min krop en sådana verk, som jag inte kan skrifua, som nu i 3 åhr aldrig haft strumpeband på mina ben för verck skull. Synnan falerar mig och, så jag inte kan lessa eller skrifua utan glasögon, dem jag aldrig hafuer trot at bruka. Jag kan icke lijda, at en kledning skall setia hårt åt min krop. Jag hafuer mest mist synnan deraff, at dee tuå tender, som sietia mit under ögonen, ere utfalna, och som

*) En skisserad planritning af C. B. själf är bifogad.

dee tuå dernest alt losna tijll, så mijnskas och synnan tijll med. Aff huad orsack vet ingen doctor mig at seia, utan föregifua, at det kommer aff magen; dog ehr lijcka, huad jag dem brukar.

Derföre, K. B., för min suaghet skull så vell som min k. hustrus, huielken föga beter ehr, hafuer jag med mina k. suågrar, som her hema ere, gåt till råd, om jag skulle icke försörja mina dötrar, om Gud så teckes, medan lifftijdan vore, på det at, om mig komme något veder, dee då icke måtte liggia in på annars bengkiar. Och deras så vell som min upbörd vet Bror sielff. Derföre effter deras råd så hafuer jag gifuit mit samttyckie till, effter v. Conrad Falkenberg han hafuer begerat min k. d. Carin Bonde, och det alldeles samtttyct, dog med dee andres råd, och hoppas, at han skall försörja henne, som en ehrlig man bör at giöra. Han hafuer och medlan dertijll. Tijll at gifue henne utij fatigdomen och kanskie it stort namn syns mig icke rådeligit. Huad hans person angår, så vet B. det beter en som jag kan det skrifua. Hoppas, at han skall kunna tiena Gud och H. K. M:t med federnslandet. Ehr altså i den förhopning, at Canselaren låter sigh det behaga.

Huad mina gosar anlangar, så hoppas jag, at dee effter deras ålder skolla vara suarsgoda, som b. Johan Sparre han må dig beretta. Sin frantzöska och at talla, lessa och skrifua hoppas jag och, at dee snart skolla blifua fixsa på, ty dee vertera reda[n] aff suenskan in på frantzyskan huad dee velia, så jag hoppas, inan detta åhr går tijll enda, at de derpå skolla blifua suarsgoda. Men, K. B., som jag förra förmelt hafuer om min siuglige legenhet, at om mig kanskie snarere en jag tror kan något dödeligt vederfaras, så beder jag honom på det ödmukeligaste och tjenstuiligaste, at han vjlle låta dee tuå gåsarna mina låta vara sig befalade, at det goda, som de påbegynt hafua, måte dee fulborda. Jag hoppas, at min K. B. han skall låta sig behaga, huad som dee hertijll lert hafua, sosom og deras ingenium. Jag ehr i den gode förhopningh tijll Hans M:t min nådige Konung, at H. K. M. nådigst unnar dem min förleningh till at fortdrifua deras studium; hon ehr då inte så stor, tijll 230 tynner renta och 5 skieppund stongejern. Deras arff effter mig kunne dee inte vit med komma. Och vet, at Bror han vijst legger dertijll hoss H. K. M:t. Jag hafuer nu tient i 36 åhr H. K. M:t. Her far och honom och icke kunnat hafua den lyckan at föruerua mig it L& smörrenta och mig utarbetatt och slepat, som dog aff naturen ingen starck man varit hafuer.

Sedan, K. B., så hafuer min k. hustru testementerat mig först alla sina lösöra och så många aff sina mårgongofuens goz, som jag bortbyt hafuer mig och mina barn tijll legenhet och en kan behöfues, hafuer och testementerat mig Ekeberg och alla sina mårgongåfuens goz i min lifftid. Och måste jag sielff bekienna, at hon hafuer så upfostrat mina dötrar, så at wij alla hafua era aff, och önskar hon inte högre en at hon måtte lefua så lenge, at hon finge så skielia dem från sig, som hon gerna vijlle. Dertijll hon skiöna bohagsaker hafuer giöra låtit.

K. B., jag beder honom tjenstligen, at han vijlle icke trötas ved min långa skrifuelse, utan önskar, om det så Gud behagade, at jag måtte lefua så lenge, jag finge ennu en gong talla med honom. Och låter wij alla helsa honom med vår flitige, tjenstui- lige tjenst och tusan goda netter, och befaller honom *etc.* Aff Stocholm den 26 Junii 1631.

M. K. B. O. S. A. tjenstuiligh
Carl Bonde mp.

46. (*Egenhändigt.*)

Örebro den 13 November 1631.

Gräfningsarbetena för Hjälmare kanal färdiga, så att slussbyggningen kan börjas. Kanalens nytta. Förslag om kanal från Väneren in i Göta elf och arbetets utförande med holländskt kapital. Bifogar dels ett öfver- slag öfver de varor, som kunna beräknas passera en sådan kanal, dels ett projekt till sjutsningens omreglering.

Velborne Herre, Her Canseler. Jagh önskar honom *etc.* Och sosom jag sist skreff honom tijll om min k. doter Karin och Con- rad Falkenberg, at jag [!] effter dec mina venners och föruanTERS råd ehr [!] slutit it cristeligit ectenskapzförbund, önskar [jag] aff Gud alzmectig, at det måte lenda hans namn till era och dem bode till hugnat och gledie; sedan hoppass jagh och, at det skall vara honom behageligit.

Och sosom jag för någon tid sedan hafuer skrefuit honom till om det arbet utur Hielmaren och neder i Arboga ån, så ehr grafuan nu mest ferdig, alenast huad som slysebygggiaren nu vijll hafua jemkat. Hoppas, at det skall gifua H. K. M:t skiell igen med den tull, der vijll falla i, ner som man grant vijll see tijll,

huad der kan föras igiönom, som ehr jern, spannemåll från Södermanaland, mastetren, sågebreder, tieria, ved åt Stocholm, förutan hit igen salt, sill, strömingh, klede, vijn och mera, som landet behöfuer*). Men der som Gud vjlle unna mig den lyckan, at jag måte hetta på it så gât medell eller legenhet utur Veneren i elfuan, så at man kunne komma åt Giöteborg alenast med grafuen, sedan måte slysebyggemästaren sörga för bögningen. Jag ser min öngka [o: ömkan] på det, som i Vermeland kunne giöras till peningar, om farten kunne komma. Sedan skulle möket goss gå heråt fron Bro i Vermeland och hit, herfron åt Stocholm, och samma goss komme alt från Giöteborg, och her ere man 6 mijlar emellom Bro och her, och kan man reda vell med kieran kiöra her emelom, så jag menar i tillkomande somer, vijll Gud, få honom ferdig, som han bör vara. Och finnes i Vermeland blant alt anat så kostligen sten till at giöra alahanda kosteligit arbete aff, som H. K. M. sielfff den set hafuer. Jag sender och honom heri it förslag på deet, som kunne gå åt Giöteborg giönom sly[ssen], om Kansleren icke tyckes, at det skulle löna omaket. Jag ehr fulkomeligen i den mening, at det med 10000[0]**) rixdaller skall kunna giöras, och effter vår legenhet nu inte dem at mista ehr, mente jag, at man skulle kunna få Hälenderre, som skulle velia taga sig det på, och H. K. M:t goffue dem sedan tullen igiönom slysen, tijll dee blefuo betalta. Hugen sten till dem får man nog i Kiennekulle och sement från Holand. Jern och egh hafua vij sielfua samt tieria dertijll. Men huad grafua anlangar, vijll jag ingen råda dertijll, at han brukar bönderna, ty jag vet, huad som jag hafuer her ved Hielmaren sletit med dem. Enten knecter, som grefua, eller för reda peningar arbetat.

Sedan så kan jag och icke låta at bemöda honom, i det at mig icke synes, at med H. K. M:tz utlager aff almogen ret upberas, ty almogen ehr sielfff trög och tresk, så at han menar altid, at det kommer tid nog det, som öfuerhetan skall hafua, utan man måste altid manan dertijll, sosom och om den oärdentlige skiuzningen, som skier. Det hielper inte, huad som man derom giör. Huarföre hafuer jag effter mit ringe förstond fatat en enfaldig mening, på hua set mig synes det best kunna affskafuas. Den jag

*) Om slussebyggnaden samt om bergsbruken och andra ärenden inom ståthållaredömet hade C. B. den 30 Juni skrivit till K. M:t; svaret med resolutioner på hans olika förfrågningar är dateradt Wittenberg den 11 Sept. och finnes i Riksregistraturet.

**) Jfr Bil. 1.

och herhoss medsender och beder honom tiensligen, at han villje mig icke herutinnan förtenkia; icke heller ehr jag någon rådzperson, som på det setet skulle något gifua honom min mening tijll kienna, utan effter jag ser lantzens förderff, synes mig så möket, som mig står tijl giörandes, min enfaldige meningh herutinan veta lata. Beder honom, at han alt till det besta villje min mening up- taga, och önskar, at H. K. M., min allernådigeste K[onung] och Herre, snart med sit hella medfölje måtte komma hem till oss med en godan fred. Min k. hustru och barn samt jag låta alla så flitigtt hellsa Bror med alles vore k. och ti[e]ustuilige ti[e]nst. Och befaller honom *etc.* Aff Örebro slot den 13 Nouember 1631.

M. K. B. O. S. A. T. V. T. S. L. J. L.

Carl Bonde mp.

Bil. 1. (*Egenhändigt.*)

Dessa varor kunna gå giönom slyserna åt Giöteborgh, så framt dee der byggias:

a: 3 mark skiepp.	stongeiern		
	och lod ...	1500[0] skiep.	6923 sty[cken] a:
			6½ mark
a: 4½ dall. lesten	tiera	1384	1384 »*)
a: 6½ m. sty[cket]	stora ma-		
	stetren	1500 sty[cken]	1500 »
a: 26 öra	mindre		
	mastetren ..	4000 sty.	2000 »
a: 13 öra	spirer	3000 sty.	750 »
a: 13 öra	bielkar	2000 sty.	500 »
a: 13 öra	sågebreden	4000 tolfter	1000 »
			summa 14057 rixdaller

Nu kan man tijll minsta regna på alla andra
kiöpmanzvarer, som gå utföre och upföre igen,
slysetull rixdaller 6000 sty.
sumarum 20057 dall.

Förutan aff hugen sten, som från Kienekulle och utur Vermeland komma skulle. Och med den tullen skulle slyserna hollas ved mact.

*) I denna rad finnes uppenbarligen någon misskrifning, vare sig tullens belopp, det beräknade lätetalet eller slutsumman.

Och menar jag, at om slyserna nu kåsta 100000 rixdaller, at på 5 åhrs tid man skulle hafua sina peningar igen och slyserna lika goda och it euick [o: evigt] verk.

Bil. 2. (*Egenhändigst.*)

Min ringa mening, på huad set skiusingen och [gest-ni]ngen mestedels och med årder må affkoma, sosom och [hvem] som frijtt effter sit pass skall hafua frijt hestar.

Effter H. M:t måste hafua lenzman i huart hera[d] och [de] hafua mestedels breveded sina gårdar frijt några ty[n]ner spanemåll och ringa tjenst nog giöra.

Först at i huard herade förårdnass vijssa heman, som altid skolla blifua lenzmanzheman, och lantzhöfdingen gåfuess fulmact, at der som croneheman icke låge legligen dertijll, at han då måte med jordegandess samtycke byta enten aff frelse-, skatte- eller academiegoss och H. M. stadfeste sama byte, och sedan hålla lenzmäna sama gård ved mact med bygnin[g] och tack, sosom lag förmå, och inuenterass honom till, som lenzman blifuer, och [!] eller hans arffingar lefuerera så möcket ifrån sig till den, som effter kommer, och kunna vell heraden hielpa till at bygia stall och stuger, ner som man ret med dem handlar.

Lenzmenna kunne H. M. aff dem benåda med samma tjenst, sosom något förtient haffua, och H. M. likeuell måste uppeholla, och dem, som lesa och skrifua kunna. Andra beskiedelige men, som tienlige ehre, kunne och setiass dertijll.

Denna lenzman gåffuess it memoriall, hvarutij hans tjenst bestode, och huad hans embete vore, och huru vit det sig strecte.

Ner som det vore skiet, så skulle alla fierdingmen affskafuass och Kronan beholla den renta, som dee årligen bekoma, så at ingen umlegning aff dem skiede sedan, utan alla måste til lenzmanen.

Ner som nu någon resande komme, som effter sit pass skall hafua frijt skiushestar, så skall lenzmannen antegna datum aff paset, karens nampn och huad datum han der var, huru starck till folk, enten det ehre höga eller låga, och lenzmannen vara förplictat at skafua honom hestarna i gården hem till sigh.

Vijll nu den resande eta eller dricka eller hafuer sin egen hest med sig, så betalla, lika som i årdningen ehr för-melt. Och kan lenzmanen så laga, at han hafuer så många bönder nest omkring sig, som han till dee letta skiuseferder bruka kan, men der som någon förnemdt komme — dee boda altid för sig — så kan han taga dem, som långt ifrån boo, och skonna dee andra. Så menar jag, at ingen skall kunna få forenskap utann beskied, och lenzmannen alla månar giöra lanzhöffdingen regning för skiusningen.

Samma lenzman skulle och vara ges[t]geuare och den vegfarande för sina penningar låta bekomma forenskap effter giort ordningh.

Så kuna dee krogareheman, som tillårdnas, besparas och lenzmanen heller bestå så monga flere drengiar frijt. Och kan sama lenzman upbera i sit herade och utdrifua alla k[un]gliga renter, vijsea och ofuissa, effter den årder, som honom aff lanzhöffdingen gifuen blifuer, sosom och i mantals och boskapskrifvande, och altid holla almogen Cronan till handa och alt till det besta uttyda.

Dermed besparess fogdekararnas ridjande och gestande [och] alla andra upbördzmen[s], som dee quartals-, mantals- och boskaps-penningar upbera och gesta bonden.

Lakunerna äro uppkomna därigenom, att ett stycke af bladet i öfre högra hörnet rifvits af, men hafva förslagsvis kunnat utfyllas.

47. (*Egenhändigt.*)

Stockholm den 16 Februari 1632.

Tackar för A. O:s skrifvelse, hans bifall till dottern Karins giftermål och hans löfte att taga sig sönerna an. Om deras studier. Önskar på grund af sjuklighet lämna sitt ämbete, men vill dock efter sina krafter stå K. M:t till tjänst i bergverksfrågor.

Velborne Herre, Her Canseler. Jag önskar honom *etc.* Synerligen tackar jag honomienstligen för sin kierlige och gode skrifuelse, huaraff jag förnimer, at B. låter sig behaga om det giftermål emellom Conrad Falkenberg och min k. dater, jag med min k. b. och suåger Her Gabriell rådgjort hafua; mena nest Gudz tillhielp sosom och önska, at det ju vijet skall lenda dem både till gledie och dem sielfua tijll hugnat och Gud till era. Huad

anlangar om Margrëta, så vet jag aff ingen, som derom en talat hafuer. Det Cansleren menar, at dee ere unga, så ehr det vell sant, men Karin blifuer nu den 19 Martii 18 åhr gamall, Margrëta den 12 Junii nestkomande 17 åhr gamall. Mig hoppas nest Gudz hielp, at Gud först och fremst, sedan deras goda förvanter, varder dem vell försöriande. Gud gifue, at min K. B. han må vell, så hafua dee en god stödstaff, der dem något trengde. Sedan, K. B., såå fick Conrad aff H. K. M:t nu sist han var ute 16 skiöna bondegårdar. Gud gifue, han kan så vell tiena, som jag vet han gerna vijlle; dog jag hoppas, han skall inte försuma sig. Och hafuer jag inga tidingar fåt från honom, sedan han kom hem från H. K. M. med Her Class Fleming.

Derhoss så ehr jag så högt förorsakut at tacka min K. B. för det han vijll sikh mina gåsar låta sig vara befalade. Jag hoppas nest Gud[s] tillhielp, at huad lerdomen effter deras ålder [angår] så kunna de [så] vell französka lesa och skrifua samt talla, som latinen skolla dee giöra ret för sig. Men nu, K. B., hade jagh så gerna haft en tysk preceptor, som mores och andra goda seder vijste dem at undervijsa, sosom och at dee derigjönom kunne blifua förfarna i det tyska språket. B. H. Johan Sparre han låfuade mig at skafua migh en preceptor der ute och D[octo]r Johan med, men han skrifuer mig tijll, at han en ingen, som jag kunne vara tient med, få kunde. Dog hemsteller jagh min K. B. alt, som honom derom syness rådeligit var[a]. Gustaff fylte sina 12 åhr i Kiyndermesa och Crister sina 10 åhr sid[st]förleden Lucia tijd. Jag begerar f[ör]lijteligen min K. B. gode råd, om jag skall hafua dem till Upsala och låta dijppenera [o: deponera*]) dem, eller huru som honom derom synes.

Mijn K. B. han förmelar och om sin olycka med salig b. Gustaff och syster Kierstin. Så vet Gud, at her alla B. venner hafua haft stort medömkan med honom deröfuer, men dett ehr så verdens lop, at ingen slepper om endan, som Gud icke gifuer något at bijta på i denna verdan. Han varder det och vijserligen på det sista alt vell slutandes, sit helga nampn till era och oss till salighet.

Huad anlangar om Jerness i Giötlunda soken, så ehr det, som jag sist skreff B. till, en kostelig legenhet. Endog, som B. skrifuer, Gud hafuer honom velsignat, så kastar det ena goda det andra inte bort. Utij huad måta jag med min ringa tjenst kan

*) Depositionen var en gammal ceremoni vid studenternas inskrifning. Jfr Annerstedt, *Upsala Universitets historia*, I, sld. 381.

tiena honom her hemma, kiener jag mig skyldigh till at giöra, sosom och mig derom skall beflita det at efterkomma.

Huad vijdare ehr med min person, så ehr det så, at jag för verk skull icke i 4 år hafuer haft strumpebond på mig utan lösa strumpar syt ved böxserna, och sedan med nedervegna stöflar gå måste. Gud vet, huad det ehr. Jag hafuer nu mijst 4 dee fremste tennerna i min mun åfuantill, och kan nu inte lesa eller skrifua utan glasögon, så jag inte lenge orkar utstå. Målet går och inte vell fort för tenderna, som ere bårta. Gud gifue jag med H. K. Mitz gunst kunne slepa från detta embetet. Jag vilje gernna tiena i det, som jag inte så möket skulle ferdas, ty jag orkar inte rida eller så myket lesa alla handlingar, som jag nu måste giöra. Kunne jag tiena H. K. M. sosom en berghmanråd och dermed giöra bergårdningar, hamarsmedzårdningar och andre embetzmen-skrår, som metall arbeta, det kunne jag alt effter handan giöra. Jag och hafuer i förleden höst dragit med båt utur Jelmaren gienom grafuan neder tijll sågan mit för Seterbo kiörkia, som H. K. M. vet huar det ehr. Der er it fall om 2½ aln, der kunne jag inte komma utföre utan lina. Jag hoppas, at flere siöar skolla aff detta exsempell få omack, icke allestedes för farten skull utan för åker och [ängh] skull, som giöras kan utmed dem, ner vatnet blifuer mindre. K. B., om det ehr mögeligit, så beder jag, at du vilje hielpa migh herifrån. Jag hafuer nu tient sedan 95, ner som Surkiöping herredag holtz. Jag hafuer då inte mig förueruat it torp om 1 mark smörrenta, utan min blåta lön. Häppass ju den hafua förtient. Her finnes nu unga karar, som man och i tid skulle venia ved sådana embeten. H. K. M. han hafuer nu ingen eldre tienare en jag, som tog mot honom, ner han kom från amman, och så offta borit honom på mina armar. Hade vell ment, at jag något skulle kunna hafua förueruat; andra hafua kunat tient, så dee många gos kiöpt hafua, men jagh ehr glad, det vilje reckia till dageligit bröd. Detta jag beder min K. B., man vilje mig icke föörtienckia, at jagh honom så min legenhet veta låter. K. B., barnan låta så ödmiukeligen och fliteligen helsa dig med sin ödmiuke dienst och tusan god neter. Jag vijll och nu hafua min K. B. etc. Hastigt aff Stocholm den 16 Februarii 1632.

M. K. B. T. V. T. S. L. J. L.
Carl Bonde mp.

Jag skreff och min K. B. tijll i höstas och sende brefuan till b. Johan Sparre. Deriblant var och en ärdningh om H. K. M:tz renter ret at utfå sosom och derigiönom at affakafua den stora skiuzningen. Hoppas, at min K. B. det brefvet fåt hafuer*). Min vijlige dienst altid.

48.

Örebro den 15 Oktober 1682.

Önskar, att kriget snart måtte sluta, och att A. O. samt de andra, som äro i främmande land, måtte återkomma. Har fått underrättelse om Johan Sparres och Claes Horns död. Anhåller, att Konrad Falkenberg må få återvända från Holland. Två silfverstreck hafva upptäckts. Slussbyggnaderna i Hjälmare kanal. Begär åtskilliga gårdar af K. M:t.

Välbårne Här Cantzler, tilförsendess godhe ven och k. suåger, min tjänstvillighe och vänlighe tjänst skal min K. S. altidh vede[r]-redo vara. Och kan näst min villighe tjänst icke oförmelt lätta, efter tilfälle gife, skrifua min K. S. till, migh med min k. hustru och barn, dess Gudi skee låf, vara vid godh helsa. Önske sådana tiender ifrån min K. S. och sine altidh att förnimme, och att dette lefuernet, som min K. Suåger och flere gode väner nu ähre stadde uthi i fremmande landh, som ähr krich och blodzuthgiutelse, måtte fåå en endhskap, så att min K. S. och flere måtte med helsa och behålna håfuor til oss hit til Suårjie komma, så att den ena måå med den andra fåå aftala, huadh nödight vore, och huar annan sin tjänst och vänskap bevissa. Vij hafue förnummit, det Gudh effter sin gudomelige försyn hafuer kallat Her Johan Sparre och Class Hoorn ifrån denne sorgfulle jemmerdalen, huilckess sielar Gudh på dommedagh enn frög[d]eful upståndelse med alla christne siälar förlåne. Jagh begärar och tjänstlighen, att min K. Suåger ville på Conradh Falkenbergs vägnar anmodha hooss H. K. Majj:th, att han måå ifrån Hålland förlåssat blifua, effter och H. F. N. Paltzgreffuen hafuer berättat sigh någre ressor hafua H. K. Majj:th tilskrifuit och begärat at få honom til sig i Cammaren. Annat hafuer jagh i synnerheet inttet at skrifua, uttan att i ähr tu stora sölfstrek funne [äre], ett i Neriche och ett i Vermeland, det Mårten Weghuitzer vet min K. Suåger omberätta och malmen see

*) Se N:o 46 med bil.

lätta. Jagh med min k. huströ och barn lätta flitigt hälse min K. Suåger och alle hanss med vår villighe tjänst. Och vill härmed etc. Af Örbro denn 15 Octobris anno 1632.

M. K. B. A. T. velig tjenst
Carl Bonde mp.

(Egenhändig, på ett löst blad.)

Velborne Her Canseler, K. Suåger. Jag beder honom på detienstligaste, at han vilje hielpa mig hoss Hans K. M:t, at jag måte få dee goss, som stå på denna innelagde lengd, dem H. K. M. mig gunsteligen förra tijlsagt hafuer*). Jag hafuer nu fåt grafuen så vit, at om slysebygiarna hade varit her för it år sedan, hade slysserna varit ferdige. Jag hafuer i denna somar dragit med min båt derigjonom åt Stocholm, som Mårten Wegvijsers skall veta at bereta, men at byggia slysserna, det kune jag mig inte understå. Nu hafuer jag, alt sedan jagh kom hit**), och nu hafuer Gud mig gjönom min flit upenbarat, som u[t]aff sielfua malmen ehr till at see, som jag till H. K. M:t med Mårten sent hafuer, och skall det med Gudz tillhielp snart komma till smeltningh. Jag hafuer bedit Mårten at talla med Canseleren derom***). Gud

*) Längden har följande ingress:

»Eftterskrefne gårdar ähre dee, som jagh effter H. K. Maij:tz nådighe lyffte i underdånigheet vill af H. K. Maij:th hafue begäratt».

Den upptar inom Upland, Trögds härad, 2 krono-, 2 skattehemman och 1 kronogård, 1 Småland, Askeryds socken af Norra Vedbo härad, 1 fjärdedels och 1 åttondels krono-, 2 hela och 1 fjärdedels skattehemman och 2 utjordar, 1 Västergötland, olika socknar af Vadsbo härad, 5 hela, 8 halfva och 1 fjärdedels krono-, 4 hela, 2 halfva och 2 fjärdedels skattehemman, samt 1 Örebro härad, Almby socken, 2 skattehemman och 5 nyupptagna lägenheter.

Slutsumman af dessa gårdars ränta beräknas till 301 daler, 18 öre, 18 $\frac{1}{2}$ thr [3: penningar].

**) Något ord eller någon större del af satsen har synbarligen uteglömts.

***) Närmare underrättelser såväl om de nyfunna silfverstrecken som om kanalbygget lämnar följande samma dag daterade bref till konungen.

Stormechtige Konungh, allernådigste Herre etc.

Allernådigste Konungh och Herrel Jagh kan E. Maij:th i underdånigheet ödmuckelighen icke underlätta, migh i förledne sommar hafua funnit här i Närke fem silfstrech. Och nu den 4 Augusti förledne lät jagh söckla, der

låte mig så lenge lefua, at jag ennu en gång finge talla [med] honom. Och at han vjille låte mina barn vara sig till det besta

jagh tillförende tu småa strech funnit hafuer, i Lekebergslaghen på Garphytte egor. och fanns en platz, der stoor biörcke och grauskogh på stodh, några småa malmgnister, till huilken platz jagh sådan låt stämma tu compagni knechter till att afrymma både skogh och jordh, i fyrkant 12 fagnar, der jagh sådan bränna låt; och fanns sådana malm en alen eller tuå ifrån huaranan, som jagh E. K. Maij:th i underdånigheet med rāntmestaren sānt hafuer, af huilken malm jagh i bārghmestarens Grisbachz närvara låt smälta en skicht om 2 $\frac{1}{2}$ skeppund och sich igen sljlfuerbly 30 \mathcal{E} . Anlangande det strech, som i förledne āhr 1681 fanns i Vermeland vidh enn slöö, Torvarpen benāmdh, och inttet dfuppare för vatnet kundhe brānnass ān som tuā alnar; så hafuer jagh, efter siöen stodh till at uthgrāfua, begāt hooss H. F. N. Paltzgreffen, så at jagh sich tu compagni Vermelands knechter, som den på 12 alnar dlup uthgrāfua skulle, det doch för den hastige kölden, som påkom, intet fulbordass kunde. I medlertidh detta påstodh, sānde jagh budh dīt up och låfuade, der någon något strech i högden finna kundhe, skulle han med pāningar strax blifua betalt. I synnerheet låfuade jagh en finne 50 d:r, der han något dugeligit strech finna kunde; huilken omsider hafuer tuert öfuer siöen funnit ett strech den 18 Septembris, af huilken malm jagh och med rāntmestaren E. K. Maij:th en prof försender. Malmen kan och ifrån grufuan med bāt förass till en hytta, be[nām]dh Grythyttan, der jagh hafuer achtat lātta förfārdiga bockvärcket och hyttan; och hafuer jagh allaredo 50 lass malm brānna lātīt. Vidh samma Grythytta kan och legelligt vara till några 100 lass höö, när siöen blifuer uthgrafen, som man till värckhāsterna behöfua kan; deromkringh finness och allestedess malm, det Grisbach vet, som dess legenheet besett hafuer. Och efter jagh nu till möttet¹⁾ māste, förhāppass jagh af H. F. N. Paltzgreffen få anordningh till bygningarna på både ställen. Och skal jagh det i underdånigheet så drifua, att man fort kan komma till att smälta, efter malmen, dess Gudl skee låf, intet felar.

Huadh grafuen anlangar, så hafuer jagh i förleden sommar derigenom med min bāt āt Stāholm förrest. Slysebyggiarna, som H. F. N. Paltzgreffen ifrån Hālland förskrifuit hafuer, āhre den 19 Septembris hit till Öbro komne, dem jagh strax till Stochholm fortskynda låt, till H. F. N. Paltzgreffen; derpå H. F. N. migh tillskref och förmelte sigh hafua E. K. Maij:th med rāntemestaren all beskedh försent, på huad sāt H. F. N. med dem contraherat hafuer. Dee föregifua sigh i vinter vilia portarna förfārdiga och stenen hugga lātta och mena få slysarna fārdighe i sāmmar, men ingalunda vilia dee hafua mera vatten derigenom, ān som till slysarna behöfuess. Der och så vore, E. K. Maij:th nādigt täcktess hafua Jālmaren så lågh, att morassen vidh Närbyāass, Skyllersta och Asker in till Segersiöö kunde få röjass; vore nödligt, at Hyndevadh quarn nidh till Ålehusset flyttess, der hon Cronan samma tjänst göra kan, som hon nu gör. Dā blefuo intet så mānga 100 lass höö bortskemdhe, som nu skeer för hans quarndam skull.

Anlangande suafuelbruket, så āhr det förarenderat för huar 10 skeppund till E. K. Maij:th, anordningen, som dertill āhr, serdeless till at betala.

¹⁾ Sannolikt utskottsmötet i Stockholm i Nov. 1632.

befalat, huilcke låta så ödmiukeligen helsa honom med sin ödmiuke dienst. Gud alzmectig han befuare honom till lifff och siell. Valle.

K. B., effter suman stiger något, om jag då finge dee andra förutan dem i Vasbo herad.

49. (*Egenhändigt.*)

Örebro den 6 Februari 1683.

Kallad till riksråd af salig konungen, tackar för A. O:s förord. Afritningar af de nya silfverstrecken samt silfverprof sända med Per Brahe.

Velborne Herre, Her Canseler, min flitige och tjenstuilige hel-sannt *etc.* Så tackar jagh honom på det flitigaste och tjenstuiligaste för alla goda benegenheter, dem jag mig skyldig kienner till at förtiena effter min ytersta legenhet, och sosom jag nogsamnt kan tenckia, at det måte vara aff min K. B. mig hoss H. K. Mt: salig till goda lagt, i det at jag ouerdig aff H. K. Mt: salig var kallat tijll en rådsperson. Gud alzmectig han gifue mig och alla dem, som med i samma Colegio, sin helga velsignelse i alt vårt förehafvande, at det måtte skiee Gudij tijll era och federnesslandet till dienst.

Huad anlangar dee nya upfuna silfuerstreken i Nerekiet och Vermeland, dertijll hafuer man nu gjort anordning till hyter och

Och effter samma bruch intet så högnödicht år som sölffbruchet, syntess migh gåt vara, om E. K. Maj:th nådigst täcktess unna det nya sölffbruchet i Näricke halfua anordningen ifrån suafuelbruchet. Cronan kan lickvål medh nödtorfftigt suafuel, som till lannsens besta behöfnass kan, blifua försorgh[d], om suafuelbruchet halfparten ödeladess. Till sölffbruchet i Vermeland menar jagh fåå både bergzmän och torpare, som deromkringh boendess ähre, till dess fortdrifuende. Jagh hafuer och medh smederna här i Näricke gjort contract, som ähre under factorit, att dhe om året skole förfärdiga och lefuera 6000 musquetter, 400 trumber och 30 rustvagnar. Här kunde och väl görass bandeler dertill, der man någon anordning dertill finge.

Detta år det jagh E. K. Maj:th i underdånighet vill hafua vetta lättit; förmodar E. K. Maj:tz nådighe och gunstige suar. Och vill i all underdånigheet ödmiuckellighen hafua E. K. Maj:th *etc.* Datum Örebro denn 15 Octobris anno 1682.

E. K. M:tz

underdånige troplictige och
ödmiuke tienere så lenge jag lefuer
Carl Bonde mp.

boguerken. Affritningen sende jag med grefue Per och profuen aff silfueret. Gud gifue sin velsignelse der vijdare tijll.

Annars huad som dee mina vedkomer, så tackar jag Gud, at vij en ere ved tiymelig helsa. Gud låte oss ennu en gång få med hugna[d] tallas veder och måte niuta den önskelige freden. K. B., jag kan inte mycket skrifua, förty jag vet hans besver, at han långa breff inte gifuer sig tijd at lesa. Låter min k. hustru och barn samt jag på det flitigaste helsa honom *etc.* Datum Örebro den 6 Februarii 1633.

M. K. B. A. T. vijllig S. L. J. L.

Carl Bonde mp.

50. (*Egenhändigt.*)

Stockholm den 30 Mars 1633.

Har blifvit insatt i rådet, men finner sig svåriligen kunna fylla denna plats. Konungens afsikt hade varit att göra C. B. till gubernator öfver alla bergverk och metallbruk. En öfersikt öfver bergsbrukets tillstånd.

Velborne Herre, Her Canseler. Jagh önskar honom *etc.* Jagh skreff strax som herredagen begyntess min K. Suåger tijll. Vet inte, om han det brefuet fåt hafuer, dog tackar jag honom nu som då på det tienstuiligaste för det, at jag vell vet, at han migh ouerdig till detta höga embetit fordrat hafuer. Gud gifue, at jag så kunne tiena, sosom jag gerna ville och skyldig ehr; jag ehr inte med dee starkaste. Nu hafua dee andra goda herrar förårdnat mig i rådet med, huilket vijll komma mig suårt på. Dog vijll jag giöra huad som migh mögeliget ehr.

Men, K. Suåger, ner som H. K. M:t salig sielff drog ut, då var H. K. M. i den meningen, at Hans K. M:t han vijlle hafua giort mig till gubernator öfuer alla sijna bergverken och alla metalebruck, sosom och at giöra bergzårdningar för jern- och kopparbergzmen, samalunda för hamarsmederna, dem jag alla giort hade, men [o:medan] kompaniet ståd på. Och hafuer nu mera en 200 hamrar i mit ståthollaredomene [!], så at huar ström nu öfuer hella landet, som nåkass*) [siö]siderna, bygiass, huelka vell innan kort tijd till 1000 blifua. Om man nu i gemen på huar hamar

*) Dial.: nalkas, gränsa till.

skulle för 4 skieppund gåt stongejern skata, oanset soma gifua 8 och 10 skieppund, efter som legenheten finnes, så skulle det blifua tijll 4000 skeppund, och skieppundet a: 10 dall. gåt mynt, det ehr 40000 daller, det kronon kan gangna, om osmonen måte så blifua förbodin. Frelse, som hafua ström och skogh, hafua nu och stort gang[n] deraff och förra ingen. Bonden kan och ved dee hamrar tiena sig peningar för ved och koll, der som skogen förra råtna bort. Nu mente jag, at alt det jern, som föres utur Bergzsalagen, förtullass, ner som det fördess dedan, och sedan vara frit ente[n] rikes eller förlites skieppass. Om man i gåt mynt på skieppundet så och her giöres öfuer 50000 skieppund om år löpo sigh tijll 65000 dall. Her gå dee efter velia hafua osmonen löss. Annars fines nu monga nye jern- och kopparbruck. Silfuerbruck hafuer jag . . . it i Nereket och i Vermeland it, Gud gifue sin velsignelse der-tijll. Jag hafuer i vijnter låtit fört verke till bögninger, som dertijll kan behöfuas.

Der ehre och funne saltbrunnar . . . Örebro och Mariesta och flerestedess. Der som man en saltsiudare och dee som sigh derpå förstå kune förmerkia, huadan ådrorna hade blifuer ret huit och skarpt. Jag bad H. Class at han i höstass skulle sendat ut, men nu hafuer fåt det åt sekreteraren. Der ehr och funet jord sten i Vermeland och gulla ådrer i, så at det ser galmeij. Men dee, som her bruka såge inte gerna, at vij her sådannt funne dertill kunne en nå som sig derpå försto[de] och några andra, som plega upleta malm bergslagh finnass alla handa slagz malm; fattess den, som leta kan. Ehr och en orsack tijll at dee, som sådant veta, det icke upenbara vellia, i det som sådant hetess, at allogen strax [bli]fuer besuerat. Det jag nu förhindrat dee 2 nyia silfuerstreck, som nu arbeta[s] drifuer det med peningar. Och andra var smeltning jag gjorde bleff 120 lod, der[af jag åt] kiörkerna let giöra 2 kalkar. Moste verkan ferdige, förra en man smelta k[an] . . . [un]der tid alt samcka mallm.

Huad som [mera kan] vara at honom atveta låta, hafuer jag gif[uit] suåger H. Gabriell it memoriall med at talla [med hon]om om*). Låter min k. hustru och barn så flitigt helsa honom med alles våre kierlige och ödmuke dienst och önska till Gud, at han måtte

*) Se N:o 51.

komma hem till oss med helsan och goda tijdingar. Och befaller honom *etc.*... Aff Stocholm den 30 Martii 1633.

M. K. B. O. S. T. V. O. T. S. L. J. L.
Carl Bonde mp.

Påskrift: Præsent. Frankfurt am Main then 25 Maj 1638.

Lakunerna bero därpå, att papperet är starkt förmultnadt i arkets rygg.

51. (Egenhändigt.) Stockholm i Mars eller April 1633*).

Om kronans inkomst af nya hamrar, skrå för smederna, förbud mot hamrar i Bergslagen och mot utförsel af dåligt stångjärn, tullen på järnet, uppsökande af nya malmstreck, ett förmodadt fynd af galmela, upptagande på nytt af Gullbergs gamla grufva, behovet af proberare och konstmästare. Förord för Jöns Bonde till landshöfdingeposten i Värmland; behof af en landshöfding i Närke. Begär tomter på Riddarholmen.

Memoriall åt B. Her Gabriell Giöstaffson at talla med Canscleren om.

1. Om de hamrar, som nu byggias, at de ju med tijdan kunna komma Kronan till gangz, effter som jag med sekreteraren Grubben skreff Canscleren tijll, nemligen at dee blifua till 1000 hamrar, och aff huar hammar 4 skieppund jern a: 10 dall. gåt mynt ehr 40000 daller. Men man måste deremot låta dem hafua sit folk till nötorfftan, dog dee, som embetit lera, så at man med tijdan kunne alt få Suenska dertill och icke som nu, at man måste så högt dyrkia dee fremande.

* I brevet af den 30 Mars (N:o 50) talas redan om ett memorial, som C. B. gifvit Herr Gabriel. Men å andra sidan nämnes i memorialet ett bref, som C. B. skickat med sekreteraren Grubbe, och detta bref kan ej gärna vara något annat än det af 30 Mars (riksrådets memorial med Grubbe är dat. 29 Mars; tryckt i *Handl. rör. Skandinaviens historia*, XXV, sid. 141 ff). Antingen har således C. B. verkligen före den 30 Mars uppsatt ett memorial, afsedt för Herr Gabriel, men sedan omarbetat det, då dennes resa blef fördröjd, eller också är uttrycket i brevet, att han redan »hafuer gifvit» Herr Gabriel memorialet, en antecipation. I hvarje fall torde memorialet hafva kommit kanslern senare tillhanda än brevet; detta sistnämnda nådde honom, enligt anförda påskrift, den 25 Maj, hvaremot Herr Gabriel ej mötte sin broder förr än flere månader senare.

2. En skrå måste och görass för dem, som smedia skolla och lera, den jag gjorde, ner som jag var ved Companiet, den man kan öfuerse, ner så behöfues.

3. Måste inte tillåtass at byggias hamrar i Berghslagen, ty dee kollan, som dee skolla smedia med, kunna dee bruka till blåseverken, och blifuer deste mera jern giort, och tullen stijger dess högre.

4. Det leda stongejernet, som nu i Bergslagerna slåss, måste förbiudass at utföra, på det at vårt jern icke må komma i föract utrikess eller seliass vrekare ved siösidan, der som det utskiepass.

5. Effter her i riket göres om året i alla dee stora Berghslagerna på pass 50000 skieppund jern, at samma jern måtte förtullass i Bergslagen, förra en som det kämmer ut i landet eller giönom tullportarna, eller och ved hytan, der som det blåses, alt gutit jern lika med stongejern. Aff huart skieppund 5 mark gåt mynt ehr 62500 dall., och vare sedan jernet frit, enten det utskiepass eller inauand förnötess. Blefue och det [!] mijstanckan affskafuat, som adelen ehr utij för deras affrazjern at utskiepass. Dee Danske hafua och intet sedan talla om samma tull.

6. Effter ved Kåpparbergit syness stor fara med grufuan för fallande skull, derföre syness icke orådeliget at vara, at man tillåte, at der som kopparstreck finnass, synerligen i skogzbygden och Bergslagerna, der som nu föga fålck bor, at dee med flit måte brukade och bögde varda och göras en vijss priiss på skieppundet i betalning, så at dee, som det verket aff nyia uptaga, kunna blifua der ved; mig syness på 40 rixdall. Och ner som samma koppar selies, så förlegger huart bruck sig sielff. Her ere nu 3 [!]: it i Skienskteberg, it i Finnemarkan i Lin[d]es Bergslag; der ere allareda 3 hyter g[j]orda eller bygda och öfuer 200 skieppund koppar gjorde; it i Vermeland, som arendatoren, Per Oloffson, effter H. K. M. breff brukar, så it i Vesteruick, förutan många streck, som sig yppass.

7. En orsack hafuer hertill varit, huarföre almogen i landet så dölia allahanda metall bort, förty de hafua altid blefuet deröfuer med stort besuer plågade, det jag i mijt len hafuer på det nyia silfuerstreck et intet giort, på det at ingen skall hafua orsack annat en önska dem lycka. Jag hafuer och för trott dem, som dem upletta, ere mig fördenskuil flere låfuat at i sommar upleta.

8. Effter i Vermeland finness en jordhåll som sten och ser galmeij snåra lick ut; ner som hon ehr brent och malin, ser hon ut röd lika som annat galmeij; men Luiss Dee Ger och flere mesing-

makare seia, hon doger inte. Det jag menar tvert emot, ty dee velia inte, at vij her så vijsa blifua skolla. Och ehr en man affuanpå. Jag skall i sommar låta bryta några alnar neder och see, om det sig icke förändrar. Derföre både jag gerna, at om Cansleren han kunne få någon, som sig derpå förstode, och den till mig genast senda, ty få dee andra vetat aff det mesingpartij, så skulle dee besteckan och förhindrat.

9. Jag hafuer och funnet en gammall grufua, Gulbergz grufua benemd, liggiandes inne på östre Holevegen. Der ligger malm och slag, som en Tysk gulsmed, i Jönekiöpping boandes, varit hafuer. Han hafuer der smelt och blefuet mecta rick och gifuit bon[den], der han gest[at] hade, många penningar och hustrun förgyllta belten, och sade: »Kiere far, jag hafuer nu nog så myket, som jag behöfuer, så länge jag lefuer», och dermed drog han utur landet. Och detta fick jag veta aff en min bonde i Seby soken 1632. Nu hafuer jag sent Botued Lakie [!] dit neder i höstass dereffter at ransaka, och han förde up malm och slaggen aff den andras bruck, men her ehr icke en aff alla dee proberare her ere, som den kunna probra. Vore önskande, at man kunne få en man, som dermed viste at umgå, ehvad han och kasta. Jag menar i vår att låta uprensa grufuan. Det nampnet Gullberg-brota ehr icke omsijs*) der.

10. Om en god konstemestare at byggia i grufuerna vore mycket aff nöden, såsom och en mar[k]skieder och en god ruten-gångare.

11. At Bror han vijlle fordra så hoss Cansleren, at b. Jöns Bonde han finge blifua på Dall och Vermeland lanzhöffdinge.

12. Nerekiet kan inte vara utan lanzhöffdinge, först för dee nya sölfuerstreck, som der fundne ere, så och för Nora och Lindess bergslagh skull och dee verkie, som dertijll höra. Sedan så löper stora vegen derigiönöm, och der faller möket före at giöra, som man inte så skrifua kan. Eller om mig måte beståss en underståthålare der, och jag då understundum måste dit för brukan skull, så framt dee skolla hafua sin fortgång.

13. Om dee tomtarna på Gråmunckaholm, som H. K. M:t salig låfuade mig, Per Sparre, Carl Sparre och Lars Sparre; åt honom fordra Per Banér strax breff, och salig Gustaff Axselson lofuade at fordra åt oss andra. Imedlertijd så stod, så gick Bastian Bonhat [!] till och tallade H. K. M:t till om den tomtan, som jag hafua

*) o: umsonst.

skulle, på Bastians Bonat vegna [!], och gaff honom sin sedell på tomtan, och ner som jagh talade Bastian tijll, at H. K. M. han hafuer gifuet migh tomtan, så gick han till och sålde tomtan åt Jesper Anderson för 100 daller käpparpeningar. Så bad jag b. Johan Sparre salig, at han derom bestella vijlle, och så skrifuer han salig Carl Sparre till, at han hade tallat H. K. M. tijll om samma tåmter i Franckfurt am Meyn, dem H. K. M. salig då och låfuade. Och Grubben och Botued bekienna båda, att H. K. M. dem befalt hade at giöra brefuan ferdige, sosom B. Her Gabriell aff deras vittneszedell derom nogsamt vijterligit ehr. Om jag inte våre den så ner som Bastian den at byggia eller honom at förselia åt andra. Om nu Bror honom tyckess, at jag någet derom tälla må eller icke.

Herpå beder jag B. så gerna, at han vijll fly mig Canselerens resolutsion, sosom och hans mening om Nils Kaggess begeran.

Carl Bonde mp.

Numreringen är i originalet endast utförd för första punkten, men indelningen är tydligt markerad.

52. (*Egenhändigt.*)

Nyköping den 19 Augusti 1633.

Slusebyggnaderna för Hjälmar kanal kunna blifva färdiga följande år. Slufverbruket vid Örebro ordnas, kopparstrecket i Lindes socken är gifvande. Men bergsbruken befordras ej nog, ty sakkunskap saknas inom regeringen. Sönerna studera i Upsala. De anbefallas åt kanslerns beskydd. C. B. upprepar sin begäran om förlåningar, som utlofvats af konung Gustaf Adolf (Jfr N:o 48).

Velborne Herre, Her Canseler. Jagh önskar honom *etc.* Derhoss, velb. K. B., så låter jagh min K. B. tjenstligen förnima, at med alysebögningen går fort, och komma [vij] dermed så vit i åhr, så vij ko[mma] intill Seterbo kierkia, så ner Arboga, så man kan see spetallen. Kan alt ihop kasta 10000 rixdall., som med peningar må arbetas, så jag menar, dee i tillkommande åhr alla 6 blifua ferdige.

Hvad det nya sijlfuerbruket eller streket anlangar ved Örebro, så går det, Gud skie loff, vell fort och nu mest reda löner sig sielff. I denna sommar hafuer jag bögt hyter och bogverken der

och huad mera, som dertijll hörre, såsom och [låt] huggia ved aff knecterna, och gifuer dem 16 öra för huart staffrum och bönderna 8 öra, som det fram föra. Och vijll gerna så laga, at almogen icke öfver några nyia bruck må hafua sig at besuera. Och der det skier, som hertill skiet ehr, så skolla dee aldrig upteckia noget, der dee en något veta, ty de fructa sigh för dee besuer, som dermed fult [o: föl]t hafuer. Det nyia kopparstrijcket i Lindezåssöken blifuer mycket skiön, så der giörs stycken om 2 och 3 skieppund, så at der som biörna hafua bot, kan nu blifua en Gudz församling och federnezlandet till hielp. Anars ehr både silfuergånga och annat metall funnet. Den som nu våre så unger, at en orka sielff med gå i marken med! Her ehr ingen bergslagh, som ehr så full med allahanda metall, som denna Lekebergz och Verme-landz bergslagh fines. Jag gaff b. Her Gabriell fulle it memoriall med om alla saker om Bergslagen och annat mera, som jag mente, at Canseleren måste vara aff nöden at veta*). Det våre vell, at alla hade lust till bergzbruken, ty vij velia skiera, förra en som man sår noget. Ingen ehr, som det heller förstår, mera en Feltherren och H. Gabriell Bengtson. Derföre blifuer det inte myket fordrat. Väre aff nöden, at en ung man sates på Örebro, som derpå drifua måte och få förfarenhetan om sådana saker at lera förstå.

Huad som mijna barn anlangar, så ere mina gåsar båda i Upsalla hoss docter Daniell, der som Erick han ehr hoss. Så alldenstund de så vit ere komne, som mig seges, at dee sijn latin effter sin ålder kunna, sin frantzöska talla och skrifua, och effter jag nu altid blifuer suagare och suagare och fructar mig för en hastig död, så at jag för verck skull i lendarna, låran och benan, så jag stundum måste bruka krökian, derföre beder jagh min K. B., at om mig något dödeligt vedkomme, at min K. B. då vijlle låta mina fatige barn sigh vara befalatt tijll det besta. Och al-tenstund jagh med min långlige dienst mig och dee mina intet hafuer kunnet förueruat, som mina barn kunne hafua [att] sig till uppehelle bruka och fordra deras studia med, ty det, som dee erfua kunna, kunna dee inte vijt [o: vidt] med komma långt [!] at sig förfara, derföre menar jag, om min K. B. icke tyckes, at jag aff radit skulle begera, at dee på H. M:tz vår utkorade Drätning[s] gode behag må i några år, så lenge dee studera eller vandra, till 600 rixdall. årligen, om mig något dödeligt vedkomma. H. K. M:t salig låfuade mig altid stora lyffter, som många her i råd

*) Se N:o 51.

vell veta, synerligen H. Johan Skytæ. H. M:t Engkedrätningen hafuer och i Tys[k]land tallat H. K. M:t till på mina vengna och fåt goda suar aff H. K. M:t salig, det H. M:t mig i förleden år tijllskreff och nu sielff beretar det samma. Nu menar jag, at jag skulle begera it breff aff H. M:t Engkiedrätningen tijll H. M. vår nådige utkorat Drätning, at H. M. ehr vitne dertijll, at H. K. M. mig dee goss låfuade, sosom på den lengd står, som H. M. hade med sig ut. Ehr 16 gälla, renta 296 dell. till H. M. Ner hon tijll sina mogna år kommer, at jag eller mina barn då måte få samma goss för min långlige tienat, som [jag] heness her fader och benes her faders fader gjort hafuer. Hans gode råd jag herutij förventer, och befaller migh och dee mina altid Canseleren till det besta och önskar, at jag en gång måte få talla med honom, för en jag doge.

Låter min k. kustru och mina barn samt jag så flitigh helsa honom med alles vore flitige tienst. Och befaller honom *etc.* Aff Nykiöping den 19 Agustii 1633.

M. K. B. O. S. A. T. V. T.

Carl Bonde mp.

53. (*Egenhändig.*)

Ängsö den 11 Mars 1634.

Tackar för att A. O. lofvat att taga sig sönerna an och ber om råd angående deras fortsatta studier. Slussbyggnadernas fortgång. Har ej ännu fått förbud mot utförande af dåligt stångjärn. Söker genomföra järntullen i Bergslagen. Dottern Margareta förlofvad med Nils Kagg.

Velborne Herre, Her Canseler. Jag önskar honom *etc.* Sedan så tackar jag min K. B. på det flitigaste för det, at han vijll låta mina fatiga små gossar vara sig befallade, för huilket jag honom tienligen och fliteligen vijll hafua betackat, och steller alt i min K. B. skiön och råd, huru som jag med dem herefter hålla skall. En ere dee i Upsalla, men om dee der mycket lera, kan jag intet om döma. Dee skolla der blifua, tijll dess min K. B. råder mig at taga dem dedan. Jag förstår ingen latin, men dee, som dem hafua exsaminerat, dee seia, at dee effter sijn ålder passera, som Peter Abelson kan veta Bror at beretta. Deras fransöska talla, skrifua och lesa såsom och vertera på latin och suenska, den kunna

[de] och vell. Derass ålder vet Bror, at 1620 ehr Gustaff fød den 4 Februarii och Crister den 11 December 1621. Huad råd nu min K. B. mig om dem teckess meddella, på huad set jag mig med dem stella skall, beder jag tienligen, at min K. B. mig vijlle meddella, ty jagh hafuer ingen annan rikedom dem med at försöria, en at dee måtte vell och cristeligen blifua upfödda, så at dee kunna tiena Gud och sit federnessland. Studera hafua dee båda hogen tijll, effter dee nu så vijt komna ere, at dee förstå, huad det er at veta någet eller icke.

Sedan, K. B., huad anlangar om slyserna, så hoppas [jag] at tijll pinsdag komma med båten så ner, at jag skall see hospitalet ved Arboga. Der ehr alt i höstan påmurat, så jag hoppas tijll pinsdag at dee öfuarsta slyserna blifua ferdigt. Sedan hoppas jag, at det skall giöra ögonen up på dem, som det nu så otroligen hålla. Iblant dee slysemestarena, som Falkenberg hitsende, ehr en ret god kar. Rettar sigh myket effter vår landz stat, later sig med temelig lön benöia, om året 300 rixdall., och låfuar sig med allahanda bögninger, som sådana ere, at velia upreta. Herpå vijll han giöra sin proff.

Om det leda och grofua stongejernet, som her smedes och förderuar det goda jernet med sig, i det at det hertilldax blifuer läffgifuit at utförass, hafuer jag en intet kunna få förbod på eller vrekare i siöstederna, och så lenge det skier, så få vij aldrig våra Svenska till at lera ret utsmedia som dee Tyska. Nu ehr jag i verket at koma tullen på jernet i Bergslagen, som ehr siötullen, synerligen för det jernet, som öffuer grensen stiellas, åt Närget utur Vermeland, och sedan i Vestergyländ aff Mar[k]bönderna, huari min K. B. better döma kan, en jag skrifua kan.

Hua[d] Margreta Bonde anlangar, effter b. Her Gabriels resolution, som [han] från min K. B. hade, sosom [han] och sielff det råt, så ehr hon förläffuad med öffuersten Nils Kagge, Gud gifua dem tijll lycka. Falkenber[g]s brölöp stod den 26 Januarii.

K. B., jag beder, at han inte vijlle förtrötas aff min rijnga och longa skrifuelse. Gud låte mig så lenge lefua, så jag ennu en gång finge talla med honom. Låter min k. hustru och barn samt jagh helsa honom *etc.* Hastigt aff Engsiö i H. Peder Spares frus begravningh den 11 Martii 1634.

M. K. B. O. S. A. T. V. T.
Carl Bonde mp.

54. (*Egenhändigt.*)

Stockholm den 17 April 1684.

Utbeder sig A. O:s råd, huru han bör ordna sönernas studier, eftersom de icke få lämplig undervisning i Upsala. Upprepar åter sin anhållan om föreläsningar, som Gustaf Adolf utlofvat (jfr N:o 48 och 52), och bifogar i kopia ett intyg från drottning Maria Eleonora, att konungen gifvit detta löfte.

Velborne Herre, Her Canseler. Jag önskar honom *etc.* Jag skreff min K. Suåger till med Gruuben om mijna barn, huad honom teckess, jag skall med dem hereffter giöra Jag tror inte, at dee i Upsalla vit komma med derass studeringar. Dee lera der huarken seder eller mores. Om icke min K. B[:s] son Erick hade Docter Daniell till preceptor, så skulle det gå slet nog tijll. Ner han och Leser i Colegium, så hafuer han ick[e] 6 studenter, som hörra derpå, och inte annat studera dee på en at blifua prester meste dellen. Derföre ehr det så ont om någon god preceptor åt dem. Den, som hertijll hafuer lesat för dem, han ehr nu laglesare och innan några åhr vell kommer i hoffreten. Dog menar jag at hafua dem detta året der till enda. Gud betre, at det redarehuset icke skall her komma till mact. H. Johan Skyte han menar, at i Upsala ehr ingen, som han kan dem betro, effter D. Daniell det icke kan giöra, effter dee temeligen vijt komma ehre. Deta jag på det tienligesta vijlle hafua min K. B. hemsteltt.

Jag kan och på det flitigaste icke hafua min K. B. obemelt, at H. K. M. salig tillsade mig några goss för min longlige tjenst skull, den tid H. K. M. salig drog utur landen. Sedan gaff jag samma lengd åt H. M. Dråtningen, ner hon utdrog, huielken lengd H. M. mig her igen gaff, ner som hon hem kom, och seger hon, at H. K. M. låfuade mig samma goss. Nu hade jag intet talat derom, förra e[n] jag fick talla med s[yster] Ebba, effter Dråtningen berobade sigh på henne. Nu seger hon, at det var i Gelhusen, 4 mijll från Franckefort, der som Dråtningen talade H. K. M. tijll, och at B[ror] han skulle veta deraff, så och s[alig] bror Johan Sparre. Ner jag det hörde, så bad jag H. M. Drotningen, at H. M. vijlle gifua mig en förskrieft tijll den unga Dråtningen, huaraff jag her innelygt sender honom en kopia*) och begerar hans goda

*) Drottningens bref förmåler, att hon vid sin afresa till Tyskland lofvat Carl Bonde att påminna konungen om hans nådigste tilsage, välbeste Her

råd herutij, om jagh menar at kunna få dem i förleningh i min lifftid med vijssa och [o]vijsa perseler lika som frelse, tijll dess den unga Drotningen kommer tijll sina myndiga åhr, huars råd jag gerna vijll fölia. Och beder honom tjenstligen, at han altid vijll vara mig och de mijna sig till det besta befallade. Låter min k. hustru och barn så fliteligen helsa honom *etc.* Hastigt aff Stockholm den 17 Aprillis 1634.

M. K. S. A. till veluilig tjenst
Carl Bonde mp.

55. (*Egenhändigt.*)

Stockholm den 7 Augusti 1634.

Begäran, att A. O. måtte taga Ulf Bondes son Tord i sin tjänst.

Velborne Herre, K. Suåger, Her Canseler. Jagh önskar honom *etc.* Derhoss så ehr min tjenstuilige begeran och bön till min K. S., at han vijlle mig holla tillgoda, at jagh honom med denna min rijnga skrifuelse bemödar för min brors son Ullff Bondes, Tord benemd, at min K. B. vijlle för min flitige och tjenstlige bön skull honom tijll sigh taga för sin dreng på någon tijd. Jag förhåppass, han skall giöra sin ti[e]nst flitigt och ödmuickt. Der B. honom sedan tijll någon tjenst teckes hoss någon förste förhielpa, beder jag tjenstligen. Detta och alt annat skall jag mig efter ytersta mact

Carl Bonde glord, på någre godz och gårdar i Närleke, Up- och Vestergötland belagne. Hon hade uppfyllt sitt löfte och andragt ärendet vid sitt sammanträffande med konungen i Gelnhausen, »till huilketh H. K. Maj:th aldranädigst bejackede, befallandess fuller, at derå brefuet strax görass skulle». Emellertid blef saken för andra angelägna ärendens skull »för-sath». På det att herr Carl nu må komma i besittning af godsén, har drotningen meddelat honom denna »vitnesskrift», at honom sådant sandfärdelligen af H. S[alige] Maj:th tillsaght och låfuat var, nämligha, — huarpå godsén uppräknas. Brefuet slutar med en hemställan till drottning Kristina, regeringen och rådet att inrymma C. B. godsén.

Förteckningen på godsén stämmer icke alldeles med den längd, som C. B. bifogade sitt bref af 15 Okt. 1632 (N:o 48, not). Bl. a. saknas alla de hemman i Småland, som där voro upptagna.

om befijta at förtiena, och vijll nu och alltid *etc.* Hastigt aff
Stocholm den 7 Agustii 1634.

M. K. B. O. S. ödmiuk suäger
Carl Bonde mp.

56. (*Egenhändigt.*)

Stockholm den 10 November 1634.

Tacksägelse för en vinsändning och för bref. Om sönerns studier i utlan-
det. Kanalarbetet närmar sig Arboga. Nils Kaggas bröllop.

Velborne Herre, Her Canseler. Jag önskar honom *etc.* Jag
takar och min K. S. tjenstligen för det vijnet han mig sende,
sammalunda för hans breff och skrifvelse, som jag med bror Her
Johan Oxsenstierna fick, huaraf jag förnimer min K. S. gode
afection både mot mig och mijna barn, synerligen at han tillbiu-
der sig at hafua dem der ute at studera. Nu ehre dee i Upsalla,
studera må dee der noget, men huarken mores eller anat lcress
der, och inga exersitia haffua dee der. Gud gifue, at den tijden
måte komma igen, som der ute nu en tijd [ej] varit hafuer, at man
på sekra orter kunne dem senda.

3 sten[s]lyser ere nu ferdige, den fierde påbegennt. Gud gifue
oss sådanna legenhet och roo, at dee och mera sådant kunne ful-
borda. Dee komma nu så ner, at dee se [s]petallen ved Arboga.
Der ehr mer giort i sommar en all tidan.

Jag måste och låta m[in] S. veta, at Öfuersten Nils Kaggas
brölöp med Margreta stod den 3 September, Gud gifue dem till
lycka. Later min k. hustru samt barn och jag så flitigt helsa
honom med vår k. tjenst och önska, at Gud honom med goda ti-
dingar och helsan hit hem*) hielpa måte[?]. Och vijll
nu och alltid *etc.* Aff Stocholm den 10 November 1634.

M. K. B. O. S. A. T. T. S. L. J. L.
Carl Bonde mp.

Rikskanslerens påskrift: Carl Bonde. Præsent. vidh Meinz den 23 De-
cembris anno 1634.

*) Lakunen beror på att en liten bit af papperet afrifvits, när förseg-
lingen bröts.

Om koppargruftvan och hyttorna i Lindes socken. Ett nytt silfverstreck funnet i Piteå Lappmark. Den gamla Salbergsgruftvan länsad; nya gräfningar. Järntullen reglerad. Brobyggnader i Bergslagen. Afvägningar för en kanal Hjälmaren—Vettern.

Memmorial för Hoffcantzeleren H. Saluiuss.

Dått Nyia Kopperbärie anlangande, som först anno 1629 begynnades at byggas, liggiandes i Linndesåss bergzlagh uppe i Finnemarkann i Vässmannelandh, der ähr nu 10 stykenn hytter, menn uthfattige dee, som bergzmennerne ähre. Dock Gudh schee låff enn skiönn gruffva, huilkenn sigh dageligenn förmehrar och skiönn mallm gifuer, ähr 13 famnar diup och vedh pass 16 famnar långh. Skogh och strömmar felas och inntet, der dät blifuer räst förlagt af kiöpmänn eller andra, som penningar mista kunna, at byggia hytter och gårdar åt dem, som bärgzmähnn blifua villia, effter de inngenn förmögennhet siälffva haffva uthann alle måste forstå smältningenn och mehra, som bruket vidkommer. Cronnann behölle sedann all kopparenn för betalningh och goffue dem 26 r:dr för skippundet, så frampt dee skolla blifua behälldne, ty dee hafua 8 och 9 mill effter ett lass höö. Der ähr elliaast all lägennhet till bruket, allennast enngbordh fattas dem. Och nu ähr där vedh pass 42, som bärgzmänn varra schule. Dee bästa af dem ähre finnarna, som derr förra bott haffva. Gruftuann ligger fränn strömmen ungefär 4 muskiete skott och temmeligen högh, inntet vatensiuuckh.

Sedann så ähr i förled[e]nn höst uthi Pitta Lappemark inn mott fiälringenn funnit et silfuerstrek, deraff mann i vinntrass någenn mallm lät hitförra, som uthanntill ähr till seannde som enn gråstenn menn inuthi som bly, när hann sonnderslagenn blifuer. Sentenärrenn innehåller 6 $\frac{1}{2}$ lodh sölff, bly 70 g och later sigh rää smälta. Der ähr och enn guljordh, hoss huilkenn håller senntenären 3 lodh. Dit hafuer mann senndt fälk, som sigh derpå forstå, både brytta, smälta och kolla. Och schall der vara enn sådann ymnighet aff mallm, som seies varra några mill länngt, och slät

*) Memorialet är odateradt, men det är tydligen detta, som C. B. i bref af 22 Maj (N:o 58) säger sig hafva skickat med Salvius, och då ett rådets memorial för Salvius har datum 30 April (Riksregistraturet), torde C. B:s memorial kunna hänföras till samma månad.

innmenn skogh på 6 Lappiske millar; enndock malmenn lätter sigh brytta uthann eldh iblanddh. Dit ähr och senndt enn lanntmättare, som all lägenhetenn skall förfarra så väll aff lanndet som ifrån Pita Lappekiorchia och see, på huadh sätt mann kann bäst få malmen derifrån. Der skall varra storra siöggar och elfvar, som mann mäst mädh storra hoppar kann komma fort uthføre om sommaren. Mann hoppas här, näst Gudz tillhiälps så skall dät blifua dee Svänkas Wästindienn, dem frommom så gått som koningenn i Spanienn, huilket enn orsak ähr, at Gudhz ordh der iblanddh dee villa människior rätt prädikat och lärt blifua schall. Så ennart som mann derifrån får kundsk[ap] vidare, skall man strax lätta Canntzelerenn derom förnimma.

Anbelangande Salbärgz gruffva så ähr honn alt likka, alennast alt vattnet ähr uthur henne, och Knichterymningenn ähr nu 73 famnnar diup, och mann ähnn ville hafua henne 30, på dät mann sedann kann komma inn unnder båttenn på denn gambla och see till, at man kunde finna på gambla streket. Der finns reda mallm i Knichterymningenn och förra aldrih enn guista för ähnn i Martz männadh. Der bleff och vedh Löffässen tillvärkat 2400 mark sölfrer i förlednna ähr mädh dät, som rottekararna giort hafua.

Om Kopperbärgz tillständdh vett H. Salvius mäst att berätta Canntzelerenn, om dess fall och mehra tillständdh.

Jagh haffver och så vitt driffvit, att järntullen hann skall nu taggas i Järnbergzlaggenn, $\frac{1}{2}$ rdr af huart skipundh stångejärnn, eller 27 L $\frac{1}{2}$ takkejärnn och 24 L $\frac{1}{2}$ ossmunsjärnn rächnas emott ett skiepunth stångejärnn. Förhoppas, när som dät rätt kann komma i brukket, skall giöra ett ehrlighet, så blifuer förtullat alt dätt, som uthförres och i lanndet förnötes. Tulplasaranna ähre redda satte och väggarna byggias.

Anbelangande slyserna så bliffva de och färdige till Larssmässa, mennar jagh; schulla och fölle betalla omacket.

Mann hafuer och i förlednna ähr lättit giörra enn broo vedh Brunbäck och i vinnter enn vedh Gräda, som mann kann åka öfuer mädh vanng[h] och 6 hästar; i tillkommande vinnter måste mann giöra enn broo öfuer Oppoghua elfuann, så mann hoppas, de skulle och någott giörra. Dät bindes 400 r:dr i urende för de två broerna, så at denn deröfuer vill gifuer ett runetyke för hästenn och för kärenn ett, och dermädh skall bronn hållas vedh macht. Hoppas, at slysenn och något skall giöra till sakann.

Uthur Hiälmarenn inn i Vätterenn vedh Askersundh haffuer jagh och lätit afväga. Kann och mädh dät första väll giöras, när

lägenhetenn och tidenn vill tillåtta, at mann må tagga arbetet förre. Menn aldrigh vill jagh rådha till at bruka bönderna till arbett, som vedh dessa slyserna skiedt ähr. Dät som aff knichtarnna ett ähr giort ähr, derpå haffva bönderna i trey ähr arbetat, och ähr ähndå inntet.

58. (*Egenhändigt.*)

Stockholm den 22 Maj 1635.

Klagar öfver för mycket arbete i kammaren. Har med Salvius skickat ett memorial om bergverken, kanalbygget, järntullen o. s. v. Fru Ebba (Sparre) död.

Velborne Herre, Her Canseler. Jag önskar honom *etc.* Min legenhet her i Camaren och dienst vijll jag gerna giöra, huad mig mögeligit ehr, dog den kan inte lenger aff mig utstås. Ner som jag det beiakade, var sagt, at jag aff inga andra saker en Bergslagen anginge skulle haffua at bestella med i Camaren. Dog, jag vijll hålla ut, så lenge jag orkar. Huad som [är] om berguerken och om slyserna samt broar öffuer Dallaelffuan och annat mera, som kunne draga riket någon inko[m]st, om jerntullen, haffuer jag giort så möket, som jag kan och rigsens regering det beffuiat haffua, och alt detta jag haffuer giffuet H. Salffuii (!) it memoriall samt it stycke sölfuer, som aff it skieppund Norlandz sölfmalm giort ehr*).

K. B., Her Canseler, jag beder honomienstligen, at han vijll komma mig ihog och mina fatiga tuå gässar låta vara sigh befallade till det besta. Jag måste och låta honom förnima, at den 8 Majj döde s. mor fru Ebba på Valsta, huars siell Gud euinnerligen gledie. Gud unne mig och altid få hörra gode tidingar från honom och alla hans. Och vijll nu och altid *etc.* Aff Stocholm den 22 Majj 1635.

M. K. B. O. S. A. ti[e]nstuiligen
Carl Bonde mp.

*) Några veckor senare reste C. B. upp i Bergslagen för att företaga en genomgående inspektion af bergverken. Memorial af regeringen 7 Juli, bref 20 Juli, 18 Aug. 1635. Riksregistraturet.

59. (*Egenhändigt.*)

Kallhäll den 15 Februari 1637.

Om järntullen. Hammarsmedsordningen bör tryckas.

Velborne Herre, Her Rixcanseler, jag önskar honom *etc.* V. Herre Falkenberg han kom till mig, ret sosom jag sate mig i sledan, och frågade mig om järntullen, huru sosom det hålles med dee små jerntulsedlarna*). Så kan jag inte annat det förstå, en sosom i sielffua tulmandatet står, at ner sosom han hafuer för-tullet sit jern på dee tijllförärnade tulplatsarna, at han sedan måste giöra aff sit jern, huad honom teckes. Vijll han utskieppat, så måste han han hafua tulsedell eller gifua anan gången tull, och det kan henda, ner sosom en köper aff bönderna i pläcketalls eller pundetals, ehr det en köpman, så samlar han alla dee sed-larna ihop och får dem åt tulleneren och tager en igen på hella summan. Mina bönder gifua mig tulsedlar med, ner sosom han [!] leffuererar mig sit affrazjern. Dem får jag honom igen, och han gifuer mig en på hella summan. I förledne åhr var mycket jern fört utur Bergslagen, förra en tullen ret kunne komma i gong, och innan tullhuss och vågerna blefue bögde. Mar[k]bönderna och Vestgiöta förra mycket osmonjerngryter, sosom förra aldrih gaffs tull aff, det lengderna med tijden skulle utvijsa. Sedan så tagers och tullenn, der sosom jernet utskiepas, aff öfuervijcten, som bör vara 5 skieppund på huart 100, det allt tullbockan måste utuisa. I detta året skolla I see, huad det giöra skall, ner det till enda kommer. Juten han hafuer och nu inte at seia om tullen, ty det föres mycket jern öfuer grensen aff Vesgiötar och Vermeland[s] bönderna, och den, som inte jern vijll utskiepa, han giömer icke heller lenge tulsedlar. Om I tagan derfrån igen, han skall inte vara god at komma dertill mera**).

Beder Rixcanseleren, at han icke vijlle mig förtenkia, at jag honom så min meni[n]g herom tillskrifuer. Sedan så beder jag tienstligen, at Rixcanseleren icke vijlle förgeta at befalla tryckia

* Jfr plakat om järntullen af 12 Juni 1635, tryckt af Stiernman, *Förordn. ang. Commerce etc.*, II, sid. 83, öfverläggningarna i rådet den 29 Nov. 1636, *Svenska riksrådets protokoll*, VI, sid. 766, och tullordningen af 19 Dec. 1636, Riksregistraturet.

** Jfr regeringens order till C. B. d. 23 Febr. att tillhålla uppbördsmän-nen för järntullen att förse sina sedlar med ett »särdeles märke» för att omöjliggöra förfalskningar, i Riksregistraturet.

låta hammersmedzårdningen. Kommar hon, så få I gåt jern och goda smeder. Och vijll nu och altid *etc.* Hastigt aff Calzhella i Gerfalla soken den 15 Februarii 1637.

Rixc. A. T. V. T.
Carl Bonde mp.

60.

Sätterbo den 14 Maj 1637.

Om betalning för 1636 års kanalarbete. En ingenlör behöfves för afvägningar mellan Vettern och Örebro samt mellan Vettern och Mariestad. Beräkningar öfver arbetskostnaden. Foderbrist vid kronans stall; hö kan hämtas från Ulfsund och Västerås.

Högvellborne Herre, Herr Rigzcansseler, Herr Axell Oxennstierna, jagh önnskar honom *etc.* Huru såsom her tillståår veed graffvan, dess varder hann aff min ödmiucke skrivvellse till H. M. min nådige Drottning förnimmandes*). Jag tuiffler inte, at Rigxcansseleren ju kommer sig ihoog, at jagh talade medh honom om dee pänninger, som jagh 1636 till arbetit loffva moste, men jagh hoppas, at jagh får dem betala aff denna åhrss anordning eller aff det, såsom öffver bliffver till konnsternas och annat arbete i Jernbergelagen. Herpå jagh förvennter H. M. nådige svar. Sedann så är min tjänstlich begiäran, om jagh måtte få någon ingenuör hit till migh, som migh kunne fölia emellan Veteren och Örebro, så jagh finge ret låtat affvega och sedann giöra mit förslag, huru många slyser der emellan vill behöffvas, och så i våår kunne genast begynna på at arbete. Ner som jagh her alt haffver satt i lag, såsom jagh gernna ville, ville jagh gernna på 8 dagar draga dit medh ingenuören, och ner som det er bestelt, ville jagh senda honom till at affvega och rät rittat emellan Veteren och Mariestad. Jagh haffver vell een affrittning, men ingen affvegning, annars vedt jagh siälff all legenheet dertill, så jagh håppas, om mit förslag bliffver fordrat, at Cronan skall haffva eenn stoor nytta, så och siällffva undersäterna deraff. Jagh skall her alt arbete stiädga bort och aldrig råda till den dagelönen, såsom her er skeed.

*) Denna skrifvelse, af 11 Maj, är icke anträffad, men dess innehåll refereras i regeringens svarsskrifvelse af 24 Maj, som finnes i Riksregistraturet.

Dalekarana, som nu få dee 2000 dall., göra de 2 slyser ferdige. Derföre lät nu ungefer tijmbret medh bredden kosta 600 daller, effter som slysebyggjaren och jagh det haffve öfverregnat, det vore på hvar slysa man 1600 daller, det een ringa ting er. Enndock man mest kann haffva tijmberet oköpanndess der uppå åt Veteren. Beder Canselerren tiännstligen, at han migh holler till goda, att jagh honom så medh min ringa skriffvellse bemöder, och befaller honom *etc.* Aff Seterbo graff denn 14 Majj anno 1637.

M. K. B. A. V. T.

Carl Bonde mp.

(*Egenhändigt, på ett löst blad.*)

Postskriptom.

Velborne Herre, K. Suåger. Dee klaga öfuer hafra i Stocholm till Kronans stall; så ehr ved Ulfuesund mera en 1000 tynner i förråd höö mera, en dee behöfua, i Vesterås och höö nog, men skall det komma till Ståchholm, så måste farkåstar från Holmen förårdnas, som det föra. Der ehr sådant öfuerlop om höö och hafra tijll H. M. stall i Stocholm, och her ligger det döt. Fatas man en god Rixstalmestare, och den måste vara her i landet. Ner som Canseleren ser, huad sto o[ch] stofolar kosta, och huru många hesta upstalade ere, så får han see, om dee, som då upstallade ehre, icke nog betalte ere. Gud befuare honom.

Jag förnimer inte heller, huart dee brefuan ere komma, som skrefue[s] H. Ture Sparre och H. Gustaff Leionhufue till och fogden på Eskelstufuan om almogen, som skulle retta grafuan, utan jag hafuer dem det så tillsagt och mig på brefuan refererat, och dee blefuo underskreffna den 5 Majj. Secreteraren Nils Nilsson må veta, med huem han dem sent hafuer.

61.

Sätterbo den 5 Juli 1637*).

Öfverste Wetzel har besett kanalarbetet. C. B. ämnar följande dag resa hem. Rik tillgång på hö vid Ulfesund.

Höghvållborne Herre, Herr Rixcannseller, jagh önsker honom *etc.* Och kann jagh Rixcantzelleren icke oförmelt låta, at Öff-

*) Skrifvelser från C. B. af 2 och 28 Juni till rikskansleren åberopas i dennes svar af 6 Juni och 4 Juli (Riksregistraturet), men äro ej anträffade. De hafva enligt rikskanslerens referat handlat dels om slussebyggnaderna

verstenn Wettzell komm hijtt i monndagz om afftonnen och drog genast åt stadenn; i går moress så komm hann hijtt och besog arbetit her, såssom och fölgde upp till öfverste slyssann och sågh, huru såssom dee ferdass medh botten derigiönom upp och neder medh slyssebyggierenn M. Bernndt. Så haffve dee ingenn synnerligh discurs hafft ihop, ty the bijlla sigh båda inn, att denn enna vill leetta vettit uthur denn anndra. Och effter der inte arbete veedh Vetteren begynnt ehr, så håller hann onödigt draga dijt. Menn jagh vill i morgonn, vill Gudh, herfränn och heem. Jagh haffver nu legat her sedann denn 11 Majj, och koster migh temmelligenn, så framt Regerinngen icke nådigst teckes någre terepeninger bestå. Jagh haffver och hafft stoor tillsöckningh her, affvisererna kosta mig och och något. Och strax effter bönnedagenn så vill jagh upp till Vetterenn och siälff bessee all legennheettan och åter hitt igen.

Jagh skreff i underdånnigheet denn 3 Julii Hennes Mt om alt detta härres tillständh*), veet fördennskull denna gångh intet mycket at skriffva, uthann at veed Ullfvesund ehr ennu öfver 800 lass höö i förrådt, och dee hinna napast bergia alla engierna i åhr, effter det är så littet vattn, och hööt bliffver gott kiöp på i åhr her. Om icke mann skulle få på sinn lönn i åhr något, dett ligger ändå der, och ingenn får ganng[n] deraff. Fogden hann menner, at der bliffver till 6000 lass bergiat. Legennheettan veedh Ullfvesund haffver Öfversten och besseett, derom hann veet medh meera giöre relation. Jagh haffver och måst kiöpa hester at kiöra timbret ifrån dammen och till slyssernna medh, så framt jagh ville haffva arbetit fort. Beder om förlåttellase, at jag så mycket skriffver och honom bemöder, och vill nu haffva honom etc. Datum Setterbo graff denn 5 Julii anno 1637.

R. Canseleren altid tienstuijlig
Carl Bonde mp.

(Egenhändigt.)

Jagh drogh i går med min nyia bot up och neder giönom slysan med hustru och barn, sielff 16 i boten. Och er vatnet 4

fortgång och undersökningar för den nya kanallinten mellan Mosjön och Örebro, dels om svårigheterna med krogväsendets ordnande och om bergsmännens klagomål öfver olikheter i mått och vikt.

*) Detta bref är ej anträffadt, men det refereras i regeringens svar af 10 Juli (Riksregistraturet).

alna högre åfuanför slysan och $3\frac{1}{2}$ nedanföre, och huad som vatnet öckes i Hielmaren, så högt står det åfuantill för porten. Gud befuara.

62. (*Egenhändigt.*)

Örebro den 13 Juli 1637.

Tre träslussar snart färdiga. Förslag på kostnaderna för aflöningar och redskap vid kanalbygget bifogas. C. B. skall nu undersöka förhållandena vid Vettern.

Höghve[l]borne Herre, Her Rixcanseler, jagh önskar honom *etc.* Och sosom jag sist skreff honom till med Öfuersten Vense*), så ere nu sedan mestedelles 3 treslyser ferdige, huad med tijmrande, fylande, och dee damma framanför den nedersta hålla dee nu på, så M. Bernt nu man kan hengia in portarna och giöra sit arbete, [så fort han?] med sina tijmberkara kan hinna. Dammen emelom begge Dallaslyserna hålla dee på, 100 man Södermannaknijeta, och 50 hafuer jag, som jenka och förbeta, huar som behöfues. Jag sender Rixcanseleren it förslag**) på den summa, som

*) Brevet ej anträffadt.

**) Räkning för opbörd och utgift till grafvenn och slutzebyggningen vedh Säterboo ifrå 1 Januarii till 1 Julii 1637.

Debet Opbördenn.	Svänscht sölfuer myndt		
	Daler	öre	thr [3: penningar]
Her Thure Sparre	1500		
Her Gustaf Leyonnehufudh	7172	81	
Summa penningar	8672	81	
Credit Lefuereringenn.			
Haffuer Rijcks- och Cammarråadh, edlle velbornne Herr Carlh Bondee sluttetd ehnn viss stadga medh dee soldatter, som haffua arbetetd vedh grafuenn, hvilkee och bekommetd haafue sinn betaallningh som föllier, nembl.			

knectarna för sit stadgaarbete hafue, som dee der och på 250 dall.
ner fåt haf[ue], sosom och suman på det, som M. Bernt med

	Sväscht sölfuer myndt		
	Daler	öre	thr [o: pen- ningar]
<i>Daale solldatterna</i> med deeres officerer för nedre slutzenn dee timbredt, opbygd och grafuedt hafua, såssom och för ehnn blijgraff dee gior dt hafua, d. 2081: 24	2081	24	
<i>Sudermannelandz soldatter</i> bekott för efterschrifne aarbete, nämbl.			
För Fällningskieredt och emellenn dammenn uthi siöönn, såssom och dijchttedt öfuerste slutzenn och fyllt i dammenn Peningar d. 235			
Ähnn Sudermannelandz foolkedt för dammennomellenn Daale och Värmelandz slytzenn d. 287			
Carl Korph, Leytenampt under bette foot-foolk, för — faguna i Fällningskieredt d. 266			
24 männ, som hafue dichttedt Biörskaugz och Glantzhammers slytzen d. 108: 12			
För dammenn emellenn begge Daaleslytzerne d. 225			
Trenne officerer och 50 gemhenne man, som nu arbetha på allehande smådt arbethe, som fattes till 4 läninga d. 201			
L[öper]	1317	20 [1]	
<i>Närichies solldatterne</i> bekommedt för slyttzenn och dee småå dammernue d.	450		
<i>Värmelandz foolkedt</i> ehnn slyttza timbret och fyllt medh dee 2 små dammer d.	600		
Quartermester Anders Siggezonns lööhnn d.	200		
Sollus.....ne för 500 timber nu hugges d.	375		
[Löper] 5024: 12			
Betaallt, som i förledet åhr är läntaget och des reckningh uthvisser d.	1077		
Lefitt till Mester Barendt, slutzebyggleri, hanns lööhnn heele åhredt, timberkarlier, muremestere, allehande lhnkklöph, som till förschrifne dato ahnngodt åhre och nu herefter skolle hafue			
Peningar.....	2449	8	
Velborne Her Carl Bondhe annamedt till sinn förternigh			
Peningar.....	122	16	
Summa	8672	31	

sit folk sosom och allahanda in[köp] behöfues, huilka perseller som ere böglarna, hackor, picke, skioffler, spadar med huad mera, som blifuer beholit till anat sådant arbete och spetiall lengden, ner ar[be]tit ehr ferdigt, skall utuisa. Alt det, som i sielfua Årdningen står, som till bergbruken skall aff jerntulen her ilen[et?], ehr utslutit och inte insat i det första förslaget, som s. Nils Oloffson, Cammereraren, gjorde och sendes till Lanzhöffdingen, till konstebögningen och mera, som dertill behöfues. Och jag hafuer likenell hollit mig derved, effter som jag tog en copia öfuer staten med mig hit, som berguerken anginge. Dog menar jag, at aff den summa, som till diuerse expenser her ehr anårndnat, vell kan blifua så myket behollit. Jag [d]rager nu herifrån och up till Veteren at sielff bese den legenhetan. Så snart som jag ehr igen kommen, så skall jag låta Rixcanseleren det förnijma. Och befaller honom Gud alzmectig till liff och siell. Hastigt aff Örebro den 13 Jullii 1637.

R. C. alltid tienstuilige suåger
Carl Bonde mp. *)

Lakunerna bero på att papperet är något förmultnadt i kanten.

63.

Arboga den 13 April 1638.

Tacksägelse för A. O:s omvårdnad om Filip Bonde och ytterligare rekommendation för denne. Påminnelse om att Anders Siggeasson bör sändas till kanalbygget med arbetsfolk.

Välborne Her Richz-Cantzlar, Käre Broder och Svåger. Näst min broderlige, svågervänlige hellssan *etc.* Betacker min K. B:r jagh härmedh mycket fljtelligen för den stoore omvårdnad, som min K. B:r hærtill hafver haft för min broderason Philip Bonde. Och emedan han ähr hemkommen och nu anställer sin resa till min K. B:r, så ähr fördenskulld min brodertienstlige tillförsicht och begäran, det min K. B:r tecktes erfahra, hvartill han bäst kan vara skickeligh, antingen vjdare att fullföllia sine studier eller och att bruka till någon tjenst, hvaruthi min K. B:r tecktes gifva

*) Ett senare bref från Carl Bonde, troligen adresserad till regeringen i sin helhet och afslutat från Örebro i Juli 1637 (datum ej utsatt), refereras och besvaras i regeringens skrifvelse af 7 Augusti, Riksregistraturet.

honom sitt gode råd. Och der han prøfvades meere nyttigh till att betiena någon tjenst, att min K. B:r på thett fallett ville hans person häruthi till dett bästa låta sigh vara recommenderat; eftersom jagh för min person erbiuder migh deremott alltijd gierna finnas redebogen att tiena min K. B:r och dee hans igen till villia och behagh, i hvad motto jagh kan och förmå.

Sedan efftersom Hennes K. M:tt jagh den nästförledne 21 Martii ifrån Sahlebergett underdånigst tillskrifvitt hafver och ibland annatt ödmuikeligen påmintte och begärade, att Hennes K. M:tt nådigst tecktes låta befahla, att quarteremästaren Anders Siggesson med någott folck hijt till graffven motte förordnas, och jagh nu ved min hijtkompst erfahrer af slysebyggaren, att han ännu inthedt hafver af honom förnummitt, och alltså befahrer sådant i Cantzlijt vara till äfventyrs förgätidt, hvarföre begärer jagh, att min K. B:r tecktes derefter låta förfara, och om samme befallning icke ännu vore afgången, min K. B:r ville då befahla, att dett med allerförsta skeep motte och bete quarteremästare ju förr ju heller hijt komma kunne*); på hvilkett fall slysebyggaren vist försäkrar, att verckett och graffven till midsommaren skall blifva färdigt och fullbordatt. Hvad folckettes uppehälle anlangar, vill jagh dett här nogsampt bestella och försörja låta. Elliest berättar och slysebyggaren, att de slyserne, som i fiol förferdiga[de]s, holle sigh än allt väll. Hvilckett jagh min K. B:r icke hafver kunnatt förbijgå. Och befahler min Käre B:r *etc.* Datum Arboga den 13 Aprilis åhr 1638.

M. K. B. A. T. V. tjenst
Carl Bonde mp.

64. (*Egenhändigt.*)

Stockholm den 13 Juli 1638.

Om sönernas förestående resa till England.

Höghvelborne Herre, Her Rixcanseler, jag önskar honom *etc.* Och eftersom jag mig hos Rixcanseleren förfrågade, om mijna

*) Jfr regeringens order till Anders Siggesson d. 7 April 1638, Rikaregistraturet.

söner skulle resa ut med mina frennekar*) åt Engeland, så sender jag dem och nu med honom, och han låter sin son her quar hoss mig igen och låfuar, at han mina söner der vell vijll fölia låta, huad som dee till nötorften behöfua, och jag hans son gör det-sama igen. Och efter jag icke fick tälla med Rixcanseleren, icke heller barna, altså hafuer jag bedit dem draga dit till honom och biuda honom godnat, sosom och at taga information aff Rixcanseleren, huru som dee sit studium och resa best skolla anställa, derom jag och på det tjenstligaste beder Rixcanseleren, at han vijll lata dem sigh till det besta vara befallade. Deras preceptor han reser och med dem; derföre begerar jag på hans vengna tjenst-ligen, at Rixcanseleren vijlle unna honom det stipendium, som han hafft hafuer aff s. fru Anna på Roma. Deta jag förhoppas skall så behaga Rixcanseleren. Och vijll nu och alltid etc. Aff Stocholm den 13 Jullii 1638.

R. C. A. tienstuiligen.
Carl Bonde mp.

65.

Ekeberg den 10 December 1639**).

Träffar anstalter för betalning af de penningar, som sönerna fått draga på bankiren Spiring på A. O:s räkning. Lyckönskar A. O. till någorlunda återvunnen hälsa. Klagar själf öfver med åldern tilltagande krämpor.

Höghvelborne Her Rigzcantzleer, Her Axel Oxenstierna, högt-ärade Kiere Brodher och Svåger. Jag önskar Rigzcantzleren etc. Och haffuer jag den 9 huius bekommitt Her Rigzcantzlerens breff, der inlycht een copia aff S[eigneu]r Spirings breff, huilckett suarer på dee peningar, såsom H. Rigzcantzleren i förleden Augusti honom tillskreff, och mig och mina k. barn dermedh den stoora vänskappen beviste. Och såsom jag förnimmer, han gärna vill vetta, på huem, antingen på Rigzcantzleren eller på mig, [han]

*) C. B:s moster, Helena Ulfsdotter Snakenborg (Bååt), var gift först med Mathias, markis af Northampton, sedan med Thomas Georges.

**) Af 2 Maj 1639 föreligger ett inbjudningsbref till A. O. att öfvervara begrafningen af fru Brita Sparre till Lindö och Åkersholm, i Kärrbo kyrka den 19 Maj. Brevet är afåtet af C. B. »oppå barnssens vägnar».

skall förbedhe penningar påföra, så tackar jag Rigzcantzleren tienstligen för sit goda lyffte, effter han mente, jag skulle här ått Rigzcantzleren betala, effter som S:r Spiring der uthe ått barnen försträchte. Jag haffuer och skriffvit S:r Spiring till den 12 Nouember medh Louis De Gers post och deruthi tillsacht honom samma förskutna peninger uthi stångjern att betala till Rigzcantzleren och medh första öppet vatn 200 skeppund i Stockholm att leffuerera låta. Huadh dee då i riksdaler kune sellias före, dett bliffuer honom aff Rigzcantzleren godh betalning. Förhoppas, S:r Spiring skall dermedh väll vara tillfridz. Jernet ståår mäst smijtt. Innan som han de 1500 rd:r alle utlagt haffuer, skall och resten vara aff mig betalt. Jag förhoppes och, att Rigzcantzleren medh betalningen på dätta sättett skall och vara tillfridz, så bliffuer och jag vedh mitt lyffte om betalning hoos S:r Spiring. Jag förnimmer och aff Ausi breff, den 7 October i Oxfortt daterat, att barnen ähndå inte haffua fått breff från S:r Spiring medh vexelen på dee 400 rd:r, såsom han skriffuer att villie dem öffuersända. Och när som dee fåå dee 400 rd:r, så haffua de fått 1600 rd:r, sedan dee den 3 October 1638 komme till Lundan [London], föruthan det dee hade medh sig till tärepeningar, så att dee inte trängde röra dee andra peningarna, förähn som dee skulle vara ditkompne. Anlangande resan, Ausius skriffuer om, åt Frankricke, derom fåå dee aff Rigzcantzlerens så väll som aff mitt breff see, att den resan ähr nu förändrat, och att dee nu först skolla ått Hålandh till vidare order från Rigzcantzleren och mig. Gudh förlähne dem en lycksam ressa.

Jag förnimmer och, dess Gudi skee loff, Gudh någorlundha haffuer hulptit Rigzcantzleren till sin hälsa igenom Gudz välsignelsse och hans flitige medisi brukande. Men dätt, att dätt icke aldelles haffuer kunatt nåått deen efect, som en gerna önskade, ähr och dertill ålderen en stoor orsack; att dät så gåår, dätt menar jag alle väll måste bekänna. Ty jag för min peerssoon väll kan vitna, att jag nu i 4 åhr åå radh haffuer mykett afftagitt och mig huar höst måste medh medisi brukande plåga låta, och huart år haffuer dät hafft mindre efect ähn som för[r]a. Synnerlig i denne höst så ähr mig en sådan huffudhvärck och suimelsse påkommen, att jag allrig sådant för[r]a hafft haffuer, i krogen väll, men i huffudett inte. Jag menar, åldren gör mäst, ty jag ähr nu på mitt 61 åhr och haffuer i mina unga dagar myckett ontt lidett och uttståått och kom dertill myckett ung. Så tackar jag Gudh, som allt hertill haffuer så vidt hulpitt mig, att jag nu åther hoppes

dått bästa, att jag skall någorlundha komma till rätta igen; doch måste jag see mig våll före. Gudh alzmechtig, som haffuer begynt hielpa Rigzcantzleren till hälsan, han ville dått ännu altidh continuera.

Dätta ähr mitt tjenstflitige suar på hans gode skriffuelse, för huilckett jag honom myckeienstligen betacker. Låter jagh samt min kiära hustru mycke flitigt hälsa Rigzcantzleren *etc.* Datum Ekenbärgh den 10 December anno 1639.

H. Rixc. A. till all tjenst veluigh
Carl Bonde mp.

66.

Ekeberg den 18 Mars 1640.

Måste för opassligheth taga sig en tids hvila. Reparation af de gamla slussarna och vakt vid dem behöfves. Gräfningsarbetet mellan Järla och Örebro. Förslag på hvad som behöfves till de gamla och nya slussbyggnaderna bifogas. Grythytte bruk.

Hochwolborner Herr, Herr Reichscantzeler, Herr Axsell Oxssentierna. Jagh önskar honom *etc.* Derhoss min vijlige och flitige tjenst tillbiudelse *etc.* Och kan jagh inte så skriffua om min opassligheth, såsom det ehr, och lere[r] mig så gää, som Her Boo Rebbing migh spåt haffver, att ner det kommer, så kommer dett alt sönder. Beder fliteligen, att Reichscantzeler vijll haffva mig unskyllat, at jag måste gifva migh till någon liten roligheet. Krafterna mina utvijsste mit tillstand.

Sedan, huad anlangar om slysebögningenn[s] reperation, som her och der kan fellas, som och sielffua graffvenes tillstand, derom haffver jagh i förleden höst giffvet quartermestaren Anders Sijgesson it memorial, på det at man all olycka, som sig aff vårflodann kunna förorsackas, måte bliffva förhindrat, som och graffven på några orter giöra diypare, som behöffues, ner som vatnet ehr litet om sommeren. Och er det mest emelom Hielmaren och den öfverste slysan. Kan vara medh en ringa ting hulpet, förra en som någon olycka henda kunt. Huru som man nu skaall [giöra?] med dee tijmberkara, som nu all denna tiden derhoss arbetat haffva och lert at giöra slysebotna medh dess portar och slagbalkar, som och at tijmra dem, som inan aff trää

vijll haffva bygde, det stellar jagh till Reichscantzlern, sosom ehr en aff dem, som detta arbetet elskar och behagar. Jagh haffver inte haft at giffva dem sedan Januarii, endas[t] utan god ordh. Huar man dem nu inte lenger vijll haffva, så måste dee sigh försökia, huar som dee kunna få sigh för[t]na sit bröd. Dee haffva giord alla portarna och botna, som ere i träüslyserne, och der skall ingen åtskijlna finnas mot dem, som stå i steenslysserne; dem haffva Holennderna sielffva giort.

Vedh slyserna måste vara vagtere, sosom dem achta, annars kunne dee aff ovolet folgck snart förderuas. Derföre synnes mit ringa råd, at dee farkåstar, som der fara igienom, gieffva aff huar lest han[!] bär 8 eller 12 öra, dermedh at upeholla slysevacterna, och dee penningar på en ort utgiffvas, nembligen emelom Åkerbo heradts och Glanshammars slyserna, der som Holendarestugerna nu stå.

Huru som Reichscantzlern honom nu teckess om dett arbetit emelom Jerle och Örebro. Så er det graffvit 3 alna bret dijcke emelom Axseberg hammar och siön Lången, så man kan see, huartåt vatnet vijll, och der behöffues en slysa; sedan kan man komma Lången i endan, så ner, [att] man seer staden öfver dee långa engiärna, sosom Tomass Christierson[s] affritningar utvijssa, dem Reichscantzelern hadhe hoss sigh. Der som Reichscantzeleru så behagadhe at låta byggia denna ena slyssan aff Schwenska tijmbermen och leggia henne, sosom vår jordmon det fordrar, andingen då af steen eller trää, so hoppas jagh sedan, at inga många fremmande mestare till dett arbetit skall behöffues. Dee, som i Jerle sta[d] byggia vilia, see nu alla på dessa vergcken, at ret som dee för[e]tagass, så varder och Jerle bygt till.

Huad plass det ehr bäge Bergslagerna, både Nähra och Linde, till deras martnasplass, det hemsteller jagh Reichscantzelern. Der så Reichscantzelern behagade, at Andres Siggesson måte få befallning att fulborda verken vedh dee förra slyserna, sosom och om her skall något arbete göras. Jagh sender och Reichscantzelern it förslag på huad som jagh mehna[r] nödigst vara af nödan at en göras moste vedh dee gamla slyserne, sosom och it på den nye vedh Axseberg. Bederienstligen och fljteligen, at Reichscantzeler han vijlle låta sig om denna sakens utförande behaga; om det icke skier, förchtar jagh, det blifver så liegiandes.

Huad Grytthytta bruck anlangar, så stärr det en alt väll, dett Gud skie läff, och brenness i 3 gruffver, at huar tag går 15 staff-

rumb vedh till. Jagh haffver besteldt i Cammeren, at hela Grytt-hytte-sogckna måte leggiass dertill medh alla sina utlager. Så kan man bruka dem till att föra fram vedhen, såsom vedhehugarna hugit haffva och en hugia måste. Der ehr en Gudz era aff malm i förrath; förhoppass, at nu medh detta töffuer [o: töväder] skall man kunna komma till at smelitta igen, och så snart som man kan komma till at smelitta, så vijll jag dit upe. Jagh hoppas, ner som jagh nun haffver badat och bruckat medicin, åder på någon tid komma så ner till retta igen. Bedher Reichscantzelnern tjenstligen, at han vijlle förlata migh, at jagh honom medh denna min länge skrieffuelse bemödar. Förventer Reichscantzelerns godha suar, och vijll nu haffva Reichscantzelern etc. Aff Eckerberg den 18 Martii anno 1640.

Rixcanseleren alltid tjenstuilig
Carl Bonde mp.*).

Bil. 1.

Förslag

huad som till en slyssa vijll behöffuas, sosom och att fulborda graffven medh emelom Axsebergs hammer och siön Lången

	[Daler]	Öre	Pf[ennig o: pen- ningar]
4 compagnie knechter, huart compagnie regnass på 125 gemene, och 30 öre po vart lening, en leuttenand 10 mark i huar lening, 3 corporals, huar 4 ¹ / ₂ mark i leningen, 1 trommelschlegare och 4 ¹ / ₂ mark i var lening. Er på 4 compagnien gemene 500			
leuttenands 4			
corporals 12			
trommelschleger 4			
Och skall arbeta i 6 leninger; ehrr ...	2982	21	8

*) Den 21 April synes C. B. hafva skrivit till regeringen i sin helhet om ungefär samma saker, som behandlas i detta bref till A. O.; dess svar af 30 April finnes i Riksregistraturet.

	[Daler]	Öre	Pf[ennig o: pen- ningar]
Dessa knechtar skolla framskaffva effter- skriffene perseler, såsom man annars kööpa skulle:			
Huad trevergecke, som till slysebat- nen behöffes, ty dee kunna huggat utmedh ånn och f[l]öta't igenom den graffven i höstass; höffes ditt, som slyssen skall ståå:			
60 stycken ståckar à 30 alna långa à 4 mark st.	60		
64 stockar à 26 alna lång à 3 mark st.	48		
160 stockar à 20 alna lång à 20 öre st.	100		
Slysen blieffver 70 alna lång och 8 alna hög. På bottnen der vij[l] 6000 lass sten till, lasset regnat på 6 öre st.	1225		
Kalck-stenerer och derhooss, och rech- nass på huar 100 lass sten 30 tynner kalck, er ty[nnor] 1800. ty[nnan] à 12 öre st.	675		
Summa 2108			
Denna summa arbete knechtarna aff i de- ras leninger, föruthan det dee skulle graffve och röre kalcken och den fram bera med mera, som förfallar at görass.			
8 muremestare i 60 dagar att mura, på it förschlag (her i Närvie fenest knechta nog, som och mura kunna och dem andra vell hielpa och få doch men sin lening)	600		
32 alna hugen steen, som portarna skolla gå i, huggess i Kumla, medh forlönen 6 mark st.	48		
40 tolffter breder att båtna slysan medh och till skåtkierer à 12 alna långa à 2 d[aler] st.	80		
2 stora eker till schlagbalckarna, som portarna skolla stå på, om 13 alna lång, kostar med forlönen 16 [d.] st.	32		

	[Daler]	Öre	Pfennig o: pen- ningar]
32 stycke ekebi[e]lckar till portarna, och såga bredern[a] aff till [att] botna portarna med, 10 alna lång à 4 [d.] st.	128		
4 pahr kopparpaner till portarna, gytass i Stogckholm, vega ungefehr 20 L& st.	60		
12 skippund jern till allehanda smedit redskap med buldar och kiedier à 10 [d.] st.	120		
1 kleinsmeden, som alla sakarna giöra skal, på it förslag[!].	80		
8 timberkarar på it förslag	300		
6 L& dreff at drieffva portarna medh	6		
6 tynner tiära at tiära porterna medh..	9		
4000 leste spieck at spiecka bannarna medh på slysan och porterne à 6 d. [pr tusen]	24		
Quartermestaren Andress Siggessohn, som arbetit drieffva skall, haffver, om mig ret mijnnes, dog på it förslag	320		
Nu vijll behöffues hagckar, pickar, kofö- ter, spatat, skiöffler; dertill på it förslag	150		
Summa som behöffves till denna slysen, ner som man dragar aff den posten, som knechtarna framföra, som er tember, steen och kalk,			
så blieffver summan 4939:21:8 Giörrichsdaller à 6 mark 3280:42:8 pfenig.			
Och der så våre, at knechtarna icke hinde i dessa 6 leninger at giöra graff- ven tillfyllest, så ere dee vana endå på sin egen kost arbeta, en 14 tagar; giör det giärna, på det han [!] får bliffva hema.			

Bil. 2. (*Egenhändigt.*)

Memoriall för manhaftig quarteremestaren Anders Siggesson till at anhålla hoss dee högvelborne Herrar Regeringen, huad som en kan behöfuas till slyserna och grafuen, sosom och om någet skall på en annan ort byggias i tillkomende åhr.

1. Först at I få beskied och anårdning på dee trijtusan och fyra daller 25 öra huit mynt, sosom jag hafuer på min credit uphandlat och mig förskrefuet at betala sosom mina egna gell.

2. Det andra vijll vara aff nödan, såsom I best veta, at mera joll skall fyllas utan omkring stenslyserna; kanskie damarna och giöras tiokare.

3. Jag menar och, at grafuan vijll der och huar på några stellen vara bode bredare och diypare, derom I och måste underreta den K. Regeringen.

4. Den damen utij Hielmars-munen vijll fylas med sten innani, så framt han skall stå, så isen icke skiuter honom bort.

5. I Verhulta siön vijll och byggias, enten pällas eller tijmras, så gytian icke fyller up igen det, som uttagess.

6. Tiera behöfuess och till at tiera portarna med och vijnnebron; kanskie någet mera, som man icke så her nemna kan.

7. Om dee gållar, som ligia nermast intill grafuan, måte blifua kronegålar, som dee förra varit hafua, och dee kune då der boo, som slyserna skall acta, och honom [!] bestås fälck dertill. Ved vijndebron måste setias en stuga, deri som den boo skall, som hene och dee två slyserna acta skall.

8. Ved den öfuerste stenslysan måste en boo, som henne actar.

9. Och huar man skall tagat, som dee aff lefua skolla.

10. Skall och frågass, om i Nerckiet skall någet arbete i tilkomande sommar giöras, at dertijll på it förslag giordes anordningh. Kalck och sten ehr derhoss; derföre vore best, at dee deraff bygdess.

11. Sijst om den verffningen, som I i våres finge fulmact om*), at I och fordra beskied derom. Mig synes best, at I hade 3

*) Fullmakt för Anders Siggesson att värfva ett regemente slussarbetare, dat. Örebro den 15 Mars 1639, i Riksegiistraturet.

eller 4 kaptener eller leutnanter, för lönan skull, at huar finge en gäll, och sedan man underbefelet, at dee nu, förre en utskrieffningen angår, finge sänka ihoppa dem, jag menar Anders Torbiörnson i Vermeland, Anders Ma[t]son i Nerekiet och huem I mera veta I sielfua i Södermannaland och på stellen der omkring.

Herpå I vijlle fordra beskied, på det man i tijd må herom kuna bestella. Datum Ekeberg den 15 November 1639.

Carl Bonde mp.

Memorialet åtföljer brefvet till A. Ö. i en afskrift, där dess datum ej är utsatt, men som originalet föreligger (öfverflyttadt från Tidösam. till Handl. ang. Kommunikationsväsendet, Hjälmare kanal, Riksarkivet), och vid en jämförelse med detta afskriften företer en del felaktigheter, har det förre lagts till grund för tryckningen.

67.

Örebro den 28 Maj 1640.

Om sönernas underhåll i utlandet. C. B:s moder afiden; han har begärt tillstånd att få resa ned och begravva henne, men skall sedan återvända till Bergslagen och kommer därifrån till Stockholm.

Höghvälborne Herre, Her Rigzcantzleer, jag önsker honom *etc.* Näst all välvillig tienstz tillbiudelsse *etc.* I synnerheett betakar jagh Rigzcantzleren på dät tienstligaste för dee peningarne, såsom han deruthe aff Spiringen mina barn undsätter. Jag haffuer jernet i Arbogha ligiandess, men nu berättar mig min tienare, såsom derom medh Rigzcantzleren talat haffuer, att dätt nu icke mycket giäller, för ähn Häll[änd]arne komma till Stockholm. Så mycket ähr dätt, att man kan imidlertidh haffua bodhyran fri i Arboga. Jag ville gärna skaffua mig ihop till Märmäsan [o: Mormäsan] så mycket, som dee i höst kunne komma sig till Franckrike medh, och sedan till en man i våår, om Gudh vill åter öcka på igen. Jagh haffuer några resor skriffuett dem till, men ingen suar igen bekommit. Om nu Hindricus ähr på vägen hem, veett jag icke, att därföre dröiess medh svar. Jag beder tienstligen, att Rigzcantzleren ville så häreffter som hærtill låta dee gossarne vara sig befallade, inte tuiffhlande, att dee så väll som jagh skolle finnas altidh Rigzcantzleren tackesamme och tienstachtige i alla måtto till att tiena.

Hvadh andre saker anlangar, så förnimmer Rigzcantzleren i mitt [bref], i ödmukheett till H. K. M:t skreffuett*). Och effter Gudh alzmectig haffuer kallatt min salige modher, som nu var 84 åhr gammal, haffuer jag derföre i ödmukheett H. K. M:t tillskriffuett*), att jag måste fåå ressa från Östgiöte-Bärgslaghen genast nedher att lätta begraffua henne, och sedan op ått Bärgslagen igen, och effter förättade saker ått Stockholm. Jagh förnimmer väll, att mine resor häreffter inte bliffua rätt långa, ty machten vill dät ej tillåtta. Veett för denne gången inte mehr att skriffua, uthan befaller etc. Aff Örebro den 28 Majj anno 1640.

Rixcanz.
altid tjenstligen
Carl Bonde mp.

68.

Lindö den 17 Augusti 1640.

Henrik Ausius har kommit med underrättelser från C. Bs söner och skall nu framföra dessa till A. O. C. B. skall besöka Salberget och Skultuna.

Högvälborne Herre, Her Rijgzcantzler, högtärade kiäre suåger och tillförseendess synnerlig godhe vän och brodher. Näst min tjenstvillige och flittige hälsan etc. kan jag Rigzcantzleren på dätt flitteligaste icke oförmått lätta, att Hindricus kom hem till mig ifrån mina kiära barn, nu uthi min sal. modherss begraffning, och haffuer jag alt sedhan hålitt honom hoos mig. Och effter alle sakerss förütande på den ortten såsom och i Bärgslagarna åhr jag nu hitt till Lijndhö kommen och här måste förtöffua, så länge b. Her Pär Sparres brölop åhr öffuerståadt. Sedhan vill jag (om Gudh vill) till Salebärgett och till Skultuna mesingzbruck och effter förättadhe saker flux till Stokholm. Och effter jag ej länger kan hålla Hindricus uppe, derföre låter jag honom ressa ått Stokholm. Bedher på dätt flitteligaste, att Rigzcantzleren ville honom till dätt bästa förhielpa. Han veett och bäst giöra Rigzcantzleren relation om barnenss tillståndh såsom och derres. godha tillförsicht och ödhmiu[ka] begäran, [att] Rigzcantzleren dem så häreffter som her-till ville altidh sig lätta vara befalladhe, dätt jag effter min ringa

*) Brevet är ej anträffadt, men regeringens svar af 2 Juni finnes i Riksregistraturet.

lägenheett kenner mig skyldhig vara att förtiena. Och befaller Rigzcantzleren *etc.* Aff Lijndhö den 17 Augusti anno 1640.

Rixcanselerens tienstvijlige suäger
Carl Bonde mp.

69.

Stockholm den 2 Oktober 1640.

Om vakt vid de gamla slussarna och material till två nya, byggnader i Värhultasjön, reparationer, anställande af fasta slussarbetare.

Memorial för quartermestaren, manhafftigh Anders Siggieson att reesa till Rickscantzleren, när som han kommer hem, och sigh befråga om desse effterschreffna puncter, huadh som man menar än vill behöffuas. Aff Stochollm den 2 Octob. anno 1640.

1.

Skall han fråga, om dät icke vore bäst, att dee, som skola achta slyserne, icke måtte hafua sin hemuist i Seby, Uppby, Hel-leby och Vallby, att bönderne måtte föda dem för sina uthlagor, på dät att dee destе bättre kunne vacta slytsserne och dammarne och dät, som därtill hörer.

2.

Sedan dee tuå slyserna, som än måste byggias, och giöras förslagh därtill, huadh som till bottnen och porterna samt kalck och steen därtill.

3.

Dät som i Verhultasiöen skall lages, antingen timbrass eller pålas, dät som I bäst kunna finna rådheligest vara.

4.

Och om dammen uti Hjelmarens munnen för hielp behöfues, och grafven bör på åthskillige orter giöras bredare och diupare.

5.

Den affrijtningen, som I haffua, dän kunne I bäst få vijsa Rijkscantzleren all graffuens lägenheet, ty dät är omöijeligit, att

een slysa kan lijda dän tungan, att eloffua allner vatten skulle stå för portarna. Huadh mera är, veta I bättre än som jagh Edher dät säija kan, intet tuißandes, att Rijkscantzeleren varder Eder väll suarandes, såsom och i saaken forthielpandes.

Carl Bonde mp.

Uthi Örebro gaffe een fulmacht att värffue några slysscarbetare, deropå rede några ähre verffvade och ännu flere värffuas moste, till thet ringeste 100 man, som stadigt kunne achta på, när något omträngde, att man intet althidh trängde att öffuerlöpa Regeringen om folk, där något sönder ginge. Att den fulmachten och nu confirmerades*).

70.

Hesselby den 13 December 1640.

Om afgörande af ärenden, som kvartermästaren Anders Siggeßon fått i uppdrag att andraga hos regeringen (Jfr föreg. memorial). Om Järla stad och bergverken är J. Berndes anmodad att utbedja sig A. O:s betänkande.

Högvälborne Herre, Herr Rickzcantzler, höghtährade K. Svåger och vän. E. Excellence låter jag nest min ringe tiensts tillbud *etc.* hermed tjenstligen förnimma, huruleedes jag af qvartermestaren Anders Siggeßon är vården underredtadt, det E. Excellence honom skriftteligen till Stockholm kalladt hafver och der anamma afskeed på dedt memorial, honom af mig medgifvitt är**), och dedt förmedelst min förfordran. Så alldenstund min frånvarëllse hoos E. Exell. sielf och den Konungl. Regeringen cendeles skall vara ohrsechtadt, så adt jag icke sielf närvarandes den saken befordra kan, alltså hafver jag beditt väl:ne Herr Claes Flämingh och honom öfverskickadt midt memorial öfver de ährender förfadtadt, som jag nödige befinner vedh slysebyggningen i värckedt stellas och befordras***); undertienstligen bidiandes, E. Exell. teeckttes derhen hielpa, bearbeta och befordra, adt Anders Siggeßon till afskeed komma mådte. Grafvens afrijtning seger Anders Siggeßon sig hafva lef-

*) Se ofvan sid. 100, not.

**) Se ofvan N:o 69.

***) Detta memorial är ej anträffadt.

vereradt E. Exell. sielf tillhanda, hvaraf E. Exell. best se kan och förnimma, hvad som mest af nöden är ved grafven. Hvad min ringa meening är om de timberkarlars oppehelle, som slyserne vachta skola, dedt förmähles uthi dedt memorial, som jag qvartermestaren öfverleffererat hafver. Och måste dett ändeligen skee, adt man holler der vacht öfver vintteren, så framt een jernnagle skall blifva qvarre i slyserne. Doch synes beqvämblist vara, adt de gårdar närmest ved slyserne belagne dertill disponeres, såssom afriktningen dett och deres legenheet E. Exell. skall best utvijsa. Ahnordningen till de tvenne slyser, som ännu bygges moste opå de ortter, som afriktningen utvijsar, beder jagh tienstligen, E. Exell. tecktes den förordningh göra låta, som kunde lenda värcken till befordran och hastig upbyggellsse, efftersom dett arbetedt i Värhuldda siön moste företages och fullbordes, med den ijsen bär, på dedt gyttian icke infalla skall, som af vatufaar-ten utföres. Så är dedt och fatt med alle de andre ortter, der grafvan diupare göres moste för vatngången skull i Hielmaren, adt man slyserne beqvämblistere så i flod som torcka bruka kan, hvilckedt ochså E. Exell. utaf afriktningen best förnimma kan.

Elliest är och min meening, adt Landzhöfdingen öfver Västmanneland thertill disponerades, dedt han inspection öfver slysebyggningen hafva modte, på dedt arbetarne så myckidt flitigare sidt arbete för Landzhöfdingens åhuga och myndigheet fördrättade och ingen olycka af försumellsse skee modte. Der de tvenne slyser senckias skola, achtar jagh rådsampt vara, adt de komma slett neder i jorden. Ty dett är bettere adt senckia och gräfvu dedt rumedt, som slysan skall stå uthi, än dedt adt anvenda ombkostnaden förgäfvess på de stora och höge vallarna, hvilcka doch icke gärna vela stå eller blifva varachtige, utan måste alltid lappas och bettras. Hvad bielckar och timber sampt båtar, som i denne sommar genom slyserne flutidt hafver, veett qvartermestaren Anders Siggesson göra nöyachtig relation inför E. Exell. sielf. Jag förmoder fördenskuld ödmiukeligen, E. Exell. varder honom till afskeed deste snarare förhielpandes. Man måste berådfråga, om han Anders Siggesson all den redskap, som ved slysebyggningen befinnes och af Mr Berndz hustru köpt och elliest ved Skepzholmen tillgiordt är, om han den uthi sin förvarning taga skall, på dedt deraf icke någott förkomma modte, hvilckedt doch Cronan kostar vackra peningar.

E. Exell. kan sig gunsteligen påminna, adt qvartermestaren Anders Siggesson blef een fullmacht af Hennes K. Maj:tt och

den Konungl. Regeringen in Martio anno 1639 uthi Örebro med-deelt*) adt värfva edt regementte folck, som ved slysebyggnigarne stadigt förblifva skulle, och dedt arbetedt af grunden lära, af hvilcke man i sådandt fall etthundrade persohner nyttigare bruka kunde ähn tuhundrade karlar af dem, som till dedt arbetedt ovane och [o]lärde äre, de der och deres sköflor, spador och skottkerror uthi bettere acht och förvarning hade än elliest de, som så offta blifva muterade och ombytte. Förseer mig fördy uthi lijka modto till E. Excellence ganska tjenstligen adt nå den Kongl. Regeringens nådiga resolution, huru med samma värfning vijdare förhålles skall, och hvad deres ordning blifver, som såleedes värfvade varda, emedan han samma värfning påbegyndt hafver och någodt folck allareda kommet under sig.

Sidst vill E. Exell. jagh tjenstligen hafva påmindt om Jerle stad och dess byggning med mehra sådandt, som bergvärcken ahngår, deröfver jag min medcollega velb. Johan Berndes min meening skriftteligen hafver förståndigadt adt taga ved legenheet E. Excellences höga betenckiande och inråd i saken. Vill hermed etc. Datum Hessleby den 13 Decembris 1640.

R. Canselerens
altid tjenstuijlige suåger
Carl Bonde mp.

71. (*Egenhändigt.*)

Hesselby den 9 April 1641.

Sänder sitt votum till valet af riksdrots.

Höghvelborne Herre, Her Rixcanseler, min veluijlige och fljigtige tjenst altid. Och sosom jagh förnimer af Rixcanselerens breff**), at Regeringen och Rådet ere i vallett om en aff Rixsens Råd at veliia i sallig Drotsens stelle, altså sender jag her innelyt mitt votum och önskar derhoss af Gud alzmectig, at mit votum måte med dee andra mina collegæ drefua på den, som såå kune giöra sit embete fylest, sosom salige Drotsen det giort och

*) Jfr ofvan sid. 100, not.

**) Afåtet å regeringens vägnar den 8 April och intaget i Riksregistraturet.

giönmgåt hafuer. Min person anlangande, så hafuer jag i denna vecka med det jag idag badet hafuer 3 gonger hollit på. Gud hielpe mig från den stora verken, jag lider i mina ben. Och befaller Rixcanseleren *etc.* Hastigt af Hesleby den 9 Aprillis 1641.

R. C. a. tiensuijlig
Carl Bonde mp.

72. (*Egenhändigt.*)

Lindö*) November 1641**).

Tackar för A. O:s Inbjudning till Tiddön, men ämnar sig nu till Hellefors bruk; kan möjligen längre fram besöka A. O. Gästgifverlerna illa ordnade i dessa trakter.

Högvelborne Herre, Her Rixcanseller, högterade K. Suåger. Jagh önskar honom af Gud alzmectigh altid vel må och min vijlige dienst altid at befuijsa och tackar Rixcanseleren tjenstligen, för det han bød mig till sig till Tiddön, det jag och gerna gjorde, men jag förnimer, at det ehr inte mögeliget at komma öfuer fiellen [o: fjärden] ved Aske [o: Askö], och omkring ehr för långt, efter jag vijll gernna hasta migh, så at jagh kunne komma up till Hellefors bruck, medan denna vijnteren varar, det jag fructar, at han intet lenge recker, för han får hug; men vijll han stå, såå vijll jag på en nat koma till Rixcanseleren, ner som jag i Bergslagen varit hafuer. Her ehr ont at resa denna vegen, förty inge ges[t]gefuare ehre utan några bönder, som tillsate ehre, och dee boo enda afsides från vegen. Höö och hafra hafua dee intet. Och finnes god legenheth at förårdna heman dertill her, så vell som i Södermannaland och mest i hella riket ehr reda skiet, oanset at man måste på soma orter byta sigh till heman af androm, sosom i Nerkiet och i Vasbo af Landzhöfdinga skiet. Beder gerna tjenstligen, att Rixcanseleren icke vijlle taga till misshag, at jag honom her med

*) Datum ej ifylldt.

**) Ett tidigare bref till A. O. från detta år besvaras af regeringen d. 22 Juni (Riksregistraturet). Det är ej anträffadt, men har enligt svaret »utförligen» redogjort för silfver- och kopparbrukens tillstånd i Närke och Värmland och för de anstalter, som C. B. under sin resa i dessa trakter vidtagit.

min ringa skrifvelse bemödar. Och låta vij her alla så flitigt
helsa Rixcansleren *etc.* Hastigt af Lijndö den November 1641.

R. C. tienstuilige suäger
Carl Bonde mp.

I morgon, vijn Gud, så reser jag herifrån.

78.

Den 21 Januari 1642*).

Förord för öfverbergmästaren Grissbach, som adlats, att vid introduktionen
på riddarhuset erhålla främsta rummet bland de nyadlade.

Högvälborne Herr Richzcantzlär, högdtährade Käre Sväger.
Her Richzcantzlären påminner sigh väll, att den Kongelige Rege-
ringen icke lenge sedan af synnerlig gunst och för de trogne
tjenster, som vår medcollega och öfverbergmästare, velb. Georg
Grissbach, Sveriges Chrono bevijsadt hafver, hafver begåfvatt honom
med adeligitt skiöldemärke, och såsom han nu mehrendeels till
den ändan ähr hijtkommen, ved varande herredag at låta sig in-
taga på ridderhusedt, och Her Richzcantzlären nogsampt och bäst
kunnigdt ähr, huru såsom han uthi monge åtskillige occationer
hos Chronan hafver giordt sig meriterat, alltså ähr jagh så väll
på mijne som de flere af collegianternes vegner högdtt förordsa-
kade hoos Her Richscantzlären, såsom vårt collegii högste affec-
tionerade patron, intercedera, att han sitt säte främbst ibland dem,
som nyss ähre adlade och ännu deres säte icke bekommit hafve,
hafva och niuta motte. Der möijeligen vore, Her Richzcantzlären
till den ändan, Grissbach dermed kunne blifva gratificerat, beha-
gade genom någon af cantzlijt låta Landtmarskallcken dett nu
ehrkundiga, begärade jag tjenstfljteligen, efftersom jag tjenstli-
gen Her Richzcantzlären dette ährende vill hafva i bäste motton
recommenderat. Och befahler *etc.*

E. Exsele[n]tie alltid tjenstvilige suäger
Carl Bonde mp.

Dat. 21 Jan. 1642.

*) På hvilken ort brefvet uppsatts, är icke klart. C. B. deltog i rådets
sammanträden intill den 19 Januari, men ej de följande dagarna: han synes
således hafva lämnat hufvudstaden.

74.

Hesselby den 9 Mars 1642.

Sönerna hemkomna. Förord för den ene, Gustaf, till plats i det gamla kansliet (Riksarkivet). C. B. ber om A. O:s bemedling för att kunna få ut hvad han satt in i Kopparkompaniet äfvensom sin lön i Bergskollegium.

Högvälborne Herre, Här Rijkzcantzler, högtährade Kerre Suåger, Eders Exelentie skall min villige dienst altijdh beuissas. Och såsom E. Exelentie nogsampt kan tenckia, huadh som mina barn migh på 4 åhret utrijkes kostat haffuer, så Gudh skee låff, att dee åhre väll medh hellssan hemkomna. Och beder Gustaff Bonde ödmukeligen, att Rijkzcantzleren ville hielpa honom i dett gamla cantzliet. Och på dett att han må rätt blifua derutij förfaren, så beder jagh så väll som han, at Rijkzcantzleren ville honom derutij underrätta, om han en skulle, som bijlickt synes, giöra sin edd på dett sätt, som sigh böör. Han kan lickväll achta på H. M:t dess emillan. Han hafuer icke stor lust till dett hofflefuerne, som dett nu föres, och seer väll, at medh tijden föga fördell kan vara derhoss.

Sedan så åhr min tjenstlige begeran, at Rijkzcantzleren han ville hielpa migh, at jagh måtte få för mitt capital i Kopparcompaniet mina peningar till att betalla mina gell medh, som mina gåssar der ute giort hafuer. Dett åhr man 514 rijkzdaller. Derföre biuda dee migh goss i Camaren. Jagh hafuer aldrigh fått en dallers räntta deraff i alla dessa åhren mera en 20 rijkzdaller på en sedell till directorerna, och som jagh aff andra förnimer, skulle jagh fülle hafua 6 eller 700 igen att fordra. Jagh hafuer och all min lön i Bergembetet der tillsatt i åhr, på dett jagh någorlunda kan komma deruth. Jagh måste och fülle hielpa dem her till huadh dee behöfva, må för den skull see, huru jagh migh i detta åhret hielpa kan, om lifztijden räcker, och alt annat, som jagh hade tenckt at något hielpa mina, sätia tillbaka. Jagh hafuer der ute betalt 6000 rijkzdaller och nu måste betalla 3000, det migh mechta svårt falla. 800 betalte jagh nu i Stockholm; får jagh dett dertill, som jagh hafuer i Companiet, så [att jag] kan komma på halfua vägen, och så min lön i Bergembetet 1700 dall. gått myntt, så må jagh endå vara gladh. Jagh beder Rixcantzleren tjenstelig, at han vill icke misshaga, at jagh honom så om mitt tillståndh berättar. Dett giör alt den goda tillförsigt, jagh och

mina hafua till honom. Och vill nu hafva Rijkzcantzleren *etc.*
Aff Hesleby den 9 Martii anno 1642.

Rixcanselerens ti[e]nstviljige suåger
Carl Bonde mp.

75.

Örebro den 27 Augusti 1642.

Sänder kopia af ett bref från öfverbergmästaren Grissbach om tillståndet vid Salbergsgruftan m. m. De öfriga bergverken gå väl, men C. B. får ej så, som han ville, ägna sig åt deras ledning, emedan drottningen fordrar hans uppvaktning under sin resa i Bergslagen.

Högvälbohrne Herre, Herr Richzcantzer, Svåger och högtähradt Kiere Broder. Näst al begierlig välferds trogne lyckönskan *etc.* Her Richzcantzeln kan jag ej okunnigdt låta, mig vara skrifvelse uthaf öfverbergmästaren Grissbach tilhanda kommit, förmehlandes om grufvones tilstånd vid Sahleberget, så och af den olägenheet nu förhanden är effter penningar, såsom Hr Richzcantzeln af inlagda copia uthaf Grissbachs breff see och förnimma kan, huaruthi besveren bestå*). Landzhöfdingen Berends är icke heller hemma,

*) Den medföljande kopian af Grissbachs bref har följande lydelse:

Nådige välbohrne Herre, Her Carl Bonde.

Dernäst hafver jag E. N:d med denne occasion tienstligen icke velat undlåta, at her vid grufuan, des Gudi skee loff, alt vel tilståår och genom Gudz nådige velsignelse malmen uthi Makelösen sig dageligen förbättrar, at innan nyåhr nästkommande kunde een god deel sölfver tilverkat, elliest och alt annat arbete merckeligen fortsat blifua, så framt man hadhe behörlige medel dertil. Män effter huarken Cronones folck eller rotekarlarna på 8 månaders tijdh ingen penning ej eller några andra victualle perdtzeler, som för vahnligt år, bekommit hafua, begifve rotekarlarna sig til sina åkrar och Angiar och öfvergifua grufuan; sammaledes förlöper Cronones folck ochså bådhe ifrån grufvan och hyttann. Jag befructer, der inge medel förskaffadhe blifua, at hela vercket blifver ståendes, såsom Knechtrymbningen aldeeles ståår, och uthi Makelössen arbete några fåå persohner, som något hafua at holla sig med. Och förordsakes alt detta deraff, at sölfret uthi Stockholm tages bort, och de andra invisningar vid Säter, Garpe- och Skinskatteberg fallera, effter på samma penningar, som the föregifua, andra ahnordningar giorde ähre, såsom och mästedeeles betaelta, at vij således icke det ringeste deraf bekomma kunna. Huad nytta Chronan deraf kan hafva, varder man innan åhrsens förlop förnimmandes.

uthan på Västerby i bytet efter Fru Märtha. Belangandhe om den Christoffer Betzsell, then uthi samma breeff förmebles om, är dömbt ifrån alt sit för et slagzmåhl, han på een annan giort hafver, derom jag min mening omständeligen Hans Exell. Richzdrät-senn tilekrifuit hafver*); kommer han til Norgie, der giör han os ingen profijtt, efter han om alle vore bergverck god besked veet.

Bergvercken heruppe stå, Gud skee loff, vel. Ifrån Stiuss [o: Tjusts] heradz kopperbruuk hafver jag goda tijender. Ved Gladhammars bruuk ähre nu i åhr giorde 43 skippund, elliest går hyttann i full gång. Vid Larumss bruuk hafua de tilverckat 33 skeppundh och smältes ännu. Der ypper sig nya grufvor, så at man derom giör sig god förhopningh.

Jag är nu så kommen til at achta på H:s M:t, at jag försummar alt annat, huad i bergzlagerna göras skall. Jag bruker väl Erich Flemming och Christer, män jag behöfves der stundom och. När H:s M:t kom ifrån Kopparberget och til Strömssholm, begierade jag mit afskeed och drog åt Örebro, då jag mig i Bergz-lagen ärnat hafver, män så snart H:s M:t kom till Ulfsundh, moste jag och min hustru komma til H:s M:t. Den 23 hujus var H:s M:t vid svafvelbruket och besåg, huilket H:s M:t myckit vel behagadhe. Nu ville jag gierna taga mit afskeed ifrån H:s M:t och reesa til Nora och Vermmelandz bergzlag, der at bestella, huad uthaf nöden vara kann, och sedan begifua mig til Stockholm, män H:s M:t vill inte sleppa mig, förän H:s M:t herifrån förresa vill.

Elliest hafver Christoffer Betzsell varit her hoos mig, begierandes, at efter man honom kanskie och, som mig berettat är, för ringa saack skulld vill all sinn fattigdomb ifrån taga, såsom det och alredo inventerat är, jag vilde honom et ehrligt pass och afsked meddeela. Så emedan E. N:d vel veet, at han Chronan både i fält och her i riket god och trogenn dienst giort hafver och elliest een god bergzman är, huilke icke monge finnas i riket, derföre och efter vel:bn Her Landzhöfdingen icke tilstādhes är, hafver jag det icke villiat glöra allena, uthan remittert honom till det Kongl. Bergz-collegium och E. N:d. Huad nu E:s N:d tecktes heruthinnan at glöra, steller jag til E:s N:ds gode behag. Och såsom jag förnimmer, så hafver han lust at begifua sig til Norige, der han menar et styckie bröd uthan mindre omaack at bekomma, huilket mig icke synnes rådsampt vara, at man slepper bergzmännerna herifrån och til Norgie, uthi synderheet honom, efter han vell uthi riket kländ åhr. Doch steller jag detta uthi E:s N:dhets discretion. Och befahler etc. Af Väasby den 18 Aug. anno 1642.

Georg Grissbach.

*) Brevet ej anträffadt.

Det jag fruchter, at när tijdhen kommer, vill H:s M:t, at jag vijdare skal föllia med, huilket min legenheet icke så tilseija vil för min opasligheet, såsom mig altid påkommer om hösten, och til eventyrs at jag så motte liggiandes blifua på vegen. Om icke Rixcantzeln tyckte godt vara mig tilskrifva och befahla, at jag med snaresta beställa skole, huad mig pålagdt är, och sedan begifua mig åt Stokholm; jag doger inte til at vara hofftienare her-effter. Bedher om förlåtelsse, at jag Her Rixcantzeln med min skrifvelsse bemödher. Vil hermed *etc.* Af Örebro den 27 Augusti anno 1642.

R. C. altidienstuijlige suåger
Carl Bonde mp.

78.

Hesselby den 26 December 1642.

Om ett jordabyte.

Velb:ne Herre, Her Rigzcantzeler, högtährade Kiårre Svåger. Näst flittig lyckönskan och tienstz tillbiudelsse kan jag Herr R. Cantz. härmed tienstvänligen icke obe:tt låtta, mig huius H:r R. Cantz. skriffuellsse haffua bekommitt, dermed H:r R. Cantz. begärer, jag ville till Bårgzhammars byttes fulbordnan opdragha H:r R. Cantz. — att geffua i vederlagh — ett mitt förlåningzhemman i Nysättra sochn, Öffuer-Alsta benämbt, med ett quarnställe dertill, huilkett H:r R. Cantz. gerna skall aff mig effterlåttit bliffua. Och haffuer mine barn ett sitt möderns godz och med en quarn i samma by, som tilhoppa ränter 18 t:r spanmål och 4 d:r peninger; der H:r R. Cantz. dätt och begärade eller annorstådes, ehvar dätt kunne vara H:r R. Cantz. till någon lägenheet, skulle dätt gärna vara oplåttit. Hvadh dätta cronhemmanettz lägenheet anlanger, så åhr där väll goda egor till, men uthaff elaka åbor hussen ner-rötta, och åhr jag sålledes dertill kommitt, att velb:te Jesper Andersson bortkiöpte mig ovetandes ett mitt förlånte hemman i Bredh sochn, och gaff mig sedan detta i vederlag, huaraff jag åhnu ingen ränta för dee 2 åhren, jag dätt hafft haffuer, bekommitt, uthan haffuer måst låtta arestera säden och brukett. Quarnställe åhr och öde förtt, kan dok allt väll oprättas och åbo fåå, enår dätt fåår en godh hussbondhe. Der H:r R. Cantz. dätta

sållunda behagar, skall dätt gärna oplåttitt [blifva]. Huad vederlagett vedkommer, kan jag dätt väll till den tiden, räntan utgåå böör, bekomma. Huadh jag eliest kan vara H:r R. Cantz. till tjenst, gör jag altidh gärna. Och befaller H:r R. Cantz. *etc.* Aff Hesseleby den 26 December anno 1642.

Rixcansleren
tienstvijlige suåger
Carl Bonde mp.

77.

(Stookholm, våren 1648.)

Memorial om önskvärdheten af att landshöfdingar (i bergslagerna) tagas bland assessorer i Bergeskollegium och i samband härmed en öfversikt öfver bergverkens utveckling samt kanalbygget under C. B:s ledning.

Aff H:r Richzcantzelern begiäres på detienstligaste detta memoriael at lässa och öfversee.

Efter det närvarandhe tijdh nogsampt betygar, at störste deelenn af landzhöfdingarne mehra ståå bergverckenn emott, ähn såssom dem befodra, vore derföre af nöden at insettia i Bergämbedet til assessores så monge, som förmehnas kunna behöfves, som dertil lust och villia hadhe at lähra forstå bergverckenns egen-skaper, af huilcke sedan kunndhe landzhöfdingar tagas, bergverckenn til merckelig tilvext och förkoffringh.

Exempel af mig mehner jag nogsampt skal kunna bevissas; om jag det inte hadhe forstådt, skulle det icke derheen kunnat driffvit varda, som jag giort haffver.

Ehnär jag af H:s K. M:t, höghlöfig i ähminnelse, bleef kallat til Compagniet, brachte jag det så vidt, at alle hambrer och strö-mar blefvo bygde i Väassmanneland, ty man gaff förre, som sannt var, der borgerskapet icke ville byggia, så skole Compagniet det giöra. Togo så deraf fruchtan och breeff af Compagniets Directorerna och bygde, ändoch Compagniet icke längre stodh än et åhr och 3 månader. Anno 1626, när Compagniet begyntes, befahlte H:s K. M:t mig at giöra ordningar, hvilke i samma puncter 1637, när som Bergämbedet statuerades, blefve corrigerade.

När jag anno 1628 uthi Januari stådthollare blef i Närrikie och Vermmelanndh, til anno 1635, var 7 åhr, läth jag imedlertidh

byggia i mit lähn, som gifne breef på hambrar och maassungner uthvissa, nembligenn 26 massungner och 43 hambrar, det af uthdragenn längd til seendes är, ändoch jag uthi min instruction derom ingen befahlning hade, uthann jag såg, det kundhe lända H:s K. M:t och federneslandet til gagnn och godha.

Nya Kopparberget belangande, huadh jag på samma tidh derom giorde, moge de vittna, som det förladhe, och andra, som dermedh hadhe at giöra denn tidh, som Cronan det sielf moste förleggia, innan jag kunde til vega komma at fåå der igenom ödhemarckenn een vägh dit, hvilket nästomliggiandhe sochner nog-samt betyga skole, at tilförrenne med tilförsell uthann om vintherenn ingen tit komma kundhe. Imedlertidh haffver H:s K. M:t intet kostadt deroppå, mehr än fåå faat ossmundzjörn, som Finnetorpenn vore skattlagde förre. Deremot är förtollat i Skermerboda och Fellingzbroo all victualie såväl [som] andre nödtorfftige perdtzeeler til bruukssenns fortsettnigh och underhållandhe. Åhr altså nu een vacker församling, Gudh och Cronan til tjenst, der vildjur och biörnar tilförrenne haffva hafft sin vohningh.

Anno 1624 om höstenn uthi Jönnekiöping ladhe H:s K. M:t mig på, at jag alle jernnbergzlager skulle igenom ransaka och huars och eens hyttas legenheet grannerligenn låtha annotera, såsom och skedde, deraf anno 1625 een copia i Cammaren inlades och nu i Bergämbetedt och een inlagdt är, aff hvilke den, her-effter ransaka vill, een stoor underrättelse hafva kann. Detta skedde mestedeeles af denn ohrsak, at H:s K. M:t hade i sinne at uprätta Järnn-Compagniet.

Vidh svaffvelbruket uthi Närjkie tilverckadhes anno 1636 victri[o]l 600 skeppundh, der nu i stadenn icke allenast 2000 skeppund blifva tilverckadhe och giorde, uthann och jämväl så schiönn alun, som på någon ohrt giöras kann.

Grytthytte sochn med des verck och Hellefors bruuk låther jag först Gudh döma om, huem dertil orsak varit hafver och thet så vijd bracht och drifvit, som det nu skiedt är. Kann och ännu [med] Gudz nådige tilhielp gode anledningar vara, sådannt på flere ohrt sokia. och inte tviflandes, at i denn nya sochnenn finnes och nya Gudz velsignelsser, der man något meenthe hafva förventha, för all sinn trældomb och omaack.

Nu är förmodandes och ingenn tvifvel om Bergzlagenn i Hammar, Askesundh, Snaflunda och Leerbeks sochner icke ländha [allenast] staden i Askesundh til upbyggjelse, uthann och landet så väl som städerne omkring Väteren til merckelig nytta och för-

kofring, såssom H:r Richzcantzelern af fölliande afrijttning, hvilket i sommar skall af Bergümbeteditz Mar[k]scheidern nättare göras och förferdigas, någorlundha see och förnimma kan, huruledes man på Lille och Store Tijvegenn bådhe hyttor och hambrar kann ahrätta och i vercket stella. Dertil är vid Vesterby och Nyhytta öfverflödighet af malm, at derpå intet taal finnes; på andre ohrter i samma sochn redo är bygd, vidh Lassåhn på Tijvegenn een hamb[e]r. Är man två mijhl til Askesundh och mäst til vattnn genom lille och store Lassesjönn.

Leerbecks-Bergzlagenn vidh Örebro haffver för detta niutit frijheet och ännu niutha för uthskrifningenn, för det de hafua brutit malm i Klackagrufvann til Dyllte bruuk, der svafvelkrukorna giuthes, män nu ähre de derföre frij och serdeeles karlar i Bergzlagenn, som brytta malmen och göra arbetedt vid hyttann, när som svaffvelkrukegiuthningenn påståår, och bergzmännerna i den staden pålagdt at taga grufvedeel i Dalekarls-grufva i Noora sochn så vel som i denn nya grufvan, de funnit haffua. Och är 1642 blässit 800 skeppund jernn, deraf Cronan tilfallit 80 skeppund i tijondhen. Deres gamble skatt var först 9 faat, sedan 18 faat osmundzjörn. Blifua de tilhåldne, kann vel högre blässningar åstadhkommas, det med pådrifuande hooss dem inte fattes skall.

Uthi mina bergzlagor ähre nu bygdhe sex vattukonster, i Strossan, Kierre-, Blancka-, Dalekarls-, Klacke- och Stripe-grufvor, vid Nye Kopparberget och een, huarmed bergzmännerna ähre stoor last och besver quitte vordne. I den stadenn de tilförrenne hafua mäst hålla vattukiörning 16 vekur om året och, när stoor höstveetha förhandenn var, grufvorne aldeles quiterat, nu kiöre de kohl, veedh och malm til sine bruuks fortsettiande. Huad fördeel konsterna göra bergzmännerna, finnes igen i tullböcker så vel som i tijondhe-längder.

Hvadh jag för grafvenn och slyssebygningenn af mångens mundh förtretteliga ord hafver most höra, lijdh och uthstå, det må Gud döma om; män alt huadh jag deruthi så vel som annat giort hafver med stoor omaak och släp [är] til den ända och meeningh, at thet skulle ländha mit federneslandh tilienst och min öfverheet til nådigt behaag. Dermed så vijdha kommit är, at bådhe järnn och spannemåhls faarkoster hafva derigenom gådt, at alle mennischior moste döma, det är giörligit. Män at slyssebyggjarenn, som först begynthe, hafver fehlit, dett kann jag inte bättra. Den öfverste slyssenn giordes 1642 så vijdha ferdig, at på botten vidh pass 2 allnar högt murat är, alle porterna ferdige, och förmehnar slysse-

byggjarenn nu på 6 veker mura henne ferdig, doch af huggenn steen lijka som her i Stockholm, den man alt låther föra ifrån Närijkie.

Dernedannföre begynnes nuu een ny slyssa; dertil är alt tråverket med porterna ferdig giort, så man mehner med första nederleggia botten. Kundhe de tvenne slysserne blifva ferdige, så stå de andre uthannförrer väl til at bruka, när man dem med sement reparerar; sement mener jag at man skall hafva til de tvenne slysserne. Ståår allenast på medlen til vercketz fortdrifuande. 5000 d:r får jag af Bergembetet, 600 d:r, som Barckhusenn lefverera skall, dem jag veet at tilgå. Huarest ännu skall fåås 3000 d:r, beder jag Richzcantzelern, derom motte göras ordr[e] och i tijdh få folck til handhlangare af soldaterna. Effter H:s K. M:t min nådige Dråttning nådigst hafver detta arbetet Bergämbetet och mig pålagdt, moste fördenschulld jag herpå fodra. Beder Richzcantzelern tiennstligen, hann så herefter som hertill skiedt är ville detta vercket fodra. Jag menar slyssen her i Stockholm hade inte begynn[t]s, der de andra icke hadhe varit i vercket.

(Egenhändigt.)

Jagh beder Rigxcansleren tiennstligen, at han vijll migh och dee mijna läta sigh vara befalade och hoss dee andra höga herrar mig till det besta hielpa, efter som dee och alla hafua mig låfuat at hielpa. Der ehr öfuer staten 1641 80 skieppund koppar ved Nyia Kopparbergit; deraff hafua mijna medcoleger på intresse lånat mig 3300 rixdall. 1642 hafuer jag betalt 1000 rixdall. och 230 rixdaller intresse. Jag skall altid tiena mit federnessland och H. M:t min N. Dråttning med all trohet, så lenge jag lefuer, och hoppass såå at instruera min son Crister i berguerkesaker, så at han skall kunna göra H. M. och dee höga herrar Regering till gang[n] och behagh, effter han lust dertill hafuer. Gud befaller jag Rixcansleren med allan sin vordnat.

R. Cansleren
tiennstuijlige suåger
Carl Bonde mp.

Uppgörelser om beting för arbete i grufvorna, vedhuggning och körslor.

Höghvålborne Herre, Her Richsscantzler, högdtährade K. Svåger. Min villighe och flittighe tjänst *etc.* Dernest låther jagh Richsscantzleren förnimma, att jagh samt öfverberghmestaren hafva varit vidh Helleforss bruk, och der ståår, Gudh skie loff, alt väll till i alla grufverna. Och på [det] dee deste snarare skulle kunna blifva diupa brändhe, så hafve vij för godt funnit, att dee största grufverna förtingha fampnetalss, som föllier. I Sanchte Jöranss grufva: för enn fampn diup och bredh, som grufvan ähr, åth en Tydsk bergh[g]esülle, Adam Fiskier benembdh, för 80 r:dr och 6 t:r spannemohl och vedhen oräknadt samt att upvindha malm och gråbergh uthan hanss kostnadt. I stora S. Carll åth enn, Wellam Cremmer benembdh, på samma sätt, fampnen för 40 r:dr och 3 t:r sädh. Sanchte Johanss grufva åth en, benembdh Hanss Phening, fampnen för 30 r:dr och 2 t:r sädh. Huilka alt loffua giöra sin flith; ju flera fampner dee om åhret giöra, ju mehra stigher derass lön. S. Christinæ bergh ehr och förtingadt en ställ att indrifva, nederst vedh jordhen att begynna, åth en, Hanes Kuffman benembdh, fampnen för 10 r:dr, och ner 10 fampner ehre giordha 3 t:r sädh; vedhen skall man skaffan, sedhan skall han alt annat arbete giöra, och ner dee 10 fampner ehre giordha, skall man gåå på nytt och förtingha medh honom, effter han dåå längher hafver att föhra inn vedhen och gråbergedt eller malmen uth igen. Der finnas jordhstenar aff malm, rätt inn under bergedt så väll som på sidhona och ofvan på. Jagh sändher och silfverposten dith medh 149 lödighe mark silfver. Vij hafve och öfverlagdt, på huadh sätt som vij mena arbetet att fohrt-drifva, effter alt ståår på vedhen mest.

Dalekarerna ehre her ifrån Västerdalan, som Petter Krusse hafver hidh sändt. Dee mena, dee vellia hugga, så myckit man behöfver, och ehre vij så förlickte, att dee för en r:dr skulle hugga 3 staffrum, men fram till grufvan kiöra, kunne dee intet kiöp giöra, uthan som andra vellia kiöra före, deth vellia och dee.

*) Af 20 Juni föreligger ett C. B:s inbjudningsbref till A. O. att bevilsta bröllopet mellan assessorn i Bergsamtet Erik Fleming till Ekeby och jungfru Maria Soop till Lindö (systerdotter till C. B:s fru) den 16 Juli på hennes gods Lindö.

Der ehr ovist att bygga på. Från Oloff Stake om hanss Dalekarer höress intet. Vij hafve och förtingadt åth vissa men, som skole kiöra fram till grufverna 12000 staffrum gruffuevedh i tillkommande åhr 1644 och alla kolan till hyttorna sampt malmen från grufvan och huadh som ehr till att kiöra, och i betalningen skaffe dem 400 tr hafra, 300 lass hö, 3000 halmkierffuar. Sedhan holla dee så mongha hästtar, dee dertill behöfva. Om Richsscantzleren funne för godt, att man påminte dem i Cammaren, att dee i Nerikedt hadhe sigh så mykidt behollit. Dee fåå penningar derföre till att upfylla staten medh igen, så der gåår intet aff, uthan tidhen, att dee moste nogedt töffua.

Jagh blifver mykidt hindrat i mitt ressandhe aff Erich Fleming's brölop, så jagh icke fähr ressa, som jagh vill, på alla orter. Tomes Christerson hafuer jagh gifvet order att affritha stadhen vedh Askersundh sampt hela den Bergzslagen. Huadh mehra ehr så veth Christer Bonde Richsscantzleren att berätta. Och befaller honom *etc.* Aff Arbogha den 6 Jullii anno 1643.

R. C. a. tienstuijlige suåger
Carl Bonde mp.

79.

Ekeberg den 20 Mars 1644.

Hänvisar till ett föregående bref om utskrifningen i Bergslagen och om Askersunds stads uppbyggande. Ledningen af slussbyggnaderna bör öfverlätas åt Claes Stjernsköld, landshöfding i Västmanland. C. B. vill hjälpa sonen Christer att bygga på sitt gods, enär han tror sig ej komma att lefva länge.

Höghvålborne Herre, Her Richzcantzler, högdtährade K. Svåger. Richzcantzleren skall altidh *etc.* Och såssom jagh tjänstligen skref Richzcantzleren till medh Öfverberghmestaren för noghra daghar sedhan*) om dee 403 man, som af hamrarna och noghra sochnar ehre uthnembde till solldather, althå hafver jagh och nu effter dee godha herrars och Krigzrätenss begiåran skrefveth dem till min meningh, huru som dee skolla uthsändha officererna, som dem jempte berghmestaren skulle upfordra. Jagh badh och Rijkz-

*) Detta bref är icke anträffadt.

cantzleren på deth tjänstligaste, ath Her Gustaff Leijonhufvudh måthe giönom H. Mitz bref blifva befalladt ath hafva upseandhe medh Askesundhz stadh, der som nu bygges öfver 40 gårdar, och assistera factoren Anders Nilsson, som dermedh hafver ath göra. Jagh hafver talath Her Gustaff till; han säger sigh iche hafva fått noghon befallningh om samma stadz upbygiande, eller effter deras privilegiers lydelsse att dem tilldella dee eghor, som i prevelegerna stå förmälthe, eller befallningh att bytha samma eghor till Cronan af skattebonden, såssom och ehre prestegårdsens eghor, som stadhen bygges på. Dee ehre alle väll tillfredz ath bytha; der finnes och godh läghenheth ath gifva dem vedherlagh. Ath honom måthe och befallles, ath alla handhvärkare, synnerlighen smedher och spikesmedher, måthe flytia in i stadhen; deraf finnes nogh i samma häradh*).

Jagh hafver nu skaffath penningar till slyssebygningen, men för min opassligheth skull kan jagh intet drifvath, huarföre tyckes migh iche orådeligedth vara, ath Stierneskiyldh måthe blifva pålagdth ath hafva dermedh inseandhe, effter hella värkan liggia alla i hanss lähn och han ehr altidh så nehr dehrhooss. Den öfversta slyssan ligger man een lithen halff mijll från Arbogha.

Jagh hafver achtadt migh till Askesundh i Hammar sochn. Ehr migh angifveth om een gamull silffgrufua, som skall vara af rik malm i. Om helssan någorlundha velle komma igen! Jagh hafver nu så ondt medh orloff i mina fötter, så jagh förr detha iche nylingen haft hafver. Jagh hafver och så nu denna gångin varith frame, så ner deth ehnnu kommer igen ehn gång, så skall jagh [o: det?] göra korth nogh medh migh. Huarföre ehr jagh förorsakadt dertill ath hielpa min son Christer till ath fåå nogra huss på den gården, som han af min k. hustru fädth hafver. Kommer migh nogodt vedh, så skall deth fella honom snarth [o: falla honom svårt?]. Och effter jagh fruktar migh derföre, så läther jagh nu der nogodt bygga. Och effter deth ligger man een lithen mijhl från Julsta, så ehr jagh på deth iänstvilligaste bediandess, att Richzcantzleren ville unna migh vedh Julesta 10000 tegell af deth bästa för 200 daller kopparmynth, dem min tjänare skall strax lefverera till Richzcantzlerens bookhållare, att jagh mothe fåå hanss sedell derpå till fougden. Jagh beder tjänstligen, att Richzcantzleren ville migh iche

*) Den 5 Juni aflät regeringen bref till Gustaf Leijonhufvud att »assistera Herr Carl Bonde uthi Askersundz stadz funderande». Riksregistraturet.

mistencka, ath jagh honom så dristigdt herom bemödhar. Och vill nu *etc.* Af Ekebergh den 20 Martii 1644.

R. Canselerens tjenstuilige suåger altid
Carl Bonde mp.

Rikskanslerens påskrift: Carl Bondes, præsent. i Stokholm den 29 Maj anno 1644.

80.

Nora den 10 Februari 1645.

Om utskrifningen i Bergslagen. Underrättelser från gränstrakterna. Blidvin-
ter förhindrar arbetet i Bergslagen.

Höghvelborne Herre, Her Richzcantzler, min högdtährade Kiäre Svåger. Nest min flitige tjänst-tillbiudelse *etc.* så låter jagh Richzcantzleren tjänstligen förnimma, at her uthur Nora landzhöfdingdöme ehr uthtagidt 410 man*). Deem fölgde Christer Bonde sielffrån Philipistadh till her Gabriel Gabrielson till Gillbergha. Der fant han honom. Haraldh Olofsson ehr och sin kooss medh 300 Finnar, och 60 meente han fåå till i Vermelandh. Alla, som i Nerijket ehre skrefna, ehre och dithnedher, sampt 2 compaignier medh Welam Philip och från Kiöpingh och Arbogha medh Örebro 200**). Ingha vijssa avisor ehr ehn, annat ehn ath Her Gustaf Stenbok han ligger uthmedh Åmol på Daal; skall hafva nogodt anelagh på fienden, effter han hafver fådt sitt folk ihopa. Haraldh Olofsson seijs ath vara gongin åth Magnorabro och see, om han kan fåå skanssen igen; dee der inne legga hafva intet at lefva af. Denna leenvintren förhindrar, ath Finnerna intet fåå bruka skiedeföret. Her ehr slät ingen snö i Bergslagen, så at mest alt ståår stilla, malmen ligger quar vedh grufverna, kolan i skogen, ty bergzmenna fåå intet höö up till sigh uthan sändha hesterna neder i Neriket, der dee fåfengdt ätha up höet. Dok

*) Fullmakt för Carl Bonde och Christer Bonde att uttaga så mycket folk i Nora stads landshöfdingedöme, som behöfves för att komplettera det antal knektar, allmogen åtagit sig att hålla under kriget, dat. 14 Dec. 1644. Till Carl Bonde att låta komplettera de 6 kompanierna Bergslagsknektar och uppbringa 2 nya kompanier, dat. 17 Jan. 1645, samt ny befallning om samma sak 4 Febr. 1645. Riksregistraturet.

**) Carl Bonde skref äfven den 18 Febr. till regeringen med anledning af dess order af 4 Febr. Regeringens svar af 5 Mars samt en ytterligare skrifvelse i samma ärende af 19 Mars finnas i Riksregistraturet.

förhoppas man, at ju nu i denna månaden måtte fåå sniö. Jagh hafver intet hört af Falkenbergh sedhan för jull, veet intet, om han lefver. Ehn bedher Richzcantzleren tjänstligen, at han velle hielpa honom och min k. dotter till det besta. Veeth förden-skull denna gången intet mehra at skrifva, uthan befaller honom *etc.* Af Nora stadh den 10 Februarii 1645.

R. C. altid tienstvillige sväger
Carl Bonde mp.

Rikskanalerens påskrift: Carl Bonde. Præsent. i Söderåkra den 20 Febr. anno 1645.

81.

Ekeberg den 12 September 1645.

Anhåller å bergsmännens vägnar, att de i Mars 1644 från Bergslagen utskrifna soldaterna måtte få komma hem, emedan de behöfvas vid bruken och kanalbygget. Förord för systersonen Per Ribbling till ny tjänst.

Höghvelb. Herre, H:r Richzcantzler, högdtährade K. Sväger. Jagh önskar honom *etc.* Och såssom Richzcantzleren sigh noghsampt ihughkommer, at 1644 i Martii månadt, ner jagh och H:r Johan Barendz fingho fullmachter af den Kongl. Regeringen at handla medh alla kiöpmen, som bruka hambrar och massung[n]er, såssom och i Bergzslagerna om deth folkedt, som der af deerass bruk velle komma H:s M:tt till hielp*), och vij deem medh stora lyfften effter vår instruction försäkrade at man giöra ett togh, till Gudh skulle gefva oss fredh, och at dee iche som andra skrefna knektar skulle i allan sin tijdh blifva deerhooss, och deeriblandh ehr een stoor hoop hammarsmeder och hammarsmedzdränghar, kohlare, massestaredränghar och upsättiare och vektare; hvarföre hafva dee nu, som detta ahngår, haft sitt budh till migh och bedith, at jagh velle så lagha, at dec, som ehnnu lefva, måtte sleppa tjänsten och fåå förloff heem igen. Alt deth folk medh dess steenhuggare togss och i Örebro medh hoopen. Hvarföre bedher jagh tjänstligen och fljteligen, at Richzcantzleren velle så laghat hooss H:s M:tt min N. Drotningh, at folkedt måtte slippa heem igen, såssom och för grafven skull dess folk. För handtlangare skull så hafver alt städt stilla. Och vore på een månadtz tijdh giordt

*) Fullmakterna, af 21 Mars 1644, i Riksregistraturet.

medh öfversta slyssan, som jagh veet, at Claes Stiernskiöldh han hafver för Richzcantzleren berättadt.

Sedan så skrifver H:r Larss Kagge migh till om Peer Ribbingh och bedher, at jagh skulle bedia Richzcantzleren, deth jagh och på hanss väghna tiänstligen bedher, at han måtte fåå een annen lägenheet och tiänst af H:s M:tt; om han finge blifva på nogon af der vundne festningar eller och nogorstädes her i landett. Richzcantzleren hafver altidh hulpit honom; jagh skall oppå hanss väghna altidh finnas Richzcantzleren taksam.

Hvadh min persson ahnlangar, så ehr deth slätt nogh; lijkvell vell jagh, om Gudh vell, gefva migh oppå reessen äth Stockholm innan nogra dager. Secreteraren Israell Israellsson var hooss migh medh brefuen eller instrumenten, deem jag underskreff och försegladhe. Jagh hade önskad, at jagh hade varidit hemma, ner Richzcantzlern drogh her fram. Bedher tiänstligen om förlätelse, at jagh honom medh denne min längha skrifvelse bemödhar. Och befaller honom Gudh alzmechtigh till all godh vellmåghe. Af Ekeberg den 12 Septembris anno 1645.

R. C. ti[e]nstuilige suåger altid
Carl Bonde mp.

82. (Egenhändigt.)

Riddarholmen den 25 Oktober 1645.

Om konfirmation på Noras och Lindes privilegier. C. B. önskar lämna landshöfdingedömet i Nora och föreslår sin son Christer till sin efterträdare.

Höghvålborne Herre, Her R. Canseler, högterade K. Suåger. Min flitige och veluiglige dienst *etc.* Och efter såsom dee ifrån Nora och Linde ehre nu her till at sökia confirmation af H. M:t på deras prefuelegier, altså begeras tienstfliteligen, at Rixcanseleren vijll hielpa dem dertill hoss H. M:t, sosom och at den åkeren och mera her, som ehr tagin från Lindes prestegäll och lagt under staden, der som reda en hop på bygt hafua, at man måte få H. M:tz befallning til at på en annan ort gifua till prestegällen, och om Rixcanseleren finner gât, at man dee borgem[ästere], som man tillsat hafuer, skulle få H. M:tz fulmact derpå

för mera autoritet skull*). Jag later och Rixcanseleren tjenstligen förnima, at jag intet med ståthållareembetet i Nora stadz landshöfdingedöme lenger kan utstå och det förestå, som det sig bör och man tryggeligen kan suara till, lenger en tiyl nyåret; huru sosom H. M. sedan derom n[ådigest] teckes giöra. Jag talade H. M:t sielf till om Crister i sommars; då behagade det H. M:t. Han hafuer nu i tu år stått det före**). Dog stelles allt utij Her Rixcanselerens hender. Der ere nu 3 steder, utij hvilka man nu kan komma till at holla H. M. giorda årdningar, och ere 7 tijingplassar, som årligen bör hållas ting i. Endå om i Nora och Linde holles ting huar måna, hinte man ändå nappast slijta alla deras saker. Och at H. M. med it strengt befalning[s]breff befaller om at allt jern skall vegas af den, som det från staden föra vijll, men bergmanen går deta vegende intet an, utan den, som hans jern köpt hafuer. Hermed menas, at bonden skall taga peningar för sit jern, som han af berzmanen fått hafver, och så allt jernet koma i kiöpmanens hender, ty ingen drifuer större landzkiöp en bönderna giöra, men der skolla dee intet vilja änn at låta vegat. Berder tjenstligen om förlåtelse, at jag honom her med min dristige skrieffuelse bemödar, och befaller honom *etc.* Af Reddareholmen den 25 October 1645.

R. Canselerens
tiens[t]uilige suåger
Carl Bonde mp.

83. (*Egenhändigt.*)

(Stockholm) den 4 November 1645.

Ämnar efter afslutad session i Bergskollegium resa till Hesselby. Upprepar förordet för sonen Christer till Nora landshöfdingedöme. Om slussbyggnaderna vid Sätterbo.

Högvelborne Herre, H. Rixcanseler, högterade K. Suåger. Min vijlige så vell som flitige tjenst *etc.* Och alldenstund denna

*) Konfirmation på Noras och Lindes privilegier den 10 Nov. 1645, Riksregistraturet.

**) Fullmakt för Christer Bonde att adsistera Carl Bonde i Nora landshöfdingedöme den 21 Mars 1644, Riksregistraturet.

sesionen ehr nu ute, och man med memorialler för as[ses]sorerna och bergm[estarena] nu intet mera kan tillgiöra, förra en sosom man får H. M:tz vijdare årder på det, som i Canseliet ehr inlefuererat, huarföre hafuer jag actat i mårgon, vijll Gud, at resa ut till Hesleby och der förtöfva några dagar och sedan draga till Hindrieck Horn[s] fru[s] begrafning, som skall stå den 16 November. Jag kan intet ressa öfuer tuå mill om dagen för min opaslighet skull. Beder för den skull tjenstligen, at Rixcanseleren vijll hafva mig unskylat, at jag icke kommer efter min skyldighet at biuda honom god nat.

Jag hafuer gifuet Nils Nilzson secreteraren it memoriall på några saker, som jag menar skulle komma i Crister Bondes fulmact*), och beder Rixcanseleren flitig- och tjenstligen, at han vijlle förhielpa honom till statholare i mit stelle, altenstund jag för min person intet orkar lengre dermed at hafua till at giöra. Han hafuer alt hollet tijng och rådstugu der nu i tu åhr samt huad mera der ehr at bestella. Jag skall fölle [o: väl] honom så her- efter som hertill i besta måtan underreta. Han skall der bredevijd hafva så herefter som hertill sosom en ass[ess]or i Bergämbetet inspectionen i Södermana- och Östgiöta-berglagerna med Lekebergslagen, och Erick Fleming med Vester- och Uplandbergslagerne. Och kunna de så vell som och dee bergmestarena intet utan pass samma reser giöra, [utan] med flere af Bergämbetet, som resa, moste [de] hafva pass, huielka pass ere skrefne. Beder tjenstfliteligen, at dee måte af H. M:t blifva underskreffne.

Efter och slysearbetit ved Seterbo ehr för deta af den Kongliga Regeringen Bergämbetet befallat, derföre der och af Bergämbetes medell ehr vorden med peningar hulpen, derföre så hafuer man der tillsat på Bergämbetes-staten. Och Ander[s] Siggesson hann er nu hema med folket; efter slysem[estaren] ehr död, så er ingen, som sig derpå betre förstår. Han hafuer der och goda tijmbermen, som hafua giort alla portarna ferdige och nederlagt en muret slyseboten, oanset dee sielfva intet estemera deras koonst. Murem[estare] ehr der og, som med semente hafva lert at mura och det bereda. På en månatz tid så er den öfuerste slusan ferdig. Stierneskiöll han hafver H. M:tz befalning det arbetet at drifua och förfordra. Deta jag alt steller uti Rixcanselerens goda årder. Och beder tiens[t]ligen och fliteligen, at Rixcanseleren mig icke förtencker, at jag honom så dristigt med min ringa

*) Ej anträffadt.

skrifvelse så åfta bemödar. Och befaller honom *etc.* Den 4 November 1645.

Rixcanselerens
ti[e]nstvijlige suåger altid
Carl Bonde mp.

84.

Stockholm den 12 November 1646.

Med anledning däråf, att öfverbergmästaren Grissbach söker väcka misstro mot Bergskollegium, har C. B. låtit uppsätta en relation om detta kollegium till K. M:t och sänder den i afskrift till A. O. med begäran om dennes betänkande.

Högvälborne Herre, Her Richscantzlar. E. Exell:ce kan jagh härmed tjenstligest icke underlåta, att efter som jag förnummidt hafver, det öfverbergmästaren Grissbach skall icke allenast hoos en part höge herrar till äfventyrs uthan och hoos Hennes K. M:t sielf insinuera sigh och giöra Bergzcollegiumet odiöst och misshageligitt, så oppå det Hennes K. M:t någorlunda må förstå, huru sakerne i Bergzcollegio förevette, och oss så mycket skäligare emot vrångvijse anbringande nådigest excuserat holla, hafver jag fördenskuld låtidt författe en relation och den underskrefven förmeendt Hennes K. M:t i underdånigheet præsentera låta. Men förän det skeer, hade jag gierna önskad, såsom jag härmed tjenstflijteligen ombeder, E. Exell:ce gunsteligen techtes innelychte copia af förbe:te relation*) öfversee och velb:ne Her Johan Berndes,

*) Den lyder som följer:

Stormechtigste Drotningh, allernådigste Fröken.

E. K. M:t kan jag medh thenne ödmuke relation på det underdånigste icke underlåta at gifva tillkenna, huru, för hvad ohrsak och på hvad tijdh Bergzcollegiumet åhr begynt, såsom och huruledes des betiente hvar till sitt embethe kompne åhre, underdåneligen och ödmukeligen bediandes, E. K. M:t sådant med nåder ansee och optaga techtes.

1. Strax efter som det stoorä fallet ved Kopparberget sigh tilldrogh, var icke allenast då varande den Kongl. Regeringen högt bekymbrat, huru bådhe den samme grufvan så väl som alle andre bergverck i rikett motte ordentligen och ex consilio drifne och handterade varda, utan och bergmestaren Grissback, hvilcken och aldeles föll på den mening, att man schulle fundera ett Bergskollegium, så väl på thet at värcken motte meera och ordentligare drifvas, såsom och at een man icke schulle ställa sigh i så stoor fahra, så frampt någon olycka kunde sig tilldraga. Han föredroog och, att sal. Konung Gustaf (höglöffigste i åminnelse), E. K. M:tts högtåhrade käre Herr Fadher, hafver varit sinnat ath fundera ett Bergzcollegium, hvaruthi då allerede vore deputerade David von Sigerot till berghopman, Grissback till bärghmestare och Joest Franck till bergskrifvare. Så efter thet att thetta rådet fans

förän relationen Hennes K. M:tt öfvergifves på Bergzcollegii vegner, des högvijse betänckande deruthinnan meddela, såssom och

af then Kongl. Regeringen mächta gädt bådhe för thessa som och fleere orsaker, hvilcka ähre at see uthi then Bergzcollegli fulmacht och memorial, som tå af then Kongl. Regeringen giord och medgifven vardt, fördhenschuld efter jag måst alle mine dagar hafver varit brukadher i bergzlagerne, hafver den Kongl. Regeringen anno 1687, nåhr Bergzcollegiumedt först anstelt bleff, förordnat migh till gouverneur der sammestädes, såsom den i bergzlagerne och om bergvärck någorledes schulle vara förfaren, aldenstund jag dessföruthan, hafvandes Grissback med migh, som oftast tillförrenne vaar vaan att visitera bergvercken.

2. Sedan vart gott funnit, at een af Cammerrådhet schulle vara assessor i Bergzcollegio, och för den schuldh bleff her Jahan Berndes, som tillförrenne någre reesor var med mig i bergzlagerne, dertill förordnader.

3. Därnäst var berghopmannen Sigeroth, efter han tillförrenne samme embete betlent hadhe.

4. Näst honom var öfverbergmästaren Grisback, som hade med Sahlbergz grufva bestella, hvilcken henne sedan allena hafver förestådt och aff Collegio aldrig förhindrat varit, utan han sielff låtit giöra sine anordningar till grufvones bygningar, item på kåhl och vedh, löhningzstaten, så och sielff disponerat så väl uthom som inom staten, alla hans befaldningzzedlar i räckningerne goda glorde, sielff uthdeelt löhningerne, som honom hafver synts godt vara, haft sin egen grufveschriifvare, som ännu dher ähr, vedh namn Erich Hansson, som håller räckningerne, föruthan een handschriifvare, dem han alena commenderar. Han hafver dhesslikest vedh grufvan hyttor och bookverken ordinerat och tillsatt i embete ochienst hvem han helst hafver teckts, gifvit dem samma i löhn hvad honom har behagat, i synnerheet med konstmestare der och på andre orter bestelt efter sitt gädtfinnande, och ingen något velat seija deremot. Han hafver och kommit hjt till sessionerne, nåhr han behagade, och förrest hedan igen, nåhr han sielff ville, för dhen ohrsak, at han ved Sahlberget hafver haft at bestella med bygningen ved grufvan och hyttorne, och hvar som något hafver fatta[t]s i den staten, som han i Bergzcollegio inleffererat haar, så hafver han i Räckningecammaren derpå fått anordningh, alt till den endan, att värcket schulle blifva befordrat, i den godhe förhopning och tillförsicht, att grufvan förmedelst Gudz välslignelse sigh een gång sielff löhna schulle, efter som man ännu dhet samma, näst Guds hielp, vill hoppas och förmoda.

Hvad som Sahlberggett till dato Cronan kostat hafver, skola dhes räckningar sådant uthvijsa, och ähre bådhe dhesse och alle dhe andre bärgräckningerne, af mig reviderade och öfversedde, ähr ifrån ähr uthi E. K. M:ts Räckningecammar inleffererade, alena undantagandes innevarande ährs book, som icke förr ähn ährsens enda kan leffererat blifva.

5. Hafver och Grissback ved Stoorä Kopparberggett med Collegli veetschap sielff namngifvit och tillsatt bergmestare. Den förste var een, benämnd Peder Hansson, och nåhr den samme för sitt besvär schuldh, i dhet han var een tung man, icke förmätte längre gåå neder i grufvan, fodrade och samtychte åter Grissback een annan uthi hans ställe vedh namn Gierdt Lärman; den samme bleff icke heller i sammeienst lenge, för än han fordradhe sin egen svåger Hans Phillip djt till bergmestare, som ännu dherved ähr, hvilcka icke

Bergzcollegii saak ved förefallande lügenheet alltid gunsteligen låta vara sig till det bästa recommenderat. Sådan hög affection

heller alt draga öfvereens. Orsaken veet jag icke, med mindre dhett till äfventyrs kan vara om dhen fahran, som Hans Philip optäcker med träbygningen uthi grufvan kan vara till befructa, efter som hans inlagde schriftlige relation thet vidare uthvijsar. I lijka mätto hafver Grissback haft sin broder Mathias Grissback vedh Löfåsen een tidh, hvilcken hadhe dher i löhn 860 d:r. Men när samma bruuk bleff förpachtad, satte han honom till Kopparbergz grufva, kallade honom een gesworner och gaf honom dher i löhn 650 d:r, dem han än i dagh niuter och bekommer. Medh konstefolcket der sammastädes förordnar han, som han stieff vill, och ingen säljer deremoth.

6. Dhe andre bergmestare i Jernbergzlagen hafver han sammalunda också nampngifvit, närh dhe vordo tillsatte, hvilcka ännu ähre vedh dheres tienster, efter man icke hafver haft them något at beschylla; altså ähr ingen tingh honom såsom een Collegli lem ovitterligen giort och sluttid.

7. Ved Nya Kopparbergett i Finmarcken ähr Harald Oloffsson bergmestare, hvilcken af E. K. M:ts sallge högtährade Her Fader först var dijt förordnat, långt förän något Bergzcollegium tillsatt vardt, och ähr samme bruuk, näst Gudz välsignelse, genom hans stoorä filijt så vlijda kommitt, som det nu för ögonen ähr.

8. Så hafver och Grissback sielff rådt dertill, att man schulle taga några aff adell till assessores i Bergzcollegio aff dem, som dertill lust hadhe, på dhett E. K. M:tt måtte hafva dem tillgåå, som om bergverken någon förfarenheet hadhe, att bruka dem samma i bergzlagerne och annorstädes i landz-orterne, der som bergverken vara kunne, för landzhöfdinge, bredhe vid the vore assessorer i Bergzcollegiumet, efter man väl förnimmer, dhett somblige landzhöfdinge, dher som bergverken finnes, meere ähre sådane värck till hinder än till någon assistens och befordran.

9. Öfverbergmestaren Grissback hafver uthi Bergzcollegio sitt sätthe och stelle näst her Johan Berndes, men the andre assessorerne sittia alle nådan om honom, och när uthi Collegiumet några tvistige saker förekomma, antingen en part at förlijka eller och förmedelat domb hielpa till ändschap, såsom med sådane saker finnes nog at beställa, så hafver man så väl haft Grissback medh tillstädes som the andre aff assessorerne, men dhett han undertiden hafver sigh endschyllat och absenterat therifrån, hafver man sålåtitt passera.

10. Bergzcollegii secreterare och cammererare hafva beggie, den ene i E. K. M:ts Hoffcantzell och den andre i E. K. M:ts Räckningecammar, bådhe uthi E. K. M:ts sal. Herr Fadhers tidh som och sedermeera een lång tidh brukadhe varit, hvilcke therifrån hijt uthi Collegiumet förordnade ähre.

Och är altså Bergzcollegiumet på förbette sätt och aff förbette personer till dato föreståndet.

11. Och på dhett medh bergzlagerne och bergverken så mycket bättre tillgåå schulle, hafver jagh och her Johan Berndes fördeelt bergzlagerne oss emillom. Her Johan Berndes schulle hafva Sahlbergett, Kopparbergett, Garpenbergett och Löfåsen sampt med Pithå silfverbruuk och dhen dheelen i Närmlanden, efter han på dhe orterne varit hadhe och med een assessors sampt bergmestarens tilhielp samme bergverker att förestå. Men Noora och Lindes, Värmelands, Östergötlands, Skinskatteberg, Nya Kopparbergett och svafvelbruuket hafver jag mig antaget med een assessors och bergmestares

jag för min ringe persson erkenner mig skyllig vara att aftiena, så länge jag leffver. Befahler härmed E. Exell:ce etc.

E. Exell:ce

tiensvilliger och redebogen

Carl Bonde mp.*).

Datum Stockholm den 12 Novembris år 1646.

der sammestådes tilhielp dhesslikest att förestå, serdeles emillan sessionerne att disponera öfver, och vedh sessionerne andraga dhe besvär, som imedlertidh ähre förefaldne, och dhem efter möyligheeten med samfält råd affhul-pitt, så at inge ensldige dispositioner hoos oss ähre tillätne.

12. Uthi denne varande sessionen fordradhe jagh Grissback till oss i Colleglumet, hvilcken i förstone vägrade sigh att villia komma, men sedan, då een rättgång förehades om någre smedar, kom han likväl nedher till oss, dock bleff dher icke länge, utan steeg strax up igen och ville affträda. När man frågade honom om ohrsaken, svarade han, det vore för her Johan Bern-des' schuldh, med hvilcken han är kommen i oentigheet: utan tvifvel af dhen ohrsaak, som jag menar, att Grissback hafver velat inträngia sigh med Bern-des uthi rättgångszaker. Då sade jag: »När Bern-des (som då var frånvaran-des) kan komma tillstådes, schall han stå Edher till svars till thed i hafve emot honom»; efter som Bern-des, när han kom tillstådes, tilböd för Collegio i så måtto vara honom till svars, hvilcket Grissback inted göra ville.

Detta E. K. Mitt jagh underdånigst hafver måst optäckla aff dhen ohr-saak, att mig förekommit år, dhet Grissback schall hafva funnit sigh besvä-rat öfver een och annan uthi Colleglumet, förebärandes, dhet han i sitt em-betes förrättande ingen assistentz eller förfordringh nåt hafver, och sådant utan försyn E. K. Mitt sleiff schall hafva föredragitt, alt till den ända, att hans upsåt måtte vinna sin fortgångh och [han] E. K. M:ts special fulmacht sigh förvärfva kunna, icke så mycket invendt E. K. M:ts gagn och bästa therige-nom befordra, såsom han till äfventyrs kan förevenda, utan meere under thetta scheen sin inbillade och fattade högheet, thermed han bekaljat år, sökla att understödja och befordra. Doch så framt att E. K. Mitt nådigest gått finner heela verket betroo uthl eens mans hender, så väl dispositionen aff heele bergvercken som dijudication aff alle tvistige saker, som härtill aff Bergecollegio endrächte-ligen afdömde ähre, såsom och then omsorgh och fljtt som så väl af hele Colle-gium i gemeen som aff huar och een i synnerheet härtill år anvend på nya bergvärks upletande, hembra[r]s och massungnars opbyggjande samt alle godhe ordningers Inrettande och vedmachthållande, steller jagh alt uthi E. K. M:ts nådige disposition. Härmed befalles E. K. Mitt och hele dhet Kongl. husett uthi Gndz nådige protection till lyckosamt och långvarigt regemente etc. underdånellgen och ödmjukellgen. Och förblifver altidh så länge jag lefver

E. K. M:ts

underdånigste, hörsamme
och tropichtige tienare

Carl Bonde.

Datum Stockholm dhen 12 Nov. 1646.

*) Redan den 9 November hade Bergskollegiet med Carl Bonde i spetsen fått företråde inför drottningen i rådet för att afgifva en relation om berg-

Motsätter sig en begäran af Arboga stad att få upptaga afgift af järn på stadens väg. Hindras af sjuklighet att besöka A. O. Har till K. M:t inlämnat en framställning om slussebyggnaden.

Höghvelborne Herre, H:r Richzcantzeller, högdtähradhe Kiäre Suåger. Nest min tjänst-tillbiudelse etc. kan jagh E:s Ex:ze heer-medh på det tjänstligaste ej hafva oförmelt, migh vara tillhanda kommit nu medh posten ett breff ifrån Arbogha, förmehlandes, hurulundha som Arbogha stadh medh sin uthskickadhe herredagz-kaar heer fordra vell af H:s K. M:t, at dee för huart skeppund jern, som uthi Arbogha vågh vägs, vellia hafva 4 ör[e] s[ilfver] m[ynt], som E:s Ex:z af innelagdhe samme extract*) betre och fullkombli-gare hafver at see, och jernet ehr högdt ehndåa besuäredt deer-föruthen, som E:s Ex:z vell veet; hvilkedt vill fallæ Lindhe och Noora, dee som deer boo, alt för suårt, om dee det fåå loff. Hafver och nogorlundha förnummit, at dee uthi Kiöpingh och Vesteråhs practisera det samma medh det jern, som deer uthskiepas skall, hvilkedt intet annat ehr uthen till at förderffva dee andra**).

Jagh velle gierna mundtligen talla medh E:s Ex:z, om jagh vijste, at det intet vore Edher till nogodt besuäär och förhijnder. Jagh ehr och altidh så opassligh, at jagh intet vell töör drista migh uth för denna kiöldhen. Jagh hafver så ondt uthi mina armer och been, at jagh nappast orkar vara oppe. Elliest läther jagh E:s Ex:z veetha, at jagh i dagh hafver levereradt een suppli-cation till H:s K. M:t ahngäendhe slyssan, hvilken secreteraren Gyllenkloo tagidt hafver, och jagh honom bedit hafver, E:s Ex:z

verken, hvilken föredrogs af assessorn Johan Berndes. Enligt referatet i råds-protokollet redogjordes i denna relation för de olika bergverkens tillstånd och behof. I fråga om Kopparberget »taltes nogot om Grissbach», och »H. K. M:t mente, Grissbach måtte väl komma hijt och göra härom relation». Rikskansleren instämde häril, och i Rikaregistraturet finnes också under samma datum en kallelse till Grissbach. Tydligen är det med hänsyn till dennes förestående ankomst, som C. B. uppsatt den nya relation, han underställer A. O. Denna torde också hafva blifvit i kansliet inlämnad, efter uteslutande af de 7 sista radarna (»Doch så framt» etc.). En afskrift, hvori detta stycke saknas, finnes bland Bergskollegii skrivelser till K. M:t, R. A.

*) Ej anträffadt.

**) I resolutionen på Arboga stads besvär, dat. 29 Mars 1647 (Rikaregistraturet), omtalas icke denna sak.

först vijssa skulle*). Det ehr intet mehre ehn een slyssa som nu fattas, hvilken jagh hoppas nu i sommar skall blifva ferdigh. Det ehr vell befalladt af H:s M:t, at landzhöfdingen Stierenskiöldh skall bestella deerom, men han tager sigh intet deeraf; deerföre moste jagh nappass deermedh nu såssom tillförendhe, at det endå kan blifva giordt. Vell heermedh nu och altidh hafva E:s Ex:ze medh des kiärkompne vårdnadt *etc.* Af Riddareholmen den 8 Februarii anno 1647.

Rixcanselerens tjenstvijlige suåger
Carl Bonde mp.

86.

Hesselby den 17 Mars 1647.

Förord för mäster Lars i Filpstad till platsen som superintendent i Mariestad.

Höghvålborne Herre, H:r Rijkzcantzeller, högdtähradhe Kiäre Svåger. Jagh önsker honom *etc.* Och effter som Hanss Ex:ze sigh noghsampt påminner om, at jagh talladhe medh honom om mäster Larss i Philipistadh at komma till Mariestadh och bliffua superintendens deer, effter at alla, bådhe adell och prester, i Vaassboogerna åstundha och önska, att han motte komma deertill; hvadh mäster Sven i Frijsdalen veedhkommer, så chr han och een ehrligh godh man, men likuell hafuer han alt för stort ahnhangh. Han hafuer af H:r Erlandz i Noorss dötrar een, och hoon hafuer vedh 12 [systrar], som alla haffua hafft prester, och een hoop af derass barn ehre nu prester. Och mäster Svenss bröder och systrar, som alle ehre prester, dett vell synnes i Vermelandh, ty mäster Sven var halff superintendent, medh[an] mäster Joen leffdh, och deerföre haffua dhe alla oreffna geldh, men i Vaassboo alt tuå och tree prester uthi ett geldh, ty han hadhe ingen annan uthvåg medh deem. Af denna familian bleffuo alla ungha försörgdhe i Vermelandh. Och ehr mäster Sven H:r Bengdtz son i Elffuedalen i Vermelandh, och han setter och mår vell, betre ehn een superintendent. Han hafver sin måågh, mäster Mååns, som nu ehr skolemestare i Mariestadh, och han skall haffua een skiöön sochn, Kilen i Vermelandh, och han hafuer intet tiänt mehr

*) Ej anträffad.

ehn 3 eller 4 åhr, så att släkten synnes fördriffua dhe andre. Men bleffue superintendentian i Carllstadh, skulle han vell åstundha dit, men till Mariestadh hafuer han ingen lust hafft heertill. Jagh bedher nu som förra, at Richzcantzelleren velle nogodt see på gellen i Vaassboo, huru som bådhe prestebolan och mehra ehre farne af mäster Joenss sönderrijffuande af gelden. Jagh bedher tjänstligen om förlåtelsse, att jagh detta så longdt refererar. Befaller heermedh Richzcantzeleren *etc.* Af Hesseleby den 17 Martii anno 1647.

R. Canselerens
tienstevijlige suåger
Carl Bonde mp.

87.

Örebro den 3 April 1648.

Begäran om A. O:s förord för Gustaf Leijonhufvud, som oförmodadt erhållit afsked från landshöfdingedömet i Närke, att denne måtte få behålla sina förlänningar på några år.

Högvälborne Greffve, Svergies Rijkets Råd och Cantzeler, högtährade kiäre svåger och tillförlätne synnerlige gode vän. Näst brodervänligh salutation *etc.* kan jagh Hanss Excell:s, min Kiäre Svåger, brodertjänstligen icke förhålla, migh haffva förnummit aff Hennes K. M:t, vår allernådigste Drättnings, affgåande nådige och högtährade breff till min svåger, välborne Her Gustaff Leijonhufvudh, att han skulle affstå medh dhen tjänsten och landzhöfdingekallet i Närikie*), dett han lickväll redeligen nu i trettan åhr och fem månader förestådt haffver, och min kiäre son, välborne Her Christer Bonde, updraga att förestå**), [i] hvilket breff och Hennes Kongl. M:t honom för sin långlige trogne tjänst icke allenast ett godtt berömm giffver, uthan honom i een och annan måtto sin Kongl. gunst och nåde rundeligen tillsäger nådeligen bevijsa. Denna Hennes Kongl. M:ts nådige befallningh min svåger i underdånighett strax efterkomma ville, men efter han haffver be-

*) Till Gustaf Leijonhufvud om dimission från landshöfdingeämbetet, dat. 29 Febr. 1648, Riksregistraturet.

**) Till Christer Bonde att öfvertaga Närkes landshöfdingedöme, dat. 28 Mars 1648, Riksregistraturet.

gynt att tingta i lähnet, förrän breffvett honom den 17 Martii in-
händigatt vartt, vill han och dett fullända, hvilkett innan kort
tijdh skeer, och så min son dett effter Hennes Kongl. M:ts nådige
befallningh öfvergifva. Han haffver och dessföruthan siälff tänckt
i underdånighett om ett nådigt affskiedh sökia hooss Hennes Kongl.
M:t, men nu är dhett så myckett närmare vägh. Nu, Kiäre Svå-
ger, effter dhenna oförmodelige förändringh är min kiäre svåger
alldeles hastigt påkommen, jagh och icke heller deraff ett ordh
hördt haffver förrän nu, lickväll effter han icke en så ringa tijdh
Cronan tiänt haffver och allt till dhen enda, att han som andra
sin plicht först i akt taga måtte och så dherhooss igiönom sin
trogna mödosamma tjänst aff 13 åhr och 5 månader någott godt
sigh och sina till någon hugnadt i längden och i dessa hanss ve-
dervertigheter, han nu en rumb tijdh så aff Gudz hemsökelse som
elliest uthstådt haffver, förvärfva kunde, haffuer han aff migh
broderligen begiäratt, jagh Hanss Excell:s, min K. Svåger, på hanss
vägnar tjänstligen anmoda ville, att min Kiäre Svåger täcktes
honom aff gunstigh affection hooss Hennes Kongl. M:t, vår nådige
Dråttningh, [med] ett godt ordh förhialpa, att han på några åhr måtte
få behålla sin förläningh, att han dhen ringa deel till hiälph haffva
kunde till sina besvärs afläggjande, dett jagh intett tvifflar, Hennes
Kongl. M:t nådigst honom låter vederfaras, der någon godh herre
hanss saak täcktes i underdånighet för Hennes Kongl. M:t fram-
draga. Jagh veet och ingen, dett bätter eller medh större fogh
giöra kan än Hanss Excell:s, som jagh förmodar han giörandes
varder och tjänstligen beder. Jagh som min kiäre svåger [skall]
Hanss Excell:s alltijdh till villigh ähra och tjänst för dhenna Hans
Excell:s' stora omaak funnen varda, och hoppas, att dhenna min
böön må rumm finna. Och befaller Hanss Excell:s etc. Actum
Örebro den 3 Aprilis 1648.

Rixcanselerens
tienstvijlige suåger
Carl Bonde mp.

88.

Stockholm den 14 November 1649*).

Om ett jordabyte.

Höghvelborne Herre, H:r Rijchzcantzeller, högdtehrade K. Svåger. Nest min tjenstlige helssan *etc.* kan jagh E:s Exelentia tjenstligen hermedh ej förholla, migh hafua bekommit skrifuelsse ifrån min fougde, Jacob Bengdtsson, ahngående dett hemmanet uthi Verneby i Södhermöhre, som E:s Ex:ties fougde hafuer lagdt till ladhugårdh medh E:s Ex:ties egne hemman, efftersom E:s Extie hafuer att see af innelagdhe breff**), huadh han begierer till vederlag igen för dett, som min hustru mist hafuer. Dy ehr min tjenstlige begieran, E:s Ex:tie velle herpå låta göra een endhskap för dödzfäll skull, att min hustru bekomme till vederlagh dett min fougde uthi sitt breff ahngeffuer, nembl. [en gård] i Norre Vidbo häradh, Säby sochn, Hubbarp be:dh, och der E:s Ex:tie dett behager, han då velle meddela migh sin sedell derpå till sin fougde, att han dett min fougde inrymma måtte, till man vijdare kunne göra bytesbrefuen framdeles ferdigc. Huaroppå jagh förventer E:s Ex:ties suaar medh första, huru Edhers Ex:tie behager. Vell hermedh *etc.* Af Stokholm den 14 Novemb. anno 1649.

R. Canselerens
tiens[t]uilige suåger
Carl Bonde mp.

89.

Ymsjöholm den 4 April 1650.

Om det i brefvet af 14 Nov. 1649 behandlade jordabytet. C. B. har varit sängliggande, men hoppas återkomma till hälsan.

Höghvelborne Herre, H:r Rijchzcantzeller, högdtehrade K. Suåger. Nest min tjenstlige helssan *etc.* Och kan jagh Eders

*) Ett bref af 12 Juli 1649 uttrycker C. B:s deltagande i A. O:s sorg öfver sin hustrus fränfälle samt meddelar, att C. B. efter någon tids vistelse på Ymsjöholm nu ämnar begifva sig till Närke och sedan till Stockholm.

**) Ej antråffadt.

Excellentie hermedhienstligen ej förholla, att jag hafuer förnogen tijdh sedan bekommit hans breff, deruthinnan förnimmandes, E:s Ex:tie vella för min k. hustrus hemman Verneby geffua och förskaffua min hustru igen Haga her uthi Vestergötland, huilkedt jag och min k. hustru låtha oss dermedh vell nöija, huarföre begierandes af E:s Ex:tieienstligen, E:s Ex:tie velle låtha göra bådhe breffuen ferdige derpå, och till better stadhfestelsse begiera på mine veggna broor H:r Åke Axellsson och H:r Thure Sparre, att dee det underskriffua. Och så snart jag kommer ditt opp, kan jag det underskriffua. Derföre, om E:s Ex:tie nu straxt öfuerende mig immissionen att det låtha vedhkiennas, vore vell. Jag hade vell förr skulle E:s Ex:tie hafua suaradt, men jag hafuer nu i 6 vekors tidh hollidt vedh sengen af een stoor siukdomb, såsom och ehnnu dervedh holler; dook förmoder, att Gudh snart förhielper mig herefter till helasan igen. Det jag E:s Ex:tie ej hatuer kunnadt underlåta. Vell hermedh *etc.* Af Imseholm den 4 Aprillis anno 1650.

R. C. tienstvjlige suåger altid
Carl Bonde mp.

90. (*Egenhändigt.*)

Odateradt*).

Bergkompasser böra anskaffas från Nürnberg. Fynd af järn- och kopparmalm.

Memoriall at M. Berndz han vjlle tälla med Rixcanseleren um.

Först låfuade Rixcanseleren, ner som han var her hoss mig, at skriffua sin corespondent till i Nürenberg, at han skulle beställa oss till Bergämbetess behoff några goda berg-compasser med dee letaste tunger, sosom dee göras kunna, till at upsökia jernmalm med, sosom och senda it litet stycke magnet med aff den,

*) Sannolikt från sista dagarna af 1640 eller början af 1641. De i memorialet omnämnda malmfynden af de två knektarna omtalas såsom nyas gjorda i ett bref från C. B. till Herr Johan Berndes, kammarråd och assessor i Bergämbetet, dat. Hesselby den 16 Dec. 1640 (bland Ankomna bref till Bergämbetet 1640, Bergskollegii arkiv), och likaledes heter det här, att C. B. talat med rikskansleren om bergkompassers anskaffande från Nürnberg.

som compaserna ere strugna med, så kan man altid sielff strykan, ty han mister mycket aff sin kraft, ner som han flitigt brukass; der man kunne få några stycker.

Jag gaff i höstas tuå knectar min sedell at leta efter malm inne på Stora Tijfuegen, och nu sender Her Gustaff Leionhufue migh god jernmalm. Och skall vara sielfua moran, och ligger inte långt fron stora almäne vegen. Dee karra bedia så om kompasser, at jag skulle senda dem.

Kopparmalm hafua dee och funnet, och H. Gustaf han berrymmer deras flit och beder, at man skulle fordra dem lössa aff tienstan på 2 åhr, och der som dee imedlertid funne mera giönom sin flit aldeles sleppa.

En eller 2 goda mar[k]skieder-compasser vijlle I och begera.

Om I [få] legenhet at talla om min sack om dee forlennade ödesgålla i Botkiörkia soken, at jag måte få köpa dem, efter dee ere förmedlade till och heradzbefuijsset formellar, det Rixcanseleren 1638 på Hesleby lass, ner som jag honom då derom bad. Jag menar at giöra Cronan så stor dienst, at hennes intrader derigiönom skulle tusanfält deremot förögta blifua. Tordes jag bedia om at H. M. mig vijlle gifua dem af gunst på samma set, sosom dee 26 $\frac{1}{2}$ heman mig 1637 aff Hennes M. gunsteligen donerade ere för mijna gossar skull, så komma alla dee gossan på dem, det jag mest åstundar. Dee förre hemmanen liggia och der i herad 4, och 1 i Upland, 19 i Vasbo, och 2 $\frac{1}{2}$ ved Alingsåss*). Jag hoppas, om jag lefuer denna somaren öfuer, altid förtiena så mycket igen till Cronan. Valle.

E. A. T. O. T.

Carl Bonde mp.

*) Jfr donationen, af 30 Dec. 1637, i Riksregistraturet.

BIHANG.

1. (*Egenhändigt.*) Utredning om Järnkompaniet. (Våren 1625).

Om järnproduktionen, behovet af hamrar i hvarje bergslag, marknads- och vågplatser, transportvägar, de gamla hamrarnas och smedjornas öfvertagande af Järnkompaniet, kompaniets kontor och administration.

Memoriall.

Huru möket jern som jagh hafuer funnet effter min ransagningh, som jag i vijntrass hölt effter H. K. M:tz nådige befallningh i alla jernbergslagerna, effter som lengden förmelar och berzmenna sielfua hafua med berzfogden bekient*); på en summa regnat
 tackejern 33538 }
 aff H. K. M:tz bruck, som arenderade ehre, 10400 } 43938 skieppund.

Men effter jag tuijfflar, at dee icke alt ret sanningen bekient hafua, och mig någerlunda och deras legenhet vijterliget ehr, hafuer jag gjort effterskreffne förslagh på huar bergslager serdellless, effter som och martnasplassar på huart stelle blifua skolla och boghållaren ved huar martnasplass hafue till lön för huart skieppund han veger 2 öra:

14 mark skieppundet tackejern, 4 mark tull, ehr skieppundet 18 mark 2 öra:

*) Jfr ofvan sid. 47 med not. En »undervisning» om bergsbruken, af-låten af C. B. i Januari 1625, meddelar resultatet af hans ransakning. Tryckt i *Jernkontorets annaler* 1845, sid. 120—139.

Tackejern		Daller [värde]	Daller [vågafigt]	
6000 [skeppund]	Vermeland	27000	375 —	
10000	» Noreskogar	45000	605 —	
5000	» Lindessåss	22500	312 ½	
1000	» Skienska[t- te]bergh ...	4500	62 ½	
6240	» Noreberkie och Vick...	28080	382 ½	2438 dall. 1 mark
4600	» Gamle Närberg	20700	255 ¾	
2400	» Henemora och Brun- bek	10080	132 ½	
5000	» Hellesta och Vånga	22500	312 ½	
[Summa: 40240 skeppund		180360 d.; med vågafigten	182798 dal. 1 mark]*).	

Och der kapitalet blifuer något stort, så man icke strax behöfua at selia jernet för peningar skull till at hålla jernkiöpet ved mact med i bergslagerna, at man och drefue på i Jernbergs-lagen, at alt det jern, som smijt ehr, måtte till den tijd, Kompanijt begynness, då mest våre utur landet bortfört.

Dessa hamrar till huar bergslagh måste vara, som man vet liggia bergslagen både för siösidan och forlönan skull best till legenhet.

Vermeland:

H. K. M:ts; bruka aren- datorer.	Het elfuan [o: Hättelfven] ...	1
	Kråppa	1
	Fors	3
	Asphytan	1

*) I originalet stå under kolumnerna följande siffror:

38600 skiepp. — 202080 dall. — 204068 d. 1 mark.

Om dessa siffror, såsom synes sannolikt, äro afsedda att utgöra summor för skeppundtalet, dess sammanlagda värde samt detta värde med tillägg af de sammanlagda vågafigterna, så har summeringen blifvit alldeles felaktig, och de riktiga summorna äro därför här ofvan insatta.

Berzmens:	{	Biurbeken	2
		Asphytan	1
		Brattefårs	1
		Philipsta	2
		Måste byggas	7

Der finnas strömer, som legliget ehr till at byggia i, som man mest kan komma till vaten till dee stellen, som man hamrarna byggia vijll, och nermast till Bro.

Noraskogar och Lindezåss:

H. K. M:tz; bruka aren- datorerne.	{	Giötorp	1
		Gislehammaren	1
		Quarnebacken	2
		Stensta	3

I Nerikie, i den ån, som kommer från Nora:

Lyder tijll Örebro slått	{	Aksebergh	1
		Dölta	1
		Kiegleholm	1
		Ehrualla hamar	1
		Erick Gudmundsonn	1
		Mekell Hijndricksonn	1

Der måste bygias i stora ån åt Arboga och annorstedes

hamrar	15
Ved Ramzberg	3

Vesterbergslagen med Skienskattabergh:

H. K. M:tz; bruka aren- datorerna	{	Ludvijka	2
		Sijmla	1
		Gamle Norebergh	2
		Mekell Hising och prestens [i] Skienskatteberg	2
		Floda hamar	1
		Clas Horns hamar	1
		Gislarebo	2
		Anders Hindrickson	2
		Erick Jöranson	1

Hindrick Horns.....	1	(Vestanfårs)
Högefårs.....	1	(G[refve] Magnus)
Simon Dypeken	1	
I Sura socken i Kolbecks ån		
med Strömsholm hamar...	4	

En ehr god legenhet at byggia, der som till den bergslag mera behöfuess.

Biskops-bergslagen med Nedre Jernbergslagen:

Closteret.....	3
Fors.....	1
Tyttebo [o: Tyskbo?].....	1
Hindrich Dypeken	1

Efter man en inga vijssa hammermestare hafuer, som man kan giöra vijst beslut med om huart slag, som tijlsmedies kan, men effter som nu gifuess i Bergslagen och nu ehr i bruck, och ner som man vijssa hammermestare [får], at och då huar merker sit egit jern, som han smijt hafuer, på det at, om fell fins, at man vett, huarifrån det kommit ehr, och aff huilken hammermestare det smit ehr*).

Hellesta och Vånga smedier M. Vellam ut med sina hamrar.

Vill behöfuass till effterskreffna persellar:

It skieppund stongejern:

tackejern.....	18	mark (14 mark skiepp.,
1 stijgh koll.....	4	› 4 mark tull)
hammarsmedlön	4	›
forlön.....	3	›
vegarepenningar	} 1	›
bodehyra		
	<hr/> 7 $\frac{1}{2}$ dall.	

It skieppund harniske-pläter:

tackejern (1 [skepp.] 15 L&)	7 d. 3 $\frac{1}{2}$ mark
koll, 3 stijger (4 mark stijgen)	3 d.
arbetzlön	3 d.
forlön	5 mark
bodelön, dragarelön	10 öra
	<hr/> 15 dall. 14 öra

*) Jfr Järnkompaniets privilegier, dat. 29 Maj 1625, § 34. Riksregistraturet.

Rörplåter och annat redskapzjern:

tackejern, 1 $\frac{1}{2}$ skiepp.,.....	6 dall. 3 mark
koll.....	2 dall.
forlön.....	1 dall.
arbetslön.....	2 $\frac{1}{4}$ dall.
vegarelön.....	1 mark.
	<hr/> 12 $\frac{1}{4}$ dall.

Så högt kan ungefer spikejern och bultejern komma tijll at stå Kompanijt.

Men om hammermestaren kan för den lön hålla hammarna ved mact, kan jag intte tro, ty hammaren kåste myket at hålla vid mact och han, förutan hammarsmedens lön [!]; kan han intte bestå sigh at föda hustru och barn med, det tijdhen medgifuer.

Föreskreffna capitall kan vell rekia till, effter at icke alt jernet faller på en tid utan mest på 3 terminer om åhret.

Så framt man icke strax tencker tijll at skafua dem, som giörat, i annat småt arbette, huad nampn det då helst vara kan, som aff jern giöres.

Men för alt måste icke berzmannen fella peningar, ty han skall, ner som han blåsset hafuer, om vijnteren synnerligen föra alt sit jern, som han effter sin höstblåsningh fåt hafuer, alt i sönder föra tijll vågan och sedan icke föra komma, en som han sin vårblåsning giort hafuer.

Huar som martnassplasserna blifua skolla, måste i tid beslutas, och vågerna uprettas, och med huars umkostnat de upretass skulle.

Lödierna i alla bergslagerna rättas effter Stocholms vict, och 2 L $\frac{1}{2}$ högre i bergslagen för forlönnan skull*).

Ved huar vågh vijll vara bögd it contor, som peningarna stå i, och boghålaren kan strax gifua huar bergzman det han skall hafua.

Och en bod, som man strax kan hefue det vegna jern in i, tijll dess man får formen dertijll**).

Martnassdagen hålles dagen nest effter vågedagen, annars hindras vågen aff martnassfolket.

*) Jfr Järnkompaniets privilegier, dat. 29 Maj 1625, § 32: »Vichten vedh Järnebärgzlagen skall rättas effter Stocholms vicht, så att ett skeppundh vedh Bärgehdh skall väga ett skeppundh och tu lispundh uthi Stockholm».

**) Jfr anförda privil. § 81.

Alla arendatorerna måste låta bochålaren hafua lengd på deras blåsningar för tullen skull.

För tiende-jernet måste och arendatorerna leggia ut tullen och den åt boghålaren lefuerera så vell som aff deras arendebruck.

Och effter den summa, som huar bockhålar hafuer för sig, huru liten eller stor summa hon ehr, mera järn får han icke utskiepa eller selia, dog åt dem, som ere Kompanitz affnemare, och för samma priss.

Syness och vara aff nöden, at man kunne handla med borgerskapet i stederna, at dee skafuade sig formen, som jernet utförde både från Bergslagen och från hamrarna, deraff dee rikseligen kunne hafua sit uppehelle och föda.

Vijll och byggias sådana båtar i Barken, så at alt det jern, som faller i Grence- och Närreberkie, kann föres till siös tijll Sijmla hamar och derfrån öfuer land till en hyta, Vestanfårs benemd, och der vijll sammelunda vara stora båttar i den siön Amungen [o: Åmanningen], som löper der åfuanfrån och neder tijll Sura soken, så at man kan få alt tackejernet tijll siös dit neder, och kan man i samma å låta bygia så monga hamrar, som man vijll, alt neder tijll Kolbeck, i huilken å huarken vaten eller skog fellas, och ehr det smedda jernet sedan ner till siösidan at komma neder.

Man förnimer och vell, at dee hamrar, som ere bygde ved Ekelstuna och anorstedes, icke kunna brukas till at utsmedia tackejern med, för tackejernes-förlönan blifuer för stor, ty 3 skieppund tackejern giöra mig så ner 4 skieppund, det lång veg at föra, utan tijll siöss, vijll myket kosta, utan alla hamrar måste vara bögte emellom Melaren och Bergslagen.

Andra knijppehamrar finnes allestedess legenhet till at byggia utmed Melaren till allahanda bohaghs utsmedningh, tijll at föras utrikess.

Dog moste grofft smedie, som er plogbijlar, ristar och annat sodant, aff Kompanit blifua utsmedit och sedan i stederna om tor[g]-dagerna försåltt her i landet, och sådant jern, som tienar tijll hestesko, spick och annat, sosom klensmederna sielfue giöra *).

Och på dee orter, som man menar sådant småt at låta smedia, vijll vell behöfuas en tienare, som det i huar lanzort förestor.

Och der som nu finnes H. K. M:tz strömar, som enten bögte ere elle[r] i bygges kan, begerass i underdånighet, at Hans K. M.

*) Jfr anförda privilegier §§ 86—88.

dee strömar vijlle dee hammarmestare unna, som lust hafua dem tijll at bygia på frihetzåhr*).

De aff adell, som hafua hamrar och strömar, måste dem och åt hammarmesteren arendera.

Effter man vell vet, at det blifuer ont effter arbetzfolk, som kunna för peningar bygga och fylla i hammarsmeddammer och grundvallen leggia; der man förmätte aff H. K. M:t nådigest kunne få några kompanij knecktar, som för peningar dem temrade och fylde, annars vijll det vell gå sååra longsamnt till med bögningen. Med almogen ehr inte för peningar at lijta på.

Vijll och görass en lengd på alla hammarsmeder, som i huar bergslag finnes, at dee skulle vara förtencnte at gifua sigh i ti[e]nst hoss hammermesterna och lera sit embete ret ut, och den, som det icke goduiligen vijlle effterkomma, han skulle få annat embete, som han ingen lust til hafue eller någon vetskap om vijste.

Alla osmonzsmeder på samma set till at fella tackejernet tijll läppejern [o: luppjærn], huilket sedan suarar tijll stongejern eller annat smedie tienar.

Syness vara aff nödan, at H. K. M. nådigst i tijd låte bergsmena herom förnima, och [att] ståthålarén i huar bergslag handlade medh dem, på det at dee icke sedan kune seia, at dee icke i tijd hafua vijst, så at ner som nu hösten komer och dee skolla blåssa sijna höstblåssningar, då måtte inga hamrar eller osmonzsmedier vara mera, ty man vet vell och tenkia kan, at dee köpmen en part, som der hafua sin handell, skolla vell göra dem något vissa. Och der som dee icke vellia låta seia sigh, at dee, som dee ere vana at göra, begera sökia till H. K. M:t, ty dee skolla napast annars låta sig öfuertalla aff androm, endoch han [!] sedan gör 3 skieppund jern, der han nu gör man tu. Måste och handlass med dem, at dee föra deras tackejern till martnassplassen, der att vegat och taga sin betalningh**).

Kompaniet[s] contor synes fölle velia vara her i Stocholm för alla saker skull. Her blifuer och utskiepnigen på jernet och mestdellen aff participanterna, som man kan sigh alltid med dem berodslå om alla saker.

*) Jfr anförda privilegier § 41.

**) Jfr anförda privilegier §§ 28, 29, 42 samt fullmakt för ståthållarne Broder Andersson, Bo Ribbing och Carl Bonde att förhandla med menige bergsmännen om afträädande af alla hamrar och osmundssmedjor, dat. 12 Maj 1625, och för Carl Bonde såsom Järnkompaniets föreståndare att i dess tjänst antaga smeder och smedsdrängar, dat. 1 Juni 1625. Riksregistraturet.

Directoress syness vell velia vara tre, effter Bergslagen ehr vit belegen, om en blifuer mestedels her i Stocholm.

Den andre drager kring i Bergslagen och förfarer, om bochållarena med tackejerness inkiöp handla retuist, och hos hamermesterna samaledes förfarar om alla legenheter, som förfalla kan.

Den tredie han måste ressa ut åt Håland, Frankerike, Engeland och i dee små stederna utmed Östersjön och skafua affnemere på alle dee perseller, som då tillsmedias kan.

Generallboghållare, som håller bokan och hafuer peningarna hender emelom och försender till Bergslagen och hamermestaren.

Sedan måste en vara i huar stad, som håller regningh med hamermestaren och fordrar jernet aff dem effter den lengd, som dem blifuer tillsent från de bochållare, som ere i Bergslagen, och få dee bochållare mera omack, som i siöstederna ere, en dee som i Bergslagen, ty det blifuer till det ringast 10 stenger aff huart skieppund, som han måste hålla boch på*).

I Vesteråss en, som an[amm]ar alt det jern, som komer från g[amle] Noreberg och Besbergslagen, huilket sig kan belöpe effter förslagit..... 7000 skiepp.

I Kiöpingh en, som anammar alt det jern, som kommer från Greng, Norebierkie, Södreberkie, Skienskattaberg och några hytter fron Norebergh, som belöper effter förslagit 6240 skiepp.

I Arboga en, som anammar allt det jern, som kommer från Noraskogar, Lindessåss, Ramzbergh, som löper effter förslagit tackejern 15000 skiepp.

En i Broo i Vermeland, som anammar alt det jern, som kommer från Philipsta, huilket han sedan skall senda tijll Brette. Löper effter förslagit..... 6000 skieppund.

En i Brette, som det anammar och skafuar öfuer Edet och tijll Giötteborgh.

Så en i Giöteborgh, som det förseliet effter den priss, som honom befallat blifuer.

I Stocholm en, som bredeved boghållaren det håller lengd på, effter bochållaren det intte hinner ensam at giöra.

Hellesta och Vånga, effter M. Vellam mest smediger ut alt det jern, som der faller, kan han det och vell förselia, effter man hafuer lengd på summan aff den bochållaren, som jernet upkiöper..... 5000 skieppund.

*) Jfr anförda privilegier §§ 2—4, 19.

Huad som bleck och ställtråd anlangar, finness inte segare jern en det, som blifuer giort aff Grengess nyberg-mallm, ner som han blifuer smelt igiönom Renneuerkes-unng[n]. Och finness god legenhet till at bygga bruket inte långt från bergit ved en siö, som heter Jörken [o: Hörken], der åhn begynnness, som faller åt Lindessåss och sedan åt Arboga, och ehr ungefer 4 mill från Ramzhyta, som måste giörass en vegh. Från Ramzberg ehr vegen god tijll Arboga; der ehr och skog nogh både till koll och ved. Jag mennar, at it skieppund bleck kan kosta 80 dall. skieppundet, tråd effter som han ehr gran tijll och groff, och der det kommer i en sådan priss, så kan det vell löna forlönnan. Jag mennar, at 10 elle[r] 12000 daller skulle man kunna begynnat med, och man finge dee koll och ved, som aff neste sogner derkring böra utgiöra[s]. Ved grufvan behöfues ingen bögngh.

2. (*Egenhändigt.*) Utlåtande om Bergsamtet. (Hösten 1686?*)

Bergsamkets personal: generalgubernator, en af kammarråden, en adlig assessor, en generalbergmästare, en generalbergskrifvare. Deras medhjälpare: bergmästaren i Järnbergslagen och konstmästarna vid Koppar- och Salberget. Om nya silfver- och kopparstreck, svafvel- och järnbruk, skydd för skogen invid bruken, förbud mot nya hamrar i bergslagerna, nya bergsordningar, undervisning för gruf- och bruksfolket, byggnader i grufvorna.

Effter H. M. min nådige Drätning samt regeringen haffua för gåt funnet at låta upretta it bergamt, H. Mitz och Crononess bergbruck derigiönom måte desto betre i verket stellas och fort drifuas, och synness dessa effterskreffna personer dertill behöfuas.

Först förårdnas en generalgubernator, sosom altid kan för H. Mit och Regeringen alla dee saker, som berguerken kunna drifuas med, huad då helst dhe [äro], altid fordra och dess umstendigheter altid tillkiennagifua och resoluteion [!] på taga.

Den andre en aff Camerådit, som bredeved honom uptaga alla rekenskaper och regninger för brucken samt för Dalla, Vesmaunaland och Nerikie med Vermeland, utij huielka lanzender dee prin-

*) Jfr rådsprotokollen för 18 Aug., 29 Nov. 1686, tryckta i *Svenska riksrådets protokoll*, VI, sid. 557, 766.

säpaleste berguerken ere belegna, sosom och i tijd giöra alla förordningar dertill, först till dem, som aff Kronan brukas, och sedan aff dee andras förleggiare, at dee i tijd måge veta, huad som bruket fordrar.

Den tredie en edellman, som man [kan skicka] tijll nyia upfunna eller andra, der så behöfues, dem at besegtiga, sosom och at han kan ret få förfarenhetan om alla dess saker, och ner så sedan behöffdes, kunne vell hella amtet dit förressa, och på det at, om någon döde, man då hade en at setia i staden igen.

Den fierde en generallbergmestare, som mestedels bliffuer uppe i bergslagera, synerligen Kopparberg och Sallebergit, der som dee störste grufuerna ere, dedan han alltid kunne gubernatoren veta låta om alla dee saker, som aff nöden kunne förrefalla och han behöffde dee andras råd i sakan.

Den femte en generallbergskrifuare, som årligen upskrifuer alla grufuer, dee gamla, huru som dee sigh forandra, dee nyia, om dee sig förmera eller afftaga, och det skall han giöra i alla bergslager, såvell i jern- som andra metallegrufuer, och årligen en bock inlegia i den ort och stelle, som det amtet kan bliffua it rum i Camaren tilldelat. Alla gamla prefuelegier så vell som nyia skall han och skaffua copier aff och alt i Camaren inlefuerera.

Så står då hella Bergamtet i fem personner. Dee fem dee taga sedan sig till hielp bergmestaren i Jernbergslagen och konstemestarena ved Koppar- och Salebergit, ner som dee något velia rådslå, som deras ämbete angår.

Bergmestaren i Jernbergslagen, hans embete står mest derutaf, at han håller hand öffuer H. M:tz gjorde for dem bergzårdningh, sedan at han haffuer flitigt inseande på alla blåsningar. at H. M:t må skie ret aff dem med deras tiendejern, aldenstund han vet, huad för slag malm som till huar hyta kommer och huad han giffuer till jern om dygnet och huru många dyng[n] som dee blåsa, deraff han och kan strax veta, huad som tienden löper.

Der som nu några silffuerstreck funess eller dee, som nys fundna ere, och ner som dee ere proberade och ransakade och rådsamt funnet, at der måte vägas på och see, huad Gud vijll gifua; vijll Cronan det giöra, så förskafua gubernatoren och Camerådit, huad som dertill vijll behöfua. Kunna dee komma andra dertill, så kan man med dem acordera, huad som dee för huar mark lödie haffua skolla och för huart skieppund bly, om så ehr, at Cronan hon det begerar, och så laga, at det [föres] med hyter, boguerken och huad mera, som dertill vijll vara aff nödan.

Der som och nya kopparstreck kunna finnas, som man haffuer förhopning om at dee sig vidga velia, till dem synness best, at man strax handlade med köpmen eller andra, som medell hafua, at dee dem förleggia, och så med dem handla om huad frijhet som dee på bruket haffua skolla, och om dee icke sielffua måge vara sin koppar mechtige, effter som [man] då med dem sluta kan, och om man en skulle på Kronones umkos[t]nat upsetia hyta och mera, som dertill kan behöffuas, effter frijhetzåren hafua sama prefuelegium, som andra kopparbergzmen kunna få.

Der som suafuelbruck finas, följer gement och vijeter eld [o: vic-triol] med allun och rödferga. På huad set som dee brukass skolla, derom varder Bergamtet sorg fore dragandes, alt effter som orten och stellet kunna vara belegne, der som det funnett varder.

Der som några nya jernbruck kunne finnas, at man dertill gjorde sin flit, at dee måge blifua bögde, så at Kronan deraff kunne bekomma tull och tiende och dee med prefueleger bliffua försorgde, som andra sådanna nu haffua. Ehr det och så, at någon prifuat person vijll byggia något ny bruck alena, så kan det och effter en bilig acord skie, ner Cronan sijn tull bekommer.

Galmeij at upsökia måste Bergämbetit och hafua omsorg om och sig dee personer dertill förskaffua, som sigh derpå föratå.

Dee måste sig och om beflita, at der som legenhetan så medgiffuer, at vatukonster utij grufuerna byggias måte, och dertill skaffua med berzmennas tillhielp, huad som dertill behöfueess.

Amtet måste och haffua i act, at icke [sker], som hertill skiet ehr, och i tid gifua H. M. derom tillkienna, at icke Finnar eller andra blifuer tillåtit at suedia och hugga inpå bruken skogen bort, so-som hertill alt för möket skiet ehr, at der måtte göras en order i, huru ner som någon brucken hugge må. fast det en vore hans egen skateskogh.

Det minsta som man kan, så måste icke tillåtas at byggia hamrar uppe i bergslagerna, effter dee med deras smedning förhindra blåssningerna och Kronan mijeter derigiönom både tullen och tiendejernet, men nedanför Bergslagen vara det frijt efterlåtit båd[e] Stocholms- och Giöteborg-bornå så vell som upstederna at bygia i Kronans och skate-strömar och gifua Kronan sin hamarskat, ner som deras frijhet[s]åhr ute ehre.

Utij dee bergslager, som ennu inga bergårdningar ehre, dem måste dee meddellå, på det dee måge haffua något at gåå effter, på det grufuerna icke måge blifua förbrände, so-som mycket hertill skiet ehr.

Bergümbetet måste och låta lera dem, som [förestå] vatukonstena, boguerken, vijndar och mera, som dertill hörar, sådana at ved mact hålla och aff nya byggia, och ner som man dem her mest lert haffuer, at man då dem förskickar utrikess till at bese andra berguerk och konster, dermed dee sedan her hemma betre kunna andra vijsa och lera.

För alla andra embetzmen, som ere sijlffuersmeltare, drifuare, vaskare, bokare, stijgare, sådana måste nu dageligen till-leras, effter dee reda fatas, så man dee orter, som sölffuer på finnas, med folck kan försörja.

Kopparsmeltare och dess bruck-embetzmen kan man någerlunda en komma till reta med, dog måste alt det och i tid förekomme.

I jernbergslagerna måste man gerna drifua dee Svenska mase-mestarena dertill, at dee lerde blåsa på det Franska setet, huielka så ställa deras hyta, at dee i 20 och 24 veker blåsa i en ungh[n], alt i en blåzning, men dee Svenska i 4 och 6, ja högst 9 veker, och det skatta dee högt.

För alla embetzmen i gemen, synerligen masemestare, hamarsmeder, så vell fremande som inlandske, måste vara en årdning giord, som dee alla måste reta sig effter, synerligen at ingen må giffua dem mera en den andra och icke hellers tubba den ene den andras folck, som nu möket skier.

Hvad som nu för arbete vijll vara aff nöden i grufuerna med ställar och skagctedrifuande [och] andra stora bågningar, det måste alt aff Bergzamtet besess och rådslås, om det skie skall eller icke, och hua[d] umkos[t]nat, som dertill vijl behöfuas.

Några reser om åhret moste gubernatoren och sielff bese alla verken, på det han kan destе betre döma om alla saker, ner som dee för honom komma.

Om icke en kamererare skulle vara, som alla dessa saker i hender haffua skulle, sosom och dee lanzböcker, som hertill hörer och böra aff dem öffuersess, oanset der och mycket annat finness utij.

Hvad nu sielfua fulmactan angår, anten alla skolla vara begripna i en eller och huar haffua en serdeless, det hemsteller man och tiens[t]ligen till Regeringen*).

*) Regeringens fullmakt för General-Bergsamptet samt memorial för dess gubernator (Carl Bonde) och assessorer åro daterade 14 Febr. 1687 och finnas i Riksregistraturet.

3. Relation af Carl Bonde om hans verksamhet i kronans tjänst.

Kårt relation för Hans Exsellentie Grefue Magnus Delagardii om den ringa, dog skyldige tjenst, som jag hafuer gjort hoss sallig K. Karl och saligh K. Gustaf från min ungdom*).

1595. Då blef jag i Suderkiöping[s] herredag salig K. Carl[s] cammardreng.

1596 i Martii månat så bleff H. F. N. Hertig Johans förstijna**) föd på Öreb[r]o och der crisnat.

1597 stod Arboga herredag, och då kom rixadmirallen Per Stulpe [och] Samuella Nijlsonn utur Franckeriket.

Sama åhr drogh K. Carl mot hösten till Finland och tog in Åbo slåt från gamle H. Clas Flemmingh.

Sama åhr, men [o: medan] H. K. M:t var der, bleff Drottning Gunell död och Förstijna[n] å[f] Mekelborg***), och Hertigh Gustaf af Sasen sköt sig i knet och dog deraff, och begrofues alla 3 likan i Upsala 1598 i Januarii månat.

I samma månat sende K. Carl mig åt Tys[k]land med en, [som] het Jöran Bla[n]ck; huielcken kom in i landet igen sama åhr

*) Anledningen till denna relations tillkomst är icke bekant. Ej heller tidpunkten därför låter sig med säkerhet bestämmas. Före år 1647 torde berättelsen dock icke vara uppsatt, eftersom C. B. titulerar greve Magnus »Hans Excellens», hvilket knappast kan hafva kommit i fråga före dennes utnämning till riksråd. Från slutet af detta år föreligga (i De la Gardieska saml., Riksarkivet) ett par bref från C. B. till greve Magnus, hvilka tyda på nära förbindelser mellan dem. I det ena, af 28 Nov. säger sig den förre sända förslaget på bergsstaten och ber greve Magnus hos H. K. M:t ursäktas, att han ej tillbörligen kan sköta sin tjänst. En sådan anhållan är också inflickad i relationen (se nedan sid. 150). Med det andra brevet, af 28 Dec., öfverlämnas »ett kort förslag» — innehållet nämnes icke —, hvarjämte C. B. anhöller om ett personligt besök, emedan han har något »nödvändigt» att tala med greve Magnus om. Det förefaller ej osannolikt, att relationen tillkommit i sammanhang med dessa förbindelser och före de la Gardies afresa till Tyskland på sommaren 1648. En möjlighet är, att med det »korta förslaget», som omtalas i brevet af 28 Dec., just afses denna relation.

**) Maria Elisabet, Karl IX:s dotter.

***) Elisabet, Gustaf I:s dotter, enka efter hertig Christofer af Mecklenburg.

om juletid, sedan han förnam, at H. K. M. let utgå breff, at alla af adell, som utrikes vore, skulle komma in igen, på det H. K. M. måte veta, huem som honom vijle tienä; altenstund slaget ved Linkiöping var då ståt och han vijlle veta, huem han skulle setia tro till.

1599 stod en herredag i Jönckiöpin[g] i Januarii. Derfrån drog H. K. M. til Calmar och tog det in från en Pålens-herre, Beckus benemd, som det på K[onungen] i Påländz vegna inne hade, och då förde jag s[alig] K. Carl[s] harnisk.

Sama åhr mot hösten drog H. K. M. til Finland och slogx med Finna i S. Marten[s] soken och förfuldee dem in till Somar soken, 8 mill, och då ret[ir]erade sig Axsell Kurck och Casper Tisenhusen till Vijborg, och H. K. M. drogh sedan till Helsingfårs och dedan siöuegen till Vijborg och tog först in staden och sedan slåtit med acord på nåder och onåder. Och då blef Axsell Kurck fången med Casper Tijsenhusen och några flere af adell, deraf några blefvo ret[t]ade och deras hufuet satte öfuer Carie porten i Viborg.

Imedlertid togs Åbo slåt in och Arfue Erickson til fånge och Johan Fleming, som och då blef ret[t]at i Åbo stad.

Derefter rycte H. M. sent på hösten hem till Sueriet.

1600 stod Lindkiöping[s] herredagh, och sama åhr om såmaren rycte H. M. till Liefland, till Refuell.

1601 så togh K. Carl Her Abram Erickson och mijg och Ba[l]ser Verensten och sate K. Gustaff Adolff till camerjunckrar och Bernt Mörner til hoffmestare, ner som H. K. M. K. Gustaff var på 7 åhret. Baltsar Verensten blef ved Vijsiö i Danemarck borta.

Och ner som H. K. M. då kom hem, så gaff han H. Abram Erickson och mig loff at draga åt Frankeriket, 1603 om hösten, och vij komo igen 1606 om våren och fingge vår gamla plaz igen hoss K. Gustaf för camerjunckrar.

Imedlertid måste jag altid vara med K. Carl i proberecamaren, der jag först lerdee probra och at blifua berzman, altenstund jag altid hade sådana saker för hender och hade mit exersit[i]um derutij.

1607 efte[r] K. Carl[s] kröning, som stod om våren, och om hösten bleff jag förårnat til stotholare ved Koparberget. Och då var 36 par, bergmen, som hade dell i grufvan, och 1623, ner som jag kom dedan, var 76 par; så förögtes till 40 par, huilket ögte en tijselig [o: temlig] påst till på grufueaftrat, som en i dena dag utgiefues.

1614 så fick jag Salebergit, Vesterås med hela Vesmannuland at vara ståthålare öfuer, och 1617 blef jag cameråd med. Huad besuer och omack mig hengde på halsen, kan huar erlig man döma aff; dog [har jag] likevell alt gåt vell igiönom, såsom min[e] landzböcker skolla utvijssa.

1624 så sate H. K. M. mig till Jönekiöping för dee bögninger skull, såsom H. K. M. der vijlle hafua upbygde

1625 så tog H. K. M. mig dedan och sate mig til Director i det stora K[oppar] Companiet, och söktes dermed och at få alt jernet i sama companiet, huartill myntet i Arboga bleff bygt, och så alla factorien Companiet tilslagne, huielka dem man i 7 månader brukade och lefuenerade i amunition för 80000 rixdaller. Derföre det såge några, som gerna vijlle hafua det feta, som dee mente Companiet at få: låfuade H. K. M. stora magasinhuus at byggia på Skiepzholmen, så at huad H. K. M. toge der ut, så skule endåå vara geuer till 15000 beholdna, och deta skiede om våren, ner som H. K. M. drog til Prysen.

Om hösten, sama åhr H. K. M. kom hem igen, så komo sama kararna och finge Kopparcompaniet i sina hender lika som factorien om våren. Så låg då det skiöna Companiet omkull, som med stort besver hade ihopabtract it kosteligt capitall. Vore önskande, at det en stode i flor, H. K. M. och federnezlanden nu i denna tidan tijl en merckelig styrkia.

Ner det då var endat, så sate H. K. M. mig til Örebro 1628 och bergslagerna derunder med nådig befallning at persuadera folck till at byggia hamrar, på det man måte en gångh practecera, at al osmonen måte smedias i stongejern, som i landet giordes. Huru monga hamrar som jag i Vermeland och dess bergslagh let byggia och öfuertalte kiöpmen at byggia samt masugna[r], det skall lengdan utvijssa, så at på dee orter mest alt osmonen bleff upsmed.

1632, litet förra en H. K. M. salig blef döder, så blef jag då overdig med flere kalad af H. K. M. till rådzembetit, derutij jag den 3 Februarij 1633 bleff af rixsen[s] råd med dee andra goda herrar kallat, derutij jag efter min skyldighet alt sedan tient haffuer; men nu velia intet krafterna mera tillseia at giöra sin dienst tillfyllest. Beder för den skull E. Exselensie tiennligen, at E. Exselentie vijlle migh hoss H. K. M. i besta måtan ihugkoma, at jag icke kan såå giöra min dienst, som jag gerna vijlle.

Ner som jag då kom i rådet 1633, så förårnade mig regeringen i Camaren, och alti[d] vjjseterade jag bergslagerna efter regeringen[s] befallningar.

1637 in Januarii blef då Bergämbetit stadgat, och då i begynnelsen var så fatigt, så man nödgades till at taga af andra H. M[:s] renter til at lönnä dess betienta med, unnantagandes migh och [en] benemdh Sigerot [och] Griesback [i] proberecammaren, som förra hade vår lön, utan till vatukonster[s] förferdigande [i] Jernberg-lagen, bergmestare med flere, som deras lön hafua skall.

Men huru som det ehr tilltagit åhr från åhr och verkan hafua sig förmerat och soma [ɔ: somliga] afftagit, finnes alt god beskied om i Bergämbetit.

Först Sallebergit, som aldrig ehr til at giöra något vijst förslag på, och huad det kostat hafuer för[e] Bergämbetens tid och sedan med, det utvijsa regningerna.

Stora Kopparberget[s] regninger utvisa och, huru det för stora fall skull, som i grufvan sket ere, huad som derpå kåstat ehr, dog likevell mest hafuer giefuet sin suma efter staten årligen och suma [ɔ: somliga] åhr öfuer.

Jern er utskiepat, förra en Bergembetet sates, höxst 37000, ja 40000 högx[t]; sedan ögtes på 60000 och 80000, och på it åhr var 150000, som utskiepa[de]s. Suafuell var på 500—600 skiep-pund, och en mest ehr derved. För folkelössa skull kune intet högre giöras, derföre H. M. nu hafuer måst förårdna 30 knecter dit til arbetes.

Vijtrijollen kom intet heller lenger en på 5[00] eller 600 skiep-pund om året.

Hellefors bruk ehr förpactat med Löfåsen och Garpebergit till vijssa personer.

Egenhändigt koncept bland Biographica, Riksarkivet; tydligen ofullbordadt eller ofullständigt.

CHRISTER BONDES
BREF
TILL
RIKSKANSLEREN
AXEL OXENSTIERNA

1636—1653

-----◆-----

1. (*Egenhändigt.*)

Upsala den 6 November 1636.

Erik Oxenstierna, Gustaf och Christer Bonde i Upsala. De åhöra professorernas examinationer på sommarens föreläsningar*).

Salutem et foelicia qvævis illustrissimo et generosissimo meo avunculo humiliter exopto, meamque humilimam observantiam subiectissimo animo defero.

Illustrissime ac generosissime Domine avuncule, fautor humili observantia semper colende. Qvod audeam illustri meo avunculo litteras dare, facit admonitio, qva illustris meus avunculus me et fratrem meum in ipso habitu ad scribendum excitavit. Gratias ago Deo omnipotenti, qvod frater Ericus Oxenstierna, Gustavus et ego bona sumus valetudine; det Deus, ut illustrissimi avunculi incolunitatem semper audire possimus. Qvæ hoc tempore scribam non satis mihi occurrunt. Hac septimana professores examinant, qvod discipulis suis per æstatem publice proposuerunt. Examine quotidie intersumus, ut aliquid, qvod nobis ex usu sit, ex varia ista repetitione haurire possimus. Humiliter peto, ut illust. avunculus meas has exiguas litteras boni consulat, qvod eum facturum spero; cum tempore et occasione longiores et ornatiores dabo. Postremo humiliter peto, ut illustris meus avunculus solita gratia et amore me complecti velit; ego omni officio et observantia illust. meum avunculum qvamdiu vixero humilime colam. Deus omnipotens Dominum avunculum diu feliciterque conservet. Datum Upsaliæ 6 Novembris anno 1636.

Illustrissimi avunculi
humilimus nepos
Christiernus Bonde.

*) Jfr Carl Bondes bref till A. O. af 19 Aug. 1638, 11 Mars, 17 April 1634, ofvan sid. 76—79.

Utanskrift: Illustrissimo et generosissimo Domino, Domino Axelio Oxenstierna, L. B. in Kimitho, Domino in Fibholm et Tijddöön, eqviti aurato, S. R. M:tis tutori, Regni Sueciæ Administratori, Senatori et Cancellario, ad exercitum in Germania legato, Evangelici fœderis directori Generali, Judici Provinciali Bothniæ occidentalis, avunculo meo charissimo, officiosissime.

2. (*Egenhändigt.*)

Oxford den 6 Februari 1689*).

Åberopar ett föregående bref angående resan till England. Vistas nu (jämte brodern Gustaf Bonde) i Oxford.

Illustrissime Domine avuncule.

Ut debitæ gratitudinis notam aliquam declararem, mearum ratus sum esse partium, illust. D:no avunculo litteras, obsequii testes et conditionis, nuncios dare, quæ licet solvendo non sint, animum tamen illust:mo D:ni avunculi nomini dicatissimum demonstrabunt. Qvemadmodum rebus immensis haud raro verba deesse solent, ita maxima beneficia ab illust. D:no avunculo in me familiamque meam conlata dignis encomiis deprædicare nequeo. Cum enim apud animum proposuero, ut salutem meam promovet, ut consiliis, ut nummorum erogatione paternas curas suffulcit, non modo metus me invadit nil adstrui posse, sed et cumulo detrahi. Partes itaque meas attentans viribus impares, pictores imitor, qui velo adumbrant, quod penicillo comprehendere posse desperant, unicuique idcirco tenuitati meæ effugium video, plusquam paternis illust. D:ni avunculi monitis pro viribus morem gerere, ut vitæ, studiorum ac peregrinationis messem aliquando gratam metere liceat. Successum itineris nostri in Angliam, cum ex prioribus litteris D:no avunculo datis, tum ex charissimo patre innotuisse arbitror, quocirca jam repetere pretium non existimavi; hoc tantum addere libet, nos Oxoniæ incolumes ac valetudine desiderata vivere. Deus hunc rerum nostrarum statum proroget et illust. D:ni avunculi, parentum charissimorum omniumque, quibus observantia et grata memoria obstricti sumus, salutem et fœlicem successum clementer largiatur. Vereor, ne litteris justo prolixioribus illust. D:no avunculo, maximis Reipub. negociis operanti, tædium pariam; id unicum humilime rogitō, ut illustriss. D:nus avunculus

* Jfr Carl Bondes bref till A. O. af 13 Juli 1688, ofvan sid. 92.

favorem pristinum continuare velit, patremque charissimum admonere, ut sumptibus necessariis, quibus coeptum iter ad optatum portum perducere queam, non parcat. In id unicum incumbam sedulo, ne charissimi parentis degener filius videar, utque illust. D:nus parens me non modo nominis ac fortunarum, sed etiam decoris aviti ac laudum hæredem nactus esse videatur. Deum de super demissa voce precor, ut illust. D: num avunculum cum omnibus suis nobis ac patriæ diu servet incolumem. Dab. Oxoniæ anno 1639 6 Februarii.

Illust:mi D:ni avunculi
humilimus cliens
Christiernus Bonde.

3. (*Egenhåndigt.*)

Leyden den 19 September 1639.

Leydens universitet mera tillgängligt för främlingar än de engelska, men lefnadskostnaderna nästan dubbelt så dryga som i England. Närmare underrättelser skola meddelas af Ausius.

Illustrissime D:ne avuncule.

Mensis est vel quod excurrit, ex quo felici navigatione ac optimo successu itineris Hollandiæ solum vidi, prospera valetudine semper cum toto comitatu gavisus, quo nomine laudem Deo sempiternam debeo. Gaudium meum ex felici rerum mearum cursu valde minuunt, imo fere annihilant tristitia, quæ nuper ad aures meas pervenerunt, de adversa illust. D:ni avunculi valetudine, quod doleo, et quotidie pro incolumitate pristina vota suscipio. Quod rationem vitæ nostræ et academiam hanc, in qua vivimus, attinet, quantum adhuc cognovi melius hic peregrinis videtur prospectum quam in Anglia. Lectiones publicæ habentur omnibus diebus in unaquaque facultate, ad quas omnibus promiscuus patet aditus. Anglicæ vero academix magis indigenis usui sunt, in collegia enim raro admittuntur peregrini, extra illa autem non magnum studiorum adiumentum, excepta bibliotheca, nam publicæ lectiones sunt raræ, disputationes rariores. Dominus Spiringius commendationem D:no Heinsio dandam nobis dedit, qua oblata humaniter

et amice D:nus Heinsius nos excœpit suaque officia omni modo pollicitus est. Pretio etiam multo minori in Anglia vivitur, fere huius dimidio; hic omnia care distrahuntur, cara exercitia, cara vestimenta etc. Diutius illust. Dominum avunculum hac tenui rerum vilium relatione detinere nefas duxi, unicum et ultimum addam, sc. promissionem devotæ ac filialis obedientiæ, qvam pro immensis illust. D:ni avunculi beneficiis cum vitæ termino servare conabor. Ulteriore rerum mearum relationem habebit illust. D:nus avunculus ab Ausio, studiorum nostrorum direttore, qvi heri Roterodamum ivit, ut res quasdam nostras procuraret. Deus omnipotens etc. Datæ Lugduni anno 1639 19 Septembris.

Illust. D:num avunculum
humiliter colens
Christiernus Bonde.

4. (*Egenhändigt.*)

Sala den 18 Februari 1644.

Har jämte fadern verkställt rotering i bergslagera. Där råder penningbrist, emedan järnet med anledning af kriget sjunkit i pris nästan till hälften, men bruken stå i sitt flor, och Sala grufva ger god malm. Svårigheter att hålla grufvan fri från vatten. Penningar måste sändas till folkets aflöning.

Högtelskade Käre Moderbroder. Min ödmuke och sonlige helsan medh Gudh alzmechtigh nu och alltid. Therhoos läter jagh min Käre Morbroder förnimma, att jagh efter min afreesan ifrån Stockholm, något för helgen, drogh strax hijt till Sahleberget, och hade väl tå tenkt att avisera min K. Morbroder om thess tillstånd, hvar jagh icke hade veetat öfverbergmestaren Grijsbach, som tå medh största flijt thetta bruket förestodh, altidh medh sina breef thet noghsampt kunnight göra, hvarföre hölt jagh höghnödigt utan något drögzmåål migh neder åth andra bergslagerne begifva, ther strax medh min käre Herr Fader, efter Hennes Maiestets nådige befallningh, bergzmennerne sampt alla, som i bergzlagerne sigh uppeholla, uthi vissa rotar att settia och ordounnera, som nu uthan tvifvel af min käre Herr Faders breef min Käre Moderbroder kan

vara kunnogt*); hvarifrån vij strax drogo till Helleforsen att beställa alt hvadh som till bruksens fortsettande kunde vara nödigh, såsom och förfara, huru medh alla saker tillstodh, efter thet att folcket uthi then landzorten tå något voro häpne blifne aff thet hastiga och grundlösa rychtet om the Danskas infall uthur Norige. Och hade jagh tå väl tenckt att låta min K. Moderbroder the orters tillstånd förnimma, om jagh icke strax åter therifrån hade ärnat migh hijt till Sahleberget, efter att öfverste-bergmestaren var bortreest, och att jagh nu kunde heller een gång än eliest flera min K. Morbroder medh min skrifvelse molestera.

Vidh Helleforsen står, Gudh skee lof, väl till. Malmen i grufvorna hafver väl uppå några veekor varit ringa, men [är] nu åter igän kommen. Vatn, vedh och kohl ähr nogh i förråd, att ther ingen flijt heller möda eij heller några materialier feelar. Gudh nådeligen vårt arbete velsigne. Eliest i bergzlagerne ähr stoor nödh efter penningar, efter thet att jernet af ingom begäres, och ähr stoorligen kommet i vanvördrningh. Och gälde jernet i Januario inthet meera än till tolf daler kopparmynt högst, skeppund stångejern, som tillförende ordinarie plägar gälda 24 heller ther när. Ty folcket och köpmennen blefve så hastigt förskreckte, efter att rychtet af någon fiendtligheet och sielfva kriget kom alt i een gång. Sedan hafver thet åter något begynt stiga, efter såsom kunnigt bleef, att våra hafva haft någon success. Bruken gå icke thess mindre i sitt högsta floor, alla uthi godh förhopning, att thet vill blifva nogot bättre. Hvad thenna orten vidhkommer, tå gifver grufvan een mechta godh malm, rijk så väl i bly som i sölfver. Och ähr här ingen nödh uppå vedh och kohl, uthan theruppå ett gott förråd, men vatn tryter för mycket, att konsten inthet uppå een long tidh hafver kunnat gå, uthan moste vatnet uthur grufvan hollas medh vindekörning, hvilcket mycket olägligit faller. Ther begynner och tryta vatn till hyttorna, ty i höstas var ingen floodh, som tillförende skee plägar, att alla dammar pläga blifva fulla. Men nu förhoppas man åter snart hielp, när våren vill komma. Eliest kan vij inthet bryta i grufvan meera än i Badstugu-orten (eliest Maakelösen). The andra ortar, såsom Nya Sandrymningen och Nya Konungzrymningen, ther vij i förgångne sommar funno gamla boten igän, stå alla fulla medh vatn, efter thet att konsten inthet kan gå; hvar thet icke vore,

*) K. M:t till Carl Bonde om roteringen den 22 Jan. 1644, Riksregistret; Carl Bonde till A. O. den 20 Mars, ofvan sid. 118.

skulle väl meera sölver i thessa nästförgångne månader vara tillvärkat, ändoch att temeligit sölver hafver här giordts uthur Makelösen, som gifver een mycket godh malm.

Här står och een stoor klagan af fälcket efter penningar, efter thet att alt sölver, som ähr tillvärkat i Decembri och Januario, ähr alt tagit i Stockholm till Camaren och ingentingh kommit hijt tillbaka igän, att rootekarlarna, som göra sölff och selia till Croonan, heller och thet folcket, som hafva sin månadslöön, kunda blifva betalade medh. Och thet ähr allsamman sådant folck, som inthet annat medel veeta till födan, uthan thet the om dagen kunda förtiena, thet förtäres om aftonen, att hvar icke penningar kunda komma snart, så varder bruket lidandes stoor nödh. Jagh hafver talat medh inspectoren Erich Hanson; tå säger han, att thet folcket, som få månadslöön, meenar han sigh någorlunda kunda contentera för Januarii månat, men the, som selia sölff, kunda inthet få, hvarföre afskreckias the mycket att arbeta, och finnes een stor afsaknat i thet the pläga tillförende göra. För Februarii månat veet han inthet medel, hvarföre begäres ödmuikeligen, att thee penningar, som nu härnäst myntas kunda af thet sölver, som medh nästa post kommer, måtte komma hijt, att thet fattiga folcket måtte fåå någon hielp.

Meera nu i hastigheet att skrifva veet jagh nu inthet, uthan sender här bijfogat een underrettelse om diupheeten och tillståndet af grufvorna och stollen vidh Helleforsen*). Och beder ödmuikeligen, min K. Morbroder teckes alltidh, så härefter som hærtill, vara min största befodrare och gynnare, och befaller *etc.* Och recommenderar min K. Morbroder *etc.*

sin ödmuke och underdånige systerson
Christer Bonde mp.

Hastigt af Sahla stadh then 18 Februari Anno 1644.

Utanskrift: A Monseigneur, Seigneur Axel Oxenstierna de Fijholm etc., Grand Chancelier du Royaume de Suede, mon tres honoré oncle, Stockholm, tres humblement.

*) Ej anträffad.

5. (*Egenhändigt.*)

Ekeberg den 20 Juli 1644*).

Det utskrifna folket från Östergötland, Södermanland och Carl Bondes ståt-hållaredöme mönstradt och utrustadt; det har nu afmarscherat. Hellefors' och Nya Kopparbergs grufvor rikt gifvande. Kungsgården i Nora, där Chr. B. skall residera såsom landshöfding, nalkas sin fullbordan.

Högtälskade K. Morbroder. Näst min ödmuke och sonlige helsan låter jagh min K. Morbroder förnimma, att thet (efter H:nes Majestets, vår alldränadigeste Drottning's sampt then höge Konunglige Regeringens min k. fader och migh gifne fullmacht) nyligen uthskrefne bergzfolck så väl i Östergötland och Södermanland, såsom i min k. faders ståthollaredöme, nu väl äre genom mönstringen passerade, alla samman medh nya kläder, penningar och kost väl försedde. Gudh gifve them vidare lycka. Thet folcket vidh grafvan medh quartermestaren Anders Siggesson äre och sin koos. Alenast timberkarlarnes gaf Hans Excellens Rixdrotzen sielf lof att draga tillbaka igen. Huru mycket thetta folcket altihopa är, varder min K. Morbroder bättre förnimmandes af min k. faders bref såsom och af rullarna. Hans Excellents Rixdrotzen marcherade bort i onsdaghs om aftonen, som var then 17 Julii. Gudh gifve honom och alt hans medhfölic mycken lycka och seger.

Eliest hvadh Bergzlagen sampt Hellefors bruuk vidhkommer, är thet alt vidh ett önskeliget tillstånd. Grufvorna gifva vidh Helleforsen een kosteligh malm. och hyttorna gå alt fort. För tree vekor sedan, heller hvad mera heller mindre kan vara, sendes upp 180 mark silfver, hvilcket alt i Cammaren qvar bleef, och nu innan några dagar meenar jagh, att vij skola få vidh pass 200 mark ferdiga. Stollen är reda 21 clafter in i berget, och synes här och ther smala streck medh malm, men inthet så, att man kan medh alfvar säia utaf; Gudh gifve vidare sin välsignelse. Grufvan vidh Nya Kopparberget är nu så godh, att hoon för thetta aldrigh hafver varit, sedan ther begyntes något bruuk, och bergmestaren Harald Olufson säger, att han menar ther skola tillverkas een godh deel mera i år än för thetta någon gång skedt är.

Meera utaf någon synnerligh importance att skrifva thenne gongen veet jagh inthet, utan att the Hollendske embassadeurer

*) Af 29 Juni föreligger ett inbjudningsbref till A. O., dat. Hjälmarsberg, att stå fadder vid Chr. B:s sons dop.

drogo här igenom Örebro i dagh. Jagh beder alenast ödmukeligen, att min K. Morbroder ville altidh blifva migh gunstigh och bevågen och så härefter som härtill fauorisera migh och vända min sak till thet besta. Jagh låter nu drifva på konungsbyggningen vidh Nora medh största flijt. Så snart som ther kan någorlunda blifva färdigh, vill jagh efter then befalningh, som migh af H:nes M:stet sampt then Konungzlige Regerning gifvin är, blifva ther residerandes. Jagh låter icke förthenskuld nu i medlertidh att reesa tijt upp och uthretta, hvadh som nödigt vara kan. Jagh skall medh Gudz hielp befrita migh om således att acquittera migh af min debvoir, att jagh för Gudh och hvar erligh man vill vara betänckt att svaara. Jagh befäller härmedh min K. Morbroder *etc.* Hastigt af Ekeberg then 20 Julii 1644.

Min käre Morbroders
ödmuke och lydige systerson
Christer Bonde mp.

Min käre fader och moder låta fiteligen och tjensteligen helsa min K. Morbroder, och skulle väl farkier hafva skrivit min K. Morbroder till, men han hafver fått ont i sina fötter, hvarföre han och i fredags var förorsakat att draga heem till Ekeberg.

6. (*Egenhändigt.*)

Springsta den 20 September 1645*).

Anhåller om befordran, vare sig till den ståthållareplats, fadern innehaft, eller till annan post. Margareta Leijonhufvud död.

Illustrissime D:ne Avuncule.

Ut in præsentia interpellare gravissimas curas tuas auderem, non minus comperta mihi clementia tua et favor, quo me semper amplexus es, persvasit, quam status mei ratio impulit, nec ulla in parte ambigo, te eo animo petitionem hanc meam suscepturum, quo eam ad te direxit homo tibi addictissimus, humilimus tuus nepos, et ut nulli unquam alii, ita nec mihi consilio et opera in tempore defuturum. Quadriennium jam fere est, ex quo assessor

*) På en skrifvelse till regeringen af 11 Jan. 1645 angående utskrifningen svarar denna den 25 Jan.: om spanmål och proviant afgår ett bref till Chr. B. den 29 Maj 1645. Riksregistraturet.

in Collegio Montano, annus vero vel qvod excedit, qvo charissimo patri in provincia administranda adiutor creatus sum*); qvomodo autem in hoc officio me gesserim, malo ex aliorum inturbatæ mentis narratione peti, qvam ipse propria laude indecore epistolam oplere. Sed qvomodocunque tandem id factum est, nunc variis rationibus inductus sum, a te fortunæ meæ aliam, si meliorem non licet, faciem enixe rogare. Non qvod inconstans animus et sibi ipsi displicens, præsentium pertæsus, aliud potius qvam melius semper appetat, cum mihi non lateat, humana omnia reperiri plerunque minora, dum possidentur, qvam dum optata finguntur; sed qvoniam nunc mihi ansa non detur publicæ rei ex voto inserviendi, nec me ipsum in alicuius negotii tractatione, qvod cum studiis, qvibus in puerili ætate, si non ut optavi fœliciter, certe libenter incubui, aliquvmodo cohæret, aptiorem et meliorem efficere. Nec ipse, qvid mihi de propriis viribus promittere possim, scio, opus est enim ad notitiam sui experimento, et qvid qvilibet potest, tentando discat necesse est. Simul et impense oro, ut procul eam a te abigas cogitationem, me hoc implorare actum ambitione aliqua vel fucato qvodam honoris desiderio, cum adeo tamen rudis non sim, ut ignorem, qvæ excelsa videntur prærupta esse, nec semper retrocessum patere, sed plurimis hærendum esse in fastigio suo, ex qvo non possunt nisi cadendo descendere, et in periculosissimis Rerumpublicarum revolutionibus periculum maxime iis intentari, qvi ad gubernacula assident, e contra vero minimos qvosque parvitate sua tutos esse nec timere, qvia a nullo timentur, et cadere eum non posse, qvi in terra jam decumbit; sed tibi certo persvadeas, peto, me hæc scripsisse animo omni perturbatione libero et honesti saltem amore instigato, cum turpius nihil sit viro ac præcipue nobili, qvi, declinante jam ætate, nullum aliud habebit argumentum, qvo se diu vixisse probet, præter canos et ætatem; et omnibus qvidem vivere natura permisit, bene vero et egregie vivere non nisi ad virtutem pleno gradu contendentibus. Nec avito generis nomine dignum me judicaverim, ni honestis actionibus, qvæ antea indissolubiliter id sectatæ sunt, veritatem ortus mei testatam facerem. Nec animus mihi est tibi præscribere, qvatenus me uti debeas, sive mihi administrationem provinciæ, qvam huc usque charissimus pater tenuit, procurare velis, qvæ, tum ob nova multa opera et fodinas, tum ob nuper fundatas civitates, qvæ velut

*) Fullmakt för Christer Bonde att biträda Carl Bonde i dennes landshöfdingedöme, dat. 21 Mars 1644, Riksregistraturet.

arbusculæ translatio vel positio præsentī ac diligenti cura opus habent, alias provincias si non superat, ad minimum adæquat, sive alio amovere consultius videtur, sufficiat mihi semper obsequii gloria et animus ad obsequendum paratissimus*). Plurima ipse de me promittere consilium non est; præstat ex ipsa tractatione rerum id hauriri, quam vanis pollicitationibus spem tuam fallere, cum effectu forte postea non responsuris, et raro alios fidem magis obligare videmus, quam qui subsequētibz actionibus maxime erunt violaturi. Pluris amplissimas curas tuas morari nec petitionis meæ tenuitas digna videtur, nec permittit luctuosa facies domus, ex recenti funere Dominæ Margaritæ Leyonhufvud, quæ jam prælapsa 30 die Augusti hic mortalitatem implevit. Hisce illustrissimas manus tuas etc. Ex domo mea Springsta 20 Septembris anno 1645.

Illust. Domini Avunculi
humilimus nepos
Christer Bonde mp.

7. (*Egenhändigt.*)

Nora den 14 Februari 1646.

Efter att hafva besökt Kopparberget och deltagit i uppgörelse om Hellefors' bruks förpaktning har Chr. B. nu inflyttat i den nya kungsgården i Nora. Behöfver där ytterligare en byggnad äfvensom tjänare. Järnvågar upprättade i Nora och Linde; stadsplanerna genomföras. Chr. B. begär en häradsrätt till förbättring af sitt underhåll.

Höghvålborne H. Rixscantzleer, högtåhrade K. Morbroder. Näst min ödmuke och flitige helsan etc. låter jagh E. Excellens ödmukeligen förnimma, migh nu för några dagar sedan hafva fullkomeligen begynt att residera här vidh Noora, hvilcket väl tillförendē hade skedt, så framt icke the ärender, som jagh medh mina medhcolleger hafver först måst afhielpa, hade mitt uppsåt förhindrat; såsom var först i åhr Hellefors bruks förpachtning till privatpersoner. Conditionerne och contracten hafva vij allareda ifrån Kopparberget försent till H:nes M:stet, vår alldrånädigste Drotning. Sedan hafver jagh och most efter vårt aftaal i förleden

*) Fullmakt för Chr. B. såsom landshöfding öfver Nora stads landshöfdingedöme, dat. 10 Nov. 1645; K. memoräl om några »särdeles ärenden, som han skall taga i akt», dat. 30 Nov. 1645. Riksregistraturet. Jfr Carl Bondes bref af 25 Okt. och 4 Nov. 1645, ofvan sid. 122 ff.

höst vara vidh Kopparberget. Hvadh vij och ther uthrettat hafve sampt thess tillstånd, hafver E. Excellens uthan tvifvel af våra breff therifrån noghsampt förnummit; förhoppas altså vist migh icke i någon mätta tillräknas, att jagh icke förr hafver begynt här att vistas. Kongsgården ähr och nu först så vida blifvin färdigh, att jagh theruti boo kan, men ther ähr ännu een bygning högeligen af nöden, hvartill jagh och hafver låtit föra timber af Bergslagen, men vidare medel att fortsettia henne ähro här inga förhanden. Beder förthensskull ödmuikeligen, E. Excellens ville procurera härtill 1000 daler silfvermynt, att jagh thermedh kunde alt väl förfärdiga låta, efter thet the till bygning deputerade medel ähre alla reda åthgångne och äntå mera använt till bygningens inreedelse, såsom räkningen uthvisar. Sa framt att jagh thet kan bekomma, hoppas jagh vist så här att laga, att H:nes M:stet skall väl kunda blifva logerat, när hoon hijt kommer, och alt skall lenda henne till nådigt nöie och behagh. Jagh beder ödmuikeligen, att jagh medh första legenheet kunde få svar häruppå, efter thet att ther moste i tidh göras præparatorier till, så framt att arbetet skall nå sin tillbörliga fortgång. Jagh finner här och ett stoort besver thermedh, att här ähro inga tienare förhanden, som jagh kan något befalla heller uthskicka något att förretta, uthan alena landsprofossen, ther doch alla landshöfdingar, ther icke slott ähre, hvar the hafva slotzknechterne att befalla. beståås poster och andra sådana, som exequera hvad af nöden ähr; therföre ähr min ödmuke begäran, att jagh motte få taga af the medel, som på staten kunda besparas, och underholla ther 2 heller 3 sådana tienare för, efter thet landsprofossen ändoch thessförutan hafver nogh att göra och jagh honom altidh uthi monga nya ordningars instichtande behöfver.

H. K. M:stets befallning om vägarna att inretta här i städerna*) hafver jagh nu, Gudhi lof, i verket stelt, uthan någon tumult heller upproor, hvarom E. Excellents vidare förnimma kan af mitt breff här bifogat till H. K. M:stet min alldranädigste Drottning**). Hvadh the nya städerna vidhkommer***), så köres här een stoor myckenheet af timber hvar dagh, och göras stoora præparatorier att byggia. Här vidh Noora skall medh första våardagh begynnas att ordineras gatur och torg, efter then afritning, som giord ähr. Vidh Lindesberg ähr giordt mycket och stoort

*) K. M:ts bref till Chr. B. af 4 Dec. 1615. Riksregistraturet.

**) Ej anträffadt.

***) Jfr anförda K. memorial af 30 Nov. 1615.

arbete medh gators och torgs jemnande, och ähro the mycket flitige till alt thet, som både till publicke och privat heder och nytta lenda kan. Och efter thet att heela prestens gärde, som tillförande till prestegården legat hafver, ähr till tompter upptagit, såsom jagh sielf medh E. Excellens i förleden höst confererat hafver, therfore ähr på theras vägnar min ödmiuke begäran, E. Excellents ville vara them behielpeligh, att the motte bekomma then kyrkiotiede igän, till theras kyrkioheerdes underhold, som ther faller, efter thet han ähr af ringa importance och man visserligen förmodar, att staden skall then mångadubbelt refundera. när han kommer någorlunda till sin floor; heela församlingen hafver och om thet samma supplicerat H. M:stet sielf till i förgångnen höst, men ännu ingen resolution kunnat bekomma. Jagh skall medh nästa post E. Excellents ödmiukeligen advertera om vidare bruksens tillstånd, så och huru vidt ordningarne ähro i städerna komne på gång, att jagh icke thenna gong skall finnas alt för molest.

Sidst lender till E. Excellents min ödmiuka begäran, såsom jagh och i näst förveken höst vidh mitt afreesande hoos min K. Morbroder ödmiukeligen anhölt, att min K. Morbroder ville vara migh behielpeligh till een häradersrätt, efter thet att jagh här inga andra medel hafver att uppeholla mitt huus än hvadh jagh dageligen för penningar köpa moste, så väl höö till mina hestar som alt annat, ty här ähre inge ägor till, uthan aleena then backen, som gården ähr bygd uppå. Jagh moste doch liqväl för reputation skull holla min staat, som sigh bör, så framt jagh icke både affection och authoriteet hoos folket mista vill. Jagh beder ödmiukeligen, att min K. Morbroder ville hafva migh uthi minnet, när någon kunde löös blifva. Jagh skall medh all underdånigh och redebogen dienst altidh beflita migh om att teckas min K. Morbroder uthi alt, som migh möieligit ähr och migh kan tillstå. Förhoppas och således mig, nest Gudhs hielp, i H. K. M:stets dienst att förholla, att H. K. M:stet skall vara till nådigt behagh. Jagh befaller härmedh *etc.* och beder ödmiukeligen, att E. Excellents ville altidh sin stoora påbegynte gunst och benägenheet continuera emoot sin

ödmiuke och lydige tienare och systerson
Christer Bonde mp.

Af Noora stadh then 14 Februarii 1646.

8. (*Egenhändigt.*)

Nora den 4 April 1646.

Sänder ett förslag till afskaffande af skjutsning och gästning i Bergslagen. Ifrågasätter en resa till Stockholm för att öfverlägga därom och utverka konfirmation på en bergordning. Postväsendet i länet.

Höghvålborne Grefve, H. Rixcantzler, min högtährade K. Morbroder och mechtige gynnare. Näst min ödmiuke ochienstflitige helsan hafver jag cij kunnat underlåta, medh mindre att jagh F. Excellents uthi underdånigheet skulle föredraga migh hafva något tillförende och nu förnembligen, sedan jagh hafver antagit Noora landshöfdingedöme, betenckt och öfverlagt, huru och på hvadh sätt Bergslagen motte blifva förkofrat, så väl till H:nes M:stets och Cronans som gemene mans nytta och tilväxt; så och huru alla the goda ordningar, som af H. K. M:stet vijsligen ähre statuerade, best kunde i värkets stallas och practiceras. Och hafver inthet funnit någonting Bergslagen så stoort tryckia och ordningarnas fortsettiande förhindra som the besver af skiutzning och gästning. Hafver förthenskill korteligen conciperat min meening, huruledes then här i landzorten lettast står att afskaffa och therhoos the inconvenientier, som af them förorsakas, och försender thet här bijfogat E. Excellents ödmiukeligen tillhanda*). Och ähr jagh mest moverat thetta att göra af then stooru fara, som alla bära för skiutzning och gästning, hvilcken aleena hafver altidh såsom och ännu förhindrat monga merkelige bergverks uppkomst, så väl här i landzorten som annorstädes på landet och i bergzlagerne. Beder förthenskill ödmiukeligen, att E. Excellents tecktes thenna min eenfaldiga meening öfversee, och så framt att hon finnes nyttigh, E. Excellents ville tå medh thet första låta migh förnimma, om jagh skulle skrifva H:nes M:stet något till therom och vidare något vist medh Bergslagen förafskeda, så kunde jagh nu vidh nästa Valbormessating sådana fundamentertertill leggja, att thet sedan innan kort kunde i värkets bringas och fortsettias. Om E. Excellents och teckes befalla migh sielf att komma till Stockholm, vill jagh strax låta migh ther finna, sedan ofvanbete Valbormesseting ähr hollit, hvilket jagh för nödige orsaker skull moste bijvista.

*) Ej anträffadt.

Min k. Herr Fader vill och, jagh skall draga tijt upp att fodra uppå then bergzordningen, som vij gärna såge motte af H:nes K. M:stet confirmeras för monge oårdningar skull, som inthet stå till att hielpa, förän thensamma blifver publicerat och alla landzhöfdingar uppålagdt att holla ther streng hand öfver och medh alfar maintainera. Min k. H. Fader hade väl tenckt thett ärendet H. Johan Berendes att uppåleggia, men efter thet han ähr af åthskillige besvär förhindrat och tiden förflyter, hafver han migh thet samma befalt att förretta.

Posterna hafver jagh uppå alla nödiga vägar ordinera lätit, och ändoch jagh af vicepostmestarens Oluf Jönsons brief förnimmer, att Cammerådih inthet vilia bestå någon post emelan Noora och Hellefors och till Philippestadh, hafver jagh liqväl then tillsatt, hälst emädan skiutzfärden inthet väl kan afskaffas, om man icke allahanda ärender emelan städerne och bruken medh brief hoos posten kunde uthretta.

Jagh vill E. Excellents för thenna gongen ej lengre medh min ringa entretien besvära, begärar alenast ödmiukeligen, E. Excellents ville thenne min välmeenta skrifvelse gunsteligen upptaga, och så framt att then för någon migh okunnigh consideration icke motte heller stoge att practiceras, jagh tå motte vara excuserat och thetta mitt förslagh motte upptagas, som the[t] visserligen ähr, för een effect af then stoora åstundan och vilia, jagh hafver och altidh hafva skall, att tillfyllest göra min skyldigheets plicht och förblifva

E. E. M. K. M.
ödmiuke och lydige systerson
Christer Bonde mp.

Noora den 4 Aprilis 1646.

9. (*Egenhändigt.*)

Nya Kopparberget den 22 April 1646.

Om ras i Nya Kopparbergs grufva och anstalter till dess återupprättande.

Höghvälborne G., H. Rixcantzler, min högtährade, min K. Morbroder och mechtige gynnare. Jagh borde väl hafva försyn att skrifva E. Excellents till thenna gängen, efter thet jagh så ofta

hafver molesterat E. Excellents medh mina breff thenna tiden, men ärendets nödigheet och min vissa tillförsicht till E. Excellents hafva öfvertalt migh att referera thet stoora fall, som ähr skedt i förledne påskehelg i Nya Kopparbergs grufva, hvarom E. Excellents af mitt breff till H. K. M:stet*) gunsteligen vidare hafver att förnimma, såsom och att uppå bergzmennens vägnar ödmuikeligen bedia, E. Excellents ville af vanlig gunst och affection emoot thetta bruket hoos H. K. M:t intercedera för them, att the motte någon hielp bekomma till sin grufvas upprettelse igän, efter thet the ähre visserligen försäkrade, att the E. Excellents intercession uthan all tvifvel varda till goda äthniutandes. Jagh förhoppas vist, att H:nes K:lige M:stet skall sigh till theras hielp visserligen öfvertala låta, efter thet jagh visserligen förmodar, Gudh hafva här uppenbarat een heel stock af malm, som igän tusendefalt skall kunda betala then omkostnat, som H. K. M:stet till thess upprettande igän görandes varder. Jagh vill E. Excellents thenna gången medh ett vidhlyftigt breff eij uppeholla, uthan beder, E. Excellents ville af mitt breff till H. K. M:stet min mening fullkommeligare förnimma.

Jagh skreef och E. Excellents till för några vekor sedan om skiutzferdens afskaffande och hafver ännu inthet svar igän bekommit. Jagh förventer medh thet första E. Excellents gunstige svar uppå begge ärenden och gör imedlertidh min högsta fljtt, att grufvan kan komma i sitt esse igän, och fördristar migh så lenge att hielpa ther till, på H. K. M:stets nådige behagh, något af the medel, som af tullkopparen här ähre, på thet att arbetet ingalunda må studsas; doch så framt emoot förhopning H. K. M:stet eij ville något hielpa, skall thet igän af bergzmennen restitueras**). Jagh befaller härmed min K. Morbroder etc.

M. K. M.

ödmuke och tjenstvillige systerson
Christer Bonde mp.

Af Nya Kopparberget then 22 Aprilis 1646.

*) Ej anträffadt. Jfr K. M:ts svar af 10 Maj, Riksregistraturet.

**) Genom anförda Kongl. bref till Christer Bonde af 10 Maj 1646 anslås medel till grufvans upprättande.

10. (*Egenhändigt.*)

Springsta den 15 Juni 1647.

Anhåller om instruktion för uttagande af lösdrifvare i Bergslagen (i st. f. utskrifning). Den djäknehjäl, som är anslagen åt tvänne lärare i Nora och Linde, drages nu till Arboga skola.

Höghvelborne Grefve, H. Rixcantzleer, min högtährade K. Morbroder. Ändoch att E. Excellentzes stoorä bekymmer och merkelige omhuga om Rixsens importante höga handlingar billigt borde migh afskreckia att importnera E. Excellentz medh thenna min ringa skrifvelse, liqväl hafver jagh tagit migh then stoorä dristigheet uppå, lijntandes till E. Excellentzes höga gunst, then jagh altidh så stoor hafver förnummit, att hoon medh all sonligh ödmiukheet icke står att aftiena; såsom och att några saker af högt värde tvinga migh till att sökia E. Excellentz såsom till mitt öndeste asylum om goda råd och bijstånd.

Thet ähr E. Excellentz väl vitterliget, att the bergzlagar, hvars directorium migh af H:nes M:stet nådigst förtrodt ähr, niuta efter theas välfångne gamble såsom och nu confirmerade privilegier frijheet för uthskrifningen, hvilcket beneficium them i theas bruuk merkeligen hielper och understödier. Doch liqväl finnes thet något lööst partij, som samkar sigh upp uthi Bergzlagen, hvilcka icke vilia taga någon dienst hoos någon bergzman, uthan efter samma frijheet uppeholla sigh, så väl Croonan som bergzmennen till stoor skada, och Bergzlagen förverfvas therigenom ett ont namn; hvarföre hafver tillförende mycket väl altidh varit ordinerat, att i stellet för uthskrifning på landet ähr ransakning hollen i Bergzlagen och alt folcket examinerat, på hvadh sett the sigh uppeholla, och the, som tå pläga befinnas för löösdrifvare, pläga antingen uthnemnas till knechter heller och settias till Cronones bruuk, som instructionen, then ährligen plägar uthgå, omstendeligen uthvijsar. Nu hafver jagh efter een sådan instruction i ähr högeligen förventat, men ännu ingen bekommit, hvarföre jagh icke annat kan tenckia, än thet motte vara i förgätenheet kommit, ändoch jagh för mitt afreesande i Stockholm therom påminste. Så emädan thenna ransakning ähr Bergzlagen högeligen af nöden så väl för private mens som Cronones bruuk, ty lender till E. Excellentz min ödmiuke begäran, E. Excellenz ville meddeela migh ett gott råd häruthinnan, att min skyldigheet motte kunda efterkommas och jagh i allahanda eftertaal motte blifva

excuserat. Jagh hafver icke heller tillförende toordt härom påminna, efter jagh meente, att instructionen för någon migh okunnigh orsaak skull uppehölles, att jagh icke skulle migh i någon motta förgriipa.

Jagh kan och E. Excellentz ödmukeligen eij förholla, huru såsom Noora och Lindesbergs städer bekommo i förleden höst H:nes M:stetz nådige breef på then dieknehielp, som af Noora och Lindes sochnar till Arboga schola plägar uthgå, till uppehelle åth tvenne pædagogis, som i förb:te städer ungdomen uthi primis rudimentis instruera. Nu hafver jagh förnummit af borgmestarens breef i Noora, att Arboga stadh skall hafva åther fått een annor resolution häruppå emoot H:nes M:stetz förre nådige breef*), hvarföre begärar jagh af E. Excellentz ödmukeligen, E. Excellentz ville så vida theruthi laga, som sigh göra låter, att Bergzlagen så väl som stederne motte få niuta samma dieknehielp till goda, efter Arboga ligger them mycket afgeläget och therföre ähr them mycket besvärliget sin lilla ungdom ther att uppeholla, thet och hærtill een stoor orsaak varit hafver, att ungdomen, i samma långt afgelägne landskaap och i stoor skogarne boendes, ähr i Gudz kunskapp mycket illa upptuchtat vorden och så mycket meera benägen till stoor laster och ogudhachtight lefverne.

Jagh hade än väl meera E. Excellentz att notificiera, såsom om städernas bygningar och regulariteet, thet nu medh allsommörsta macht drifves, att jagh hoppas, näst Gudz hielp, the skola blifva andra några städer till ett exempel af godh politie och regulare bygningar, såsom och altidh bedia, E. Excellentz ville härefter vara som hærtill theras sampt Bergzlagens höge patroon. Men jagh fördristar migh inthet till att bemöda E. Excellentz lengre medh min långsamma skrifvelse, uthan recommenderar migh altidh uthi E. Excellentzs höga gunst, medh ödmuk begäran, E. Excellentz ville till besta uthtyda, att jagh hafver för min k. hustrus skull, then Gudh nästförledne then 12 Junii medh een liten dotter vel-signade, most emoot min vilie uppeholla migh här heema. Doch liqväl hoppas jagh, att min nådige Drottnings sampt landzens tjenst skall i ingen motto vara försummat. Och antvardar härmedh E. Excellents etc. Af Springsta then 15 Junii 1647.

M. K. Morbroders

ödmuke och lydige systerson

Christer Bonde mp.

*) Ingendera kungl. brefvet är anträffadt.

11. (*Egenhändigt.*)

Tidön den 31 Juli 1647.

Har två gånger förgäfves sökt A. O. Upprepar sin förfrågan om uttagande af lösdrivare i Bergslagen (Jfr N:o 10). Kyrkoherden i Nora har orättmätigt åt sig utverkat kungl. bref på all kyrkotionde i Nora kyrkoherberge.

Höghvälborne Grefve, högtährade K. Morbroder. Emådan som migh nogsampt vitterliget ähr, att E. Excellents för dageliga vichtiga occupationer och öfverlopp skull besvärilget falla vill mina breef att öfversee, och liqväl några nödiga ärender, som migh älliggia, tvinga migh att sökia till then höga gunst och stoora benügenheet, som migh altidh af E. Excellentz vederfaaren ähr, om godh råd, huru jagh migh theruthinnan gouvernera skall, hafver jagh rådeligast hollit E. Excellentz att sökia persoanligen till mundteligh conferentz, men efter thet min olycka hafver vållit, att jagh E. Excellentz tvenne reesor sökt och inthet funnit hafver, ähr jagh nödhvungen E. Excellentz medh thenna min importun skrifvelse att bemöda och uppåminna the ärender, jagh för een kort tidh sedan E. Excellents hafver om tillskrifvit, nembligen huru jagh skulle ställa migh medh then ransakning, i Bergzlagen plägar hollas, när uthskrifning står uppå landet, hvaruppå plägar altidh uthgå instruction ifrå hofvet, hvilken jagh hecla åhret hafver förventat, men ännu inthet bekommit, ändoch att jagh secreteraren Nils Nilson såväl mundteligen som skrefteligen therom påmint hafver. men icke heller något svar bekommit; hvarföre ähr min ödmuke begäran, E. E. ville migh ett gått råd meddela, om jagh skall skriva H:nes M:stet till therom, heller och om jagh skall fördrista migh föruthan någon instruction att holla förbte ransakning och taga thet onyttiga och ovilliga folck, som Bergzlagen meera besvära än gagna, till Cronones bruuk, heller och att lära ämbeten, att igenom thet medlet folcket motte hollas i sichte och tvingas att taga sigh huusbönder, af hvilcken siukdom Bergzlagen mycket laborerar*). Jagh hade än ytterligare medh E. Excellentz mycket i ödmukheet att conferera, men att jagh icke må blifva alt för långsam, moste jagh uppskiuta thet, som någon dilation kan lida. till hösten, så jagh vidh sessionstiden hoppas thet medh E. E. att aftala. Alena ett ähr, som jagh moste gifva

*) Någon kungl. resolution i denna sak ar icke anträffad.

E. E. tilkenna, att kyrkieherden i Noora hafver uthverkat sigh ett breef af H. K. M:stet uppå all then behollen tionde i Noora kyrkioherberg, hvilcken kan löpa vidh pass 100 t:r, och then aldeles uthan någon sin förtienst, alenast föregifvandes thet skola vara i stellet för then afsaknat, Noora sochen och per consequens presten skall hafva tagit af thet Grythytte sochn ähr tagen för 14 ähr sedan therifrån, hvilcket alena ähr obtentui sumptum, efter thet han aldrigh hafver mist thet han aldrigh ätte, ty then sochnen funderades i hans antecessoris tidh. Om jagh nu thetta må så låta passera heller och therom tala, veet jagh icke väl att uthreeda migh uppå, emädan migh ähr liqväl befalt all H:nes M:stetz skada att afveria och i tidh att advertera. Jagh beder ödmiukeligen, E. E. ville min dristiga tillijt uthi besta mottan uthtyda och sin stoora och veenliga gunst altidh continuera låta emoot then, som intill sinn dödh skall altidh framför alt annat näst Gudh beflijta sigh om att förblifva

M. K. Morbroders
ödmuke och lydige systerson
Christer Bonde mp.

I hast af Tijdöön then 31 Julii 1647.

Min k. Herr fader befalte migh vidh mitt afreesande ifrån Ekeberg, att jagh skulle hälsa E. E. medh hans flitige och villige tienst, såsom och min moder och syster, Margreeta Bonde, låte och fliteligen och ödmiukeligen hälsa M. K. Morbroder medh sin villige och ödmuke tienst.

12. (*Egenhändigt.*)

Nora den 6 Januari 1648.

Begär resolution på besvär, inlagda å städernas och allmogens i landshöfdingedomet vägnar, om kontributionsfrihet och den åt lärare i Nora och Linde anvisade djäkneshjälpen (Jfr N:o 10).

Höghvälborne Grefve, H. Rixcantzleer, min högtährade K. Morbroder. Ändoch att jagh sielf väl kan besinna min stoora dristigheet till att turbera E. Excellentz medh mina skrivelser stoorligen kunna finnas coupable emoot then höga respect, som jagh

E. Eccellentz skyldigh ähr, såsom och importun för the stoora och många andra besvär, som E. Eccellentz dageligen uppå halsen ligga, liqväl hafver jagh fördristat migh E. Eccellentz thenna gong att bemöda och ödmuikeligen påminna om the inlagor, som jagh nu i nästförleden höst på städernas och almogens vägnar E. Eccellentz præsenterade; om hvilckas goda och önskelige resolution E. Eccellentz gunsteligen lofvade sigh vilia draga omhåga. Så hafver jagh sedan then tiden åthskillige reesor mint secreteraren skrefteligen uppå, föruthan thet att bergmestarens, v:tt Steen Andersons son theruppå i Stockholm dageligen drifvit hafver, doch liqväl ännu inthet svar kunnat bekomma, ändoch att alla the petita, så mycket jagh förstår, inthet ähre oskälige. Jagh beder ännu ytterligare på thet ödmuikeligaste, att E. Eccellentz såsom theras höga patroon, till hvilcken all theras ljit och tillförsicht står, ville sigh theras nödh låta vara recommenderat, emädan att nu tiden lider, och så framt the inthet beskedh kunna nå på contributionsfriheeten, moste the then uthgöra, hvilket så framt thet skeer, ähr thet aldeles giordt och uth medh the publique verk och bygningar och så consequenter medh the goda ordningar, som efter H. K:lige M:tz vår alldrånadigste Drottningis vilia och befallning i verket stellas böre. Jagh vill ingenting högeligare önska, än att oss motte skina then lyckelige dagh, att antingen H:nes M:stet sielf i egen persoon heller och E. Eccellentz motte hijt upp komma och besee, hvadh i städerna här på tvenne åhrs tidh är tillgiordt, så tviflar jagh inthet, att ju någon godh opinion om them fattas motte. Uthi lijka motto är thet och om then dieknehielp beskaffat, att ändoch H:nes M:stet nådigst een gång then till städerna förunte, är hoon doch liqväl nu them ifrån tagen, och blygas the inthet vidh att vilia af sielfva städerna sammanhemta dieknehielp till Arboga skoola, hvilket aldrigh någonsinn är hördt i heela värden.

Jagh beder E. Eccellentz ödmuikeligen, att E. Eccellentz icke ville migh förtenckia, som så dristigt vårt åliggiande för E. Eccellentz framdrager; jagh hoppas vist, att först then höga gunstelige goda vilie, som E. Eccellentz altidh till migh dragit hafver, såsom och consideration af min autoriteet, som aldeles ther uppå henger, att jagh efter min tillseijelse något, som H:nes M:stetz såväl som landzens gagn och heeder angår, motte kunna uthretta, någorlunda skall min stoora dristigheet hoos E. Eccellentz försona. Jagh beder therföre än ytterligare, att E. Eccellentz ville efter sin vanliga höga gunst thenna min skrifvelse upptaga och

theruppå arbeta, att uppå förbe:te inlagor motte fölia een önskeligh resolution, som eliest E. Eccellentz vidh mitt afreesande gunsteligen uthlofvade. Jagh förobligerar migh altidh att skola sökia att gå E. Eccellentz, min K. Morbroder, under ögonen medh all ödmiukheet, lydno och hörsamheet, så lenge jagh lefver, och vill härmedh *etc.*

M. K. Morbroders
ödmiuke och lydige systerson
Christer Bonde mp.

Noora then 6 Januari 1648.

13. (*Egenhändigt.*)

Örebro *) den 2 Dec. 1648.

Förordar staden Askersunds petita: om skattefrihet och förbud mot böndernas handel i Bergslagen samt spiksmide, om afskaffande af vissa marknader. äfvensom angående stadens namn och kyrkliga förbindelse med socknen.

Höghvålborne Grefve, H. Rixcantzleer, min höghtährade K. Morbroder. Thet goda behagh, jagh af min K. Morbroders gunstige discours medh migh i Stockholm förnam min K. Morbroder draga till Askersund stadhs så väl som andra småstäders uppbyggelse och förkofring, hafver animerat migh att toras bemöda min K. Morbroder medh thenna min dristige recommendation för breefvijsare och borgmestare ther sammastädes, Svän Jakopson, then nu uppå stadzens vägnar ärnar sigh upp till hofvet, något på theras vägnar att fordra, thet jagh icke heller hafver för rådeliget funnet honom att afråda, helst emädan jagh vist förmodar, att han min K. Morbroder varder i Stockholm finnandes, uthan hvilkens höghvijsa råd och mechtige assistance han nepligen skall kunna nå någon godh resolution, emädan jagh förnimmer theras petita vara af een sådan beskaffenheet, att the för åthskilliga orsaker skull ähre mycket considerable; doch om jagh icke funnes min K. Morbroder alt för importun, hade jagh tänckt mitt eenfaldiga consilium medh min K. Morbroder skrifteligen communicera, efter thet

*) Nora landshöfdingedöme förenades år 1648 med Närke, och Chr. B. fick sitt residens på Örebro slott. Kongl. bref härom den 28 Mars 1648 i Riksregistraturet.

nu icke munteligen skee kan, och om thet skulle uppskiutas till herredagen, fruchtar jagh, att the många och oändeliga besvär, som tå pläga förelöpa, må hindra then goda resolution, som häröfver skulle fattas kunda*).

Thet första petitum holler jagh icke allenast nyttigt, uthan och aldeles nödigt, emädan såsom till samma stadhs uppbyggelse för än thetta åhr litet heller inthet är tillgiordt, och ther them någon last nu strax skulle påläggias, skulle thet icke alenast afskreckia them, som tijt kunde hafva sigh ärnat, uthan och aldeles förtaga modet af them, som sigh ther nedersatt hafva.

Thet andra hafver väl något betenckiande, emädan som bonden altidh hafver oturberat stått frijtt att föra thet han sielf aflar till Bergzlagen och thet i jern förbyta, hvilcket jern the sedan vidh hambrar och annorstädes saaklöst hafva förtyttrat, och kan icke annat vara möieliget, än att therunder något landköp skyles, hvilcket vill falla bevärliget att remediera, emädan thenna contagio hafver störste deelen besmittat heela menigheeten, then icke så letteligen står till att straffa, men thet endesta och bästa expedient, som finnas kan, thenna så väl som många andra oårdningar att afskaffa, är thet, att osmunsjernet aldeles motte afskaffas, hvarutaf sedan oundvikligen fölgde, att när then bondevahran vore borta, tå vore och all then olaga handel theraf flyter förtagen. Om min K. Morbroder behagar, kan han i min discours och förslagh om osmunsjernets afskaffande, then H:nes M:tt præsenterat och i Cantzliet inlagd är**), vidhlyftigare och omständeligen thess beskaffenheet förnimma; doch imedlertidh vore icke oskäligen, att then bonde, som reser till marknad och ther uppköper godz, them sedan åter försäljer och således brukade handel och thermedh vorde beslagen, att han therför lagligen plichta motte.

Thet tridie om böndernas spijksmiderij och handel är af stoor consideration, efter then icke alena uppeholles af böndernas gamla vahna, uthan och af förnembliga frelsesmän, som ther af sina bönder hafva alt thet smide, the uthi sina huushold tarfva. Och hafver jagh inthet better medel thertill kuunnat finna, än att medh tiden, när någon myckenheet af smeder kan komma i Askersunds stadh, att tå bönderna motte förbiudas någon spijk att selia, then icke till staden förd blefve och af vräkare besedd, om han och vore godh och väl slagen, och tå skulle nepligen böndernes spijk

*) Stadens besvärspunkter hafva ej anträffats.

**) Ej anträffad.

kunna svara i godheet emoot then i staden slås, hvilcket på thet sijsta skulle kunna göra them lasten så svår, att thet skulle falla af sigh sielft, och bonden sedan kähla och föra till bruken och till staden och flitigare achta sitt åkerbruuk och bergzbruk. Men om osmunsjernet kunde afskaffas, fölle thetta alt medh mindre besvär, efter thet att bonden omöieligen kan smida något af tackejern, och att smida af stångejern vill falla honom alt för dyrt och svårt.

Thet fierde om marknadzplatzerne, så är thet väl sant, att så lenge the blifva beståndande, kan ingen handel till Askersundh bringas, och seer thet väl så uth, att Örebroo stadh skulle lida någon præiudits, om samma platz vidh Leerbech skulle afskaffas. Men om Åhmeqvarn och Gogård är ingen consideration, uthan att the uthan någons förfång väll må ödheleggiass; doch hafver jagh om Lee[r]bechs marknadspatz tillika medh några, som sakerna här bäst förstå, öfverlagdt och befunnit, att Örebroo stadh ringa heller och inthet gagn hafver af samma plats, uthan att then handel, ther drifves, föga annat består än i öl och brennevijn, thet ther om söndagarna förselies och förorsakar stoorå förargelser. Doch är mitt betenckiande, att thessa marknadzplatzer väl må casseras, men ingalunda specificeras, hvart the skola transfererade blifva, mycket mindre att tillägna Askersunds stadh något territorium, uthan att thenn menige man må reesa till hvilcken stadh them lägligast och best faller, antingen Örebroo heller Askersundh, icke bindandes någon handel till något vist rum, uthan att then eena stadsborgaren må handla om then andra, uthan någon förman. Och på thet een sådan hastigh mutation må icke förorsaka några troubler, holler jagh och rådeliget, att then solenne marknat, som Michaelis tidh plägar stå i Leerbech, ther ännu efterlåtes, doch så, att begge städerne hafva ther sina bodar och handla på sätt och vijs, som sagdt är.

Thet femte synes migh att them väl efterlåtas motte, efter thet att på then orten är mechta besvärliget efter fodher; thet kan och ringa importera, om man än skulle gifva presten therföre vederlag.

Hvadh stadzens nampn vidhkommer, synes migh icke liggia stoor macht uppå, alenast jagh förnimmer, att staden är åthskild ifrån sochnen, thet migh synes mechta oförsiktigt vara giordt, efter the båda tillsamman icke voro meer än eens mans höfva, och ju större försambling, ju better kunde the uppeholla thess besvär; ther staden nu skall byggia sin egen kyrkia, hvartill the aldeles ähre oförmögne, och är till ingenting nyttigt. Jagh skall

nu therom conferera medh hans vyrdigheet Biskopen och vidh min ankomst till Stockholm vidare medh min K. Morbroder therom communicera.

Jagh heemskiuter alla thessa ärender i min K. Morbroders höghvisa betenckiande och beder, han ville min dristiga, doch välmente skrifvelse gunsteligen upptaga såsom och continuera sin höga gunst och vanliga affection emoot then altidh skall lefva och döo

M. K. Morbroders
ödmiuke och lydige systerson
Christer Bonde mp.*).

Örebro then 2 Decemb. 1648.

14. (*Egenhändigt.*)

Örebro den 26 Maj 1649.

Chr. B. begär A. O:s råd, hvad han skall företaga med anledning af ett ohöfligt bref, som han mottagit af Johan Oxenstierna på Stiernsund, då han å ämbetets vägnar anmodade denne att hålla sin rusttjänst färdig till drottningens kröning. Har ej fått resolution på en förfrågan om faktorimedernas inflyttning.

Höghvälborne Grefve, H. Rixcantzeer, synnerligen högtährade K. Morbroder. Näst min ödmiuke och tjenstflitige helsan *etc.* hafver jagh för nödigt erachtat min K. Morbroder medh thenna min ödmiuka skrifvelse att besvära och af then trogna och oföränderliga tillijt och tillförsicht, jagh drager till min K. Morbroders höga gunst och välfattade affection, dristeligen communicera the besvär, som mig åliggia, och theruti lijta till M. K. Morbroders höghvijsa råd och mechtige assistance.

Jagh bekom för een tidh sedan ett H:nes M:ttz nådige breef medh befalning att låta tillseia all then adel uthi mitt landzhöfdingedöme boendes är, att the skulle holla sin rustienst reeda till

*) Äfven till sekreteraren Nils Tungel aflät Chr. B. en skrifvelse med förord för Askersunds petita, dat. d. 19 Febr. 1649 (bland staden Askersunds acta, Riksarkivet). Den är ord för ord lika med brefvet till A. O. med undantag för Ingressen samt sista punkten, som i brefvet till Tungel innehåller ett förord för en borgmästarens supplik till K. M:t om aflöning, »effter staden icke ännu [är] så mechtigh, att han af stadens medell sin lhön hafva kan».

H:nes M:ttz lyckelige kröning, hvarutaf jagh lät skrifva copior och tillika medh min skrifvelse försende hvar och een, som i mitt lähn boendes ähre och böre holla rustienst. Ibland andra sende jagh och ett likalydande breef till H. Jahan Oxenstierna till Stiernsund, af hvilket jagh min K. Morbroder här innelagdt een copia försender*), förmenandes, att then skall vara så höfligen stelt, som hoon kan och bör vara. Liqväl får jagh oförmodeligen ett mechta spotskt och höniskt svar, som min K. Morbroder af hans innelagda breef*) nogsampt kan förnimma. Gudh veet, att migh sådant alt oförskyt händer, ther jagh doch honom aldrih till thet ringesta offenderat hafver uthan moste sådant tåla uthan all min brått. Nu hafver jagh nogsamt öfverlagdt, huru jagh häruthinnan skulle migh ställa. Att till sådan affront aldeles tåla heller och honom som een privat offense upptaga, hafver jagh stoort betenckiande, emädan thet icke härrörer af något privat uthan af thet ärende, som migh af min nådige Drottning på embetes vägnar är pålagdt att göra. Skulle jagh och tåla, så motte han väl tenckia, att jagh sådant lede ex debito, och skulle misbruka thenna min tålmodighet och een annan gong migh meer despectera. Till att och reesa thermedh till H. M:tt och begära, thet hoon ville hand holla öfver sin myndigheet, then uthi mitt embetes föracht och så despecteras, och icke voro oskäligt, drager jagh och consideration, efter han är mitt syskonebarn och kanskee therigenom kunde råka i någon merkelig olycka. Therföre hafver jagh efter min k. Herr faders och fleera goda vennisers råd för thet besta expedient funnit att härom min K. Morbroder besvära och ödmuikeligen bedia, han ville migh ett gott råd meddela, huru jagh thetta bäst begynna skall. Gudh veet, jagh till honom icke drager någon argwohn såsom icke heller till någon menniskia, att min K. Morbroder icke motte tenckia, thet min klagan förorsakades af någon passion, hvilcka jagh näst Gudz hielp hoppas att dämpa, ther the efter menniskeligh fragiliteet ville sigh framtee, uthan alena therföre, att jagh gärna vill mitt embete förestå som een ärligh man och icke seer theruthinnan något större hinder än att mina befallningar, som på min nådige öfverheets order sigh fundera, icke måtte eluderas. Jagh hafver een sådan stadigh tillförsicht till min K. Morbroders höga gunst, efter min K. Morbroder och sielf väl veet, att jagh icke hafver varit een väderhane, som af åthskillige infallande occasioner skall hafva velat

*) Har ej anträffats.

låta migh draga ifrån then stoora kärleek och lydiga förtroende, som jagh af begynnelsen till min K. Morbroder dragit hafver, att han min dristiga skrifvelse uthi ingen motta förtencker; vill och migh hafva obligerat, att jagh icke mindre häruthinnan än i alt annat uthan någon disput skall gärna låta migh nöia medh m. K. Morbroders godha råd och disposition, väl vetandes, att han migh inthet annat rådandes varder, än thet migh nyttigt och tilldrägeliget vara kan.

Om jagh icke funnes min K. Morbroder alt för långsam och importun, skulle jagh ett ord förmåla om factoriesmedernes inflyttning, såsom och senda honom een copia af ett breef, jagh för een tidh sedan skreef till H:nes M:tt. Jagh är olyckeligare än någon för migh varit hafver, som icke är värdigh ett ord svar hvarken af Cammeråd och heller hofvet*), och moste therföre emoot min vilia besvara min K. Morbroder och beder ödmuikeligen, att ther inthet assistance kan hielpa, min K. Morbroder tå gunsteligen tåktes gifva migh ett gott råd, huru jagh skall migh stella. Om min K. Morbroder kan thetta värdet hielpa, som af honom sielf så lenge på arbetat är, önskar jagh af alt hierta, och thet skall hvarken möda heller flijt uppå min sida sparas uthi alt thet, som mitt embete angår och jagh någonsin kan och hinner. Min mening seer min K. Morbroder väl af copian af H. M:ttz af migh tillskrefne breef. Förhoppas, att min K. Morbroder varder mina förslagh gillandes, och är thet samma så lätt att göra som een ting kan vara.

Jagh besluter ännu medh een ödmuk och flitigh begäran, min K. Morbroder ville min långsamma skrifvelse icke låta falla sigh besvärligh. Jagh förobligerar migh på thet högste, som skee kan, att jagh för een sådan högh gunst alla mina dagar skall gå min K. Morbroder medh sådan trogen ödmukheet under ögonen, som han af sin stadiga och oföränderliga client och ödmuke systerson skall vilia fordra och migh görilget är. Jagh befaller härmedh etc. Hastigt af Örebro then 26 Majj 1649.

M. K. Morbroders
trogne, ödmuke och lydige systerson
Christer Bonde mp.

*) En kungl. resolution om faktorismedernas inflyttning finnes dock redan under dat. den 7 Nov. 1648 i Riksregistraturet. Chr. B:s skrifvelse till K. M:t i saken är icke anträffad.

Jagh hafver och uthi een billigh saak recommenderat een beergzman ifrån Leerbächs bergzlagh till H:nes M:tt, hvilcken och varder min K. Morbroder ödmiukeligen sökiandes. Jagh beder på hans vägnar ödmiukeligen, min K. Morbroder tecktes vara honom behielpeligh.

15. (*Egenhändigt.*)

Örebro den 9 Juni 1649.

Tackar för A. O:s råd (I saken med Johan Oxenstierna) och för hans löfte att åtaga sig frågan om smedernas inflyttning (Jfr N:o 14). Oreda i Örebro stads styrelse. En af borgmästarne bör afsättas; till hans plats rekommenderas Thomas Klerck.

Höghvälborne G., H. Axel Oxenstierna, min högtährade K. Morbroder. Then höga gunst och faderliga affection, min K. Morbroder hafver värdats att draga till min ringa person, hafver jagh i allsomstörsta ödmiukheet merkeligen af min K. Morbroders gunstiga och kärliga skrifvelse förnummit, hvarutaf jagh migh så lycksaligh döömer, som någon menniskia vara kan, accepterar then och såsom then förnembste Gudz lekammeliga välgärning, som migh någonsinn kunde vederfaras, och befinner migh ochså emoot min K. Morbroder vara så högt obligerat, att jagh aldrih medh några ord kan thet uthföra. Jagh accepterar min K. Morbroders höghvijsa och hierteligen välmeente rådth såsom af thet alldravijseste oraculo, och såsom jagh förmodar migh aldrih hafva öfverträdt min K. Morbroders vilia i någon motta, then migh vitterligh varit hafver, altså skall jagh migh i thetta fallet gärna accommodera och vill önska, att han, som offenderat hafver, vore så benägen till vänskap såsom jagh sielf, som offenderat är, och vill jagh honom then samma ultro offerera. Och vill göra efter Senecæ rådth att hantera min ovän som een mager åker, then man medh flijt och åthskilligh godh cultur på sistone kan bringa till att bära godh frucht.

Then mechtiga och goda assistance, min K. Morbroder migh och tillbiuder om smedernes inflyttning, är migh een öfvermåttan glädie, och hafver icke alt värdzens godz kunnat migh så högt glädia som the hugneliga tiender, jagh hafver förnummit, att min K. Morbroder hafver värdats att taga sigh någet af sakerne igän, tå jagh nu medh Gudz hielp är försäkrat om hielp och assistance.

Thet bytet om Näsby är mycket höghnödigt, och ther jagh kan vara så lyckeligh att bringa then saken till een godh ända, förmodar jagh visserligen att skola bevijsa H:nes M:tt een sådan tienst, som medh tiden skall vara behageligh *).

Jagh hafver eliest nu något tagit migh af thetta stadzens väsende, och kan inthet annat säia än att jagh hafver funnit thet såsom ett confusum chaos, och vill väl falla migh besvärliget att ställa thet i postur; doch förmodar jagh att kunna medh tiden något göra. ther jagh kan få några otaliga af vägen, af hvilcka förnembbligast är, att jagh motte få goda officianter, som vilia väl och kunna exeqvi mandata. Johan Luut, som är succederat i Jacop Lithmans ställe, hoppas jagh väl att kunna komma till rätta mädh, men här hafver varit een annan gammal fougde och nu på några åhr borgmestare, hvilcken thertill är aldeles odugeligh. Är icke heller någon H:nes M:ttz fulmacht i vägen, hvarföre jagh och hafver för een nödortf erachtat att recommendera een annan godh, ärligh och beskedeligh man, hvars goda gemuthe jagh genom een lång conversation känner, till H:nes M:tt, att H:nes M:tt allernådigst behagade att försee honom medh een fulmacht till thet andra stellet i borgmestaretiensten. Hans namn är Thomas Klerk; hans broder är adlat och capiten vidh siöstaten. Jagh mände och nämna thenna Thomam Klerk för min K. Morbroder vidh Tidöön i förledne höst, tå jagh honom allareda thertill destinerat hafver. Jagh beder ödmukeligh, min K. Morbroder ville vara migh häruthinnan behielpeligh. Om jagh kan få the tvenne männen till borgmestare, förmodar jagh visserligen att kunna något gott uthretta. Jagh hafver tagit migh then stora dristigheet uppå att befalla samma Thomæ Klercks broder, att han skall hoos min K. Morbroder præsentera recommendationen och igenom hans mechtiga hielp fordra svar.

Jagh försee migh medh all sonligh dristigheet till min K. Morbroder, att han inthet trötts vidh mina breef, såsom och hielper migh, att folcket måtte see, jagh något kan göra, och ther jagh någon respect skall hafva och något kunna uthretta, thet migh befallas, måste jagh liqväl låta see och påskina, att mitt votum gäller något, eliest vana est sine viribus ira. Jagh sluter härmedh medh allsomstörsta protestation, att jagh alla mina dagar skall så

*) Jfr nedan N:o 21, sid. 192.

högt älska och ähra min K. Morbroder medh alla hans anhörige, såsom och att beflita migh *etc.*

M. K. M.

trogne, ödmuke och lydige systerson
Christer Bonde mp.

Örebro then 9 Junii 1649.

16. (*Egenhändigt.*)

Örebro den 28 Juli 1649*).

Om en kvarndam på A. O:s hemman Baggetorp, mot hvilken andre strand-ägaren, Karsten Otter, protesterat.

Höghvålborne G., H. Rixcantzleer, synnerligen högtåhrade K. Morbroder. Näst min ödmuke och sonlige helsan *etc.* låter jagh min K. Morbroder ödmukeligen förnimma, migh vara hans gunstige brief af den 13 Julii från Stockholm väl inhändigat, förmålandes om then qvarnedam, som min K. Morbroders gamla tjänare Anders Erichson hafver igän reparerat, sedan han af näst förledne stoore vårflodh bleef bortagen, och then samma fäst i factorens v[älakta]tt Karsten Otters land, af hvilcken han skal vara förbuden medh samma arbete fortfahra, medh begäran, jagh ville then saken till bästa mottan ställa, att thet motte icke lända min K. Morbroder till någon skada. Så lender thetta min K. Morbroder till ett ödmukt och tjensteliget svar, att när jagh fick min K. Morbroders brief then 25 Julii, drogh jagh strax dagen ther efter tijt uth att besichtiga samma lägenheet, och befan, att samma min K. Morbroders mölnare hafver bygd på ett ställe, som tillförende een gammal hammar stått hafver, then af salige Konung Carl var förlofvat tijt att byggias, men samma hammar är sedan af floden bårttagen. Samma ström och ställe hafver min K. Morbroders fougde, salige Jahan Gilbertsson, vederkents, uthan tvifvel medh skäl, till thet $\frac{1}{8}$ heeman Baggetorp. Mitt uthi strömen är een holme, hvaruthi åfvanskrefne mölnare först fäste sin dam, men han gick strax uth medh floden. Mölnaren säger sigh ej heller thermedh hafva kunnat dämbt vatnet upp, uthan att thet hafver alt gått tillbaka åfvanförl holmen, thet och trovärdigt är, hvarföre

*) En längre skrifvelse af 27 Juli 1649 uttrycker Chr. Bondes deltagande i A. O:s sorg öfver sin hustrus död.

han i förledne åhr bygde dammen mitt öfver elfven och fäste honom i Karsten Otters land, som hans rätta köpte skattejord är, hvilcken så strax på samma damm klandrade; men imedlertidh togh åter vaten i förledne våhr samma damm uth, hvilcken han åter i åhr på samma ställe nästan fullbygdt hafver, aldeles emoot Karsten Otters vilie, hvarföre och Karsten genom befalningsmannens assistance lät förbinda mölnaren att fortfahra medh sitt arbete, på thet hans rätt i jord och ström icke motte præiudiceras. När jagh alt thetta hade förfahrit, gjorde jagh min högsta flijt Karsten att öfvertala, thet han medh godh vänskap ville upplåta min K. Morbroder att fästa sin damm i hans land, hälst efter på then orten nepligen någon kvarn skall kunna byggias, ther thet icke blefve efterlåtet, hvaruppå Karsten sigh förklarade, att [han] för min K. Morbroders skull ville göra alt thet, som någonsin honom kunde drägeliget vara, thet honom och hans barn icke lände till största præiudits och nachdeel, och therföre underdåneligen samtycker, att dammen måtte i hans land fästas, ther min K. Morbroder gunstigt tecktes honom ett breef meddela, att sådant är skedt af Karstens goda minne, och att han i sin rätt i landet icke heller i strömen, ther han heller hans barn något värk-vilia byggia, någonsinn therigenom skole præiudiceras, uthan thetas rätt altidh vara them förbehollen; hvarföre jagh ej hafver mindre kunnat göra än min K. Morbroder härom förständiga, medh ödmiuk begäran, min K. Morbroder honom samma assecuration ville meddela, efter jagh icke i thenna saken finner något bättre expedient och min K. Morbroder liqväl kan medh tiden hafva gagn att förvänta af samma qvarn, ther thetta skee kan. Jagh förvänter min K. Morbroders svar härpå medh näste post och önskar, att migh motte någon lägenheet gifvas, hvarigenom jagh kunde bevijsa, huru högt jagh åstundar göra min K. Morbroder någon behageligh tjenst, och befaller *etc.* Af Örebro then 28 Julii 1649.

M. K. M.

ödmiuke och trogne systerson
Christer Bonde mp.

17. (*Egenhändigt.*)

Örebro den 4 Januari 1650.

Om ett jordabyte mellan A. O. och Carl Bonde samt en försäkran för Karsten Otter (Jfr N:o 16). Chr. B. har nyss fått underrättelse, att Carl Bonde insjuknat.

Höghvälborne Grefve, H. Rixcantzleer, synnerligen högtährade K. Morbroder. Såsom jagh alla min K. Morbroders höghgunstiga befallningar efter min stoora skyldigheet och plicht medh tillbörligh flijt och oförtrutenheet altidh gärna skall och vill efterkomma, altså hafver jagh och efter min K. Morbroders gunstige befallning nu senast vidh Tidöön talat medh min k. far om then gården i Småland och S. Möre, min moor tillhörigh, som min K. Morbroder gärna hade till bytes, såsom och förebracht honom min K. Morbroders entskyllan, hvi han then rättaregården i Säby sochn icke kan afstå, hvaruppå min far svarar sigh hafva allareda för een rum tidh sedan om samma ärende medh min K. Morbroder i Stockholm communicerat, tå sålunda skulle vara förfäskedat, att efter vb:ne H. Gustaf Horn icke kunde heller ville förstå sigh till thet bytet medh then gården Hagen i Vasboo, som min far begärade, skulle min K. Morbroders cammererare gå till min far medh min K. Morbroders jordebook heller och ett extract therutaf af them alena, som min K. Morbroder kunde mista, hvilket sedan af honom ej hafver varit efterkommit, hvarföre min far efter sin tienares angifvande begärade then rättaregården, icke vetandes, att theruthinnan skulle vara något considerabelt hinder. Hvarföre och min far icke så högt står thereafter, begärar alenast, min K. Morbroder behagade ännu att låta uppsettia några gårdar, som han aflåta kan, om thet voro i samma Säby sochn heller anorstädes, på thet han theraf een kunde välia; tå skulle thet snart komma till endskap, efter han inthet högre söker än att uthi thetta så väl som andra fall gärna vara min K. Morbroder till tjenst och icke gärna skall see, att min K. Morbroder medh sin incommoditeet skulle åter låta restaurera gården igün*).

Min K. Morbroder mände sigh och senast resolvera om Karsten Otters försäkring om stranden, hvaruthi min K. Morbroders dam är fäst, att jagh skulle låta ställa een sådan försäkring, som han begärade, tå min K. Morbroder then samma ville underskrifva;

*) Jfr Carl Bondes bref till A. O. af 14 Nov. 1649 och 4 April 1650, ofvan sid. 188.

altså hafver jagh än ytterligare medh honom talat, hvilcken medh största höfligheet svarade sigh then samma så strengt ej sökia, väl vetandes, att hans goda vilie medh tiden af min K. Morbroder heller the hans icke skulle dragas honom till något præiudicium. Doch ther min K. Morbroder tecktes alenast medh ett breef honom antingen therom anmoda heller och på något bättre sätt försäkra, thet hans goda rättigheet igenom någon häfdh heller något sådant medh tiden icke skulle på något sätt præiudiceras, steller han alt-sammans till min K. Morbroders gunstiga vilie och behag.

Jagh sluter härmedh, medh allsomtörsta tackseijelse för så många otaliga bevista välgärningar och particulariter för then stoorä och anseenlige gunst, migh senast vidh Tidöön vederföhrs, sampt högsta protestation af all sonligh lydna *etc.*

M. K. Morbroders
ödmuke och lydige systerson
Christer Bonde mp.

Örebro then 4 Januari 1650.

Jagh fick rätt nu veeta, att min far skall vara något siuk vidh Ekeberg af roosan i sitt been så och i sin högra hand af sin gamla siuka. Then högste Gudh hielpet honom.

Rikskanslerens påskrift: Præsent. på Tijdöön den 8 Jan. anno 1650.

18. (*Egenhändigt.*)

Ådö den 17 December 1650.

Chr. B. har på grund af sin hustrus sjukdom nödgats hastigt afresa från Stockholm. Ursäkt för att han icke kunnat uppvakta A. O.

Höghvålborne Grefve, H. Axel Oxenstierna, synnerligen högt-ährade K. Morbroder. Emädan att min stoorä olycka, som then högste Gudh hafver behagat att besökia mitt huus medh nu i ett halft år, hafver icke alenest inthet veelat förändra sigh till någon bettring, uthan fast mera tilltagit och sigh förökät, således att jagh så väl heema hafver most lijda therföre stoort hiertans bekymber såsom försumma eliest både nödige ärender i min dienst, så och att uppvakta them, som jagh på åthskillige sätt högeligen ähr förplichtat; therföre skattar jagh och thenne min k. hustrus siuklige lägenheet icke obilligt migh tung och besvärligh, efter jagh

therigenom är hindrat vorden efter tillbörligheeten att uppvachta min K. Morbroder vidh mitt stillavarande i Stockholm, såsom och vidh mitt afreesande icke hafver kunnat taga af honom afskedh. Jagh tager then högste Gudh till vitne therom, att sådant icke är skedt af någon försummelse, mycket mindre att min stoorä vanliga ijfver till min K. Morbroders tjenst skulle på något sätt vara förringat; ty såsom jagh befinner migh på monga otaaliga sätt vara min K. Morbroder obligerat, så skall heller aldrigh then dagh finnas, att jagh sådana höga välgärningar icke skulle uthi ett troget och tacksamt hierta beholla inneslutne. Jagh fick min k. svärfaders brief om min hustrus stoorä siukdoom och thess tilltagande, af hvilcken min närvara så hastigt fordrades, thet jagh nepligen hade tidh att taga afskedh af H:nes M:tt vår nådige Drottning och Hans Kongelige Högheet, hvarföre jagh och moste reesa heela natten, efter samma ärenders förrettande hölt migh något uppe, så jagh och fann min k. hustru mycket svagh och altidh stadigt hollandes vidh sengen. Then högste Gudh han göre på thenna sorgeliga lägenheet een önskeligh uthgång. Jagh beder förthen-skuld på thet ödmiukeligaste, min K. Morbroder ville uptaga thenna min excuse, icke tillräknandes migh, thet jagh uthan hans afskedh förreeste, hvilket jagh veet aldrigh tillförende vara skedt, och icke heller nu skolat hända, ther icke thenna sorgeliga lägenheet sådant hade förorsakat, försäkrandes sigh altidh uppå min ödmiuke och trogne devotion, hvilcken aldrigh så lenge jagh lefver genom någon hendelse, moot- heller medhgång, skall ifrå migh skilias. Jagh beder och på thet ödmiukeligaste, min K. Morbroder gunsteligast tecktes helsa broor, greefve Erich Oxenstierna, sin k. och värdaste sohn, medh een sådan protestation på mina vägnar till hans tjenst, som han sielf veet jagh hans höga vänskap stoorligen skattar och altidh skall sökia och eftertrachta; önskandes af hiertat, att then höga gunst, som min K. Morbroder till migh fattat hafver, motte så genereras in uppå hans sohn, som jagh finner hoos migh stoor inclination till begges theras trogne och redobogne tjenst, hvaruthinnan jagh och alt stadigt skall framhärda, förblifvandes, så lenge jagh lefver,

M. K. Morbroders
ödmuke och lydige systerson
Christer Bonde mp.

Af Ädö then 17 Decemb. 1650.

19. (*Egenhändigt.*)

Ådö den 4 Januari 1651.

Chr. B:s bustru död. Han ber A. O. hos drottningen ursäktas honom dels för att han under hustruns sjukdom varit frånvarande från sitt län, dels för att han betett sig otympligt vid sin afskedsuppvaktning. Flera publika och några privata andraganden inlämnade hos sekreteraren Tungel, men ingen resolution bekommen.

Höghvålborne Grefve, H. Axel Oxenstierna, synnerligen högt-älskade K. Morbroder. Then trogne och ödmiska hörsamheet, jagh min K. Morbroder devoverat hafver, så och then stoora faderliga nåde och höga benägenheet, jagh altidh af minn K. Morbroder förnummit har, draga migh thertill, att jagh icke alenast i medhgången, uthan och i min största mootgång söker hoos honom min tillflycht och tröst. Gudh hafver i min ungdomstidh välsignat migh medh åtskillige höge välgärningar, ibland hvilcke jagh alla andra förachtar (såsom indifferent saker och icke capabele att turbera heller bekymbra een mans sinne, som sigh medh sapientia præceptis therföre tillförende beväpnat hafver), allenast skattandes tvenne för the förnembsta, såsom vaar een kär och dygdigh maaka och min K. Morbroders höga gunst, och hafver inthet värdzliget vinlagdt migh om högre än att kunna thessa begge bevara och beholla. Nu har Gudh teckts i thenna olyckeliga mårgon klockan vidh 5 att kalla thet eena af samma mine käreaste skatter igenom then timmeliga döden, sedan hoon medh allsometörsta vederinöda hafver uthståt åthskillige stoore och besvärliche siukdomar ifrån then 5 Augusti i thet nästförledne år 1650, lemnandes migh här qvar i thenne bedröfvelige löparebahnen, hvaruthinnan then kan man väl kalla lycksaligast, som sitt lopp först och väl förrettat hafver. Migh ligger nu i mitt högtbedröfvade tillstånd inthet meers macht uppå än att arbeta theruppå, thet then grymme lycka, som migh een af mine bäste uthvalde håfvor bortröfvat hafver, icke tager migh och then andra ifrån. Jagh beder och förmodar visserligen, att min K. Morbroder altidh teckes hafva migh innesluten i sin faderliga gunst och nåde, på thet att jagh migh therutaf, såsom thet bästa migh än qvarlemnad är, må hafva vidh thet andras bortmistande att trösta.

Jagh beklagar och iblandt annat icke ringa, att thetta bedröfvelige tillstånd, som nu så een rum tidh vahrat hafver, är een orsaak, att jagh ifrån mitt ombetrodda lähn och embetes forret-

tande något är vorden uppehollen. Och ehuru väl jagh visserligen förmodar, att icke något, som har kunnat lända till min k. öfverheets tjänst, skall vara therigenom försummat, liqväl äre migh nu comportementerna af folcket i thenne tiden icke okunnuge, som alena eftertrachta att leeta något straffvärdigt upp, på thet theras lycka, som the mena, therigenom skall kunna fordras, och een ärligh man medh neesa och blygd, (hvilket thet förnembsta är) blifva degraderat. Jagh beder förthenskull ödmiukeligen, m. K. Morbroder teckes migh för thetta sårgeliga tillfälle skull hoos K:lige M:tt excusera, görandes, så mycket honom tillstår och thet nyttigt vara kan, min ringa persoon väl liden hoos H:nes M:tt, vår nådigste Drottning. Jagh moste och bekenna, att jagh vidh mitt afreesande ifrån Stokholm, enär jagh togh afskedh ifrån H:nes M:tt, icke så uthförde thet samma, som jagh gärna hade velat, icke therföre att jagh icke viste, hvadh heller huru sådant skulle vara, uthan jagh var af thessa bedröfveliga tiender så försäffat, att jagh nepligen kunde få några få ord och alenast gemene protestationer och curialia fram. Alt sådant beder jagh ödmiukeligen, min K. Morbroder teckes efter sin höga försigtighet, och så vilda han sielf dömer thet nyttigt, till thet bästa uthtyda.

Jagh lemnade och een deel publicque ärender och litet privat hoos secreteraren Tungel att förretta, hvilcka han altsedan i begynnelsen af Septembri hoos sigh haft hafver och, migh till stoort hinder, ännu oresolverat hoos sigh hafver. Gudh veet, hvem man i thenna tiden skall adressera sigh till; man moste publicque ärender medh mycket större möda fordra vidh hofvet än som privata. Doch steller jagh alt sådant till sin ort; then högste Gudh han steller väl och lagar, som honom behagar, och veet alena tidh och rum att hielpa.

Thetta altsamman tilltroor jagh min K. Morbroder på thet ödmiukeligaste, att han på läghligh ort och stelle efter sin höga vjsdom låter sigh vara anläget. Jagh beder ödmiukeligen, min K. Morbroder teckes helsa broor, greffe Erich Oxenstierna, medh min villige och redebogne tjänst, försäkrandes honom på thet högsta om min inclination till hans tjänst. Jagh borde väl att hafva honom thenna sorgeliga händelsen skrefteligen notificerat, men förmodar visserligen, han migh nu i thenna min stoora bedröfvelse hafver excuserat. Sist recommenderar jagh migh i min K. Morbroders höga gunst och nådhe medh ödmiuk böön, han thenna min hastiga skrifvelse, som så currente manu i hast är

medh tårar och hiertans suckan sammansatt*). Jagh lefver altidh och döör

Min K. Morbroders
ödmiuke och lydige systerson
Christer Bonde mp.

Ådöo then 4 Januarii 1651.

20. (*Egenhändigt.*)

Ekeberg den 6 Mars 1652).**

Meddelar, att Carl Bonde afidit den 29 Febr.

Höghvälborne Grefve, H. Axel Oxenstierna, synnerligen högt-
ährade K. Morbroder. Jagh hafver vidh thenna sårgeliga lägen-
heet för min skyldigheet erachtat att låta min K. Morbroder öd-
miukeligen förnimma, huruledes then gode Gudh hafver nådeligen
behagat att hädankalla ifrån thenne bedröfvelige värden min k.
Herr fader, hvars siäl Gudh evinnerligen hugne och medh sin
anda tröste och regere oss alla, som thetta sårgefall mäst angår
och efter honom qvarlemnade ähre. Och emädan jagh nogsampt
är försäkrat på then höge gunst och vänskap, som min K. Mor-
broder till honom och alle hans anhörige dragit hafver, therföre
är jagh och uthi then visse förmodan, att han drager medh oss
häruthinnan een trogen compassion. Min K. Morbroder sågh sielf
icke länge sedan hans besvärliga tillstånd och svåre siukdom, och
ehuruväl vij gjorde all möieligh flijt, att han skulle blifva bettere,
togh liqväl på sistone siukdomen så öfverhanden, att vij moste om
hans restitution desperera, till thess Gudh behagade att förlossa
honom af samma besvär och igenom een mycket christeligh, ro-
ligh och stilla hädanförd gjorde een ända på all hans jemmer
then 29 Februari, när klockan slogh åtta om mårgonen. Gudh
uppeholle oss alla, som efterlefve, att vij altidh kunde genomgå
thetta mödosamma lefvernet uthi betrachten af hans stoora dygder

*) Satsens afslutning uteglömd.

**) Af 12 Febr. 1651 förellgger ett inbjudningsbref, dat. Örebro, till Chr. B:s hustrus begrafning i Örebro stads kyrka den 9 Mars, och af 18 Febr. 1651 en skrifvelse med anhållan att få låna bårkläde till samma begrafning.

och gudhfruchtige förhollande, att vij och efter hans exempel motte lemna efter oss ett ärliget och redeligt namn och sedan nå eett så salighet afskedh.

Jagh beder och min K. Morbroder på thet ödmiukeligaste, han ville och altidh framhärda uthi sin stoorå gunst och affection, som han emoot migh altidh hafver låtit påskina, then och uthi mine stoorre vedervärtigheter hafver näst Gudh varit min förnembste hugnat. Jagh skall altidh beflita migh om then samme att kunna beholla och aldrioh att förspilla then hugnaden att värdeligen kunna kallas

Min K. Morbroders
ödmiuke och lydige systerson
Christer Bonde mp.

I hast af Ekeberg then 6 Martii 1652.

Min k. fru moder beder och mycket flitigt och tjensteligen hälsa min K. Morbroder och beder, han ville henne icke förtencchia, thet hoon inthet orkar skriva honom till för stoor sårg och bedröfvelse skull, som hoon nu, Gudh bettere, är belastat medh.

21. (*Egenhändigt.*)

Örebro den 28 Januari 1653.

Ber om A. O:s mellankomst för en kapten och några timmermän vid Hjälmare kanal, hvilkas hemman nu anslagits till rytteriet. Gevärsfaktoriet i Örebro går omkull, emedan dit ej anordnas någon betalning och därtill anslagna hemman nu donerats åt greffe Magnus de la Gardie.

Höghvålborne Grefve, H. Rixcantzler, synnerligen högtährade K. Morbroder. Såsom migh E. Eccellentz stoorå mödha och besvär vidh thenne fahrliche tidhen aldeles väl kunnigh ähr, altså gör migh thess meera af hiertat ont, att jagh icke kan thenna reesan förbiigå E. Eccellentz medh thetta besvärliga och förtreetelige ärende att bemöda, emädan jagh therom af capitenen vidh grafven uthmedh Arboga stoorligen anmodas. Och ehuru väl migh öfver then orten ingen commission gifven ähr, liqväl drager han för min salige faders skull, som therföre mången trött stund uthstått hafver, till migh ett särdeles förtroende. Jagh kan och

icke uthan stoor klagan see, att thet värket, som nu förmodeligen medh ringa besvär kunde hielpas, och thet arbetsfolcket, som nu konsten better hafva lärdt och kunna än the mästare, som medh een outhsäieligh Cronones kostnat hafva varit hijt in i landet förskrefne och een lång tidh arbetat, innan the landzens natur och art att byggia uthi hafva kunnat erfahra, skola för een ringa ting skuld casseras och afdanckas. Ther hafver alt hærtill varit vidh grafven några stycken bondeheeman, som capitenen och een deel af timbermännen hafva bodd uppå, hvilcke heeman nu ähre therifrån tagne, till rytteriet förordnade och således then commoditeten så väl som theras lön them ifråntagen, ehuru väl the i förledet ähr hafva giordt godh dienst, reparerat thet, som vatnet tillförende hafver giordt någon skada uppå, och eliest icke rättare vetat, än the skulle vidh tiensten blifva; och inga andra uthvägar sigh nu veeta, uthan så framt the här casseras, moste the sedan annorstädes i landet sökia medh timbring och sådant sitt uppehelle. Hwadh skada Cronan theraf tagandes varder, att thet värket, som till een stoor deel färdigt ähr, skall nu förfalla och för then ringa kostnat skull, som een ärligh man medh några fåå timbermän kunne till theras uppehälle fordra, jernredskapen, påålar, timber och bielckar bortstiales, portar, botnar och vallar medh meera omkullfalla och förrutna, ähr sådan, att ther Gudh een gång skulle gifva lägenheet, att man thet värket och andre sådane här i riket ville förfärdiga, skulle then icke uthan största besvär och bekostnat stå till att reparera. Ther E. Eccellentz gunstigast skulle sigh behaga låta att leggja sigh något uth för them och thet värket, så att thet nödige folcket och the heeman, thertill legat hafva och medh tidhen kunde uthan annat Cronones besvär uppeholla them, som slysorna och värket achta skole, kunde blifva beholdne, bode jagh ödmiukeligen, ehuru väl att jagh noghsamt veet, att thet E. Eccellentz för sine outhsäielige stoore besvär skull mödhosamt faller.

Gudh veet, huru man sigh i sådane ärender ställa skall. Factoriet och annat, som jagh medh högsta mödha hafver bracht på gång, så mycket som sigh i thenna besvärliga tidhen hafver göra låtit, går och nu åter aldeles omkull, att om nöden skulle fordra, ähr omöieliget få något synnerliget gevähr giordt. Föruthan thet, att the medh betalning inthet beneficeras, ähre och nu the heeman, som jagh i Näsby till theras inflyttnings facilitering hafver them medh stoor mödha af Kongl. M:tt förskaffat och sedan skatteägarne uthbytt, nu till H. Eccellentz Greef Magnum bortdonerade,

så att jagh nu inthet sätt veet längre att holla them vidh macht, uthan folcket går så malcontent, att jagh fructar innan een ringa tidh, att the förlöpa och låta alt stå ödhe*). Jagh skulle väl om sådane besvärlike ärender E. Eccellentz icke bemöda, men jagh veet ingen menniskia, som jagh fördristar migh att beklaga sådant, emädan jagh på ingen sida hielp, uthan snarare ovilia veet migh kunna förverfva.

Jagh bedher ödmuikeligen, E. Eccellentz min dristigheet icke förtenckia ville, uthan ther thet icke alt för besvärliget vore meddela migh ett gott råd, huru jagh häruthinnan bäst stella skall. Jagh skall alla mina lifsdagar arbeta uppå att förblifva H. M:tt och Cronan een ährligh tienare och E. Eccellentz een ödmuik, lydigh och hörsam systerson och tienare, önskandes af hiertat, att then högste Gudh E. Eccellentz medh sine k. anhörige under sitt faderliga beskydd altidh conservera och bevara ville, och förblifver uthi min dödhetund

M. K. Morbroders
trogne och lydige systerson
Christer Bonde mp.

Örebro then 28 Januari 1653.

*) Donationen för grefve Magnus, af 9 Okt. 1652, i Riksregistraturet.

PETER KRUSES

BREF

TILL

RIKSKANSLEREN

AXEL OXENSTIERNA

1622—1644

1. (*Egenhändigt.*)

Lübeck den 5 April 1622.

Har (jämte Erik Larsson) den sista Mars ankommit till Lübeck*). Hoppas kunna enligt K. M:ts uppdrag uppbringa penningar; ammunition där-
emot svårare att anskaffa. Reser följande dag till Hamburg, möjligen
till Holland. Underrättelser från Polen och Kurland. Hertigen af Hol-
stein har tagat genom Lübeck. Handeln i Tyskland står stilla på grund
af kriget; ringa utsikter att kunna sälja koppar. Tror sig dock kunna
öfversända 50,000 daler i penningar och vaxlar. K. M:ts beställningar
af varor böra ske på sommaren, för att kompaniet må kunna undgå de
dyra höstfrakterna. Likvidering af ett par vaxlar.

Edler und wolgeborner Her Cantzeler, E. Herlt sein mein
willige dienst und grues zuvorn. Weiter seint wir für weijnich

*) De voro utsända af konungen och hade vid afresan erhållit följande.
i Riksregistraturet införda instruktion:

Memorial för Peter Kruse och Erich Larsson. Af Stockholm
den 12 Martii 1622.

Först skole dee på Compagniedz vägner ophandle dee hundredetusendh
daler, som Compagnied hafuer låffwat Kongl. Mitt att förstreckle, och så
lage, att dee måge i begynnellssen aff Maio vare här i Stockholm, dem an-
then hitsendandes till lands heller till siös.

2. Der någon post af förbete hundrede tusende daler skulle öfver för-
hoppning icke så tidigt komma hijt, så att den åth sidste vore ifrån Lybeck
afsendb till siös eller sidst i April månadh, då skole dee förskicke den re-
sterende posthen åth Riga, eller der fienden dedh imedlertijd hade belägratt,
åth Pernow, ju så lagandes, att hele summan hundradtusend daler tillfyllest
måge vare erlagde till sidst in Maio.

3. När dee komme till Lybeck, skole de förnimme af Mickell Gynter
von Zul, om han och hafuer beställt in dee vapnen och ammunition, som
medfölliende rulla i sigh håller; och der de äre af honom bestellte och fram-
kompe till Lybeck, skole de tage dem i ögenskiñ och med honom aftale,
att han dem medh förste skepen hit insender.

4. Åhr icke allt framkommet, då skicke så mycket, som han hafuer
tillreds, och bestelle dedh öfrighe, att dedh och kan komme hit i begynnels-
sen af Maio.

tagen als den letsten Martii woll hie kommen, iumittelst uns mit schreiben und sonsten umgetan, das Ihr Kong. Maj:tt, unser gne-

5. Men kan han dedh icke bestelle och försäkre H. K. M:tt, heller dhe och förnimme honom icke vare viss nogh, då skole de allenest tage en lengd aff honom på allt det han loffver att lefrera och skicke den medh förste budh hijt ihn, och sedan göre sijn flijt, att de dett öfrige kunne bestelle hoos någon annan godh karll, som dedh kunde præstere.

6. Kan dedh och elliest icke nåås, då måste de haffwe bodh til Lovis de Geer Åt Hollandh, at dedh som räster må genom honom bestelltt warda, efter som H. K. M:tt och hafwer så Ruthgers som Lovis derom tillskrifvitt och på vane vara Pether och Erich brefven medgifvitt, att förskicke fortt, om så görs behoff.

7. Hvad betalningen vedkämmer, då är H. K. M:ttas nådigste villie, att dee af de förne 100000 d:r så många penningar afftage, som löpe på 250 skippund káppar, som honom ráste på sin annordning, och dem honom erleggje. Så hafuer han och af Cort Thor Hellen tijotusendh daler avance. Och der han tager hela posten heller ett anseeligit oppå sigh, och han begerer någon förstreckningh, då begierer Kong. M:tt aff Peter Kruse och Erich Larsson, att de ville göre sin flijt oppå Kong. M:ttas eller Compagnieds eller och sin egen credit att opbringe ett tusendh daler, tijo, tiugu eller trettijo, och sådanne Michell Gynter förstreckie, eller och dem sådanne, som ammunition skaffa ville och viss äre att lofrera till rättan tijd. Hans Kong. [M:tt] vill hålle Compagnied så väl som dem sielfve i alle måtto skadelös.

8. Hvdh och huruledhes dette kan bestelles, måste de straxt advisere H. K. M:tt, på dett allting derefter dirigeres måste. Elliest så måge dee och försäkre dem, som ammunition förstreckie, att de i tillkommande höst och våhr, halffparten innan ett halfft år ifrån förstreckningz dato, den andre halffeparthen innan år och dag, betaltte vare skole.

9. Hvar nu med Lovis de Geer endligen handles skall, så må Pether och Erich vethe, att Lovis [är] god för mester Wellams arrend och deröfver förplich-tatt att förstreckie H. K. M:tt så mycked ammunition, som arrenden sigh belöper: hvilcken stiger på ett förslagh till elloffe tusendh daler. Der nu ingen annen råd finnes, så att omögeligit vore annorlunde vapn af Lovis att bekomme än att ändå ettusend daler, tijo eller tiugu baar måste erleggjes, och Peter och Erich inge andre utväger kunde finne. då på dedh ammunition, deropå H. K. M:tt så högtt är anläget, likväl måtte komme tillstådes, är H. K. M:tt tillfreds, att dee förbete tijo eller tiugu tusend daler tage aff den förte summan, som Compagnied H. K. M:tt skall förstreckie, och dem derutij afkortte: dogh försijr sig H. K. M:tt till Pether och Erich, att dee dertill icke uthan högste nöden stigendes varde.

10. Och skole dee hvadh ammunitioner de ifron Tydzland öfuerskicke, låte allt hvad som öferskickes, intill den sidste Majj, låte gå hit på Stock-holm. Men allt ded, som senere öferskickes, skole dee låthe gå opå Pernow eller och opå Riga, så framt dee förnimme der vare säkertt för fiendhen. Datum ut supra.

Omedelbart efter memorialet följer i Riksregistraturet den rulla på vapen och ammunition, hvartill i memorialet hänvisas:

digster her, so wol die compagnie muchte gedient sein. Erstlich dem post gelt belangendh, hoffen wir zu Godt, das wir werden zu rechte kommen, doch nicht ohne mhue. Dennoch muegen sich Ihre Kong. Maj:tt woll drauff verlassen. Was aber der munition belangend, damit stheet es gar übel, und hat der Michel Gynter fast nictes, nur kan in 5000 r:daler im forradt hir sein, mher nicht; sondern vertröstet uns, das er in 2 tagen in Hamburgk sich kegen uns ehrklerin, wasserleij und wie viele ehr prestieren kan. Vermeint sich aus dem zeugkhause zu Nuernbergk ein parteij, wan ehr Kong. Maj:tt forschafft hette, zu bekommen, und weil uns deucht es unmuglich dem Michel Gynter solche eine grosse parteij zu wege zu bringen und hir auch sonst gar nictes zu bekommen für bargelt, haben wir strax Kong. Maj:tt brieve auf Hollant an Rotgertzium und Louis de Gerdh gesondern dabeij geschrieben. Ihr Kong. Maj:tt sein der meijnung und verlassen sich fast drauff, das ja die munition, so bestellt, nun werden in guter bereitschafft, und deselben allerlengst diesen monat müssen von dar geschipfet werden. Wegen der betzalunge haben wir gemelt, das dafür gudt contentament gescheen sol, und begeren darauf durch tagk und nacht bescheit und antwort. Inmittelst begeben wir uns morgen frue, wils Godt, nach Hamburgk. Kombt kein bescheit, so wil ich nach Hollandt und thuen mein bestes; was menschlich und mugelich ist, sol geschen.

Weiter ist es ein seltzam dingk beij uns, das weijnich kan in geheim bleiben, dan hir wissen die leute, das Kong. Maj:tt eine parteij gelt von der Compagnie haben sol. Nun stechen sie die köpfe zusammen und gibt uns kein prouit in unserm verkaufen,

Efterskrefne vapn och amunition skole Peter Kruse och Erich Larsson bestelle in till H. K. M:ttz behoff, anthen hoos Mickell Gynter von Zul, någon annan i Lübeck eller Hamborg, eller och hoos Lovis de Geer i Hollandh, och dem med förste öped vattn först in Malo hit till Stockholm heller till Riga eller Pernow förskicke.

Musketer sampt fårketter[3: fourchettes] och bandelerer	2000 str
Stormhattar.....	6776 str
Harnesk med sine hattar.....	5016 str
Undervärior med geheng.....	11792 str
Trummor.....	264 str
Pistoler.....	500 paar
Rytteredegen.....	500 str
Chyriss.....	400 str
Luntor.....	390 skip.

auch stost inen des Weyers wesen für den kopf, wiewol noch dise kunte nichts dartzu gethan, entweder zu Dantzick oder Putske einige preparation gescheen. Sondern gestern habe ich ein schreiben aus Dantzick von einem, der dem König in Poelen sein dinge in Dantzick bestellt, gelesen. Der begeret hir von einem, heist Johan Luders, etzliche ankers für im zu kaufen, die vernheme ich sollen dartzu. Das wil ich wol umstossen. Item setzet dise wort weiter: hir in Polen sthet es übel. Der Muskowiter wil mit seiner magt nach Smolentzki; dem seint 20000 man von Cosacken entgegen geordnet. Unsere confederanten liggen in der Lemgow oder Lembergh, und für deren gelt foraus dahin gebraucht der Koningk commissarien, und scheint wol, ehr dises geslichtet. Wirt gegen Johanni ein reichstagh in Polen angestellet werden. Inmittelst thuet der Swede, was ehr will. Item gestern von einem guten freunde vernommen, das der Koningk in Poelen gewisse folmagten ausgeben, in der Nortshee auf uns zu rauben. Das, vermeine ich, können Kong. Majj:tt in Denmarken leichtlich wheren.

Sonsten seint sie in Denmarken so die kauflente gewaltich und haltens auf unser seiten. Imgleichen hir in Lübeck sollen sie dem Polen weijniger dan nichts wilfaren. Item für allem wil notigk sein etzliche unsere schipfe ersten tagk in die shee kommen, sonsten bleibt und ist hir in allen steden für den Weyer grosse furcht, und warten mit verlangen, das zeitung kompt, unsere schipf in der she sein. So balt das geschicht, wollen sie mit haufen nach Sweden und Riga.

Item es ist auch fürgestern ein schiff hie von Libow aus Curlant kommen. Bringt zeitung, das die Polen ein Lubsch schipf $1\frac{1}{2}$ meil von Riga in der Dyne aufgebrant und das unser volk den Polen für Mitow geslagen, davon beij uns wol besser zeitung wirt sein. Item unser volk sollen 7 fürnheme edelleute auss Curlant gefangen, wegk geholt und nach Riga gefuert haben.

Sonsten stheet es hir in Deutschlant sher ubel zu, alle ländere treken fol mit krigsvolk, das auch die armen hantwerker und ander wandersleute nicht zu frieden sondern inen ihre zhergelt, das doch weijnich kan sein, beraubet werden. Der Hertzogk von Holsten zogk vergangen sonntagk hir durch Lübeck. Sein volk hat auch grossen mutwillen beij den bauren getrieben. In summa, wo man hier höret an allen örten, da werden den kaufleuten die guter aufgeslagen und gehauwen und beraubet, und lest sich anseehen, das der handel hir in Deutschlanden muss fast stille stheen oder

grosse noth leiden mit allen waren. Es lest sich noch nicht ansheen, das sonderlich vertrogk in kupfer diesen sommer solt kommen. Die leute seint all melancholisch in handelunge. Godt verlehene der cristenheit den lieben frieden widerumb.

Item ich habe mir auch gestern an einen gemacht, der aus Poelen kommen. Berichtete mir, das ein post für weijnich wochen dar aus Reuslandt mit briueu gewest, und begeret, das der junge prince in Poelen solt mit seinem titul absthen. Item der grosfurst begerte seinen rechten titul von den Poelen, der hette briuee widerumb bekommen. Ehr vermeinte, das widerum der kriegk mit dem Muskowiter werde anghen und die Polen noch zur zeit keine grosse lust nach Liflandt hetten sondern weren wol zum frieden geneigt.

Weiter wollen wir in allem, wie gemelt, unser bestes thuen mit der munitio, aber meines erachtens besorge und befurchte ich mir gentzlich, dafern Hollant nicht das beste thuet, werden wir weijnich bekommen, und dass selbe wil noch späte fertigk sein und dahin kommen, datzu es gemeint ist. Dieses mues ich meinem Hern melden umb nachrichtunge willen. Godt wess, es thuet mir hertzlich whe, ich nicht ein mheres und bessers in dieser sachen kan ausrichten, und where einer in Januarii ausgezogen, man hette hirinne viele verrichten konnen; nun sint alle fursten aufgezogen, dadurch alles verruckt und nictes im forradt. So balt wir bescheit in Hamburgk und von Hollant bekommen, sol ein post durch dach und nacht hinein. Ich bin gesinnet, den Johan Gyldener so lange hir zu behalten nur weijnich tage, der sol durch dagk und nacht mit ein parteij gelt auf Markerö zu. Bitte, das örder mugen gethan werden beij dem ersten post, wan selbes gelt kompt mit Kong. Maij:t passe freij und eijlich naher Stokholm gefueret werden. Vermeijne mit Gottes hülffe beij Gyldener an barschafft nebenst wexelen, so in Maij in Stokholm sollen erlegt werden, in 50000 Suedsche daller übertzumachen. Es ist hir für dismal übel nach r:daler und gar keine r:daler zu bekommen, und die ung[arischen] g[üllen] sint gar wegk. Wir konnen noch nicht zu handeln kommen. Sie wollen noch nicht davon, weil nirgents kein vertrek. Sie haben viele platen und drath, auch andere fertige arbeit; sie klagen, es wil nicht an den man, weil kriegk an allen orten ist.

Dieses weijnige habe ich meinem Hern nicht verhalten sollen in geheim zu melden, für den Hern weijnich zum nachricht. Erich Larson wes nicht, das ich geschrieben, weil noch alles ungewis;

dennoch hoffe ich, es muss gheen mit Gottes hülffe. Wolte Godt, das die munition für gelt zu bekommen were. Wir muchten sheen, wie wirs mechten, aber furcht ist beij mir, das es nicht gheen kan wie es Kong. Maij:t begeren. Item, mein Her, wan auch disen sommer oder kegens herbst einige waren für Kong. Maij:tt sollen einbestalt werden, bitte ich, örder in der zeit mügen ausgehen werden, damit der Compagnie swerer herbstkosten auf solche commission muege efwen ersparet und beij sommers-zeiten mit weijnigerm kan gethan werden. Sonderlich bitte ich, der H. Cantzeler wolte Ihrer Kong. Maij:t, mejnen allernedigsten Hern, mejnetwegen högliche bedancken für die grosse konigliche gunst und gnade, so Ihr Kong. Maij:t mir erweijsen; verpflichte mir solches nach euserstem vermuegen in aller demueteikeit die zeit meines lebens Ihr Kong. Maij:tt und dem lieben vaterlande ein getrewer geringer diener zu leben und zu sterben. Weiter habe ich mit Cordt Gyldener geredet wegen der 20000 daller. Gibt zur antwordt, das ehre gerne wolt gethan haben, hatte ehre für dem umslage gewust, aber deucht im nun unmöglich zu sein einen solchen post aufzubringen. Dennoch hat ehr einen eigenen botten an etzliche vom adel in Holstein geschickt; ob ehr noch etwas erhalten wirt, ist ungewisse; was erfolgt, sol kunfftigh gemeldet werden. Inmittelst uns dem lieben Godt empfolen. Datum Lübeck den 5 Aprilis anno 1622.

Item der wexell an Hans Hanson laut Kong. Maij:tt brieff ist richtig betzalt, imgleichen sol F. G. des Pfaltzgraven, wan bescheit kompt, seine wexel auch der gebuer nach betzalt werden*). In summa, alles hoffe ich sol wol bestellet werden, ausbenommen die munition; wolte Godt sie nur zu bekommen were gegen bar gelt oder guten credit. Ich werde es nicht so genaw konnen nhemen, sondern der compagnie bar gelt und credit muss beijstehen. auf das Kong. Maij:tt mit beiden posten mügen gedient werden. Bitte aber, keiner hievon muge wissen, sonst beschuldigen mir meine mitbruder davon weijnich gelegen, dan ich erinnere mich des Herren wordt, das Kong. Maij:tt dies jhar viele bedurfen; derwegen wil und soll ich alle mittel erdencken suchen, und hoffe etwas zu erlangen. Ein mheres auf dismal nicht, sondern bitte dienstlich mir mein langes dristiges schreiben nicht

*) Jfr A. O:s bref till Pfaltzgreffen af 4 April 1622, *Arel Oxenstiernas skrifter*, I: 2, sid. 443.

für unguedt aufzunehmen, womit uns abermal dem lieben Godt empfoelen.

E. H:tt
A. W. D.
Peter Kruse.

Utskrift: Dem edlenn unnd wolgeboren Herrenn Herr Axell Oxenstern, Ritter, Freijherr zu Kimeta unnd Fiholm, Schweden Reichs Cantzler unnd Radt, meinen grosgunstigen Herren unnd Befordern zu handenn.

Ett bref från P. Kruse kom rikskansleren till handa i Riga den 26 eller 27 Juni 1622: se hans skrifvelse till K. M:t af 27 Juni, *Axel Oxenstiernas skrifter*, I: 2, sid. 463. Möjligen var detta bref dock icke det af den 5 April utan ett annat, senare afgånget; jfr nedan N:o 3.

2. (*Egenhändigt.*)

Lübeck den 25 Juni 1622.

Åberopar ett bref af föregående dag. Sänder 1000 riksdaler: kan för tillfället ej uppbringa mer. Skall däremot, om så önskas, leverera spanmål.

Edler und wolgeborner Her Cantzeler. In meinem gestrigen schreiben *) werden E. Herl[ich]k:tt allen bericht vernommen, weiter übersende ich hiebei im nhamen Gottes mit schipper Pagil Gode einen beutel versiegelt, darin 1000 r:daller. Godt der Her lasse deselben E. H:tt zum handen kommen. Ich habe zu Amsterdam so etwas für meinen Hern geschipft als 1 par gute pistolen, 1 handthammer, wie die Poelen führen, 1 handtdegen und ander klatterej, das ich wol wünschen wolt, mein Her es haben muchte. Der schipfer siegelte aber auf Stokholm. Hette ich gewust, das mein Her in Liflant mit were getzogen, so hette ichs auf ein von den schipfen gesant, so auf Riga gelaufen. Ich wolte meinem Hern hertzlich gerne ein mheres an gelt gesonden haben, ich kan aber itzunt keine mittel haben. Ich werde shen, ob ich noch etwas thuen kan, wan ich mit leibe zu hause komme, sondern begert mein Her 1000 tun spanmal an maltz und gersten, so wolle mein Her cito auf Stokholm schreiben nur 1 wort an mir; ich will deselben strax entweder in Stokholm, Norkoping oder Nickoping liebern. Und da ich meinem Hern und werthen grossen befurderer

*) Ej anträffad.

ein[i]ge dienste erweisen konte, bitte mir zu befelen; ich soll willich beij tagk und nacht dartzu erfunden werden mit getreuwem hertzen.

Ein mheres auff dismal nicht, sondern bitte dienstlich, meiner beij Kong. Maij:tt im besten zu gedencken. Ich furchte mir für Kong. Maij:tt ungedult wegen das es so langsam zugegangen, und ich habe es nicht bessern können, solte es mir mein leben kosten. Was mhue und sorge ich für die amunition gehabt, damit wil ich geschweigen. Hiemit uns dem getrewen barmhertzi-gen Godt in seinen schutz befoelen, der beware Kong. Maij:tt, Ewer Herl.k:tt und unsere gantze krigsmagt. Die heiligen engell wollen sich allwege um euch her legern, auf das ein jeglicher mit guter zeitung muge widerum zu hause kommen und uns mit guter gesuntheit sprechen. Amen. Datum Lübek den 25 Junii anno 1622.

E. Herl.k:tt

W. D. A.

Peter Kruse.

3.

Stockholm den 23 Juli 1622.

Åberopar skrifvelser, afsända från Holland och Tyskland, samt meddelanden genom Jan Rutgers. Om ammunitionsleveranserna. Har gjort en utbetalning på 2000 riksdaler i Hamburg.

Wolgeborner edler Herr, Herr Cantzler, E. G. seinn *etc.* Ich zweiffle nicht, ess werdenn E. G. meine vorige schreibenn auss Hollandt*) undt Teudtschlandt für diessem geworden sein, darauss E. G. werden vernommen haben, wass in bestellungh dher ammunition verrichtet, wie dhan auch Mons[i]eur Johannes Rottgertius E. G. mundtlich wiert berichten, wass ehr in Hollandt darein geschlossen. Die von Deutschlandt hoffue ich werden nun woll übergekommen seinn, dass also die von Ihr K. M:t bestelte ammunition undt ein mehress wiert hinüber sein, woran ich mein högestess vermugen undt eusserligesten vleiss gewendet. Unnter anderen auch habe ich E. G. für diessem zu vorstehende geben, wie dass ich in Hamburg ahn Nijcolaij Basseliern auf Ihr. K.

*) Något bref af P. Kruse från Holland är ej anträffadt. Jfr A. O:s skrifvelser till K. M:t den 7 och 24 Juli 1622, *Axel Oxenstiernas skrifter*, I: 2 sid. 474, 493.

M:t gnedigen behagh gelieberdt 2000 r:dlr, undt weiln ich aldhar whar midt ihren leuten inn accord, kundte ichs nicht wholl umbgehen; hoffue, Ihr. K. M:t werden sich ess auch gnedigest gefallen lassen, weiln ich ess umbs besten willen gethann, Ihr. K. M:t guther nname nicht muchte verringert, sonderen dadurch einn grossess inn auffnehmen kommenn. Und bitte hiemidt, E. G. wolle mein gnediger Herr undt gunstiger befoderer seinn undt bleibenn. Undt hiemidt E. G. Gott dhem ahlmechtigenn empfolenn. Datum 23 Julii anno 1622 in Stockholm.

E. G.
A. W. D.
Peter Kruse.

4. (*Egenhändigst.*)

Salberget den 15 Mars 1623.

Underrättelser från Hamburg, att Kopparkompaniets utskickade väl handhaffva dess angelägenheter. Önskar rådgöra med A. O. Reser upp till Kopparberget för att sätta arbetet där i gång.

Edler und wolgeborner Her Cantzeler *etc.* Weiter verhalte ich in eil dem Hern nicht, das ich itzunt noch ein schreibent aus Hamburgk, den 8 Februarij datiert, von meinem manne empfangen, daraus ich so viele vernheme, dafern unsere leute, so ausge-reijset, sich wol wissen in allen sachen zu schicken. So kompt unsere Compagnie in ein ansheennlich aufnemen, dan ich auf dis stuck 3 gantze jhar gearbeitet, und stheet nun eigentlich darauf, das es mit gutem radt und bedenken geschlossen wirt. In summa, ich hette mit dem Hern um dise sache hochnötigk und andere sachen, dar ich auf practicere, und hoffe es alles zu einem guten auslagk zu bringen, nothwendigh zu reden. Ja auch halte es der Herre für gewisse, das wir wollen in der Compagnie ein gros gelt gewinnen; nun aber mus ich eilentz fort nach dem Berge, dan das gantze werk liegt nieder, und ist ein merklicher schade, das der winter wegk und niemant damit gedient. Davon mit posten weiter. Dafern meinem Hern radt duncket, das ich zu dem Hern kommen soll, wolle mir der Her durch ein zetlein wissen lassen, wil ich abrechen und kommen. Godt wes, wie gerne ich dis werk wolt fort haben, den ich grosse mhue darum gehabt, kan aber swerlich geschen ohne Ewer Herlt guten radt, bedencken und

gute hülfe, sonst mus auch kein mensche hievon wissen. Ein mheres nicht, sondern bitte, der Her wolle mein dristes schreiben im besten aufnemen *etc.* Datum Salberge den 15 Martii anno 1623.

E. G. und Herl.k:t

W. D.

Peter Kruse.

5.

Säter den 25 April 1625.

Förberedelser till kopparmyntningen vid Säter. Kopparkompaniet håller för litet folk vid myntverket, och P. K. har nödgats använda sina egna tjänare samt själf göra en mängd resor: nu vilja participanterna ej ersätta hans omkostnader och fordra äfven, att han skall betala kompaniets förlust på afradskopparen.

Edle välborne Herre, Herr Cantzler *etc.* Ed. Herl:t gifver jagh hermedh tienstvilligenn tillkenna, at arbethet herr vijdh Seetra medh kopperutsklagningh till mynntet och myntningen drifves fort, så myckie det mögeligit ähre, och kundhe komma till at mynte omb dagen 10 intill 14 skippundh, deen eenna dagen mijndre, deen andra mehr, effter som redhskappen holler till och kopparen kan blifve tillsklagenn. Elliest hafver dheth och farrligit herr tillstådt medh dammen för storh flodh skull, och omb sådant jagh i tijdh intet hade förrekommit, hadhe heele verrkit snarligen blifve omb inthet, meen nun hoppes jagh medh Gudhz tillhielp, at det ingen fhara hafve skall.

Vijdare, gunstige Herre och meghtige befoderer, kann jagh Ed. Herredöme ickie förhålla, at jagh hafverr förståt, att Compagnied ganska fåå tienare herr vill holla, och eet sådant verreck at förreståå, som det börr, kann Compagnied dem icke vare utan. Hvadh arbett herr är, ähr inthet till at skrifve. I förledhne ähr hafver jagh brukit mijnna egen tienare dertill, medh deem bestålt, huadh mögeligit varit hafver, ogh sielfver af ogh till förrest emillen Kopperbergit, Nycöpingh och Stockholm, Compagnied till godhe, medh mijn egen omkostnadh; nun hafver jagh något derrför fört till räckningh, hvilket jagh förnummijt, at participanterne deet inthet veele beståå, oanseedt jagh mehr på Compagniedz vägne för omkostnadh hafverr. Jagh önsker af hiertat gierna, änn annan vill finna sijgh, som dheth ville bettere förrestå och migh förlossa. K. Maij:t, mijnn allernådigeste Konnungh och Herre, är jagh i all underdånigheet effter mijnn yterste förmögen villigh at

tiena, hvar Hanss K. Maj:t dedh begerer, så länge jagh lefver, meen änn sådant verck att förreståå måste varre derrtill, hvadh dhertill är af nödhen. Jagh hafver och i lijke måtte förnummit, att participanterne sigh öfver deenn skaden besveeret, som Compagnied på K. Maj:tz afradhzkopper lijdet hafver, och begheret, jagh sådant skolde betala, dedh jagh inthet väll kann troo, och jagh ingen skuldh derrtill hafver, migh och hooss dhee godhe Herrer Cammerådth så väll [som] för Ed. Herredöme sielfver deromb besverat, meen inthet deruthi något kundhe uttretta; måste jagh dedh låthe beståå till dee andhra directorerne[s] tillsammenkommelæse. Hvadh dee nun hooss K. Maj:t våår nådigeste Konnungh ogh Herre kunde erhölle, göre dee sijt beeste, som jagh giort hafver, och bijdier Ed. Herredöme hermedh ödhmiukeligenn, at Ed. H:tt migh deruthi gunsteligen för deem andra endtskijllie ville ogh mijn gunstige herre och befoderer nun som till förrenne altijdh vara och blifve ville. Och befhaler Ed. Herl: hermedh *etc.* Datum Seetra den 25 April åhr 1625.

E. H:tt.

V. V. T.

Peter Kruse.

6.

Säter den 3 Maj 1625.

Dammen vid Sätters kopparbruk genombruten af vårfloden och byggnaderna i strömmen förstörda. Begär, att K. M:t måtte gifva allmogen order att arbeta vid deras återuppbyggande. Har redan anlagt nya dammar och skall sedan börja med hyttor, hamrar och smedjor. Kopparkompaniets direktörer måste uppbringa medel för att hålla det hela vid makt.

Edle, välborne, gunstige Herre, Herr Cantzler *etc.* Ed. Herredömme gifver jagh arme man medh eet bedröfvet och ångstet hierta tillkenna omb deenn stor olyckenn och skaden, som heer skeet är, och önsker migh aldrigh vore födder ogh tusendh gånger sielfver dödenn, at jagh måste lefva ogh komma på deen orten, deer så een storr olycka hender, som deen 1 Maj omb morgen klocken emillen trij och fyra herr skeet är, at igenom Gudz straf öfver alle menniskia-förståndh vatn hafver skurit sigh under mit igenom holldammen och så oplyfttet dammen medh gewalt mit i

tu ogh så vatn tagit öfverhandh och uthi een fierdingztijmman alt varit öfver hvarannan ogh i tuusendh stycken synder, hvadh i strömmen tillförende stått hafver ogh medh myckin omack och fljtt bygt varr, iblandh hvilcket nijo meenskior borrt blifne ähre. Ogh önsker jagh migh, at jagh deen förste af deem heller varit hadhe, meen Gudh deen alzmeghtigh veet mijnn oskyldigheet, och hvarr mann skall vara mit vitne derrtill. Jagh hade bygt dammen effter mit förståndh, at jagh meente, dedh hadhe väll varit förvarit, deertill medh bidiet Gouert Sijlantz, effter hann nun tillförende her så längie varit hadhe, deer han förmodhe någon skade igenom dammen skee kundhe, hann dedh i tijdh seggie vill, derrtill honnom bidiet hafver altijdh at skolle skippe meer vatn. Svarade han migh, hann vill stää för alt, och dammen vore väll så förvarit, och vill han våge lifff och siäl deropå; meen, Gudh bättra, olycken är nun skedh, och min oskyldighet vet Hanss Gudhomelige Maj:t allerbeest.

Jagh hafver icke dheess mijndra tagit sexmännerna af denna fierdingen vijdh Sätra, deem sådant låthe sijhe, och Gouert Sijlantz haft derhooss, deer dee ogh sagt haffve, derr är myckie vatn, och meer veentess till; vore rådeligen mehr vatn at skippa, oanseat dammen varr väll förvarit. Meente Gouert Sijlantz, hann väll så många dammer hadhe bygt, dedh kundhe ingen nödh hafve. Ogh hafver jagh icke deess mijndra dageligen ändå låthit bettra förvarer honnom medh steenkijster och hvadh syntess tienligit vare vill, affton ogh morgen varit deen förste derhooss ogh seenste ifrån ogh omb natten altijdh låtit holla vagt och deem betalt af Compagniedz penningar, meen Gudh bettra, förr eenn vachten kom till gården, hvarr [!] dammen mijt i tur [!], och vatn tagit öfverhandh, at dedh varr omögeligit komma till hielp. Bedier derfor Ed. Herredömme ödhmiukeligen, at Ed. Herl.k:t icke vill vare migh ogunstigh derforre. Gudh veet, at jagh alt hvadh een meenskia mögeligit varit, effter dee ringa gäfver, Gudh hafver gifvit migh, giort hafver. Deesslikest bedier jagh Ederess Herl.k:t ödhmiukeligen, Ed. Herl.k:t ville begåa dedh hooss K. Maj:t min allernådigeste Konungh och Herre, at Hanss K. Maj:t migh bedröfvade mann icke onådeligen deropå vare ville. Mit bedröfvade hierta är migh omögeligit medh pennen at skrifve, och skolde jagh komma der ofvenopå uthi minn nådige Konungh och Herres onåde, så är migh ingen dagh länger at leffva, oanseat jagh migh oskyldigh veet för Gudh och meenskior och dheta medh heela landzenss-enda herombkringh vill bevijssa.

Och effter dedh, gunstige Herre, at deenne saken af storrt importants ogh myckie ligger angelegen och, deess Gudh skee loff, af redhsakppen välbommer, hambrar, städh och annat igenn fijnness och optagen blifver enn fierringesvägh herrifrån, och dheta verckit, neer man medh alfver på tager, kundhe i een kortt tijdh blifve inrettat igenn, men [jag] migh för mijn person ickie fördrijster olåfligen dheta at göra, så begherer jagh ödhmiukeligen at måtte bekomma deropå hastigt beskedh och K. Maj:tz breff, at almogen medh sijn skildige dagzverker och för penningar ville sigh deertill bruka låthe.

Dess emillen hafver jagh begynt nun igen at skla [o:slå] eenn förloren dam ofvenförr och strachz deer nedhenförr; ouenförr deen gamble forruttin forrådelige gamble dammen vill jagh sklåå een nyen storrt holldam ogh deen medh Gudhz tillhielp så byggie och förvara, at jagh vijsserligen vill förmoda, at Kronen ogh een ärligh mann, som af K. Maj:t kann hijtt förordhnade blifve, negst Gudhz hielp skall varra belåten mädh och intet komma i sådan jemmer, som jagh nun kommenn är, Gudh bättret. Sedhenn och strax dereffter vill jagh i Gudz namn påtaghe medh hytterne, hambrar ogh snijdieverckit, deem at byggia och deem bringe uthi een bettra formb ogh art, een dee förre vore. Hafver ogh hermedh seent een egen post effter mester Nilss vidh Sala stadh, at hann ville komma hijtt och taga på strachz at byggia snijdeverckit. Uthi lijka måtta hafver jagh ogh seendt bådh effter tree ander mestare, som hvarr skall taghe sijn hytta förre, och hoppess medh Gudhz tillhielp uthi een kort tijdh myckiet vill förretta; Gudh gifvee nåden och heelssenn.

Gunstige Herre, effter nun thetta stoort [!] olycka skeet är och migh vitterligt ähre, hvadh der angelegit, så veet jagh nun inthet, på hvadh medhel meen [!] dhet besta skole förretage, at al-tijngh i godh välståndh holless. Så beeder jagh Ed. Herredöme ödhmiukeligen, at Edhers Herl.k:t gunsteligen hereffter som tillförennde sigh deromb vill bemöda och optage dee middel, som dertill vill vara af nöden, deem meen kundhe någre finnde, och at dec andra Compagnied-directorerne deruthe sådant bearbete, at altingh kundhe holless vijdh magt een lijten tijdh, Gudh deen alzmeghtighe Ed. Herl.k:t i alla måtta sådant vijsserligen varder belönandes; ödhmiukeligen bijdiandes, E. Herl:t vill hereffter som herrtill min gunstige herre och befoderer vara och blifve. Gudh deen alzmeghtighe, som dheta olycka hafver skee latit, veet

och varder det i andra måtte rickeligen vedergella. Deenn samma Gudh etc. Datum Seetra deen 3 Majj åhr 1625.

E. W.H:t

A. V. T.

Peter Kruse*).

7. Till Kopparkompaniets direktorer. Säter den 4 Mars 1626.

Önskar afgifva relation med anledning af att A. O. ankommit till Stockholm.

Säters bruk öfvertaget af kompaniet från Govert Silentz. Vattenbrist: kan dock dagligen förmynta 20 skeppund koppar. Måste göra en mängd utbetalningar, särskildt till K. M:ts arrendatorer. Sänder ett öfverslag öfver arbetet sedan 10 December samt Govert Silentz' räkning. Nya hyttebyggnader; brist på ekvirke, hudar och kol. Förfrågningar om åtskilliga kompaniets tjänare.

Min tjenstvillige helssan etc. Gunstige Herrer och Vänner, jagh hafuer nyligen ingen advisso haft, och efter jagh förnummit, at dhen välborne Herren Rijckzenss Canzlerr lickeligen i Stockholm, dhess Gudhi skee loff, ehr arriuert — Gudh altzmechtigh vill och Hanss Kon. Majj:tt nådeligen bevara och medh gladelige tidningar Hanss Majj:tt till oss förhielpen in saluo —, så hafuer jagh E. H:t omb alt tilståndh heraf villet aduissera, dermedh Ed. Herl.k:t omb alt godhe relation gifue kann.

Brukit anlangende, ehr det nu alt utur Gouert Sijlentts hender under Compagnie, och gåår temligh efter begynnelsen för sigh. Förhoppess medh Gudhz nådige tilhielp, komma vij igenom vinteren och fåå mehr vatn, at det skall gåå better fortt. Vatn ehr svåra litet, så at jagh medh storr mödh[a] och arbete alt låter grefuie, efter som det dageligen minsches. Förhoppess lickvell at skrapa så myckie, at vij komma igenom vinteren. Vij komma ännu lijkvell dageligen mest till tjugo schippundh medh

*) Äfven till K. M:t skref P. K. om olyckan. I Riksregistraturet finnes K. M:ts svar, dateradt den 9 Maj, hvori meddelas, att tre kompanier knektar fått befallning att arbeta vid byggnadernas återuppförande, hvarjämte P. K. ålägges att »på dedh fogeligeste handle medh allmogen i Sättra och Nääs gårders lähn, dedh de någre dagzwerken dertill förhielpa vele, eftersom Vij siellfue genom Våre här bifogadhe bref hafue dem derom tillskrifua låtedt». Detta bref till allmogen är af samma datum, den 9 Maj, och därjämte har antecknats: »Samma mening till Västre och Östre Dalarne»; likaså finnas anteckningar om order till öfversten Åke Oxenstierna att förordna 3 kompanier af sitt folk för 14 dagar till Säter och om bref »till Mester Niells, att han strax begiffuer sigh up till Sätters gårdh att arbeta på dedh brukedh, som förfallidh är».

myntningen, men medh huadh mödhe och stort besuer det sker, huarder[?] vb. Larss Skytte det utann tviffel hafue berettet. Kopperbergit fåår dhageligen vacker endtsatt, både som sendess dijtt och herr betaless. Her kommer så myckie folckitt, som bedie och plaga migh, dee som nödigst ehr, att jagh dem måste hermedh endhsettia på dheress sedhel, och i synnerhet snart alla arrendatores, som nu skole betala i Kon. Maij:ttz rentecammer, komma dee medh Compagnieess sedhler, klaga, at de vet sigh ingen annor råd Kon. Maij:tt at betala, så at jagh effter huar annor hielper dem sin kooss, effter det och för Compagnies reputation vill vara.

Huadh elliest ifrån den 10 December passeret ehr, hafue Ed. H:t af inlaghde förslagh*) at sijhe, deruthi Gouert Sijlenttz räckningh, derutur hann ennu rester i rååkopper at lefverera 104 schip:d; dertill hafuer han nu sökt alle krattzer ihoop, så at jagh förmener, han dem vell skulde fåå derut, men nepligst trorr jagh, at det skall gåå öfuer. Till bygningen hafuer jagh och alla præparatoria latit inkiöpa. Förmänner, så snart blyt vedherkommer, at fortfhara som och alredha begyntt ehr medh den nedhersta begynta hyttan, så seden i lijka måtte medh dhen andhra, meen dhet låter sigh intet ansijhe, at meen ändå skulde fåå een hytta nedhenföre mehr som een, förutan den som för begint vhar. Huadh tienligst vara vill, skall ingen flit deropå spart blifue. Ekeverkit ehr och något hijttkommit, och een godh dehll under vegen. Hafuer jagh det för vijst, som jagh nu sijher, det skulde intet hafue sket. Eketreen ehr aldheless intet, som dee borde vara, och dhet tyngar almogenn myckie medh körssle. De fyra tree-ihopsatte velbomer holla sigh vell, och alt annat verkit, som i vinter huggit och kört ehr, hafuer en annan art som i sommerss. Omb barkade huder i Stockholm at kiöpa [äro], vore och vell af nödhen. Nedherifrån landh ehr inge kommen, och her oppe vill de hafue fem dhaler för stycke. Kann meen dem fåå better i Stockholm, ville I aduissere, så later jagh ingen kiöpa heroppe. Huru det skall holles medh messingzbruck, måtte jagh och cito hafue beskedh omb. Omb jagh skall sendha Johan Nöltingh utt eller icke, deromb begerer han vetta beskedh. Koll kommer herr svara litet, som i Gouert Sijlenttz räckningh ehr till at sijhe. Jagh låter nu sielf gifue utt penningar derför, och komma endå litet. Vill det intet annorss vara, måste vij lhåte kolla sielf i sommer. Jagh hafuer

*) Ej anträffadt.

och låtit förvara holldammen, så att jagh förhoppess, omb Gudh ickie vill synnerligen strafua, han aldrih skall ferress [o:fürdas] den vegen, som den förre gjorde. Jagh hafuer ogh tilförende begeret vetta, hurulhedess det skall blifue hollit medh Compagnies tienare; [gå] h]ehr ombkringh, och dee ville dageligen eta och drickia, [der]till måste meen gifue dem penningar; derför begera jagh vetta, hvem Compagnied vill beholla eller icke, så och medh denna Johan Person, omb han skall tiena lengare; ville I stadga och honnom nu på dheta åhr, huadh han skall hafue, och huarför han skall tiena. Och edher hermedh samptligen Gudh den alzmechtighe venligen befhalet. Af Säter denn 4 Martii anno 1626.

E. a[1]t. V. V.
Peter Kruse.

Utanskrift: De ädhle, välborne, välbördige Herrer Guuerneur och Directores öfuer Kopperr-Compagniedt, min gunstige herre och vänner, dheta välvilligenn.

Påskrift: Ankom dhen 7 Martii.

Lakunerna hafva uppkommit därigenom, att ett litet stycke af papperet rifvits af under sigillet.

8.

Säter den 18 Juli 1627.

Spannmålspriset stiger i Bergslagen, men skörden lofvar att blifva god. Kopparbergsgrufvan och Blispbergsgrufvan mycket gifvande. Sätters bruk i gång; gårmakeriet ger 50—80 skeppund dagligen. Kompaniets gubernator samt Carl Bonde och Carl Sparre hafva inspekterat. Har inrymt den nye myntmästaren halfva Björnhyttan; han begär också en gård. Klippingarna mottagas med misstroende. Ett par järngrufvor, som nedlagts, äro åter upptagna.

Meinen bereitwilligen diennst etc. Edler unndt wolgeborner Herr Cannzler, E. G. H:t thue ich zum fleissigstem bedanncken für beweiste wolltheten, erbiere mir solches gerne nach höchsten vermuegen zu verschulden. Diesses, grossgunstiger Herr befurderer, mit weinigen hisigen zustandt zu verstendigen, wan wer etwan, unser allergnedigster Koninck und Herr nach allem fragenn werde.

Hie obenn in Dalern und Kupferberge steht ess, Gott lob, recht woll zu; Gott seij gelobet, habenn biss her noch de thun spanmall konnen umb 14 mark (4 d:r), heben begynt nu zu newen, kompt in 18 mark, wollen nun wol von 5 d:r sagen; ist eben in der hewzeit. Kommen keine bauren auf; man hoft, wils Gott, balt besserungh. Der verleye unss gut wetter; biss her ist ess sher kalt und alle tage regenn gewesen. Dass liebe korn und grass ist, Gott lob, sher woll geäuet, der helfe ist inn de scheunen.

Die Kupferbergs grube gibt, Gott seij danck, so schoenen malm, wie in manchen tagk nicht geschen, gibt auch viel bessern kupfer, wie vergangen jhar geschen. Gott der Herr erhalte sie lenge. Dafern kolenn zu bekommen, wirt, wilss Gott, diss jhar viele kupfer fallen.

Alhie die Bitzebergz grube, da ist das wasser mehrenteil heraus, kunftigen monat bleibt sie gahr trucken; da äuet sich, Gott lob, eissenmalm mit hauffenn.

Dem bruke alhie belangende, ghet täglich fort, und treibe so viele mir menschlich undt muglich ist. Ghen nun 4 kratzofuen, das der kupfer von vergangen jhar rein heraus soll in kurtzen tagen, damit alles in vergangen jahrs rechnungh kann gebracht werden, derauf hir nun auf Sätther tagh und nacht gearbeitet wirt, durch den Stockholmschen buchhaltern unnd die anddern.

Wass sonnst advisen wass biss dato im bruk alhie fürricht-
tet, davon haben Kon. Majjt vom Herrn Gubernator specialiter guten bericht, der disen sommer hie gewesen und sieht, wass täglich mit disem werke zu thuen. Carll Bonnde undh Carll Sparre sein in gleiken hie gewesenn, alle dinge nachgesehn und nun wegen dess Olufsmesse-marketz gelt-mangel ein iglicher auf seinen ordt aussgereiset, unsern beschlossenen order nach zu leben, damit, wen die bergzleute nun mit haufen ausskommen um ihre oxsen zu kaufen, kunnen mit gelt und guten bescheit furniert werdenn.

Hie am bruck kommen wir dess tages mit gaarmaken 50, 60, 70, 80, habe ess einmall über 90 schip. gehebt, aber de herde muessen oft gebessert werden. Also ghet es in 50 und da ueber. Diser kupfer kann all in Unngarischen platenn den andern tagh, und ein viele mehres, wen es begert wirt, geschlagen werdenn.

Ich habe dem muntzemeister die halbe Biörnhutten um sein schrodt zu smeltzenn und um zu smiden mit 2 hammar und 4 herden eingereumbt neben 2 meistern mit ihren volck; wir haben dan nach unser nottorfft reichlich von werken und ein übriges.

Dieser newe münztzemeister ist ein gahr fleisiger förstendiger man, ehr hat hie das werk gelecht; glaube nicht, das der ein gleichen münztze in einem königreich gefunden wirt, er sagt selber, dass Neuköpingsche ist hiebei nicht zu fürgleichen; ess soll in wenig tagen sein proue thuen. Gott gebe viel gutes damit auszurichten. Es will künftigh übel werk mit denn klippingen geben, de leute sollen sie übel nhemenn wollen, wie mir itzunt einer bericht, der vonn Hedemora kommen ist, ihm gesagt, weil ehrsten mal kaufen wollen: hastu runde kupfermünztze, soltu de tun um 4 $\frac{1}{2}$ d:r, klippinng aber soltu mir 5 d:r geben. Der münztzemeister begert, man soll ihm einen münzergarten mit einn haufen wonungen [geben], darin ehr soll und will all sein volck bei sich haben. Bitte ganntz dienstlich, das unser gnedigster Königk hirauf resolviren wolte und ich ein Königgl. befel-schreibennt solches zu bauen bekommen muchte. Darff mir sonsten nicht unterstehn; habe ihm sonsten ahnerbotten hie aufs könningzgarten einzureummen, wen es auch der ganze garte where. Ich mach sehn, wo ich bleibe. Inn summa, ich habe ingefurdert und thue es noch, das er ein genuegen. — Ich habe nun 2 mahl das holz [ingefurdert], damit die newe kircke alhie sampt allen bredern solte gefertigt werden. — Ist und ghet noch alle tage zu der newe münze. Ehr hat das alte wesen, so kein geringes gekostet, gantz und gar heraus gerissen, und wirt nun abermal ein grosse gelt darann spendert. Und wiewoll ich einn genaw auge mit darauf habe, grawet mir doch, das wan die unkosten auf die münztze viele betragenn, mir denn de haut folgescholten wirt. Ich nehme Gott zum zeugen, ichs nicht besser kann.

Ich binn auch im werke 1. zuo meill, 2. dreij meihl hievon in der wiltnuss gute eisenngruben aufzunhemenn, so für viele jharenn, wegen mangel von volck, nidergelecht, da Kon. Maij:t und die Crone grosse nuzen von haben können. Sein schoene strömmen und holz überflüssigk nha ahn denn grueben*). Ist jammer schadhe, solche gelegenheiten ungebraucht ligen solten. Gott der Herr helf unsern allergnedigsten Königk und Herrn doch einnmall mit einem gutenn frieden zu hause, so mäs ein junger man hieher, den hiefür in zu laufen; ich will mit Kon. Maij:t handeln und in den wiltnussen, da kein mennische kompt,

*) I Riksregistraturet finnes anteckning om ett kungl. bref af 18 Mars 1627 till P. Kruse, »att han skall låta optaga den jerngrufvan vidh Sättra, som hafver en longh tijdh legadt öde, och handler med allmogenn, att huar gör dertill itt dagzvercke».

werken bauen, kupfer und eisenn machen und Ihr Maj:t jhärlich ein par tausent thaller zoll davon geben. Weil ich keine zeit, reite ich unterweilen des nachtes zu holzwerz ahn und finde und beshie die herligen strömmen und gute gelegenheiten, und nun ist entweder menschen oder vñie damitt gedient.

Wen so eines gelegenheit, bitte E. G. H:t ganz diennstlich dieses beij Ihr Maj:t ahnnzubringen und mir ein klein antwort wissen lassen. Ich verschulde es mit aller danckbarkeit. Ein mehres auf diissmal nicht, sondern bitte, E. G. H:t wollen mein geneichter befuederer allewege bleiben, womit uns dem fromen Gott empfoelenn. Datum Säther den 18 Julii anno 1627.

E. G. H:t
allzeit bereitwilliger diener
so lange ich lebe
Peter Kruse.

9.

Säter den 18 September 1635.

Efter ett stort gruffall vid Stora Kopparberget förliden vinter arbetas nu på grufvans upprensande. Konsterna stå i följd af vattenbrist. Nya schakt böra upptagas.

Högh- och välborne Herr Cantzler, nådige Herrc *etc.* Efter Eders Nâdes tienare Erick Jonsson uthi hast ähr hijtt up kommen och jag af honom förnummit hafver, at han sigh cito uth till Tysklandt åter till Ed:s Nådhe förfoga täncker, hafver jag inte kunnat underlåta Ed:s Nådhe medh denna min underdånige skrifuelsses besökia och först aff hiertadt tackar Ed:s Nådhe för det myckna goda *etc.*

Huadh denna landzorten och mit ombetrodde landzhöfdingedöme, Kopperbergzlagenn och Österdalerna, vidhkommer, står här uppe, Gudhi skeep loff, rät väll till, så at heela landet hafver orsaak at tacka Gudhi och Regeringen för ett gott regimente; Hans Gudomelige Maj:tt värdigas detsamma nådeligen längre förläna. Grufvenes tilståndt belangendes tuifles inte, Ed:s Nådhe nogh för detta vetterligt ähr, huadh stoor fall förleden vintras skedde, medh huilket bergzmän heela sommaren och ännu heela vinteren nogh hafve giöra at bränna och upvinda jordh och gräbergh, och alz-

ingen godh malm hafver sedhan vanckat, för huadh skull ingen godh och så mycken koppar [är] fallen sedhan som för. Men medh Gudhz hielp förvente vij i vinter grufvan och godha rum igen, huilke nu alredho, Gudhi skee loff, begynna låta sigh see och förnimma. Här hafver varit i fior och ännu ähr en stoor torcka, at mycken mangel ähr på vatn; alla konster stå, och fördenskul förtager oss vatnet bästa rumen i grufuen, som vij hafue; man förhoppas snart böter därpå.

Elliest, Nådige Herre, ähr allredho och blifuer grufvan gammal och uthbrändt, så om icke Cronan kostar något märckeligt opå at sökia igenom nyia schachter godha grufver igen, dem vist finnas, så ähr förmodeligen, at grufvan faller och slår uthi en klimp, huilket öghensken uthvijser, när man går der neder och granneligen peelarna och huadh lasten bära skall beseer. Detta Eders Nådhe om denna landzortz tillståndt jag i underdånigheet vill hafva communicerat medh ödmiuk begären, Eders Nådhe altijdh som hærtill min och mina fattige barns gunstige och nådige herre förblifva ville. Härmedh Eders Nådhe *etc.* Datum Säter den 18 Septembris anno 1635.

E. N:des
underdanige och väluillige
tienare så lenge jagh lefuer
Peter Kruse.

10.

Hedemora den 31 Oktober 1639.

Svar på en A. O:s skrifvelse af 27 Okt. Penningar sända till Tidön.

Höghedle, välbårne, nådige Herre, högdtährade gunstige patron *etc.* Eders Nådes gunstige skriffuelsse aff den 27 Octobris ähr migh den 30 eiusdem väll tillhanda kommen. Huad E. N:s penningar anlanger, haffuer jagh dem med ägen tienere länge säden till E. N:ds gårdh Tijdöön försändt. Tuiffler intett, att de ju icke ähre framkompne. Forlönen anlangende, effter penningerne ähre aff affradzkopperen tillmyndtede, och han med skiutzfarder ährligen pläger uthsändes, vare dette E. N:de undertienstligen kunnigt. Förmoder, E. N:de sigh gunstligh sådent behaga låter och min

gunstige herre altijd bliffuer. Jagh föreblijfuer *etc.* Aff Hedemora den 31 Octobris anno 1639.

E. N:des
altijdh väluillige tienare
så länge jagh lefuer
Peter Kruse mp.

11. (*Egenhändigt.*)

Säter den 28 Juli 1648*).

Har med anledning af ett bref från A. O. tillhållit några Dalkarlar att utföra resterande dagverksarbete. Ber om A. O:s bemedling för att sonen Peter (resident i Moskva) måtte erhålla tillräcklig aflöning för att betala sin i Moskva ådragna skuld. Beklagar sig öfver förluster, åsamkade i kronans tjänst.

Högvelborne Her R. Cantzler, nådige Herre och megtige patron *etc.* E. Exell:tz gunstige bref medh lackeijen bekommit anlangende om Dalekarlers resterande arbete.

Så hafuer jagh them theres försumelse igönnem befallningzmannen förhollet. The lofua förste dagen ville begifua sigh uth och theras arbete fulborda, dertill jagh them yterligere medh all flijt tillholla vill. Gudh gifue, jagh E. N:de någon behageligh dienst kunne beuissa, så gierna jagh sådant af hiertat gör. Allernådigste Herre, min gamle megtige patron och beforderer, jagh kan icke så longe jagh lefuer nogh beröme och tacke E. N:de för de många stoorä välgjeringar, migh och mine fattiga barn af E. N:de beuiste äre. Vij viliom bedia Gudh af hiertat samptligen, han sådant vedergella och belöna vill, och alt dæth jagh sampt mina barn E. N:des höga familia medh någon dienst kunne beuijsa, ærkenna vij oss pligtigh som skyllig, så longe vij lefua.

E. N:de beder jagh ödmuikeligen intet tröttes vidh migh at än ytherligare hielpa, at min son Peter motte kunne blifua befordrat ifrån Muskow och [erhålla] så mycket till sin nötorfftigh underholdh at betala sin skuldh i Muskow medh och [komma] medh et erligit nampn därifrån. Hans tienare hafuer varit här

*) Af 20 Aug. 1641 föreligger ett bref, som uttrycker P. K:s tacksambet för att A. O. skaffat en anställning åt hans son Frans och därjämte innehåller en rekommendation för en annan af hans söner, Jäasper.

hooss migh, begerer af migh unsätning*). Gudh veth, jagh ingen legenhet dertill hafuer, emedhan jagh min förmögenhet upå mine barn anvendt, at de kunne medh tijden blifua duglige till Cronones och fäder[nas]landzens tienster, thädh öfrige förlorat upå afgången af oreen koppar vidh dätta bruket, huaröfuer jagh migh ofta bcsuert, at jagh intet kunde komma till medh arbetzlöönen, men intet blifuer hördt. Migh var lofuat arbetzlöönen medh specie r: daler betala; moste låta migh nöija medh 3 daler kopparmynt. The, som effter migh toge garmakerijt, finge strax för skip. 12 daler k. m:t; jagh moste taga 5 $\frac{1}{4}$ daler medh mhera, som jagh för 2 åhr sedhan för Hennes Kon. Maj:t och then Konungzlige Regieringen underdånligen andragit, och jagh förtröstning bekom, jagh til min stoora lidne skades oprättande skulle fåå några godz i Finlandt**). Kom såå then villervallen medh Hinrich Oloffson och andre i Cammar, at jagh för höga bestelningar, tåå Regieringen var belastat medh, till ingen befordring kunne komma. Jagh lefuer ännu i then visse förhopning, at min gamle mycket gunstige herre sampt de andra gamla godha herrer, som vell vätta, jagh nu öfuer 40 åhr mina ringa, doch välmenta tienster troligen Cronan beuijst effter min pligt och jagh skyllig är, så lenge jagh lefuer***). Gudh veth, jagh blifuer gammall. Behöfde väll upå olderdomen någon befordring, huilket jagh Hennes Kon. Maj:t min allernådigste Drotning och den höge Kon. Regieringen visserligen om betroor näst Gudh then allerhögsta. Salige Kon. Maj:t, glorvyrdigst i åminnelse, hafuer migh ofta mycket gott lofuat, hadhe lijfstijden varit, Gudh bättre. Doch tackar jagh Gudh, Hans salige Kon. Maj:t af hiertat sampt E. N:de för then stoora gunst och befordring, migh intill denne dagh är rijkeligen vederfaren. Herre Gudh bevara fäderneslandet och höge öfuerheten. Han välsigne huars och ens kall och ståndh, han låthe E. N:de lenge lefue och väl mää, migh fattige gamle thienare sampt mongen till tröst. Den godhe Gudhen bevara och ledsaga vår godha fromma herre, H. Erich Oxenstiern, medh sina helga änglar

*) Ett bref från Peter Krusebiörn i Moskva till regeringen af 28 Mars 1644 rörande bl. a. hans »difficulteter och besvär opå den orthen» besvaras af regeringen den 16 Maj s. å. Riksregistraturet.

**) En skrifvelse från P. K. till rikskansleren, hvari han anhåller om dennes förord för en supplikation till K. M:t om »någre godz uthi Finland», föreligger utan datum. Huruvida den är att hänföra till det tillfälle, hvarom P. K. här talar, eller tillkommit senare, har icke kunnat afgöras.

***) Senare delen af satsen uteglömd.

upå sin longa resa*). Honom oss troliga befallendes. Datum
Säter den 28 Julii anno 1643.

E. N:des
underdanige W. T. S. L. J. L.
Peter Kruse mp.

12.

Säter den 30 Juni 1644.

Allmogen i Sätters landshöfdingedöme vill ej låta sig förmås att lämna folk
till den kår, som skall rycka in i Jämtland, såsom regeringen begärt.
Ett par motspänstiga fångslade. Muntliga meddelanden genom lands-
höfdingen Johan Berndes.

Höghvälborne H:r Rijkzcantzeler, nådige Herre och mechtige
patron etc. E. Excell:tz fogar jagh (näst een ödmiuk tacksäjelse
för den stoora gunst och nådhe, som migh och mijne barn aff E:s
Excell:tz altidh vederfaren ähr), ödmiukeligen förnimma, huru så-
som jagh monde hafva på det aldrahögste som mögeliget vara
kunnat effter min plicht och skyldigheet hoos allmogen här i mit
landzhöfdingedöme arbetat, att dee sin emillan (effter H:s K.
M:tz och den Kongl. Regeringens breff**) giöre et uthskåt folk, som
kunne gå in åth Jemptlandh, der fienden uthdrifva, så ehuru väl
iagh migh derom vinlagt hafver, hafver man dem dertil intet
kunnat förmå, förmedelst störste dehlens stoora fattigdom, at
kunna sigh oppå eller til en så lång march medh födo uthrusta,
eij heller fins något i vägen öffuer dee stoore skogerne, som man
til tarflig hielp kunne få, ty uthi Herredahlen ähr stoor hunger,
och dee der boendes ähre beropa sigh oppå och migh præsenterat
hafve välborne H:r Hindrick Flemmings dem gifvit fredzbreff och
lofve sigh som rätte undersåthare vara trogne under Sveriges crono
och gifva oss all kundskap; tyckes fördenskuldh allmogen omöge-
liget vara den longe vägen genom Herredahlen til Jemptlandh
kunna framkomma. Och der Dahlekarlerne änteligen forth skulle,
och om så hårdt påträngde, så hafva dee gifvit mig till svar, at
dee vilia hafva heela Dahlelaget och dee ifrån Kopperberget medh

*) Erik Oxenstierna begaf sig år 1643 ut på studieresor i utlandet.

**) Af 24 Maj 1644, Rikeregistraturet.

sigh, hvilket (aff serdeles orsaaker) ståhr i noga betänkiande, om det rådeliget vara skulle blotta denne landzorthen, helst Kopperberget, som sådan (til at väl förvahas) hög och stoor macht oppå ligger, och förähn dee så effter Dahlekarlernes begären fölies åth, synes omögeliget dem medh godo någon vardt emot fienden så langt bort bringa kunna. Men til at försevara landzåndan här vedh gräntzerne, dertil skal här (näst Gudz nådige bijståndh) ingen brist vara, uthan ähre alle dertil bemannade*).

Eliest så fins här i mit höffdingedömmе några mothvillige uproriske sällar (dock strax corrigerade), som jagh hafver låtit i fångelse sättia, dem annoterat och i fast borgen tagit, iblandh andre een medh några sijne grannar i Tuna sockn, för hvilken proubsten och deres kyrkioherde vell:de Mester Simon skriftteligen hafver intersederat, sedan han för dem uthi socknestugan en skarp predican och förmaning giordt hadhe, hvilken så väl som mitt medh dem gjorde tahl syntes heela församlingen, i synnerheet dee äldsta, svåra til hiertat gå, och uthlofvadhe [de] bättringh och vilia taga sigh til vara för een sådan obetänksamheet; samma förskrift jagh E:s Excell:tz här innelyckt försänder**).

Hvadh mehra aff nöden vore E:s Excell:tz omständeligen at notificera, beror sigh opå Landzhöffd. H:r Johan Berendes munteliga förklaringh, medh hvilken jagh om alle saker hafver til rådز varit och väl veet, huru som alle saker här i landzåndan förevetta. Allenast ähr detta E:s Excell:tz i allsomstörste ödmuikheet notificerat, befalandes etc.

E:s Excell:tz
ödmuike och trooskyldige tienare
så lenge jagh lefver
Peter Kruse mp.***)

Actum Säter den 30 Junii 1644.

*) Ett föregående bref från P. K. om denna sak besvaras af rikskansleren i regeringens namn den 10 Juni. Riksregistraturet.

**) Ej antråffad.

***) Ett bref af 23 Nov. 1645, dat. Säter, underrättar, att P. K:s hustru afidit den 16 Nov., och inbjuder A. O. till begrafningen i Säter den 7 Dec.

GEORG GRISSBACHS
BREF
TILL
RIKSKANSLEREN
AXEL OXENSTIERNA

1634—1648

Underrättelser om bergverkens tillstånd: Kopparbergsgruftan i godt stånd, ett nytt schakt upptages; Löfåsens silfver- och blyverk artar sig bättre än förr; vid Salberget vindkörningen afskaffad, 2000 löd. mark vunna under föregående år; Nya Kopparberget gifvande; i Tysslinge sockens silfvergrufva ännu mest bokmalm; Västerviks, Skinskattebergs och Garpenbergs kopparverk utarrenderade.

Hochedler unndt wohlgebornner Herr Reichz-Cantzler, gnädiger Herr, E. Hoche[dlen] Gn. wünsche ich in underthenigkeit vonn Gott, dem allemächtigen, ein glückseliges unndt freudenreiches neuwes jahr, nebenst erbietung meiner underthenige dienste nach vermögen etc. Unndt kan E. Hoche[dlen] Gn. mit dieser occasion underthenig zu berichten nichtt underlassen, wie etzlicher massen die löblichen bergkwerken, nun zur zeitt, hier ihm Königreich Schweden befunden werden, als nemlich beij dem grossen Kopferberg ist die grube, Gott lob unndt danck, noch in guttem wohlstandt, zudem seindt auch noch in allen örtten, welche nun gebraucht werden, schöne anbrüche. Im verflossnen jahr 1633 ist aldar ein zimlicher post an schwartzkopffer gemachett worden. Es ist wohl zwar etwas ins werck gestellet, einen neuwen schacht beij der gruben niederzusencken, unndt wofern derselbige seinen fortgangk gewinnen mach, so verhoffe ich, negst göttlicher hülffe, dass dass werck soll der Cronne unndt dem Bergkschlagen zu grossem nutzen gereichen.

Löfåsens silber- undt bleijbergkwerck hatt noch biss dato keinne sünderliche aussbeutte geben wollen, es hatt sich aber vor kurtzem etwas besser angelassen, dass ich verhoffe, nügst göttlichem beistandt, hernacher dessen orttes mehr silber unndt bleij zu machen, als jemahls beuorn geschen. Beij dem Salbergischen silberbergkwerck habe ich die windekörningen, als nemlich 11648 styck, welche zu vorn seindt auf wasser farende, beij der grubengangen abgeschaffet unndt habe, Gott lob, die grube drocken, so

dass die wasser nicht hindernis thun; werden nun für selbige windekörninger von den underthannen kollen, wasche undt ander dergleichen mehr gelieffert. Zudem wirdt alhier ein neuwe wasser-kunst gebauwet. Wan dieselbige verfertigtet, hoffe ich, wilss Gott, dass sie sommer unndt wintter gehen soll. Es seindt auch zweij neuwe puchwercken aufgerichdet, dass eine mit zwölf stempfell, dass andre mit achtzehen stempflen. Im vergangnen jahr anno 1633 seindt beij zweij thaussendt lödig mark silber beim Salberg gemacht worden.

Dass kopfferbergkwerck in der Finnmärcken in Lindesåhs sochen lesset sich, Gott lob undt danck, sehr wohll ahn, dass man verhoffet, nächst göttlichem segen, wofern es also seinen fortgang beheltt, gleich wie es sich nun andeudett, soll mit der zeit ein junger Kopperberg aldar bleiben. Die grube ist nicht mehr noch zur zeit als 9 lachtter dieff, unndt haben $9\frac{3}{4}$ lachtter langk sohle, undt ist vor beiden örtten schön ertz, ungefehr 4 lachtter mächtig. Der liebe Gott gesegne weiter. Ess ist auch in Wermerlandt beij B[j]örckskogznäs ein silbergrube gefunden worden, hardt beij der sehe, undt ist nun dief zweij lachtter, hatt, Gott lob, einen schönen anbruch; wofern aber die ertze nicht zu schleinig flach under die sehe fahllen wolten, hette man gutte hoffnung, negst Gott, es soll ein gutt werck bleiben. In Tysslingz sochen beij Örebro wirdt in derselbigen silbergruben noch meistlich puchertze gewinnen, dan die ertze sich noch nicht wollen zusamen geben. Es hatt Ihre Gn., Herr Carell Bondhe, aldar ein neuw puchwerck lassen bauwen, und ist auch albereit etwass silber dess orttes gemacht worden. Das Wästerwijckz, Schinschatterbergz unndt Garpenbergz kopfferbergkwerck, dieselbigen seindt noch in vörigem wohlstandt undt haben, Gott lob, noch schöne anbrüche; jedoch so seindt diesse bergwercken noch verarrendiret. Stehet aber in zweiffel, ob sie lenger werden gebrauchet werden, dan die Herren Reichsräthe gnädig gesinet sein, fürbemälte dreij kopfferbergkwercken gantz still zu legen.

Diesses E. Hoche[den] Gn. wegen der bergkwercken habe ich in underthenigkeit zu verstendigen geben wohllen, unndt theue hiermit *etc.* Actum Stockholm den 21 Januarii anno 1634.

E. Hoche[den] Gn.
 underthenigster undt gehorsammer dienner
 Görg Grissbach mp.

2.

Väsby den 25 Augusti 1640.

Makelösen (i Salbergsgruftan) länsad från vatten. Carl Bonde nyss anländ.

Wollgeborner, Edler Herr. Ihr Gnd. sein meine jederzeit bereitwillige dienste bevohr. Und verhalte Ihr Gnd. freuntlich und in eile nicht, wie dass wier, Gott seij gedancket, nun auss der Mackeloss dass wasser gäntzlich heraus bekomen und den 25 hujus das erste fewr gesetzet; übersend deswegen I. G. zum wahrzeichen einen handtstein. Und verhalte Ihr G. auch freuntlich nicht, wie dass eben selbe zeit, wie ich mitt dem wasser fertick wahr, I. G. Carl Bohn[de] alhie zum Sahlberg beij mier arrivieret, gleich als wen er dazu verschrieben wehre. Solches hab ich I. G. in eile nicht verhalten wollen, deroselben verpleibent stets

E. H.

dienstwilligster
Görg Grissbach mp.

Datum Wessbue anno 1640 den 25 Augusti.

3.

Väsby den 2 Maj 1642.

Bokverken vid Salberget hafva ej kunnat hållas i gång, emedan hästarna ej förmå framföra vaskmalmen. En ny hytta uppsatt. Spökerier. Skall resa upp till Kopparberget.

Höghvälborne nådige Herre, Herr Axel Oxenstierna, Ed:s Excellenz skall etc. Eders Excellenz låter jag underdånigen förnimma, att vidh H:s Kongl. Maj:tz bruk här vidh Sahla står, dess Gudi skee lof, väll til, och bekomme skiön malm uti Maaklösan, förbättrar sig och dageligen. Jag ähr och uti den vissa förhopning, att näst Gudhz nådige välsignelsse ett stadigt värck här blifua skall. Elliest låter jag och arbeta på tu andra rum uti den förhopningh att komma snart på botnen, där man Gudhz rijke välsignelsse förmodar. Men det förledne månadh så litet sölfuer ähr tilvärckat, ähr eendeles orsaken, at man bookvärcken icke nödh-

torffteligen hafuer kunnat fordra, dogh icke för malmlösa skuldh, uthan efter hästerna uthi foderlösa och detta våårbruket ähre så machtlösa blefne, att de icke förmå framföhra vasket och således bookvärcken försatte ähre, eendeels och, att man ej heller dem, som velat smälta, hafuer kunnat vedh hyttorna förfordra. Detta fördenskuldh häreffter att förekomma hafuer jag låtidt opsättia vidh Sahla en ny hytto medh fyra ugnar, lijka såsom den andra; förmoder således detta feelet förekommit hafua.

Vijdhare, det Ed:s Excell. jag ödmuikeligen och underdånigen icke kan förhålla, ähr att nu uti een kort tijdh något spökie tuå åthskillige reesor hafuer sig låtidt see uthi een karls lijcknelisse för dem, som om nattetijdhnen på Cronones arbete stadde vore uti grufuan, dogh dem intet ondt tilfoghat, allenast at den eena ähr mächta siuk blefuen däreffter. Det berättas, sedhan det stoora fallet skeedd ähr, sådant icke händt vara, och så mycket jag kan döma om, håller jag det för ett gott omen; Gudh gifue een önskelig effect.

Anlangande Stoora Kopperberget förnimmer man icke annat än att alt står väll till; dogh dess vissare kundskap därom att fatta, begifuer medh välb:ne H. Landzhöfdingen jag mig dessa dagar tijt op, thär elliest H. Landzhöfdingen skall munstringen jämpte välb:ne H. Åke Oxenstierna bijwijstas, effter nu uthskrifningen öfuerstät. Huadh tå kan passera, skall Ed:s Excell. sedhan fulkomligare aviserat blifua. Befaller härmedh Ed:s Excell. etc. Aff Väsby 2 Maj anno 1642.

Ed:s Excell. och Nådes
underdånige troplichtige
Görg Grissbach mp.

4.

Väsby den 17 Maj 1642.

Har jämte landshöfdingen Johan Berndes besökt Kopparbergsgrufvan, som befanns rikt gifvande. Löfåsens grufva vattenfylld. Vid Salberget allt väl; hoppas hädanefter kunna tillverka 100 lödiga mark i veckan. Berndes är kvar vid Kopparberget,

Höghvålborne nådige Herre, Herr Axell Oxenstierna, nådige gunstige Herre, Ed:s Excellentz skall etc. Ed:s Excellenz kan jag

underdånligen icke förhålla, det jag den 6 Majj förreeste medh H. Landzhöfdingen välb:ne H. Johan Berndes till Kopperberget och befan, det Gudh alla rum uthi grufuan så rijkeligen hafuer välsignat, som icke på många åhr tilförende skedd åhr. Hans gudomelige Majj:tt varie loff och åhra.

Vedh Löfåhssen står slätt till. Grufuan åhr til sex fampner ful medh vatn ännu; dogh innan pingesdagen meenar jag att hafua henne reen. Sammaledes finnes väll något malm uti den nya schurffen, dogh kan det litet förlå. Men anlangende Sahlbergsbruuket, så hafuer man oorsaak att tacka Gudi, ty malmen förbättrar sigh dageligen, och hoppas häreffter at giöra huar vecko 100 [ödiga] mark sölfuer, aldenstundh och så nu den nya hyttan färdig åhr. Den barmhertige Gudh gifue och förlåhne än yterlighare sin mildrijke välsignelsse. Anlangende välb:ne H. Landzhöfdingen, så åhr han ännu quar vedh Kopperberget och hafuer sannerlig ett stoort omaak medh bergsmännerna så väll som den nya magistraten; dogh när munstringen åhr öfuerståt, förventar jag H:s Herlighett hijtt igen, och tå skall Ed:s Excellenz medh alla omständigheeter bättre relation bekomma. Detta Ed:s Excellenz allenast uti underdånigheet til een liten underrättelse. Och Ed:s Excellenz *etc.* Aff Väsby 17 Majj 1642.

E. Excellenties
underdånige trooplichtige
Görg Grissbach mp.

5.

(Väsby, Mars 1643).

Har jämte Lorentz Creutz besökt Hellefors' silfverbruk och funnit det mycket lofvande, men i behof af understöd. Hoppas snart vinna malm i Nya Konungarymningen vid Salberget. Priset på spannmål vid Kopperberget lägre än nere i landet.

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzler, högtåhradt patron och mechtige befordrare. E. Excellence skall näst min underdånige tiensts tillbud *etc.* på dedt ödmiukeligeste bergvärkernes tillstånd kortteligen vara adverterat och i synnerheet Helleforss sillfverbrukz närvarande legenheet, som jag jämpte min medcollegam velb. Lorens Creutz den 8 passato der in loco den beseedt och

befunnidt hafver, och är Gud den allrahögste innerligen betackandes för den ymbnogheet, der är opå malm, och ett godt anseende till edt stäteligt bruk, effter såssom båtnen uthi den diupeste gruffvan, S:t Jörgen best, låter sig till een fast stäck och stadigt värck ansij, så adt man effter 4 eller 6 lachters senckning gör sig näst Gudz vellsignellse den förhoppning, adt dedt skall blifva edt ståndachtigt bergvärck, såssom jag någedt bruk för dette seedt hafver; ändoch dett vancker och så god malm uthi de andre gruffvorne, som ligga ofvanföre och förbedtra sig dageliga uthi diupheeten, så att man förseekrat är, dem blifva så gode såssom bem:tt S. Jörgen, som nu är diupast och ligger emoodt moratz. Elliest vill vara af nöden, om samma värck tillbörligen och med alfvar forttbetties skall, adt den med nödtorfftig provision försörjes; då är intedt tvifvel, der kunna tillvärckes så myckedt sillfver som här ved Sahlberget, emedan malm vanckar på alle ortter; dertill med är intedt hinder af vattn i grufvorne, hvilckedt alltt utan tvifvel E. Excell. vidtlöfftigare af Gubernatoren, välborne H:r Carll Bonde adverterat är. Och är den gode herrens flijtt och försärg om samma värckz goda tillstånd nogsampt berömma, hvilckedt förutan dedt icke hade varitt i sådandt esse, som dedt nu är.

Här ved Sahlberget står (dess Gudi skee låff) med gruffvan alldt väl till, och vanckar god malm uthi Maakalösen. Man förmodar och innan 2 månaders förlåp vinna malm på båtnen uthi den nya Konungzrymbningen, effter som dett gamla arbetedt dess forttgång till dato märckeligen förhindradt hafver. Ved Stora Kopparberget står i lijka mådto alldt väl till så väl uthi gruffvan, som elliest med hvars och eens handtering i synnerheet. Deroppe är een stoor Gudz vellssignellse af spanmähl, och sellies för lettare köp än her ned i landet. Dette hafver jag för een nödvendigheet ährachtadt, E. Excell. på dedt underdanigste tillkennagifva. Befallandes E. Excell. *etc.*

E. Excell.
underdånige och tjenstvillige
Görg Grisebach mp.

Post scriptum.

E. Excellence kan ännu på dedt underdånigste jag opåmintt eij låta den nådige befordran, E. Excell. mig opå Landzhöfdingens velb. H:r Johan Berndes vegnar tillsade ved min sidste varelsse

i Stockholm, underdånigen förmodandes och begärandes, E. Excell. tecktes än vijdare dedtsamma ährende uthi nådig åminnelse hafva, effter såsom hans befordran (näst Gud) står till E. Excell. Den högste Gud E. Excell. evinnerligen bevare och ved god hellsa stadigt oppeholle. Datum ut in literis.

Görg Grissbach mp.

Påskrift: Præsent. Holmiæ die 14 Martii anno 1643.

6.

Väsby den 20 Januari 1644.

Öfversänder en rulla på anställda minerare, som afsändts till Jönköping, och skall själf begifva sig dit. Har öfverlämnat uppsikten öfver bergslagerna åt Erik Fleming. Förord för Christer Bonde, som säges vara utesluten från Bergämbetets stat, att få behålla sin plats.

Höghvålborne nådige Herre, Herr Axel Oxenstiern, Sveriges Rijkets Canzeler *etc.* Därnäst kan Ed:s Excellenz jag underdånigst icke förhålla, att effter H:s Kongl. Maj:tz och den Kongl. Regerings nådigste befallning jag några minerer, vackert, frisk[t] folck, aff Tysker, dogh måst Svenska, besollat hafuer, såsom Ed:s Excellenz af här bifogade rulla*) nådigst hafuer at see, och ähre de i går härifrån Sahlberget förreeste til Jeneköping, dem jagh, Gudh vill, i morgon följa vill, Gudh gifue til lycko. Elliest hafuer jag och i går hållit almänne grufueting och befunnit, det, dess Gudhi skee loff, alt väl tilstår, och för mit frånreesande uti välb:ne Erich Flämings närvar allt arbete på åthskillige orther i grufuan til vissa bersmänn förtingat såsom och välb:te Fläming värcket uthi min absenz att drifua och bergslagerna förestå gemeena berslagen præsentat och förestält, huadh arbete och förnähm-

*) Med brevet följer

Bulla uppå dee minerer, som effter H:s Kongl. Maj:tz nådigaste befallningh jagh besollat hafver och nu under Philip Rehbocks commendo till gräntzen förskickadhe äbro och hafva hvar månat till besoldbning, som här bredhevedh förnähles.

Den upptar först Philip Rehbock själf med 24 r:dr, sedan 15 man med 20—12 r:dr; summan för månadsaflöningen är 244 r:dr.

ligast drifvas skall nödhtorffteligen undervijst och skriffteligen communicerat; vill fördenskuldh förhoppas, att bersvärcken anlangende allt skall väl bestält vara.

Elliest hafuer Ed:s Excellenz jagh underdånigst icke veelat förtijga, välborne Herr Carl Bondes breeff mig vara tilhanda kommen af det innehåldh, såsom och Ed:s Excellenz aff medhföljande breeff*) varder förnimmandes, det välb:ne Christer Bonde skall vara sluten uthur staaten; orsaken ähr mig ovitterlig. Men effter mit ringa betänckiande kunde väl finnes andra, som borde uthslutas, de där huarken kunna eller förmå at giöra Cronan någon tjenst i bergssaker. Anlangende Mons:r Christer Bondes person hafuer jag intet annat förnummit, än han een synnerlig lust til

*) Carl Bondes egenhändige bref är blifogadt. Det lyder som följer:

Velbördige och manhaftige H. Öfuerbergmestare Jörgen Grisback, till förseandess gode ven. Jag hafuer, Her Öfuerbergmestare, förnumet, at i skolla draga med H. Gustaf Horn åt grensen. Så snart som jag fick det veta, så skref jag strax till Erick Fleming, at han skulle i eder frånvara förtreda edert ställe ved Sallebergit, och behöfdes vell en sådana fulmact för honom, såsom vij i Bergämbetit för honom mente skulle behöfvas, deraf secreteraren Mårten Månson hafuer [ett koncept] med det mera, som presenteras Rixcansleren, i Bergämbetit. Jagh hinner intet her i Nora, Linde, Phillipsta med Lekebergetz och Lerbeck samt Askesundz och Östgiöta bergslagerna samt Helleforsens ensamen detta alt at förestå, alltenstund at jag ser, at i Camaren ehr Crijster Bonde utsluten af staten för ähr 1643, och 1642 han af Bergämbetit samtligon togs i det stellet, som Franz Kruse var. Det föregafs af Camereraren till Anders Bom, at Cameråditt mente, det var nog af två assezores, Erick Fleming och Krytzen [o: Creutz], men Teyten tallas intet om. Han hafuer likevell den Konungliga Regeringens pass för både åren — kanskie jag skall betalla dee 2 ähr lön för honom — och huar han af Bergämbetit ehr comenderat, hafuer han ju gjort sin tjenst, såsom hans relationer i Bergämbetit inlagde utuijsa, och nu hafuer han ment at velia sat sig till at boo heruppe i Bergslagen. Huad råd i mig herutinan gifua, så vijlle jagh gerna förventa, om i tro, at man skulle fordra åt honom och en fulmagt lika som till Erick Fleming, eller och om någon annan ti[e]ust; så hafuer han då reda alt för mycket slagit sitt sinne hertill. Såge gerna, at jag finge tälla med eder sielf, om mögeliget våre. J[ag] håller nu på her i bergslagen med ransagningen och gör hella almogen i rotar. Det er en temeligh ledesam sysla. Här finnes intet annat folck en dee, som ere födda her och annars lenge her tient hafua. Pässen vet eder om Helleforsen at bereta; och står der temeligh vell tijll nu, ty grufuerna betra sig nu huar dagh igen. Dee hafva i höst gifuet någon suag malm, sosom berguerken stundum plega giöra. Och befaller eder Gud alzmectigh. Hastigt aff Lindessåhz den 15 Januarii 1644

E. A. T. V.
Carl Bonde mp.

bergsbruken hafuer och medh högsta flijt sig altijdh vinlagdt att blifua däruti förfahren, såsom han och allaredho een godh grundt däruti lagdt hafuer, så att jag mig öfuer hans oförtrutne flijt och förstånd förundrat. Veet och vist, at han medh tijdhen skall kunna giöra Cronan och fäderneslandet icke allenast uti bergssaaker een märckelig tjenst, uthan och sins faders ställe medh beröhm beklädha. Fördenskuldh tycktes mig rådeligare vara att cassera bergmästaren vedh Kopperberget, Gerdt Loorman, som näpligen tree eller fyra gånger om året kommer i grufuan, och fast han kommer därin, så förstår han sig dogh på ingenting. Uthi lijka mätto finnes väll fleere, som hafua stoorä bestalningar, men giöra Cronan icke på ett rundstücks värde til godha, såsom Hendrich Teet, som hafuer assessoris lön i Bergämbetet, Mester Caspar, balberaren här vedh Sahlberget, och Bergämbetes fiscal, huilke väll allesammans hafua stoorä gager, dogh fögha eller alz intet giöra derföre. Kunde fördenskuldh mit ringa betänckiande något gälla, det jag väll underdånigst söker, kunde väl:ne Christer Bonde sin älderstigne fadher uthi Nerikies och Vermelandz berslagen til hielp förordnas. Jagh ähr uthi den otuifuelachtige förhopning, Cronan medh tijden skall icke allenast een godh bergsförståndig, uthen och till andra officier väll capabel man uthaf honom hafua.

Detta Ed:s Excellenz jag underdånigst veelat förståndiga medh vnderdånig ödmuik begähren *etc.* Aff Väsby den 20 Januarii 1644.

Eders Excellencies
underdånige ödmuike tienare
Gorg Grissbach mp.

7.

Väsby den 8 Juli 1644.

Allt väl vid Salberget. Knekterymningen länspumpas; alla hyttor gå. Juni månads silfverpost öfversändes. På en ny kanal och ett nytt konsthuss arbetas. G. skall resa till Kopparberget.

Höghvälborne nådige Herre, Herr Axel Oxenstierna *etc.* Därnäst låter Ed:s Excellenz jag undertienstligen icke okunnigt vara, det jag nu ähr vidh Sahlberget och efter alt arbetes grannelige besichtigande befunnit, att vedh grufuan och andra orther, där som Cronones arbete drifuas, dess Gudi skee loff, allt väll tilstår. Syn-

nerlig uthi Maaklösan går arbetet dageligen fort och bekomme temelig malm, såsom tilförenne. Uthi Knechtrymningen låter jag nu pumpa vatnet uth, att jag förhoppas innap månadhz tijdh blifua färdig därmedh, och på samma orthen hafua vij godh malm. Vidh Sahla och grufuehyttorna gå mäst dageligen alla ellofua ugnar, och nu medh denna post sendes Junii månadhz sølfuer til myntet: 393 [ödiga] mark 10 lodh. Man hade väll kunnat een större post tilvärckia, där icke de många helghedagar hadhe oss förhindrat, som nästan halfua månaden borttogho. Anlangende den nyja grafuen, så går arbetet medh macht fort, at jagh denna sommer kan färdig blifua medh det, som grafuas skall, att vij tilstundande vinter komma til att bränna genom berget, och det blifuer ett nyttig värck. På det nyja konsthuset arbeta dageligen tiugu timmerkarlar, föruthan Cronones ordinari folck, så at jagh denna veckan kan inhängia hiulen. Och så länge Gudh migh lijfuet och helssan sparer, skall jag ingen flijt spara och elliest Ed:s Excell., huadh häreffter passera kan, undertienstligen avisera. Och befaller Ed:s Excellenz etc. Datum Väsby 8 Julii 1644.

Ed:s Excellenties och Nåds
underdånige tienare
Görg Grissbach mp.

(*Egenhändigt.*)

Dij ander woch wijl ich nach den Kopperberck rehssen. Ich kan hijr nicht wohl apkommen, sonsten vehr ich schon da gewesen.

8.

Väsby den 1 September 1644.

Sänder Augusti månads silfverpost. Om arbetet vid kanalen och konsterna.
(Jfr N:o 7).

Högvälborne nådige Herre, Herr Axel Oxenstierna, Sveriges Rijkes Canzeler etc. Därnäst hafuer jag vedh detta tilfalle icke skolat underlåta Ed:s Excellenz om Sahlbergs bruukz tilståndt underdånigst att avisera. Anlangende fördenskuldh Maaklösan, så gifuer den, des Gudi skee loff, skion malm, att vij hafue härtill

fordrat fyra ugnar medh Cronones stuufmalm och två ugnar medh slich. Jag hafuer och nu försendt til myntet Augusti månadz sølfuer, 432 l. mark och 15 lodh, och där icke vatnet hade feelat til bookvärcken, hade vij väll kommit högre. Medh den nyja konsten ähre vij uthi fult arbete och kommer den eena instundande tjesdag til gångs, den andra blifuer och een månadh här-effter färdig; så hoppas jagh at få vatnet uthur den nyja Konungs-rymningen, där vij een herlig orth hafua. På Herr Steens botn ähre vij på strossen och kunne nu skachtet effter handen förtimbra; där förmodar man ochså Gudhz rijke välsignelse. Den nyja grafuen i Mycklinta sochn ähr måste deels förtingat och halffärdig, det öfrige hoppas jag tilkommande vinter at förfärdiga, att jag om våren kan hängia een spindel in at uthfordra gråbärgat och malmen och således många vindekiörningar förspara. Dammen ähr och fattat och uphuggen, skall och nu blifua fylter, at således arbetet på alla orther medh macht drifuas, och förmoder, att Cronan skall medh tijdhen ingen skadha däråf hafua. Och detta hafuer Ed:s Excell. jag uti hastigheet relationsvijs underdånigst skolat förståndiga, det meera hoppas jag innan kort tijdh munteligen att berätta. Ed:s Excell. medh des högborne familia *etc.* Aff Vüssby den 1 Septembris anno 1644.

Ed:s Excellenties
underdånige tienare
Gorg Grissbach mp.

9.

Sala den 11 Mars 1645.

I Makelösen vinnes god malm, men däremot hafva strecken i Knekte- och Sandrymningen utgått. Jan. och Febr. månaders tillverkning vid Salberget och Kopparberget. Kopparmyntningens nytta för bergsmännen.

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzler, mechtige patron och gynnare. E. Excellence önskar jagh *etc.* samt önskelig heemkompet med väl utträdade ährender och godt tillstånd, lätandes E. Excell. dernäst på dedt ödmukeligaste förnimma grufvones närvarande legenheet här ved Sahlberget vara ganska god och önskeligh. Gud låte så lenge vaara. Uthi Maakalösen vanckar

ståtelig malm, der man och, näst Gudz velssignellsse, förmodar malmgången och strecket blifva ståndachtight, effter meniskio- eller bergzmanssedt adt judicera, emedan malmen och strekedt stielper sigh ådt Långfårss-dammen, och deremoot tappas mallmen uthur Knechte- och Sandrymbningen alldeles, så adt strekedt är heeldt utgånet opå bem:te tvenne rum; ehuruval man någre lachter hafver senckia och bränna låtidt, är lickväl den intedt igen finna, dy hafver jag låtidt instella med arbetedt i dem och vill deste starckare fortsedtia Maakalösen, effter såssom hvarcken lufften eller malmen fellar derinne, oahnsedt man skulle fullföllia dubbell gång på 100 fambnar. Sedan nyåhret är förskickadt till mynttedt i Stockholm 821 lödig marker 8 lodh fijntt bergzsillfver af Sahlbergz tillvärckningh för Januarii och Februarii månader nästförledne. Man är i den förhoppningh, adt tillvärckningen framdeeles sig förbedtra skall, när Gud vill man kommer spelet i gångh ved grufvan, effter som den nya dammen är nu fylldt och arbetes dageligen på grafven ofvanför Broddebroo; när dett alldt färdigt är, förhoppas man åhrligen bespara Hennes Konungl. Maj:tt och Cronan een god deel vindeköringar.

Igenom Kopperbergz våg är passerat uthi Januarii och Februarii månader 3652 skeppund 13 L $\&$ 10 mark koppar effter landzhöfdingens, velborne Herr Johan Berndes till mig ahnkompta skrifvelsse, hvilket är een stor Gudz vellssignellsse; dessförutan äre bergzmännerna väl försörgde med kåhl och ved till vijdare tillvärckningh. Grufvan är och god, dess Gudi skee låff. Bergzmännernes tillmyndtningh hafver dem märckeligen, så väl som flere provincier storligen med peningar befordrat; för den faderlige försårgh E. Excellence, näst Hennes Konungl. Maj:tt, och de andre högvelborne Herrarna bör underdånig och ödmiuk tackseijellsse heembäras, forty hafver kopparmyndtedt någon tijdh förr giordz behof, så är dedt nu framför alle andre tijder undersäterne och bergvårcken i synnerheet kommedt väl till mådto, skall och med Gudz hielp sin nydta i dette åhr uti margahanda mådto utvijsa. E. Excellence är med Richzssens stora och odrägeliga besvär öfverhoopat och belastadt; lickväl understår jag, ringa tienare, E. Excell. med min skrifvelsse bemöda, ändoch [jag] alldt hårtill haftt försyn, män nu icke lengre kunnat mig förholla, dragen af den höga affection, E. Excell. mig fadtige man troligen bevijsat hafver, ganska ödmiukeligen bidiandes, E. Excell. techtes min ringa, dog af hiertadt velmeendt skrifvelsse medh nåde och tolamod uptaga. Jag kan hvarcken medh gärningh, skrifvelsse

eller tackseijellsse E. Excell. stora gunst, befordring och benägenhet aftiena, mycket mindre vedergöra, utan med troohiertig ihogkommelssse Gudi hemstella. Under hvilckens nådiga beskerm E. Ex. etc.

E. Excell:tz
med ödmiuk och trogen tjenst
så lenge jag lefver förplichtadt
Görg Grissbach mp.

Datum Sahla stad den 11 Martii 1645.

10.

Sala den 20 Maj 1645.

Tackar för A. O:s bref. Vid Salberget tillverkas nu månatligen 500 lödiga mark. Vid Stora Kopparberget malmtillgången växlande.

Högvälborne Herre, Herr Richzcantzler, högtähradt patron och gynnare. E. Excellence skall näst min ödmiuka tiensts plicht högeligen vara betackadt för den stoora ähra och benägenheet, som E. Excell. förmedelst höggunstig skrifvelsse och svar opå mine bref hafver tecktz migh ringa tienare bevijsa, der jagh doch veedt E. Excell. medh Richzsens vichtiga ährender nogsampt vara besvärat. Vill troligen önska, adt Gud den allrahögste E. Excell:tz ved godh och stadig hellssa, Hennes K. M:tt, vår nådigste Drodtningh och federneslandet till bijsånd och hugnadt lenge erholla tecktes.

Gruffvan her vedh Sahlberget belangande är Gud innerligen adt betacka för den ymbniga vellsignelssse opå malm, som för handen är, och tillvärckes nu månadtligen 500:de lödige mark söllfver, hvilckedt lickväl dhen richtiga och goda ahnordningen, som den Konungl:ie Recknecammaren af koppartillmyndningen giordt hafver, förohrsakar. Ved Stora Kopparberget står dedt och, dess Gudi skee läff, temmeligen väl till, oahnseedt grufvan under tijden är svag och kan icke annars vara, emedan vedh alle store bergvärcken stundom med aftagande och tillväxande såleedes beskaffadt är; män så förmodar man altid dedt besta. Dedte E. Excell. på dedt ödmiukeligaste jagh icke hafver velat låta oförmåhlt. Be-

fahlandes hermed *etc.* Datum Sahlä stadh den 20 Maj anno 1645.

E. Excell.

ödmiuk och reedebogen tienare den stund jag lefuer
Gorg Grissbach mp.

11.

Väsby den 20 Juni 1645.

Sänder tablå öfver silfvertillverkningen vid Salberget 1 Jan.—31 Maj. Tillståndet så väl där som vid Kopparberget för närvarande godt.

Högvälborne nådige Herre, H:r Richzcantzler, högtähradt patron och mechtige befordrare. E. Excellence hafver altid för dedte mine ringe skrifvelser och relationer om grufvones tillstånd her ved Sahlberget med gunst och nådhe ibland andre högvichtige Richzsens ährender, som E. Excell. åhengia, uptagit; förmodandes ödmiukeligen, E. Excell. varder ännu sådana min dristigheet väl uttydandes. Grufvones legenheet nu belangande är ganska god, derföre den högste Gud innerligen är adt betacka, stätelig och reen malm till stuf (som dedt kallas) är för handen, och dessförutan försöries och bookvärcken dageligen med god vaskemalm, så adt arbetedt både ved grufvan och hyttorne nadt och dagh hafver sidt fulla läp och stadiga fordtgång. Tillvärckningen opå sillfver sedan den 1 Januarii till sidste Maj nestförleden hafver E. Excell. adt see af undertecknade specification, hvad såssom hvar månadt indragitt hafver; innevarande Junii månadtz tillvärckning förutan, som och ungefähr kan stiga öfver 500:de lödig mark. Stora Kopparbergz närvarande tillstånd förnimmer man och vara mechts godh, både på malm och elliest annan provision, hvilckedt alldt tillmyndtningen utrettar och præsterar. Dedte E. Excell. på dedt ödmiukeligaste jag icke hafver kunnat låta oförmählt. Befalandes E. Excell. *etc.* Datum Vässsby gård den 20 Junii år 1645.

E. Excell.

ödmiuk trogen och reedebogen tienare den stund jag lefver
Görg Grissbach mp.

Silfvertillvärckningen.

	Lödig mark.	Lod.	Quintin.
Januar.	402	10	
Febr.	418	14	
Mart.	489	11	2
April.	500	3	
Maj.	426	3	
	<hr/> 2237	<hr/> 9	<hr/> 2

Rikskanslerens påskrift: Grisbachs, præsent. i Suderåkra.

12.

Sala den 12 Juli 1645.

Silfvertillverkningen vid Salberget under Juni månad; förhoppning om dess stegring, sedan vindekörningen kommit i gång. Har besökt Kopparberget, där vissa orter äro goda, andra dåliga. Järnbruken lida af kriget. Vid Löfåsen står illa till, vid Garpberget tämligen väl.

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzler, höghäradt patron, E. Excell. önskar jagh af Gudi den allrahögste långvarig välmågo, hellssa och sundheet, een lyckeligh heemkompst och godh utgångh uthi Richzsens expedition opå närvarande tractat. Såssom svaret utvijsar, hafver E. Excell. för dedte mine ringe skrivelser med nåde uptagitt; gör mig fördenskull dristigan E. Excell. vijdare bergvärckens beskaffenheet ödmukeligen tillkenna gifva.

Sahlbergz grufva belangande, befinner sigh åter igen (dess Gudi skee läff) mechta godh, ehuruväl hon i några dagar leet sigh myckedt svagh ahnsee, dock är Gud innerligen adt betacka, adt tillvärckningen lickväl månadtligen hafver mest stigit emoot 5[00] och öfver 500:de lödig mark sillfver, och är sedan nyåhret till nästledne sidste Junii tillvärckat i fjndt bergzsilfver 2746 lödig mark, 7 lod 2 quintin. Man lefver i den godha förhoppningh, adt till åhrssens ända näst Gudz velseignelsse drygare post tillvärckas skall, emedan man medh vindekörningarne nu i godh richtigheet och fulla gång kommidt hafver. Den 9 huius var jagh i Kopparbergz grufva och befan mest alle ohrter godhe, män somblige myckedt svage, såssom elliest bergahrten ved sådane stoora värcken af och ahn löpa, män så är lickväl stor apparentz och godh förhoppningh i dedte åhr till een ståtellig tillvärckningh, emedan till dato ungefähr en 6000 skeppundh tillvärckade äre.

Hvad jernbruken vedkommer, så äre dhe af sigh sielfve mechta godha och ymbniga, män dedta krigzväsendet underkufvar deres fordtgång, som E. Excell. min skrifvelse förutan dedt nådigst besinna kan. Vill hermedh och altid E. Excell. under Gudz milde protection *etc.* Datum Sahla stadh den 12 Julii anno 1645.

E. Excell.
ödmuk och trogen tienare
den stund jag lefver
Gorg Grissbach mp.

(*Egenhändigt.*)

Lehbassen [ɔ: Löfäsen] stehts gahr schlecht, Gartenberch [ɔ: Garpenberg] stehts zijmlich wohl; macht Tohmes Funck des jars 300 schipfunt kopper.

Rikskanslerens påskrift: Grisbachs, præsent. i Suderåkra den 24 Julii anno 1645.

13.

Sala den 3 September 1645.

Utskterna vid Sala silfvergrufva, som i Juli månad voro dåliga, nu förbättrade. Tillverkningen intill Sept. Af Hellefors' bruk föga att hoppas. Nya Kopparberget rikt gifvande.

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzer, nådige Herre, högt-ähradt patron. E. Excellence skall jagh ringe tienare, nest trogen lyckönskningh *etc.* grufvones nuvarande tillstånd på dedt ödmuke-ligaste tillkenna gifva, adt såssom hon nestleden Julii månadt var mechta svagh och sledt af malm, derom H. K. Maj:tt jagh med senaste sillfverpost underdånigen adverterade, så hafver Gud den allrahögste nu i Augusti månadt grufvan igen någerlunda välsig-nat, så adt hon förmodeligen een tijdh bårt ådt varder (nest Gudz hielp) sin gångh continuerandes, af dhe omstendigheeter, man der inne se kan. Uthi Augusti månadt är tillvärckadt här 355 lödig mark 3 lodh fjndt bergzsillfver, och hade tillvärckningen blifvidt större, om Sala åå renssningh hydtorne och bookvärcken icke hade hollidt i fem dagar ståndande och stilla; doch vill man förmoda, adt den afsacknad framdeles igenhemptes kan. Sillfver-

bruket ved Helleforssen låter sigh heel svagt och af ringa förhoppningh ansee, men lickväl till adt ehrfahra någon sperans och vijdare continuation är ännu arbetedt medh sencklande opå fyra lachter betingat; hvad nu Gud emedlertijdh göra teckes lærer tijden. Deremoodt hafver man igen hugna sigh, adt den högste Gud kopparbrukedt i Finmarcken rijkeligen bekröner och med een sådana lijknelse, adt dedt edt ständigt bruk blifva skall, så vijda man af bergvärckens aart och natur see och döma kan, hvilcke ohrter jag med cammereren i Bergämbetedt, v:tt Anders Bohm, noga besichtigat hafver. Om Jernbergzlagernes flor och fortgång i Sverige hafver man intedt till adt tvifla, emedan den högste Gud E. Excell. med fredelige och önskelige tijdender ifrån tractaten heem igen förhulpidt hafver. Vill hermedh och altijdh E. Excell. sampt med E. Excell. högvälborne vårdnadt *etc.* Datum Sahla stad den 3 Sept. 1645.

E. Excell.
med ödmiuk och trogen tjenst
förplichtadt så lenge jag lefver.
Görg Grissbach mp.*)

14.

Sala, November 1645**).

Har på A. O:s befallning besökt Stora Kopparberget. Malmtillgången därstädes god, men malmen ej så rik som förr; bergsmännen fattiga. En relation bifogas. Vid Avesta står verket stilla, emedan ingen koppar finnes i förråd.

Högvälborne nådige Herre, H:r Richzcantzler, högtähradt patron och gynnare. E. Excellence skall jag, ringa tienare, nest min underdåniga tienests tillbiudellse, ödmiukeligen låta förnimma, mig hafva effter E. Excell. nådiga befallndningh varitt oppe ved Stora Kopparbergedt och der den 12 huius gruffvan granneligen

*) En tablå öfver tillverkningen från årets början är bifogad. Den upptar för Jan.—Maj samma siffror, som meddelats i brefvet af 20 Juni (N:o 11); för Juni 508 mark 14 lod, för Juli 454:11, Augusti 355:3.

**) I en skrifvelse, som föreligger utan datum, anhåller G. om rikskanslens förord till den anhållan om konfirmation utan villkor på sina donationer, hvilken han ämnar inlämna till K. M:t. Konfirmationen gafs, med ytterligare »förbättring», den 30 Okt. 1645. Riksregistraturet.

besichtigat, befinnandes henne opå alla rum och stellen ved dedt tillstånd, som bijfogade relation utvijsar*). Grufvan är elliest god nog, och vanckar mallm opå alle ohrter. Dock är dett felet derhooss, adt mallmen icke är så rijk, som hon tör dedte varitt hafver, och bergzmännerne deremoodt oförmögne och fadtige gruffvan adt handtera och tillbörligen idka; derföre och tillvärckningen i innevarande åhr icke hinner till förledne åhrs summa, med mindre grufvan någodt mera sigh förbettrar. Sedan min senaste skrifvellsse ifrån Sahlberget till E. Excell. ödmiukeligen afgick, hafver

*) Den lyder som följer:

Relation ifrån Stora Kopparbergz grufva, besichtigat den 12 Novembris anno 1645.

Bonde Stöten.

1. Opå Slettskiftzrummet åhr grufveskifte, och vanckar på dedt rumedt stäteligh malm, deraf och den meste koppar i åhr tillvärckadt är.
2. Grufveskiftedt går och på Sylltterumshallsen; dedt rumedt är och godt.
3. Uthi Syllldrumsbodtn på veggen går rooteskabet ådt Måns Nilssons grufva; der vanckar och god malm.
4. Opå Mellanrumet går grufveskiftedt; der finnes god malm.
5. I Bottnrumedt går grufveskiftedt; vinner god malm.
6. Opå Syllttrumedt går grufveskiftedt emoodt byggningen ved Knechtstötz-pelaren.
7. Uthi inderste bodtnrums sylldterum vanckar blöt malm.
- [8.] Opå blöttveggen är edt sylltterum; vancker och blöt malm.
- [9.] Ved Mellanrums sylldrum går mallmen ut, och synes babra gråberg.
- [10.] På ander sijdan om Vadtugropen i sylltterumet är b[löt] malm.
- [11.] I Skenckeborshallseen är edt sylltterum, der finnes . . . malm.
- [12.] Uthi Herrtaketz sylltterum är temmelig god malm.

Alle ofvanbem:te ohrter äre uthi fullt bruk i [Bonde] stöten, och brytes uthi hvar ohrt sådana malmer, som förbem:tt är. Kan fördenskull icke dömma, adt grufvan är svag och slett, emedan Gudz välsignelse är rijkelig för ögonen.

Blanck Stöten.

1. Opå Drengstaggerumet är grufveskifte, vanckar undertijden temmeligh god malm.
2. Uthi Hårdstöten (som strecker sig ådt Tolfmannarumet) är temmelig god malm, men för Bergzlagens oförmögenheet står rummet heelt stilla. Derföre hafver jagh tillordnat Bergzlagen till hielp 150 stafrum vedh af Chronones planck, dertill dhe och 150 stafrum af egne medel leggja skolle och såleedes med 300:de staffrum fortsedtia arbetedt på Hårdstöten och under lijnan i Blanckstöten. Datum ut supra.

Görg Grissbach mp.

sigh grufvan der sammastüdes hvarcken förbetradt eller förverrat. Hvad nu Gud teckes göra, så är man liekväl uthi den förhoppningh henne till förbättring adt förmoda effter bergaarten der bryter.

Uthi min nedreesa ifrån Kopparberget var jagh ved Åfvestaforss, och befan der värcken stilla ståendes, effter som ingen koppar der i förråd var; dedt är och adt befahra, adt tillvärckningen för vattnlösan ved Stora Kopparberget icke tager temmeligit återslag, emedan der var intedt synnerlig vattn i förråd. Dedta E. Excell. ödmukeligen jag icke hafver velat låta oförmähldt. Befallandes E. Excell. etc.

E. Excell:tz
ödmuk och redebogen tienare
den stund jag lefver
Görg Grissbach mp.

[Sal]a stad [den . . Novemb.] 164[5]*).

15.

Sala den 7 December 1645.

Allmän vattenbrist vid bergverken. Silfvertillverkningen Jan.—Nov.

Högvälborne nådige Herre, H:r Richzcantzler, högtähradt patron och mechtige befordrare. E. Excell. och Greff. Nåde önskar jag etc. Befinner mig derhooss såssom för dette plichtigh grufvones tillstånd her ved Sahlberget E. Excell. underdånigen tillkenna gifva, och såssom ingen förändring uthi grufvan, sedan min senaste relation till E. Excell. ödmukeligen afgick, hvarcken till af- eller tilltagande skeedt är, utan befinner sig uthi förra vilckor beskaffatt, doch af alle omstendigheeter der inne till förkofringh och tillväxt mera benägen, kan fördenskull denne gången ingen vidtlöfftigare relation E. Excell. derom göra, allenast är dedt till adt beklaga, adt vattnlösan lærer gifva återslag ved bärgvärckerne i gemeen i denne vintter; doch är dedt besta, adt konsten her med vadtn väl försedd är, deremodt man med edt bookvercke ved hydtorna hafver måst instella.

*) Dateringen delvis utplånad genom papperets förmultning.

Axel Ozenstierna II: 11.

Sillfvertillvärckningen till dato i innevarande åhr teckes E. Excell. af undertecknade specification*) nådeligen förnimma. Vill hermed och altid E. Excell. etc. Datum Sahla stad den 7 Decemb. anno 1645.

E. Excell. och Greff. Nåde
till underdånig och ödmiuk dienst förplichtadt
Gorg Grissbach mp.

16.

Sala den 4 Januari 1646.

Ny ort upptagen i Makelösen; ett nytt vindspele snart färdigt. December månads sillfverpost sändes som nyårgåfva till K. M:t.

Högvälborne nådige Herre, H:r Richzcantzler, högtähradt patron och mechtigh befordrare. E. Excell. låter jag näst min ödmiuka tienets plicht (sampt begärligh välmåges innerlige lyckönskan till edt frögdefulldt och lyckosaligt nydt åhr) grufvones tillstånd ved Sahlberget på dedt ödmiukeligaste förnimma, adt ehuruväl hon nu een tijdh bordt i denne höst hafver varidt svagh och någodt af sigh kommen, förmodar man lickväl nu, näst Guds hielp, een god förändringh, effter såssom man hafver begyndt adt brenna på een ny ohr i Makelösen, dedan man ventter velsignelse. Dedt nya spåledt ved Makelösen, som elliest in Octobri nästleden hade kunnadt varitt i gångh, hafver man, af feel opå dagzvärcen och i förstone på timber, icke kunnat fullborda, måst fördenskull stella grufvestånd på några dagar och låta grufvefolkedt inrådda spåledt till att desten snarare lätta Cronones vindeköringar. Sillfvertillvärckningen pro anno 1645 teckes E. Excell. förnimma af undertecknade specification**). Decembri månadz tillvärckningh, som nu med sölffverposten till myndtedt försendes, vill man ingen vederleggnig anmoda, utan Hennes Konungl. Majj:tt på dedt un-

*) Siffrorna äro efter Augusti månad (jfr ofvan No 13):

September.....	346 l. mark 3 lod.
Oktober.....	190 „ „ 8 „
November.....	218 „ „ 6 „

**) Den upptar för December 252 l. mark 14 lod. Slutsumman för 1645 är 4559 l. mark, 4 lod, 2 quintin.

derdånigste förmedelst E. Excell. nådige insinuation till een ringa nyåhrsgåfva præsentera, underdån- och ödmiukeligen bidiandes, adt H. K. Maj:tt och E. Excell. med vanlig ynnest och benågenheet icke allenest mig ringa tienare utan och jembväl den fadtige Sahlbergiske meenighet, såssom för dedte märkeligen skeedt är, ansee tecktes. Befahlandes E. Excell. *etc.* Dat. Sahla stad den 4 Januarii 1646.

E. Excell.

till ödmiuk och underdånig tjenst
så lenge jagh lefver
Gorg Grissbach mp.

17.

Sala den 1 Maj 1646.

I Sala grufva ger Makelösen nu mycket litet, hvaremot Nya Konungsrymnin-
gen förbättrats. April månads tillverkning sändes. Det nya vindspelet
besparar vindkörning. Reser nu med Jakob de la Gardie till Nya Kop-
parberget.

Högvälborne nådige Herre, H:r Richzcantzler, högtähradt
patron och gynnare. E. Excell. och G. Nåde skall jagh näst min
ringa tienste plicht grufvones nuvarande tillstånd her ved Sahl-
berget (ändoch hon är så temmelig godh) ödmiukeligen tillkenna
gifva. Makalösen, som i fiol var ganska godh och gaf allena
heela förledne åhrstillvärckningen, är nu myckedt svagh och gifver
ringa malm, men deremoot begynner Nya Kongzrymbningen (dess
Gudi skee låf) nu igen tilltaga, dermed förledne åhr vahr heelt
slett bestelldt. Dy gör man sigh om Makalösen den goda för-
hoppningh, adt hon sig igen förbettra skall, effter hon nu en tijdh
på beråd stådt hafver; doch är dett besta, adt nya spålet hafver
rijkeligen besparadt ombkästnaden på vindekörningarne, derigenom
tvenne vinder, hvardera med atta hestar om dagen, äre förlagde.
Till myndtedt förskickas nu af Aprilis månadz tillvärckningh 218
lödig mark 8 lod bergzölfver, och varder Majj månadz tillvärck-
ningh, näst Gudz velsignelse, dubbeltd större förmodandes. I dag
förreaser jag herifrån till Stora Kopparberget med H. G. Nåde
Gref Jacob Delagardie, grufvones legenheet der adt besichtiga,
och huru dess tillstånd förevedter, skall E. Excell. i lijka mådto

forderligast ödmiukeligen blifva notificerat. Vill hermed och altid E. Excell. etc. Dat. Sahlra stad den 1 Majj anno 1646.

E. Excell. och G. Nådes
ödmiuke och förobligerade tienare
den stund jagh lefver
Gorg Grissbach mp.

18.

Sala den 3 Augusti 1646.

Malmstillgången åter god i Makelösen liksom i Knechteryningen. Vattenbrist. Jult månads silfverpost. Om sprängningar vid Stockholm (på Blasieholmen) och förordnande af dugligt folk till de samma.

Högvälborne nådige Herre,, Hr Richzcantzler, högtähradt patron och gynnare. E. Excell. och Greff. Nåde skall näst min ringa tiensts plicht grufvones nuvarande tillstånd her ved Sahlberget på dett ödmiukeligaste jag tillkenna gifva. Malmen befinner jag temmeligh god, fem lachter breed, såväl uthi Makalösen som elliest uthi Knechteryningen, doch mest fleckiatt och insprengd, men lickväl god och dugeligh bookmalm, så att man af alle omstendigheeter förmodar een god grufva igen, helst och emedan hon i åhr lenge på beråd stådt hafver. Nu såssom grufvan (dess Gudi skee låf) synes vela bettra sigh och någerlunda tilltaga, så är deremoodt dedt gamla bergvärckzhinder vattnlösan her inkastadt, adt man icke allenast med spålet hafver måst instella och vindekörningarne igen anstella, utan och jembväl med bookvärckerne, så framt kånsten och hyttorna skole hafva deres nödtorfftige fordtgångh; men hade dett nya grafarbetedt effter min ahndrifvan blifvit befordradt, så kunde spålet heele åhret hafft sin gångh. Julii månadz tillvärckningh, som nu med sillfverposten till myndtedt förskickas, är 403 $\frac{1}{2}$ lödig mark. Hvad vijdare förefalla kan, skall E. Excell. månadtligen blifva på dett ödmiukeligeste adverterat. Om E. Excell. nådigst behagade med bergzsprengningen ved Stockholm låta fortfahra, så ville jagh dijt förordna sådant folck, som vetta med dett arbetedt omgååss, och sielf med dett forderligaste begifva mig dijt att stella dem till arbetz, hvarpå E. Excell. nådiga förklaring jag underdonligen för-

uenttar *). Befahlandes hermed *etc.* Dat. Sahla stad den 3 Augustii anno 1646.

E. Excell.
underdånig och föroblig[erad] tienare al[tid]
Görg Grissbach mp.

19.

Väsby den 9 Juli 1647.

Malmtillgången god i Makelösen, men grufvorna vattenfyllda på grund af regnvädret. Juni månads silfverpost. Väntar A. O. till Salberget. Myntmästaren levererar ej ordentligt penningar till Salberget.

Högvälborne nådige Herre, H:r Richzcantzler, högtähradt patron och mechtige befordrare. E. Excell. och Greff. Nåde skall jagh näst min ringa tiensts plicht grufvones närvarande legenheet her vedh Sahlberget på dett ödmiukeligaste tillkenna gifva. Grufvan belangande, som nu een tijdh hafver varit ganska godh, holler ännu (dess Gudi skee låff) sin förra stadigheet och ståndachtigheet, besynnerligen Makelösen, män så är klagan värdt, att detta stora och continuerliga regenvedret begynner taga öfverhanden och upfylla grufvan med vattn, derföre man medh arbetedt hafver måst inställa opå 14 dagars tijdh och bruka folcket emedlertijdh ved flodekänstbyggningen, som man ännu nödig befinner inrädda låta. Nästleden lögerdagh, som var den 3 Julii, förskickades herifrån till mynttedt i Stockholm af Junii månadz tillvärkningh 435 lödig mark 7 lodh bergzsöllfver; dett vore väl i innevarande månadt sådan påst ädminstonne förmodandes, åm icke större förventtandes, der vattnet icke förhindrade arbetedt i grufvan; malmen vore der skön att bekomma. E. Excell. önskelige och nådiga ahnkompst hijtt till Sahlberget att ventta och förbijda, hafver jagh mig hijtt begifvitt, emedan E. Excell. för andre högnödige ährender och (kanske) opassligheet icke kunde ställa reesan ifrån Ubsala och hijtt, som doch jagh högeligen och hierteligen önskadt hade, adt E. Excell. ved samma tillfelle mig och midt hus den höga nåd och affection

*) Om dessa sprängnlugar kan jämföras kungl. bref till kammarkollegium af 6 Aug. 1647 att lämna Grissbach medel för att »låta bredda bort een dehl aff bergen her på Blasusholmen». Befallnugen upprepas genom ett nytt bref af 2 Nov. s. Å. Riksregistraturet.

hade betedd och i vägen mig ringa tienare besöcht. Nu till att förnimma E. Excell. nådiga tillkommelsse hafver jag affärdat den[ne] min utskickade. Vill hermedh *etc.* Datum Vääsby gårdh den 9 Julii anno 1647.

E. Excell. och Greff. N:s
ödmuk, trogen och redebogen tienare
den stund jag lefver
Gorg Grissbach mp.

Post scriptum.

E. Excell. låter på dedt ödmukeligaste jag förnimma, adt rådt nu på tijman kom sillverpåsten ifrån Stockholm heem och hade ännu inge peningar af myndtedt bekommit för Maj månadz sillver, dedt, Gud bedtre, klagan värdt är, adt dedt fadtige follckedt öfver åtta vekor medh betalningen blifve uppeholdne, dem till stoor nachdeel uthi tillvärckningen. Ohrsaken veedt jag intedt, adt vedh Myndtedt går så långsambligen till. Beder fördenskuld E. Excell. ganska ödmukeligen såsom denne ohrtz eendeste patron, adt E. Excell. tecktes myndtemestaren skriftteligen påleggia, dedt han skaffar boot opå dedte feelet, elliest veet jag intedt, hvad såsom af tillvärckningen varda vill. Uthi tvenne månader ähr lefvererat till myndtedt 755 lödig mark 7 lod sølver och deremoot icke meera än 600 richzdalers värde i sillvermynt tillbaka lefvererat. Öfver den Kongl. Räcknecammaren hafver jag mig icke dedt ringeste besvära, emedan mig god befordingh der bevilliadt och gifven är, men feeledt sitter allenest hooss myndtemestaren. Dedte E. Excell. så ödmukeligen jag hafver skolat tillkenna gifva. Befallandes E. E. *etc.* Dat. ut in literis.

E. Excell.
ödmuk, trogen och redebogen tienare
Gorg Grissbach mp.

Jag hafver accorderat med Richz Cammerråd om 6 r:dr för hvar lödig mark adt bekomma, dedt mig och af de velborne herrar bevilliadt är.

Påskrift: Præsent. Tjldöön den 10 Julii 1647.

20.

Väsby den 9 Januari 1648.

Salbergsgrufvan fortfarande rikt gifvande. Sammanlagda tillverkningen för år 1647; den skulle hafva blifvit större, om ej bly hade fattats. Reser till till Kopparberget för att inspektera.

Höghvålborne nådige Herre, H:r R. Cantzler, högtähradt patron och gynnare. E. Excellence skall jag nest trogen lyckönskan till edt frögdefulldt och lyckosaligt nydt åhr samt min underdåniga och ödmiuka tienests plicht grufvones önskeliga och goda tillstånd her vedh Sahlberget ganska ödmiukeligen tillkenna gifva. Och åhr Gud den allrahögste innerligen betackandes för den rijka vellesignellssen, som nu för handen är och än dageligen sigh till mehra förkåfringh ahnsee låter. Gud föröcke sin vellsignellse. Uthi nästledne åhr 1647 åhre her tillvärckade vårdne 3133 lödig mark 1 lod fjndt bergzsillfver, och hade tillvärckningen kunnat blifva fast större, emedan rootekarlarne hafva een stor post god malm i förråd liggandes, men feel på bly hafver tillvärckningen tillbaka sadt, hvilckedt nu ahnstellas skall, så snart blyet ahnkommer ifrån Vermeland. Elliest låter E. Excell. på dedt ödmiukeligaste jag förnimma, adt jag innan een dag eller två reeser herifrån till Stora Kopparberget och förnimma, hvad dedt lijder med durchslaget uthi Regeringzskachtedt, och elliest adt besichtiga grufvones legenheet, hvilckedt E. Excell. med första legenheet underdånigen notificeras skall. Vill hermed *etc.* Datum Vääsby gårdh den 9 Januarii anno 1648.

E. Excell.

ödmiuke och redebogne tienare
intill min dödztund förplichtadt
Gorg Grissbach mp.

21.

Väsby den 4 Februari 1648.

Januari månads tillverkning; bristen på bly nu afhjälpt från Hellefors. Fara för brist på kol och ved, emedan största delen af Väsby län bortdonerats.

Högvälborne nådige Herre, H:r Richzcantzler, högtähradt patron och mechtige befordrare. E. Excellence och Greff. Nåde näst min underdåniga och ödmiuka tiensts plicht bör migh tillståndet her vedh Sahlbergz bruk på dedt ödmiukeligaste tillkenna gifva, och är Gud alzmechtig innerliga betackandes för grufvones temmeliga godha förkofringh, så adt hon nu een ruhm tijdh hafver gifvidt önskelig och godh malm. Gud velsigne och ännu vijdare föröcke dess ådror, såsom man näst Gudz hielp af alle lijknellser der inne förmodar. Medh sillfverposten förskickas nu till myndtedt i Stockholm af nestledne Januarii månadz tillvärckningh 250 lödig mark 11 lod 2 quintin fjndt bergzsillfver, och hade tillvärckningen kunnat blifvidt fast större, besynnerligen hooss rootekarlerne, men dhe hade intedt bly intill den 18 Januarii. Då tinge vij blyet heem ifrån Vermelandz sillfverbru[k] Helleforsen, deraf dhe ähre undsadte vårdne; doch hafva dhe ännu een temmelig Gudz gáfva med malm i förråd, som dhe i denne månan kunna bruka. Elliest förmodar man och kunna lickväl i dedta ostadiga fööhret försöria brukedt medh kåhl och vedh, så vijdha lähnet förslår, ändoch största deelen aff Väässby lähn ähr bordtförlähd, hvilcken förlähdningh brukedt till ingen fromma lendandes varder, enkannerligen för kåhl och vedh, som her endtligen vill vara af nöden, så frampt brukedt skall blifva ved macht hollidt. Vill hermedh *etc.* Datum Väässby gårdh den 4 Februarii 1648.

E. Excell. och Greff. Nådes
ödmuk och reedebogen tienare
så lenge jagh lefver
Gorg Grisebach mp.

22.

Väsby den 3 Mars 1648.

Ett nytt schakt bör upptagas i Makelösen. Februari månads sillvertillverkning. Bornningsarbete i Regeringsschaktet vid Stora Kopparberget.

Högvälborne nådige Herre, H:r Richzcantzler, högtähradt patron och mechtige befordrare. E. Excell. och Greff. Nåde skall jagh näst min ödmiuka och ringa tiensts plicht (såssom för dette med sillfverposten månadtligen skeedt är) grufvones legenheet her ved Sahlbergedt på dett ödmiukeligaste tillkenna gifva. Tillståndet i grufvan, såväl i Makalösen för Chronan sielf som elliest för rootekarlarne opå andre ohrter, är (dess Gudi skee läff) temmeligitt gått, men så behöfde Makalösen för dess diupheet och svårheet med en ny schacht emoodt tvärslaget hielpas, der medlen icke skulle användas opå den nya grafven och dammen i Myklindta sochn och elliest andre nödvendige byggningar, som ved grufvan åhrligen förefalla. Med sillfverposten förskickes nu till mynttedt i Stockholm, af nestledne Februarii månadz tillvärckning, fjndt bergzsillfver 380 lödig mark 14 lod. Elliest är brukedt med ved och kahl i denne vindter så väl försörgd som någon tijdh tillförende. Gud förlähne sin välsignellsse i grufvan, så förmodar man i åhr een ståtelig tillvärckning, emedan och her nu een temmelig post bly, både ifrån Helleforssen och Löfåhsen ankommet, uthi förråd är. Ved Stora Kopparberget står och alldt väll till, som jag förnimmer, men med durchslaget uthi Regeringsskached hafva dhe ännu icke kommedt igenom, ehuruväl dedt är försöcht med bårande; doch höres alldt grant neder i grufvan, huru i skachedt arbetas. Kan fördenskuld nu intedt myckitt feela, förre än dhe komma igenom. Vill hermed *etc.* Datum Vääsby gårdh den 3 Martii anno 1648.

E. Excell. och Greff. Nådes
ödmiuk, trogen och reedebogen tienare
så lenge jagh lefver
Gorg Grissbach mp.

23.

Väsby den 7 April 1648.

Har skrifvit till Räkningekammaren om behovet af ett nytt schakt i Makalösen. Mars månads sillvertillverkning.

Högvälborne nådige Herre, H:r Richzcantzler, högtähradt patron och mechtige gynnare. E. Excellence och Greff. Nåde fogar på dedt ödmjukeligaste jag näst min underdåniga och ringa tiensts plicht grufvones närvarande tillstånd her vedh Sahlbergedt tillkenna gifva. Och är Gud alzmechtig innerligen betackandes för den velsignelssse, som nu en tijdh i grufvan hafver varidt för handen, vedh hvilcken legenheet ochså hon ännu continuerar. Gud låte så lenge vaara. Ellicst vore her ännu edt nydtigt värck medh een ny skacht begynna, som med tijden kunde lenda Cronan till merckelig nydta, om medell vore adt tillgå, till dedt nödiga arbetetz fortdsectiande, dermed kunde dedt svåra arbetedt uthi Makalösen lijsas, som sigh af ohrten der nedre förohrsakar; doch dedta ährendet E. Excell. och Greff. Nådes nådige och högre betenckiande ganska ödmjukeligen hemstelltdt, emedan jag herom H. Excell. Richzskadtmestaren och samptligen de nådige velb:ne Herrarna Richz- och Cammerråd i lijka mådto serdeles tillskrifvitt hafver. Med sillfverposten försendes nu herifrån till myndtedt i Stockholm uthaf nestledne Martii månadz tillvärckning 283 l. mark 2 lod sijndt bergssillfver; om Gud nådeligen tecktes continuera med velsignelssen, som nu för ögonen är, så förhoppas man lickväl månadtligen een god tillvärckning. Vill hermed *etc.* Dat. Vässeby gårdh den 7 Aprilis anno 1648.

E. Excell. och Greff. Nåde
med underdånigh ödmjuk och trogen
tienst intill min dödztund förplichtadt
Gorg Grissbach mp.

24. (*Egenhändig.*)

Salberget den 29 Juni 1648.

Har varit nere i Salbergsgruftan och funnit den i godt stånd; dock behöfver ett nytt schakt upptagas (Jfr N:o 22, 28). Skall resa till Kopparberget och inspektera arbetet i Regeringsschaktet (Jfr N:o 22). En vattenkonst vid Upsala blir färdig om 14 dagar.

Hochwohlgeborner Graff, genedicher H. H. Reijchss Kantzler. E. G. duhe ich underdehnich zu wijssen, das ich heydt dato den 28 Junii bin beim Sahlberk in der gruhben gewest und beyfint, dass Got lob dij gruhb sehr guht ist, und dij ertz in der Macklöhss beijstendich sein, unt wehr noch ein schacht, das man könt dij ertz auss fordern, wollten mihr noch eins so fiyl silber machen; Got lop, ertz ist genuch. Got wolt fehrn seine genaht forlehenen. Ich wijl fon hijr nach dem Kopperberck unt sehn, wij es mitt dem durchschlag in der Regirungschacht zusteht, weyl es so lang-sahm mitt zugeht; wen ich, gelibts Gott, zurick kom, wil ich E. G. beyricht fon gehben. Dij wasserkunst zu Upsahll sol auch in 14 dagen ferdich sein; alssden hoff ich, das E. G. sollen eine wasserkunst zu sehn beykom, desgleichen in Schweden nicht gesehen worden. Duhe E. G. unt alle, so E. G. lip sein, in Gottes schutz beyfehlen. Bijtt, E. G. wolten mihr mein schreyben zu guht halten, den dij gelehrden schreijben dijs jahr nicht wohl. Datum Sahlberk den 29 Junii 1648.

E. G. G.
underdehnicher dijhner so
lang ich lehb
Gorg Grissbach mp.

An silber wirt geschick[t] 264 mark.

(*På en lös lapp.*)

Dass ertz ist hijr brobirt. Der zentner gelt 14 loht silber unt 30 pfunt bley.

Grissbach.

25.

Väsby den 4 Augusti 1648.

Upprepar åter förslaget att upptaga ett nytt schakt i Makalösen. Augusti månads silfvertillverkning. Har varit vid Garpenbergs grufva och föreslagit åtgärder för dess upprepning efter ett inträffadt ras. Vid Stora Kopparbergs grufva väntas för året större koppartillverkning än under närmast föregående tid.

Högvälborne nådige Herre, H:r Richzcantzler, högtähradt patron och mechtige befordrare. E. Excellence och Greff. Nåde gifver jagh näst min ringa tiensts plicht ödmuikeligen tillkenna, adt dedt (dess Gudi skee läff) står alldt väl till her ved Sahlbergz bruk, och befinner sigh Makalösen ved gådt och önskeligitt tillstånd, såssom jag den i dagh medh H. Nåde Landzhöfdingen, velborne H:r Clas Stiernsköld noga besichtigade, och fadtes intedt annadt (der Chronones medell ville tillåta för andre nödige byggingar, som nu ähre för hender) utan adt een ny schacht sencktes närr om Makalösen emodt Tvärslaget, dermed adt vinna mallmen uthur grufvan med mindre ombkästnad, efter såssom man förmodar, adt malmen näst Gudz vellsignelse skall blifva ståndachtig; men emedlertijdh grafarbetet är för hender (som i denne höst förmeenes kunna fullbordas), kan intedt annadt företagas, utan spares till legligare tijdh. Med sillfverposten förskickes nu till myndtedt i Stockholm, af nestledne Augusti månadz tillvärckning, 253 lödig mark 4 lod fint bergzsillfver. Elliest låter E. Excell. och Greff. Nåde ödmuikeligen jag förnimma, dett jagh den 1 huius var stadd i Garppenbergz grufva och besågh dedt fallet, som för någon tijdh der inne till een temmelig storleek skeedt är, meddeelandes Albrecht Funck midt betenckiande, huru han med minete ombkästnad kan komma till sin fordeel igen och såleedes fortsedtia sidt arbete. Ifrån Stora Kopparberget hafver jag dhe önskelige tijdender, adt der står alldt väl till i grufvan, och skall vara i åhr större tillvärckningh förmodandes ähn på någre åhr för detta. Den nådefulle Gud förlähne dertill sin milda velsignelse. Vill hermed etc. Dat. Väassby gårdh den 4 Aug. anno 1648.

E. Excell. och Greff. Nåde
min ödmuka och underdåniga
tienst så lenge jagh lefver
Görg Grissbach mp.

BIHANG.

Förslag om upprättande af ett bergsamt.

Stockholm den 3 Augusti 1836.

För bergverkens skötsel behöfves ett särskildt bergsamt, som kan genomföra erforderliga förbättringar. Vid Stora Kopparberget bör ett nytt schakt upptagas, tullen på ved och kol afskaffas och betalningen till bergsmännen höjas, vid Nya Kopparberget bör likaså en ny stoll och vid Löfåsen ett nytt schakt upptagas. Ett kungl. patent bör utgå om frihetsår vid brytningen af nya malmfynd.

Hochedle unndt wohlgebornne, gnädige unndt gebietende Reichz Regerende Herren, E. hochedle Gnaden seindt meine unndterthenige, demüttige undt gehorsamme dienste jederzeit städtes nach vermügen bevor.

Dieweilen, hochedle unndt wohlgebornne Herren, der liebe Gott diesses löbliche könnigreich mit allerleij schöennen metallenn reichlich gesegnet, worfür der Göttlichen Majjt höchlich zu danckenn ist, wiell derothalben nöttigh sein, dieselben mit getrewen unndt verständigen persohnnen zu versorgen, damit sie wohlh undt aufz beständigest mügen gebawet werden, Gott zu ehren undt dem reich zu märcklichen nutzen. Dan, gnädige Herren, die ursachen, so hierundter in aller undterthenigkeith gemeldet werden, treiben mich abermalen, E. h. c. Gn. undterhenig unndt demüttigh zu bitten, das E. h. c. Gn. wollen gnädigh ein vollkommen Bergkamt verordnen, damit nügst gottlicher hülffe allem unglück abzuwehren seij, unndt zweiffle nicht, imfahll solches wehre vor langem angefangen gewessen, der Grosse Kopfferbergh undt Salbergh solten nun duble mehr aussbeutte geben, dan durch lässigkeith undt bösse zuseher ist vor zeiten der Salbergh undtergangen.

Zum ersten, gnädige Herren, ein schacht zu sencken beij dem Grossen Kopfferbergh ist vor etzlichen jahren angegeben. Darvon ist oft geredet worden, aber noch biss dato weiters nicht darmit erfolget, unndt wehre selbiger schachtt fort gesetzt worden, solte nun die Cronne unndt der bergkman nicht so grossen schaden von dem fall haben. Im gleichen es ist auch 2 jahr vor diessen von dem schrott oder höltzren gebewe, so nun angefangen ist, geredet worden, undt wehre Ihre Exsilentz der Feltherre nicht selbstem vergangen in der gruben gewessen und die grosse gefehrlichkeit gesehen, glaub, es wehre darmit noch zu keinem anfangk gelanget.

Zum andren düncket mich auch ein unbilliges dingk zu sein, dass holtz undt kollen bei dem Kopfferbergh sollen verzollet werden, da doch die Cronne ihren zohl von den kopffren nimpt. Muss auch hierbei bekennen undt mit meinem gewissen erhalten, dass es den bergkleuten unmöglich ist ein schepß kopffer ohne schaden für 28 r:dr zu verkauffen, weill die grube nun mehr sehr diff wirdt, auch holtz undt kollen viell deyrer alss zuvor.

Zum driten: auff der Finmärcken, beij dem neyen kopfferbrauch, ist höchlich ein neyer stollen von nöthen, worvon auch für 2 jahren geredet undt weiters nichttes darmit erfolget.

Zum fierden wehre auch nöttigh ein offen Königl. patent aussgehen zu lassen, wegen neyer gefundenen bergwercke freijheiten, dass wehr etwas neyes finden könte, soll nach dessen gelegenheit so viel freiheitsjahr darauf haben undt solches zu seinem nutzen gebrauchen, aber die metalen darvon erstlich der Cronn vor ein billiges anpräsentiren, dass also der bergkman oder kauffman sein gebürliches ausskommen auch haben mach. Wan solches geschichtt, verhoffe ich nächst göttlicher hülffe, es sollen dadurch noch viel schöenne bergwercke an tag kommen, darvon die Cronne mit der zeit kan stadliche einkompsten bekommen.

Zum fünfften wehre auch vor etlichen jahren bereit ein schachtt bei dem Löffässischen silber- undt bleybergwerck sehr nöttig gewessen, ist offtermalss darumb in undterthenigkeit gehalten worden, aber auch nichts weiters darmit erfolget.

Durch solche und dergleichen mangelungen, gnädige Herren, müssen entlich die bergwercke abnehmen, undt da hievor ein Bergkamt wehre gewessen, heete solchem allem können forgeskommen werden. Schliesslich bitte E. h. e. Gn. ich gantz undterthenig nicht diesse meine schrifft verstehen wollen, alss wan ergent hiermit soll E. h. e. Gn. etwass forgeschriben sein, sondren nur allein wie es die nottorfft der bergwercke erfordert. Und

dhue hirmit auss undtertheniger gehorsamkeit E. h. e. Gn. der
göttlichen protection demüthtigh empfehlen.

Stockholm d. 3 Augustii anno 1636.

E. H. E. Gn.

undtertheniger undt gehor-
sammer dienner so lang ich lebe.

Görg Grissbach mp.*).

*) Redan under hösten 1686 hade behofvet af bättre tilläyn med berg-
verken varit på tal i regeringen, och i December hade riksmarsken fram-
kastat tanken att upprätta ett bergskollegium (rådsprotokollen för 22 Okt.,
12 Nov., 16 Dec. 1686, *Svenska riksrådets protokoll* V, sid. 221, 304, 382).
Grissbachs nu väckta förslag förordades af rikskansleren i rådet den 17 Aug.
1686 (a. a., VI, sid. 551); om frågans fortsatta behandling jfr ofvan sid. 144—
147 med noter.

JOHAN BERNDES'
BREF
TILL
RIKSKANSLEREN
AXEL OXENSTIERNA

1636—1649

— ◆ —

Lyckönskar till A. O:s hemkomst. Har enligt regeringens uppdrag arbetat med krigsutredningen och rannsakat om amiralitetets tilldelningsrätter i Finland. Förslag till stat för krigsfolket jämte rullor öfersända. I Finland nu endast tre skvadroner rytteri och nästan intet fotfolk; en mängd knektar har rymt. Skola nya truppsändningar afgå, måste ny utskrifning företagas; till krigsutredningen böra vissa medel reserveras. Amiralitetskollegii stat; nya jordeböcker öfver dess tillordnade rätter. Spannmål till Pommern och Lifland; mönstringar. Årsväxten i Finland. Många ödeshemman upptagna.

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzeler, gunstige och högt-
 ähredhe patron, Edher Excelentz ähr och förblifuer jagh till tienst
 så förobligheradh som reedvilligh altijdh.

Och hafuer för dedte icke uthan störste hughnadh förnummidh
 Eder Excelentz lyckelige heemkombst (dess Gudi läff) hijt udhi
 Rijket igen. Gudh den högste, som E. Excelentz udhi dee många
 fharligheeter der uthe nådeligen uppehålladh, dess beprijselige och
 christelige royale företagande bijvistadt och lycksamme giordh,
 den samme Gudh ville E. Excel. och ähnnu här uthi dedte beröm-
 lige konungerijke (såsom dess understöd och stålpe) uthi sidt gud-
 domlige hägn och trygge beskerm annamme, det höge besvär vär-
 diges understödie och lyse, adt allt i förstonne modte lända hans
 guddomlige namn till ähra, H:s K:e M:tt, alles vår nådigeste
 uttkorade Drotningh och Arffurstinne, sumpt fäderneslandet till
 merckeligh biståndh och godha, Eder Excelentz sielff och dess
 höge familia till myckin reputation och lycksaligheedt.

Edher Excelentz hadhe jagh effter min devoir för dedte bordt
 om sakernes passerande här udhi landedt undertienstligen adver-
 tera; men effter såssom jagh allt här till både hafuer måst giöre
 migh denne provintzies stat kunnigh, såssom och elliest icke alle-
 nest effter H. K. M:tz min allernådigeste uttkoradhe Drotningz
 sambt dee högvälborne Härrar Richzsens respective Regeringz migh

medhgifne ordre och befallningh*), hafft adt beställe medh krigzuttredhningen här ifrå ländedt, efter huilckes expedition och förråd-

*) Åtskilliga oordningar i Finlands förvaltning, särskildt i fråga om kronoräntornas utgående, föranledde i November 1635 regeringen att besluta, att en revision där skulle anställas, och denna uppdrogs följande månad åt J. Berndes (*Svenska riksrådets protokoll*, V, sid. 288, 312, 324, 359—361, 372, 377). Den 9 December utfärdades för honom dels en kort fullmakt och ett kreditiv till de finska landshöfdingarna, dels ett utförligt memorial, hvilka alla finnas i Riksregistraturet. Memorialet har följande lydelse:

Memorial för Cammarråd h edel och välb. Johan Berndes öfver
dee ärender han utl Finland, Carelen och Ingermanland så och
Liffland förrätta skall etc.

Dett ähr H. K. Mttz nådige villie, att Cammarråd Berudes förfogar sigh här ifrå genast ädth Finland och kommande till Åboo, sedan Tavasthuus och sidst till Vijborgh låter sigh af Landzhöfdingerne der sammastädes landzens stat, lägenheet i eene och andra motto, till pricka kunnigh giöra. Enkannerligen ähr att i acht taga, att han låter sigh underrätta och fordrar nöijachtigh beskeedh

1. Huru Cronones räntor i dee sidst förflutne åhren ifrå den tiden, att Rijksskattmästaren där vidh gouvernementet skildes, disponerede och uttgånge ähre. Item hvadh beviljigh räst ännu kan vara inneständes, som förmodeligen kan vara att uttdrijfva låta.

2. Hvadh Cronan af innevarande 1635 åhrs ränta (öfver den Finske ordinarie staten och den deel, till dee Liffländske och Estniske guarnisoner deputerat ähr) kan hafva vist att tillgå utl peningar, spannemål, proviant, höö, foderkorn eller hafra etc. till dett Finske krigzfolcketz uttredhning i tillkommande våhr.

3. Och efter som honom nu ett förslagh medhgifvit ähr, hvadh till samma uthredning der synes requireres, så skall han på dett högste sigh befälta, förmedelst Landzhöfdingernes medhhielp och idkesamme pådriffvande (igenom någre aff krigzbefålet, som därtill särdeles måste förordnas), att alt sådant i förråd h tjdiligen och medh slädeföret till slökanten på visse orter utl godh förvaring att [] läggias, såsom och uti Åboo, Nyländske hamperne och Vijborgh, efter som han veet af sielfve dispositionen bådhe huru mycket folck till häst och foot ifrå hvar hamn skall affärdat blifva, så och hvadh i alles dertill, så på den eene som den andra orten, af nöden ähr.

4. Såsom nu hvadh utaf rätten och 1635 åhrs ränta kan vara att tillgripa mögeligen icke skall vela svara emot dett, som behöfves, altså skall Berndes låta sigh anlägit vara att opnegociera på tillkommande 1636 åhrs ordin. och extraordin. räntor, så vidt defecten kan vara att opfylla och tariffven kräver, [och] uttredningen i väcket ställa.

5. Och på dedh alt så mycket bättre och suarare må kunna fullföllias och intet af försummelse, såsom äfta för detta, tillbakar sättias, så kan Cammarråd Berndes medh Landzhöfdingernes inrådande serdeles qualificerede upbördsmän förordna, som allenast taga till vara, hvadh till uttredningen hör, och derföre redo och räkenskap giöra.

tande jagh och allt sedhan hafuer continueradt medh ransakningen eller fördeligen utöfuer Vijborgz, Borgo och Rassborgz

6. Och mädan man i tijdh måste vara betencht på skep och farkostar till folcketz öfverförsell, derföre låter han anteckna och beslå alle dee fahrkostar, som han därtill tiänlige der finner och än till förste våhrdagh förväntandes ähre, aviserandes derom Cammaren, på dedh (der någon defect vore) man i tijdh kan ställa ordre på så många som fehla dijt öfver att förskaffa låta.

7. Vidh detta tillfälle skall och Johan Berndes sampt medh Landzhöffdingerne hvar i sitt lähn, så vijda dett sigh glöra låter och tijden för honom tillräcker, munstra både ryttare och knechter der i Finland, låtandes visse underschrefne rullor deröfver oprätta. Och där han finner hoos rytterne något fehla på deres rustning och gevähr, dedh låther han opteckna och ryttaren flitigt ådtvarna, sådant att reparera och bättra till Cronones fulla tjänst. Vore där och någre, som medh harnisch icke voro försärgde, då låter han dem undsättia der medh af dee ottohundrade harnisch, som der i Finland liggiandes ähre, hvilke medh dem framdeles på deres månadz sold eller länningar afdragas skole.

Sedan effter och många kunne finnas, som hafva tilldeelningzhemman på rustienst bekommit och nutit Cronones ränta, men lijkväl på någre åhr hvarken teet sigh på munstring eller gjort någon tjenst, hvarföre måste sådana medh dett samma opspanas och deres tilldelningar vederkännas.

8. Medh dedhsamma ransakar han ock, om någre knechter kunne vara af Cronones tjänst på ett eller annat sätt otillbörligen förloffvade, som böör att tiäna, hvilket (om han finner) han anteckna, den bråtzliga för rätta ställa och doom öfver honom gåå låter.

9. Item om någhon kan hafva brukat något underslef medh krigzfolcketz beställningar och underhåld, som een part utan försyn plågar öfva, serdeles medh blinde partiets införande etc., derigenom anten Cronau eller krigzmanen kan vara frauderad.

10. Imedlertijdh drifver Berndes och der opå, att hvadh till Liffländske och Estnische guarnisonerne anordnadht åhr må så [mycket] myeligit skee kan prästeradt blifva, effter som han veet der macht oppå ligglä, corresponderendes i saken icke allenast medh General-Gouverneuren utan ochså härutblinnan som [i] alt annat, i synnerheet räntorne angåendes, medh Landzhöffdingerne i Finland, Carelen och Ingermanneland. Och såsom medlen dertill, hålst för förbete uthredhningz provision skuld, till äventyrs alt för knappe skole vela falla, altså vil H. K. Mitt, att Cammarrådht Berndes i dett fallet gör sin flit att opbringa på Finske ödesgodz, förmedelst pant, så stoor summa, som dett feelet någorlunda stöppa kan.

11. H. K. Mitt vill och nådigst, att han tillordnar Admiralitet sin fullnadh effier staten, utaf dee sochner i Finske skärgården och elliest uthmedh slösidan där näst omkring, låtandes desslikest insamla i godh tijdh båtzmansrântan på visse orter i hambnerne, där hon bäst kan vara att afhämta. Doch detta alt både uti ordinarie och extraordinarie räntorne, så och under Admiralits och sin disposition. Sedan gör han sigh och kunnigt, huru bete båtzmansränta hærtill uthgången och lefvereradht åhr, fordrandes medh sigh hijt öfver derom all richtigh beskiedh och rättandes sigh i dett

sampt Åbo lhän, udhi den ränta, som Admiralitetet uthaf alle dess vidh siökanten belägne sochner tillslagen ähr, huilcket alt till denne tijdh medh adviserande till Eder Excelentz migh således förhindradh hafuer, hafuer fördenskull samme min devoir icke dess mindre velet nu i acht taga.

Belangande först krigzfolckzsens stat, som effter högstbete H. K. M:tz nådige befallningh förleden sommar här uthur landedt öffuerskickadt ähr, så är där på för dedte eedt pertinent förslagh och visse rullor både till den Konungzlige Krigzrädt, jemväl Rekningecammaren i Stäckholm öfuersändt. Hvadh och huru mykit fålek nu för denne tijdh här hemma i landedt ähr, särdeles ryd-

öfrige effter den memorial, som honom uthur vårt Ammiralitets Collegio härutinnan medgifven varder.

12. Ähr H. K. M:tz nådige villie, att Berndes flitigt ransakar, hwarest man skall fåå igen dee trettijo tusend rijkzdaler, som på qvarnetuls mantals peningerne och boskapz skatten där i Finland ähre blefne pro resto, item att han dragar der sårgh före, att ordre må ställas till underhållet för dee tu compagnie soldater, som H. K. M:tt menar denne vinter öffver uti Räffle till ett utaf dem, som der reda ähro, att låta förläggia, och sedan att han flitigt urgerar hoos Landzhöfdingerne, att hvar i sin stadh låter sigh anlägit vara landzens räntor att excolera och förkofra, i synnerheet igenom dee många ödheshemmans, som der finnes, uptagande och besättiande. Och att dett så mycket heller skee må, hafver H. K. M:tt förundt de förrymbde knechterne pardon att komma tillbakar och på frijheet ödeshemman optaga: kan och nådigst väl lijda, att dee benådas medh flere åhrs frijheet (effter som hemmanen äre illa farne till), än för detta skeep plägar, alt till dän ända, att landet een gång måtte komma uthi sitt esse igen.

Effter detta förrättande i Finland begifver han sigh till Kexholm, Nöthebårgh och dee andre Ingermandländske befästningar och så ytterligare, hvar tijdhen så medhgifver, till Liffland och Estland, först att öfversee och munstra guarnisonerne, låtandes visse rullor oprätta och därpå drifvandes, att anordningen der af landet må riktigt uthgå och införscaffadh blifva. Sedan låter han anamma af den hafra, som där pro resto och ännu oleffreradh ähr, först så mycket som till uttredningen darsammastädes behöfves och sedan hvadh till Finske uthredningen kan fehlas. Men den öfrige skyndar han fort hijt öfver Äfver Ädt Sverige till hoffstatens behof och tillijka bär där om sårgh före, huru krigzfolcket, som dijt uthur Liffland ähr destinerat, tidigt och behörligen må affärdat blifva, corresponderandes nu förruth flitigt medh Her Bengt Oxenstierna och flere, som vederböre.

Detta alt på dett välbete Cammarråd Berendes så myckett bättre uthföra och förrätta må, beståår H. K. M:tt honom nådigst icke allenast nödtårffthig frij förtäring af Cronones medel, så å landet som i städerna, så länge han på denne reesa stadder ähr, uten och på een cammarskrifvare een medelmåtigh reseklädning, och för sitt omak etthundrade rijkzdalers värde, så och tueenne enspenare att förskicka hijt och dijt medh bref och uti andre ärenders förrättande att bruka.

terijdt, bestå dee allenest opå trenne squadroner, nemligen den ene af Generalmajoren Stålhanskes egedt regemente om 4 compagnier udhi Taffvestehus län hemma, som Öffuerste Löyttnampten Hendrich Nödinge commenderar, och dee andre två aff Öffuersten Otte Yxkells udhi Carelen.

Hvadh footfålekedt vidhkommer, så finnes här uthi landedh ganska få och snarest sagdt inge, sedhan Öffuersten Burtz och recreverne till andre regementer bådhe udhi Tysslandh och Rijgha förleden sommar öfuerskickadt bleff, undantagandes een squadron af s. Påfvel Wulffz regemente, som nu aff Öffuerste Löyttnampten Patkell commenderes, i Wijborgz län. Och ändoch rullornes, som opå förre munstringer uprädtedhe ähro, innehåld kunde ähnnu een deell knechter fordra, men så äre här inge visse at tillgå, allt och mästedels förorsakadh af många åhrens tillbaka förrynande både öfuer den Carelske grenssen in i Rysslandh, så och elliest till andre orther; kan man altså icke väll see, at huar högstbete H. K. M:tz sampt den höghlåflige Regeringens nådige vilie och ordre vore, at framdeles någor regementer anthen af nyo uprädtes, eller och något fålck till dee uthevarande regementers complete-ringer här ifrå afsändes skulle, huruledes och på hvadh sädt thet skulle kunna præsteras, medh minder Eder Excelentz sampt dee flere högvälborne Herrer icke täcktes een utskrifningh aff nyo här utöfuer landedh medh första at anställa låta, och huar thet så skee skulle, vore förmodeligidt, at utaff desse orther edt tämligidh anthal fålck skulle kunna tillväge bringes, helst och där noga up-sicht blefue hålledh öfuer H. K. M:tz uthgångne mandater medh dem, som ödheshemmaner uptaga, adt der udhi icke sådan under-sleeff, som för dedte gemeenligen skee pläger, öffues måtte; eliest utskrifningerne förutan kan man icke vethe, huru guernisonerne i Lijffland och på andre orther skulle kunna bestå. Och mädhan man väl kan tänckie, adt Eder Excelentz är sielf bekymradh om någon krigzuttredning tillkommande våhr här i landedt företagen varder, och hvad medell till dess provision och affärdande kan vara at tillgå, så emädhan ordinarie räntorne här sammestådes synes icke väll vele förslå till dee anordningar, som elliest vara bör och ordinarie staten necessario fordrar, myckit mindre at der-aff någedh till krigzuttredningen tagas skulle; altså kan man icke väll see, huru uthredningen här effter skall kunna præsteras eller och man till dess medell komme, medh mindre at landzhöfdin-gerne icke afskåres och blifue aff Eder Excelentz medh dee flere högvälbete Herrer aldeles förbudedh sigh medh quarnetolsmantals-

peningerne at befadta, eller och dem till någor andre uttgifter distribuera, uthan hålles aldeles oförrychte tilstådes under Eder Excelentz egne godhe disposition, anthen Eder Excelentz då behagar at medlen till krigzuttredningen där af tages skall, eller och dem till andre uthgifter at förordna, opå thet at the då måge vara förhanden adt tillgå; huar thet icke skeer, veth man på inthet annat sädt at komma någor peningemeedell här tillväge, huarcken opå lhän eller förpantningar, uthan den som medh uthredningen hafuer at beställe, förorsakas at grippa till ordinarie staten, och sådan afkortningh som denne förleden sommar scheedt ähr, däruthi adt göra.

Hvadh admiralitetzförordningen här uthaf landedt vidkommer, så hafuer jagh, allt sedhan jagh hijt ahnkommen är, tillijka medh andre sakers förrädtande låtedh migh på thet högste vara anlagedh därpå at drifue, så at dess härifrå anordnadhe summor opå förledne åren, nemligen för 1634 och 1635, äre fulkomligen effter staten, öffuer och icke under, uthgångne och leffuereradhe. Anlangande innevarande år 1636, så är och Admiralitetet lijkmatigt effter den ordre, som deruthi sedermere giordt ähr, tillslagen visse sochner och dess behållen ränta så udi ordinarie som extraordinarie här udi lantedh, huilcken ränta står Admiralitet tillhända af dess tillförordnade adt upbäres och Eder Excelentz af medhföljande extract*) hafuer till at see, och angår samma deres upbördh ifrå Johanni 1636 och till Johanni 1637. Dessförutan hafuer jag bekommet Cammarens i Stäckholm breff, at här uthaf lantedh skulle öffuersändes till guernisonernes underhollande i Pomeran den mäste spanmåll, som man kunde tillväga komme; så hafuer jagh så där udhi som allt annat giordt min högsta flijt, effter som Eder Excelentzie af vidhlagde lista*) varder förnimmandes, huadh både dijt, så och till guernisonerne i Lijfflandh härifrå præsterat ähr, och medhan jagh är sinnadh (vill Gudh) medh allerförste min reesa till midt collegio i Stäckholm at fortsädtia, altså förmoder jagh vidh min ankomst all specialia både om dedte så och annadt midt förrädtande här vid denne orth H. K. M:tt sampt Eder Excelentz adt göra, och adt jagh hafuer måst någodt öfuer min tijdh här fördrögd, är skeedt både aff det jag hafuer haft at beställa medh krigzfolcketz inquisition och munstringher i Vijborgz, Taffvestehus, Borgo och Rassborgz lhän, såssom och sedhan effter dess förrädtande uthi samme lhän på nydt igen fortfaredh medh för-

*) Har ej anträffats.

deelingen öfuer Admiralitetz tillslagne sochner och där öfuer särdeles och nye jordeböcker uprädtadh, huileket allt för dess vijdhe aflägenheet skull hafuer krafth längh tijdh och eedt stort arbethe.

Elliest landzens tillståndh här anlangande, så är allt (dess Gudi läff) uthi förre vahnlike termines och een roligh stat; Gudh låte thet därvidh så alltijdh och framgijnt förblifue. Åhrsvexten hafuer dedte åhr varit medelmådtigh; vintersäden, som nu denne höst uthsådt är, låter sigh och (dess Gudi skee läff) tämligh väll ansee, så at man förmodher, näst Gudz tillhielp, at det skall blifua edt ymbnigt åhr på rågh, huar Gudh elliest täckes uthsåden för olycka bevare, och synes (dess Gudi läff) här godh apperantz till landetz och dee många ödheshemmanens besädtningh, mädhan många hemman blifve dagligen dagz opå högstbete H. K. M:tz ntgångne och publicerade mandater uptagne, och är förmodeligdh, at huar dee, som samme hemman uptage, icke blifua med utskriffninger graverade, adt landedt innan korth skall kunna blifva besadt.

Dedte alt effter min skyldigheetz plicht hafuer Eder Excelentz jaghienstligen och välmeendt eij kunnadt förhålla, tjenstligen Eder Excelentz bidiandes, at Eder Excelentz huadh häruthinnan kunde missförståndeth eller förseedt vara (oansedt det af migh troligen och till H. K. M:tz tjenst och bäste välmeendt åhr) medh seedvahnlig gunst öfuersee ville och migh sambt dee mine udhi dess höghe sedhvanlige gunst och favor städzse förblifue och sigh till thet bäste befatat vara låta. Jagh finnes H. Excelentz och alle hans kärkompne till behagligh tjenst så obligeret som skyldigh alltijdh. Och vill så härmedh *etc.*

E. Excell.

villig och verobligerat tjänare

Johann Berndes mp.

Åbo den 2 November åhr 1636.

2.

Köping*) den 26 Oktober 1639.

Om Bergämbetets stat; anslag till Hellefors' silfverbruk derå uppfördt. Skall resa till Salberget och Kopparberget. Underrättelser från Grissbach om Salbergsgruftan.

Högvälborne nådige Herre, H:r Richzcantzler, mechtige patron. E. Excell. kan jag hermed tjenstligst icke underlåta, att jag nu hafuer varitt här och ibland annatt låtidt arbeta på staten, den nu mestedeles färdig är, och till att komma dett nye sillfverbrukett Hellefårs till undsettning hafver jagh och afbrutidt så myckett af andre bruukz stater, allenest förventter af H:r Carl Bonde hans advis och betenckiande, huru myckitt sielfve bruukett med dess sillfers värckande till sin egen ahnordning understödia kan. Hafver och i medler tidh afhulpett och depecherat dem, som hijdt till Bärgeämbetedt sökt och någott fordratt hafva. Och medan jag seer mig nu här icke kunnatt någott synnerligitt mer nödigt i een hast uttretta, hafver jagh till att föllia E. Excell. desse in och villie föresatt [mig] i dag att begifva mig härifrån till Sahlbergett och Kopparbärgett och jempte Grissbach hvad nödige saker der förefalla hielpa att befordra, såssom jagh der in loco kan finna practicabelt och görligitt vara, och så laga, att jagh åter på 3:die veckan häreffter mig här igen inställa kan.

Elliest förnimmer jagh aff Grissbachs breff, dett han ännu moste bränna uthi Maaklööss-schachten 4 1/2 lachter uthi väggen till att komma utan hinder opå bottnen med tunnorne, hvilckett han säger besvärligen vela tillgå; doch lickväl gör den förhoppning att komma dermed till rätta, såssom och uthi Knechterymbningen hafver han desslijkst med starckt värcke påbegynt att bygga, sökiandes derigenom så myckett bettere att bemechtiga sigh mallmen, som uthi dett gamla förmodes att vara, dermed han och hoppas tillväga komma, hvilckett jag ved min ahnkompst sielff skall i ögensyn taga, och sedan ved min återkompst nest Gudz hielp göra E. Excell. een utförlig relation så herom som [om] annatt nödigt. Dett E. Excell. hafver jag velatt avisera, uthi den tjenstliga tillförsicht, E. Excell. sådant med gunst optagandes varder och min ringe persohn uthi E. Excell. höga affec-

*) Regeringen residerade under hösten 1639 i Köping, men rikskansleren vistades en längre tid på Tidön.

tion hermed och alltid till dett besta vill hafva tjenstligen recom-
menderat. Och vill hermed *etc.*

E. Excell:z.
verobligerat tjänare.
Johann Berndes mp.

Datum Kiöpingh den 26 October anno etc. 1639.

3.

Salberget den 14 April 1640.

Om förordnande af en fiskal i Bergämbetet på rikskanslerens rekommenda-
tion; han bör fördes med kunglig fullmakt. Arbetet vid Salberget del-
vis försvåradt genom vårfloden. En ny borgmästare bör tillsättas i Sala
och borgerskapet indelas i skrän. Ämnar från Kopparberget skrifu om
gärmakeriets förläggande till Avesta eller Säter. Justering af vikter vid
Kopparberget. Bergämbetets stat.

Högvälborne Herre, H:r Rikzcantzler, mechtige patron och
gynnare. E. Excellence hade jagh på dess ahnkompane skrifvelsse
den 10 Aprilis genom Johan Gunnarsson för dedte bordt ödmu-
keligen svara, män effter jagh då på reesan stadder var, hafver
jagh dedt alldt här till most instella, med den ödmu-ke tillför-
sicht, E. Excellence varder samma drögmähl gunsteligen upta-
gandes. Hvad elliest fischalistiensten i Bergämbetedt vidkommer,
därtill E. Excellence bem:tt Johan Gunnarsson recommenderer, så
erkenne vij billigt i Bergämbetedt E. Excell. så i dedte falledt som
offta tillförne gunstige försärg med största tacksamhheet och ähre
skyllidige E. Excell. befallning heruthi adt fullgöra, effter som och
jagh på Collegii vegnar bem:tte Johan Gunnarsson den förseeckring
giordt och, så vijda dett på reesan kunnatt skee, uthi saaken in-
formerat. Allenest vore högnödigt, dedt han af Hennes Kongl.
Maij:tt och den Konungl. Regeringen sielff med fullmacht och
instruction blefve försedd, på dett han sin tjenst dess tryggare
sedan göra kunde.

Hvad Sahlbergedt vedkommer, så stå alla saaker (dess Gudi
skee låff) väl, och drifves arbetedt starekt föhrtt både dag och
nadt, allenest kan för våhrflooden skull nu på en månadz tijd un-
gefähr intedt synnerligidit sölf tillvärckes, medan man för de ådt-
skillige fall af gräberg och ijss-stycken icke fördristar äfventyra
follekedt adt söckia effter malm uthi de gamble fallen. Doch ar-

betes icke dess mindre uthi Makalösen, Knechterymbningen och grafven alldt stadigt, och äre rootekarlarne allereedo skrefna adt arbete uthi Knechterymbningens tvärsag med gedrijb ådt Sandrymbningen, så adt förmodeligitt är, vij skole (med Gudz hielp) på dedte åhredt komma uthur all vår laborint och de stora byggingz bekostninger ådt åhrett till een god deehl minska och innan en kordt tijd alldeles afskaffa, så adt Sahla stad icke mindre än någon annan frij bergzstad i Tyskland skall komma uthi floor och tillväxt, allenest här vore en sodan magistrat, som ordning och skick ållskade, med den man och kunde öfuerleggia, hvad till gemeene stadzens besta vore adt practicera. Ty denne borgmästare, ehuru han elliest förfahren vara kan, så är han doch alldrig nychter, och fördenskull heeltt incapabel och utan all respect hooss sine underhafvande. Kunde nu E. Excell. någon beqvämbelig persohn uthsee till samma dienst, vore den icke mindre här än ved Kopparbergett nyttig, ty borgerskapetz lefverne och handterning så väl her som dhär vid Kopparberget vill vara ådtskilld och uthi vissa classes eller sunfter [o: zünfte] fördehltt, särdeles på rootekarlar, smällttare, drifvare och hyttedrenger, fohrmän, vindckörare sampt handtvärkare, med hvilcke altzingen ordning göras eller holles kan, med mindre en beqvämbelig magistrat först blifver insadt, hvilcken Bergamptedt uthi sodanne fattade ordningar kan understödia och hielpa. E. Excellence vele intedt tvifla, adt ju desse begge ohrtter, Sahlberget och Kopparbergett, skole genom ordning och god polici så högt tillväxa, adt der de icke andre bergstäder öfvergå, då ådtminstone skole vara dem vuxne och svarsgode.

Jagh skulle fulla Grissbachz betenckiande om Åfvesta forss och Säther, på hvilckendehra ohrtt best vore, adt gåhrmakerijdt anstellttes, E. Excell. vidlöffteligen upteckia, män såssom han sielf der uthi tvifvellachtig åhr och elliest behöfves vara med andra öfverlagdt, vill jag och dedte låta bestå, intill dess jag ifrån Kopparbergett vidare kan E. Excell. om dedte och annadt mehra ödmiukeligen advertera. E. Excellence ville och så gunsteligen sig påminna den resolution om vichternes justering ved Kopparberget och Hans Weyler deröfver befalldning meddeehla, adt han nu straxt må dijtt förreesa och justeringen i värckett stella, såssom och adt E. Excellence vele derhen förhielpa, adt de sidst resolveerade puncter på Bergampts inlagor*) måge med denne post öfver-

*) Sannolikt regeringens resolution af den 7 Mars 1640 på punkter, inlämnade af Bergsamtet å bergsmännens vägnar. Riksregistraturet.

styres, på dedt man de samma så myckitt förre må ställa i värckedt. Önskade man ock, adt Bergampts-staten, effter dedt memorial, som jagh Rijkzcammerrådet uti afreesandet öfvergaf, modte således med een anordning blifva försedd och betenckt, effter som tijden dhett nu mehre högeligen fordrar, särdeles till dett extra ordinari, som på Kopparbergzstaten fördt ähr, och dhells till nye schachtens fohrtsedtning, dhells och till bergzmännen sielfve ähr af den Konunglige Regeringen ordnad och förährat. Jag hoppas på denne reesa någodt godt uthi bergvärckz saker adt förredta, och vill deröfver göra E. Excell. een utförlig relation med dedt första Befahler så E. Excell. *etc.*

E. Excell:z
undervillige och ödmuicke tjänare
Johann Berndes mp.

Datum Sahlbergett den 14 Aprilis anno etc. 1640.

4. **Kopparberget den 18 Maj 1640.**

Om invägningen af koppar. Vårfloden hindrar arbetet. Två af de förut bästa grufskiftena gifva nu föga malm; däremot bättre tillgång i Bondestöten. Vedbrist. Årets koppartillverkning kan ej nå upp till föregående års. Det nya Regeringsschaktets upptagande. Kopparberget behöfver en duglig magistrat, och hela Bergslagen önskar ett besök af rikskansleren. Vikternas justering ej ännu genomförd (Jfr N:o 3).

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzer. E. Excellence fogar jagh tjenstligen förnimma nuvarande tillstånd her vid Kopparberget, adt till dato är ringa koppar invägen, af dedt tillfälle, adt bergzmännen in Januario nest förleden hafva invägit een stor post, såsom blef förd till [1]639, till hvilckett de hafva varidt benägne, effter som dem gafs termin för tillmyndtningen skuld*) och ej heller, som skee plägar, af förste koppar, som om åhret inväges, Cronones afradh afbetaltte, den jag doch förnimmer Cronan vara

*) Kopparbergsmännen hade af regeringen erhållit tillstånd att själfva förmynta koppar intill Persmessotid 1639 genom resolution af 21 Febr. 1639, och detta tillstånd förlängdes till 1 Febr. 1640 genom en ny resolution af 15 Dec. 1639. Rikaregistraturet.

richtigt betalrt, att för 637, 638 och 639 åhren icke mehr åhn 37 skeppund 14 L& resterer. Vågen hafver allt sedan och till min ahnkompst stådt igen och nu för fiorton dagar ved pass först öppnades; då blef någon koppar invågen, män effter bergzmånnen icke vedte någon förseekring, vore de dertill myckitt obegnågne; elliest hafver man eij kunnadt för våhrfloden komma i vågen, derifrån man och nu hindres för Daalfloden skull, hvilcken och myckidt försedter de andre bruken, adt de mästedeeles af baakvattn stå stilla, och hafver man alldt hertill med stor möda kunnat salvera dammarne för öfverhopigt vadtn, hvilckedt ånnu icke mindre ån på en fiorton dagars tijdh åndes kan. Sedan hafva gruffveskiffes-rummen myckidt aftagitt och sig förminskadt, endeles i Pompegropen, der de plåga hafva tvenne sine båste grufveskiffiten, Lijne- och Indre-rumedt be:de; åhre så försvagade, adt bergzmånnen till denne tijden ringa malm hafve bekommidt. Lickvål hafva de edt rum med namn Sylldterumet i Bondestöten, såssom (dess Gudi skee låff) god malm gifuer och hafver någorleedes hållit Bergzlagen tillhopa. Utan berörde hinder, ehuru vål vint-teren hafver varit beståndig nogh och på spanmåhl och andre persedler fast mera åhn någodt åhr tillförende kommidt Bergzlagen till undsedtning, så åhr bredevid icke ringa feehl, adt elack foder-tijdh hafver försadt vindterkörningen och derföre ringa ved framkommen, som Bergzlagen ibland annat til sitt brukz fortdsedtiande förnembligest af nöden år; nu förmodar man lickvål, adt dedt fehlet blifver förekommitt, efftersom siögarne åre reene och med skutor ifrån ådtskillige ohrter nu kan hemptas veed. Men lickvål, efftersom förflutne tijd så ofruchtsam åhr förlupen, hafver man icke någon apparentz, adt nu i innevarande åhr så stor post koppar kan tillvärckas, såssom i nåst förledne skeedt år; icke dess mindre skull jag göra min flijdt adt sökia allehanda medel och utvågar adt kunna dedta fehlet ehrsedtia. Med den nye schachten (den man Regeringzschacht kallar) gåhr arbetedt fohrtt dag och nadt, och gifver samma schacht godh apparens allreeda på edt godt streck, så adt samma streck effter hvar brenning sigh bedtradt och uttvigat hafver. Elliest år jagh i värckedt adt begynna ånnu een ny schacht heeltt uthi frija felltedt, någodt ifrån de gamble gruffvor, och åhr ingen tvifvell, adt denne bergzlag, som genom ådtskillige fall och andre mutationer år af sig kommen, skall icke allenest snahrt uprådtes igen, utan och (nåst Gudz hielp) innan kortt tijdh florera meer ån hon någon tijdh för dedte giordt hafver, allenest man kunde finna duglige magistratzpersohner, som denne

meenigheetz besta med order och skick sökia och främia kunde; effter som jagh nogsampt befinner, denne bergzlag fast meehra vara af oorder än af andre tillfällen försvagat. Man är nu i arbetedt een sådan magistrat provisionaliter att inrätta, till hvilckens underhållande sig medel noog finna låta, dem jag och vidlöfteligen ved min ahnkomst E. Excell. vill ödmiukeligen referera. Öfver allting så åstundar heela Bergzlagen E. Excell. egen när-vahrelse här ved Kopparberget, och är ingen tviffvel, där E. Excell. krafter så tillåta adt taga sig denne reesa på, adt ju alltt dedt E. Excell. sielf önskar skall kunna blifva vähl expedierat. Med wichternes redres hafver jag ännu icke kunnadt befadta mig, ähndoch Hans Weyler här oppe hooss mig varitt hafver, utan hafver deröfver måst vidare order förbjda. Doch hvad för difficulteter derutinnan infaller, skall Weyler ödmiukeligen E. Excellence veetta beredta. Så snahrt pingesdaag-högtijd ähr öfverstånden, vill jag begifua mig hedan och till Nyköping och sedan præsentera mig E. Excellence; tviflar sielf, om jagh skall kunna denne sommar till Finland afkomma eller ej, effter här åhtskillige ärender min närhvarelse ochienst fordra; doch hemsteller jag alldt dedta E. Excellence på dedt ödmiukeligeste och önskar adt kunna på min sijda förredta och i värckedt ställa dhet, som E. Excell. af mig gunstigt desidererar. Och befahler E. Excell. *etc.*

E. Excellen.
ödmiuk och tienstvillig
Johann Berndes mp.

Datum Kopparberget den 18 Maij anno etc. 1640.

Den torra hösten och tidiga vintern hafva förorsakat vattenbrist, som försvårar arbetet vid bergverken, och på grund af den svaga årsväxten behöfver Bergslagen undsättning i spannmål. Förslag att kronan skall göra anordning härom. J. B. har aftalat med allmogen i Väsby län om ökning i vindekorningen och med sexton socknar under Sala slfverbruk om utgörande af spannmål eller penningar, hvarmed stadens borgerakap kan betalas för sin körning. Bergämbetets anordningsstat. En länsmanstillsättning på rikskanslerens rekommendation. Förord för framställningar af styckeegjutaren Johan Trotzig och myntmästaren Markus Koch.

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzler, mechtige patron och gynnare. E. Excellence kan jag nest min ringe tiensts tillbud ödmukeligen icke oförmåhlit låta, huruleedes denne torra hösten och tidige vinteren intedt ringa återslagh uthi Richzssens bergz-lager så med sölf-, koppar- som jerns-tillvärckande förohrrsakar, i dedt adt bergzlagorne eine värcken för vattnlösan icke drifva kunne, ändoch man förnimmer af ädtskillige bergmästares skrifvellsser, adt bergzlagerne sådane stådtelige bruk nu i förråd hafva skole, serdeles Stora Kopparberget och sedan Finmarcken, dessliçke de icke opå någon tijdh tillgörande haftt hafve. Ville nu Gud deres värcken nådeligen ahnsee, adt de med vattn befordrade blifva, då gjorde man sig god förhoppning om deres välstånd. Elliest lijder bergzlagerne i gemeen stor nød opå sääd, emedan åhrsvexten (Dallerne undantagandes) i dedte åhr myckidt hafver feehtat. Förden-skulld hafver icke allenest Stora Kopparbergzlagen, utan och andre jernbergzmän, ifrån By, Huseby och andre deromkring liggande ordter, haftt ädtskillige sine bod hijtt till mig och solliciterad på nogon spanmähls undsedtning af Cronan. Och ähndoch jagh af välborne herrar h:r Åke Axillsson och h:r Knut Posse till Bergz-lagens behof upköpt hafver ved pass 1500 tunnor spanmähl, så vill lickväl dedt så lijtedt förslå, helst medan tillförningen nu ifrån alle vahnliche ortter myckitt stutzar, och man ännu ingen resolution af den Konungl. Recknecammaren bekommit hafver på den spanmähl, som Kopparbergzmän vid sidsta Bergembetes session blefve förtröstade med, utan som man förnimmer, så skall sääden

*) J. B. hade under detta år förordnats till landshöfding först öfver Kopparberget och sedan äfven öfver Salberget. Fullmakterna. af 16 April och 1 Nov. 1641, i Riksregistraturet.

till particular persohner vara förlåfvat, emoodt sex daler kopparmyndt, oahnsedt Bergzlagen tillbiuder två specie richzdaler och, der Hennes K. M:tt och Cronan behagar, gärna gifva fem daler sillfvermynt, allenest de säden blifve mechtige. Ty såssom ordinari köpet nu går, så gifs för een tunna 12, 14 och väl 16 d. kopparmyndt; derföre vill hooss E. Excell. jagh på dett ödmiukeligeste för be:te bergzlag hafva solliciterat, adt E. Excell. hooss de gode herrar i Cammaren herom techtes påminna, att säaden blefve till Kopparberget förordnad och köpmannen der emoodt toge peningar; dermed kunde sedan den ena så väl som den andra vara betientt, och Cronan conserverade Bergzlagen och förbetrade sine intrader, dy bergzmannen gärna gifver för 12 tunnor sääd eett skeppund ofrij koppar; och medan öfverbergmästaren Grissbach, emedlertijd jag tingen bijvistade, hafver sielf tillståndedt ved Stora Kopparberget och andre ordter intagit, så är han fördenskulld till E. Excell. afreest, adt deröfver göra een grundtlig och ödmiuk relation.

Uthi dedt öfrige hafver man ohrsaa att tacka den högste Gud, adt icke allenest Stora Kopparberget mäst på alle ruhm bettrar sigh, uthan och ved Löfåhsen och andre ortter alldt sig till förbedtring ahnsee låter; tvifler alltså icke om een god qvantitet koppar och andre metallers tillvärckning, der Gud allenest tecktes een sådana vederleek förlähna, som deres bruk nu högeligen fordrar. Elliest låter E. Excell. jag ödmiukeligen förnimma, att medan till Sahla grufvan hereffter vill behöfvas een fast större anordningh på vindekörningen, än hertill skeedt är, och man lickväl most derhen trachta, adt icke Cronan för myckitt blefve graverat, och icke dess mindre värcket befordrat, adt jagh fördenskulld hafver med allmogen af Väassby lähn accorderat och afthaltt, dedt de effter hvardt öhretaal som de äga skole utgöra halfannan vindekörning, i den staden de nu på någre åhr allenest een körning giordt hafve; hoppas alltså, adt denne triddingen, som tillöckes, skall uthi anordningen temmelig förslå och bruckedt befordra. Men med borgerskapet i Sahla stad hafver jagh ännu icke kunnat öfver vind- och vaskkörningar någon fullkomblig ordning drabba, utan måste för den olägenheet skul, som de så väl som flere för brist på foder hafve, låta de sex sochner, som med utskrifningzfrijheeten nermest till brukett äre belägne, göra sine vindekörningar i åhr, men med de öfrige sexton sochner af Torsuna, Simptuna, Väla och Yter-Tiurboo hereden åhr så föräfskeedat, adt de för hvar körning godvilligen utgifua antingen een daler

sillfvermyndt eller två fierdingar sääd, hvilckedt dem hellst behagar och lettast ankommer; summa sääd och peningar lefvereres till een upbördzman, som Cronan för vind-, vask- och andre körsslor skull holla moste, hvarmed sedan stadzens borgerskap, som med vind- och vask-körningen hafve adt bestella, bekomma sin löhn, och blifver så månadtligh afräcknad, huru myckedt hvar och en förtient hafver. I den staden hafve för dedta roodtmestare varit be- stådt hvardere aderton vindekörningar, och lickväl bruckedt till- fyllest påfördt, och således varidt een ohrsaaak till allehanda under- slef och missbruk, der man nu så myckedt bedtre kan komma till retta, och upbördzmannen hafve sin lön af den frijheet, som roote- mästare hertill onödigt ädtniutidt. Den högste Gud ville nådeli- gen välsigna grufvan, effter som man derom sig gör een god för- hoppningh, så är ingen tvifvel, att ved Sahla een eller sexhun- drade borgare sigh rijkeligen nära kunna, allenest de sig någodt bedtre till ordninger ville förstå, hvilckedt man alldt måste tijden hemstella.

Sedan såge jag gärna, adt Bergembetes ahnordningzstat mädte ju för ju heller förfärdiges; doch i fall dermed någodt skulle för- dröijes för andre vichtigare ährenden skull, vill jag lickväl drifva derpå, adt de vanlige ränttor och körsslor (om hvilcka man ingen förändring förmodar) måge tjidigt framkomma.

E. Excellence hafver och genom sine skrifvelsser recommen- derat een persohn, Daniel Olufsson be:d, till lendzmans embette i Löfstad sochn; så alldenstund den förrige lendzman ändå hafver klagemähl på sig och blifver afsadt, hafver jagh bem:tt persohn i den staden igen förordnad, och ehrkenner heruthi så väl som i alldt annadt min skyllogheet vara adt effterkomma E. Excell. gun- stige befalldning, effter såssom jag ej mindre mig vinlegga skall, dedt andra ährendet på h:r Christopher Skillings vegnar i Skävij försambling adt förretta, så snahrt jagh nu dijt upkommandes varder.

Elliest hafver Johan Trotzich hooss E. Excell. underdånligen adt anholla, dedt honom på hans styckegiutningh anordnes mädte den behollen rändta, som aff Tuna sochn utom broon och Skävij falla kan, sedan Löfåhs bruk af Nyberg och Erichzhytta fierdin- gar sin anordning tagitt hafver; så alldenstund den Konunglige Regeringen och serdeles E. Excell. nådigst hafve efterlåtidt Fahlu magistrat till underhålld på een behagelig tijd den rändta, som af Kopparbergz lähn faller och för dedte Johan Trotzigh hafver varidt anelagen, och Sätters bruk dess förutan kan med andre kahl betie- nas, effter som ej heller myndtningen der sammestädes någon

synnerlig qvantitet fordrar; derföre beder jag ödmuikeligen. E. Excell. ville såssom Bergzslagens högste patron honom heruthi vara behielpelig, effter hans bruck dermed merckeligen blifver befordrat och fortsadt. Doch hvad de kohlen vedkommer, som af Kopparbergz lähn falla, så kan Johan Trotzich dem lickväl mechtig blifva för peningar af Fahlu magistrat, effter som honom samma condition och villeckor så väl af mig som sielfve magistraten ähr anbudit, ähndoch de sielfve vähl kunne betiena sig dermed, medan de på bergmästaren nähr alle äre bergzmän och hafve store grufvedelar att förestå; män adt Johan Trotzigs bruk deste bättre modte befordras och försörries med kohl, så är honom den partzeel alldrig förvägrat.

Sammaledes solliciterer myndtemestaren Marckus Koch, adt E. Excell. ville honom nådigst förhielpa dertill, adt någre våhningar och bodor ved Åfvesta honom modte blifva inrymbde, medan han, förr än som sielfva transporten skeer och terminen anträder, måste göra någon provision på spanmähl och andre victualier och fördenskulld vill vara med hussrum någorlunda accommoderat. Och hafver E. Excell. dedte ödmuikeligen jag icke kunnat obemählit låta. Befallandes hermed *etc.*

E. Excell:z
ödmuke tjänare altijd
Johann Berndes mp.

Datum Sähla stad den 2 Decemb. anno etc. 1641.

Under 1642 3500 löd. mark silfver tillverkadt vid Sala. Svårigheten att få körslor till bruket. Vid Stora Kopparberget goda utsikter; många vilja mottaga grufvedelar. Kopparen dock för lågt i pris; bättre penningtillförsel behöfves. Spannmålstillgången god. Kyrkobyggnaden i Falun och anläggning af ett tegelbruk för den samma. Förhållandet mellan Falu magistrat och Bergslagens 24 äldste. Förslag om inrättande af spannmålshus enligt senaste riksdagsbeslut. Förord för Falu magistrats begäran, att Hedemora skola må öfverflyttas till Falun, samt för Bergslagens anhållan att fortfarande få tillbyta sig smidd koppar mot råkoppar. Falu magistrats aflöning.

Högvälborne Herre, Hr Richzcantzer, högtähradt och mechtige gynnnare. E. Excellence kan jag näst önskning till edt lyckesamt och frögdefulldt nytt år samt min ödmuika tienst tillbiudellse tienstödmukeligen oförmåhlit eij låta, adt sedan som jag ifrån Stockholm hijtt till bergzlagorne ankom, hafver jagh giordt min flijtt till adt åhrfahra bergvärckens tillstånd och lägenheet, derom jag hade skolat för dedte E. Excell. en ödmuick relation tillskicka; men effter dedt jag så seentt in moot julehögtijden ifrån Stockholm förlåfvat blef och elliest för min k. hustrors siuklige lägenheet skull, är sådant alltt hertill tillbaka blifvidt, ödmukeligen begärandes, E. Excell. ville mig i dette fall gunstigest hafva excuserat.

Ahnbelangande Sahla gruffva hafver jag den funnitt (dess Gudi skee låff) uthi edt godt och önskeligit tillstånd, med god apparens till malm opå ådtskillige rum, och är i dette förledne år 3500 lödig mark söllfver tillvärckadt, hvilkedt för dette i mannaminne icke skeedt är; man är och näst Gudz vällsignelssse i den förhoppning, adt tillvärckningen till en fast större qvantitet uthi innevarande år sigh förbettra skall, allenest är dedte den gemeene klagan, som alle bergzlagor öfvergår, att åkeföhret i denne vindter väl sex vekor seenare hafver kommidt, än åhren tillförene skee plägar, derigenom värcken någorlunda kunne blifva retarderade med körsslor, hellst medan Gud den allrahögste landet med ymbnig åhrsväxt bekröntte, der elliest bonden af feel på sääd måst lijta mäst på körsslor i kohl och ved. Icke dess mindre, der Gud tecktes åkeföhret till en nödtorfft låta påstå, förmodar man förmedelst god order så vijdt bringa, adt dette feelet skall bootadt blifva. Så vill fullar i dette år vara af nöden treedubbell större

ådtgång på körssell än för dedte, när såssom heele provincier under Sahla bruk med vind- och vaskkörningar lagde vore; lickväl vill man der om vara bekymbrat och tenckia på medell, huruleedes värckedt med de ringa mandtall derunder nu liggia sin tillbörlige fordtgång hafva skall, staten och förlåhningarne oturberade.

Ved Stora Kopparberget hafver jag bijvistadt doublet och emoot all förhoppning befunnit, adt der för dedte gemeent åhrligen en stor hoop grufvedeelar af fattige bergzmän pläge vara upsagde och löse, så hafver nu tvert emoot många sig befinna låtidt, som der effter frågat hafva och veladt grufvedeelar antaga; ohrsaken är, adt grufvan (dess Gudi skee låff) sig temmeligen väl ansij låter, särdeles i Bondestöten, derhen bracht af de gode medell, som Hennes K. Maj:tt och den Konungl. Regeringen dertill allernådigst rundeligen förskutidt hafver. Och är uthi förledne åhr ifrån 1 Januarii 1642 till bem:tt tijd 1643 så stor post koppar der tillvärckadt, som E. Excell. dedt af vedlagda designation*) nådigst hafver adt see och förnimma. Och oahnseedt adt åkeföhret kåhl- och vedförsslan icke tillbörligen befordrat hafver, dermed tillvärckningen uthi innevarande och tillstundande första två månader tillåfventyrs icke så högt stijga kan som i fiord, lickväl medan materialierne uthi förråd äre, förhoppas man, der Gud ville föhret uthi någon tijd låta påstå, adt de effterfölliande månaderne varda sådant med fördeel igen hemptandes, så att näst Gudz hielp denne åhrs vågbook den förra temmeligen öfverstijga skall; allenest vore önskande, adt peningetillförsslan ville låta sig ymbnogere ansee och kopparen kome uthi högre prijs, så adt bergzmannen utan sin skada kunde brukedt drifva och uppeholla. Kopparen är nu uthi ringa värde och sellies der för 25, 26 och allrahögst till 27 richzdaler skeppundet, effter som sälliaren är nödstelldt till; doch finnes mechta få, som der effter fråga, emedan på smått myndt en stor men är, och varder genom dageligit inköp dett ringa förrådet alldeles consumerat och af den selliande landzmannen utförd, och ehuruväl uthi denne peningetrång inge sollicitationer af bergzmännerne åhre framstellde, så vore lickväl underdånigst adt önska, dedt E. Excell. nådigst tecktes tenckia på remedier till dedte besvär, hvilkedt vore edt högnödigt och bergsbruken mechta beforderligt värck. Spanmålstillförsslan hafver uthi denne tijd (dess Gudi skee låff) varidt der temmelig ymbnig, adt man på torget der sammestådes hafver köpt tunnan för 9 à 10 d.; vore önskandes, adt den högste Gud dermed vijdare continuera ville.

*) Ej antråffad.

Effter som och för dette är föraccorderat med en muurmästare, Mr Hans Ferster beid, att han nye kyrckian der i Fahlu stad upmura och förfärdiga skall, så hafver jag nu sedermera förmådt Johan Trotzich dertill, adt han hafver opå sig tagit till att upredta edt tegellbruk, och deraf vill lefverera åhrligen, så lenge kyrckbyggningen opå står, 300000 tegell; män effter som dess inredtellsse vill draga een stor summa peningar, hafver jag honom dertill icke annorlunda kunnat öfvertala utan med förseckring opå tijo åhrs tijd, adt alle publique byggningar der sammestädes skulle taga sin provision i tegell af hans bruck. Här uthi Dalerne i Redtvijs sochn finnes och godt stenslag, som sig till allehanda murning hugga låter; derföre hafver jag varidt öfvereens med een stenhuggare, som skall utaf samma steen tillhugga så mykidt som till 10 pelare kan behöfvas uthi den nye kyrckian. Medan och någon ovilia hertill hafver varidt emellan de 24 äldste, som förestå gruffvestugun, och rådet i staden, så hafver jag funnit på dedt medell dem adt föreena, adt jagh hafver tagitt fyre de förnämbste uthaf gruffvestugun och sadt dem på rådstugun, i staden tagit fyre rådmän och insadt på gruffvestugun, hvilket medell de på både sijdor hafva accepterat, och hoppas alltså hermed hafva stillatt den förrige æmulation och giord edt band till god correspondens häreffter begge deelarne emellan.

Effter som den högtährade Konungl. Regeringen uthi sidstholdne richzdagz beslut, utaf en faderlig omvårdnad och försärg för Richzsens allmenne välfärd, hellssosambligen beslutidt hafver och vele, adt allmenne kornhus her och der uthi Rijkedt inredtas skole, derutaf landet i nödfall uthi missväxt och oåhrs tijd kunne blifve undsadt och åkerbrucken ved macht holdne*); alltså hafver jag åhrachtadt min skylloge devoir och ämbetes plicht lijkmatigt adt tenckia på de medell, derigenom sådant högnödigt värck uthi midt höfdingadöme kunde inrättadt blifva, och effter midt enfalldige betenckiande funnidt effterfölliande medell vara drägeligast och den gijneste väg, derigenom sådandt värck, Richzsens stat ograverat och utan allmogens eller någon mans besvär, stelles uthi värckedt, nembl.: Alldenstund ingen privat persohn är gärna adt finna, som vill sig understå dedte värckett adt fortdsedtia af sin egen pung, anseendes, adt dem vela falla besvär- och skadeligit låta sitt capital obrukadt ligga, till dess nöden skulle fordra; om fördenskulld E. Excell. nådigst tecktes gilla dedte förslag, adt man

*) Beslut vid riksdagen i Stockholm, dat. 28 Febr. 1642, p. X: Stiernman, *Riksdagars och Möters Beslut*, II, sid. 1008.

toge een deel af den provision, som tijonde-inspectorene hafva af kyrckeherbergen, och lade dedt uthi kornhusen, då vore dedt edt medell adt göra dermed en begynnelse, helst opå de nödigste ohrter i förstonne, emedan dedta värckedt icke väl vill synas låta sig practicera efter beslutadt uthi hvardt heradt inrätta, för allmogens afvoqe inbillndning, lijka som skulle Chronan sielf igenom dedte tillfälle vele antaga brygg- och bakerii, och de sedan varda tvingade adt köpa dedan till husholldetz behof för peningar; utan der så E. Excell. nådigst behagade till edt proff förtroo mig den commission på 3 eller 4 åhrs tijd, ville jag underdånigst efter undfången instruction först inredta ved Stora Kopparberget een magazin aff Hellssingelandz, Gåstrijkelandz samt Stora Kopparbergz, Nääs- och Sättra-gårdz lähn med Dalarne, utaf den deel som inspectorene ådtniutidt hafva af kyrckeherbergen och ringa eller altzingen dienst derföre giordt, ändoch deres richtiga deel efter vanligt sedt dem förbehollen till deres nödtorfft och uppeholle; sedan och dernäst ved Sahlberget dedt andra kornhusedt af Vääsmanne och Uplandz kyrckeherbergen, då ville man förmoda, adt desse tvenne ohrter opå nödfall, utan allmogens besvär eller någons afsacknadt, skulle blifva försörgde och uppeholdne, såssom och flere sådane efter handen opå andre nödige ohrter inredtade, så adt högstbem:tt H. K. Mitt och E. Excell. dertill (näst Gudz tillhielp) skulle hafva edt nådigt behag, efter som och jagh dedte E. Excell. högvijse betenckiande underdånligen vill hafva hemsteldt.

Om E. Excell. vijdare tecktes nådigst förnimma, huru såssom Fahlu stadz magistrat mig hafve remonstrerat, adt till dette stadz väsendetz (som E. Excell. hafver varidt obesvärat nådigst adt befordra) tillbörlige inrättande myckitt är af nöden, adt ungdomen, deraf med tiden borgare och stadzinwåhnare förmodeligen blifva skole, varda straxt a teneris retteligen instituerade och dem en god humeur af barndomen ingenererat, till hvilcken ända een god schola vill vara af nöden, och medan stadzens medell nu i begynnelsen icke kunna draga, adt de af deres egen förmåga sådant kunne tillväga komma, hafve de förty mig efterfölliande medell föreslagit, tienstl:n begärandes denne deres underdånige postulat E. Excell. ödmjukeligen andraga och förmedelst min intercession hielpa befordra: adt Heedemora schola (der uthi allenest någre små gässar och barn frequentera, försörgde med något underhold af Chronan, såssom och utaf näst omliggande sochner med dieknehielpen) mädte med dertill hörige nähringzmedell till Fahlu stad

transporterat blifva, emedan bem:tt schola icke synnerligen exco-
lerat blifver, effter som der edt ringa taal opå ungdom är adt
räckna emoot Stora Kopparbergzlagen, och kunna väl utan besvär
holla deres ungdom till Fahlu stadz schola; kunde och dernäst
lärarenes oppehålle blifva förbettradt med dieknehielpen af Kop-
parbergz fögderii samt Biurssåhs, Åhl och Gagne[f] sochner, så
skulle väl een skickelig persohn finnas, som samma tjenst antaga
ville och tillbörligen förredta. Sedan efftersom och E. Excell.
hafver altid haft en nådig åhuga om bem:tt Fahlu stadz till-
växande och upkomst, alltså är jag i den goda förhoppning, adt
E. Excell. denne deres goda intention sig till en nådig befördran
låta vara recommenderat. Emedan och jag göriligen hafver spordt
borgmästare och rådz flijt uthi stadz-väsendetz och gode ordnin-
gers inrettande, så hade jag fullar gärna veelat dem förhielpa till
den lön, som utaf den Konungl. Regeringen dem nådigst undt och
i staten påförd är. Men effter jag dem innan åhrsens förlåp icke
heller ännu hafver kunnat mechtig blifva; dy hafver jag dem
någorlunda adt contentera måst uptaga af gådt follek någre hun-
drade richzdaler och dem emellan utdela, uti den underdåniga till-
försicht, adt E. Excell. ville dedte sig låta behaga och dertill
nådigst förhielpa, adt de den deel, som dem såleedes nådigst för-
undt är och i staten påfördt, måge icke allenest ådtniuta för för-
ledne år, utan än vijdare på de fölliande åhren nådigst dermed
beneficierade blifva.

Dedte förutan hafver heela Bergzlagen klagat öfver den nöd
och mangell de lijda på smidd koppar och af mig begärat, dedt
hooss E. Excell. jag på deres vegnar underdånigen anholla ville,
adt de 60 skeppund ketzlar, som de på någon tijd tillgörandes
hafva nutidt af Chronan och sig i vågen 1 mark smidd koppar
för 2 mark ofrij rå kåppar tillbytt, mådte dem ännu och her effter
med förrige villkor förunnes; så medan här är en stor myckenheet
på hushhold, som behöfva smide och kerll, de och sielfve för koppa-
ren draga lasten, kan fullar icke vara oskäligh, att dem tillbytt-
ningen förunnes effter förra villkor, men tullfriiheeten råder jag
icke till, med mindre Chronan sielf, såssom hertill skeedt är, ville
draga den försårg med samma smide och såleedes beholla den
fördeel sielf.

Sidst är min underdånige begären, adt E. Excell. (om möge-
ligen för min förbön skee kan) nådigst tecktes förändra låta öf-
verborgmästarens i Fahlu stad Hinrich Teetz reesa till Stockholm,
effter som jag förnimmer honom ibland andre deputerade vara

dijttkalladt af högstbemt H. K. M:tt och den Konungl. Regeringen, till adt bijvista den act, som den 2 Februarii nästkommande företagas skall om någre nödige puncter justitiæväsendet angående, dertill han sig fullar på dedt underdånigeste hörsam och reedebo-gen befinna låter, män effter som han hele hösten igenom inemot jul ved Bergämbetes sessionen i Stockholm städder var och dess förutan af Bergämbetedt opålagd blef adt föllia visitationscommis-sarierne i bergslagorne, som med första legenheet begynnes skall, sampt annatt nödigt han med kyckebyggningen der sammastädes hafver adt bestella, vore önskandes, adt han med den reesan till Stockholm för denne gång blefve förskonat. Dedte så vijdtlöffteli-gen hafver jag för en nödvendigheet ährachtadt E. Excell. underdånigst tillkenna gifva. Och befaller E. Excell. etc.

E. Excell:z
ödmuik och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Datum Sähla stad den 21 Januarii 1643.

7.

Stockholm den 19 Februari 1643.

Ber om rikskanslerens hjälp till erhållande af några gods i Tavastland.

Högvälborne Herre, Her Richzcantzlär, högtährade mächtige patron. E. Exell:ce hafver jagh ordsaaak ödmiukeligest att betacka för den höge omvordnadht och befordran, E. Exell:ce emott min ringa person alltijd hafver påskijna latidt, den jagh medh all villig och skyllig dienst stedze vill mig ombeflijta att aftiena, emedan jagh leffver. Så oansedt jagh icke kan tillreckna mig med mine af Chronan förtrodde tjenester än härtill någott synnerligitt stortt recompanse hafva meriterat, lickväll ähr jagh bevecker utaff E. Exell. vaanlige store gunst emott alle Chronones tienare, som E. Exell:ce i någott fall hafve tillijtedt, ehuru väll de icke alltt så kunne hafva förtiendt, E. Exell:ce med thenne min ödmuike supplication bemöda, på dedt ödmiukeligaste bediendes, att effter E. Exell. nogsampt veet, dett jag på en sådan ortt moste vistes, såsom någott besvärigare faller att underholla sigh än annorstä-

des, E. Exell:ce techtes fördenskuld nu som tillförende vara min gunstige herre och befordrare, att jagh någott till augment af Chronan kunde åtniuta. Peninger till att begära veett jagh väll vara besväriligitt kunna nåå, ej heller godz nährhändes ifrån Chronan väll att mista; alltså medan någre godz ähre belägne uthi Tavasteland afsijdes ved 30 mijl ifrån siökantten, mästededeels ödeland, såsom Chronan både ringa importerar som och nogsampt kan ombära, der möjligigitt vore, begärte jagh ödmiukeligen och tienstligen, E. Exell:ce ville hielpa och befordra, dett mig förbe:de godz under frällse motte beneficeras. Jagh ehrbiuder migh, effter som jagh elliest plichtig och skyllig ähr, hvad jagh ännu icke hafver aff Chronan förtiendt, att villia häreffter befijta mig på dett underdånigste aftiena så lenge jagh leffver. Förvänter ödmiukeligen häroppå E. Exell:ces nådige och gunstige svar och förblifver alltijd emedan jagh leffver

E. Exell:ces
ödmuk och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Datum Stocholm den 19 Feb. 1643.

8.

Sala den 3 Mars 1643.

Utskrifningen i Väsby län verkställd. Om saltverket på Muskön. Förord för Lorentz Creutz, som haft löfte om underlandshöfdingeposten i J. B:s län men gått miste därom, till annan befordran.

Högvälborne Herre, H. Rijkzcantzler, mächtige patron och gynnare etc. E. Excell:s kan jag ödmiuk- och tienstligen härmed ej oförmält låta, at skrifningen ähr nu här i Väsby lähn öfverståndhin, och skall med det forderligeste så väl den Kongl. Regeringen som Krigzrätten blifva rollarne öfversendhe. Emedan velb. Lorenz Creuts och Georg Grijsback nu resa åt Grythytte bruk, dess vilkor och andre lägenheeter at besee, hadhe jag gerna giort fölgie med them, men för åthskillige nödige, här ved bruket, ärendens förrättandhe, och elliest jag nu ernar mig med sampt marschedheren förfoga at besichtiga ved Daleelfven, hvad som står till at

uthrätta göra och låta*), at E. Excell:s derom sedan god relation må gifvas, moste jag den resan för denne gången afstå.

E. Excell:s förer jag ödmiuk- och tjenstligen härhos till minnes den relation, jag uthi min förre schrifuelse [gjorde] om processen till saltverkandet**), at der man praxin vill ansee, schall den och kunna gella så väl på andre orter som i Finlandh, och om E. E:s behagadhe, så tyckes mig vara gott, at man skaffadhe någre tolfter botnebräden och ved Muschöön på ijsen byggia någre lafvar, emedan vinteren påstår, och der vinterens heftigheet icke så stort förmå här hos oss som i Finnlandh, lijkväl ähr han ännu temmelig stark om netterne, at man vill förmoda vatnet någorlunda kunna graderas och såledhes åtminstone den processens troverdighet förnimma. Emädan Sigerot ähr tillstades, kunde han dertill gifva instruction. Detta E. Ex:s till ödmiuk- och tjenstlig påminnelsee. Och befaller E. E:s etc.

E. Excel:z
ödmiuk och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Actum Sala den 3 Martii anni 1643.

(Egenhändigt.)

E. Excel:z veht sigh eliest gunsteligen påminna den resolution, såm för detta E. Excel. öfuer Lorens Creutz' person fattad hade, deht han till underlandzhöfdinge-embeted här uti ståthol-laredömet skulle befordrat blifua, hvilken sedan för sine ohrsaker och helst exempel skul synes vara förändret. Så aldenstund han sigh låter angelegit vara at fatta alla saker och bequemer sigh mycket till Cronones tjenst, görandes een gohd förtröstning och eet vist håp till een capabel officiant, derföre hafuer jagh ännu velat ödmiukeligen E. Excel:z hanss person andraga, E. Excel:z techtes hafua honom uti gunstig åminnelse både för den benegne resolution skul, som E. Excel:z för detta fattad hafuer, såsom och derföre, at icke denne förändring, såm dågh utan E. Excel:z skü-

*) Angående J. B:s förslag om »Daleelfvens öppnande, på det kol och ved måtte desto bättre till grufvans och Bergslagens behof framgent vara tillfångs», skrifver Carl Bonde till J. B. den 17 April 1643. Bergskollegii registratur.

**) Denna skrifvelse är ej anträffad.

lige och betänkelige ohrsaker skul icke skeet ähr, skulle tydas honom till någon despect, helst medan resolutionen hafuer så vida varit bekend, at fulmachten derpå ähr vorden stält och förfärdigat. Jagh beder och ödmiukeligen, E. Excel. ville denne min stora dristigheet, såm jagh uti detta fall brukar, icke låta E. Excel:z gunstige och vahnlike beneuolens emoht migh och de mina förminska eller hindra, utan förblifua och migh hereffter med all gunst och benege[n]het bevogen, effter såm jagh ähr och förblifuer

E. Excel:z
altijd ödmiuk och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

9.

Sala den 15 Mars 1643.

Upprepar och utvecklar förslaget om inrättande af kornbodar (jfr N:o 6) och anhöller att själf blifva befullmäktigad till dess verkställande. Den af kopparräntan anslagna aflöningen åt Falu magistrat utgår icke som slg bör (jfr N:o 6).

Högvälborne Herre, H. Rijkscantzler, mächtige patron och gynnare. E. Excell:s kan jag härmed ödmiuk- ochienstligen ej oförmält låtha alla saker efter min förrige till E. Excell:s afgångne advis vara, Gudh schee lof, ähnnu uthi got tillståndh och esse; önschar, Gudh tecktes sådant yterligare continuera. Härhos, såsom E. Excell:s jag ödmiuk- ochienstligen för detta uthi gemeen hafver gjort een underdånig påminnelse om kornhusens nödige innrettandhe*), altså nu ödmiuk- ochienstligen E. Excell:s ytermehre detta erandet uthi synnerhet, sedan jag någorlundha hafver öfverlagt sätt och medel, hurulunda sådant practiceras kan, fördraget, och befinner det kunna uthi verket stellas och drifvas opå fölgjandhe maner. Först: at af sielfve hufvudsumman uthi hvart kyrkioherberge, då kyrkian den först intages, två tunnor spannemål förordnas. Till thet andra: at alt öfvermähl, som nu nyligen ähr i acht tagit och härtill föga beschedh före gjort, dertill anslås; hvilke tvenne medel hvarken staten turbera ej eller någon förläningsman den ringesta afsacknat innschaffa (uthan genom een

*) Jfr ofvan N:o 6, sid. 278.

fljttig inspection heller gevinnst förorsaka), mycket mindre gamble afkortningar röra. För det tridie kunde och till godh understödh vara, att inspectors tunnan eller provieion proportionaliter emillan tionde-fougden och kornhuset fördeltes. Härtill voro got dee provincier deputerades, som fruchtbareste ähre, såsom Uplandh, Södermannelandh, Helssingelandh, Giestrikelandh med Vässmannelandh och Dalerne; hvilke lähn således et annseenligit partie spannemål ex publico schulle importera, Hen:s Kongl. Maj:tt och Cronan till merkeligh nytta och uthi oähr dhe betrengde arme orter till stoor hielp och understödh; der och een eller annan af sådane orter denne hielpen eij tarfde, stodho det uthi Hen:s Kongl. Maj:s och Cronones skön den till det nödigest voro annvenda, hvilket medel ähr got at finna, när nöden trengier. Sådant vari E. E:s till ödmiuk och tjenstlig relation efter mit ringa betenkianthe, om E. E:s desse förslag gunstigest behaga, derå sådant låta uthi verket ställa, at då E. E:s tecktes förtroo mig dess disposition i händher, så vill jag mig Hen:s K. M:tt och Cronan till tjenst gerna bruka låta (som jag ähr H. K. M:tt till all underdånig ödmiuk trogen tjenst förobligeratt, schall jag och der hädan bearbeta, det Hen:s Kongl. M:ts och Cronones nytta ähr, må altid blifva till tet besta främiat), och derhos ju förr så mycket better een fullmacht blifva gifvin, iblandh andre observationer ochså uthi hvad tidh bete kornhus schola öpnas och igenslutas, på tet jag så mycket nogare alla saker kundhe drifva och i godh ordning ställa med dhe persohner, som dertill betiena schola, förr ähn tidhen förflyter*).

E. Excell:s betackar jag ödmiuk- och tjenstligen för den gunstige omvårdnat, E. Excell:s altidh hafva dragit för Fahlu stadh, och serdeles at the många magnifque donationer förmedelst E. Excell:s gunstige promotion hos Hen:s Kongl. Maj:tt och Cronan undfångit hafva, hvilket dhe effter sin plicht sig stedze ombeflijta, som jag och vill förmoda af them vist hærtill schedt vara, at med all ödmiuk trogen tjenst hos Hen:s Kongl. Maj:tt och E:s E:s demerera, så at det schall ländha H. K. Maj:tt och Cronan till dhet nådige behag och villia, för hvilket alt sådant nådigest uthsedt ähr. Derhos E. Excell:s ödmiuk- och tjenstligen erindrar den nådhige H. K. M:s gjorde anordning till Fahlu stadz magistraets aflöning, hvilken ähr dem uthi staten anslagin uthaf kopparrentan,

*) Fullmacht för J. B. att inrätta kornbodar utfärdades den 7 Aug. 1648. Rikaregistraturet.

och ehuruväl jag gör mig nogsampt försäkrat efter den Kongl. Rekningecammarens godhe förtröstning sådant väl blifva mächtig, lijkväl löper tiden uth, och dhe gode män af magistraten gerna önschadhe vara betalte; så emedan jag nu ärnar mig resa der hädan åt Fahlun, vill E. Es jag härmed ödmiuk- och tjenstligen hafva denne saken erindrat, i den ödmiuke tillförsicht, E. Es sådant uthi et gunstigt minne hafva vele och ställat till een gunstig resolution*), på dhet jag må vara dhen, som efter Kongl. undfångin instruction gör hvad jag ähr föroblig[er]at till, och E. Es ödmiuk- och tjenstligen föredrager, uthi hvad hvars och eens befordran stäär. Detta E. Excell:s till ödhmiuk- och tjenstlig advis. Och befaller E. Es *etc.*

E. Excell:tz
ödmuk och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Actum Sala den 15 Martii anni 1643.

10.

Sala den 20 Mars 1643.

Ämnar flytta upp till Kopparberget, men önskar dessförinnan träffa åtskilliga anstalter i Sala, för hvilkas utförande behöfves tillsättning af en andre borgmästare därstädes.

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzler, mechtig patron och befordrare. E. Excellence låter jagh, näst min ödmiuke tiensts tillbiudelse, ödmiukeligen förnimma, adt effter såssom jag i desse dagar ämbnar booflytia mig op till Kopparbärget och dessförinnan gärna ville afskeeda med magistraten här i Sahla stad om dedt, såssom staden till upväxt och förkofring lända kan, och sådant uthi värckedt settia Johan Olufsson allena, nuvarande borgmästare, icke förtroo kan, alltså är till E. Excell. min ödmiuke begäran, adt E. Excell. nådiget tecktes den samptyckte fullmacht opå borgmästareämbetedt här sammastädes för lagläsaren Peder Danielsson i Västeråhrs underskrifva låta, på dett jag honom för midt afreesande här uthi ämbetedt insedtia måtte och såleedes öfverdraga

*) Jfr. K. M:ts resolution på Falu borgerskaps och bergsmännens besvär d. 30 Nov. 1643, p. 7. Riksregistraturet. .

honom de ährender, som dertill höra*). E. Excell. borde billigt brukens tillstånd och närvarande lägenheet, så ved Stora Kopparberget som här, ödmiukeligen adverteras, män effter som de äre (dess Gudi skee låff) uthi förra terminis, med provision opå kohl, ved och annan tillbehör märckeligen och väl öfver dedt vahnlige försörgde, dessförutan och nyligen deräm ähr een ödmiuk påminnellsse giordt, så låter jagh dedt derved bestå och håppas, adt desse så väl som flere Richzssens bruk, så vijda mig beskeed der öfver ankommen ähr, skole sig på dette åhret (med Gudz tillhielp) märckeligen förbättra. Vill härmed och altid E. Excell. etc.

E. Excel:z
ödmuk och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Datum Sahla stad den 20 Martii 1643.

11.

Falun den 31 Augusti 1648.

Arbetet vid Stora Kopparberget i full gång; en ny konst skall byggas. Förordar bergsmännens anhållan, att K. M:t måtte ratificera ett kontrakt mellan Bergslagen och några socknar om inköp af kol.

Högvälborne Herre, Her Richzcantzeler, gunstige patron och mechtige befordrare. E. Excell:z fogar jag undertienstligen förnimma, mig vid min ankompst hijt till bergit hafva funnit alle saaker uthi gott och önskeligit tillståndh, så at den olyckia, som oss sidst träffade**), nu mehr ähr reparerat och verket i sin fulla gång igen; och ähndoch invägningen uthi förledne Julii månad något differerar emot det som i fiord på samma månad invogz, så förmodas lijkeväll (näst Gudz nådige tillhielp och vällsignelsse) at sådant vidh åhretz förlopp skall kunna igänhemptas och effterkommas, mädan nu opå alle ruum i gruffvan väll tillstår.

Eliet ähr och sedan jag hijtkom uthi Skienckeborgz Halesen den 25 Aug. dorchslag giordt, huarest medh forderligst som skee

*) Knogl. fullmakt för Peder Danielsson att vara borgmästare i Sala. dat. 13 December 1648. Riksregistraturet.

**) Se nedan N:o 18, sid. 291.

kan en ny konst inrättas skall, den oss sedan så mycket bättre försäkrat gör, i den staden gamle konsten nu i stor färra står; jag skall min skyldigheet så mycket mögeligit ärr i allt det, som länder till H. K. M:t och Cronones tienst sampt Bergzlagens vällfärr, i acht taga.

Mig ärr och af Bergzlagen andragit, at de med sin underdänige skrifvelsse hafva H. K. M:t besöcht, uthi huilket de underdänigst andraga om eet contract, såsom emillan Bergzlagen och någre sochnar opå kohlekiöpet uprättadt och slutidt ärr, att bekomma H. K. M:t vijdare bekrefftning och confirmation, emedan såsom i förledne vinter en otijdig stijgring sig ypadt, at en stijg kohll gallt 11, 12 ja och 14 mark kopparmyntt, der sådantt tjidigt icke hadhe blefuit förekommit, uthan tuifvell ärr ifrån ärr sig mehr och mehr stegratt och förhögd, af huilkett E. Excell:z lättigen kan erfara, huad orijmligheter sådantt hade kunnatt med sig förra, H. K. M:t och Cronan så väll som Bergzlagen till stort besvär; i den staden Bergzlagen nu årligen kan bespara öfver etthundrade och femptijo tussend daller kopparmyntt, effter som af den pertzelen en stor myckenheet fordras. Mådan detta ährende finnes hafva stor nytta med sig, öfversender E. Excell:tz jag af contractet en vidimerat copia*) medh undertienstlig begiärran, E. Excell:tz gunstigst täcktes dertill förhielpa, at denna deras frijvillige contract med H. K. M:t breff allernådigst måtte ratificeras, anseendes härigenom förtages huars och eens otijdige stegring, och att Bergzlagen så mycket bättre kan fortkomma med sitt arbete, när med kohll och veedekiöpet effter billigheeten förfares. Och ärr contractet förståendes på denn handell, som angår reeda om reedha, för en rätt kohlestijg, som holler effter rätt cronemåt tolff tunner, åtta mark kopparmyntt effter det verde, att fempton mark gör een richzdahler; männ der någon bergzman försträcker sinne vah-rur eller peningar föruth till bonden på kohll och veedh och således mister sitt antingen halfft eller heelt ärr, då ärr skälligit, at den som bergzmans förlaag nutidt hafuer, honom det samma uthi kiöpett åtniutta lätt; detsamma förstås och, der bonden sitt uthborgar och icke strax med reeda blifver betalt, då förlijke bergzman bonden för denn tijden han förlaget nutidt hafver, och stånde det parterne emillan sielfve at göra, der de kunne åsemias, menn der någon strijd deröfver infölle, då kunde dett rättas och skillias af bergmästaren och de 24 äldste effter skiäll och billig-

*) Ej anträffad.

heeten, huilket allt med mehra E. Excell:tz ödmiukeligen vill vara heemstält. Och vill härmed hafua E. Excell:tz etc.

E. Excell:z
ödmiuk och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Datum Fahlus stadh den 31 Aug. anno 1643.

12.

Falun den 25 Juni 1644.

Vid Kopparberget har rådt penningbrist; hoppas nu på bättre tider, sedan bergsmännen åter fått tillstånd till kopparmyntning. Två kompanier uppsatta i Järnbergslagen, men ännu ej utrustade. Fråga om att J. B. skall resa till Finland.

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzer, höghgunstige patron etc. E. Excell:ie teckes gunsteligen förnimma, att saakerne här oppe ähnnu (dess Gudi skee låff) stå uthi gode terminis, allenast att Kopparbergsmännen hertill haffva hafft stor klagan öfver det peningetrångett, som af kopparens vanvyrdan ähr förorsachad, män sedan de förnimma, att kopparmynttedt nu åter på gång kommer*), contentera de sig eendelles medh hoppet, att derpå skall snart föllia böther. Eliest haffver jag i dässe dagar varitt uthe i Järnbergslagen och beseet det folcket, som effter senast gifne ordre kunne vara tillhopa bracht, och ehuru väll jag fuller hadhe kunnatt komma ett temmeligit ansenligit till väga, der man skulle haffua söckt något noga, lijkeväll mädan det föll betenckeligit att röra vidh någre hammarsmeder eller massmästare, på det bruken icke skulle bliffva turberade, haffver jag gått dem förbij och allenast af det folck, som uthan brukernes afsachnatt af annat partij väll mistas kunne, huilke väll principaliter behöffvas till Kopparbergs gruffvas defention för allehanda saker och infall skull, som blifuer tillhopa 300 man, deraff tvänne compaignier complet formeras kunne, doch icke destemindre och kunne på

*) Tillstånd för Kopparbergsmännen att mynta 1200 skeppund koppar i smått mynt, dat. 10 Juni 1644. Jfr regeringens bref af 8 April s. å. Riksregistraturet.

någon ohrt uthcommenderas, der nöden så trengier, allenast de vore försorgde med gevähr och kläder, derom jag E. E. tjenstligen beder, at derpå måtte forderliget order giord bliffva. Till desse tuänne compagnier hafuer jag icke mehr ähn som een capitain, denn jag sennast föreslog; der nu Otte Månsson finge commission at antaga det andra compagniet, vore dett väll, och ehuru väll soldaterne behöfde peningar till opehälle, lijkeväll ähr allermäst på officerernes vägna till E:s E:s min tjenstlige begiäran, att för dem tilbörliq prouision göras måtte. Effter uthi mitt förre breff undertienstligen bleff påmindt om min reessa till Finland, och jag uthan läff och resolution af E:s E:s icke understår mig att reessa härifrån, beder jag ödmuikeligen, E:s E:s teckies medh denne post sitt gunstige betenckiande mig meddella. Emedlertijd reesser jag härifrån till H:r Carll Bonde, att jag med honom kan på en sådan hendselse, om jag reessa skulle, göra afskeed och taga hans betenckiande öfver thed, som i Finland uthi hastigheet vore att bestella. E:s E:s etc.

E. Excell:z
ödmuik och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Datum Fahlu stadh den 25 Junii anno 1644.

18.

Falun den 4 Januari 1645.

Har från Salberget på nyårsdagen kommit till Kopparberget och där funnit allt väl. Efterfrågan af grufvedelar. Tillverkningen 1644 590 skeppund större än 1643. Nytt tillstånd till kopparmyntning (jfr N:o 12). Skall mönstra folket i Kopparbergslagen, hålla utskrifning vid Salberget, komplettera kompanierna. En ny bergmästare insatt.

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzer. E. Excell:ie kan jag undertienstligen icke obemält låta, mig vara hijtt till Kopparbergit ankommin om nyårsdag, sedan jag först vid Salbergitt om grufvones saaker och dammarnes fyllning med Grissbach bestält hadhe, och funnitt (des Gudi skee läf) alle saker i temmeliget gott tillstånd, och effter som med paartals rubbande mäst var bestält, hafver jag anstält dobbelet till den 3 Januarii, huilket således ähr

afgångit, at ehuru väll grufvan emott åhrets förlop hafuer låtit sig något svag ansee, så fanns lijkeväll ingen som begiärade opseyia sin grufvedeel, uthan fast mehr funnes de som efterfrågade, huilket åhr et teken att man hafver et gott hopp om grufvones förbättring. Så hafver och den skadha, som i forledne vår hende med eldzvåda i Pompegrops vinden, ehuru väll han et temmeligit hinder föröhrssakade, icke heller så mycket retarderat kopparbruket, som man fuller befruchtade, uthan i detta åhr åhr igenom Gudz vällsignelsse 590 skep:d 1 $\frac{1}{2}$ L $\frac{1}{2}$ koppar mehr tillverkat och invägit åhn som åhret näst tillforende. Jag hafver och ibland annat låtit Bergzlagen förnimma om de 2000 skep:ds mynttning, H. K. M:t dem till det förre allernådigst bevilliat hafver; ehuru väll sådant mycket angenemmt var, merker jag doch, der kopparen någon aftrech hafva kan, skall dertill icke mycket lijtas, efter som dett store myntet ringa fordell gifver emot fyrjike-myntet.

Så snart dubblet åhr öfverståndit, åhrnar jag munstra folcket i staden och Bergzlagen till at exercera dem och besee deras gevåhr, gifvandes dem ordere, huarefter de vijdare skole sig rätta, och sedan fort förressa åt Salbergit der at holla uthskrifning den 9, 10 och 11 Januarii, så derifrån åt Bergzlagarne at completera compaignierne och eliest med fljitt beställa huad mig vijdare åhr gifuit in mandatis. Vedh detta dobbelet hafuer jag och insatt den nyie bergmästaren och Giert Låreman sagt sig derifrån, och blifver nu, sossom han och en tijd härtill varit haffver, consul ædilis. Och sossom han åhr en from redelig man och tienlig jempte denne tiensten förestå kornhusset*), altså åhr till E:s Excellie min undertienstlige begiäran, att E:s Excellie tächtes gunsteligen föra sig till minnes det memorial, som jag senast inlade Hanss Persson och prouiantmesterskapet angående**), och dertill förhielpa, at hanss fullmacht och bestellning med huad mehra som memorialet inneholler kundhe blifva förfärdigatt och med det foderligst hijsendt.

Eliest giör och magistraten här i staden deras fljitt at vänia folckett vid civilitet och ordningar, vinna dem och så smånungom dertill, och åhr altså en temmelig apparence, at stadzvässendet skall invalescere och Hennes Konungl. Maj:t med tijden varder hafuandes der nytta och gagn uthaf. Detta E. Excellie i hastig-

*) Jfr ofvan N:o 9, sid. 285.

**) Detta memorial är ej anträffadt.

heet hafuer jag icke kunnat förbigå undertienstligen at notificera.
Befallandes E. Excell:ie etc.

E. Excell:z
altijd ödmjuk och
undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Datum Fahlu stadh den 4 Januarii 1645.

14.

Falun den 13 September 1645.

Lyckönskar till rikskanslerens hemkomst från fredsunderhandlingarna. Sänder en jämförande tablå öfver koppartillverkningen 1644 och 1645. Förordar en anhållan af kopparbergsmännen, att licenten på koppar måtte afskaffas. Spannmålspriset. Kopparmyntningen.

Högvälborne Herre, H:r Rijkzcantzeler, mechtige patron och gönnare. E:s Excell. hadhe migh fuller bort åftare medh schrifvande undertienstligen besökia och om denne ortens tillståndh avisera, men för dhe högvichtige Rijksens saker, dhermedh E. Excell. på fredztractaten hafver varit öfverhopat medh, hafver jagh icke undherståedt migh E. Excell. medh detta ringa at interpellera. Nu effter dhen högste Gudhen hafver E. Excell. uthi sit höge värf så nådeligen välsignadt, at förmedelst E. Excell. prudentz och oförtrutne möda och arbete det christne blodz uthgiutandhe på den orten ähr stilt och afschaffat, den gyllene freden restituerat, commercierne uthi bettere vilckor brachte än för detta någonsinn varit hafver, Rijket satt uthi säkerheet och deruthöfver medh een så anseenligh accession aff land och fästningar förbettrat, och E. Excell. nu medh helssa och sundheet ähr lyckeligen heemkommen, deraff ähr jagh hierteligen gladh, och såsom detta länder E. Excell. till et odödeligit beröm, altså önschar jagh och mången trogen svensk man medh migh, at Gudh altzmechtigh ville E. Ex. och des hele höge familia nådeligen välsigna, och medh långvarachtigh lijfsundheet och vällmågo länge uppehålla.

Hvad denne ortens tillståndh anlangar, så sender jagh E:s Excell. een förteckning på kopparens tillvärckningh*), deruthinnan fuller någon differentz finnes emot dhet förledne åhret, hvilcket deraff härrörer, at grufvan hafver fuller gifvidt malm efter som vanligt hafver varit, men svagare i godheten; doch mäst hafver retarderat bruket dhenn ringa prijs och obegerligheet, som kopparen hafver i detta åhr varit uthi, så at dher köpmännerne tillförenne, serdeles emot Olufznessa och Mårnessa marcknadher, hafve hopetals hijt sökt, så hafver nu allenast een ifrån Upsala sigh här finna lätit, och doch ringa för scheppundet budit, förbärandes den licenten, som kopparen åhr besvärat medh**), vara ohrsaken till dhes ringa begärelse i traffiqven. Derföre och bergzlaget någre resor hafve ärnat sända någre af dheres medhel uth till H:s K. M:t vår allernådigeste Drotningh medh undherdånigh sollicitation, at H. K. M:t allernådigest, anseendes denne ortens

*) Den lyder som följer:

1644 års kopparvägningh.

In Januari	849	12	2
Februari	2637	17	19
Martio	267	4	4
Aprill	69	13	2
Majo	612	13	9
Junio	734	—	7
Julio	2120	14	17
Augusto	803	6	3
Septembri	1459	11	7
Summa	9554	13	10

1645 års kopparvägning.

In Januari	970	4	15
Februari	2682	8	15
Martio	158	4	14
Aprill	200	12	5
Majo	686	19	2
Junio	450	9	9
Julio	1537	10	6
Augusto	653	8	15
In Septemb. till den 13	1470	17	5
Summa	8810	15	6
Defecit	743:	18:	4:

**) Jfr Licentordningen af 18 Okt. 1644, tryckt af Stiernman, *Förordn. ang. Commerce* etc. II, sid. 387.

tillstånd, ville värdigas samma besvär afschaffa, men jagh hafver dem deruthinnan alt hertill hindrat och affhållit; men nu, sedan dhe förnimma E. Excell. som deres högste patron vara medh så godhe tidhendher lyckeligen heemkommin, vele dhe intet låta sigh längre uppehålla, uthan senda sine uthschickadhe till högstbemelte H. K. M:t och E. Excell. medh den underdånige begäran och visse förhopningh, at E. Excell. hoos H:s K. M:t ville vara dem beforderligh, at bette licent måtte instelles, derom jagh och E. Excell. på deres vägne ödhmiukeligen beder, ty eliest kan denne orten icke lenge uthärda, uthan är befruchtande, at många gå ifrån deres hybbel och gifva sigh till andre ohrter, hvart dhe kunna, som för detta och icke många åhr sedan schedt åhr.

Eliest åhr här, dess Gudhi läff, temmeligh godh tidh på spannemåhl, och selies tunnan för 7, 8 och $8\frac{1}{2}$ dr enkelt k[oppar]-m[yn]tt. E. Excell. tecktes och gunsteligen förnimma, at uthaf dhe 2000 scheppund koppar, som i detta åhret till myndtningen åhre bevilliadhe*), åhre alt hærtill vidh pass 400 scheppund allenast förmynttadhe; dher och koparen kunde nogot högre komma i prijs, schulle fuller kopparmyndtningen på denne orten aff sigh sielff stadna och allenast i nödhfall så länge gå, till dess sølfvermyndt inkommo, eller köpmannen något mehra ville för schepundet biuda. Men dhet synes likkväll vara rådeliget, at Cammaren icke så öfverflödigt måtte af dhetta myntet tillvärka låte, som i förledne åhr medh pläterne schedde, då innvidh 4000 schepundh aff thet slaget vordo tillmynttadhe, at icke dess myckenheet måtte steigra rijkzdalaren eller turberera commercierne.

Medh vidhlöftigere schrifvelsse drister jagh migh denne gången E. Excell. icke besvåra, uthan vill E. Excell. etc. Aff Fahlun den 13 Septembris åhr 1645.

E. Excell:z
altijd ödmiuk och
undertienstvillig
Johann Berndes mp.

*) Jfr N:o 13, ofvan sid. 291.

15.

Frösö skans den 5 November 1645.

Har mottagit det eröfrade Jämtland af de Danska myndigheterna och vederkämt ett par värdshus vid vägen öfver fjällen. Om anläggande af ett fäste i Jämtland. Befolkningens näringar.

Högvälborne Herre, H. Rijkzcantzler, mechtige patron och gynnare. E. Excell. kan jagh ödmuck- och undhertienstligen eij förhålla migh vara till bestembdan dagh och tijdh hijt till Frössöön i Jemptelandh väll ankommen och provincien aff dhe Dansche emottagit medh mehra, som man uthi hastigheet hafver kunnat förrätta och ehrfara, derom något vidlöfftigare Hen:s K. Mitt ähr tillschrifvidt*). Nu är jagh sinnat at begifva migh till Herredalen at taga inbyggierne uthi eedh och sedan derifrån genom Österdalerne begifva migh till heemressan igen. Den krogen, som är mit på fjällen upbygd, och E. E. migh om informerade, hafver jagh tillijka medh twenne andre kroghstellen vederkendt, deraff den ene krogen öster om fjället och den andre väster om den midlerste och störste krogen väll två mihl längre ähr belägen. Jagh kan icke see, uthan H. K. Mitt hafver uthi desse inbyggjare trogne och godhe undersåtare, allenest dhe blifva rät betiente. Så ähr och legenheet här at uprätta medh ringa bekåstnadt een steen-skantz eller slott, effter landet medh kalcksteen öfverflöder. Här är och eet steenbråt så handterligit, at inbyggierne deraff göra sigh ätschillige kokeekärll. Deres nähringh beståår mäst aff åkeren och skogen, och dem hærtill hafver varit fridt at kiöpslaga i Närige fisch och booschap, och det sådan förytttra vedh Store Kopperbergett och Herrens-sand [o: Hernösand], effter som dhe alleredha ifrån een sochn här i landet, ben:d Fårss, kunne passera siöledes öfver 12 eller 13 mihl vägz, bådhe till Herrens-sand och Sundzvall. Hvadt nu mehra är till at observera schall jagh icke underlåta at referera, när (Gudh vill) jagh framkommer, och vill migh uthi det öfriga till Hen:s K. M:ts breff för denne gångh hafva ödhmiukeligen ahnvijst. Dessförinnan beder jagh, E. E. ville så häreffter som hærtill förblifva migh och dhe mine

*) Brevet ej anträffadt.

medh all gunst och affection benägen. Och befahler *etc.* Datum Frössö skantz den 5 Novemb. 1645.

E. Excell:z
ödmuik och undertienst-
villig altijd
Johann Berndes mp.

16.

Falun den 7 Februari 1646.

Koppargrufvans afkastning 1645 240 skeppund mindre än 1644. Bergämbetet har inspekterat och vidtagit anstalter till dess upphjälpande. Karta öfver Jämtland under utarbetning. Ett kapellgäll och en gård på svenska sidan om gränsen hålla sig ännu under det norska pastoratet. I Dalarna hoppas man på besök af drottningen och rikskansleren.

Höghvälborne Herre, Her Rijkzcantzler, gunstige gönnare. E. Excell. kan jagh tienstligen icke obemält låta, at alle saker på dhenne orten ähre, des Gudhi schee läff, uthi temmeligit godt tillstånd, och hafver kopparens tillverkandhe i nästförledne år stigit så högt som dhet förre året upå 240 scheppund när vidh pass, hvilket är een ringa differentz, förorsakat af dhen svage vinteren och ringa föret, som i fiord var, grufvones svagheet och andre incommoditeter, som krigztidherne med sigh föra och Bergzlagen tryckt hafver. Men nu hafver Bergzembetetz gubernator, välb. H. Carl Bonde medh assessorerne varit här, tagit grufvones tillstånd i ögenscheen och deruthinnan sluttit och statuerat, efter som dhe hafva funnit nödigt, schäligit och Bergzlagen drägeligit, så at man hoppas, näst Guds hielp, at bruket i år schall märkeligen sigh förbättra, helst medan vinteren och föret synes och dhenne orten med allehanda tillförsel vela favorizera.

Så är och ingenieuren Thomas Christersson ifrån Jempteland heemkommen och håller nu på at förfärdiga landcarten, deraff et exemplar uthi H. K. M:ts Cantzelie inlefvvereras och dhet andra E. E. tillsendas schall. Jagh schule fuller och för detta hafva inlagt min relation om Jämtlands tillstånd och beschaffenheet, men jagh hafver dhet intet väll göra kunnat, förr än relationen medh landcarten vore jemförd. Nu sedan jagh befinner dhem bådhe aldeles concordera, och intet mehra desidereret, än som et

cappelgeldh, be: d Södre Lijdhnen eller, som thed aff någre kallas, Finnelijdherna, åm een 12 eller 14 ringa hemman, dessförutan een gård, benembd Gåndaal, dhär som 2 bönder boo uppå, som alle härtill hafva legat och än hålla sigh under Snasens prästegäldh i Norige, och lijkväll liggia hijtom fiellen in på Sveriges sijda, hvilcket fuller intet ähr af något importance, lijkväll medhan dhet efter fridzföredraget bör fölia Jemptelandh, synes och orådeligit, at dhe Norsche nogot footfäste schulle hafva innom Sveriges landamür; ty vore mit enfaldige betenckiande, at Stådthållaren i Jemptelandh ju förr ju bättre måtte tillskrifvas, dhet han på samme capelgäldh hoos Stådthållaren i Norige gjorde anfordring, at dhet och efter afschedet måtte högstbete H. K. M:tt och Sveriges Crono cederes och inrymmes. Vill altså min relation jempte landcortet medh dhet förste E. E. tjenstligen tilhanda senda.

Eliet lefver folcket här i dhen godhe förhopningh, at H. K. M:tt, vår allernädigeste Drotningh, och om möijeligit vore, E. E. varder oss medh dhet förste besökiandes, derefter dhe med frögd och stoor lengtan venta. Hvilcket E. E. nu i hastigheet jagh hafver achtat nödigt at avisera, tjenstligen bidiandes, att E. E. migh uthi sin vanlige gunst och favor ville låta sigh till dhet bästa vara befahlat. Jagh förblifver altidh

E. Excell:z
ödmjuk och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Datum Fahlun den 7 Feb. 1646.

Rikskanslerens påskrift: Jahan Berendz, præsent. i Stokholm den 10 Febr. anno 1646.

17.

Falun den 16 Mars 1646.

Vid det besök, som drottningen gjort i Bergslagen, hafva kopparbergsmännen öfverlämnat några postulater, som J. B. nu förordar. Några tvifvelaktiga frågor vid Jämtlands kartläggning skola underställas rikskansleren.

Högvälborne Herre, Her Rijkzcantzler, mechtige patron och gönnare. E. Excell. bör mig icke underlåta at avisera om denne

ortens tillstånd, tackandes dhen högste Gudh, at ännu alt ähr i godhe terminis, och grufvan låter sigh något bättre ansee än som nästförledne ähr, så at om någon liten difference i vågbooken kan finnas emot dhet förra åhret, hoppas man, at dhet i ähr, näst Gudz hielp, schall kunna igenhemptas. Bergslagen hafver och nu, när H. K. M:tt vår allernådigeste Drotningh vahr här, öfvergifvit H. K. M:tt sine underdånige postulater på någre saker, hvaropå H. K. M:tt hadhe betenckiandhe sigh här at resolvera, serdeles medhan dheriblandh något var minus favorable, såsom om accisens uphäfvande och tullens reduction på huar fierde scheppund, utan schiöt dhermedh op, till dhes H. K. M:tt kommer till Stockholm. Hvarföre Bergelagen nu hafver affärdigat bergmestaren Hans Philip medh een af dheres medel om samme resolution underdånigst at anholla, och dherhoos af mig begärat een förschrift till E. Excell. Nu endoch jagh väll veet, at dhe hoos E. Excell. varde finnandes een nådigh befordrare min intercession föruthan, lijkväll medan dhe göra sigh dhen förhopingh, lijka som dheres acces och ärendhe hoos E. Excell. schulle blifva nogorlunda faciliterat, hafver jagh dhem sådant icke kunnat förvägra; och fördy E. E. undertienstligen bedher, at E. E. värdigas ville låta dem sigh uthi E. E. vahnlige gunst befahlat, serdeles at mynttet måtte dhem efterlåtas, hvilcket ähr dhet endeste medhel at holla kopparen i nogot prijs och bringa köpmannen till een billigh betalningh. Och är ingen fahra at kopparmynttet, hälst i dhenne store sort, schall någon oredha föröhrsaka, sedan alt köp hafver satt sigh på rijkzdalers värdhe till 15 marck, ej heller underståår sigh här någon rijkzdalaren högre uthgifva. Dher och så vore, at kopparen något ville upstiga, schule bergsmannen sielffvilliandes låta kopparen lomynttat, hvilcket deraff ähr at sij, at dhe 2000 schē, som till mynttet ähre bevilliadhe, ähre nu på tu åhrs tidh ännu intet alle förmynttadhe, utan deropå fattas ännu någon liten qvantitet *).

Thomas Christerson håller upå Jemptelands afrijtningh, men för någre douter schull kan dhen icke heelt förfärdiga, förr än som E. Excell. först dherom ödmiukeligen blifver refereret, dherföre han och medh dhet första täncker sigh till E. E. förfoga, derom at göra sin ödmiuke relation, och sedan efter undfängen ordre aff [E.] Excell. straxt begifva sigh medh första bahra marcken dijt in i landet till at absolvera värket. Dette E. E. i all

*) K. M:ts resolution på menige mans vid Stora Kopparberget öfverlevererde postulater, dat. 22 Juli 1646, Riksregistraturet.

ödmuikheet undertienstligen at notificera hafver jagh icke kunnat underlåta. Befahlandes E. E. *etc.*

E. Excell:z
ödmuik och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Actum Fahlun dhen 16 Martii 1646.

18.

Falun den 29 Augusti 1646.

Koppartillverkningen i stigande, men nya schakt böra upptagas i grufvan. Betydelsen för Bergslagen af den ånyo beviljade kopparmyntningen. Byggnadsarbeten i Falun: kyrka, kornhus, sjukhus; gaturegleringen. Årsväxten i Dalarne ymnig.

Högvälborne Herre, Her Rijkzcantzler, mechtige patron och gönnare. E. Excell. bör migh icke underlåta at avisera om denne ortens tillstånd, serdeles om kopparens tillvärckandhe, at dhermed i detta år år igenom Guds välsignelssse temmeligen väl tillgängit, så at man förmodar innan denne månadens förlop komma tillväga till 1000 sch& öfver den summa, som i fiord på samma tidh var; doch deremot giörs grufvan dageligen diupare och derigenom bruket svårare och dyrbarare. Och ehuruval botnen i sielfve grufvan, dher jag sielf alle rum hafver beseet, mästedeels än är i godh apparence, så vill doch vara af nödhen, at man nu i tidh och medhan grufvan sielff kan suppeditera medhel täncker till at upsökia nye rum och uttvägar, derigenom at settia väcket i continuerligh gångh och lijsa botnen, at den icke alt för diupt senkes och således omkåstnadhen förökes, utan grufveschifften på andre rum kunne transfereres; derom jagh och Bergembetz Gubernatoren välb. H. Carl Bonde hafver tillschrifvit, at Bergembetet i nu tillstundande session måste öfverleggja, och Hen:s K. M:tt sitt underdånige betenckiande föredraga. Bergslagen hafver och högh ohrsak at betacka H. K. M:tt för den tillåtelsse at förmyntta 1200 sch& koppar*), hvilcket år dhet endeste medel att hålla koppa-

*) Tillåtelsen gafs genom ofvan, sid. 298 not anförda resolution af 22 Juli 1646.

rens prijs i balance och köpmannen till någon billigh betalningh, och dher dhetta medlett härtill icke hadhe varit, då schulle fuller et sch& koppar nappast hafva gullit 20 r:dr, dermed bergzmannen omöjiligen något bruuk hade kunnat drifva, utan måst förlöpa, förchingras och således aff sigh komma, at dhes restitution med många tunnor guld icke hade stått till at fullborda. E. Excell. ville sigh gunstigest dhet och försäkra, at så lenge köpmannen någorlunda betaler kopparen, schall med tillmyntningen på dhet sparligeste tillgå, och bergzmannen heller content taga något mindre än at han på någon tidh ville bijda efter sin koppars tillmyntningh.

Med publicque bygningars fortsättiande, hafver jag och giort min möjelige fljitt, så at på kyrckian arbetes medh macht och gåår, Gudi dhes loff, temmeligen fort, kornhusetz mur är så vijda updragen, som medh huggen steen muras schule, och till hospital är grundvalen lagd, och med alles dhesses fortdrifvande ingen mödo eller fljitt än häreffter schall blifva spard. Medh gaturnes justerande och stadzens reformation här i Fahlun hafver fuller i begynnelssen fallit folcket något svårt och fremmand, derföre jag och skonligen och med fogh dermed hafver måst umgåås; men nu sedan dheer sec, at dhet icke allenast hafver ordning och speciem medh sigh, utan och sielfve situationen faller dem sielfve med tidhen lägligen. altså begynna dhe småningom venias dervid, byggia fort, och alreda så många tompter ähre uptagne, som någon legligheet hafve haft medh sigh. Ährsvoxten ähr här allestädes och särdeles i Dalerne mycket ymnogh, så at man i ähr schall hafva besvär på tillförningen af vedh och kähll, eftersom dhe altidh äre tröge med den pertzelen, helst då, när Gudh bekröner landet med godh ährsvext.

Dette E. Excell. undertienstligen at notificera hafver jag icke kunnat underlåta, befallandes E. Excell. medh heela sin högkärkompne familia etc.

E. Excell:z
ödmruk och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Actum Fahlun dhen 29 Augusti anno 1646.

19.

Falun den 22 Maj 1647.

Om gränsen mot Norge; brevväxling med Hannibal Sehested.

Högvälborne Herre och Greffve, H:r Richzcantzeler, storgunstige patron. E. Excellencie schall jag ödmuk- och undertienstligen icke obemält lätta, at här vidh Store Kopparbergit och eliest i landzändan stå alle saaker, Gudi des läff, uti gode terminis; den gode och nådige Guden verdigas så lengie blifva lätta.

Eliet hafver jag och den norsche Hannibal Sestetz uthskickade, så snart jag bekom H. K. M:t, min allernådigste Drottning, och E:s E:s svar opå min underdånige förfrågan, strax affärdigat med sådantt breff till hans principal, som högstbete H. K. M:t mig foreschrefne formular uthviste*). Och ehuru väl jag någre flere skäll hade kunnatt, vår saak till styrkia, införa, så hafver jag likkväl mig icke drijstat någon ting uthi bete mig foreschrefne notul at tillsättia, uthan det ordh ifrån ordh effterfölgt, besparandes de argument, som jag der bredevidh hafver kunnatt uppspana och ähn häreffter upfinnandes varder, till een annan occasion. Och såssom jag hafver giort min flijt at låta accommodera denne post medh gott tractament och annat courtoisie efter hans ämpne, altså hafver jag och med min egen enspännare låtidt ledsaga honom in uthi H:r Stierenschöldz lähn, der han på samma sätt ähr vorden undfången och vidare åt grentzen beledsagat, så at han i så måtto medh got contentament ähr afreester. allenast det hafver han låtidt sig förliuda, at denne differentien om grentzebygdelagen icke schall väl kunna stillas medh dette svar, hvilket och synnes likt vara, att de näpligen skole gifva sig tillfredz, ehuru väl Särna och Jäder [o: Idre] liggia hijttom fielen, med mindre een sådan commission deröfver kommer, som i seneste fredzfördraget ähr belevat; och när så vidt kommer, måste fuller

*) K. M:t till Johan Berndes d. 6 Maj 1647 med anledning af hans förfrågan, huru han bör besvara ett bref af Hannibal Sehested, hvari denne påstår, att Särna och Idre socknar fortfarande lyda under Akerhus' län i Norge och icke ingått i afträdelserna 1645. K. M:t sänder ett koncept till J. B:s svar. Rikaregistraturet.

besched hafvas i förrådñ på hele grentzerågången Sverige och Norige emillan. Nu ähr mig förekommit, at uthi det mötte, som schedde vidh Flaksiöbüch*) schall vara determinerat om rågången, serdeles Närige och Svensche Dallerne emillan, således, at een siö be:d Fäåmunnen, som löper ifrån fiållen och söder åt Verme-land, exonerandes sig i Väter**), skall vara råmärke rijkerne emillan, så at Herrdal och Jämpteland slutas inom Sveriges sida i öster, och Närige blifver på västre sijdan. Mån på närre åndan om siön tage fiållen vijder, och dådan står landemäre deruth, at alle vaten, som falla ifrån fiålleryggen i öster, de och des medfölliande land och klippor höra Sverige till, mån alt det, som faller väster uth, det kommer Närige till. Denne siö Fäåmunnen finnes intet igån uthi Burei landcart, mån effter Thomas Christierson hafver den obseruerat och i sin Jämptelandz taffla infördt, derföre sender E. E. jag een copia likkalydande emott den, som i Richzarchivum ähr inlagd, doch i mindre format, deraf E. E. kan see både be:te siös situation så väll som vatnens uthfall ifrån fiålleryggen. Deraf kan E. E. och achta, at de Norsche ähnnu hafva inne een sochn hijttom fielen, Söder Lijden be:d, som man intet af viste, när Jämpteland bleff under Sverige vederkent***). Dess föruthan går här fuller i taal, att Jämpteland och Herrdalarne schole af ålder hafva legat under Ubsala andelige jurisdiction och de derifrån haft deras präster. Mådan man nu måste befara, at de Nårsche ähn een gångh skole härom något movera, så på det man då måtte vara bereed på all hendelssse at gifva dem information, som till een sådan commission kunne deputerade blifva, altså ähr till E. E. min undertienstlige begiåran, at E. E. tächtes låta i Cantzelie afschrifva een copia af Flaksiöbekz afscheed, såssom och der låta effterleta, när och huru Jämptarne och Herrdalarne ähre kompne undan Ubsala och under Noriges kyrkioregementte och mig derom (der E. E. så behagar) schriftligh underrätelssse tillsenda. Dåt står och uthi E. E. höge discretion, om icke Hans Strijk måtte få befaldning at anholla om bemålte sochn Söder Lijdenss, som Jämpteland tillhörig, restitution hoos Ståthollaren i Trånheim, på det de Nårsche såleedes heelt och hållit måte stengias på andre sijdan om fiållen. Dette jag

*) J. B. syftar sannolikt på mötet vid Flaksiöbäck våren 1603; jfr Rydberg, *Sveriges Traktater*, V, sid. 157 f.

**) Tydligen skriffel i st. f. Vänern.

***) Jfr ofvan N:o 16, sid. 297.

E. E. ödmiuk- och undertienstligen icke schall haffva låtit oaduiserat. Och befaller härmedh E. E. *etc.*

E. Excell:z
ödmiuk och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Datum Fahlu stadh denn 22 Maij anno 1647.

Rikskanslerens påskrift: Hans Berendz, præsent. i Stockholm den 25 Maj anno 1647.

20.

Falun den 4 Mars 1648.

Återkommen från en resa till Finland. Tillståndet vid Kopparberget tillfredsställande. Varnar mot förläning af bergfrälse utom Kopparbergslagen.

Högvälborne Grefve och Herre, H:r Rijkzcantzler, storgunstige befordrare *etc.* E. Excell. kan jagh undertienstligen icke obemålt låta, huruledes jag efter förrättade begrafningsbeställningar i Finlandh*) ähr för någre dagar sedan hijt till Stoorre Kopparbergett ankommen och med glädie förnummit E. Excell. sampt dhes höge families lyckelige helssa och välmågo, den jag önschar af den högste Gudh långvarachtig blifva. Dherhoos hafver jag funnit här, dhes Gudi schee loff, allting i gått tillstånd; serdeles ähr den högste Gudh tackandes, att grufvan gifver good apparence till malm, bruket och lyckligen ähr drifvit, så at dhet intet ringare hafver varit i detta förlupna åhret, än som åhr 1646, såsom medföljande extract aff vågeböckerne**) uthvijsar. Så ähr och kohl och vedh emot dhet elaka föret, som varit hafver, i temmelig quantitet framkommit, och huad föret hafver kunnat tillbaka satt kan med öpne vatnet siöledes ifrån Tuna broo ehrsettias, så at bruket förmodeligen uthan meen schall kunna fortsettias. Så hafver och commissarien välborne H:r Åke Oxenstierna allredo för min ankompst begynt att munstra folket och dhermed alt fort continuerer, huartill befallningzmennerne letteligen kunne räckia

*) Sannolikt begrafningen af Sofia de la Gardie, g. m. riksrådet Jöns Kurck, J. B:s svärfar, död den 1 Okt. 1647 i Stockholm och begrafven i Ulfshy kyrka i Finland.

**) Ej anträffadt.

honom handen, sedan jag i förgången höst munstringen bevijsadhe och stelte alt i richtigheet, så att H. K. M:tt aff denne ohrten bekommer vackert folk.

Elliest ähr mig förekommit, huruledes ätschillige persohner uthverka sigh Kongl. breff på hemman under bergzfrelses frijheet upå dhe ohrter, som ifrån Kopparbergs grufva ähre långt aflegne, icke allenest här i Nedre Jernbergslagen uthan och i andre provincier, eendels och dher som inge bergzbruuk ähre. Nu schall dheth fuller vara långt ifrån mig att disputera Konungl. donationer och benådningar, men lijkväl efter dhets synës lända H. K. M:tt och Cronan i framtidhen till afsaknad, veet jag icke, om mig på embetes vegner böör heelt och hållit tiga dhertill, ty man hafver aldrig för detta vettat seija af något bergzfrelsse i heele riket meer än som här vid Stoor Kopparberget, dher bergzmennerne af hedenhöös hafva haft deres hemman frelsse och frij för alle Cronones besvär, bådhe i uthlagor och knechtehållande, och dheth icke uthan good foog och stoor schiäl, fördenschuldh att såsom denne grufvan importerar H. K. M:tt och Cronan fast mer än något bergverk i Riketh, för sine intrader schuld, altså ähr ingen grufva, som med större fahrligheet, umkåstnad och besvär och ringare sjelfve bergzmans fordel och vinst drifves och uppehålles än äfven denne, och i så mätto göra dhe fast större tjenst för sin frijheet än som een frelssesman, som håller rostienst. Men nu kan intet frelsse bestå, när deraf icke görs ordenttelig rostienst; huru schall då den kunna behålla bergzfrelsse på sine hemman, som i denne grufvan intet particeperar eller för långt affliggiande participera kan, och i så mätto hvarken gör tjenst, står umkåstnad, efventyr och schada, ej heller schaffar H. K. M:tt och Cronan någon botnad eller profijt med sitt bergzbruuk, och dette alt förståendes om den, som så långt herifrån boo; men hvadh H. K. M:tt här i lähnet eller ved Finnmarkz kopparbruuk under sådan frijheet nådigst donerat eller såldt hafver, dhe sortera i grufvan, antingen med grufvedeel eller tienster, och dher tiensten dhen intet hindrade, kunne dhe altidh taga an och drifva bergzbruuk och förty sådane frelsse ähre capaces. Huru jag mig heruthinnan förhålla schall och huadh E. Excell:s högvijse betenckiande heröfver vara kan, bedher jag undertienstligen att blifva aff E. Excell. underättat, derefter jag sedan veet mig förhålla.

Dette hafver E. Ex. jagh så kårteligen velat undertienstligen aviscra, allenast E. Excell. till vetschap och betenckiande, besparandes dheth meera, som herom kan vara at discurerat, till muntligh

conference, när Gudh vill jagh kommer till E. Ex., dijt jagh med dhett första ärnar förresa. Vill så hermed nu och altidh *etc.*

E. Excel:
ödmuk och undertienst-
villig altijd
Johann Berndes mp.

Datum Fahlun den 4 Martii 1648.

Rikskanslerens påskrift: Jahan Berendz, præsent. i Stokholm den 18 Martii anno 1648.

21. (*Egenhändigt.*)

Falun den 4 Mars 1648.

I anledning af en tvist med öfverbergmästaren Grissbach, som till drottningen inlämnat en klagoskrift mot J. B., har denne sändt sin hustru till Stockholm för att inhämta rikskanslerens råd, huru han bör förhålla sig i saken.

Högvelborne Grefue och Herre, H:r Rikzcanzeler, högtärade patron. E. Excellenz hafuer jagh hög oorsak undertienstligen att betacka för otalige många välgärningar, hvilka jagh aldrig skall ställa i förgätenheet utan stedze migh beflita effter ytersta förmogo att förtiäna. Och såsom jagh näst Guhd ingen annan hafuer att tillita uthi min trångmähl än E. E., derföre nödgass jagh E. Excell. undertienstligen andraga, hvad vedermödo migh trücker. Deht ähr ingen bättre kunnigt än som E. Excell., huru högt jagh hafuer låtid migh vara angelegit och med hvad flijt och ifuer jagh hafuer yrkat och drifuit öfuerbergmestarens Jören Grissbachss auancement och befordring, och sedan sådant bättre, än han hade kunnat sigh imaginera, effectuerat hafuer, vare Gudi och E. Excell. klagat, huru otacksamligen han sigh emoht migh förholder. Han hafuer nu een tijd bårtäht lika som giort profession utaf til at förfölia, förtala och bringa migh på olycka, och thed alt utan någon gifuen orsak, hvilket jagh alt hertil medh tålmod hafuer undragit, förventandes, at han sigh omsider måtte besinna och vända igen dermed. Men nu ähr migh förekommit, huruledes han i min frånvaru skall hafua öfuergifuit H:s Konungl. M:t een förseglat klagelibel emoht migh, innehollandes 24 puncter och

mäst alle ärerörige. Så ehuru väl jagh ville elska freden och vara skild ved vidlöftigheet, likväl effter deht går ähran ann, bör migh dertil icke tiga stilla; altså hade jagh ärnat stella een underdånig supplication till högstb:te H. K. M:t med ödmiuk bön och begäran, at H. K. M. tecktess nådigst låta saken komma till eet laagligit förhör och dom. Men effter jagh icke ähr fullviss, huru heråm enteligen i sanning vara må, och hvad deht ähre för saker han hafuer migh angifuit före, kan icke heller vetta, åm Grissbach sodant af egen ondsko drifuer eller någre andre, som migh illa vilia och kenna hans malitiam och framfosshet, instigera honnom dertil och brukandess honnom som et bequem instrument och redschap sökia oförmärkt at komma migh på kneken, derföre hafuer jagh funnit rådsamt at senda min k. hustru till Stockholm, at hon heråm må förnimma E. E. mening och goda betenkiande, hvad och huru jagh herutinnan göra och låta skall, så at jagh hvarken præcipitanter hermed fohrtfarer eller een sådan grof injuriam impune må låta passera. Medan och migh ähr förborgat, antingen Grissbach alt sodant vil tilstå eller icke, beder E. Ex. jagh undertienstligen, at E. Excel. teckes min k. hustru förstendiga, hvad E. Exell. synes, at jagh herutinnan skall migh företaga*). Och beder E. Exell., at E. Exell. denne min högedristigheet icke ville annorledes än med förre vahnlike gunst (den jagh aldrig til füllest beröma, fast mindre aftiäna kan) förstå och uptaga, at jagh E. Exell., doch uthi een så högnödig och migh mucket angelegen saak, hafuer underståt migh at bemöda.

E. Excell:z vill jagh hermed nu och altid *etc.*, förblifuan des. altid

E. Exell:z
ödmuk och undertienstvillig
Johann Berndes mp.

Af Fahlun den 4 Martii 1648.

*) Om Berndes' tvist med Grissbach jfr Carl Bondes bref till rikskansleren af 12 Nov. 1646 och hans samma dag daterade inläga till drottningen, ofvan sid. 125—128 med noter. En utförlig inläga af J. B. till drottningen af 6 Nov. 1648, hvori han punkt för punkt bemöter Grissbachs beskyllningar, föreligger i original bland Bergskollegii skrivelser till K. M:t, Riksarkivet.

Underhandlar med allmogen i landshöfdingedömet om skjutsfärdernas och gästningens aflysande mot en kontribution och utbeder sig, att rikskansleren måtte inhämta K. M:ts vilja därom. Anhåller, att flera befattningar på Kopparbergs läns stat, som strukits i räknekammaren, måtte åter uppföras. Har stiftat ett vedkompani, för hvilket K. M:ts privilegium skall sökas. Hoppas att grufvan detta år skall gifva 1,000 skeppund mer än föregående.

Högvälborne Herre och Grefve, Her Rijkzcantzler, högtähradhe gunstige patron. Eders Excell. beder jagh undertienstligen, att E. E. icke ville medh otåligheet uptaga eller ledes vidh mine många schrifvelsser, dhermedh jagh E. E. uthi sine högvichtige affaires så åfta interPELLERER, ty jagh icke allenast uthi privat och tvifvelachtige ärenden nödgas fly till E. E. högvijse rådth, uthan och in administratione publica förefalla åfta många besvär, som villia vara afhulpne, men eendels ähre aff den vigtigheet, att jagh intet väl kan mig der uth redha, medh mindre jag först hafver sökt E. E. gunstige betenckiandhe. Ibland annat måste jagh dageligen ehrfahra dhet stoorä besvär, som allmogen trycker medh dhe många frije skiutzfärder och giestningar; särdeles på dhe tidher om året, när bergzmannen schall försörä sitt bruk medh vedh och kohl, då varder bonden, som tillförslen görä schall, tvungen att öfvergifva sine sysslor, öfvergifva lass och schrindor och gifva sigh med sin hest i skiutzfärd, derigienom bergzbruket mycket blifver hemmat och så väl H. K. M:tz och Cronones interesse som bondens och bergzmannens gangn och välfärdh förhindrat. Nu giör man fuller sin flijt, att inge frije passgella schole meer än som dhe, som uthaff H. K. M:ts sielff underschrefne ähre, men efter deriempte och många Räckningecamarens pass uthgifves, medan dhe angä Cronones intrader, kan man icke heller dem disputerä, ehuru väl dhe godhe herrer i Cammaren i den stadhen dhe uthsända een eller fleere eenspennare till att uthfordra peninger herifrån, dher doch inge eller slätt lited ähr tillgå, anseendes, att heele landet ähr förarrenderat, terminerne efter contracten icke ähre kombne, mycket mindre förfaldne, derföre deres uthschickadhe lenge understundom måste liggia landet till besvär och mäst med oförrättadhe ährender gå tillbaka igien, så kundhe sådane ährender med ordinari posten lättare för-

rättas och peningerne per vexel levereras till sin behörige ohrt. Detta besväret hafver jag varit bekymbrat om således att affschaffa, att landet måtte blifva lijsat och Cronones nödige ärender icke destе mindre nå sin richtigheet, och förty på landztingen föreslagit allmogen, om dem icke synes rådeligit att vedertaga dhe medel, som på någre rijksdagar ähre proponerade, att man af huart gierdhe-mantal afladhe een penning till H. K. M:tt och Cronan och deremott worde frij för all frij giestningh och skiutzfärdh, undantagandes sådana casus, som uthi beslutad införes; hvilket fuller i förstånne hafver gjort dem tvehugse, i dhet dhe befaradhe, att sedan peningerne worde ehrlagde, schulle lijkväl skiutzningen hengia dem öfver hufvudet, doch omsijder tagit saken i betenckiandhe. Men nu, sedan jagh ähr heemkommen ifrån Finland*), och denne ostadige vintern på den ene och skiutzfärdhen på den andre sijdan dem hafver hindrat uthi dheres hantering, så hafve åtschillige aff Kopperbergz och Nääsgårdz lähn varit hoos mig och derpå yrkiat, att dhe emot een billig contribution måtte blifva afhulpne ifrån skiutzfärdhen, men huru mycket dhe uthgifva schole, derom ähr man icke ännu vorden eense. Lijkväl efter här äfvan Längeheeden ähre fleere mantal på hemmanen än som der uthe på landet, håller jag så före, om dhe här oppe uthladhe een rijkzdaler af huart hushåldh, dhet jag menar dem väl scholla villia ingå, så ähr förmodeligit, att ett hemman här uppe schulle meera draga efter sin proportion än som om dhe dher uthe (som mäst hemmanet består af ett heelt gierdemantal) gofve af hvart mantal två eller tree rijkzdaler. Men här ähr scrupulus, om een landzenda toge ved ordningen, om och dhe andre scholle villia göra derefter, eller om dhe dhet icke göra ville, om och den landzohrten, som ordningen vedertagit hadhe, schulle lenge kunna blifva dervid handhafd, när dhe andhre villia skiutza effter förrige vijs och sätt. Fuller kunde på detta sättet giestgifverien och andre näringsmedel, deraff landzens cultur består, bringas i sitt esse, hvilket så länge frije pass gälla intet schee kan, bergz- och åkerbruken bättre befordras, och många fåfenge resningar, som äffta onödigt landhet betunga, blifva instelte, och desse peninger så mycket draga, att H. K. M:tz nödige ärender och försslor nödtårfteligen och väl blifva förrettadhe. Men efter jagh icke veet, huru detta schulle blifva uttydt, hafver jagh dermed instelt, till dhes jag kunde ehrfahra, huadh E. E. mening och högvijse betenckiande häröfver vara kan.

*) Jfr ofvan N:o 20, sid. 303.

Beder för den schuld ödmjukeligen, der E. E. så behagar, att E. E. vid gifven occasion ville H. K. M:tt min allernådigeste Drottningens nådige meningh och villia herom förnimma och mig gunsteligen förstendiga, huruledes jag migh heruthinnan schall förhålla.

Dherhoos, medan jagh förnimmer, at E. E. med fleere godhe herrar nu schall vara occuperade medh generalstatens förfärdigande och mig uthi förflutne 1647 åhrs stat öfver detta länhet åhre een hoop officianter och betiente uthelätne, efter som här innelagde designation*) förmåler, som likväl alt ifrån 1641 continuerligen hafver varit bestått, hvilket ländher bådhe justitiæväsendhet och landtregeringen till meen och hinder, serdeles på dhenne ohrten, dher Cronones hufvudvärck åhre och flere betiente behöfves än som i andre landzendar, bådhe till att hafva upsicht på kåpparhandteringen, att icke tiufverij och undersleff åter igen måtte inrija, som tillförrenne scheedt åhr, och med fast större besvär och kåstnad, som nu scheer, aflupit, såsom och att hålla Dalecarlen, som intet altidh med gode ord låter sigh regera, uthi sightet; hvarföre och medan jag ingen ny stat, ej heller någon förökning begärer, uthan allenast att den stat må blifva conserve-rat, som migh då gitven vahr. när jag mindre landzhöfdingedöme hadhe, altså beder E. E. jagh undertienstligen, att E. E. täcktes saken så disponera, att bemelte persohner och poster måtte så nu som i dhe förrige åhren blifva beståndandhe, helst efter H. K. M:tt med sitt nådige breff till Räckningecammaren åhr 1647 hafver nådigest befahlat, att så schee schulle, eftersom sielfve brefvet, i Räckningecammaren inlagt, schall uthvijsa, hvaraff mig och till bättre rättelsse och försäckring ett vidimus åhr meddeelt**). Heremot blifver heele Sätter länhs stat, som landzhöfdingen välb. Peter Kruse för mig hade, heelt och hållin Cronan förbehållin och bespard.

Elliest techtes E. E. gunsteligen förnimma, att jagh, till att i tidh förekomma dhet feel, som grufvan och bergzbruket synnes villia tillstunda af mangel och fehl på kåhl och ved (sedan alle skogar här omkring fast begynna blifva åthgångne, så at Österdalekarlen, som hærtill hafver varit vahn att giöra sine uthlagor af detta länhets skoogar och allmenningar, nu snarast sagt ingen

*) Ej anträffad.

**) Det kungl. brefvet till kammaren finnes under dat. 20 Aug. 1647 i Riksregistraturet.

skoog meer här hafver att tillgåå, och något fierran ifrån att hempta och framköra stå dhe intet att öfvertaala) hafver funnit högnödigt att upretta ett vedhecompagnie, som schall afhandla aff Vesterdalekarlarne, dher ännu skogen finnes i good myckenheet, timber och stockar, dem igienom elfven nederåt Tuna och altså igienom Runnen hijt till Fahlun med flotar förschaffa och sedan uthi stafrum här åt bergzmannen, som behöfver, försellia, bådhe efter mått och lengd, som bergzordningerne uthvijsa, och för sådant köp, att bergzmannen schall blifva lijsat och Österdalekarlen, som alt intill denne dag aldrig hafver kunnat dertill bringas att lefverera grufvevedhen huart trädh 5 quarter långt, uthan väl helfften stäckre, måtte med maner dragas till att rätta sigh efter Konungl. ordningar, såsom och få tillfalle på samma sätt jempte bette Compagnie att skaffa sigh ved till sine uthlagor ifrån dhe ohrter, som veden ähr till fångz, effter som dem schall stå fritt, jempte detta Compagnie, att fly sigh stockar och timber igienom elfven.

Till detta Compagnie hafver jagh allredo disponerat folck, som dertill vele förachiuta een anseenlig post peninger, derom E. E. jagh vijdare ärnar avisera och H. K. M:tz nådige privilegium deröfver underdånigst sollicitera. Men medan jagh finner rådhsampt först att disponera Vesterdalekarlarne till ett billigt köp på stockar och materialier, ty ärnar jag i dhesse dagar reesa op till Vesterdalerne, tillijka med bergmestaren Hans Pfiliph, och med allmogen herom handla, derefter sedan Compagniets interessenter kunne vetta sine saker rätta och ordning öfver vedeköpet med Bergzlagen författa. Och så snart detta ähr bestelt, derigenom jag håppas att facilitera bergzbruket med kohl och vedz tillförsel och komma sielfve vedemåttet, som altid hafver varit intenderat men alt hertill aldrig effectuerat, i sitt rätte schick, så schall E. E. jagh om ett och annat omstendeligen ödmiukeligest berätta*).

Hvad grufvan vedkommer, gifver hon, dhes Gudi schee låff, good apparence till malm, och efter som bruket och vågedagarne sigh stella, ehuruval på Gudz välsignelse intet förslag eller facit ähr till göra, håppes jag lijkväl, näst Gudz tilhielp, att i detta åhret till 1000 skeppund och meere tillvärkas schall, än som i

*) Kungl. konfirmation af 20 Nov. 1649 på kontrakt med vedkompaniet, afslutadt af J. B. den 16 Mars 1648, föreligger i original med bifogad kopia af kontraktet bland Bergslagshandlingar, Stora Kopparberget, 6, Riksarkivet.

desse förledne åhren schiedt åhr. Dette åhr dheth E. E. jag nu i hastigheet icke hafver kunnat obemålt låta, undertienstligen be-
diandes *etc.*

E. Excel:z
ödmuik och undertienst-
villig altijdh
Johann Berndes mp.

Datum Fahlun den 11 Martii 1648.

23. (*Egenhändigt.*)

Stockholm den 19 December 1649.

Har efter afslutningen af Bergsamtets session på drottningens befallning stan-
nat i Stockholm för att utföra åtskilliga värf. Sänder några af Bergs-
amtet tryckta bergsordningar och en kopia af dess stat. Stora Koppar-
bergs grufva har för året gifvit bättre malm än på de senaste 50 åren
skett; intill 15 Dec. 12,900 skeppund invägd. Öfverläggningar om mynt-
väsendet.

Högvelborne Grefue, H:r Rikzcantzeler, höchtärade gode gön-
nare. E. Excell:z nest min ödmuik helssning och tiensts til-
biudande kan jag hermed icke underlåta, at sedan velborne H.
Gouerneuren och the andre mine medcolleger äre herifron för-
reeste, hafuer jag effter Konungl. M:t:z vår allernådigste Drott-
ningz befallning något måst effterblifua, deelss at förretta deht,
som af våhr session åhr vordet tilbakar, deelss och för münted
skull; och effter sosom vij hafua funnit nödigt, så bergzlagerna
till rettelsse som och androm till vettschap, som deht åstunda,
låta trückia och tillhopa binda våra saker och bergzordningar,
altso sender E. Excell:tz jag herhooss någre exemplar theraf*)
sosom och een copia af våhr underschrifne stat, på fall åm E. Ex-
cel:z thet skulle behaga.

Elicst hvad tillståndet i bergzlagerna vedkommer, förnimmer
jagh, Gudi skee låf, thet vara allt gåt; serdeles hafuer man ord-
saak at tacka Guhd för den merkelige velsignelsse, som Guhd för-
läner uthi Stora Kopparbergz grufua, så at maken oppå malmenss
goodheet öfuer 50 åhrs tijd tilbaker icke varit hafuer, sosom

*) Ett stort antal ordningar, artiklar och privilegier rörande bergsbruken
äro tryckta under dat. 7 Julii, 21 Okt., 20 Nov. 1649.

derifron af åhtskillige auiserat ähr, effter som till den 15 decemb. alreda vahr invägit öfuer 12900 sch^{ts} coppar, de tilguttne stücken endå orecknat, så at man emocht endan af detta ähr, (nest Gudz bistånd) haar at förmoda en 14000 sch^{ts} blifua tilverkade. Jagh ähr för münted skull väl uppehollen, men så ähr deruti ingen resolution fallen, utan jagh förhoppas, at H. M. skall detta alt låta anstå til E. Excel:z och flere af Rådets sammankomst, som in Januario nestkommande ähre förschrefne. Öfuer detta ärendet haar H. M. väl haft Cammar-Collegiumet so och Spiring med Louis de Geer och migh, men effter Louis sökte copparen och derutur ville först korta sin förstreckning, deht Cammaren för denne tijd icke tåla kunde, blef saken hengiande, och ähr man nu med andre förslaag i verket, huru både copparen måtte debiteres och derföre Spanst sølf inkomma, och soledes sølvermünt och helst Svenske species uti någon quantitet tilmüntas. Jagh förhåppas åm detta och annat mera få legenhet uhtförligarre at göra E. Excel:z relation. Och vill hermed E. Excel:z med hela dess grefueliga huuss *etc.*

E. Excel:z
ödmuke och undertienst-
villige tienare
Johann Berndes mp.

Stokh. den 19 Decemb. anno 1649.

Rikskanslerens påskrift: Præsent. på Tijdöön den 24 Decembris anno 1649.

GUSTAF LEIJONHUFVUDS
BREF
TILL
RIKSKANSLEREN
AXEL OXENSTIERNA

1639—1646

Redogör för hvad som uträttats sedan regeringens afresa från Örebro: faktorismedernas inflyttning till staden, förhör med tumultanter i Värmland och Vadsbo, förberedelser till Järla stads anläggning, kanalarbete vid Axeberg, stadstullens genomförande. Föreslår åtgärder mot skogssköfving i Finnmarken (i Bergslagen). Ber om tillstånd att få besöka sin mor.

Höghvällborne Herre, H. Rijkzcantzler *etc.* Påminner jag mig min skyldighet, huarføre i korthet tjenstligen later Hanss Exel. förnimma, huru såsom åtskillige värff och årender ähre förrättade, sedhan Hanss Ex. sampt den Kongl. Regeringen ifrån Örebroo affreeste och lyckeligen dedan färdades*). Beder ödmiukeligen, min dristigheet varder i besta måten förstådt och optagen.

1. Effter den Kongl. Regeringens högtärade nådige befaldningzbreef**) hafver jag med stoort besuäär kommet en stoort deel af smederna under factoriet att taga sig tomter i Örebroo på den utstukne platzen, huilka strax effter andetijden flyttia derin, och ähre dessa smeder besla[g]s[meder], men pijpesmederna villia ingalunda flyttia in, sägandes sig heller villia blifua bönder, och om de det eij nå, knecktar. Förfrågas derføre tjenstligen, om man icke pro forma må taga någre till knecktar och lata officerarna dem commendera till Axeb[ergs] graf, der den lusten dem snart förgången varder, och de utan tuifuel sedan gärna i staden inflyttia.

2. De smeder, som inflyttia, förfråga sig ödmiukeligen, om de icke måge arbeta för denn rüntan af gårdarna faller, som de tilförene innehaft hafua, eller huru derom ähr***).

*) Regeringen, som under år 1639 gjorde en rundresa genom mellorsta och södra Sverige, var samlad i Örebro 18 Febr.—21 Mars. Jfr ofvan sid. 266, not.

**) Af 15 Mars 1639. Riksregistraturet.

***). Regeringens svar om smedernas inflyttning, dat. 31 Jull, i Riksregistraturet.

3. Förfrågas tjenstligen, alldenstundh några stora croonehemman såsom och skattehemman finnas, huilka ingen hielp hafve, allenast mestaren sielf derpå boor, om de måge för sina gårdar bruka smide eller quitera smidet och bruka bonde-arbete.

4. Peder Jonsons i Kiörtinge saak och beskyldning för dett tumult i Vasboo och Vermelandh*) hafver jag effter den Kongl. Regeringens befallningzbreef optagit och ähr befruchtandes, att han intet kan leeda sig med någon rätt derifrån, ty alla dem honom väria skulle måste intet komma dertill, effter dem var saken okunnigt, om han i första begyn[nelsen] hafver varit orsak dertill, men han bekänner sielf, att han hafver varit medh, doch af androm dertil tuingat, huilket inte kan beuisas; orsaken han hafver huarken fått hugh eller slagh, och hans broder Olof i Gijeta hafver utan de andras mishag tagit honom offentlig ifrån hopen. Men han beropar sig ännu på 2 vittna, såsom och begerade veeta, huilken hans anklagare var, ehuru väl jag lätt fogden honom anklaga, derföre jag tijden på hans sak till rätta på några dagar prolongera måste och ödmiukeligen begära den ransakning i Marieholm skedde såsom och veeta, om lagläsaren må fälla domb i saken, och om dommen skall executerat blifua, förän H. K. M. derom varder auiserat**).

5. Platzen eller den orten, såsom staden vidh Järlehyttan skall blifua bygd oppå, den hafuer jag effter befaldning***) latit jämbn göra.

6. Grafuen uthi Axeberg s[ocken] ähr uppåbegynnt, och arbeeta soldaterne derpå medh flijt, allenest der ähr en elak grundh, men jagh hafver gifuet dem märke på bredden, att de skole henne giöra 15 allna breedh, på thett att om hon vill igämfalla, thå faller hon icke så myckett, att icke till dett ringesta blifver behollet 10 allnar bredd. Jorden föres och långt ifrån grafuen sin koost†).

7. Effter såsom jagh förnam senest af Hans Exelentz, att tullen och accisen icke vore så handthafda, som thett sigh borde, derföre jagh och v:tt Peeter Flygge mig till hielp hafua kunde, huarföre

*) Jfr rådsprotokollen för 2 Okt., 19 Nov. 1638, 22 och 26 Febr, 7—11 Mars 1639. *Svenska riksrådets protokoll*, VII, sid. 320, 358, 466, 469, 478, 479—486.

**) Regeringens resolution om Peder Jönsson, dat. 11 Okt. 1639, i Riksregistraturet.

***) Af 19 Mars 1639. Riksregistraturet.

†) Jfr Carl Bondes bref af 18 Mars 1640, ofvan sid. 96.

jagh och honom hafver citerat hit til Örebro, huilken och denn 17 comparerat hafver, och jag tillijka medh honom hafver latit ihopkalla borgerskapet och denn handell på effterfölliande sätt företagit.

Först hafver jag latit i Peeter Flygges närvara söka i protocollet och der funnit migh hafua effter min instructions inhold tilsatt anno 1635, 1636, 1637, 1638 allahanda ämbeten, dem och tilsagt, att ingen uthi den andra[s] näringzmedell skulle fördrista sig at inträda, medh annat mycket mehra deraf dependerar. Doch likväl hafver executionen funnits vara tilbaka af magistraten, eendeles för jag icke hafver varit alltidh hemma hos dem utan måste och see på landzaakerne, endeeles kanekkee för deras egennytta skull, såväl som effter deras mening af oförståndh skull.

8. Stakeeten kring staden hafver ofta varit dem förehollet att opseättia, men de hafua suarat sig ey vara sådant för oförmögenheet skull mechtiga. Doch hafver jag nu till öfverflödth gått med Peeter Flygge och heela Rådet runt om staden och på thett bästa sättet möieligit hafver varet för denne gången att göra diuiderat och bytt dem b[orgerskapet] emmellan, huilke nu till Larssmesseaffton skola färdige vara, som dett sigh böör, och sedan medh portar och bommar så försörgha, som dett sig böör vara. Om inspectionen öfver tullen och accisen varder Peeter nog bestelandes.

9. Befallningz-zedlar ähre och af mig till huar läänsman utgagne att förkunne på predikestolen, ingen vara effterlatit att köpslaga någon boskap eller annat utanom staketet eller tullporten på landzuegen, som de tillförne hafua af ett missbruk varit vana, utan alla måste handla inuthi staden för åtskilliga orsaker skull.

10. Emedan såsom ett stort misbruk skeer esomofftast medh Finnerne i Finnemarken medh skog-fellande emoot mandat[ernes] innehold och förbud, förfrågas tienstligen, om man icke må pålägga nämnden i Linne sampt lagläsaren dit til Nya Kapperberget förreesa och der årligen ett serdeles tingh holla, effter man dem aldrig får till rätta forum competendi, ehuru strengeligen man dem och citerar, och om icke, när dommen går dem under ögonen, man må något skarpere medh dem procedera än till penningeböter aleena, ty peninger achta de föga. Hanss Ex. tecktes medela mig sitt godha råd i saken, sedan skall min flijt intet feela.

11. Sölfverbruket anlangande bekänner borgmästaren Steen And[eresson], att dett synes mächta lyckeligen vele fortgång hafua.

12. Sist emedan såsom jagh hafver bekommit skrifuelsee ifrån Vestergötland, att min kära moder skall vara illa till pass, jag och icke nu på 3 åhr hafver henne besöcht och min sonlige tjenst beuisat, som jag elliest erkenner mig skyldig vara, derföre begerer ödmiukeligen, mig måtte effterlåtet blifua på en månadz tidh der i landzorten förtöfua. Jagh skall i min frånvaro befala fogdten om alla saker att bestella, att ingen åsaknat näst Gudz hielp vara skall. Och ähr så thetta jag för denna gång Hanss Exelentz i ödmiuk tjenstuillighet vill hafua tillkenna gifuit, tjenstligen begärandes, jag i hans goda affection altid må funnen vara. Önskar Hanss Exel. etc. Aff Örebro den 27 Julii anno 1639.

H. Ex. a. t. ö. t. r. o. b.
Gustaff Lejonnhufvud
egenn hanndh.

2. (*Egenhändigt.*)

Ängsö den 23 Augusti 1640.

Om anordningen till kanslistaten från G. L:s län, faktorismedernas inflyttning och upprättande af värdshus vid vägarna inom länet.

Höghvällborne Herre, Her Axell Oxenstierna etc. Hanss Exel. gunstige schrifuelsee ähr migh den 22 Augusti uppå Engziöds gårdh väll inhändigat och deraf i all tjenstuilligheet förnummit Hanss Exel. gunstige villie, i dett att Hanss Ex. förmeler, att 4000 daler gott mynnt skall vara till cantzelij-staten annordnat, huilket och så i saning ähr, och att Hans Exel. skall mig för detta hafua derom tilskrifvitt, thett jag icke neeka kan, på huilken H. Ex. gunstige skrifuelsee mit ringe, ödmiuke suar och enfaldiga underrättelse var skrifteligen H. Ex. tillkennagifuit*), hurulundha man för allmogens oförmögenheet skull icke så hastigt kunne flere pänningar opbringa, synnerligen derföre att bondhen måste utläggia peninger för den boskap dödh var blefven, sedhan skrifningen skedt var, om huilket heela Närikie medh en stor deel af bergslagerne den Kongl. Regeringen hafua i underdånigheet velat besökia, doch likuel förmedelst godh information [om] detta vårt

*) Detta G. L:s bref är ej anträffadt. Rikskanslerens första bref, af 15 Juni, finnes i Riksregistraturet.

fäderneslandz trubele stat, condition och villkor sigh mehra än mycket bequämat hafua, sådhant effter ytterste förmögenheet i all underdånigheet utgiöra, af huilken summa, som hafver kunnat opbringas, ähr per quota en post till cantalie-staten, en post till cammar-staten, en post till factorierne lefrerade vordhne, effter såsom bokhollarens spesial rächningh, till Cammaren skickat, icke annorlundha mig än vetterligit ähr, skall utuijsa; och huadh såsom än restera kan, förmodar jag medh dett alldraförsta skola clare-rade blifua. Gudh ähr mitt vittne, jagh drifver på effter yttersta förmögenheeten, men der Hanss Exel. täckes ställa troo till min tjänstuilliga berättellse, så ähr sannerlig för Gudh allmogen fattigere än jag kan skrijfua, endoch att jag dem dett icke märcka later, men deras villie och åhugan sina utlager att giöra moste jag bekenna ähr mächta godh.

Elliest, Högvälborne Herre, hafver jag i detta ähr mehra för-treet slitit med de ostadige smeder, än någon troo kan, dett huar man skall vettna medh migh, och hafuer likvel icke kunnat så hastigt dem komma till att opsättia sina värkestäder, som jag gärna ville*). Derföre jag hafver befalt af dett timmer, almogen i vintras inkört hafua, lata runt omkringh torget, der den nya afstukne platzen ähr, värkesteder opsättie och tilsagt lantmätaren, han skulle vara derhos, så länge att husen blefue väl och ordenteligen opsatte; dem och af de peningar, som till derass gårdeköpande af öfverskätz tiende-jernet lefreres skulle, latit igönom bokhollaren en summa lefrera; der den Kongl. Regeringen af dem herefter varder besuärat, den med sådant onödigt besuer framkomme, om jag måtte råda, skulle sannerligen blifua knecht, ty dem skeer, så sant som Gudh lefver, all godh assistens, der elliest sanningen blifver för Edher Ex. framdragenn.

Uthi ödmiukheet skulle jag anholla hoss den Kongl. Regeringen om något mehra till krögerietz fortsättiande. För de 150 tönnor spannmåll, som af tienden blef 1639 dertill deputerat, ähr reching giordh; nu menar jag i höst att få Fellensbroo och Glansshamar-krogen färdig, der elliest Cronan något vill uppå kosta; almogen af godh villie hafua mest allt dett, som i Fellensbroo krog kommet ähr, utan något besuär godhuilligen framkomma latit, att Cronan än intet mycket hafver deropå spenderat. Nu kan jag inte mehra dem derom bemöda. I våår, vill Gudh, skall Vijby

*) Nya order af regeringen i denna sak den 8 och 20 Juni, 6 Juli, 4 Aug. 1640. Riksregistraturet.

krogh ferdigh blifua, och en vidh Örebro, strax utför staden. Effter att heman skola vara till krogarna förmedelst höö skull, så ligger 2 små halfua heman strax i vegen utmed Glanshamars-krogen; om samma heman må med öfverhetens villie handlas till krogen, begeres ödmuikeligen att veta, effter de inte derifrån mistas kunne. Krögerij skall näst Gudz hielp i mitt lään sin fortgång vinna, men huar personerna finnes kunne, som capabel ähre dem att förestå, dereffter måtte med flijt sökias; doch skall jag min högsta flijt dertill användha*). Och ville nu *etc.* Datum Angssiöö den 23 Agusti 1640.

H. Ex. Ö. T. A.
Gustaff Lejonnhufvudh
egenn handdh.

3.

Örebro, December 1640.

Med anledning af en skrifvelse från Jakob Litman, som utan bemyndigande gjort framställningar till regeringen å G. L:s vägnar, redogör denne för sina åtgärder till smedernas inflyttning.

Höghvålborne Herre, Her Axell Oxenstierna, Sverigies Rijckes rege:de högtähradee R. Cantzleer, gunstige promotor. Hanns Exellens och dee H:s Ex:s tillhörigee skall *etc.* Fougandes H:s Ex: tiennstligenn att förnimma, migh vara innhändigedt v:tt Jacob Littmanns skriffuellsee**), aff hvillket jagh migh icke lite förundhra

*) Regeringens svar till G. L., af 25 Sept. 1640, i Riksregistraturet.

**) Den föreligger i en afskrift, bifogad G. L:s bref, och är af följande lydelse:

Edlee och velborne Herre, Her Gustaff Lejonhufuedh, Landzhöfdingee öfuer Nerijckie och Bergslagernee, min gunstigee Herre och befordrare. Jagh kan icke låta E. H:tt oförmålt vara, at jagh det brefuet, som var H. Malijt tillskrifvit, licka medh afrifningen oppå smidiestaden öfuerantuardade secreteraren Nilss Nilsson, och bekom jagh deroppå et sådant suar och resolution af den K. Regeringen, at anbelangande den vedergelningh och recompensation, som smederna begera aff derres gårdar på landet, så hafuer Rickzcantzleren sagdt, at emedan thet är skattegårdar och ingen derhoss dem them afhentt, utan the mågee them arfueligen beholla och kunna settia sina barn deroppå eller ellest dem unfå till lego, ty för den skull hafua dee intet at föruenta någon vedergälningh. Om den tompfördelningen emelen smederna

kann, huru hann ähr kommenn till att bestella om någre mhine saaker hoos denn Kongl. Regeringenn, om hvilket jagh honom ej anmoodet haffuer. Såsom ähr först, att hann skrifver, E. Ex. medh sampt thenn Kongl. Regeringenn skolle vara otollige deröfver, att tvåå eller tree smeder haffua bygd på ehn tomtt, hvilkenn ehn smedh haffua borde, och sålunda tomtten i åttskillige partters hender deelt. Till ödhmiukt svar veet jagh migh thet alldrigh schriffuet haffua, mycket mindre någhre smeder det effterlätet, men så vijda på thet thee dess förre haffua kunnet komma herihnn, värkstedernne opsettia och arbeeta, ähr them effterlätet att vara tvåå eller tree i ehnn verkestadh till nestkomende våhr, hvars och ehns tomt och rett till inthet mheen, och så många dagzwerke dee haffua hafft tillhoopa i värkstadens opsettiandee och smedenn, som tomtten ähr tilldeelt värden, till gode niuter, nåhr dee andre then ifrån tråda, så många dagz[ver]ken skall thenn smedenn hiellpa dem igen. Sannerligh mann hafuer intet annedt kunnet giöra, så framt mann i hast skolle haffua dem under factorijt ihunbrachtt. Dee haffua slepadt både natt och dagh att opsettia theeres värksteder ock kunna inthet mheera hinna, för ähnn vinterenn ähr förbij; ingen flijtt fattes, att jagh icke dem flijtigt ått arbetet tillholler. Sedenn förnimmer jagh och i Littmanns breeff, att jagh skolle haffua hoos den Kongzlige Regeringenn ahnnhollet om vedhergällningh till smederne för deerer skattehemman på bygdenn; thet ähr inthet eller kommedt i min tancka, mycket mindhree begerdt, menn förfrågedt migh i underdånigheet, huarest dee bürgerer och andhre perssoner fleere, som sinn åcker och egendomb till smedhernes tomtter haffue måst cronnnenn opdraga, hvaresth them kundhe jordh igen restituera. Haffuer Littmannn oombedhett giort någen relationn för thee h. välbornne Herrer och E:s Exellant, då ähr thenn fast an-

hafuer Rickscantzleren så suarat, at thet är intet then K. Regeringens meningh eller villie, at tre eller 4 smeder skolla bliffua en tomt tildelt, utan hvar smedh sin särskilt tomt; thetta hafuer jagh till et muntligt svar bekommet, men om her faler någet skriftteliget, vill jagh deroppå medh flit fordra och till E. H:tt försenda. Före middagen hafver Rickscantzleren intet varitt på slåtet; ner han kommer op effter middagen, vill jagh begera aff secreteraren derom at anhålla. Hermedh E. H:tt etc. Aff Stochholm den 7 Decemb. 1640.

E. H:tt
tienstligen
Jacob Litman.

nerlunda, ähn saacken sigh haffuer och bevijserliget vara schall. Begerer på thet undherdännligestee och ödmiukeligeste, Hans Exel:s nådigest velle migh hooss sinn perssoun icke allenest uthann ihnnför thenn Kongzlige Regerningen excuseratt haffua. Jagh kan intedt vetta, om någon annen skall haffua skriffuet Littmann till, sådannt dee godee Herrer föreedraga, migh till vahnnehra, lijka som thenn detta verket icke see scholle intedt kunne gåå, fast man ähn thet tilbiuder. Menn aldrigh haffuer jagh någenssinn skriffuet eller bedet Littmann derom, elliesth skolle honom ehn undherrettellssee i saakenn geffvenn varda, att hann dee gode herrer icke medh onödigt och otijdigt värff skolle besuärat haffua. Och vill nhu i all ödmiukheet haffua H:s Exel:s *etc.* Datum Örebro denn *) Decembris anno 1640.

H. Ex.

ödmiuk och tienstuillig
så lenge jag lefver
Göstaff Lejonnhufvud
egenn hanndh.

4.

Ådö den 22 Juni 1641.

Har på några veckor rest till Ådö men uppdragit åt Carl Bonde att under tiden vaka öfver ordningen i länet. Oenighet mellan nytnämnde borgmästaren i Örebro Jakob Litman och stadens råd.

Höghvålborne Herre, Her Axell Oxenstiernna, Sueriges Rijkeshögtährade Råadh och Cantzleer *etc.* Näst min ödmiukee och tjänstfljigttee salu[ta]tion *etc.* fogar i ödmiukheet Hanss Ex. ödmiukeligen att förnimma, migh uppå H. K. M:tz samt den Kongl. Regeringens nådhige behagh uppå tree eller fyra veckers tijdh till giöranndess hafua reest hijt till Åddö, mina saker nogorlunda till rätta bringa, och lijkväll emedlertijdh min suåger her Carll Bondee tillschrixfuit, att hann i min frånvaro om Crononnes saaker beställa villee, att icke min tjänst förmedelst min frånvaro schullee försummat blifua; imedlertijdh förnimmer jagh lijkväll någonn oschickeligheet uppå Örebro råadstufuo hafua sigh inrijtat, i thet

*) Datum ej ifyllt.

att enn oenigheet ähr upkommen emmilan borgemästaren Jacob Lijtman och råddet, såsom ähr att förnimma af medhföllianndee hanss schrifuelssee*). Hade och väll denne saakenn kunnat vara bracht effterhanden till rätta, der elliest medh descretion utan tuifuell hafuer med dem aftallt varit, så emädan såsom jagh fast oger[n]a sådant förnommet hafuer och biligt bägge parte[r]na plichta bordee, hafuer jagh ej konnat unnderlåta Hans Exc. om hans gunstige betä[n]kanndee i saakenn anmoda. Imedlertijdh hafuer jagh bedet her Carll Bonndee samma process lagligen att utföra. Der han nu sådant görannendes varder, kann jagh intet fulkommeligen veeta; doch imedlertijdh förventer jagh Eders Ex. gunstige resolution och önscher H. Ex. etc. Datum Ådöön den 22 Junii anno 1641.

H. Ex.

a. t. ö. t. r.

Gustaff Lejonnhufvud
egenn hanndh.

5. (*Egenhändigt.*)

Kumla den 8 September 1643.

Röfware hafva sammanrotat sig i G. L:s län. Förfrågan, hvilka åtgärder som skola vidtagas mot dem.

Höghvålborne Herre, Her Axell Oxenst. etc. Eders Exel. nest velfärdz trogne lyckönskan etc. fogar jag tjenstligen att förnimma, migh denn Kongl. Regeringen af dato 5 Septemb. i underdånighet hafua förstendiget, huru såsom en hoop medh röfuare hafua sigh samman roteradt i heela mitt landzhöfdingedömmе, en deel aff förrymda soldater, till huilke allahanda partij sigh slagit hafua, och så grofft deres lättferdigheet öfua, att de aldrig vore värde att leefua, der man dem beträda kunde. Först beklagar sig gemene man, att tiufuerij aldeles öfverhanden tager, sedan våld af dem begås, att några gifua sigh tillhopa, holla dörarna till för bonden i gården, medan de andra stiela och röfua allt det de villia i bondens gård, och dett som mehra ähr, offäntligen både slå folk och röfua dem liusa dagen på almünna vägerne och elliest i husen

*) J. L:s skrifvelse ej anträffad. Han var nyss utnämnd till borgmästare; jfr regeringens bref till G. L. den 15 April 1641, Riksregistraturet.

och marken, huarcest man råkar komma emoot dem. Och hafua dee delt sigh kring hela länet, sombliga hopar 4 uthi, sombliga 8, 12, 14, 16 ja väl 20, att man med stor lifsfara i länet reesa moste, ehoo den och vara må, som reeser her igönom och råkar komma dem så nära. Nu ehuru väl jag med högsta flijt hafver beflitat migh om igönom prophoserna så väl som med almogens tilhielp dem fast bekomma, kan dett likväl intet skee, af orsak en stor deel af dem hafua sig i quinfolkzkläder klädt, de der gå och speija och de andra sina stallbröder kunnigt giöra allt huad som passerar. Prosten i Kumbla, mester Pär Bellander, berättar många grofua pusser af dem öfuas, ibland annat att en fogde-kar skall hafua talt med dem på vägen och frågat dem, huarföre de så otilbörli-gen handlade, och huru lenge de så gå villa, om de icke räddes för Gudh och öfverheeten; dertil de suara sig villia så här låta, till vinteren körde dem hädan, sedhan sigh till Konungen i Danmark begifua. Sådan otilbörligheet kan jag icke förtige för E. Ex. med tienstlig begeran om ett gått råd, huru man sig i saken bäst för-holla skall, att landet för sådan ohyra må blifva ränsat. Skeer icke snart medel, ähr intet tuifuel om vij hafua dem på halsen. Noch hafver jag almogen föruarat och dem förmant giöra sin flijt dem fast taga, men jag tuiflar de dett giöra, förra än skadan är för stoor. Doch klagar almogen gräseligen öfver dem altid. Nu jag förväntar Hans Ex. gunstige resolution, huru man sig i saken skicka skall, att jag må vara omistänckt och rättvisan sin fort-gång vinna. Och till ett ödmiukt beslut *etc.* Datum Kumbla denn 8 Septembris 1643.

E. Ex.
t. ö. t. a. r.
Gustaff Lejonnh.
egenn hannd*).

*) På brefvet till regeringen i denna sak afgår svar den 9 Sept. Riks-registraturet.

Om kronans askbränneri i Örebro län. Det därtill förordnade folket har utelämnat, den till föreståndaren anslagna gården är förut inköpt af en bonde under skatterätt. Svårigheter vid faktorismedernas inflyttning; använda tvångsmedel. Förslag, att endast de bästa smederna skola förläggas i staden, de öfriga utplanteras på bondehemman eller tagas till knektar.

Högh- och velborne Grefve, H:r Richzcantzer *etc.* Fogandes E. G. Exell. tjänstligen att förnimma, huru såsom det förevetter medh [askeb]ränneridit uthi mitt landzhöfdingedömmе, nämligen sålunda, att intet vore migh kärare än såsom det sin richtige fortgång hafva kunne. Huad anlangar om pänningar och victualie-perdzedlar, hafuer jag assk[ebränner]en låtet adsistera, att han sigh aldeles där medh benöija låter*), haf[vandes] nu ved denne tiden noch uthi förråd; män beklageliget, honom är tillordnad det ovisse [försva]relse fälcket, huilke aldrig kamma tillstades, uthan jagh . . . sagt . . . att effter dem medh phrophossarna resa låta; och ändoch . . . när någon varder åhrtappat, blifuer densamma ändå inte ved sin tjänst uthan löper därifrån, så att man befructar, att detta värcket förmedelst mangell af fälck stutza måste, där icke någre visse såldater därtill blifuer deputerat, huarom jagh nu medh krigsrådet H:r Hindrich Flemmingh på generalmunstringen i Kumbla descurerade och omtalte, huru detta Hennes K. M:t till nytta och nådigt behagh må företaget varda; så ändoch han hafver sig resolverat, att 100 man uthaf öfversten Welam Philiphs regemente skulle oförtöfvat hit kamma och stadigt ved askebränneriet förblifva, så är nu icke man ähn en kämmin. Begärer där-

*) Med brefvet följer ett erkännande af följande lydelse:

Ioh unterschriebener bekenne mit dieser meiner schrift, nachdem ich auff Ihr Koenigliche Majestäet befehl mich nach Oerebro begeben die aschebrennerij ins werck zu stellen, als habe laudt Cronen order von dem wollgebohrnen undt gestrengen Herren Gustaff Löwenhöwet die 706 d. 16 örre auff die 100 man undt 1 leutnant an proviant undt an contant geldt richtig empfangen, ausbenommen die 100 man haben sich nicht eingestellt. Habe also über obe[nannten] herren mich nictes zu beschweren. Urkundt der Wahrheit ich diese schrift von mir gegeben. Datum Oerebro den 21 Februarii anno 1646.

Casper Werhoff.

före undertjänstligen, E. Exell. tackes låta ett befallningsbref till öfuersten Welam Philiph afgå, att be:te 100 såldater uthan opphål måtte hit kåmma, så är inte at tvifla med mindre än arbetet nog-sampt sitt [!] fortgång vinner, och så mycket som man än hafuer kunnat förfahra, så är askebrännaren för sin pärson flitig noch.

Därhoos, höghvälborne Grefve, föredrages E. E. tjänstligen bemålte askebrännare hafva uthaf Hennes K. M:t vår allernådigeste drottningh bekåmmit bref på en låfskattgård Damsäter i Axerbergh sochen och Örebro herat, huilcken för detta en bonde, där åbor, sigh under skatterettighet ifrån Cronan kiöpt hafuer och därpå den Konungl. Regerningens bref, 1635 daterat, uthi Hennes K. M:ts namn gifvet, bonden medh hustru och barn för skatt och uthlagor odrefven där låta åboo. Nu hafuer man ännu intet annat kunat göra, all villyftighet i framtiden hoos Hennes K. M:t och högbe:te den Konungl. Regerningen att undfly, än sigh medh her Carel Bonde förfråga, huilcken sålunda sitt råd meddelat hafuer, att emedan som bonden icke hafuer sökt af Hennes K. M:t någon confirmation på det Konungl. Regerningens [b]reff, man dhå be:te askebrännare Hennes K. M:ts sedermera uthgångne bref till godo åthniuta skulle låta till vidare [hög]be:te H. K. M:ts och den Konungl. Regerningens förklaringh. Beder derföre undertjänstligen migh E. G. Nådes gode betänckiande i saken måtte med första blifva meddelt, på det sigh ingen öfuer orätt hafuer att beklaga.

Sist och för det treddie anhåller askebrännaren, att bärge-männerna, där han nu arbetar, måge framföra veeden, hans underhafvande fälck hugger, huilcket intet står förmålt i contracten. bärge mannen ej heller gärna på går, man och uthan order icke fördristar sigh sådant påläggia; alltså förväntes och i tjänstvillighet E. Exell. gättfinnandhe uthi denne saaken. Och vill härmedh etc. Aff Örebro d. 22 Feb. 1646.

E. Ex. t. a. t.
villig och redebogen
Gustaff Lejonnh.
egen hand.

Postscriptum och en undertjänstligh förfrågan på några ährender.

Emedan såsom man icke uthan största harm och förtreet, ehur[uvä]hl jagh med största alfvar och flit dārhan arbetar att hålla

hand uthöfuer Hennes Kongl. Maj:ts och för detta dhen högloß. [2] Konungl. Regeringens väl grundade ordningar, förnimmer lickväl snarast sagt liten bettringh af factoriets fällcket, i det at dhe ingen stadighet uthi inflyttande i staden och dess inneblifvandhe låte [på]skina; altså vill jagh uthi tjänstvillighet E. Exell. uppenbarat hafva, hurulunda jagh åthskillige tider med dem procederat hafver, såsom dhe siälfve såväl som factoren och annat redelighet fällck migh nogsampt skola kunna gifva vittnes[börd, så att det] för E. Exell. sålunda opptäckt blifver, jagh och förmedelst entskyllan må hoos Hennes K. Maj:it och dhe godhe herrar icke för försumelsse eller illvillia till detta väreket skuld hafva.

Först hafuer jagh åthskillige resor factoriet tillhopa haft, dem på bästa sätt, man bäst hafuer kunat göra, alla omständigheter, huarigenom huar och en sin rätte och tillbörlige nähring hafva kunne, demonstrerat, Hennes Konungl. M:ts stränge och nådige befallning i staden at inflyttia dem som tidigast förkunnat.

2. När det ej hafuer hulppit, hafuer man medh öfuerhetens tillstånd dhe motvillige ställt uthi rotar och taget af huar 10:de gård en knecht, huilcket hafuer lickväl intet hulppit, uthan at dhe hafva under tiden stält sig lika som dhe hafva velat vara continue inne i staden, män för än man ett ord hafuer vist aff, hafva dhe varit uthreste.

3. Hafuer man igenom phrophoserna esomofftast låtet taga blåsballiar, allan redskappen medh huad smide mera dhe funnit hafva å landet giort vara ifrån dem och lefvererat åth factoren Carsten Otter, under tiden satt på ett rum uthi slåttet, där ännu en good deel står till förvaringh till Hennes K. M:ts lyckelige ankombst, att skullen icke måtte finnas hoos migh.

Huru man vidare medh bete pärsoner eller factorie fortfahra skall, begärer jagh tjänstligen E. Exell. gode inrådandhe. Dätt är väl sant, at dem besvurligen faller sigh medh hustru och barn här i staden försörja och opphålla, hälst emedan som mantalet af mästare och mästervänner föruthan hustrur och barn stiger temmeligen högt, ahnordningen litet vill förslå, ej heller hafva dhe så mycket för Cronones gevär, det dhe göra, såsom vedh andra factorier bekämmes, ehuruväl inspectoren bekänner deres arbete alti[d] så gåt och än bättre är än som dhe andras. Jagh hafuer och confererat medh inspectoren Melcher Graf, huad hånöm om dett[a] ärende tygt hafuer, huilcken migh så svarat hafuer, smederna angeläget vara, efter dess myckenhet är, ved denne ahnordningh sigh oppphålla, därföre förslagh gifvet hafver, på huad sätt honom

tyckes smederna blifva behållna och Cronon prosperera; såsom är, att man af dhe förnämste pijpsmeder 20 eller högst 30 uth-togo, huillecke continue uthi staden vara skole och huar om **vekan** till det ringeste berede 8 pijpor, dhe öfrige af pijpsmederne och deres fälck till bönderhemman, Cronon till nytta at bruka, eller och dhe, som till såldater tiäna, till knechter taga. I lika mätto-uthaf allahanda slags handtvärckare därunder som för mycket är, om huilleket han siälf E. Exell. ved sin ankomst vet att berätta.

Huad deres byggningar anbelangar, så hiälpper litet därpå eller intet at drifva huarcken med onda eller goda, förmedelst deres store fattigdom, som E. Exell. nogsampt kan betänckia. Det är väl sant, där voro någre få pänningar till deres byggningar för någre åhr sådan ahnordnadt, huillecke, då dhe ved den tiden inte ville emottaga, stogo länge noch till deres bästa här ved slottet och sent omsider invisningar därmedh betalte, effter man inte altidh in parato dhe räntor, en blef invist på, hade. Hafuer och velat lite förslå, om änskiönt dhe därtill hafva varit användhe, för fälckets myckenhet skull hafuer intet kunnat löpa mer än par daler på huar. Begärer fördenskull tjänstligen, att E. Exell. och G. Nåde migh sitt höghvisa råd och gode betänckiandhe vele här-öfuer communicera, effter dy ofvanskref[ne] . . . intet hafuer kunnat dem beqväma.

7.

Örebro den 17 April 1646.

Upprepar sin anmälan, att det till askbränneriet förordnade folket ej inställt sig, och frågar, hvart den redan tillverkade askan skall föras. En borgmästareplats i Askersund ledig. Ber om tillstånd att få besöka sin sjuka moder.

Höghvelborne Grefve, Grefve Axel Oxenstierna *etc.* Fogandes Eders Excell:s och G. N:de tjänstligen förnimma, migh hafva för een tijdh sedhan E:s Excell:tz tjänstligen adverterat, huru dett medh askebrenneriet her i landzorten förevether, nembl. att askebrennaren, som hans tå underskrefne bijfogade bref förmälte*), var efter E:s Excell:tz och G. N:de högtäradhe skrifvelsse medh peningar och annat väll försörgdh, allenast att honom vedh den tijdhen dett ovisa försvarssefolket varit tillordnat, af hvilke han icke mera ähn vidh pass 8 man föruthan sina egne hade bekommit. Sedhan dherhoos åter af munster-commissarierne befalt för-

*) Jfr ofvan sid. 325, not.

svarelsefolket ställa sigh undher Hennes Kongl. May:tz lijfguardie och honom i stället af Wellam Philips regemente etthundradhe man sadhe sigh villia tillordna, af hvilka 100 man icke een person kommen ähr, uthan ähnnu askebrennaren sigh dageligen öfver folck beklagar, och såsom migh ingen sodhan E:s G. N:ds resolution ähr tillhandha kommen, huru vijda man nu i saken procedera skall; ty ähr jagh af E. Excell:tz och G. N:de tjenstligen begierandes, migh E. G. N:ds meningh måtte uptäckt blifva, att icke skullen må finnas hoos migh. Han vill hafva alla quartal sitt deputat, antingen han arbetar eller icke, när skullen intet fins hoos honom. Derföre går Cronones peningar fåfengdt sin koos. Han hafver vidh pass etthundradhe några tunnor gemeen aska och några tunnor weidaska tillverkat, och den på den orten, att man inthet uthan stor bekostnad kan utföra om sommaren, som han berättar; icke hafver jagh heller haft, mycket mindre hafver någon order henne utföra eller veet, hvarest hon skall lefvereras, doch hafver jagh några tunnor sidst i vår låtit afhempta. Jagh hafver gifvet askebrennaren dett rådet att resa sielf medh profven af askan till Stäckholm och sedhan afhempta viss order, huru vijdare handlas skall.

Elliest gifver jagh E:s Excell:s tjenstligen tillkienna, att borgemestaren i Askersundh, Anders Nilsson, ähr nu död vorden. Begierer altså tjenstligen, E. Excell:tz sigh gunstligen förklara velle, om en annan godh man i stället kunne dijt förordnas, efter dher sannerligen een godh förståndigh och drifvande man behöfves, som Cronones bästa jämppte sitt i acht troligen taga kundhe, så framt värcket icke skall stutza.

Sidst emedhan såsom min ålderstegne och svaga modher ähr illa siuk och svagh på sin gårdh Lagmansholm och åttskillige resor igenom skrifvelsse begierat hafver, jagh henne besökia ville, altså bedher jagh E. G. N:de, han tacktes hos min nådige Drättningh förmå, att migh nådigst dijt neder till att resa förlofvas måtte, att jagh icke må vara den, som min K. M. K. begieran slätt i vädret slå skall och deröfver förordsaka henne till otoligheet emot migh. Önsker E. Excell:s *etc.* Datum Örebro den 17 Aprilis anno 1646.

E. G. N:de och Excell:tz
a. t. t. redebogen
Gustaff Lejonnhufvudh
egenn hanndh.

HANS FILIP LYBECKERS
BREF
TILL
RIKSKANSLEREN
AXEL OXENSTIERNA

1643—1650

1. (*Egenhändigt.*)

Piteå den 6 Januari 1643.

Laglåsaren i Västerbotten har öfverlämnat 500 dal. kopparmynt, som insändts till rikskansleren i Stockholm. Vid silfververket i Piteå Lappmark (Nasafjäll) arbetas med 4 knektar i 4 grufvor. Ett järnmalmstreck funnet i Öfver-Torneå socken.

Höghedell och välboren Herr Rijkzcantzler, nådige herre och högtåhrade patron. E. Excel. gifuer jagh underdänligen tillkenna, at laglåsaren vel:de Jacob Grubbe här uti Vesterbotten hafuer migh lefuererat 500 d:r k. m. och begerat, at jagh dem straxs i Stokholm till E. Excel. huss velle lefuerera låtta*); altså hafuer jagh vti underdänigheet icke kunnat underlätta E. Excel. ödmuckeligen kunigt göra, at jagh på bemelte 500 d:r k. m. hafuer een vexssel öfuersendt till Stokholm och Bergämbetes secreterare, vel:te Mårten Månson, bediet, at han desse 500 d:r ville straxs effter E. Excel. nådiga befallningh lefuerera, dit honom order gifs; tuifler inthet, at bemelte Mårten Månson varder dete ju icke uthan försumelse bestella.

Huadh elliest anbelanger sölfuerbrucket i Pijtheå Lapmarken, så står där nu, Gudh schee låf, temligh vel till, och arbeetes medh 4 knechter, uti 4 grufuer, deraf een borgarskappet tilhörar och dee andra Cronnon. Jagh förhoppas nest Gudz tilhielph at få i denne vintren till 1000 tynner temlig godh malm nedder till hyttan ifrån grufuen, huilket tillförende hafuer ovanliget varit. E. Excel. giffues och underdänligen tillkenna, at nu här vidh drefhuset dagligen afdrifues, och skall det sölfver, som af förleden åhrs bruk til förventandes åhr, sist in Februari den sijste påsten af-sendes.

Förleden höst haffuer een finne uti Öfuer Torneå sochen et vackert järnmalmstrek opfunnit, huilket jagh för 3 heller 4 vijkor beseet hafuer, och befinner, at det till 100 famner långt och 7 heller 8 famner Bret åhr. Malmen är rijk till jern: centnaren

*) Förmodligen lagmaneräntan; rikskansleren var lagman i Norrland.

håller efter proberarens sedel 61 och sompt 68 schälß jern, män man befruchtter, at malmen schall vara mycket röbrecht, så at han elakt stånghjern schall giffua. Ström ähr straxs derhoss, män små skogh, och det allerbesverligaste ähr dedh, at samma malmstreckket ligger når ifrån Torneå stadh op inunder Lapmarken 35 goda mijl; eij heller ähr mögligh, at man kan göra 'Torneå älfuan, heller Calixs älfuen nauogauel [o: navigabel]. Jagh förventer af dhet Konungzlige Bergämbete herom vidare order. Befaller hermedh E. Excel. underdånigen och ödmiukeligen uti Gudz dens allerhögstes nådige beschydh och mig hringa tiennare uti E. Excl. höga gunst. Dato Pijtheå d. 6 Januari 1643.

E. Excel.
underdånige och ödmiuka
tienare emedan jagh lefuer
Hans Lybeker mp.

Utanskrift: Hennes Konungl. Maytz, så och Sveriges Rijckes troo Man, Rådth och Rijkscaantzler, Fulmächtig Legat hoss armeerna i Tysklandh, så och det Evangelische Bundz Director dersammastedes, den höghedle och velborne herre, Her Axill Oxsenstierna, Frijherre till Kljmeta, herre till Fijholm och Tidön, Riddare, minom nådige herre och högtåhrade patron detta underdånigen.

2.

Hudiksvall den 24 Oktober 1645.

Bruksknektarne vid Piteå silfverbruk, som tagits till skansarna i västra Jämtland, måste återsändas, om icke bruket skall läggas ner. Vid Kopparberget, som L. passerat på genomresa, allt väl.

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzler, höggunstige] patron och mechtige befordrare. E. Excell:ie skall jag nest min ödmiuke och underdonige dienst, serdeles effter E. E. befaldning vidh mit afreessande ifrån Stockholm, icke underlåta at påminna om brukzknichtarne vidh Pithå silfuerbruuk, som ähre dādan tagne till Jämtlandz grentzen och skantzarne der sammestādes at besättia, medh ödmiuk och underdånig begiāren, E. E. ville det āhrendet hoos Hennes Kongl. Maj:t gunsteligen ihāgkomma och dertill förhielpa, at ett breff måtte affgå, at de gamble bruukzknichtar af Pithå, Lulla [o: Luleå] och Scheleffta sochnar, som under bruket

ligga och dermedh bäst veeta at omgå, så många af dem beholdne ähre, nu under brucket igän förordnade blifva, ju förr ju heller, på dett man verkett i förige villkühr och fortgångh bringa måtte; ähr och af nöden, så frampt det prouiant, som i förledne ähr dijttkom (då man icke viste at något folck skulle dādan fordras), icke skall förderffvas och Cronan uthan nytta förspilt varda.

Tillståndet vidh Kopparbergit belangande hafver jag uthi mit genomreessande i förige stat och lägenheet funnit allt väll. Detta E. E. jag ödmiuk och underdånigst hafver velat påminna; och E. E. medh des högvälborne familia uthi Gudz milderijke protection *etc.*

E. Excel.
underdånige och ödmiucka
villige tiennare emedan jagh leffuer
Hans Philipph Lybeker mp.

Actum Hudingzval den 24 October 1645.

3.

Kopparberget den 5 Februari 1648.

Tillståndet vid Koppargruvan. Det nya Regeringsschaktet. Invägningen under Jan. månad. Godt pris på spannmål. För att underlätta tillförseln af ved böra några forsar i Dalälven upprensas. Bergslagen samlar medel till de 12 halfta kartover, som den skall skänka drottningen vid hennes kröning. L. kallad att möta landshöfdingen J. Berndes i Norrland för att inspektera Piteå slfverbruk och undersöka malmstrecket i Öfver-Torneå (jfr N:o 1).

Högädle och välbårne Greffve, H:r Richz-Cantzler, nådige Herre och mächtige patron. E. G. N:de gifver jag i underdånigheet tillkiänna, at, des Gudi schee läf, ähnnu här uthi Kopparbergz grufva måst på alla rum temmeligen väll tillstår. Vårt diupaste rum i Bondestötten kan vidh pass vara 100 fampnar ungefär djupt, hvilket hafver på 2 ähr varit temmeligen slätt och förden-skuld någre gånger blefvit ödeligandes. Lijkeväll hafver jag bergzmännen altijd tillholit, at de hafva måst dermedh continuera, och nu omsider med samma rum så vidt kommit, at för några vekor hafver begyntt synnas god mallm och ähnnu, dess Gudi skee läf, ähr; emādan mallmen i sådane djupheet vill sig synnerligen väll anlāta, derföre hafver jag een särdeles god förhopning om dāta

verkett; Gudh vällsagne det vijdare. Regieringz-skachten ähr ähnnu intet igenom, uthan hoppas hvar dag at komma igenom med honom; så snart han färdig blifver, giör han Bergzlagen stoort gagn och nytta. Jag förnimmer af öfuerbergemestaren Hindrich Teet, at han uthi underdånigheet för een kort tijd hafver E. G. N:de tillkienna gifvitt, huru myket koppartillverkningen 1647 stiger, derföre onödigt erachtar nu vijdare derom förmähla, uthan gifver E. G. N:de underdånigen tillkienna, at i näst förledin Januarii månadh ähr invägit 1138 skep:d 1 L& 6 m. råkoppar, och ähnnu föres dagligen vakra poster till vågen. Kommer Regieringz-skachten igenom och denna vinteren vill någorlunda stå, at kohll- och grufveedz tillförslen icke blifver förhindrat, så hoppas jag, i däta innevarande ähr een stor Gudz gåfva koppar skall tillverkas. Spannemohlen ähr här nu gät kiöp, bergzmännerne få 15 t:r up-rågat maat [o: mått] för eet skep:d ofrij råkoppar eller 26 r:dr. Summa: Man hafver ohrssak at taka Gudh, här står nu vidh däta stora verket medh alla saker temmeligen väll till, och fructar jag intet mehra fehla skall, ähn allenast grufveeden, hvilken man ifrån Dallerne utför älfven medh flottverke förmennar nog kunna bekomma, om någre färssar i Daleälfven kunde blifva upräsats, at veeden finge obehindrat flyta igenom. Landzhöfdingen h:r Johan Berndes och jag ringa pärsson talte uthi underdånigheet medh H. K. M:t härom i förledne sommar; så lett H. K. M:t sig det nådigst väll behaga och bevilliade 1000 daller silfvermyntt till samma arbete*). Hvarföre beder E. G. N:de jag ödmukeligen, E. G. N:de ville denne ohrten hoos Hennes Kongl. Maj:t beforderlig vara, at man kundhe på de 1000 d:r få een godh ahnordning, at färssarne i vår förähn issen afgår ränsas kunne — om sommaren står det intet till at giöra —; blifver be:te färsar något hielpte, så skall det lendha Cronnan och Bergzlagen till stor nytta och gagn.

Belangande de 12 halfve cartauer, som af Bergzlagen till H. K. M:tz cröning uthi underdånigheet ähro presenterade, så oanseet man förnimmer, at cröningen till anno 1649 ähr uppskuttin, icke deste mindre så förskaffar Bergzlagen sig småningum medell i för-råd, at de uthan Bergzlagens synnerlige besvär dem med forderderligst kunne låta förfärdiga; Gudh låte H. K. M:t sin cröningz tijd med lyka och vällsignelsse snart nåå och bevare H. K. M:t ifrån allt ondt, det öndsche vij alle samptligen uthi underdånigheet af hiertat.

*) Jfr ofvan sid. 288, not 1.

Landzhöfdingen välb. h:r Johan Berndes hafver mig ifrån Finlandh*) tillskrifvit och befallt, at jag Hans H:t skall sidst in Februario i Norlanden mötta, efter [Hans] H:t vill tillse, om icke Pijthå bruk härefter kan med något minder Cronnones besvär drifvas, så och erfahra, huru det nya och skiönna järnbruket i Öfver-Tährna sochn fortsat blifver. Alltså vill jag efter mit yterste förståndh alla saaker i godh order ställa här vidh grufvan, och sedan innan 3 eller 4 dagar reessa emot Landzhöfdingen. Dätta hafver E. G. N:de jag uthi underdånigheet velat tillkienna gifva. Och befaller härmedh *etc.*

E. Greflige Nådes
underdånige och ödmiuka
tienare emedan jag lefver
Hans Philipph Lybeker mp.

Datum Gambla Kopparbergit den 5 Feb. anno 1648.

4. (*Egenhändigt.*)

Kopparberget den 22 Juli 1648.

Regerlungschaktets genombrytning fullbordad (jfr N:o 3). Invägningen af koppar från 1 Jan. till brevets datum.

Höghvelborne Grefve, nådighe Herre. E. Grefl. Nåde gifver jagh underdånigen tillkienna, at jag för några timmar frästade och slepte ett kopparstyckie nedder uthi Regeringz schachten om 7 eller 8 schepp:dt tungt, huilket slog et stort holl igenom boten, så at jag Gud schee låf nu een gångh hafver nååt den tijden, at bete schacht ähr blefuen igenombruten; förän holl kom igenom honom, var han diupbrendt 66 ²/₃ fampnar; hoppas at Bergslagens stoora omkostnader, som een tijd hertill varit hafua, skolle een god deel herigenom lijssas och med Gudz hielp kopparens tillverckande märkligen förkofras. Eliest står, Gud schee låf, ähnnu här temlig vell till på alla rum i gruffvan. Ifränn 1 Januarii 1648 till dato ähr tillverkat och igenom vågen gådt 7101 schep:dt 5 L& 13 m. koppar. Gud välsingna vidare. Detta

*) Jfr ofvan sid. 303.

hafuer jagh E:s Greff. Nåde uthi underdånigheet schullat tillkienna giffva. Och befahler hermed E:s Greffigh Nåde etc.

E:s G:lighe Nådes
underdånighe och schyldige tiennare
så lengie jagh lefver
Hans Philiph Lybeker mp.

Datum Kopparberget denn 22 Julii anno 1648.

Påskrift: Præsent. Stockholm den 26 Julii anno 1648.

5. Kopparberget den 22 December 1649.

Koppargruftan rikt gifvande: invägningen från 1 Januari 1649 till brevets datum öfverskjuter ansenligt 1648 års tillverkning. Spannmålstillförseln knapp, hvarföre spannmål bör uppköpas, på det att icke arbetsfolket må öfvergifva grufvan.

Höghedle och velbornne Herr Rijkzcantzler, nådige Greffve och högtåhrader gunstige patron. E:s Gräfl. Nåde låter jag underdånigen och ödmuikligen förnimma om Kopparbergz gruffuornes tillståndh, så åhr dermedh (dess Gudi sche låff) nu så beschaffat, at alla haffua stoor orsack at tacka Gud för den stora och ympnige rijka velsignelsse, som Gud uthur grufvan gifver, der öfver många fattiga sig högligen frögda i denna dyra tijden. Sielfva koppartillverkningen vittnar, såssom och de gamble bergzmän måste bekienna, at hon på många åhr her tillförende icke haffver varit så god, åhn såssom hon nu åhr. Och föruthan alt detta måste den, som grufvan förstår och deruthi kunigh åhr, bekienna, at Gud låter sådane aparentier see, huaraf een medh schiell dömma kan, så framt Gudh bevarar grufvan för stora gråbergzfahlen eller andre olykor, at på een godh tijdh åhnnu een stoor Herrens velsignelsse deruthur till förventandes åhr, allenast hon blifver medh förstånd och god maneer derigerat och medlen till nye ohrters oplättande och schachternas afsänkningar icke blifva alt för mycket spart eller afschurne, dy så framt detta icke scheer, at emedan som grufvan nu godh åhr något nytt oplättes, blifver det sedan, när gruffvan (huilket Gud nådeligen afvende)

ähr swag, alt för besverlig och fast odregligen at giöra. Ifrån den 1 Januarii 1649 och till dato ähr alrede igenom vågen godt 13387 schep:d 2 [L&] 13 m., huilket ähr een stoor Gudz gäffva och schiuter sig een ansenlig summa öfver 1648 åhrs koppartillverkningen. Gud velsigne detta stora verke sampt alle andre Rijkzens berg-verker ähn vijdare.

E:s Greff. Nåde måste jag och uthi underdånigheet tillkienna gifva, at her veed Berget ähnnu ringa tillförsell med spanemohl schier, så at befruchtandes ähr, at denne ohrten på den pertzelen schall i sommar lijda stoor brist, huarföre E. Greff. Nåde jagh underdånigen beder, om E. Greff. Nåde hafver någon spanemohl at aflåta och jag finge veeta, huru stoor summa och huad kiöp derpå blifver, vill jag några gode bergzmän jempte mig förschaffa, som på en viss dag den antingen med koppar eller rijkzd:r schole betalla. Jag och flere andra ville gierna efter min landzhöfdingz befaldning nu i tijd på alle ohrter tilhöra och upkiöpa så myken spanemohl möyelig ähr at bekomma, på det denn perselen kan i förråd vara. De bergzmän, som här bofaste ähre, måste fuller blifva qvar, oansedt någon dyrer tijd schulle inrijta, men jag fructar intet annat före, om denne ohrten icke blifver med spanemohl försärgd, så schall det gemene folcket, såssom grufdrengiar och smeltare, herifrån och till andre verken förlöpa eller låta leija sig till soldatter; då schulle mäst hella verket måste på een tijd afstanna. Förventer heruppå uthi underdånigheet E. Greff. Nådhes gunstige svar, och befahler hermed *etc.*

E. Greff. Nådes
underdånige och plichtschyldige
tienare emedan jag lefver
Hans Philip Lybeker mp.

Datum Stora Kopparberget den 22 December anno 1649.

6.

Falun den 22 Juni 1650.

Bondestöten (i Kopparbergsgruftan) ger rik malm, Blankstöten däremot dålig. Invägningen från årets början. Arbete i det nya Hetortsschaktet. Spännmålstillgången ännu knapp.

Höghvelborne Greffve, Her Richzcantzler, nådige Herre och högmæchtige patron. E:s Excell:ie, näst min ödmuke och underdånige dienst kan effter min schyldigheet jag ej obemålt låta, at tillståndet her ved grufvan temmeligen godt ähr; serdeles på alle rum i Bondestöten vankar mehta god malm, men Blankstöten gifver mager och ringa malm, som vant ähr. Till dato ähr tillverkat och invägit 9819 [skeppund] 8 [L&] 3 m. koppar; Gud förlähne ytterligare sin milderijke välsignelsse. Denn nye Heetohrtz-schachten, som i förledne höst begyntes och derefter inpå vinteren 13 fampnar nedher på klyfftan diup, blef nu i våhr af kiälleschott och stoor vatudrecht mäst fullfylt, at man så godt som på nyt arbetet continuerat. Nu för 14 dagar sedan ähr arbetet åter på klyfften fulbracht, der nu brennes och mehta god mallm vankar; ändoch tacket icke många fampnar tiockt ähr, uthan till den enda drifves at ypna Heetohrts grufschifftrum och stoor bekostnad, som på arbetsfolck användes, at afschaffa.

På denne ohrten ähr ähnnu mycket svårdt effter spannemohl, doch frögdar sig nu huar man af de godha tijender i dagh med påsten, at till Stockholm nu store påster ankompne och prijsen emot det förra något faller, förmodandes således med snarest endtsaat. Detta E:s Excell:ie jag ödmuikligen ej kunnat underlåta. Befahlandes E. Excell:ie *etc.*

E. Greff. Excell.
underdånige och ödmuka
tienare emedan jagh lefver
Hans Philip Lybeker mp.

Datum Fahlun den 22 Junii anno 1650.

7.

Kopparberget den 13 Juli 1650.

Om betalning af spannmål, som rikskansleren försålt till Kopparberget (jfr N:o 5 och 6). Koppartillverkningen intill breffvets datum (jfr N:o 6).

Högvälborne Greffve, H[err] [Richz]cantzler, nådige Herre och höhgunstige patron. E:s Excell:ie kan jag uthi underdånigheet icke obemält låta, E. Excell:ies nådige breff migh med påsten inhendigat, deruthi jag underdånigen förnimmer, at E. Excell:ie mig een rächning opå spannemohlen låter öfversendha; doch finnes samma rächning intet med breffvet, ähr fuller han af schrifvaren denne gången förgiätin. Huad rüsten oppå spanmohlen anbelangar, så resser jag nu om måndagen (vill Gud) till Stockholm, skall då strax veed min ankompt E. Excell:ie den richtigt lefverera och betala.

Gruffvones tillstånd anbelangande, tackar jag den alldrahögste Guden för sin milderijke välsignelsse; serdeles på alle rummen i Bondestötten vankar temligen och mechta god mallm, män Blankstötten gifver ringa mallm, som vant ähr. Till dato ähr tillverkat ifrån Januarii månad och igenom vågen allreda passerat 11426 [skeppund] 11 L& 13 m. Gud förlähne ytterligare sin milderijke välsignelsse till detta stora värket, såssom och till andra bergzbruk her uthi vårt k. fädhern[e]sland. Nästförleden torsadagh var jag nedre i gruffvan på alle rum, dem för min afressa besichtigat, och fan dem alla (Gud varij ähran) veed godt tillstånd, derhoos giffvandes Bergzlagens betiänte och sexmännen order, huruledes de uthi min frånvaro handteras och driffvas schole.

E. Excell:ie tackar jag på det underdånigste för all nådig och höhgunstig befordran, begiärrar så och ödmiukligen beder, at E. Excell:ie ähn vijdare migh ringa tienare uthi E. Excell:ies höga gunst och ynnest ehrholla ville; jag schall effter min skyldige plicht och med all underdånig lydno och hörsamheet finnas E. Excell:ie med ödmiuk dienst stedze så lengie jag lefver.

Detta jagh E. Excell:ie underdånigen ej kunuat underlåta. Be-
fallandes E. Excell:ie *etc.*

E. Excell:ie
underdånige och villige tiennare
emedan jagh lefuer
Hans Philip Lybeker mp. *)

Datum Stora Kopparbergz gruffva den 13 Julii anno 1650.

*) Med brefvet följer nedanstående tablå:

Koppartillverkningen veed Stora Kopparbergit.

Anno 1649	schep:d	L \mathcal{G}	m.
Januarii	1288	15	10
Februarii	2362	17	9
Martii	702	16	14
Aprillis	358	5	—
May	856	3	8
Junii	938	3	18
Julii	1829	3	19
Summan	8331	5	18

Anno 1650	schep:d	L \mathcal{G}	m.
Januarii	1986	18	1
Februarii	2327	6	1
Martii	2131	14	18
Aprillis	862	3	10
May	888	16	5
Junii	2248	9	5
Julii månad till d. 13			
dito åhr giordt.	981	3	13
Summan	11426	11	13

Åhr altså i åhr till d. 13 Julii mehra giordt åhn i fioll till d. 1 Augustii
var, nempligen 3095 [sk \mathcal{G}] 5 [L \mathcal{G}] 15 m.

ERIK FLEMINGS
BREF.
TILL
RIKSKANSLEREN
AXEL OXENSTIERNA

1644—1653

Har inspekterat bergverken i Tjust och sedan slagit sig ned i Sala för att förestå bergslagerna under Grissbachs frånvaro. Tillståndet vid Salberget. Penningar behöfvas till betalning för vindkörning, till kanalarbete i Myklinta socken m. m.

Höghvålborne, nådige Herre, Herr Axel Oxenstierna, Sveriges Rijkens Canzeler *etc.* Och kan Ed:s Excellenz jagh underdånigst icke oförmåhlt låta, migh effter Rijckz Bergämbetes instruction hafua varit neder vedh Tiusts bergsbruken*) och dem besichtigat, och efter jag befan, att participanterna sigh emellan icke aldeles komo öfucereens medh arbetes drifuande, hafuer jagh fördenskuldh gifuit dem viss ordre, huru de häreffter medh meera frucht grufuan byggia skole. Åhr så för otto dagar sedan kommen hijt til Sahlbergs bruuk**) och dess lägenheet bådhe uthi grufuan och vedh hüttorna granneligen uti ögonskeem tagit, befinnandes, att uti Maaklösan een skiön stuuff och bookmalm brytas. På de andra ortherna, som rootkarlarna drifua, fåås så temelig malm, och åhr nu medh durchelaget komne ifrån Traprymningen til Svartorthen. Elliest låter jag och ryma under Juthyllan att sänckia där vidh Herr Steens botn, ty, såsom man för visso veet, åhr där ett stycke malm att bekomma, och således få een godh grufua åth rootekarlarna. Men effter nu alt sedan November månadh inge penningar hijt komne åhre och folcket svåra fattig, befructar man, at arbetet icke, såsom man gierna ville, häreffter drifuas kan; så hafuer och konsten för vatulösa och den hårda vinteren skull een rum tijdh stått, att vatnet fördenskuldh moste medh vindekiörningar uthållas, huilket många kiörningar fordrar, så att 1643 åhrs vindekiörningar innan påska blifue förnötte och fördenskuldh fahra värdt åhr, att heela värcket moste standna.

*) Jfr Carl Bondes bref af 27 Aug. 1642, ofvan sid. 111.

**) Jfr Grissbachs bref af 20 Jan. 1644, ofvan sid. 229.

hålst mädhan borgerskapet sampt fleere, som härtill hafue hållit sitt folck och hästar i vindarna, blifue ganska tröge, effter de sig icke veete någon bethalning att bekomma, såsom somblige för 1642 och 1643 icke ännu tilfyllest ähre bethalade.

Huadh hüttorna vedhkommer, så gå ugnerna ännu, såsom och bookvärcken härtill någorlunda gått hafua, som sölfret och förteckningen til dato uthvijser, men för vatulösa skull moste de nu stå. Elliest ähr uti Rijckzbergämbetet sidsta sessionen beslutit och högnödigt befunnit, att den nya grafuen i Mycklinta skulle medh det första begynnas och i denna vinter allehanda præparatoria därtill göras. Ty därigenom hadhe icke allenast konsten vatn nogh, uthan och åthminstone vår och höst kunde man samka vatnet och een spindel såsom vedh Kopparberget inhängia att fordra bådhe malm och gråberg uth därmedh, och således många vindekiörningar bespara. Så ähr väll timbret tingat och framfördt, dogh ännu obethalt. Uthi lijka mätto skulle nu huggas veedhen, som därtill behöfues, på det man, så snart snön afgår, kunde komma til arbetes, men medlen att bethala medh veet man icke tilgå. Borde och annat nödigt arbete drifuas, där penningar voro uthi förråd. Fördenskuldh ähr till Ed:s Excellenz min underdånige begähren, Ed:s Excellenz täcktes sådant tagha uti nådigt betänckiande, nådigt låtandes göra anordning, att bruket medh några penningar blefue undsatt och rootkarlarnas sölfret afbethalat, på det arbetet des fljtgare och som sig borde måtte drifuas. Jagh ähr fördenskuldh och nu stadig här boendes att hafua ett ögha på allt arbete, och där Ed:s Excellenz mig nådigt täcktes handhafua, vill jag effter min plicht hooss bruken uti Grissbachs frånvaro*) min högsta fljtt göra, såsom jag det för Gudi och min nådige öfuerheet vill tryggeligen försuara, underdånigst bediandes, Ed:s Excellenz min gunstige patron vara och förblifua ville. Ed:s Excellenz härmedh etc. Datum Sahla stadh den 1 Martii 1644.

Eders Excellenz
undärdånige ödhmiuke
tjänare altidh
Erick Flemingh mp.

*) Jfr Grissbachs bref af 20 Jan. 1644, ofvan sid. 229.

2.

Stockholm den 17 Juli 1644.

E. F. har förnummlt, att han hos regeringen och rikskansleren är angifven för försumlighet i tjänsten, och öfverlämnar till sitt försvar en relation öfver det sätt, hvarpå han efterkommit Grissbachs memorial om det som i dennes frånvaro skulle uträttas (jfr N:o 1).

Högvälborne nådige Herre, Sveriges Rijkes Cantzler, Hans Excell. skall *etc.* Jagh hafuer icke allenast af många berättelser, hvilke jagh ej hafuer velat troo, uthan nu mehr aff min käre faders hårde och strenge skrifuelssse förnummit, huruledes jagh ähr angifuen för Hans Excell., beschylter för försummelsse uthi min dienst och uthi alt deth mig ombetrodt vahr, huarigenom jagh icke allenast hafuer förlorat den tillförsicht och förhopning, H:s Konungl. May:t och Hans Excell. hafuer haft om migh, uthan och H. K. M:t och Regieringens största onådhe och ogunst förverfuat. Så emädan detha angifuanthe länder till mit godhe nampn och ryktes förklenandhe, huilcket mig utan all förhopning, uthan orsack, bevijsa, ovetherligen skedh ähr, vill jagh suara för Gudh, min nådige öfuerheet och huar förståndigh bergkman, som värket förstår, ath jag hafuer fliteligen, oförsummeligen, efter tijdhen, legenheeten, troligen vedh Sahlberget (den lilla tidhen öfuer) handlat, som een ehrlig bergkman bör och än i dagh ähr synliget och bevissligit. Jagh bedher Hans Excell. underdåneligen och ganska ödhmiukelig, han ville icke vredgas öfuer mig, sin ringa tienare, uthan migh tåleligen förhöra, min ringa relation på Öfuerbergmestarens (migh gifne) memorial medh gunst och nådhe up-taga, låtandes honom (ehuem det ähr), som mig angifuidt hafuer, stå till suars och bevissa migh försummelsse. Migh skeer för Gudh och hela verden oreth, och går migh väl till sinnes Hennes May:t onådhe, Hans Excell. ogunst, den herre jagh näst Gudh och H. K. M:t håppades at vara migh höghgunstig i alla saker, hälet emädan Hans Excell. ähr een nijtålskandhe herre till bergverck och alla des trogne officianter, mig ringa tjänare anno 36 dertill kallat och till dato medh all gunst varit beforderligh. Huarföre jag och ythermehra migh medh min saak under Hans Excell. beschydd steller och förmodar ödhmiukelig een nådig audiens. Vill hermedh *etc.* Datum Stockholm denn 17 Julii anno 1644.

E. Exell.

Ödhm. och T. V:ste T.

Erick Flemingh mp.

Relation och förklaringh på öfverbergmestarens Georg Grissbachz migh gifne memorial (när han drog till fälttet) om Sahlabergz bruuk, huru dermedh i hanss från-vahru procederas skulle.

Efter dett H. K. Maj:tt och denn Konungl. Regeringen migh nådigest opålagt och befalt hafver att föllia H. Excellens fälttmarskalcken välbohrne H:r Gustaff Horn i fälttet, men på dett bergvercken försörgde och annat nödigt arbethe uthi min absenss icke deste mindre drifvas måtte; ty hafver högstbem:te H. K. M. sig nådigest låthit behaga sossom och förordnat, at välbohrne herr Erich Flämingh, dett konungzlige Bergämbetes assessor, skulle cronones bergzbruuk uthi min frånvahru förestå, medh nådig befallnding, jagh velbem:tt her Erich Flemingh tilförende skulle beretta, hvadh hooss bergzbruuken nödigst kunne vara at förretta, hvarföre jag honom detta memorial tilsteltt, icke tviflandes, han varder sådant jempte kånstmestaren Jacob Matzonn och öfverstijgaren Michil Meyier effectuera och i värcket stella.

Anno 1644. Dhå jagh hade uthrettat dett Konungl. Bergembetes befallnding i Småland, som min relation i bergembe[tet] uthvijsar, kom jag till Sahleberget, tog det ahnn, uthan vijdare instruction, och så föreståt medh Jacob Matzonn, som een åhrlig bergzman böhr, att jag vil redeligen svara för Gudh, min nådige öfverheet och hvar åhrlig man, som wärcket förstår, och sossom her efter föllier.

1. Att han för altting håller Mackalössen vidh machtt. Der och kånsten för vattulössa skull måste stadna, han då låther vidh dören slå een damm vidh pass $1\frac{1}{2}$ aln högt, och sedhan vattnet medh hester uthfordra.

Detta hafver jag giordt, fliteligen drifvet arbetet i Mackelössen, uthlengt med ohrtten lämbnat ett bandh till grufvones styrckio sänkt nedanföre, på dett man medh tijden kan gå under bandet i frij fältt.

2. Derhooss medh högsta flijth drifva ville deropå, att den nya kånsten vidh grufvan må blifva färdig, på dett, när Gudh beskärer vattn, grufvan kan uthöst varda.

Detta är vel skeet, trävärckerna medh all tilbehör til vattuhiulet är i denne vintter ferdigt giort, timbret till rathstugan eller kånstehuset framkört, allt i god beredskaph, män att afrymma jorden på några trëttijie aldnaas längd, några fambnars diuuph till

fasta berget, sedhan 3 eller 4 fambnars bredd, var icke allenast besverligit, uthan och onödig stoor bekåstnat för tiäälén skull, som var i jorden; sedhan medh frussin jordh att fylla emillan dynggstocken och så i nyia graafven (som ähnnu ofylt är) var icke heller rådeligit; hvarföre måste jagh förbijda tiden. Älliést ähr vitterligit, på dett detta arbetet skulle tijdeligen fortsettias, hafver jag, kånstmestaren och Michil Meyier öfvervegat, huru vij i tijd skulle med detta värcket procedera. Så emedhan ej möijieligit var, att kånstmestaren kunde komma uthur sin sängh, och öfverbergmestaren i sitt memorial så högt förmålt hafver, att jagh jempte kånstmestarens råd h skulle altingh göra, hvarföre, effter dett var mehra hanss arbete ähn mitt, hade jagh detta i betänckande att anttaga för efftertaal skull, oanseet jagh detta gerna hade vellat göra; fastähn kånsten (som ey uthan stoor bekåstnad) hade varit ofullkombnat, fölgde doch dermedh ingen nytto; nyia grafven var ej ferdig, och medh den gamla var lijka långt som bret, elliest och ähr ähnnu ingen veef och tapp i förråd, uthan dänn i våhr var bestelltt vänttas nu dageligh, och kan den nyia kånsten medh grafven icke synnerlig mehr uthretta ähn den andra, medh mindre värcket i Mycklintta blifver ferdigt.

3. Anlangande Konungzrymningen måste der sänckias effter mallm och ett skrott föras i skachtet medh tårff och måssa vell förvaarat, att vatnet såleedes löper äth Sandrymningen. Sedhan skall byggning blifva innantill medh bläck beslagen, att dett såleedes för elden vell bevarat ähr.

Konungz- och Sandrymningen vohre fulla medh vattn, och kånsten stoodh altidh två månar förr Grissbach drogh bårtt, at der ey arbete kunde drifvas; måste jagh continuera medh vindkörningen vidh pass 14 dagar för öfverbergmestaren[s] ahnkomst, sidst måste vij slå een damm i qverslage emillan Knichtrymingen och Mackalössen vidh dören, elliest var inthet practiserligit att vinda vattnet medh pumppande uthur skackterna till kånsten, för det hinde inthet så myckit öösa undan, som flooden af grufvans vidd ökte till.

4. Alldenstundh och sossom jag sielf ögånskeehnligen förnumit, att een Gudz rijka välsignelse är på Herr Steens båttn: ty skälle bärgherskapet till förmaanas, at dee göra then reen och sänckia der een skacht; men effter de ähre oförmögne, skall dem af Sahlebergz sölfver fyrahundrade rixdaller gifvas tilhielpph.

Rymningen under Juthyllan är och fljteligen fortsatt, rootekarlarna med godo och ondo på grufvetinget detta värcket före-

hållit, som af protocollet til seendes är, men effter der för hellien illa föll från Juthyllan, att ingen kunde vara sääker uthan lijfz-fara, begera dee af mig delation på een lijten tijdh ifrån arbetet, och sedhan trädde de dertill igen, åch åhr arbetedh så näär ferdigdt.

5. Uthi lijka mätto, emedan man förhåppas at bekomma ett skönt mallmstrick emillan Trapprymningen och Svartt-ohrten; ty skall der göras ett durchslagh emillan begge ohrttarna.

I vintras är durchslaget gjort emillan ofvanbemelte begge ohrttar.

6. På dett och Knichtrymningen icke måtte någon skada tilfogas, så måste dee ohrtter på kånsten icke så heftig drifvas, synnerligen effter Knichtry[m]ningen elliest svagh är.

Dett hafver jagh i achtt tagit och förbudit, åhr och sedhan ingen eldh på denn sijdan åth Knichtrymningen giordt.

7. Såssom och rådeligit och uthi det Konungl. Bergembetet beslutit vårdit, at denn nyia graffen uthi Mycklintta skulle begynnas; ty vill vara af nöden, att timber till dammen och 1000 stafrum vedh till att brenna af det Sahlbergiske sølfver i tijd inköpt och värcket ju förr juu bettere begynt varder.

Till Mycklintta graaf är i vintras opköpt och framkört 1105 gilla stäckar sampt 1084 staafrum vedh, och för Gudh och heela världen, man kunde inthet förra nederleggia der någät arbethe för flooden skull; ohrten är mårrassigh, de har nu denne tijdh haft nöd nogh att arbetha, och een rund tijd dereffter, sedhan arbetet var förtingat, skedde åhnndhå intet arbethe, och om öffverbergmestaren hade sielf varit tilstedes, hade han intet mehra kunnat gjort i saaken; vill han nu till våhren hafva vercket ferdigt, så är nu tijdh att begynna på dammen gräfva och leggja fundamenttet, in septemb. skall han hafva nödh före, om vattnet någät öökas.

8. Der och graafven såleedes är ferdig och man vattn nog hafver till gruufvan, kan man några spell inhenggia; sedhan vohre af nöden, man begynte dett nyia skachtet, sossom och derföre den Svenske Rumboos Erichz och den lilla Bastugu-ohrten.

Detta är inthet så vidht kommit.

9. Hvadh Kåpparberget vidhkommer, åhr rådsampt, at Mellanrummet (år een ohrtt i grufvan så benembd) blifver igenlagt, aldenstundh både gruufvorna, Bonde- och Blanckstöten, sigh ihoop settia.

Att fylla Millanrummet (een ohrt uthi Kåpparebergz gruufva), hvaropå Blanck- och Bondestöten sigh myckit hvijla, befinner jag rådeligit, men icke uthan dett blifver i Bergembetet proto-collerat och een befalldningz-zedell derpå uthgifven.

10. Wälbemelte H:r Erich Flemmingh ville och kånstmestaren sossom och öffverstijgaren flijtigt påminna, att hvar sitt ämbete medh största flijth achttar, synnerlig att gruufvan icke må blifva genom eeldh förvaarlösat.

Detta är skeet, värcket då som tilförende och nu i retta esse hållit, med stoor mödo och arbete förferdigat Oloff Joenssons damm, flickat och lappat Sölfköpar och Kördammen, hållit vatten både till kånst, hytta och bookverck, i ingen måtta försummat tijden, arbetet och legenheeten, Cronan till någån skada, så jagh vill svara för Gudh, min nådige öfverheet och hvar förståndigh bergzmann.

11. Uthi lijka mätto, effter min skrifvare skall hvar månat göra richtig rächning både för gruufve- och hyttefålcket, sossom och annat arbeethe, fördenskull schall hvarcken kånstmestaren eller öffverstijgaren någån zedell uthgifva, medh mindhre han är af honom underskrifven; han skall och elliest vara förplich-tat att hafva ett öga på smelttningh, att icke tiläfventyrs må skee något underslef dermedh.

Detta är och så skeet, att underslef medh mallm och vask-körningar, som tilförende kunde för komma, ähr nu ändrat, att det icke skee kann; sammaleedes vidh hytta och bookverck hafver jag mest dageligen bijvistadh, på dett i smälttande, drijfvande, bookande, råstannde, määttande och meehr (så myckit mig vitterligit och möjjeligit hafver kunnat vara) skulle ährligen tillgå; vask till bookvercken är nogsampt framkört, dett dee nu förbruuka.

12. Hvadh elliest effter tijdh och legenheet kan förefalla, varder offta- och velbem:de H:r Flemingh sådant medh kånstme-starens och öffverstijgarens råd h vetta att dirigerä. Datum Vässby den 19 Jan. anno 1644.

Georg Grissbach.

Öffver ält detta hafver jagh (effter H. K. M:tz befaldningh till Landzhöfdingen) på besta sätt jagh hafver kunnat uthskrifvit knichtter i Järnbergzslagerne och Sahlebergz lähn och rättrådeligen giordt, så ingen hafver at klaga migh; och dhå jagh var försäckrat om att bruuket var i gät tilståndh, kånsten och berg-vercken hade sin forttgång, hvar och een giorde sitt ämbete effter

möyieligheeten, och jagh då ey synnerligen hade att uthretta förr föreskrifne fall skull, reeste jagh så snarast heem, och alttidh (som bevijsligit är) hade jagh mit eget budh till Sahleberget att förnimma, om vatnet var uthluppit.

Emedlertijdh kom öfverbergmestaren till Stäckholml, sedhan reeste hann till Sahleberget, togh vercket ahnn migh ovitterligen och okunnigt; May månadz sölfver — 458 lödig m:r —, som var på vägen till Stäckholml, togh han till Sahlkneek [Salnecke], förvarade sölfret i källaren, till dess hann sielf reeste till Stäckholml igen. Och effter jag hade hvarcken i Konungl. Cammarens brief, af Bergembetet eller Grissbachz memorial någär ratification eller ordre, uthan uthtryckeligen i öfverbergmestarens fränvahrु allenast, at betienna Sahleberget; kunde jagh fördenskull icke trängia migh i hanss embethe, uthan ödmiukeligen skreeff H. Excell. Richzskattmestaren till, att jag för Grissbachz ankombst vidh Sahleberget icke mehra var af nöden, till vijdare minn nådige öfverheetz resolution. Och sossom jagh tryggeligen viste, att öfverbergmestaren lenge hafver trachtat effter att binda migh vidh Sahleberget, som är ett svårt bergverck att riggera [o: regera] och stå til svars före, så att hann lenge för man viste han skulle till armeen hafver flyt sitt boohagh och barn till Sahlknech; hvarföre vedh hanss ankombst hafver jagh förtrooligen och vellmeent skrifvit honom till, att jagh för trenne ohrsaker skull icke kunde blifva vidh Sahleberget: 1. Jagh befantt besverligit och långsampt dett jagh skulle hafva till bruuket, och all förtreet underkastat; lickvell skulle jagh stå tilsvars före. 2. Att jag hade ingen order af min nådige öfverheet her vijdare at förblifva. 3. Att jag icke kunde medh heela mit huuss här stadigt residera, förr jagh är icke ähnn så starck i ryggen, att jagh kan uthstå dhe expenser, her vil vara af nöden, förr ingen understöder migh, uthan dett jagh af Gudh och min nådige öfverheet hafver; icke heller är minn ållder så stoor, at jagh medh minn dienst mehr förtienar; han skulle sådant betänckia och i Konungl. Bergembetet till dett besta venda, att jagh icke måtte hålla stadigt boo vidh Sahleberget. Detta alt är till dett värsta uthtyt och migh ovitterligen för deres Excell. och Näder angifvit, Sahlberget vara försummat opå ett eller annat sätt.

Hvarföre beder jagh ödmiukeligen och undertienstligen, H. Excellens ville nådigst see till min oskyldigheet, låtandes honom (ehvem det är) bevijsa migh det hann angifvit hafver. Jagh hafver mundtlig beskyltt öfverbergmestaren Grissbach för detta; då svarade han mig, att han bekänner sigh hafva felt några ord

hooss deres Exell. och Nåder, män intet så illa meent som optagit är, dett hade icke på sigh.

Jag bekenner mine feel och är icke så capabel till alt, som sigh böhr, (väl) så kan jagh ähnn mycket lähra, män ingen skall bevijsa mig försumelsse och otrooheet; och om Grissbach icke hade kommit, skulle (näst Gudz hielp) alla vercken alltidh så hastigt och vääl hafva haftt sin framgång. Min ödmiuke tilförsicht är till H. Excell., han ville numeehr afvenda all suspicion, vara migh een nådig herre och höggunstig befordrare, tagandes migh i beskydd för sådant otijdigt angifvande, att jagh måtte försvara dett nambnet, mina förfüder familien förverfvat hafva, till hvilket jagh icke allenast ifrån min undgoom haffver lust hafft, (näst Gudh) åstundandes högeligen uthi H. K. May:tz och fäderneslandzsens dienst att lefva och döö; vill dertill och hafva ospardt all möyieligh flijth, trooheet och min timeligh vällfärdh.

Befaller H. Excell. denn högste Gudh till all lyckeligh prosperitet och evigvarande vällmoga. Datum Stockholm denn 17 Julii anno 1644.

E. Exell.

ödhm: äch t. v:ste t.

Erich Flemingh mp.

3. (*Egenhändigt.*)

Sala den 21 Januari 1646.

Tillståndet i bergslagerna i allmänhet godt. I Makelösen (Salbergsgrufvana) uppträder järnmalm på botten; man arbetar därföre högre upp. Har jämte Christer Bonde besökt Hellefors och utarrenderat bruket på ett år mot låg afgift, för att det ej må blifva alldeles nedlagdt. Anbåller, med åberopande af vidsträckta studieresor till utländska bergverk, om rikskanslerens förord till någon lämplig befattning. År sysselsatt med att sammanfatta en redogörelse för alla rikets bergverk och deras historia. Skall begifva sig till Kopparberget, dit Carl Bonde redan afrest.

Höghvålbårne Herre, Hans Excell:ee önskar jagh *etc.* Äch låther jagh Hans Exell:ee häärmüdh ödmiukelighen förnimma åm berghverckernäs tilståndh, huilkett, däss Gudi skee låf, åhr för dänne tidhs lägånheett tämeligh gått; äch oansedt att berghslagerne till een tidh hafva någå[t] varitt besuäradee, isyndärheett af

dän förledne ostadige vinträn, såsäm äch af någre metallers ringa prijs, mångän berghsman till stoor nachdeell; lijckvääll förkäfrar sigh berghslagän allestädas igän, een godh deell igänäm dän store tilförsäll, såm ifrån alla oorter än dagligh till dem ländär, såsäm äch att dee i dänne önskelige vinterän myke materialier hafva sammanbracht äch än kunna tilväga bringa, huarföre häppäs man vissärligh, att förmedelst Gudz välsignälsee i dätta ähr een anseenligh påst af allahanda sort metaller tilvärkat blifver.

Anbelangande Salbärgett, drifväs häär arbetädh flitigdt på alle sätt. Nya spelett ähr nu färdigh äch gör sin effectt mädh litäd vatn. Öfverberghmästarn hafver jämblikes lätidt drifva någre querslager i dee gamble grufvår under fallen i dän meningh att anträffa någän malm, män äfftär dän anteckn, såm än ähr förhandän, så ähr däär litädh till bästa. I Makelösän på båtnätt hafver järnmalm lätit sigh see insprängdt mädh boockmalm, huaruthaf man dömer på diupätt äy vara synnärligh mehr att hämta. Huarföre hafver öfverberghmästaren vedh pas een 30 claffter högre up uthi een oort lätidt arbete, emädan han därsammastedes hafver 18 claffter under sigh tämmeligh godh malm fläckevijs, huilkädt tilförände till een reserve lämnadt bleef, äch äfftär att malmän af båtnätt gefver sigh up i takätt äch i dän öfre oortän fallär malmän snedt neder, ty vill dätt sigh siälf vijet uppänbara till någän stoor rikedom allär aldeläs från [!] äch innan fåå ähr.

Därnäst lätär jagh Hans Exell:ee ödhmiukeligän förnimma, att Christer Bonde äch jagh nu hafva varitt vedh Hällefärsän; därsammastedes äffter Her Præsidentens befallningh hafva vij tagit brukätt i noga acht, dädt siget förpacktadh påå eett ährs tidh till eett prof äth fyra äthskilligee roothahr äch så dispone rat såm giörligast kundee skee, att brukätt mädh eenigheett äch flijtt kan blifva befodratt, äch oansedt att Cronan för dänne gångän äij hafvår dääruthaf någän inkämst, hafve vij lickvääll jämdte andre pärsedlär till een vederkändtela för Cronan pålagdt däm $\frac{1}{2}$ r:daaler af huaar marck, huilkätt kan uthan Cronans last vara prästän, bruuckskrifvarn äch proberaren till ährslöön. Igänäm huilkän medäll man förhäppas, fast grufvan ähr, myke suaagh äch vatusiuuck, att dee såm däär böändäs ähre både mädh flijtt bruka, såsäm äch vinläggia sigh äm fleree malmstreck att upsökia, påå dätt dän ödemarek mädh tidän såledäs kan bebygdtt blifva.

Nädige Herre, eemädan jagh altidh hafver ästundatt stadigh att förblifva i Hännäs Majstetz äch fädärnäslandzäns tiänst äch där-

före förmedälst godhe herras råd h äch Hännäs Maijstets alranädigste försträckte medäll upå min reesa hafver jag h een tidh längh besöckt främmande berghvärck vedh Hartz i Brunswikerlandh, jämlikäs saltvärkän i Häsän [ɔ: Hessen], Akän [ɔ: Aachen], Lijck [ɔ: Lich?] äch alle teenbürgän i Ängelandh säsäm äch steenkäll-bergvärkän i Skättlandh, däss tilständh, bygnadt äch bruuck så vida noterat i dän meningh, huadh nödigast äch giörligän vohre dädtt samma häär äfftär tidän att practicera; säsäm eemädan tidän ändrar alt äch jag h uthi min ungdoom büst kan uthstå någän arbeett säsäm äch yttärligare blifva informerat, huadh landädtt, tidän äch lägnheetän kan mädhgifva äch lida; huarföre bedär jag h Hans Exell:ee ganska ödhmiukeligh, han ville nådigh ansee min ringe pärsoon, migh hoos sigh äch Hännäs Känunghseligh Maijstett hafva recommenderratt, att jag h finge någän arbeett ällär äch vetta, huadh jag h giöra skall. Huadh migh såledäs befaldt blifver, skall jag h gärna mädh all ödhmiuckheet äch trooheet äfftär mitt yttärste förständh äfftärkämme. Jag h hafver vää under händer äfftär Berghembetäs befalningh att förfärdiga ällär sammanfatta een hufvudboock äm alla ricksäns berghvärcks tilständh äch vilkär, säsäm äch huru dee i förtidän ähre idkade värdne; säsäm oansedt dätt synäs besuäärligitt vara, äfftär man fast ringa underrättälsär hafver äm bergvärkernäs antiquiteter, lijckvää häppäs jag h, nääst Gudz hiäl, så vida jag h kan någärstädäs upepana äch mädh sakän lijckmätigdt, skall dätt mädh förderligast vinna sijn framgängh. Äch ländär härmädh min ödhmiuke äch stadige tilförsickt till Hans Exell:ee, att han ähr migh visserligh mädh all gunst bevägän äch befodärligh till alt dätt migh nyttigdt ähr, emädan han büst veett, huruvida jag h någän arbeett kan sufferrera ällär draga. Jag h skall altidh gärna äfftär min yttärsta förmögo vinläggia migh äm att vara Hans Exell:ee samdt alle sijnne till all ödhmiuck äch villigh tjänst dän stundh jag h lefvär.

Jagh läther Hans Exell:ee jämlikäs ödhmiukeligän förnimma, att Her Carl Bonde ähr på reesan till Kåpparbärggett, däss disposition mädh mehre grufvan tilhörigh sigh att företaga äch afhjälpa för Hännäs Maijstetz ankämst*); så emädan jag h äch rätt nu begifver migh på reesan dijt up samma ährände at bivista, dähr min eenfäldige relation äm grufvans äch Berghslagens tilständh äij vohre Hans Exell:ee till besuäär, skulle jag h gärna mädh ödhmiuckheet Hans Exell:ee tilkänna gifva. Härmädh befaler

*) Jfr J. Berndes bref af 7 Febr. 1646, ofvan sid. 297.

jagh Hans Exell:ee etc. Sala stadh dän 21 Januarii anno 1646.

Hans Exell:es
ödhmiuke åch tjänstvillige
tjänare altidh
Erick Flemingh mp.

4. (*Egenhändig.*)

Falun den 28 Februari 1646.

Invägningen af råkoppar sedan nyåret. Godt förråd af malm; grufvan gifvande, men brytningen försvårad af hennes djup och tyngd af dryga kostnader. Nya Kopparberget förkofrar sig; Löfåsen drifves af arrendatorer. Lämpligheten af brukens utarrendering.

Höghvälbårne Herre. [Eders] Exell:ee kan jagh ödhmiukeligh äij underlåta att förnimma nää[varande] tilståndh hää vedh Kåpparbergett, huilkädt (däss Gudhi ske låf) [är tem]beligh gådt, åch äffter tillväreckningän sådan nyåhr någådt haf[ver] utsatt för stoor mangäll [o: mangel] skuldh af vatn, hafver lickvää dee [store] trånghmåål dem nödgadt mädh ovanlige besuäär åch umbkåstnat [att] bruka trampeblääster till malmäns försmäldtan; såledhes sådan nyåhr till dato åhr invägidt 2242 skep & rååkåp:r, däch af förledän åhrs malm. Sää emädan grufvans förbättringh jämdte vinträns stadigheett hafver hää såvää såm i andre berghslagär förorsakadt ansenlige quantiteter af materialier, huarföre håppes man vist (nääst Gudz hiälp) een förbättringh i tilväreckningän, hälst eemädan grufvan åhr i för aviserande godhe tilståndh, fast åm än underetundäm någre åmskiffelsär till åch fråån sigh inkastar, huaarigänäm Berghslagen för stoor fattigdoom skull strax vaantröostar; lijckvää hafver Gudh dem ögånskeenligän een stadigh grufva än i deras åch deras barns tidh uppänbaratt, i dædt att malmän finner sigh påå båtnädt ondh och godh ihoop, däch ostraffeligh 130 claffter längdt, 10 claffter diupt, åch ändää godh malm såå vää påå båtnädt såm påå ömsee sidär åm väggian, huilkädt aldt blifver till een reserve actadh åch ruumän uthlängdt, så länge Gudh dem på viddän malmän unnar. Summa, grufvan åhr uthan skuldh åch så godh såm hoon tilförände varidt hafver, undantagandee diupheetän, brukäns vidlöftige umbkåstnad i reda capital,

tidärs besuäärlicheetär mädh mehre, kápparbrukän framför andre ähre underkastade, hafver Berghelagen öfvermåttan tryckt till stoor fattighdooch äch skuldh, huilkädt alt Berghscollegium giärna söker på alle sätt (föruthan Cronans last) mädh godh áhrdningh äch inspection att remediera, så vida sãm giörligitt áhr. Man förhåppes äch, att Regerninghsskactän skall innan 3 áhr een deell af umbkåstnaden ändra, äfftär äij mehr än vedh pas 20 claffter än kan fattas på diupütt att afsänkia.

Nya Kápparbärgädt anbelangande, förkáfrar sigh dagligh mehr äch mehr, malmän áhr jämblikes fast rikare äch bättre än hää, allenast att äch förhindrar deras tilväreckningh. Sammaledes äch . . . [Löf]äsän blifva af sall. Tomas Funcks arvingahr flitigdt dr[ifvit] . . . sijn dödh mädh stor umbkåstnadt värken vääl . . . kånst, spell äch andre nödige grufvebygninger Grufvärna ähre i sigh siälf myke vatusju[ka och] mädh oartigh steen bemängdh. Så cemädan . . . mäst mädh varur eller persedler förlagde, så kan . . . ám áhrätt af tilverckningün betaldt blifva, understu[ndom . . . öf]verskått. Äliäst hafva dee äch vidare upsöckt . . . nye grufvár att bearbeta, äch áhr apparentien . . . fast ringa uthan huadh tiden kan ändra. Hää[af man] giörligen förnimmer, att förpactade bruuck kunna bättre . . . än Cronans, mädh mindre besuäär, umbkåstnadt äch vidlöfft[ighet], äch Cronan förbehålles disposition, tull, tiände mädh [flere ut]gåände ränter äffter balansen tyckäs vakra nyttiga. [Här]mädh befaler jagh Hans Exell:ee etc. Af Falun den 28 Februarii anno 1646.

Hans Exell:es
ödhmiuke äch tjänstvillige tjänare
Erick Flemingh mp.

Lakunerna hafva uppkommit därigenom, att papperet förmultnat i öfre delen af bladets ena kant.

5. (*Egenhändigt.*)

Norrköping den 16 Maj 1646.

Relation om bergverken i Tjust. Gladhammar öfvertaget af några borgare i Västervik, som därpå nedlagt stora kostnader, hvadan förlängning af deras frihetstermin förordas. Larums bruk drifves af biskopen Johannes Matthiæ, som äfven lämpligen borde öfvertaga den andra grufvan i Gamleby socken.

Högvälbårne Herre. Effär såsäm Hans Exell:e lättar sigh giärna vakra angelägit såäväl åm dee småå såm dee stoore berghsbruuck i Rijkätt dess tilståndh åch förkåfringh att förnimma, såsäm åch huru dee blifva administrerade åch af interessenterne idkade, såå kan jagh Hans Exell:e ödhmiukeligen äij oförmält låta åm Gladhammars kåpparbruuck i Tiust belåghen, huilkätt någre bångare af Västervijck för 6 åhrs tidh förledne hafva åffter Hålländrän uptagidt, mehra för den förupbygde strömån åch hyttarna måd h flehre åmliggjande lågånhetår skul, i dån meningh, dåhriånåm förorsakas skulle störrer tilfålle åch fljitt att upsökia nyie nååstbelågne ållår andre streeck åch icke dee gamble grufvår till någån synnårligh nytta att bruka, hålst eemådan dee förbe-måldte grufvår aldrigh hafva varidt åller blifva nyttige åch stadi-ge berghverck, uthaf dee ögånskeenlige åch besvåårlige månge apparentier dåhr finnås. Dåch hafver dåår i begynnålsen till een tidh varitt skiön åch rijck Gudz vålsignålse af malm, såsäm dee förre tilvåreckningahr uthvijsa, mån igånåm dee förres såå våål såm dåsse participanters avundh åch idkeligh trååta hafver Gudh den vålsignålsen förkårtadh. Icke dåste mindhre hafva dåsse participanter uppå 6 åhrs privilegium i dåtta bruuck instuckidt entråndt [o: omtrent] i capital 20000 daler åch ån mehra ån dee diervås bekånna. Een stoor deel af dåsse umbkåstnadher åhr anvåndt uppå eett kiår bredevidh dee gamble grufvår belegitt, dåår dee hafva låtidt gråfva stora dijkån åller grafvar i quvåår [o: quer] åch i långdh, sammastådhes af nyia begyndt att sånkia någre skactår, dåhr dee åch någre godhe malmflåckiar till een begynnålse upfunnit hafva. Således för människeligh ögå af bergarten åch belågånhetån att judicera, såå finnås dåhr dee båste skiåål till berghvåreck benågne, såm dåår åmkringh båttr icke finnas kan. Såå åldånstundh dee i hóstas ånteligen måste låggia dee gamle grufvår ödhe åch måd h enigheett, fljitt åch umbkåstnadt nuu sökia åch ån sökia vela dee nyia förbemålte grufvår att foort-

sättia, åch såsäm deras friheetstermin nåästskåmmande Päärmåssö
 åhr uthe, huilkådt vää förorsakar betånckiande till vidare deras
 prolongation, vore lickvää önskandss, att dee dådt beneficium nåå
 kunde, åfftår (såm jagh förståår) att dådt åij lānder Cronan till
 någån skada, däärigånåm sådane åch andre fleere kunne blifva
 upmundtrade till berghvärck; åliüst åch såå framdt dāsse partici-
 panter dåtta bruuck aldeles öfvergifva, åhr jagh vist försåkradh,
 att ingån dådt mehra uptaghår.

Vidare anbelangande Larums kåpparbruuck, huilkådt Biskåpen
 Doctor Johannes Mattie brukar, blifver vää fliti[g]dt idkadt, män
 litådå åhrligen tilvärckatt. Grufvan åhr 20 clafter diuup åch fast
 intådå förlitandes uppå till någån stadigheett af malm, dårjåmbte
 åhr dådt eett besväriligitt åch vatusiuckt bergvärck.

Dån andre uptagne grufvan, i Gammelby sokn belāgen, vohre
 rådligiddt att vālbemåldte Doctor Jahan dådt fliteligen mādå sina
 participanter bruka ville, åffter såsām dāhr finnås godhe skiåål
 till eett gått bergverck vää belāgen. Dāhr brythås godh malm
 uthan oarter på sådandt sätt åch berghart, såm Sveriås lansordt
 giårna lidher.

Dåtta jagh Hans Exellentie ödhmiukeligh vill hafva förstån-
 digadt. Befalandes Hans Excell:ee mādå heele sin kiāre vārdnadt
etc. Nārköpingh den 16 Maij anno 1646.

Hans Exell:es

ödhm:ee åch t:st v:ll tiånare

Erick Flemmingh mp.

6. Falun den 27 Augusti 1653*).

Om utsmidning af koppar till takbleck för rikskanslerens räkning samt gäl-
 dande af en dennes fordran, som anvisats på kopparråntan.

Högvalborne Grefve, Sveriges Rikes Cantzler, högtåhrade gun-
 stige patron. Eders Excell:tz tackar jagh tjenstligen för E:s E:tz
 migh altidh beviste gunstige benågenheet, huilket alt jagh tack-

*) Genom ett bref af 16 Aug. 1651, dat. Lindö, underrättar E. F., att
 hans hustru åffidit, och inbjuder rikskansleren till begråfningen i Kiårbo
 kyrka den 14 Sept.

sammeligen till min dödstundh skall ehrkenna; och aldenstund då jagh sidst var vid Tidöhn E:s Ex:tz begärade, det jagh ville vid Åfuesta pådrifua, att E:s Ex:tz koppar måtte medh forderligete blifua till taakblek uthsmidt och till Stockholm förskickat, denne E:s E:tz begäran jagh så vida hafuer efterkommit, att takkopparen nu allreda ähr i Stokholm hoos Abraham Mumma, der E:s Ex:tz kan igenom sina tiänare låta honom affordra.

Huadh anlangar Konungl. Cammer-Collegii inuissning, E:s E:tz sade sigh hafua fått angående Petter kopparslagares skuldfordran af Cronan och den sedan sänt antingen till inspectoren vidh Åfuesta eller här vid Kopparberget, så hafuer jagh derefter frågat och finner hoos ingenthera derom något beskedh eller rättelse. Så emädan kopparräntan icke tillräcker att kunna betala dhe många assignationer, derpå afgångne ähre, skulle E:s E:tz långsamt falla sin betalning således någre ähr förvänta, huarföre E:s E:tz påminner jagh tienstl., om E:s E:tz behagade migh originalet heller och een videmerat copia af Kongl. Cammer-Collegii immission öfuerskicka, vill jagh väl af andre extraordinarie medel, som inthet turbera någon annordning eller staat, giöra E:s E:tz den assignerade summa betalt. Detta jagh E:s E:tz till ehrindran tienstl. hafuer velat förståndiga, och befaller E:s E:tz *etc.* Datum Fahlun den 27 Augusti anno 1653.

E:rs Excell:tz
t:re äch tjänstberedvill:st tiänare
Erick Flemingh mp.

Rikskanslerens påskrift: Præsent. på Tljdöön den 31 Aug. anno 1653.

KOPPARBERGSMÄNNENS
BREF
TILL
RIKSKANSLEREN
AXEL OXENSTIERNA

1621—1649

Anhållan, att rikskansleren måtte tillhålla kopparkompaniets direktorer att ordentligen betala bergsmännen, när dessa leverera sin koppar. Blir vägen stängd eller kunna bergsmännen ej skaffa sig ved och kol, medan föret står, så minskas också koppartullen för kronan.

Vår flitige och tjenstlige hälssan *etc.* Edle och vällbornne Herre Cantzler, Her Axill Oxenstierne, Eders Herlighet samt E. H. älskelige hussfrues lyckelige vällmägan *etc.* Vålborne Herre Cantzler, vij foghe E. H:tt tjenstligen tillkenna dhen store nödh och trångmäell oss skeer om penningar till vårt bruechs förfordringh, ty dhe godhe män, som i Compagniet ähre, besuäre sigh, att the hafua inga penningar, en part af oss gå någre månader och förüante betalningenn; huarföre ähr vår gantz flitige och tjenstlige begärran, E. H:tt ville väll giöre och förmane derectorerne, som medh Compagniet hafue beställa, att the låthe oss till fyllest uthan opskoff för vår kåppar betaltte blifua, nähr vij dhem vår kåppar anbiudhe. Huar annorlunda skeer, antingen våghen varder igenlagenn äller vij blifue medh penningar ophäldne och få äy förskaffe oss vedh och käll, medan föret opå står, så varder E. H:tt förnimmandes dhen stora afsachnatt, H. K. M:tt varder uthij tillkommandhe ähr tagandes på sin tull, såssom och gemene bergzlags store fattigdom. Dette vij E. H:tt tjenstligen hafue velatt (uthij H. K. M:ttz vår allernädigste Konungs och Herres frånvaru) tillkennagiffuitt och ödhmiuchligen önske H. K. M:ttz lycklige hemkomst. Befalle E. H:tt *etc.* Aff Kåpparbergitt dhenn 26 Octobris ähr 1621.

E. H. tjenstlige
Gemene man uthi Kåppar
Bergzlagenn *).

*) Af samma dag föreligger äfven ett bref från gemene man i Bergslagen till ståthållaren öfver Kopparbergslagen och Österdalarna, Filip Schelding,

Landshöfdingen P. Kruse har meddelat K. M:ts resolution angående kopparhandelsn frigifvande och tullen. Bergsmännen anhålla att själfva få förmynta en del af sin koppar. Om vräkningens ordnande och utlagornas uttagande af den invägda kopparen.

Högh- och välborne, nådige och stoorgunstighe Herre, Herr Axel Oxenstierna, Ed:s Excellenz skall *etc.* Eders Excellenz låte vij fattige Cronones undersåtere och bersmänn underdånigst icke okunnigt, at H:r Landzhöfdingen välb:e Peter Kruse hafuer H:s K. M:tz nådige villia om kopparhandelen och tollen oss gunstigt låtidt notificera; så förnimme vij, at Bärget är nu aldeles löös gifuin och huar och een står nu frijt til at handla och vandla medh oss, effter som tilförende hafuer varit brukeligit, fördenskuldh och H:s K. M:tt nådigst resolverat, at vij tollen medh koppar huar 4 schip:d eller lisp:d här vidh Berslagen skole betala och erleggia*), huilken stoor gunst och nådhe vij medh underdånig plichtig tacksamheet erkänna. Men efter uthi denna förändringen kiöpmannen ännu icke fulkomligen veet, huareffter han sigh skall rätta, och vij fördenskuldh af kiöpmannen huarken penngar eller annat, synnerlig uti denna tijdhen, kunne bekomma eller mächtig blifua, därigenom vij uthi vårt bruck blifue märckeligen försatte, hälst mädhan och föhret synes aldeles villia afslå och största deelen af oss huarken veedh eller kohl hafver, ty ähr til Ed:s Excellenz, såsom rijckzens och synnerlig denna fattige landzortz höghe patriot [o: patron], vår underdånige ödmiuke böön, Ed:s Excellenz täckes nådigst see till vår stoorä nödh och fahrlike arbete och jämte de andra höghvälborne Herrar Rijckz Regeringen och förmyndare nådigst effterlåta, at vij finge een deel

hvari dels talas om att man skrifvit till kompaniets direktorer om nödvändigheten af att kopparen betalas på vågen, dels omnämnas, att också »konstefälcket vidh grufuan beklaga sigh storligh, thet the få ingen kåst äller lbönn, och villja fördenskuldh aldeles gå ifrå ahrbette. Så blifuer både pomparna och spelett stående; så tagher vatnett öffuerhanden, hullchitt blifuer bergslagett till stor skadha.» Ståthållaren anmodas att söka hjälpa dem, så att de måtte »bekomme deris nödtorfftige oppehåldningh, på dett dhe äij må gå ifrå sitt ahrbette».

*) Jfr K. M:ts svar på borgerskapets i Stockholm andragna punkter den 6 Dec. 1638, tryckt af Stiernman, *Förordn. ang. Commerce etc.*, II, sid. 188, samt bref till P. Kruse m. fl. af samma datum, Riksregistraturet.

uthaf vår koppar sielf förmynta låta, så mycket som vij til vårt brukz fortsättiande nödhörfteligen behöfva, på det vij nu uti tijdh kunde förskaffa oss veedh, kohl och andra medhel, som vårt bruck fordrar och kräfuér, så och at vij icke af kiöpmännen effter deras egen villia strängde och tuingade blifva måtte.

Anlangende tillmyntningen medh dess omkostnadher äre vij ödmiukeligen böönfallandes, vij finge den underdånigst niuta effter den text och valor, som Compagniet den hafdt hafver. Och på det medh kopparvräkiande häreffter des richtigare, all vijdhare klander til at undfly, kunde tilgå, ähr desslijkst vår ödmiuka böön, at vthaf myntmästaren vidh Säter och Åfuestadh bruck tuenne eedhsvoorne männ på een sidha och uthaf Berslagen ochså tuenne eedhsvoorne männ til vräkiare måtte förordnas, at således den koppar, som här uti Fahlu vågh een gång afslagh på giordt blifver, icke vijdhare må klandras antingen vidh Säter eller annorstädhes. At och emellan Cronan och oss, så och emellan oss och kiöpmännen må dess bättre tilgå, ähr vår ödmiuke underdånige böön, vij finge här quarr behålla v:tt Anundt Jöransson, som emellan Cronan och oss, så och emellan oss och kiöpmännen, såsom i förledne åhren medh tijonden skeedt ähr, så häreffter som här-till godh räckningh håller; effter medh een bersman, som några stycken koppar til 5, 6 eller flere schip:d invägher, moste först af-räcknas Cronones afradh, sädhan tollen, booskaps- och mantaals-hielpen, huilket på intet annat sät skee kan än medh restitution, först Cronones afradh och toll till Cronones deputerade tollenär uti postvijss, och sedhan det öfrige antingen til myntet eller gåår-makerijet p:r zedler eller vechsel-trasserer.

Och desse ähre de petita, som Ed:s Excellenz vij underdån-ligen uti vår nödh most tilkänna gifua, underdånligen och öd-miukeligen bediandes, Ed:s Excellenz täcktes oss nådigst däruth-innan böönhöra och vår nådige och gunstige herre vara och förblifua. Ed:s Excellenz til all underdånig plichtig dienst be-känne vij oss altijdh vara förbundne. Ed:s Excellenz härmedh etc. Aff Kopperberget den 10 Februarii anno 1639.

Ed:s Excellentia:
ödmiuke underdånige
Gemeene man vidh Kopperberget*).

*) Samma dag, den 10 Febr., synes också ett bref af liknande inne-håll hafva afåtit till regeringen i sin helhet. Härpå svarar denna den 21 Febr.

8.

Kopparberget den 30 November 1639.

Anhållan om rikskanslerens förord för en bergsmännens framställning till K. Mt, att det dem gifna tillståndet till kopparmyntning måtte prolångas. Ytterligare petita inlämnade till Bergsamtet.

[Nådige, höghvälborne] Herre, Ed:s Excellentiæ skall *etc.* Därefter tacke Ed:s Excellenz wij underdänligen för den högha faveur och nåde, som Ed:s Excellenz oss altijdh bevijsat hafuer, huilken Ed:s Excellenz moot vår uthskickadhe til Vesterås*) nådigst hafuer låtit påskijna, för huilken högh gunst och nåde wij Ed:s Excellenz medh all underdänig ödmjuk dienst altijdh förbundne blifua. Och onseedt wij icke hadhe tänckt Ed:s Excellenz wijdhare at molestera, så tvinger oss dogh stoorä nödhen och denna

(Riksregistraturet). Efter ett referat af bergsmännens önskningsar følger »nådigt svar och resolution»:

»att ehuru väl Oss fuller kunde för en och annan orsack skulld betänkeligt och olägligt falla att bevilja eder någon post aff eder egen koppar att förmynta låta, lickväl till att så mycket högre och mehre thee och bevisa Vår store benägenheet att befördrä värcket och eder villfahra, så wijda Cronan det kan thåla och tilldrägeligt vara, så efterlåte Wij doch nådigst, att I till Persmesso nästkommande måge låta, sedan kopparen invägen ähr och I däraff affrad och tollen riktigt erlagdt hafue, förmynta vedh Säter hwart fierde skeppund aff den öfrige eder koppar, för hvilket myntemestaren skall vara skylligh fyratije nje r:dr i kopparmynt att betala, ricksdalern på 3 dr räknad, och stånde sedan det öfrige, som aff tillmyntningen falla kan, Oss och Cronan till godh räknung emellan inspectoren och myntemestaren. Och måste I därefter vara förtänkte vercket emellan detta och nästkommande Persmesso sålunda driffua, att edre besvär härvidh måge stanna och handelen emellan eder och köpmannen sin richtige fortgång vinna. Ahnlangande eder begäran om Anund Jörenssohn, medan Wij befinne den vara skäpligh, så ähre Wij nådigst tillfredz, att han sligh uthi de saker, som I sleiffue uthi eder skriffuelse ihugkomme, bruka låter, till hvilken ände Wij och honom Vår særdeles fullmacht därpå hafue medhdeela låtit, såsom och gifuit Vår Landzhöfdinge Petter Kruse befallning att förordna offuantalde vräkiare såsom och räckiä eder handen och låta sligh vara ahnläget att ställa detta allt ju förr ju heller i verket och på fortgång.»

Bergsmännen hade slutligen anhållit att af kronan få köpa spannmål, men regeringen förklarar, att den behöfver all kronans spannmål till kriget; dock har den utfärdat anmaning till alla städer i riket att göra Bergslagen tillförsel, och ytterligare order skola afgå både till landshöfdingarna och städerna.

*) Regeringen residerade i Västerås från midten af Juli till 10 Sept. 1639.

vår besvärliche lägenheet Ed:s Excellenz (såsom vår höghgunstige patron) vår åliggiande nödh och tarf underdånligen at tilkännagifua, medh ödmuik dienstligh böön, Ed:s Excellenz täcktes icke tröttsas där vidh.

Så veet Ed:s Excellenz sig nådigst påminna, at oss den 29 Julii myntningen uti Vesterås blef nådigst til 1 Januarii 1640 prolongerat*), för huilken stoor nåde och högha beneficium wij oss underdånigst betacka. Men efter wij medh köpmännen härtil icke synnerligen kunnat komma till handels, efter kopparen uti ringa prijs år, och nu b:te terminen innan kort tijdh år förhanden och elliest den tijdhen nalkas, uti huilken wij vårt bruk medh tilböhörliga medhel skola fournera, därmedh wij vårt bruk heela åhret omkring skola fortsättia, dogh inga väghar eller medhel veete, därigenom sådant tilbörligen skee kan, ty hafue wij H:s K. May:tt vår allernådigste Drotningh underdånligen och supplicando om vijdhare prolongation och andra besvärers afhielpande genom vår uthskickadhe at anmodha. Såsom nu Ed:s Excellenz kan förnimma, at wij vårt bruk uthan penningar icke allenast til kohl och veedhz, så och andra pertzellers inkiöp, uthan och til vår arbetzfolcks aflöningh icke kunne fortsättia, ty år vår ödmuike böön, Ed:s Excellenz täckes höghgunsteligen [hos den Kongl. Re]geringen promovera och beforlig vara, at oss nådigst blef[ve efter]lätit at låta förmynta huart fierde schip:tt förtullat koppar, til des kopparen kan komma uthi bättre prijs; elliest vil fram på åhret uti vårt bruk på kopparen stoor afsaknad blifua.

Huadh elliest flere Berslags petita anlanger, hafue wij Ed:s Excellenz icke veelat medh dem besuiära, uthan hafue dem det Konungzl. Bergamptet ödmuikeligst insinuerat medh dienstlig ödmuik begähren dem Ed:s Excellenz underdånigst at communi-cera**). Och såsom Ed:s Excellenz sig om denna fattiga Berslagen altijdh nådigst hafver låtit våda, så år och nu vår underdånige ödmuike böön, Ed:s Excellenz täcktes och nådigst sin höga faveur emoot oss än yterligare continuera. Wij, såsom wij plichtige ähro, förblifue och ähre Ed:s Excellenties ödmuike, dienstvillige

*) Jfr rådsprotokollet för 29 Juli 1639, *Svenska riksrådets protokoll*, VII, sid. 531 f.

**) Bergsmännens skrifvelse till Bergsamtet, daterad den 30 Nov., finnes bland Ankomna bref till Bergämbetet, Bergskollegii arkiv. I densamma hänvisas till en bifogad kopia af de besvär och petita, som insändts till regeringen. Denna kopia liksom brevet till regeringen är emellertid icke i behåll.

så länge vij lefva. Befalle härmedh *etc.* Af Kopperberget den 30 Novembris anno 1639.

Ed:s Excellenz och Nåds
ödmuke underdånige
De tiughufyra och heela
meenigheeten vidh Stoora
Kopparberget *).

Lakunerna hafva uppstått därigenom, att papperet är något förmultnadt i öfre kanten, men äro förslagsvis utfyllda.

*) Regeringens resolution är af 16 December 1689 och finnes i Riksregistraturet. Den lyder, efter referat af bergsmännens genom sin utskickade aflämnade skrifvelse, som följer:

»Till nådigt svar förholle Vij eder icke, att endoch Vij väl kunde haffua skääl och orsak nogh denne eder begäran, såsom den där numehra Oss något otijdigh förekommer, att uthslå och bete eder utskickade uthan något favorabelt svar deropå affvijsa, i betrachtande att Vij haffue allaredo tvenne reesor icke uthan Vår och Cronans affgång och skada vilfarit eder här uthinnan och nådigt tillåtit, att I nu ett heelt åhr haffue kunnat eder åstundan medh myntningen att fulgöra, och det alt medh detta vårt express förbeholdh, att oss I efter denne terminens förlopp inthet vildare om någon myntning skulle ansökia och besvära, uthan låte eder aldeles nöija medh dheth som dessförinnan aff eder koppar kunde förmyntat bliffua, hvilket Vij för nimme sigh till ett anseenligt belöpa; doch likväl till att så mycket mehra och till öffuerflödth tee och bevijsa den nådige benägenheet och konungzlige försorgh Vij drage för eder välfärdh och brukets fortsättning, haffue vij velat så vildja ansee förberörde eder begäran och skääl, som närvarandes tijdh dheth haffuer tillåta kunnat, nådigt härmedh efterlåtandes, dheth I till nästkommande i Februaril Anno 1640 måge hvart fierde skeppund låta förmynta, sedan I affradh och tullen till Oss och Cronan richtig afflagdt haffue. Och skall myntmästaren vara skylligh och plichtigh eder så monge rikzdaler i koppermynt för skeppundet, rixdalern å 8 daler räknadt, att giffua och betala, som I uthi denne höst och till dato aff honom bekommit och Vårt breeff eder senest uthi Vesteråhs deropå giffuit förmå och inneholler. I medertijdth moste I vara förtänckte vercket sålunda att driffua, att edre besvär i denne saak måge stanna och handelen emellan eder och köpmännen vinna sin fortgång och frije lopp, såsom och efter föreschrifne tijdz förlopp moste I och icke mindre haffua återholdh Oss om någon ytterligare tillåtelse på myntningen att ansökia och besvära, dheth vettandes, att Vij för serdeles skäl och orsaker skuld hoos Oss aldeles beslutit haffua eder sådant inthet vildjare än till förbete tijdh och dagh indulgera och efterlåta. Gudh befallandes.»

4.

Kopparberget den 9 Januari 1640.

Tacksägelse för att tillståndet till kopparmyntning förlängts till 1 Febr. (jfr N:o 3). Menföre har emellertid hindrat bruksdriften, så att ingen myntning kan ske i Januari. Petita inlämnade till K. M:t om ordnande af förhållandet mellan bergsmännen och bruken, om återupplifvande af 1617 års kontrakt rörande grufafrad m. m.

Nädighe, höghvål. Herre, E. Exell:tz skall *etc.* Nädige, höghvålborne Herre, oanseedt vij fattige Cronones undersåtere och bärghzmän vidh Stoorä Kopparberget för denna gångh icke hafua varit betänchte E. Exel:tz, som nu elliest medh Rijkzsens högh importerande saaker belastadt ähr, vijdare at molestera, doch medhan nödhen oss tvingar och E. Exel:tz altijdh haffuer varit oss och våra uthschickadhe medh serdeles gundst bevågen, ty haffue vij oss tagit ordsak Es Exell:tz ähn ytterligare om nådigh assistens underdånigen att ahnmodha, medh underdånigh ödhmiuk bön, E. Exel:tz tächtes icke tröttsas dervidh.

Och synnerligh hafue E. Exel:tz jämpte dee andra höghvålborne herrar vij underdånigst at betacka för den höga försorgh och umvårdnat, som den Konungzlige Regieringen för allas vår välfärdh nådigst drager, i det oss tillmyntningen till den första Februarii nådigst effterlåtit ähr*). Män alldenstundh Gudh den aldrahögste oss så hårdt haffuer straffadt, at vij för jull och intill denna tijdh inthet före haft haffua, att vij våra bruuk haffua kunadt fortsättia och driiffua och någon koppar hafuer kunnat tillvärcka, deraf vij kunne äthniuta H. K. M. och den Konungz. Regierringens gundst och nådhe, medh tillmyntningen i innevarande Januarii månadt, hvilket Es Exel:tz vij uthi underdånigheet velat tillkenna giffua, medh underdånigh begähran, Es Exel:tz tächtes sådant uthi gundstigt betänkiande taga. Medhan och inspectoren v:tt Lennardt Hansson, som oss förledne ähr hafuer om vår koppar vidh Äffvestadh försöckrat, nu sin caution upsäger, ähr thesslijkest vår ödhmiuke begeran, E. Exel:tz tächtes jempte dee andra höghvålborne herrar sådhan ordningh giöra, att Bärghzlagen och brukzens förståndare icke må haffua någon splijt sigh emellan, som härtill schedd ähr, elliest vill ingen kiöpman giffua sigh medh oss uthi handell, och huadh kiöpmanen således

*) Jfr N:o 3 och noten sid. 368.

vidh Äffuestadh mistar, måste bärghzmannen honom här uppfylla igen. Elliest effter och allahanda partzeler, som vij till vårt bruukz fortsättiande nödigt behöfua, dageligen dagz stijgha, män gruffvan deremot svagare och svagare blifuer, och vij elliest medh stoor och högh affradh och andra uthlagor behäftadhe ähro, ty ähr vår underdånige och ödhmiuke bön, E. Exel:tz tächtes oss höghgundsteligen uthi den Konungzl. Regieringen beforderligh vara, att vij vedh det contract, medh H. K. M. gloorvärdigst i åminnelse 1617 om gruffaffradh uprättadt, förblifua måtte, nembl. att der vij aff huar heel fierdingh hadhe uthgiffuit 4 skepp:dh koppar, schulle vij sedan för alla andra uthlagor befrijadhe vara, huarföre och H. K. M. vij om remission på booskapzhielpen underdånigst supplicerat hafua. Hvadh ringa tillstånd och svaga lägenheet vij uthi gruffuan haffua, tviffle vij icke det Konungl. Bärghamptet varder det E:s Exell:tz notificerandes*). Och detta

*) Bland Ankomna bref till Bärghämbetet, Bergakollegii arkiv, finnes också en skrifvelse från bergsmännen till kollegiet af samma dat. som brevet till kanslern, 9 Jan., med bifogad kopia af de till K. M:t insända petita. Dessa petita äro i de första punkterna så godt som ordagrannat öfverensstämmande med brevet till kanslern, men innehålla äfven några ytterligare punkter af följande lydelse:

Uthi vår sijdste affgångne schriffuelse hafue E. K. M. vij och underdånligen tillkenna giffuit, att Richz Cammerrådhs välb. Jahan Berndes och Generalbärghmestaren den 23 Novembris 1639 haffua varit här uthi både gruffuorna och dess lägenheet granneligen besichtigat och skriffteligen författat. Synnerligen hafue och E. K. M. vij underdånigst ahndragit, att vij uthi Blanck stöten icke hafua hafft ett grufueschiffes rum, som kunde umkåstnaden och veeden, mycket mindre betaala affradhen, såssom vij och icke tviffle, det Konungl. Bärghamptet varder E. K. M. sådant underdånigst hafua föredragit och sigh berådhsfrågat, huruledes medh Blanck stöten kunne vijdare företagas, att Bärghlagen deraf kunne förmå uthglöra affradt. Bleff då Bärghlagen aff thet Konungl. Bärghamptet låffuat och tillsagdt, att dee, sedhan dee hade giordt E. K. M. derom relation, ville strax till nyåhret vara her perssonligen till dublet och E. K. M:tz nådige svar om Blancke stöten Bärghlagen veta låta, så och huruledes dermedh vijdare schulle företagas, att Bärghlagen uthi ~~beste~~ gruffua kunde bekomma någon malm eller grufueschiffterum, deraf dee kunna uthglöra affradh; så ähr det till den tjdhen och till dato icke scheedt (uthan tviffuell för det föret, som ähr och varit hafuer). Så hafuer H. H. Landzhöffdingen lijkväll tvingat dee nya bärghzmän att dubbla om Blanckestötz gruffuedel, der doch icke fins et fullkombiligt grufueschiffterum i heela gruffvan, der et paar hafua kunnat lijta uppå alt ifrån Augusti 1639. Vill derföre den fattige Bärghlagen falla odrägeligt att kunna uthglöra deraf deras vanlige affradh, förähn det Konungl. Bärghamptet kommer hijt up, Bärghlagen till någon undsättningh medh rådhs och dådh, att nu, medhan högsta nödhen

haffua Es Exeltz vij för denna gångh underdånigst velat tillkenna giffua, medh ödhmiuk fljttigh begäran, E. Exell:tz tächtes vår nådige höhgundstige patron och herre vara och förblifua. Och befalla E. Exel:tzie *etc.* Datum Kopparbärget den 9 Januarii anno 1640.

E. Exellentie
altijdh underdånige och
tienstvillige
De tiugufyra och heele
menigheeten vidh Stoor
Kopparbärget.

5.

Kopparberget den 3 Februari 1640.

Klagomål, att Bergslagen kommer i allt värre betryck. Anhållan, att antingen någon af regeringen måtte årligen visitera Bergslagen eller också en särskild ämbetsman förordnas att där residera för att bevaka dess intressen.

[Höghvälb.] nådige Herre, Herr Rijckzcantzeler, Edhers Excellenz och Nådhe skall *etc.* Oanseedt Eders Excellenz och Nådhe

kreffuar, dee medhell, som E. K. M. nådigst dertill 1688 och 1689 hafuer förordnat, måtte nu ahnvändas, att Blanckestöten i tijdh kunde blifua någorlunda upprättat, så framt at den fatige Bärzlagen, dee nya bärzmän i Blanckstöten, schulle kunna bekomma någon malm, deraf dee någon koppar kunna tillvercka och cronones affradh bethala. Dertill synes högeligen vill vara af nödhen, att någhon aff det Konungl. Bergamptet her uppe hoos oss een tijdh måtte vijstas, som det medh nijt och mödha kunna i vercket stella och driffua, medh myckit annat, som kunde lända H. K. M., Bärzlagen och gruffuan till myckin nytto och förkåfringh.

Och detta haffua E. K. Mitt vij hermedh underdånigst velat föredraga, E. K. Mitz nådige resolution underdånigst förväntandes och E. K. Mitt uthi dens högstes nådige beschydd till långvarigh lyckosamt och frijdsamt reglemente uthi underdånigheet ödhmiukeligen befallandes. Aff Kopparbärget den 9 Januarii Anno 1640.

E. K. Mitz
underdånige, ödhmiuke, trooplichtige
undersåtare
Dee tiugu fyra och heela menigheeten
vidh Stora Kopparbärget.

vij icke tänckt hadhe för denna gången at molestera, betrachtandes det Ed:s Excellenz elliest medh denna Rijckzdays*) stoora besvär noghsamt öfverlastat ähr, dogh mädhan nödhén på vår sijdhoo stoor ähr och Ed:s Excellenties högga gunst och nådhe oss därtill icke litet drager, och fördenskuldh så mycket meera ähre move-rade vår nödh Ed:s Excellenz såsom vår störste och nästan een-daste patron at förebringa och andragha, så ähre vij och uthi den otuif[vel]achtige tillförsicht, Ed:s Excellenz och Nådhe varder och så detta vårt underdånige petitum nådigst och gunstigt opta-gandes.

Effter det at denna landzorth och berslaggh synes af många dageligen daghs under allahanda höflige prætexter ju meera och meera förtryckt blifua, Cronan och fädherneslandet till temelig skadha och oss fattige undersåtere till entelig och oundvikelig ruin, däruthaf tå förorsakas och högsta nödhén oss tvinger at så ofta och så emoot vår villia Hennes Kongl. May:tt och den Konungel. Regeringen medh våra besvär at öfverlöpa, huaruthaf tå lätteligen kan hända, at [vi] falla uthi H:s K. May:tz högste ogunst och onådhe; desse våra besvär vijdhare att upräckna och därmedh Ed:s Excellenz uti des högga occupationer mehra at belasta håller man aldeles onödigt, hälst mädhan Ed:s Excellenz uthaf våra äth-skillige afgangne bref och skrifuelser, jämväll och af de gode herrar och mäns (som häruppe hooss oss varit och många irringar och tuister afhulpit) sanfärdige relation noghsamt hafuer intagit och förståt, huarföre vij så ofta at klagha förorsakas, och huadh änteligen där uthaf, icke oss allenast, uthan och andra omkring liggjande landzorter och ständer för ruin och skadha följa vill; huilket alt för den orsaak Ed:s Excell. härmedh underdånigen föredragas, efter vij alla väll och högdtt försäkradhe ähre berslagens och endtlig Cronones förd[erf v]arder effter des höga och vjsa rådgh och försorgh afstyrandes och förebyggjandes. Vij för våra personer förtröttas så ofta bemödhä E. Excell., särdeles mädhan Ed:s Excell. och flere de höga herrar af Regeringen icke obilligt moste tuifla om vår ahnbringens sanfärdigheet, mädhan den så ofta skeer. Derföre om E. Excell. gunstigt behagade at antingen af den Konungzl. Regeringen förordna någon, som årh-ligen ville visitera och besökia vår bergslagh, eller och, mädhan de gode herrar af Regeringen dess föruthan medh almänne rijck-zens ährender äre högdtt belastade, at tilordna oss någon nijtäl-

*) Riksdagen i Nyköping, som öppnades den 18 Jan. 1640.

skande man, huem E. Excell. hülst täcktes, den stadigt hooss oss residera, och til den vij något förtroende settia kunde, så skulle ingen tuifuel vara, at ju denne förfalne berslagh igen kunde genom Gudhz nådige välsignelse och hielp igen oprättas, vij fattige bersmänn uti något mehra lijsat, och E. Excell. mindre öfverlupen och besvärat blifua; hvarigenom och många trätor, som nu emellan Säters och Åfuestadh bruken medh oss förefalla, skulle afstyras, däraf E. Excell. sedhan lätteligen förnimma kunde, hoos huem feelet vore, antingen hooss bersmannen eller hoos een annan, både uti deras hyttor, när de bruka, så och uti vägen, när kopparen väges, huru därmedh afslaget omspringas [1]. Detta vij så underdånigen E. Excellenz icke hafua underlåta kunnat, med ödmuk och stadig tilförsicht, E. Excellenz varder öfver alt detta så väl som på de förre afgångne besvärspuncter oss sin nådige hielp låta vederfahra. Och befalle E. Excell. *etc.* Aff Kopperberget den 3 Februarii 1640.

Ed:s Excellenz och Nådes
underdånige trooplichtige
the tiughufyra och heela meenigheeten
vidh Stoorä Kopperberget *).

Lakunerna hafva uppstått genom papperets förmultning i öfre kanten.

*) Någon Kongl. resolution med anledning af detta och föregående bref är icke anträffad. Däremot föreligger en resolution på andraganden, som Generalbergsamtet gjort å Kopparbergsmännens vägnar, daterad 7 Mars 1640 (Riksregistraturet). Regeringen anslår såsom hjälp till åtskilliga grufskiftens upprensande 6000 daler hvitt mynt af tullen, att af Bergsamtet utdelas, beviljar frihet från boskapskatten under det löpande och det följande året för de bergsmän, som hafva grufvedel, anslår till ett hospital för förlamade bergsmän den skutzferdz-koppar, som årligen vedh Bergett öffuer skutzfärden eröfrad bliffuer och för detta emellan privat personer är förbytt och parterat vorden, lofvar att taga bergsmännens begäran om stadsprivilegier för Falun i öfvervägande samt medgifver slutligen, att bergsmännen må inköpa Åsbo hemman af Peter von Beningen till prostbord.

Bergsamtets andraganden, dat. 26 Febr. 1640, finnas bland Bergskollegii skrifvelser till K. M:t, Riksarkivet.

Tacksägelser för regeringens omvårdnad och hjälp och särskildt för att herr Johan Berndes förordnats att hafva inseende med Bergslagen. Dess betryck fortfar dock, och anhålles, att rikskansleren själf måtte komma dit upp för att meddela sina råd.

Höghvälborne nådige Herre, Her Rickzcantzler, högtähradt patron och mechtige befordrare. Såssom E. Excellence vij fattige undersåthere högh ordsak haffue på det underdånigste och ödhmiukeligste att betacka för gundstigh umvårdnat, E. Excell:ie denne vår fattige bärzlagh altijdh uthi marghfalldige måtto bevijsat haffua, altså ähre vij nu icke mindre förordsakade vordne E. Excell. ödhmiuck tackseyelsse heembähra för den nådige benügenheet, vår uthskickadhe herredagzman, v:tt m:r Ludwich Otto, på sijdstholdne Richzdagh uthi Nykiöpingh vederfarit ähr, huilcket allt vij fattige undersätare effter vår ytterste förmågo föröbligere oss tacksambligen afftiena så länge vij leffue. Aff den kiärleek, E. Excell:tz drager om vårt vällständh, och den tillijt, vij draghe till E. Excellences stoora affection, haffue vij ähnnu vår åliggjande måst E. Excell. underdånligen föredraga, medh ödhmiuck bön och otuiffvellachtiga tillförsicht, E. Excell:ce icke ville tröttnas dervedh, uthan sådant medh tolamodh hoos sigh rum finna låta, ändoch vij icke noghsampt kunne H. K. M:tt vår allernådigste Drättningh och den Konungl. Regieringens stoora umsårgh och höga vällgierningh tillfyllest berömma och betacka för den undsättningh och hielph, som denna vår ruinerade bärzlagh icke mindre i ähr ähn förledne ähren tillförenne betäncht och förshutidt ähr, män lijkuäll medhan vij på andra sijdhan befinne vårt arbete daghligen göras svårare och gruffuan deremot svagare, kunne vij icke förtijga uthan det tillkenna giffua, ödhmiukeligen bidiandes, E. Excell. tächtes såssom vår höga patron vår nödh uthi åminnelssse haffua och om möyieligit vore (der Gudh altzmechtigh E. Excellences kraffter stårckia ville) perssonligen sielff vår elendigheet uthi ögonschijn taga och nådheligen förnimma, att han juu större ähr, ähn vij den pennan kunne förtroo, då kommandes oss medh hälesosam råd till undsättningh, såssom den högste Gudh E. Excell. medh högt förståndh begåffuat haffuer och derföre hålst kan uthsij, genom huadh medhell oss stäär till hielpa, effter såssom våre medhell dess föruthan ähre kompe i vreak och vaanvyrde hoos kiöpmän

och andre affnehmare, så att vij icke det liuffliga brödh aff alt vårt släåph och möödosamma arbette kunna haffua att åthniuta.

Sedhan betacke vij på det underdånigste den Konungzl. Regieringen och serdeles E. Excellence, som aff den niyt, E. Excell. till denna ort drager, haffuer förordnat oss een godh patriot och gundstigh herre, den välb:ne her Jahan Berndes, som altijdh efter godh ordningh och vårt vällständh trachtar, medh hvilcken vij och frijligen våre ährender kunne öffuerläggia, och befinne hans hälsosamme förslagh oss vara nyttighe till godh handterningh uthi vår nähringh och bähringh, huilcken och till pricka kunnigh ähr vår lägenheet och besuårliga tillståndh; vij tuijffe icke heller, att han juu sådant jämppte oss E. Excell. varder ahndragandes. Vij leffue uthi den underdånige och ödhmiuke förhopningh, E. Exell. varder oss medh nådher ahnsij och alt till een öndscheligh uthgångh hielpa bearbeta. Den nådhefulle Gudh E. Excellence *etc.*

E. Excellens'
underdånige och ödhmiuke tienare altijdh
Dee 24 och heela menigheeten
vidh Kopperbärgen.

Datum Kopperbärgen den 4 Junii anno 1640.

7.

Kopperberget den 31 (!) Juni 1640.

Anhållan om rikskanslerens förord för andraganden, som inlämnats till K. M:t.

Höghvälborne Herre, Her Richzcantzler, [gunsti]ge patron och mechtige befordrare, E. Exell:tz schall *etc.* Dernäst tacke E. Exell:tz vij underdånigen för den höga faveur och nåde, E. Exell:tz oss altijdh bevijsat haffuer, för huilcken högh gunst och nådhe vij E. Exell:tz medh underdånigh ödhmiuk dienst förbundne bliffua så länge vij leffue. Och oanseedt vij haffue varit betenckelige E. Exell:tz för denne gången medh denna vår schrijjfuelasse att molestera, lijkväll medan nöden det högeligen fordrar vij uthi den underdånige tillförsicht visserligen förmodhe, att E. Exell:tz därvid icke tröttaa, efter såssom vij H. K. M:tt vijdhlöffteligen om nu varande tillståndh medh gruffuan, att hon (det Gudh bettere) ju ähr myckit svagare ähn det någon tijdh klagas kan, jämbväll om andre högh-

nödige besuär och ährender, som Bärzlagen myckit trycker, tillschriffuit, såssom och underdånigst föreslagit någre medhell, huar igenom oss fattige undersätare stodhe till at hielpa, aff huilcket E. Exell:tz vår underdånige begieran gundstigst techtes förnimma; alt fördenschuld i ödmiuck underdånigheet bönfallandes till E. Exell:tz, att E. Exell:tz aff högh gundst och nådhe så nu som altijdh tillförenne ville gundstigst ahnsee vår jemmer och ällende och oss på vårt breeff och puncter till een öndskeligh resolution och svar förhielpa. Gudh, som alla goda gerningars belönnare ähr, varder E. Exell:tz *etc.*

E. Exell:tz

underdånige och ödhmiuke
tignare emedan vij leffue.

Dee 24 och heele menigheten
vedh Stoore Kopparberget*).

Datum Kopparbärgen den 31 Junii anno 1640.

*) En skrifvelse från bergsmännen till Bergsamttet af samma datum med bifogad kopia af de till K. M:t insända petita finnes bland Ankomna bref i Bergskollegii arkiv. Regeringens resolution gafs den 17 Juli 1640 (Riksregistraturet). Den lyder som följer:

Vår gunst *etc.* Oss är, trogne undersätare och bergsmän vidh Store Kopparberget, eder skrifvelse bär öffuerleffrerat vorden igenom en eder uthskickade, deruthinnan i förfälle om gruffuans närvarande svage tilstånd och lägenheet, klage derhoos öffuer dhet afslagh, som uthi vågen skeer på eder koppar, och begäre underdånigst till dhet första, att eder en eedsvoren gåhrmakare tillordnas motte, som den gode kopparen medh den sämbre, när pågon tvist derom fölle, genom en gahrung probra kunne, sedan och att eder än ytterligare må tillåtit bliffua att fåå mynta en deel aff eder tilverckning; och 3:tio att Vij nådigst vele efterlåta eder tollfritt fem skeppund rååkoppar, som i till eder kyrckios täckning ville uthalå låta.

Till nådigt svar är Oss fast okärt förnimma, att eder sådane besvär, som uthi edert breeff ihugkommes och Oss i esomofftast medh öffuerløpe, tryckla skole; ønske och eder samptlig gärna unna, att tilståndet i gruffuan motte bliffua något bättre och eder tildrägeligare, efter som vij och sielfue Oss städze om bergets oppkompst, brukedz fortsättning och eder samptlige välfärdh på dhet högste låte vårda och Vår store åbuga och dragande försorgh derom uthi margehanda motto (dhet i fuller sielfue vete) verckilgen betygat haffue, så vida närvarande Rijkzens besvärilige stat dhet haffuer kunnat tåhla och lijda. Men såsom sådanne verck fordra sin tijdh och stå allenest på Gudz välsignelse, så moste i den afbijda och imedlertijdh iuthet låta eder

8.

Kopparberget den 30 September 1641.

Anhållan om rikskanslerens förord för besvärspunkter, som insändts till Bergsamtet för att föredragas inför K. M:t.

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzeler, E. Excellie skall *etc.*
Dernäst tacke E. Excellie vij underdånigen och ödmuckeligen

för svårt falla att arbeta eder igenom dhet bästa I kunne, varandes derpå försäkrade, att Vij uthi vår vanlige åhuga om eder välfärdh skole continuera och, när andre Rijkzens åliggjande besvär så medgiffua kunne, räcka eder Vår konungzlige hand till befordran uthi alt dhet, som skälligt och Rijket tildrägeligt kan vara.

Anlangandes edert besvär öffuer koppervråkerna och dhet affslag, som eder förmedelst dheres vråkiande skeer på kopparen i vågen, så haffue Vij fuller på dhe förre edre klagemål härom giffuit Vårt Cammer- och Bergsampts Rådth Johan Berndes i befalning derom att ransaka och en sådan ordre deröffuer ställa, att vråkiarne eder ingen orätt uthi vråkiande aff kopparen skole kunna eller töras göra; tviffle och inthet, att han det behörligen giordt haffuer. Men emedan Vij aff edert breff öffuer förhopning sij och förnimma, att I inthet låte nöya eder dermedh, så skall än ytterligare order deröffuer stält och eder Landzhöfdinge pålagdt bliffua, att han skall haffua där ett skarpt öga uppå, dhet eder ingen orätt aff bette kopparvråkiare skee må, och der dee sigh sådant antingen för dätta haffue understådt att göra eller här-effter i någon motto sig underståendes varde, dem då tilbörligen derföre straffa. Allenest vele Vij eder här emot strengt och alffuarligen förmant haffua, dhet I kopparen, som I både till Oss och Cronan uthgöre, så och den I till andre försällie, så godh tilvärcka låte, att han må kunna ovräckt passera igenom vågen och ingen dermedh bedragen bliffua. Vij skole Oss elliest låta anläget vara att få en godh gahrmakare, som eder tvist medh vråkiarne skall kunna framdeles slijta, efter hvilken Vij allaredo haffue låtit sökia, men än ingen öffuerkomma kunnat.

Hvadth eder underdånige begäran vidkommer, att eder må nådigst tillåtit bliffua att få än ytterligare mynta en deel aff eder tilverckning; så emedan Vij haffue för detta trenne åthskillige reesor icke uthan vår och Rijkzens skada ombörde tillmyntning eder tillåtit och uthi Vårt senaste eder uthi Köping [gifne] tilstånds breeff*) medh klara ordh förmält, att Vij efter förloppet aff den termin, som då eder förundt bleeff, inthet kunde för skälige orsaker skuld eder någon myntning mehra tillåta; så kommer dhet Oss nu så mycket underligare före, att I åter på nytt emot sådan giffuen affskeedh haffue eder understådt här om så obetänckt att anmoda och hvarcken eder påmint förbete undfångne affskeedh (dhet eder billigt hade bort göra), mycket mindre öffuervägat dhe orimmeligheter, som aff sådant i längden vele föllia. Och endoch Vij oss inthet obenågne befinne, eder så häruthinnan som alt

*) Se ofvan sid. 368 not.

för den höge gunst och nåde, oss fattige undersättare i alla tijder af E. Excell:ie viderfarin ähr, serdeles att E. Excell:ie hafver sig om vårt välstånd och förköffring altijd mykett vårda lättidt, dett E. Excell:ie medh sielfve verkett icke allena hafver lättidt påskinna, uthan vij och dett samma af Konungl. Bergamptedt och vår Landzhöfdinge nogsampt förnummitt. Denna E. Excell:ie höga gunst och nådhe emott oss fattige undersättare att forskylla och afftienna finne vij aldeles uthi vår förmögenheet intedt till-

annat görligit att benåda och vilfara; likväl efter Vij sij och allaredo [i] handom röön haffue, att icke allenest Rijket i gemeen, uthan och I sielffue deraff stoor skada taga, uthi betrachtande aff dhett, att koppermynntet nu för dess store tilmyntning skuld uthi sådan vanvyrdan är kommet, att rijkzdalern nu på dhett högste der emot stegres, hvilket icke allenest förorsakar en stoor dyrheet på allehanda vahrur öffuer hele Rijket men enkannerligen oppe i Bergslagen hoos eder, uthan och prijset på sielffue kopparen mycket föroringar. dhett Vij så denne som dhe förre edre uthakickade medh flere skåål haffue forstå låtit, för hvilke skåål och skadelige consequentier skuld Vij och sielffue snart moste kopparmyntningen antingen heelt inställa eller och sparsampt den gå låta, till dess kopparen kan bliffua något villigare i verden: hvarföre faller Oss nu icke obilligt så mycket mehra betäcknelligit eder någon ytterligare myntning att tillåta. I vele fördenskuld här efter medh sådan och andre sljike postulat och anmodningar Oss obesvärad låta.

Hvadh elliest till dhett sidste eder underdånige begäran anlangar att få niuta tollen aff fem skeppund råå koppar, som I vele till eder kyrckias täckning låta uthslå, så haffuer Oss nu nådigt behagat att gifflua eder samma Vår toll efter och fördenskuld nu låtit skriffua Landzhöfdingen till, att han tollnären tillsäya skall, att han bem:te 5 skeppund råå koppar skall tollfri passera låta. Detta Vij eder till nådigt svar och effterrättelse icke haffue förholla velat. Och befalle *etc.*

Den afvisande hållning gent emot bergsmännens anspråk på kronans hjälp, som regeringen intar i denna resolution, såg den sig redan efter ett halft år föränlåten att uppgifva. Den 1te Jan. 1641 afåter den till Kopparbergsmännen en skrifvelse, som med återopande af en inläga från Generalbergsamtet och andra erhållna upplysningar om de »besvär och olägenheter», som trycka Bergslagen, innehåller flera medgifvanden. Regeringen anslår åter 6000 daler (för år 1641) såsom bidrag till brytning och upprepning i grufschakten, inställer för året kopparmyntningen vid Säter och beviljar bergsmännen att förmynta af sin egen koppar 1200 skeppund, »halften i fyrkar och andre halften i grofft mynt», hvarjämte den förklarar sig hafva åtagit sig att på kronans bekostnad »låtha med macht sänkia och fortsätta de nye skachter och dertill förordnat ottatusend daler».

Tillståndet till kopparmyntning bleff emellertid efter ett par månader återtaget. Den 22 Mars ger regeringen order åt landshöfdingen Peter Kruse att tillsvidare inställa bergsmännens myntning, emedan underrättelser kommit, att kopparen stiger i pris i utlandet och äfven betalas bättre vid Kopparberget. Riksregistraturet.

giörandhe stäär, uthan lijkeväll så mycket giörligitt och mögeligitt ähr oss ombeflijta E. Excell:ie medh ödmiuck och underdånig tackesseyelsse ochienst till handa gå. Så aldenstundh vij någre oss angelägne puncter hafve författa låttidt och dem Kongl. Bergsamtet, som våre fehll och brister bäst kiänner och veett, öfversendt, Hennes Kongl. May:t och den Kongl. Regieringen att föredraga*), derføre vij och nu som altijd tilförende uthi ödmiuck underdånigheett till E. Excell:ie bönfahle, att E. Excell:ie sinn vanlige höga gunst och nådhe icke afdrager, uthan oss sossom vår höggunstige patron befordra ville, att vår uttskickade, ehrlig och förständig m:r Ludvich Otto, kundhe opå dem en öndskelig resolution och svar bekomma. För huilkett allt vij skole bedia och visserligen förmoda, att Gudh allzmechtig E. Excell:ie belöna skall, under huilkens trogne och milde beskiärm *etc.*

E. Excell:ie
med ödmiuck och underdånigienst altijdh förplichtade
De tiugufyra Bergzlags
äldsta och menige man.

Datum Kopparbergit den 30 September anno 1641.

9.

Kopparberget den 26 Januari 1642.

Till K. M:t insända andraganden, bl. a. angående myntningsrättens förlängning, anbefallas åt rikskansleren.

[Höghvålborne Herre, H:r Richzcantzeler, E:s Excell:ie skall *etc.*] E. Excell:ie tacke vij underdånigen för den höge faveur och nådhe, som E. Excell:ie oss altijd bevist hafver, det E. Excell:ie icke allena emot oss uthan våre uthskickadhe altijd nogsampt hafver låttidt påskinna, för huilken hög gunst och nåde vij E. Excell:ie medh underdånig ödmiuck plichtigienst altijd förbundne blifva. Och oansseett vij väll besinne, att E. Excell:ie nu med höge importerande saaker, richzens och dett gemenne bästa angående, öfverflödelig occu-

*) Bref till Bergsamtet samt till dess gubernator, Carl Bonde, af samma datum som brefvet till rikskansleren föreligga bland Ankomna bref till Bergsamtet, Bergskollegii arkiv. I båda hänvisas till bifogade punkter. men dessa äro ej i behåll.

perat ähr, och vij fördensku'd E. Excell:ie ingen vijdare molest ährnade för denne gång tillfouga, doch emädan vij alltt hertill uthi våre bruukz fortsätiande och till een handpening af H. K. May:tz nådige tillåtelsse medh mynttningen merkeligen ähre bijsprungne och hulpne, der eliest dett medelett icke hade varitt, kiöpmannen oss effter sin egen villia t[v]jungit och för eett skepp:d koppar gifvitt huadh dem hade gott syntz, huilkett vij och här effter befahra måste, enär den post koppar, H. K. May:t oss nådigst bevilliat hafver att förmyntta, all ähr; hvarföre vij ödmiuck och underdånigen till E. Excell:ie bönfahle, att emädan H. K. May:tz nådige intent och villia med silfvermynttedt uthi hast icke af någon myckenheett kan myntadt eller i landzändarne uthspridt varda, och detta vårt bruuk och dagelige handtering på denna landzohrten intedt kan tilbörigen drifvas eller fortsättias, med mindre man hafver visse handpenningar tillgå; att kopparmyntedt imedertijd icke må förslagit och ödelacht blifva, uthan oss af gunst och nåde någon påst att förmyntta kundhe effterlätas, af huilkett H. K. May:t och Cronan uthi kopparens tillverkande af quantiteten (nest Gudz nådige tillhielp) mehra till [nytta och förkofring ähn eliest någon afsacknadtt lendha kan, der vij fatige undersättare med detta medelett] uthi vår beschwärlige han[dtering kundhe] bijsprungne, lissade och lättade blifva.

Hvadh mehra vij uthi ödmiuck underdånigheett för denne gången hafve nödigt funnitt att fordra och hoos H. K. May:t att anholla, så ähr det puncteuis författadt och vår uthskickade herredageman medgifvit*). Förmode visserligen, att E. Excell:ie nu som alltijd tillförende ville vara vår höggunstige patron och oss hoos H. K. May:t nådeligen befordra, att vij opå vår postulat och underdånige anfordran måtte bekomma een önskelig resolution och nådigt svar. Befahlandes E. Excell:ie *etc.*

E:s Excell:ie

ödmiucke underdånige och plichtskyldige så lenge vij leffve.

De tiugufyra Bergzlags Eldste och menige man*).

Datum Kopperberget den 26 Januarii anno 1642.

Papperet är förmultnadt i öfre kanten, så att inledningsformeln och en del af första meningen på andra sidan utplånats. Den förra har vid tryck-

*) De med herredagsmannen inlämnade punkterna till K. M:t äro ej anträffade. K. M:ts resolution på dessa punkter föreligger däremot med datum

ningen ifyllts efter de öfriga brefven till rikskansleren, den senare efter en skrifvelse från Kopparbergsmännen till K. M:t, daterad samma dag som brevet till kansleren (26 Jan.) och ord för ord af samma innehåll som detta.

10.

Kopparberget den 4 Oktober 1642.

Ny framställning om myntningsrätt inlämnad till K. M:t (jfr N:o 9).

Högvälborne Herre, H:r Richscantzeler *etc.* E. Excell:ie tacke vij ödmuck- och underdånigen för den höge faveur och nåde, oss fattige undersättare alltijd och som oftast af E. Excell:ie vederfahrin ähr, serdeles att E. Excell:ie sig vårt välstånd, näring och förkoffring myckett vårda lätter och derom stoor nijtt drager, för huilkett Gudh allzmechtig E. Excell:ie visserligen belönnandes var-der. Och mädan oss nöden tuingar H. K. M:t vårt åliggande och högnödige tarffver att föredraga, enkannerligen om den store peninge nöd här ope hoos oss vanckar, såssom och att kopparen uthi mächta ringa prijs och värde kommin ähr och icke heller uthi någon afgångh, att honom någon till kiöpss begiärar, medh mehra dess innehoud, som E. Excell:ie af Hennes Kongl. May:tz breff vidlöffteligare höhgunstigast förnimmandes varder, hvilket oss fattige undersättare uthi vår handtering och brukz fortsätiande en mechta stor skadha och afsachnadit gifver, att vij den icke nogsamptt beklaga kunne; derföre [äre vi] ohrssakade uthi ödmuck underdånigheet att ansökia, myntningen oss nådigest till hielp och undsättning kunde efterlätin blifva, helst mädan vij fattige undersättare icke veete någre medell eller uthvägar tillgå, huru eller på huadh sätt vij bruk föra skole. Hvarföre ähr vår ödmucke och underdånige begiäran, E. Excell:ie sin vanlige höga gunst och nådhe, nu icke mindre ähn alltijd för detta, såsom vår

17 Mars 1642 i Riksregistraturet. Den hänvisar för »förste, andre, tridle, fempte och siette puncten» till hvad som resolverats på Falu stads borgerskaps andraganden i samma ärenden och innehåller för öfrigt endast två moment. Bergsmännen hafva anhallit om frihet från utskrifning för de tre nästomkring Kopparberget liggande socknarna samt om tillstånd, att dessa socknar i stället måtte få hålla vissa grufvedrängar till grufvan, men denna begäran kan regeringen »vedh desse svåre krigztijder ej villfahra». De hafva likaledes ansökt om förlängning i myntningsfriheten, och lofvar regeringen att hafva detta ärende i åtanke samt därom öfverlägga med landshöfdingen.

Den Åberopade resolutionen för Falu stad synes icke vara i behåll.

höghgunstige patron oss nådeligen hielper och befordrar, att våre uthskickade ett nådigt svar och önskelig resolution bekomma måtte, effter högste nöden för oss fatige undersättare för handen ähr. Och befahle E. Excell:ie *etc.*

E. Excell:ie
ödmucke och underdånige
så lenge vij leffve.
De 24 Bergzlags äldste medh
méenige man samptligen *).

Datum Kopperbergit den 4 October anno 1642.

11.

Kopparberget den 25 September 1644.

Falu stads magistrat och Kopparbergsmännen hafva med sina riksdagsmän insändt några besvärspunkter till K. M:t, för hvilka de anhålla om rikskanslerens förord.

Högvälborne Herre, Hr Richzcantzeler Axel Oxenstiernna, *etc.* E. Excell:ie tacke vij ödmuck- och underdånigen för den höge faveur och nåde, oss fatige undersättare altijd af E:s Excell:ie vederfarin ähr, serdeles att E:s Excell:ie sig vårt välståndh och näring myket vårda låter och derom stoor nijt drager, för huilket Gudh E:s Excell:ie visserligen belönnandes varder. Och på det vij så väll som andre Richzens inbyggare och undersåtare vår underdånige hörssamheet och lydno måge bevissa, haffve vij nu till beramade Richzdag, som nu nestkommande den 1 Octoberis uthi Stockholm begynnas och angå skall, förordnat tvänne af vårt medell, een af staden Fahlun och den andra af Bergzlagen, dijt at förressa, med behörlig fullmact, som till sådane mötten fordras, förseede. Såssom vij och för våre åligiande tarffver och besvär haffue någre puncter förfata låtidt,

*) Ej heller den i detta bref åberopade skrifvelsen till K. M:tsynes vara i behåll. Den torde emellertid, enligt regeringens svar af 6 Nov. 1642 (Riksregistraturet), utom den i brefvet till kanslern nämnda suppliken om myntningen hufvudsakligen hafva upptagit två punkter: en anhållan, att utländske köpmän måtte få fritt handla med bergsmännen, samt klagomål öfver att järnbruken utöda skogarna och beröfva Kopparberget tillförseln af kol eller öfver höfvan fördyra detta.

våre utskickade medgifvitt, Hennes Kongl. May:t ödmiuk- och underdånigst at föredraga, hvarföre ähr vår ödmiuke och underdånige begiäran, E. Excell:ie sinn vanlige höga gunst och nåde nu icke mindre ähn alltid för detta, såsom vår höggunstige patron oss nådeligen hielper och befordrar, at våre utskickade et nådigt svar och öndskelig resolution bekomma måtte, oss fatige undersättare till hugnad och glädie. E. Excell:ie med dess högvälborne familia och vårdnet *etc.*

E. E:ie
 ödmiuke och underdånige
 så lengie vij leffve.
 Fahlu stadz Magistrat, de 24 äldste och
 menige man i Kopparbergzlagen*).

Datum Fahlu stadh den 25 Septemberis anno 1644.

*) Stadens och Kopparbergets herredagsmän inlämnade själfva efter ankomsten till riksdagen en ny inlaga till rikskansleren. Den lyder som följer:

Höghvälbohrne Herre, H:r Richscantzeler, nådige Herre och gynnare E:s Excell:s hafve vij fattighe undhersåther och Store Kopparbärgzmän högh orsack på det ödminkeligaste at betacka för dhenn vårdnat och omsörg E:s Excell:s altijdh för detta, männ i syndherheet nu uthi dhenna besvärlligha feydhettijdhenn för Bergslagenns välstånddh dragit hafver, huruledhes vår svåra hantering genom hvariehandha medhel kundhe lijssat blifva. Och såssom E:s Excell:s för någonn tijdh sedhann nådigst resolverat hafver, at Bärzslagenn skulle fåå myntha kopparmynt vedh Åfvesta fors, hvar och een efter sinn grufvedeel, nembl. 1 skepp:d koppar efter huar fierdhe part, hvilket fuller een godh hiälp och hanndhpenning ähr, at betala arbetsfolcket vedh grufvan, de dher icke een gång stiga til arbeetet, medh mindhre dhe hafva penningar i handhenn; män til at drifua stort bruck af det förrådth kan inte kommas tilvägha, besynnerligen nu medan kiöpmannen för uthtullen skull, der han doch tillförrenne i ähr kopparenn såssom vahnvyrdat och för 22:rdr kiöpt hafver, presenterer så myckit mindre som uthtullen drager (efter alle dhem vij något måste kiöpa af veethe grannt sökia all sinn skadha och omkåstnadt af os igenn som af senaste handhen), deraf heele Bergslagenns undergång och äntlig ruin fölller; ähr förthennschuldth til E:s Excell:s vår underdånighe och ödmiuke begiärann, at E. Excell:s såsom vår reendhe patron ville dertil förhielpa och befordra os, at vår stadh och bergzlagh tilmyntnigenn näst Chronan i dhenne penninghenödhenn förunnas måtte, efter som huar och een kann hafua råd och embne till, oppå det vij icke aldeeles måge blifva strandtsatte, der förläggjarne velia antlingenn heelt och hållit draga deres hand ifrån os eller och prisset på kopparen så sättia, at os omögeligit skulle falla något bruck at drifua, uthann förmedelst dette beneficio måghe

12.

Kopparberget den 29 Oktober 1644.

Kopparbergsmännen begära rikskanslerens hjälp till vinnande af lättnad i koppartullen och afvärjande af ett Falu stads försök att tvinga Bergslagen till handel inom staden.

Högvälborne Herre, H:r Richzcantzler *etc.* E. Excellie kunne vij fatige undersåtare vidh Store Kopparbergit, näst vår ödmiuke och underdånige hörsamheet och lydno, icke noghsampt betacka för all möda och föresorg, E. E. för vårt vällstånd, tillvext, näring och förkofring drager, huilken E. E. höggunstige affection och omvårdnatt vij oss skyldige ehrkienna med ödmiuk och underdånig dienst att afftienna, den stund vij leffve. Sossom E. E. vår mödosamme handtering med koppartillverkningen af åtskilldelige våre underdånige postuler allernådigst kan haffva intaget och förnummit, huru svår och tung oss fatige undersättare vår näring och födha blifver, i det at gruffvan dag ifrån dag diupare och tungare görs, mallmen måste med så myket störe omkostnad och arbete utfordras, alle nötande och förtärande pertzeller, som till brukets fortgång fordras och kräffves, nu så opsatte och stijgrade ühre, at de nepligen stå till at lössa eller betalla, deremot (Gudh bättre) kopparen oss nu på en tijd tillgiörande i sådan vanvyrdan och misspriss kommen ähr, at vij den med störste skada och afsachnat till 23 och 24 r:dr skepundet hafva måst försellia, der doch Gudh skall vara vårt vittne, at han för sådan prijs och verde intedt brukas och tillverkas kan; hafve lijkeväll med tällemodh sådant optagit, ehuruväll oss skadhan stor och svår nog varit haffver, anseendes at krigzvessendet oss det hafver påfört; männ nu blifver oss öfver all förhoppning af kiöpmännen icke

kunne hålla kopparbruket i sinn fortgång, och såledhes genom Gudz välsignelsse och vår idkelige fljtt sökia til at förmeehra högstbete H:s K. M:t och Chronones iunkompster i kopparens myckenheet, dhe der elliest detta medlet föruthann måste myckit aftaga. Förmodandhes härpå af E:s Excell:s et nådigt svar, och förblifver

E:s Excell:s
med underdånig och ödmiuk
dienst redbogne
på stadssens och bergslagenns vegnar
Jahan Erichsson och Fredrich Haansson
uthskickadhe herrdagzmän.

mehr för ett skep:d koppar budit ähn 16 r:dr, föregifvandes siö-tullen nu så myket förhögd ähr, at de ey mehr gifua kunne.

Och emädan E. E. sig allernådigst kan påmina det afskeed med oss giordes, enär huart fierde skepund, föruthom affradh, af all tillverkning till H. K. M:t och Cronan uthläfvatt blef, at sedan den öfrige delen af koppar behullin, för all vidare tull och licent frij passera skulle*); ty ähr vår ödmiuke och underdånige begiäran, E. E. af inföd misskundsamheet allernådigst vårt besverlige tillstånd ansee ville, i betrachtande, oanseet bette siötull af vår hand icke fordras eller tages, uthan af köpmannen som honom utskeppa, at oss sådant berechnas och afgår i kopparens förtrytande, det oss fatige undersättare odrägeligen falla vill, vår handtering till undergång och nederlag. Ähre fördenskuld uthi den ödmiuke och underdånige tillförsicht, E. E. oss fatige undersätare allernådigst hielper och befordrar, at vij öfver vår förmågo icke betungade, uthan at vij allernådigst måtte få åtniuta det afskeed med oss gjort ähr om det 4:de skepundet af all tillverckning uthom grufafrad, till H. K. M:t och Cronan at erleggja och betalla, dermed vij fatige undersättare nogsampt hafve at giöra och dragas med, at det oss reeda mehr ähn svårt nog faller; och deta allt till den enda, H. K. M:t och Cronan af vår undergång och nederlag opå sinne intrader af denne bergzlag icke må taga en obotelig skadha och merkelig afsacknad, och vij fatige undersätare måge af våre henderes verck kunna söckia vår torfftige näring och födha.

Oss ähr och af vår uthskickade herredagsman kungiort vordit, at Fahlu stad skall anholla, det alle vahrur, huad namn de hafva kunne, måste föras till torgs der at sellias och köpass, och Bergzlagen nu, som för detta skeet ähr, icke skulle hafva låff at köpa till sin nödtorfft och brukz underholande, huar det antreffas kunne, huilket alldeles ähr emot våre preuilegier, som gamalt och vant varitt hafver; ty oss denne bergzlag hafver altijd varit efterlätidt så i städer som å landzbögden at köpa, huad vår tarff och bruks erhollande fördrat hafver. Begiäre fördenskuld ödmiuk- och underdånigen, E. E. oss hoos H. K. M:t allernådigst hielpa och befordra ville, at vij icke allenna vidh våre gamble preuilegier måge erhollne bliffva, uthan och af H. K. M:t med förbättring allernådigst confirmerade och stadfeste, förmodan[de]s, at såssom E. E. oss fatige undersättare med hög gunst och befordran altijd hafver bevågen varitt, E. E. och nu låter sig vår högtåliggande nöd till

*) Jfr N:o 4, ofvan sid. 370.

hiertadt gå, och alt till det bästa recomanderat vara. Vij skole, som trogne undersättare ägnar och böhr, oss effter yterste förmågo och kraffter igenom arbeta och giärnna draga och uthstå, huad oss mögeligit och drägeligit vara kan, förmodandes visserligen, E. E. oss allernådigst till en önskelig resolution och hugneligit svar förhielper. Befallandes E. E. etc.

E. Excell:ie
ödmuke och underdånige så
lengie vij leffve.
De 24 Bergslags äldste och
menige mann i Kopparbergslagen.

Datum Kopparbergit denn 29 October 1644.

13.

Kopparberget den 17 Mars 1646.

Begäran om rikskanslerens understöd för besvärspunkter, som inlämnats till drottningen, särskildt angående accisens afskaffande i Bergslagen.

Högvalborne Herre, Herr Richzcantzlär etc. E:ers Excell:tz gifue vij underdånigen tillkienna, at vij haffue uthi alsomstörsta underdånigheet någre puncter till Hennes K. M:t vår allernådigste Drottning öfuerendt, angåendes heela Bergzlagen, ibland huilka denn förnämste ähr om denn nypålagde accijsen; och emädan E. Excell. altid hafuer varit denna ortten en gunstig patron, huarföre bedie E. Excell. vij samptligen uthi ödmuk underdånigheet, E. Excell. ville ännu vara vår gunstige befordrare hooss Hennes K. M:t, att vij på våre öfuerende punchter kunne aff H. K. M:t ett nådigt och gott svar bekomma, serdeles på accijsen, hållst medan vårt folck, såssom ähre smältare, råstvendare och grufvedrengier, för accijsen skull draga hopetals härifrån till andra ortter och låtha läija sig til kneckter; ey heller kan man väll någre andre hijt förventa, så lengie accijsen påstår, fördy en grufuedreng, som hvar dag moste våga sitt lijff, bekommer eenn ringa lön, allenast enn daler kopparmynt om dagen, dermed moste hann föda hustru och barn; huad lägenheet en sådann kan hafva att uttgöra accijs, skall Gud veeta. Der och entligen accijsen skall blifva, går det lickväl öfuer denn fattige bergzmannen utt, som grufve-

folcketz löhn då moste förhöga, hvilken doch alloreda intet kan komma till sin omkostnad igien, emedan kopparen så lijtet galler. Elliest minskas och tillförslen mykit för accijsen skull. Åhre fördenskuld uthi denn vissa förhoppning och ödmiuke tillförsicht och begieran, att E. Excell. ville oss denn gunsten bevijsa och H. K. M:t underdånigen föredraga om vår svåra grufva och denn stoora tullen, nembliq huar 4:de schepp⁸ sampt med afraden vij utgiöra, då vij visserligen förmode, att Hennes K. M:t oppå sådänn E. Excell. intercession och grundelige underrättelsse bevijsar oss fattige undersåthere denn höge nådh, att vij för samme accijs sampt booskapzpeningerne blifve lindrade och förskonte, hållst medann vij uthi denne danske feigden enn odrägelig skada på vår ringa koppars förselliande lijdit och utstått haffue. Sådänn E. Excell. höge gunst vij med underdånig ödmiuk dienst så lenge vij lefue gierna villie befijta oss at afftiena. Och förvänte här oppå E. Excell:s gunstige svar. Befallandes E. Excell. *etc.*

Eders Excell:tz
ödmiuke och dienstvillige
tienare alltijdh
Dee 24 äldete och samptlige
berghzmän ved Stora Kopparberget*).

Datum Kopparberget denn 17 Martii 1646.

14. Kopparberget den 2 Augusti 1649.

K. M:t har vid senaste riksdagen resolverat, att anslagen till grufstaten skola utgå af kronans inkomster vid Kopparberget, men denna resolution är icke satt i verket, och nu hafva dels ämbetsmännens löner blifvit ned-satta, dels förut anvisade 1200 stafrum ved blifvit uteslutna från staten. Begäran om rikskanslerens hjälp till att utverka rättelse härutinnan äfvensom ernå konfirmation å vedkompaniet.

Högvälborne Grefve, Herr Richzcantzler *etc.* E:s G. Excell:s tacke vij på det underdånigst för den nådige föresårg och om-vårdnad, E. G. Excell:ie för vårt vellstånd och opkompst idkeligen

*) K. M:ts resolution på menige mans vid Stora Kopparberget postuler, dat. 22 Juli 1646, i Riksregistraturet.

drager, som vij i åtschillige mätto förnimme och med underdånig deuotion erkienne, den stund oss Gud helssan och lijfvet förlåhner. Härhoos kunne E. G. Excell:ie underdånigst vij eij obemält låta, at H. K. M:t vid nest holdne richzdag, opå vårt underdånige ahn-hollande, allernådigst resoluerat, at grufstaten schall fourneras af de medell, som här falla, och sedhan allt framgent ordinari dervid blifva, serdeles derföre at H:s K. M:t grufvan och des staat (huarpå denne ohrtz välstånd sig funderar, och H:s K. M:t och Rijkzens egit interesse icke ringa verserar) hafver tächtz taga uthi een nådig consideration, så och at afhielpa de många besvär och sollicitationer, som man hafver nödias H:s K. M:t med i underdånigheet at importunera; lijkvell [är] ähnnu icke vidare kommit, uthan vij lefve så nu som förr i ovissheet, ändoch vij väll veete H:s K. M:t nådige intention och schriftlige uthgångne resolution vara i sig sielf oförändrat. Öfver detta ähr af staten uthslutit 1200 staffrum veed, som konsten requirerar och ingalunda mistas kan, om denn efter vanligt säät tillbörligen underhollas schall, så och offitianternes löhn afbrutin och förkortat, som på denne dyre ohrtten till sin näringz opheele den vell behöfva, efter de uthi den farlige grufvan med störste lifzfahra vistas och omgås måste.

Eliet vele E. G. Excell:ie vij underdånigst låta förnimma, at det nyss oprätadde Vede-Compagniet*) nu så vijdha ähr bracht i esse, at Bergzlagen får kiöpa af det sin nödtorfftige veed för hand invid grufvan, och behöfver nu icke een bergzman at giöra så stoor prouision och förråd på veed, som förre hafver varit brukliget, ey heller at sööna sinne grufschiffter, som mycket schee plägar af veedlössa, dess förutan niuter bergzmanen et billigt kiöp på veed; ty erfare vij det verket vara mycket nytigt och gagneligit för Bergzlagen och gemene man, som ringa förråd och medell hafuer, lijkaväll altid något vist at tillgå, dermed han endsat och hielpt varder.

För desse ohrsacker hafve vij funnit nödigt H:s K. M:t med vår ödmiuke och underdånige skrifvelsse at besöckia, bediandes underdånigst, E. G. Excell:ie nu som altid för dette ville hoos H:s K. M:t vår allernådigste Drottningh vara Bergzlagens högunstige befordrare, at H:s K. M:t nådige intention med staten kunde vina och nå den effect, som redha resoluerat ähr, och derjempte H:s K. M:t betiente offitianter på denne ohrtten, som med andre ohrtter både af dyrheet på all ting som cliet med stoor

*) Jfr Berndes' bref till rikskansleren af 11 Mars 1648, ofvan sid. 809 f.

farligheet icke till förliknande ähr, kundhe få åtniuta och beholla den löhn, som för detta H:s K. M:t af gunst och nåde dem förundt hafver, intet tviflandes, at de deremot som trogne tienare huar i sin stad varda söckiandes effter sin schyldige plicht H. K. M:tz, Cronones och Bergzlagens gagn och bästa. Sedan och ähr till E. G. Excell:ie vår underdånige anmodan, E. G. Excell:ie ville gunstigt dertill förhielpa, at Vede-Compagnie för des nytigheet schull måtte af H. K. M:t allernådigst blifva confirmerat. Befalle hermed E. G. Excell:ie *etc.*

E:s G. Excell:ie
 underdånige tiennare emedan
 vij lefva.
 Upå samptlige Bergzlagens vegnar
 Dess 24 Ålste.

Datum Kopparberget d. 2 Augusti anno 1649.

DAVID FREDRIK SIEGROTHS

BREF

TILL

RIKSKANSLEREN

AXEL OXENSTIERNA

1639—1645

1. (*Egenhändigt.*)

Nyköping den 2 Juni 1639.

Anstalter för anläggning af ett saltsjuderi; förslag öfver kostnaderna för saltproduktionen bifogas*).

Hochwolgeborenenner genediger Herr. Ew. Exell. soltte vor acht dagenn der begertte verschlag zugesantt worden seinn, wann nicht daglich Ew. Exell. perschonnlliche ahnkumpfft erwartet wordenn were. Man hatt auch zu dem ennde das leckwerck noch biss auff diesse stunnde in vollem ganng gehalten, damitt Ew. Exell. des-senn grossenn effect in erhöhunng der saltzwasser hette sehenn mögenn, welche auss der sehe gehollet werdenn mitt ziemlicher beschweer, nicht mehr ins gemein als einn loht halttenn; werdenn aber durchs leckwerck in dag undt nacht oder zum lengesten 30 stunden zu 6 loht gebracht, undt ob sie wohl höher zu brinn-genn, hatt man doch den verschlag nach der broba nuhr auff die 6 loht gemacht, also das man so viehl desto sicherrerr undt gewisser damitt seinn möge. Es konnen sonst die wasser auff 8 undt 10 loht gebracht werdenn, wie dann das werck undt her Krugenns relationn w[e]ittläufftiger erklerenn werdenn, undt ist man nuhn so weitt kommen, das wier nichts weitthers auff diesses-mahl zu thunn wissen undt alleinne dahin gestellet seinn lassen, auff was weise Ew. Exell. solch werck genedieg fernner fortzusetzen vor nutzlich undt best erachtenn werdenn, da denn herr Krug seinne gerinne[!] guhtmeinnende meinung, so baltt er zu I. Exell. kommen wirt, underthennieg entdeckenn will. Undt die-weillenn ich vonn herr Morttenn Augustino verstandenn, das Ew. Exell. nach dem begertten verschlag was einne donne saltzs zu stehenn komme, habe ich nicht underlassen konnen, Ew. Exell.

*) Ett tidigare bref i detta ämne från Slagroth till rikskansleren om-talas i rådsprot. för 8 Maj 1639, *Scenska riksrådets protokoll*, VII, sid. 495. Detta bref finnes ej i behåll.

solchenn underthenieg zuzuschickenn, wie Ew. Exell. hierbey genedig zu ersehenn*). Was aber den andernn verschlag ahnlanngett, was vor ein capitall zu einnem grossenn wercke gehörett, soll solcher auch verfertigett werdenn, so baltt imer müglich sein wirt, darneben Ew. Exell. underthennieg bitten, da etwan dieselbige noch einne zeittlang derenn örtter verbleibenn sollte, herr Krugenn undt mich genedig zu avisirenn, wessenn wier uns weiter verhaltenn sollenn, zu welchem allem wier uns bereit undt gefast machenn wollenn. Ew. Exell. hiermitt sambt allem was ihm lieb gottlicher protection underthennieg emphelenn. Datum Nicopinngen den 2 Junii anno 1639.

Ew. Exell.

underthenniger gehorsammer dienner
Davidt Friederich von Siegerott mp.

Päskrift: Präsent. Jönekiöpingh den 4 Junii anno 1689.

*) Med brefvet följer:

Vorschlagh

was eine pfanne auff das siedwerck vom blossen seewasser, so ein loht in der prob sich befinndt, wie auch ein leckwerck, da sich das wasser zu 6 loht erhöhet, wochentlich für kosten erfordert und an saltz auffbringen kann, unnd wass nach dem algemeinen kauff wochentlich mit einer pfannen kan gewonnen werden.

Siedwerck soll haben:	d:r
Holtz 8 Stabern à 6 m.	12
Sieder 2 à 10 d.	20
	d:r 32

Siedwerck gibt die woche:

2 werck, idess werck à 2 $\frac{1}{2}$ t:e, thut 5 t:n; gesteht die t:e nach ubergesetzten unkosten à 6 d:r 12 $\frac{4}{5}$ ör	32
--	----

Leckwerck.

Ein leckwerck muhss haben die wochen:

Holtz 4 stabern à 6 m.	6
Sieder 2 à 10 d:r.....	20
Knechte 2 à 7 d:r	14
	40

Ein leckwerck bringt auss die woche 4 wercke, idess werck à 4 t:n, sein 16 t:n, gesteht die t:e nach ubergesetzten unkosten à 2 $\frac{1}{2}$ d:r..... 40

Wan aber die tunne nach itsigem preiss à 7 d:r gerechnet werden soll, bleibt gewonnen auff ein wochen werck mit einer pfannen, alle kosten abgezogen summa 75 d:r

2.

Nyköping den 22 Juni 1639.

Begär fullmakt att uppsöka platser för nya saltsjuderier och bemyndigande att anställa en byggmästare.

Hochwohlgeborner genädiger Herr. Ew. Exell. haben nuhn-mehr so wohl auss dem beygefasten verschlag wie auch den augenschein selber genädig zue ersehen, wie weit die sachen der saltzbroben nuhnmehr gelanget seint, also dass ess nuhnmehr ahn weiterer fortsetzung zum grossen wercke undt Ew. Exell. genädigen fernern disposition einzig beruhen thut. Weillen den herr Krug eifferig undt instendig umb dimission undt fortsetzung seiner reise ahnzuhalten gesinnet, also bitte ich nicht weniger underthänigst, Ew. Exell. wollen genädigest meinen pass zu fortsetzung meiner hochnötigen reise verneuwren lassen, weil die zeit mehrertheilss mit diessem wercke zubracht ist, undt dafern, wie ich nicht zweiffle, ich auff solcher reise zue fortsetzung diesses hohen werckes einige dienste verrichten kann, soll solches underthänigst undt allerfleissigst in acht genommen werden*). Sonderlich undt vor allen dingen ist ein guhter verständiger bauwmeister, so solcher wercke erfahren, hochnötig, welchen, so mihr commission gegeben würde, ich nebenst herren Krugen verschaffen undt mit mihr bringen wolte, welcher auch in viehlen anderen künstlichen berckgebauwen undt machinen dem reich sehr nützlich sein solte. Wass sonst Ihr. Exell. mihr weiter genädig auffzutragen undt zu verrichten ahnbetrauwen wirt, sollen sie meinen underthänigen fleiss allezeit genädig zu spüren haben. Datum Nicoping den 22 Junii anno 1639.

Ew. Exell.

underthenniger dienner

Davidt Friederich von Siegerott mp.

*) Fullmakt för D. F. Siegroth jämte en medhjälpare (dennes namn ej ifyllt) att resa ut i Uplands, Ålands, Södermanlands och Smålands skärgård och undersöka möjligheterna för saltsjuderiernas anläggande, dat. 6 Sept. 1639. Rikaregistraturet. En föregående fullmakt af 24 Aug. talar endast om Stockholms skärgård; den är utställd för Siegroth och »saltgreffuen» Otto Krug.

Återkommen från en resa till Åland; ämnar nu undersöka möjligheterna för saltverks anläggande i Östgötska och Småländska skären. Vattnets salt-halt i olika trakter. Sänder en förteckning på lämpliga platser i Uplands och Södermanlands skärgård.

Hochwolgeborner genediger Herr. Ew. Exell. werden hiermit underthenig zue vernehmen haben, dass ich den 12 Octobris wieder von Alant in die Ubländische scheren mit Göttlicher hülffe undt zimlichem wintt ahngelanget bin, undt weilen ich resolviret, meine commission*) follents nach Schmalandt zue verrichten, desswegen alle örtter in den scheren fleissig erkundiget, ist aber inzwischen ein solch ungeheuwer undt ungestüm sturmweather eingefallen, sonderlich den 20 Octobris, den wier einen solchen harten sturm anstehen muss, dass wo Gott nicht sonderlich unss genädig gewesen, wir den toht vor augen hatten, den wier ancker- undt bottloss waren, auch mitten in die klippen bey Herrhamer getrieben wurden, da den die jacht zimliche stösse ausshalten müssen, wier aber gleichwohl noch dass leben durch Gottes hülffe, so durch wunderliche mittel unss errettet hatt, darvon brachten. Weillen den daglich contrarie winde, die jacht auch nicht so balt wied[e]r zue repariren war, ale habe ich mich den 25 mit grosser gefahr undt mächtigem sturm ahn landt auff Aschköh [v: Askö] undt ferner nach Trossa bringen lassen, der meinung, die Östgottische und Schmalandische scheren über lant zue besichtigen. Kann derohalben keine relation schliessen, ehe ich dieselben scheren fisitiret [!] habe, weillen ich befinde, dass wo weiter wier hinnauff ost- undt norttwarts kommen, die wasser schwacher, wie weiter wier aber südlich undt westlich kommen, die wasser stercker von saltz werden, wie dann meine relation weitleufigt demonstriren wirt. Weillen aber interim under diessem suchen undt brobiren die beste zeit hinwecklaufft, der winter herbey tritt undt dass pfannensetzen beschwerlich fallen will, wass dass maurwerck ahnlanget, als befinde ich hoch rahtsam, dass diesse völker so lange biss zue anderrer gelegenheit in den bequemmesten scheren, so noch zur zeit erkundiget, zue wercke gestellet werden möchte; den ob man schon darnieden bey Kalmar oder Westerwick stercker wasser

*) Se sid. 395, not.

vermuhet, wirt doch schwerlich daselbest diesen herbst etwass verrichtet werden können. Undt haben Ew. Exell. kurtzlfch zur nachrichtung, das zwar auff Alant treffliche gelegenheit von holtz, örtern und materialien, ess fallen aber die wasser schwach undt gahr mutabell, wegen der beyden haffe, nemlich der Sinus Botnicus undt der Sinus Finnicus, wie auch viel frische quellen auss dem landt, welche mit norden undt ostlichen winde nichtss als frisch wasser bringen; halten die wasser kaum zum zeiten $1\frac{1}{2}$ loht, undt mitten auff den haff nicht $1\frac{1}{2}$ q. Die sterckesten wasser aber, so wier noch zur zeit befunden, seint umb Lantzortt. Da halten sie steiff 5 q. in gemein, mit sudtwesten wint $1\frac{1}{2}$ loht. Schöne gelege[n]heiten seindt auch dass werck nahe beisammen zue setzen undt mit holtzung zu versorgen, wie Ih. Exell. auss inligenten NB. zu ersehen haben. Under allen diessen insulen ist keine, die nicht vollkommen mit holtzung und allen 10 pfannen versorgen undt in perpetuum mit holtz underhalten kann, wan nuhr die austeilung darnach gemacht wirdt. Wen man aber dass werck noch neher zuesammen ziehen wolte, ist Thuröh undt Ascköh pastant undt gelegenheit genug 60 pfannen zue setzen; müssen aber andere örtter mit holtzung darzue gelegett werdenn.

Die Ublendische scheren seint sehr mutabell ahn halt dess saltzess; wie ess sich nun in den Schmalendischen scheren befinden wirtt, soll alless underthennigestess fleissess notiret und berichtet werden, denn ich morgen, wilss Gott, mich naher Westerwick undt follentz nach Ölandt zue begeben resolviret binn, undt alssdenn Ew. Exell. vollkommen relation mit ehestem negest göttlicher hülffe zue thun. Hiermit Ew. Exell. etc. Datum Nicopingen den 28 Octobris anno 1639.

Ew. Exell.
 undertheniger diennner
 Davidt Friederich von Siegerott mp.

Påskrift: Præsent. Tiddöön den 2 Novemb. anno 1639.

Bil.

Verzeignuss der vornemsten gelegenheiten zum saltzwercke in den Ublendischen und Sudermanlendischen scheren undt insullen dienstlich befunden:

In diessen scheren undt insullen ist sehr schöne gelegenheit zu pfannen undt leckwercken, und halten die wasser zum allergeringesten 1 loht, zum zeiten 5 q. bissin 1 ¹ / ₂ loht.	Thuröh,	(15	
	Ascköh,	13	
	Uxellöh,	8	
	Schwertzöh,	6	
	Fiffungen,	5	
	Ringssöh,	13	
	Long öh,	6	150 pfannen,
	Gramb öh,	5	mit zugehörigen leck-
	Haffs öh,	7	wercken.
	Gaull öh,	8	
	Müss öh,	6	
	Nembt öh,	12	
	Ornn öh,	15	
	Utan öh,	20	
	Röhn öh,	6	
	Lijss öh,	5	

Wen man nach gelegenheit der höltzung einer jeden insull pfannen zueordennen solte, ist der verschlag wie folgt:

Diesse austheilung ist also zue gemeintt, dass zwar auff den insullen mehr pfannen gesetzt werden konten, es ist aber die holtzung betrachtet worden undt also überschlagen, dass ein jetwede insull ihre holtzung in so viel theile getheilet werde, das ein jede pfanne so viel habe, dass sie sieben jahr aus ihrem zuegetheilten theill, welches auch in sieben theille getheillet werden muss, sich zue underhalten habe, dass wenn sieben jahr umb seintt, man wieder an dem ersten theill kann anfangen zue hawen; dieweill dass saltzsieden merentheils in kein holtz undt reiswerck bestehet, wext ess in sieben jahren wieder auff.

4.

Muskön den 9 Mars 1640.

Om materialier till saltverksbyggnaden på Muskön.

Höghvälborne nådighc Herre, Eders Exellens skall *etc.* Och foghar Edhers Exellens härmedh undhertienstlîghen att förnimma. det jagh Eders Exellens migh medgifne breff till välborne Gustaff

Horens landbofougte på Häringhe, förmlände om några nödighe materialier, öfversündt hafver, doch inthet träffat fougten Davidh Hanson sielf hiemma, uthan hustrun, hvilken inthet kunde sigh sådant medh alfvar uppå tagha uthan sin mans vätskaph och villia, och emedan iagh förmenar fougten nu skall vara i Nykiöpingh, ähr min undhertienstfitighe böön och begiäran, det Edhers Exellens nådighest ville muntelighen der befalla fougten, att deer han icke sielf kan affkomma, måste han medh denne min uthskichkade skichka breff till sin skrifvare eller någon hans fulmächtygh der på gården, att jagh medh åkföret (det nu snart förbij ähr) kunde dem framföra låta. Och elliest hafver jagh förnummit deer vara någhra tälfter såghebräder i förråd, som kunde till effventyre andra försålde varda; Edhers Exellens nådighest techtes att jagh dem för samma peningar framför andhra kunde beholla. Elliest hvadh timber som böndherna undher gården lydande hafva låfvat till bruket icke måtte (dett man befruchtar) blifva förvägradhe att framföra. Medh ödmuik begiäran, Edhers Exellens af högh gunst och nåde nådigest techtes migh medh min uthskichkade medela härpå ett nådigt svar, emedan detta ährendet ähr migh högdt aff nödhen. Kan Edhers Exellens härmedh längher icke bemöda uthan vill *etc.*

Edhers Exellens
till all villigh och redebogen
tienst så länge jagh lefver
Davidt Friederich von Siegerott mp.

Datum Muskön den 9 Martzi anno 1640.

5. (*Egenhändigt.*)

Trosa den 27 April 1640.

Har för isens skull ej kunnat komma öfver till Muskön. Skall hämta kalk, sten och bräder från Häringe. Önskar köpa Näsgård af kronan.

Hochwolgeborennerr genediger Herr. Ew. Exell. underthen-nieg zu avisirenn kann ich nicht underlassen, wie das ich bis dato noch nicht wegenn des eises habe überkommen können, welches nuhnmehr erstlich begiunt hinwek zu gehen mitt diessem windt. Doch verhoffe ich, das nictes versaummett seinn wirt undt die arbeit, so viehl wegenn vorsht stein undt kalch verrichtet wer-

denn könnenn, seinnen vorttgangg habe; undt weill ich wohl weiss, das ahn kalck undt steinnen wie auch sagebretternn der meiste manngell, werde ich von Heringenn mitt schuhtenn undt bötenn noch etwas hollenn lassenn. Ich werde auch ehrstes dages I. Exell. herrnn sohn umb brette undt kalch wie auch etwas stroh pershonnlich ahsuchenn. Binn also der hoffnung, was mitt dem schlimmen eisse nicht hatt konnen zuwege bracht werdenn, nuhn Gott lob mitt offennwasser nicht versaumbt werdenn soll, darzu sich auch Ew. Exell. zu verlassen habenn. Sonst ist zu Ew. Exell. meine underthennige bitte, mihr die genade zu erzeugenn undt mitt einn paar wortten zu verstenndigen, ob etwas darran, das die Cammer Näsartenn verkauffen will oder schonn zu verkauffen ausgelobet hatt, welches in gantz Stockholm das geschrei ist; wenn demme also were, wolte ich underthennieg gebettenn habenn, das mihr doch derselbige vor einnem andernn vor gleichmessige bezahlung möge gegonnett werdenn, denn ich Gott undt guhte leutte zu hülff nehmen undt der Kron recht darvor thunn. Bitte underthennieg, Ew. Exell. wollen mihr diesses mein petitum nicht in ungenaden auffnehmen, sondern mein genadigerr herr sein undt verbleibenn, welche sein Exell. ich hiermitt *etc.* Datum Trosa denn 27 Aprilis anno 1640.

Ew. Exell.
underthenniger dienner
Davidt Friederich von Siegerott mp.

6.

Muskön den 26 Augusti 1640.

Saltverket ännu ej färdigt på grund af brist på material. En präm bör anskaffas till transporter. Otto Krug väntas till Muskön.

Höghvålborne nådhighe Herre, Eders Exellens skall *etc.* Näst foghar jagh Edhers Exellens undhertienstlighenn at förnimma, at vörchket står ähnu vedh det förra fund, som jagh Edhers Ex:tz senast munteligh refererade, ehuru denn eena kistan väll var så vit färdigh och til gångz kommen, men dee andre tree ähra ähnnu ofärdigha för brädher och halmlösa skull. Betachkar Edhers Ex:tz undhertienstlighenn, at Edhers Exellens nådiget effterleet migh at låta skiära röörhvassen vedh Häringhe, ändoch jagh ännu inthet hafver kommet dertill, uthan förmenar medh aldräförsta

skichka effter honom medh dee små lādhiorna. Och emedhan jag hadhe högt af nödhen een af dee store prāmar, som kunne bära 100 tälfter brādher, lät jagh senast hoos Admiralitetet vänlighen anholla och een sådan prām begierte, hvilken migh och tilsades men ännu inthet framkommen, uthan såsom min fulmächtig skrifver blifver han dagh från dag uppehollen, och dee små lādhiorna kan jagh för stor bekāstnat skull medh folch at holla på dem inthet skichka effter några brādher, och elliest kunna inthet mychket dragha. Bekom jagh och senast i Stocholm een annordningh till befalningzmannen öfver Sootholms häradh på någon halm, hvilken jagh strax honom tilhanda förskichkadhe och skrifteligh begiärade, att hann ville komma hijt till bruket och taga prob aff halmen eller skrifteligh resolvera, om han sådant förskafa kunde, dett han inthet hvarken skrifteligh eller munteligh efterkommet hafver; vet jagh derföre inghen rådher eller medel, huru jagh migh härutinnan förholla skall. Åhr derföre min undhertienstflitighe begiäran, Edhers Ex:tz nådhigest ville vara migh behielpeligh, at jag finge prāmen snart hijt, at jagh kundhe medh första skichka effter brādherna, såsom och een befallningh till fougten, att han strax förskaffar fram halmen, på det vij värchket des snarare kunde giöra färdigt och det finge hafva sin tidh at draga uth färgan af materialierna. Eliest befructar man, vintern lär giöra oss någon afbrech. Hvadh den kistan vedkommer, som färdigh åhr, befinner hon sigh alle dagar bättre. Hvadh anbelangar dee commissarier, som hijt till värchket komma skole, befinner iagh dem ähnnu inthet vara af nödhen, förāhn värchket åhr fult färdigt. Elliest medhan jagh dageligh förvänter Her Otto Kruuch och förvist veet, at han åhr på väghen, såghe jagh gierna, att han dåå vore medh tilstādhes, eller dee ville så länge förtöfva, till thes värchket vorte nämmare färdigt. Detta jagh Edhers Ex:tz icke hafver kunnat förholla, och vill nu *etc.* Datum Musköön den 26 Augusti 1640.

Eders Exellens
altidh till all villigh och redhebogen tjenst
Davidt Friederich von Siegerott mp.

7. (*Egenhändigst.*)

Stockholm den 7 Juni 1641.

Har på regeringens befallning inspekterat saltverket på Muskön och redogör för dess tillstånd. Många af det införskrifna arbetsfolket afskedade.

Auff der hochlöblichenn undt wolgeborennen Regirungsherrenn genadigenn befellich habe ich mich nach Muskö begebenn, selbiges wercks zustant zu erkundigen, weill aber derr Bauwmeister Kunzrock ebenn naher Stockholm verreiset gewesen, habe ich seinne meinnung oder beschwer nicht vernehmen können, also nuhr alleinne bloss die wercke besehenn undt der völcker beschwerden ahngehörrett, welche beschwerden, weill ich dieselbigenn considerabell befindenn undt auch alleinne nichts darinnen verrichtenn können, habe ichs zu weiterrem verhörr verschiebenn müssen, nuhr alleinne disses nachvolgende kurtzlich underthenig zur nachrichtung notirett.

Die gebauw ahnlangentt ist das alt pfannenhaus mitt ahnstossung einnes neuwenn hauses vergrosset zu drey pfannen, so darinnen stehenn, aber noch nicht vollkommen fertieg. Ahm leckwercke ist nichts weder ahn der lennge noch ahn der höhe etwas verendertt, sonndernn nuhr obenn under dem dache die kastenn undt noch einn reihe ströhe, so von einnem kastenn oben auff denn dache betreufft werdenn und die gradation auff denn dache habenn soll, ferfertigett wordenn, es befindenn sich aber die wasser inn dem undern kastenn, welche mitt denn oberenn nichts zu thunn haben, viehl stercker als die oberenn, undt berichtenn die saltzsieder, das sie einn schön saltzs darraus gemacht, der bauwmeister aber gelbachwartzs saltzs nach Stockholm geschickt, zu was intenntion ist gaar nachdencklich. Mitt denn pfannen zum siedenn, gradiren undt coaguliren ist er noch nicht fertieg, mangeltt auch ahn materialien nicht, lautt des bauwschreibers mihr gegebennen relation und voratzs extract; wie baltt aber solch werck nuhn möge verfertigett werdenn, mag er viehlleicht selber nicht wissen, dieweill er so oft mutiret, denn einnen dag bauwet undt den andernn wieder einreisett.

Was die vöckerr ahnlanngentt ist ihr meister beschweer, das niemantzs von der obrikeitt wegenn alhier, demme sie in allerhant vorfellenn ihre noht vortragenn, undt der sie vor unbillikeit schützen hanthaben möge. Die saltzsieder, so herr Krug ins

lantt bracht, sambt etzlichen andern hantwerckern hatt der bauwmeister abgeschafft undt will solche nicht bey dem werck habenn, wie solches ihre zettell ausweisen. Begerenn derowegenn underthennigest genadige dimissionn nach Deutschlant mitt der underthennigen erbitung, dafernne man sie etwann sonst im lannde zu gebrauchenn gesinnett, seyenn sie noch willieg undt erbietieg underthennige diennste zu leistenn. Der alte zimmermeister Hans Muck undt der vorige bauwmeister, M. Hanns Fronck, welche der bauwmeister auch nicht habenn will, bittenn auch umb genadige erlassung undt erbiედenn sich ebennmässieg, dafernn man ihrer dienste anderwertz bedurfftieg undt ihnen ihre weiber herreinn verholffen werdenn möchte, sich willieg gebrauchen zu lassenn.

Es lest der bauwmeister zwaar die castenn verfertigen im leckwercke, ist aber wenig aparentz, das er selbige gebrauchen wirt, weill sie truckenn stehenn undt gantz verreissenn. Was nuhn etwan seinne intenntion, wirt er nebenn anderm was er ahnzubrinngen selber zu berichtenn wissenn, weillen er persohnlich alhier. Habe also auff dismahl mehrers nicht zu berichten als underthennieg zu bittenn, das die armmen leutte, so abgedanckt und nuhnmehr mitt ihrenn weibernn alhier zu ihrem und herren Krugenns beschwerr liegenn, möchten genadige resolution bekommen, wie es mitt ihnen gehalten werdenn soll. Datum Stockholm den 7 Junii anno 1641.

E. Exell.
underthenniger dienner
Davidt Friederich von Siegerott mp.

Påskrift: Præsent. Holm. 3 Julii 1641.

8. (*Egenhändig.*)

Åbo den 1 December 1641.

Har efter en håftig storm ankommit till Åbo och undersökt vattnets salthalt i dess skärgård samt fyndigheter af marmor, järn- och kopparmalm. Skall besöka bergverken i Finland.

Hoch- undt wolgebohrenner genadiger Herr. Ew. Exell. werdenn hiermitt underthennieg avisirett, das nachdem ich mich den 15 Novembriss im nahmmen Gottes mitt meiner jacht aus denn

scherenn zur seh über das haff begebenn habe, im willens vorse erste nach Abo zu lauffenn, ist mir aber auff jenseitt Croppo [v: Korpo] der wintt sehr nortlich gegen gewesenn, also das ich meinen kursch recta auff Kimitö genommen undt, Gott lob, glücklich undt gleichsam spilent den 17 aldar ahnkommen. Ob ich nuh zwar benebenn dem fogett daselbest allenn fleiss gethann, etwas in ahnbetraugettenn I. Exell. bewustenn sachenn zu verrichtenn, hatt solches aber wegenn des geschwinndenn einfall des wintters, welcher nicht alleinne das lant mitt ellenndieffem schneh, sondernn auch die scherenn zwischenn Abo also mitt eiss belegt, das man weder zu lande noch wasser forttkommen können; habe also diemahl weiter nichts verrichtenn können, als die wasser diesser ortten in acht zu nehmen undt denn wegenn des marmels mich aller gelegenheit so viel mügellich zu erkundigenn.

Was die wasser ahnlangt, dancke ich Gott hochlich vor die guhte ahnzeigung; die wasser halttenn das gantze haff über zwischenn den Schwedischen scherenn undt Alantt mehr nicht als ein loht, mitt northwestenn wintt, der damahllenn starck wehette; auff der ander seitten fanngen die wasser bey Corpo ahn algemach stercker zu werdenn. Halten in Jungffersuntt undt runt umb Kimitö 2 loht vollkommen, ohne underscheitt der winnde, im haffen vor Kimitö recht ahn der brückenn genommen halten die wasser $1\frac{1}{2}$ loht mitt frost undt schnehe wetter, auff der norderseite, wo man sich über setzenn lest nach dem fastennlande, halttenn die wasser ebenmässig $1\frac{1}{2}$ loht. Wass nuh sonst weiter in den scherenn besser auffwartz zu vernehmen, soll mitt nehestem erkundigett undt underthenig berichtet werdenn.

Was aber ahnlangett denn marmell, so fernne Ew. Exell. selbigenn wollenn brauchenn lassenn, kan dasselbige gaar profitlich undt ohnne grossenn unkostenn geschehenn, dann der steinn schneidieg undt mitt keillwerck sehr wohl zu gewinnen ist, es muss aber auff beydenn seittenn abgeraumett werdenn, also dass man auff 3 seittenn darzu kommen kann, undt dieweill das jenige, was abgereimett werdenn soll, einn schöner weisser allabasterstein ist, welchenn man alhier vor kalksteinn gebrauchett, undt derselbige sich auch in bilthauwerarbeit hauwenn undt hantirenn lest, als wirtt sich diese abreummung gnuksam belohnnen, sonderlich wen ein guhter meister das werck under die hennde bekommbt, so selber nutzen darvon zu habenn gedenck, darvon dan weiter mitt I. Ex. underthenig communiciret werden soll. Alleinn were mein geringe vorsorge, wen es Ew. Exell. also beliebette, das

dem fogett ahnbefohllenn wurde noch diessen wintter etwas zim-
mer zu einner kleinnen stube undt reitschafft zu einner schmitte
daselbest im voraht zu schaffenn, so kontte man im vorjahr straxs
ein ahnfanng machenn etzliche werckstücke zu gewinnen. Wie
nuhn solches Ew. Exell. geliebenn wirt, habenn sie zu befehllenn.

Was die ertze ahnlanngett, habe ich ein eisenstein so zim-
lich guht, so alhier auff Kimitö gefunden sein soll, zwaar bekom-
men, den ortt aber habe ich wegenn des schnehes nicht besehenn
konnen. Sonst ist auch ein kiss vorhanden, so sich etwass auff
kupffer ahnlest; habe ebenmessieg nichts dismahl besichtigenn
können, habe aber verlassen etwas heltzs dahin zu führenn, damitt
man hiernegest besser schürffenn möge. Ich will auch, so balt
ich sehe, das etwas zu verrichtenn ist, mich selbstenn dahinn be-
geben mitt hoffnung zu Gott, Ew. Exell. werden mein underthä-
nigen fleiss undt schuldikeitt genedieg hiernegest verspüreenn undt
nicht in ungenadenn auffnehmenn, das jetzo nichts mehr ver-
richtet. So baltt ich meinne sachenn im schergarten etwas, so
viehll mütlich undt diesser zeitt halbenn verrichtet werden kann,
ahngesteltt habe, will ich mich auff die vornehmesten berckwercke
begeben undt denn per posta nach Schwedenn; alsdenn verhoffe
ich in allen sachenn Ew. Exell. weitleufftigernn undt bessern
muntlichen bericht zu brinngen. Ew. Exell. hiermitt *etc.* Datum
Abo den 1 Decembris anno 1641.

Ew. Exell.
undertheniger dienner
Davidt Friederich von Siegerott mp.

9. Åbo, slutet af Juni eller början af Juli 1642.

Begär rikskanslerens mellankomst, på det att två kronohemman, som partici-
panten i saltsjuderiet Per Vigellius upptagit ur ödesmål och som Claes
Tott nu söker få köpa, måtte blifva för V. behållna. Saltkällor funna i
Österbotten vid Vasa.

Höghvålborne Nåde Herre, Her Axell Oxenstiärna, Rijkz-
cantzler, höghgunstige patron. Eders Excellenz kan jagh näst

etc. ey oförmålt låtha, hurusåssom jagh näst för mitt affresande ifrån Stockholm haffver förnummit aff een zedel, som s. her Åke Tottz bokhållare haffver uti Räkningecammaren inleffrerat och migh sedan öfverleffrerat, att välborne her Turo Bialcke skall vela på her Claes Tottz vägner kiöpa tu små crone- och ödeshemman uti Sårpo by i Pargas sochn belägne under hans gårdh Järmö, och oansett Cammaren hafuer då migh samma zedell presenterat medh befrågan, om samma hemman voro utsedde och deputerade till vårt påbegyntte saltvärck eller ey, så haffuer jagh likkväll migh då icke kunnat derpå resolvera, medan migh ey kunnigt var, huilcka ortter och plattzser mijna participanter, som landzsens lägenhet bätter kunnigh är, haffua intagitt och utsedt till att bebyggia. Så aldenstundh jagh nu förnimmer, att samma Sårpo cronohemman ähre icke allenast aff oss, effter som våre giffne privilegier innehålla, deputerade och för längst uthsedde till saltvärckenz uprättelse, medan på samma ortt är det dugligaste vatn och någon myckenhet på materialier, uthan och att samma hemman ähre för tu åhr sedan aff öde uptagne aff min participant Doct. Peer Vigelio under ett manttal och hemman på fyre åhrs frijhet, medan der ringa lägenhet är och de länge förlammade varit hafua, efftersom E:rs Excellentz aff bijfogade copia aff Hans Excellentz Rijkzdråttzsens, dåvarande her Gubernators, härom giffne tilståndz och frijhetzbreff haffver höghgunsteligen att förnimma; derföre haffuer jagh icke kunnat underlåta E:s Ex:ns härom uti underdånighet tiidigt at förståndiga medh ödmuik böhn och begiäran, E:s Excellentz tächtes aff högh gunst och nåde sådant kiöp i tiidh förhindra och icke tilstädia her Claes Tott eller någon annan at kiöpa de gottz och hemman, som saltbruken skole byggies uppå, och i synnerhet beste Sårpo cronohemman, som han nu till kiöps begiärer, huilcket min participant Doct. Peer siällff aff öde uptagit och till saltvercken utsedt haffuer, såsom och nu åbor och besitter, uthan håller att E:rs Excell. höghgunsteligen tächtes vara honom så beforderligh, att han, Doct. Peer, kunde fåå samma sin gårdh niuta och behålla fritt och frälst för sigh och sijna effterkommande arffvinger för den tjänst, han allredo uti tollff åhrs tiidh uti den Finske hoffrätten giortt haffuer och ähn häreffter giörandes varder, så och för det han till detta saltvärckz uprättande och fortsättiande allt sitt goda, han äger, haffver ospartt och allredo een godh deel dertill anlagt haffuer. Och såssom E:rs Excell. haffuer migh på hans vegner härom höghgunsteligen förtröstningh giordt; altså ähr jagh så väl som Doct. Peer i den un-

dertiänstlige och stadige förhopningh, det vij häruppå ett gunstigt och önskeligit svar bekommandes varde.

E. Exell.
undertheniger dienner
Davidt Friederich von Siegerott mp.

Postscriptum.

Nya tiänder ähre desse, att uthi min absens haffver vår utskickader och fulmechtigh opfunnit någre saltkällor uti Österbotn tre mijl ifrån Vaasa up i fasta landet, iblandh huilcka een ähr rätt godh funnin, aff huilcken och mijne participanter haffua vatn bekommit och proff låtit giöra, och är saltet deraff bliffuit rätt godt, sniöhuitt och välsmakat, och förmodar jagh, att den skall bliffua ymnigh och rijk, när det friska vatnet bliffver ifrån stuckit. Jagh ährnar och medh det allra första migh dijt begiffua och derom beställa, huadh dertill kräfvess, och sedan vill E:rs Excellentz jag uti underdånighet derom vijdere avisere*).

10.

Åbo den 8 Juli 1642.

Om saltkällorna i Österbotten (jfr N:o 9) och saltsjuderterna i skärgården. Tegel bör skickas öfver från Åland. Begär fullmakt att resa upp till Österbotten.

Hochwohlgebohrner gnediger Herr. Ewere Excell. werden unterthenig hiermit advisiret, dass ich stracks, sobald ich ahnkommen bin, die fröliche zeitung von unsserm aussgeschickten diener bekommen, dass sich ahn etzlichen unterschiedenen ortten in Österboten im fasten lande, drey meill von Wasa, saltzquellen befinden, darvon er dass wasser mitbracht hatt, undt ist in der proba schöne reine weiss wohlschmeckendt saltz befunden. Ess ist aber mit wildenn wassern vermengen, also dass es nuhr 2 loth helt. Undt

*) Brevet är odateradt. För saltfynden i Österbotten redogöres något utförligare i ett bref af 8 Juli 1642 (N:o 10), som därför torde vara uppsatt senare. Den med N:o 9 följande kopian af Per Brahes frihetsbref för Vigellus är visserligen vidmerad den 5 Juli, men detta kan bero därpå, att denna kopia af ett eller annat skäl blifvit utskrifven först senare.

ist vermuethlich, wan die wilten wasser abgegraben werden, dass mit Gottes hülffe die quellen stärker sein werden, desswegen ich mich dahin verfuegen undt alles selber besichtigen undt ferner relation darvon unterthenigst thun will.

Wass sonst ahnlanget dass werck in den scheren, wird kein fleiss noch kosten gesparet. Ess ist aber grosse hinternuss wegen tagswercke zu bekommen, sonderlich in disser zeit. Auch ist man mit ziegelsteinen trefflich verlegen, weill die alhier geschlagene gantz murb undt untuchtig; derowegen unterthenigst bittendt, dass wier möchten 30 oder 40 tausendt stück von Alandt aussagefolgt überkommen, entweder zu gnediger hülffe oder vor billiche bezahlung, welches dan mit einem brieflein ahn den vogt daselbst erst befördert werden könnte.

Weilln ich auch von meinem nach den saltzquellen abgefertigten vernehme, dass gar ubell fortzukommen undt auch die statthalters ohne instruction oder befehlich wenig beforderung leisten können; als wehre hochnötig, dass mit ehistem mir der hochlöblichen Regierung instruction oder vollmacht beneben einem befehl ahn die stadthalters aller ortten, dass mir undt meinen unterhabenden gebuerlich fortgeholfen undt die handt geleistet werden möge. Ich ahn meinem orthe will weder zeit noch gelegenheit, solche hohe sachen zu erkundigen, verseumen, sondern in kurtzem gnugachtige relation thun. Desswegen dissmahl etc. Datum Abo den 3 Julii anno 1642.

Ewer Excell. undt Gnaden
undertheniger dienner
Davidt Friederich von Siegerott mp.

11.

Åbo den 2 Augusti 1642.

Nyss ankommen till Åbo. Saltverkets tillstånd.

Hochwohlgebohrner gnediger Herr. Ewer Excell. werden unterthenigst avisiret, dass wir, Gott lob, den 30 Julii wohl undt glücklich in Abo ahnkommen, undt wirt der herr hoffmeister ehstens naher Kijmithöo verreisen undt alle gelegenheit besichtigen, dahin ich ihme folgen werde undt ahn meinem fleiss zu

Ewer Excell. gnedigem gefallen nichts ermangeln lassen. Beim salzwerck alhier stehet es, Gott lob, wohl, nuhr alleine dass mein abwesen etwas ahn holz-vorrath verseumet, welches aber balt remedirt werden soll. So bin ich auch im werck præparatoria zu machen, das gradation-werck ehstens ahnzulegen. Gott der Herr wolle glück undt segen darzu geben. Mein hohestes beschwer ist, dass mir die pfannenschmiede auff dem halse liegen, undt kan ihn[en] keine arbeit wegen mangell ahn blech geben; wollen doch ihre volle gelt haben. Bitte derowegen unterthenigst, dass doch nochmahln erinnerungs- oder befehluungs-schreiben ahn herren Carll Bonden abgehen möchten, das mit aller eyll etwas blech übergesendet werden möge. Ess wirt sonst ein merckliches verseumet undt die völder der Crohn zu grossem schaden erlassen werden müssen. Diesses Ewer Excell. auff dissmahl etc. Datum Abo den 2 Augusti anno 1643.

Ewer Excellenz
 underthenniger dienner
 Davidt Friederich von Siegerott mp.

12.

Terfsund den 6 November 1643.

Har mottagit ett bref från rikskansleren af 22 Okt. och skall i enlighet med dennes befallningar träffa anstalter för hans afidne hofmästares begrafning. Rikskanslerens saltverk på Kimito och dess ordnande.

Hochwohlgebohrner gnediger Herr. Ewer Excell. gnediges schreiben sub dato den 22 Oct. ist mir den 5 Novembr. zu Terffsundt beim saltzwerge wohl behendigt worden, darauss ich Ewer Excell. gnedigen willen undt meinung in einem unt anderm gnugsamb verstanden. Bin auch willig als plichtig solchem allem nach mugligkeit nachzukommen, daran Ewer Excell. gantz keinen zweiffell haben wollen.

Wass seel. Anthoni begräbnuss ahnlanget, habe ich zwar mit Peter Anderson noch nicht zu sprechen kommen können, weil wir alle beide wegen des winters, so sehr hartt alhier eingefallen, arrestirt seint, dass schwerlich wegen des eises einer zu dem andern kommen kan; doch bin ich der meinung, dass mans wegen

zeit undt gelegenheit, best man kan, in der sochens-kirche die legerstätt bestelle undt die leich dahin bringe. Ess sey dan, das Peter Anderson etwas dargegen so considerabel einzuwenden hette, soll aber doch alles moderirt werden, dass Ihr Excell. kein überflüssiger kosten undt auch dem seel. hoffmeister mögliche ehr nach disser gelegenheit widerfahre.

Wass Ewer Excell. salzwerck ahnlanget, ist alles dass jenige, so Ihr Excell. begehren ahn mich in ihrem schreiben, schon lenget bestellt undt alles fertig biss auff die pfannen, undt hette man schon vor 3 wochen sieden können, wenn es nicht daran gemangelt hette. Nuhn aber die blech vorhanden, ob sie wohl noch nicht alhier bey der schmitte, soll doch nichts versäümet werden, dass in kurtzem alles in vollem gange sein soll, so mir Gott das leben undt gesuntheit gönnen wirt. Undt haben sich Ewer Excell. umb keinen andern Directoren zu bekummern, sondern wollen es verbleiben lassen, wie ichs angestellt habe undt ferner ordnen werde. Ich habe E. Excell. einen guten salzsiedermeister, so ein Teutscher, dahin verordnet, welcher nicht allein mit dem salzsieden zu bestellen, sondern auch mit dem baw- undt bompwerck umbzugehen weiss. Selbiger soll nicht allein die völker unterweisen, sondern auch selber mit arbeiten undt nach meiner instruction, so ich Peter Anderson gegeben, alles dirigiren undt, weill es eine klein distanz zwischen Kijmithöo undt Terffsundt, soll von mir auch ahn inspection nichts ermangeln, darzu sich Ewer Excell. gnedigst verlassen undt desen sich versichern wollen, nuhr allein dass der vogt mir die handt beudt in billichen undt notturfftigen sachen, undt auch dass ich die rechnunge der dagzwercken, bawkosten, holtzfuhr undt pretium auch wass wieder einbracht wirt rechnung bekommen möge, damit ich sehen könne, wie sichs gegen unsserm wercke verheldt, ob Ihr Excell. mit mehrerem oder geringerem kosten zu kommen, damit ich mich bey zeit darnach richten undt Ewerer Excell. fundamentaliter berichten könne. Undt wie wohl ich ahn Peter Anderson keine untrew verspüre oder ein missdacht habe, so ists aber mit solchen wercken schr sorgfältig, undt kan leicht etwas zu viel oder zu wenig gethan werden, dass man darnach dem wercke, so doch unschuldig, zuschreibet. Dissem allem vorzukommen will ich mich zum höchsten befeissigen. Nuhr dass mir mit ein par wortten möge ordre gegeben werden unter Ewer Excell. handt, mich solcher sachen, so weit dass saltzwerck sich erstreckt, ahnzunehmen undt meinem rath undt gutdüncken folge geleistet werden möge, so will ich zu

Gott der hoffnung geleben, dass Ewer Excell. keinen schaden, sondern vielmehr den segen Gottes, so er dissem gantzen königreich mittheilt, in kurtzem selber erfahren undt so viel besser werden demonstrieren undt andre zu solchem nutzlichen werck zu animiren uhrsachen undt ahnlass bekommen.

Ewer Excell. darmit *etc.* Datum Terffsunt den 6 Novembr. anno 1643.

Ewer Excell.
undertheniger dienner
Davidt Friederich von Siegerott mp.

Rikskanslerens påskrift: Sigerodt, præsent. zu Stokholm den 10 Decemb. anno 1643.

13. (*Egenhåndigt.*)

Slutet af 1645?

Om undersökning af en saltkälla vid Göteborg.

Allerunderthenigeste Erinnerung wegen des Gohtenburgischen saltzbrunnens.

Nachdem vor rahtsam letzs ahngesehen wordenn, den winter zu erwartten undt bey hohester kältte die proba zu nehmen, wen alle wildé wasser verstopfft undt coaguliret, welche zeitt nuhn mehr vorhanden, undt auch jetzs bericht einkombt, das die quelle gantze reinn für sich selbst offenn stehett, als ist diesse zeitt in acht zu nehmen ein rechte proba zu suchenn. Wo es nuhn I. Kon. May. also belibenn wirtt, bin ich paratt in aller underthenikeit mich dahin zu verfügenn, wo mihr pass undt nodurfftige zehrung genadigest ertheillett werdenn, welches Ew. Exell. undt Greffliche Genadenn nach dero hohenn verstantt undt guthbefundung genedieg zu befordernn wissen werden.

Ew. G. Gen. undt Exell.
undertheniger dienner
Davidt Friederich von Siegerott mp.*).

*) Ett memorial för S. att resa till Göteborg för att undersöka en nyss funnen saltkälla, dateradt 23 Sept. 1645, finnes i Riksregistraturet.

ERIK LARSSON VON DER LINDES

BREF

TILL

RIKSKANSLEREN

AXEL OXENSTIERNA

1621—1636

Har på kopparkompaniets vägnar erbjudit konungen af Danmark att köpa koppar, men denne har uppskjutit frågan och afrest till ett möte i Segeberg. Om Danmark indrages i de Böhmiska förvecklingarna, torde köpet ej bli af. Ämnar därför vända sig till Tyskland och Holland; hoppas äfven kunna sälja på Spanien.

Min venneligh helsan af Herranom Christo Jesu nest min ödhmiucke ock villige dienst vare E. H. alltidh tillförennde. Velbornne Herr Canntzeler, E. H. gifuer jag i all ödhmiuckheet tillkenna, at jag denn 9 Februarii ähr vehl till Kopenhampn kommit; så emeddän H. K. M. ij Dannemarck hadde de Hollannsches gesanter afferdiget och dem der stättligh låtet tractere, ähr jag der igenom een paar dagar förtögret, förän jag fick någon legenheet min verff på Compagnies vegne hos H. K. M. at annbringe, doch enndtlich min verff H. K. M. låtet förnimme. Men H. K. M. lett gifue mig till schwar, at H. K. M. för sin ihlige reese skuldh, som H. K. M. nu hafuer sigh företagett, mig derpå nu så i hast innte konnat gifua något vist schwar, utan när H. K. M. kommer till baka igen, skolle jag derom videre annholle. Förnimmer elliest, at H. K. M. inte ähr obenägen een somma at innköpa. Men Companiis legennheet vill inte lide, at de derefter så lennge vennte konne; flicht [o: vielleicht] kommer H. K. M. inte igen på 4 eller 6 veckur. Derföre varder jag mig nu strax begifuanndes till Tysklandh at see, huadh jag der eller ij Hollandh kan utretta. Gudh gifue till lycka. Jag förnimmer och ähr ij förhopning, at denn Spanische commission skall gåå fordt igenn fram på sommaren, så framt dett continuerer; förhoppes jag vill komma till rätta ock een godh somma peninger medh först som mögeligit ähr Companij till beste inn förskaffa.

Hadde H. K. M. heer ij Danmarck icke förrest heer ifråå än ij 8 dagar, så hadde jag vehl hermedh H. K. M. om een godh

somma kommet till handels, som jag om des omstendigheeter heer förnimmer, men alldenstundh at H. K. M. strax i daag heer ifrå Fredrichsborg bittidh om morgon reest så ihlig fort till Beelt, och deröfuer och till Segebärg. Dit [!] segges, at de Hollansche gesandter, som för någre dagar seddann reest herifrå, skolle till des H. K. M. ankomst förtöfua; så skall och i denne monan dit vare förmodandes Konungen ij Behmen ij egen pehrsohn sampt die unierde förster och Greff Mauritz om der at tractera, huru i dette år medh dett Behemske wesennt skall blifue anntaget, anten till fördrag eller till krigz, den de meene, at H. K. M. ij Dannemarck skall vehl vennda stoor flit oppå dett at fördrage, ock der dett inte skee kann, konungen ij Behmen medh krigzmacht att assestera. Huadh sannt kan vara, gifuer tidhen medh. Skall de komma till någon krigz-assistentz, så mener jag H. K. M. ij Dannemarck skall behöfue sine peninger mehr nödig dertill änn at köppa någon stoor somma koppar, derföre mig innge synne[r]-ligitt vist swar på mit verff gifua kann, för H. K. M. kommer till baacke igenn och förnimmer, huru dett trachtett, som ij Segebärg blifuer företagen, afflöper. Dett år mig aff godhe venner berättat vordenn, dem jag ij min ährennde hoos H. K. M. bruckat hafuer. Hadde jag eller någon af Companiis meddel varit heer för 14 dagar eller 3 vickur seddann, förän dett H. K. M. reese blef företagit, tuifler jag innte, at man hadde veel heer hoos H. K. M. een godh somma förhandlat, på huadh meddel det helst varit hadde; doch hoppes jag nu medh Guds hielp des förinnan at finna på andre middel, at Companij inte skall hafue något behoff H. M. det mere at anpresentera, och kann dett flicht [o: vielleicht] lennda Companij mehr till godha änn till onnda, at H. K. M. nu för sin hastiga afreesandes skuldh medh mig derom inte hafuer handla konnat.

Detta hafuer jag E. H. ij hast icke konnat onnförmelt [!] låte, alldenstundh E. H. befalte mig, at jag E. H. derom skall igennem min schrifuelsse förnimme låte, huadh jag heer varder uthrettanndes på Companijs vegne. Bedder E. H. ij all ödhmiuckheet, at E. H. velle vara min gunstige herre och patron hoos H. K. M. min nådige Konung och Herre ock mig i min saack till dett beste ihoogkomme, serdeles at jag och nu må bekomma någon godh och viss annordning till min betalning, för det mig af H. K. M. reester, och at samme annordning min hustru i min fråvaru må blifua lefuererat, emedann jag kan inte vette, huru hastigt jag kan komma heem ock deer min reese kann uthretta.

Jag vill och skall altidh vare E. H. ödmiucke och villige tjänare igenn i huadh motto jag kann och förmåår så lenge jag lefuer. Förhoppas at E. H. varder mig gunsteligen herutinnan bijskändes. Befaller E. H. *etc.* Datum Fredericksborg denn 13 Februarii anno 1621.

E. H.

A. T. V.

Erich Larsson mp.

2.

Stockholm den 2 Maj 1627.

Har underhandlat i Holland och Brabant om försäljning af koppar; intet bestämdt besked. Inköp för A. O:s privata räkning. Import af Rhenskt vin. Har mottagit anställning såsom faktor öfver räntekammaren.

Tiennstflitiege helsan *etc.* Vålbornne nådige Herre. Nest min tiennstflitige salutation och min tiensts anpräsentatii kan jag hermedh ey unnderlåthe E. N. medh denne min ringe schrifuelse att besöckie; haffuer vehl 2 resor E. N. ifrå Brabant och Hollandh tillschrefuedt, veet inte, om dee E. N. tillhanden komne ähro*). Min reessa ååt Brabant annlanger, hafuer jagh inte synnerligit der konne uthrette, emeddan jagh dem högre priss satte, änn marcktgången var ij Hamburg, der deres factorer goodh avis om hadde. Jagh haffuer låthet dem kopparen effter min commission heer at lefuerere à 90 r:dall. och ij Spannien at lefuerere à 120 r:d., huilcken pris dem tychtes vara i denne tidh alt för högt satt; doch emeddan de ij Brabantt inge nye tractater aff inportans för-måå at ingåå, för änn de de deromb hafue först aviseredt till Konungen ij Spannien ock deromb aff des consilio bescheedh bekommer, derföre gaffz migh dertill mundtlich affscheedh, at dee deromb till Spannien schrifue velle ock in Aprili deromb bescheedh förvennte ock sedhan deroppå sigh viedhere erkleere; der medh moste jagh migh åatnöye låthe för denne gången. Förmodher, at dee effter deres tillseyelse, som mig H. Högh. Infantan samt och Marqvis Spinnola giordt hafuer, sigh deroppå viedhere erkle-rendes varder. Huadh som skeer varder tidhen medhgifuandes. Jagh hafuer 2 gårnger haft audiens hoos Hennes Högh. Infantan

*) Dessa bref finnas icke i behåll.

och Marqvis Spinnola deromb min för be:de saack skull. Ähr inte viedhere deroppå denne gången resolveredt vordhen. Gåår muntet ij Spannien fort igen, så kan vehl een ansehendlige suma dit föhres; huadh innte, ähr på den oorten fögha dermedh att förretta.

Huadh H. N. medhgiffne memorial belanger*), [är] deromb förrettet så mycke jagh haffuer best konnat. Doctor Hintzius n. 369 r:d. hafuer jagh betaalt rennten, hufudstoolen vill hann sigh medh H. N. vehl förlicke, enähr han hit kommer. Förmehner, at han nu ij sommar vill komma till Schverije. Elliest H. N. älskelighe frus bestelte saaker ähro och bestelte vordne; somblighe sende jagh heem ij höstas, somblige och mest sidhen-vahrune ähr jagh stunnhdhigen hit öffuer lanndh förventenndes; haffuer innte tordz sende det till siösa, ey heller taghe det medh migh öffuer lanndh, alldenstundh allestedz så osäckert ähr, fördennskuldh det ij een cuupfert[?] vehl bevarat sendt p. mare åt Copenhampn och så hijt öffuer lanndh sendt för 14 dagher sedhan een eenspennere till Hellsinghör, derefrån ähr den ij dagh eller ij morgon hijtt förventendes, omb Gudh vill. Huadh ännu resterer, som ähr rosenferg[ad] gullendock uthann blomer, som E. N. besteldt, haffuer jagh inte kunne bekoma, huarcken ij Hollandh, Brabant eller Hamburg. Hafuer låthet det bestella ifrå Italia $\frac{1}{2}$ stycke; om det nu kommer så schnart det kan behöffues, vet jagh inte. Elliest ähr det andre alt mest ombestelt, det som hafuer varet till at bekoma. På E. N. älskelige frus begeren haffuer jagh Martten Wewetzer lefuereret heer de 2000 r:d., at det och sin richtigheet haffuer.

Den dienst, H. K. M. migh, som E. N. bewust, oplagt**), hafuer jagh sedhan jagh ij Martio heem kom antaget. Gudh gifue, at jagh nu derij H. K. M. kunne tiäne till behaagh och rijcket till beste, skulle an min flit intet mankere. Gudh gifue migh och ij min påbegannte verck mycke lycko sådhannt vehl att förreståå och vehl till att fullennde.

Jagh haffuer och nådt hooss Hennes Altesa Infantan at uthföre nedher aff Rinström 30 zollfudher Reenst vin. Staterne haffue det och (doch medh stoor mödho) frijgifuidt på H. K. M. vegner, ock de förbe:de 30 zollfudher och innte mehr. De haffue dess-

*) Förmodligen memorialet af 8 Juli 1626; *Axel Oxenstiernas skrifter*, I: 3, sid. 344.

**) Befattningen såsom faktor öfver räntekammaren.

lickes ock det gifuidt frit till Konungen ij Danmarck, Konungen ij Pohlen och Churfursten aff Brandenburg och innge furstlige pehrsohner mehr. När Gudh vill de hijt komme, huadh E. N. eller E. N. älskelige käre fru begehre, skolle de gerne bekomma af det beste jag haffuer. Bedder E. N. som min gunstiege herre och patroon velle heereffter som altidh tillförennde ij alle förfallenne occasioner vetta mit beste hoos H. K. M. och migh altidh till det beste ijhughkommandes. Ij huadh motto jagh kan tienne E. N. sampt des heele älskelige umvårdnat, gör jagh altidh gernne. Åhr och E. N. sampt des hele umvårdnat verobli-gieret, och der jagh H. N. någon anngenehm dienst bevisse kann, haffuer E. N. migh altidh till commendere. Befaller *etc.* Datum Stockholm den 2 May anno 1627.

E. N.

A. T. V.

Erich Larsson mp.

3.

Stockholm den 29 Juni 1627.

Om inköpen för A. O:s räkning (jfr N:o 2). Faktorstjänstens besvärligheter. Skall resa till Tyskland i K. M:ts ärenden.

Min vennelighe och tiennstflitiege helssan aff Gudh alzmechtigh altidh tillförende. Vålbornne nådige herre, nest min tiennstflitige salut. och vählmåges lyckönnskian var mit seneste till E. N. af den 4 May*); hoppes det E. N. vehl tillhannden kommen [!], dess innholt förnumit. Dee bestelte sidhnne vahrur haffuer jagh E. N. käre fru öffuerlefuereret alt samans, huadh inbesteldt åhr, så nåhr på det gyldhen atlasch, hafuer jagh inngestädz bekoma konne; förventer at jagh det ännu ifrå Italia skall bekomma, så framt det möyeligit åhr der att bekoma. Hoppes det skall vare Hennes N. till behaagh, hafuer det inte betre kunne bekomma. Sender E. N. hermedh 2 par godhe Hagennske pistoler, bedder dem inte at förschmädhe, alldenstundh E. N. åhr stadder på den orten, der man sådanne brucker; önskier E. N. dem lyckeligen att brucke emoot sine fiender ij alle occasioner. Skall medh förste,

*) Förmodligen felskrifning för 2 Maj; jfr N:o 2.

så schnart Gudh vill mit Reenst vin kommer, det jagh alle dagher formodher*), E. N. sende deraf ett prob af det nywe Renst vinet, ij förledhne årh fallet årh. Huadh E. N. ålekelige fru elliest begerer aff allehande schlagz vijn, skall H. N. gerne bekomma, och dett som gott årh.

Huadh min dienst belanger**), så årh den efter legennbeeten medh beschveer och dagelige öffuerlop nock belastet, det jagh vehl innte tillförenne vaandt haffuer varet att uthståå; most migh dertill nu resolvera och dett min tillsagde tidh efter contracten ***)

*) Jfr N:o 2.

**) Jfr sid. 418, not. 2.

***) Sannolikt ett kontrakt mellan E. L. och K. M:t angående villkoren för den förres faktorsbefattning vid räntekammaren. Detta kontrakt synes nu icke vara i behåll, men åtskilliga upplysningar om hvad det innehållit lämnas af följande egenhändiga anmärkningar af E. L., daterade Stockholm den 19 Juni 1626 och således uppsatta före hans afresa till utlandet (jfr N:o 2).

Declaracion på några pungter i H. K. M. contracht, hurru jag dem förståår och dem axcepterar til at konne efterkomme, nemlighen

1. I den förste pungt: at vahre så vidt obligeradt at aflegie H. K. M:s debiter, dehr mig de crediterde somor efter specifcacionnen och anordninsgens der til förfalenne tidh inkomme medh at aflegie.

3. I den thredie pungt: at jag skal vahre obligeredt at göre H. K. M. credit på alle contor i verden, kan inte skee, meminder man moste först nogon tidh langh correspondehra medh nogre större somor igenom vexell eller ander handell, deraf credit komma kan. Doch allennest at göre H. K. M. så vidt bekendh så ock mig sielf på alle principall contor igenom correspondens ock sig på alle orter omb gode fachtores förreshe, dem man medh correspondera kan, til des nogon ocacjon gifes medh vahrurh ock vexell der at negociera, ståår nu til at görandes ock ey för denne gongen videre,

4. I den fierde pungt omb inlandske creditenn ståår och myke och alt dehr oppå, at man terminnen holles, som utlofat blifer, ock där mig des midell, som mig blifer förordnat at bettalla medh, blifer förhindradt och hemmadt, då kan jag inte vahrre skyllig, at inlenske crediten inte blifer underholten, som den sig borde.

5. Huadh den fempt pungt belanger, der mig omb nogen handell i tidh blifer kungfördt, vill jag efter mit förstondh så myke som mig omb den handell kunnigt årh strax ehrkierre till H. K. M. beste.

8. Den åttonde pungt belangende at alle vahrurh, som jag på H. K. M. egen credit inköper ock migh derförre som min egen geldh at bettalla inte behöfer at for obligera, det skall jag mig aldelles ådtnöye latte medh min tillsagde prouclion. Men dedt jag moste på min egen credit inköpa ock dehrförre vahrre obligeradt for bettallningen, at jag då på sådanne poster må niute denn profidt ij cento, som H. K. M. androm på sådanne condissioner gifet hafer ock åu gifer.

först uthståå, seddan fåår man see, omb H. K. M. åhr medh min
 dienst något tient, eller omb jagh det lennger kan uthståå. Jagh
 skall medh Gudz hielp göre altidh min högste flit at söckie H.
 K. M. gagn och beste ij alt det migh möijeligit vara kann at
 göre. Jagh tackar H. K. M. ij all unnderdånigheet, at H. K. M.
 migh än vidh min contract effter tillseyelssen hållet haffuer, vill
 hoppes at dett så continuerer; så niugt gåår det inte till, at man
 millanååt most taga till andtsehendtliche sumor, det man kan
 komma till vega, at H. K. M. credit må unnderhålles, så mycke
 möyeligit vare kann, och huarior måge effter staaten contenteredt
 varda, intill dess rennterne utkomma. Jagh varder, omb Gudh
 vill, så schnart jagh denn post koppar på förste terminen bekomit
 effter H. K. M. ordinarii, som teemeligh långsampt medh dess
 lefuereringh öfuer förmodhen tillgåår, sielff reesendes igen till
 Tysklandh till H. K. M. tiennst, som uthan tviffuell H. K. M.
 E. N. varder berettatt haffue. Der jagh E. N. någon viedhere
 dienst göre kann, E. N. hafuer migh som sin tienere altid att
 commendere. Bedder elliest, att E. N. ville heerefter som heertill
 altidh vare och blifua min gunstiege herre och patron och migh
 ij alle förfallennde saacker hoos H. K. M. det migh angåår
 altidh ij det beste ijhughkomandes. Jagh verobligerer migh
 nest [?] all tacksamheet altidh till E. N. villige dienst effter för-
 mågho. Befaller E. N. etc. Datum Stockhólm den 29 Junii anno 1627.

E. N.

A. T. V.

Erich Larsson mp.

Begehrar ock i all underdannighet, at mig ballancien af H. K. M. de-
 bidt och credit, som jagh det åhret, vill Gudh, på H. K. M. vegna dirigera
 skall, må mig til den tidh ock for än jag det veder tager blifua oferleferoh-
 radt och arendatorernes nam[n] sampt des borgen och monadtliche förfalende
 terminer blifua kunglordt, efter som jag den senneste ballancelje ook utrek-
 ning deroppå sent hafer, dehr det H. K. M. så nådigst teckes mig i tidh den
 at efterretta.

Begehrar ock underdannigst, at anordning på de thre och trettiotussen
 daller schuenska, som mig af H. K. M. nu hafua böhr, må nu i tidh blifua
 [i] orden steldt at inleferehres, på det at jag dem kann i tidh hafua til redes
 at ehrlegte till H. K. M. dispocicion, nehr jag, vill gudh, treder efter con-
 trachten till directionnen.

Datum Stockholm den 19 Junli anno 1626.

Erich Larsson mp.

Jagh haffuer innge schrifuelssse eller någon bodh aff E. N. bekomit, seddan jagh skildes vidh H. N. ij förlednne ähr heer ij Schwerije; der H. N. migh något tillschrfuet och befalt haffuer, ähr migh icke samma schrifuelssse tillhanda komet, det E. N. tiener p. aviso.

Nådige Herre, pistolerne ähro öfuerlefuereret Her Rasch och ähro packet ij ett packet och deropå tecknat: Herr Axel Oxenstiern, Cantzeler.

4.

Stockholm den 16 Oktober 1627.

Skall efterkomma K. M:ts order, att inga växlar på Amsterdam få dragas af Geldtsack (köpman i Elbing), utan endast af rikskansleren och Gerdt Dirichsson. Kopparleveransen går långsamt.

Välbornne nådige Herre. Nest min tjenstfietige och ödhmiucke salutation ähr migh ij min patrons fråvaru H. K. M. min allernådigste Konungh och Herres angenehme nådige schrifuelssse, dateret den 22 passato *), öfuerlefuereret, unndertecknett aff E. N. på H. K. M. begeren, der uthur förnummit, att H. K. M. begeren ähr, att man inte skulle gifue Geldtsack någon creditif eller stelle ordher, som haffue någon macht att drage vexell på factoren ij Amsterdam, uthan att cammerern Gert Dirickson eller och E. N. skulle hafue den macht att drage vexell till Amsterdam, på det H. K. M:ts Rentekammer icke deregenom ij någon discredit måtte råcke, och att man icke skulle Gelttsack låthe vette, huru mycken koppar heer uthgåår. Sådanne H. K. M. befalningh och begeren skall ij all underdånigheet tages ij acht och efterkommes, och ähr Gelttsack inte mehr än een gång gifuidt ordher eller creditif på onngefehr 17000 r:d., sedhan inte synnerligitt kommen [!] ij coppar, der man på ordher kunne stelle. Geldtsack ähr och inte tillschrfuet, huru mycken coppar heer uthgången ähr ij ähr, men den eene posten allenest; så veet och Arnoldt Hybbertz inte, huru mycket ij ähr inkommen eller uthscheppt, mehr än der han creditif på gifuidt. Sådanne H. K. M. nådige begeren skall vehl om bestelt blifua, och så schnart min patron medh Gudz tillhielp heemkommer, vehl ordher stelles, at E. N. vexeller eller Gert

*) Finnes i Riksregistraturet.

Diricksons accepteret blifua. Huilcken jagh nu medh stoor lenngtan dageligen förventer; hafuer inte fåat aviss af honom på 3 vickurs tidh. Om han ähr dragen till Hollannndh eller och hijtt, veet man inte, alldenstundh passagien så oseckert och man ingestädz avis af bekommer. Hafuer ij een månadz tidh ingen copper becommitt; Gudh veet, det går longsampt till; hafuer inte mehr ij dette år becommitt än 3669 schip 12 L 9 m. ij plåther och går- så och rååkoppar aff Compagnied. Veet och inte schnart, nehr man något mehr bekommer. Dette E. N. till een tiennstflitigh ödmiuck schwaar icke förhålle kunne. E. N. etc. Dat. Stockholm den 16 Octobris anno 1627.

E. N.
ödhmiucke och tienstvillige
Henrich Wulff mp.
tjänar
Erich Larson.

5.

Stockholm den 10 November 1628.

Försvavar med anledning af en onädig skrifvelse från rikskansleren sina åtgöranden i kopparhandeln och kronans växelaffärer. Förhållandet till bankiren Trip i Amsterdam. Den till kronans skulder anordnade kopparen har delvis ej inkommit. Gärmakeri och myntverk pådrifvas. Svårigheter med räntekammaren; är villig att lämna faktorstjänsten. Trip lofvar betala växlarna från Elbing; de från Riga kunna ej inlösas, om ej mera koppar till honom öfverföres. Privata affärer med A. O.

Edle vehlborne nådige Herre, Edhers Nåde och Herligheet varra min villige dienst etc. Vehl. nådige Herr Cantzler, gontige Herre och tilförlatene godhe vän. Jagh hafuer inte nnderstått migh til at bemöda E. N. ij den somer medh någon skrifuelse, emedan jagh aff E. N. schrifuelse aff den 13 Martii förleden förnummit, at E. N. ähr migh onädigh öfuer någre beskyldinger, som migh igenom andere menskiors tilskyndan tilmäet blifue, den jagh doch derij alt oskildigh ähr, det tager jagh Gudh til vitness. Bedher E. N. och Herligheet velle migh sådant inte til metta, at jagh E. N. der uttinnan skolle hafua villandes någet tilföga[t], det som E. N. konde lenda til misshagh, uttan reffererer migh til min

för enskildinger om samma handel; det skolle varra migh ledt, at jagh skolle någon tingh villandes görra, det som E. N. inte vahr behagliget, det vahre longt ijfrå migh. Det Trippen Camarerens vixel inte hafua villet betalla, det hafuer jagh inte konnet betra, ock at Camarereren der uttinnan ordher inte fölliende [!] vilde, kan jagh inte heller endera, oanseth han vehl viste, at der vahr ingen som hanss vixel accepterde, för mehr kopar uttkomer, som honom nocksampt advicerat bleff aff migh ijfrå Lübeck ock entligh, då creditifet aff mons. D. Geer och migh dit komde [!], vahr all meest deel aff vexlerne protesterat, som Trips breff skolle uttvise, ock de sedan medh sådan vixel draggende inte velle något mehr hafua at bestella, för än de finge dertil provissi, der de aff betalle konne, effter vexels gebruck *).

Doch hafuer jag ij denne förledene somer sendt til Elias Trip, der de Elbingesche så och de vexeler för de Rigesche heerijfrå dragen ähr aff betalles skolle, in de 1714 Sß gåår-kopar; hafuer inte konnet mehr tilreckia at uttsenda, emedan at der ähr blifuet myntet, sedan H. K. M. koparhandel antogh intil denne dato öfuer 6500 schipß til at follgöra de 400000 daller, som H. K. M. är [!] til myntningen til Pryske och Lijffländiske krigzstaten så och schipsfrachter förordenat hafuer, huilcke all erlagde ähr på de 25000 daller näher, som in Januarii förordenat ähr at uttgåå. Så ähr och bergzmennerne richtigh betalt för all copar de inveget hafua, ock dem ij marcknades tidher medh peningar vehl försörgde; elliest ähr ock andere debita, så ij detta ähr uttgåå skolle, som ehre aff mynten förordenat, betalte.

Förslaget på koparhandel vahr vehl giort, för H. K. M. ressete heer ijfrå, til de uttlendske och inländske debitorers afbetalningh på 15738 schipß Stockholms vicht medh de 2735 schipß, som H. K. M. aff Compagnied bekomet, föruttan afradzkopar, som til ordinarii staten förordenat ähr. Derpå ähr inkomet till den 27 passato inte mehr än in de 11946 schipß föruttan afradzkopar, så at til de uttlänske debitors afbetalning rester än, som ännu inte vidh Berge til den 27 passato inveget vahr, in de 3792 schß. Konne de koma utt, så blifua de förordnade somar [3: summor] vehl betalt; huadh inte, kan jagh inte endera eller betalla, det jagh inte annamet hafuer. Jagh hafuer giort mit beste ij dette

*) Om förhållandet till bankiren Trip handla konungens bref till Erik Larsson af den 6 Juni, 5 Juli och 8 Oktober 1628, Riksregistraturet, samt rådsprot. 26 Aug. 1628, *Svenska riksrådets protokoll*, I, sid. 108.

ähr, at mynten på alle örter sampt ock gåårmackerij och plåte-
slagerij hafua haft sin folle fortgång, så mycke som Berget
månadhligh hafuer gifua konnet, at icke eet schip rååkpar ähr
än uttkomen mehr än de 150 schip, som statten aff Hollandh be-
komen, så ock at til dato inge 400 schip kopar ähr under hamer-
smiderne ij brucket vidh Säther, det ringa nock ähr för sådant
stort verck, at man vidar inte hafuer koma konnet. Jagh hafuer
så heer vidh Rentecamaren så vehl som vidh Berget ock myntet
neest Gudh alleen moste der ij dirigera, oanseth mons. D. Geer
migh vehl bleff aff H. K. M. förordenat migh til alle desse på-
lagde sacker til assistentz, meen han hafuer sigh dermedh inte
vellat bemöda, sedan H. K. M. heddan ressete, emedan han medh
sin egen verck hafuer haft nock at bestella, ock jagh derigenom
all min particulir handel moste latte gåå tillbaka, migh til for-
derff. Ock medh huadh möda ock beschveer jagh detta alt utt-
ståå hafuer, hiemsteller jagh Gudh, serdelles öfuer denne be-
schverligheten jagh hafuer medh Rente Camaren at onderhålla de
dagelige uttgifter, som migh alt oppå vissess, emedan de stoor
förslag aff quarnetullen dertill förordenat inte uttgåå, och allick-
vehl migh påvisset emot min contract, huadh som dageligen skolle
betalless, så at jagh medh de 40000 daller, jagh effter mit con-
tract, som E. N. vehl bevust, inte hafuer til komet, uttan fast
mehr än så stoor soma dertil moste avancera så vehl ij ähr som
ij fiordh, migh til stoor skada, at jagh min handel derförre inte
fåå fort ställa, som jagh vaan ähr.

Det migh vehl kan tilmäet varda, at jagh deremot nijutar
så stoor provissi, så skal ingen bevissa, at jagh hafuer bekomet
derpå det ringeste mehr än som till min onderhafuandes löhn,
doch för migh inte, huarmedh jagh migh gerna nöija latter,
der jagh mit contract*) til godha nijuta mochte, at nehr åhret utte
ähr ock migh inte dregliget faller ij denienst at continuera, at
jagh då medh H. K. M. gonst och nåde må skillies derijfrå ock
bekomer min betalningh för det jagh förstreckt och aff andre
optaget hafuer, det jagh förmodar, at H. K. M. migh varder nå-
digst nijutandes latte och eet gonstigh och nådigh förloff medh-
della. Jagh seher gerna, at någon dertil komer, som denienst
better förståå kan, ock huar ock man better contentament görrer,
sehr doch, at jagh deruttinnan inte annat förverffer än min beste
venners ovenskap, och görra migh alle man til öveen, det jagh

*) Jfr N:o 8, ofvan sid. 420 och not.

inte vahn ähr at görra, oanseth jagh dett inte endra kan, uttan det alt Gudh hiemsteller, som all oskuldh best bekandh ähr.

Jagh hafuer nu bekomet m.s. Tripps breff, at de sedan jagh emot dem på det hogeste protesterat hafuer, hafua de sigh entligh nu resolveret til at betalla de vexeles ijfra Elbingh dragen ähr, som E. N. hafuer at förnima af inlagde copia aff deres tvenne skrifuelsser*), dem de migh per poste til sendt hafua, at jagh migh derom inte mehr bekymmer skolle, at den soman bekomer sin richtigheet. Jagh hadde gerna sielff ressat utt ij förledene Juni månadh, strax sedan H. K. M. vahr heer ijfra ressat, der om så vehl som om de Hamborgesche geldz affbetalning at afflegia, igenom eenn meddel eller annat, som jagh best konne, til des kopar uttkomer. Ock H. K. M. leth migh ock pass medhdella, at jagh då ressa skolle**), meen det bleff sedan förhindert, at jagh inte skolle koma heerijfra, ock medh skrifuelsser kan man inte så alt ij sådan sacker förretta, som nehr man ähr sielff derhooss, ock effter legenheten bestella, som sacken sigh medhgifuer. Ock emedan min ressa förhinderat bleff, hafuer migh dermedh moste nöya latte, och der det nu alt inte gåår som man gerna vil, ock Berget inte vil gifua på så monge tussent schip, som förslaget oppå giort ähr, kan jagh inte endera; jagh hafuer giort mit til effter ysterste förmågan, kan inte vidar, der tager jagh Gudh til vitness.

Huadh belanger de Rigesches vexler til Hollandh på de 20000 rixdaler, som dem ännu rester, så ähr dem vehl vixel der på gifuet aff een partij copar til at betalla, som til Hollandh Elias Trip tilsendt ähr, dem deruttaff til at betalla, meen det ähr alt omvendt til de Elbingske vexelle affbetalning, så at de Rigesche inte bekomet hafuer, mindar at een ij hööst mehr kopar falla vil, at de deraf betalless konne.

Jagh hafuer inte lattet konne bij denne occasion E. N. och Herligheten ij all tienstvilligheet til kenna gifuet, som min gamble gonstige herre och patron, til den jagh migh allickvehl alt gååt förshvar ock migh altidh tilförende al gunstigh ock benegenheet betett, den min beschverligheet tilkennagifua, doch inte så alt som migh vehl tilfoget varder. Bedher ij all vennlighet, at det aff E. N. ij bester menningh må optaget och uttydet varda. Jagh

*) Kopian af dessa skrivelser, som äro daterade 11 och 19 Oktober, medföljer.

**) Anteckning om ett pass för E. L. i och för resa till Tyskland, Holland och Brabant finnes under dat. 28 April 1628 i Tyska Riksregistraturet.

ähr E. N. til all vehlvilligh tjenst effter förmögen ij huadh mätto jagh kan och förmähr. Befaller E. N. och H. *etc.*, derhooss venligh biddiandes sin elskelige käre fruun på min vegna på det venligst salutera och henne seya, at det tijn och seruettedrel och lerfft, jagh för H. N. bestelt hafuer ijfrå Hollandh, ähr heer hooss migh ij förvaringh, ock venter effter huarst[!] jagh det hensenda skal. Jagh önskar at jagh E. N. och Herligheten ock de sine någon tjenst bevissa konde. Jagh skal migh dertil finna mehr än villigh. Datum Stockholm den 10 Novemb. anno 1628.

E. N. och H.
A. T. V.
Erich Larsson mp.

Huadh elliest min particulir reckningh medh E. N. belanger för det til E. N. elsklige vehlborne dotters bröllop komen ähr ock elliest lefuenerat, huadh migh der aff än kan resta, steller jagh ij Edhers N. gonstige behagh, nehr E. N. til passe komer der omb något disponera.

Jagh hafuer vehl ij forledeen somer sendt E. N. et proff aff detta forledene ährs Renst och Spanst vin; önsker at jagh viste, at det vahr E. N. angenehm, vilde E. N. gerna deraff mehr öfversenda, emedan at ij detta ähret vidh Rinstromen aldeles vingevexe förderfet ähr, at de drufen, som der ähr, inte meriterer at lossa aff stocken, så at ij detta ähr inte vin blifuer aff någon kiöpman hemptat ijfra Rinstromen. Jagh hafuer vehl än någon litten provissi aff de förgående ährs gevex; der E. N. något beghrer, ähr alt huadh jagh förmähr til E. N. och H. tjenst.

6.

Stockholm den 16 April 1629.

Har lämnat sin faktorsbefattning; beklagar sig öfver ovänners falska angifvelser. Har fordringar på kronan från sin tjänstetid. Har ej fått tillbörligt understöd af de Geer. Mårten Wewitzer antagen till faktor. Inköp af koppar- och tennsaker samt lärft för A. O:s räkning.

Edle välborne nådige Herr Cantzler. Neest een venligh salutation ock min stedes villige tjenst tilbiudelsse ähr denne min

ringe ock tienstvilligh skrifuelssse til E. N. som min gunstige herr ock patron, til den jagh migh alt gååt förseher, nur att avisere E. N. min legenheet på denne tidh, at H. K. M. hafuer nådigst effter min underdånige bön ock begeren, emedan min contract förflutten, licenteret migh medh min ciahrcij [o: charge] jagh nu ij tu åhr ij H. K. M. dienst medh største beschveer, veth Gudh, uttstått hafuer, emedan migh inte dregghliget vahr lenger derij att konne continuera, för serdelles orsacken skull*). Jagh hadde gerna vellet varra H. K. M. deruttinnan til dienst, meen hafuer på sådant sätt inte konnet det lenger continuera, emedan migh min dienst aff een part så schver och belastigh giordes, att jagh heller vilde varra dödh een ij sådant beschver lenger att konne continuera. Doch hiemsteller alles den allsvoldige Gudh, huadh migh vedderfaret åhr, den varder alt effter förtienst lönandes ij sinnom tidh, den som migh min beschverligheet tilföget hafuer, obwol migh åhr begeuet allehande vedervillije, emedan jagh derijfrå vilde, ock een part migh hårt ansath ock underblåst ock H. K. M. imageniret, at jagh större sumar skolle iu hooss migh hafua, migh allehande förhinderungh tillföगत, at jagh mine böcker inte hafuer fått så hastigh ock förutt för min åhr förflutten, som doch inte sådevanliget åhr, at inlefuerera ock clarera, ock annat huadh passeret åhr, det jagh medh største patientia hafuer moste utthålla ock affbida, til des jagh nu mine böcker inlagdt och contrarii, Gudh skee loff, bevissa kan emot min missundar ock förföllier, at jagh ij min ciahrcij til H. K. M. dienst många tussendh mehr contant uttlagt, een rentan sigh bedrager, som jagh upburit hafer, att migh een ansehenligh suma än rester, föruttan de 40000 daller jagh effter contract insättie skulle, deraf mig ij så många åhr så store suma restet hafuer ock än mister [o: rester?], ock derpå intet bekomet eller migh sielff effter contractet betalla konne, för min belastningh skull. Doch förmoder, att H. K. M. som een christen och rätteviss konungh varder migh effter sin godhe legenheet väll contenterandes ock min trogne ock välmente dienst medh all gunst och nådhe betenckiandes. Jagh vil taga Gudh til vittnes, att jagh ij min dienst hooss H. K. M. migh hafuer så förhållet ij alt det migh mögeliget vahr att giörra ock H. K. M. beest söcket, så at jagh det för Gudh ock huar ehrligh man trygeligen kan försvarra.

Jagh hafuer neest Gudh vahret alleen ij alle desse beschverligheet migh pålades ij een ock annan måttte; hafuer

*) Jfr N:o 8 och 5.

inte vidar koma konnet. Migh vahr väll tilsagt, att mons. D. Geer jämt[e] migh alle desse sacker skolle dirigera, men så snart H. K. M. ij förleden ähr affrest var, afsyndrade han sigh alldelles, förgraff medh sin egen värck hade ij Norkopningh ock annestedes så mycke til att beställa, at han migh inte secundera konde, huarken ij een eller annan måtte, oanseth memorial af H. K. M. uttgifen på honom så väll som migh stelt vahr för H. K. M. factor. Jagh förmodade, at jagh af honom så väll innan-som uttanlandes skolle hafua haft stoor assistens medh försträckningen, nähr behöfdes; hadde elliest ij förleden ähr vellet derijfrå tredt, det migh hade då fast betet varet, då mit förste ähr utte vahr, meen effter H. K. M. nådige begeren än eet ähr prolongerat min ciarcij ij den meningh de[n] sacken neest mons. D. Geer medh Gudz hielp efter förmögen att förrätta, meen ähr af honom inte til det ringeste ij min ciahrlij secunderat vorden, nur at han hafuer H. K. M. een deel stoor förslagh ij koparhandel, mynte, salt-handelen och annat mehr förslaget ock tilsätt, det man sågh, så hast inte gåå kunne, allena sådan det vahr proponerat det alldelles på migh skuttit ock latte förrätta, så vitt jagh konde, at min beschverligheet migh dageligen föröckades ock af androm dertil medh tilfogandes, at migh inte dregliget varet hafuer den ciahrlij lenger på sådant sätt att utståå kunne. Jagh vilde, at jagh hadde gifuet de fattige 10000 daller, at jagh Lowis D. Geer aldrih seeth eller kendt hadde, emedan igenom een deel hanss store angifuande migh stoor besver tillfogat ähr ock ij stoor ombrassij [o: ombrage] hooss H. K. M. infördt, det jagh elliest hade väl blifuit medh förskonat; doch han ähr väl een redeligh godh man, som altingh aff een godh meningh giort hafuer, meen monge förslagh förgifuit ock på sigh taget, som inte ähr så ij hast til att præstera ock continuera, föruttan eet stort capital, det hanss ock mit inte til reckia vilde, ock vel rådeligest ähr sigh inte mehr oppåtaga ock anslåå, een man utförä kan, enes credit til ingen naadehl [o: nackdel] ock den at onderhålla, derom jagh migh neest Gudh ij alle mine dager befittet hafuer ock än giörä skall, så lenge Gudh migh helssan och lijff[ve]t unnandes varder, migh gånge sedan öfuer alt huadh Gudh vill, der moste jagh migh medh åtnöya latte. Jagh hafuer ij desse tu ähr all min particulier handell som een kiöpman moste cedera ock inte hafuer konet achta, migh til stoor skada ock naadeell ij min handel, det jagh då til H. K. M. tienst gerna giort hafuer, der jagh dermedh elliest hadde konnet nå den nådhe af Gudh, at jagh hadde

konnet giörra H. K. M. något contentament ij H. K. M. deceiner, men hafuer inte vidar konnet koma, än migh legenheeten ock tidhen medhgifua vilde; doch hade jagh hafft den secund, som jagh seedt hade migh medh troheet meent ock nähr behöfdes secundert hadde, förmoder at hafua vellet något vidar præsterat hafua effter legenheeten, men sågh alt contrarii, derföre det moste latte så gåå ock befalla Gudh sacken, som alt best bekant ähr.

H. K. M. hafuer förmått Marten Wewetzer dertil, at han een deel af min ciahrcij sigh oppå taget*); önskar at den redelige mannen måtte derij konne giöra H. K. M. något goot contentament, der han sigh väll så vitt honom legenheet medhgifua vil, sigh om befitler, men der han så af een part tracteret varder, som migh skeet ähr, och honom hanss tjenst så beschverligh giort, den godhe mannen skolle falla hanss ciahrcij så beschverligh som migh, det jagh önskar honom inte skee måtte.

Jagh tackar den allsvåldige Gudh, emedan migh ij min ciarcij een part mehr emot än medh varit hafuer, at jagh ähr utti min för[re] legenheet och vilkorre igen, oanseth at migh capital ähr uttur henden ock jagh aff androm store sumor på interesse taget hafuer at konne præstera något nehr behöfdes. Moste dennoch sehe til at migh den allsvåldige Gudh, som migh altidh tilförende ehrnehret hafuer, migh ännu inte förlatendes varder; hopas at godhe venner, dem jagh om assistens tillittandes, migh inte förlatendes varder, at jagh må gåå som S. Pedher til min nätt igen ock sehe, huadh Gudh migh für lyke ijfrå andere orter besche-rendes varder ännu som för.

Jagh önskar, at jagh E. N. och H. konde bevissa som min gunstige herre och altidh varendes patron någon tjenst effter min yterste förmögen. Jagh skolle migh dertil latte altidh finna redebahr ock villigh, så lenge jagh lefuer. Jagh hafuer ij desse dagher bekomet, des Gudh skee loff, ij Sundet eet skiep medh goot Franet vin ock salt, det jagh dageligen, vil Gudh, hijt för-venter; önskade at E. N. deraff något begehrede, ähr det til E. N. tjenst. Reenst vin komer dette ähr inte nedh af Rinströmen, emedan ij fiordh inte vext ähr, ock ganz förderfuet, så ock licenterne sluttne, at inte af komer, doch hafuer ännu eet partij goot ferne Reenst vin; der E. N. deraf något begehrt, ähr det så väll som alt huadh jagh förmåhr til E. N. villige tjenst.

*) M. W. blef efter E. L. faktor öfver räntekammaren.

E. N. elsklige gemahl bestelte ij förledene åhr, för H. N. förressete, at jagh skolle giörre latte vidh Säter något koparbohagestygh, det jagh hafuer förferdige lattet effter H. N. memorial ock ij förledene höst hit bekomit och öfuer vinter heer ståat ock nu ij desse dagher lefuererat effter H. H. herr Clauss Horns befalningh til H. N. herr General herr Göstaff Horns tienar; hafuer vegit 2 schip^æ 2^{1/2} L^æ. Hafuer ock ij förledene hööst in bekomet det tinne, fatten, talricker, liusstacker, handbecker ock giutekanner sampt drel-verck til serueter och bollducker, det ock ij vinter heer ståt hafuer och jagh nu effter H. N. Clauss Horns befalningh H. N. herr General[ens] tiener öfuer lefuererat hafuer; önskar at det være så alt så väl giort ock E. N. och E. N. elskelige gemahl så behaghliget, som jagh det gerna sågh ock önska vilde. Huadh jagh elliest til E. N. behoff till E. N. elsklige kähre dotters bröllop inbestelt ock lefuererat hafuer igen sedan E. N. gemahls afressande medh migh något derom klarerat, all för er [?] räckningh der aftaget; der E. N. så teckes, skal jagh E. N. räckningen deraf öfuersenda på alt huadh lefuererat åhr. Jagh förklarar mig heermedh ij all sanningh, at jagh der på alt inte til een penningh förtient eller förtiena vil, på alt huadh lefuererat åhr, uttan det alt giort E. N. til villigh tjenst. Önskar, at den vahr E. N. så angenehm som jagh det gerna giort hafuer, ock önskar at jagh någon tjenst E. N. som min gamble gunstige herr ock patron, til den jagh neest Gudh altidh min refuigum [!] til haft hafuer ock än hafuer ij all förfallende occassion ij min sacker nåhr behöfues, någon angenehm tjenst giörre konde.

Bedher E. N. ock der hooss, som min gunstige herre ock godhe veen, vil än varra min gunstige herr ock beforderar, der min sack så tarfess ock behöffes, ock min ovenners ock missunners kanskee onde tilskynda ingen rum hooss E. N. hafua latte; der bedher jagh om ij all ödmiuck underdanigheet, den [o: denn] felicht [o: vielleicht] min missunners mig ock alt ondt tilskindat hafuer, de jagh alt goot giort ock bevisset, des tager jagh Gudh til vittnes, medh mit vett ock villie inte pexcert hafuer emot dem ij någon mätto. Doch Gudh vedergeller alt.

Bedher E. N. och H. velle migh den min länge skrifuelsse icke til onda optaga, uttan alt ij bester menningh optaga och uttyda, förty jagh inte hafuer late konet E. N. som min gunstige herr ock verder patron neest Gudh detta ij all ödmiuck underdanigheet min legenheet tilkenna gifua. Förmoder, at den af [!] E. N. ij bester meningh gunsteligen optagendes varder.

Befaller E. N. och Herligheeten sampt den helle elsklige familia etc. Datum Stockholm den 16 Aprillis anno 1629.

E. N. och H.
A. T. V.
Erich Larsson mp.

Jagh hafuer inte vijst, att E. N. elskligh sohn senast ähr herijfrå reessat öfuer til E. N.; vilde elliest hafua honom min dienst præcenterat, om jagh något hadde haft, som honom til sin ressa konne hafua varet angenehm, serdelles H. N. bedhit E. N. på min vegna min underdanige dienst at tilbiuda*).

7.

Stockholm den 9 Juni 1629.

Förklaringar med anledning af Rostock-köpmäns klagomål öfver obetalda växlar och anmärkningar från kamreraren Gerdt Dirichsson, att Trip icke uppgjort växelräkningen från Elbing.

Edle välborne nådige Herr Cantzler. Neest een venligh salutation och min stedes villige dienst tiener E. N. detta p. adviso, at jagh E. N. den 6 dato hafver skrifuet**), derij migh förklerat om dhe 1960 rixdaller, dhe Rostocker hafve hooss E. N. anhållet om någre vexelle, dhe aff Camareren bekomit, at dhe skulle varra dem än obetalt, huilcken soma dhe med ingen fögh än hafva at fordra, det jagh heer bevissa kan med den manss handh ock räckningh, som dem ij Lübeck til deres fulmechtiger betalt, som min förgående skrifvelssee derom förmeller.

Välborne herre, jagh hafver ij dagh ock förnumit aff någre besveringz pungter, camareren Gierdt Dirichson hitsendt hafver, at någre sumor skulle än våhr [!] obetalte ock än ståå til rest på dhe 89000 rixdaller, som Trippen sigh oppå förre betalt hafve, på Elbingesche vexelräckningen af 1627. Så ähr migh aldelles inte

*) I en ny skrifvelse af den 19 Maj upprepar E. L. klagomålen öfver sina ovänners osanna beskyllningar, påminner om sin fordran på 91000 daler af kronan och hänvisar för öfrigt till en specificerad förklaring och räkning, som han tillsändt sekreteraren Johannes Nicodemi.

**) Denna skrifvelse finnes icke i behåll.

derom annat bewust än at Tripperne dhe 89000 rixdaller vexler fulkomligh accepteret och betalt hafve, effter som deres egen skrifuelse förmeller*); dhe hafve än des föruttan, förmänner jagh, E. N. det samma ock ij förledene hööst tillskrifuert, så ock ij een räckningh infördt, som H. K. M. ähr öfuergifuen, at dhe den soman betalt hafve. Hurru derom nu ähr, moste varra eet missverståndh, den[n] jagh förmänner, at dhe inte skolle varra det folck, som sigh mehr skolle förre til uttgiff, ähn som dhe bevissa konne skeet vahr[e]; doch ehurru dero mähr, så ähr migh specification om all dhe vexeles uttur Elbingh på Hollandh dragen ähr inte bewust, huem dem hafva skolle, emedan Camareren aldrig någre vexeler på den suman på migh draget hafver, uttan på Tripperne; derfor varde dhe ock derfor gifva beskedh, huem dhe betalt hafve eller ey. Jagh hafuer ock strax skrifuet dem til, nun jagh förnimmer, huadh beschveer derpå giöres, at dhe sigh sielff derom skolle erklerra emot E. N., hurru derom ähr, om sådan soma ock medh någon skeel fördres. Gudh veth, migh blifver nock aff fordrat, der jagh inte til svarra kan; vähr[e] vexelen på migh dragen, at jagh dem betalla skolle, så hadde jagh konne vettat, huadh derij passerat ähr, nu veth jagh derom inte vidare beskedh än at ij förstone 80000 rixdaller vixel på Tripperne aff Camareren dragen ähr, ock dhe skriva, at dhe 89000 rixdaller betalt hafva. Huem dem auerst special bekom[m]a skolle, ähr migh aller aviserat eller bewust. Ähr der något missförståndh uthi, moste dhe sigh derpå förklarra, huilcket jagh förmoder dhe ock giörandes varder, så snart dhe derom fåå förnima, huadh beschwer derpå giort varder. Detta jagh E. N. ij all tjenstvilligheet hafva vellet tilkennagifva.

Sender ock E. N. heerhooss inligande min declaration**) på all besverningzpöster aff förb:re vexeles, som aff migh fordres beskedh oppå, neest copien aff deres breff, som vexlerne betalt hafve, sampt quitancien af den soma, Cammareren inte tilståhr, han för sin räckningh på H. K. M. vegna annamat hafuer; bedher E. N. ij all underdånigheet, at den ij bester menningh måge optaget och uttydat varda. Bedher ock derhoos ij all tjenstvilligheet, at E. N. migh inte til misshagh optaga velle, at jagh E. N. så offta ock så dristigt med min sacker bemödher. Gudh veth,

*) Jfr ofvan s. 426.

**) Deklarationen innehåller en detaljerad redogörelse för E. L:s växeltransaktioner.

at nödhen migh dertil trenger, emedan jagh på den ordt ingen hafuer neest Gudh, den jagh min anlegen sack kan gifua tilkenna, uttan allenest E. N. som min gamble, gunstige herre ock patron, ij den godh förhopningh, at E. N. migh ij min retferdige sacker varder defenderandes, nehr så behöfues. Jagh obligerer migh til E. N. tjenst igen, effter förmögen, så lenge jagh lefuer.

Befahler etc. Datum Stockholm d. 9 Junii anno 1629.

E. N. och H.
A. T. V.
Erich Larsson mp.

8. **Amsterdam den 14/24 Oktober 1680*).**

Om växlar på Elbing och Dansig.

Välborne nådige Herr Cantzler. Neest venligh salutation ock min villige tjenst var min senaste til E. N. af den 10/20 courant**); der hoos draget på de 15000 r:dr E. N. last gifvit hafver at draga opå E. N. på Danzigh i tvenne vexlar, neml. 600 punt flamsk, som min vexlar förmelle, ock emedan notsackliget ähr, at man moste herifrå draga flere summor med beste medel man kan, de 15000 r:d. E. N. hit draget igen til at betalla, ock aldenstundh at man af dem man heer någre peningar bekoma skolle, velle fors hafva een man uthi Danzigh, der deres vexler lyder opå, at de inte som min förgående förmelt velle ressa til Elbingh ock E. N. derom bemöda deres vexler at acceptera; hafver för den skull moste draga på mons. Cornelis Willemsen i dagh 400 punt flamisch à 225 groschen på 12 dagar sight ock gifvit honom derhoos atter een vixel til E. N. den summan igen af E. N. at bekoma, ock den vixel jagh i honom draget hafuer dermed at betalla; förmoder, at förb:e mons. Willemsen varder vår vixel accepterandes ock sedan hoos E. N. sin betalning igen at bekomma, ded jagh förmoder at E. N. honom varder contenterandes, at crediten för H. K. M. på den orten konde koma heer någet i bruck. Man hafver

*) E. L. hade i Mars 1680 blifvit skickad ut till Tyskland, Holland och Frankrike. Hans memorial, af 18 Mars, i Riksregistraturet.

**) Detta bref finnes icke i behåll.

inte längre sicht på denne tidh kunne betinga, för den orsaken skull, at de velle hafva derres retur utt än i höst. Framdelles hopas man kunde med bättre vilkôr och langre sicht, der crediten underhållen varder, der man så vitt komer, at man credit nå kan. Hafver E. N. detta p. adviso vellet förmella; förmoder, at E. N. och detta varder i bester menningh optagendes. Befahler E. N. etc. Datum Amsterdam den ¹⁴/₂₄ Octob. anno 1630.

E. N.
A. T. V:g
E. Larsson mp.

(Egenhändig.)

Det aduisbrefet om [?] prim [?] vexellen varet haf[v]er, de[t] hafuer mons:r Conradt Falkenberg medh underskrefet.

Påskrift: præs. Elb. d. 5 Decemb. 1630.

9.

Helsingör den 12 April 1631.

Har på resa till Holland mottagit bref från rikskansleren. Om betalning för växlar, som dragits på Conrad Falkenberch, genom E. L:s faktor Samuel Blomaert. Villig att stå till tjänst i nya växeltransaktioner. Svårigheten att få en Svensk faktor i Danzig; hoppas kunna draga växlar på Spiring. Har varit öfver till Sverige för att uppbära det resterande på 1630 års krigstat. F. n. kan intet disponeras vare sig af kopparen, saltlicenten eller 1630 års tullrestantier. M. Wewitzer utlofvar en summa, kammarrådet har gjort anordning på utskriftningshjälpens rest, men detta förslår icke. Kopparen utgår ej enligt K. M:ts förslag. Utsiktarna för kopparhandeln; myntningen nedtrycker priserna, en del kreditorer obetalda. Spannmålshandeln: förråd i Lifland och Finland men föga i Sverige; aftalade leveranser till Holland måste fullgöras. Erbjuder sin hjälp vid försäljningar där.

Edle välbornne nådige Herr Cannsler. Nest een vennlig salutation och min stedes villige tjenst tiener E. N. detta p. aduiso, at jagh E. N. ångenehm schrieffuelse af den 20 Februarii denn 8 courant her ij Hellsingöhr bekommet, des innhalt vornummit; tackar E. N. på det tjenstvilligste och vennligste som min gunstige gamble patron, gode vänn och befordrare för all gunstiege affection och lyckönskan till min officj[ö:-ie], H. K. M. migh nådigst

förordnat haffuer ij Hollandt. *) Gudh giffue, at jag de[r] kunne all sacker så forretta, at I. K. M. deraf konne haffua någon god contentament; skall ann min flijt, vill Gudh, innte manquera. Gudh gifue, att belastingen innte full för högt ij förstonne, ock de summor, der man sigh oppå reterera scholle ock förslag oppå göres, ijcke blieffue för lange uthu eller ganz int uthkomma, ock at de subcidier föllie moste aff Fransosen, Stater och Venetianer, der staat oppå giordt ähr, så kan man ock millanåt, när behöffues, ock derhoos credit effter legenheeten bruucka, så hoppas jagh, at E. [o: H.] K. M. decein skall väll gäh, ock att H. K. M. credit skall bliffua ij alltingh mentinerat, at man sehr till bööra, at ij H. K. M. sacker så vehl millämot [mellanåt] remitteres ansentliche summor, som crediten stärke, mehr änn der man alltidh draga moste ock söckie credit det som draget varder at contentera. Jagh schall innte låta at göra min flijt ij allt dett jagh vett H. K. M. kann lenda tillienst ock befordering effter yterste formögen ock möyelicheet.

Huadh belanger omb de 15000 r:d. vexell E. N. förleden ehr [o: ähr?] ij monsieur Falckenberg draget hafuer, ehr migh keert, at jagh förnimmer, at E. N. min oskuldh derij nådig haffuer optaget; vill förmodha, at de ähr betalt, emedhan min factor mons. Samuel Blomerdt på min begehren honom derij haffuer lenndt handen, at han haffuer draget een deel på E. N. eller mons. Willemson på returno ock een deel på Hamborg till 25 passato at betala. Omb der ähr nu sedhan draget ij E. N. igen, ähr migh innte bewust, men huadh innte, så haffuer han sedhan jagh resadhe uthur Hollandt bekommit ij contant ijfrå Suerie ann vexell in de 24400 r:dall. ock rågh ijfrå Gottenborgh på 11000 r:dall., at hann haffuer hafft prouicion den summan af andre H. K. M. meddel at bethala. Huadh deromb ehr, haffuer jag at förnimma, nehr Guadh vill jag kommer ij Hollandt.

Huadh correspondencierne belanger, skall jagh innte låtha att flitigen ij allienstvilligheet correspondera, ij dett jagh veet at H. K. M. kann lennda tillienst ock E. N. till befordering ij de negociationer, E. N. haffuer att dirigera, såsom ock at acceptera E. N. vexlar ock dem honorera, när de komme; tvifler innte, att E. N. gör migh dett samme, när nödhen migh trenngde, at

*) Jfr Erik Larssons memorial såsom faktor öfver krigestaten af den 16 Jan. 1681, tryckt i *Arkiv till upplysn. om Sv. krigens och krigsrättns historia*, I, s. 305.

jagh drage moste ij E. N.; dät min Herre ville sigh förseckra, at jagh min H. inte schall belastig falla, meminder at migh nöden deste högre trenger, ock derij bruka godh ordher, der [jag] något draga moste, at E. N. ingen oformodeligh belastningh eller heel kort sicht schall öffuerkomma. Därom vill jagh medh all flijth migh förresee. Tacker E. N., som sigh gunsteligidt tillbiuder at göra migh det samma igen ock migh inte mehr belasta, änn deth E. N. veth at jagh na gerädt kann bekomma meddel det at contentera eller de meddel, huaraff det till denn tijdh igen falla kann, att allt kan gåh medh godh ordher ock vexels stilum.

Förnimmer, at E. N. int kan nähe någon, som H. K. M. factorij ij Danzigh antaga vill*), för den ohrsack schull, som E. N. förmeller, det som vehl ehr at troendes, at enn particulir angacierer sigh innte gerna ij någon vidtlufftigheet, närh de det konne förbijgåh, serdeles ij sådanne höge sacker, den [!] potentater angähr, ock vexler derpå acceptera, det mehr betänckiende ock beschvehr medh sigh haffuer än medh particulier. Jagh skall effter E. N. begehren, menn nu schall komma migh fast beschwerlich medh de 16000 r:all., som jag senest accepterat haffuer på Spiringens vexell, som in ultimo dieses kommer at förfalla, ock jagh förnimmer, at man der ingen bekomma kann, som acceptera vill, ock som för nock formellt, at de vele innte giffua mons. Spiringh för de motifer, som de för tullens schull innvende, honom inte ville offendera, närh alltidh innt så pr[e]cis gåhr, som oft ij vexlar förfaller, at de honom innte då konne så tillthale som een particulier, at jag önschade, at E. N. konne fåå der någon ij det förstonn, fast det vore icke någon borgare eller giffit bofast mann der ij staden, som Kongen ij Pählen eller staden vore so just subiect eller beedicht, uthan elliest een goodh redeligh mann, der innt hadde at sij oppå; formeener, at det konne vahra fast eens. Interim när Gudh vill jagh kommer til Amsterdam, at man nahe geradt konne komma ij bruck att trassera på mons. Spiringh, at de seer, at alting bliffuer aff honnom vel accepterat ock betalt. Förmeener, at de scholle sich då vell dermedh sonder exercitier nöya lätte. Jagh vill formoda, vill Gudh, till förfallen dagh at jagh konne vara ij Ambsterdam, att jagh sielff deromb bestella mocht, emedan min factor mons. Blomerdt deromb innte ähr vitticht vorden förän nu, herijfrå till siöös honom så ock till-

*) Jfr N:o 8.

schriffuit hafuer, omb jagh så hastigt icke sielf komma konde, at han inte skall draga ij någon annan än ij mons. Spiringh, så vit han det nåhe kan, eller söckie andere middel att draga oppå den orth, emedhan jagh seer, at Cornelius Willamsonn sigh inte vill angaciera låtta. Det ij honom droges, det schedde ij den tillförsicht, at emedhan han hadde commisie at draga för E. N. så stor summa, ock at hans vixel bliffuer honom utan E. N. aduis eller creditif accepterat, derföre mente man, at hann schole haffua commission at acceptera det som i E. N. drages mochte; schole elliest intedt sket haffua. Jagh seer, at E. N. vill ställa godh ordher hoos mons. Spiringh om all acceptation; önschar, at jagh dertill så ij förstan komma konde som forbem[äldt]; schall deromb min flijt görra effter möyelichheten.

Huadh belanger min reesa till Schwergie, dit H. K. M. mig forskickat der at bekomma det som reste af förledne åhrs krigzstaat af utschifningshielpen ock salltlicenten ock stoortullen, så ehr min resa först ij Pommern för den starcke vinters innfall lenge förtögrat vorden, förän var at öffuerkomma ijfrån Strålsundh på Denmark ock så fort till Schwerigie; doch öfuerkommet medh störste lifsfahra aff issgången ij Sundet med een Dansch skuta, den jag een half mihl ij siöön uthissa lätt, ock så Gudh schee loff der medh kom öfver ock sedan min resse förfölde till Stockholm det hastigst jag konde. Haffuer min verff H. F. N. P[f]allzgreffuen, som aff H. K. M. åhr förordnat till Precident ij H. K. M. Reckenkamar, så och de välb. Herrer Rix- och Cammeråd samt Factoren fordraget ock dem H. K. M. befallningh förre hållit; effter som H. K. M. hadde H. F. N. ock de välb. herr[er] Cameråd ock Factoren tillschrifuit, at de migh schole strax leffuerera eller giffue content för det som rester aff 1630 åhrs krigzstaat ock utschifningshielpen, så haffuer de välb. herrar semplich det gerna villet effterkomma, så vit som dem möyelicht var, ock strax ordnat, at coppar-reckningen för 1630 ock reckningen aff utschifn[ings] hielpen moste förthag[e]s ock öffuersees, huadh deraff enn konne vara behållit, det H. K. M. fordrade. Obwoll jagh hadde förmodat, at desse förslag[h] [och] räckninger schole kunna blifua öffuerseet ock clarerade inn åtto eller tijo dagar, så haffuer jagh då most der fortöffua, för enn jagh haffuer konnat komma till någon expeditij[on] ock affskedh, in de thre vickur, huilcket Gudh veet emot min villie sket åhr ock jagh mig nock-samt öffuer beschveret, at H. K. M. tienster igen, det jagh då så lenge moste liggie ock vennta effter affskedh, på andre orther

försumat varder, men det haffuer innte sche konnat, fören de hadde deres räckning omb det jagh fordra besched omb igenn ransaka ock öffuersee, at de migh något vist affschedh giffua konne. Deroppå entlichen bekommit till affschedh på resten af förgående åhrs krigzstaat ock det på denn åhrs krigzstaat, som H. K. M. uthur Schwergie förventer, som E. N. aff medhfolliende copia af samma förschlag*) jagh medh bekommit, som H. F. N. och de velb. herr[er] Cammerådz och Factorens underschrift hafue, [hafver] nådigst at förnimma, så ock Factorens förseekring, huru hann vill stoore tullen betala, som han antaget haffuer, så ock salt-licenten ock de 20000 r:dall. här på de 64000 r:d. betala vill, han H. K. M. tillsagt hadde ock ij förledne åhrs staat innföört, deraf E. N. haffuer at förnimma, huadh förslag H. K. M. gifuen år, huadh de ij detta år förmene at pretera af Schuerie til krigs staten.

Nu tviffler jagh innte, at H. K. M. haffuer E. N. offuersent förlengest förslag på det H. K. M. förmeener att schole haffua uthur Schwergie på 1630 åhrs krigzstaat till vinntermånedes rest ock resten af uthschrifningzhielpen, huilcket jagh herij tjenstvilligen E. N. vill förmella, huadh deropå ehr at formoda eller ey, neml. först schall H. K. M. haffua aff coppar staten för 1630 till krigzstaten, som H. K. M. förmennt att scholle liggie in parato strax at annama 1258^{1/2} Sg gårcoppar, huilcke coppar ij denne åhrs stat införes af förgående åhrs krigzstaat, och införes dehr för 62925 r:d. Förnimer, att deraf innt schall vakra ij förråd, uthan att de ehr förlengest uthgifne till andre H. K. M. ordinarij staten ock anndere utgifter, at jagh deraf nu innte till krigzstaten bekomma kann, obwoll de införe deraf 800 schip. ij dene 1631 åhrs koparstat at fylla de 8000 schip. medh emot de 8600 schip., som H. K. M. hafer giort stat oppå ij detta åhret af 1631 åhrs koper at bekomme. Så går så myke af den somma igen som H. K. M. för detta åhret förmoder, huaromb de H. K. M. onderdånigst aduisera ville ock copperstaten öfuerseenda. De 30000 r:d. jagh förmente aff saltlicenten för 1630 till krigzstaten förordnat bekomma schole, deromb berette de välb. herrar, at ij förledne åhret int mehr år bliffuet in alles öffuer hälle rijcket änn 59000 daller Schuensche, som ehr utgifne till ordinarii staten, at jagh deraf innte heller något bekomma kann. De 5609 r:d. jagh af 1630 åhrs stoortolls rest haffua schole, berette de at de vohre uthgifne till ordinarij staten, at jagh deraf inte bekomma konnde.

*) Denna kopia saknas.

De 64000 r:dall. Martten Wewizer schole erleggje till krigzstaten, deromb beschverer hann sigh de summor innte konne komma till vega; doch haffuer hann allreda derpå förledne hööst på H. K. M. breff betallt till öffuersten Maccey 12000 r:d., ock 20000 r:dall. vilde han erleggje, som forbemelt hans obligatij [con]tion formeller, til nestkomende Jullii, som blifer vell Augustii, så at de resterande 32000 r:dall. på denn somman innte konne leffuereret varda, at jagh nu deroppå innt heller något bekomma kan till de uthlensche debitors afbetalningh. Huadh nu belanger de 122919 r:d., som ehr ij krigzstatenn innföört för 1630 åhrs rest af uthschriffningzhielpen, derpå haffuer de välb. herrer migh giffuet anordningh till Finnlandt till herr Nielss Bielcke at bekomma 666 lester rågh och till Gothenborg på 155 lester, som schall vahra aff uthschriffningzhielpen på begge orther behaldne, ock elliest 21 lester ij Stockholm och Nyeköping liggje schole, som de ij förledne hööst till Wilsshusen sålt hadde ock nu igentaget, så ock 4816 Læ smör ij Vestergötlandh och Smålandh sampt 500 lester tieru, deraff 200 lester ij Stockholm och 300 lester åhr ij Norrlandt. Desslijckes schall vara af forbemelt uthschriffningzhielp änn behållit ij penningar in de 156154 dall. Schuennsche, som de reducera effter des förslagh ij r:dall. à 14 m., ehr 44615 r:dall. Ock emedhan at dee summor vahre en ij vijt afgelegen prouincier mehrendel at opbehra, konnde jagh int få deraf nu något migh till assistens. Desslickes haffue de välborne herrer uthsennt någre poster så till Amsterdam som till Stråålsundt, som E. N. af deres förslagh haffuer at förnimma, som int ehr afdragen ij dette åhrs förslagh aff krigzstaten, deraf somman ehr 41222 r:dall., ock utti vexell betalt effter H. K. M. befallningh på 6318 r:dall., som icke heller ehr afdragne, ock någre frachter ock en vexell på 2162 r:dall., som föres till beschver och sedan till M. Falckenbergh betalt åhr ij Amsterdam, så at H. K. M. denn begerde summa, som resterer på krigzstaten, föruthom de 1258½ Sæ copper konne mehrendeel fullgöre, nåhr de räcknar denn auancij [!] på de 666 lester rågh ij Finnlandt och 155 lester ij Gothenborgh och 21 lester ij Stockholm, allt huadh han kan mehr uthbringe enn han thet inföört ij förslaget aff staten på uthschriffningzhielpen. Der tonnan räcknes som ij förslaget inföört för 2 r:dall., så schall på den summan bliffua een temlich stoor rest; dock huadh derom åhr, steller jagh an sin orth. De välborne herr[er] föregiffue, de haffue int mehr bekommit, som vehl troendes åhr, derförre icke heller mehr leffuera konne.

Så haffuer E. N. heraf at fornimma, at jagh på de 285000 r.d. medh coppar, jagh nu aff krigzstatens rüst ock utschriffningzhielpen her bekomma schole, int mehr [bekommit] änn huadh de 666 lester rogh ij Finnlandt ock 155 lester rågh ij Gottenborgh och 21 lester ij Stockholm kan uthbringa, nåhr de uthkomme, det väll Julii månen blifua skal, för de uthkomme; doch haffuer frachtat effter de vält. herre[r]s begehren her 6 schepp, de jagh haffuer dertill sennt till Finnlandt samme rågh der at intaga ock före till Hollandt. Huru vidt jagh dermedh komma kan, haffuer E. N. att conciderera, huru min statt stähr, nehr Gudh vill jagh kommer ij Hollandt. Hadde jagh vist, at jagh innte scholle haffua på de summor, man så vist mende at der schole stää ij förrådh, der bekomet, jagh hadde innte velat rest dijt, uthan heller ginnest till Hollandt. Jagh hadde mocht sijt, huru jagh komm der till retta igennom ett eller andre meddel. Hadde fast annat var[it] der förmoda, ett stoor endtsett bekomma skollet på sådanne summor; nu ehr ij migh ijfrå alle ohrter, ijfrå Pommern och elliest, draget an-sentliche summor ij vexlar, ock deröffuer haffuer jagh at betala till recriers verffninger, som bedrage öffuer de 100000 r.d., ock store summor scholle öffuer remitteres till H. K. M., huar till all desse summor jagh inte haffuer at tilgåå mehr enn de 300000 fl. aff de Französche subcidij [o: -ier]. Omb jagh någet af staten bekommer på det man aff dem förmodar och ij staten infördt, giffuer tidhen. Huadh rådh jagh viedare fåår, fåår jagh see, nåhr Gudh vill jagh dit kommer. At då må contenterat varda, så migh mögelicht stäär till görendes, schall jagh göre min flijt till H. K. M. dienst, effter yterst förmögen. Kann innt vidare; vill förmoda, at H. K. M. min möijeligheet sigh ock nådigst varder benöija latta så vel som andre. Vore det nu någon ij Hamborgh, der man kunde re-terera sigh oppå för någon tidh för een summa, vor det vähl, till des subcidier komme till förfalla eller någet aff H. K. M. medel komme uthur Schvergie eller anderstedes. Dät vore gott i sådan fall, menn nu ehr der ingen, som vahn ehr, der man kann reterera sigh oppå.

Huadh belanger det H. K. M. forschlag giort haffuer opo 8600 S R coppar aff 1631 åhrs coppar-staat, derpå haffver E. N. at fornimma, at de vält. herr[er] Cammerådth inte formeene at kunne viedare pretera till de terminer, som deres forschlagh omb för-mehler, än som 8000 S R medh de 800 schip. de införe af 1630 åhrs koparreckning skole vahre behollen. Doch det vohre ännå vehl at de utkomma möchte, som de formeener. Den förste terminen omb 3300 S R , som in May leffuereras schole, kann int utgåå, eme-

dhan deraff inte till denne tijdh öffuer 800 Schæ årh uthkommet, ock liggie änn vidh gäärhytterne ij Nyeköping at gåhr göres, der dageligenn ännu på arbettes, att den soma innte för greset kommer ij marcken conna[!] uthkomma, till Jullii månadt, at man deraff något haffua kan. Huadh copparhandeln ij detta årh belangende E. N. beghrer at jag E. N. omb aduicera schall, deromb jagh kan E. N. enn ingen synnerlig aduis gifue, för enn Gudh vill jagh kommer ij Hollandt ock fåår förnimma, huadh der ij detta årh kan förfalla, huilcket jagh E. N. schall strax aduicera, huadh derij passerer. Elliest förnimmer jagh än ingen synnerlijg vanto der uthi at förmodha, med mindre at något oformodtlicht konne förfalla, det man vill förmoda, om Spanniens skall ville något trecke ock mynte, männ der årh innte at lita på, för än man haffuer deromb någon sekerheet. Der man kunde så lenge miste een partij uthur H. K. M. staat, at man något dijt sennde konnde, fornimmer at det scholl[e] vill [o: vell] nå någon [mere] angenehm prijs en her ofre[re]s, men most löpa deeremot den risico, at Kongen tagar[!] dem till sigh till köpes, ock der faller långsam betalningh, der man haffuer at löpa effter, at derförre förres innte mycke dit, meminder at det årh contraherat aff Konungens factor ij Anntwarpen, som den köper op anten ij Hamborgh eller Amsterdam och nu mehr vell ij Schuerrie; der[!] jagh haffuer giort migh ij Anntwerpen bekant hoos dem, ock so snart någon commission deromb kommer, att det migh schall vell strax aduicerat varda, omb der är något att göra uthi, deran jagh inte tviflar. Eliest setter kopparmynnte allt marckna på all kopparn; emedan de konne bekomma dett 10 à 15 p. cento better köp än copparn, behielpe de sich all dermedh, som messings bruck ock ann koppar arbete haffue, at jemmer ehr til at see, huru det kopparmynnte emot r:dall. van varder, at r:d. geller nu ij Svergie 16 m. ock ehr icke 13 m. verdh effter copparens valor, ock en moste so giffua för trangmål af r:dall. 3 m. mehr derförre, enn hann verdig årh, för de som r:d. haffua moste, till tollernes betalningh, som int annat änn medh r:dall. betales moste, eller som r:dall. moste gelle, det väll ehr först rette orsprunghe af r:dall:s opjagande. Det årh till at beklagandes, huru det nu går ij Schuergie ij alle handelinge, at alt obilligt årh ij innköp ock selliende unnder all ståndh, som något hafve at köpa och sellie, at een må sigh deraf forundra.

Denn kopparn ij Hollanndt, Hamborgh ock Lübeck ligger haffuer H. K. M. resoluerat änn ett årh att förrentta, att denn ick[e] måh settie köpe eller förderffe marcknan för det som detta

år uthkommer. H. K. M. haffuer väll giffuit migh commis at sellie det som ij detta år kommer effter marcktgången, det högest man kan; önschar at man någon angenehm prijs nähe möchte, det jagh fast fructar före, meninde [o: memindre] at der kommer nogon angenehm vanto, der ij at jagh vell veth, huru medh den handellen går, man må sellie denn som man best kan, at man deropå ingen tack fortiene kan. Doch kann man inte göra mehr änn sit besta, ock most väl rette sigh effter tidhen, principahl när man moste haffua penningar der uth ock ehr medh vexlar angacierat, som jagh mener E. N. schall ock vähl fornummet haffua. Huadh nu derij kann förefalla, schall jagh inte lata E. N. att aduisera. Jagh fornimmer, at ij förledne års coppar stat hafuer varit medh inuentarium af 1629 in de 17300 Sæ coppar. Migh undrar, huat all denn kopparn år concimerat, ock emedhan dhe som dherpå invist vohre, så vehl de summor som till E. N. till Pryssen förordnat var so vel som andere partijer, inte ehr til fyllest lefrerat, så ock H. K. M. creditorer ij Hamborgh och Lübeck, de H. K. M. stoort discredit tillfogar ock mycke lamittera öfuer det at de innte bekomma deres bethalningh, det de nu fast 3 år nu stått haffuer, ock een part haffue bekommit något ågh een part inte, at E. N. erachta kann, huru H. K. M. credit af dem bliffuer till börs uthföört. Gudh förlatt den, som dertill ohrsack vahr, at de inte förlengest ehr contenterat vordhen, det väll hadde eke konnat. Män för huadh orsack skull det ehr effter bliffuit, steller jagh an sin orth.

Huadh spannmåhlshandeln ij Schuerigie belanger, som jagh gerna förnummit at E. N. på H. K. M. begehran haffuer taget ij direction*), at jagh förmodat den ijgenom E. N. höge austrijtet [o: autoritet] schall konna bliffua [bättre] hollen ij deuocion till H. K. M. tienst än som [om] någon annan der öffuer hadde något att commendera; huadh nu des tillståndh ij Sverigie belanger, så fornimmer jagh väl, at der än schall finnes någo[n] forradh, principal under adelln, som någre summor haffue, doch mest ij Lifflandt ock Finnlandt, som jagh af somlige af herrschapet fornummet, alleenest de stötte sigh dervedh, at de denn innte vill giffua för det prijs, som E. N. haffuer schriffuit omb ock dem anbudit. De förmene sig kone mehr become der ij landen, in 2½ r:all. för rågh, ehr 10 d. koppermynnt, och 3 r:d. huete, år 12 d. copparmynnt, som de nuh ock der ehr gångbar. Dock förventer de deromb ferner E. N. resolution med några E. N. fullmechtige,

*) Fullmakt för kanslern af 5 Dec. 1680, tryckt i *Axel Oxenstiernas skrifter*, II: 1, sid. 678.

som medt dem deromb handla konne. De haffue förslaggh oppå ij Finnlandt, att der schall vara 1000 lester ongefehr af uthschrifningzhielpen, deraff de 666 lester affgåår, som jagh aff uthschrifningzhielpen effter H. K. M. memoriall schall anna[mme] huadh spanmähl deraf faller, till verfningerne ock andere debitors afbetalningh uthomlandz; det öfrige af de 1000 lester vill de förordna Cort Thor Helle ock sin consorte på det som de kunne haffua at fordre, för det de till Doct. Saluio ij Hamborgh haffne anticiperath, ock det öfrige, denn rästen haffuer de ij Sverie så myck[et] af uthschrifningzhielpen liggiendes, der de mene at konne deraf deres post full göra, at dee af den andre spanmähl inte förmene[?] någet aftaga till denn partij, som de haffua schole. Vill förmoda, at det gåh kan; af de 155 lester rågh jag haffuer forment ij Gothenborg effter de välb. herres Camerå[d]z forslaggh aff uthschrifningzhielpen vahra schole och jagh förmente nu at bekomma, fornimmer jagh aff Stathollerens schriffuare ij Elsborgh, som nu här varit haffuer, at der schall inte vahra mehr enn 800 tonnor, det ringa ähr emot 155 läster. Förbiude Gudh, at det så gåh mochte ij Finnlandh; så ehr det illa nock, at jagh dit 6 schep sennt haffuer. Eliest fornimmer jagh, at ij Schvergie ingen spanmähl bliffuer uthscheppat eller sålt, inntill des E. N. ferner ordher kommer. Förmoder som forbemelt, at nähr de seer, at de innte fåå sellie till dess creaturer de Hollensche ocansche*) bönder een partij, så schall sigh vähl fine ij Schverije någen godh pretij[!], men der faller schuah ringa sädh, serdeles rågh, at denn mycke ringare ehr, [än] som för pleg[er] vahra. Huadh de 400 lester belanger, som ij forledne ähr af Marschalcken ij Amsterdam sollt ähr, det vohre vehl, at det bleffue leffuereradt, emedan de haffue giort H. K. M. stoort discredit, at dem ähr innte hållit, det H. K. M. ambasader der sluttet ock een summa deropå opburet, ock de all haffuer haft tuenne reesor schepp der effter ock inte bekommit, huaröffuer stort rop och discredit till börs ij H. K. M. sacker giort vard[er], at de seye rät uth: »Wer will mit I[h]n[en] lijden handeln, Ihr haltet nicht, was Ihr contraheret, wenn Ihr ein deel gellt schon voraus habt.» Det haffuer man nog höra most, ock ij dee summor ehr en af

*) I Erik Larssons bref till K. M:t af 11/21 Sept. 1681 (kopior bland Skrifvelser till K. M:t, Riksarkivet) omtalas, att man i Sverige sålt koppar till ossa[a]nsche bönder, hvilket ord tydligen är identiskt med ocansche. Hvad som härmed åsyftas, har utg. icke lyckats utreda. Något Orts- eller landskapsnamn, hvaraf ossansche (ocansche) skulle kunna vara härleddt, är icke bekant; endast Oss (Osch) i Nordbrabant, ej långt från Maas, erbjuder en viss likhet.

borgmestarn[e] ij Amsterdam ock en aff Statenn medh intresserat, de H. K. M. nock ij andre sacker hindrat haffue, effter den handel de medh ij det köpet hafft hadde. Det hadde varit fast better, at de hadde ij förleden áhr det bekommit, en alt dedh rop som deraf gånget áhr. Kan det nu bliffue leffuereret, det vohr vehl; huadh E. N. nu der för middel till haffuer ij Lijfflandt, vet jag inte. Jagh haffuer ock dit schriffuit effter H. K. M. befallning ij forledne vintras, at de schole den summan bekomma; de vente nu effter ferner beschedt der omb. Nehr Gudh vill jagh dit kommer, schall migh effter E. N. befallning retta, at inge schep dit komme, — der öfuer får E. N. ferner aduis —, ock at de schole medh sigh haffua det som resterer ij dess inköp; heromb jagh E. N. ordher ock ferner aduis vill medt första vara formodandes.

Huadh de 150 lester anbelanger, der så ehr at E. N. dem konde af Refell icke miste, uthan moste igen gottgiort varda, ij Amsterdam eller annas, ehr jag til sinnes E. N. det at bettale. Så vohre det väl för H. K. M. credit schull, alldenstundh at der ehr såldt så mycke såm alt till H. K. M. nödige uthgifter; man veet ock, at nu min credit henger deropå, fördy jagh hadde ordher at sellije, för jagh reeste dedan, der som något behöfdes, för jagh viste, at E. N. varder den handell ij direction stelle; schall elliest inte hafua scheet. Nu förnimmer jagh, att det schet áhr, ock de in 200 lester sålt haffue, emedan at des uthkompst haffuer varit dem mycke af nödhen. Om nu det scheer, at det bliffuer leffuererat för crediten schull, E. N. vill jag des verde igenn gått göre, för jagh vill, at derij schall något mancera; most jagh der så mycke inköpe, at jagh leffuererde det som uthlofvat áhr, at jagh icke komm[e] derijgenom [att] någon mancera, alldenstundh at jagh som förb[emäldt] order dertill gestellt, för jagh reste dedan, ock sedan deromb áhr aduicerat vordhen. Kan nu E. N. det göra uthan någon förhinderung ij sin sacker, det vore vehl; E. N. kann sedan dennoch till migh draga derpå, huadh des verde áhr. Vill E. N. vexell der eemot betala, allenest at jagh må hålla credit medh ij dett som uthlofvat áhr. Om E. N. detta nu gör[e] kan, det jagh förmeener, nehr E. N. dess verde bekommer, så gör E. N. vähl för den credit schull, som jagh der på H. K. M. vegner gerna holla vill. Vill E. N. innvisa på migh något på de 200 lester igenn, jagh vill den af denn Finsche råghen så mycke deremot igenn leffuerera, den E. N. derpå innviser eller sluter, at E. N. somma kan lijkvehl ock bliffua fyllest, det migh och licka vahr, menn alldenstundh dem ehr tillsagt Reuelsch eller Lifflandsch rågh,

det moste jagh holla för credit schull, eller schole jagh denn der innköpe, det heller innte credit gifuer, ock hålles licka som man sellier, det man inte leffuerera kan. Beder, E. N. tackes migh heropå medh första aduisera, som migh tiener till unnderrettelse der vidh; jagh sender inge schepp dit, förr jagh E. N. ferner aduis deropå bekommer.

Förnimmer, huadh E. N. till det stoor omack medh de handlinger på sig at taga bevecht hafuer till H. K. M. tjenst, så ehr det vist, at ingen det schall konna better medh autoritet förretta än E. N., omb det scholle kunna gåh just, och icke någon understodt sigh at göra någon inpas eller deruthij bruka någon onderschlöff[!], som vieleicht elliest ske konnde, der som enn aff ringa qualitet vore, som deromb hadde at dirigera.

Vill Gudh jagh kommer ij Hollandt, skall jagh medh all flijt deromb fornimma, huadh derij passerer, E. N. det ock aduisera, huadh jagh förmeener derij kan förfalla, det som tiener E. [N.] p. aduiso.

Huadh belanger, nådige Herre, ob wol så vidt förschlagt ehr, der så vohre, at E. N. så tackes at någon spannmåhl scholle sendes till Amsterdam för H. K. M. risico ock räckningh, det at förhandles, at de[t] så vohre, at E. N. de[n] tackes sennda då till migh, emedhan jagh der då H. K. M. sack moste förretta, at jagh till H. K. M. besta effter E. N. ordher kann förhandla ock medh dess uthkompst föllie E. N. ordher; annas ehr innte mennt dermedh, menn jagh kann vähl erachta, at E. N. ij sådant värck behöfver assistens millamot [c: mellanåt] af een ock androm, at E. N. haffuer at sende spannmåhlen till de som E. N. best legenheet faller och millamot kan gøre der på någon auancement, nehr E. N. så behöfuer. Menn att jagh ij denn mening schole något begehra at bekomma, at des uthkommst anvenda till andere uthgiffter öffuer E. N. ordher, det vahre långt ijfrån mig. Det E. N. till migh varder consignerandes, schall innte anvendes till någon [annan] uthgiff, än det som E. N. varder migh last till giffuandes, det haffuer E. N. sigh follkomligen till att förlatta. Den handell migh oppåtaga ehr jagh innte capabell till, emedhan min direction ij den handell schall blifva så odios giordt för H. K. M., huru väl och huru richtig jagh dermedh omginge, at jagh alltidh scholle lada mehr misstanckar oppå migh, och der hoos scholle myck[et] kunna skylla[s] derunder af androm, nehr det vore ij min direction, som de sigh innte scholle unnderståå [att] görre, nehr den hanndel och direction ehr onder E. N. Och högt nödigt ähr, at E. N. hafuer sin egin follmechtiger ock controlors på thullen omb samma

spannmåhls handel, som der noga opsicht deroppå haffuer; elliest schall det hålla någt[!], omb so allt so rett tillgåhr, uthan desto större ock starckare inspection på een orth som annan, huilcket jagh beder ij all tjenstvilligheet at E. N. migh till onda icke optaga ville, at jagh heromb så något vitlufftigh hafuer E. N. formelt.

Haffuer E. N. detta till ett tjenstvilligt schvahr på min Herres angenehm schrieffuelse tjenstvilligen [icke] vellat oförmellt lata; beder, at dett allt ij besta meningh må optag[e]t varda. Jagh reesar nu. strax till Hollandt öffuer lanndt till Hamborgh, emedhan vinden innte foga vill siöövegen till Hollandt. Så hast Gudh vill jagh dit kommer, schall jagh E. N. ferner aduisera, huadh passerer så ij ett som anndre negocier, som ehr aff nödhen att aduicera. Befaller E. N. etc. Datum Hellsingöhr denn 12 Aprill 1631.

E. N. och Herlighet

A. T. V.

E. Larsson von Lindö mp.

(*Egenhändigt.*)

Beder E. N. ij al tjenstvillighet, at E. N. denne min länge ock temlig maculerede bref ij beste mening optaga. Gudh vet, jag hafer her haft fast myk[et] at aduisera på alle orter ock ingen af mit folck hos mig haft, som vann ehr vidh min hand at renskrifua, at mig beschuerligt nok faller, det jag förmoder E. N. varde migh icke til nogon onåde uttyde.

Påskrift: præs. Elb. d. 21 [?] April anno 1631.

10.

Amsterdam den ¹/11 Juni 1631.

De Holländske köpmän, som uppgjort om inköp af råg, hafva sändt skepp till Reval och Elbing att afhämta den. De kunna ej längre uppehållas. Kopparen lågt i pris och tyngd af dryga omkostnader.

Velborne nådige Her Candzler. Nest en tjenstvilligh salut[on] tiener E. N. dette p. aduisso, att migh H. K. M. creditorer, som dhe 400 lester rogh kiöfft haffva aff H. H. sall. H. Marskalcken*), dageligen mechtigh öfverlöpa omb deres lefferantie;

*) Jfr N:o 9, ofvan sid. 444.

emeden ähret lieder, haffve dhe inte vehlatt lenger vachta uthan ville senda skip dit effter i den förhopningh, att dhe deras lefferrantij [ɔ:ie] bekomma skulle. Obwell jagh dem alt hertill ophollitt haffver, att jagh förvänte ferner order af E. N. deromb, så haffver det doch lenger inte hielpa vehlatt, uthan dhe haffve fördenskull sielff befrachtatt skip och deraff sendt 4 till Refell och till Elbingen att förfråga sigh hoos E. N., hvar[e]st dhe skole bekomma deres ladningh. Dhe haffve hoos sigh resten af den summan, dermedh sal. Marskalcken omb köp giordt haffver, som skall vahra 13000 r:d., medh ferner order, att hvadh som kan felles ij inkiöpet, att desse 13000 r:d. till dhe 500 lester inte väll komma kan, att dhe skole dett der till leggja och så myke förskiuta, att summan blifver inkiöfft; hvadh öfver år, att dhe då motte få deres peninger igen sampt 6 per 100, som rechningen för bodmerij för deres förskutne peninger fordra, summan som kan stiega öfver dhe 13000 r:d. Omb nu dette ehr E. N. angenem eller behaglighett, att dhe dijt kompne ehre, fören E. N. schriffvelsse hijt kom, det tvifler jagh omb. Jagh haffver dem inte dertill rætt, uthan afråth, men dhe haffve inte vachta vehlatt, huru gerna jagh det fast annars sett och önskadtt hadhe. Bedher E. N. ville migh detta inthe förtenkia; jagh haffver inte konnatt dem lenger uppeholla. Jagh önska[r], att desse 400 lester hade allerede varitt solde, för alt det roop som deraff gåt ehr, emeden borgemesterne her i staden deri interesserett ehre och mycke ij andre H. K. M. negationess [ɔ: negociationer?] handel haffva, dett som jagh inte nembna kan. Vahr så, att dhett vohre E. N. angenem, så vohre lickväll väll, att dhe nu finge deres summor för H. K. M. reputation och credit skull, den[n] komme dhe nu thome tillbaka igien, så skulle dett giffva H. K. M. stor [ɔ: större] discredit till börs ij många saker, en man någon tiedh seija kan. Derföre vohre dett vell, att dhe finge contantamentt för serdeles orsaker skull.

Emeden dette breff går till landz, kan jagh E. N. inte skriffva någon ferner particulaire, uthan skriffver E. N. ferner till siös, vill Gudh, omb alle ombstendigheeter. Dett som mons:r Spiringh hitt dragitt haffver, haffver jagh axpteratt, och hvadh som förfallitt betalt. Giör min fliet att draga på mons:r Spieringh; hoppes han mine breff axpteratt, så kan det vell gåhe sedan, att man drager alt på honom den kopparen, som sendes hijtt ifrån Dantzich och går på bodmerij à 12 pr 100 medh stor förlust, emeden kopparen ehr her i så lågh prijs, att man icke 100 skepp. à 44 r:d. sellia kan, när en vill; most depenehra [ɔ: deponera] honom à

40 richzda: r, och thollen i Sundett och ombgelder bedraga öffver 3 pr 100, att kopparen bliffver belastatt 15 pr 100. Der man konde bethahla 2 åhrs interesse uthaff den kopparen, den nuhr blieffver in deposito beliggandes, bettere vohre, än att han på den loge pries hijtt sendes, emeden her ehr mycket och mycke ähn- doch ankommer, att man deraff H. K. M. ringa dienst giöra kan eller deraff någhon credit nyttia kan, emeden att kopparen så ovilligh åhr. Hvilket tiener E. N. p. aduisso. [Befaller E. N. sampt etc. Datum Amsterdam den $\frac{1}{11}$ Junii 1631.]*)

E. N. och H.

A. T. V.

E. Larsson von der Linde mp.

Efter utanskriften: In Ihrer G:dn absentz herrn Isaac oder Peter Spiring zu erbrechen.

Påskrift: Præs. Elb. d. 1 Julli anno 1631.

11.

Amsterdam den 7 September 1631.

Ursäktar sig med anledning af ett rikskanslerens bref, dat. 21 Juli, för växlar, dragna på Cornelius Willemsson. Skall sända närmare underrättelse.

Välborne nådige Herr Cantzler. Neest een dienstvillig salutation tiener E. N. detta p. adviso, at migh E. N. kärvarende skrifvelsse aff d. 21 Julli åhr tilhanda komit, hvaraf jagh förnimer E. N. myket otåligh åhr öfver migh, i dedh at jagh hafver draget vixel på Corneliss Willemssen, at E. N. dermed inte åhr till fridz, och emedan jagh den tidhen var mycket belastet och migh Corneliss Willemssen tilskref, at han hadde order af E. N., at der så var jagh vilde draga någon vixel i honom, skolle [han] mine brefve honorera, derpå jagh ded gjort med condition at reterera sigh på mons. Spirinck igen, den offersten Crafurd vilde ingenlunda vara vijst på Spirinck, uttan på een kiöpmann, at jagh nödiges gifva honom vixel dit, emedan jagh doch i mons. Spi-

*) Brevet föreligger i två exemplar. Det, som lagts till grund för tryckningen, har fullständig adress och påskrift om mottagandet, men saknar datering; denna är därför ifyllt efter det andra exemplaret, som äfven rådfrågats i ett par fall, der det första har uppenbara felskrifningar.

rinck för hans förfalne vaxel draga moste, dem jagh heer betalt, ock Craford vilde hafva sine peningar i Danzigh. Jagh skal med förste senda E. N. copia af mons. Willemssens breff ock derhoos largo advisera, huad som verner deri passert, såväl som i alt annat, ded denne gången for h. Ambass. Bendic. Oxenstierna hastigt afresande skull inte hafver skee konnet; bedher E. N. vil migh så lenge excusera. Jagh sender E. N. heermed hoos välb: e herr Bengt Oxenstiern een liten Parisiensis seyer, bedher E. N. vil den inte försmå ock til godhe optaga.

Befahler E. N. *etc.* In Amsterdam den 7 Septembris anno 1631.

E. N. och H.

A. T. V:g.

E. Larsson v. d. Linde mp.

Rikskanslerens påskrift: Præsent. i Elbing den 25 Octob. anno 1631.

12.

Amsterdam den 2 Oktober 1631.

Tackar för rikskanslerens bref af 24 Aug.; har accepterat en af honom dragen växel. Växlar från Karl Baner, Sten Bielke och Erik Andersson testerade före E. L:s ankomst till Holland; K. M:t missnöjd häröfver, har kallat E. L. till sig och befallt honom lämna kronans affärer i Holland åt C. Falkenberch, men denne kan ej genast öfvertaga dem. P. Grönberg i Hamburg drar för stora växlar. Anordningarna från Sverige i koppar och penningar hafva ej utgått. Koppar lämnad till holländske bönder, som utbjuda den till underpris; däraf fara för försäljningar, som E. L. inledt. Skall enligt K. M:ts befallning anskaffa riksdalrar till kopparköpet, men vill själf utbetala dem. Har lämnat penningar till Johan Oxenstierna. E. L:s familj anländ till Holland. Nya växlar från Sten Bielke. Rekommendation för Johan Dybken.

Edle välborne nådige Herr Cansler. Näst een vennlig salutation och min villige tjenst *etc.* Jag giffuer E. N. tjenstvillig tillkenna, at migh E. N. angenehmes schrifuelse af denn 24 Augustii ähr för 2 dager sedan till handa kommet, deraf E. N. begehrt fornummet. Migh är och derhoos E. N. vaxell på de 9900 r: dall. till handa kommet, huilcke jag effter E. N. begehrt haffuer accepterat och underschreffuet på förfall[e]ndag at bethala, ock vill migh befrita effter E. N. begehrt omb bethalningen. Gudh förleene hellsan och lifvuet. Hoppes det skall bliffua bestelt och all flit

dertill annvennt, at de kunne bliffua dragne in på May mån[a]-den, deromb jag min flit görra skall. Derij så vähl [som] alt det jag kan vetta, som kann lenda H. K. M. till tjenst so och E. N. till assistentz, skall jag ingen flith spahra, effter yterst förmögen. Gudh geffue, at man med allt det som eenom möyeligit ähr till at görra konde görra H. K. M. någon contentament, så giorde een medh glädie allt det man gör.

Jagh haffuer i sommar accepterat underschetlige vexell af mons. Spiring så vähl som bodemerij, som hit dragne ähre, huilcke ähre på des förfallen dag honorabel betalt, at de haffua all sin richtigheet, haffuer och draget dermedh på honnom effter legenheeten; förnimmer int annat, änn de haffuer min vexell igen ock honorerat och betallt. Denn så lennge denn eene kan lena den andra handen och acceptera huar annars vexell som drages, at derij kommer inge confusiones, at det skeer något moderat, at icke för stoore summor komme i sennder ock icke på all för kort sight, at man kan reterera sigh, så förmodar jag, at man skall kunne assistera huar annan, huari jag min devoir giort haffuer.

Huadh denne staten belanger, så haffuer jagh änn heer till behulpet migh, huru jagh best haffuer konnat, egenom ett eller annat meddel, till dess någre meddel haffue kommet. Denn Fransösche förste och andre terminen, till Maio förfallet, haffuer giort det besta. Hit ähr monge vexeller dragen, så ijfrå Stettin af h. Caarl Banner som ock af herr Steen Bielcke fråå Strålsundh och af commissarius Erich Annderson, undantagendes huadh af H. K. M. sielf ock elliest ijfrå legret kommet; doch undantagendes H. K. M. vexler ähre de andre mest hit komne uthan aduis eller ferner ordher, at denn eene hafuer innte vettat af huadh denn andre drager, för eenn alle vexlar komma, millanåt på stoore summor frå alle orther på een tidh, at den som acceptera skall beschverligit nock faller millan åt, nähr de så komme på 10000 r: dall. ock mehr på een vexell. Huadh hit draget ähr, sedan jagh hitkom, haffuer jag allt accepterat ock bethalt effter legenheeten, män at herr Carl Banner ock h. Bielcke droge hit på een benemdh Samuel Blomert, min värddh, för änn jag hit kom, på stoore summor, ock hann hadde ingen prouision, eij heller kennde de gode herrer, at hann innte så resolut villde acceptera, huadh de droge, det kann jag innte änn dra, denn de fremmande angasiera sig innt så lett ij sådannt värck, mehr än de haffue värden ij hendren, som E. N. det nocksamtb vetterligit ähr. Huilcket bleff högt angiffuet ij förstan hoos H. K. M. ock migh beskyllat, at jagh innte

haffuer velat acceptera allt det som så uthan ordre drages, för jag hitkom, det som H. K. M. haffuer illa optaget, oanseth jag det inte ändra konne, icke heller viste H. K. M. ombstendigheterna deromb, huadh derij passerede, at det innte var min skuldh, ock derhoos hadde jagh H. K. M. egen bref ock befallning af den 2 Martii, at jag inge vexler acceptera skolle frå den Pommerasche orthen, nur allenest det som commissarius Erich Annderson drogh*), och de andre gode herrer droge lickvühl starckt på stoore summor, huilcket jag dennoch haffuer för H. K. M. credit skull accepterat ock bethallt. Doch steller det allt an sin orth, huadh derij passerer.

H. K. M. haffuer någre reeser skreffuet och fordrat migh hedan ock villde haffua migh deer hoos sig ock befallt, at jagh skolle öffuerdraga commission heer till Falckenberg igien ock stella heer någre andre hoos honnom till assistentz**). Var dermedh till fredz, at jagh komme hedan, emedan jagh då ingen satisfaction göra konde i allt det man giorde, ock tillbödh så m. Falckenberg strax det at öffuerdraga, der hann villde eller konde taga på sigh at contentera det som jagh antaget hadde at bethala ock förnöye de som på migh seet haffue ij det jag hadde angaceret migh förre, så i ett som annat, ock laga så hoos creditorerne, at de velle vara medh honom till fredz, för det jag dem tillsagt hadde, och quitera migh på min promisij [o:ion] ock acceptera och contentera det som dageligen kom, at jagh möchte komma hedann som een ehrlig mann ock icke reesa heerijfrå medh creditorernes discontentament, det H. K. M. credit för den som effter kom, det vore sigh huem det ville, skolle giffua stor disreputation och discredit ij H. K. M. negotier. M. Falckenberg affuerst haffuer sigh excuserat, det så innte konna antaga eller uthföra. Anndre at bringe heer der till, som sådanne vitlufftigheet antaga skolle, ähr innte at lita till; det vill ingen sigh opå taga eller sigh medh sådanne saker angassera, mehr änn de haffue ij henndren ock ehre derföre profiderat, det jag vühl innte fåår anseh, så vitt som crediten recker och legenheeten vill medgiffua, denn kann jag inte heer, deer jagh något bekendh ähr, göra H. K. M. ingen [!] satisfaction ij desse saker, mycket minder skall jag konna göra H. K. M. någon contentament der på de orther H. K. M. nu stadder ähr, der jagh aller haffuer varet ock innte bekendh är, huaregen-

*) K. M:ts bref till E. L. af 2 Mars 1631 finnes i Riksregistraturet.

**) K. M:ts bref till E. L. af 9 och 16 Juni, 18 Augusti 1631, Riksregistraturet.

nom jagh konnde lada på migh dageligen onåde ock annat beschvähr, det jag allt Gudh hemsteller, huadh vähl derij passerat ähr. Jag gör gerna H. K. M. till tjenst allt det jag förmäär, effter förmögen ock legenheeten; Gudh veth jag kann inte viedare.

Peter Grönenberg ähr nu i Hamborgh. Jagh sehr hann veth innte viedare något synnerligit at tillgåå eller utvegar at opbringe, annat änn det hann reterera sigh in på migh och draga vexell på migh på stoore summor, in 8, 10, à 12000 r:dall. till licke, at jag hanns vexler innan kort tidh öffuer 60000 r:dall. accepterat ock mest bethalt haffuer. Jagh moste skaffa rådth till betalningen, der låter hann migh för sorgia. Seer, annat veeth hann innte tillgåå. Vill haffua, at jagh skall skaffa honom der någre, som honom assistere; måste hålla så uth så lenge crediten till nåår*). Bliffuer lasten innte för hög, så må man see till, huru man kommer till retta, vill Gudh, menn at man altidh måst leffua som denn som allder veth, nähr hann gör vähl, ehuru vähl man meener man gerna göra vill, det går een genom hierta, at man most förvennta dageligen bannor och hat för det man innte bettra kann. All viste jag till at förtiena saligheeten dermedh, så kann jagh innte mehr görra. Vercket haffuer varet änn för nytt, at man så i förstanne int haffuer fåat belasta crediten för H. K. M., som man meener, at denn strax innt faller ombkull, till dess man seer, at man håller ordh ock afskedh, det man loffvar; sedann kan, vill Gudh, allt na geråd föllie medh tidhen. Een part haffue H. K. M. credit så på een som annan orth i desse åhren förstådt, at H. K. M. credit ähr mycket sketh för nehr, det för innte var, det man moste nock höra ock eenom bliffuer dageligen förkastat. Gudh förlåte dem, som dertill ohrsack ähr. De Hamborger komme een part deeregenom omb all des vählferdh, huaröffuer de mycke lamittera och schriffua på alle orther; det hade vähl een part mocht enndra, doch steller det an sin orth, för huadh det innte skeet ähr.

Jagh hadde vähl förmeent, at jag till denne tidh skolle effter det förschlag, som H. F. N. P[f]alsgreffen ock de andre v. h. Cammeråd och Mårten Wewizer mig senest gaff, då jag var i Svergie, skole uthbekomma ansentliche summor, ann copper, penningar och anndre vahrur**); derpå ähr lithe nock uthkommet.

*) Jfr K. M:s bref till rikskansleren af 31 Juli 1681, *Axel Oxenstiernas skrifter*, II: 1, sid. 786 f.

**) Jfr ofvan N:o 9.

Jag skulle till Septemb. haffua haft 6550 S g . copper; derpå till dato bekommit ohngefehr S g . 3100, rester an copper til dato öfuer 3500 S g . Marten Wewizer gaf migh ock sin obligation at leffuerera till denne månat för stortullen ock sallthanndelln in de 101000 r:dall.; derpå bekommit till dato ohngefehr 31000 r:dall., at derpå af honnom änn resterer in de 69000 r:dall., förutan andre summor, som till denna tidh skulle uthkomma, der man H. K. M. debita ock order kann medh fullgöra, huilcket een all opføres, all lick som det allt opburet vore, ock det kommer innte. Ock at man skall heer allt det, som göres förschlag opå och innte uthkommer, heer af crediten opfylla och heer optaga ock det i samma staden prouidera, det kann inte skee eller af någon præsterat varda, det vare sig huem det vill. Icke heller aduiseres huad som ij denne höst skall komma uthur Svergie eller ej, at man haffuer något vist at litha till, utan man anordner alt fort her till at bethala det som på staten är opsatt, allt like som de hadde de förordnade summen all uthsennt, de deereemot uthsendes forordnet effter denn staten ij Schwerigie derpå giort ähr. Huadh deraf föllier giffuer tidhen.

Mann haffuer i jähr[¹] giffuet een partt Hollendsche bönder ock andre een deel copper i bethalning ij Svergie, de denn heer utbiude ock denn sellie för det hann gella vill, in 42 in 41, 40 fl. p. 100 S g), ock dermedh settie H. K. M. een så neddrig marckt, at det ähr jammer at förnimma. Haffuer än hållet coppern i jähr på 44 fl. Hadde förmeent till denne tidh skulle komma högre, men nu komme desse ock sellie coppern så lågh, huadh de konne bekomma, huarmedh heele hanndelen bliffuer så plözligh ruienerat, at det ähr till beklagandes, huadh skadha H. K. M. på sin store partijer deregenom lider. Det hadde varit better, at denn coppern hadde allder hitkommet; på det sätt hadde denn heller möcht sennda till migh. Vildhe haffua sett, huadh råd h jagh hadde fått at bethala de, som coppern hadde, at de innte hadde konnat sätt[e] H. K. M. sådann marckt dermedh. Jagh står i hanndel med Kongen ij Franckrijcke på een ansentlig partii omb 3 eller 4000 S g , huaromb Kongen ij Franckricke mig senest tillsade, at H. K. M. factor skulle komma hit i denne månen och medh migh deromb

*) Tydiligen Holländsk vikt. Den 18 April 1682 skrifver kammarrådet till bröderna Falkenberg att sända hem till Sverige en justerad Holländsk vikt om hundra pund, på det att man måtte kunna kontrollera, att icke Svenska kronans rätt trädess för nära vid omvägningen i Holland. Kammarrens registratur.

accordera; hadde förmeent at bekomma 45 à 46 fl. för 100 \mathcal{G} . Nähr denn nu hitkommer, förnimmer hann, at kopparen sellies à 41 fl., skall hann inte vela giffua mehr. Det samma ähr och med de vonn Acken skett. Der stodhe jagh ock i hanndel medh på 1000 $\mathcal{S}\mathcal{G}$, hadde och konnat komma medh dem till retta på 44 fl., men nu de komma hit, konne de bekomma copparn à 41 fl., låther de migh dermedh bliffua, så frambt jag det samma kööp innte giffua vill som andre, ock köpe annorstedess, der de better kööp bekomme, at E. N. kann erachta, huadh skadha deraf cau-seres, at copparn [är]distribuerat ij diuerse hennder. Jag giorde vähl afskedh, at ingen gåår- eller plath-coppar skolle giffues andre ij bethalning eller ellies seellies, at de dermedh icke settie H. K. M. coppar heer i markten, uthan ellies huadh som geffues i bethalning skall vara ij kessel- ock tackbleck; det förderfde innte marckten för H. K. M. gåårcoppar. Huarföre det innte haffuer konnat bleffuet hållet, ähr mig innte bewust. Häär ähr liten ock ringa förtreck medh copparn, det ähr vist, emedan de giorde messingsvahrur innte foort vela. Huadh hit kommet, dett jagh haffuer innte fååt sellia à 44 fl., haffuer jagh deponerat à 40 r:dall. p. $\mathcal{S}\mathcal{G}$, ock sellie'n effter som jag finner köpmen till, mann[!] nu ähr innte at sellie på sådann priss som forbemelt. Huadh ferner continuerer derij, giffuer tidhen.

H. K. M. schriffuer migh at skaffa r:dall. ij lanndet till kopparinnköpet, at copparmynte må afschaffes, emedan dath ähr allmogen till stoor skadha*). Vill derij gerna göra min flith, menn man bliffuer alldidh hållen så suspecht, at man innte vett, huadh man göra skall, och omb eens vählmening bliffuer vähl optaget eller ey, at Gudh veet, huad man göra skall. Der som det kann bliffua stelt ij värcket, som jagh H. K. M. deromb tillskreffuet, så vill jagh sehe, huadh meddel jag dertill finner, at det kann fortgåå; haffuer ock allrede begynnnt at sennda een partij in ij landet. Man vennter af H. K. M. fernere resolution och förklehring. Mann[!] at jagh skall sennda inn r:dall. ock dem leffuerera i andres hennder till at uthgiffua ock de leffuerere migh sedann igen huadh coppar de veele, och nähr de veele, det ähr innte at görra. Jagh vill sielf leffuerera r:dall. At bergzmenn ock annama copparn deer-

*) K. M:ts bref till E. L. af 16 Aug. i Riksregistraturet; E. L:s svar af 11/21 Sept. bland Skrifvelser till K. M:t, Riksarkivet. Om samma fråga skriver Pfalzgreffen till rikskanslern 4 Jul, 22 Sept. 1631; *Axel Oxenstiernas skrifter*, II: 10, sid. 563, 568.

emot ock befordra, at den gåår göres och till H. K. M. tjenst uthsenndes, när de 20 r:dall. till inköpet som först der aftages; huadh sedann af copparn mehr änn 20 r:dall. giort bliffuer, när han uthkommer, det år allt till H. K. M. besta, at H. K. M. bekommer deraf uthanlandz denn högsta marcht, hann geller högt eller lågt. Förmeener, at H. K. M. derij kann inte better göra nu ij förstann, till des man sehr, huart uth det vill, och köpet bliffuer medh r:dall. onderhållet. Jagh vill sehe till at förschaffa capital till första innköpet; vill H. K. M. leffuerera mig sedan 1500 S& coppar, effter det forschlag, jagh H. K. M. deropå giort haffuer, förmener at kunna hålla Berget dermedh, omb Gudh vill, när derij föllies ordh ock afskedh. Förmodar at r:dall. skall hast komma frå 17 m., som han nu geller ock så högt opjogat år för een partz particulier profit skull, åter komma på 12 à 10 m., när r:dall. begynne vannka ij landet igien. Huadh nu H. K. M. ferner derij resoluerer, år jag med första förmodandes. Jagh vill gerna tiena H. K. M. och federneslande till goda ij allt det jagh förmår; önskar at eens vählmeening möchte vähl bleffua optaget och uth[t]yt. Huilcket jagh haffuer velat E. N. communisera ock till kenna giffua ock E. N. ferner gode råd h derij förvennta.

Spannmåhlshandeln belangende år kommet på stort afschlag eemot det ij fiordh vahr, det ingen ändra kann, emedan det år köpenskap ock af alle orther gode partier ankomne ock inte så stort förtrek haffuer som ij förledne år. Revellsch rågen var på 100 g. fl., år åter på 118 g. fl. Muschowisch var först på 110, kom på 130 in 140 igen, år åter afschlaget ock på 136 kommen. Huadh derij continuerer giffuer tidhen. Danziger rogen år på 155 g. fl. H. K. M. haffuer giort stort förslag på den Muschowisch rogen effter den pris ohngefehr som i fiordh, huilcket mycke defererer. Jagh haffuer i detta år till Archangel most remittera in 88000 r:dall. till innköpe; skall innte dermedh komma till. Haffuer most sellie i forleden vintras och våras en deel på leuerantij [o: -ie], at de forbemelte summen bleffue forne och at H. K. M. deraf een somma bekom till auantij [!] ock deraf en dell lopet bodemerij, huaraf för H. K. M. rechning hit komma skall in die 1090 lester. Deraf år taget 2 skepp af Dynkerkerne omb 190 lester ohngefehr; något år hit kommet, det anndra år än förventandes. Huadh deraf bliffuer giffuer tidhen. Huadh ferner passerer schall E. N. aduisert varda.

Jag förnimmer medh bedröffuelse, at Gudh denn Allzmechtige haffuer åter hemsöckt E. N. hus ock kallat E. N. kiäre dotter välborne fru Anna af denne verden. Gudh förlehne henn[e] een saligh opstandelse medh all christne siähler. E. N. kähre sonn herr Johan haffuer varet hoos migh; haffuer behöft någre penningar till sin nothrofft ock konnde så i hast innte bekomma sin vexell; haffuer fåat honom 562 r:all. Vill förmoda, at det ähr E. N. angenehm. Önskar, at jag konnde beviesa honom någon angenehmienst heer eller på andre orther, dit han achtar sigh, vill Gudh, at reesa; skall migh dertill villig finna lata effter förmögen. Der E. N. min ringeienst heer behöffer, så haffuer E. N. migh som sin tienere at commendera.

Jagh haffuer för 4 vickur sedan bekommit hit min hustru och två mine döttrer, huilcket hon på sin gamble dagar ock så vitt frå sitt ij fremmande landh ock besöckie moste andere orther, Gudh geffue oss till godha ock förläne, at man medh gode legenheeter må komma hem ij vårt vedernesland[!] till vort gode, det jagh haffuer måst förlåta och ställa min negotier ij andres henneder, medh huadh fördell ähr Gudh bekennt. Doch det allt gerna giort för H. K. M.ienst skull. Gudh giffue man konde göra det H. K. M. var angenehm, Gudh veet man giordet geerna.

Jag bekom på timen af H. Steen Bielcke ijfrå Stralsund åter de nouo vexell på stoor summor, till licke 30000 r:dall. Huarst[!] aff det bethales skall, emedan int uthkommer det som der till förordnat, gifuer tidhen. Förnimmer, at H. N. vill derifrå, ock de bekom nu all vexeller, som någet haffua att fordra, det man effter legenheeten bethala moste.

Breffvisare Johan Döpken, s. Simon Döpkens sonn, haffuer beghrt recommendation till E. N., emedan jagh haffuer brukat honom i sommar i Finnland, der at innskeppa H. K. M. spannmåhl; innte förnummet annat änn hann hafver hållet sigh vähl. Ock emedan köphandelln för honom innte fort vill, som ähr een ung kaar ock haffuer innte capital, vill hann heller tiena i någre ocasiones H. K. M. eller E. N., der E. N. kann haffua honom till at bruka. Försehr sig till E. N. som sin s. faders gamble gode vänn varder honom till det besta befordrandes, at hann på någon orth kann komma till legenheet, huaromb jagh E. N. på det tienetvilligste vill bidit haffua för hans s. föräldrars skull ock elliest för hanns skull, emedann hann ähr een kaar, som gerna vill foort i verden, ock honom feles an befordring. Jagh haffuer honom inte heer bruka konnat, emedan hann i de negotier her

innte ähr bekennd. Beder E. N. vill mig detta icke till onda optaga. Befaller E. N. etc. Datum Amsterdam den 2 Octob. 1631.

E. N. och H.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

13.

Amsterdam den ⁷/17 November 1631.

Refererar sig till två rikskanslerens skrivelser af 12 Okt. En fordran af köpmannen Ougtersen har ej kunnat betalas, emedan inga medel kommit från Sverige. Kopparprisets sänkning genom kopparens utlämnande åt flera personer. Har ackorderat med köpmän, som köpt spannmål (jfr N:o 9). Betviflar, att Falkenberg skall kunna betala de växlar, som dragas på Holland.

Edle välborne nådige Herr Cantzler. Näst een tjenstvillig och venlig salutation sampt min villige tjenst tiener E. N. detta, at mit senaste till E. N. hafver varit af den 10 passato*) med s. Simon Döpkens sohn, som herijfrå öfver till E. N. ressat ähr, hvarutti jagh förmelt om huad heer passerer ij de negotier heer ähre, derpå jagh migh refererer. E. N. tveene käer varende skrivelse[r] af den 12 passato ähre migh til handa kâmit, des inhâldh förnumit.

Huad belanger om de skuldhfordringh, som mons. Nicolaus Ougterssen hafver hooss H. K. M:t at fordra för de vahrur hanss compagnions Enoch Rippers ij Hamborgh lefvererat hafver til Anderss Haraldson anno 1627 och 1628, (obwol) jagh derij effter H. K. M:s befahlning hafver då gjort min devoir och formeent effter H. K. M:t förordningh skolle fått dem betalla anno 1628 för ded de 1627 lefvereret hadde, ock dertil så mycken kopar in parato hadde ligandes, som jagh då för anno 1627 all creditorerne med konde betalla, män då jagh kom ijfrå Rente Camarn anno 1628**), lefvererade jagh frå migh in de 1587 skip& kopar, deraf jagh dem alle med 1200 S& hadde betala konnet, berättade derhoos, at ded var H. K. M:s forordning, at deraf de Hamburger

*) Datum saknas i originalbrevet, men är ifyllt i en kopia, som också föreligger. Detta E. L:s bref af 10 Okt. saknas.

**) Jfr ofvan sid. 428.

creditorerne skolle deres betalning bekoma för anno 1627 lefverantij, at man behorde der aff samme koparn at betalla, hvarpå jagh fick til svar, at de den suma väl vilde betalla uttan min ärrinneringh. Koparn toges ock blef til andre sacker anvendet, ock H. K. M. creditores löpa ännu effter deres betalningh så väl för 1628 såsom för 1627, hvilket H. K. M:s creditt uttan landes hafver mycket svickt ock giort stort discredt. Obwol de ähre någre ressor vijasset til Sverige, at de skolle blifva för een del betalt, så hafver derpå inte folgedt något; een part hafver man meist alt betalt ock een part inte, så at een part af H. K. M:s creditores, som tilförende ij godh medel sutte, deröfver ähr ruinerat, de som in 34000 r:d. och mehr hafve til at fordra, hvilket ähr til at beklagendes. Nu veth Gudh, at jagh gerna förb:e mons. Ougterssen hielpa vilde, men jagh hafver inge medel, der jagh ded aff giöra kan, emedan inte komer ijfrå Sverige, ded dertil förordnat ähr, ock nu ähr all Novemb., at nu ock föga mehr ähr til at förventandes, ock icke mehr för deres suma än intresse på staten opsatt ähr; aff capital veth jagh inte at seija. Blifver nu väl til backa, så väl som andere sumor och anordninger mehr. H. K. M:t til stor discredit, emedan inte uttkomer, som dertil förordnet var, ock jagh sedan intet bekomit sedan min för skrivelsser, derhoos jagh E. N. een extract öfversende, huad uttkomit var ijfrå Sverige på den suma hit förordnedt var. Faller någon medel eller råd, der de konne med vara tient, at man dem hielpa konde, jagh skal ingen flijt spara at vare dem behielpiger effter yterste förmögen, män än ähr intet, der man dem kan giöra någon förhopning opå, uttan huad som framdeeles falla kan.

Gudh veth jagh sitter heer ij stort besver ock belastninger med een hop vexler, som jagh acceptert hafver ock elliest optagit, deraff suma beloper öfver 196000 r:d. Komer ingen entsatt, så veth jagh inte, huad man skal giöra ij desse saker. Desföruttan ähr alle sumor, som effter staten förordnat ähr, at betalla, ock dertil ähr inte ij forradh, allenast huad man kan draga ijfrå den eene orten på den andra, at vinna tidhen med, ded inte lenge beståndh hafva kan; moste een gangh dennoch betalt varda, eller crediten hafver een enda. Fornimer ock, huad E. N. förmeler om den koparn hoos förb:e Ougterssen ähr, den han hafver in deposito ock beghrer at vare der aff med, så förnimer jagh aff hans reckningh han öfver lefvererat, deraf jagh E. N. heer hoos een copia af öfversender*), deraff ähr at sehendes, at honom rester der

*) Kopian föreligger.

uttom capital och intress n. 41725¹/₄ fl., bedrager r.d. 16690; deremot hafver han hoos sigh 365 Sß koppar. Nähr man tager den aff ock betaller honom förb:e suma ock deponerer samma kopar hooss androm åter igen, à 40 r.d. Sß, så kan samme kopar inte göra mehr än som 14600 r.d., at man moste betalla honom mehr än man för koparn bekoma kan in 2090 r.d., ded alt var til at giörandes, så frampt jagh blefve heer ock de sacker skolle ferner dirigera. Auerst emedan jagh varder migh heerijfrå begifvandes til H. K. M:t som E. N. varder af medfolliende skrifvelsse largo förnima*), så kan jagh migh ingen sack mehr antaga ded at utföra, som jagh elliest gerna effter E. N. begeren förrätta vilde.

Ded E. N. förmeller, at koparn til migh sendt ähr ij den meeningh, at den skolle blifua ij een hand heer hållet ock derij skolle aff migh disponeret varda, hvarutti jagh effter E. N. begehren hadde effter förmögen gerna förrätta vilde [!], ded best jagh formocht, män jagh förnimer, at man gifver ij Sverige koparn in betalninghock sellie gode partijer til onderskeetlige, de deraf temligh store sumor hit före och sellie den för ded han gella vill, och settie H. K. M:s kopar dermed marcknan, at man H. K. M:s kopar inte sellie kan, så lenge andre hafva någon kopar at sellie för bettere kiöp, den[n] man hafver hållet koparn på 44 fl. 100 Sß**) ock förmode högre at koma; så hafve de andre bracht honnom på 42, 41 ock 40 fl. H. K. M. kopar til stor skade, mehr än jagh nemna kan***). Ded ähr den eene handen, som man förmeente at koparn skolle ij hållet blifva, ded den som heer ähr ock commission hafver om H. K. M:s kopar med störste harm her moste ansehe, huru kopar-negotien blifver bracht ij vanvyrde, at man alt moste deponera, emedan at man inte kan sellie för sådan lågh prijs utan ferner commission, deraf H. K. M:s kopar heer ligger och consimerer sigh på effterste sielff. Omb ded så lenge vare skal! Hadde jagh fått sellie honom anno 1628 för 60 r.d. schipß går ock 50 r.d. rää, den skolle all lengest hafva varit soldt, at man hadde haft 15 r.d. Sß mehr än han nu geller ock der öfver spart så många åhrs intress, som ähr ock in 9 r.d. Sß for de 3 åhren, doch den alt ongefehr. Hvad derij hindrat hafver, steller jagh an sin orth; förmeener, at H. K. M:t derij een ansehnligh skade, öfver 100000 r.d., derij tilfogat ähr.

*) Någon skrifvelse härom medföljer icke E. L:s bref.

**) Jfr ofvan sid. 464, not.

***) Jfr N:o 12, sid. 464.

Huad de 200 läster spanmahl [belange*]), jagh E. N. om skrifvit [och*]) på lefverantz soldt hadde ock gerna ij vårrass den hadde hafft at lefverera, ded jagh soldt hadde, ock för den skuld derom skref E. N. ock den begerede**), män aldenstundh jagh derom ingen advis bekom ock min termin var at lefverera om pingstetidh, så moste jagh accordera med dem, til dem jagh soldt hadde, effter som jagh mons. Spiringh ded ock strax tilskrifvit hafver, emedan jagh derom ingen förseckringh hadde, om den koma skulle.

Ded jagh fornimer, at E. N. var förkomit, at jagh refuceret hafver at antaga någon kopar af mons. Ougterssen, veth jagh migh inte at hafva giort, uttan han gaf migh för någon tidh sedan een reckningh derpå öfver, hvilken jagh öfversågh ock befän, at jagh moste gifva öfver 2090 r:d mehr för koparn, än jagh derfor igen bekoma konde, och emedan migh alder någon skrifvelse, ded migh vitterliget ähr, tilhanda komit, at E. N. an den koparn förmelt, för een detta, så sant jagh ähr een erligh man, så hafver jagh honom svart. at jagh vilde E. N. derom tilskrifva och E. N. order förvachta. Elliest ähr aff migh ingen refuss derij skeet, och emedan jagh migh innan kort tidh varder migh heerijfrå begifvandes på H. K. M:s begeren, ock m:r Conradt Falckenberg hit igen förordnat desse sacker at dirigera, vil jagh honom ded fördraga, om han ded kan antaga ock derom effter E. N. begeren beställa, ded jagh fruchter sverligen skedandes varder, så vel derij som annat mehr, ded H. K. M:t varder förnimandes, med mehr skade ock discredit, ded jagh alt moste tidhen hiemstella, huad derij passerer. Doch vil mons. Ougterssen giöra gerna förtrostningh och sehe til, huad jagh giöra kan, för jagh ressar heerijfrå. Ähr ded möijliget at giöra, skal jagh all flith anvenda, effter E. N. begehren, at han må content[erad] varda. Hafver E. N. detta icke konnet oförmelt läthe.

Jagh vil med förste senda E. N. reckningen af den koparn ijfrå Danzigh hit komit ähr ij ähr, huad deraff soldt ock in deposito ligger och huad jagh deremot betalt, at jagh mehr uttgifvit än koparn in deposito bedrager. Huad vexler hit dragne ähre, ähr aff m:r Spiringh al betalte ock effter legenheet söckt at draga ij dem igen, ded de ock accept[erat] hafva, hvaruthi jagh E. N. ock gerna tient hafver. Om m:r Falkenbergh ded heer effter så prestera kan, gifver tidhen. Hurru nu vil gåå med de 9900 r:d. jagh

*) Tillagdt efter kopian.

**) Jfr N:o 9, sid. 444.

senast på E. N. vexel accept[erat] hafver, när jagh ähr heerijfrå, veth jagh inte; om Falkenberg dem kan acceptera ock draga dem på E. N. igen, at ded komer til at förfalla in Mayo, ded varder E. N. med honom ferner corresponderandes. Hafver honom ded förhållet, dock han kan inte giöra mehr än som hanss credit til reckier. Om H. K. M:t kan ij sine afferrs der vara tient med gifver tidhen, emedan den gode karn[!] kan better giöra H. K. M:t contentament uttan fordacht än andre. Moste ded så alt for een tidh lätthe passera, til des at verket prisser mestarn.

Befahler E. N. *etc.* Datum Amsterdam den ⁷/₁₇ Novemb. anno 1631.

E. N. och H.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

14.

Amsterdam den ⁸/₁₈ November 1631*).

Har mottagit order att inställa sig hos K. Mit och lämna affärerna i Holland åt C. Falkenberch. Bestrider en balansräkning, enligt hvilken hos E. L. skulle innestå 378000 r:dr, och sänder afskrift af en förklaring. Växlar om 196000 r:dr snart förfallna; svårigheten för Falkenberch att likvidera dem. F. har ej heller order att acceptera P. Grönbergs växlar från Hamburg. E. L:s son sänd till Frankrike att uppbära subsidierna; farhågor, att de ej skola utbetalas.

Edle välborne nådige Herr Cantzler. Näst min tjenstvillig salutation ock min villig tjenst tiener E. N. detta p. aduiso, at jagh H. K. M. breff bekommet denn 1 Nouemb. medh m. Conrat Falckenbergh, daterat denn 1 Septemb. ij Wijtenberg, deraf förnummet, at H. K. M. haffuer förordnat Falckenbergh heer H. K. M. saker at dirigera ock migh fordret at komma till H. K. M. ock deer residera hoos H. K. M. **), huilck[en] H. K. M. nådig begehran

*) Ett dublettexemplar af detta bref, med originalunderskrift och sigill, men utan anteckning om mottagande, föreligger äfven. Det har datum ⁷/₁₇ Nov. (jfr N:o 18).

**) K. M:ts bref till E. L. af 1 Sept. 1631 och memorial för C. Falkenberch af samma datum i Riksregistraturet.

jag gerna efterkomma vill ock m. Falckenberg den ciartij [o: charge*)] gerna öffuerdraga, för all denn fordell ock tack, jagh heer för min möda ockienst nuttet haffuer, det jagh an sin orth heemsteller.

Förnimmer, at H. K. M. besvår sikh, at H. K. M. inge skriefuelse af migh bekommit, der H. K. M. konne haffua onderrettelse omb huadh heer passeerer. Jagh tager Gudh till vettness, at jagh, emedan jagh heer varet haffuer, ifrå May af, haffuer H. K. M. tillskriffuet öfuer 21 breeff, deerhoos ballantz sennt, men allder bekommit derpå det ringeste svaar tillbaka, uthann alle breeff, som jagh bekommit, haffuer varet nur at bethala de poster hit droges, mehr ogunstiege änn gunstiege, oanseth jagh vähl förmeent H. K. M. saker hafua fast anas heer dirigerat ock min flit anuent tack at förtien[a], det jagh allt most Gudh ock tidhen heemstella. Huem jag nu haffuer till hoffue, som migh så recomenderer, veet jag änn inte. Hoppes, Gudh varder allt löhnandess ij sin tidh. Nu bringer Falckenberg hit een ballantz, som H. K. M. migh hit sennder, derij bliffuer innfört migh at haffua heer inne hoos migh öf[v]er de 373000 r:d., af huilcket mig innte bewust, [att] jagh skolle haffua heer deraf 373 r:d. Huem sådann ballantz öffuergiffuer, varder Gudh visselig löhnandess, omb det skeer vetandess ock studij[o: -ie], een ährlig mann så för sin Konung ock öffuerheet at angeffua ock förre ij misstancker. Hadde vähl förmeent, at H. K. M. skolle hafua troot migh mehr, än at jagh skolle behålla heer 373000 r:d. hoos migh ock dem innte öffuersennda till H. K. M.; dertill tvinger migh änn, Gudh skee loff, huarcken nöden eller girigheeten till det at görra. Jagh haffuer heertill tient H. K. M. at niuta mehr H. K. M. gunst och nådhe änn migh derij något at richta egennom sådan finnans, det tager jagh Gudh till vettness. Det min olycka ähr hoos H. K. M. så stoor, det seer jagh vähl, at jag kann allder göra H. K. M. någon contentament. Jag må göra så vähl som jag vill, så ähr det ännå allt illa giort, det jag gör, så at migh minienst bliffuer så sväär giort, at jagh migh heller döden änn lifuet öft[a] önska moste, för sådann altidh misstenckte tienster. Jag vill gerna tiene till [!] H. K. M., der jag inte H. K. M. negotier e[j] heller inntredher må hafue i hendren, der all misstanckar af komme. Förmodade då at görre H. K. M. contentament ij andere tienster uthan misstancker. Veet ey heller at haffua giffuet orsack dertill ij det ringeste ij

*) Dublettexemplaret: commission.

all min tienster, at H. K. M. någon egennuttigheet hoos min dienst förnummet haffuer. Min lycka ähr hoos H. K. M. innte better, derföre veeth jagh innte huadh jagh deromb seija skall. Jagh haffuer effter H. K. M. nådige begehren, at jagh heer een tidh lāngh residera skall, brūta op mit husholdh, lātet min hustru ock baarn komma hit till migh ock lāttet mit huus ock heem, handel ock gode nāhring bliffua ij andres hennder ij Svergie ock för H. K. M. dienst skull begiffuet migh hit medh mit huushāld, ij den meningh at deregennom stercke min credit till böörs ij H. K. M. tienster, at de sāge, at jag heer hoos dem boendes var ock sā hast icke opryckiandes. Nu skall jag āter ryckie op ock reesa anderstedess medh de mine ock sā lōpa uthur det eene landet ij det andra, som andre lantlōpere ock ostadige persohnen, det jag allder ij min particulier haffuer varet vaan. Huadh migh det för despect, besvär ock kostnat āhr, heemsteller jag allt Gudh, som allt bekennt āhr. Huilcket jag E. N. som min gunstige herre ock patron vill dienstvillig giffua till at betenckia, huadh sådan recompens een āhrlig mann för sin vāhlmeente tienster kann gå till hierta. Doch most det sā allt lātha passera till sinom tidh; hoppes H. K. M. varder min dienst angenehm annas förnimmandess.

Huadh nu belanger den ballantz, som migh öffuergiffuen āhr, ock man meener at heer skall vara sā mānge hundra tusendt ij förrådh, sā āhr H. K. M. sådant af omilde meniskor fast orettvist berättat, forty ij samma ballantz föres migh poster oppā, der jag innte af veth, mycke minder een penningh deraf bekommit, sā at mig ij samme ballantz opføres at hafua bekommit ock vara behāllet in de 209725 r:dall. mehr ānn jagh bekommit, ock ij uthgiffenn föres migh oppā minder till uthgiffit in 215178 r:dall., ānn jagh uthgiffuet hafuer, huilcket āhr fast okristelig sā at föra een āhrlig mann oppā sådan besver ock ballantz ock sā eenom deermedh hit sennda, det migh at affordra, der jagh dā all min uthgiffter medh quitantier beviesā vill. Sennder heerhoos een copia af min declaration på forbenemde ballantz, som jagh H. K. M. deromb offuersennt haffuer*), deraf E. N. kann förnimma, huadh på migh opføres, det jag innte bekommet, der de 209725 r:d. af komma, som migh för mycke opføres, det jag allt den hogste Gudh heemsteller at vedergella [den], som till sådann ballantz een ohrsack āhr. Jagh haffuer icke allenest inte deraf något hoos migh behāllet af all min opbördh till en daller, utan vill beviesā af min

*) Denna kopia saknas.

generalballantz, som jagh ock H. K. M. heerhoos öffuersennder, ijfrå Martii till 5 Nouemb., at jag öffuer de 47000 r:dal. mehr uthlagt, änn jag till dato bekommit haffuer. Jagh haffuer ock medh H. N. herr Bengt Oxenstiern H. K. M. een ballantz öffuersent, deraf H. K. M. nådigst haffuer at förnimma, at till den 3 Septemb. så ock medh m. Buræus till denn 10 Octob. mehr uthgiffuet, änn jagh opburet; doch ähr desse forbe: ballantz[er] H. K. M. tillhanda kommet, sedann denn forbe: ballantz denn 1 Septemb. medh Falckenbergh öffuersennt var. Haffuer sedann H. Benckts ankombat ingen skriefuelse af H. K. M. bekommit, huareffter jagh nock lengtar.

H. H. herr Bengt Oxenstiern haffuer seet min belastning ock besvär, huadh jagh heer haffuer at forretta, at migh, veeth Gudh, ij sodannt sett skeer för neer; doch kann H. K. M. det inte förtenckia, uthan de som sådanne ballantz[er] öffuergiffua, een ährlig man at komma hoos sin Konong ij onåde. Vill hoppes, at när H. K. M. min sannferdige declaration på samma ballantz sampt min generalballantz bekommer, varder sigh min unschullt nådigst gå till hierta ock migh sielf derij defendera. Hoppes jagh, in plaz m. Falckenberg förmodar heer at finna 373000 r:dall. effter ballantz[ens] lydelse, vill jagh honom heer öffuerdraga, at hann most acceptera, för jagh kann komma hedan, de vexler jagh haffuer accepteret, som ij denne månen komme till at förfalla, sambt ock andere sommor, som jag till H. K. M. dienst antaget haffuer at bethala. Deraf bedrager somman, som E. N. af medhfölliende lengdh haffuer at förnimma*), nembl. öffuer 196000 r:dall., det haffuer hann först at begynna medh. Dertill ähr icke 100 dall. nu at bethala medh, föruthan de som på staten opsatt ähr ock heer bethales moste. De forbe: sommor hafue de, som dem haffua skolle, medh migh någet patientera[t], till des meddel komme eller at see till at draga på andere orther, at bethala dem som trengde ähre, at inghen haffuer at klaga. Omb de nu medh m. Falckenbergh vele vara tillfredz, giffuer tidhen. Denn gode caualier skall finna sin besvärligheet, så frambt medh honom så handles, som medh migh skeet ähr, at man drager ijfrå alle orther uthan aduis ock ordre, ock närh hann inge prouision hafuer eller eij credit af sigh sielf till böörs at draga opå andere orter ock sigh så lenge reterer på nägen tidh på een orth eller annan, till hann bekom-

*) Denna längd föreligger.

mer någon prouision till at bethala, kann hann det innte göra, så skall man förnimma, at H. K. M. saker ock credit skall skee stoor mehn så vähl för denn eene som för denn andre, som H. K. M. saker på andere orther haffue at forretta, när det nu uthkommer, at man så subit förendrat hafuer. Nådige Herre, jagh förmeller detta, inte för det jag inte gerna vill heerijfrå på sådant sett, som medh migh procederas, eller för inuidi[æ] skull, uthan jagh formeller detta för H. K. M. tienst skull, denn jagh vähl veeth, huadh derij passerer, ock det vell innte så vorre heer forrettat, int strick vonn negotij [o: -ie], uthan man haffuer sielf något credit ock vettekaps deromb ock correspon[dan]tij [!] opå andere orther at reterer sikh oppå, elliest ähr innte. Tidhenn skall allt medhgiffua; oanseth H. K. M. een annan ährlig mann inte det tillbetror, huru vähl man gör, så varder H. K. M. det vähl befinnandess. Obwoll m. Falckenbergh gerna skall veela göra något, så kann hann inte dertill komma af någon importans. Det veth hann sielf vähl. Doch önskar, at allt till H. K. M. contenta[ment] möcht forrettat varda, så gerna som jag det sehr. Jagh hoppes at villa få min föda uthan sådanne belastninger, der man alltidh innte förventa mehr onåde änn nåde hos. Ock emedan jagh medh första erachtar at begifua migh heerifrå — doch låter jagh hustru ock baarn heer, till des man sehr, huart jagh bliffuer och huart migh Gudh henn haffua vill —, der nu E. N. eller m. Spiring vill draga någre fler vexler hit, at E. N. då vele de[m] draga ij m. Falckenberg ock innte ij migh; emedan jagh innte ähr heer, så ähr ingen som min vexeller acceptere[r]. Jag tager min tienere medh migh, som min saker plege forrettat [!], då jag senest var ij Franckrijcke. Vill innte formoda at komma hit igen på sådant sett, at jag deraf ingen mehr tack förtiena skolle, änn jagh ij jåhr [!] giort haffuer, oanseth jagh haffuer innte konna göra annars, fast jagh migh saligheeten dermedh förtiena viste. Jag förmodar ock innte, at något ähr tillbakasat ij allt det migh af H. K. M. opålagt ähr, ock icke deen ringeste protest fallen ähr, sedann jag hit kom. Huadh för skedde, det konnde jag innte bettra, at man ville belaste dem, som sikh ij sådant stort värck innte vele angasiera latha; det konnde jagh innte ändra.

Förnimmer, at Falckenbergh haffuer inge order at acceptera någre vexeller, sām mons. Grönenbergh drager ijfrå Hamborgh. Der det skeer, at hanns vexeller innte accepterat bliffuer, så ähr H. K. M. credit der ock giort på denn orthen, ock det skolle sedann löpa öffuer på andere orther, der H. K. M. sin correspon-

d[en]ci haffuer, at vexellerne begunne at protesteres, ock at fören-
dering i negotier skeet ähr*), ock de som penningerne geffuet,
haffuer mellanat mehr opå sicht på denn eene änn som på denn
andre, som deres vexell skall acceptera. Grönenbergh haffuer ij
Hamborg ingen credit annat änn det hann för [o: får] draga hit.
Jagh haffuer most geffua honom der credit hoos gåt folck, föränn
hann haffuer fått draga hit någet; haffuer inn 2 måner tides ac-
cepterat ock bethallt hans vexler på 74000 r:d., ock änn äheer [!] 9268
r:dall., som änn bethales moste, huilcket skall causere
stoor vittlufftigheet ij H. K. M. sacker, at det mig ledt at för-
nimme. Der man viste af sådann abus, eenom så opføres på så
monge hundra tusendt r:d., som man inte bekommit, mann skall
sky för de, som H. K. M. saker hadde någet at forretta. De
skolle strax meena, nehr de vore någet crediterat, at man studie
skolle eenom sodann reckninger eller ballantz påföra, ock kommer
än sedann omb allt det man ähr crediterat förre, huilcke imagi-
nation dem innte skolle sedann vare lette at bringe uthur huffut,
det icke allencst heer, utan på andere orther skall eenom bliffua
snart förrekastat. E. N. tackes ock at skriffa m. Falckenbergh,
at hann på forfallen dagh de 9900 r:dall. vill bethala ock föllie
E. N. ordher at draga på returno till E. N. igien, det jag fruchtar
förre honom skall inte vara till at görandess. Doch most det ij
tidh forrekommess hoos honom, at icke på E. N. breef någre pro-
tester föllie. Ähr jagh heer, skall derij ingen feel skee, vill
Gudh, men ij mit afrees[ande] kann jag så inte vetta, huadh pas-
seerer, emedan jagh Falckenberg allt öffuervist, at jag ånyo medh
chran må draga hedan ock icke löpa for een drog**) eller banck-
rott heer ifrå, det jag innte van ähr nu på min gamble dager at
göra. Migh gå öffuer allt huadh Gudh vill.

Förnimmer, at min creditores vele innte see på m. Falcken-
bergh uthan vele, at jagh skall dem sielf bethala, föränn jag
reeser hedan, det jag gerna göra vill, så mycke möjligit
ähr. Jagh haffuer sennt min sohn till Franckrijck at fordra omb
de termin[er] der förfalle; varder med första förnimmandess, huadh
svaar jag bekommer. Somlige fruchtar derföre, de så just innte
mehr falla skolle, emedan de geestliche ähr mycke dereemot;
förgiffue, at deres religi[on] bliffuer dermedh förfölgd. Huadh pas-

*) Orden »förendering — ähr» ifyllda efter dubblettexemplaret; originalet
synes här hafva en felskrifning.

**) Det Holländska drog (bedrog): bedrägeri.

serer skall E. N. aduiserat varda. Förnimmer at m. Ciannase [o: Charnacé] ähr åter sennt till Tysklandt in ambasado på Kongen ij Franckrijekes vegnar, som E. N. uthan tviffel vähl förnummet haffuer.

Jagh haffuer innte lätthe konnat E. N. detta som min gunstige herre ock patron at formella, huru migh nu går ij min tjenst till hofte, at jag nu alltidh most haffua deer een förföllierte, den migh ansetter, at jagh der ingen fortun hafue kan, så lenge migh så går. Vill hoppas, det må sigh eens endra, när Gudh vill. Beder at denne min schrieffuelse måghe ij besta mening optaget varda. Befaller E. N. etc. In Amsterdam den 18de Noemb. 1631.

E. N. och H.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.*)

Rikskanslerens påskrift: Præsent. imellan Cöslin och Colberg den 11 Decemb. anno 1631.

15.

Amsterdam den 10 Februari 1632.

Refererar sig till skrivelser från rikskansleren — af 3 Nov. — och från Spiring. Växeltransaktioner med Spiring. Svårigheterna för Falkenberch att öfvertaga affärerna. Har ej kunnat lämna Holland, innan uppgörelse skett med kreditorerna, som ej lita på Falkenberch. Bestrider uppgifter, att de Franska subsidierna blifvit uppburna; har förgäfvos genom sin son sökt utkräfvu dem. Försvrar sig mot Karl Baners och andras tillvitelser om försumlighet i växlarnas betalning. Dröjsmål med anordningarna från Sverige. Har uppgjort affären med Ougtersen. Kopparens låga pris. Ber om rikskanslerens mellankomet hos K. M:t.

Edle vählborne nådige Herr Canzleer. Nest een tjenstvilligh salutation och min stedess villige tjenst tiener E. N. detta pro aduiso, at jagh hafuer E. N. ij all tjenstvilligheet aduiserat af 17 Nouemb. ock 14 passato*); förmodar de ähre E. N. tillhanda

*) En skrifvelse af 4de Dec., dat. Amsterdam, innehåller hufvudsakligen uttryck af E. L:s harm öfver att hafva blifvit återkallad och förutsägelser, att Falkenberch ej skall kunna uppehålla krediten. Den åtföljes af ett utdrag ur E. L:s bref till K. M:t med samma datum.

**) Se N:o 14 samt näst föregående not.

kommet ock des innhallt gunstiegen förnummet. Emedan jagh sedan förnummet, at E. N. var på reesan till H. K. M., hafuer jagh inte konnat något aduisera, för jagh förnam, at E. N. var hoos H. K. M. lyckeligen arriuerat. E. N. angenehmes skrieffuelse af den 3 Nouemb. så ock mons. Spirincks skrieffuelse derhoos ähr migh sedan tillhanda kommet.

Huadh belanger vallmestaren M. Matties Wienss sin deputat, så ock de 18000 fl. honom ij three terminer skole erlagt varda, effter E. N. order, ock denn summan sedan effter hand at trassera på mons. Spiring igen, at de framdeeles på åhret konne komma till at förfalla, haffuer på E. N. begehren mons. Spirings breeff accepterat. Der jagh heer hadde bliffuet ij min commission, skall deromb ingen mancament skee, men effter Conradt Falkenbergh treder ij denne commission, most jagh honom det öffuerdraga. Omb han derij kann göra E. N. någon contentament, gifuer tidhen, så vähl som de 9900 r:d., E. N. draget haffuer för de Skottske öffuerster, som in Martio förfaller, denn jagh ock accepterat haffuer, effter E. N. begehren at trassera till den bekehrde tidh till E. N. på returno, denn jagh Falckenbergh, sedann hann bietkom, hafuer detta allt förrehället, at hann derföre sorgh draga moste, emedan han bliffuer ij negotien, at desse summen bliffue uthan någon excus erlagt, derpå hann giffuer till svaar, der honom giffues order ock prouision, huaraf han den taga skall, så kann hann deromb bestella. Hann veet inte elliest at komma dertill eller haffuer någon meddel at draga på returno, den[n] hans credit vill inte så vijt tillreckia. Jagh haffuer honom förslaget, huar uthi hann skall finna prouision, när tidhen förfaller, at hann effter E. N. order skall see till at taga heer op till böörs ock effter hannd see at draga dem på mons. Spirinck igen på Danzigh, at de[n] summan må erlagt varda utan nogen falliccament [!], E. N. credit dermed icke at förklehna. Så hafuer jag gjort ij det som ij detta förgående åhret frå den orten trasserat ähr, huaruthi han besvärer sigh inte at komma till retta med, huilcket tiener E. N. p. aduiso, at derij moste ij tidh forreseet varda, at inge confusiones ij E. N. eller ij Spiringz vexeller föllier, så vähl heereffter som heertill skeet ähr, huilcket crediten på denn orthen skall lennda till stoor nachdeel. Jagh vill förmoda den correspondens, som jagh ij sommar med mons. Spirinck hafft, ähr prompt hållen på både sidhor, huaraf den eene af denn andre hafuer konnat låhna huar annan handen på all nödhfall; var wohl något trögt för migh ij förstan, föränn jagh konne komma dem dertill, at de sigh nöija låtet, doch sedan mons. Spirinck

haffuer hållet prompt, ähr inge difficulteter skeet. Doch seer de vâhl till, huem de haffue till göra med, denn som de deres penningar geffua vele, at de see så vâhl på dem som tager som de som acceptera skole. Önskar, att allt möchte gåå vâhl, effter E. N. begehran; vore migh käärt.

Jagh haffuer ock bekommit mons. Spirings breff ijfrå Stättin af denn ^{21/31} passato, deraf förnummet, at hann haffuer effter E. N. befallningh draget hiet på 20000 r:dall. ann vexell ij migh eller in absentie på mons. Blomert, om jagh var heer ijfrå rest — doch ähre än inge deraf till dato heer ankommen — huarpå jagh honom svarat, af denn ^{17/27} courant, at mons. Blomert sigh med de sacker så vit sigh inte vill angasiera ij min absentie, emedan det folcket heer inte troo sigh at begifua sigh ij någen handell, der belastningar af vexeller ij passerer, mehr änn de hafua effecter ij hendren, deer den inte ähr tient medh, som H. K. M. afferres heer förretta skall. Så alldenstundh at H. K. M. migh heerijfrå fordrar ock jagh ingen haffuer heer, som desse saker ferner förretter, haffuer jagh Conredt Falckenbergh detta ock communcerat ock honom E. N. breff förhållit så vâhl som omb de förre poster, at hann ville vara förtænckt samma vexell at förehra medh tillbörligh acceptation ock effter des order deerhoes söckie at draga på returno igen, at den summan konne komma framdeeles på åhret at förfalla, huaropå hann sigh erklära[r] vâhl at vela acceptera, men at den summan heer konna optaga ock draga på den orthen till de begehnde terminer ähr hann inte capabell at præstera, det jagh ock vâhl fructar, hann inte förmåår at præstera, fast hann gerna vill. Det faller eenom besvärligit nock, som någre andere meddel och credit haffuer, mycke mehr denn, som dertill ingen credit haffuer, så vitt jagh nu förnimma kann omb hans afferres. Doch han seger sigh vele E. N. deromb aduisera. At bekomma till förfallen dagh prouision der på returno at draga, haffuer hann sigh vâhl inte at förlåta. Derpå honnom svarat omb prouisien som omb de förgående poster förmellt: hann må nu först acceptera, mit folck skolle honom dem anviesa, nåhr vexelle[rne] komma; interim förfallen dagh får man sehe, huru det bliffuer omb bethalning. Jagh förnimmer doch, at honom hiet ansentlige summor remitteres skolle, som han skall hafua at bethala utaf, det een annan vâhl fela skall, at man någet till like store poster remitteres; doch den som favorn haffuer, denn ähr vâhl till at hielpa, at han bliffuer befordrat, at hann kann tack förtiena. Der subsidierne fölle, så ähr så mycket ann vexell all

accepterat mehr änn de bedrage, som frå een som annan orth dragne ähre, som moste bethales, om H. K. M. credit skall onderhållet varda, denn jagh de[ss] better heer hafuer ij denne sommar bracht ij tembligh godh esse så vähl som ij Hamborgh. Denn hadde Grönenbergh migh inte hafft heer at reterera sigh opå, at jagh hadde hielfft at stabulera H. K. M. credit på denn orten egenom mine prompt bethalningh, det hann ij migh draget till så store summor, hann hadde lengst ij Hamborgh råket ij sin afferres ij store confusiones och vilufftigheeter. Jagh meener, at D. Saluius och Grönenbergh hafue det ock H. K. M. aduiserat. Haffuer hanns vexeller heer all öffuer 110000 r:all. accepterat ij sommar; een deel ähr betalt ock een deel ähre obetalte, huarmed creditorerne hafua med migh någet patientia, till des at jagh kann komma till at bethala egenom een meddel och annat. Der man för hadde konnat nåhe någre meddel at bethala, det ähr migh nu förhindrat egenom det jagh vill heerijfrå, ock at man det förnummet, haffuer det gifuet någon förendering för migh till böörs, at jagh inte nu kann så frit reterera migh ij crediten på andere orter som föör, emedan man veet jagh kommer heerifrå, ock een annan ij min plaz hiet ordnat. Denn nu at taga någon summa oppå vexell ock reesa heerijfrå giffuer ingen credit utan fast mehr för-dacht ock efftertenckiande ock disputation ij negotien, at man vähl moste innehålla, ock at viesa sedan inpå Falckenbergh, at hann skall allt antaga och honom öffuerdraga, der vele de inte vara till fredz med, som migh crediteratt haffua. Obwoll H. K. M. vlicht [v: vielleicht] meener, at det så allt vara skall ock fast better dienst af honom skee änn af migh, det varder tidhen medgifuandes, huadh H. K. M. det för större credit giffuandes varder. Jagh vill vell, Gudh skee looff, nåhe så vitt, någet som hann eller någon annan af mit qualiteet göra skall ij det som möijeligt ähr.

Jagh tager Gudh till vetness, at jagh hadde gerna all forlengst varet heerijfrå ock migh begifuet till H. K. M på H. K. M:s nådige begehren, men så sannt migh Gudh hielpe, så kann jagh inte komma hedan, för jagh fåår göra creditorerne någon contentament, egenom eet seet eller annat, för jagh fåår reesa hedann, emedan de på Falckenberg inte see vele eller med honom haffua at bestella, ock at reesa hemligen heedan som eett drogh*) ock låta mig hempta tillbaka igen med dispect, kann jagh heller inte göra. Gudh veet, jagh kann vähl erachta, at H. K. M. ähr

*) Jfr ofvan sid. 467, not 2.

öffuer migh otåligh, men kann det innte ändra, moste foorrs[!] töffua, till dess at jagh kann fåå någon meddel ij hendren, der credito-
 rerne konne bliffua utaf betalt. Jagh haffuer een deel penningar
 på vexell, som jagh Grönenbergs ock andres vexell med bethalt,
 de som på returno igen drages skolle, ock nähr de komme, most
 jagh draga på andere orter igen, ock hielper migh som jagh best
 kann, at jagh inte fåår draga såå hedan för een bancrott, emedan
 jagh haffuer ingen, som svarar de vexeller ij migh på returno
 drages ij min absentie, ock man tör inte så allt giffua andra till-
 kenna, huru eens stat ståår, at jagh ingenn haffuer heer effter
 migh, som med sådanne vexell dragande öffuer ock veder öffuer
 belasta kann eller töör belasta, nähr jagh inte ähr sielf derhoos,
 som E. N. vähl erachta kann. Det bliffuer een sielf svårt nock,
 andere befate sigh innte dermed, giffuer icke heller någon repu-
 tation ij crediten, ock Falckenberg dermed at belasta ähr innte.
 Derföre moste jagh vähl bliffua heer lengre änn jagh vill. Jagh
 gör det innte af någon mothvillie, det tager jagh Gudh till vet-
 ness, utan moste vähl bliffua, till des jagh fåår förnöija credito-
 rerne som all bemellt, omb jagh med ähran för een ährlig mann
 skall skillies hedan ock behålla credit, nähr migh flicht [o: vielleicht]
 änn een gång trengde. Det skolle icke heller gifua H. K. M.
 någon reputation ij H. K. M. credit nähr denn som ij H. K. M.
 negotier heer varet skall skillies hedann utan creditorernes con-
 tentament. De skole sedan fruchta at hafua med dem till at be-
 stella, som effter komme ij H. K. M. negotier, den det ähr inte
 så heer som man meener, så at man fåår draga hedann, nähr man
 vill, för de summen bettalt ehre som man för belastat ähr ock
 mann accepterat haffuer, som E. N. det sielf nocksam erachta kan.
 Gudh veet, jagh vore fast heller hedann änn heer på sådant sett.
 Jagh blifuer allder någon Falckenberghz nödhiehp, migh gåå öf-
 fuer allt huad Gudh vill; det ähr migh leett nock at jagh seer
 ock förnimmer, at jagh allder kann göra H. K. M. någon conten-
 tament utan moste alltidh leffua ij H. K. M. missdancker ij min
 tienster, der jagh allder skulld till ähr, det veet Gudh. Mann
 förer migh på sådanne store poster ijfrå Sverrie, de jagh allder
 bekommit, mycket minder deraf veet, ock det tages op likasom
 det så vore. Deraf föres migh på store summor ij ballantzen, der
 jagh inte veet utaf, huaröffuer H. K. M. bliffuer otåligh, ock jagh
 veet af inthet.

Jagh moste vara mycke olycksahligh ij min tienster, at det
 ähr icke nock at man förer orett förslag på migh ijfrå Sverrie

till så monge 100 tusendt, utan de komme nu ock ijfrå Frank-rijcke ock berette H. K. M., at jagh den Fransöske subsidien all för någre måneder sedan opburet, denn jagh den 30 Januario stylo nouo, senest förleden, änn icke een penningh deraf opburet, icke ehr eller noget leffuererat, eller änn ehr förvissat, när man dem bekomma skole; nur allenest hadde vähl förtröstningh, at jagh dem bekomma skolle. Jagh haffuer min sohn ij Paris, som derom fordrar, effter den order, som jagh honom deromb giffuet, ock hann veet, huru jagh ij förledne sommars, då jagh der vahr, deerij negotierade ij infordrande ock remitterande at penningerne öffuerkomme. Hann haffuer nu varet der all ij three månedher, sedan den förste Nouemb., hafuer någre reeser reest och följt Konungen effter till Metz och Chalon ock med all flith solliciterat, föör hann haffuer fååt ordinantz af Konungen och Cardinal[e]n till m:r Marcis de Fiat [o: markis d'Effiat], Rixskatmestere ij Franckricke, som penningar erleggje skolle, denn vähl läffvar, men till förbete dato ähr derpå inte opburet. Huadh skeer, giffuer tiden, doch hoppes det besta. Förnimmer af H. K. M. skriefuelse, at H. K. M. förmeener det moste så vara, at jagh de penningar förlengst bekommit, emedan tvenne Fransösche Ambassadors H. K. M. det så berettat haffuer. De må vähl H. K. M. det berettat haffua, at göra H. K. M. dermed någon contentament, dennoch ähr det inte så; de skolle det allder bevisa, at een penningh der opå till förbete dato lefuererat ähr. Deromb bliffuer inte försumat utan till H. K. M. tjenst med all flith fordrat; det skall inte försumat varda H. K. M. det at förmella, så hast någet falla konne, så at jagh reekner migh för fast olyckelig ij all min tjenester till hoffue. Doch ähr best, at jagh hafuer eet gott samvett, at jagh ähr oskyllich ij all min beskyllningar. De må seija huad de veele, skolle allder bevisa någet ij allt det de migh konne med orett förrebehra.

Jagh förnimmer, at een part haffue migh högt angiffuit för H. K. M., seerdeles H. Carl Banner, at jagh hafuer låtet protestera hanns vexeller, ock oanseth jagh H. K. M. skriffuit, at de vore betalt, så haffuer hann ändå migh angifuet, at det vore inte så, de vore inte bethalte, mycke minder accepterat, det hann allder skall bevisa, at jagh een penningh skyldigh är för allt det jagh H. K. M. haffuer opfört ij min ballantz. Vill för huar daller geffua 100 daler, der migh det kann beviest varda. Hann må seija huad hann vill, hann skall allder bevisa, at jagh denn ringeste hanns vexell, hann ij migh draget, haffuer låtet protestera, emedan jagh heer varet haffuer, oanseth hann ij migh ann vexeller

ock assignationer draget haffuer öffuer 106000 r:dall. allt ij 2 månadz tidh ifråå Martii till Aprill utan aduis och ordre, migh dermedh at öffuer hofft belasta. Jagh haffuer vähl bekommit vexeller af honom på een böörs tidh på 53000 r:dall. ock de andre öffuer 40000 r:dall. Åhr aldeles eemot all vexell stylum på sådann summa at draga på een man, at de alle komme till at acceptera på een tidh, ock man ähr inte deromb något föruth aduiserat, icke heller veet, omb man haffuer meddel dertill, så allt att bethala på 4 vickur sicht, som man så drager. Det skall vähl feeles denn förnembste till böörs ock dem deres credit boort taga, nühr sådanne partier all på 4 vickur sicht eenom så subijt öffuerkommer, som E. N. sielf vähl nockssahm vetterligit ähr, huad ij sådannt fall passerer ock huadh roop som eenom [i] sådannt fall ij hast konne öffuerkomma, ock alle seed[an] sluthe hennderne för een sådannen, at deraf föllier mehr discredit änn credit, ja vähl sielf bancrott, seerdeeles för een fremmande, som först ij negotien ankommer derij at laborera. Doch de ähre ännå mest bleffuet accepterat; allenest då summen bleffue för högt [!] ock jag var änn inte heer, villde min factor inte settie sigh ij sådann vitlufftigheeter utan leet protestera een part med conditiones, till dess jagh sielf hiet kom, at jagh då bethala villde, huarmed een part till fredz vore ock een part, som vore något strenge, lethe protestera på acceptation. Då jagh sedann hiet kom, haffuer jagh sielf allt accepterat och betalt, at deraf H. K. M. icke en penning till skadha innfört. Jagh haffuer ock H. K. M:s eegen breeff och commando, derij H. K. M:t migh commenderer ingens vexler at acceptera frå denn orthen mehr änn det Erich Anderson hann dragh[er], huilcket ähr daterat den 2 Martii*), och H. Banners och H. Steen Bielckes vexeller ähre mest alle sedann daterat, oanseth de ähre accepterat ock bethalt. Jagh hadde då hafft foga nock dertill at regulera migh effter H. K. M. commando ock icke een af deres vexeller accepterat eller bethalt till H. K. M:s ferner order, ock allt licka vähl besväre de sigh öffuer migh omb acceptation tveert eemot H. K. M. ordre. Jagh haffuer ock strax sennt dem een copia af H. K. M. breeff. Doch steller det allt an sin orth, huru man haffuer sagt at bringe migh ij extremiteter hoos H. K. M:t för seerdeles orsak skull. De beneficiar H. K. M:t migh ij förledne ähr gjorde**) haffuer migh hoos een part fast illa bekom-

*) Jfr ofvan sid. 452.

**) Adelsbref och donation för Erik Larsson af 17 Jan. 1631 i Riksregistraturet.

mit. Patientia! Jagh ähr nock angiffuin och efftertrachtat at komma migh ij H. K. M:son åde, at jagh af desperation migh offta fast heller döden änn lifuet önska moste öffuer sådant leffuerne. Jagh må göra allt huadh jagh vill, jagh haffuer ock giort allt det jagh haffuer göra konnat, det veet Gudh, at jagh haffuer huarken konnat eller vist at göra better ij all min afferres; det som haffuer ståat till at göra ähr ännå alltidh bliffuet illa optaget ock allt med förvietelse eenom förrehållet, at jagh må desperera ij alle mine afferres. Beder E. N. på det tjenstvilligste, täckes migh allt ij besta mening ijhoghkomma hos H. K. M. om mine afferres, at H. K. M. nådigst täckes migh så allt icke at optaga till onda, som jagh vähl angiffuet bliffuer utan skulld. Veet migh inte at haffua försumet eller låtet förbij gåå allt det migh belastat ähr, det som haffuer ståat till at görandess, menn at konna fullgöra alle de stoore summor, som man ij Svergie velle inbehålla och till kriegz-staten inte hiet uthsenda, det hiet förordnat var emot desse utgåffuor at remittera till H. K. M:t, det förmähr huarken jagh eller någon, vare sigh huem det vill, sådann summa at opfylla. Ock ännå med orett förer [man] migh sådanne summen opå, som jagh allder bekommit, huilcke förorsake, at man inte kann så fornera den summan, deereemot förordnat ähr, ock denn ähr inte af någens particuliers credit at fullgöra. Någet kann man vähl göra, närh man rätt med eenom ombgåår, at man ordh ock afskedh hålla kan, men närh sådanne summor falliera ij anordningen, så ähr innte till at opfylla, så kan det ingen ändra, ser-deeles närh man förmodar, man skolle bekomma vist 8000 Sæ copper, ock bekommer heele sommarn egenom ijcke hellfften; ock af store tulln ock sallt-licenten 120000 r:dall., ock bekommer icke öffuer 41000 r:d*). Af andere innkompster effter staten haffuer jag innte förmodat eller giort gissing opå, hiet något komma skolle; hadde de kommet, så hadde jagh konnat fornera H. K. M:t de summor der eemot förordnat ähre, ock der jagh hadde haft migh vist deroppå at förlåta, så hadde jagh änn mocht see, huadh meddel man funnet, men det begunte strax at falliera; det som in May och Junii tillsagt var at uthkomma för de 2 måneder ähr innte uthkommet heele sommaren egenom både ann copper ock penningar för store tullen. Huadh skole man då haffua at lita till ij sådann fall ij H. K. M. negotier, närh denn eena inte vill lehna den andra handen utan heller söcker at den må ruinerat änn hulpen

*) Jfr ofvan N:o 12, sid. 454.

varda, ock det medh orett förslagh eenom för sijn herre angifua ock opföra, der man allder vet utaff. Patientia! Jagh haffuer ock hafft direction öffuer Kopparnberrijet[!] ock ij eet ähr lätet slää ij mynnt, plåther ock elliest gåår göra at uthsenda in de 15000 schip-pund; deraf blef nur 1500 S& ohngefehr beliggjandes, som inte uthkomma konnde. Skolle jagh haffua hafft commission at lefuerera 8000 S& till krigsstaten, ock de skolle hafua fallierat öffuer hellften, ock hadde hafft H. K. M. tuller till opbördh ock sielf in arrende och denn inte uthsennt in despetije [3: disposition] till denn orth, jagh migh för obligerat hadde, utan dem till andere uthgåffuär[!] distribuerat, een part skolle då hafua söckt sedan actier cemt o migh, at jagh hadde kommet ij allsom störste extremiteter, som de een part nock leth då påskina, huadh de migh alt tillfågade. Doch hoppes Gudh varder allt löhnandes ij sijn tidh. Doch steller det allt an sin orth. Denn eene hafuer mehr lycka ij sin tienster änn den andra. Hoppes min bördh må ock eens komma nehr Gudh vill.

Jagh haffuer slaget H. K. M. nogre meddell förre omb Cop-parberriet, at onderhålla medh r:dall., ock dertill veelat seet at skaffa någon meddell till een anfangh, effter som H. K. M. det begehrt*), men sedan deromb inte förnummet, så at jagh innte veet, huadh H. K. M. deromb ähr angenehm. Doch förnimmer, at Falckenbergh deromb aduiserat ähr, det jagh förstååt haffuer, at man mener at hann det så vähl som allt annat better kann bestella änn jagh. Det jagh allt låter gått vara, men hann kommer dermed inte vijth, det förnimmer jagh vähl.

Jagh gledier migh, at jagh förnimmer E. N. arriuiment hoos H. K. M. Förmodar jagh, at E. N. som min patron och gamble gode vänn varder migh ij det besta hoos H. K. M. ijhåghkommandess, at H. K. M:t mochte eens den misstancken, öffuer migh fattat ähr, falla låthe. Jagh begehrt inte annat för all min tienst änn H. K. M. gunst ock nåde, denn jagh deeregenom söckt haffuer ock änn söker. Hoppes Gudh föder migh nu som föör, at jagh inte af nödhtrengdheet eller girigheet behöfuer at fraudera der H. K. M. ij min anbefallte ock tillbetrodde saker ij någon måtto. Det jagh innte haffuer fååt så sennda öffuer all specificationes på alle räckninger, så ähre de för länge ock vitluffte öffuer sådänn handell, at man det med ordinarij posten ij desse kriegztieder inte så senda kann, utan vähl moste dermed förtöffua, at jagh alle partier kann med all dars [?] dato öffuersenda.

*) Jfr ofvan N:o 12, sid. 455.

Beder E. N. på det tjenstvilligste migh inte förtenckia vele, at jagh E. N. så vitlåft mit tillstånd ock besvär så drist communicera moste, denn jagh förseer migh till E. N. som min gunstiege herre varder migh det allt ij besta meeningh optaga. Önskar at jagh må görra E. N. och dess heele älskelige vordnat någon tjenst; Gudh veet skolle migh vara angenehm, ock villde migh deromb befitha.

Nicolas Autersen haffuer jagh effter E. N. begehren inlöst den koppar, hoos honom ståat*), ock denn af honom taget ock på andere orther deponerat ock giffuet honom sin penningar effter för öffuersende reckningh, n. 41000 fl. Man kann inte komma till at sellia, emedan man hafuer så bracht H. K. M:ts coppar onder fötter, [der]af [att] de som coppar ij Svergie bekommit sellie den till den priess de best konne bekomma och huad han gella vill. Huad ähr de veert, at H. K. M. vill hålla sin coppar på stoor intresse, at hann må bliffue ij een handt, ock man sällier denn ij Svergie till så många particulier, till alle de som något hafua vele ock deres penningar derij anleggje. Det man mener at giffua den ij bethalning något högre änn hann heer geller, ock dermed denn selliande excusera ville, det ähr H. K. M. mycke till skada. De sellie deres vahrur dereffter igen, at de denn vähl högre antaga konne, huaregenom copparhandellen bliffuer så jemmerligh bracht under fötten. Af denn copparn, som ij sommar frå Danzigh kommen ähr, ähr een deel sålt 100 R**)) à 44 fl., ock een deel ligger inn deposito, deraf all bodemerij ähr betalt, som ij sommar derpå dragne ähre; doch stieger bodemerij ock de penningar derpå bethalt ähre högre änn som copparn bedrager, som in deposito ock sålt ähr, emedan copparn inte högre ähr deponerat änn för 40 r: dall., huaromb jagh reckning vill hafua med migh, nähr Gudh vill jagh sielf kann komma till H. K. M.

Haffuer inte låta konnat E. N. detta at aduisera. Beder at E. N. allt ij besta meeningh tackes optaga ock uthyda. Befaller E. N. etc. In Amsterdam den 10 Februarii stylo nouo 1632.

E. N. och H.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

*) Jfr N:o 18, sid. 461.

**) Jfr ofvan sid. 454, not.

(Egenhändigt.)

Beder E. N. ij all tjenstvillighet mig ij det besta hos H. K. M. ihoghkomma, at H. K. M. nodigst icke teckes mig sådan onodig at vakra, som mig förbracht varder. Gudh ehr min oskull bekendh. Beder, E. N. teckes denne min skrifelsse allenne hos sig latte, det jag E. N. her ij in seckreto formelt. Jag ehr E. N. villig tiene so leng jag lefuer. Vale.

16.

Schwabach den 21 Mars 1632.

Har ankommit till K. M:t i Klissingen den 14 Mars. Tämligen onådigt mottagen; anmodad att följa med hären och låta sin son sköta affärerna i Holland, men vågar ej anförtro denne sin kredit. Louis de Geer likaledes onådigt mottagen; han har afrest till Holland. Kreditörer från Lübeck och Hamburg följa efter K. M:t, klaga öfver uteblifven betalning och förstöra därmed krediten. Rikskanslerens växlar på Holland.

Edle vählborne nådige Herr Cansler. Nest een tjenstvilligh salutation och min villige dienst tiener E. N. detta p. aduiso, at jagh ähr kommen till H. K. M. ij Kijzingen den 14 courant och strax bliffuet opfordrat till H. K. M. Min komste [!] hafuer varet så taliter qualiter, med förvietelse, der man inte till skylligh ähr eller orsack till gifuet; doch most det allt Gudh heemstella, som all oskuld bekennt ähr. Hadde vähl forment för min dienst fast annan recompens; most det med patientia optaga, emedan det ähr migh intet nytt. Hafuer sedan någre reesor varet hoos H. K. M., emedan H. K. M. var ij Kizingen, och om alle saker giort förklähringh och min richtige reckningh deer strax öffuerlefuererat, denn inte annas befunnet änn ij all richtigheet, huarveedh det ähr sedann bliffuet; H. K. M. hafuer migh sedan inte synnerligt tilltallt, allenest då H. K. M. reeste frå Kizingen fregade migh, om jagh icke villde marchera med. Haffuer sedann varet med ij Wiensheim, men inte tallt med H. K. M. om någre afferres eller något bådth bekommit, det migh fast frembd förreventer [o: förevetter], oanseth jagh migh dageligen præscent[e]rat haffuer.

Doch hafuer H. K. M. sagt till secret. Grubbe ij Wiensheim, at hann skole seija migh, at H. K. M. begehnde, at jagh skole göra migh bereedh at föllia H. K. M. och låtha min sonn bestella

omb H. K. M. afferres ij Holland. Huadh det belanger, vill jagh H. K. M. begehran gerna effterkomma och föllia H. K. M. effter, så vitt jagh förmår; önskar H. K. M. vore med mit föllie något ij de occasioner tient. Det afuerst min sonn, som ähr änn ij Franckrijke, skall ij min frååvaru ij Holland konne H. K. M. saker så bestella till contentament effter H. K. M. homor [!], der vill jagh migh inte till förlata. Icke heller kann jagh både heer så och ij Holland och andere orter draga sorgh för det huadh som der passerer, nehr inte allt vill gåå som man gerna vill. Jagh kann sielf inte göra H. K. M. någon satisfaction, som jagh de[ss]värr nocksam förnimmer, mücke minder min sohn, som änn ähr een ung dreng omb 21 ähr och först skall nu vennia sigh vedh negotien, denn jagh vähl seer, hann mest måste litha till, om hann på detta sette, som jagh seer man med migh ombgåås, skall komma fort ij verden, och at hann skall bliffua deer under Falckenbergh eller hanns nödhhielp, at jagh skall fördenskull öffuerdraga honom min credit, det ähr innte; låter inte andra plöija med min öock, most min credit sielf sehe at mentinera, at jagh denn inte förlohrer; giffuer den änn nu inte min sonn, mücke minder Falckenbergh. Doch vill H. K. M. befallningh effterkomma och heer bliffua och reesa med foort, oanseth jagh heer, der jagh fast okend ähr, H. K. M. föga och ringa tienst medh mit medhreesande göra kann uthan dageligen otack och förvietelse oskyllich höra moste, det een snart till desperation förorsaker. Tröster dette så inte lengre uthålla. Migh går öffuer allt huadh Gudh vill; veet migh till alle förvietelseer eller beskulldningh aldeles oskyllich, det veet Gudh, det enom så aldeles uthan skull förvietes ij monge mätto, Gudh förbarme sigh deröffuer. Ock der man förmeente något at skole konna nåhe till H. K. M. tienst, så bliffuer eenom så perplex giorde egenom alle de oskylde förvietelser, at man inte tors mehr nembna omb något. Icke heller bliffuer något med eenom discurerat, om någre occasiones till H. K. M. tienst vara konde eller audiens giffues, at man vähl most tigende låta förbijgåhe de occasiones, som vara konde, och nåhr man sedann något vill proponera ock något [.] tienst begehrt, ähr tidhen förbij, det man sedann inte ändra kann. Menn går inte så allt ij Holland och andre orter, som jagh vähl fructar, vill då ock vara deruthi enskyllat. Jagh kann det inte ändra, nåhr man det så haffua vill.

Jagh haffuer nu varet heer med H. K. M. ij Nörrenbergh, deer jagh een dagh för H. K. M. ankombst varet haffuer. Haffuer migh deer för H. K. M. præsenterat, men H. K. M. haffuer migh

inte omb något tilltalt om någre sacker. Lovis de Geer haffuer deer fååt sit afskeedh; reeser derijfrå till Holland. Hann haffuer icke heller mehr änn een gångh varet till tals med H. K. M. ij Kizingen ock sedann inte för änn hann feck sitt afskeedh ij Norrenbergh på samma tima H. K. M. förreste. Honom haffuer inte heller mancerat ann förvietelse, de fåhe reesor hann med H. K. M. taalt haffuer; hadde hann sådann villkom och förvietelse förmodat, hadde vähl inte kommet hiet, det man allt ann sin orth most heemstella och med patientia optaga, det man oskyldiegh lieda moste.

H. K. M. haffuer migh åter sielf befallt, nur med eet ordh, då H. K. M. reeste frå Nörrenbergh, at jagh skolle föllia H. K. M., det jagh strax giort och ähr ij gåår medh hiet kommen till Swabach. Doch most ij dagh til Nörrenbergh igien, migh der något at præparera på min reesa och köpa migh deer best och vagn och annat, huad till sådann reesa behöfues. Kann inte heller så reesa, most och haffua till nödrofft huad jagh behöfver så vähl som de andra som feelas [o: färdas] skolle. Vill strax reesa effter dijet H. K. M. sin armé vender, så hast jagh kann. Obwoll jagh veedh sådann reesor fast ovann ähr, most jagh migh det på min older vähl annvennia, det jagh vähl innte förmeent hadde; doch patientia öffuer allt det jagh nu vähl lieda moste! Jagh meente, at H. K. M. skole haffua hafft förmögne factores ij Nörrenbergh; förnimmer fast annas. Doch sådanne karrar, som konne sigh stoort uthgoffua frå alla orther, konne best bliffue liedne och haffua mehr gunst och nåde änn andre, de H. K. M. medh all troheet meene. H. K. M. varder det vähl ij sin afferes framdeles förnimmandes. Ij denn plaz man skole migh tractera så, at der man skolle behöfua någon credit eller correspondatij[!] ij H. K. M. saker så vähl på desse orter som anderstedess, at de som man omb credit skole ansöckie och man recommendation till haffuer såge och förnumme, at man hadde någon nåde, tilltrot[!] och fauor hoos H. K. M., huaraf så mücke större credit till H. K. M. tjenst föllia konde, det vederfahres mig nu just contrarij. Doch för min persohn kann jagh det vähl lieda, huadh migh vederfahres, men ij H. K. M. afferes och credit, der H. K. M. var till sinnes at bruku migh ij sijn negotier, skeer deraf ingen fordeel; det bliffuer vähl hast uthspreet, all gör man det sielf innte.

Kann inte E. N. så allt förmella huadh vähl passerer, och tidhen gåår förbij. Der man sedan något göra skolle och något ij hast hafua villde, så ähr för seent. H. K. M. besvärer sigh, at man göör honom discredit, der man ingen skull till haffuer, men

discrediten, nähr man sanningen seija vil, förorsakes mücke af den miscontentament, som een och annan af de onderschetlige anordningar de till Sverrie hafft haffue ock inte bekommit, som skeer med de Hamborger och Lübsche creditores, de H. K. M. effter reesa till Franckforther messen och till Nörrenbergh, som jagh förnimmer de seije all skole de reesa medh till Rom ock deres bethalning fordra, vele det inte achta, at de ij 4 à 5 åhr ingen contentament bekommit. De göre stoor lamitation och H. K. M. stoor discredit på alle orther, mehr änn man nembna kan, det mücke bliffuer ann een part illa optaget och stoor disreputation gör ij H. K. M. credit, som uthan tviffvel E. N. nocksam förnimmer, der E. N. nu stadder åhr, det vähl hadde stååt för lengst till at förrekomma, der man det hadde göra velat. Det åhr mycke orsack till H. K. M. discredit, det vähl önskaendes vore, at det genom någon middel konnde remiderat varda och dem dermedh munn tillstopade. Menn huadh hielper; een annan most hafua oskyllig skull för det de inte brutet haffua, ock een part bliffue ännå excuserat, som mest skull haffuer, det eenom går för håårt till hierta, som derföre oskyllig lieda moste.

Beder E. N. förtencke migh inte, at jagh E. N. detta förmella moste för seerdeles orsaker skull. Omb min andere sakers forrettelse, det vähl nödigt vore at proponera, kann jagh E. N. inte något viest aduisera, emedan H. K. M. med migh omb inge saker tracterat eller der om tilltaalt, det jagh så låter passera, ock reesar med så foort för sellskap skull uthan någon dienst H. K. M. på desse orther at konna göra till behagh. Huru lenge det så vara vill, gifuer tidhen. Huadh ferner passerer, skall E. N. dienstvilligh aduiserat varda. Der E. N. tackes H. K. M. heromb något at förmella, steller jagh ij E. N. gode behagh. De vexeller E. N. ij migh draget haffuer, haffuer jagh vähl giffuit befallning at acceptera, emedan Falckenbergh dertill inge meddel eller credit haffuer, de effter E. N. order at draga på returno. Doch emedan summan tembligh stoor åhr, önskar, mocht vara sielf deerhoos, at all tingh hadde hafft destе better sin richtigheet. Jagh åhr E. N. tienere så lenge jagh lefuer. Jagh hafuer ij dagh bekommit skriefvelse ijfrå Sverrgie af H. F. N. P[f]allzgreffuen, H. Clas Flemmingh och af Wewizer, huaruthi de sigh entschylle ij det de migh tillförende opåført för H. K. M. ock bekenne, jagh inte så mycket bekommit, som de migh medh orett opført, at det åhr af ingen illvillie uthan af missförstånd skeet, huilcket jagh allt mest na

sin orth heemstelle[r]. Det jagh E. N. nit haffuer konnat oförmellt låta.

Befaller E. N. etc. Datum Swabach d. 21 Martii 1632.

E. N. och H.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

17.

Dinkelsbühl den 23 September 1632.
3 October

Begär rikskanslerens förord för sin anhållan att få resa hem till Sverige. Försök att uppbringa penningar hos Fürstenhäuser i Augsburg. Anvisning af Bengt Oxenstierna på rikskansleren.

Vählborne nådige Her Cantzler. Nest een venlig salutation gifuer jagh E. N. tjenstvilligen tillkenna, haffuer för någon tidh E. N. aduiserat och tjenstflitigen bidit E. N. omb procuration hos H. K. M. at möchte komma för någon tidh till Svergie*). Förmodar alldeles, at E. N. haffuer migh derij hos H. K. M. ij besta mening ijhoghkommet.

Jagh ähr för någre dagar på H. K. M. nådige schrifuelse hietkommet. H. K. M. haffuer migh befalt at sennda eet creditif till mons. Förstenheuser omb möeligit vore at opbringa een summa penningar till 100000 r:dall. at erleggja ij tillkommande Ostermessen ij Leibzig, det jagh på H. K. M. nådige begehren gerna effterkommet; önskar at det konne hafua någon effect. Tiden varder allt medgifuandes; vele de sehe på denn richtig bethalning, som mons. Förstenhusers vexell ij Augsburg af migh ij denne tidh skeet ähr, så möchte det dem något mouera, det tidhen varder medgifuandes.

Öffuersender E. N. heerhoos H. H. H. Benckt Oxenstiernes breeff, som hann migh medgifuit, derij gifuer migh förordning till E. N. på 1600 r:dall., dem jagh H. H. lefuererat, emedan han sade haffua den summan ij Franckfurt hoos E. N. ståandes. E. N. haffuer derij at föllia sin goda gelegenheet. Omb E. N. be-

*) Detta bref, dat. Augsburg ^{31 Aug.} _{10 Sept.}, innehåller för öfrigt hufvudsakligen klagomål öfver de svårigheter, som förorsakas E. L. i hans privata affärer genom hans vistelse utomlands.

gehr, jagh dem på E. N. reckning stella skall eller och settia dem på H. K. M. reckning, steller jagh ij E. N. gunstiege behagh.

Omb min reesa till Svergie ähr jagh ennu alldeles inte viss, obwoll migh tillförende derpå någon förtröstning giort ähr. Huadh skeer, varder jagh innan korte förnimmandes. Skall jagh bliffua heer och inte på någon tidh komma heem at redda min saker och min stor skada, jagh lieder, förrekomma, skolle jagh ruinera migh ij all min meddel, det för migh mycke illa vore, at jag egenom min dienst skolle komma omb all min vählfärd. Haffuer E. N. detta ij all tjenstvilligheet vela förnimma låta. Befaller E. N. etc. Datum Dinckelspiel d. 23 Septemb. 1632.

E. N. och H.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

18.

Augsburg den 29 September 1632.
9 Oktober

E. L:s resa till Sverige inställd; anhåller åter om rikskanslerens bemedling (jfr N:o 17). Kopparpriset sjunker i Holland, emedan Falkenberch låtit veta, att han skall sälja. Johan Oxenstierna i Paris. Dröjsmål med de Franska subsidiernas utbetalning.

Vählborne nådige Herr Cantzler. Nest min tjenstvillige salutation tiener E. N., at jagh den ^{28 Sept.}_{8 Octob.} E. N. uthur Dinckelspiel aduiserat, at jagh effter H. K. M. nådige begehren hadde schrifvit Förstenhuser till omb någon assistentz der ij Nörenberg at opbringa till H. K. M. dienst till in 100000 r:dall. egenom de meddell H. K. M. leth honom förreslå eller elliest egenom andere meddel, som hann der nåhe konne*). Huad hann derij kann förretta gifuer tidhen. Vill förmoda, emedan man förmener, at hann ehr deer een förnehm mann, at vühl något skolle konna præstera. Jagh förmodar och något på det manner heer konna till H. K. M. dienst förretta effter legenheeten, det hann som een innvåhnere ij

*) Jfr N:o 17.

desse lender kann flicht [o: vielleicht] bettere forretta [än] som een fremmande.

Min reesa belanger, haffuer jag most instella och reesa hiet igien. Omb jagh kommer nu till Holland och heem till Svergie, varder jagh förnimmandes. Skall jagh bliffna heer och inte må komma heem för een lithen tidh min skada at förrekomma, så most jagh egenom min dienst migh ruinera att komma omb all min meddel, det migh leth nock ähr, at migh så gåå skall, at jagh egenom min dienst most consimera min vählfärd. Beder vennligen, der occasion gifves, at E. N. som min gunstiege herre och patron tackes för migh hos H. K. M. deromb intersedera, at jagh på någon tidh möcht komma till Svergie at förrekomma min skada jagh lieda moste.

Förnimmer af några aduiser, migh frå Holland aduiserat varder, at Falckenberg haffuer uthsprengt ij Holland haffva commission at sellia all copparn deer ähr, huaraf strax stoor alteration kommen, at copparn strax öffuer 3 r:dall. Så ähr afslagen, emedan de förnumme sådan stoor summa sellias skolle, derij hann inte klokeligen handlat haffuer, at hann deromb sálunda uthsprengt haffuer och H. K. M. deri ingen dienst giort. Huad ferner passerer gifuer tidhen. Jagh sehr gerna, at andre denn negotien tillbetrot varder, emedan man migh doch derij alltidh misstenckt hållet; huru vähl man och meener derij H. K. M. dienst göra vele, så ähr ännå inte annat än otack och misstanckar. Men der H. K. M. vill bliffua af med sin last på de orter med sijn coppar, så ähr det högt [!] tidh, emedan han öffuer 65 r:dall. gullet haffuer, för Falckenberg det roop uthspredde, at hann så många tusend Sö coppar hadde commission at sällia.

Jagh haffuer bekommit breff af min sohn ijfrå Paris; för-meller at E. N. kiere sohn, H. Johan Oxenstierna, var dith kommen med hellsan och vählmågo. Kann jagh eller min sohn beviesa E. N. kiehre sohn der någon dienst effter min ringa förmögen, skall migh dertill altidh villig finna låta. Sender E. N. innlagde breff, som derijfrå kommen ähr*). Förnimmer, at denn Fransösche subsidien, som in May förfallen, var endå den 21 Septemb. ingen ordinantz opå gifuen, uthan med löse enskyllan dageligen oppehålles, till des man sehr, huru saken gåår medh H. K. M. heer ij Tyskland, at man deropå ingen viss stat göra kann, för man haffuer penningen ij hendren; så kann man någet reterera

*) Ej anträffadt.

sigh der opå, elliest inte, alldenstund man sehr, at de derij sökie nur all uthflucht och opskåff. Oanseth Konungen och Chardinaln så ofta deromb befalning gifuit, så föllier ändå inte; de förståår huar annan ij des befalning vähl. H. K. M. åhr der öffuer mechtig otålig, det hann och E. N. senest aduiserat haffuer, denn Fransösche agenten det at förrehålla. Haffuer E. N. detta inte konnat oförmellt låta. Befaller E. N. *etc.* Datum Augsburg den ^{29 Septemb.}_{9 Octob.} 1632.

E. N. och H.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

19.

Neuburg den 4/14 Oktober 1632.

Skall resa hem till Sverige, dels i K. M:ts ärenden, dels i egna angelägenheter. Anordningar för korrespondensen med rikskansleren. Fordringar af denne och hans söner.

Hoch- unndt wollgebornner gnediger Herr Cantzeler, I. G. sein *etc.* Vor fünff dagen war mein jüngstes an E. G., worin ein brieff von I. G. herrn sohn auss Franckreich geschlossen; verhoffenndt, dass die E. G. woll übergeliebert sein, so woll auch I. G. herrn Bengt Oxensterns wexellbrieff auff 1600 r:d., so ich I. G. lezt auss Dijnckelspiel auf Nürnbergh gesandt habe. Untterlasse hiermitt nicht I. G. zu meldhen, wie dass mich I. K. M:t aufferlegt eine reesse uff Schweeden zu thun, einige sachen wegen I. K. M:t alldar zu vorrichten umb eine summa geldes sehn uff zu bringen, den kupfferkauff mitt zu unterhalten, dass ich auch mitt dasselbiege mein particulier sachen dar vorrichten möchte. Da ich nun I. G. an dem ortt einige angenehme dienste thun könnte oder auch in Franckreich an I. G. vielgeliebten herrn sohn etwas beliebt bestellt zu haben, haben mich I. G. darin zu gepieten und zu mandiren, soll nach I. G. begehren, wils Gott, darumb bestellt werden. Unndt so I. G. gelieben hierin auf ein oder ander orth wass bestellt zu haben, so wolle I. G. gelieben die brieve uff Augzpurg zu sennden, an mons. Henrich Willasser, da ich dennoch 3 tage verharren werde, unndt so ich interim vorreisse, soll ehr

mich die briefue flux nach senden auf Hamburg, oder da ess I. G. beliebte die briefue strax uff Hamburg zu sennden an herrn Doct. Saluio, so finde ich die woll vor mir.

Will auch hiermitt I. G. dienstfleisig gepeten haben mein grosgunstieger undt gnediger herr zu sein undt vorpleiben und mir in meine absentie in allen vorfallenden occasionen im besten gedencken. Ich bin zu I. G. dienst nach eusserstem vermuegen.

Da ess I. G. so gefiel unndt gelegen kehme nach Schweden zu mandiren an I. G. diener, wegen das jennige so mir von I. G. noch restieren möchte, welches ich selbst hier nicht wissen kann, wie viel es ist, so woll das jennige, so ich an I. G. herrn sohn sehlig herr Gustaff, so auch nun lezt in Hollant undt vor dieser zeit in Schweden an I. G. herrn sohn herr Johan vorgestreckt, wie ihre beede obligationen werden ausweisen, dass stelle ich in I. G. gnedigst belieben, den Gott wees mir nun woll was nötig thut, weil meine eigene sachen in Schweden durch mein lang ausbleiben meine dingen [!] sehr in molor gerathen, auch dass ich dis jahr grossen schaden unndt banquerotten gehabt; solte sonnst dar nicht von gedencken. Verhoffe, I. G. werden mir dass in bester meinung aufnehmen unndt aussdeuten. Befhele I. G. etc. Datum Neuburg den*) October anno 1632.

I. G. unndt Herren

A. D. W.

E. Larsson v. d. Linde mp.

20.

Erfurt den 4 Decemder 1632.

Kan på grund af sjukdom ej inställa sig hos rikskansleren. En penningremissa till Sverige, af konungen anvisad på Schwabiska kontributionen och Münchens brandskatt, kan blott utgå till hälften och per växel; denna växel bör betalas af Franska subsidier, och anordningar, som gjorts å dessa i Holland, kunna utgå af Preussiska tullen. Reser öfver Hamburg till Sverige.

Höghvåhlbornne nådige Herre, Herr Richzcanntzeler etc.
Nådige Herre, min longsahme siuckdoom hafuer förohrsakatt, at

*) Datum är ej utsatt, men framgår af hänvisningen till föregående bref »vor fünff dagen».

tidhen så lennge ähr förlupen, at jag icke förr hafuer hijtt konnat komma, huilcket mig leedt nock ähr, att jag så olyckeligen varet haffuer och E. N. icke heer konnat antreffa, E. N. befehl och commendo viedere at förnimma. Hoo vehl jag gerne vilde reese till armeen heller der jag E. N. konne antreffa, men för min siuckdooms skull nödgas jag det att instella, emeddän att mitt öga aff köldh ij reesande så och den stoore hufudhverck af den fluss jag hafuer fått ij hufudh hafuer sigh något förmehret, sedhan jag drogh ifrå Franckfortt, at jag min viedhere reese nödhgas att instella. Bedder E. N. ville migh dett icke till någon onåd optage.

Förnimmer her aff Camarern E. N. commendo om de penningar H. K. M:t höghloffl. [i] Aminnelse till Schwerije orderet, att E. N. gerne sågo, dee ditt konne remitteres. Så alldenstundh den disposition H. K. M:t deruthi giort hafuer aff Schwäbische contribution och Münchische branttschattningen 50000 r:d. tages skolle, der man och vehl förmodet hadde dee deres richtigheet skulle bekommit hafue, men den förändring, Gudh betre, låther sigh annsee, att derij förändring skeedt ähr, emeddän dee schrifue mig ifrå Augzpurg, att dee de 10000 r:d. monatligh, som af Augzpurgz stadh på 5 månaders tidh till förbe:de summa att konne uthbringe, nu inte föllie ville, uthan de förregifua, att dee nu behöfua all den contribution, som der ij stadhen falla kann, till att underhålle guarnisonen der ij stadhen så vehl som Rain och Donawertt, att de må behålla soldaterna villig, emeddän de fiendes anfall på den orten fast dageligen hafue att förmodhe, att deraff inge peninger på andre oorter nu kan remitteres, så att man derifrån på den förordning intedh hafuer att förmodha. Dee öffuerige 50000 r:d., som dee migh på vexell gifue skolle till nestkommende Franckfortter messe, ähro de vehl ännu ehrbeedig, med condition de dem effter H. K. M. förseekrinng och gifuene vexellbreff måge vare förseekratt, att dee deres peninger på nestkommende F[rank]fortter messan igen bekomma konne. Huadh medell dertill funnet varder dem precise igen att erleggie, ähr mig för min pehrson fast ovitterligit, den derij moste ingen fallisiment skee, om någon credit heer opp ij landet [skall] underhållen blifua. Der någon manquement deerij skee skolle, vore då bättre, att man dem dermedh icke belastade, emedan tidhen nu kortt ähr, att summan ditt igen skall remitteres. Moste deröm ij tidh vehl söckies meddel, och peningerne ähro lijckvehl fast nödig, att någon summa jo förre jo bättre måtte blifua sendt till Schwerige.

Så emeddan jag förnimmer, att dee ij Franckrijcke hafue begynt att erleggie någre peninger nu först ij Nouemb. på Maio måhnadz termin och deropå in 200000 fl. erlagt hafue — om de nu något mehre eller fullkomelige resten på förbe:de termin erleggiendes varder, sedhan de H. K. M. dödellige abfall förnumit hafue, hafuer man medh förste att förnimme —; desse 200000 fl. hafuer jag gifuedt ordher att remitteres på Hollandh, jemvehl alt huadh mehre der falle kan. Så emeddan H. K. M:t S. senest gaff mig dee ordher, att der så vore, att all medell fheltes till des förbe:de summas erleggiende och Fransösche subcidien föllo, då skulle jag dem tage deraff, att den summa ij F[rank]fortt erlagt varder, och elliest huadh som konne fheles till den summa som till Schwerije förordnet ähr, deraf på all nödhfall måtte fullgiordt varda, som Cammerern E. N. viedere skall vetta att beretta, som dåå deerhoos varit hafuer, då H. K. M. mig deromb den befallning gaff; nu seer jag vehl ingen reedere medell, der man hastiegere kan till gåå den summa ij den occasion att erleggie, än aff förbe:de Fransösische peninger, som ij parato ähr att tillgåå. Hoo vehl deraff een summa till någre geldz betalning ij Hollandh förordhnat ähr, så ähr det doch ingen giäldh, som ähro så precise som F[rank]fortter vesellgeldher, som uthan ophåldh betales moste, uthan een deel assignationes, som kunne än någon tidh patientere, fast betalningen änn något drögzmåhl hafue skolle, till dess att andre förordningar dertill giordt varder. Icke hafuer man heller af all dess giäldz betalning, nu ij Hollandh förordnet ähr, icke 1000 r.d. auans eller credit dereemoot igen att niute. Och der så vohre E. N. resoluerede, som jag fornimmer, att förordnne på fall der alle de andre H. K. M:tz giorde anordningar skulle fallere, att då deeremot igen skulle tages aff Prysche tollen så mycket som på de andre förordningar icke gå skulle, så vore det fast bettere, att man viste aff den summa ij Holland ühr att betala framdeels på Preusche tullen, enähr den falla kann, och man behålle de parate Fransösische peni[nger] att öffuersennde till Schwerije, den der jag nu skulle tage peninger opp och drage på Preusche tollen, så moste det all per vexell skee, på så kortt eller longt sicht man betinnge konne, om man ij hast sådan summa på een oortt kunne opbringa, huilcket skulle falle fast mycket beschwerligere ij Preussen att erleggie änn som de assignationes aff een deel geldz betalning ditt assigneret varde, dem man doch konne betale effter legenheett, och som tullernne largo föllo. Huadh nu E. N. heerij täckes att resoluere, vill jagh E. N. commendo effter

all möjligheet effterkomma och mig dereffter hafue att regulere. Bedder, E. N. ville min vehlmeening ij bester meening optage; förmoder, att dett skall vare dee beste conditiones ij denne tijdh att konne öfuersende någon summa ått Schwerije, emeddand de andre summor icke effter förordningen falle kunne. Hafuer intedt läthe konne E. N. dette ij all tjenstvilligheet att auiesere.

Jagh tager nu min reese på Hamburg, så hast jag kan fortt komma, min reese att continuere. Achter derifrån att begifue mig till Hollandh och tage min familie med mig till Schwerije, så hast mig möjligit ähr, den mig nu fast oleegligit nu lengre att blifua på stoore uncostnader medh min familie uthan landz. Gudh gifue till lycko.

E. N. varder sigh nådigst ijhuugkommendes, att jag E. N. senest öfuergaff ij Wirtzburg välbor. herr Benngt Oxenstiernes assignationzedell eller quitantz på de 1600 r:d, de jag honom på H. N. vegner betalt hafuer*). Der E. N. så tecktes för lefua- och dödmåhls skull att gifua mig sin assignation på Schwerije, effter som E. N. senest förmeente mig giffua villde, skulle det vare mig angenehmt. Jagh önskier, att jag motte beviise E. N. eller någon aff de sinige [någon tjenst]; skulle det vare migh mycke käärtt. Bedder och, E. N. velle heereffter som heertill vare min gunstiege herre och patron och migh ij alle förfallende occasioner ij det beste ijhughkomme. Jagh ähr E. N. tiänere effter förmågo så lenge jag lefuer. Befaller E. N. etc. Datum Erfortt den 4 Decemb. 1632.

E. N.

A. V. T.

E. Larsson v. d. Linde mp.

Påskrift: Præsent. Aldenburg d. 10 Decemb. anno 1632.

*) Jfr ofvan N:o 17, sid. 482.

Anordningar för penningremissor till Sverige (jfr N:o 20). Koppar såld i Sverige; i Hamburg har E. L. nekat att sälja för att bringa priset att stiga. Hämtar sin familj i Holland. De Franska subsidierna.

Höghvälborne nådige Herre, Herr Rixcanzler *etc.* Nådige Herr Cantzler, jagh hafuer schrifuit E. Excell. senest frå Erfort, deeropå inte svaar bekommit omb det jagh då proponerat, at jagh E. Excell. gunstiege befehl derij konne effterkomma, allena at Cammerern Tönnes Hinderson hafuer migh aduiserat, at E. Excell. hafuer befalt, at jagh skolle låta leffuerera till Falckenberg 50000 r:dall., och de andre 50000 r:d. skolle bliffua anvent emot de summen, som till Svergie komma skolle. Så haffuer jagh strax deromb bestelt, at det effter E. Excell. commando skall förrettat varda. Vill göra all fiith omb een summa von 40 heller 50000 r:dall. skall in korts opbracht varda och öffversent till Svergie landvegen. Jagh förnimmer, at H. F. N. Pfalzgresfuen skall hafua sålt ij Svergie ohngefehr 500 Sæ gåårcoppar à 65 r:dall.; deraf hafuer då H. N. på de förordnede 95000 r:dall. deraf till opbörd och in 35000 r:dall., at de förordnede summen effter H. K. M. förordning der till inköpe då deerned så mycke för fåå sin richtigheet. Förmeener, huad man deer ann coppar sålt haffuer, behöffuer man inte at insenda, och det heer uthe då behöfves, at göra någon annan förordning till förbe:te rest, huilcket E. Excell. tienerienstvillig p. aduiso. Huad copparn belanger, låter jagh denn heer alldeles bliffua osåålt, heller något vill mig deromb merkia låte, emedan de alle hadde varet heer ij de[n] opinion, at jagh nu all copparn heer var skole söckia till at förhandla, at man inte skolle vela den lengre liggia låta på stoor ombkostnat och intresse. Derföre haffue de alle förmeent, at copparn moste komme ij legre prijs. Nu de sehe, at jagh inte vill sellia, uthan seger, at copparn skall bliffua liggandes osåålt, at dem deres opinion bedraget haffuer, förmodar jagh, att copparn derföre kommer till een villig priess igen. Förmodar, der man än ij någon tidh ansehr och dem med legenheet at förhandla och ij stoor angenehm partij konne ij faste hender bracht varda, der de sedan hålla copparn ij reputation och högh prijs, så haffuer man det at niuta med det som osålt åhr. Förmodar då at copparn skall kunna deregenom bliffua bracht ij reputation. Huad E. Excell. derij

finner rådeligen, skall E. Excell. gunstiege commando efterfolgt varda.

Och emedan heer nu ingen coppar sålt bliffuer och heer för migh ähr inte at bestella, och emedan Mårten Wewizer ähr nu heer, som desse afferes på den orthen, huad heer kann vara till at förretta, effter H. K. M. såhlig commando och förordning varder antagandes, så reeser jagh, så snart jagh förbe:te summan till Svergie förordnat, till Holland, deer min saker at förretta och föra min hustru och baarn, som der ähre, derfrå med migh till Svergie igen medh aller första som jagh kan komma foort der ijfrå. Denn som jagh förnimmer min particular saker ij Svergie ij min absentij beschaffene, ähr min närhvarelse deer högt nödig; omb jag migh inte vill sielf ruinera och bringe migh omb all min medell, der jagh all min dagar omb arbetat haffuer, så ähr nödigt, at jagh migh skynner till Svergie, deer min skada ij tidh at förrekomma. Ähr så, at jagh E. Excell. någon angenehm tjenst beviesa kann på een orth heller annan, haffuer E. Excell. migh at commendera; skall migh dertill finna redebogen effter yterste för mögen.

Ifråå Franckrijcke haffuer jagh aduis af denn 12 courant af min sohn, at hann till denn dato inte mehr bekommit än som 390000 fl., och 110000 fl. feele, de de hafue innehället, sedan de finge aduis af H. K. M. dödelig afgång. Ähr med de tresorers rest till Konungen at taga ferner order, huru derij skall ferner hållet varda omb des rest bethalning. Hann håller och ann omb denn termin af Nouemb. månen. Huad derij passerer, skall E. Excell. aduiserat varda. Min sohn förmeller at hafua E. Excell. och deromb aduiseret. Befaller E. Excell. *etc.* Datum Hamburg den 27 Decemb. 1632.

E. Ex.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

Hamburg den 2 Januari 1688.

Refererar sig till bref af 29 Dec. 1682. Har anskaffat 50000 r:dr att öfversända till Sverige. Reser nu till Holland. Franska subsidierna för Maj ännu den 17 Dec. icke erlagda. Rekommendation för sonen Lorens att blifva kronans ombud i Paris.

Höghvålbornne nådige Herre, Herr Rixcanntzeler *etc.* Vålbornne nådige Herre, mit sidzste schrifuelssse var till E. Exell. ij all tjenstvilligheet af den 29 passato medh vähl. Doct. Saluio, huaroppå jag mig refererer*). Så alldenstundh jag nu hafuer seet till, huru jag heer hafuer opbracht ij de 50000 r:d., huilcke ij denne vickun, vill Gudh, skolle gåå heeraf till Schwerige öfuer lanndh egenom Holstein — mere hafuer man nu intedt förmåått heer at opbrinne —, vill erachte, att H. F. G. P[f]alzgreffen varder af de 600 Sß copper deer soldt ähre hafuer[!] giordt der så mycke utaff, så at den öffuerige resten effter H. K. M. förordning kan dermedh vara mest klareredt**). Huadh E. Exell. ferner commenderer skall med all flijtt effter förmögenheeth effterkommet varde, och emeddan att intedt ratsam ähr ännu på någon tidh tillgörende någon copper at sellie, så heer som ij Hollandh, till des man imaginerer dem att ingen copper ähr faal, at prisen konne blifua något villigare igen, och man då accepterede någre godhe conditiones, der då sigh præsenterede, att någon ansehendtlig summa ij faste hennder mochte bracht varde, förmeener jag det vore vehl, om det der till komme konde, så att alldenstundh jag seer, at heer ähr nu för mig effter min commission intedt mehr at bestella, reeser jag ij morgon, vill Gudh, heerifrå till Hollannth, mine saaker der att clarere, och tager min hustru och familia medh mig dedan och reeser dermedh till Schwerije, så hast jag kan komma fortt; Gudh gifue till lycko. Gudh veett, att migh intedt leegligit och dregligt ähr, der så vehl som annorstedz att sittie på stoor kostnatt medh mine monge huusholdh, jag heertill haft hafuer. Sää gåår och mine saaker egenom min longe absentie ij Schwerije ij ruin, omb jag indtet schnartt fåår stella någon ordher derij, dess ij tidh att förrekomma. Ähr det så, at jag der kan göre fädernesslandet någon angenehm dienst ij någon motto, skall jag mig dertill villig finne låthe, der jag kann och förmähr. Gudh veet min schwaagheett ij mine ögon vill intedt ännu sigh betre, som jagh vehl gerne önskie mochte. Hafuer

*) Denna skrifvelse är icke anträffad.

**) Jfr Pfalzgreffen Johan Casimirs bref till rikskanslaren af 16 Febr. 1683, *Äxel Oxenstiernas skrifter*, II: 10, sid. 599.

E. N. mig något att commendere anten ij Hollandh eller ij Schwerije, nehr Gudh vill jag ditt kommer, ähr jagh alltidh till E. Exell. villige tiennst effter förmågo.

Jag hafuer senest med Doct. Saluio sendt E. Exel. ett bref aff min sonn Lourentz ifrå Paris, deraff E. Exell. varder gunstigen förnimmendes, att den Maij termin ändå intedt till 17 passato var all erlagt; doch hoppendes det beste, och gjorde nu all flijtt omb Nouemb. termin den att fordre. Huadh resolution dee deromb fathe dem till at lefuerere, heller huru hast, det hafuer man medh förste at förnimma. Förmoder at min sonn skall derij ingen flith spara deromb at fordra och deropå drifua, som han nunmehr vehl veeth, huadh derij stäär till att görendes. Och alldenstundh jag förmooder, at han numehr på den oorthen skall vare capabel huadh ij dee saker konne passere der att bestella ij det honom befalt vardher, der så vore at E. Exell. hanes tiennst der behagade, sågo iag vehl gernne, om det E. Exell. så teckes honom derij recommenderendes till Cronones tiennst der att bruka, emeddan han der bekendt ähr, at jag förmodher han der fädernesslandet godhe tiennst skall göre konne. Han skall sigh dertill villig och flitig finne låthe ij allt dett E. Exell. honom teckes att commendera. Bedder E. Exel. på det tiennstvilligste, at E. Exc. teckes som min gunstiege herre och patron min sonn ij det beste ijhughkommendes honom recommenderendes till någon occasion, der han fädernesslandet någon tiennst bevisse konde, ij det han kan vare bequem till, at det honom konne lenda framdeels till avangement. Förmodher, der något faller till att förretta på den oorth han nu ähr, omb allianzen skall succidere och subcidierne uthleggies, at han derij vehl skall konne bruckligit varda, emedhan han veet, huadh deerij nu stäär till görendes; doch steller det alt ij E. Exell. gunstiege behagh, huarutinnan E. Exell. teckes honom bruke. Förmodher han skall sigh der ij alting villig finne låthe effter yterste förmågo.

Jagh skall alltidh finnes E. Exell. och alle dee E. Exel. kährkomnad ähro een villig tienere igen effter förmågo. Heer passerer intedt, som meriterer att förmebla. Befaller E. Exell. etc.
Datum Hamburg den 2 Januario anno 1633.

E. Excellencie

A. V. Tien.

E. Larsson v. d. Linde mp.

Rustar sig att flytta hem till Sverige. Om sonens anställning i Paris och de Franska subaldierna. Falkenberch ligger i processer med en mängd köpmän. Kopparen stiger, sedan E. L. meddelat, att den ej skall säljas.

Monsieur. Diess weiniges dienet E. E., das ich Gott danck den ¹⁶/_{ss} passato sey allhie woll [gekommen] und die meinigen Gott danck in gesuntheit und guthem wollstand vor mir [gefunden]. Ich mache mir geredt, willss Gott, innerhalb 3 à 4 wochen omb mit mein fa[milie] hier aufzubrechen und nach Schweden zu gehen, Gott gebe zu gluck, denn es . . . hier nu bringet auf so grose kosten und zehrung mit mein haushaltung, das ich will in Schweden damit zu kommen ein jahr, was man hier in ein monath vorzehrt un[d] sonst verunkostet wird, und dennoch nichtes über nothrofft und ordinarij; d[ie] zeit kann es nu so nicht leiden. Ich verhoffe, E. E. wirt in gesuntheit sein w[ie]derumb à costij*) arriurt.

Bitte zu mellden, was auf mein lezes begehren ann E. E. gefolget ist, und ob ich mein sohn soll lenger zu Parijs lassen oder ni[cht] oder ihm dar abfordern. Habe schreibent vonn ihm vonn den 21 passato auss P[aris]; dan war noch der rest vonn May termin noch nicht erlegt und wuste noch [nicht], ob was folgen wurde, worauf ehr teglich anforderung thut, so auch auf [den] Nouemb. termin, so auch verflossen. Was darauf folget, wann Mons. Chard[inal] dar kombt, giebt die zeit. Bitte mir zu mellden, wie Ihr Exell. der herr Reichscantzler mit mein sohns lezte schreibent ist zufrieden gewesen [und] mit sein persohn da zu recidiren.

Falckenberg habe ich noch nicht gespro[chen] nu angesehen; ich bin 8 tage hier gewesen, wir sprechen ein ander wie die grose herren thun, durch dieners oder schreiben, so unnötig ist. Ich lasse ihm vor dass ehr ist, soll mir woll mit ihm nicht viel bemengen. Wann ich ihm liebere das Ihr Excell. befohlen, so habe ich mit ihm nicht mehr zu thun. Ich muss mir verwundern, wie ehr hier lebet in krackehl mit alle menschen, da ehr mit zu thunde hat, vonn die grosen bis auf die ringsten dragers. Hat so ein hauffen proessen mit den leuten, da ehr mit zu thunde hat, das ehr des tages meist mus auf dem rathhaus liegen die zu

*) o: till kusten? Det var fråga om att rikskansleren i början af år 1633 skulle resa upp till Pommern; jfr Gabriel Gustafssons bref till honom af 2 April, *Axel Oxenstiernas skrifter*, II: 3, sid. 286.

verfolgen, das ein jeder ehrlich mann scheut omb mit ihm zu thunnde zu haben, welches hier kein credit giebt under den leuten; hat auch kein credit. Jacob Jacobsohn oder Mr Boot, so ehr nu sein platz wolle procuriren, omb sich vonn hier zu machen, ist hier slecht zu solchen ciarsij [o: charge]. Doch, Falckenberg ist gleich, wehr hier ist, oder wie die sachen beschaffen sein, wann ehr nur magh wegh kommen, nu ehr sieht ehr nicht præstiren kan, was ehr I. K. M. Sehl. vorgelagen. Es fellt zu lange zu mellden vonn alle die puzen, so hier vonn ihm gesagt wirt; ehr muss ein unnrausam mennsche sein. Ich nehme mir kein sachen hier mehr ann, sondern mache mir fertig vonn hier ab, Gott will, omb einss vonn hier bey das meinige zu kommen so woll alles andere. Gott gebe mit liebe.

Habe nicht lassen können E. E. dieses in eil zu mellden, mitt bitte, E. E. wolle alle zeit mein freund sein wie vor diesem gewesen. Diene E. E. wieder nach vermuegen. Nach freuntlicher salutation etc. In Amsterdam d. 3 Februarii 1633.

E. E. D. W.

E. Larsson v. d. Linde mp.

Sedan jagh hietkom och de förnummet, at af copparn inte selliass skall, ähr han stieg[en] ifrå 56 fl. in på 69, och der hann nu bliffuer anhallen änn för een tidh, skall hann wehl stiega högre. De commenderede ifrå Braband ähre igien ij den Haagh arriuered omb freedden at tractera. Huad nu skeer, gifuer tidhen.

Lakunerna hafva uppkommit därigenom, att en remsa afrifvits i bladets högra kant.

24.

Amsterdam den ⁴/₁₄ Februari 1633.

Har mottagit en onädig skrifvelse från rikskansleren af 17 Jan. och försvarar sig mot därl gjorda anmärkningar. Af 100000 r:dr, som anordnats till Falkenberch, äro 50000 betalda, och resten skall öfverlämnas. På Franska subsidierna för Maj restera 85000 fl. Återstoden af de till Sverige förordnade medlen kan ej sändas, emedan därtill gjorda anordningar icke utgå. Angrepp mot E. L:s angifvare (Falkenberch). Falkenberchs växlar på Paris protesterade, emedan där inga medel funnos att betala. För säkran om trohet i fäderneslandets tjänst.

Höghvåhlbårne nådige Herre, Herr Rixcantzler etc. Höghvålbårne nådige Herre. Jagh haffuer ij dagh bekommit E. N.

schri[fvel]se af den 17 passato, daterat ij Sallz. Hadde migh sådan onådig schrifvelse inte . . . förmoda, ej heller veet migh den skole hafua fortient. Doch kan vähl erachta af des ombstendigheeter, af huem det kommer som migh för E. N. uthan skulld så angefuert och E. N. mouerat migh sådan beskyldninger på det sette at förrehålla, denn jagh inte veet migh deruthi pexerat hafua. Hoppes migh derij så defendera, at jagh förmodade E. N. min unskuld gunstiegen förnimmandes varder. At jagh till de förvietelser oskyllig ähr, det veet Gudh. Förnimmer E. N. gunstiege commando, denn jagh ij all tjenstvilligheet vill efterkomma ij allt det som möijeligt stäär till at görandes.

Det E. N. nu befaller, at Fælckenberg skall af Fransösche subsidien lefuereres 100000 r:dall., derpå hann allreda bekommit 50000 r:dall.; resten skall hann och bekomma. Honom ähr inte afdraget, som jagh förnimmer E. N. vara förrebracht, [mera] än det han sielf ij bahr penningar derpå annamat. De 5628 r:dall. intresse ij Lübeck E. N. ombförmeller ähre honom inte afdragne, ändoch denn summan tillförende stogh på hans staat, at han det deraf bethala skolle. De förbe:te 50000 r:dall. ähre honom all betalt, effter de order, som Camerern migh tillschref den 15 Decemb. uthur Altenburg, at E. N. skole då hafua befallt, at jagh skole leffuerera honom 50000 r:dall., och 50000 r:dall. skolle remitteras at bethala denn summan ij Augsburg optaget var och öffuersennt ähr till Svergie, deereffter jagh heer till haffuer migh regulerat, emedan jagh ingen annan befallning hafft hafuer, in till des jagh nu först denne E. N. ferner commando bekommit.

Huad Fransösche subsidien för May termin belanger, så ähr den intill denn 3 courant än inte all uthgååt, at deropå än resterer. n. 85000 fl. De Fransösche gesanter må deromb annas beretta, så ähr det så inte. E. N. varder icke heller annas förnimmandes. De Fransösche gesanter hafua vähl tillförende så mycket sagt, var ännå inte. Min sohn gör deromb all flith; önskar hann någet uthretta konne så vähl om resten som och omb Nouemb. termin, deraf man än ingen vissheet haffuer. Huad deraf faller, skall vähl bliffua oförskingrat till E. Excell. disposition. Förmodar, at min sohn varder E. N. det och aduiserandes, huad derij passerer. Det disposition med resten af förordningen till Svergie giort vahr inte bliffuer viedare fortsatt, emedan de förordninger H. K. M. sahligh migh dertill giort inte viedare föllie, änn det jagh ij Augsburg på credit opbracht, det vill jagh inte förmoda, at E. N. migh det till någon försumelse eller illvillia tillmetandes varder.

Icke heller haffuer jagh derij någon viedare löffte giort, änn det jagh kunde reterera migh på de förordningar dertill giort var nah gerad de falle, och man konde des veerde heer opbringa och draga derpå at öfuersenda till Svergie. E. N. varder sigh gunstiegen erinnerandes, huru vitt denn förordningen sigh förstreckte, och huaraf denn tages skolle, huad som öffuer de 50000 r:dall. bedroge, som jagh af Augsburger stad på credit opbracht; alt det öfrige tages skolle af Mönchen och Landzhuut brantschatzung så och af Swabische och Bayerische contributiones*). Doch emedan man fruchtade sigh, at de forbe:te brantschattung och contributiones inte skole så hastigt uthgåå för inquarteringen skull, so bleef resoluerat, at man dertill taga skolle af staden Augsburg månatlige contributiones af de feem effterfölliende måneder, nembl. Nouemb., Decemb., Januarii, Februarii och Martii, huar måna 10000 r:dall., så vore ännå uthkombet af det öfrige at bethala guarnisons lehnung och elliest andre summor deraf förordnad vore, det jagh månatlig skolle genom min fullmechtiger annama låta, huilcket dee verre nu allt sedan H. K. M. dödelig afgånck fallierat ähr, at man af alle de forbe:te förordningar inte hafuer något at förmoda heller derpå een dall. opburet, som derifrå nock-samtb aduiserat varder. Jagh tviefar innte, E. N. deromb nock-sam bewust ähr. Icke heller ähr migh sedan någon ferner ordinantz gifuen, omb forbe:te rest skole fortsatt varda, huaropå man sigh då deeremot igien reterera skolle, emedan det doch moste genom vexelldragande på een orth och annan opbracht varda, at man derij möchte gåå seker ij det man droge, omb man vedh credit bliffua vill. Jagh haffuer migh allder derij excuserat, så vitt min förmågo och credit strecker, at jagh derij icke något göra villde, denn min förmögenheet inte ähr sådann summa at auancera, meminder jagh veet, huarrest jagh dem igien skall förmoda at draga oppå. Förmodar, at E. N. som min gunstiege herre och vänn migh det inte förtencker, emedan vij alle dödelig ähre, at ij sådann fall de sine skolle komma ij störste extremiteter sådanne summor at erleggia, der de inte hafua någon meddell at tillgåhe det igien at aftaga, emedan man sehr huad andre vederfahres. Denn credit, som heer [är] för H. K. M. så och för de H. K. M. afferes manuera, ähr så mentinerat, at de vore önskandes möchte vara bettere. Jagh haffuer förmeent, emedan jagh sedan deromb inte förnummet hafuer, at denn sålde coppårn ij Svergie skall bliffua eemot det som feelte ij denn förre förordningen decourterat.

*) Jfr ofvan N:o 20, sid. 487.

Beder E. N. ij all dienstvilligheet, at E. N. min forføliares angefuande inte optaga vele, som denn kann vara förrebracht, och gunsteligen teckes derpå höra min enskyllan, der jagh möchte vetta, huad denn orolige mennischian E. N. forrebracht haffuer. Förmodar at göra E. N. sådan satisfaction ij alle hans orettfderige förbringande, at E. N. varder sigh des annas betenckiandes, emot det [!] ogunstiege schriefuelse jagh nu oförmodelig bekommit, huar öfver jagh ähr vorden heel desperat ij alle min actiones. Doch, det ähr inte hans första hann det giort hafuer. Huru hann de mine ij min absentie tribulerat, och alle de thåårer hann heer ij fremmande land uthur min hustrus ögon drefuet egenom sitt orettviese procedur, vill jagh hoppas Gudh honom vederzellandes varder, emedan sielf at reuansera sigh inte skicka vill. Doch, det ähr min tröst, at jagh ähr inte den eendeste, som hann hee[r så] tracterer och angifuit hafuer. Achtar onödig omb hanns actiones och prosedur at förmella, ähr heer nock bekant ij staden, huad crackeel och proces[s]er hann heer haffuer. De varder sigh vähl finnandes ij sin tidh. Hans eegen creatur, notarii, der hann sig dagelig med sleeper, seij[e] runnt öfuer lut till böörs, at de inte vette, huar han tager alle krackelsche saker, hann dagelig med förrekommer. Seije der hoos, omb alle ij Svergie ähre så till sinnes som hann, så tröste denn Gudh, som ij Svergie skall hafua någet at bestella. Huad beröm det gifuer nationen, steller jagh an sin orth. Crediten kann man inte betaga honom, han hafuer ingen af någon importantz. Hann hafuer alltidh haft den maxim sigh dermed at defendera, at andre hafue hindrat och borttaget honom hans credit, det som inte ähr ij sanning, utan nur hanns excus; menn sehr sacht deraf hans credit, at hann inte ähr mechtig at taga någet utaff den Muscovische råghen uthur scheppen, för hann moste stella skepparn först borgen för frachten, so och för confoy, det heer ähr fast ovanligt. Bevahre Gudh föör een sådan orolig peruers mennischias omgång. Kann inte förlickas med sin egen broder, mycke minder med andre. Tröste denn Gudh, som deer ved bunden varder och inte kenner hans humor. Detta ähr så vitt min recommendation till E. N. för honom igien, för det han migh hos E. N. så vähl recommenderat haffuer, ändå jagh inte annat förmellt, änn det som sannt ähr.

Förnimmer, at E. N. tager så illa op, at een deel af Falckenbergs vexeller ij Franckrijke protesterat ähre. Derij ähr hans eegen skulld; hann viste vähl at hanns vexell, de hann nur pro forma draget, på det sett, som han s. Grönenberg senest för an-

gefuert, de konnde der inte bethalt varda; emedan de penningen, som deer annamat vore, vor derfrå remitterde, så konde man der inte bethala. Penningen ginge och så hastigt inte uth, at man derpå vexell konde acceptera, utan det moste remitteres, nå gerad det föller. H. K. M. hadde honom och ingen last gefuert, at hann skolle draga på Franckrijcke något, uthan annama sin förordning heer, emedan ju fiehre vohre, som remitterde och droge, ju mehr vexel[er] falla skole. Min tienere hafuer honom heer då strax præsenterat at vela honom heer bethala heller och, der hann vele draga, at hann då heele summan diet draga vele; det vell hann inte heller acceptera, och söckte denn finans, at man inte skole vetta huad hann drog, och de ij Paris inte vetta skolle, huad heer bethales, at man på sådant sett skolle råka in confusiones derutij. Doch blef hanns vexell i förstann accepterat och bethalt öf[v]er 24000 fl., emedan penningen der vore. Honom vart nock-samtb varnat, men drogh lickvåhl per finans, at han möchte haffua något at besvähra sigh öffuer migh för E. N. at komma migh hoos E. N. ij misshagh egenom sijn oretta berettelse, som hann för E. N. giort haffuer. Gudh löhne honom för allt. Jag haffuer der under ingen priuat hat söcht, det veet Gudh, och allder skall någon priuat hat hälle migh frå Cronenesienst ij det migh ombetrot varder, der vill E. N. vara förseker. Uthij priuat saker finner sigh våhl på annat sett, denn som nur tidhen afvachta kan.

Bedher E. N. ij all tienstvilligheet at beviesa migh denn gunstiege benegenheet och migh desse oretmätige anbringande för E. N. låta vetta, ij huad mätto det skeet åhr, at jagh E. N. så högt offenderat haffuer till sådan onådig schrifvelse. Jagh hoppes at defendera migh så ij eet som annat, at jagh skall beviesa de migh falsklig och med orett angiffuit haffuer, omb jagh åhr een åhrlig mann. Beder och, at E. N. vele inte fata någon onåde till min persohn eller och någon annan mening fata omb min ringe persohn, ånn at jagh åhr een redlich svensk mann och patriot effter ytersta förmögen. Kan jagh inte beviesa fäderneslandet någon godh tienst, så skall jagh aldrig hindra ij eett eller annat för priuat hat eller elliest det som fäderneslande och alle des regenter och gubernatores konnde lenda till gangn och goda. Beder ånn på all tienstvilligheet inte fata sådann mening omb migh eller någon falsch raport låta hafua så vitt rumm, som E. N. gunstiege affection, altidh eemot migh varet haffuer, förhindrat[!] skall. Hoppas lickvåhl, nåhr allt våhl ransakat varder, at E. N. sodanne fauter af mine actiones inte förnimmandes varder; man må det så

annas uth[t]yda, så skall sielfve vercket annat beviesa. Beder yterligar[e], at E. N. täckes så heereffter som heertill altidh bliffua min gunstiege herre och patron. Jagh ühr hans ödmiuke tienare, den altidh skall sigh beflitha at göra honom ock alle de honom kähre ähre all dienst effter förmögen. Beder och, at E. N. denne min länge schriefuelse ock excus teckes ij besta mening optaga och ut[t]yda, denn jagh haffuer inte låta konnat E. N. heromb något min oskull till kenna gefua, det jagh inte kortare haffuer konnat förfata.

Befaller E. Excell. etc. Datum Amsterdam d. 4/14 Februarii 1633.

E. N. och Herr

A. Tvg.

E. Larsson v. d. Linde mp.

Lakunerna bero därpå, att arket är förmultnadt i högra hörnet.

25.

Amsterdam den 6/16 Februari 1633*).

Ytterligare förklaringar med anledning af rikskanslerens onådiga skrifvelse. Användningen af de Franska subsidierne Majtermin, på hvilken endast 166000 r:dr utfallit; har utlagt mer än denna summa. Påförda belopp af Augsburgs kontribution och Hamburgska staten redan utbetalda. Anordningar till kreditorer i Hamburg. Försäkran om redobogenhet att tjäna fäderneslandet. Har erlagt ränta å deponerad koppar och förklarat, att intet skall säljas, hvarigenom den stigit i pris. Den bör dock ej hållas för länge; hade kunnat säljas fördelaktigt för någon tid sedan. Affärer med Spiring. Ämnar resa efter 14 dagar.

Höghvåhlbårne nådige Herre, Herr Rixcenzler etc. Jagh förnimmer af E. N. schriefvelse af den 17 passato ij Salz daterat någre partteij migh opføres till rest, de jagh icke kann förbij gåhe; most E. N. deromb min förklähring förmella. Förmodar at E. N. varder min entschyllning gunstiegen optagendes.

Förnimmer migh opføres ij de förslagh, E. N. migh tillsennt, at jagh af Fransösche subsidien för Maj termin föruthan de 100000

*) Af brefvet föreligga utom det grundläggande exemplaret två kopior. Den ena af dessa, som är märkt: »Triplet», har talrika anmärkningar af Salvil hand, tillskrifna i kanten och mellan raderna. De anföras här nedan i noterna. Några skriffer i originalet äro rättade efter kopiorna.

r:dall. Falckenbergh på E. N. förordning bekommit skolle ändå hafua 100000 r:dall. ij behåld, det migh fast frembt förrekommer och stoorligen förundrar, man migh sådant påför och det settie ij förslagh, allt licka som jagh all hadde de 200000 r:dall. för Majj termin full bekommit, förutan deraf at reckna någon afgång, som af samma förordning först måste afgåhe både der ij landet för omkostnat so och förlust af des remiss och vexell, som der af går, de inte uthan förlust konne remitterat varda, som allom vähl bewust, som med vexeller heer till böörs ombgår, at derij ingen frauda skee kan. Jagh kann det inte bethala af mijgh, hafuer inte deraf mehr än simpel prouision, denn jagh andre ock gefua moste. Jagh haffuer heer på de forberte 200000 r:dall. inte mehr till dato bekommit än som 166000 r:d., och 34000 r:dall. stäär deer änn till rest, derpå sedan S. Konungens dödh inte folgd ähr, Fransösche gesannten må seijsa huad de vele*); hafue vähl för sagt så mycke, ähr ändå innte. Mons. Boutelier General de Finnantzie hafuer jo sielf svahret min sohn, som jagh E. N. deromb frå Hamborg aduiserat, sedan hann hörde H. K. M. dödh var, at hann skole sigh nöija låta med det han all bekommit. Viedare ähr sedan derpå intet följt, nur een deel alla moda complimentos och förtröstninger ij så längen tidh. Nähr något faller gifuer tidhen. Af offuan förmellte 166000 r:dall., som än alle inte ähre hietkomne, icke heller allt förfallen, som kommet ähr, deraf ähr all betalt till Falckenbergh 50000 r:dall., och resten får han ij tillkommande vickun, at hann deraf får 100000 r:dall. och 50000 r:dall. remitteras at bethala de summen ij Augsburg optagne ähre. Så ähr och deer af efter H. K. M. förordning betalt 200 lester sild, som koste 14670 r:dall.***) luth medfölliende reckning***). Så haffuer och Casparus Köning bekömmitt 3000 r:dall. och 100 ducater oppå D. Saluio[!] befalningh†), som Marschalcken till honom invist, och der vohre inge meddel at bethala, som kom till H. K. M. sahlig regales förferdigande ij Hamborg. Så ehr och förlust aff vexeln frå Franckrijcke, så ock till Svergie, och elliest

*) Anmärkning i kanten: Si prudens ipsi sollicitasset, obtinisset jam dudum absque omni dubio, praesertim hoc tempore, cum Gallus socium tantopere ad bellum instigat.

**) Anmärkning i kanten: Huy! tam cito? cur non post medium annum? hoc precio?

***) Med brevet följer en »Rechnung von 200 last Heringh».

†) Anmärkning i kanten: Falsum est. Saluius hoc ipse non imperavit nec imperare potest.

der oppe i landet optaget vahr, sampt någre flehre summor, som till H. K. M. tienst uthgiffuet åhr*), som reckningen skall uthviesa, denn E. N. med första skall öffuerseentt varda**). Och jagh haffuer nu ingen annan opbörd at taga af till någre uthgiffter änn denne, så at nocksampt åhr till at förnimma, att jagh mehr uthlagt änn desse 166000 r:dall. bedrage, at jagh åhr een godh summa till dato in auanso och man belaster migh för det jagh inte annamat haffuer, at sådant E. N. förmillt [!] förrebracht åhr***).

De 10000 r:dall. migh och opføres de nouo af Octob. månadz contribution auf Augsburg, de jagh all eens bethalt haffuer, till

*) Anmärkning, inskrifven mellan raderna: Qua necessitate? Cujus jussu?

**) Bland E. L:s bref till rikskansleren finnes följande

Ballantz über die Französche subsidij [o: -len] von Maij termin anno 1682, was darauf biss den 25 Februarii 1688 empfangen.

Debet.

Darvon ist zalt nachgeschrieben parteljen als volgt, n.:	
Bezahlt Conrad Falckenberg auf Ihr Excell. des H. Reichs Canzlers vorordnung.....	r:d. 100000
Noch remittirt auf Franckfurt gegen die summa, so da aufgenommen unnd nach Schweden gesonden, die summa von	50000
Noch bezahlt vor 200 last hering, so nach Magdeburg gekommen, so weljt ich noch rechnung darvon habe, dieweiljll einige frachten noch unbezahlt seijn.....	14891
Noch bezahlt intresse von copper, so zu Lübeck liegt, die summa von	5628
Summa bezahlt gegen die em[p]fangene gegenstehende 166000 r:dall.	170519

Credit.

In Nouemb., Decemb. empfangen in underschetliche partiejn auf rechnung der 200000 r:dall., in Franckreich von Maij termin solte erlegt werden, die summa von	r:d. 166000
P. saldo dieser rechnung mehr bezahlt alss empfangen die summa von	r:d. 4519
Summa ist r:d.	170519

Noch bezahlt über die 4519 r:dall., so mehr bezalt als empfang[en], neml.:
 Noch verlust vonn wexelle auff die 166000 r:d. zu renntiers von Paris auff Ambsterdam noch laut rechnung..... r:d.¹⁾
 Noch expensen, umbkosten unnd zehrung so auch provision in Franckreich gethan auf die summa zu fordern laut davon rechnung r:d.¹⁾
 Diess betjde partij habe ich auch bezahlt, alldiewell ich [!] die obengedacht 166000 r:dall., so empfangen sein, nicht full thun sondern eljnige abkürzung.

***) Anmärkning i kanten: Itane?

¹⁾ Beloppet ej ifylltd.

de summors bethalning jagh optaget haffuer, för jagh reeste der ijfrå, de jagh der då än skyllig var, som min öffuersende reckningh till H. K. M. af den 20 Octob. varder uthviesandes, som medföllande copia förmeller*), förmener omb den post åhr eet missförstånd, at entweder det åhr förgetet heller de breefuen, som samma reckning ij varet, inte åhr öfverkomne at lefuerera, som åhr gångne öfuer Nörenberg till mons. Förstenhuser, så at jagh denn summan inte dubbel bethala kan. De 5350 r:dall. migh och opføres vara till rest af de 15350 r:dall., som infört åhr på Hamborger staten vara betalt, af desse 15350 r:dall. åhr på D. Saluio[!] vexell**) betalt ij Augsburg 10750 r:dall., de öfrige***) 4600 r:dall. åhr betalt till s. Grönenbergs creditores, emedan ij Augsburg sig någre præsenterede, som sigh [beklagade] öffuer de confusiones ij Hamborgh tilldrogh, at de der inte bleeff betalt effter factorens dödh, at de afferes inte blef mentinerat; huilcket gaf strax stoor alteration under crediten ij Augsburg†), at dehr de det hörde dem deer och så möchte vederfahres. Moste alltså ij stillheet forrekomma, at man derij ingen discredit fororsakade††); bleef dem contenterat för denn summan sigh der præsenterade ij stillheet, at man ingen confusion deraf bekomma möchte, denn det var då intet tidhen, emedan H. K. M. vexell då som störst droges frå Nörenberg, så at migh denn summan och föres till last†††), deraf jagh intet bekommit hafver. Så at E. N. haffuer tjenstvilligen at förnimma, at derij åhr een missförstånd ij de summor migh opføres till last, som jagh inte haffuer†*). Önskar de vore

*) Med brefvet följer:

»Ballantz von rechnung in Augsburg d. 20 Octob. anno 1632 aus Augsburg I. K. M:t übergeben».

**) Anmärkning i kanten: Salvius gaff ingen vechael till honom. Peningerne leffreredes Salvio i Hamburg aff L. van Sorgen på E. E. breff, allenast moot quitanz, men icke meer än just 10000 r:d. Reliqua 750 vel falsa sunt vel iniquum fœnus, de quo tamen dubitatur.

***) Anmärkning i kanten: Härmedh tviflas, om rätt är tilgånget, quia addita ratio falsa est. Vel si vera, vix cuiquam querentium ex ea summa 4600 solutum est. Vereor ne ea in re non satis sincere Hamburgi processum sit, nimio lucri studio.

†) Anmärkning mellan raderna: Quasi vero!

††) Anmärkning mellan raderna: Alii dicunt, v. Sorgen eam summam Hamburgi triplo minoris antea emisse, et putant, eam nunc Hamburgi diviso lucro solutam. Sed probationes[?] forte difficiles.

†††) Anmärkning mellan raderna: Nihil minus; a quo?

†*) Anmärkning mellan raderna: Quasi vero!

hoos migh behållet, E. N. skole inte hafua at tvifla, at deraf een dall. föruthan E. N. expres befallning skolle af [!] uthgeffuas, och de forordninger deer eemot giorde deraf bleffue richtig aflagde.

Gud veet migh gör onnt, at jagh förnimmer E. N. vara så högt öffuer migh altererat, allt licka som jagh skole vela turbera någon stat med min uthgåfue, sedan jagh E. N. commando förnummet; det vare långt frå migh, E. N. skall det af migh ij alle min actiones allder förnimma. Det som derfor aftaget och be-thalt ähr, hafuer skee most, emedan jagh hadde ingen annan op-bört änn de förbe:te migh derpå at reterera; det haffuer migh ej heller varet förbudet, och det som man till H. K. M. tienst skyl-lig var moste bethalas uthan någon excus, omb man vill bliffua vedh credit, som E. N. better bewust, änn jagh nembna kan. Förmodar E. N. varder migh det gunstiegen ijck[e] förtenckian-des. Ähr det E. N. annas förrebracht, så ähr derij eet missför-stånd, förty jagh haffuer ännu mehr utgiffuit än opburet ij de summor, som inte hafua konna haft prolongation; det var mest ij sådanne poster som strax bethales moste.

Belangende denn summan de Hamborger var af H. K. M. tillsagt at de af Französche subsidien bekomma huad som behållet var, sedan D. Saluio [!] de forordnade 100000 r:dall. be-kommet hadde, sampt de unkostnat deraf gåhe moste, huar oppå jagh dem försekring gefua moste effter H. K. M. befahl, at H. K. M. måge bleffua af med dem, emedan de H. K. M. dagelig öffuer-luppe och folgde frå een orth till denn andra, der H. K. M. reste, och holle an omb dere[e]s betalning, huilcket och gaff stor ögon för andre, som man credit på nödhfall hoos sökia skolle, at desse så folgde effter H. K. M. och ingen contentament bekomma konne för det de ij 5 ähr mist hadde*), derpå H. K. M. gaf migh då nådigest sin commission; dereemot gaf jagh dem min reuers, at de deres bethalning af förbe:te förordning bekomma skolle, närh de falle, dermed de sigh då så vitt nöija lete, och migh deromb se-dan nock mollesterat haffuer så heer som annerstedes. Förnimmer nu, at E. N. derij för serdeles andere nothvendige orsaker hafuer most förändra, huarij E. N. befallning skall efterkommet varda, emedan de hafue af denn summan då innte konnat något bekomma, som förlåå konne på deres summa, de hafua skolle, emedan de 50000 r:dall. till Augsburgen remessan so och andre uthgåfvor som der af gåhe, at de dermed af denne termin subsidij [o: -ier] föga hade

*) Jfr N:o 16, ofvan sid. 481.

kunnat varet tient. Vill dem förtrösta best jagh kan, at de af andre medell skole med första blifva contenterat*).

Det E. N. migh förrethåller migh inte vela gefua någon credit till federneslandes tjenst, det jagh så most optaga, at E. H. haffuer varet förtörnat öffuer min afundzmans angefuande, det jagh Gudh befaller till at löhna honom före, så veet jagh mig inte vara omb någon credit anmodat, derij jagh migh vegrat, ij allt det som migh möijeligit heertill haffuer ståat till görandes, och änn göra vill; doch der jagh må vetta, huar oppå jagh mig igien reterera skall ij denne tidh, at man sigh och de sine inte viedare uthsetter, änn det man kann uthföra. Doch förnimmer vähl, min olycka så stoor ähr, at jagh ingen contentament göra kan, så vitt negotien belanger. Vill heller all negotie och correspondentie angefua på alle orter, så må jagh vara frij för de misstancker, emedan jagh deraf inte manuerer. Förmodar at konna ij andre afferes beviessa fäderneslande någon godh tjenst, fast jagh ij des negotij[er] inte brukat varder, huaraf jagh all invidia, ogunst, misstancker och mycke onnt derföre uthståat hafuer, det ähr Gudh bekennt; vill ännå giöra allt huadh jagh förmåår till fäderneslandess tjenst.

Huad copparhandeln belanger, derij hafuer jagh inte i det ringesta något vela negotiera heller deromb något migh merckia låtet, nur allenest då jagh kom till Hamborg och förnam, at copparn var så heel underbracht, at hann var på 52 fl. kommen igien, emedan de mente alle at copparn fors sellies moste, emedan H. K. M. dödh var**), dem denne deres opinion at betaga var int annat at giöra, änn at jagh leth kalla dem som copparn hadde in deposito och præsentera dem strax at bethala content för deres intresse och prolongerde copparn lengre hoos dem in deposito. Då mann det förnam, at ingen coppar der sålt var och intressen der prompt aflagt var och deposito prolongerat***), då stegh copparn strax op andre dagen frå 52 på 60, frå 60 på 68 in 69 fl. 100 ₤†); då den tienden hiet kom, skedde her det samma††).

*) Med brefvet följer, utom specialräkningarna, en »Verklehrung auf dem letztübergesanten Vorslag, so man gemeint hier sollte in parato sein».

**) Anmärkning i kanten: Falsum est. E. Vestra novit, cuprum longe ante ad 70 imp[er]ial. ascendisse, Hamburgi et Amsterodami.

***) Anmärkning i kanten: Man moste någott göra sigh godh medh.

†) Anmärkning mellan raderna: Falsum est. Auctum enim est preclum; antequam E. Larson Augusta discederet. — Om vikten jfr sid. 454, not.

††) Jfr N:o 28, ofvan sid. 495.

Sedann ähr der inte omb taalt. Då denn eene eller andre deromb frega, bekomme de till svar, at ingen coppar ähr fal heller selliess skall, heer eller ij Svergie. Obwoll jagh omb den handell skall något förmella, så veet jagh vähl, at jagh derij hålles altidh miss-tenckct och den handell migh altidh hafuer giort odios, med huad skeel ähr Gudh bekennt. Hafuer allder niutet H. K. M. coppar een daller*) uthan omb min prouision till goda, så sannt jagh vill Gudh skall vara min siehl nådig**), doch dem all ohngefehr andre, som deromb kannskee minder förretta konne och desse saker ringare bekend vara änn jagh, derij stelles större credit änn migh, det jagh allt låter gått vara. Copparn haffuer vähl varet som forbet in korts på 69 fl. 100, ähr på 65 in 64 fl. kommen igien. De från Acken ähre allena, som nu mest consimera ij deres vercken, det andre hafuer föga at betyda. Af andre fremmande treck, anten Spanniën heller annestedess, ähr inte at förlåta sigh oppå, man må seija deromb huad man vill, ähr inte. Effter mit ringe råd vore vähl, at man resolvera till een prijs, som konne vara resonab[el], at man konne hålla lickvähl det högste marckt öffuer den prisen, som sättes, gjorde sitt besta at sellia, men under inte, till een tidh, at man sågh, huad treck man på den priessen haffua konnde. Vil han rese mehr, konnde man altidh stegra, men so lunge hann så ligger som een steen och slår op och af och inte selliess, ähr man so hast afslag som opslagh undergefuen. Interim at man håller den Svenske copparn på ingen priess, skeer denn Tyske och Ungersche copparn stor dienst, huilke tage den höga priess ij acht och fåa sellie deres coppar deröffver, och denn Svenske copparn bliffuer beliggjandes på stor kostnat. De vilde vähl denn Svensche copparn aller soldes, desto mehr och better välckor hafue de at sellia deres copper, ock af andre orter komme lickvähl partij[er] an mynte ock elliest, som och gifues een part ij bethalning, fast det går inte roop der af; doch dem ohngefehr förmodar genzlich, denn som för någon tidh sedan hadde dermed försichtig ombgå, at man hadde af denn copparn heer ligger konnat förytre in 3 a 4000 S \mathfrak{t} , då copparn var på 70 in 74 r:dall. S \mathfrak{t} , så hadde lickvähl varet een summa af deposito aflagt och intresse entlöst, bij 300000 r:dall. Omb man den priess so hast igien nähe skall, gifuer tidhen, emedan alle ähre

*) Anmärkning i kanten: Sed fortassis multa millia.

**) Anmärkning mellan raderna: A Serenissima Regina matre antea saepe gloriatus, se maximam partem divitiarum suarum habuisse.

redd sigh med store summor at angasiera. Huad derij skee skall, moste skeep med gât fundament och god order, af de derij negotiera skolle. Kunde denn Tysche copparn, som der oppe ligger, huaraf een godh deel ligger ij Franckfort, bliffue egenom een meddell eller annan een tidh oppehållen, at de af Akenn denn inte finge så hastig som de mene, och vâhl stat opå giort sigh dermed för een tidh at behielpa, förmodar, at det skall göra denn Svensche copparn god dienst.

Förmodar at E. N. tager denne min vâhlmening op. till det besta. Fast denn handeln âhr hoos migh så vitt suspect, så meenar jagh lickvâhl vâhl, det veet Gudh, och âhr vâhl till fredz, at jagh allder ij min dagar eett Sæ coppar mehr förhandlar. Hoppes Gudh föder migh ändå. Haffuer för copparhandeln nock uthståât ij min dagar, det jagh omb all copparn inte mehr göra vill, så sannt jagh teencker komma deer Gudh âhr. Huad af denn copparn frå Danzig i forledne âhr kommet och än deraf osållt âhr, bethaler jagh intressen af och låter denn liggia till breder aduis, emedan hann med denn andre copparn, som frå Svergie kom förledne âhr, inte inrecknat âhr heller någon gemenskap haf[v]er ij H. K. M. reckning, utan âhr deraf reckning à part emellan mons. Spiring och migh. Mons. Spiringh haffuer ordinerat, at jagh skolle bethala Peter Fårbus 18000 r:dall. och drage dem på Danzigh med legenhet at bethala. Vill hans order derij föllia, så lenge jagh âhr heer.

Jagh steller heer nu mit contor och negotie in och hoppes, vill Gudh, öffuer 14 dagar at förresa. Haffuer heer såålt mit huuss, låter heer nur een dreng, som förståâr det som âhr änn till at förretta i min saker. Sehr vâhl, migh vill inte lengre tiena heer med mit huusshold, heer gåâr mehr op ij een måna, änn jagh ij Svergie behöffuer eet âhr, och min förtienst âhr inte deer effter så at uthålla. Most sehe, huru jagh elliest min saker annas förretter. Huadh skada jagh lidit haffuer egenom min dienst, âhr Gudh bekennt, det jagh dagelig mehr förnimmer, änn migh kâärt âhr. Skolle så inte konna lengre uthålla, för jagh vore ruinerat ij grund, och kom omb all min vâhlfârd och vist[e] inte huru. Ij Svergie ståås mit så förre ij min absentie, at jag öneker vohr bettere. Haffuer och heer och på andre orter liedit sådan skada, at jagh det sielf inte haffuer förmât at dirigera, at jagh skole bliffua een annan mann för jagh viste, så hadde jagh illa tient. Doch most hoppas på Gudh, som allt kann igien vedergella. Beder yterligar, at E. N. tåckes så heer effter som heer till alltidh

bliffua min gunstiege herre och patron. Jagh ähr hans ödmiucke tienare, denn altidh skall sigh beflihta at göra honom och alle de honom kähre ähre all dienst effter förmögen. Beder och, at E. N. denne min länge schrifuelse och excus teckes ij besta mening optaga och uth[t]yda, denn jagh haffuer inte låta konnat E. N. heromb något min oskull tillkenna gefua, det jagh inte kortar haffuer konnat förfata. Befaller E. Excell. *etc.* Datum Amsterdam d. ⁶/₁₆ Februarii 1633.

E. N. och H.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

26.

Amsterdam den ⁸/₁₈ Februari 1633.

Hänvisar till sina två senaste bref. Underrättelser från Paris: resten af Maj-subsidierna obetald, Novemberterminen beroende af alliansens förnyande, stora rustningar i Frankrike. Johan Oxenstierna afrest till England med öfverste Hebron; denne högt i gunst vid Franska hofvet. Upprepar sin rekommendation för sonen (jfr N:o 28).

Höghvåhlborne nådige Herre, Herr Rixcantzler *etc.* Jagh haffuer E. N. tjenstvilligen schriffuit af den 4 och 6 stantij [o: stantis], derij migh något excuserat och förklehrt på E. N. schrifuelse af den 17 passato och E. N. tjenstvilligen tillkenna gifuet, at jagh var förmillt [!] hoos E. N. anfueen, det sigh inte så förhållet, som E. N. förmeent, ock at sådann summa hoos migh inte var, som de E. N. förrebracht och ij förslagen opföört, och at min uthgiff var större, som nödhvendig haffuer måst utgif[v]es mehr änn det, som derij till afkortning opföört var. Beder tjenstvillig, at E. N. samma min rettmetige entschyllan ij besta mening täckes optaga och inte om min persohn tvifla, utan jagh ähr een redlig svensk mann och patriot, denn fäderneslande gerna tiena vill ij allt det jagh förmåår och möjligst ähr til at giöra, at jagh migh sielf deregenom icke vill bringa ij någon obeståndh och förderf.

Jagh haffuer på timan bekommit schriefuelse af min sohn ifrå Paris af den 11 stantij [o: stantis], derij hann förmeller, at hann ändå de 85000 fl., som rester af Maj termin, inte bekommit heller viste, när han dem bekomma skole, oanseth at Fransösche gesanten

haffuer tora[ts] med osanning E. N. beretta, at de all den 17 passato heele termin betalt hadde, det slett kommer af een gesanter. Obwoll hann derpå [med] stoor complimentos förtröstning hadde, så föllier derpå innte. Af Nouemb. termin, förnimmer jagh, ähr inte at göra, föränn de förnimme, huad den Fransösche gesanten mons. de Feuguies [ɔ: Feuquières], som till E. N. aferdigt ähr at renuera alliantzen med E. Excell. och Franckkrijcke, forrettar. Min sohn förmeller hafua E. N. deromb ferner hoos samma gesanter schrifuit. Ij Franckricke sables store penninger, till in 36 millioner, ock in 45000 mann hafua [de] in parat ij vår at komma till Tyskland, som der seges; förmeener der nu mücke at uthretta och ruinera det huus Östericke ock giöra deres konung till keysar, som de uthsprenge. Huad skeer gifuer tidhen. Meener det varder dem inte så lett angändes, som de meene at det ståår dem till redz. Förnimmer, de vela gefua stoor summor penninger för befestninger i Tysklandt. Huad skeer gifuer tidhen. Obwoll de många penninger samle, så föllier inte, at de resten af Majj termin afleggie, det slett nock ähr.

Min sohn förmeller, at E. Excell. herr sohn ähr reest med öffverst Hebron frå Paris till Engeland, på in 5 å 6 vickur förmodar at vara der igien. Haffuer gifuit honom på nödfall till Londen credit till een min factor, deer heeter Johan Luce, på 2000 croner; önskar man konde hafua giort E. Excell. kähre sohn der ij Paris någonienst, der hann hadde varet content med, vore migh kårt. Förnimmer, at öffverste Hebron ähr deer ij stoort anseende hoos Konungen och Chardinaln, och haffuer så stort fritt tilltritt, mehr änn de störste af Fransoser ij Franckricke, det deres nation mycke pickerer. Hann ähr vorden coulonel öffuer ett regemente Skåttar af 2000 man under Konungens lifguardie, det som der een stor sciartij [ɔ: charge] ähr. De meene at erfahra store geheem kriegssaker af honom, emedan han haffuer tient H. K. M. såhlig så lenge. Huad skeer gifuer tidhen.

Höghvåhlborne nådige Herre, der min sohn konnde vara så capabel som jagh hoppas, at hann fäderneslande någon angenehmienst på den orten, emedan hann der bekennt, beviessa konde, så beder jagh, E. N. tackes honom dertill imploera som een gunstig herre och patron. Förmodar at skola konna deer vara capabel at beviessa fäderneslande så godhienst, som flicht [ɔ: vielleicht] någon fremmande, der honnom någon honorabel sciartij [ɔ: charge] till betiena omb betrot varder, som vore af [mer] importantz änn nur subsidien at infordra. Beder E. N. som min gunstiege vänn

täckes låta vara min sohn E. Excell. recommenderat till någon godh befordingh. Jagh ähr E. N. och alle de sines tienere effter för- mögen. Beder, at E. N. denne min driestiege anmodan täckes ij besta mening optaga och uth[t]yda. Befaller *etc.* Datum Am- sterdam d. 18 Februarii 1633.

E. N. och H.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

27.

Amsterdam den 18/28 Februari 1633.

De Franska subsidierne restera ännu. Penningar till Sverige kunna endast uppbringas genom växel; anhållan att få draga på Spiring. Betalning åt Forbus' kreditorer. Johan Oxenstierna afrest till London. Svårighe- ter för öfverste Hebron. Befarar beskillningar af Conrad Falkenberch; ber rikskansleren ej sätta tro till sådana.

Höghvälbårne nådige Herre, Herr Rixcantzler *etc.* Jagh haffuer tjenstvillig E. Excell. tillschrifuit af denn 4 och 6 courant öffuer Hamborg och Franckfort*), huaroppå migh refererer; deri E. Excell. något min oskulld tillkenna gefuet ij de beskuldning jagh för- nimmer E. N. var förrebracht öffuer migh, huilcket jagh hoppas E. Excell. varder annas befinnandes. Hafuer och derij förmellt, at sådann summa inte ähr hoos migh, som förslagh opå giort var, och det allt inte opburet, som E. Excell. af derhoos medhföljande min förklehring gunstiegen varder förnimmandes.

Haffuer schrifuelse ifrå Paris, at den 18 courant då var ändå de 85000 fl., som rester för Maij termin, inte erlagde. Bekommer derpå nur een deel excuser och förtröstningar, så vähl som för Nouemb. termin, intill des at de sehe, huad gesanten, som till E. N. afferdigat ähr, uthrettandes varder; interim ähr deraf inte at förmoda.

Förnimmer, at E. N. villia ähr, at den resterende posten till Svergie effter förordningen mocht diet remitterat varda egenom eet meddell heller annat. Deromb haffuer jagh E. N. den 20 courant och ij efterföljande form aduiserat**), at jagh vähl villde

*) Se ofvan n:o 24, 25.

**) Brevet af den 20 finnes i behåll, men har icke här blifvit aftryckt, emedan dess innehåll upprepas och närmare utvecklas i det af den 28.

E. N. villia derij efterkomma ij allt huad som möijeligit stäär till görandes, och emedan man nocksam förnimmer, at af de förordninger till offuan förmellte rest der oppe ij landet inte fölliandes varder, som deromb nocksamtb tillförende förmellt, och der den summan skolle compleras, so most andre meddell dertill söcht varda. Och sehr vähl dertill nu inge andre meddel ähr, änn at man most derföre, så mycke crediten lieda vill, draga vexell, denn at taga penningar op till lehns ähr innte. Obwoll crediten eenom ähr heer af onde mennischior ij min absentie fördachtig giorde, så ähr och vähl crediten inte så largo, nu man sielf heer inte residerer, utan långt sigh heer ifrå begefver, och at uthretta något ansenligit genom tieneres direction ähr inte så acceptabel, ock på andre hafuer man sigh inte heller at förlåta; de angasiara sigh inte ij sådanne saker. Så gör och denn confusion under Grönenbergs creditores ij Hamborgh stoor alteration under crediten till Cronenes tjenst. Doch vill göra min deuoir, huad jagh kann, effter förmögen, der jagh E. N. villia och mening förnimmer, huar opå jagh migh igien ret[er]era skall för det man drager. Nu ähr vähl Franckfurter messan det nembst för handen, at man der på een summa af in 20000 in 29000 r:dall konde bekomma credit at draga diet, der jagh viste E. N. order, på huem jagh migh då reterera skole, at min brief ingen dispect vederfahres med protester, at de bleffue accepterde. Jagh haffuer der nu ingen, denn jagh med sådanne summor belasta kan, emedan jagh sielf inte ähr deer. Hafuer vähl för brukat mess. Pergens, doch at de hafue strax vist, huar opå de sigh reterera skolle. Nu veet jagh vähl, de låta sigh inte belasta ij min absentie på sådanne summor. Omb nu E. N. tackes gefua någon last, at jagh anten på mons. Spiringh heller någon annan viss draga skolle, der jagh fast oppå ginge, så vill jagh E. N. gunstiege commando effter möijeligheeten effterkomma och sehe een summa at opbringa och diet trassera, så hast jagh E. N. villia förnimmer, huad man sedan inte heer kann opbringa, at suplera den bekehrde resten; kann man sehe till, närh Gudh vill jagh kommer till Svergie, der egenom een medell heller annan at opbringa, huad som möijeligit stäär till görandes. Ähr det och så, at mons. Spiringh heller denn E. N. last gefuer at samma summa hiet draga på returno frå Franckfort igien, anten biet heller till Hamborg på Cronenes factores heller commissarii, huilcket kommer till at förfalla in Junio, och E. N. gof[v]e last, at de för så mycke droge på Danzig igien, all nach gerad man best konde, den summa igien af at bethala, så lång sicht

man betinga kunde, heller och omb E. N. på Franckfort inte hafua vele, at man droge nu på Danzigh på mons. Isack Spiering på så lång sicht man konde, all naqh gerad, at man denn summan heer opbrachte och denn insende. Huad E. N. heromb angenembst ähr, vill jagh E. N. order förvachta. Ähr det hoos E. N. acceptabel, så teckes E. N. migh det med första låta förnimma, vill min flith göra deromb så mycke jagh kann. Jagh haffuer order af mons. Spiringh at sehe till at nåhe så vitt credit, at jagh 18000 r: dall kann draga effter hanns order på Dantzigh, det som ähr förordnat till Fårbuss creditores contentament. Doch haffuer inte Fårbuss sennt migh änn mons. Spirings creditifbreef, utan nur een copia. Hafuer sedan deraf innte förnummet, utan förventer hanns ferner order; som hann derpå hafua skall.

Jagh förmodar innan fåå dagar at begifua migh heerijfrå med min familia till Svergie, denn migh heer inte lengre tiena vill så at bliffua på sådan unkostnat eenom heer opgåår. Vill förden-skull låta een tienare express heer effter migh, som E. N. villia skall förnimma och sig dereffter regulera, så vitt som möijeligheeten tillsäger. Een annan som forbe:t kann jagh deromb inte belasta, viedar änn som min egen credit förstrecke egenom de man sielf forretta kan. Haffuer inte låta konnat E. N. detta at aduisera, och vill E. N. gunstiege villia viedare derij förnimma.

Copparn bliffuer effter som min förgående förmellt; sedan ähr derij föga förendring.

E. N. herr sohn ähr med H. Göstaf Evertson Horn denn 15 courant förrest frå Paris till Cales och så till Engeland, som migh min sohn aduiserer. Hafuer gifuit honom diet credit på 2000**), omb han någet behöfuer.

Der man tillförende förmellt, huad stoor reputation öffuerst Hebron var kommen uthi och huru stoor gullberg honom ij förstan der för ögon steltes, at hann monde komma der så högt ann och hadde så stoor tilltreed ij förstan*), förnimmer, ähr nu mycket förendrat, at sådan allamoda complimentos och tillseijelse snart förkollnat ähr, at hann nu effter deres viess bliffuer opphållen med een deel excuser och complimentos, nu de förnimme, huru vitt hann gåå kan, så at hann nu inte kann komma till någen afskeed, fåhr ej heller någre penningar till de 2000 mann hann ij Skottland verfua skolle. Haffuer most fördenskuill bliffua der quar och innte konnat komma med E. Excell. herr sohn der-

*) Jfr N:o 26, sid. 509.

**) I stället för myntets benämning står i handskriften tecknet Ψ .

frå till Engeland. Förnimmer, hann ähr så malcontent, at hann velle gefua mycke deromb, hann allder hadde kommet diet, det honom vähl tillförende der af sina goda venner ähr profiterat vorden och hann då inte troo vele, huilcket honom nocksambt nu ångrar och önskar, at hann hadde mocht gefua een ansentlig summa deromb, at hann allder hadde kommet diet.

Nådige Herre, jagh förnimmer, at Conrad Falckenberg reeser heerifrå och till E. N.; så alldennstund jagh innte tvifflar, at hann som een orolig menniskia, den eens annans olycka och förderf gerna söker at göra sigh sielf stoor utaf, at konna een ährlig mann bringa ij misstancker och förderf, det jagh inte tvifflar E. N. af andre ij sinom tidh och vähl varder förnimmandes hanns procedur, hann håller, så tvifler jagh vähl innte, at hann effter sin förre vana inte varder låtandes at göra sin flith egenom eet medell heller annat at konna angefua migh för E. N. och sökie at komma migh hoos E. N. ij disgratie och misstancker, som jagh allreda, de verre, an begunnelsen förnummet. Beder E. N. som een christmillder herre beviess migh denn gunstiege fauor, at E. N. hans osannferdige förregifuande ingen troo tillstella ville, för änn E. N. varder af migh des jegenbericht förnimmandes. Kann jagh migh inte derij defendera som een ährlig mann, så vill jagh lieda derföre för det jagh fallierat haffuer. Det skolle vara migh leeth, at jagh fäderneslande inte så ährlig och trohlig mener och tiena skall och för fäderneslande så mycke uthståå och så mycke ij Svergie hafuer at vedervåga at vara obligerat fäderneslande som någen tidh han. Beder E. N. förtencke migh innte, at jagh detta E. N. så ved prouision hafuer most heromb aduisera, emedan jagh vähl veet, at hann inte låtandess varder migh at angefua. Beder E. N. som forbest at niuta denn gunsten hoos E. N. at må migh för hans angefuande försvara, för E. N. dertill någen troo tillsteller. Jagh ähr obligerat at tiena E. N. och alle de sinige effter förmögen. Befaller E. N. *etc.* Datum Amsterdam den 18/^{de} Februarii 1633.

E. Ex.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

Ytterligare förklaringar med anledning af ett nytt bref från rikskansleren. Har icke motarbetat Falkenberch, ställt sin kredit till kronans tjänst, disponerat subsidierna efter rikskanslerens föreskrift. Sänder Falkenberchs kvittenser samt balansräkning öfver subsidierna. Har ålagt sonen Lorens att inställa sig hos rikskansleren.

Höghvålborne nådige Herre, Herr Rixcenzler *etc.* E. Excell. schriefuelse af denn 24 passato ähr migh ij gåår tillhanda kommet, des innhallt förnummet. Det ähr migh lett nock, at jagh så lenge lefvat hafver, at jagh skall förnimma, at E. Excell. så högt öffuer migh ähr vorden altererat. Doch hoppes, at occasion gefues, at jagh E. Excell. må deromb een annan berettelse giöra, at E. Excell. min oskull varder gunstiegen förnimmandes.

Min priuat med Falckenberg heemsteller jagh Gudh; derij kann vara missförstånd och genom onde mennischiors verck mycket derij drefvet, doch det allt satt tillbaka, at inge imaginationer omb vår priuat hat skall något af Cronenes tjenst försumas, det af migh aller heertill skeet ähr heller heereffter skee skall. Det jagh skolle hafua honom i någon credit hindrat eller blamerat till fäderneslandes spått, derij veet jagh migh oskyllig; önskar, at hann sigh sielf hoos een part hade annars modererat, vore vähl. Jagh möchte vähl önska, att allt så vähl hadde mocht dirigerat varda, som jagh gerna seet hadde. Doch, det jagh heromb något förmellt, ähr skeet, emedan jagh förnam, at hann migh för E. Excell. så hårt angaf, derij jagh migh gerna defendera velle. Dermed ähr nu allt passerat.

Jagh haffuer eij heller giort fäderneslande någon discredit, det migh beviestas skall, uthan fast mehr credit ij många mättopå de orther, der jagh ähr brukat vorden. Vill förmoda, H. H. herr Bengt Oxenstiern varder migh vittnesbördh gefuandes omb min actiones i förledne ähr ij Augsburg, at jagh H. K. M. deer som een åhrlig mann tient hafuer och der så söcht at mentinera H. K. M. credit, at jagh det förmodar at försvara, och huru jagh H. K. M. vexeller der riktigt bethallt haffuer, som frå Nörenberg komne ähre, ock med huad medell mellamåt, ähr Gudh bekennd. Hadde jagh innte hafft goda venner och min eegen medell, skolle det hafua fallet eenom besvärlig nock, doch, Gudhi loff, der allt så à contento mentinerat, at de crediterte migh 50000 r: dall. på nestkommande messan, då jagh reste dedan, de jagh på H. K. M. sahlig begehren der optaget, huilcke jag derfrå på

Venedig och andre orther remitterat hafuer, at jagh hade dem desto för in parato, då jagh komm hijt neder ij lande, at öfver-senda till Svergie, det och skeet ähr, det jagh nu sedann igien af Fransösche subsidie betalat effter E. Excell. order och dijt remitterat op till Franckfort, der igien at erleggia. Så hafuer denn summan med reputation sin richtigheet. Då jagh för tuu ähr sedann hietkom, var heer ingen credit. Huad jagh och heer uth-stååt med all vexeller på migh droges, ähr Gudh bekannt. Då jagh reeste förläden ähr hedann, hade jagh ännå här denn credit ij H. K. M. negotier, at jagh var då änn beij de 200000 r:dall. skyllig, huilcket migh lickvåhl ij H. K. M. afferes creditorades, at man leth migh reesa heerijfrå, oanseth at de summor obethalt vore, och förmodade at jagh dem så heereffter som heertill som een ährlig mann bethalandes varder. Jagh tacker Gudh, at jagh haffuer så vitt niutet, huarrest jagh varet haffuer, credit som nå-gen af mit medell och qualitet hafft haffuer ij H. K. M. afferes, at jagh förmodar, at jagh ingen discredit Cronan tillfogat haffuer.

Det Cammereren migh ij Erfort ansaget på E. Excell. vegnar, så och det E. Excell. migh senest tillschreffuet omb Fransösche subsidiens disposition, derij meende jagh inte hafva öfvertredet heller uthgefuet något till andre uthgåfvor änn som deraf disponerat var, så vit det reckie konnde, och förmodar migh derij inge fauter hafva committerat. Det E. Excell. förmeener, at jagh Cronenes penningar under hendren hafuer och dem effter E. Excell. order inte disponerat, hoppas jagh E. Excell. varder det fast annas förnimmandes. Förmodar, at jagh af de 166000 r:dall. jagh bekommet hafuer ingen [annan] bethallt änn det E. Excell. migh förordnat, allenest de 200 lester silld, de jagh af Französche subsidien bethala skolle effter H. K. M. order, och elliest hade jagh ingen annen opbörd, der jagh af taga konnde dem af at bethala, emådan de moste effter H. K. M. instruction så just lefuererat varda, det jagh våhl önskar möcht inte skeet vara, emedan det så optages. Doch var denn summan der före all uthgeffuet, för E. Excell. order kom.

Det Falckenbergh sigh besvärer hafua inte bekommit till den ^{13/3} passato, ähr inte så. Jagh præsenterade honom den ^{26/16} Januarii, då jagh hietkom, at jagh honom de förste 50000 r:dall. effter förordningen strax bethala velle, at hann skolle senda migh sin quitantz, det hann inte göra vill, utan leth penningerne ståå in banco öfuer 3 vickur, at hann migh inte quitera ville, at man möchte hafua orsack at klaga för E. Excell. öfuer migh, at hann

inge penningar annamat hadde. Jagh hafuer most senda een af H. Johann Schuts sönnner, som heer ähre, till honom och låtet bedia honom, at hann villde senda migh quitantzi och annama penningen, och leth seija honom, at hann ingen orsack hadde der öfver at klaga, emedan jagh för så längen tidh penningen haffuer honom låtet ståå till reedz, at hann migh nur quitera velle, denn utan quitentz, hellst emedan jagh sågh huad passerade. konne jagh inge penningar lefuerere, var migh icke heller rådelig. Så entligh togh han penningen och mich quiterat, det hann vähl hadde mocht göre 3 veckur tillförende. E. Excell. order omb de andre 50000 r:dall. feck jagh denn $14\frac{1}{4}$ passato, leth honom strax derpå någre fåå dagar dereffter schrifva in banco 65000 fl. och restenn so all na gerad dereffter, at hann dem in fåå dagar hadde ij hendren, huaraf jagh sender E. Excell. copia af hans quitantz, at hann ähr derföre betallt, och jagh inte för på honom, det hann inte bekommit*). Jagh skall bevisa, at af de Franc penningen, då jagh hietkommet, var inte inkommet 150000 fl., och ännå var een part een måna och een part 6 vickur inte förfallen effter denn uso de ähre hiet remitterat vorden frå Paris, och jagh haffuer öffuer 100000 fl. optaget af andre och Falckenberg be-thallt, på det jagh möchte blieffua af med hans klagan. Ij denne dagh ståår och änn uthæ öffuer 100000 fl. af forberte penningar, som frå Francricke remitterat ähr, som inte ähr inkommen, oan-seth jagh de 166000 r:dall. dennoch betallt, som E. Excell. af medfölliande ballantz deraf hafuer gunstiegen at förnimma**), och in 8662 r:dall. mehr uthgefuet än opburet at göra E. Excell. förordning till fullest ij det möjeliget var, såå jagh af Cronenes penningar till min egen nuz inte annvent och E. Excell. forord-

*) Med brefvet följa kopior af två C. Falkenberchs kvittenser, hvardera å 50000 r:dr, och daterade 14 Febr. samt 20 Mars 1633.

**) Den medfölliande balansen är daterad $19\frac{1}{2}$ Mars 1633 och har rubriken

»Ballance öfuer de 166000 r:d., som af Franzosche subsidien för Maji termin inkommen ähr till den 11 Martii anno 1633, och huad deraff uttgifvit ähr i effter:ne förordningher».

Den slutar på en summa af r:dr 174662: 30, hvaraf endast 166000 i upp-börd af franska subsidierna och 8662: 30 såsom saldo, af E. L. utgifvet ut-öfver detta belopp. Ökningen gent emot balansräkningen af 25 Febr. (jfr ofvan sid. 502, not 2) beror därpå, att kostnaden för de 200 lästerna sll här genom tillägg af frakt uppförts med 16851: 14 r:dr, hvarjämte två utbetalningar till Kaspar König tillkommit, 3000 r:dr »till H. K. M:ts regalles förferdningh uthi Hamb. ock elliest till andere saker» samt 100 dukater eller 188: 16 r:dr »till therpeningar». (Jfr ofvan N:o 25, sid. 501).

ning af det jagh opburet icke vela göra fyllest. Haffuer det al-
ler giort, at jagh Cronenes intrado hafuer i min egen nutto bru-
ket, så sannt som jagh vill Gudh min siähl nådig vara skall.
Haffver det inte behöfft, Gudhi vare låf, icke ähr heller migh så
lenge delation gefvet med belastinger, at man hafver fåat någre
penningar bruka ij någon egennytto. Förnimmer, at E. N. most
vara derij fast annas forrebracht, änn som det ähr ij sielfve värcket.

De 85000 fl., som änn ij Franckrijcke på Maij termin re-
sterde, ähr denn 11 Martii icke een penning opå opburet; ähr
deer till den forberte dato någet opburet, jagh skall det dubbel be-
thala. Fransc gesanterne eller andere må seija deromb huad de
vele, ähr ännå inte så. Minn sohn haffuer nock giort deromb
sin flith, men inte mehr uthretta konna; önskar hann allder hadde
kommet diet, för all den fördeel och tack, man deraf haffver.
Haffuer schreffuet honom, at hann skall reesa till E. Excell. och
sigh derij excusera och E. Excell. tillkenna gefua, huad derij
passerat ähr, at hann och må vara derij omisstenckt.

At jagh skolle meena, at huar man effter H. K. M. dödh
skolle göra huad man vill, det vare långt frå migh, doch most
det så optaga, som denn som derij oskulldig ähr, och de beschulld-
ninger med patientia försuffzen. Emedan jagh veet migh ij de
beskulldninger vara oskulldig, det veet denn högsta Gudh, hadde
migh allder sådann beschulldninger af E. Excell. varet förmoda,
ey heller veet migh det förtient haffua, at jagh nu så olycksahlig
ähr, at migh sådant öffuerkommer. Min reckninger skall jagh
giöra som een ährlig mann, at jagh förmodar, vill Gudh, det be-
vies, inte annat hafua giort, änn det som migh befallt ähr och
försvara kan. Jagh skall alltidh blieffua een redlig Svenssk mann,
denn fäderneslande all godh dienst giöra vill effter förmögen, ij
allt det migh möijeligt staar till göra. Beder tjenstvillig, at E.
Excell. denne min schriefvellse täckes gunstiegen optaga och
uth[t]yda. Jagh ähr E. Excell. tiener *etc.* Amsterdam d. 22/12
Martii 1633.

E. E.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp*).

*) En ny skrifvelse af 19/10 Mars innehåller hufvudsakligen upprepade
allmänna försäkringar om trohet i fäderneslandets tjänst. Om förhållandet
till Falkenberch heter det här:

29.

Lübeck den 16 April 1633.

Stadd på hemresa från Holland. Franska subsidierna restera ännu; har nu utbetalt 30000 r:dr mer än som mottagits. Om sonen Lorens och kronans tjänst. Johan Oxenstierna återkommen till Paris. E. L. försonad med Falkenberch.

Höghvålbårne nådige Herre, Herr Rixcannzler *etc.* Jagh hafuer nu een tid lång varet ij Holland, sedan jagh nu senest diet kom, och der in de 6 vickur meest varet siuck. Hafver der inte förnummet omb någon commission at konna bevies a fäderneslande och E. Excell. der någon ferner angenehm dienst, och emedan jagh deromb inte ferner förnummet, hafver det icke heller varet för migh rådeligen lengre der på stoore unkostnat, som heer till skeet ühr, at blifva. Hafver resoluerat at begifua migh med min familia derfrå heem till Svergie igien och taget vår vegh heer öffuer Hamborg och Lübeck och sedan till siööss öffver till Svergie. Gudh vare vår leedsagare. Achtar alltså at begifua migh till min förre våningh i fäderneslande igien och der förventa, huad Gudh, fäderneslande och des inbyggere bescherendes varder, ock huarutinnan jagh kan bevies a fäderneslande någon dienst effter förmögen, der jagh kan vara kapabel till, skall jagh som een retträdig, trog[e]n Svensk mann migh dertill alltidh villig finna låta.

Jagh hafver ij Franckrijcke, som nock tillförende förmellt, inte mehr bekommit änn de 166000 r:dall. Deer eemot hafver jagh most bethala in 196000 r:dall., huilcket allt med quitantzier och specificerde reckninger skall beviest varda, som E. Excell. varder gunstiegen förnimmandes af den ballantz jagh E. Excell. för min afreesande frå Holland på Franckforth deromb öffuersent haffuer, at E. Excell. deraf hafuer gunstiegen förnummet, at jagh in de 30000 r:dall mehr uthlagt änn opburet. Ock alldenstund

»Det missförstånd emellan Falckenbergh och migh hafuer varet, det sigh een deel af onde människors raport på både sidor, så ock missförstånd varet hafuer, det hafuer vij med huar annan så vitt afagt, det vähl hadde möcht skeet ij förstan ankombsten, der man hadde konna förståt huar annan och mundeligen aftaalt, doch ähr det derij huars annan missförstånd onderrett vorden, at vie med huar annan inte hafuer at göra änn ij allt gåt at bevies a huar annan venskap, at Ingen jellusia på någet sette fäderneslandes dienst skall uthi försumet varda, utan fast mehr bevies a huar annan all beforderingh, denn missförstånd kann lett komma under människian ij verden, principall nebr man huar annan inte underretter, huad uthi feelet ståår.»

jagh förnimmer, at de Fransösche gesanter E. Excell. altid förrebracht, at denn Franc subsidien vor Maij termin var erlagt, och de så vist höllde och förregefue, at och Nouemb. termin falla skole, så hafver jagh rådsam befunnet, at min sohn reste sielf till E. Excell. och omb dess legenheeter så deromb som elliest, huad derij passerde, E. Excell. mundlich raportera. Förmodar jagh, at hann derij hafuer giort sin flith allt det honom der hafuer varet anbefallt, så mycke som möijeligit haffuer ståat till görandes. Haffuer och lembnat den order effter sigh, at deromb inte försumat varder at infordra det som rester. Beder E. Excell. på detienstvilligste som min gunstiege, gamble, tillförlätene gode vänn och patron teckes min sohn låta vara E. Excell. recommenderat till det besta och honom förfordra ij det hann kan vara capabel till at bevisa fäderneslande så och E. Excell. någon angenehmienst, huartill E. Excell. honom teckes bruka låta, anten diet till Franckricke igien, der jagh förmodar hann skall vara så vähl bequem till och alle saker bekennt der at förretta som någon annan af hans qualitet, heller och på andre orther, huarrest E. Excell. teckes at bruka honom ij andre ocasiones, deraf hann någon auansament ij framtidhen hafua konne. E. Excell. varder migh derij denn högsta venskap bebiesandes, den jagh effter yterst för mögen skall beflitha migh med all tacksamheet hoos E. Excell. och alle de sine at förgella, denn stund jagh lefuer. Tvifler inte, hann varder sigh villig sinnandes ij allt det E. Excell. honom teckes bruka och commendera. Och ähr jagh ij denn gode förhopning, at E. Excell. bebieser migh heerutinnan sin gunstiege fauor och benegenheet till förbet min sohns beforderingh och auansament, som honom kan lenda till goda för sigh och de sine ij framtiden. Jagh skall finnas tacksam igien derföre, så lenge migh Gudh liefvet unnandes varder.

Min sohn hafuer schrifuelse af E. Excell. herr sohn ijfrå Paris af denn ²⁹/19 courant, at hann der var vehl ankommen och achtade innan fåå dager at begifua sigh till E. Excell. Gudh villde honom ij hans reesa ferner bevahra. Jagh ähr ij den gode förhopning, at min sohn hafver sigh så eemot E. Excell. herr sohn förhållet, at hann all gunstiege recommendation af honom till E. Excell. till sijnn befordring hafuer at förmoda. Önskar konne bevisa H. N. någonienst igien; skall migh dertill villig finna låta.

Höghvählborne nådige Herre, beder derhoos, at E. Excell. teckes alltidh heereffter som heertill vara och bliffua min gun-

stiege herre och patron [och] ij all förfallende occasiones migh ij det besta ijhoghkomma; och beder tessliekes, at der jagh E. Excell. af missförstånd konne hafua något förtörnat, at E. Excell. tackes migh det af gunstiegh affection förlåta, det missförstånd dertill orsack och gifuit hafuer at bemöda E. Excell. med min schriefuelse; ähr innte skeet annat änn till at excusera migh ij det jagh förmeent vara hoos E. Excell. angefven. Allt missförstånd, som migh dertill beveggt, ähr ij all vennligheet aflagt emellan den jagh förmeent, dertill orsack gifuit hafuer, och man förnummet af onde menniskior på begge sidor der till mycke hulpet, det man allt hafuer låtet förbij gåhe och betrakta, at vennskap och enigheet var alltid det besta. Beder E. Excell. på det tjenstvilligste, teckes denne min driestige schriefuelse allt ij besta mening optaga och uth[t]yda, som de vähl meent ähr, denn jagh förmoder, at jagh lickvähl hafuer hoos E. Excell. een gunstiegh herre och patron ij allt det migh kann vara beforderlig och lenda till det besta. Befaller E. Excell. *etc.* Datum Lübeck den 16 Aprill 1633.

E. Ex.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

30.

Nyköping den 14 Augusti 1633.

Förklarar sig med anledning af rikskanslerens misstankar, att E. L. i hemligt förstånd med Tripparne bedragit kronan i kopparhandeln. Har sedan 1628 ej ledt denna, endast på K. M:ts order betalt ränta å deponerad koppar 1631. Med Tripparne hafva Didrik och Conrad Falkenberch förhandlat. Får icke ut sin egen deponerade koppar. En del af 1632 års lån i Augsburg betald.

Höghvälbårne nådige Herre, Herr Rixcenzler *etc.* Jagh förnimmer med största bedröfvelse, at E. Ex. sin fatade onåde eemot min ringe persohn änn allt continuerer till större ifver eemot migh, det migh leet ähr, veet Gudh, at förnimma, at jag den stund lefvat hafver, at jagh det hoos E. Ex., denn jagh för min högsta patron nest Gudh altidh hållet hafver [erfara skulle]. Doch most det Gudh befala och tröste migh så vitt der ved min oskull, till dess E. Ex. andere berettelse bekommer, at E. Ex.

varder sin vrede och onåde fallendes och mig min oskull låta niuta igien till goda, nåhr E. Ex. annas förnimmandes varder.

Jagh förnimmer E. Ex. vara förrekommit och migh hoos E. Ex. fört ij misstancker, som och tillförende hoos H. K. M. sahligh skeet ähr, doch med huad skeel ähr Gudh bekennt, at jagh skolle hafva secreto handell med Tripperne ij deres copparhandel, som de med H. K. M. haft hafua och änn hafua. Kan migh det med skeel beviesses, at jagh på een dalers vcerde ij deres copparhandel participerat anten directe heller indirecte heller niutet deraf een penning till goda öffuer min prouision effter H. K. M. order heller änn deraf förmodar at niuta, så vill jagh derföre lieda allt det migh derföre kann pålegges, men det skall migh allder beviest varda ij någon måtto, och jagh veet migh för Gudh och heele värden derij vara oskyldig, och at migh derij skeer för nåär. Jagh förnimmer, migh skall förlagt varda at svara för Trippernes reckningar, huarmed jag sedan 1628 inte hafver haft at bestella, sedan jagh kom uthur Rentekammarn*), eij heller migh deromb sedan någon befalning af H. K. M. gifven deromb ferner at förretta, nur allenest förmane Trippen at öfversenda till H. K. M. sin reckning, det han och giort och anno 1631 sin tienare och fullmechtiger öffversent till H. K. M. med sine reckningar, de H. K. M. öfverseet, huad honom då ann capital och intresse resterde på den summan, Marskalcken honom copparn för deponerat hade, och då schref H. K. M. Trippen sielf till, at jagh honom på hans intresse 36000 r:all. betala skole, och mig befalt förmå hoos honom, at hann copparn skole låta stää lengre in deposito till viedare H. K. M. order, derij jagh H. K. M. nådig befalning föllgt hafver och så deromb förretat, som nocksam stää till at beviessa. Anno 1628 inn Decemb., då jagh skieldes vedh Renntekammarn, var in deposito ij Holland, Lübeck och Hamburg, som E. Ex. af min inlagde extract**) hafver gunstiegen at förnimma omb all denn copparhandel då stod in deposito utanlandes af förb:[te] ähr. Viedare veet jagh ingen beskeed at gefua, huad deraf ähr änn ij förråd heller ey. Och emedan H. K. M. då och varet förbracht, at Trippen hade samma coppar såålt och H. K. M. skole allickvåhl betala intresse, huaromb jagh innte tviflar E. Ex. nocksam bewust ähr, så förordnade H. K. M. anno 1629 marschalcken Dirich von Falckenberg till Holland at förnimma, huru deromb var, omb copparn var

*) Jfr ofvan sid. 428.

**) Ej antråffadt.

änn ij behåld heller såld, huilcket doch befans at inte så var, utan copparn lågh då under Peter Tripp in deposito, och emedan P. Tripp då af een part blef öffuerfallen med hugg och andere malcontentement, villde han vara af med denn commission och dermed inte mehr hafua något at bestella. Hafver så marschalcken Falckenberg med sambt Conrad Falckenberg accorderat med Eliass Tripp, at hann erlagde penningar till Peter Tripp, de hann på samma coppar deponerat hade, och lefuererade så samma coppar igien till Eliass Trip, det contractet varder uthviesandes, som marschalken Falckenberg och Conrad Falckenberg derpå med Eliass Trip oprettat hafve. Sedan schref H. K. M. migh anno 1631, at jagh migh medh den copparhandel med Trippen af de förgående åhren inte befata skole, utan at Conrad Falckenberg deromb befalning hade, som hans commission, hann då hafft hafver, varder uthviesandes. Och ij förledne åhr, då H. K. M. gaf migh min depressij [o: dépêche?] at reesa till Svergie, befallte migh H. K. M., at jagh migh med de Hollendsche coppar inte befata skole, utan allenest den copparn ij Lübeck gaf H. K. M. migh befallning omb at sellia heller deromb förretta, som jagh best konde, som min commission migh då af H. K. M. gifuen varder uthviesandes. Sedan åhr migh icke heller af någon annan någon commission deromb gifvet något derij at förretta, och då jagh senest kom till Holland, sende Falckenberg strax till migh sin tienare och leth migh tillseija, at jagh migh inte vele befata eller inleggia ij den handell, som var emellan honom och Eliass Trip omb den copparhandellen, utan vele honom deromb låta des questiones uthföra, derij jagh hans begehren efterkommet, serdeles emedan jagh deromb ingen befalning hafft hafver. Icke heller hafver Falckenberg någon tidh beghrt, at jagh Trippens reckning vele med honom öffversehe heller och migh någon underrettelse gefvet, huad feel heller questier hann hade eemot Trippernes rekninger, allenest at hann nur förgaf, at de packhuus-hyra recknade, derpå jagh honom svarat, at deres contract det vühl varder uthviesandes, huru vit ij den post H. K. M. obligerat åhr dem den at bethala. Jagh brachte denoch så vitt ij denn meening at komma deem eens till at förlijckas, at Eliass Tripp geck till Falckenberg, at de taaltes ved ij vennligheet, och jagh obligerade migh efter Falckenbergs begehren at vela bethala Trippen 10000 r:dall., de Falckenberg honom på intresse sade sigh innte erleggia konne. Trippen var och då med migh tillfredz, men huad dem sedan för contraversij [o: -ie] åter emellan kommet, åhr migh inte bewust. Tripperne måste

vähl beviessa deres reckning med all skeel och den försvara ij allt det man hafver derpå dem at tilltala, ij det de annas innføre vele någet det dem inte tillkommer. Jagh afuerst hafuer med all denn handel sedan 1628 inte hafft någet at bestella, utan migh ähr vorden förbudet om den handel migh at inmengia. Det hafuer varet M. Falckenberg anbefallt, denn jagh förmodar reckningen med dem liquiderat, emedan de deromb så ofta hafve varet tillhopa deromb at liquidera, och huad derpå ähr till besvähr, ståår till examinera; huad de rett till hafua heller innte, måste de vähl göra richtigheet före. Huad viedare hoos dem anno 1629 och 1630 deponerat ähr, deromb ähr migh aller någen underrettelse gifuet eller befallning deromb hafft, huad derij passerat ähr. Förmodar, at E. Ex. inte beghrer af migh, at jagh för deres reckning svara skall, der migh ingen befallning omb gifuen ähr, utan förbudet migh denn saak inte at antaga.

Huad den copparn belanger, jagh under Eliass Trip anno 1631 deponerat, deromb hafuer jagh ij Amsterdam lengest för jagh reeste dedan gifvet Falckenbergh all richtig bescheed, huru mycke coppar hoos honom för det åhret deponerat var, som geck H. K. M. copparrekning an af 1631, at hann viste, huru mycke intresse hann deraf bethala skole. E. Ex. hafver af innlagde reckning*) at förnimma, huad coppar som Eliass Trip hafuer in deposito af 1631, som går H. K. M. an, så och det frå Danzigh kommet och änn deraf osåålt var, och det migh sielf angår, denn jagh 1630 hafver bekommit ij betalning ij Svergie och ij Amsterdam anno 1630 till H. K. M. tienst deponerat under andre, som nocksamtb ståår till at beviessa, den de, sedan copparn så högt afslough 1631, inte lengre behålla vele, most jag denn igen taga och den hoos Eliass Trip deponera, till des H. K. M. mig min summa derpå optaget var betalte, denn jagh nu vill af honom igen lösa, men Trippen vill migh min coppar inte föllia låta, för jagh löser heele partijen igen af honom, den jagh hoos honom det åhret deponerat hafuer. Peter Grönenberg hafver derunder och, som hann migh 1631 frå Lübeck sennt hafuer, in 948 S^l. Det ähr denn tienst jagh af Trippen hafver niutet, at jagh mit egen godz inte må igen bekomma, nåhr jagh honom hans penningar derföre igen bethala vill.

Förnimmer, at migh med andre beschulldninger E. E. fördraget ähr, huarij Gudh veet jagh migh och alldeles veet vara oskyl-

*) Ej anträffad.

dig; doch förmodar derij migh konna försvara, at E. Ex. min oskyldigheet så ij eet som annat gunstiegen förnimmandes varder och min reckninger med god skeel och beviens försvara ij allt det, som E. Ex. deromb kann vara förrebracht. Hoppes innte at besmitta migh med sådanne beschulldninger, dertill mig, Gudhi looff, ingen nöd trengt, ej heller girigheet dertill bracht, utan förmodar at beviesa, at jagh H. K. M. och fäderneslandet som een ährlig mann ij all min commissiones tient hafuer. Derij tager jagh denn högsta Gudh till vetnes, och det går migh fast till hierta, at migh sådannt skall tillmett och tilbetrod varda, det jagh då aller tenckt heller gjort hafver, det veet den högsta Gudh. Haffuer innte låta konnat E. Ex. detta tjenstvilligst at förmella till min oskuld. Beder E. Ex. på det tjenstvilligste, teckes sin fattade onåde falla låta. Ähr något passerat, det E. Ex. kan vara till misshaag, så beder jagh på det tjenstvilligste, teckes migh deruthi perdonera och bliffua heer effter, som hann för varet hafuer, min gunstiege herre och patron. E. Ex. försekre sigh visserligen, at jagh inte ähr skyllig till det E. Ex. kan vara förrebracht. Jagh skall alltid befiitha migh at beviesa E. Ex. och alle de sine all ödmuick och villig dienst effter yterst förmögen. Beder och, at E. Ex. denne min ringe schrifvelse ij besta mening teckes optaga och uth[t]yda.

Jagh haffuer ij Franckforter messan lest [o: letzt] förleden betalt de 50000 r:dall., som ij Augsburg effter H. K. M. nådige begehran förledne ähr opbracht och ij vintras sendes till Svergie*), som E. Ex. af inlagde H. K. M. befehl och försekringh-schrifft**) gunstiegen hafuer at förnimma, huarföre jagh då min vexeller till nest förledne messan passerat. Och emedan af Fransösch subsidien för May termin 1632 inte så mycke föll för de andre uthgåfvår[!] skull, deraf uthgååt, som min öfversende reckningh frå Hålland in Aprill varder uthviesandes, hafuer jagh resten, som feeltes ij den Franc subsidien, most optaga på vexell och draga på Paris och andre orter in de 30000 r:dall., som feeltes at fullgöra de 50000 r:dall., at de mochte der richtig erlagt varda och ingen protester derpå fölle, at crediten på den orten ijcke möchte skee någon afbreck. Hafuer jagh most sehe, huad medel jagh dertill bekommit, at den summan så lenge möchte få sin richtigheet, denn till denn 1 Julii var den resten inte erlagt ij Franckrike. Det jagh E. Ex. tjenstvillig hafver velat till-

*) Jfr ofvan N:o 20, std. 487.

**) Ej anträffad.

kenna gefua. Befaller E. Ex. *etc.* Datum Nicoping den 14 Aug. 1633.

E. Ex.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

31.

Stockholm den 19 Januari 1634.

E. L:s räkenskapar för kopparhandeln reviderade och godkända. Af regeringen befullmäktigad att resa till Holland för att leda försäljningen. Skall om möjligt uppsöka rikskansleren. Underrättelser från L. de Geer och andra om kopparhandeln.

Höghvålborne nådige Herre, Herr Rixcanzler *etc.* Jagh vill förmoda, at de höghvålborne nådige Herrer Rixsens Råd h. hafua E. Ex. aduiserat, huad heer passerat ähr ij den reuision, som öffuer mine reckningar ähr hollen vorden, ij det jagh dirigerat hafuer ij H. K. M. copparhandel anno 1627, 1628, huilcke min reuiderade reckningar jagh för så monge ähr H. K. M. sahlig hos Gudhi öffuerlefuererat, och ähr af H. K. M. nådigst verifiserat och migh för alle min negotier de ähren ij H. K. M. affaires quiterat, som E. Ex. af medföllande H. K. M. quitantz*) gunsteligen hafuer at förnimma. Huad anno 1631 ährs copparhandel belanger, så vitt som jagh deraf ij direction haft hafuer, denn hafuer och funnet sin richtighet, och ähr H. K. M. sahlig den och richtigh öffuer gifuit. Förmodar, at de h. v. n. Herrer hafue min reckningar så accurat befunnet, at jagh ähr oskyldigh ij de beschyldningar, som jagh för E. Ex. ähr vorden angefuen**), cij heller, at man migh

*) Medföljer i kopia och är af följande lydelse:

»Vie [] vele och hermed nådigst hafua Erich Larsson och hans erfvinger för allt tilltaal för sin föregående tuu ährs direction, hann Vår factor varet hafuer, gunstellig och nådigst quiterat och hans inlagde reckningar och böcker approbere och optage i Vår Rechningcammar, at han och hans erfvinger derföre nu och framdeles må vara omollesterade. In Stockholm den 28 May 1630. G. A.»

**) Jfr riksrådets protokoll 9 Jan. 1634, *Svenska riksrådets protokoll*, IV, sid. 3, och dess skrifvelse till rikskansleren den 17 Jan., *Handl. rörande Skandinaviens historia*, XXVIII, sid. 18.

ij någon måtto skall befinna med de laster besmittat, som E. Ex. kan vara förbracht. Doch den migh så högt för E. Ex. anbracht, vill jagh Gudh befalla at vedergella. Beder E. Ex. på det tjenst-villigste, velle migh icke taga till onåde. Ähr något af migh skeet ovetteligen af missförstånd, det E. Ex. kan vara till miss-hagh, beder jagh E. Ex. migh det gunsteligen teckes perdonera och heereffter vara och blifua min gunstiege herre och patron, som han tillförende varet hafuer, för än jagh ähr vorden så högt hos E. Ex. angifuen. Jagh skall finnas E. Ex. och alle de sines villig tienare igen så lenge jag lefuer.

Huad de 11 punchter belanger, E. Ex. hafuer hietsennt, at jagh skole migh derpå förklehra, derpå hafuer jagh tjenstvilligh min förklähring de höghv. n. h. Rixråd öffuergifuit, den jagh förmodar E. Ex. och nu med öfuerseennt*), huilcken ähr så ij sanning passerat ij allt det som jagh migh derpå förklährt. Förmodar, E. Ex. varder icke heller annas befinnandes.

E. Ex. hafuer af de höghv. n. herrar Rixens Rådhs schrifuelse förnummet, at des n. och h. hafue migh opålagt at reesa till Holland at göra all deuoir at konna komma till någon liederlig negotie ij H. K. M. och Cronones copparhandel, så vähl den der uthanlandz som innanlandz än ähr förhanden oförsollt, så och migh pålagt direction öfuer de 2300 S^t coppar nu ij höst till Holland uthsent och der Gudhi loff vähl arriuerat ähre. Jagh önskar, at Gudh migh den nåden förlähnandes [varder], at jagh derij konne något angenehm förretta till fäderneslandes tjenst; jagh skall nest Gudh göra deromb min deuoir så mycke möjeligit ähr derij något angenehm at præstera, ändoch jagh hellst hade seet, så och hoos de v. n. h. anhållet, at jagh för all misstanck skull hade blefuet med den commission förskoont. Och hafue de v. n. h. Rixens Rådhs migh gifuet ij commission, at der migh tidhen icke för kort fölle at bestella omb denne negotie, emedan det vähl önschandes vore, att det för våhredagh skee möchte, at jagh migh då till E. Ex. diet op begifua skolle och deromb ferner order af E. Ex. förnimma**), huilcket jagh gerna vill effterkomma, der så ähr, at jagh någensin finner rådsam den handel at tardera. Beder E. Ex., der E. Ex. så teckes, at jagh skolle komma till E. Ex. omb ferner commando heromb af E. Ex. at förnimma. at E. Ex. migh det med första teckes adui-

*) Jfr rådets bref till rikskansleren, *Handl. rör. Skandinaviens historia*, XXVIII, sid. 18.

**) Memorial för E. L., anf. saml., sid. 22.

sera, så vill jagh migh med första legenheet diet op förfoga till E. Ex., så hast möijeligt vara kan. Der och så ähr, at E. Ex. teckes egenom sin gunstiege schriefuelse migh omb desse saker at commendera och communicera, så vill jagh E. Ex. gunstiege schriefuelse ij Hamborgh vara tjenstvilligst förmodandes, det jagh med all flith vill efterkomma.

Jagh kan E. Ex. nu inte synnerligit omb den negotie något vist förslagh aduisera, för än Gudh vill jagh kommer till Amsterdam och fåår förnimma huad passerer, denn så vitt jagh af mons. D. Geers schriefuelse förnimmer, för än som han någon vissenskap hade omb den coppar de v. n. h. Rixens Rådth denne höst hafue uthsennt, at med copparhandeln var slett beställt och han dertill ingen sperans hade, icke heller konne nåhe till den priess, honom satt var, emedan differenten derij var föör stoor, at han söchte till at acordera med någre rentenehr, de man söchte renntan af deres penningar, huarmed jagh förnimmer han inte ähr heller kommen till någon effect. Andre förmella och någre difficulteter, det man allt varder förnimmandes ij sinom tidh, huad derij ähr till at nåhe. Skall altidh göra min ytersta deuoir efter min instruction och commission, som de höghv. n. herrar Rixens Rådth migh omb den handel gifuet, de jagh förmodar E. Ex. ähr copia af öffuersent. Och allt huad ferner derij passerar skall E. Ex. alle vickur med ordinarij posten aduiserat varda, at jagh E. Ex. goda rådth och commando derij kann hafua migh ferner at efterretta. Hafuer E. Ex. detta på det tjenstvilligste icke konnat oförmellt låta och vill ij Hamborgh vara E. Ex. gunstiege schriefuelse för migh hos D. Saluio förmodandes, omb E. Ex. gunstig begehrr jagh skall begifua migh diet op heller reesa fort till Holland de anbefallte saker at ställa ij verket. Jagh förmodar, vill Gudh, innan åtto dagar at komma heer ifrå på reesan, Gudh gifue till lycka. Befaller E. Ex. etc. Datum Stockholm den 19 Januarii anno 1634.

E. Ex.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

Om anskaffning af 120000 r:dr och accept å Sten Bielkes växlar. Kan ej disponera den utsända kopparen, emedan Elias Trip lätt belägga denna med kvarstad. Påyrkar repressalier från rikskansleren och regeringen. Föreslår, att Trip får behålla kopparen till gällande pris. Måste resa direkt till Holland för att draga försorg om sina växlar.

Höghvålborne nådige Herr Rixcansler, E. Ex. vare *etc.* Jagh förmodar, at E. Ex. af de höghvålborne herrar Rixens Rådij ij Sverries schrifuelse förnummet, såsom af min underdåniga schrifvelse med Andres Lackey, at de h. v. n. h. hafua migh pålagt at resa hiet uth till Tyskland och Holland at förnimma, huad medel vore till at förhandla denn coppar, som i Holland ligger, so och denn, som änn ähr ij Sverrie, på de conditiones, som E. Ex. af de h. v. n. h. schrifuelse hafuer förnummet, huarij inte skall försumat varda effter möijeligheten, och huad tidhen och tillfelle medgefua vill, och huad passerer E. Ex. altidh aduiserat varda.

De 120000 r:dall., som förordnat vore at införschaffa emot denn coppar i förledne höst utsent vardt, hafue all sin richtighet; så ähr och acceptation skeet på h. Sten Bielckes vexler på de förordnade 20000 r:dall., som honom förordnat var, som all ij kunfftig monat Aprill komma till at förfalla, at de begge förordningar hafua sin richtighet, oanseth at jagh migh på de 2300 S \textasciix coppar, förledne höst ähr utsennt, der eemot inte hafuer at validera, efftersom förordning derpå giort var. Denn jagh tvifler inte, at E. Ex. nocksambt all förlengst ähr kungiort vorden omb den unbesonne procedur, som Elias Trip med Cronans coppar, som förledne höst utsennt vart, förehafuer, at jagh deraf inte ähr mechtigh een daler at disponera till de vexelers bethalning jagh deremot draget, denne ofuanförmellte summan at præstera, huilcket Gudh veet migh hårdelig trycker, de summor som på samma coppar optagen ähr at erleggia, emedan Trip behåller Cronenes coppar in arrest utan all rett och billighet. E. Ex. hafuer nådigst at considerera, huad ombratij [o: ombrage] denne Trippens arrest ij copparhandeln gifuit hafuer, och i huad disreputation hann all Cronones coppar bracht hafuer och der egenom förorsakat, at copparn ähr kommen till afslagh, at ingen någet köpa vill. Mene, at copparn nu vähl moste alldeles gifuas lös, som ähr under Trippen, och sellies för det hann gella vill, at

contentera Trippen, at han den arrest, han nu så plözlig gjort hafuer, lös gifuer, at de vexler derpå dragne må bethalt varda, och blifua så allt ij denn opinion, till des de få förnimma, huad uthgång med denne arrest blifua vill.

Ehuru nu Trip denn affronto, dispect och discredit han Sverries Crona egenom denne sin orettvise arrest tillfogat hafuer bekommandes varder, gifuer tidhen. Förmodar dennoch, at E. Ex. so och de v. h. Rixens Råd ij Sverrie varder sådan affront och dispect på det heftigste reuansierandes*). Förmenar, at de h[er]er] ij Amsterdam hafue gjort formycke ij denne sak, at de så obesonnen en priuat persohn arrest lös gifuit hafuer på kongelig godz, hellst på sådan stor summa, nembl. 2300 S \textasciix gårcoppar, för änn de förnumet, omb han der någon rett till hade heller eij, emedan han mehr änn nock full pannt hafuer af Cronan ij hendren, effter den priess copparn nu ähr, för det han derpå förstrecht.

De h. af Amsterdam hafue vähl inte vist heller och obseruerat det som de h. af Lübeck vederfahren ähr öffuer sådänn arrest, den de också lätt på kongelig godz lös gofue, som E. Ex. nocksam bewust, at de på Kongen ij Pählens begehran gofue een arrest lös nur på 40 S \textasciix coppar, som sahl. Kong Carl anno 1596 der ij Lübeck liggiandes hade, huilcken arrest dem sedan öffuer 500000 r:dall. kostat hafuer genom de represalie derpå gifuet vart. Denn copparn, som nu uthkom, ähr så vit af migh belastat, at denn ähr migh anordnat till denn summan jagh deremot opbracht, at Trippen dertill ingen rätt hafuer at leggja någon arrest derpå för det honom af Cronan konde restera, så lite som jagh konde leggja någon arrest på denn coppar hann aff Cronan hafuer hos sigh in deposito.

Man gör all flith at kunna komma till at bethala de vexler, som dragne ähre, på huad sett man kan, ändoch hann allt behåller copparn in arrest, inte achtandes, huad man deremot protesterat hafuer. Förmodar, at han alle unkosten, som på samma vixel faller, dyrt noch bethala skall, som billigt, emedan han med ingen rätt denne arrest derpå lagt hafuer. Nähr Gudh vill jagh diet kommer, vill jagh deromb så vähl som omb hans andre saker förnimma, huad hann med rätt och billighet hafuer än at fordra emot sådan ansentlig summa in 140000 r:dall. han så plözlig arresterat hafuer och Sverries Crona den dispect tillfogat.

*) Regeringens bref till E. L. att öfverlägga med L. de Geer om Trips Åtgärd, dat. 1 Mars 1684, och att hos Generalstaterna fordra Trips bestraffning, dat. 22 Mars 1684, i Riksregistraturet.

Och alldenstund han nu så unbesunnen Sveries Crona den store dispect ij des copperhandel tillfogat och så vitt hindrat Cronan ij deres deseiner, at der de nu hade konnat komma till något liederlig tractat, som jagh vähl förmeent, så hafuer Trippen her egenom så motvilligen hindrat de middel dertill hade konnat blifua stellt ij verket och giort deregenom så stor alteration under all copperhandel på alle orter, at alle mene nu stor förändring derpå föllia moste, at man nu vähl moste göra een ändschap med Trippen omb den copper han hos sigh hade. Mener fördenschull, at Sveries Crona nu godh skeel hafuer at konna binda Trippen vedh all denn copper han hos sigh hafuer in deposito, so vähl som den han nu med oret aresterat hafuer, för den priess som coppern då gallt, då hann den arrest derpå lagt hafuer, emedan en partij af den copper, han arresterat hade, all sollt var à 60 fl. p. 100 α , den man för hans arrest skull inte förmåt at lefuerera, Cronan till stort dispect, det man hafuer orsak på honom at reuansiera. Denn at gefua sigh med honom der ij någon långvirig [!] och vitlufftig proses, det ähr inte, der bekommer man ingen rätt opå honom ij monge ähr heller och vähl allder. Detta vore eet gått medel at Cronan komma så aff med den last, som så lenge der legat, för een temblig priess och inte hade viedare sigh någre conditiones at förobligera. Mann kann honom förrehabla, som ij sigh sielf ij sanning ähr, at man hafuer ståat ij accord omb all copper at contrahera och Trippen sin copper aflösa, det hann egenom denne proses, at hann Cronan den dispect tillfogat, förorsakat, at denn tractat inte hafuer konnat komma till någon effect; derföre må hann nu och vähl behålla coppern till reuensij [3: revanche]. Han söker vähl sedan medell, at hann kommer deraf utan skada; E. Ex. och de v. herrer Rixens Rådth ij Sverries schrifuelse så till honom som till Staterne och Rådet ij Amsterdam omb den otölbörliche procedur mycke göra kan, at hann inte utan nefst herfrå komma mochte. Jagh vill heropå med första förventa E. Ex. gunstiege erklähring och commando, huad jagh migh nu herij ferner skall regulera*). Interim vill jagh blitua vedh det som herij förmellt, at jagh vill föra honom till gemöt de motiver, jagh herij förmellt, at hann Sveries Crona ij sådan skada och dispect bracht hafuer. Han haffuer och söcht at skäre migh all min credit af, at jagh

*) Jfr rådsprotokollen 1, 4, 22, 26, 27 Mars 1684, *Scenska riksrådets protokoll* IV, sid. 52—55, 72—74; regeringens bref till E. L. 1 och 27 Mars i Rika-registraturet.

min vexeler inte skole kunna bethala, de jagh på samma copper draget, och så komma migh omb all min credit och vählfärd, at jagh omb helfften af min medell möcht önska, jagh ij denn laborerent allder kommet hade så oförmodelig. Lowijs D. Geer hafuer assisterat migh i den saken och ij allt det hann hafuer konnat, och sådan Trips obillig procedur aldeles varet honom eemot.

Jagh hade gerna kommet till E. Ex., E. Ex. gunstiege comando ferner at förnimma. Men för desse rescontra, Trippen migh ij min vexlar tillfogat, most[e] migh ihlig begifua till Holland och sökia all medell, at min vexler bethales. Och der jagh reste anderstedes och inte strax dietkom, skole man hast spargera till börs, at jagh för min förfallne vexler skull inte tordes diet komma utan söker uthflucht at resa till andre orter och der taga beschyd och föra migh så uth på alla orter af eet fallisement, migh till största förderf och discredit ij alle min afferes, der jagh änn, Gudhi loff, migh heertill förvachtat hafuer och skole så oskyldigh egenom desse affaires råka ij sådan vitlufftighet. Beder, E. Ex. tackes migh detta i besta meningh optaga som det meent ähr. Jagh ähr E. Ex. gunstiege svar omb detta förbet med första på Amsterdam förmodandes. Befaller E. Ex. *etc.* Datum Hamburg den 6 Martii 1634.

E. Ex.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

Påskrift: Præs. F[rank]furth den 26 Mart. anno 1634.

33.

Amsterdam den ^{12/22} April 1634.

Om ett i Amsterdam uppgjortt kontrakt angående kopparhandeln. Ingen annan utväg f. n. möjlig. Några participanter betänksamma; måste dock hålla kontraktet. Väntar rikskanslerens och regeringens resolution.

Höghvälb[o]rne nådighe Herre, Herr Rickzcantzler, E. Ex. var[e] *etc.* Jagh hafver E. Ex. på dhet tjenstvilligeste adviserat aff dhen ^{8/18} Aprill *), derij förmält, huadh jagh i min anbefalte commis-

*) Detta bref är icke anträffadt.

s[i]on utij koparhandhelen här förrättat hafver, derhoss och sänt E. Ex. copia aff dhen contract jagh ij denna handhell här slutitt haffver*), däch på E. Ex. och H. ratification. Jagh hadhe väll gierna set, at mons. Paulus Pells hadhe kummit till E. Ex., som jagh väll förment hadhe, at han E. Ex. om alt det huadh ij denna contract passerat ähr hadhe kunnat giöra muntligh relation, dhet för längdt skriftligh falla skulle. Jagh haffver honnom communiserat om alle saker i dhenna negotien, så och mons. De Ger, emädhan dhe commiss[i]on om dhenna handhell aff E. Ex. hadhe, och hoss dem förnummit, om dhe viste någon bättre medhell till bättre conditiones, deraff Cronnan kunnthe äntlastat vardha dhes stora intresse, så och at förhandhla en oansenligh partij aff dhen kopar, som än ij Sverie liger, undher et vist compagnij på någere åhrs tidh tillgiör randhes; jagh vildhe gierna dheras råd dherri föllia. Derpå gifvit migh till suar, för dhenna tidhen ingen bättre medhell viste at nåå än dhe conditiones jagh dhem förreslagit, som förbe: contract förmåller. Jagh tager Gudh till vitnes, at jagh dherij min devo[i]r giort haffuer effter ytersta förmågo till Cronnones tjenst. Haffver för dhenna tidh ingen bättre medhell nå kunnat, emädhan koparen ähr kommin på så lågh priss, än som för detta varit hafver. Så haffver jagh måste skika migh i tidhen, om jagh till dhet värck migh om befalt var komma skulle. Förnimmer och nogsampt, hadhe jagh det i förstonne inte drifuit så fort, at dhet som acorderat var blef fulkomligh sluttit och undherteknat på dhen conditiones, som contractet förmåller, komo nu intet dertill, emädhan en part aff participanterna om dhe saker sigh sedhan något mer informerat och betänckt haffva, huadh stort värck dhe sigh antagit och medh belastat, dher så många tunnor guldh anhängia, at dhe nur et simpelt intresse aff dherass pennningar hadhe at förmoda. Doch det giort var, måste dee sigh medh contentera och förvänta så snart förlust som gewinn, der dhe inte dhes störe consumption ij dhesse åhren på dhen summa dhe contraherat bekommandhes vardher, at dher dhe skolle sällia för dhen priss marchgången nu ähr, à 56 in 57 fl., så måste dhe en ansenligh summa förlora, emädhan dhe strax blifua belastat i förste åhrena, medh de 6000 s[kep]:t de ij åhr ifrån Sverie komma skall, in dhe 21000 s[kep]:t, dhe som dhe ij tu oåhr inthe sällia kunne, huaraff de så myke intres deraff draga skull[e], dhet

*) Jfr rådsprot. 14, 15, 17, 18 April 1634. *Svenska riksrådets protokoll*, IV, old. 85—92, 94 ff.

de nu sigh fast öffuer besuära. Huadh E. E. så och dhe hög-välb. herrar Rickzens Råd h sigh dherpå ährklära, dher vidh vardher så vitt beståandhes. Önskar at dhet vore E. Ex. och H. behageligit. Ähr dhet E. Ex. och H. nit axceptabel, så ser jagh her för dhenna tidh inge andhre medhell.

Som mit föregåndhe förmält, at man väll måste prolengera dhe summor her uthe ähro, det suårt noch falla skall, och der man vill hafua någere summor penningar herijfrå och till Sverie heller här till utgåvor aff dhen kopar ifrå Sverie utkomma kan, at man väll måste dhem deponera, dhet inthe så ij hast för contant sällias kan, dhet slät priss noch gifua skall, när man förnimmer, at koparen an diverse solt vardher; jagh vill migh regulera effter E. Ex. och H. vidare commendament ij denna commission. Förmodar aff dhe h. välb. herrar Rikzens Råd ifrå Sverie härom medh aldraförsta deras vidare erkläringh, så och tjenstvilligh biddiandhes, at E. E. tekies migh herom sin gunstige resolution förnimma lätta och der det E. Ex. behageligit voro sin ratification derpå och öffversändha; tjenstvillig biddiandhes, at E. Ex. denna min skrifuelssee tekies ij besta meningh uptaga. Befaller E. Ex. etc. Datum Amsterdam den ^{12/22} April anno 1634.

E. Ex.

A. T. V. T.

E. Larsson v. d. Linde mp.

Rikskanslerens påskrift: Præsent. i Frankff. vidh Main den 20 April anno 1634.

34. (*Egenhändigt.*)

Amsterdam den ^{20/30} Maj 1634.

Mottagit rikskanslerens skrifvelse af 9 Maj. Beklagar, att denne icke gillar förslaget om kopparhandeln, som uppgjorts i bästa mening; kontraktet kan emellertid uppsägas. Skall resa till Sverige att inhämta order. Utbeder sig rikskanslerens fortfarande gunst.

Högvälbornne nådige Herre, E. Ex. vahre etc. Jagh hafver bekomet E. Ex. gunstige skrifelsse af den 9 dato. Det ähr mig ledt, at jagh förnimer. at alt huadh her trachtert ähr ij denne kopar-handellen så aldelles obehageligen optages*), det jagh den-

*) Jfr de ofvan, sid. 532, noten, anförda rådsprotokollen. Regeringens bref till E. L. af 18 April 1634 i Riksregistraturet.

noch fast annars förmodat hade. Doch ähr derij inte vider[e] förrettadt, uttan det ståhr dennoch alt til E. Ex. och de h. v. h. Rixens Rådes gunstige behagh, omb E. Ex. teckes at blifua der vidh helle[r] äije; man ehr dertil inte vidare förobligeradt. Så kan man desse contrachtanter afseij[e], så ehr deromb innte, huadh derij passeredt ähr. Förnimer, de ähre dermedh vell tilfre[d]s, huadh E. Ex. derij teckes. Önskar någon angenemer middel för denne tidt pressentere mochte. Jag tager Gudh til vittnes, at jagh herij min ytterste devoir giort hafver, efter som medh denne handel nu beramedt ähr, men til ingen ander middel för denne tidt komma konnedt. Omb et sådant stort verck at formera, der så munge millioner contant anhenger, så hafer jagh mig måst skicka i tiden, efter som legenheten mig derij hafer medhgifua velladt, omb jagh til nogon effect ij min comission komma vilde. Så hafve migh och de h. v. h. Rixens Råd skreft den 27 Martii*) ock begert, at jagh skolle trachta til at nåhe någere middel, at Cronan af des schuere intresse mochte endtlast varda, huahrtil jagh för denne tidt inge andere midell hafue nåhe konnadt än de som passert ährre. Den högeste Gudh ähr bekendt, at huarken prifadt[!] profidt heller afextion derij något verkadt hafuver[!], allen[a]st söcket egienom all velmeningh Cronne[n]s tjenst, så vit jagh för denne tidt derij hafver nåhe konnadt. Ähr nu derij någodt försedt, som inte ähr E. Ex. angenem, så beder jag tjenst-villigen, at det mochte alt ij bester meningh dennoch optaget varda, den derij ähr inte något mallicioseligen handeladt vorden, annadt än det som vell mendt ähr, ock som man förmodade icke allen[a]st nu, uttan framdellens Cronnan deraf tjenst hafva konde. Huahromb so alt skrif[t]ligen för langt falle skulle at formella, uttan förmodar dennoch i sinnom tidt at görre E. Ex. deromb en fast annan berettelsse, än som denne nu kan optagen varda. Jag skall migh derij ferner regulera efter E. Ex. och H. gunstige comando.

Ähr detta verck nu af ock aldellens inte angenem, så hafer jagh her inte vidare at förretta, uttan mener at begifue migh medh det först[e] til Schwerie igen at bekome fernner order omb det de h. v. h. Rixens Råd förmelle, at man då trede skal til det extreme middel at contentera creditorerne af koparen. Huadh det för en confusion ij denne handell gefandes varder emodt denne, som ännu ähr, hafer man framdellens at fornimme. Jagh hafer

*) Brevet finnes i Rikeregistraturet.

icke en heller nogon befalningh, til huem jag någodt bettalla skal, heller hurru stor somma som resoluert ähr, man medh förste heller framdells bettalla skall. Derförre ähr nödigt, der man vill dertil resolvehrra ock de förre condissions fahre latte, at jag då resser in ock deromb taga ferner order, huadt man derij ferner resoluera vill, så kan man omb denne handel her passeradt ähr görre al mondeligen raport, det man så skrifteligen int görre kann, emedan det fast villuftigt ähr at förmella.

Jach förmoder först af E. Ex. heromb al ferner aduis omb denne handel, huadh E. Ex. herij ferner teckes at comendehrra, fören man desse partissipanter aldelles denne contracht opseger, emedan jag nocksam förnimer, at man sedan dertil nit so lettelligen komma skall. Omb leferansien at görre ij Schuerie och peningernne medh förste at ährlegia, efter som E. Ex. migh igenom H. Spiringh hafer deromb aduissera lotte[t]. förmoder jagh at komma der til uttan nogon præiuditium för Cronnan omb denne handell. Huadh som ij de andre condissions ähr till at nåhe skal ingen flit spart varda, så vit man derij förmår at förretta, tjenstvilligen bidiandes, at E. Ex. teckes min velmeningh icke til någon onnåde at optaga, emedan det dock inte annadt en af al velmening til Cronens dienst mendt ähr, efter som man ij denne tidz legenhet hafer best nåhe konnadt. Önskar, at migh denne comission aller hade pålaget vorde[t], der jagh skolle förnimme, at det inte vahr E. Ex. behageligen. Her ähr icke heller för denne tidt noget vider derij at presterra. Der E. Ex. omb min persson nogon miscontentamendt hafua konne, så beder jagh E. Ex. på det tjenstviligste mig gunstligen at pardonnerra, der jagh E. Ex. ij någon motte konne förtornnadt hafue, at det af migh ovetterligen sket ähr. Förmoder dennock, at E. Ex. omb min persson ij sinnom tidt varder inte annadt fornimandes, än jagh ij mine axtionessom en ährlig man handelat hafver. At jag för E. Ex. kan vahrre angifen, det måst jagh Gudh befalla. Det chr mig ledt nock, at jagh så högt hos E. Ex. skall vahre mistenget [: misstänkt], den jagh då altit E. Ex. ij alle ocassions för mig ock de minne hafer hollet ock en holler nest Gudh för min gunstige herr ock pattron, den jag inte vet medh min ville skolle hafue vellet så högt förtornnat. Ähr E. Ex. något annat forbracht, så skal det inte så befunnet varda medh Jesu hielp, at E. Ex. i sinom tidt min oskul gunstligen varder fornimandes, at mig derij ähr sket för nehr. Jag önskar, at jagh ock alle de mine konde bevisse E. Ex. ock alle hanns kerkomene vordnadt någon angeneme dienst. Skall migh

deromb beflitte och derij villig finne latte så lenge jag lefer.
Befaller E. Ex. *etc.* Datum Amsterdam den ³⁰/₂₀ May anno 1634.

E. Ex.

A. T. V. T.

E. Larsson v. d. Linde mp.

35.

Stockholm den 13 Januari 1636.

E. L:s resa från Stralsund fördröjd: rikskanslerens aviser till regeringen sända i förväg. Det i Holland upprättade kontraktet om ett nytt koppar-kompani ratificeradt i Sverige; mandat och plakat därom utgångna. Rådet har tecknat 52000 rdr, borgerskapet 12000. Af den till Holland anordnade kopparen fattas 13000 Sfl. Har remitterat 5000 rdr till rikskansleren. Dennes hemkomst efterlängtat: förhoppningar om fred. Om rikskanslerens hästar och byggnaderna på Tidön.

Högvälborne nådige Herre, H. Rikzcantzler *etc.* Jagh tackar E. Ex. på dhet tjenstvilligeste och vänligeste för all gunst och benägenheet, migh alltidh aff E. Ex. vederfares, serdelless för all gunstigh favor migh senast aff E. Ex. betet; skall beflita migh at bevissa E. Ex. och alla dhe sinna all villigh tjenst effter yttersta förmågon.

Min ressa från Strålsundt hit ähr något langere anlupen en jagh förmodat, sompt genom dhet at jagh något opasligh varit hafver, så och dhen onda vägen man haft hafver; doch all adviser E. Ex. migh medhgaff strax dhen 6 December jagh till Helsingöhr ankom medh ordinarie post dhe H. V. H. Regerningen tillsändt, at dherij ingen försummelsse skeet ähr*).

Huadh contractet om copparhandelen belangar, sedan dhe H. V. H. Regerningen aff E. Ex. skrifvelsse E. Ex. rådth och decein derom förnummit, ähr dhet medh all flit fortstält och dherpå genom någere aff partisipanterna på Svenska compagnis vengna dhen contract ij Hollandt sluttet blef ratificerat, som E. Ex. varder förnimmandes aff dhen copia derom, aff dhe H. V. H. Regerningen E. Ex. tillsändt. Så ähr och tryckt mandat utgångit och förbådth på coparutförslen alena genom compagniet skee skall, så vida som

*) Jfr A. O:s skrifvelser till regeringen 20—30 Nov. 1635, tryckta i *Handl. rör. Skandinaviens historia*, XXXVII, sid. 148—178.

contractet förmåller, der hos och et placat utgångit och frit ställt alle Svenske inbyggjare insättia så stor summa, som dhem lägeli-gest ähr, och sigh innan dhen dato och 6 månaders tidh angifva, huadh dhe insettia velle, at dhet står allom ij deras frie vilkor derij at partisipera, så högdth dhem tackes, som best ähr; så hafver sigh ingen dheröfver at besvera, at dhe ähre utslüttene. Den som inte vill, står honnom frij, der finnes ändå väll medell, vill (Gudh*).

Till denne Februari månadz inkiöp vill väll något behöffvas, det man menar medh in 30 heller högst 40 tusen r:d. till begyn-nelse kan blifva förrettat, derom nu göres all flitt, dhen summa till dhen tidh at upbringa, dhet jagh menar rådth till finnes genom et medhell heller annat, fast man her något uptaga skall och draga på en summa på Hollandh och Hamburgh at behielpa sigh så lange dhermedh. De H. V. H. Regerningen sampt Rikzens Rådth och någere aff adelen hafver ock teknat ij detta compani at partisipera in dhe 52000 r:d. Bårgerskapet hafver teknat 12000 r:d. Resten skall sigh och väll finna, den dhe ähre något scrupu-los och troo sigh intet, menar dhet skall gåå dhem som medh skepscompagniet. Jagh tviflar inte, när man förnimmer detta hafva sin richtigh fortgångth, skall sigh större capital finna, en detta verket nödigth hafver, at aff dhet öfriga andere godha negotier förorsakas kan, den när man ansenligh capital hafver, så kan och ansenligh verck stabulerat varda. Jagh tviflar inte, at detta ver- ket skall, vill Gudh, vinna sin angenäme fortgångth, Gudh gifve till lycka.

De andere E. Ex. propositiones om slage marknan och mynten sampt flere godhe ocationes till federneslandsens förkoffringh blifve alle uptagene ij godh consideration till at stella dhet ij verkiet eff-ter E. Ex. decein. Allen önskar aff Gudh E. Ex. persons pre-sensie, skulle dhet icke allennast dherij, uthan ock andre godhe saker till fedherneslandzens tjenst fortsatt varda. Till contenta-ment för dhen summa, effter E. Ex. förordning ij Hollandh betalt varder effter dhen vexell dit dragen ähr, derom låfvas contenta-ment skee skall. Huadh dherpå föllier, gifver tidhen. Bedher tjenstvilligh, at E. Ex. derom än ferner tackes at förmana, at dhet må medh första skee, den derpå än bij 1300 S^{te} coppar

*) Ett exemplar af mandatet och ett af plakatet medföljer. Båda på nytt tryckta af Stiernman, *Förordn. ang. Commerce etc.*, II, sid. 37—41. Jfr råds-prot. 5 Jan. 1636, *Svenska riksrådets protokoll*, VI, sid. 1—4.

rester, at credit må underhållit varda. Jagh tviflar inte, at E. Ex. dhe 5000 r:d. hafver bekommit, dher jagh för min förträck ij Stralsund order uppå stält, och effter E. Ex. begieran m. Grubbe min assingnasion till Simon Spengman gifvit; så emedan dhe honnom igen tillsagdt ähre at erlægias ij Hamborg till Elfurtidhen som ähr den 25 Marti nästkommande, bedher jagh, at E. Ex. täckes migh och dherpå sin skrifuelsse medhdella till dhe H. V. H. Regerningen, at dhe migh dhem och medh första innan dhen tidh igen ährlägia velle.

Belangande at man någon ansenligh assistens för E. Ex. her ifrån öfver vinter heller medh dhet första skall giordt varda, sehr jagh en ingen aparsensie heller medhell. Huadh her effter skeer, gifver tidhen. Hafver dherom anhållit, allen noch förnummit ingen ocasion dertill. Önskar, at compagniet vore all in fuller esse; förmodar, skulle då genom ett sätt heller annat ij sådan ocation finnas medhell, der man nu inge medhell hafver, at kunna fornera någon summa uthanlands. Jagh tviflar inte, at dhe H. V. H. Regerningen hafver E. Ex. specification sendt af dhen summa, som aff huardhera à part teknat ähr at heridera ij compagniet, dheraff jagh än förnimmer, at E. Ex. dhen högste partisipant ähr ij dhe 8000 r:d. E. Ex. till anfangh insatt, dertill ingen en så högt kommin ähr; doch förmodar en part dher till en kommandes varder, när man E. Ex. resolution förnimmer ij detta verkiet.

Jagh finner her ij alla sacker slett negotier så ij et som annat, dher någon avansament aff komma kunde, at her ij all negotie slett verck ähr, mer en E. Ex. förmodar. E. Ex. jegenwart ij federneslande, vill Gudh, skall många godha ocationes komma [att] fortsettias till det genom [! o: gemene] bestes bekoffring.

Hofkantzleren H. Salvio [!] ähr ij verkiet at utdraga någere punchter aff dhe förre privilegier för compani[et], så vida som coppar-handelen angår, emedhan dhe partisipanter, som mest partisipera, gierna sehe vildhe, huru vida dherpå privilegierna gestelt varda. Dhe andere vidtlyftige verch, dherij förmäldt varder, lättar man bestå, till dess man kan något vidare verch antaga och elicst framdeles E. Ex. presensie derij ferner at disponera.

Man ähr her ij dhen godha förhopning, at E. Ex. medh Gudz hielp vardher en reputerligh fredh för federneslande der uthe nå, emedhan Gudh hafver förlänt dhem victorie emot fienden, at han sigh nu varder aunars betänkiandes. Gudh hielpe oss her till fredh på denne orten. Förmodar dhå monge godhe ocationes till federneslandzens förkåffring her kan inrettat varda, dhet man nu

förnimer fast slett verk ähr, till någon fortsättiande ij dhet väll nödigh giordhes. Hoppas Gudh kan vända alt till dhet besta.

Hafver E. Ex. detta på det tjenstvilligeste vellat advisera, huadh till dato passerat. Jagh hafver varit ij mit upressande vedh E. Ex. huss Tijdöön och dher funnit E. Ex. elakelige gemal och alle barnen tillsammans vidh godh helssa och välmågo. dhe alle medh störste åstundan längtta effter E. Ex. hungenelige ankomst, det Gudh nådeligh förlänna vill. E. Ex. hestar, som till Calmar ankomne voro, ähr aff Regerningen förordnat skolla der nedere ij Smålandh underhollne varda, at E. Ex. deraff ingen besver hafva skall. Dhe bådhe rappar at fylla E. Ex. span medh hafver jagh lefrerat vedh Tijdön; önskar dhe E. Ex. behagelige voro, dhet voro migh kärt. E. Ex. huss vedh Tijdön ähr nu mest all merendell förferdigat medh bygningar runt omkringh, allenast menar at E. Ex. dherij varder görandes många föränderingar, när Gudh vill E. Ex. dit kommer, derij en står till at förändera och reparera till hussens nytto och sirat. Bedher tjenstvilligen, at E. Ex. tückes dhenna min dristige skrifvelsse ij besta meningh up- taga. Jagh ähr altidh till E. Ex. tjenst effter förmågon. Befaller E. Ex. *etc.* Datum Stocholm den 13 Januari anno 1636.

E. Ex.

A. T. V.

E. Larsson v. d. Linde mp.

Emedan jagh intet förnummit haffver, at dhe H. V. H. Regerningen E. Ex. hafver sändt copia aff ratification och dhen tryckta mandaten på Companiens vängna utgångit, så hafver jagh dhem bij provisi[on] E. Ex. herhoss vellat öfversända, allenast ratification ähr inte all aff dhe förordnade partisipanter undherteknat, emedan dhe inte var till stedhes, dhen dher skall ennu undherteknat varda aff en adelsman och tvenne borgare. Så ähr dhen ratification på detta Compagniet och aff åtto personer under- teknat, så väll som dhet Hollenske contractet och aff åtto personer teknat ähr. Doch dhe, som än inte teknat hafua, skolla till kommande måndagh teckna, at dhet bekommer sin ricktigheet.

Rikskanslerens påskrift: Præsent. i Stralsundh den 15 Feb. anno 1636.

CONRAD VON FALKENBERCHS

BREF

TILL

RIKSKANSLEREN

AXEL OXENSTIERNA

1626—1633

Har anländt till Tyskland för sent på hösten 1625 för att enligt sitt uppdrag kunna hemsända bergsmän under detta år. Järnindustrien i Tyskland. Hittills af krigstillståndet hindrad att begifva sig till Harz och Sauerland. Krigshändelser på gränsen mellan Brandenburg och Braunschweig. Furstinnan Katarinas af Brandenburg förmålning. Konungen af Polen värfvar och söker få förlägga folk vid Pillau.

Vällbårne Här Cantzleer, E:s H:tt ähr min ödmïuke och välluelelige tiänest altijdh redebogen så länge jagh leffuer. Dher nest tackar jagh E:s H:tt på dhett alldraödmïukeligeste för E:s H:ttz gunstige benägenhet och många vällgärningar, dhem Eders Härlighet min fövälldrar och migh ringa pärsson altijd giortt och bevist haffuer, dherföre dhen högste Gudh E:s H:tt nådeligen belönandes varder och jagh ödmïukeligen medh min ringa doch välluelelige tiänest gärna förtiäna vill, så länge jagh leffuer. Och kan jagh E:s H:tt ödmïukelig[en] icke oförmält låta, att jagh haffuer fått mina tärepeneringer och alt affskeedh dhen 4 Octoberis och straxt dherefter begiffuit migh på reesan. Doch lijckuäll, innan jagh kunne komma på dhe orter, som migh föresagd vore*), haffuer vinteren kommett an och förhindrat skeepparterna[!], att dhe icke mera kunna segla; fördenskull haffuer jagh intet kunnat sändt något folkk in nu i hööst, och haffuer hvar och en tingatt sigh hoossbonde mott vinteren, dhem dhe inte kunna slijppa för ähn i vää; då förhoppas jagh att få sända en hoop in. Jagh vill medh Gudz tillhiällp intet försumma utan giöra min högsta flijt, så mycket som migh mögeligit ähr till att utträtta dhett migh befallt ähr.

Huadh jernhandelen vedkommer, huarpå dhen består och huru dhen driffues utij städerna veedh Östersiöön, så och huadh om-

*) Någon instruktïon för Conrad v. Falkenberchs resa har icke anträffats. En skrifvelse från kammarrådet till ståthållaren Axel Drake med befallning att enl. K. M:ts anordning öfverlämna tärepennningar åt C. F. finnes under dat. 1 Juli 1625 i Kammarrens registratur, men om ändamålet med hans resa förmåles där intet.

kostnat dhett går uppå hamrana och huru dhe ähre bygda, haffuer jagh någorlunda skriffuit vällbårne Carll Bonde beskeedh om, så och beffalt dhenna bodhbåran munteligen medh flere omstendigheter till att berätta, och hvar jagh ickie kan skriffua så tijteligen som dhett giörs behooff, vill jagh medh Gudz hiällp veta berätta, när jagh kommer heem. Dhett giörs, vällbårne Herre, myckett jern i Slesi[e]n, dhermedh dhe spijsa landet dheromkringh, och föres sompt till Påländh, så och giöress jern 4 mijll härifrån, som lyder under Kureförsten aff Brandborg; doch ähr dhett intet så gott som dhett Svänksa jernet. Och haffuer jagh förmålt vällbårne Carll Bonde, medh huadh omkostnatt dhett giöress, så och sändt en prooff dheraff, men till Hartz och Surländh [o: Sauerland] haffuer jagh intett ähn kunnatt komma för dhe ofredelige tijder skull, huillkett E:s H:tt utan tuijffuäll vell veett, huar Konungens folk i Danmark lijgger. Men på andra sijdan om Wjssaren [o: Weser] utij Brundtzwijk och Wästfallan dher lijgger Tillis folk; så ähr och för några dagar sådan Wallenstens folk oprycktt, huillka härtill haffuer legatt på Hans Kurförstelige Nades gräntzar, och hafua besatt tu huuss för passaysen skull, som dhe härrar aff Skuulenborgh tillkommer, lijggjandhes vedh Ellffuan [o: Elbe]. Så haffuer och hans folk plundratt ett aff H. Kurförstelige Nades ambter, benämdt Träppin [o: Trebbin], doch lijkuäll föregiffuit, att Wallenstener siällff icke viste dheraff, och haffua begiffuit sigh opp till Hartz samma städes, som man förmenar till att komma ihoopa till medh Tillis läger, alldenstundh Tillis folk veedh pass 400 man nu nyligen ähr vordna slagna aff Hertigh Christians folk utij ett huuss och by benämdt Sallaren [o: Sallern], som tillhör en adellssman benämdt Bårchet von Sallaren och ligger på gräntzen emellan Brundtzwijk och *). Vällbårne Herre, i går ähr kommett tiender, att Konungen i Danmark skulle haffua lagdt något folk in på ett huuss, som H. Kurförsteligh Nåd aff Brandborgh tillkommer, benämdt Dijssdorp, lijgiande vedh Brundtwijkeske grändtsän, och förmenar man att dhett ähr inte medh Kurförstens villie skeett.

H. F:e N. Frökin Catarinas bijläger, som ähr skeett dhen 12 Januarii, och dhen 16 ähra dhe här ifrån förresta till Ungeren, ähr E:s H:tt utan tuijfväll nochsamt allerede aviseratt. Dhen förnåmbsta gesantens nampn, som H. F:e N. ähr förtroott, ähr Roockkattski [o: Rakoczy], dhen andra gesanten heter Micha Ferentz.

* Det andra landets namn ej utskrifvet.

Vällbårne Herre, migh ähr och för vissa berättat här, att öffersten Dönäff skall värffua folk ätt Känungen i Päländh. Elliest skall och giörass allahanda preparation i Päländh till krigh emot våran. Så kommer här och en gesandt ifrån Päländh, effter huillken jagh hafuer några dagar vänt här i Bärlijn, på dhet jagh vist kunne få veta, huadh hans begärande ähr, och ähr migh berättat aff en vijss pärsson här i hääffuett, dhett man hadde förnummit, att han skulle begiäre till få låäff att läggia krigesfolk i Prysens utij H. Kurförstelige Nådhs gebedh kringh om Spillau [o: Pillau], på dhett han kunde komma dhess snarare till siööss, och mädan H. Kurförstelige Nådhs bele[d]sagade Frökin Catarina herifrån och man intet vist veet om H. Kurförstelige N. kommer hijt in något snart igän eller om Gesanten skall komma hijt, eller hvar han får audientz hooss H. Kurförstelige Nådhs, så haffuer Raiskens fru läffuatt, att alt som hon kan få spana utt här i hääffuet, dhett bemällte gesant här utträtter eller begiärer, så vill hoon utan försummellse skriffua dhett sin man till.

Jagh vill nu, Vällbårne Herre, begiffua migh härifrån och till Hartz och till Suurländh till att förrätta dhett migh ähr befallt; om dhet ähr mögeligh att komma igenom, vill jagh medh Gudz hiällp intet försummat eller spara flijt dhertill, att jagh må något utträtta. Jagh beder på dhett alldraödmukeligeste, att E:s H:tt vill altijdh såsom han härtill varit mina föräldra[r]s nådige herre och tröst så och hädan aff vara och bliffua min nådige herre och gunstige befordrare, i dhess gunstige affection jagh migh ringa pärsson altijdh befaller, önskandes att dhen högste Gudh E:s H:tt samt E:s H:ttz vällbårne kiäre fru och barn och hela värndnat nådelig ville bevara och all evigh och timmeligh välfärd ville förläna. I dhess nådige beskydd *etc.* Hastigt aff Bärlijn dhen 19 Januarii anno 1626.

E. H. V. T. A.

så länge jagh leffuer

Conradt v. Falkenberch mp.

Vällbårne Herre. Christopher Luddewijch Raskes fru berättar migh, att hoon några särtän [o: certains?] auijser hafuer schriffuit sin man till, och sade till migh, om icke hennes man vore ved handa, såge hoon gärna att närliggjande breeff bleffue likuäll öpnat.

2. (*Egenhändigt.*)

Lübeck den 19 September 1626.

Har på åtskilliga klenodier upplånat medel, som dels öfverlämnats till öfverste Streiff, dels användts till inlösande af växlar. Ringa afsättning på koppar och stångjärn; däremot efterfrågan på järnstycken och lod. Underrättelser från slaget vid Lutter am Barenberg. Rykte om hjälpsändning från Holland till konungen af Danmark. Streiffa regemente snart komplett.

Velbårne Herre Cantzeler, E. H. schal *etc.* Velbårne Herre, jag gever dehrnest E. H. ödmiuckeliegan tilkienna, att die föhrsta och fohrnemsta sacker, dehm E. H. mejj levererade, ville die borgarran, sãm man schulle della med seij, ingaledes med befatta, tuy die schwarrade mecklarn, att han viste väll, att die aldri plege taga sodantt til seij fohr penningar. Doch haver han sedan handlatt med ehn, benemd Domieniekus von Uffellen, att han haver lättit mejj bekomma tretan tusantt och Herman Schuuk tutusant och tuhundrade rixdall:r på alt i hop, och vahr omöglie att bekomma någott merra dehråppå, vilke femtan tusantt dall:r in specie jag havver levereratt översten Ströf [o: Streiff] imott hans quittentz, tio tusantt den 16 Agusti och die 5000 strax dereftter, tuy Gud sche lov dett går rett vackertt fohrtt med vervningen, och fohrhåppas jag, att H. K. Majj:tt vahr allernådieste Konung och Herre fähr her ett regement rett schöna rütter. Dem andra 200 dal:r haver jag måtte anvenda i mecklerie och sodant sãm af nöden varritt haver. Die andra sacker, sãm E. H. vog mejj til, ehr åttgångna och Gud sche låv temlie vell anvenda, så att die allena hava betalt vesslan, die 2 sãm E. H. jorde hitt över til Anders Schvensohn; så haver jag och fått någätt til terrepeng[ar] dehrav. Dett 3 schlagge, sãm E. H. recknade mejj til, haver jag en til dax inte kunnatt uttretta med, tuy dett ehr her nu inte sunderlig vördatt fohr dett besta. Dehrav biudass inte mehra en 4 rixdal:r stucke, sedan fohr dett minsta 16 och sombt 8 fl. stucke, dett gröna och röda fohr 3 rixdal:r, sedan sombt fohr 6 och fohr 4 fl. stuken biudass och dehråm mejj til kiöppes. Jag beder dehrförre ödmiuckeliegan, E. H. ville gunstigest fohrmella mejj, åm die scholla anvendass eller bevarras hemått.

På copparren ehr her schlett intte avtågh, her ehr ingen sãm spör dehreffter, tuy die senaste brev die hava bekommit ifron Spanien fohrmella, att dett dehr inte geller; så ligger her och temlie mücke ennu i föhrråd. Jag vil jöra min stohrsta flitt att

fluy några messingsmackar in med mejj. Copparren jeller plåtten alla högst 65 dal:r. Her komma flerre Ungerscha plåttar och Tüsk coppar til. Jag haver sitt 6 och 8 vangnar i sender komma in med coppar. Jern ehr inte heller sunderlig i priss, gementt stangjern jeller alla högst her 6 rixdal:r, dett aller schmersta 4 rixdal:r; möllen isser [ɔ: mühlen-eisen?], såm die Tüsska hammarschmedan schlä, jeller 8 rixdal:r. Jehrnstucker och lod die ehra schwärre mücke bejerrette, och kunde man vell jöra en god marknatt med dām, ām jag hadde någott dehrav her utte*).

Vad K. M. i Danmarkes nederlag betrefver, tvivler jag intte E. H. āhr väll nochsam dehrum berettatt av Feggereusses och Anders Schwensohns brev. Die såm jag har tallatt med, såm hava varritt i battalieen med, seije, att battalieen vahr så stelt, att den enna tropen kunde inte komma āhtt att fehta föhr den andra. Översten Loggenhussen [ɔ: Lohausen] haver haftt några, nemlie 3 av fi[e]ndens stucker in under commendo, men nehr hans folk hadde föhrschuttit seij och schulle bliva entzette av ett Danskett regementt, då bleve die Dantzka redda föhr en trop ruytter, som comme ijōnom busskan, och toge så fluchten. Dermed fick fi[c]nden sina stucker igen. Somlie seija dett våre Hertig Jorgen av Luinborgess rütter, såmlie mena dett vahr derras eygett rütterrie, seije och föhr vist, dätt derrass egna ruyter 4 companie plundrade H. K. M. vangnar. Die Dantzka knichtar ryma alla hemātt. Jag haver mött dām 20 tals; ligga och några döda av schiuckedom ved vegenne. H. K. M. i Danmarck liger schelv i Lauenborch, dehr han föhrsamlar folkett ihop igen, och seijes att han haver temlie rütterri, men lietett fottfolk. I dag ehr tiender hitt komna, att Hertig Jorgen schulle schlaij [ɔ: slagit] ātter en partie av Konungen i Danmarks folk; Gud vett sanningen.

Velbār[e] Herre, rett nu på tieman viestes mejj ett brev frohn staden, dehruttinnan fohrmelles, att Grev Hindrich i Holland haver lettitt vellie 15 man av vartt companie fottfolk, vilkett seij schall belöpa til 3000 man, dem han sender Konungen i Danmark til jelp, och ehra ett hundrade av dem överkomna på dettsamma schep med honom; såm brevett schrev. Han såm vieste mejj 'et ehr en av die föhrnemste kiöpmen i Hamborch, benemd Simon-

*) Skrifvelser från K. M:t till Conrad Falkenberch ang. hans transaktioner för att uppbbringa penningar och försälja koppar, dat. 31 Aug., 14 och 17 Sept. 1626, finnas i Riksregistraturet. Den sistnämnda åtföljes af en beräkning, »hvad kopparen kommer till att stå till att leffuerera uthi Lybeck eller Hamborg».

son. Printz Hindrich ehr och visserlig åprück't med sin heella armado, doch vett man int vist, var'tt ut dett schal jella.

Överstlujttenant Kallenbach haver jag tallatt med i dag. Han berettade mej, att dehr felles Stre[i]f inte många ruytter, uttan han ehr nehr complet. Jag beder ödmiucklig, E. N. ville inte vohrtencka [o: förtänka] mej, att jag i die första skriver så någott dunkell, dett scher fohr den långa vegen schuld, man icke vett, hvad bådberan kan henda i vegen. Jag beder och på dett aldra ödmiuckeligaste, E. N. ville heddanaff altid varre och bliva min nådiege herre och benegne befohrderrerr, såsom jag uttie ödmiuckhett den tilfohrsicht haver. Och vil nu E. N. med denne min skrivelse ej lengre bemöda, uttan befaller E. N. *etc.* Hastieget av Luybeck den 19 September anno 1626.

E. N. ö. och v. tiener
Conradt v. Falkenberch mp.

3. (*Egenhändig.*)

Lübeck den 10 Oktober 1626.

En sändning koppar anländ. Borgmästare och råd fordra, att den antingen skall säljas i Lübeck eller föras tillbaka till Sverige. Har nödgats uppgöra om försäljning på villkor att få återköpa kopparen i Hamburg. Begär förhållningsorder för följande sändningar. Har uppbringat medel mot personlig ansvarighet. Nytt besked från borgmästare och råd: kopparen befriad från införseltull, men belagd med utförseltull och hamnumgälder. Krigsläget. Förslag om några Judars öfverflyttning till Göteborg.

Velbårne Her Cantzeler, E. H. schal *etc.* Dernest kan jag E. N. ödmiuckelig icke ofohrmelt latta, att den 4 Ocktober com den första copparren, nemlie 700 schæ, hitt i Traven, medan jag var i Hamborch, och straxst den andra dagen kom jag hitt, och övergav jag H. K. M. fohrschrifft her i Luybeck til borgmester och råd, vilke efter die hadde varritt föhrsamlatt gäve til schvar, att copparn kunde ingaledes förass dedan, uttan åm man ville förra'n til Schwerrie igen eller och man måtte sellia'n att [o: åt] derrass borgarschap. Strast haver en benemd Creuss lånt seij peningar och vellett bringa copparn under seij men ingu billie medell vellatt ingå. Man haver och berettatt mej, att samma Creues haver mücke bemödat seij deråm, att copparn måtte bliva quar, och oansett jag haver förtt borgmester Lujneborg och borgmester Mölder til ge-

mött den goda och nådie afecksinon [o: affektion] och benegenhet, såm H. K. M. våhr allernådieste Konnung och herre hadde til denna staden, så och den stora friheten och liebertett, såm denna statzsens inbugger hadde på alla ortar uttie H. K. M:tz land och rieke med handell och vandell och ded gangne die derav hadde, so och åm die detta H. K. M. nådie bejerrend avschlog, kunde kansche lenda til H. K. M. schada, sodantt och ey vad [o: ehvad] racioner man kunde fohrvenda kunde alt inte jelpa, uttan ded måtte sellias att [o: åt] borgerschappe her i buyn. Derpå haver jag skrivitt til Hamborch och berettatt dom sacken och tilbuditt mejj att levverera copparn ått derrass facktorer her i buyn så och legga so mücke hoss vartt schippund, såm vracht, tull och umgeld derpå belöper sej; bad die ville derfor låtta mejj bekomma penningar, derpå die gave mejj inte sunderlie gått schvar, föhrgevandes att min anschlag vorre inte annatt en ett vedder. Die ville så procederra med mejj, att die måtte få fullest föhr siena peninger, som die föhr min schuld 2 månar hadde hollie åp, der die ellest kunnatt hafft sin rentta uttav; vilkett schvar Fegereus och Lomell [?] better varda E. N. berettandes. Haver och forsöcht med flerre medel att opbringa peng[ar], men inte kunnatt uttretta. Derforre haver jag nödgas att sellia copparn ått en man benemd Herрман von Elswick med sådana condiecionner, att han schal sellia mejj så många sch& samma coppar igen i Hamborch föhr en och en tridiedels rixdaller högre en såm jag haver sålt honom en för, derhos schall jag stå föhr tullen och perickellen, såm kunde henda sej imellan Hamborch och her. Jag tror fohr vist, att med Guss jelp ingen fara schal varra att föra copparn landvegen ditt, tuy rütterrie kunde inte vel föra dett sin koss, och medan jag haver tenckt, att ded ellest drögde för leng med rütterrie so och man dām inte jerna lengre uttie randdevuss [o: rendezvous] holla kan, dehrforre haver jag måste ingå dette medelle, medan jag inte annatt såg, som lende H. H. M. til mindre schada. Beder derforre på dett ödmiuckeligaste, E. H. ville jöra min unschulland heruttie, ty jag dette jortt haver, på dett tiden icke schulle dröges fohr lengge med ruyttran, innan jag kunde få schvar til backar igen. Beder och ödmiuckeliegan, E. N. ville lette mejj fohrmella, horo jag med denne copparn holla schall, såm effterkommer. Jag bliver, N. H., av dām såm scholla annamma peninger av mejj så forsseratt, att jag retz [o: rådes] jag nödgas i några sacker att follia kiöpmennans villia, ded jag ellest inte jerne jorde, åm copparn vorre al her och tiden icke vorre så kortt.

Nädie Herre, översten Stre[i]ff haver jag levererat den 16 Agusti 13000 rixdaller, vilke tretan tusand jag bracht ap på die 3 klenodier och på die 3 perlkiedder och strachst dereffter 2000 rixdalr på hattbanded, tuy ded vahr omöglie att bekomma någott mera deråppå. Sedan haver jag hoss goda venner fohrschriwtt mejj och alt dett lilla jag eger ville hava fohrbruttitt, am jag vancka uttan derass consentt uttäm Hamborch, fohrn jag hadde betaltt dom och derrass suma lieka stohr. Dermed haver jag bracht ap 5000 rd:r, vilke jag och strast levererade. En haver Fegereus och jag fått til låns i Luybeck 3000 rixdal:r, vilke och bleve leveratte, så att die imellan den 16 Agusti och den siesta Septemberhava annam[a]tt 25 tusant rixd:r, såsom båda Stre[i]ffz och Fegreusses quitens uttviessar.

Nädie Herre, medan jag fohruimmer, att någon haver inbillat seij licka såm jag hadde hafft alla penningar hender imellan och inte vellatt få utt dām, ded då E. N., Gud sche lāv, vett att jag inte merra haver hafft, en ded jag på die sakerna E. N. fick mejj kunde apbring[a], forn copparn kommer ditt han schall, beder derförrē på dett ödmiuckeligeste, am dett av dem kommer på tall, såm man seij letter hōra, E. N. ville unschulla mejj, tuy fast am jag inte altid haver tallatt am föhr dām, var dett feltes, så haver jag lika vel såm Gud vett jortt min största flitt och ingen tiema fohrsumatt, såm jag noghsambt med quitentzer och annan amstendiehett kan beviesa, nehr Gud vil jag fähr komma tilstedes. Fohr åtto dagar sedan scholle munstringen stātt, då begertt man en 8 dagars tid, medan rüiterrān inte ennu alla vārre tilstedes; dett schedde inte fohr penningfell schull.

Nädie Herre, sedan jag hadde endatt H. K. Maijtz brev, så fick jag rett nu bād från borgmestern och sedan denna besched: att endā die i forstunna resolverra seij att på H. K. M. begerren schulle denna forsta 700 sch~~u~~ coppar verre fri fohr täll och sådantt uttie incāmmande, doch schulle derrass borggarre, såm kiöpte kopparn och förde utt'en igen, geva denne tol såm fohr uttförand seij borde; so var doch derhoss til merka, att til underholla duijpen [ɔ: djupet] i Travan kosta dām mückett, derföhrre schulle man jeva 20 fl. av vartt scheppund, lieka såm andra jorde; dertil jag föga schvarade [!] kunde, medan jag inte viste H. K. M. nädie villia.

Nädie Herre, Tillie haver taij [ɔ: tagit] in meste passan uttmed Elvan och lieger i Blecken [ɔ: Bleckede?], så och lottit ijönöm hertig Jurge och ijönöm

*) av Anhalt lotte [!] besetta

*) Lucka i manuskriptet.

die andra passan. K. M. i Danmarck ligger i Staden och haver hertil inte någätt merkeliegett taij sej förre. Die gemena tiender varder E. N. siendes av die gemena aviesser.

Nådie Herre, her ehr rieka Juder, såm driva stohr handell, och tror jag att åm dām dett vorre fritt, die droge vell några til att bo i Jöttaborch. E. N. beder jag ville aviesserra mej, om deruttinan schedde H. K. M. någätt til behag. Til gangne tror jag dett vell någralunda scholle lenda. En mecklar, såm solde några av perleran, sade ett ord deråm, men jag schvarrade inte dertill. Jag beder ödmiuckelig, E. N. ville heddanav altid bliva min nådie herre och gunstie beforderrer. Jag bliver *etc.* Luybeck den 10 Ocktober anno 1626.

E. N. ö. T. s. l. jag lever
Conradt v. Falkenberch.

Nådie Herre, jag haver talt med Fegereuss åm den sackan i Jötteborch, såm han muntlie bettere beretta kan.

Postscriptum.

Med brefvet följer bl. a. en kopia af ett bref från Herman Schouck i Hamburg. Å baksidan af denna kopia har C. F. egenhändig gjort följande tillägg:

Nådie Herre, Jakop Krevest och hanss parttie hava jortt sin högsta flitt, såm mej berettatt ehr i dag, att ijönom borgmestar och råd her i staden att avstella dett medle, som jag med Herman von Elzwick trackterratt hava[!], tuy die presumera, att dett schal varra po dett sette soltt, men råde[t] haver inte consenteratt i derras bejerrand, medan die inte vist viste åm sackan. Bemelte partie hava och skrivitt til Hamborch och fohrmelt Uffellen, ded vorre fåfengt att lieta åppå, han schulle anvenda siena peng[ar] på en annan ortt, tuy der komme inte merra coppar, en såm jag allreda hadde taij penningar åppå. Nehr jag dett fohrnam, schrev jag Uffellen til, ded vore derrass bedregerie, bad honom holla sin contractt och ick föhrorsacka olengenhett [!].

4 a och b. (Egenhändigt.) Hamburg den 15 och 22 December 1626 *).

(Den 15 Dec.) Polska värfvare i Lübeck och det öfriga Nordtyskland, sjörustningar i Dünkirchen. Har uträttat rikskanslerens uppdrag och begär ytterligare order.

(Den 22 Dec.) Endast 55000 r:dr disponibla; felaktiga beräkningar i kammaren; för litet koppar utskeppad. Begär fullmakt att negociera äfven annorstädes än i Hamburg. Hertigen af Mansfeld. De Polska värfvarne hafva lämnat Lübeck. Reser till Sverige för att få kopparkompaniets bekräftelse på afslutna kontrakt. Förfrågan, om penningar skola utbetalas till Streiffs ryttare.

Velborne Herre Cantzler, Ed. H. ehr. etc. Derneast kan jag E. H. ödmuckelig icke oförmelt latta, att her i Luybeck ligge 2 captener, som verve fohr Konungen i Polland, och en av dem jester hos statzsens överste, vilken överste fohr nogon tid sedan lette tilseija en som var her, var en av her Duywels [o: Duvale] regementt, som ville verve, att han schul[le] laga seij uttom staden, der han ville verva.

H. F. N. Bischoffen av Bremen haver och berettatt mejj, att han haver fott vetta, ded der vore jorda storra summor peninger per vexxel över ätt Nederland til att bekomma schep forre ätt K. M. i Pollen, och att serdeles söchtes jelp hoss die Duynkerker. Uttav resande personer ehr mejj och berettatt, att uttie Curbrandenborch, Pommern och alle stedes vervass ätt H. K. M. i Polland; doch die ververe, som po dessa orter erra, löper inte mücke folk till, duy bettere. Die sackar, som E. H. mejj befaltte, haver jag i ded nemmeste fohrrettett, E. H. vexler längsedan betaltt. ruyterriett levereratt ded som dom tilkom, och haver ennu peninger i forrod och ventter H. K. M. vähr aller nådieste Konung och Herres anordning. Gud geve, Nådie Herre, att jag hadde befallning til att handla med flere som med die Hamburger; tror jag vist, att jag kunde finna och få bettere condicioner en som her. Vad som viedare haver passerat, fohr E. H. nådiest

*) Redan af 12 och 14 Dec. föreligger en skrifvelse med samma lydelse som den här tryckta af 15 och 22 Dec. Då emellertid denna senare i motsats till den förra är egenhändig, och då vid den senare är fogadt ett postscriptum, som saknas vid den förra, är texten här återgifven under dat. 15 och 22. Båda breffven hafva samtdigt kommit rikskansleren till handa; äfven det af 12 och 14 har hans påteckning: präsent. i Elbing d. 7 Feb. anno 1627.

sie av Anders Schvonsens brev och medfollicande aviesser. Vil hermed hava E. H. *etc.* Hastiegett av Hamborch den 15 December anno 1626.

E. E. H. Ö. M. T. A.
s. l. j. l.
Conradt v. Falkenberch mp.

Välborne Herre, effter jag hadde endatt detta brev, fick jag uttie underdaniehet Hans Maj:tz nådie brev och derav föhrnam, att jag i tid schulle fohrmella E. H. åm die 80000 r:daler vexsel, som E. H. scholle draga på mejj*). Derforre gever jag E. H. ödmiuckelig tilkienna, att der inte nu finnes i fohrråd högre en som alla högst en femtiofem tusand Schwenska dal:r ved pas, aldenstund ennu inte ehr so mücken coppar uttkommen, som Camarrá[d]s fohrschlag luyder; dertil ehr och flere peng[ar] anvenda på Ströfes [c: Streiff]s regementt, en som först meningen var, aldenstund die inte i rettan tid komme sin koss**). So have die och i Camarn inte kommitt ihog ded som går i tull i Luybeck, 44 fl. [?] av schæ, i fohrlön till Hamborch, tul i Hamborch, våglön, dragerlön; belöper seij 2 r:dal:r av schepund ved pass, dertil assuyrantzen, vilkett alt drager en ansenlie summa peninger. Der föres och in tio tusand femhundrade daller, sohm her Duywel [c: Duval] scholle hava leverratt, vilke tio tusand femhundrade dal:r jag haver leverratt her Duywel igen av den suman jag haver haftt hoss mejj. Men kommer mera coppar en som die halv tridie tusand schæ och jag kan bekomma flere peng, so vil jag i tid jeva E. H. ded på ded ödmiuckeligaste til kenna.

Beder på ded ödmiuckeligaste, E. H. ville geva mejj til kenna, åm jag fohr lov att negociera med några, som bo i nogon annan stad, som ehr i Luybeck, Kiell eller andra flere stedes en som expres i Hamborch, medan jag befinner, att jag med bettere och gangliegerre condicieones och mindre unkosten kunde negocierra anderstedes en som her.

Velbårne Herre, i förgår kom Hertig Frantz Carl av Saxsen Launborch hitt och berettede, att Manssfeldern haver alstings

*) Det kungliga brefvet till C. Falkenberch, dat. 16 Nov. 1626, finnes i Riksregistraturet.

**) Om förbållandet till öfverste Streiff skriver konungen till Falkenberch d. 6 Dec. 1626. Riksregistraturet.

dankatt av sin armado och ehr sombt av dem under Bettlehem Gabor och somlie under Hertiegen av Weymer. Han ehr schelv til Fenedie [v: Venedig] och haver några av die fohrnemsta äffieserrar med seij. Man ehr uttie en deferent mening, åm han komer igen eller inte.

Die ververre, såm jag fohr fohrmelte E. H. åm, som vårre fron Dantzick i Luybeck, die erra sin koss igen och hava lietet eller inte uttrettatt. Die habe[!] bejertt soldater til jelp av die Luybische, men det ehr dom avslagitt.

Velborne herre, jag nödgas att draga til Schverrie, medan jag fohrnimmer, att jag inte kan uttretta, fohrn Companie confirmerar die contracttor, som jag haver schluttitt, ty den fulmachten, som Lomel [?] haver hafft hitt med seij, haver bracht dom som jag schal få peningger uttav uttie en gallin mening. Die villa inte viedarre della med mejj, forn die sie confirmaciohn och underschvin fulmacht av alla Companies guvernator och derecktorers egen hand, ty die redes och villa inte hava bestella med potentater och hög överhett, uttan die ville handla med Companie och dess formen. Til att contentera dom, til dess jag kan komma igen, haver jag mostte ingå alt som die bejertte; doch vil jag jöra min flit och schaffa penninggan Anderss Schvenson i hender och setta dom til retz uttie en kiste ått honom, til dess E. H. vexxel kommer.

Vil E. H. fohr tidsens hastiehatt schuld med min ödmiuck och tienistvillie schrivelsse inte lengre bemöda, uttan vill nu härmedh och altid hafua Ers H:tt etc.*). Aff Hamborgh den 22 Decemb. anno 1626.

(Ej egenhändigt.)

Beder E. H:tt gansche ödmiukeligen, det Ers H:tt ville migh icke förtankie, i det jagh schrifuer E. H:tt till medh tuennehanda stijl. Orsaken åhr, at jagh åhr såå svag, at det åhr migh omöjeligit at kunna schrifua ehn bokstaff; hoppas näst Gudz nådige tilhielp, at det schall snart blifua godt igenn, dertill med vill boden strax sin koos, det tijden medgifver inthet, at jagh kan låta schrifua alt reent.

Välborne H. Cantzler, jagh kan E. H:tt härmedh ödmiukeligen icke oförmålt låta, migh hafua bekommitt secret. Fegreus'

*) Slutorden, från »nu härmed . . . », äro skrifna af annan hand, den samma som gjort det följande tillägget.

breff, huaraff jagh förnimmer, at han förmener, det H. K. M:tt nådigest vill giöra anordning på de penningar här ähre, nembligen det Streijffs ryttere schola dermedh underhålla sigh i vinter. Väntar härom E:rs H:t:z nådige suar, huarefter jagh migh någorlunda effterrätta kan. Gudh E. H:tt altidh nådeligen bevare.

E:rs H:t:z
gansche ödmiuke och tienstuillige tienere
så länge jagh leffver
Conradt von Falkenberg.

Rikskanslerens påskrift: Falkenbergs, præs. 1 Elbing den 7 Feb. anno 1627.

5. Stockholm den 19 Maj 1628.

Af K. M:t förordnad att resa till utlandet: uppehållen i Stockholm.

Velbårne Herr Cantzler, Nädie Herre, E. N. ehr. *etc.* Der-nest gever jagh E. N. ödmiukeligh tillkienna, at H. K. Maj:t hafver nådiest förordnat mejj at draga utanlandz*), och medan H. K. M:t:z villia ehr och errendet dett krever, att jagh skulla haste mejj på vegen, so hafver jagh Guedh vedh gört min högsta flitt och fordrat deropå dagliegen, och hafver imott min villia motte ennu till denna dagen bliva quar herr i Stockholm, aldenstundh die såm skulle afferdiga mejj förssumma och skiutta åp tieden från den enna dagen till den andra, förgevendes, at die allenast hava befalningh till at aferdia mejj på en tio eller tolv veckor; sedan och geva die förre, at de inthe hava eller kunna bekomma miuntet, oansset at hoos kiöpmennan sodand vancker mehra en som till min ressa behöves. Jagh beder ödmiuckeligen, at E. N. ville inthe tage mejj till misshage, att jagh bemödh[er] Eder her-medh, utan ville hedanaf bliva sosåm E. N. hertill varrit hafver min nådie herre *etc.* Hastigtt aff Stockholm den 19 Majj anno 1628.

E. N. T. V. A.
Conradt v. Falkenberch mp.

*) Falkenberchs instruktion är icke anträffad. I Kammarrens registratur finnes under den 29 April en order till faktorn Erik Larsson att till F. utbetala tårepennningar.

Har afrest från Stockholm först den 17 Juni (jfr N:o 5) öfver Järnbergslagen och Göteborg, sedan väntat på konvoj i Fleckerö. Skeppsbygge och kanongjutning för Fransk räkning i Holland. Priser på koppar och järn. Ett kompani i Amsterdam utrustar skepp mot sjöröfvarne i Dünkirchen. Underrättelser från La Rochelle och den Engelska flottan. Ryttare, värfvade för Engelsk räkning, äro villiga att gå i Svensk tjänst.

Nädie Herre, E. N. skall *etc.* Viderre gefuer jagh E. N. ödmiukeligan till kienna, att endogh H. K. M:t nådiest mejj afferdiatte den 4 Majj, så bleff jagh lickvehll åphollin i Stockholm, innen jagh fick affschedh, till den 17 Junii, och sedan begav mejj neder till Jernberchschlagen effter Gubernatorns befallningh, sammastedes någât till att liquidera med Luvis De Geer och mester Willem, och derifron till Giötaborgh, der jagh då mott[e] venta på schips inlastande och godh vindh. Aldenstundh die Diunkerker tågh 2 schip der utanförre, måttä[!] vij segla till Fleckerö och der vente på convoj öfver enn månatz tiedh, till des der samkade seij 63 schiep ihop. Och aldenstundh jagh fruchtar, att H. Kon. Majj:tt detta drögsmahll och sena utrettände misshager, beder derforre på det allerödmiukeligaste och tjenstvilligaste, E. N. ville nådeligen mejj undskylla och sielf unskyllet holla och detta drögsmahll tillmetha den olegenheiten i sion och icke min förssumelsse.

Nädie Herre, dett H. Kön. Majj:tt nådigest mejj befaltt hafuer, vill jagh medh Gueds nådie tilljelpa medh all flitt trachte dereffter, at jagh må utretta't; hertill hafuer jagh inthe miucke kunnet förretta, aldenstundh boda orten och folck vahr mejj obekenndh. Kön. Majj:tt i Franckrick hafuer lättit bügge her några schöna schip, af hvilken de Engelsche hafuer taget bort eet vedh Tessell, och tvo ligger quar her i Ambsterdam; dett ena förrer 48 stucken, dett andra någett minder. Och hafuer Kon. Majj:tt i Franckrick lattit giuta her i åhr effterfulliende stuck: 6 hela carthogher, wegen hvardera 7000 m^æ, schyta 48 m^æ jernn; 182 halfue carthogher, wegen hvardera 4800 m^æ, schyta 24 m^æ jern; 18 feldhstuck, wegen hvardera 1700 m^æ, schyta 12 m^æ jern; 10 feldstuck, wegen hvardera 900 m^æ, schiuta 6 m^æ jernn. Till samma stucken hafue de tagit Ungersche plåter, koster 100 m^æ 55 gylden, Svenska plåter, koster 100 m^æ 52½ gylden, Svensk råkoppar, koster 100 m^æ 46 gylden. Och blifuer i åhr inge flerra guttin her i landet.

Svensk jernn recknas her 280 m^æ på eet schippund och kostar 100 m^æ 7 gylden, 7^{1/2} gylden och 7 gylden 15 steuer. Jern-stucken, som komma fron Sverrie, ehr her begehrette, och sejiges att de falla fast beter en såm de Engelsche stucken. Hwadh de förschickas herifron, vill jagh giöra min högste flitt att jagh dett förfarra.

Kiöpmennan her i Ambsterdam holla på att giöra ett nytt compaignie, medh hvilke de villa rusta uth en ansenlie schips-flotta till att holla sion frij för die Diunkerker och ulla andra siörfuare; deremoth ville de taga en viss penningh procento aff alle die gossen, såm föhras uth och in i desse provincier, och ville de dehremot bethala alt, som tages bortt på sion.

Frånn Roschiell [o: Rochelle] hafuer men, at dhe hafua begunt till att tractera och villa gevit åp staden, men effter Konungen hafuer begherat att hafua somlie af de principhall till sin discretion, ehr det någet opschuttitt, och de dherimellum fät tiender, att den Engelsche flotten vahr forhanden, altso resolutat, att de holla sigh ennu. Fron Engelandh hafuer men viess tiender, att flätten ehr utgangin den 17 September ny stiehl medh 80 schippen, och ehr admiral på samma schipsflotta lord af Willaby [o: Willoughby], vietz [o: vice] admirall ehr barron De Muntekoy [o: Montague] och derir gard [o: derrières-garde?] förrer c[a]rll af Mortun. Buckingham ehr ihiell stuckin af en lytena[n]dt. Och hafuer bemelta Buckingham lattitt verfua her igenom öfuerstenn Erken, såm under Mansfeldern tient hafuer, fäm compagni rytter, hvilken i underdaniheit såm jagh förnimmer presenterer seij till H. Kon. Majj:tt dienst, dehr han vuste, att H. Kon. M. deras dienst nådiest villa annamma. Her ehr och en, såm hafuer tient hos Kon. Majj:t i Dennemark för captein öfuer de artelleri, Arnold Peterson Goffa benemd, hvilken i underdanihet presenterer H. Kon. M:t sin dienst, och nehr H. K. M. honom nådigest begerar, vill han till H. K. M:tz dienst förschaffa constabler, matrosar, smeder och hvat såm mehr till artelleri behöves.

Och vill E. N. medh min ringa ödmiuka skrivellase nu inthe lenger bemöda, uttan beder E. N. ville så hedan af såm hærtill varra och blifua min nådie herre och goda beforderer, i des goda och nådie affection jagh mej befaller. Och befaller hermedh E. N etc. Aff Ambste[r]dam den 18 September anno 1628.

E. N. V. T. A.

Conradt v. Falkenberch mp.

Föga afsättning af koppar, mest till kanongjutning; bättre åtgång på järn. Uppgift om kanoner, som gjutits för Frankrikes räkning. Priser på koppar, järn, spannmål, hampa, tjära, mastträd. Underhandlar med Venetianare om utförsel af koppar till Italien. L. de Geers och hans participanters vinst på järnhandeln. Mindre sändningar af koppar gå till Aachen och Västindien.

Nådige Herre, E. N. ähr *etc.* Nådige Herre, E. N. giffuer jag på thet ödmjukeligaste tilkiänna, att jagh icke förnimmer, att det kopparen haffuer någon synnerligh aftogh utan huad som skeer igenom styckiagiutningh till K. M:ttz i Franckerijkes och städernas i Hollandz behoff så och till Ost- och Vestindianiske Compagnies och flere skepsflotars behoff, som dagligen mer uttrustas. Och tyckes, att dhe jernstycken, som komma med tåcken mykenheet från Sverrie, gör koppar-handelen någon litten hinder. Effter dhe befinna dhem goda, muntera dhe sina skep med dhem och passa föga på andra stycken. Man förnimmer inte, att her komma många jernstycken från Engeland. Jernlod ähra och utti högh priss och mycket begiärade, dher med jern och haffuer godh afftogh. Till K. M:ttz i Franckerijkes behoff ähr gutit her i landet i ähr stycken som følger: hela cartuger 6, vega huardera 7000 m^a, skiuta 48 m^a jern, halfue cartuger 182, vega huardera 4800 m^a, skiuta 24 m^a jern, fel[t]stycken 18, vega huardera 1700 m^a, skiuta 12 m^a jern, noch fältstycken 10, vega huardera 900 m^a, skiuta 6 m^a jern. Aff desse samma stycken ähra gutna i Hagen 82 och dhe andra her i landett, och giutes till K. M:ttz i Franckerijkes behoff inga flere stycken her i landett i ähr. Migh ähr berättatt, aff dhen rååkopparen, som lågh i Hamburg, ähr een post send genast till Franckerijke, och skall liggia i Roan och Paris både i rååkopper och plåtar vid 2000 skeppund. Stycken, som K. M:tt i Franckerijke haffuer låtit giuta, liggia [i] Hagen och her vidh pass 100 quar, och säjjes att thet skeer derföre att kopparen, som dertill kommen, ähr ännu sompt obetalt. Petter Trip sade migh, att honom restade 150000 gylden.

Aff samma koppareplåter gella i Franckerijke 100 m^a 54 och 55 gylden. Her gella plåter effter som dhe ähra till, 52 gylden och 52½ gylden, råkoppar 46 och 48 gylden centeren, garkopper 56 och 58 gylden. Jernstycken och lod geller itt centeren emellan 15 och 16 gylden, effter som dhe ähra stora till, dhe smersta

slagen gella mehra än som dhe stora. Spannemålen geller een Hollandz lest rogh 124 gylden och 128. Hampen geller, som god ähr, 65 gylden och deröffuer, den aldra versta geller 50 gylden. Tiäran och master ähre her mycke begiärade; lesten geller och 15, 16 och 18 pund flamsk. För 6 dager sedan slött een kiöpmän, som boor i Kiöpenham[n], ett partij med een annan, att han ville lefrera honom her i Ambsterdam med dett första yppe vatn för 80000 riksdaler tiära och masteträa. Han siälff berättade migh, att han plägar kiöpa sådant i Giötenborgh, vill och nu strax draga till Giötenborg och kiöpa denne posten dher. Om dhe Svenska kiöpmän gjorde itt litet compagnei och höllan [!] innanlandz een liten tid, så komme tiäran till en högre priss.

Nådige Herre, jagh ähr kommen i kiänslan med 2 Fenicianiske [o: Venetianske] kiöpmän, huilka driffua stor handel både ätt sig och sina participanter så och ätt sinniorian i Fenecien [o: Venetien] så och ätt Hertigen aff Florens, med huilka jagh något hafuer talat om negocien, lijka som jagh voro een kiöpmän, som sådant plägar handla med, och aff dhem förnummit, att effter som kopperen kommer myckiet hidt, det desse Ambsterdamer hade i sinnet till att senda een post ätt Fenecien, dock icke igenom dhem. Altså haffue vij vidare med huar annan afftalt, att dhe skulle skriffua till sina principaler och participanter och att the ville förfara både hos Hertigen och hos dhe Fenecianer, om någon post kopper begiärtes didt, och huad han dher mäst gella kunde. Haffuer och tillskickat dhem een liten proff både aff råakopper och pläter och begiärat, att dhe ville skriffua migh svar dherom, huilket bemälte Fenecianer strax haffua stält i vercket och migh loffuat med all flit sådant till att förretta i den förhoppningen, att dhe framdeles någon profijt aff denna handeln förmena till haffua. Dessa kiöpmän, som handla alla utti itt compagnie, heta som fölier — kanskee E. N. kiänder någon aff dhem utaff dheras namn —: Bartolomeo Dellarede, Ascanio Saminiatie, Joacino Guasconi (desse 3 ähra i Fenecien), Matteo Tornaquenzi i Florens, Stefanum Benedetto & Joannes Bonuisi, ähra i Lion, Fransisco Borgo i Antuerpen, Pandolfo Malegonelle, Lorenzo Bosdraghi, dessa 2 ähra i Ambsterdam. N. H., medan jagh inte veet H. K. M:ttz nådige vilie, om jagh någett sådant förretta skall, derföre beder jagh på thet ödmjukeligaste, E. N. ville underrätta migh, huad jagh i denna och andra saker giöra skall, vill jagh med Gudz nådige hielp all mögeligh flitt anvenda, derutti jagh H. K. M:tt underdänig tjenst bevissa måå.

Migh ähr och, N. H., berättat, att Luis de Ger sampt alla hans participanter haffua vunnit i ähr på jernstycken och lod och annat jern öffuer 60000 gylden, som vitterligt ähr. Och ähra hans participanter, som man veet aff, Elias Trip, Johan van Straten och Petter Trip, huilka huardera ähra några tunnor gull rika. Dett tyckes och, att Lenart von Sorgen holler med dhem een part utti den kopper- och jernhandelen. Han ähr nu hitt flött[ö: flyttad] och boor her utti Ambsterdam. Män om dett flere participera med dhem, der haffuer jagh hemligen frågatt effter, män hertill dags ingen rätt grundeligh beskeed derom kunnat bekomma. Om jagh någe lite hade för hendran till att negociera medh, så blefue jagh better bekiänd och kunne snarare komma under grundhan dheras.

Till Aken föres någon koppar, män ingen stor post; effter dhem dhen genaste vegen ähr förment, måste dhe sendat herifrån ätt Kallies [ö: Calais?], och sedan föres thet landvegen omkring, att altså umkostnan ähra så stora, det de ingen fordeell seija seij haffua dheraff. Dett Vestindianiske Compagnie förskickar några kopperkiätlar och några messingsavaror till Vestindigen[!], dok ingen quantitet, som någe synnerlig förslå[r]. Det Ostindiske Compagnie sender inga varor aff koppar [till] Ostindigen, ty dhe haffua der koppar, så att det sendes f[rån] Ostindigen och hidt, som E. N. af medföljande proff seendes varder. Jagh tillsender E. N. staten af det Vestindiska Compagnie*); jagh hoppas att få staten af dheras kiöphandel oförtöffua.

N. H., jagh beder at E. N. icke vill taga migh till mistycke, thet jagh icke haffuer skriffuit Eder oftare till. Jagh haffuer ventt till des någe vist båd skulle gå till Eder, fruchtandes, att om breffuen komma utti andra hender, dher dhe bliffua öppnade och sedan hidt öfuer aviserat, derigenom jagh då vorde förhindratt uti alt mitt företagande, lijka som det skedde, då jagh lågh i Hamborg, och ännu utti somlige saker skeer. Ibland annat som aviseras hidt öffuer ähr och uttsprenget, att H. K. M:tt ville senda Gert Dirikson hidt till att förfara och förrätta, det H. K. M:tt nådigest migh befatat haffuer; deraff tages een suspicion, och måste jagh destе långsammare och saktare på een tid dermed omgås.

Jagh vill E. N. med min ödmiuka skriffuelse nu inte länger bemöda, utan beder E. N. ville hedan aff som han hertill varit

*) Medföljer i Holländsk afskrift.

haffuer altid varra och bliff[ua] min nådige herre och goda befo-
drare, i des goda och gunstige affection jagh migh befaller. Och
befaller hermed E. N. *etc.* Datum Ambsterdam den 28 October
anno 1628.

E. N. V. T. A.
so lenge jag lever
Conradt v. Falkenberch mp. *)

Rikskanslerens påskrift: Conradt Falkenbergs, præs. den 14 Jan. anno 1629.

8.

Amsterdam den 7 November 1628.

Underrättelser om La Rochelles kapitulation. En Spansk silverflotta tagen
af Holländarne; penningbrist i Spanien; hoppas på afsättning af koppar
därstädes. Ett skepp med ammunition skall afgå till Danzig.

Nådige Herre, E. N. *ehr etc.* Dernegst giefuer jagh E. N.
ödmukeligän till kienna, att for 3 dager kām hitt en Liflender,
benembt Hans Königh, uttur lager fron Rossiell [c: Rochelle] och
berettar, at den Engelsche flotten inte mücke utrettat hafuer,
alldenstundt de oachtsamlichen hafuer kastett fyrverker i sina
egna schep, derigenom den Fransöska flotten blifuet dehm för
mechtig och tag[i]t 6 af de Engelsche schep, at således de andra
motta seij reterera. Endoch, Nädie Herre, her tiender på åtskijllie
sett ähre komna, att Rossiell *ehr* öfuergiefuet på åttschillie
conditioner, so hafuer jagh lickvehll de vissaste tiender af rit-
mester Stärkenbergh idagh fornummet, nemligh at alldenstundt
hu[n]geren hafuer varret så stor hos dhem, det af de 18000, som
der inne hafua varrit, öffuer 12000 ähra dödh blefna, derförre
hafuer de motta giffitt op staden utan conditioner. So hafuer
lickvehl H. Kon. Majjt i Franckrick benådet borgaren[a] till lieff
och goes och latit officerarn[a] marsera uth medh undergevehr och
soldaterna medh hvita kepper; dhe verkior, sām de hafua buggit
till sin defension, mosta de sielfua ruijonera [c: ruina]. H. K.
Majjt hafuer och unt dhem dehras religions exercitia, dock att
reformeratta kyrkian schall varra uttom staden. Dertill scholle de
och på sin onkosten bygga ått konunngen ett konungzlich sita-
della.

*) Af samma datum föreligger en skrifvelse från C. Falkenberch till K.
M:t, med samma innehåll som brefvet till rikskansleren. Hollandica, Riks-
arkivet.

I dagh komma her vissa tiender, att den Vestindischa flotten under Peter Peterson Hein hafuer tag[i]t silfuerflotten frön konungen i Spannigen [!], såm extimerras öfuer 160 tunner gull varra verdh. Och des förutan hafuer for 3 vickor seen her varrit tiender, att konungen i Spannien hadde so stohr trangh åm penningen, att han hafuer presenteratt att sette uth en lantschap till kiöpmen, och hafuer inge penningen der åppå konnett bekomma; jagh förhåppas, at han trenger en enn gångh till Kopperberget. Elliest uthij dessa lantschapper holla de alt still medh kriegs vessendet.

Nådige Herre, jagh förnimmer, att i denna vecken schall lastes och sendes ett schip medh munion till Danssick. Köpmannen, som sende dett, heter Jost Wilemson, deråm jagh hafuer auiserat Jona Borreo; hoppes att han i Sundä[!] letter achta deråppå. Jagh vill E. N. medh min ödmiuka schrifvelse nu inthe lenger bemöda, uthan beder, E. N. vill hedan af såm han hertil varrit hafuer varra och blifua min nådige herre *etc.* Hastigt aff Amsterdam den 7 Nouember anno 1628.

E. N. T. V. A.
Conradt v. Falkenberch mp. *)

*) Af samma datum som brefvet till rikskansleren, 7/11 Nov., föreligger också en skrifvelse från C. F. till K. M:t, bland Hollandica, Riksarkivet. Den är till största delen ordagrant lika lydande, men har äfven följande tillägg:

Aldernådieste Konnung och Herre. Johan von Norpradt, [som haffer va]rriett i sommars hos E. K. Maij:t, haver berettatt mej, att E. [K. Maij:t] nådiest tallatt med honom åm ded Söder-Companie, såm E. K. [Maij:t ville] lätta stifta i Schwerrie, och haver begertt, det jag i under[dånighet] schulle E. K. Maij:t tillkienna geua, att honom vorre til [bjudet af] goda venner över femtietusand rixdaller, såm die villa setta uttie.

Die Fenetleansche kiöpmen, deråm jag i underdånighet E. K. Maij:t i det förra brev åm förmelt haver, hava ennu ingen besched bekommett, forventatt dagligen. Lupelleus åhr kommin till Hagen. Jag haver ijönom andra lättiet hemliegett forfarra efter hans förtagande, men hertill haver han ennu innte taglett seij förre till att kiöpschlag. Aldernådieste Konnung och herre, jag haver och viedarre förfrågatt efter, åmm Staderna i Holland partiecepera med die Trippan uttie denna handlen; så haver jag hertill innte viedarre kunnatt få vetta, uttan att åvanbemelte Staderna stå för storra påstar uttie die Trippanes böckier båda for debietorrer och credietorrer antecknatte och levrera die Trippan allan copparn såm fohrgiuttes uttie giuthussan derras.

9.

Amsterdam den 28 Mars 1629.
8 April

Har mottagit ett rikskanslerens bref af den 28 Jan., men ännu icke fått anordning från Sverige för hans växlar. Begär, att rikskansleren skall egenhändigt påskrifva dessa. Ett kreditivbref afsändt.

Nådige Herre, E. N. ähr *etc.* Dernegst giefuer jagh E. N. ödmukeligän till kienna, att jagh hans gunstige schriuelsse fronn den 28 Januari den 6 Martii bekommit hafuer och fornommit E. N. nådige begiärant. Huadh order anlanger, såsom scholle kommie[!] fronn Svirrie, deräm hafuer jagh intill denne dagenn icke det ringeste ord fornommit*) utan på 20615 rixdaler vexell, som mejj Andreas Svensonn hitschicket hafuer, däm jagh latit acceptera och honom sumbt strax pr vexell till Hamborgh öfuerschrifuet hafuer, och vill det sām på samme vexelen rester medh det förste till Hamborgh remittera, ner jagh allenest få svar, at desse vexelen ähr vell framkommen; jagh hafuer och medh de vexelen så lagt, åt [o: att] peninger, sām först varre förfallen ultimo Maij, kan han nu ultimo Martii bekomme utan H. Kongl. Maijt schade. Jagh vill hoppäs[!], at order äm de peninger, dermedh jagh E. N. vexeler bethale schall, medh det förste öfuergiöres till att underholla crediten. Beder, E. N. vill nådigst late obseruera tieden, ty jagh hafuer her icke för 200 r:d medellen eller credit, alldennstundh Luis de Geer strax i begunnelse min credit vorschwagt hafuer, i det han på 1400 r:dl:r vexell, som han för mina egenna medell mejj hitt remittera scholle, latit falliera. Jagh beder och på det ödmukeligste, om det E. N. inthe fälle beschwerligt, E. N. ville nådeligen på de vexelen, som på mejj drages scholla, sette den minste teken medh sin ägen händh, ty jagh icke vet mejj sett Gert Dir[i]cksonns händh och inthe kenne henne. Jagh befruchter mejj, om dessa mina breve komma i främmande hender, då någon annen kunne drage vexell på mejj uthij Gertt Dir[i]cksons namn. Hvadh creditbref vedhkommer, hafuer jagh E. N. i förra bref den 10 Martii tillschickat**), dess inhalt E. N. af medfylliende copia***) se[e]ndes varda. Ner vexelen komma

*) Hårom skrifver Falkenberch till J. Skytte den 12/23 Mars 1629. Hollandica, Riksarkivet.

**) Detta bref finnes icke i behåll.

***) Kopian föreligger icke.

från E. N., vill jagh dem acceptera och bruke all möglie medell till att underholle crediten.

Vill E. N. medh min ödmiuka schrifuelssse nu inthe lenger bemöda, utan beder E. N. vill hedan af som han hertill varrit hafuer varra och blifua min nådige herre och goda beforderar, till dess goda och gunstige affection jagh tillförsigt hafver, och befaller hermedh E. N. *etc.* Af Amsterdam den ^{28 Martii}_{8 April} anno 1629.

E. N. V. T. A.
Conradt v. Falkenberch mp.

10.

Amsterdam den 5 Maj 1629.

Växeltransaktioner. Hertigen af Oranien belägrar Herzogenbusch. Underättelser från Frankrike. C. F:s fader död; begär tillstånd att resa hem till begrafningen.

Nådige Herre, E. N. ähr *etc.* Dernegst giefuer jagh Eder Nåden ödmiukeligen tillkienna, at jagh den 27 Aprill hafuer bekommit schriuelssse fron cammerern Gert Dir[i]ckson och derhos en vexell på 8600 r:d. lydendes at bethale till Johan Jungeschultz factor, och effter jagh ingen order på denne tieden haddä[!] fåt fron Svirrige, sögte jagh medell att dröge tiedenn, men han var så precis, at han strax velle protestera, seijendes att vexelern hadde sodant lagh, att de inge förnieringh lida kunne; derfor accepterde jagh, och 3 dager dereffter fick jagh order fronn Sverrie på 20615 r:d. ultimo Julio att betalla, af huilken order icke mehr en 12369 r:d. blef accepterat; det öfrige, huilket Abraham Melis hafer dragen i Abraham Werden den siste Julii till at bethala, sende jagh medh protest tillbaker igenn. Beder fördennschuld på det ödmiukeligeste, E. N. ville nådeligen lette obseruera boda summen och tieden, på det crediten blif[ve]r vedh magt, ty her holles stark order medh vexelerns betalning.

Nådige Herre, huadh som nye tiender anlanger, hafuer Princen af Oranien for otto dager seden belagert Hertigenbusch på 3 sie-der, medh 30000 man till fott och 8000 man till hest; de Spansche armada hafuer begiefuet seij till Brabandesche grenssen i den mening, at Princen af Oranien schall komme dit medh sin armada,

menn effter de nu hafer fornummit, at Princen hafuer belegert Hertigenbuschk, ähr de opruckte och marsiera till baker igen.

Ifron Franckrick hafuer men tiender, att monsieur De Rouan [c: Rohan] hafuer schlag[i]t monsieur De Memoransi [c: Montmorency] uthur felt och tagi[t] inn en festingh.

Vill E. N. medh min schriuelsse nu inthe lenger bemöda utan beder *etc.* Hastigtt aff Ambsterdam den 5 Maij st. nouo anno 1629.

P. S.

Nådige Herre, effter jagh hafue[r] luchtet dette brev, hafuer kiöpman betenckt sej och accepteret vexlen, deräm jagh på den ander sieden hafer formelt at jagh schall late protestera. Ehr also nu alle vexeler accepterat, och hoppes jagh, at de bliua i retten tidt betalt. Jagh hafuer och, Nådige Herre, fått schriuelsse, at Gudh den allerrhögeste hafuer kallet min kierre fader ifron denne verlden. Beder for denn schuld ödmukeligen, E. N. vill bevissa äss den gunstighe nåder och forhielpa os, att H. K. M:t vill nådigst förläna min broder och mej, at vij på 4 eller 5 vickor mäg[e] få drage hiem, på det vij vår sallie nu mehr hos Gudh hui-lande faders lick må latte settie i sin villecammer. Jagh beder på det ödmiukeligeste, E. N. ville nådeligen komme os ihogh och varre os behielpligen heruthij. Vij ährre och bliffe E. N. ödmiukeligste och velvillige tiener så lenge vij leffua. E. N. den högste Gudh befallandes.

E. N:s Ö. M. T. A.

Conradt v. Falckenberch.

11. (*Egenhändigt.*)

Amsterdam den 28 Juni 1629.

Holländska köpmän villiga att utrusta örlogsskepp för svensk räkning mot fri handel i Östersjön. Trupper, som värfvats till Svensk tjänst, bejdade i Holland, manskapet pressadt. Belägringen af Herzogenbusch. Pieter Hein fallen. Om en schamplun för laddning af kanoner och muskötter. Upprepar sin anhållan att få resa hem till faderns begrafning. Det engelska Tennkompaniets kontrakt med holländare.

Nådie Herre. Her går en discors iblant die kiöpmennan, såm vel villa, att die seija, äm Keijsern bliver mechtig på schip i

Östersiön, ded Gud vil affvenda, då villa såmlig äff dem stoferra utt orlogschep, såm schulla tiena H. K. Majj:st vâhr alder nådieste Konung och Herre ded enna âhrre fohr intet med sådant vilkiör [3: vilkor], att en sodan kiöpman må negotieerra ded andre âhrre fritt eller på en viss suma tolfrit i Östersiön. Vervning giik i förstona vel fort, men Staderna hava låtiet tage vârra âfieserrare [!] huar die hava kunnatt komma över dâm, nehr die ville passera med sitt folk, såm die hava vervatt anderstedes, och låtiet settia captendran sambt âfieserran fångna och sent soldaterna parfors på die Vestindiesche schep, såmlig til legre. For Hertiegenbusch går dett langsamt till efter den macht och storra exxpens, såm der ehr jortt. Den storra Fichterschantzen ehrro die forbie lupna och hava begunt minerra den lilla skantzen, men minan sprang tillbaka och schlog en 40 man af derras eget folk ihell. Til siös hava die nyliegan schlagis, och haver Pieter Hein tagiet 3 aff die Ostendiesche schip, men i samma drapningen ehr Pieter Hein med et stuckie skuten huvett uttav.

Jag haver, Nådie Herre, för en liten tied sedan sent H. K. Majj. i underdaniehett med Benck[t] Larsân Skytte en schampelun af en ringa inventieon*), såm jag tror schal verra nuttig i feltt och på schep, dermed man hasteliegen med ed dragande kan lada ett eller 2 stuckien i sender och g[i]uta dâm sin retta mått aff krutt, så offta man vill. Man kan och lada 10 muschetter i sender och schiuta dâm af, och 2 personer kunde regerratt alt såm die villa. Jag tror, att ded ehr den samma inventieonen, såm Skotte presenterra H. K. Majj., förgevandes att 10 muschetter schulle med den inventieonen göra så mückie som 100 ellest. Sammalunda haver och en Skotte angevielt sodan inventieon her hoss Printzen aff Orangen. Han haver och tallatt med Marschalken, att han ville föhr en recompentz presenteratt H. K. Majj. vor alder nådieste Konnung och Herre. Men jag fornimer, att bemelte Skytte haver inte förtt ded fram eller lette ded sitt H. K. Majj:t, uttan fått ded ått sin broder, Håckan benemd, till att göma. Jag kan jöra samma inventieon så lieten såm man vil, att en musketter kan hengatt i staden for bandoler på halsen.

Nådie Herre, aldenstund Gud den alsmechtiege haver effter sin gudommelig villia kallatt min sallie kierre vader[!] ijönom den timlie döden fron denna verdan i framledne Martzio, des siell den alsmechtiege evie Gud nådeliegen ville hogschvalla och med alla

*) Häröf handlar Falkenberchs bref till K. M:t af 18/11 April 1629; Hollandica, Riksarkivet.

cristtrogna en freijdeful åpstandelse forlena, och efter nu jag hans sallie lick den yterste tienet schuldig ehr och ingen annan beviesa kan en sãm förjelpa'n til sin huillarum, derförrer beder jag E. Nåde på ded alderödmiuckeligaste, att E. Nåd ville anse våhr legenhet och föhrjelpa min brodder och meij, att vi må på en månades tid begeva åss til Schwerrie til att lätta begrava våhr sallie faders [lik], och så schnartt ded ehr gjortt, ville vie strackst begeve ås igen til vår tienst, diet H. K. Majj. nådiest teckes til att förordna ås. Gud geve, at vie må kunna tiena H. K. Majjt så trolieg och flitig, sãm vie ded ehrra skuldiega och gerna villa. Och kunde, Nädie Herre, sådant sche uttie September månan, eller nehr E. Nåde teckes, ty uttie Jullio fohrhopas jag att alla vexler scholla bliva richt [o: recht?] gottg[j]orda, och die andra peninger fohr spanmållen forfalla inte forn båd kommer fron Russland, huilkett inte scher forn Nofember eller December; då hopas jag med Guss jelp att verre her igen. Jag kunde och dess imellen blieva uttie H. K. Majjt:tz nädie villia åm copparhandlen desto better informeratt.

Jag haver sent til H. K. Majjt: tuå ganger copier uttav den contract, sãm ded Engelsche Tin-Compagnie hava med kiöpmen her i staden*). Jag sier inte, på huad sett sãm H. K. Majjt:tz echada uttie copparhandlen kan bliva afvent, uttan ded moste hollas på samma sett sãm die hollatt, och att ded går uttur en hand, så kan man setta dãm marcknan. Solenge i Lybeck sellias coppar fron Prysen och [från] Schwerrie sendes båda copar och peninger, så kunda die vel jelpa seij, til des die fåt åm ded kiöppe die villa [?].

Vil Edder Nåde med min skrivelse nu inte lengre bemöda, uttan beder på dett alderödmiuckeligaste, E. Nåd ville altid bliva min nodie herre och mina fell aff nåder exkuserra. Befaller hermed E. Nåd etc. Hastigett aff Amsterdam den 28 Juni anno 1629.

E. N. V. Ö. T. A.

så lenge jag lever

Conradt v. Falkenberch mp.

*) Falkenberchs bref till K. M:t af 15/33 April 1629, bland Hollandica, Riksarkivet.

Kan ej remittera af Anders Svensson begärda medel. Har sålt 1200 läster råg i Arkangel på goda villkor. Kopparhandeln står stilla. Hänvisar till bref från D. Falkenberg och Camerarius.

Nådie Herre, E. Nåd ehr etc. Dernest kan jag E. Nåd ödmuckeligan ickie oförmelt låtta, att jag haver bekommielt brev aff Andres Svensån, såm förmeller, att på hånöm ehr 5900 rixdaler vexxel dragin, såm skulle betallas af die 30000 rixdaler, dem Böckman haver låvat at förskaffe; därförre begerrer han, att jag hånöm samma suma pr vexxel herifron och til Hamborch övergor [o: öfvergöra?] schall, och aldenstundt Böckman samma sitt luffte inte kunde fulborda, därförre haver jag schlett inga penningar dertill. Men huad den Ruska handlen vedkommer, deråm haver jag på attchilleliega vegar schriviett Eder Nåd schvar, nämlie att vie have soltt 1200 lester råg att levrera i Archangell och betinget tretio rixdalar per lesten över vracht [!] och riesieco til att bekåmma tre veckur effter såm rågen eller vist be vies vårre hielt kommin att rogen våre der levereratt. Och endå Böckman förmente, att der intte kunde finnas mehr en såm 1000 lester, så haver jag lickvel försolt 1200 lester, på dett att åm någått merra funnes elder kunde bekommas, dett då och måtte komma till H. K. Maij. besta, men ingen vis statt kan göras mehr en oppå 30000 rixdalar, forn man fähr beschked [!] derifrån. Kiöpmennan ehr inte bestått några condiecieoner, meh[r] en åm några schep luppe fåfengtt ditt och dām bleve den uttlåvade rågen inte levereratt, att då skulle dām betallas den unkosten, såm på samma schepans begvrachtande [!] anvent var; ellest skulle die kiöpmännan göra al unkostnan och levrera til H. K. Maij. behov 30 rixdalar per lesten fina penningar.

Copparhandlen ståhr, Nådie Herre, nu als jünger stilla. Her kommer så mückie penningar båda från Sverrie och Prysen, så och koppar från Vestervick och Hamborch, att die inte begerra att kiöpa aff H. K. Maij. coppar. Jag förnimmer, att några kiöpmen herifron holda siena tienere expres liggandes i Elbingen, såm vaxla åp copparpenningen och senda dām hielt över, dem die sedan föhrgiutta til stuckien och anna[n] nötorfft.

Nådie Herre, huad ellest her föhrfaller båda med krigesvesende så och med vervninggan, såm Marschalken haver förrettatt, dermed vil jag Edder Nåde inte bemöda, aldenstund jag vett. att

båda Marskalcken och Camrarius E. Nåd grundlie deråm tillschriwandes varda, på dett jag E. Nâdes högdyrbara tied med min långa skrivelse ickie må fördröija och förhindra; ödmiuckeligan bediandes, att E. N. ville hedan aff altid bliva *etc.* Hastiegett aff Gryningen den 26 Jullie.

E. N. V. T. A.

Conradt v. Falkenberch mp.

13.

Amsterdam den 5 September 1629.

Skall enligt en rikskanslerens skrifvelse af 8 Juli acceptera ankommande växlar. Svårigheter med P. Trips räkning. Rågen sjunker; kopparen osäljbar, emedan en mängd kopparpenningar införes. Om uppgörelse med Trip; hoppas kunna skaffa penningar på bättre villkor annorstädes. Begär tillstånd att resa från Holland samt anvisning om underhåll. En leverans af krut. Underrättelser från Herzogenbusch.

Nâdie Herre, E. Nåd ehr *etc.* E. Nâdz brev aff den 8 Julie ehr mej den 29 Agustie tilhanda kommin, och tackar E. Nåd på dett ödmiuckeligast, at E. N. mej åm vexlarran avieserar och åm proviesieon dertill förtröster. Vil E. Nâdes befallning med al flit efterkomma och vexlerran så schnartt die komma axzepterra, ickie tvivlande, att jo proviesieon dertill innan betaldagen komma må. E. Nod ved, horo presies kiöpmen hollatt med axcepterate veselbrev, sunderlig uttie denna staden. Om die 3000 rixdal:r, såm Wegwieser ordonera ått Marschalken, ehr ennu ingen order kommin; fron Rusland haver jag och ennu inga schvar bekomiett, huro der tilståhr. Lopetz, som forretter H. K. Majj. i Frankrikes sacker her, ehr for 3 dagar sedan hiett kommin, men han tallar ennu inte åm den handeln han tilförnde angeviett haver; man vill ickie helder biuda honom an. Han skaffar die 2 skep sin kos, som her bugda och så lenge legatt hava, och spor allenast efter perler och dieamantter; annatt haver han seij ennu inte förretagiett.

Nâdie Herre, af Petter Trip haver jag efter Gert Diericksons brev, såm han efter H. K. Majj. befallning haver skriviett mej till, fordratt beves och besked på hans seltzamma reckning, men han beger forst til att sie en fullmacht, såm H. K. Majj. mej geviett haver, det til att fordra han söker till att draga tieden,

i den förhåpningen, att ded må bliva derved. Jag haver fått be-
vies, att der han setter i sin reckning, att han haver betalt i
Agustie, ded haver han inte betaltt förn i Januarie. Jag finner
och, Nädie Herre, att die brev, såm jag haver skriviett åm denna
handeln til Sverrie, deraff ehrra copier senda hielt til Petter Trip;
derforre faller ded schverlie nogott til att uttretta. Jag haver
ingen skriviett til uttan H. K. Maij. och her Johan Skütte. Trip
viste 14 dagar for, horro H. K. Maij. ville latta handla med den
Ruska rågen, forn jag fick vettatt.

Rogen, Nädie Herre, ehr mechtig affschlagin: han haver
gulliett 200 gg., nu geller'n 145 och 150 goltgulden. Coppar kan
man inte sellia ett m^å, ej heller ehr der sportt effter i långan
tied. Her kommer tocken mückienhett aff copparpenninger, att
die kunna inte fohrsellias alla; die hava gulliett 50 fl. och 49 fl.,
nu geller centnern 48 gulden. Jag haver spanatt effter, so seijes
meij, att ded sker med H. K. Maij. consentt. Jag sier inga me-
dell, att denna handlen kan lenda til H. K. Maij. gangn, med
minder ded går uttur en hand och regeras noga, nehr såm det
Tin-companiett den Svenska copparn kan lickvell setta dām marck-
nan. Hadde ickie die många penningen komnia [o: kommit], så had[e]
vie vel solt copparn till 55 och 66 rixdaler. Gud geve, Nädie
Herre, att jag fing[e] komma til Eder Nåd på en dag eller tu att
talla åm denna handeln. Åm H. K. Maij. inte vill, att gamla
Tripan skal beholla copparn lengre, så moste sendas ennu så
mückien coppar hielt, såm gör fullest förh die 86444 gulden, såm
han haver forstreckt mer en såm han haver à 44 rixdal:r och à
55 rixdal:r coppar förre, så och for detta åhrs intres, och måste
sådant ske förn termin ehr förlupen, at vapnan skolla betallas, på
dett han ickie slår den summan och an på copparn. Han måste
och seijas effter contracten 6 månar tilförnde till deråm; vil för
den skuld inte lenge drögas dermed, åm ded H. K. Maij. behager.
Nehr så ehr skett, vett jag noch til at bekomma penningar på
bette condicieonder och för mindre intres.

Nädie Herre, jag beder på dett alder ödmiuckeligast, E. N.
ville komma mej ihog och forjelpa mej, att nehr ded ehr richtig
jortt åm desa vexler och die 30000 rixdal:r, såm ennu förventas,
att jag må på en lietend [tid] bliva förlåvatt her ifron. Beder
och, att Eder Nåd ville nådiest ordonera, huaraff jag må hava
mitt underhold, ty jag sedan den 17 Juni ingenting haftt att
tillgå, och ehr her på en obekiend ortt. Die fro [o: få?] bekiende her
erra, nemlig die Trippanne, derras vendskap må jach ej söckia

och eller ny[u]ta. Min tröst stähr allena til Gud, til H. K. Maij. och till Edder Nåd. Beder på ded alder ödmiuckeligast, E. Nåd ville min skrivels[e] til ded besta optaga och tyd[a].

Nädie Herre, die 6 lester körnkrutt, såm die h. o. v. bårne herrer Rix Råd hava bestelt hoss Peter Jacobsån van Osanen, der på ford[r]ar jag nu. Kiöpmennan ehrra vill [ɔ: väl] villiga til att förskaffatt, men jag haver ennu ingen consent fått uttav Staderna, att ded må förras utt.

För Hertigenbusch ehr för 2 dagar sedan ennu inte varriet; geller Rirettowergraffan. Fienden haver förlåtiæt Amorsfortt, men han liger ennu i Felau [ɔ: Veluwe]*). Jag vil E. Nådes tied med merra åmstendiehetter inte förhindra, aldenstundt jag vett, att E. Nåd uttav Marschalcken och Camrarie skrivelse noghsambt åm alla nya tiender berettatt. Befaller mej altied uttie E. ådes gunstistie afeksieon, och befaller *etc.* Hastigett aff Amsterdam den 5 September anno 1629.

E. N. v. o. ö. T. a.
so leng jag lever
Conradt v. Falkenberch.

*) Ett bref af 3.^{is} Sept. 1629 är för öfrigt ordagrannt lika med det af 6 Sept., men har i st. f. stycket: »För Hertigenbusch i Felau» följande underrättelser:

. Huad såm nia tiender vedkommer, så haver die uttie Hertigenbusch begundt fohr 3 dagar sedan att parlamentera med Hans Printzelle Exxelentzi, och ventes nu buar tiema schvar, horo det ehr affuplen. Uttur Itallien haver man tiender, att Fenecieandran lätta starckt verva, och ventes vist en Keijzersche armado diett til Itallien. Fron Constantienopell skrives för vist — jag haver schelv lest brevett —, att den Tatarsche Konungen, såm Turkiesche keijsern nu senast haver satt in, haver schlagiet den konungens armado, såm der haver varriett för schlett och grant och jagatt dām uttur lande, och strackst derefter haver han lättlett fordra alt kri[g]sfolk i Tartaren åp, att die skulla ruckia op med honom imott Pollacken, dertil och Turken jelper honom. Fron Keijserns hāv skrives, att Keijsern schelv stuckier [ɔ: styrker] til, att freden skal göras i Pryslen.

14.

Amsterdam den 17 September 1629.

Mindre råg än som beräknats inköpt i Ryssland och priset högre. Væxellinnehafvare kräfvat betalning. Rykten att Tatarkanen skall infalla i Polen. Herzogenbusch har dagtingat. Generalstaterna förbindra utförsel af krut; sådant skall i stället uppköpas i Hamburg.

Nädie Herre, E. Nåd ehr *etc.* Dernest gever jag E. Nåd ödmuckliggan tilkienna, att jag haver fått brev aff Johan Boeckman uttur Muskovieen, deraff jag sender E. Nåd en copia*), aff hvilken copia E. Nåd se[e]ndes varder, att der fins inte mer en såm 600 lester rog til H. K. Majj. behov, och ehr samma rog inkiöfft 30 pr cento dyrerre, en såm forord[n]at var, ty Böckman gav an, att lesten kostade 25 rixdal:r och eij mera. Så haver och Antoine Monier tagiett oppå samma handel 925 rubels, som uttie Muskau måste bliva af denna handeln betalt. Die såm hava vexlan til mejj, fordra nu fast hårdarre på sin betalning, sedan die aff Carl de Mullains facktor hava fornumiet dessa tienderen, såm die hava jortt, för huar vill varre först betalt, men jag kan inte aff die peningan bliva mechtig, förn rågen kommer. Ett skep med 100 lestar ehr arieveratt, men kiöpmennen fordrar och betalning för vrachtt och unkostnatt, såm ehr gangin på die skep såm fäfentt [o: fäfängt] ehr senda diett. Jag vil stå imott så mückie mögliegett ehr, sparra och salverra peningan til H. K. Majj. besta effter al min yterste formögenhet.

Die tiender att den konningen såm den Turkiske keijsern nu senaste haver satt in i Tattarrien, villa falla in i Pälland**), continuerra fron deversa platzar. Hertigenbusch ehr lävreratt Hans Printzie Exxellentz i forgår över, och ehr ded Spanasche folck marscheratt utt, 400 ryter, 1100 helbrigda soldatter til fott, 500 siucka och sargadda, och dertil alla borgarre, såm hava låtied brucka sej för soldatter, med sin ful gäver [o: gevär]. Provieant hava die hafft nocksam, men dām haver trutiet krutt. Condiceionderan[!] ehr ennu inte hielt komna, die venttas i morron; so vil jag med nesta båd senda dām E. N. till. Vill E. N. nu inte

*) Koplan af detta bref, som är dateradt Arkangel den 16 Juli 1629, föreligger.

**) Jfr brefvet af 13 Sept., ofvan sid. 571, not.

lengre bemöda, uttan [b]eder *etc.* Hastigett aff Amsterdam den 17 September anno 1629.

E. N.

V. T. A.

Conradt v. Faleknberch mp.

Nädie Herre, ded krutte, som die velborne herrer Rix-Råd hava bestelt att Petter Jacopsån van Osanen skulle skaffa til Prysen, deråm haver man söcht höss Staderna tilstånd til att föratt utt, men die hava ingalunda villa tilstediea dett; derfor haver Petter Jacopsåns facttor forskafatt 3500 rixdal:r, dermed Andres Svensån i Hamborch må der kiöpatt och skaffatt fram effter E. N. order.

15.

Amsterdam den 9 Oktober 1629*).

Närmare om Ryska spannmålshandeln (jfr N:o 14): misstänker, att råg utskepats från Ryssland af andra på konungens privilegium, men kan ej utverka kvarstad på den. Kopparhandeln står stilla. En växel på Anders Svensson endast delvis betald på grund af brist på medel. Erinar om förestående utbetalningar. Elias Trip fordrar mera koppar.

Nädige Herre, E. N:de är *etc.* Dernest kan jag E. N:de icke oförmålt låta, att Johan Bökman är hijd kommen ifrån Muskovien och beretter, att när han kom dijd, så fan han föga meer än som 300 läster rogh vara inköpt till H. K. M:t vår allernädigste Konung och Herres behoff; säger och, att Gubernatoren i Archangell hafver tillstادت alla till att köpa op och föra utt rogh ifrån Archangell, så att derigenom skall bådhe prijsen vara stegradt och af Engelsche, Hollender, Danske och flere så vare opköpt, att man der ingen rog meer till H. K. M:s behoff kan bekomma. Åhr alltså ifrån Archangell skepedt afsegldt och mest här arriberat 540 lester rogh, säger och, att han hoppas att den köpmanen, benempd Carll de Mullen, som med oss handladt hafver, skall ennu bekomma ved pass 300 lester, dem han skulle köpa af andra, som det opköpt hafva och gáfve 30 richzd:r för lesten i steden ded tillförn de 25 r:dr gullitt hafver. Doch kan han intedt veeta förvist, om han dhe 200 läster bekommer eller intedt. Åhr alltså

*) Föreligger i kopia.

detta ett stortt afslagh på vår förmeente summa, der i stadhen för 1200 lester rogh, dem jagh effter H. K. M:s breff köpmannen lofvadt och soldt hafver, icke meera än 600 eller 800 lester kan bekommas. Ville fördenskuldh gierna önskadtt, att migh vore tillskrifvitt, huru mycken rogh der var inkiöpt, eller huru myckedt de inköparen hafva förobligerat sigh att lefverera till H. K. M:s behoff. H. K. M:s breff lyder om 1200 lester, och Boeckman beretter om 300 lester, som der man var tillredz, när han nu senast kom dijdtlöpande. Köpmannen prætendera endå frachdt för skepedt [!] som fåfengdt ähr dijdtlupna; och aldenstund jag nu intedt kan få veeta, huru myckedt på H. K. M:s friheet blifver utfördt, derföre fruchtar jagh, att dee enlistige bedrägerij-köpmän under denna skuggan speela sin proufijt med H. K. M:s skada. Ty här äre 3 skep föhr H. K. M:s rekning ankomna, och derhoos fyra, som de föregefva andra tillkomma. Och alldenstund jag förmerker, att Carll de Mullen hafuer soltt och uttskepadt sompt af denna rogen och utan tvifvell på H. K. M:s friheedt, och dee villia intedt vara H. K. M:tt till villia, deraf säijandes att ded ähr intedt på H. K. M:s nampn utfördt, derföre hafver jag varitt till och veladt låtha arrestera allan rogen, som kommer från Muskovien, till des dhe bevisa, på hvars friheet ded är utfördt. Dertill är mig svaradt, att jag då ock skulle blifva i arrest och stella borgen för all den skade af detta kunde förorsakes. Och aldenstund rogen lätteligen kunde förderfvas uthi skepen och sådant sedan moste betalas, derföre hafver jagh och most latedt sådant stå ann, och veet nu intedt, på hvad sätt jag best må komma under deras grund, effter ded de Mullein, som ligger i Muskowien, råder nu skrifva så myckedt han vill att vara på H. K. M:s friheett utfördt. Jagh vill vidare taga Marschallkens och her Cammerari råd hertill och sedan göra dertill dett bästa jagh kan. Antoni Monier hafver och tagedt opå samma rogh 925 rubels, hvillke sampt med des vexell och interesse blifver migh parforss nu här afkortadt.

Kopparhandelen är allstinges stilla; der spörs nu intedt effter, medan der kommer så grufveligen mycken peningar hijt utt, och gälla 48 fl:r centenern. Ded seges, att i den staden de förtulla 100 d:r, föres vell 3 eller 400 utt. Huru mycked här kommer med hvart skep, dedt är migh omöijelig till att få veeta.

Nådige Herre, på E. N:des vexell, som är dragen till Anders Svensson om de 5900 r:dr, derpå hafver jag betallt 2356 r:dr. Hårtill hafver jag inted meera haft, ty jag hafver most betala dem parfors, som ingalunda veeladt bida lengre, så och gifvett dem andre

någott hvar, på dett de motte bida, till des order tillfyllest komma. Jagh vill af dedt allerförsta jag får betala ded som resterer på E. N:des vechsell. Beder ödmiukeligen, att der må och kommes ihogh dhe 925 rubel, som Monier hafver tagedt op, sammelunda dhe 3000 r:dr, som Weiwitzer hafver dragedt opå, sampt dedt som nu mehr ähr dragidt opå än som rogen kan bedraga sigh till, på dett crediten må blifva behålden.

Ellies [o: Elias] Trip är någodt ovilligh att den kopparen in-
tedt blifver sendt hijdt utt, som honom uthi den senare contrach-
ten lofvadt ähr; seger och, alldenstundh denna hallfva åhrs in-
teresse kommer dertill, vill dertill någett meer än för behöffves;
säger, om dett med honom blifver richtighet hollden, vill han
vara deste villigare, när man hafver honom vidare behoff. Jag
beder E. N:de på ded ödmiukeligaste om nådigdt svar bådhe på
detta och ded jag i mine förre breff ombeditt hafver. Vill E.
N:de *etc.* Hast. af Amsterdam den 9 Octob. anno 1629.

E. N:des V. T. A.
Conradt Fallkenberg.

16. Amsterdam den 9 Oktober 1629*).

Bref från rikskansleren af den 28 Aug. ankommet; försvarar sig emot därl
framställda beskyllningar att hafva afvisat växelbref; har endast brukat
betinga sig frist vid accepteringen.

Nådige Herre, E. N:des breff af dhen 28 Augusti ähr migh
rätt nu på timan kommen tillhanda, deraf jagh ogera förnummitt,
att jagh af mina missgynnare ähr hoos E. N:de angifvin, likasom
jag skulle misströsta dem som hafve haft vechselbrefven till migh.
Beder fördenskuld ödmiukeligen, E. N:de ville nådeligen låtha
förmela migh, hvillke sigh deröfver besväradt hafve, så vill jagh
med Gudz hielp med deres egna factorer bevisa, att sådandt ähr
deres egen dicht och emaggenation och icke mine ord, ty om
jagh misströstadhe dem, så lade jag dem fast mehr på migh, så
att dhe trodde hvarken migh eller min acceptation uthan genast
protesterade vexlerne och sende dem tillbaker igen. Ded vore in-

*) Förellgger i kopia.

ted medell tili att komma dem till at hafva tolamodh dermed, uthan ded vore ett medell dertill att de vore destó presiesare på sin betaling. I sanning, Nådige Herre, är ded af mig intedt skedt. E. N:de varder nådigst väl considererandes, hvar af denna emmagenerationen sigh förorsaker och hvarföhere E. N:de sådant ähr berättadt. Nådige Herre, vedh acceptationen hafver jag väl buditt till att betinga någon liten tijdh för interesse, föregifvandhes, att endå jagh hadhe bekommit breff och viss beskeed, att provisionen var till en useenlig stoor summa aff skipen och ventes dageligen hijdt, så kunde man dock likvell intedt veetta, huru Gudh väder och vind ville foga dem; begärte fördenskuld, att om så vore, dedt dem förr ähr sagdt någon hinder förefölle, de då på falledagen inted ville stå för presies på sin vechsel-rätt, utan unna migh någon liten tijdh, derföre jagh dem då med ett billigt interesse tacksamlig contentera ville, som jag också hafver giordt dem som sålunda hafve effterlåtedt till att acceptera vechselen och öfver sin tijdh ventadt hafva. Detta hafver iag, Nådige Herre, most förordne hoos acceptationen, på dedt migh icke oftare motte biudas ded Dijrick Heselsson och Hindrich Justus factor bödh migh, nembligen strax vechselen var förfallen, hadhe iag endå inga peningar bekommet af Tripp och Werden, som jag i de förre brefven skrivitt hafver, så ville han strax protestera afbetalningen, och sadhe derhoos, effter protesten var giord, skulle jag icke gå från honom, förr jag hadhe betallt honom eller steldt honom borgen. Motte så den gamla Trippen blifva borgen för samme vexell. Jagh beder på ded allerödmiukeligaste, E. N:de ville alltidh blifva min nådige herre och icke troo sådane anbringare. E. N:de varder med Gudz nådige hielp finnandhes ved endan, att jag med all flijt hafver söckt till att underholla och förmeera crediten och icke till att förringa'n, som dee föregefvat. Alla vexslar, som af E. N:de eller Gerdtt Dirichsson ähre hijdt dragne, dem hafver jagh accepterat. Vill och frambeles dem och alla andra, som effter E. N:des befallning drages till migh, acceptera. Jagh beder E. N:de ville låta underrätta migh, huru jag skall förholla migh med dem, som från Stockholm, från Sundedt, från Hamborg och elliast drages på migh. Jag vill Eders N:de intedt lengre bemöda, uthan befaller E. N:de *etc.* Hastigdt af Amsterdam den 9 Oktober anno 1629.

E. N:des V. T. A.
Conradt Falkenberg.

17.

Amsterdam den 9 Januari 1630.

Har betalt ankomna växlar och aflämnat utanordnade värfningspenningar. Svårigheter vid Ryska spannmålshandeln; processer. Förklaring öfver dröjsmål med en del växlar. Kopparhandeln går dåligt; den bör läggas under en enda person; nu säljes koppar från flere håll. Fredsunderhandlingar. Nya växlar ankomna; stämma icke med Gerdt Dirichssons balansräkning.

Nädie Herre, E. Nåd ehr *etc.* Dernest gever jag E. Nåd ödmuckeligan tilkienna, att alla vexxellbrevan, såm hertill på mejj draggna och ankåmna ehrra, die ehrra alle betaltta, sammalunda och die fem tussand niohundrade rixdaler, såm E. Nåd til verffpenningar fohrordoneratt haver, ehrra och erlagda; deraff ehr effter Johannes Feggereusses schrivelße til översten Daniell Mackey 500 reixdaler ehrlagda och till Andress Suvensson 5400 betaltta uttie deverssa påstor, altså fast såm jag haver kunnat bekomma penningar. Jag haver, Nädie Herre, intte blieviett die penningar aff den Rüsche handeln mechtig, förn såmbt i Nouember och mest uttie ultimo December. Jag haver formerkatt och befunniett, att die dälde och schloge under såmbt aff den roggen, såm die på Hanss K. M. frihett hade förtt utt, derförr måtte jag gå til retta med dām och fick så imedlertied intte utt penningen, förn jag hadde vunniet processen; doch credietorenn ehrra alla vell förnögda, då den såm haver ventt någāt över sin tied der haver fått intress derförr, såm der på fordratt hava. Samma Moskowische handell haver dragitt 26805 rixdaler, och bliver uttie Moskovien flitieggett derom ransakatt, så håpas jag, att ded skal draga en en gång so mückett. Her ehrra ennu några vexlar tilbackkar, såm jag haver beskedd åm, såm kāmma skulla, af huilcke en i dag ehr ankommin til Andress Strångg åm 1356 ²⁹/45 r:dr, huilken jag stracks axcepteratt och i rettan tie[d] schal betallas. Kunde jag få ennu flera tussand rixdaller, så kunde jag dām alla, såm jag vett aff, richtieggett betala och mechtieggett promoerra credieten därmed, såm nu, Gud ske låv, dagligan förökass.

Nädie Herre, jag haver aff E. Nådess skrivelße, ded jag bekom i höstas, fohrnumiet, att E. Nåd var berettatt, ded jag skulle misströsta dām, såm hadde vexxellar på mejj *). Ded ehr, såm

*) Jfr N:o 16.

Gud vett, aff mej intte sked. E. Nåd varder nådiest befinnande, ad [o: att] den sām sådant berettat haver haver anting[en] jord ded aff hatt eller aff sin egen inbilding, ty jag vett ingenting licht dertil, sām skulle verre skett. Men ded ehr sambt [o: sannt], att jag ved axceptacieonnen haver stundum betingatt nogo[n] lieten tied lengre, en sām sichte[n] leyde [o: lydde], och sådant med derras egen consent fohr en billich intres, ty vexlerna kommo över uttie Aprill och Mayo. och penningan fohrfulle först ultimo Julie, och båda Trip och Werden vegrade sej til att betalla, for sām die hadde avisso att kapparn var leverratt dām i Schverrie, och betaltes först med ded siesta Agustie; derförre måtte jag betinga nogo[n] lieten tied. Beder for den skuld på ded alder ödmiuckliegeste, att E. Nåd ville ickie taga misshog til mej och ickie tro, ded jag sālunda skulla fohrschwaga credieten. Gud ehr mitt vettne, att jag haver anvent al möglig flitt til att fohröckia credieten, och haver til den enda intte allenast underhålliett min reckning i bancko uttan och bruckatt al ander möglie mittel dermed att latta sie, att mej aldri haver truetitt uttan altied hafft övrie penningar.

Copparhandlen, Nådie Herre, går ded mechtig schlett med aff, ty her ehrra i åhr så grevlig mückien coppar-penningar komna boda fron Schverrie, Pryssen, Liffland, att ded fuller alla verck och ortar åp, att ingen annan coppar kan sellias. Die hava kiöfft centnern fohr 48 och 49 och 50 gulden. Jag kan intte sie annatt, uttan att denna handlen lender till H. K. M. storra merckielie skadan, med mindre ded stelles på en annan fott, nemlig att ded måga uttur enn hand. Her komer allahanda copper från Lybeck och Hamborch; jag vett inte, huro han kommer diett. Jag aresterade her en hop råcopper ved vågan, tenkiandess att han var stullienutt fron Gevell[o: Gefle]; so berettas, att Ferdienanduss Fijst hadde sent'en hiet från Hamborch. Den copparn, sām de vitte gör[a] i Schmålant, den villa die helder hava en sām den aff gamla Berge til messingesbruckan.

Her trackterass starck åm trevess [o: trève] eller fred på några åhr; Gud lätte dām ded besluta, sām vårt federnesland och våhr alder nådieste Konnung nuttiegett ehr.

Jag vil E. Nåd med min skrievselse nu intte lengre bemöda, uttan beder, att E. Nåd ville hedan aff såsām han hertill varriett haver altied verra och bliva min nådie herre *etc.* Hahstiegett aff Amsterdam den 9 Januarii anno 1630.

E. N. V. T. A.

Nädie Herre. Effter sām jag hadde endatt detta breve, så kām E. Nädess vexxellan på et tussand en och nitio $\frac{7}{8}$ rixdaler, sām skulla betallas till Albrecht Jassānn, hvilcket på ferfaltagan och skal sche i al. Och gever E. Nād ödmiuckeligian til kienna, att Jerd Diericksson haver sent mejj en ballantz på al dām, som hava levereratt salt och sil; der stāhr dennas namn och summa inte på, derimott ehrra 3 andra, sām stā der āppā, som ennu inte ehrra ankāmna. Jag beder, E. Nād vil inte fohrtencckia mejj, att jag detta skriver; ded sker på det E. Nād kamrerar mā havatt til effterrettelse. Jag bliver altied E. Nād villie tienere så lenge jag lever.

Conradt v. Falkenberch mp.

18. (*Egenhändigt*)

Amsterdam den 26 Januari 1630.

Hänvisar till ett rikskanslerens bref af sista Nov. 1629. Har betalt ankomna växlar, de första med någon respit. Sänder balansräkning öfver omhänderhafda medel. Ryska spannmålshandeln ger, i följd af dryga omkostnader, mindre än som beräknats. Har remitterat penningar öfver Hamburg, sänder växlar. Af koppar endast 100 S^g sålda. Bifogar prisuppgift för öfriga varor.

Nädie Herre, E. Nād ehr *etc.* E. Nād gever jag dernest på ded ödmiuckeligste tilkienna, att jag E. Nād brev aff den siesta Nofemb., dateratt i Elbingen, den 16 Januarie her i Amsterdam bekommitt haver och E. Nād villia deraff fohrnumit, dereffter jag mejj och med al flitt retta vill.

Först ām die vexler, sām i fior ehrra dragna hiett, dieh [!] erra alla betalta, så många sām for 1 Januarie anno 1630 ankomna ehrra, men sedan ehrra 2 aff E. Nādes vexler ankomna, en fohr Anders Strång, denna stāhr med på den ballantzen, sallie Gerd Diericksān haver sent mejj, den andra fohr Albert Janson, den stāhr inte med på samma ballantze, doch vil jag honām, ām Gud vill, på förfalledagen betalla. Her holdes ded fohr mückie presies med vexxeller; ām en råckar protesterra elder beschverra seij over vexler, så stohr credieten i farra, sām nu Gud sche låv börrier florrera. Hos die förre vexlar haver jag stundum förordad ved axceptatieonen någa lieten tied fohr billig intres, på ded die på föhrfalledagen inte hadde til at beschverra seij; beder ödmiucke-

liegan, E. Nåd ville det til det besta uttiede [o: uttyda], effter jag fohrmente, att jag skulle jöra vell deruttie, effter die fohr vexlan fulle 6 veckur och 2 månar, fohrn jag blev peningan mechtig. Doch ehro die, Gud sche lāv, hertill alla vel contanterrette [o: contenterade], och såmlig med en billig intres vell fohrnöijda, huilket temlig promoverar credieten*).

Staten aff H. K. Majj. peninger, såm till mejj ehrra remitteratte, varder E. Nåd aff medföllande lilla reckning**) se[e]ndes, så åm jag kunde bekåmma 9000 r:dal:r ved pas till, så kunde jag betalla alla aff med så många, såm jag intill denna dagen vett aff, undantagandes schipes vrachten, såm förde die 3 regementer soldater över.

Viedarre fohrnimmer jag och aff E. N:s schrievelse, att E. Nåd ehr i den meningen, att den Rusche handlen skulle dragitt 30000 r:dr, huilkett ded intte jortt haver, uttan allenaste 26805 r:dr. Deraff ehr fohr Moniers unkosten och sedan fohr attsillelie [o: åtskillig] tull, fohreringar och andra unkosten 2789 r:dr först affkortatte, forn jag några penningar kunde bekomma; jag måtte och gå her till rette med Mulleins facktor, innan jag kunde få peningar aff dām. Die facktorer, såm Moniehr haver ordoneratt i Russlant, ded ehr en hop med schielmer, som klarliegan synes af al derras ackter.

Om die 23000 r:dr haver jag vel, Nådie Herre, fott [!] besched, men der fellas så mückie, såm fohrbemelt ehr, innan suman ehr full; och vil jag med al flitt verve der uttām att remitterra Eder Nåd, so fast jag kan, och ått Prysen så långtt penningan reckia. Och aldenstund her ehrra många, såm villa geva peninger her och taga igen i Pryssen, so finnes her ingen god legenhett så schnartt till att få peningen över. Derforre haver jag remittierett aff dessa peninger, fohruttan die såm Anders Schvensån schal hava, åt her Sten Bielken til Hamborch til Anders Schvensån 8000 r:dr, dem han hastiggett varder görandes över til Edder Nåd, och jag tilsender Edder Nåd med detta bådett effterfolliande vexler. Effter jag ingen legenhett kunde finna til att få der rixdaller in specie, effter ded intte ehr her vexxels gebruck, såm Edder Nåd aff kiöpmen varder fohrnimandes, haver jag betingatt så många grosieer, att jag tror vist, att der lickvel ingen skada skall verra ved, nemlie fohr 6 Hollansche jölden 220 och 221: först en vexxel aff

*) Jfr N:o 16, ofvan sid. 576.

**) Denna räkning finnes icke i behåll.

Dirrick Hainkiep à 417 & flams, huar àm 220 grossier, af Jesper van Tungerlo 91 pund flams adderton schillinger flams och fierre grossier, huar till 221^{1/2} grossie, en aff Abraham Kran till Lubert van Krunckhorst 400 & flams, huar till 221^{1/2} gross. Mera haver jag denna gången intte kunnatt bekomma, uttan vil sie att jag med neste bådett gör mehr över, så fast jag kan komma til att jöra vexler.

Copparren, Nädie Herre, ehr schlett ingen afftreck uttie, effter såm alla orter ehrra opfulta med copparpningen; so haver man och her stort håp, att mückien Ungriech coppar skal komma från Dantzick, att altså fast ingen ehr, såm spør effter copparn. I detta hella årre ehr intte mehr en såm ved pas 100 sch& råcoppar solda. Uttie hvad pris die andra varrer, serdelles die Pry-siesche, ehrra, varder E. Nåd aff medfolliand[e] corant se[e]ndes, so och aff den lilla sedelen isunderhett, såm hermed follier*).

Med nesta både vil jag E. N. viedare med min ringa skriveelse bemöda och fohrmella, huad jag finner nodiegett verra til effter E. Nådes beger. Och vil hermed hava E. Nåd sambt E. Nådes kierre gemahell *etc.* Hastigett aff Amsterdam den 26 Januarie anno 1630.

E. N. V. T. A.

Conradt v. Falkenberch mp.

Rikskanslerens påskrift: Præsent. i Elbingen den 14te Feb. anno 1630.

19.

Amsterdam den 23 Februari 1630.

M. Wewitzer har icke gjort tillfredsställande anordning till de 23000 riksdaler, som skulle remitteras till rikskansleren, och Anders Svensson drar större växlar än honom medgifvits, hvarföre endast ett mindre belopp kan sändas. Nödgas betala P. Trip en procent på växlar till Preussen. Befarar, att Ungersk koppar skall föras från Danzig, innan Svenska fartyg hinna komma och upptaga tullen.

Nädie Herre, E. Nådhr ehr *etc.* Dernest jever jag E. Nåd på ded ödmiucklieste tilkienna, an [3: att] endå Martten Wegwiser haver skriviet mejj til, att til E. Nåd skulle remitterras 23000

*) Hvarken kuranten eller sedeln är i behåll.

reichsd:lr., so haver han lichvel intte fohrscaffatt mejj medel till att få dām, uttan ordonerratt til åpbörd och uttgüfft [!], sām E:s Nåd aff die medfolliande copier aff hanns brev so och ded kortta föhrschlag nådiest se[e]ndes varder*). Och endå Andreas Svenson försttt intte var ordonerat mehr en sām 14000 reichsd:lr, så haver han lickvel dragiet på mejj til 20000 reichsd:lr, dem jag alreda betalt haver. Nu haver åtter Wegweisser geviet honom order på nütt, så drager han ennu, sedan alla peninger ehrra sin kos, ennu 7466 reichsd:lr 28 st. på mejj; en ordonerrar dito Andres Svenson mejj till att betalla 5000 reichsd:lr., huilkett jag haver accept[at], endå jag honām tilförnde tilskreviet haver, att jag intte haver till att betalla med. Och aldenstundt aff dessa copier vel synnes, att han die sennare 14000 reichsd:lr intte behöver förn uttie Martio, jag vett föhrdenskuld intte, huarförre han drager aff den 23 Januarie på 8 tager sicht. Jag res [o: räds] att ded fohrderver vår crediet, sām hertil temlig got varriet haver, ty Marschalcken och jag hava jortt al möglik flit til at præsvederra [o: persvadera] den kiöpmannen, att han ville taga intress fohr en månades tied elder någott, men han ville ingalunda jöratt. Jag res [o: räds] föhr den skuld, att so schnart die 8 dager ehrrå åm, att han då protesterar, och åm ded sker, så ehr ded beges vår crediet skadeligett, boda hanns sām dragiet haver och min sām accepterat haver. Beder förden-skuld ö[d]m[j]uekieliegen, att E. Nådie Herr vil icke taga mishag til mejj fohr denna orichtieheten skuld, ty detta förbemelte ehr, Nådie Herre, orsackan dertil, att E. N. ickie for [o: får] til fullest die 23000 reichsd:lr, uttan allenast 8681 ³/₅ reichsd:lr, huilke E. Nåd med sådana vexler överjorda ehrra, sām på inlagda rechnung antecknat ehr**). Her haver i denna tieden inga vixel varriet til att bekomma på Prüssen, ty alla villa nu hava peninger diet imot vårren; derforre haver jag intte kunnatt få jörra vixel med H. Königl. Maj:tt profijt, uttan jag måtte geva Pieter Trip, på ded E. Nåd ens skulle få richsdaller in specie, en procento til avantasie, och fast åm jag hadde villatt ventat effter bettere legenhet, så såg jag, att det intte kunde ske, effter vexxel steg huar dag åp dem til skada, sām peningan vil hava diet. Huad E. N. nu teckes att jöra åm die 6000 reichsd:lr, sām Andreas Svenson haver bekommiet aff ded for til E. N. var forordonerratt, venter man E. N. befalning åm, men her ehrra nu inga peninger mehr hoss mejj

*) Hvarken koplorna eller förslaget föreligger.

**) Räkningen finnes icke i behåll.

i förråd. So schnartt hiet kommehr någon viedarre order, vill jagh beffitta mej am til att jöratt över til Edder Nåd och göra mit besta til att vinna igen ded jagh nu haver oppätt.

Meij ehr och, Nädie Herre, for vissa sanning berettatt, att al den Ungehr[ske] câpern ehr contracterratt, sârn ehr i Danzich, och skall nu med die första skepan löpa utt til Lybeck, förn H. Königl. May:tt s[k]ep komma i siön, på ded die ingen tull må geva. Gud geve, att H. Königl. May:tz skep fing[e] fatt äppå däm, ellest forderver de dehr vâhr marcknan, ty die kunna seeliatt så mückie better kiöp, som den stulna tullen bedrager seij. Vâhr copparhandel står alstingås stilla, ty der præsentera seij inge kiöpmen, so lange den gruvlie mückienhett aff copparpeninger kommer hiet och selies her fohr 50 fl. centnern.

Jag vil E. Nâdh medh min skrivelse nu inte lengre bemöda uttan beder att E. Nâdh ville hedan aff, sâsâm han hertil varriet haver, altied varra och bliva *etc.*, och befahler hermed *etc.* Hastieget aff Ambsterdam den 23 Februarii anno 1630.

E. N. V. T. A.

Conradt v. Falkenberch mp.

Rikskanslerens påskrift: Falkenbergs, præs. i Fiskhusen den 14 April anno 1630.

20.

Amsterdam den 19 Mars 1630.

Ytterligare om Anders Svenssons växlar, som förhindra C. F. att remittera de bestämda summorna till rikskansleren. Om anskaffning af vallmästare. Förhandlingar om stillestånd mellan Nederländerna och Spanien. Priser på koppar och andra varor.

Nädiege Herr, E. Nâdh ehr *etc.* Dehrnest geve jag E. Nâdh ödmuickeliegen tillkienna, att jag haver remittierett til Edder Nâdh per vexxel 8581 reichstaller 30 st., så och haver jag betalt fohr den vexxel, sârn E. Nâdh haver dragiet på mej, 1191 reichst. 36 st.; die övrie penningar alla, nemlie 27466 reichstaller 28 st., haver Andreas Svenson bekomiet till seij. Jag hadde gärna vellatt remittieratt die 23000 reichstaller, effter sârn H. Königl. Maj:ts anordningen lüdde, till Edder Nâd, men Andreas Svenson drog so fast och so kortt på 8 och 14 dager sicht vexxel på mej, inte

allenaste på die 14000 reichstaller honom vorre ordonieratte, uttan och på die 23000 r., såm till Eder Nåd vårre ordonerratte, och endå på flehrre penningar en såm heer varre meddel till, so dett jag intte viste, huaruttinnen jag g[j]orde väll elder illa, considere-randes, att åm hannss vexeler bleve protesterrate, att ded lende temlig til disscrediet. Han lätter och mej ijönom siehn skrivelæ fohrnimma, att han vill skriva H. Königl. Maj:t derom til, om hannss vexxeller intte bliva betalta, derfohrre tordes jag intte neka honom, så lenge her var någott till bekomma. Han haver die föhrbemelte 27466 reichst. 28 st. föhruttan bekomiet i November och December på Edder Nådes vexxel 5400 reichst. aff den Ruska handlenss penningar; en haver jag accepterrat en hannss vexxel åm 7096 reichstaller 40 st., som intte ehr betalt, uttan förstt legen-hettan medgever skall betallas. Beeder vor [o: för] den skuld på det ödmuickeligegeste, att E. Nåd h intte vill taga mej till misshag, att jag intte haver jortt till E. Nåd h die 23000 reichst. över. Jag haver skriviet Andreas Svensson derom till och vill hoppas, att han fron Hamborch gör däm till E. Nåd över, effter han haver alla penningen hos sej*).

Huad, Nåd ie Herre, die valmesterran anlangar, såm E. Nåd begerrer, der haver jag lacht mej vin åm och ijönom goda venner lättiet föhrhörre båda i Ambsterdam, Harlem, Leydhen, Hagen och Delft, och haver ennu ingen konnat bekomma, ty die ehrra mest draggna åp til Wessel, ded skall better fortiefieceras, samb[t] andra platzer uttmed Riinströmen. So schnartt jag fohr tied til att kommat [!] fron Amsterdam, so vil jag op til frontierstederran och sie til, om jag kan bekhoma någon. Jag fohr intte gå dermed of-fentlichen till verckia, ty die ehrra herr någo[t] lietet jellus [o: jaloux] över ded folckett och sie intte gerrna, att die förras uttur landtet. Åm derras stilstand på denna orthen seijes vel offentlig, att der intte bliver aff, men mej er lickvell beredatt, at derom hemliegan råd-schlås, och att armenieandran [!] såm mest ehrra i Rådet, sonderlieg die aff Ambsterdam, driva fast åppå, att stilstand skall bliva schluttas [!], endå Konningen i Franckreiche haver präsenterrat at asisterra Stadterrna med en million åhrliegen so och betalla ded däm reester, på dett die ingen stillestandt villa görra. I förgår ehrra commanderat Stackenberch med 2000 man och 6 stuckien åp til Riienstromen, til huad enda gever tieda.

*) Jfr N:o 19. K. Mit till Anders Svensson och Conrad Falkenberch om deras växeltransaktioner d. 6 April 1680, Riksregistraturet.

Copparn ståhr alt i sin förra statt, roggēn gelder imellan 150 gl. 130 ggl., altt sām han ehr god til. Andra varrer varder E. Nād aff medfolliande preiscorant se[e]ndes*). Varrerān stiega och schlā vel aff stundum i en vecka en gulden mer eller minder, men i ded nemmaste ehr liekvel prisecoranten rechtt.

Jag vil E. Nāds högnödie tied med min skrivelse inte lengere fohrdräge, uttan beder, E. Nād vil hedan aff sām han hertil varriet haver varra och bliva *etc.*, och vill hermed E. Nād *etc.*
Actum Ambsterdam den 19 Martii anno 1630.

E. Nādes
Ö. M. T. A. T.
Conradt v. Falkenberch mp.

21.

Haag den 23 Mars 1630.

Ord för ord likalydande med brefvet af den 19 Mars, men med postscriptum om Falkenbergs penningebekymmer och Tripparnes omedgörlighet.

Her behöves, Nādie Herr, provission till 3 aff Gerdt Diricksens vexler, sām ennu ehrra obbetalta. Jag haver . . på ett āhr ickie bekomitt en dalder til mit underhalt så och til intress och mångahanda schmä uttgiffter sām . . . Königl. Majj:t varder kreva och men ickie kan ställa alt tijl reckninges. Tripan, die sām hava Hanss Königl. Majj:ts . . . under hendran, die villa på intte sett assisterra til H. Königl. Majj:ts errendes befordering, huarkin med ord, lufte elder penningar, fastom man vil . . . höcht vor-skriva seij. God vedt, huad jag . . . med Andres Svensons prescies vexlar . . . ödmuickeliest, att E. Nād . . . sin skrivelse til Schverie derām, på dett han någon order . . . [s]tella må.

Rikskanslerens påskrift: Falkenbergs, præsent. i Fiskhusen den 27 April anno 1630.

Högra sidan af brefvet är betydligt skadad.

*) Priskuranten finnes icke i behåll.

Har på länge ej erhållit bref från rikskansleren. Remissor till denne i smärre poster; stora summor disponerade för Anders Svenssons växlar. Svårigheter vid anskaffningen af verk- (vall-)mästare till bergsbruken. Krigsläget i Nederländerna.

Nådie Herre, E. Nåde ehr *etc.* Jagh tackar E. Nåd[h] på dett alder ödmuickeligeste for all gunst och benegenheett *etc.* Nådie Herre, ja[g]h haver i långan tied inga breff bekommit fron Edder Nåd, fructar derforre, att mina ringa skrivelsee, deruttinan jagh åm vexxelnas tillstand fohrmelt haver, inte ehrra Edher Nåd[h] tilhanda komna; derforre måste jagh åtter bemöda E. N. medh min tienstwillie skrivelsser och geva Edder Nåd[h] ödmuickeliegan tilkienna, att aff die 23000 reixdaller, såm Edder Nåd[h] skulla hava til Preysen, haver jach betalt på Edder Nådes vexxels till Alberth Paulsson 1091 rixdaller 36 st., so och på Andreas Stranges vexxel 100 rixdaller; ded övria aff samma vexel stog på sallie Gerdt Dir[i]ksons ballantze. En haver jagh remittieratt i några schmä påster, såm medhfolliande lille sedell*) uttvissar, 8681 reichstaller 30 st., och att ded, Nådie Herre, kām uttie så schmä påsster, skede fohr den skuld, at her spelte på den tieden många aff die förnemsta banckrätt, derforre tors jagh intte betro en många penningar i sender, enkiündes att en sådan oluckia mejj schnarth henda kunde. Jagh haver, Nåd. Herre, geviet dem so många rixdahler, som i reckningen stohr, på vexxel och betingat derforre die mesta groschier såm mögliet ehr, effter såm vexxlens kors ehr her imellan i pundt flams och i groschier. Att ded gick så langsamt till, kom deraff, att på den tiedten var huar och en i den mening att villa latta kiöpa in spanmähl och andra varrer fohr sina penningar, dem die der hadde stå[e]ndes, so man kunde napast få her vexxel. Jach vil hoppas, att E. Nåd samma vexlar och sedan penningen ehrra vell tilhanda komna, men, ded Gudh förbiude, att der vårre någo[t] fel oppå, beeder jach att Edder Nåd ville lätta protesterra och aviesierra mejj, så jagh i tiedt må holla mejj vedäm [v: vid dem], som her vexxel angeviet hava. På die övrie penningar och muckie mehr haver Andreas Svenson dragiet vexxel på mejj, och på det credieten måtte bliva underhåldien, så

*) Ej anträffad.

mätte jagh, Nädie Herr, taga die pennínger, sám till Edder Nád fohrordonerete varre, och mätte betalla hannss vexxlar medh, så langt ded rechte. Jach beder ödm[j]uckeliget, att Eder Nád vill icke taga mishag til mej derforre, ty jagh viste inte, horo jach skulle best berra mej ätt, på dett inga vexxler skulle bliva protesterate. Endå jag inga order hadde til att betalla honom mehr en 14000 rixdaller, so drog hann lickvel 18000 rixdaller vexxel mehr åppå mej, en sám han had[e] der order till, derpå jagh betalte, så langt ded rechte, sám obenbemtelt ehr, och nehr jach hadde inga penningar mehr, suchte jach till creditens underhalt att få penningar åppå vexxel och drog vexxel på honom igen och bod honom skriffthlig, att han man ville acceptere min vexxel, så finge jagh samma penningar til att betalla hannss vexxel med. Dermed fing[e] ätter han samma penningar til att betalla min vexel medh, och hade vie sålunda huarkin vunniet elder fohrloratt penningar uttan allenaste åphollit begges våhr crediet och vunniet en lieten tied. Men han lette strackst gå min första vexxel oacceptiret tilbackar och planda[!] sollunda utt min crediet, så jach och ickie helder kunde få die penningar åptaga till att betalla hannss vexel med, der han uttan al farra vell hade kunnat acceptiret min vexxel*).

Die verckmestran, Nädie Herr, haver jach lacht mej vien åm, men lietet uttrettat. Jach haver vell funniet die sám villa died, men die condieciondran törs jagh inte, ej helder kan jach fulgöra dem. Fort [o: först?] villa die inte tage verckian an effter rod edder [o: eller] schacht, medan die seija sej inte hava sitt orten, an det ehr högverckh elder risverckh elder muehrverk uttie. Sedan så fohrgeva die, att die villa tiena för måna-penningar, nemlig huar mester 150 gulden åm månan, och villa hava huar en måna fohrutt til reisspenningar, och villa på 6 åhr vare fohrseckrat på sin tjenst, så skal dām skaffas alla materie åller och folckh, och die villa så driva arbettet och hava åpsicht. Ded mesta sám faller mej beschvehrlieggaste, ded ehr, att die villa hava her fast luffte, att alt deras lön och sådant skall betallas dām her i rixdalder in specie; jagh ville geva dām huar 100 gulden elder kanske 150 gulden, om die villa draga til Eder Nád och besie dermedh legenheten och taga der verckian an, men en hava die intte vellat jacka dertil. Jach beeder ödmuickeligan, E. Nåd vill låtta befalla mej, huad jag viedarre skall görra hertill, på det jagh i tied

*) Jfr ofvan sid. 584 not.

må effterkomma E. Nädie villia. Jach haver skriviet Eder Nåd 2 gång[er] för heråm til; jach vett inte, om mina brev ehr komna till Edder Nåd.

H[v]ad, Nädie Herre, krigesvessende på denna orthen anlan- ger, so fohrnimer man heraff ingen sunderlig præparation. Seijen åhr, att fienden rustar seij till att komma i felt i åhr, män ded synes licht såm dessa villa spella defension, endå man haver för sacht starckt, Stattlingen skulle belegras. Her i Hagen depote- ras [ɔ: disputeras] starckt åm relieonen. Holland vill inte contri- buira, sunderlig Ambsterdam, förn der ehr en sinodis holdien. Fohr 5 dager sedan ehr 2 skep och en hoch [ɔ: holk?] fron Guinea inkommin och hava uttan annan kiöpenchaft 1200 & gull inne. En selandes [ɔ: zeeländsk] avanturierer haver bekommet ambarcka aff avisso, såm don Frideriko haver sent til Spanger [ɔ: Spanien]; die brevan derpå varriet lyda, att honom felles vivres, och att hanss folck ehr i dessorder och siukh, så och att lande rebellerar imot die Spanska, i suma, att han kan inte mentiennera seij, med minder han for starck seours.

Vill E. Nåd medh min ödmiuka skrivelssse nu inthe lenger bemöda uttan beeder, E. Nåd h ville *etc.* Aff Ambsterdam den 26 May anno 1630.

E. Nåd V. T. A.
Conradt v. Falkenberch mp.

23.

Amsterdam den 2 Juli 1630.

Har efter många svårigheter anskaffat verk- [vall]mästare på vissa villkor. Ett rikskanslerens bref af 4 Maj bekommet; därmed följande växel å 1200 r:dr samt två Sten Bielkes växlar skola betalas, ehuru Tripparne ej vilja lämna bistånd, utan endast göra svårigheter. Spannmålshandeln.

Nådige Herre, E. N:de är *etc.* E. N:de gifver jagh der näst ödmiukeligen tillkenna, att endoch jagh hafver giort mit bästa dertill, att jagh gerna hade velat sända E. N:de verckmesterne eller vallmesterne medh dett första i våhres, så hafver jagh lickväll intitt kunnadt komma till endskap medh dhem för änn nu, förty dett första partiet stellte migh sådane obillige conditioner före, att jag tordes dem intitt ingå, dett andra partiet var något billigare, menn medan

vij vore i handelen, blef dän bäste mestaren siuk, att sålunda tiden hafver fördrögt sigh härtill. Och sänder E. N:de härmedh en verckmestare till sampt en conductör, hvilcke skulle bese lägenheten och verckien, och efter som dhe hafva dett besedt och om dhe kunne accordera derom, så får E. N:de så många verckmestere sedan dijt, som E. N:de hafva vill. Dhe ähre här svåra skruppolöse till att draga till den orten, synnerligh är migh sagt, att den ingenjören Scheuttens är en godh fränstyrckiare, men igenom sådan sin illvilia får han och vetha sin egna feel, hvarföre han intitt var värdigh till att tiena H. K. M:t. Jagh hafver och, Nådige Herre, måst gifva mestaren 100 gulden och conductören 50 fl. till en månads såld eller förtäringh, hvillken månad rächnas ifrån den 20/30 Junii, och låfvat dhem dherhos, att när dhe komma dijt och dhe skola resa till att bese några orter för än denne månad ändas, skall dhem gifves frij fordenskap, och efter denne månan ähr uthe, skulle dhe vara skylddige till att accordera medh den, som E. N:de dertill förordinerar, antingen till att taga ahn verckien efter rodh- och fotmat [o: mått], eller och tiena troligen och flitigen för månadz besoldningh. Jagh hafver och, Nådige Herre, måst för-obligeras migh, att så framt dhe intitt kunna hafva der någonn lägenheet, så att dhe kunna blifva der, och begäre till att rese sin koos igen, att dhe då intitt skulle blifva oppehåldne och förserrate [o: forcerade] till at blifva, uthan frit draga hijt till Hållandh igen. Ändoch jagh väll viste, att dett aldrig är skiedt, eij heller skier, att man hafver någon länger oppehållit änn han gerna ville, så är dett lickväll dhem och andra flere så inbillat, att man kan intitt väll få dät uthur deres hogh. Hvädh vijdere deras lön anbelangar, haffuer jagh dhem lofuat att fulgöra efter E. N:des brefs innehåld.

E. Nades bref, daterat den 4 May i Pillow, hafver jagh sampt växelen bekommit, lydandes oppå 1200 richsdaler, straxt accepterat, och efter jagh inge penningar eller provision ahn hade och Erentreuter hafver samma vexell en köpman öfvergifvit, som här i staden hemma är, badh jagh . . .*) Tripp, att han skulle för-läna migh ett gott ordh hoss dess växells innehafvare, eller och att han ville säija godh före migh hoss en, som jagh hade såld 100 läster rogh på leffverantzie, som skall komma ifrån Rysslandh, så hade jagh straxt fåt 4000 r:dr der oppå handen, men han ville intittdera göra, uthan lägger sigh fast heller vinst om till att hin-

*) Tomrum för förnamnet.

dra hemligen min credit och skiära'n af hvar han kan. Jagh hafver så ofta frestadt i åhr och finner, allt dett, som kommer dhem till öron, hafver jagh myckit värre till att göra medh än elliest. In summa, om alldrigh så stor nödh är oppå, så assisterade han alldrigh H. K. M:ts saker medh 50 d:r, med mindre han voro försäkrat till att vinna 100 d:r der oppå, som han plägar göra med krut och annan ammunition, som han lefvererar. Hvdh vexelen vedkommer, skall lickväll, Nådige Herre, han på försagdan dag blifva betallt, ty jagh hafver funnit en godh ven, som vill lickväll uthan lyfte avengera migh 4000 r:dr, deraf E. N:s vexell skall först betalas och sedan her Sten Biälckes tvenne vexasler, som ähro obetallte.

Hvdh den Muskoviske roghhandelen vedkommer, så hade jagh befallningh till att selia lästen för 70 r:dr, men efter här var 3000 läster rogh, som skulle säljas åt K. M:t i Danemarck och åt Storfurstens Doctor och andre flere, och såldes först lästen för 46 r:dr och sedan för 50 richsd:r, derföre kunne jagh intit i förstonne nå den prijsen, uthan höllt stilla, till dess dhe hade allt försålldt. Men nu seden hafver jagh (thess Gudhi skie loff) sålldt till att lefrera här i stadhen, till 73 r:dr 44 sty., sedan till 75 och 76 r:dr lästen, men efter jagh intitt kan ställa borgen och dett mesta är obekiändt folck, så får jagh inte penning[er]ne, för änn breffven äre komne, att rogen är lefrerat*).

Nyie tiender höres här inga. Till krigets præparation ahn... tages eller höres här als intitt. Vill E. N:de med min skriffvellsse nu för hastigheett skull intitt länger bemöda, uthen beder *etc.* Datum Amsterdam denn 2 Julii anno 1630.

E. Nåd. V. T. A.
Conradt v. Falkenberch mp.

*) I en skrifvelse af 9 Juli medgifver K. M:t C. Falkenberch att i nödfall sälja för 50 r:dr lästen. Riksregistraturet.

Meddelar sin förlofning med Carl Bondes dotter Katarina. Kallad till K.

M:t, men sedan afsänd att öfvertaga kronans affärer i Holland och nu på resa dit. Underrättelser om slaget vid Breitenfeld.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* Vidare, Nådige Herre, kan E. N:dh jagh på thett ödmiukeligste icke oförmålt låtha, att jagh dock uthan tviffvell efter Gudz dens alzmechtigestes nådige villia och försyn migh haffver i sinnet satt och begäratt till att byggia ett ehrligt och christeligt echtenskap medh välb. jungfru Catharina Bonde, H. K. M:tz högtbetrodde man och Ståthollare på Örebro slott sampt Landzhöfding utöfver Närickie och Värmelandh den edelle och välborne herre her Carll Bondes till Espelunda och Bördesiö ellskelige käre dotter*), och ähr sådan min ödmiuka och kärilige bön och begärande hoos föräldrarna så väll som hoos jungfrun sampt de nemmeste slächt och förvanter, som tillstädes varit hafva, så vidt ansedt och optagit, att de därtill sitt ja och samptyckie giffuit haffva, och alldenstund, Nådige Herre, jagh inthett haffver funnit E. N:dh hooss H. K. M:tt, som jagh dätt förhopades och migh berättadt var, och tidsens lägenheet för H. K. M:tz ährender skull inthett hafver veelat tillåta mig, som jagh åstundade, att jagh haffver kunnat komma till E. N:dh och bidia om E. N:des nådige samptyckie, moste fördanskull bemöda E. N:dh med denna min ödmiuka schriffvelsse, bidiandes på thett alldraödmiukeligste, att E. N:dh ville till dätta christeliga och aff Gudh förordnate verck nådeligen och gifva sitt ja och samptyckie. Jagh vill medh Gudz then alldrahögstes nådige hiälp alltid beflita migh efter dätt förstånd Gudh täckies unna migh och min yttersta förmögenheet om alt thett, som kan lända Gudi till ähran och sedan E. N:dh sampt then heela högtberömda slechtan till ett gott behagh. Beder ödmiukeligen, att E. N:dh ville alt sådant nådeligen optaga och tyda.

E. N:dh giffver jagh och härhooss ödmiukeligen tillkänna, att H. K. M:tt hafver igenom sitt konungelige breff latitt kalla migh från Hollandt och till sigh**), och ändock jagh väll var uti dän underdånigste förhopningen, att H. K. M:tt, som och siälfva breffvett förmälte, hade veelat bruka migh till någon annan tjänst, så

*) Jfr C. Bondes bref till rikskansleren 26 Juni 1631, ofvan s. 58.

**) Anteckning om en skrifvelse till C. Falkenberch att komma till H. K. M:tt finnes under dat. 7 Juli 1631 i Riksregistraturet.

haffver lickväll H. K. Mitt för Erich Larsons orichtige procedyrer skull åter sändt migh till Hollandt att haffva där inseende på the Hollenske saker sampt de penningar, såm komma från Franckrijket, på huilken resa jagh i föllie ähr med välbr. her Clas Flemmingh, och ähr nu kommin hijt till Strålsundh. Leffver lickväll i dän underdånigste förhopningen, att H. K. Mitt mig och inthett länge på thenne orten bliffva låther; beder och på thett alldra ödmuke-
ligste, att E. N:dh så hädan af såsom alltid tillförende ville vara min nådige herre och gode befordrare, och där lägenheetan med-
gifver förhjalpa migh till någon annan stadigh tjänst, ty på thenne orten blifver jagh alltidh förgäten, när andra blifua promoueratte och prosperera.

Jagh tviflar och inthet, att E. N:dh ju ähr alltidh huad från tidh till tidh här ähr passerat adviseratt; vill fördanskull alleneste bemöda E. N:dh med de gode och glädelige tiender den . . *) Sep-
tembr. ähra ankomna, nembligen den 4 dito marscerade H. K. Mitt öfver Elfwan [o: Elbe] vid Wittenbergh, den 5 dito fick her Clas Flemmingh och jagh vårt afsked, och marscherade H. K. Mitt samma dagen till Dieben, der Curförsten aff Saxxen skulle möta H. K. Mitt och confirmera de conditioner, som hr. Arnem som een af-
gesanter den 3 dito medh H. K. Mitt tracteratt och ingått haffver. Nu komme tiender, att den 7 dito ähr ett hårdt drabbande passe-
rat emällan H. K. Mitt och Tillie, uti huilkett drabbande, Gudi vari evinnerligen loff och tack, H. K. Mitt först och främst hafuer behållit godh hellasan och victorien så och bekommit 24 . . .
sampt mehr annan ammunition och vedh pas . . . som sig in uti Leipzich retirerat hadhe. På vår [sida] äre blefne öfversten Callenbach, Correula [o: Courville] och Hebron, och Curförstens öfverste Binthoff, män her Dijfell [o: Teufel] och Hall ähre hårdt bleserate. Mera relationer hafuer man inthett nu, uthan venta i dag eller i morgon flere omständigheete. Vill E. N:dh med detta mitt breff inte längre bemöda etc. Aff Strålsund den 15 Septemb. anno 1631.

E. M.

T. V. A.

Conradt v. Falckenberch mp**).

Lakunerna uppkomna därigenom, att ett stycke af papperet skurits ut under sigillet, då brefvet bröts.

*) Tomrum för datum.

**) Under fortsättningen af sin resa aflät Falkenberch ett nytt bref till rikskanslern, dateradt Öresund den 20 Sept., men af samma innehåll som

Amsterdam den 15 Februari 1632.

Förfrågan, om rikskansleren mottagit under år 1631 afsända bref. Svårigheter vid öfvertagandet af affärerna efter Erik Larsson; denne vill ej bistå C. F. med sin kredit.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* Thernäst giffver E. N:d jagh tjänstligen tillkänna, att jagh med min ringa schriffvelse i förledne sommar och höst E. N:d några gonger besöcht haffver och inthett förnummit, om E. N:dh någott aff dem bekommitt haffver; och ändock jagh E. N:des högnödige tidh medh min ringa schriffvelse icke bemöda skulle, så ähr thett skedt för dän orsaken skull, att jagh gierna om E. N:des villia voro informerat, på thett jagh migh therefter viste till att förhålla och regulera, därom jagh migh sannerligen gierna beflitade, när migh tillfalle goffvos, allan min lifftidh. Ehr och leffver i dän stadige och ödmiuka tillförsicht, att E. N:dh så nu som tillförende ähr och bliffver min nådige herre.

Jagh förnimmer utaff Erich Larson, att E. N:d skall haffva schrifuit honom till och befallat på thenna orten några saker till att förrätta, och effter thett han nu drager sin koos, haffver jagh några gånger biditt honom, att han migh grundeligen däruti underrätta ville, huilkett än till dags icke skedt ähr; hoppes lickväll att han ännu gör'ett, och beder ödmiukeligen att E. N:dh ville låta informera migh uti E. N:des villia, så vill jagh så mykett migh möjjeligit ähr sådant gierna effterkomma. Recommenderer uti E. N:des nådige affection hermedh min ringa persoon och vill E. N:d *etc.* Datum Ambsterdam den 15 Februarii anno 1632.

E. N.
V. T. A.

Nådige Herre. E. N:dh giffver jagh ödmiukeligen tillkänna, att jagh E. N:des breff nu seent omsider hooss Erich Larsson seet

det af 15 Sept. Det enda afsevärda tillägget är, att han sänder rikskansleren några bref, som han haft med sig ifrån Sverige. Hvilka dessa bref voro, är icke här angifvet. Detta framgår däremot af en senare skrifvelse, från Amsterdam den 13de Dec., som endast innehåller förfrågningar, huruvida rikskansleren mottagit Falkenberchs bref från Stralsund och Öresund samt bifogade skrivelser från Gabr. Gustafsson Oxenstierna, fru Elsa Oxenstierna och Carl Bonde.

hafver och theraff förnummitt, att E. N:dh haffver befallat honom att acceptera E. N:des växler här på 20000 riksd:r, så och att lefrera till värmestaren Matthias Suänsk [o: Wensk?] ved pass 19000 fl:r, huilkett jagh uti hanss absentia gierna göra vill, hade och gierna tillförende E. N:d därom adviserat, män han hafuer [ej] veelat lätit mig veeta't, för än nu i sista dagar, när han var all väge reda att draga sin kooss. Hafver och bidit honom, att han mig med sin eller sins fullmechtige Samuel Blommertz credit däruti adsera ville, därtill han straxt uti hr Benedict Oxenstiernas præsentia nekade*). Dock vill jagh gierna amployera min ringa credit, så långt jagh thermed theruti något uträtta kann; i medler tidh tviffjar jagh inthett, att thett väll komma några medell. E. N:dh altid uti Gudz milderika beskyd och beskierm troligen befallandes.

E. Nåd
V. ock T. A.
Conradt v. Falkenberch mp.

26.

Amsterdam den 23 Februari 1632.

Närmare om förhandlingarna med Erik Larsson. Gör sitt bästa att anskaffa penningar, men har svårt att erhålla kredit. Johan Oxenstierna återkommen från London. Ett Svenskt skepp taget som pris i Dünkirchen; befarar detsamma för andra Svenska fartyg.

Nådige Herre, E. N:d ühr etc. (*Början af brefvet har samma innehåll som brefvet af 15 Febr.*) Dock badh jagh Erich Larsson i her Benedict Ochsenstiernas närvaro, aldenstund som jagh då förmente och sedan fast mehr uti samma meningh är statuerat, att han blefve H. K. M:tt een summa skyldigh, dätt han ville transportera mig alla de gjäll han sade sigh hafva på sigh tagit på H. K. M:tz vägnar, och därhooss transportera migh den opbörd han hade att förvänta aff Frantzöske subsidien, huarmedh jagh mente att kunna bethala alla debiter han hade förebära aff sina egna och andra, på H. K. M:tz vägnar, att haffva antagitt, så och thenna ofvanb:te summan, huilkett han inthett giöra ville; så badh

*) Jfr Erik Larssons bref till rikskansleren den 10 Febr. 1632, ofvan sid. 471 f.

jagh honom, att han igenom sin factor Samuel Blommert eller participanten de Trippernass credit mich däruti adistere ville, huilkett han migh affslogh. Jagh vill likväll giöra mitt bästa till att efterkomma E. N:des villia och befallningh, så mykett migh möijeligt ähr. Beder ödmuikeligen, att E. N:d ville beviissa mig the nåder och uti sin vilia migh vidare och oftare befalla, så vill jagh så mykett mig möijeligt ähr sådant altid gierna efterkomma.

Nådige Herre, jag haffver väll någott lithet förmercht, att man ville, att thett skulle haffva dätt anseende hooss E. N:dh, som jag icke gierna skulle villa giöra mitt bästa uti sakerna, män om E. N:dh någott sådant kommer till öhron, beder jagh på thett fliteligaste och ödmuikeligen, att E. N:dh ville icke sådänn berättelse optaga, ty i sanningen feehlass inthett villian uthan medell och credit. Jagh haffver hærtill inthett kunnat komma till att draga högre än till alldrahögst 3 eller 4000 d:r på Börssan; dhen haffver och väll fehlass andra, som fast större credit förment sigh hafva, att draga några stora poster uthan sina väners adisistentz, huilkett ibland kiöpmennan väll passeratt, att then ena lånar credit och den andra gifver honom igän profijt och lätter den tridie betala lagett.

Jagh beder ödmuikeligen, att E. N:d ville denna min dristige schriffuelse till dätt bästa optaga och tyda och alltidh bliffva min nådige herre. Med E. N:des käre soon haffver jag för fåå dagar sedan talt, och ähr Gudi skee loff ved godh helssa och sundheet, ähr nu åter dragen här ifrån till Leiden. Recommen-derar uti E. N:des nådige affection altidh min ringa perssoon etc. Datum Amsterdam den 23 Februarii anno 1632.

E. N.

V. T. A.

Conradt v. Falkenberch mp.

(På en lös lapp.)

Nådige Herre, jagh gifver E. N:dh ödmuikeligen tilkänna, att jagh rätt nu har förnummitt, dätt Albert von Felden, borgare i Giöteborgh, skall haffva utsändt sitt skepp till Dynkiörken, lad- dat med masteträ därsammastädess att försallia; så haffva Dyn-kiörkerna på samma skepp giordt priss, föregiffvandes, att de utaf dät Spanska hoffvett haffva befallningh till att giörass priss på

alla Suänska vahrer, huar de kunna finnass, och för 14 dagar sedan äre 4 aff dätt Stocholmske skepscompagniet[s] skepp utdragna till Spanien; fructar derföre, att the och på them varda görandes priss. E. N:d uti Gudz milderike beskyd alltidh befallandes*).

*) Närmare underrättelser om kopparhandeln och Erik Larssons förhållande till densamma lämnar C. F. i ett bref till K. M:t, dat. 21 Febr. 1632 (Hollandica, Riksarkivet). Det heter här bland annat:

Kopparen, aldernådigste Konung och Herre, haffver varitt hærtill hooss åttskillelige deponerat, och för fyra dagar sedan haffver Erich Larsson lyctatt att sankan iboop och satt'en all hooss Eliass Tripp på efterföljande conditioner, nembligen att garkoppar och plåtar stå in deposito för fyretio riksdaller skeppundett, råkoppar för trettiyo och $\frac{4}{5}$ riksd:r, på interess a siu pro cento, provision a två pro cento, och skall innan halfft åhr lössas igän eller Tripp skall haffva macht till att sällia'n om marckgång, eller såsom han bäst kan få penningarna därföre, och aff samma penningarna göra sigh sin hoffstoll och interess betalt och därtill två pro cento aff försällande till provisionen; och huadh penningar aff samma koppar mehr kunde bliffva skulle Tripp och behålla och affkorta i sin gamla rechningh. Och alldenstund Erich Larsson i sin transport sätter, att jagh skall vara skyldigh till att fullborda ofvanbemelte contract, så haffver jagh sådant inthett kunnatt acceptera, efter jagh däraff seehr, att dän contracten inthett E. K. M:tt uthan Trippen åhr tiänt medh och honom kommer till nytta. Vänter fördanskull E. K. M:tz vidare befallningh. Jagh mehnar väll kunna deponera'n på bättre conditioner, feehlass alleneste E. K. M:tz order och fullmacht; så länge jagh dhett inthet haffver, skyler Trip sigh thermedh och holder alt dätt för migh. Contracten samt rechningen om kopparen vill E. K. M:tt för däss vidlöfftighetetz skull jagh inthett medh bemöda uthan sända'n till cammereraren Töniss Hindersson.

Aff E. K. M:tz breff aff den 30 Januarii haffver jagh på thett underdånigste förnummitt, att E. K. M:tt vill, dätt medh kopparens försällande måste innehållass och att sådant skulle hållass hemligt för Trippen; allså haffver, aldernådigste Konung och Herre, Erich Larsson fått sitt breff för än vij, och straxt på samma timman lätitt Trippen och alla andra därom veeta. Han hafuer och medh ofvanbemelte contract tagitt alla medell till in sicht från migh, i dätt Trippen hafver commission till sällia, derföre kann och Trippen sällia och kiöpa annat i staden igän migh ovitterlitt och oåspordt, när han vill. Jagh ville informera mig hoos honom om kopparens stat; så badh han mig visa op een fullmacht, efter huilkett han inthett spordhe, dän tiden jagh förre contract medh honom slött, och deponerade råkopparen om fyretiofyra riksdaller och garkopparen om femtjofem riksdaller ske.

27.

Amsterdam den 19 Mars 1632.

Saknar penningar; Erik Larsson utbetalar icke de till honom öfverlämnade medlen, och de Nederländska subsidierna innehållas, enligt uppgift på L. de Geers föranstaltande. Anser, att Erik Larsson blir K. Mit skyldig för sin förvaltning; anmärkningar mot denne. Johan Oxenstierna i Leiden. Ett Nederländskt kompani för spannmålshandeln. Värffningar; rustningar i Dünkirchen.

Nådige Herre, E. N:d ähr *etc.* Thernäst kan E. N:dh jagh icke oförmålt låtha, att värckmestaren Matthias Wensk hafver några gonger varit hooss migh och fodratt upå een summa penningar, men alldenstundh jagh än till dags icke haffver een daller i mina händer, hafuer jagh inthett kunnat giffva honom, ehuru gierna jagh doch hade veelatt. Beder ödmuikeligen, E. N:dh ville migh däruti holla unskyllat.

Erich Larsson haffver behållitt alla reliquer aff förra medlan, så och de 200000 riksd:r aff Frantzöske subsidien hooss sigh. De Stadieske subsidier haffver jagh ännu inthet bekommitt. Luvis de Gers fullmechtige, Jacob Trip, sade i fleress närvaro, att hans husbonde thett hindrade; tillfälle och orsaken thertill törss E. N:dh för däs vidlöfftigheetz skull jagh inthett medh bemöda. På Franckfurt haffuer jagh dragit 22000 riksdaller, och huar de så väll som huad jagh mera har kunnat bringa till väga använda ähra, hafuer E. N:dh aff både cammererna att förnimma.

Huru här medh crediten tillgår, så och om Erich Larsons saker och rechningh, dätt varder och E. N:dh aff dem förnimmandess. Törss E. N:dh medh vidlöfftigh berättelsse inthett bemöda, allenaste E. N:dh korteligen tillkänna giffva, att Erich Larsson, så vidt migh än berättadt ähr och jagh finna kann, bliffver H. K. M:tt han een tämmeligh post skyldigh. Migh berettas så och synes aff rechningen, att H. K. M:tz vahrer ähra inthett sålda om dän prisen, som andra samma slags vahrer på then tiden sålt hafua. Veed utgifterna på penningarna finnes sombt inresonabel, item de som haffua hafft ordonansier ähra een deel på fast underligt sätt betalta. Dän första aff officererne jagh har talt medh ähr öfversten Forbus; han seijer, att een annan haffuer schriffuit honom ovitterligt quittentz och conterfeyat hans namn där under, och ther till lyder dän posten inthett på H. K. M:tz rechningh, uthan han har fått de penningarna för andra växler, han

hafft till Erich Larsson. Huad därom sandt ähr, låter jagh bliffva i sitt värde; han ähr nu dijt och må siälff tahlä därom. På Frantzöske växlar bliffuer H. K. M:tt 100000 riksd:r förlust infördt, och hafuer väll varit någon förlust på samma växler, allenaste dän profijt, som växlan giffua från Antwerpen och åter hijt, seer jagh inthett i rechningen infördt. På de penningarna, Salvio remitterate ähra, ähr H. K. M:tt förlust på växellen införd, i dän staden väll ähr till att bevissa, att dän växellen på then tiden gaff profijt; väll måste man stundom draga för nödh skull utom cours aff växelen, män inthett haffver man behoff att remittera utom cours aff växelen, ty altidh finnas flere, som gierna taga penningar förut, än de som gierna giffua penningar förut. Om kopparens sälliande och deponerande säijer man här väll, att han i sommar ähr solt till högre priss aff Trippen än som Erich Larsson hafuer sålt'en lut sin rechningh, och han till lägre interesse kan deponeras än som i rechningen ståhr. Sedan jagh kom hijt, sankades all kopparen, som på åttskillelige orter var deponerat, i hoop och sändes till Trippen — där iblandh finnes och kiätlar och råkoppar —, män i hanss rechningh finner jagh inthett, att han sådant upburit haffver.

Sådant och fast annat mehra, som voro för vidlöfftigt att bemöda E. N:dh medh, varder siälffva rechningen dätt utvisandes. Hafuer alleneste E. N:dh någott lithett till effterrättelsse härom veelat tillkänna giffva, och om där till beviss behöffues, kan där och väll bekommas, om jagh i tidh får veetatt.

E. N:des käre son ähr, däss Gudi ske loff, vid godh hälses och nu stad i Leyden. I går haffuer jagh sändt till honom 2 breff, som kommo från Öresundh, som jagh tror att E. N:dhes kiäre gemahl honom tillschriffuitt haffuer. Förnimmer inthett annatt än att i Suerige alla E. N:des kärkomna, däss Gudi skee loff, ähra vidh godh hälses.

Vidare, Nådige Herre, haffuer Spiringh ifrån Dantzich dragit här växler på 2000 riksd:r på thett Compagniet, som medh saligh Marskalken handlatt haffua åm råg, och mädan the än een tämmeligh summa prætendera aff samma handell, därom de medh her Bengt Oxxenstierna här talat och honom dätt recommenderat hafua, sammalunda haffva de igenom sina borgmestare lätitt därom schriffva till Pau, som ähr an ambassado till H. K. M:tt, ty borgmesteran, som dätt recommendera, ära siälffva participanter däruti; allså komme tvenne aff dem till migh och funne sigh mechts besuärate däröffuer, säijandes, att them icke alleneste inthett blef

fullgiord contracten, uthan man rescontererade deras penningar i Dantzich och droge däröffuer växler på dem. Begärte vidare förklaringh, om en jagh icke viste, att de 900 riksd:r på saligh Marskalkens begäran betalt hade, och mädan migh thett väll vitterligt var, kunde jagh thertill inthett neeka, som E. N:dh aff dän copia, jagh Spiringh därom tillschrefuit, nådigst förnimmandes varder, huilken copia jagh E. N:des secreterer tills[k]ickatt haffver, på thett han omständigheetan aff sakan E. N:d vedh lägenheet berättat kunnde, effter jagh medh så långa breff E. N:dh inthett törss bemöda.

Prinsen mehnar jagh skall innan fem veckor komma i fält. Här värffues starkt i alla garnisoner, och kunna inthett mykett folk bekomma. I Dynkiörken göres extraordinarie stoochr præparation. Ett skep från Giöteborgh, Albrecht von Felden angående, säijes migh ähr där priss giordt, sådant jagh och Jahan Hinderßson vill advisera. Recommenderar uti E. N:des nådige affection alltid min ringa persoon och vill E. N:d *etc.* Aff Ambsterdam den 19 Martii anno 1632.

E. N.

ö. och v. t. a.

Conradt von Falkenberch mp.

28.

Amsterdam den 30 Mars 1632.

De Geers förhållande till de Nederländska subsidierna. Önskar för likvidering af Stralsundska växlar få antecipera på subsidiernas hos Camerarius inestående Augustitermin. Begär förhållningsorder om kopparens försäljning, om inlösen af det hos Tripp deponerade och af pantsatta juveler, om spannmålshandeln på Archangel efter köpmannen J. Böckmans död. Öfverstarna Ashdon och Fleetwood fordra penningar. Drar i saknad af kontanter växlar på Frankfurt. Erik Larsson gör svårigheter vid de Franska subsidiernas utbetalning. Ett förslag att sända koppar till Guinea. Köpmannen Vossberger fordrar invisningar på de Nederländska subsidierna. C. F. söker uppehålla honom.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* E. N:dh haffver jagh medh sijsta tillkänna giffvitt, att Luvis De Geres fullmechtige Jacob Trip sade sigh hafva betalt de tu årss Stadernas interess, som han för copparen, den han den 20 Decembris anno 1629 tagit hade, skuldig var, men sedan jagh vidare effterfrågatt, finner jagh, att dätt än i dagh inthett ähr betalt; han säijer sigh nu snart

veela bethalatt. Jagh befinner och aff åtskillelig berättelse sandt vara, att De Gere hooss emfangaren aff Holland saken så bestuckett hafver, att han de två sijsta månarss subsidier inthett vill lefrera. De Geres fullmechtige nekar inthett därtill, säijer sigh först veela hafva 50000 fl:r, förän bemelte subsidier lefrerass skola. Och efter här ära många växler komna från Strålsund, beder jagh om E. N:s order och nådige befallningh, om jagh icke må anticipera de penningar utaff Augusti måhnan, som ännu stå under her Cammerario behåldna, och däraff bethala de Strålsundske växlar. Om då H. K. M:tz nådige villia ähr, att Luvis de Gere någon summa hafva skall, så kan han aff Novembr. månan dem väll igän bekomma. Jagh förnimmer aff her Clas Horns bref, att dätt ligger macht upå, att dessa växlar bliffua betalte.

På Franckfurt haffver jagh dragit veed pass 29000 riksd:r; huar jag dem utgiffuit och huad ännu ähr obetalt, dätt hafver jagh alt sändt till Cammareraren Mårthen Augustinsson till Franckfurt. Haffver därhos biditt, att uti H. K. M:tz villia jagh måtte blifva uti efterföljande puncter underrättadt, nemligen: effter thett H. K. M:tt hafver förbuditt att ingen coppar må sälliass, om en jagh då och icke skall sällia aff dee 1500 skeß coppar, som till copparens inköp med riksd:r deputerate ära; och effter Erich Larsson haffver med sin contract giffvit Trip macht, att han i Augusto nestkommande må sällia den copper han honom deponerat hafver, om han inthett för löses igän, och huad dätt i penningar mehr drager än deposito, dätt skall han Trip på sin gamla rechningh behålla, om dätt ähr H. K. M:tz villia, att man skall göra någott thertill, att thett måtte i tidh lösas från honom och deponeras hoos någon annan, där man bättre conditioner betinga kunde, effter jagh rädz, om han tar på sällia'n i dattsamma när jag skall sällia dän andra, som till Copperbergs underhåld förordnat ähr, och inthett håller'en i reputation, att han åter fördärffvar marcknan, ty copparen ähr nu temmeligen i kort tidh upetigen och gäller nu 49 vidh pass 50 r:dr skeppundett; så och huad H. K. M:tz nådige villia ähr, att jagh medh juelernas inlösande och Stadernas interesse för dätt tridie åhrett mej förhålla skall; och effter Vår herre haffuer kallat Johan Böckman, om jagh skall sända så tiligen skep till Archangell, och huem som skall lefrera dem, på thett the icke komma fåfängt tillbaka och sålunda frachten förlorass.

Hijt ähr och, Nådige Herre, kommin öffversten Asdon och förgifver, att han haffver haft H. K. M:tz breff till Erich Larsson

på 9600 riksd:r till värffpenningar, och effter H. K. M:t om honom mej inthett befallatt hafver, ej heller Erich Larsson lättitt migh derom någett förnimma, därföre haffver jag inthett kunnat göra uti dän sakan, ej heller hafver han bekommit några pennningar här.

Nådige Herre, öfverst Georg Fleetwoedz öfverstleutnantt ähr hijtkommin om de 9900 riksd:r på E. N:des anorder, och effter Erich Larsson samma summa på dätt register han mej giffuit hade, huar han de Frantzöske penningar använda ville, opfordt haffver, haffver hanss sän och aff samma penningar dätt antagit att bethala och skall i dessa dagar bliffva afferdigatt. Seer jagh, att der faller någott hinder före, så vill jagh göra mitt bästa, att han inthett skall bliffva ophäldin.

Verkmästaren Matthiass Wensk hade jagh sanderligh gierna giffvitt, om jagh hade haft någott medell. De Franckeforter penningar haffver jagh alla måtte rescontererat moot Hamburger och Strällsundske vaxler och fast inga penningar fått i händern och sålunda betalt folk med vaxler på Franckfurt. Beder att E. N:dh ville nådeligen haffva migh unskyllat, och om någon fördrager E. N:dh, att thett nu eller någon tidh haffver feelas på min villia i dätt E. N:dh haffver befallat migh, så gör dän i sanningh orätt däruti, ty Gudh veet att thett inthett feelas på villien, om jagh elliest hade haft medell kunnat giordett.

Huad som passerar hoos dee Frantzöske vaxler, dätt hålless alt för migh hemligt, oansedt Erich Larsson befalte sin soon i min närvaro att communicera migh, huad i dess opbördh och uttgift passerade, män å part haffver han giffvitt honom annan order. Jagh ähr redebogen att communicera dem huar dagh min book. I fioll fördess H. K. M:t 10000 r:dr förlust in på Frantzöske vaxler; huru dätt går i ähr giffver tiden.

Här ähr, Nådige Herre, een förnämnd man, som siälff hafver varit och sedan mykett negotierat på de Indies, een aff de bevinthebermän; effter han ähr disgusterat af dätt Indiske Compagniet, hafver han tahlatt med migh och önskatt, att lägenheten måtte vara, att han siälff måtte kunna komma medh H. K. M:t eller med E. N:d till tals, säijandes, att han väl viste vägen ditt som copparen i förtiden haft sin mästa afreck, och iblan[d] annat sade han, att för hade mykett copper gått til Genea, och hafver man då gifuitt vid 100 mæ copper för så mykett gull som här gäller 70 g. g., män nu hafver dätt Västindiska Compagniet drifuitt thett så högt, att the inthett gifva nu mehr än som under

20 m^g för så mykett gull. Menar fördänskull, om man ett skepp ginge till Ginea med copparvahrer och gofve någott mehra coppar för gull än dätt Västindiske Compagniet gör, så handlade han först mästa gullet ifrån dem och komme och dem att gifva mehr coppar derföre, att alså copparen kommo i sin förra träijn igän. Alla derass subtiliteter och de Indiske handlingar ära denna mannen väll bekienda, män han begärar, att jag hans nampn i brefven inthett nämna skall, på thett dätt icke måtte komma ut. Vill E. N:dh härnäst bland andra ährender och om denna mansens nampn tillskrifva.

Recommenderar uti E. N:des nådige affection altid min ringa persoon och vill E. N:dh *etc.* Aff Ambsterdam den 30 Martzie anno 1632.

(Egenhändigt.)

E. N:des kierre såhn ehr Gud ske låv ved god helsan och ehr nu stad uttie Leyden. Jach haver i dag fått tiender från hånåm. Jach ehr och bliver

E. N.

ö. t. i. d.

Conradt von Falkenberch mp.

(Icke egenhändigt, på ett löst blad.)

Nådige Herre, här ähr een mann benembd Fossberger, såm seijer seij hava någån fulmacht aff H. K. Majjt:tt uttav fienansien, samt een hanss suåger och een som samma Fossberger ähr mykitt skyldigh. Haffua aff migh begäratt, att jagh skulle leffera dem Stadernas ordonansier på de 100000 fl:er i händran, och effter thett jagh ähr nochsampt informerat, att then ene som var i föllie med dem ville straxt läggia arrest därupå, så snart Fossberger hade dem händer emällan, därföre tordess jagh inthett göratt, synderligen mädan jagh veet, att han hafuer ingått een galin contract både öffver subsidierna så här som i Franckrike så och öffver allan copparen, som skulle komma från Suerige, så och håller han den contracten mechts hemligh och vill inthett låta migh dän see, hafver ochså förbuditt sina contractanter att vissa migh någott däraff. Haffver fördänskull gifuit honom till svar, att effter jagh inthett väll voro informerat om dän sakan, måtte jagh vänta effter bättre information, och medlertidh voro jagh redebogen att hålla

all godh och vänligh correspondentz medh honom. Dätta svarett behagade honom inthet, uthan ville hafva de 100000 fl:r, därom han och uthan tviffuel varder H. K. M:t tillschriffuandess. Jagh förvänter H. K. M:tz nådige befallningh, och om en uti H. K. M:tz villia jagh voro informerats, ville jag see till, om han kunde göra någott gått, eller och hindra så mykett dätt sigh ville låta göra, att han icke någott hinderligit uti H. K. M:tz negotier kommo tillväga.

Nådige Herre, jag beder E. N:dh vill inthett förtänckia migh, att jagh bemöder E. N:d medh effterföljande copia, som migh på dän 25 Martii från Paris ähr adviserat, lydandes:

»Sonsten hab ich hier verstanden, dass Josiass v. Vosbergen sich anheben hatt in zukunfftige mit den[!] König über der Frantzösche gelder zu tractiren, dess wegen er dan copia von I. M:tz von Schweden schreiben hatt übergesonden und volmacht zu haben damit fohrgibt; der man, der ess hatt, ist vor 2 tage damit nach Saint Germain, da sich der König und Cardinal aufhalten, gereist. Morgen werd ich ihm gehn sprechen undt fohrnehen, wie die sache gehet».

Jagh rädz han gör i H. K. M:tz saker mehra hinder än tjänst. E. N:d altid uti Gudz milderike protection troligen befallandes.

29.

Amsterdam den 14 April 1632.

L. de Geers fullmäktige vägrar betala räntan å Nederländska lånet, innan han fått ersättning af subsidierna. Dessa behövas till andra utgifter och äro för de senaste månaderna icke utbetalda. Förhandlingarna med Vossberger: hans kredit i Holland dålig. En hemlighetsfull underhandlare i Haag. Erik Larssons son innehåller de Franska subsidierna. C. F. begär att blifva förflyttad till annan tjänst. Erik Larsson i hemligt förstånd med köpmännen. Upprepar sin förfrågan om Ryska spannmåls-handeln. H. Grotius villig att gå i Svensk tjänst.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* Och giffver E. N:dh jagh härmed ödmjukeligen tillkänna, att jagh effter H. K. M:tz nådige befallningh haffuer medh förra åtskillelige poster sändt beskeedh till cammereraren, huad här opburit och utgiffuitt ähr, och medan jagh aff Cammerario förnummitt, att om de trij årss interess här aff Staderna stundom blifver mensionerat, så haffver jagh stadigt

anhåldett, att Luuijs de Geres fullmechtige ville bethala dem, alldenstundh han anno 1630 den 20 Decembr. 495 $\frac{1}{4}$ skepp. gårcoppar, sammalunda och den 22 Junii anno 1631 åter 132 $\frac{1}{4}$ skepp. gårcoppar opburit, huaraff han utloffuadt att bethala 2 åhrs Stadernas interess så och her Cammerario sijn deputat lutt hanss utgiffne obligation*), män han haffver intill denna stunden inthett thertill veelat giöra; begärar, att man honom 50000 fl:er aff Stadernas subsidier transportera skulle, så ville han dätt med Staderna resconterera. Män alldenstund mej därom ingen befalningh giffven ähr, haffver jagh hans begärande inthett tordz ingå, på thett dätt icke måtte haffva här dätt anseendhe, att theras interess dem medh subsidierna, som till krigsstaten förordnate ähra, skulle betalte bliffva. Om H. K. M:tt nådigst så techtes, så behöffdes denna posten väll till the Strålsundske och them som komma från Hamborg betalningh. Vänter där om vidare befallningh. De sijst bevilliate två månarss subsidier ähre ännu inthett betalte. Migh berättas, att Luvij de Gere och hans partie hooss emfangaren thett så bestuckett haffva, att dhe dätt oppehålla. Luvij de Geres fullmechtige bekiende och i fleres närvahro så sant att vahra.

Medh Fossberger, Nådige Herre, haffver jag här någett corresponderat till dän ända, att jagh gierna ville see, om han kunde här något gått utträtta, män jagh förnimmer, att hans extima och credit ähr här svåra ringa, och vill inthett låta mig veeta om sin contract; doch begärte han aff migh, att jagh skulle gå medh honom till dätt Compagn. kiöpmän, som vorre fohrsamlatte til den enda, som han hade handlat med, män hooss dem fann jagh sakan fast annorlunda än som han berättade, ty de sade, när han först hade stält så myken coppar, som han utloffuadt, i deras händer, sedan och een obligation aff Staderna General, däruti de förobligera sigh att veela bethala till dessa kiöpmän, benemdt Brasser och Spiringh och van Bursellen, samma summa penningar innan een kort tidh, så ville de då tahla medh honom, huad de för sin interessprovision och risico nyta skulle, och sedan giöra någott till sakan, män för än han hade fullgiordt sijn contract uti alla punctar, hade han inga penningar till att förränta. Han ähr här, som migh berättas, mykett skyldigh; jagh ser och inthet annat

*) Kopior af denna obligation, dat. Stockholm den 20 December 1620, samt L. de Geers ombudsmans kvitto på kopparen, dat. 22 Juni 1631, medfölja brefvet.

än han söker mehra till att få någett än till att tjäna väl. Från Paris bliffver migh och adviserat, att Fossberger haffver sändt een fullmechtig dijt till att tractera på the tillstundande Frantzösche subsidier. Samma fullmechtige ähr på den 21 Martii dragin till Konungen till Sanct Germain, der då Konungen och Cardinalen voro stadda. Han haffver och slutitt här een contract med några Fenetiander, huilken contract ähr sändt till Fenedien.

Till Hagen ähr och, Nådige Herre, för få dagar sedan kommin en herre, och man veet ännu inthet huem han ähr; han ähr först arriverat i Rijswijk een fiärdels mihl veg från Hagen, dijt ähr prinsens dragin utt till honom och talt medh honom, sedan ähr han i stillheet hemptatt till Hagen. Säijes, att han bliffver underhåldinn i prinsens lusthuus i een trögårdh, och att ingen ungäss honom mehr än Prinsen allena och Pau Pensionariuss.

Om the Frantzösche subsidier, som per vexell nu komma från Franckrijcke, hade jagh gierna med Erich Larsons soon communicerat, på thett jagh däraff måtta fått see, om H. K. M:tt åter i ähr skulle haffva 10000 r:drs skada på samma växell som i fioll, sedan och på thett jagh måtte veeta, huru fast penningarna komma därifrån, alldenstundh her ättskillelige, som Erich Larson antagit hafuer att bethala aff samma subsidier, komma dageligen och besuära sigh, att the inthett blifua betalte, så och vissa the andra till migh, som Erich Larson antagit att bethala. Män alldenstund han lefft alla medlan uti sijns sons hender och som E. N:dh nådiget aff min förra öfversända rechningh seendes varder, att jagh inthett haffver händer emällan, derföre har jag inthett kunnatt hialpa dem, däröfver de blefue något otålige, män jag haffver inthett kunnatt förmått honom thertill. Ehuruväll Erich Larson honom uti min närvaro befalte att communicera med migh, huad uti växlers och penningars opbördh och utgiftt passerade, så döllier han lickväll sådant för migh och säger sig sedan fått annor order. Jagh ähr redebogen att communicera dem huar timma min book och alt thett jag gör uti H. K. M:tz afferes. Sådant har jagh ödmuikeligen E. N:dh måtta tillkänna giffua; bed[e]r, att E. N:dh thett nådeligen optaga och tyda ville och altidh bliffva min nådige herre. Gudh giffve och, att min ringa tjänst måtte vara H. K. M:t så behageligh, att jagh finge vara antingen där uthe hooss E. N:dh eller i Suerige eller huart såsom H. K. M:t nådigst techtes att förordonera migh, ty jagh seer, att jagh inthett ähr så mechtigh, ehuru jagh bär migh ätt, att promovera H. K. M:tz credit som dätt Compagn., mejj conterminera, ähre

mechtige till att häffva alt omkull igän, och så länge H. K. M:tz negotier bestå under een aff dätt Compagn., vill jagh säija och ähr sandt, att the foga huar annan till profijt med H. K. M:tz skada, och kan sälunda ingen, som ährligh leffva vill, någott negotiera med dätt partiet. Gudh giffve, att jagh funne de nåder, om dätt icke måtte vara längre, allenaste på een dagh eller två finge vara hooss E. N:dh och reputera, huadh uti H. K. M:tz negotier här på een tidh ähr passerat, effter thett icke med sijna omständigheeter vill låtha sigh så schriffva, som man dätt kan munteligen referrera.

Här ähr, Nådige Herre, een fohrnembd kiöpman *etc.* (*fortsättningen lika med N:o 28, sid. 601 intill . . . träijn igen*).

Vill E. N:d *etc.* Aff Ambsterdam 14 April anno 1632.

E. N.

V. T. A.

Conradt v. Falkenberch.

Nådige Herre, jagh haffver för schriffuit E. N:dh alt thett-samma till, män effter jagh icke veet, om E. N:dh någott breff ähr tillhanda kommitt, nödgas jagh att bemöda E. N:dh med denna doublet; beder ödmukeligen, att E. N:d ville then nådeligen optaga. Gud veet, att jagh nödigt ville bemöda E. N:d med sådana questioner, män effter somblige aff dem ähre H. K. M:tz credit hinderlige, veet jagh inngen annor råd h än att giffua E. N:d därom tillkänna. Jagh haffver och begärt aff Mårthen Augustinson, att han om några punchtar sigh hooss E. N:dh förfråga skulle och medh första mig therom advisera, synderligen om then Muschoffuiske handelen, effter s. Johan Böckman ähr dödh, huru ther medh skall handlas, så att icke någon tidh må förloras. I förra hafver jagh och nämpt om een som heeter Grotius*), som fordom haffver varit här i staten och för Bernesfelt [o: Barneveld] skull måtte rymma lande och sigh sedan har uppehållit i Franck-rijke; tviplar inthett, E. N:dh ähr hans namn väll bekändt. Ändock jagh inthett haffver talt medh honom, förnimmer jagh dock, att han ähr benügen till H. K. M:tz tjänst, omen [o: men om] H. K. M:tt ähr något tiänt medh honom, varder E. N:d migh väll därom befallandess. Jag bliffver altid E. N:des villige tiänare så lenge jagh leffuer.

*) Något föregående bref från C. F., hvarl Grotius omnämnas, är icke bevaradt.

30.

Amsterdam den 19/29 April 1632.

Rannsakar enligt K. M:ts befallning jämte Melchior Falkenberg angående Erik Larssonstransaktioner; sänderen balansräkning. I E. L:s redovisning saknas uppburna belopp, och vissa utgifter äro icke verifierade. Anvisningar på Franska subsidiernas Novembertermin icke utbetalda. Skall sända vidlyftigare redogörelse. Kopparpriset stiger, men blott för små poster, emedan man väntar införsel af kopparmynt. Trip dock villig att köpa hela förrådet, om hela exporten för två år öfverlåtes åt honom. Rågen faller. Förfrågan om Ryska spannmålshandeln. Upprepar sin anhållan om annan tjänst.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* Nådige Herre, effter dätt H. K. Maj:tt, vår allernådigste Konungh och Herre, haffver sändt både min broder och mej hijt och befallat, att vij om Erich Larssons negotia, som H. K. M:tt hade någott betänckiande förorsakatt, skulle granneligen ransaka och förfara och H. K. M:tt sådant i underdånigheet tillkänna geffva, vij ähre och som oftast sedan med H. K. M:tz breff däröffver befalta och påminta att göra vår flijt, och ändock om ett sådant vidlöftigt värck och iblandh så många negotianter icke väll ähr möjjeligit grant att ransaka, medh mindre partien aff et gått samveet vill siälff adressera een på väijen, så hafver man inthe kunnat så grant ransaka, allena någott så vidt lägenheetan hafuer veelatt tillåta och medh skääl ske kunnat, huilcket E. N:dh utan tviffuel aff min broders schriffvelsse någralunda kunnigt vorden ähr, hurulunda här hafuer tillgått medh H. K. M:tz sacker. Att E. N:dh jagh inthet för dätta någott synderligit haffver därom tillschriffuit, ähr för effterfölliande orsaker skull skeedt.

Nemligen effter jagh hoppades, att Erich Larsson siälff så skulle förklara sijna saaker, som H. K. M:tt voro därmedh tiänt och dätt sigh borde, effter thett han migh här ingen rätt beskeedh giffva ville, sade sigh där veela giöra't rätt och riktigt, därföre tänchte jagh vara onödigt att bemöda E. N:dh därmedh, synderligen och mädan min broder tog alla sackeren till sigh och sade seij till E. N:dh veela advisera, mädan jagh som oftast måtte reesa emällan Hagen och här och fordra på subsidierna och thes emällan med advisor på Suerige, Strålsundt, Hamborg och andra orter haft göra, och effter jagh i dätta ähr censahmen, haffver tiden migh icke veelatt tillåta den sakan, som migh på thett

mörckesta sette var ingiffvin, någott att förklara, på thett E. N:dh jagh icke med een vidlöfftigh confus rechningh måtte bemöda. Män alldenstund jagh haffver nu fått ett breff sampt een slutin ballantz aff cammereraren Töniss Hinderesson, däraff jagh seer, att sakerna sombt salsahme ähre opförda, nemligen dätt för betalt införtt, som här dageligen inlöpa och kräfvia, som ähr om her Clas Horns och her Sten Bielckens växler så och Landtgreffuen aff Hessens fullmechtige, skeppare och andra flere, item förer in många extraordinarij unkostna och mig per resto skulle leffrerat vara 12838 r:dr, huilckett sigh inthett så befinner, och E. N:dh vidlöfftigare aff rechningens förklaringh seendes varder; för förb:te H. K. M:tz nådige befallningh och min underdånigste plicht skuld nödgas jagh att bemöda E. N:dh och alt sådant gifva E. N:dh om denna sakan tillkänna med medföllande rechningh och ballantz*), där upå dän första antechnate ähra alla de poster, som jagh seedt beviss aff och aff annan skeligh berättelse förmenar sant att vara, på dän andra stå antechnadte de poster uti hans debet, som sombt aff Cammeråd:z breff och rechningar och sombt aff hans egin berättelse och andra skäl finnes att han haffver opburit, dock likväll inthet uti sin rechningh säij till opbördt infördt, ty hans första declaration, rechningh och ballantz stämma inthett öffuereens. Uti credit aff dän andra ballantzen införer jagh de poster, dem han säijer sigh att hafua betalt, därom jagh lickväll ingen rätt sandh berättelse kunnat bekomma, om så ähr; doch kunna somlige aff de poster synnerligen till officeraran vara betalte, män så finnes däribland och de, som ähre fast betänckelige. Haffver fördänskuil sådana dubiösa poster inthe kunnat på hans courante rechningh uthan å part införa och inga utsluta, som han upgifuit hafuer, uthan sådant till H. K. M:tz nådige förklaringh eller till dän, som H. K. M:tt nådiget därtill varder förordonerandes, vidare ransachningh hemskutitt. Huad de poster veedkommer, som han haffver antagit att bethala aff de Frantzösche sijsta in Novembr. förfalna subsidier, de ähra ännu mäst inthet betalte, och komma dageligen folk till migh, som sigh deröffver besvåra. Dän nödtorfftige berättelssen om dänna sakan kan jagh i dätta pacchiet inthett insluta, uthan vill, om Gudh vill, dätt framdeles öffversända och migh alltidh hålla vädereda, om Erich Larsson sigh theröffver besvärar, att visa mina skäall och orsaker från post till post, effter jagh hoppas dätt icke skall finnas ett

*) Någon sådan finnes icke i behåll.

ordh ibland, som annorlunda än sant och rättvijst ähr, så vidt jagh hafuer kunnat ransaka och än till dagz finna.

Copparen. Nådige Herre, ähr nu stigen till 51 och 52 riksdaller à 53 r:dr, män så snart tiender voro hijtkomna, dem Trip viste mej först til att beretta, att dätt skulle myntas i Suerige, så ville de man kiöpa små poster, som de man på een lithen tidh kunde op-hålla sina verk med, ty de hafua thett hoppett, att så snart myn-tett börjar komma med huart skep, som för plägar skee, att the skola få så myckett de veela för så mykett som de veele biuda derfohrre. Trip säger sigh veela köpa denna heela posten här ligger med conditioner att i tu ähr ingen coppar skulle komma i andras händer än hans, därpå han åter ville furnera penningar. Nu kan jagh inthett veeta, huad hans intent ähr; jagh gaff migh väll i vidare taal medh honom och ville gierna förmärcka hans utvägar och till huad priss han mente att fåh köpa'n, män han suarade, att om han såge någon, som hade fulmacht att handla med honom, så ville han vidare tahla därom, och fast om dätt honom än aldrigh oplåtes, ville jagh likväll gierna förnimma hans intent och see, om jagh kundhe förmärckia någet, huart hann vill utt dermed.

Rågen ähr affelagin: dän bästa Prisesche, Muschofuiske gälder veed pass 90 geltgylden eller 95, ty dätt eena slagett gelder altid någet mehr än dätt andra. Jagh beder E. N:d ödmiukeligen, att jagh måtte bliffva befalt, om jagh skall sända skepp till Muschoffuien effter rågen eller inthe, ty efter jagh inthett veet, huem där skall lefrera, så fruchtar jagh, att jagh kunde begå ett feel och giöra H. K. M:tt skada, om jagh gör någott eller låta bliffva ogiorde uthan befallningh.

Nytt ähr här, Nådige Herre, inthett. Gudh veet, huem som hindrar Prinsen, att han inthett drager i felt, som först var ärnat; man seer föga til någon præparation. Recommenderar uti E. N:des nådige affection härmed min ringa persoon, och vill E. N:d etc. Aff Ambsterdam den 19/29 April anno 1632.

E. N.

v. o. ö. t. a.

Conradt von Falkenberch.

(Egenhändig.)

Nådie Herre. Gud geve, att jach måtte finna die nåder hoss Gud och hoss H. K. Majj. och hoss Eder Nåd, att jach måtte

bliva bruckatt på någon annan ortt; sundelig om ded vårre der oppe hoss Eder Nåd någon legenhet, så önskade jach ded gerna, doch altied uttie H. K. Maj. nådie behag hemskuttiett, alleneste att jach ickie måtte lengre min besta tied her iblant detta folk tilbringa, dermed mina föhrfeder seij aldri befatdatt hava. Jach beder på ded aldre ödmiukeligeste, att E. Nåd ville nådeliegen min ödmiuka bön åptaga och tyda och inte mishag til mej taga. Jach vil til alt ded mej befalles mej gerna frandelles villig och flittig finna lätta; beder ödmunkelig, att E. N. hedan aff sãm hertil variettt haver altid ville bliva min nådie herre *etc.*

31.

Amsterdam den 7 Maj 1632.

Balans och räkning öfver Erik Larssons affärer med kronan öfversända, och har K. M:t enligt dessa att fordra 239303 r:dr. Har själf intet uppburit vare sig af Franska eller af Nederländska subsidierna. Underrättelser, att konungen af Danmark pressat Holländskt sjöfolk. Anbud af en köpman att i förskott utbetala Franska subsaldierna mot 10 procents provision.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* Och giffver E. N:dh härmed ödmiukeligen tillkänna, att jagh medh förra bode tillsände E. N:dh een kort ballantz och med sijsta bodh rechningh aff opbördh och utgiffit på anno 1631 åhrs negotia i Ambsterdam, huaraff ähr till att see, att H. K. M:tt ännu 231636 r:dr 33 st. tillkommer, sedan kommer H. K. M:tt och pro saldo aff interessrechningen till 7666 r:dr 23 st., så att till H. K. M:tt ännu bör erläggass allless 239303 r:dr 6 st., sedan alt både de vissa verificerate poster såväll som de ovissa, därom jagh här ingen beviess funnit haffver, ära affdragna, som thett från post till post aff samma rechningh ähr till att see, dän jagh, så vidt migh ähr kunnigt vordit både aff Cammerådz ballantzer, dem de schriffva med quittentz veela bevisa, så och aff Muschoffuiske handellen och aff Erich Larssons egin berättellsse och flere skääll så kort jagh haffver kunnatt sammandragit, och veet visserligen, att där icke ähr med mitt veetskap ett ord annorlunda infördt, än rätta sanningen ähr och rättvissan kräffver, så vidt jagh ther uthi ähr informerats och någon skääl kunnatt finna. Huad till denna rechningens förklaringh ähr utaff nöden, varder Erich Larsson, mädan han ähr där oppe hooss

E. N:dh, på sin sida väll görandes. Jagh på min sida vill och vara vederrede, när migh bliffver befalt, att visa huad skääll jagh till samma rechningh hafft haffver, och att thett icke alstingest så ähr, som Erich Larsson thett foregiffver. Orsaken att schlutt[!] aff ballantzen och affrechningen någott lithett differera ähr, att af den som dått copierade vardt een lithen post försedt, dock ähr then affrechningen rätt. Beder, att E. N:d hville sådant gunstigest optaga.

Vidare, Nådige Herre, varder mig aff cammereraren Töniss Hindersson påfördt 12838 r:dr, som jagh aff Frantzösche subsidien skola bekommit, och ordoneras effter H. K. M:tz befallningh att bethala dem till Staderna för interess, däraff migh icke een penningh ähr lefferatt, ej heller haffver jagh någon tingh aff Staderna eller älliest intill denna dagen bekommitt vidare än allenaste lithett mehr än 29000 r:dr, dem jagh på Franckfurt per vexell dragitt haffver och straxt till H. K. M:tz tjänst dem åter utgiffvitt, som jagh länge sedan diversa advis och rechningh därom öffversändt hafuer.

Richardt Klerck, Nådige Herre, berättar migh, att Konungen i Dannmarck haffver anholditt den första flotan, som kom från Hollandt, och däraff pressatt vidh 30 styrmän, de som i Östersiöen kundige voro, samp[t] mehra siöfarande folk. Från Franckrijke ähr jagh adviserat, att thett ähr een man, som præsenterar sigh att advansera ett ähr altidh förutt den million f:r af samma assistentzen, och begärar derföre 10 pro cento, därom H. K. M:tt jag och i underdånigheet adviserar. Önskar, att jagh måtte hafva de nåder, dått H. K. M:tt nådigest ville befalla migh att antingen draga dijt eller huart H. K. M:tt ville bruka migh, effter jagh tycker, att H. K. M:tt jagh här ingen godh tjänst gör. Vill E. N:dh etc. Aff Ambsterdam den 7 Majj anno 1632.

E. N:des käre soon ähr med godh hälsan för tre dagar sedan dragin härifrån till att besee Frislandt. Gud ville honom på samma sampt flere sijne resor ledsage.

E. Nåd

V. O. Ö. T. A.

Conradt v. Falkenberch mp.

32.

Amsterdam den ⁵/15 Juni 1632.

Sänder tablå öfver mottagna penningar och verkställda utbetalningar. Medlen otillräckliga. L. de Geer förhindrar utfåendet af hos Generalstaterna innestående subsidier på grund af sina fordringar hos Svenska kronan.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* Vidare kann jagh inthet förbiijgå att giffva E. N:dh med denna medfölliande korta ballantz*) ödmiukeligen tillkänna, huru staten på denna orten stähr och jagh än dageligen bliffver belastatt, så att än i denna dagh een växell på her Carll Banerss handtschriift om 19108 r:dr aff her Sten Bielcken och Erich Andersson hijtt adresserat ähr ankommin. Till alt sådant haffver jagh än till dags icke från någon ort mehra än 29000 r:dr, som effter H. K. M:ttz befalningh mig från Franckfurt ordonerades, bekommit. Dätt 1000 r:dr, som på växell och unkostnan där aff förloradess, därom hafuer jag Cammereraren länge sedan tillschriiftuit. Tuiffar och inthet, att han ju medh Hieronimuss Steffens von Cronstedte i Franckfurt, som pennin-garna utgiffuitt, därom riktigt giordt haffver. Medh huilka 29000 r:dr jagh de poster, som på medhfölliande korta förslagh**) stå à part antechnadte, betalt haffver, däraff E. N:dh och nådigest seendes varder, huad poster som jagh däss föruthan haffver accep-terat, som nu förfalna och med dätt första bethalass måste, sedan

*) Den lyder som följer:

Conradt von Falkenbergh.

Debet.

	R:dr	St.
An Franckfurt per Hieronimus Steffens von Cronstete	29000	
An Petter Grönberg pr vexell	5895	
Summa	34895	

Credit.

An poster som allerede betalte ähra.....	35676	38
An poster som per vexell dragna, accepterate och förfalna och nu dageligen bethalass måste	38177	1
An poster som effter H. K. M:tz nådtge befalning mej ordonerate ähra att bethala, som och dageligen på'sin betalningh venta.....	155429	
An poster derpå man haffver någon respijt.....	146482	
Summa	375764	39

**) Ej anträffadt.

och huad poster som effter H. K. M:tz nådige befallningh mig ära ordonerate att bethala. Haffuer medh spetificationen E. N:dh icke tordz bemöda, uthan dän från post till post Cammereraren tillstålt. Beder på thett flitigste och ödmuikeligste, att migh några medell till samma posters betalning må ordonerate bliffva. Alt huad mig har varit möjligit att bringa till väga haffver jagh betalt på växleran, så och skaffatt 40000 r:dr till Archangell till rågenss inköp; Gud låte thett lända till H. K. M:tz nytta och profijt. Än ähr här lithen apparentzie därtill, effter rågen giäller dageligen minder. Gudh veet, att jagh nödigt bemödade E. N:dh med dätta breff, där min credit eller medell voro sådana, att jagh kunde dätt förbigå och fly andra rådth til sådana posters betalningh.

De 40000 r:dr, som stå hooss Staderna, haffver jagh icke kunnat bekomma, ej heller aff de penningar, som aff Augusti månan stå uti Cammerarii huuss, därom H. K. M:tt medh sitt konungelige breff sub dato 18 April åter på nytt befaller migh samma penningar att anamma, män jag kan likväll icke bekomma een penning däraff. På dätt jagh och måtte kunna contentera Luvis de Gere för sin præntion, som han igenom Erich Larssons assignation haffver på samma penningar aff Augusti månans subsidier, så haffuer jagh tillbuditt att anvissa honom åter på de först härnäst förfallande subsidier, icke allenaste på så stoor post, uthan på een fast större, der H. K. M:tt mig sådant ordonerate, allenast att han icke ville längre hindra migh, på dätt jagh nu måtte få dessa penningar till hiälp. Män han vill inthe consentera mig dätt; imedlertidh kan jagh icke heller få dem aff Cammerario, och stå penningen i Hagen uthan frucht, och H. K. M:tz saaker bliffua här hindrate. Orsakan därtill vill E. N:dh jagh korteligen tillkänna giffua, nemligen att Luvis de Gere haffver uti December anno 1630 bekommit coppar, att han skulle bethala Staderna sijn 2 åhrss interesse, noch har han 1631 låtitt igenom sijn bookhållare köpa 132 scheß coppar aff Cammerådth, män när dän copparen kom hijt, så var marcknan afslagin; därföre leffrerade han samma coppar till Erich Larson tillbaka igän. Anno 1631 uti December skreff både Pfaltzgreffven och Camerådth hijt och befalte mig alfvarligen, att jagh skulle hålla Luvis de Gere därtill, att han skulle bethala Staderna sijn interess och Cammerario sijn deputat, som han för copparen verloffvadt hade, på dätt subsidierna till H. K. M:tz krixstat bleffven[!] in esse, män Luvis de Gere vill thett inthett giöra, foregiffuandess, att han hade väll

mehr än dän copparen bedroge sigh att fordra uti Sverigie, uthan Erich Larsson skulle transportera honom de subsidier, så ville han betala Staderna sin interess med sijna egna penningar. Den posten Cammerarius skulle haffua ville han inthett veeta då vidare utaff. Imidlertidh ähr härom hooss H. K. M:tt förfrågat, därpå H. K. M:tt nådigest suarat med dessa orden.

(Copia). »Huad de penningar belangar, som stå hooss Cammerarium för Augusti månan, så hade icke giortz behoff, att I eder vidare därom förfrågat, alldenstundh Vij bådhe eder och Cammerario för dätta haffva giffuit därom commission och befalningh; forder dem ju för ju heller och använder dem till bem:te växler sampt huad flere poster som på medfölliande liste äre förtecknadte».

Så och ordonerar H. K. M:tt migh att bethala Cammerario sijne 6000 r:dr däraff, så och dätt tridie ährss interess, när Luvis de Gere de tu ähr betalt haffver. Beder ödmiukeligen, att E. N:dh denna och flera mina schriffvelse[r] ville nådeligen optaga och tyda etc. Aff Ambsterdam den ¹⁵/₅ Junii anno 1632.

E. Nåd

ö. t. al.

Conradt v. Falkenberch mp. *)

33.

Amsterdam den ⁶/₁₆ Oktober 1632.

Trip hotar att sälja den deponerade kopparen, oaktadt C. F. erbjudit sig att inlösa den. Koppar finnes i handeln; uppgifves komma från Lübeck och Hamburg. Priset. Försäljning förhindras af farhågor, att kopparmynt skall införas. Upprepar sin anhållan om annan tjänst. Anbud om kopparköp; Trip måste tvingas att utlämna det deponerade. Bysk råg kommen, men omkostnaderna uppväga försäljningspriset.

Nådhige Herre, E. Nådhe ähr etc. E. Nådhe kan jagh medh dette ickie förbij gåå medh mindre E. N:de jagh medh denne min ödmiucka skriffuelse bemödha, på ded ödmiuckeligast till-

*) Till K. M:t finnas två bref från C. F. af den 15 Juli 1632, bland Hollandica. Riksarkivet. De handla hufvudsakligen om kopparmarknaden och Svenska kronans affärer med Trip.

kiennagifuandes, ehuru dee meddell till H. Kon. Majj:tz oppå denne orts creditis reputations unnderholdh nödhige migh förhindrade bliffua, i ded jagh migh på ingen hafuer at riterera. Migh giörs eij heller prouision ifrån någon orth, lickväll jagh medh vexler och annat dageligen blifuer belastat.

Dernest gifuer E. N:de jagh ödmiuckeligen tillkienna, huru öfuer interesset aff kopparen här af Trippen är protesterat; säger sigh kopparen villia sällia, der honom interesset i rättan tijdh ickie betalt bliffuer, huilcket han vidh denna höge marcknan lätteligen hemmligit eller offentligh giöra kann, huaremoot jagh vitnen och notharial beviss tagit haffuer, att jagh innan förfallen tijdh efter contractes inneholdh penningerne (oansedt jagh dem medh stor mödha kunde opbringa) honom sit capital medh förfallen interess att contentera præsenterat haffuer, ded migh af honom att anamma refyserades, oansedt han ded uthi sitt contract loffuat hafuer och sålunda sielf brutit contracten. Jagh seer och, att här koppar oftta af och an föres, väges och sällies; föregifues, när den efterfrågas, att ded ifrån Lybeck och Hammburgh kommer, stundom skier ded och unnder anners mans namn, så att ded uthi denne vidhlöfftige stadhen är omöjeligen att komma unnder rätta sanningen. Koppar gielder nu i små poster 66 à 68 rikzdaler, i stora poster hafuer några böriat thala derom, män slagit tillbaka igen, effter här ähr uthspridt, att H. Kon. Majj:tt ville latha mynta kopparmyntt igen; derföre fruchta dhe, när här kommer åter mynt, att dhe då medh sin koppar blifua ståendes. Ded Pertzianische Compagniet, som H. Kon. Majj:tt för någre åhr sedhen priuilegieret haffuer, föregifua, att the ochså åhrligen een temmeligh stoor post koppar villia anamma och draga, som H. Kon. Majj:tt i unnderdånigheet jagh för dette hafuer tillskrifuit.

Nådhigh Herre, E. N:de bedher jagh på ded tjenstligeste och ödmiuckeligeste, att E. N:de ville min förra ödmiucka böen nådigst ansee och ihughkomma, i ded jag ödmiuckeligenn bedher, att E. N:d ville aff gunst och nådhig bevågenheet förhielpa mig hooss H. Kon. Majj:tt, att jagh måtte få loff att komma härifrån till någon annan tjenst. Gudh veet, den jagh vill bidhia om nådher, att jagh medh hugh och villia effter all min förmögenheet medh troheet och flijt gierna vill uthrätta, huadh H. Kon. Majj:tt migh nådigst varder befallandess. Gudh gifue, att jagh måtte finna dhe nådher, att H. Kon. Majj:tt nådigst techtes att befalla migh något, deruthi jagh kunde haffua tillfälle att bevissa H. Kon. Majj:tt någon tjenst; jagh kan, Gudh bättre, här intet uthrätta, uthan

ded jagh förtärer H. Kon. Majjtz penningar och skaffar inngen nytta och förlorar den tijdhen jagh gierna bättre till H. Kon. M:tz dienst emploiera ville. Vill E. N:de hermedh *etc.* Datum Amsterdam den ⁶/₁₆ Octob. Anno 1632.

E. N.

ö. t. a. s. l. j. lever

Conradt v. Falckenberch mp.

Nådige Herre, kopparen gielder vidh pass 66 r:dr. Här presenterer sigh folk att köpa 2000 skieppundt, och om jag ville låta bättre köp, så köpte dee väll 3000 s⁸ eller mehr, män jagh törss intet sällia, förr än jagh fåår H. K. Majjtz befallningh och breeff till magistraten, att the holla Trippen till att giöra huadh rätt är och leffuerera kopparen, när honom capital och interesse ähr betalt. Rogen från Muschovien är komne 3 skiep och gielder 90 goldtgylden lästen, ähr vidh pass 50 r:dr, kostar och medh fracht, assyrantie och unkostnadt H. K. M:t vidh pass så myckiet, så der är lite eller ingen profit oppå.

Jagh ähr och bliffuer alltidh
E. N:ds ödmiucke tjänare *etc.* *)

34. (*Egenhändigt.*)

Haag den ¹⁸/₂₈ November 1632**).

Har mottagit underrättelser om slaget vid Lützen; rykten, att konungen är sårad eller fallen. Ber om rikskanslerens fortfarande protektion. Meddelanden, att en spion från Dünkirchen utspanat plats för landstigning vid Göteborg.

Nådie Herre, E. Nåd ehr *etc.* Dehrnest kan Eder Nåd jach med ett eng[s]latt och bedrövat jertta ickie oföhrmelt latta, att her ehr idag komma tiender till prinsen aff Oranniegen, att uttie betallien ved Leipzig på den 6 Nofembri våhr allernådieste Kon-

*) Till K. M:t skrifver C. F. om samma saker redan den ^{26 Sept.}/_{6 Okt.} 1632. Hollandica, Riksarkivet.

**) Bref från C. F. till K. M:t ¹⁴/₂₄ Okt. och ¹⁶/₂₆ Nov. 1632. Hollandica, Riksarkivet.

nung och herre ehr vordien blesseratt, och samlie uttsp[r]enga endå fast mehr, huilkiett den levandes barnhertiege Guden nådeliegen ville affvenda och fohr sitt hellia namn skuld våhr aldernådieste Konnung och herre ved langett liev och helsan ville upholla. Jag beder Eder Nåd gantzka ödmiukeliegen, att E. Nåd ickie ville venda sien nådiege och gunstie affectsieohn ifrån mejj, bliva min nådiege herre altied hedan aff, sām Eder Nåd hertil mejj alla nåder beviest haver. Jach vil med al ödmiukhett och trohett befitta mejj att varra Edder Nåd til dienst så leng jach lever.

Viedar, Nådie Herre, så bliver jach aff en benemd Tieman Classån adverteratt, att die från Dynkierkien hava hafft en spion til Gottenborch i åhr, som haver fariett licka sām en skipar från Kallies på ett schep, sām ellest Adrian segelmakar tilhörer, hvilkien haver besett dehr all legenhett och skall hava rapårterratt, att han hade funniett en bequem ortt att settia någott folk i land på den andra siedan åm Hiesingen och ickie på denna siedan, sām schlottett ehr. Eftter sām denna man berettar, so skulle die Spansche hava ett ögnemerk ått Gottenborch; doch håpas jach med Gus jelp, att Gud bryter derras onde åpsått. Jach nemner, Nådie Herre, derfohr allas deras namn, på ded åm viedar effter fråges man då vett, huem ded raporteratt haver. Vil Edder Nåd etc. Hagen den 18/28 Nofember anno 1632.

E. N.

ödmiuka och villie tiener altid
Conradt v. Falkenberch mp.

35.

Haag den 19/29 November 1632.

Uttryck af sorg öfver konungens död. Skall sända balans öfver sina affärer med kronan. Begär förhållningsorder. Hoppas kunna göra ordentlig redovisning, ehuru öfverhopad med arbete. Begär åter anunn tjänst. Spionerlet vid Göteborg.

Nådhigh Herre, E. N:de åhr etc. Nådhigh Herre, effter jagh nu, Gudh bättre, förnimmer, dedh Gudh haffuer techts att kalla vår alldernådigste Konungh och Herre, som haffuer varit ded liuset, derigönom Gudh haffuer verkatt att Sverigie haffuer lyst i hela

verden, och oplatitt alles deres ögon; män jagh arma menniskia för min particulir må seija, att jag ickie allenast min Konungh och Herre uthan min fader och all min hungnat haffua mist; altså, Nådhigh Herre, sätter jagh min troo och lijtt till Gudh denn allderhögste, som mej skapat haffuer. Mennischligvisse haffuer jag min tillflycht till E. N:de; bedher, att E. N:de min nådhige herre ville vara och bliffua.

Huadh staaten, Nådhigh Herre, oppå denne orten vedkommer, så ähr jag an diuerse creditorer 40000 r:dr skyldigh för åthskillige vexler, assignationer och andre saacker, och hafuer litet att betthala medh; vill sända E. N:de ballantzen, så snart jag kommer till Ammsterdam, huaruthaf E. N:de nåd[igst] och gunstigst seendes varder staaten och mej ordonera, på huadh sätt dedh skall betalas. Aff Muschovische handelenn sijr jag i ähr inngen synnerlig profijt komma, effter rogen litet giäller, och intet kann sällias, uthan liggier i deras händler, som penningerne till inkiöpet förstrecht hafua; elliest vill jagh giöra huadh mej möijeligit ähr, beder E. N:de ville låta befalla mej, huadh jag skall giöra, som kunde lända E. N:de till behagh och så vjdt mej möijeligit vohre fäderneslandet till tjenst. Jagh ähr som den der intet veet, huadh jag skall taga mej före, och vill hermedh sluta denne min commission, taga mej intet vidhare före, uthan beflita mej att giöra een reen richtig och bevislig rächning för allt ded som till denna stunnden passerat ähr. Hoppas och beder ödmuickeligen, att dedh ickie må vara E. N:de emoot.

Och ändå kanskie något ähr bordtglömbt, som jag intet haffuer haft tidh eller nådt och minds att anteckna, effter dedh man man mej ingen boockhollare godt giordt hafver eij eller dhe medell giffuit, dermedh jag een oppå denne orten hafuer holla kunnat, altså haffuer jag sielf mått dagarna igönom i denne vidh-löfftige stadhen gåå omkringh och bestella ärender, om afftnan och nättren skrifua allahanda auis på åthskillige orter och sålunda ickie alltidh när jag haffuer villat kommit till min boock; doch hoppas jag, nest Gudz hielp, fast om en min besoldningh som jag till mej sielff på någre ähr intet ännu tagit haffuer, efftersom mina förra räckningar noghsambt uthvisa, och andra meddell än skulle blifa der inne medh, så hoppas jag lickväll med Gudz hielp att giöra liquide räckningh, så att jag min konung och öffuerheet troligen tiänt haffuer uthi mit ringa kall. När soddant först ähr richtigt giordt och E. N:de då tyckier, att jag nägen tjänst ähr värdig och mej denn unna villia, så är jag redhebogen att tjäna

füdernesslandet, så lenge jagh leffuer, doch hemstellandes uthi E. N:des nådhige behagh. Jagh veet intet, om jag skall bemödha E. N:de dermedh, män effter dedh mejj till örån kommit åhr, måste jag dedh till E. N:des villia hemstella och förmåla, såsom och nembna min sagesman, nembligen een fordom auantyrerer eller skiepzcapitein be:d Tideman Klason; berättar mejj att Dynkerkerna hafua hafft i åhr een åstadh, som hafuer farit likasåsom een skippare från Calis till Giöteborgh på ett skiepp, som een be:d Adrian segelmackare i Calis tillhör, huilken der all lägenheet uthspeijat haffuer, och såsom jag än vidhare förnumit hafuer, så hafuer bette speion funnit bequemaste att komma i landh vedh Hisingen, doch ickie på denne sidhan som Elffzborg liggier, uthan på den andra sidan som vetter åth Masterlandh, der haffuer han förmeent sej funnit een bequem hampn att stiga i landh. Vill E. N:d hermedh *etc.* Datum Hagen dhen ^{19/29} Nouember anno 1632.

E. N:des

V. T. a. t. döden

Conradt v. Falkenberch mp.

36.

Amsterdam den 25 November 1632.
5 December

Bref från Erik Larsson om konungens död; nya uttryck af sorg däröfver. Kopparen kan ej säljas i större poster på grund af ett rykte att E. L. skall sälja i Amsterdam, Hamburg och Lübeck. Får icke ut vare slg Franska eller Nederländska subsidierna. Smygförsäljning af koppar.

Nådhige Herre, E. N:de åhr *etc.* Effter jagh nu, Gudh bättre, förnimmer, att Erick Larson hafuer för vist hijtt skrifuit, att Gudh denn allderhögste hafuer techts att kalla vår allernådigste Konungh och Herre, huilken stora olycka H. Kon. Maj:tz tjänare och undersåter synderligen minesgelicher alldrigh i sin lifetjdh noghsamtb beklağa och besorga kunne; jagh arma menniskia hafver ickie allenast min konung och min herre uthan all verdzlig tröst och hugnat mist; haffuer alltså min tillflycht till Gud denn allderhögste, mennischlig vise hafuer jag min tillflycht till E. N:de; bedher att E. N:de min nådhige herre ville vara och bliffua och

unna mejj dhe nâdher, att E. N:d ville låta befalla mejj, huadh jag skall giöra, som kunde lännda E. N:de till behag och så vijdt mejj möjligit vohre fädernesslandet till tjenst. Jagh ähr som den der nu intet veet, huadh jag skall taga mejj före, och vill gierna hermedh sluta denne min commission och beflita mejj om att giöra een reen richtig rächning för allt dedh som passerat ähr; hoppas, att E. N:de dedh intet skall vara emoot, derom jagh ödmukeligen bedher. Hoppas, när all såddant först ähr richtigt giordt och E. N:de då tyckier, att jag någon tjenst ähr värdig och mejj den unna villia, så ähr jag redebogen att tiena fädernesslandet, så lenge jagh leffuer, doch allt hemstellandes uthi E. N:des nådhige behagh.

Huadh elliest, Nâdhige Herre, staaten oppå denne orten vidhkommer, så ähr jagh än diuerse creditorer skyldigh för åthskillige vexlar, assignationer och andra saacker och hafuer litet att be-thala medh. Aff Muschovische handeln sijr jagh i ähr ingen synderligh profijt komma, effter rogen litet giäller, dertill medh och intet kan sällias; ligger och i deress hânder som penningerne till inkiöpet försträcht haffua. Elliest vill jag giöra huadh mejj möjligit ähr; tuifler och ickie, att E. N:de denne oorts tillståndh aff mine förige breeff nogsambt kunnigt vara. Dhe tijdender jagh ifrån Dynkerken hafuer förorsackass jagh E. N:d ännu här att opprepetera medh att bemödha, befruchter ded mine breeff E. N:de intet alltidh tillhanda komma, beder E. N:de soddant mejj nådeligen ville optaga. Ifrån Dynkerken, Nâdhige Herre, berättas *etc.; lika med N:o 35.*

Kopparen, Nâdhige Herre, giäller nu i små poster 70 r:dr, uthi stora poster skulle jag honom ickie öfuer 65 kunna bringa för dedh leda rychtet hijt kommit ähr, dedh Erick Larson skulle komma hiettoch havakomsieohn [o: kommission] att sällia all kopparen uthi Hamborg, Lybeck och här, huaröfuer marknan ähr stanat och än 5 à 6 r:d per st afslagit. Huad E. N:de deruthinnan tyckess att giöra, steller jag uthi E. N:des nådige villia. Mejj tycker, huadh uthi soddant passerade skulle för dem uthi Ammsterdam lönligit hollas. Vill E. N. hermedh intet längre bemödha, uthan E. N:de hermedh och alltidh *etc.* Datum Amsterdam den 5 Decemb. anno 1632.

(*Egenhändigt.*)

Nådige Herre. Strackst die ända tiender komme hietto, ber-retta mejj Erick Larsons tienar, Hans Dettmer benemd, att

Erick Larsån hade fohrbudiätt, ded mej ickie en pening aff die Frantzoesische subsidieger [!] skulle stedes i hendran, och effter jach skulle effter H. K. Majj. befalning havatt aff däm, så fohr jach nu icke en peningh deraff.

Luvís De Ger haver och reskontreratt med die 60000 r:dr jach skulle få aff Staderna den intres han borde betalla fohr den coparn han upburiet haver, och på ded övrie har han tagiätt en restsedell til seij, huilkien han mej och fohrholler, att jach altså inte merra en die ved pas 14000 r:dr, däm jach lang sedan åm attvieserat haver, aff die 60000 bekomitt haver. Her levereras stohr quantietett med garkopar på vogen. Nehr jach deråm frågar, ger man sådant schvar såm man vill. Nehr kopern ehr dyr, so sellieger man kanske sin egen kopar, och nehr han blier bettere kiöp, so blier de stellet vel fult igen. Gud döme åm, som al sanning vett. Jach skriver såm ded seijes her, ickie såm ded jach haver sett. Över alt ded så beder jach att E. Nåd ville låta mej corgerra uttie ded jach kanske imott min villia feller och lickvel bliva min nadie herre, såm min hop dertil ehr, och unna mej att komma herifrån. Vil E. N. altid uttie Gus nådie besküd troliegan och ödmukeligan befallatt hava och bliver altied

E. N.

T. O. Ö. M. T. so lang jach lever
Conradt v. Falkenberch mp.

37.

Amsterdam den 30 November 1632.
10 December

Hänvisar till föregående bref. Meddelar åter, att de Nederländska och Franska substdierna icke utbetalas, att kopparen ej kan säljas och rågen ger föga vinst. Från Stralsund rekvireras sill och ost; har aftalat en leverans, men aftalet går tillbaka, då C. F. ej har medel att betala. Rekommenderar en man (Sten Jakobsson Bååt) att öfvertaga affärerna i Nederländerna.

-Nådhigh Herre, E. N:de ähr *etc.* E. N:de haffuer jag medh mina förre unnderdanige breeff treedubbelt denne ortens staat och och lägenheet tillkienna giffuit*), alldenstundh Gudh bättre effter den stora olyckan, den jag här aff Erick Larsons breeff förnummitt

*) Syftar sannolikt på breffen af 18/11 och 19/11 Nov.

hafuer skett ähr, sätter altså min tillflycht till Gudh och E. N:de och derfore E. N:de så offta medh mine breeff bemödat, huilkens högnödige tidh jagh elliest medh mine ringe breeff intet hafuer velat förkorta eller E. N:de medh bemödhä; beder E. N:de ödmukeligen sådant att unndskylla och nådeligen optaga.

E. N:de varder aff medhföljande lista nådigst och gunstigst seendes, huadh jag haffuer till att betala mehra än oppbära*). Dertill haffuer H. Kon. Maj:tt mejj förordonerat att anamma i Hagen 3 månaders subsidier vidh 60000 r:dr och aff Fransösche subsidien 100000 r:dr, huaraff jag ickie bliffuer een penning mechtigh, ty dhe Stadische subsidier haffuer Luuis De Geer rescontre-rat *etc.*; *fortsättningen ungefär lika med N:o 36.*

Kopparen tör jag intet sällia uthaff. Muschovische rogen giäller så litet, att dedh föga mehra en sin unkostan och inkiöp betalass, dertill hafuer han och ingen afftreck; ähr altså mejj slett alla meddlen här afskurna. Deremoot ähre creditorerne nu fast impatientere ähn dhe vore först, synderligen den, som dhe 14000 r:dr på Christian Weilerss vexell hafua skall. Nils Nilsson ifrån Stralesundische guarnisonen skrifuer mejj till, att jag skall sända dem sill och ost, elliest blifuer dedh slett uthe medh dem i vinter, effter deres credit ähr slett uthe. Dertill haffuer jagh betinngat 24 läster sill och något ost, män effter mejj nu hendren bliffua slutna, måtte jag retractera't; lichväll veet Gudh, att jag gierna ville unnderholla crediten, om ded vohre i min macht, och hindra att dhe ickie måtte thala derom, som dedh nu skier. Beder ödmukeligen, att E. N:d ville ordonera någon annan hijt och unna mejj framdeles någon annanienst.

Nådhiqe Herre, här är een vaker ungh kar benembd [Sten Jakopsån Bått**)], den der väll haffuer lust till, och tyckies mig effter min enfalldige mening, ded Gudh hafuer gifuet honom ett gott förståndh, är och modest derhooss. Doch beder jag, E. N:d ville nådeligen optaga, att jag derom nempner. Om E. N:de behageligit ähr honom eller någon annan här att brucka, steller jag uthi E. N:ds nådhige villia. Vill E. N:d hermedh *etc.* Actum Ammsterdam 10 Decembri anno 1632.

E. N. V. T. a. s. l. j. lever
Conradt v. Falkenberch mp.

*) En »Ballance oppå den Hollandsche debiten» medföljer.

**) Tomrum för namnet: här ifyllt efter följande bref N:o 40.

38.

Amsterdam den ¹/₁₁ December 1632.

Upprepar sina meddelanden i föregående bref. Har mottagit en rikskansle-
rens skrifvelse af 21 Nov. Efter underrättelsen om Gustaf Adolfs död
har en mängd koppar kommit i handeln; söker förgäfvess uppspana hvar-
ifrån. Misstäncker Trip. Föreslår, att rikskansleren skall sända en man
att låta uppväga den deponerade kopparen. Utförsel af kopparmynt
från Göteborg och koppar från Norrköping.

Nädige Herre, E. N:dh ühr *etc.* E. N:dh haffuer jagh medh
mina förra underdånige breeff *etc.*; *lika med N:o 37 intill . . .* huadh
jagh haffver till att bethala mehr än till att upbära. Därtill
haffver H. K. M. migh förordonerat att draga 30000 r:dr på Erich
Larsson aff Aussburgische medlen, där på han haffver 2000
axxepterat och rästen schrifuit migh inthett att draga. Sedan
haffver H. K. M:tt ordonerat mig att anamma i Hagen 3 månars
aff Stadernas subsidier, 60000 r:dr *etc.*; *lika med N:o 37.* Amster-
dam den ¹/₁₁ December anno 1632.

E. N.

ö. t. t. a. s. l. j. lever

Conradt v. Falkenberch mp.

(Egenhändigt.)

Nädige Herre, E. Nades nädige breff sub dato den 21 No-
fember Wurtzburch haver jach bekåmielt och aff des inhåld E.
Nades nädie villia och befallning åm copparn fohnumielt, och vil
göra min flitt åm mögliegett ehr att uttretta nogett här uttie.
Men, Nädie Herre, sedan die onda tiender hielt ehrra komna, så
sellieges och leveras ved vogen mukien kopar, så marknan dag-
liegen affschlås. Jach haver och sitt brev från Achen, att die
skriva seij inngen kopar i quantietet begerra att kiöpa, scijs seij
föhr 7 månar varra fohrsorgda med kopar. Jach spör her vel
effter, huem såm sellieger koparn; så ehr ded stundum po den
enas namn, stundum bruka die den andras namn. I dag har jach
talt med Trip, effter jach fohrnam att ur hans gëmor koparn kām;
så sade Petter Trip, ded var inte annatt ded die solde utan den
partien die och Hofft hade kiöfft i hop den tied Erick Larsån drog
sien kos. Under pretext aff ded partiet hava die solt her i alt
åhrret, so jach tror vist, att ded partiet ehr 3 gånge soltt. Gud

vett saningen, men sacht blier ded. Meij tukies ickie heller varra olicht, effter her aldri tryter gærkopar ved vogen och ickie mogliegatt ehr, att en sådan mukienhett kan bliva uttstullien; nemliegen nehr coparn jeller nogett, så sellieges, och nehr ded ehr gott kiöp, så förs dett til reckningz eller fulles åp det rumett, och intresreckningen går lieka fast. Denna pratieken tror jach E. Nåd skulle schnartt finna på sanningen, åmm E. Nåd oförvarandes sende en gång en hiett och lette fohrschlâ och overvega allan coparren, så fing[e] E. Nåd sie, huaraff intressett gâves. Doch åm die heraff bleve först aff nogen adviseratt, så fulte die schnartt rumett fult igen, kosta hvad ded kunde. Detta blir jach fohror-sakatt att bemöda E. N. med, effter jach sier, att ded går så orettvisliegen till, ellest och fructar jach vel, att die ded inte låtta. Från Schverie komer från Jotenborch pengar, från Nohrkiöping koper utt, Gud vett hore die få dett utt. Intresset ville jach gerna betalla, åm ickie hendran vore mej schluttna, såm i föhra fohrmeltt ehr. Jach beder ödmiukeligen, E. Nåd ville nådeliegen sådant aff mej åptage och minna fell nådeliegen corriegiera och exkusera. Jach ehr och vil bliva E. N.

T. T. a. s. l. j. lever
Conradt v. Falkenberch mp.

39.

Amsterdam den 8/18 December 1632.

Upprepar sina meddelanden om kopparens smygförsäljning och sina misstankar mot Trip. Har förgäfves sökt få utlösa hvad som hos denne är deponeradt för att deponera det annorstädes till högre prls. Afvaktar nya order.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* E. N:ds nådige breff sub dato 21 November ähr migh tillhanda kommitt, därföre jagh migh ganska ödmiuckeligen betackar, att E. N. migh om sin villia informerat haffver; jagh vill medh högsta flijt i stillheet giöra mitt bästa att effterföllia E. N:des befallningh, så vidt mej möijeligit ähr.

Rågen giäller här mächta littedt, dän bästa kann jagh nappast om 90 goltfr sällia. Copparen haffver gullit vidh pass 70 r:dr. Jagh förnimmer och, N. H:r, att här dageligen sällies och

våges koppar vidh vågan, *etc.*; *fortsättningen ungefär lika med N:o 38.*

Sanningen därom befinner E. N:dh, när E. N:dh tackes uti hemlighet oförmärckt försända een hijt och låta all kopparen, som här på interess deponerat ähr, öfvervågas, på dät man rättsligen kunde förnimma, om han och all tilstådes voro, som interess giffves före. Jagh vill väl accordera medh vågan, att thet med minsta unkostnan skulle tillgåå, på thett man under däss rätta practick komma kunde; dock om de först här om blifua aduiserat, såssom dee altidh godh aduis aff mina breeff haft haffva, så fylte de snart up dätt rummet, ej huadh dätt då kostade, och voro då altsammans förgåves. Interesseset, Nådige Herre, haffver jagh Trip med notharier och vetnan ofta gonger budit att veela hoonom bethala, om än han migh man een räkningh, huad honom därföre tillkomme, inleffrera ville, effter som migh ofta befalt var sådant aff honom att fordra, män han haffver inthet veelat giffva migh något beskeedh, dässlikest haffv[e]r jagh och tillbudit att veela lösa effter hans contracts innehåld alt effter handen den kopparen, som så låghth hooss honom deponerat vahr, ifrån honom, och deponera'n något högre hooss andra och täncht, att huad jagh mehra därpå finge, ville jagh hans gamla interess-præntioner därmedh effterhanden afflassa. Män han har uti ingentingh sigh veelat låta billigh finna, som dätt aff protestationeran ähr till att sec. Och alldenstundh migh nu medlan altså förhindrate blifua, som jagh uti förra E. N:dh ödmiukeligen tillkänna giffvit, måste jagh altså medh coppar-interessetz betalningh låta beståå, till dess E. N:dh migh vidare därom sin nådige villia tillkänna giffver. Beder ödmiukeligen, E. N:dh ville alt nådeligen optaga och tyda och altidh blifua min nådiege herre.

Medh nytt tör E. N:dh jagh icke bemöda, effter jagh veet at Camerarius med bättre lägenheet än jagh thett giörandes varder. E. N:des vexell på 4000 r:dr haffver jagh accepterat; skall och i rättan tidh, om Gudh vill, betalt bliffva. Vill E. N:dh *etc.* Amsterdam ⁸/18 December anno 1632.

E. Nå.

T. V. T. a. s. l. lever

Conradt v. Falkenberch mp.

Efter konungens död ytterligare ansatt af kreditorerna. Penningar behöfvas äfven till fraktkostnaderna och till råginköpet. Rågen faller. Förfrågan, huru skall förfaras med en af konungen beställd paulun. Kopparen faller. Växlar protesterade i Frankrike. Uppgifter, att koppar säljes i Sverige. Hela kopparhandeln måste förenas i en hand.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* E. N:dh haffver jagh medh några mina ringa schriffvellsser denna ortens tillstandh ödmukeyligst tillkiänna giffvit, icke tvifflandes, att dee ju väll E. N:dh behändigede ähre, huaruthaff E. N:dh nådeligen förnummitt haffver, huru här dageligen koppar vägess och sälliess, huilkett denna marknan een merkeligh schada giör, och nu åter mycke dageligen börgar affelåå. Elliest, N:d Herre, bliffver jagh här utaff creditorerna tilltaallt och nödgatt att bemöda E. N:dh härmedh; synderligen nu seden dät, Gudh bättre, de mehra än sorgelige och myckett bedröflige tiender ankommo, så ähra dhe myckett impatiente än som för. Därtill bliffva och alla mina vexler i Franckrike protesterate, som E. N:dh aff medföllliande copia see kann. Här bliffver mig medlan förbudna och afskurna, som E. N:dh aff mina förra [breef] nådeligen förnummitt haffver. Med alt sådant affäkära de den ringa credijt, som dyrt noch kiöpt ähr, komma een annan klanderij och discredit till väga, medh däm man älli[e]t godh vänskap hafft haffver, därtill och att man här vessell och sådant bethala måste. Hade icke inigh varit befalt att draga på honom och aduiserat, att han hadhe prouision fått, och Erich Larsson siälff schriffvitt migh därom till, så ville jagh inthett till mehra discredit hafva dragit på honom. Föruthan creditoreran tränger jagh och dageligen till penningar till frachten att upbära rågen, som inthet kan sällias på suldrar och mycken annan unkostnadt. Rågen slår än dageligen aff. Här komma tiender ifrån Dantzich, att dätt kommer myckett utföre; därmedh passar ingen på den Muschovische rågen.

Nådige Herre, för H. K. M:tt haffver jagh här ett pavelun beställt, huilkett komer emällan 2 à 3000 rdr till ståen-

*) Brevet föreligger i två exemplar, båda underskrifna och förseglade. Det, som synes vara det ursprungliga, har lagts till grund för aftrycket, men då i dubbletten finnes ett nytt postskriptum, är äfven detta vidfogadt.

des, och bliffver där een stoor saall, 60 foot à 10 tummar långt och 30 à 10 tummar bredt medh 4 fyrkanter och een lithen saal, item måste dhär bliffva och lieka så stohr som den stohra sallen en rüttegongssaall, ett stall, ett kiöök, alt effter dän affritningh migh öffversändt ähr. Beder ödmiukeligen, effter dee arbeta nu på pällisaderna, att E. N:dh ville migh sin nådige villia därom förnimma låtha, att jagh måtte migh där effter att rätta.

Ödmiukeligen haffver E. N:dh jagh och med förra tillkiänna giffvit, att een ungh kahr, Stehn Jakopson [Bått*)] benemdt, Jakop Jakopsåns sän, haffver lust till att informera sigh uti denna negotien; frågar migh och flitigt om allahanda saaker. Dock beder jagh E. N:dh på thett ödmiukeligste, att E. N:dh icke ville onådeligen optaga, att jagh därom nämpner; jagh haffver inthet kunnat underlåtha att giffva E. N:dh tillkiänna, effter jagh seer, att hogen därtill inclinerar. Beder, att E. N:dh altidh vill vara och bliffva min nådige herre *etc.* Amsterdam ¹²/₂₂ Decembris anno 1632.

E. Nåd

T. O. V. T. A. so leng jach lever
Conradt v. Falkenberch mp.

Nådige Herre, här kommer så mycken koppar, så marknan ähr öffver 8 r:dr afschlagen. E. N:dh kan jagh medh många protesters öffversändande icke bemöda, män alla dessa vexler, som jagh dragit på Franckrike, ähra uti denna veekan med protester igün tillbaka komna, nemligen för Jahan de Barrie 6000 r:dr, för Fickert 4000 r:dr, för Stätinsche debiten an Adrian Classon von der Grafft 8000 r:dr, huilka nu alla i sänder mig på komma med skada och interess at bethala, där med jagh migh rüt illa består, effter Erich Larsson förbiuder de Frantzische medlen och Luvis de Geer the Hollenska, som E. N:dh jag tillförende tillkiänna giffuit. Recommenderar uti E. N:d nådige affection altidh min ringa persson.

(Postscriptum i brevets andra exemplar:)

Nådige Herre, effter dedh här komma tidender, att kopparen bådhe i Sverige och här skall försällias, så slä dhe seij ifrån contracten, som påbegynt var. Dedh påskiner och i giärningen, att här sällies, doch man mej ded intet vill jaka till. Här ähr auiser att i Sverige ähr såldt 500 s^g. Jag kan intet si än schada aff kopparhandelen, så frampt till denne hele handelen på een stadigh foot

*) Tillagdt efter brevets andra exemplar.

och i en handh ickie steldt bliffuer; ty så länge kopparen blifuer oppeholdin, spela de, som kopparen hafua, sin personatzie derunder, som E. N:e uthan tuifuell väll veet, huru dedh dermedh tillgåår. Jagh önsker aff Gudhi att få komma till E. N:d och Eder N:d derom så myckiet mej vitterligit ähr berätta.

41.

Amsterdam den 29 December 1632.

Ursåker för de täta breffen. Ernrar åter om omöjligheten att betala kreditorerna på grund af Erik Larssons och L. de Geers åtgärder. Växlar på Frankrike återkomna protesterade. Anklagelser mot Erik Larsson. Kopparhandelns försvarande genom smygutförseln från Sverige; ett afsladt kontrakt går tillbaka. Rågen har länge varit osäljbar; de dryga omkostnaderna. Förslag om de Franska subsidiernas uttagande i förskott genom en Fransk köpman.

Nådige Herre, E. N:de ähr *etc.* E. N:dh haffver jagh med några mina ringa breff för dätta bemödatt; veet inthet, om E. N:dh något däraff ähr tillhanda kommin, och om jagh däruti, som jagh fruchtar, något feehlat eller schriffvitt, dätt som E. N:dh kunde misshaga, så beder jagh alldraödmuikeligst om förlåtellsse, ty när dee tiender [ankommo] om dätt högt bedröfflige olycklige falle, i dätt vij vår goda och aff alla dygder rijka och nådige Konungh mist hade, dätt togh så mitt hiärta, att jagh mina feehl siälff inthett kunde see eller corrigera. Beder Eder Nådih om excusation både i dätt och annatt, dätt jagh någott feehll begåår, huilkett Gudh veet doch skeer migh ovitterligit och emoot min villia.

Vidare, Nådige Herre, ändock jagh sannerligen E. N:dh inthett gierna därmedh bemödar, så ähr jagh likväll nödgatt vordin aff creditorernas daglige importunitet att giffva E. N:dh någott om dätt slätta tillståndh på denna orten tillkiänna, ty huad jagh haar till att bethala, haffver E. N:dh aff öffversända ballantz her nådigst seet och förnummitt*). Medlan, som H. K. M:tt, nu mehr sahlig hooss Gudh höghloffligh i åminnellsse, därtill förordonerat hade, bleffve migh straxt med dätt samma Erich Larsson hijt dee olyckelige tiender aduiserade och aff honom både i Frankrike

*) Jfr ofvan N:o 37.

och här förbudna, att migh icke een penningh skulle ställas i händran. Därtill togh och Luvis De Gere strax medlan aff Stadernas subsidier (dem jagh då straxt kunnat becommitt, ty jagh hade all tillsäjellssen och var därföre i Hagen) ifrån migh och resconterade dem moot dän interess, han skulle bethala för kopparen han därtill i Sverige för 2 åhr sedan opburit hade; lette sigh därföre quittera så och giffva sigh een rästzedell på dät öfrige, dem han migh förhålder, och när her Cammerarius honom därom tillsekreff, skreff han dessa ord till schvar, her Cammerarius skulle sigh inthet bekymra därmedh; effter dätta fall medh H. K. M. var händt, ville han väll utföra't med migh. I summa, dessa 3 participanter eller compagnioner söckia med all flijt till att ruinera migh och min ringa credit, huar de kunna. Mina vexler, som jagh hade dragit på Franckrike, komma med protest tillbaka igän, dem jagh hade giffvit vexell i resconter aff derass credit, åhra illa till fridz, och fast värre dee andra jagh hade dragit penningar utaff till dagelige unkostnadz betallningh. Jagh ståhr migh nu rätt illa. Jagh hade icke trodt, att Erich Larsson skulle haffva tordt understå sigh att revocera eller contermandera dät som H. K. M:tt, saligh hooss Gudh högloffligh i åminnellse, både honom, hanss soon och migh commenderat hade, och sedan med åtskillige breff allernådigst confirmerat, nemligen att dee Frantzösche och Stadijsche subsidier till denna ortens creditorers betallningh användas och mig ställas skulle. Den privataat pijken han till migh bähr för dätt att H. K. M:tt, saligh hooss G. h. i åminnellse, hijt sände migh att förnimma om hans handlingar, hade väll kunnat, som jagh åstundar, bliffva utfördt annorlunda, att man inthet hafft behooff att kasta denna despecten uti crediten, dän dock minsta deelen min åhr och billigt borde hållass i ehran. Förän jagh nu sijsta gongen bleff hijt sändt, haffver jagh fast lithett kiändt till Erich Larsson, och aldrih huarken ondt eller gått hafft giöra med honom, män huru han migh affmåhlatt haffver med sina breff, han hijt schriffvit haffver, hemställer jagh Gudi. Han vill åter penningan från Franckrike remittera igenom sitt folk. I fior förde han 10000 r:dr förlust på samma vexell till rechnings; fähr see, huru dätt går i åhr. Jagh veet likväll, Nådige Herre, med fast mindre förlust att få dem hijt, om icke någon med sin egen skada lägger sigh därföre i vägen och tager mootvilligen 116 groot för cronan, där man älli[e]st 119 bekomma kann, som jagh vill bevisa, att jagh haffver giordt och än kan giöra.

Kopparhandellen, Nådige Herre, haffver fått ett tämmeligh affschlagh, först aff aduiser, som omträndt primo Novemb. hiet komme från Tyeland: aduiserades, att Konn. Majj:tt ville låta sällia kopparen. Huem dätt skreff och till huem dätt skreffs, veet jagh i dätt nümmesta, så frambt till de veele tillstå sina ord, som migh thett sade, huars nampn E. N:dh bekändt ähr. Sedan stialsse och koppar utt och sällies för halfft värde. Från Nörkepingh ähr koppar kommin och mynt; huem thett har köpt, veet jagh någott utaff. Dätt kommer och koppar och penningar från andra städer, och låter sigh här uti denna staden dätt inthett så utransaka som anderstedes. Jagh seer och väll, att koppar här väges och sällies, och haffver E. N:dh med förra mitt ringa betänkiandhe tillkänna giffvit; dock låther thett sigh inthet så schriffva, som jagh väll något därom veet. Marknan ähr 8 à 10 r:dr afschlagin. Medh contracten voro vij eens både i conditioner och prisen på H. K. M:ts, salig hooss Gudh högloffigh i åminnellses, ratification, män nu haffva de schlagit sigh tillbaaka. Dee ifrån Achen schriffva, att dätt kommer så mycken koppar till dem fahll, att dee ett heelt ähr noch haffva att giöra. Om möjeligit voro att hindra de Islebendische koppar, voro dät gât och skulle dätt märckeligen hiälpa våhra.

Rågen, Nådige Herre, sålde jagh i förstan omträndt 90 goltfl:rl esten, män nu haffver jagh i längh tidh icke kunnat sålt een läst uthan måtte låta bära op på suldrar, och måste haffva effter gisning inne vidh 50000 fl:rl till frachter, convoyer, ambassatörs-penningar och andra unkostna, som jagh med een klar rechningh, huartill dät utgifs, med beviss sampt mansens nampn och stadh, där han boohr, som dät opbär, bevisa vill, och icke ställa unkostna-rechninghen styckevijs.

Huadh här i tractaten passerar, varder E. N:dh aff Cammerarii breeff nochsampt seendes; vill E. N:d fördanskull medh däss vidlöfftigheet inthett bemöda.

Nådige Herre, H. K. M., salig hooss Gudh höglofflig i åminnellse, hade befalt migh at ophandla på billige conditioner, att någon goffvo förut dee Frantzösche subsidier och anammade dem igän, när de kunde förfalla uti Franckrike. Så haffver jagh hördt något där efter och förmärcker, att thett väll på tämmelige conditioner kunde skee, att een Frantzösch köpman, som her bor, haffver sina förvanter och väner vidh hoffvett och i ränteriet, furnerar här eller i Franckfurt eller i Hamburg på E. N:ds order på vissa tider och terminer samma subsidier, så länge de bevilliate bleffve,

och vill siälff på sin egin unkostna infordra dem uti Franckrikett igän, och thet för säkre conditioner. Jagh haffver väll begynt, män haffver inthet vidare tordt inlåta migh, för än jagh fåhr veeta E. N:ds villia och befallningh därom.

Om och E. N:dh vill behålla thett paulunett här bestält ähr, varder E. N:dh migh dät befallandes, så och om jagh någott mehra skall trachta däreffter till att få contractanter och stadige affnehmare på Svänska kopparen, på thett dätt måtte bliffva uti een handh. E. N:dh beder jagh och på thett aldraödmukeligste om provision till creditorernas betallningh, på thett jagh måtte komma härifrån och behålla ett ehrligt namn hooss folk, som jagh betallningh altidh loffvat haffver. Beder ödmukeligst, att E. N:dh ville alt nådeligen optaga och tyda och altidh vara och bliffva min nådige herre; jagh vill altidh gierna befita mig därom, att jagh må föllia E. N:ds villia effter och behålla E. N:ds nådige gunst och favor. Gudh giffve, att jagh något om E. N:ds nådige villia måtte bliffva informerat. Vill E. N:dh *etc.* Aff Amsterdam 29 December anno 1632.

E. N.

v. o. p. sk. T. a.

Conradt v. Falkenberch mp.

42.

Amsterdam den 17/27 Januari 1633.

Upprepar sin begäran om medel, sin rekommendation för Sten Jakobsson Bååt och sitt förslag om de Franska subsidiernas uttagande genom någon köpman i förskott. Rågen osäljbar. Råntan å Nederländska lånet betald, men L. de Geer behåller sin restsedel på subsidierna. Trips vägran att utlämna kopparen. Många villiga att köpa, men befara, att försäljning sedan skall ske till andra och priset nedtryckas. Pfalzgreffen har sålt 500 S \mathcal{L} .

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* E. N:dh haffver jagh för dätta tillståndett på thenna oorten tillkiänna giffvitt och därhooss öffversändt een ballantz, däraff E. N:dh kunde nådigst see både huad jagh upburit och huartill dätt utgiffvit ähr och huad ännu

ähr [dem] till att bethala*), som till een del nu allrede öffver ähr och dagh väntatt haffve, aff huilke creditorer jagh och huar ävige dagh bliffver anmaant och aff somlige temmeligen indiscretligen handterat på Börsan och i andrass närvaro. Beder på thett aldredömiukeligste, att E. N:dh teckes migh några medell att förordonera, på thett jagh må kunna några contentera och slippa så medh ehran här ifrån. E. N:dh haffver jagh och ödmiukeligen tillkiänna giffvit, att här ähr een ung kahr, benemdt Sten Jakopsån Bått, Jakop Jakopsåns sän, huilken väll hade lust att lätta bruka sigh i dessa saaker; doch beder jagh ödmiukeligen, att E. N:dh ville sådant nådeligen aff migh optaga och tyda. Här finnes och, Nådige Herre, folk, som gifvit migh till att förståå, att dee väll veele på säckre tider om ähren advansera eller leffrera, antingen i Franckfurt, Hamburg heller här, där som E. N:dh dät hälst vill haffva, dee Frantzösche subsidier, så länge de bliffva bevilliate, och sådant siälfve uti Franckrike åter inkräffia på sin egin unkostna, och sådant på säckre conditioner och gevinn. Om jagh nu viste E. N:ds villia, att jagh gjorde väll däruti, så ville jagh vidare mej medh dem inlåta och conditioneran förfara.

Rågen, Nådige Herre, ähr ingen markna upå; fast om jagh ville sälliat för halfft verde, så finnes här inga kiöpare, och inga medell har jagh till att bethala dem medh, som migh penningan till dess inkiöp länt haffva. Ällest ville jagh gierna gifva dem rågh i betalningh, som allehanda förstreckningar i garnisonen gjordt haffva, och kunde man slå dem dätt något lithett dyrare än som han gieller, effter dee kanskee i sine vahrer sigh inthett förgiätitt haffva. Stadernas interess haffver effter H. K. Mitz, saligh hooss Gudh höghlofflig i åminnelsses, befallningh jagh betalt, män Luvis de Gere haffver tagit på subsidierna een rästzedell till sigh, dem han hooss sigh behåller; veet inthett, om han gör dätt effter E. N:ds befalning eller aff sin egin autoritet. Därmedh bliffva penningarna ståendes, dem man väll kundhe haffva behoff till creditens underholdh. Trip, Nådige Herre, bödh jagh både sin capital och interess i sommars medh notharier och vettan; effter thett då kopparen galt, kunde jagh hooss andra högre deponera'n. Då ville han inthett, uthan jagh skulle bethala'n een tunna gull för dee vapnan han hade försträcht, och till alt sådant kunde jagh inthet få råå. Nu ville jagh gierna betala'n interesset effter E. N:ds befallningh, om jagh hade någott att giffva'n; nu

*) Jfr N:o 37 och 42.

kan jagh inthett deponera'n så högt, ty ingen vill nu befatta sigh fast med kopparen, effter man fructar förändringer. Älliest haffver jagh och något annat uti betänckandhe, och önskar att finna de nåder, att jagh må få komma till E. N:dh.

Kopparmarknan ähr nu een tidh långh tämmeligen afschlagin, ty huar man haffver varit uti dän mening, när Erich Larsson skulle komma, så skulle han sälliass för huad man kundhe få för'en, som och Blommert och flere hafva discurrerat med migh därom, män nu dee see, att de inthet haffva sin villia, hoppas jagh marknan skall schlå op så fast, som han för schlog aff. Om man dee tien-der komma, att de Tyska och Islebendischa koprar hade fått nogott hinder och de Svänksa skulle hållass uti een handh, så hoppas jagh att man skulle kunna hålla kopparen i dän prisen, att där voro godh profijt upå, och Cronan kundhe märckeligen blifva därmed tiänt. Jagh förnimmer väll, Nådige Herre, att här ähra många, som gierna veele handla med koppar och sökia dess consumption och hiälpa till att driffva'n op, bådhe Sveriges Crono och sigh siälff till profijt, män här i denne stadhen ähr fast ingen handell, som har minder credit än thenna kopparen. Ty ättskillelige hafva talt med migh om dän stadige contracten, män altidh där hooss mensionerat, om de kiöpte een stor quantiteit och söchte till att driffva op marknan, så kanskee såldes åter een annan post för bättre kiöp till ett annat compagnie, som sedan kladdade emoot them och dreffve dem till att sällia'n till een lägre priss än de hade'n inkiöpt, och de således leede skada däruti. Detta hafver varit theras mäste betänckandhe, huru de skulle däruti bliffva försäkratt. Härtill effter dätt copparmarknan så slogh tillbaaka, haffver jagh inthet lätitt förmärckia migh om något försälliandhe, uthan när de tiender kommo hijt, att H. F. N:dh Pfaltzgreffven hade sålt 500 sch ℓ i Sverigie, lystradhe de straxt däreffter, säijandes dät voro annatt, än dät jagh hade sagt, att kopparen skulle hållass i een handh; altså haffver jagh lätitt orde gå, att så snart dee 500 sch ℓ koppar kommo hijt, ville jagh kiöpa'n in igän och skulle likväll hållass i een handh. Hochamer, som här kiöper'n, hafver och lofvat migh, att han inthet vill sällia'n, förän han haver budit migh dän.

Beder ödmukeligen om schvar, om E. N:dh vill hafva dät paulun, som här bestält ähr; det kostar öffver 2000 r:dr, män jagh haffver ingen vidare cannifas veelat därtill leffrera, för än jagh får E. N:ds befallningh därom. Vill E. N:dh med min ringe ödmuka schriffvellsæ icke längre bemöda uthan härmed schluta,

ödmiukeligst bidiandes *etc.* Aff Amsterdam den ²⁷/17 Januarie
anno 1633.

E. Nåd
T. O. Ö. T. A.
Conradt v. Falkenberch mp.

43.

Amsterdam den ²/12 Februari 1633.

Twister med Erik Larsson, som ej vill utlämna af rikskansleren utanordnade penningar. Kreditorernas otålighet. Kopparen stiger åter. En rikskanslerens order om utbetalning af 7200 r:dr till Camerarius; svårighet att anskaffa detta belopp.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* E. N:dh haffver jagh ödmiukeligen medh förra emoot min villia måttat bemöda och tillkiänna giffva de fremmande procedyrer, som Erick Larsson haffver för händran med dee penningar, E. N:dh migh haffver förordonerat till creditorernes betalningh, i dätt han migh först inthet vill låtha veeta, huad E. N:ds befallningh där om ähr, sedan vill han migh och inga penningar leffrera. Den ecna deelen skiuter han därpå, att han säger sigh haffva i Aussburgh, Franckrijke och Lybeck aff de penningen bort betalt, att migh man 22609 ¹/₅ r:dr skulle tillkomma; dem vill han icke heller låta migh fåå, skiuter därpå, att jagh skall först sända honom quittens, sedan vill han schriffva dem aff uti banco. Huilkett jagh i förstone haffver hafft i betänckiande att bekiänna att haffva upburit, dätt jagh inthett opburit haffver, inthet vetandes, huarföre han sådant, som alliest inthet brukeligt ähr, aff migh begiärar, dock likväll fölgt hans obstinate villia effter och sändt honom tvenne quittentz, lydandes från ordh till ordh som medhföliliande copia*). Haffver och lättitt bidia honom igenom een förnämndt borgare, begges vår gode vän, Markus Peltz benemdt, att han därmedh ville affståå och betänckia, huadh skadha han därmedh giorde, att han all billigheet refyserade, fädernässlandzens och däss regenters credit därmed försvagade, under fötträn trädde. Därtill han sva-rade, att dät eena quittentz dät var alt för vidlöfftigt och voro

*) Koplan föreligger.

distinction uti; till dät andra svarade han, huadh thett var för quittentz, han kunde inthet förstå sigh därpå. Om alt thetta haffver jagh vetne och beviss. Gudh veet, huru nödigt E. N:dh jagh härmedh bemödde, män sanderligen, Nådige Herre, ähr creditorerans indiscretion och importunitet nu större, än dät nå'n tidh i dessa fyra åhr tillförendhe varit haffver. Huad ord mig i dessa dagar här ähra giffna, låter jagh orepeterat. Die aller discreteste säija migh, att jagh håller nu huarken ordh eller afskeedh, som jagh tillförende haffver varit vaan till att giöra, och kommer mäst däraff, att när Erich Larsson för somlige sacht, att han migh 50000 r:dr skulle tillställa, därpå jagh dem förtröstadhe, och nu die inthet fåå, menar dän eena, att jagh dän andra haffver betalt och låter honom bida. Gudh nådhe migh, Nådige Herre, som inthet kan slippa härifrån. Jagh fructar despect medh arrest aff creditoreran, så snart jagh rörer migh, huilkett jagh ändå gierna ville lida, om dät icke ländhe till högres discredit, huilkett alt min partie inthet vill considerera uthan alt sätter tillbaka, på thet han mig må discreditera för dät haat skull, han till migh fattatt haffver för dän rechningen skull, H. K. M:t migh om hijt sändhe, huilkett likvåhl icke ähr rätta medlett till att revansera, uthan måtte heller begära ståå för bägges våra dommare, för huilkom jagh medh Gudz hiälp vill bevissa, att jagh därutinnan rätzligen haffver gåt till värcka och på ingen sida viket och sigh fast anorlunda haffver, än kanske han berättat haffver. Jagh haffver där ingen interess hooss, uthan vill medh Gudz hiälp föllia sanningen efter, så vidt jagh veet.

Copparen, Nådige Herre, slår dageligen op igän. Ungerske kopparplåtar giälla 52 à 53 fl:r centnern, Svänscha plåtar koppar 63 à 64 à 65 fl:r centnern, Suänsk gårkoppar 67 a 68 gyldens 100 \mathfrak{g} , Suänst kopparmynt 65 à 65 $\frac{1}{2}$ gyldens, Sväniska kopperstycken 43 à 44 gylden 100 \mathfrak{g} , Svänsk koppartrå 67 a 68 gylden 100 \mathfrak{g} . Vill E. N:dh högnödige tidh med denna min ringa och ödmiuca schriffvelsse icke längre uppehålla etc. Aff Amsterdam 12/2 Februarii anno 1633.

Nådige Herre. Vid beslutett på thetta breff kom E. N:ds nådige schriffvelsse och befallningh att lefrera Cammerario 7200 r:dr. Tviffler inthet, E. N:dh varder aff min förra ballantz nådeligen seedt haffva, att hr Cammerarius i sommarss i Augusto månadt 6000 r:dr bekommitt haffver; veet inthet, om desse 7200 r:dr skola vara thess föruthan, eller om [de] därmedh skola blifva

inrächnade. Denne förb:te 7200 r:dr ville jag giärna leffrera honom; Gudh giffve att jagh viste, huar jag skulle taga dem. De 27000 r:dr, som Erich Larsson nu säger sigh villa lefrera, när han effter sin villia altingh affkortatt haffver, taga mäst Christian Weilerss vexell effter Konn. May:tz egit advis bref, därmedh fölgde, sin kooss; dät öffriga ähr många händer om. Huadh giörligit eller möijeligit ähr, vill jagh gierna göra och E. N:ds villia effterkomma, om jagh något får händer emällan; jagh ähr och bliffver plichtskyldich thertill.

Nådige Herre, orsaken att jagh migh uti quitterandhe något achta måste låter sigh inthet så schriffva, män jagh vill, om Gudh vill, låta E. N:dh några saaker see, som i quitterandhe passerat ähr för een tidh sedan. Därtill haffver han och mina vixelbreff och assignationer i sina händer, huilka altidh lijka som quittantzer migh väll öffvertyga kan; vill och dem gierna och fullkommeligen quittera, när han sänder migh dem igän, att altså quitterandhe intet kan vara thett hindrett till han där på skiuter. Jagh ähr och bliffver

E. Nåd T. och V. T. A.
Conradt v. Falkenberch mp.

44. Amsterdam den 6/16 Februari 1633*).

Tackar för ett rikskanslerens bref af 17 Jan. Fortfarande penningebekymmer. Af anvisade 50000 r:dr har E. Larsson nu aflämnat 38237. Från Spiring endast två små växlar. Har belånat två skeppelaster Rysk råg, sålt eller till kreditorer öfverlämnat resten. Rikskanslerens beräkningar öfver spannmålshandeln. Koppar- och järnpriser. Trips omedgörlighet. De Geer debiterar Svenska kronan en årsränta för mycket å Nederländska lånet; han har förskaffat sig tvänne Generalstaternas utanordningar å subsidierna. C. F. ämnar begifva sig till rikskansleren.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* E. N:ds nådige breff sub dato 17 Januarii ähr migh i denna timman tillhanda kommin, huaraff jagh först E. N:ds order och befallningh seedt haffver, dem jagh effter min yttersta förmögenheet, som jagh dät schyldigh

*) Ett bref af 9/10 Febr. 1632 är så godt som ordagrant lika lydande med det af 6/16 Febr. Ett par afvikelser anföras här nedan i noter.

ähr, gierna vill efterkomma. Seehr och därhooss den umvårdnatt, E. N:dh drager bland annatt om crediten, så och att E. N:dh bland andra kommer och min ringa perssoon ihogh, därför E. N:dh jagh underdåneligen och ödmiukeligen betackar, aff den högsta Gudh önskanthe, att jagh må vara och bliffva cappabel att bevisa E. N:dh dän tjänst, som jagh skyldigh ähr och E. N:dh behageligit vara må, huarom jag migh beflita vill allan min lifftidh.

Huad staten och crediten på thenna orten vidkommer, giffver jagh E. N:dh ödmiukeligen tillkiänna, att then aldrih så länge som jagh haffver varit här varit så svagh såssom nu, alldenstundh jagh inga medell härtill becommitt haffver, därmed jagh somlige kunnat contentera och crediten mentinera. De 50000 r:dr, som Erich Larsson berättade E. N:dh till denna ortens creditorers affbetalningh migh förordonerat hade, haffver han söocht allehanda utvägar medh; jagh haffver ingen quittentz kunna[t] giordt honom till nöije. Dock haffver han nu seent omsider bevilliat migh 38237 r:dr, dät öffrige på samma summa migh affdragit, därpå jagh straxt åter creditoreran anvist haffver och befinner, att där iblandh ähra tvenne poster, som E. N:dh lätitt allrede bethala, nemligen Commisherrarna i Strålsundh för 5000 r:dr och Johan von Scheffwen på 2500 r:dr, huilket jagh fruchtar att jagh intet kan fåå tillbaka igän; vill likvähl see till och giöra mitt bästa däruti. Ifrån Spiringh, Nådige Herre, ähr migh inthet mehr än tvenne vexelbreff tillhanda komne, een till Märthen Lott på 800 pundh flames lydandes och den andra till Jan von der Mers på 600 pundh flames; mehra ähr mig intet ifrån honom tillsändt.

Muschoffuische rågen haffver jagh mäst försäld, och efter marknan slog på 2 dagar 10 goltgylden aff, söchte jagh medell att creditoreran finge något lithet rågh huar och därhooss penningar och sådant icke een penningh dyrare eller bättre kiöp än som jagh dät 14 dagar tillförendhe för contant sålt hade. Efter här nu icke köpes een läst Muschoffvisk rågh, sedan dän Pryske ähr så gott köp upå, och jagh inga penningar kundhe bliffva mechtigh och Erich Larsson förhölt migh de penningar, så haffver jagh för nödh skull mätta taga till länhs 20000 gyldens på 2 skepsladingar rågh, varandes vidh pass 270 läster. Dän öffrige rågen ähr sålt och leffrerat omträndt 90 geltfl:r pr last; dät eena gullitt een gfl:r mehr, dän andra minder, efter sombt hade fått något lithett feell uti skeppett. Och ändock gevinsten inthet ähr synnerligen stoor, så ähr dock likvähl ingen här, som Muschoffvisk

rågh i åhr om 90 geltfl:r lästen uthbracht haffver, ty kornhand-laran ville intet sällia, när jagh sålde, vântandes effter högre marknan. Nu kunna de inthet sällia, fast de honom om 80 giffva ville. Dätt förslagh hooss E. N:dh därom giordt åhr, åhr uti somblige punctar våhll, män i somlige haffver dät sigh något andorlunda. Ordinarii unkostnan föruthan extraord. åhr mycket högre; dock huad therutinnan passerar skall med Gudz hiälp tro-ligen, rättträdeligen och sparsamligen gåss till värka medh, och alt omständeligen antechnas, huru myckett, huarföre och huem något fåhr, och därtill tagess all möjeligh beviss, på thett däråff een klar och oprichtigh rechning finnas måå.

Fracht haffver jagh sombt något bättre kiöp betingatt. Som-lige skep haffva leffrerat öffvermåt, somlige undermåt, effter dät som-lige för siönödth skull kastatt något öffver bordh. Huadh dee utleffre-rat haffva, utvisar dee edzorne mätarans zedlar, och måste sålunda derass zedlar, convoy, accis, skepparans rechningar och min book på huar annan respondera. Så haffver och, Nådige Herre, Factoren i Ruslandt Julius Wilckens sålt till skepparan, till huar een läst rågh för fohringh, som dee nämpna, och tillstått dem att slå dät in uti ladnin-gen; dät haffva de tagit här ut igän, och effter jagh dem dhett innthet kundhe förvägra, haffva dee därutöffver giffvit nothariatbeviss.

Dee penningar, Nådige Herre, som vapnan åhra lefrerate före till Stoorfursten, så och dem som jagh haffver dijt remitterat, varandes medh assyrantzien och förlust af vexellen umträndt 75000 r:dr, dem kan jagh på thenna orten intet bliffva mechtigh, uthan måste dän factoren, som Jahan Mölder instält haffver, giöra därföre rechningh. Kopparhandellen hoppass jagh skall bliffva något gåt uti at göra, om dät man kommer så vidt, att folk veet att dät ställes uti een stadig staet. Giäller nu Ungerske koppar-plåtar 52 a 53 gylden centnern, Suänska plåtar i form aff Un-gerska 64 a 65 gyllen 100 \mathfrak{R} , Suänsk gårkoppar 67 a 68 fl:r 100 \mathfrak{R} , Suänst kopparmynt 65 a 65 $\frac{1}{2}$ gylden 100 \mathfrak{R} , Suänske kopparstycken 43 a 44 gyllen 100 \mathfrak{R} , Suänsk koppartråd 67 a 68 gyllen 100 \mathfrak{R} , Suänst svaffvell kostar 8 $\frac{1}{2}$ gylden 100 \mathfrak{R} . Suänst jern giäller, dät som grofft åhr, tjänligit till ankhar, 5 a 5 $\frac{1}{4}$ gyl-den centnern, dito middelmåttan fijnt 5 $\frac{1}{2}$ gylden a 6 gylden 100 \mathfrak{R} , dito rät fijnt 7 a 7 $\frac{1}{2}$ fl:r centnern*).

Dätt åhr, Nådige Herre, beschvårligen, att man Trip på in-gen rätt vågh bringa kann; han vill huarken giffva rechningh

*) Brevet af 9/10 Febr. angifver priset på svafvel till 10 fl:r (gylden) för 100 \mathfrak{R} , och några priser på järn meddelas här icke.

eller sin præntion op, Gudh veet om han haffver ondt samveet, att ingen må få see hanss rechningh. Dock vill jagh än een gångh göra mitt bästa, att jagh kan få richtigheet med honom, förän jagh drager härifrån*). Interessrechningen uti Hagen, Nådige Herre, äre termineran på sålsamma maneer betalt; jagh finner de första termineran intet vara richtige giorde, huilkett sedan een orichtigheet uti interessrechningen causerar, däraff E. N:dh jagh för dätta åtskillelige rechningar öfversändt haffver; jagh kan och inthet annat befinna både aff emfangarens förslagh och annan underrättellsse migh giffvin ähr, uthan att H. K. Mit skulle nu uti förleden October anno 1632 vara Staderna för 3 åhrss, interess skyldigh, effter dät 1629, 1628 och alla förra åhran lut rechningh interess betalt ähr, män tviffvelsmåhl ähr om dee tvenne terminers capital. Nu haffver Luvis de Geer migh ovitterligit och emoot min villia medh sin svågerss tillhiälpl gåt och rächnat medh emfangaren och giffvit honom subsidieran för 3 åhrss interess uti bethalningh och låtitt sigh deröffver quittera, och berättar, att Konn. Majjt: än dät fiärde åhrss interess schyldigh ähr. Huadh honom moverar till att trängia sigh sålunda uti dessa saaker och giöra thett honom inthet befallat ähr, item att föregiffva, att Konn. Majjt: än ett åhr skulle vara skyldigh, finner sigh sanningen vāhl medh tidhen, när därom ransakatt bliffver. Tvenne Stadernas ordonantzier haffver han aff hr Cammerarii secreterare medh list fått hānder emāllan. Åndock her Cammerarius sāger sigh haffva befalt sin secreterare att fāā migh samma ordonantzier, så seger secreteraren, att Luvis de Geer haffver sagt för honom, att jagh haffver tillstått, att han skulle anamma dem; dem haffver han restituerat, män dān tridie haffver jagh fāt aff Cammerario och ähr ānnu hooss migh.

Jagh vill, Nådige Herre, om en jagh kan få penningarna aff Erich Larsson, giöra sakeran som någet ligger macht upā allt richtigt, och sedan dät skeedt ähr begiffva migh medh all hast

*) I brefvet af 9/10 Febr. har den passus, som handlar om Trip, följande lydelse:

»Medh Trip, Nådige Herre, ähr besvärligit att man medh honom till ingen āndskap komma kan. E. N:dh varder nådeligen aff medfōllliande protest seendes, hurusāssom han prætenderar på de vapnan, han s. marschalken Didrich von Falckenbergh här anno 1629 leffreradhe, och vill inthet slāppa kopparen, för ān han dārföre ähr betalt, elj helder geva rekning deraff.»

Den āberopade protesten, dat. 21 Febr., medfōljer.

till E. N:dh och lemna här een min schriffvare, huilken medh een godh mans råd här skall taga saakeran i acht, till däss E. N:dh vidare varder därutinnan ordonerandes. Vill E. N:de inthett längre uppehålla *etc.* Aff Amsterdam ¹⁶/₆ Februarii anno 1633.

E. N.

V. Ö. T. a. s. l. j. lever
Conradt v. Falkenberch mp.

45.

Amsterdam den ¹⁶/₆ Februari 1633.

Erik Larssons penningeleveranser. Kopparens stigande pris; farhågor, att den skall sjunka igen, om man börjar sälja. Andra kopparverk draga nytta af prisets stegring; fruktar att äfven Japanak koppar skall införas och konsumtionen i Västindien förminska. Efterfrågan i England mindre, likaså afsättningen till Guinea. Hemställer till rikskansleren, om man bör sälja ett mindre parti till högt pris eller större partier billigt. Trip afvisar fortfarande anbud för inlösen af den deponerade kopparen.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* E. N:dh haffver jagh underdåneligen och ödmuikeligen medh förra denna ortens tillstånd dubbelt tillkiänna giffvit; hoppas att E. N:dh ju ettdera må vara tillhanda kommitt. Erick Larsson begynnar nu styckvisse leffrera migh penningarna och seijer, att de ennu inthet alla från Franckrike ähre hijtkomna, därtill jagh migh presenterat att veela hiälpa draga 20 eller 30000 gyllen per vixel, om han ville loffa, att de inthet skulle bliffva protesterate; så svaradhe han därtill, att sådant inthet behöffves. Han haffver uti een post leffrerat migh 38237¹/₆ r:dr och i dän andra posten 16000 r:dr; säijer, när han mehra får, att han då mehra vill leffrera.

Copparen, Nådige Herre, ähr stigen öfver dee 70 r:dr op och stiger vähl, så länge det ingen sällies, män så snart dät bähr åter till att sällia, så fruktar jach att han faller igen. Dock veet jagh icke, om E. N:dh behagar, att han stiger myckett högt. Mit eenfaldige betänckandhe däruthi vill jagh ödmuikeligen tillkiänna giffva, aldraödmuikeligst bediandess, att E. N:dh ville dhet nådeligen optaga och mina feehl, efter jagh inthett bättre veet, nådeligen excusera och corrigeras.

Huru nyttigt, Nådige Herre, voro fädernässlandett, att kopparen kunde sälliass till een högh priss, achtar jagh onödigt att dhett aff migh skulle reputeras. Män dhett ähr till att conciderera, att alla andra kopparbruk och kopparvärck sellia nu forrt och göra nu, medan vij hafva opdriffvit copparmarknan, stoor profijt och arbetha foort. Dätt sankas och hijt allan den kopparen, ja kietlar och mynt, som i Tysland ähr till att finna. Jagh förnimmer och, att her tracteras een stoor quantiteit aff Ungersche coppar. Män thett mesta ähr, att om kopparen driffves så högt, att de medh stoor profijt kunna föra'n hijt från Ostindien, så fructar jagh, att dee åter förschriffva quantiteit aff Japanisch coppar. Vidare så ähr och Samuel Blommert min sagesman, att uthi Vestindien finnes kopparbruk och godh koppar, män effter de för dän låge prisen, mukien krig schull och stoora unkostnan skull härtill inthet dhertill giordt, så ähr likväll till att betänckia, om så i sanningen ähr som han säger och dhett komme till een extraordinarij högh priss, om icke då något nytt practiserades, och då kanskee giordes mehra koppar, än som kunne consummeras, effter Hollenderan och flere inthet gierna låtha, dhett dhe kunna göra medh profijt. Engelandt haffver för dragit några tusendhe kietlar om åhrett; nu synes vähll, att man beffitar sigh att göra jernkietlar så behändiga och netta, att dhett ähr salsamt att see upå; brukas och nu myckett här i landett. Vestindische handlare draga och inthet så mycken koppar nu, som de haffva giordt. Dhett man för på kost van Ginea haffver giffvit 70 a 80 m[℥] koppar för een benct gull som väger tu unss, der giffva de nu nappast 30 à 40 m[℥] för een benct gull.

Denna min simpel consideration haffver jagh underdåneligen och ödmiukeligen veelat E. N:dh tillkiänna giffva, på thett E. N:dh nådeligen måtte see, huadh här passerar, och sedan effter sin nådige villia stella sådan order, som E. N:dh rådeligst finner, antingen att sällia lithett till een extraordinarij högh pris eller att sällia myckett till någon mindre pris. Dhett hinderligste, jagh här finner, ähr dhett att ingen kiöpman törss understå sigh att slå någon stoor partie an, effter dhett marknan löper stundom så högh och åter så hastigt lågh igän; dherföre practiseras aff dem ingen consumption, och tör ingen köpa mehr än nappast dhett han behöffver till sin nödhhiäl. Hemställer altså E. N:dh, huadh E. N:dh synes om een stadig contract och voro rådeligen. Vill E. N:dh etc. Aff Amsterdam 16 Februarii anno 1633.

Nådige Herre, jagh haffver ofta effter H. K. M:t (fordom vår aldernådigste Konungh och herre, nu mehr saligh hooss Gudh, höghloflig i åminnelse) nådige befallningh i den 6 puncten uti min instruction, lydandes

»Om Falckenberg till dhett siette såge och funne medell be-
quem att draga kopparen, som i Amsterdam ligger uti depo-
sito, ifrån Tripperna och bringatt uti andrass händher, H. K.
M:tz schada föruthan, då sehr H. K. M. dhett gierna, vill och
nådigst att Falckenbergh gör dherom sin flijt och bästa»

hembudit Trip bådhe capital och interessa, som jagh och
medell dhertill funnitt, huilkett han altidh refyserat haffver. Se-
dan haffver jagh och effter E. N:ds befallningh först hembudhit
honom interes muntligen och dher hooss begert rechningh, som
migh ofta befalt ähr och genom her Clas Fleming och cammere-
raren Töniss Hindrichson dher om tillschriffvit ähr, på thet man
måtte veeta egentligen, huadh honom tillkommer. Min muntlighe
præsentation denegerar han, dherföre haffver jagh genom notha-
rium entligen låtit præsentera honom interessen; dhett kallar han
calumnier och giffver migh sådant svar, som E. N:dh aff med-
föllandhe*) see måå. Dhok ähr blandh dhetta folkett ingen ähra
at förvärffva, E. N:dh varder väl förmärkiandes orsaken dhertill.
Och vill E. N:dh altidh uti Guds nådige protection ödmuke-
ligen hafva befallat.

E. N. T. Ö. T. A.

Conradt v. Falkenberch mp.

(Egenhändigt.)

E. Nåd tör jach med nya tiender inte bemöda, effter jach vell
vett, att Camrarius dem better har en jach. Fruchtar och, att E.
N:dh blier med breff bemödat aff en opatieent creditohr, som ickie
vill hava en 8 eller 10 dager tohlemod åm sin betalling, och
trenger sanderliegen inte deråm. So schnartt jach fohr, skal han
bliva betaltt.

*) Någon handling rörande Trips svar medföljer icke brefvet.

46.

Amsterdam den ¹/₁₁ Mars 1633.

Har mottagit ett nytt bref från rikskansleren af 5 Februari. En ytterligare utbetalning af Erik Larsson. Likviderade växlar: Christian Weilers, de flesta från Stralsund och en del från Stettin. Reser till Haag för uppgörelse med Nederländska regeringen.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* E. N:ds nådige breff sub dato 5 Februarii ähr migh den 4 Martii, jämvell E. N:ds förige sub dato 18 Januarii*) med inneliggjandhe förslagh och ballantzer väll tillhanda kommit; hoppas, att E. N:dh mit underdånige och dherpå ödmjuka giffna svar för dhetta skall haffva bekommit och nådeligen dheraff seedt och förnummitt haffva, genom huadh medhell creditoreran här på dhenna orten till een dheel betalte ähra. Sammalunda och Erich Larssons procedyrer uti dhe penningarna E. N:dh migh förordonerat haffver. Dock haffver han nu sedhan tillstält migh 3 poster, een om 38237¹/₆ r:dr, sedhan 16000 r:dr och den tridhie om 10000 r:dr, huilkett ähr altsammans, som jagh aff honom än till dags bekommit haffver. Anbelangandes Christian Weilers vexelsinnehaffvare, dherom E. N:dh uti detta sitt nådige breff mentionerar, så ähr han bådhe medh penningar och rågh till 10000 r:dr betalt och samma rågh honom icke een penningh dyrare eller bättre kiöp anslagit, än som aff samma schepsladingh till androm för contante penningar sålt ähr, att sålunda migh allenast fehlades kiöpare, effter partiet vardt något stooht. Vill dhett och alt annat beflita mig E. N:ds befallningh att effterkomma.

Jagh kan lätteligen tro, att några aff dem, som stå upå balantzen, falla E. N:dh importun medh sin schriffvelsser, effter dhett dhe sigh inthet veela några få dagar patientera, till dess jagh kan få flere penningar aff Erich Larsson, huilkett jagh dem gierna straxt jagh får vill leffrera; dhett jagh haffver fått haffver jag straxt deelt iblandh dhem. Dhe Strålsundische ähra alla betalte på 2000 r:dr när; dheriblandh haffver Jahan von Schaffwen fåt betalningh, för än E. N:ds order kom, [för] een vexell aff 3500 r:dr, huilken jagh sedhan förnummitt att E. N:dh dher oppe lätitt be-thala, och kan inthet få dhett tillbaka igän. Dhe Stätinische haffva fåt 20000 r:dr och skola i dessa dageran få 20000 till. Her Cammerarius hafver fåt 5200 r:dr, resten schall han anamma uthi

*) Sannolikt felskrifning för 17 Jan.; jfr ofvan N:o 44, sid. 636.

Hagen, dijt jagh uti denna veckan vill draga att giöra klart medh Staderna, och huadh jag kan haffva uti förra[d], sparar jagh dher till att contentera dem. Jagh haffver härtill icke rätt dristigt toradt begynna liquidation, för än nu E. N:ds befalningh ähr kommin till Erich Larsson, dheraff jagh migh förvissar, att midlen skola föllia. Vill E. N:dh *etc.* Aff Amsterdam 1 Martii anno 1633.

E. N.

Ö. T. T. A.

Conradt v. Falkenberch mp.

47.

Amsterdam den ¹⁵/₂₅ Mars 1633.

Har genom Camerarius erhållit ett rikskanslerens bref af 24 Febr. Utbetalningen till Camerarius (jfr N:o 48) verkställd. Erik Larsson har afslämnat den sista posten på rikskanslerens anvisning. Kreditorerna till största delen likviderade. Ryska rågen osäljbar; söker få lämna den som betalning åt kreditorer. Befallning från Sverige att affordra Trip räkenkap; denne vägrar. Utbeder sig rikskanslerens förtroende gent emot motståndares angifvelser.

Nådige Herre, E. N:dh ähr *etc.* E. N:ds nådige breff sub dato Wurtzburg den 24 Februarii ähr migh den 20 Martii aff her Cammerario tillsändt, dheraff E. N:ds nådige villia och befallningh jagh ödmiukeligst förnummitt; vill effter min yttersta förnögenheet migh dhereffter regulera och beflita, att jagh E. N:ds nådige villia måå effterkomma både nu och alltidh, så länge jagh leffver.

Först, Nådige Herre, förnimmer jagh, att E. N:dh ähr vidare bemödat om dee 7200 r:dr, dhem her Cammerarius schulle haffva, aff huilka han 5200 r:dr straxt jagh fick E. N:ds order, dher aff jagh rätta leedan see kundhe*), bekommitt haffver; dee öfrige tusende r:dr haffver han och på den 17 Martii i Hagen bekommitt, att han altsså ähr dherom förnöijt, och ähra honom aff migh inthet förvägrate, allenaste bidit om 6 eller 8 dagarss pacientia, till dess jagh kundhe penningarna aff Erich Larsson bliffva mechtigh.

*) Jfr ofvan N:o 48, sid. 635.

Jag tuiflar och inthet, E. N:dh varder för detta nådeligen haffva förnummitt, att Erich Larsson nu enteligen den aff E. N:dh förordonerate summan migh haffver betalt och den sijsta posten på den 13 Martii leffrerat i penningar till at summan vardher 88237¹/₅ r:dr; dhett öfrige ähr intill 10000 r:dr afrechnat på dee vexler, jagh i sommars på Aussburgh och Franckrike dragit haffver. Stadernas interess och andra creditorer haffver jagh, Nådige Herre, mesteparten aff bethalt; dhett öfrige skall och medh Gudz hiälp innan fåå dagar skee godh contentament. Jagh haffver nu varit tijo dagar uti Haagen och giordt richtigheet med Staderna, betalt dem först interess, sedan och bekommit resten af November månans subsidier medh meehra omständigheet. Om samma rechnings tillståndh törss E. N:dh jagh nu inthet medh bemöda; Gudh unne migh dee nåder, att jagh snart må få komma till E. N:dh, som jagh hoppas.

Muschoffvische rågen kan intet försällias, fast om jagh än dherpå förlora ville; jagh söker alt lägenheet, att jagh medh creditorernas eller dheras factorers goda contentament må få giffva dem rågh bredevidh penningar i betalningh, och slår de den inthet dyrare an, än som jagh för någon tidh sedan för rede penningar försålt haffver; största deelen ähr sin kooss, hoppas och på dhetta sättet at bliffva aff medh resten.

Nådige Herre, Pfaltzgreffven sampt Rijks- och Cammerrådhs haffva schriffvit migh till och befallat, att jagh schulle intaga alla kopparrechnungar aff Trip sedan Mayo 1629, süija sigh sedan dhen tiden icke een bookestaff haffva bekommit, män han vill ingen rechning giffva, uthan eet sådant obeschedeligt svar, som E. N:dh aff för öffversända copia uthan tviffvel nådigst seedt haffver. Måste fördhenschull låta beståå dhett jag inthet kan ändra.

Vill och, Nådige Herre, både aff honom och hanss anhang altingh medh patientia optaga, lida och thåla, all thet een meniskia stååhr till at lidha; hoppas, att derass conterminerande emoot migh nu een gång varder tagandess een ända. I midlest beder jagh underdåneligen och ödmiukeligen, att E. N:dh ville alltingh, så och derass omilde breff och berättelsser nådeligen tyda och uptaga. Jagh hoppas med Gudz hiälp, att E. N:dh varder, om vidare ransakningh behöffves, befinnandes, att all deres avundheraff förorsakes, dhett jagh medh gåt samveet inthet haffver kunnat consentera dee saaker, jagh inthet better vist eller än veet än att de voro orätta. Hoppas och, att mina breff, dem dee nu kalla orät namn, lickvåhl skola finnas i sanning. Beder aldra-

ödmiukeligst, att E. N. altidh ville vara och bliffva min nådige herre *etc.* Aff Amsterdam den ²⁵/₁₅ Martzie anno 1633.

E. Nåd

v. o. ö. t. a. so leng jach lever
Conradt v. Falkenberch mp.

48.

Amsterdam den 30 April 1633.

Har mottagit ett rikskanslerens bref af 19 Mars och skall efterkomma dennes befallningar angående rågens försäljning och kopparen. En order om utbetalning af beslagtagna 5000 r:dr till öfverste Duvals aflidna syster; borgmästarne i Amsterdam betvifla äktheten af rikskanslerens underskrift.

Nådhige Herre, E. N:de ähr *etc.* E. N:de giffver jagh härmedh und.- ödmiukeligen tillkienna, att E. N:ds nådhige breeff, Heidelbrån den 19 Martii daterat, migh väll vara tillhandakomit, huaruthaf ödmiuckligst förnummit, dedh mit för dette unnderdånige till E. N:d afgångne schrifvelsse E. N:d inhendiget vakra, huaruthinnan jag hadhe nämbt att till E. N:de mejj villa begifua, ville och låtha een min tiänere här igän att hafua acht mäst på rågen, som då oförsäldt lågh, huilkiet skiedde förän jagh E. N:ds order och befallningh bekom, deraff jag rätteligen see kunde, så och efter här då een hoop aff Muschowische rågen vahr oförsäldt, den godh acht kräfdhe, doch nu creditoreran i betalning angifuin ähr; vill altså efter E. N:ds nådhige befallning mejj aldeles rätta, ingen unkostnad causera. Eij helder hafuer jag, N. H., någenting giordt till eller från i kopparhandelen, uthan altingz regulera mejj efter E. N:ds befallning och låtit allt blifua i stillheet, alleneste betaalt Tripp dedh mästa jag kunde komme till väga och tagit så mykiet effterrättelse, som jagh medh fogeligheet kunnat fååt. Tviflar intet, E. N:de varder för detta staaten om kopparen tillhanda kommen. Sänder och härmedh E. N:de een copia aff contracten, som efter H. Kon. Majj:tz befallning anno 1629 medh Tripp uprättat ähr*).

Vidhare, N:e Herre, så ähr een hijtkommin från H. Dywelss salige syster och hafft eet breeff till borgemästeran här i Ammster-

*) Koplan föreligger.

dam, lydandes att E. N:d begierar att honom eller henne dhe 5000 rd. skulle lefuereras, som här hafuer varit arresterade och H. K. M:tt, salig hoss Gud, höghlofig i åminnelse, tillförende borgemesterau derom tillskrifvit. Derpå haffve borgemästeren något dubierat, alldenstundh s. greff Nils hafuer samme penningar transporterat till een kiöpmän i Frankeforth, huilken hafuer och sin fullmechtige här om samma penningar, och hafuer hijt skrifuit, att E. N:de honom derpå förtröstat hafuer. Sålunda hafue borgemästerne sändt bodh efter migh och frågat, om jag hadhe fåat befallningh af E. N:d, att samme penningar till h. Dywelss syster levereras skulle; så sadhe jag, än till dagz mej ingen befallning derom vahr tillhanda komin. Sedhan sadhe borgemäster Graff: »Jagh tuifler, om dedh ähr H. Exelenties handh», och frågade mej, om jag ville förklara, att dedh vahr E. N:ds handh. Så hadhe jag een Eder N:ds subscription hooss mej och lätte borgemäster Graff sij dedh; så bleff han än mehr dubiös, säijandes, att han intet annat kunde sij, än att dedh vahr een annan stihl, och dertill medh flere bookstäfver skrifuit än dedh andra; frågade mej ytterligen dertill. Jagh svarade, att något i hastigheet kunde skiee, jagh holde dedh i sitt billige respect och ville intet vidhere uthi processen foortfahra, förän mig vidhere aff E. N:de derom bleff befallat, ej heller ville jag dem om samma penningar på s. greff Nilses vegnar vidhare bemödhä.

Printzen ähr, N:de Herre, i förregår opprycht till feldt och haffver sin forgadrinh uthi Nimvägen. Vill E. N:d medh min ringa schrifuelse intet längre bemödhä, uthan bedher, att E. N. ville alltidh bliffva min n:de herre *etc.* Aff Amsterdam den 30 Aprilis anno 1633.

E. N:des
underdanieste tiener altid
Conradt v. Falkenberch mp. *)

*) Bland C. F:s bref till rikskansleren finnes äfven en egenhändig skrifvelse af 1 Sept., ställd till Gabriel Gustafsson Oxenstierna och förmodligen af denne öfverlämnad till rikskansleren. C. F. nämner här först, att han sökt få sammanträffa med G. Gustafsson i Magdeburg på dennes resa till Frankfurt (till rikskansleren), och fortsätter derefter:

Vill allenaste, medan E. H. ehr dehr äppe stad hoss Hans Exxelentzie, den hög- och velbårne hern, E. H. kierre her broder, tilkiennageva, att ded Kopparberges-brukett uttie Norriege haver sien framgång, så att nyllegan til Lybeck några över 50 sch^l ankomna ehrra, huilklett die Lyblische hafft utt

Har genom Gabriel Gustafsson Oxenstierna förnummit, att föregående skrivelser icke framkommit. Inlösen af de i Hamburg pantsatta juvelerna måste uppskjutas, tills vinsten af Ryska spannmålshandeln utfaller. Har till rådet öfverlämnat ett rikskanslerens bref äfvensom framfört hans muntliga hälsning. Om kopparaffärerna och Erik Larssons räkning. Har företett prof på norsk koppar. Sänder rikskansleren sin redovisning och skall inlämna dess verifikationer i kammaren. Om några gods i Lifland; erbjuder sig att sälja till rikskansleren samtliga sina besittningar där.

Nådige Herre, E. Exell:a ähr *etc.* Nådige Herre, sedan Gudh den alldrahögste E. Exell:a kiäre her broder sampt hanss med-

på siena kopparquarnar och ded proberatt och funnlett ded mechta gått att verra. Jach haver besteltt, att mej bilver i 8 eller tu båda rätt och gortt från Lybeck och til Stockholm översent, dehr jach då ded vledarre vil låta proberra. Detta verklett haver hoss mej kauserat betenkland, att åm detta Nohrsche bergesbruck komme i fullan trein, så kunde ded lettligan verra ås skadellegan. Dehrhoss önskar jach, att sådantt jönåm några goda meddell kunde uttan Schwerleges Cronas skada och uttan våra grannars gellusie [o: jalousie] bliva fohrhindratt, emeddan detta verklett en ehr nütt, förn ded kommer uttie sitt fulla gång och bruck.

Och endoch, Velbårne Herre, jach mej vel drager til minnes, att andráam better en mej båda coparrens handell och tilstånd så och die besta medel den til att mejntienerra ehra beklenda, och mej fohr den skuld inte borde E. H. dermed att bemöda, så perschvederar mej lickvell til detta, ded jach tror att E. H. med den hög- och velbårne herren sien elskellege kierre her broder någått åm kopparhandlen diskorerandes varder, att jach föhr den skuld åm detta Nåhrsche brukett nödiegett achtade någått tilkienna att geva. Sedan ehr jach och i den underdanle och ödmiuka tilfohrsichtt, att E. H. mej ded inte til fohrvettenhett tilrecknar, uttan aff gunstie benegenhett ded vel åptager och til ded besta tyder och miena fell corgerrer.

Jach hade vel tenkt Hans Exxellentzie åm coparens tilstand uttie underdaniehatt någått att föhrredrage, men effter tieden ded inte medgaff, stelte jach ded ringe mej åm coparrens tilstånd var vitterliegett på papier; doch gaves fohr die överflöde många högvichtiege afferes skuld, der med Hans Exxellentzie då var och ehr belastatt, inte tilfelle att Hans Exxellentzie ded kunde jönåmsie. Tog fohr den skuld munssieor Spiring tuå deller aff min underdånieste berettelse til sej; aff den 3 dellen sender E. H. jach hermed en coplea¹⁾, ödmiukeliegen bedleandes, att E. H. sådan min dristiehett icke ville mej fohrtenkia, ty E. H. varder gunstlegast dehraff se[e]ndes, huad mej perschvederar, att mej inte tuckies licht verra, att innan någon kortt tied dehr någon sunderlig afftreck kan komma på kopparn. Och effter sådant en merkelieleg suma til intres aff kronan drager, dehrtil och ehrra några cre-

¹⁾ Kopian finnes icke i behåll.

föllie nådeligen med helessan och välförrättade sacker (Gudi skee lof) hijtt hem till sitt käre fäderneslandh och vårdnat hulptit haf-

dietorer, såm aff kronan en temlig intres pretenderra, altså vett jach intet, huad E. H. debräm tuckier, ämm man tillschloge c[r]edietoran den copparn, såm ligger uttie deposieto, så höchtt såm han nu gåhr och jelder, med die condiecleohnen, att die scholle schelva lösa hånäm in och huad coparn mehrra jelder, en han nu ehr belastatt med uttie deposieto, ded skulle credietoran taga an på sien betalling. Meij ehr aff en god vend[!] berettat, att die Lybische och Hamborger credietorer ehrre schwära benegna til sådant, och att en benemd Jakop Krewust vil drage Äp til Hans Exxelentzie och sådant fohr sin partt proponera. Ämm ded folliager gever tieden. Jach föhr min persån haver i sanningen med ingen mennlescha deräm tallatt, uttan allenaste med munsior Salvio och med m. Spiring. Nu vett jach inte, Velbårne Herre, ämm E. H. gått finner, att sådant ennäm bleve consenterratt, föhrn man viste så många credietorer att varra dertil redebogen, såm helle summan, såm ligger uttie deposieto, annamma villa, ty äm en eller tu finge copparr och toge så på att sellia, så bleve rettvist aff ded ropett en merkielig affschlag uttie copparmarknan; altså kunde vie intte sedan med repotacieohn geva varra andra credietorer coparn så dyrtt eller på sådant sett an i betalling, såm dessa föhrsta, medan han effter markettgång då minder gulde. Men nehr nu den hella suman, såm ligger uttie deposieto, komme uttie varra credietorrers hender och die endelle måste sellia'n, so skulle uttan tvivel vell coparn til legre priss föhrfalla, men då varda die Nährsche och fierre bersbruck, såm ennu inte hava siett uttie rettan bruck, så och die sām med mera unkostnan en vie måste ehrbetta [!] eller och sien copar til marknas föhrre, ehrbetta med skada och sålunda schnartt tröttna dehrved. Santt ehr ded vie måtte fullar och hava ett år, tu eller trij pacieenciea, så vie ingen stohr nütta hadde aff vårtt copperberg, men nehr dessa åvanbemelte och fierre bergsbruck sålunda varre uttkladatte och ödelagda, då kämme vāhr copper först igen i sien retta priss. Medlertied föhröchtes och consumsleohnen, ty medan han vorre så gått kiöp, söchte fullar huar och en att stoffera sitt huss med coparverk och letta göra aff copar det sām nu jörs aff jern, ten, tre och sten.

Doch beder E. H. jach så nu sām föhr, att ded må nådellegen åptagas och tydas. Ded ehr nu och altied E. H. nådiege villia hemsteltt. Jach önskar aff jertatt, att aff E. H. mina fell måtte nådeliegen bliva corgeratte och jach deräm bliva infohrmeratt. Jach beder och gantzka ödmuikellegan, att hos Hans Exxelentzie E. H. elskeliege her broder min underdānieste vielliege och schuldiege tienst må varda påmintt. Jach tors inte understå meij att bemöda Hans Exxelentzie med min skrivelse, alldenstund jach vett, att die hogvichtiege afferes och andra molester dessfohruttan ehrre overflodiegett många. Jach beder etc.

Hastiegett aff Jönnekiöping den 1 Septem. anno 1683.

E. H. V. Ö. T. T. A.

Conradt v. Falkenberch mp.

V. B. Herre, juellernas intres ehr inte betaltta; dehrfohr kām jach inte ätt at lösa dām in effter min intensleohn. Jach beder ödmuikellegen, att

ver, så hafver jagh förnummit, att mina förra underdånigste bref E. Exell. inthet äre tillhanda komna*), huaraf jagh tager tillfälle E. Exell. mädh denna min ringa schrifvelse att bemöda, underdåneligen och ödmuikeligen bidiandess, att E. Exell:a dätt ville nådeligen optaga och tyda. Och ändock jagh gierna hade E. Exell. nådige befallningar efter min skyldige pli[c]ht och yttersta förmögenheet efterkommit, så ähr migh likväll på efterföljande sätt gått därmedh i hand, nembligen:

I Hamborgh hade jagh gierna veela inlösa juelerna och tagit dem medh migh till Sverige, män aldenstundh Märthen Wege-
weisers broder sigh så diupt för sin broder skuld in debito satt hade, kunde han inthee giöra migh det adsistentz han gierna hade veelat; där till hade h:r Salvius och inthet medell att adsistera migh medh mehra än som medh ett åhrss förlupna interess, som han på samma jueler betalt hafver; altså ähr nu här på min dagelige anfordrandee så vit resolverat, att dee i våhr af dän Ryske spannemålss gevin skola inlösas.

Vidare hafver [jag]. Nådige Herre, E. Exell. nådige bref till dee högh- och välborne herrar Rijkssens Råd, straxt jagh kom hijt till Sverige, præsenterat, där hooss och dätt E. Exell:a migh nådeligen munteligen befalte dem underdåneligen föredragit, och tuiflar icke, att de högh- och vellborne herrar Rijkssens Råd E. Exell:a för detta svar därom skrifvit hafva. Män huad den reckningen anlangar, därom E. Exell:a skrifvit, så och migh befalte och gierna både förklaringh och verification därom hafva ville, därpå haver jach flitigen fordra, så vit tiden hafver veelat lida och legenheten migh tillåta vellatt, dock än till dags litte kunnat uträtta. Jagh förnimmer väll, at Töniss Hinderesson hafver för een månadt sedan tillsändt E. Exell. ballantz, män jagh förnimmer inthet, att någon af Cammeråd, dän öfverseedt och collationerat hufva. På den 19 Decemb. blefve dee högh- och väl bårne herrar utaf Rijkss Råd, velborne h:r Gabriell Bengtson Oxenatierna, h:r Johan Skytte, h:r Matthias Soop förordenerat at see bemelte rechingh och ballantz öfver**), och befans då efter Erich Larsons

E. H. ville låtta ställa årder, att intresett bliver betaltt, på ded deraff icke någon skada fohrohrsakas, den jach heruttie inte må namjeva [v: namngifva].

*) Tydliggen bref från tiden efter 30 April 1633, hvilka ej heller nu föreligga i rikskanslerens arkiv. Jfr för det följande C. F:s i föregående not anförda bref till Gabriel Gustafsson.

**) Jfr rådsprot. för 18 Dec. 1633, *Svenska riksrådets protokoll*, III, sid. 290, och Erik Larssons bref till rikskansleren af 14 Aug. 1633 och 19 Jan. 1634, ofvan sid. 521—526.

rechnungh, at han mehra koppar opburit hafver än som dem i rechninghkammaren hertill hafver varit vitterligit, dertill kamreraren Nielss Olofsson svarade, att hånöm inge rechningher eller vågeböcker föhr det 1628 åhr, då Erich Larsson hade derectorium utaf Kopparberget, vahr inleffererat; derföre kunde han inte egentligen vetta dess retta statt och summan, skreves för den skuld åp till Berget efter samma böker. Erich Larsson föregifver och, att han af dee penningar, såm han på kopparen tagit hafver, öffer die nijttiotusendt rijkzdaller uti Ausborgh hafver utlagt, och efter her ingen vitterligit åhr, huad han uti Aussborgh både af contributionen så och af kadukarna hafver opburit och åter utgifvit, mehr en såm huad såm hans mågh Töniss Hinderesson derom vetta kan, derföre måste man sådant låta bestå, till E. Exell. vider nådige order och resolution.

Nådige Herre, jagh hafver præsenterat i Rådet ett stycke af dän gærkopparen, som faller i Norige och åhr alt för god; dät streket, berättas migh, skall vara siu fampnar bredt och öfver et hundrade fampnar långt och skogh nock däromkringh.

Aldenstundh, Nådige Herre, Töniss Hinderesson migh berättar, at E. Exell:a honom tilskrifuit hafver, at han till E. Exll. min rechningh sända skulle, altså hafver jagh efter min underdånigste plicht E. Exll:a dän tijd jagh var där ute henne öfverantvardat, ändok jagh icke veet, om E. Exell. högnödige tijdh dät tillåth henne då at öfversee. Sänder fördenskuld E. Exll. än medh detta bodet een till handa. Huad till däss verification lyder, hafver jagh för dän långa osäkra vägen skuld inthet toridt sända dijt uth medh, uthan lefvererar een lijka lydandes rechningh här in uti Rechnecammaren och vill huad till däss verification lyder alt där hooss inbinda till stadigh efterrättelse, där hooss begära af de välborne herrar, at alla mina rechningar af min första begynnelse må på nytt öfversees och jagh sedan een gångh må blifva quiterat deraf. Där E. Exell:a migh nådeligen vidare befalla låtit, at jagh på de antechnadte och af E. Exell:a hijt förskikate puncter svara skulle, altså hafver jagh på huar punct a part mit underdånige svar antechnat, som sigh med Gudz hielp så befinna skall, derhooss altidh underdånigst och ödmiukeligst bidiandess, att E. Exell:a vill altidh vara och blifva min nådige herre och min ringa skrifvelse nådeligen uptaga och af gunst och nåde till det bästa tyda.

Vidare, Nådige Herre, kan jagh icke underlåta E. Exll:a underdåneligen tillkännagifva, at min fogde från Lijflandt migh till-

skrifvit hafver, hurulunda een präst för någon tidh sedan skulle hafua varit hooss E. Exell:a och fåt donation på något gooss, belägit i Rügsche gebiedh wed min s. faders gård Salisburg och min s. fader tillhördt hafver; ähr utaf Konn. M. högstährat i äminnelssse migh och min broder confirmerat. Och aldenstund jagh fruchtar, at prästen E. Exell. icke rätligen därom berättat hafver, hemställer jagh alt sådant E. Exell. nådige villia. Och aldenstund jagh för et ähr sedan hafver bytt med min broder samma godz och dät godseet på min deell fallit ähr, förnimmer och; att E. Exell. af Otto Sack något godz kiöpt hafver, altså tillbiuder E. Exell. jagh alla mina godz och præntion, dem jagh uti Lifland hafver, som jagh både med gammall häffd och med Kon. M:ttz högstährat i äminnelssse confirmation bevisa kan, dätt godzet i Rügsche gebied, Salisborg, med all tillbehör som af älder dertill legat hafver. Ähn hafver min s. fader tillkiöpt een by, Muckescheimb benembdt, och een by, Starran benemdt. Uti Dorftsche och Pernousche gebied hafva vij och vakra godz. Doch tör jagh E. Exell. medh vidlyftigheet icke bemöda, för än jagh om E. Exell. nådige villia ähr underrättat. Vill uti E. Exell. nådige och gunstige affection *etc.* Hastigt af Töresiö den 25 Decemb. 1633.

E. Exlentzies
 underdanie och ödmiuka
 Tiener så lenge jach lever
 Conradt v. Falkenberch mp.

LOUIS DE GEERS
BREF
TILL
RIKSKANSLEREN
AXEL OXENSTIERNA

1621—1645

Bref från rikskansleren af 3 Mars mottaget; ett föregående bref från L. de G. förkommet. Sänder muntligt svar med sina svågrar Stefan Gerhardt och Bartolomeus Gruwels. Om leverans af vapen och spadar. Skrifvelser från K. M:t af 6 Sept. 1620 och 16 April 1621, den senare angående anskaffande af skepp: 28 skepp redan förskrifna.

Wollgeborner, edler, gestrenger, grossgünstiger Herr, dero-selben seyen meine geflissene dienst jederzeit bestes vermögens zuvor. E. Wollgeb. schreiben vom 3:ten Martii ist mir woll [angekommen] worden, darauss ich zuvorderst mit verwunderung vernommen, dass E. Wolb. meine schreiben nicht seyen behändiget worden*). Wegen deren einhaldt thue ich mich uff zeiger dieses Steffan Gerhards und Bartholomoei Gruwels, so bede meine schwäger, ihre relation (welche E. Wolb. mündlichen von ihnen zu empfangen) referiren. Dieweill auch ich hiebevör wegen der zahlung dem Monier weitleufftig geschrieben, nunmehr aber auss Ihrer Kön. Maij:ts gnedigsten schreiben vernehmen thue, dass die sachen so hoch uffgenommen werden wollen, dahero ich obgedachte meine schwäger dahin abzufertigen für guet erachtet, alss will ich mich dessfals ebenmessig zu deren mündlichen bericht referirt haben.

Wass die waffen belangt, dieweill ich schon zuvor grosse partiten bede vor diese länder und vor Franckreich wie auch nicht weniger vor Deutschland angenommen, kann ich darinnen nicht thuen, wass ich sonst gerne zu ihrer Kön. May:ts dienst gewölt, desto mehr, sintemahl wegen des grossen abgangs die waffen dieser örtter etzliche $\frac{1}{3}$ auch etzliche die $\frac{1}{2}$ im preise gestiegen, dass ich also die begerte partiten nicht allein nicht an-

*) I samlingen af L. de Geers bref till rikskansleren finnes före det här tryckta brefvet af 25 Juni 1621 endast ett af 29 Juli 1618; det handlar om inköp af vin för rikskanslerens räkning.

nehmen können, sondern auch in diesen hohen preisen biss uff fernern Ihrer May:ts gnedigsten befehl nicht tretten noch mich einlassen dürffen. Die schoppen undt spaden betreffend, dieweill der herren Staten magasin deren gantz und gahr ledig, und Ihre Hohe Müg. vor 12 tausent stückh das gantze land, so in aller eyll fertig sein müessen, und darahn tag und nacht gearbeitet wirdt, zu machen anverdingt, hab ich solches nicht so bald verschaffen können, da aber Ihre Kön. May:t hernacher noch damit gedienet, will deroselben gnedigsten befelchs ich underthenigst gewerttig sein.

Ferner Ihrer May:ts erstes ahn mich gethanes gnedigste schreiben, datiret 6 Septembris 1620, inn welchem Ihre May:t gegen aussgang des negst darahn gefolgten monats Octobris von mir bescheidt begeren thet, belangend, solches hat auss den uhrsachen, dass mir selbiges schreiben erst ultimo Novembris eingelieffert worden, nicht geschehen können, thue mich dannoch wegen fernerer antwortt daruff gleichsfals zu obgedachter meiner schwäger mündlicher relation referiren. Wass aber Ihrer Maj:t an der sub dato 16 Aprilis negsthinn gnedigstes schreiben und befehl betrifft*), deme zu folge hab ich alsbaldt biss 23 guete schiffe ahn Anders Svenson Ihrer May:ts Commissarium zu Helsingör verschrieben.

Schliesslich will E. Wolb. ich gantz underdienstlich gebetten haben, die geruhen doch die guete hülffliche handt anzuhalten, dass meine schwäger bede wegen unserer particular sachen und wegen des kupffers contracts schleunig undt mit gueter satisfaction expediret werden mügen, welches benebenst allen vorigen mir erzeugten wollthaten umb E. Wolb. ich, meinem geringen vermügen nach, jederzeit bereitwillig und geflissen befunden werden will. Hiemit E. Wolb. sampt allen denen, so deroselben lieb und angenehm, göttlicher gnedigen obacht trewlichst empfehlen. Datum Ambsterdam den 25:ten Junii anno 1621.

E. Wolb.
underdienstwilliger
Louys De Geer.

*) K. M:ts skrifvelse till L. de Geer om anskaffande af 20 skepp finnes under dat. 15 April 1621 i Tyska Rikregistraturet.

2.

Amsterdam den 1 Augusti 1622.

Fritar sig från skulden till åtgärder, som vidtagits mot kopparkompaniets direktorer. Kontrakt med Rutgers om leverans af vapen och ammunition: betalning i koppar.

Welgeboorn. edel. gen. Heere. Wij hebben met leetwesen verstaen I. Kon. Ma:t misgenugen ouer ons, waer van doorsaecke ons onbekent synde konnen ons niet verantwoorden, dan duchten ons dat seluige soude mogen spruijten wt de clachten der heeren directores vande procedures jegens haer gehouden inde betalinge, daer wij onschuldich inne sijn, ende hebben die participanten buijten onse kennisse die saecken soo beleyt, dat wij doemaels jegens haer hebben moeten protesteren, welck protest tot onse deffentie verleeden jaer aen Jan Weijdens ouergesonden hebben, ende bidden I. Gen. ons daer in jegens I. Kon. Ma:t te excuseren ende gelouen, dat wir I. Kon. Ma:t getrouwe dinaers sijn. Hebben ouersulx ons van d'andre participanten separeert, ende houden onse derde part die wij int contract herideren allein. Also haere procedures ons als noch niet aen en staen, daeromme bidden I. Gen., wat voortaan I. Kon. Ma:t vanwege de contracten ver-toont sal werden, ons t'selue niet te imputeren, maer ons daer van bij I. Kon. Ma:t te verontschuldigen.

Wij hebben op I. Kon. Ma:t gnadich beuel met den ed. undt ernvesten heer Rutchers getracteert voor seeckere quantiteijt van wapenen ende krijchs munition, die ouer 43 duijsent r:dal. werden bedragen*), waer van voor deesen een schip volladen afgesonden, hier neffens het t'weede schip met alles wat wij veerdich hebben connen becommen, undt werdt die rest met den eerste volgen. Die betalinge ons belooft wt de 1500 schifpont coper te laeten geniten, ende also wij maer vijfhondert schip:t: voor ons quota daer wt hebben moeten, syn wij bereyt die ouerige cooperen naer de weerde te ontfangen of daermeede ons derde int contract te annulleren, dat op het aenstaende jaer niet en ontfangen; ende I. Kon. Ma:t mach staet op ons maecken van veertich duysent r:dal..

*) Jfr rikskanslerens bref till K. M:t af 24 Juli 1622 och K. M:ts till rikskansleren af 27 Juli s. å., *Axel Oxenstiernas skrifter*, I: 2, sid. 493, II: 1, sid. 192. K. M:ts befallning till Rutgers och L. de Geer finnes under dat. 11 Mars 1622 i Tyska Riksregistraturet.

die wij op I. Kon. May:t gnadich beuel wt deese partie willen erleggen in baer gelt ofte waren na I. Kon. May:t genadich beuel, ende daervoor het aenstaende vooriaer cooperen te ontfangen. Sijnde altyts bereijt naer ons vermogen I. Kon. May:t ten dienste te weesen, ende alsoo wegen t'contract der 1500 schip:tt ende andere saccken aen den ed. ernuesten heer Rutchersius bree-der geschreuen hebbe.

Sal I. Kon. Gen. door myn proluxe briuen niet moijlijck vallen, maer endigen, Godt biddende *etc.* Amsterdam Adij pr:o Augustij anno 1622.

Uwe Ed. onderdanigher dienaer
Louys DGeer.

3. (*Egenhändig.*)

Norrköping den 20 Juni 1628.

Förhindrad att genast begifva sig till rikskansleren, dels på grund af hustruns sjukdom, dels genom K. M:ts uppdrag att upprätta faktorier, mässingsverk o. s. v. Skall dock resa snarast möjligt.

Edele wolgeborn gen. Heer Cancelaer. Op 10:n deses hebbe Uwe Gen. schryvens beantwoort wt Stockholm ende die oorsaeke waeromme soo subtelick niet overkommen en kan daer in verhaelten*), eerstelyck de indispositie van myn huysvrou, ten anderen de menichvuldige affairen door I. K. M:t my alhier opgeleyt, als het instellen van de factorie, messingswercken, yersnyderie ende nagelmakerie, bleckmakerie, wandmaekerie, reperbaen etc., daer veel gebouwen ende behoeften toe noodich sien, ende hier alle daechs tusschen 2—300 menschen in aerbeydt syn, die veel vereyschen, bouen dat alle aanvangen moeylyck ende lastich sien ende de beginselen swaerlick om wel in te stellen. In consideratie van alle het bovens verhoope I. Gen. myn vertoeven alhier niet en sal improberen; soo haest my mogelick sal weesen, sal my tot die reyse bereyden, vande welcke in dese occasie wel hadde gewenscht verschoont te weesen. Doch diewiel I. K. M:t t'selvige begeert, sal myn naer myn vermoogen daernaer stellen

*) Brefvet föreligger; det anger endast helt kort samma orsaker till L. de G:s dröjsmål, som här utförligare upprepas.

I. K. Mit te dienste ende I. Gen. te besoecken, waer naer myn verlangt.

Brenger deses Pieter Carstens gaet om partie hennep voor die reeperbaen te coopen, ende met eenen sonderen wat handel van hier op Pruyssen soude moogen vallen, t'sy in ysere oft copere waeren, die ick verstaen voor desen van Luybeck plachten te trecken, ende die van Luybeck de materialen van hier eerst mosten haelen.

Hier mede bedde Godt Uwe Gen. persoon *etc.*

Uwe Gen.
dienstwilligher dienaer
Louys DGeer.

Nortcopyn 20 Junij 1628.

4. (*Egenhändig.*)

Amsterdam den ⁹/19 Oktober 1682.

Har mottagit rikskanslerens bref af 16 Sept.: skall betala af bonom sänd växel. Växeltransaktioner med J. och P. Spiring m. fl. Bref till K. Mit om kopparhandeln.

Gen. Heer Cancelaer. Uwe E. gen. schryvens in dato 16 September is myn nevens den wexel op 2000 r:d. geworden, die ter presentatie geaccepteert ende van dage die betalinge aengevangen te doen; dandere vervallen overmorgen, sullen alsdan mede betaelt worden. Hebbe aen Isaac Spyrinx op Elbing geschreven, dat hy my parten remitteren soude, alsoo sulx met meerder avance geschiet. Ich hebbe aen s:r P:r Spyrinx dese F[rank]forter misse groote partie remitt[irt], twijffele niet off werdt Ihr Gen. daer van advis[ir]t hebben. Ick hadde aen mynen man aldaer op 70000 r:d ordre gegeven; 60000 haet ick schoon van heer bestelt, ende 10000 sol hy in myn trecken, daervan ick morgen advys verwachte. Soo myn ondertusschen noch eenighe wissell[riefe] van Ihr. Gen. gepresenteert worden, sullen te danck betaelt werden. Off ick die correspondentie ende credityff van Franckfort op Novemb. muteren sal, staen mede te vernemen. Naer

myne dienstige biedenisse Ihr Gen. den Almogenden in protectie bevelen.

Amsterdam 9/19 Octob. 1632.

Ihr Gen.
gants dienstwilliger
Louys DGeer.

Den nevengaenden aen I. K. Mit*) is alleen advys wat hier inde coperen passeert; syn tegenwoordich op 70 r:d.

5. (*Egenhändig*.)

Amsterdam den 20/30 Oktober 1632.

Har mottagit rikskanslerens bref af 12 Oktober med växel. Affärerna med J. Sptring. Kopparpriset.

Gen. Heer Cancelaer. Ihr Ex:tie brieff in dato 12 October benefens den wexelb. op 6301³/₄ flo. syn myn vandage behandiget, die ick geaccepteert hebbe ende werden ten vervallen dage te danck betaelt. Wt Pruyssen hebbe met 3 booden van sir Isaac Spyrinx niet vernomen. Het valt nu spaede op haer te trecken, alsoo die brieven voor t'sluyten vande Pontcamer op sicht soudén moeten weesen; derhalven ordonnere hem te remitteren.

Die coperen syn hier op 75 r:d sitt, t'welck I. K. Ma:it by der ingesloten*) onderdan[ig] advisere. Hier mede *etc.*

Ihr Genad.
gants dienstwilliger dienaer
Louys DGeer.

Amsterdam 20/30 Octob. 1632.

Påskrift: Præsent. Wursburg den 1 November anno 1632.

*) Brefvet till K. Mit är icke i behåll.

6. (*Egenhändigt.**)

Amsterdam den 18 Januari 1633.

Hänvisar till meddelanden genom Salvius om inköp af vapen och ammunition.

Ber om utanordning till betalning. Kopparen har fallit efter konungens död; har sökt hejda prissfallet genom att köpa; anser sig nu kunna sälja igen. Försvär mot Falkenberchs beskyllningar.

Monseigneur. Je ne doute ou mons:r Salvius n'aurat escript a Votre Ex:ce touchant les armes et munitions qu'il avoit desirees de moy l'annee passee; pour le payement desquelles luy ayant escript, je m'ai respondu d'en escrire a Votre Ex:ce. C'est pourquoy j'en envoie la designation joint la p[rese]nte**) suppliant treshumblement Votre Ex:ce de pouvoir avoir ordonnance touchant le payement d'icelles et aussy ordre pour l'advenir, selon lequel j'auray a me comporter en cas que je fusse sollicité de livrer autres parties, a celle fin que je me puisse regler selon les commandements de Votre Ex:ce et ne faire rien mal a propos.

Quandt aux cuyvres depuis la deplorable mort de Sa Maté, comme ils estoient haussez de prix, ainsy sont ils baissez de 69 fl. à 55 le cent, et eussent continué de plus en plus, n'eust esté que pour les arrester je fis achepter environ 200 S^g tant de cuyvre que de monoye à 56 et 54 fl. le cent qui est 60 r:d la S^g; maintenant commencent dereschef a rehausser et y at aussy bien moyen de les tenir et vendre a 65 ou 70 r:d qu'a 55 r:d pourveu que l'on procede prudemment, car les cuyvres d'Allemagne sont la plus part consumez et y en at fort peu de reste.

J'entends aussy que Mons. Valckenburch me taxe d'avoir arresté les deniers du subside de M:rs les Estats a la Haye et qu'il en auroit escript a Votre Ex:ce***), laquelle n'osant importer de trop longs discours, j'en ay escript les particularitez a Mr Spyrix, suppliant tres humblement Votre Ex:ce de vouloir entendre d'iceluy ma justification et me croire (tel que j'ay tousiours esté) fidel et affectionné serviteur de la Couronne et que je ne manqueray tant que je vivray de continuer en la mesme volonté.

*) En dublett, utskrifven af annan hand, men med L. de G:s egenhändiga underskrift, föreligger också. Den har dat. 19 Jan.

**) Föreligger icke.

***) Jfr Falkenberchs bref af $\frac{25 \text{ Nov.}}{5 \text{ Dec.}}$ och 27 Dec. 1632, ofvan sid. 621.

Sur ce priant Dieu, qu'il luy plaise accroistre a Votre Ex:ce
ses s:tes graces et faveurs pour pouvoir comme un Josue reestabli
la liberté des pouvres eglises desolees et achever ce grand oeuvre
par notre Roy commenee, je me signeray

De Votre Ex:ce
Treshumble et obeissant serviteur
Louys DGeer.

d'Amsterdam 18 Janvier 1633.

7.

Amsterdam den 1 Februari 1633.

Hänvisar till föregående bref. Föreslår åtgärder för att hålla koppar-
priset uppe.

Mon Seigneur. Ma dernière a Votre Ex:ce fust du 18:me de
Janvier, par laquelle je leur ay mandé l'estat des cuyvres et le
rabaissement d'iceux sur l'emplette que j'en avois faicte a la ve-
nue du S:r Erich Larson, lequel ayant déclaré de n'avoir aucune
commission de vendre, ayant revendu les miens j'ay racheté a
plus haut prix, tellement que par ce moyen les avons faict re-
monter a fl. 68, qui est environ 73 r:d, et demeurent a ce prix.

Or comme la nécessité d'une marchandise donne plus grand
esclat que non pas le haut prix, quand l'abondance y est, a mon
avis je trouveroy conseillable de faire continuer par dessous main
en la vente des cuyvres de la Couronne, afin de ne resveiller le
chien qui dort; car il me souvient lors que je demourois a Rouan
que nous faisons venir les cuyvres de Lyons pour la batterie que
mon m[aist]re avoit establie a Maisiers. d'autre aussy que passé
quelques annees que les cuyvres valoyent icy LXXX r:d la s:te,
ceux de la Comp. d'Oostinde et Westinde en firent venir en
grande quantité, mais principalement d'Oostinde, ce qui a causé
icy le premier rabais. Car il furent affinez a Hamborch, et la
monnoye ayant cessé en Espagne les cuyvres furent transportez a
Aix, ayant esté trouves propres a prendre la chalmine, tellement
que je crains (veu que le salpêtre et les especeries sont a si bas
prix que la Comp:e n'en tire point ou peu de profits) qu'ils ne
donnent derechef ordre de faire venir des cuyvres, lesquels ils

peuvent tirer en grande abondance et les rendre icy a fl. 45 le cent, et se trouvent aussi bons que les feuges, c. a. le cuyvre non raffiné de Swede, comme il se recoyt des berchsmän a la montagne. Il faut doncq prevenir que de ce costé ne nous vienne le desgast, et le moyen est de leur donner l'espouvante en tenant tousiours une grande partye icy a vendre, avecq laquelle on les menace de desgorger et mettre le prix a bas, en cas que ils en amenassent derechef, et en ce faict tenir l'ordre qu'ils tiennent tant icy que aux Indes, pour empescher que ny François ny Englois puisse negotier avec eux et par tel moyen les banissent de la coste.

On souloit envoyer les platines d'icy en France sur le premier rehaussement; on en at envoyé de France icy. Craignant doncques par la retenue de faire faire des ouvertures ailleurs a mon simple advis j'y previeudrois par la vente comme dessus Votre Ex:ce y poudra adviser et donner ordre telle qu'elle jugera necessaire. Sur ce je me signeray

De Votre Ex:ce
Treshumble et obeissant serviteur
Louys DGeer.

d'Amsterdam primo Februari 1633.

8. (*Egenhändigt.*)

Amsterdam den ^{19/29} Mars 1633.

Har mottagit ett rikskanslerens bref angående betalningen af vapen och ammunition (jfr N:o 6). Befarar dröjsmål. Afvaktar ytterligare order. Kopparpriset faller.

Mon Seigneur. J'ay receu la lettre qu'il a pleu a Votre Ex:ce me mander touchant le renvoy du payement des armes et munitions en Sweede. Je crains le dylay en icelle, veu les grandes et notables parties qui m'y sont encore deues; sy la commodité permettoit que je puvisse tyrer mon payement d'ailleurs, Votre Ex:ce en poudroit (comme en dischange) aussytost faire estat, soit de s'en servir derescheff contant ou d'en ordonner l'emplette es munitions les plus necessaires pour l'armee. Le deboursement en ce cas m'est indifferent, pourveu que je le puisse

faire du mien, ce que je ne pourray estant retenu en Swede. J'attendray doncques l'ordre de Votre Ex:ce encas qu'elle se puisse donner ailleurs sans incommodité, et l'ayant de mon pouvoir Votre Ex:ce en poudrat derescheff faire estat et en disposer selon son bon plaisir. Priant Dieu de vouloir benir les desseins de Votre Ex:ce, etc.

De Votre Ex:ce
Treshumble et obeissant serviteur

d'Amsterdam ^{19/29} Mars 1633. Louys DGeer.

Les cuyvres rabaissent de prix a cause que les manufactures n'ont nulle consomtion par ces guerres. Cuyvre raffiné 61 fl. a 62 fl. le cent.

9. (*Egenhändigst.*)

Amsterdam den 1 Augusti 1635.

Inköp för rikskanslerens räkning. Skall afresa öfver Hamburg efter växel-affärernas ordnande. Om vapenleveranserna. Kopparpriset. E. Larsson väntas. Underrättelser från kriget i Nederländerna.

Hooch- undt wolgeborn. Heer. Ick hebbe getardeert U. Ex:tie te schrybven tot dat ick alles wat U. Ex:ce myn belast hadde geeffectueert hadde. By faute van gelegentheijt op Stockholm ende passen inde Sont soo hebbe ick het met myne schepen op Nortcopyn gesonden, met ordre strax met myne schuyten ofte booten door die scheeren aen U. Ex:ce Gemalin te senden.

Myn ophouden is hier langer gevallen dan ick wel vermeynt hadde, door die groote wisselen door myne factor van Stockholm getrocken ende der croonen dienst myner schepen, dat ick geen retouren van daer hebbe connen become. Om myne wisselen alhier t'acquitteren, deselve nu wt den dienst ontslagen siende in Pruysen, ben ick verwachtende ende alsdan myne reyse met Godes hulpe aenvangen landwech over Hamburch.

Ick hadde t'myner afscheyt in Tessel U. Ex:ce gebeden wegen myn achterheyt der leverantien anno 1633, 34 gedaen, bedraegende r: d 7352: 29; nae der handt heefft de heer legaet Grubbe noch 600 musquetten affgevordert, daer mede het magasyn van musquetten ontbloot is, als het cedem[!] belli daer langer continueren soude ende U. Ex:ce geraeden vinde, dat ick meerder

quantiteyt wt Sweeden soude laeten comen. Ick hebbe noch 10 à 12000 man wapenen tot Noortcopyn in vorraet liggen, sal daerop U. Ex:ce gen. wille verwachten, ende off men dieselvige op Bremen sal laeten voeren.

Die coperen blyven hier op 45 fl. t'hondert [?]. Sy sien op 46 fl. geweest maer weenich vercocht, alsoo die schepen van Stockholm strax op die handt gecomen syn. Daer is wejnich afftreck inde gemaecte waeren door den oorloge tusschen Vranckryck ende Spaignen. E. Laerson spargeert syne compste heervarts om een nieuw contract te sluyten; doch syne compste tardeert door syn syckte (soo men seyt). Hier en passeert niet weerdich U. Ex:ce t'adviseren.

Den Prince van Oranien leyt met syn leger ontrent Nimmegen. Graeff Willem heeft Schenkenschants wederom geblockeert, die door eenige avonturiers van Gelder ingenomen was. Opt aengeven van eenighe loopers datt er weenich garnisoen in was gebleven, sien se den 28 s'nachts tussen 1 ende 2 uyren ouervallen van 450 soldaten van Gelder ende ouermeestert.

Verhopende in antw[oord] deses Ihr. Ex:ce gen. bevelen tot Bremen oft Hamborch te vernemen bidde Godt *etc.*

Ihr Ex:cie
onderdaniger dienaer
Louys DGeer.

Amsterdam primo Augusti 1635.

10. (*Egenhändigst.*)

Amsterdam den 7 Augusti 1635.

Hänvisar till föregående bref. Erik Larsson anländ: underhandlingar om ett kopparkontrakt.

Hooch- undt wolgeborn. Heer. Voor 8 dagen hebbe ick U. Ex:ce geadviseert de versendinge naer Sweeden vande tapyten, ammelakens, servetten, linnen, wynen, specerien, porceleyn ende glaesen, alles volgens U. Ex:ce naergelaeten memoriael bestelt; als mede versocht anordeninge van U. Ex:ce op myn achterstel van wapenen ende amonitie van oorloghe tot Bremen inde jaeren 1633 ende 34 geleverd, bedraegende r.d. 7352: 29, daerbeneffens U. Ex:ce

geadviseert, dat de H. Legaet Grubbe de resterende musquetten hadde laeten haelen, soo dat tot Bremen geen voorradt meer en was, ende daerop versocht U. Ex:ce ordre, oft ick noch partie wt Sweeden soude laeten commen, hoe veel ende op en wat oort, verwachtende op alles U. Ex:ce gen. bevel ende resolutie.

Eryck Laerson is hier ouer 3 dagen gearriveert, die met de Trippen tracteert, doch buyten myn weeten oft kennisse, soo dat ick dien aengaende U. Ex:ce voor dit mael niet schryven en kan. J. Crywes is gesteren van Luybeck mede hier gecomen, opt versoeck van E. Laerson (soo hie seyt) om in t'coper contract mede te participeren. Op wat voet sye het brengen sullen sal de tyt leeren; jets connende ervaeren sal het U. Ex:ce adviseren. Hier mede *etc.*

U. Ex:cie

gans dienstwilliger dienaer

Amsterdam 7 August 1635.

Louys DGeer.

Coper blijft op fl. 45.

11. (*Egenhändig*).

Stockholm den ¹²/₂₂ Mars 1636.

Har uppgjort sina räkenskaper med Svenska kronan och åtagit sig att tillhandahålla 90000 r:dr. Räkning på varor, levererade till rikskanslerens gemål.

Monseigneur. Je m'avois promys plus de bonheur en Swede de la jouissance de la presence de Votre Ex:ce; les malheurs de dehors redoublent nos regrets avecq les desastres. Dieu veuille appaiser son ire, amollir les coeurs endurcis et rendre la paix a ses eglises, a ce que [nous] puissions bientost jouyr de Votre presence.

Mes comptes reveus et examinez des seigneurs de la Chambre et du Senat*), apres la liquidation d'iceux je me suis engagé en autres parties dans l'estat pour la somme de 90000 r:dal. desquelles Votre Ex:ce en devoit toucher 50000 r:d, qui ont esté reduits a 60000 r:d a condition que mes parties livrees a Bremen en seroyent defalquees, lesquelles se montoyent a mon departent a la somme de 9500 r:d suivant le compte delivré a Votre Ex:ce au

*) Härom förmåla bl. a. rådsprotokollen för 24, 26 Febr., 3—5 Mars 1636; *Svenska riksrådets protokoll*, VI, sid. 63—66, 80, 85 f.

Tessel et dont cyjoint la copie*). Je ne scay sy mes commys auront du depuis livré autres parties; ce questant je supplie Votre Ex:ce que par mesme moyen elles puissent estre soubstraittes et liquidees. Cy joint vat aussy le compte des tappisseries et autres menutz que par commandement de Votre Ex:ce j'ay envoyé à madame sa moitié, montant a la somme de r:d 1819: 41**). S'il plaist a Votre Ex:ce qu'elle en soit semblablement defalquee je le remets au bon plaisir de Votre Ex:ce. Et sur ce prie Dieu, *etc.*

De Votre Ex:ce
tres humble et obeissant serviteur
Louys DGeer.

Stockholm ¹²/₂₂ Martij 1636.

Je supplie que ce petit recoin puisse servir pour recommander a Votre Ex:ce ma partie d'Aixfelt dont Mons:r Spyrinx at les memoires et documents.

Rikskanslerens påskrift: Præsent. zw Stralsundh den ¹⁶/₂₆ April anno 1636.

12. (*Egenhändigt.*)

Norrköping den 17 Juni 1637.

Om en växel, dragen af L. de G:s nevö Schyvelberch, som kommit på obestånd, och om en fordran på L. de G. att utbetala en summa åt öfverste Duvals änka. Begär förlängning af sitt privilegium på styckegjutningen med åberopande af Gustaf Adolfs löfte.

Monseigneur. Votre Ex:ce aurat sans doubte entendu le faillissement de mon neveu Schyvelberch par ses parties qui luy ont manquées a la foire de Franckfort. Or y estant interessé d'une notable somme, d'autant qu'il avoit tyré sur moy et sur mon fils les 10000 r:d qu'il m'avoit remis sur m:r Grubbe et que Votre Ex:ce avoit renvoyees a m:r Spirinx, qui avoit accepté de les payer au printemps passé, or mon fils ne les ayant encor touchez, je crains a cause du faillissement que m:r Spirinx n'en difficile le payement. C'est pourquoy je supplie Votre Ex:ce tres-

*) Kopian föreligger icke.

**) Räkningen föreligger icke.

humblement me favoriser d'un mot descrit a m:r Spirinx, a ce qu'il les veuille payer a mon fils suyvant l'assignation et promesse en donnee.

En outre il me mande qu'il est recherché touchant les r:d 5037 que par ordre de Votre Ex:ce furent levez hors de la banque a Amsterdam pour la vefve du feu Ouersten Duyffel et dont je demeuris respondant pour la restitution de l'obligation de Hans Jacob Muller, lequel Muller retient en arrest r:d 5000 jusques a ce qu'il raye son obligation ou qu'il en soit deschargé. Votre Ex:ce estant en Hollande me promit de faire ravoir la dite obligation, laquelle le s:r Benedict Oxenstier[n] avoit en garde, ou en deffault d'icelle en faire faire la descharge au conseil telle qu'il conviendroit; je supplieray semblablement Votre Ex:ce d'en pouvoir jouyr et estre affranchy de mon obligation de laquelle je suis a present recherché.

Je toucheray aussy en passant de l'ocasion qui m'esmeut a demander l'octroy du canon, ce que je n'eusse faict n'eust esté que je voy que les jeunes Trip tachment a s'y fourrer et me contremener comme ils ont tousiours faict. Votre Ex:ce scait ce qui s'est passé en Allemagne avecq Sa Ma:te de tres glorieuse mémoire et la peine que les ambassadeurs d'Engleterre y rendirent. Sa Ma:te m'ayant examiné de ce que je pouvois faire contre eux et luy ayant remonstré qu'en le abaisant de 12 à 8 fl. il faudroit que leur fonte cessat, sur quoy le Roy me replicquat, sy je le pouvois faire sans perte, et ayant respondu qu'oui tant que mon octroy et franchise dureroit, il me dict de surplus (de sa grace) que sy je ne me pouvois maintenir en ce faisant, qu'il m'y assisteroit en imposant a ses paysants a me couper des bois a un civil prix, et que je m'esvertuasse a faire cesser leurs fontes et avancer celles de Swede en reputation. Nonobstant tout changement et imposition des tolles etc. je ne me suis jamais plaint ny recherché prolongation d'octroy; voyant que mons:r le General avoit envie de jeter, j'ay passé le tout sous silence. Les Anglois ayant tousiours continué comme ils font encor a present et Votre Ex:ce m'en ayant encores parlé l'hyver passé par leur instinct a entrer en accord, je me suis tousiours excusé sur la grande quantité que j'ay et que j'avois affaire d'argent qu'il fault que je vende a quel prix que ce soit. Ils en sont bien venu la qu'ils s'offrent de me payer tout mon canon pourveu que je n'en veuille plus jeter, et a la verité l'offre qu'ils me font me seroit beaucoup plus favorable, sy je ne regardois a la consequence que estant une fois

rentré, on ne les auroit sy aisement hors. Ils me menacent que le roy y employerat du sien pour me ruiner; j'escoute leur rodomontades et les laisse en termes.

Ce n'est pas tant le proffit qui me faict poursuyvre et maintenir ce trafic que mon credit qui en despendt pour l'avoir exercé sy longues annees (dont les Trip en ont eu la gloire et le proffit du passé) et pour en avoir sy grande quantité devant les mains à la veue de tout le monde. C'est l'occasion de ma demande de l'octroy, c'est pourquoy je supplie Votre Ex:ce de m'y vouloir favoriser, ce qu'esperant je prie Dieu, *etc.*

De Votre Ex:ce *etc.*
treshumble serviteur
Louys DGeer.

Nortcoping 17 Juing 1637.

13. (*Egenhåndigt.*) Norrköping den 10 September 1642.

Konferenser med Comenius. Om dennes audiens hos rikskansleren.

Hooch undt wolgeborn. gen. Heer. Ihr. Ex:tie t'myner afscheyt de compste van D:no Comenio aengedient hebbende, naer dat ick eenighe dagen met ihm geconferceert hebbe, soo wegen syn labeur als transport in dit coninckryck, voor dan etwas daerinne te concluderen heeft myn gedacht myn devoir te weesen Ihr Ex:tie de persoon selfs eerst te presenteren, op dat Ihr. Ex:tie syne gaven ende motiven te beter mogen sonderen ende examineren.

Hy dringt heer dat hy buyten in Pol[en] off Pruyssen syn labeur mocht voortstellen ende dat ick het daer soude willen becosten ende favoriseren, maer alsoo myn scopus is davancement der scholen ende renommee deses ryckx, soo hebbe hem het selvige afgeslagen ende aen Ihr Ex:tie gerenvoyeert. Hy heeft myn gebeden Ihr. Ex:tie te suppliceren, dat hy favorable audientie by Ihr. Ex:tie mochte becomeen met scherpe ende serieuse examen ende niet lange opgehouden, wegen t'verloop des saisoens van t'jaer; sulx niet twyffele, Ihr Ex:tie hem gen. werden vergun-

nen, wandt hy sels seer begerich geweest is met Ihr. Ex:tie te confereren. Myn dan op Ihr. Ex:tie gen. faveur vertrouwende *etc.*

Ihr Ex:tie
dienstbereyder dienaer
Louys DGeer.

Nortcopen 10 September 1642.

Soo Ihr Ex:tie goet vinde dat Comenius naer Obsael reysset met Ihr. Ex:tie addres, erbiet hy sich t'selve mede te doen ende aldaer met die professoren volgens Ihr Ex:tie bevel te confereren van alles*).

14.

Norrköping den 17 Januari 1643.

Twist om vedfångsten vid ett bergverk. Ber rikskansleren utverka uppskof i saken.

Hoch und wolgeborner Herr Herr. Gnediger Herr, Ihr Excel. füge neben dienstl. beuelch zu vernehmen, dass ich ungefehr vor vierzehnen tag auf vorhergehende[!] citation der herrn des Bergamts meine leut auf den gerichtstag abgefertigt, die ungegründte beschuldigungen und falsche zeugnussen wieder sie eingebracht zu widerlegen, da aber wieder vermuthen niemand, weder der herr statthalter noch der obgemelten herrn deputirte, erschienen, darauf sie ohne einige verrichtung als dass sie mir ein abschrift schreibens von der löbl. regierung erhalten mitgebracht wider zuruck kommen, dessen ich mich zwar nicht wenig verwundert, und genugsamb spüren können, dass es ebnermassen durch ungleichen bericht aussgebracht worden. Denn ob wol des reichs rechten vermögen, dass der jenige, so ein bergwerck entdeckt, selbiges zu geniessen haben solle, habe ich mich doch in ansehung des reichen göttlichen segens bey dem grossen überfluss des in streit gezogenen bergwercks solches mir zustendigen rechts nicht gebrauchen

*) Om förhandlingarna med Comenius föreligger utom detta bref endast ett af 9 Nov. 1642, hvori L. de G. helt kort hänvisar till ett tidigare (nu förloradt) meddelande om C:s beslut, och hvartill han säger sig bifoga en kopia af C:s eget bref.

wollen, sondern verwilligt, dass jederman darinn arbeiten mögen, und allein das absehen gehabt bey meinem recht das gehülz, so nechst und in besagtem bergwerck gelegen, betreffend gehandhabt zu werden. Deme zuwieder muss ich, nicht ohne billichmessige empfindung, erfahren, dass an statt wie billich mich darbey zu schützen, die gewaltthätigkeit, so mir daran beschehen, gleichsam will verthetigt werden und darüber obbemeltes schreiben von der löbl. Regierung erpracticirt ist, unter falschem fürgeben, dass zwo meil daherumb kein anderes gehülz als das meinige sich befindet, da doch im gegentheile ein viertheil und ein halb viertheil meil von mehrbesagtem bergwerck dessen heuffig vorhanden. Demnach ich nun berichtet, dass herr Carl Bonde die abtheilung mehrerwehntes meines gehülzes zu machen allbereit abgereyst seyn solle, alss hab ich mich unterstanden Ihr Excel. ganz dienstl. zu ersuchen, Sie geruchen solches gnedigst zu vermitteln und so lang aufzuschieben, bis Sie, wie auch die anderen herrn, dessen besser und sattsam berichtet und der sachen ein andere gestalt gegeben werde, wassen ich dann hierüber auch wolgedachten herrn Bonde schriftlichen ersucht, wie Ihr Excel. zu dero gnedigen belieben aus beygefügter copi zu ersehen*). Hierauf etc.

Ihr Ex:tie undt Gen.
gants dienstbereyder dienaer
Louys DGeer.

Nortcopyn 17 Januari 1643.

15.

Norrköping den 6 Januari 1644.

Färdig att afresa till Holland; uppehållen genom väntan på fartyg.

Hoch und wolgeborner Herr Herr. Gnediger Herr, neben wünschung von dem Allerhöchsten eines seeligen neuen jahrs und alles dessen, was zu Ihr Excell. hohem wolstand gereichen mag, auch meiner ganz schuldigsten diensterbietung, muss ich hier noch wieder alles verhoffen und mit meinem höchsten unlust sitzen bleiben und zeit und gelegenheit verlohren sehen, alles dass die

*) Koplan föreligger icke.

verordnete galliot noch nicht erscheinen will. Hab bereit zween expressen darnach abgefertigt, aber noch keinen bescheid bekommen. Meinen weeg auf Gottenburg zu nehmen ist mir von herrn Flaming abgerahten, darumb solches hinterstellig verblieben. Sobald ich nun vernahme, dass obberührte galliot an gehörigem ort in bereitschafft, will ich mich ohne einigen vorzug auf die reyse begeben, zu deren glücklichen verrichtung des Herrn seggen erwartend, welches Ihr Excel. vor meinem abschied zu dienstl. nachrichtung ich nicht verhalten sollen. Dieselbe etc.

Ihr Ex:tie
gansch dienstbreyder dienaer
Louys DGeer.

Nortcophyn 6 Januarii 1644.

(Egenhändigdt.)

Soo stondelick begeve myn op de reyse naer Barsont undt wil t'galiot aldaer gaen verwachten*).

Påskrift: Præsentat. Stockholm den 11 Januarii anno 1644.

16. (Egenhändigdt.)

Haag den 23 Mars 1644.

Hänvisar till bref af ^{15/25} Febr. Generalstaterna kunna ej besluta om de svenska framställningarna, förrän Hollands stater samlats och behandlat dessa; söker dock verka för saken.

Hoochwolgeboren gen. Heer. By mynen jongsten van ^{15/25} February**) hebbe ick Ihr. Ex:tie geadviseert het weinich soo hier utgericht hadde ende noch te vermoeden was te doen, dewyle by de H. Staten General geen resolutie genomen konde worden, voor ende aleer de Staten van Hollant haer advis hadden ingebracht, ende dat haere vergaderinge off eerste sessie voor den 8 deses niet te vermoeden was, ende dat het dan noch ten minsten 8 dagen

*) De Geer gick till segels i Östergötlands skärgård den 8 Jan. enligt regeringens bref till honom af den 29 s. m. Riksregistraturet.

**) Detta bref föreligger icke.

aenlopen soude, eer sy daer ouer deliber[er]en souden ende haer advis inbrengen, door welker dilay de gemeine saeke last lieden mochte, ouer al t'welcke ick besloot, dat wy ons naer het 7:de artykel myner instructie souden moeten reguleren ende der halven de Heeren gebeden by tyts daer inne te willen versien ende het haere daer toe contribueren, wandt sye hier (naer myn oordeel) eerst sullen willen sien, wy meester van t'apel sal weesen, ende daer naer eerst partie kiezen, ende 171*) niet achten. Dat is soo veel ick tot noch toe van de saeke kan oordeelen. Referere myn wyders aen de meerdere particulariteyten, soo de H. resident werdt adviseren, Godt biddende *etc.*

Ihr Ex:ties
gans dienstbereyder dienaer
DGeer.**)

Haghen ^{23/3} Marty 1644.

17.

Amsterdam den ^{4/14} Maj 1644.

Omkostnaderna för den i Holland utrustade flottan större än beräknadt; har anlitat sin enskilda kredit, lofvat stanna tills allt blifvit betaldt. Begär utanordning af det utlagda beloppet.

Hochedler wolgebohrner Herr. Nechst meinen bereitwilligen diensten zu vorn kan ich nicht underlassen Ihr Excell. zu verstehen zu geben, welcher gestalt sich die unkosten, so zu aussrustung Ihrer Kön. Maj. flot alhier angewendet worden, unverhofft uber 200 dausendt r:thlr belauffen, undt ich mich desswegen sehr engagiret undt weiter alss eigentlich meine obligation hielte notwendig einlassen müssen, solte anderss dass wolangefangene werck im anfang nicht verhindert, sondern zum gewünschten zweg gelangen; auch bey meinem gutten credit versprochen, von hier nicht zu verreissen, es sey dan alles zuvor mit danck bezahlet, also dass ich allerhandt mittel undt wege suchen muss, mich mit ehren hirauss zu bringen. Ich hab desswegen an die hochlöbl. Regierung geschrieben, dieselbe gebetten, dass sie ihr

*) Tydligen chiffer. Siffran återges i åtskilliga chifferklaver från denna tid med »Haag.»

**) Regeringen besvarar åtskilliga L. de Geers bref (Intill ^{20/30} Mars) den 14 Maj 1644. Tysk-Latinska Riksregistraturet.

wolle gefallen lassen ordre zu geben, damit ich mit mitteln möge versehen werden umb den rest (ohne welchen ich nicht von hier kommen kan) zu bezahlen, auch deren unterschiedene vorgeschlagen, entwedder dass sie ihre quot vermehren, oder man mir von den Frantzösischen geldern oder anderwerts zu hulff kommen möge.

Weil ich dan auff Ihr Excell. zusage diss werck angefangen undt mich (uber vermuten) so weit hab engagiren müssen, als hab ich auch die gewisse zuversicht undt vertrauen zu Ihr Excell., dieselbe werde bey hochlöbl. Regierung so wohl ins gemein als in particular diess werck so helffen fortreiben, damit mit ehestem mittel verschafft werden undt ich hirauss mit ehren kommen möge. Solches versehe ich mich zu Ihr Excell. undt bin deren schleunigen antwort hirauff erwartendt.

Ihr Excellencien
gehoorsamer dienaer
Louys DGeer.

Amsterdam 4/14 May 1644.

18.

Amsterdam den 24 Maj 1644.

Rikskanslerens skrifvelse af 1 April anländ; har själf afsändt bref, men befarar, att de uppsnappats. Flottornas rörelser. Upprepar sin begäran om utanordning af medel.

Hochedler wolgebohrner Herr. Nechst meinen bereitwilligen diensten zuvorn verhalte ich Ihr Excell. hirmit nicht, wie dass ich Ihr Exc. schreiben vom ersten April vom hern abgesandten in Engelland undt Schotlandt*) vor 2 tagen wohl empfangen. Wundert mich nicht wenig dass die meinige Ihr Excell. so spät eingelieffert worden, da ich doch von deren etlichen copien zu vier undt mehrmalen zu überschicken nicht manquiret habe. Gestriges tages ist ein schiff auss Curlandt alhier ankommen, dessen völker sagen, dass sie zwischen Schapen [= Skagen] undt Helgenör ein schiff vom König von Dennemarck eine galiote mit sich führende gesehen haben; ich furchte, es wirdt dieselbe sein, so unsere pacquet bey sich hat, jedoch, wen dem schon so wehr, will ich hoffen, dass sie

*) I en kopia af brefvet, som också föreligger, står efter »hern» namnet »Moato».

ihrer gegebenen ordre zufolge dieselbe werden ins meer geworffen haben.

Man will hier vor gewiss sagen, dass der König mit 18 grossen schiffen, welchen sich noch 5 andere conjungiret, von Gottenburg weggangen undt die von hier aussgelauffene flot verfolget undt in Lysterdiep ruiniret hab, welches ich destoweniger glauben kan, weill des Königs schiffe wegen der tieffe nicht können in ihr canal einlauffen, undt dass unser admiral seinen vorthail wohl in acht nehmen undt sich nicht leichtlich auss demselben begeben wirdt, wiewohl er resolut undt courageux gnug ist, undt ihm vorgenommen hatte den König bey Gottenburg zu besuchen. Ich will nicht zweiffeln, dass underdessen der König seine gröste schifsmacht daselbst hat, der h. general-admiral Fläming nicht wirdt solche schöne gelegenheit in der Oostsee in acht genommen undt sich Copennhagen genähert haben.

Im ubrigen kan ich nicht underlassen Ihr Exc. nochmalss zu erinnern, welcher gestalt ich mich wegen Ihr. König Maj. flot sehr engagiret, undt weil ich mich alzeit uff Ihr. Exc. promessen undt zusage vertrust, alss bin ich der gänzlichen hoffnung, weill diss werck Ihr. Kon. Maj. undt also die gantze Cron betrifft, Ihr Exc. werde dasselbe bey hochlöbl. Regierung so wohl inss gemein alss in particular so helfen maturiren, damit man mir von den Frantzösischen geldern oder andersswo mit ehestem möge zu hulffe kommen undt ich mich hirauss mit ehren bringen könne. Solches versehe ich mich zu Ihr Excell. undt bin deren tröstlichen resolution erwartendt, der ich bleiben werde, so lang ich lebe

Ihr Ex:tie
ganschbreyden dienaer
Louys DGeer*).

Amsterdam ²⁴/₄ May 1644.

*) Den 9 Sept. besvarar regeringen bref från L. de G. af 11, 15 April, 12, 14 Maj, 6, 27 Juni, 1, 2, 6, 13, 23, 27, 30 Juli, 3 Augusti nya stilen, rik-tade dels till regeringen i sin helhet, dels till enskilda rådsberrar. Tysk-Latinska Riksregistraturet.

19.

Amsterdam den 23 Augusti 1644.

Har beslutit dela flottan i Holland i två eskadrar, sända den ena genom Bälten att förena sig med Fleming, den andra under Thijssen till Göteborg för att bryta blockaden. Skall söka skaffa nya fartyg. Tillråder Svenska regeringen att besätta Bälten och trygga trafiken därigenom, men mot tull eller konvojafgift.

Hochgebohrne gnädige Herren. Ihre Excell:s unndt G. G. seyen *etc.* Ich hätte wohl gedacht, dass ich Ihre Excell:s undt G. G. mondelinge rapport selbstn solte gethan haben von meine geschäftten in meine gnädigste Koninginne angenohmmene commission, dan dieweille in diese equipagie je länger je mehrer schwärigkeit täglichen fuhrfallen, unndt den admirael Marten Thijssen seider die erste rescontris mit dem feindt gehabt gants contrario die ordre laufft, unndt nach dem ich vermercken kan seinen feindt nuhr sucht zue endtfliehen, sehende auss seine actie die couragie ihm endtfallen is undt nuhr sucht hier furs landt, da er wohl weijss seinen feindt nicht is in see zue kreutzen, unndt also den zeit durch zue bringen, seinen cours nach Rijpen gesetzt ihm plaets von nacher dem Belt zue segelen, so hab ich für rathsam erachtet umb die unkosten zue sparren undt die Cron mehrer dienst zue mögen thun die flotte in zweyen zue separiren undt den vice admirael mit die gröste undt beste schiffen nach den Belt zue commandiren, umb sich mit Ihr. Kon. May:t flotte zue conjungiren undter dass commando von den admirael herr Claes Flaming, unndt den admirael Marten Thijssen befehlen mit die andere schiffen die fahrt von Gottenburch klar zue machen, weillen gistern von die herren Burgemeesters verstanden, dass die herren ambassadeurs geschrieben haben, die passagie durch 7 Con. in Den[emarck] schiffen uff Gottenburch zu gehen verhindert hätten undt gezwungen nacher Bahuys [v: Bohus] zue segelen unndt alda zue landen. Wan obgemelte passagie durch den admirael klar gemacht seinde, hadt er ordre zue hauss zu kohen. Undter dessen werde ich trachten andere bequämere schiffen zue hueren oder zue kauffen, dan auss die aduisen von die herren ambassadeurs verstehen wihr auch, dass in die Sondt difficulteten unndt dreijgementen fuhrgefallen sein uber die schiffe, welche in die jurisdictie von Ihr Kon. May:t unndt Crone Schweeden werden gehen

laeden, unndt ich wohl presumiren kann, nach die humores von die meijste solte disponiret sein, dass man viell leyden soll, ehe man in oorloghe solte willen kohmmen, wen schon die negotie solte last leyden. So wehre gutt, Ihr Kon. May:t trachtete die Belt sich zue bemächtigen undt über solches sich mächtiger von schiffen dienen zue prouidiren, umb dasselbige bequämer zue thun, sonder laste von die Cron, wie ich in meine vorige schreiben ahn Ihr Excell:s undt G. G. herren Reychs Räthen in dato ^{15/25} Junii undterthänigst remonstriret habe, dauon bey faulte der originalen hienebens copie ubersende*), umb solches in die tractation mit die herren ambassadeurs mit zue dienen in obacht genohmmen werde.

Wollen nun die Herren Staaten tolereren, dass auff dem verbott von den Kon. von Den[emarck] kein saltz, häring, wein nach Riga, Reuel, Pernau, Stattin bracht werdo, so hadt die Cron gleiche macht solches zue gebieten unndt mit 2 oorlochschiffen für Dantzick gehen liggen, sie befehlen unndt constringiren ihre ladung auff dieselbige plaetsen zue gehen lossen, undt als dan hernacher die Herren Staaten gegen den Kon. von Den. ins zueruckkohmen der schiffen darueber disputiren, dan die kauffleuten sich schon darin härdt beschwärt finden; doch bessers wahr es, wen man meyster in die Belt wehre, dass die schiffen ihre passagie durch dieselbige nahmen undt dass man den zohl von die Sondt exigierden umb die unkosten von die flotten gutt zue machen; so kondten wir uns alzeit in schiffen mächtiger equipiren als unser feindt unndt eine aussheemsche schiffsflotte in die Belt halten undt damit umb Schagen undt Gottenburch kreutzen, dahr man den feindt zum weyllen oder elders werck solte konnen geben, welchen zohl unndt fahrt durch die Belt williger solte werden als durch die Sondt wegen die freyheit unndt navigation auff alle plaetsen. Unndt kondte man den anfang von nun ab zue gefuglicher machen, die weille sie nicht woll solten durffen durch den Sondt passieren, dass die schiffen, welche ich hier angenohmen habe, sie durch die Belt zue conuoyeren undt den zohl undter den nahm von conuoy thetten bezahlen; den so die schiffen noch ein monath in dienst bleiben solten, die unkosten von de flotte über 250 tausent r:dr sich belaufen werde, welches mir nicht muglich is zue erhalten; bittende höchlichen Ihre Excell. unndt G. G. wollen

*) Hvarken originalbrefvet eller kopian föreligger.

hier verschung thun. Solches hab ich Ihr. Excell:s undt G. G.
nicht vorenthalten können, verbleibendt

Ihr. Excell:s unndt G. G.
dienstwilligster
Louys DGeer-

Ambsterdam Adij ²³/₃ Augusti anno 1644.

Anteckning invid dateringen: pro copia: på baksidan: N:o 4.

20. (*Egenhändigt.*)

Göteborg den ¹⁴/₂₄ September 1644.

Har för tre dagar sedan underrättat om sin ankomst till Göteborg. Trakas-
serier mot flottan i Holland. Upprepar sin anhållan om penningar.
Förslag om tull i Lifland, i Bälten eller Sundet.

Hoochwolgeb. gen. Heer. Ick hebbe Ihr. Ex:tie voor 3 da-
gen myn arrivement in der haest geadviseert*). Hoe wy daer
naer met die Denen gevaeren sien, werden Ihr. Ex:tie wt myne
aen Ihr. Kon. May:t schryvens vernemen. Die nacht undt pe-
rykel van soo sware schepen veroorsaecte de myne see te nemen;
seder heeft het ut den N. W. hardt gestormt, dat men geen seyl
heeft kunnen voeren. Ick ben bekommen in myn 3-de schip, soo
ick om kondschap achter de Lap gesonden hadde; waere het selve
hier, ick soude se in see senden de Yslandsvarvers te gemoet.

Wy worden in Hollandt ubel getracteert ouer onse prijzen,
die in arrest gehouden werden, daer van schoon 2 inde grondt
liggen undt vergaen. De h. resident P:r Spirinx heeft lange
daerover gedoleert, eyndelick tot bescheit gekregen, dat de heeren
Amb[assadeuren] in haere instructie gelast is, die saeke met Ihr
Kon. May:t afftehandelen. In plaetse van bystandt werden wy
van alle canten gehindert ende getroubleert.

Ick hebbe menichmals aen Ihr. Kon. Maj:t onderdanigst ge-
beden undt suppliceert, dat ick met 40 oder 50 duysent r.d. wt die
France subsidie mocht gesecondeert worden, wandt het myn on-
mogelick is die laste te dragen ende vrese voor groot onheyl als die
schepen werden t'huys komen; het werdt op 6 maenden aenlopen,

*) Detta bref synes icke hafva kommit fram: jfr nedan sid. 679, not 2.

ick hebbe maer 3 betalen kunnen, welke sich met die extraordinaria ouer die 200 duysent r:d belopen. Ick bidde nochmaels gans dienstich, Ihr Ex:tie helpen myn wt deser noot, al soude men't daer naer wederom wt andere middelen suppleeren.

Man hadde wel in Lieflandt den Deenschen tol kunnen instellen, waarmede men dit werck met gemack hadde kunnen dirigeren, undt noch tyt waere t'selve aentevangen, wandt wy nu inde Sont soo wel gerechtiget syn als den Kon. van Den[emarken]. Veel vande H. Staten (ons wel geaffectioneert) syn verwondert, waerom wy sulx niet en doen, in plaetse van subsidie te versoeken; dit souden wy met recht nemen, met gemack bekomen ende sonder belastinge vant landt. Wandt t'gene wt haer cassa niet en gaet, daer maken sye geen beswaer van; de coopman sal syn rekeninge wel maken ende t'selve vinden. Meer andere middelen hebben wy noch wel om ons selven te maintaineren ende het werck wt te voeren. Wy lieden dat onse viandt gestyft ende machtiger gemaect wordt als te voor, ons yser ende copier wordt naer Danzyck gevoert, ende betaelen sommige dubbelden (als Dantzyksch) sommige enkelden tol (als Hollandsch). Het selve waer oock wel te remedieren, onse crachten te styven, ende op onse nabuuren soo veel niet vertrouwen noch haer toe te geven.

Ihr Ex:tie gelieven myn vrijmoedich schryvens te excuseren undt myn wt deser grooten noot helpen verlossen. De Heer bewaere *etc.*

Onderdanichst
Louys DGeer.

Gottemburch ¹⁴/₂₄ September 1644.

Ick habe wt Amsterdam aen Ihr. Ex:tie een memorial gesonden; by faute van ontfang sende hier copie*). Ende alsoo de saeke inde Belt veranderinge genomen heeft, soo konde men het selve gevoechlicker door den Sondt in practique stellen.

Hier werden nootsakelick oorloeschepen dienen te blyven, off die haven werdt voorts gesloten undt met schiffen gesoncken**).

*) Möjligen den kopia, som här är tryckt såsom N:o 19.

**) Bref från såväl regeringen som rikskanslaren med svar på L. de G:s skrivelser af ¹⁴/₂₄ Sept. finnas under dat. 20 Sept. i Tysk-Lat. Riksregistraturet.

21.

Stockholm den 10 Januari 1645.

Försvarar sig mot misstankar att hafva tillskansat sig vinst vid flottans utrustning

Hooch wolgeborn. gen. Heer. Ihr. Excell. sije mijne bereitwillighe dienst altyts te voor. De wyle ick bemercke, dat allerley onlusten ontspruyten wegen die groote costen vande vloot, ende dat ick by eenighe verdacht worde, als off ick myn voordeel off profijt soude soecken, soo neme ick Godt te getuijghe, dat ick noyt gedacht hebbe andere avance daer bey te doen, als Ihr. Kon. May:t gunst ende genade, myn achterwesen aen den Kon. van Den[emarken] te moogen recouvreeren, ende neffens Ihr. Excell. ende andere Heeren wegen myn vershot bij een victorie naer Ihr. Kon. May:t believen gerecompenseert te worden, ja tot mijne schaede mijne posteriteit een eerlicken naeme naer te laeten. Ihr. Excell. syn den aenvang van het werck best bekend, ende wat redenen ick gebruyckt hebbe, ende tot het werck gecomoveert hebbe; sijn die oncosten hoochgelopen, men moet den langen tyt considereeren ende dat wye onsen staet maer op drye maenden gemaect en hadden, d'welcke op 8 ende 9 maenden wtgelopen is. Het swaerste hebbe ick gedragen ende ben der noch mede beladen; peryckel, ongemack, moeyte, onrust ende onlust hebbe ick geleden, ende ben noch leydende; de wtcompste (sonder Ihr. Ex:tie bijstandt) syn ick noch verre vande handt. Myn vermoogen en hebbe ick niet alleen maer myn eere ende credit daer by geengageert, welck myn te mainteneeren noch veel onrusten geeft ende swaricheijden onderworpen bevinde. Ick bidde Ihr. Excell:tie als altyts mijner gewesen patroon myn hierinne niet te verlaeten. Icke stelle noch eenen verslach voor, hoe wel ick myn deselvighe meer te schaede als te profijt berekene; stelle doch alles in Ihr. Kon. May:t welbehagen ende versoecke maer een gen. utcompste ende verlossinge deses labyrinthes. Derfe Ihr. Excell. niet langer ophouden mar ten sluyts Godt bidden *etc.*

gehoorsame undt dienstbereyde dienaer
Louys DGeer.

Stockholm 10 Januari 1645.

22. (*Egenhändigst.*)

Norrköping den 12 Februari 1645.

Underrättelser om eskadern i Marstrand. L. de Geers son afreser öfver Götebofß till Holland; om hans uppdrag.

Hoochwolgeb. gen. Heer. Ihr. Ex:tie geluckighe ouercompste hebben wy met vreuchde vernomen. Ick kan Ihr. Ex. onderdanigst niet bergen den advis, welk myn de vice admiral van Gottemburch heeft gesonden, wegen die geschapenheit tot Mastrandt*); bemelte vice admiral stadt op syn vertreck met die schepen de Maegt, Campen, Pheninx, Harderinne ende Galiot. Daer diende nu wel goede ordre op die Crone schepen gestelt te worden, wandt den viandt ongetwyffelt etwas sal soecken te attenteren.

Myn soon verrest van daghe naer Gottemburch om met bemelte schepen ouer te vaeren, wandt in lange soo goede occasie niet hebben sal. Ondertusschen dat hy Ihr. Kon. Maj:t bestallinge become, kan hy synen aenvang maeken ende alle præparativen doen, off syne werfinge tot den Deenschen oorloghe off tot den Duytschen aengeleyt sal worden. Verneme gern wanneer Ihr. Exc. sich gelieven laten willen, syner advijs te communiceren. Ten besljte bidde Godt *etc.*

Ihr Ex:ties
dienstwillichster dienaer
Louys DGeer**).

Nortcopyn 12 Februari 1645.

*) Med brefvet följer en uppgift på »Schepen te Mastrandt 28 Janne[ari] 1645».

**) Genom ett bref af 24 Mars 1645 (dat. Norrköping) öfversänder L. de G. följande med posten öfver Stockholm ankomna underrättelser från sin son i Holland:

Den Francen Ambassadeur Extraordinaris mons:r de Strades [p: d'Estrades] proponeerde op 25 deeses in Staeten general, tot haer aller verwonderinghe, dat sijne principalen verwondert waeren, men geresolueert hadde een oorloge aentenemen tegens haere Majest:t van Dennemarcken, haere geconfoedererde, sonder daervan sijne principalen kennes te geeuen, oock dat het haere gemeene desseinen in Flandern ende Brabandt verachterde, ende dat hij wel sach, dat het een oorlog soude aengenoomen weesen, de gaijeté de coeur. Daeronder is groot verseet geweest in Staeten generaels vergaderingh, ende meent men,

23. (*Egenhändig.*)

Stockholm den 23 April 1645.

Har mottagit rikskanslerens kallelse till rådplägnings om fredstraktaten, men nödgats uppskjuta resan på grund af kallelse till K. M:t. •

Ho[och]wolgeboren. Herr. Ihr. Ex:tie sye *etc.* Synes aengename missive sub dato 14 hujus is myn den 21 door de heer

hij het uljt geen last van sijn Principalen geseyt heeft, maer den Prins sijn weerck is; andere seggen het geschiet is om de heeren Staden te beproeven, waer gelogeert waeren. Dan men antworde, dat men niet geresolueert hadde noch wan in oorloge te treden met den Coning in Denn[emarken], maer men woude weten, off hij sich soude willen laeten vinden met de oude tolln of ordonnantien te vreden te sijn, ende dewijle Sweeden daerouwer doende was sij oock de Sweeden t'haer wouden pretendeeren, ende indien den Coning tot geen reeden sich soude laeten vinden, soo soudn se weten, wat se te doen soudn hebben.

Syn Hoochheijt onlangs discourerende met eenige heeren weegen den oorloge van Sweden ende Dennemarcken seijde, het soude wel gaen met Dennemarcken, hadden se een Louis de Geer of twee.

Op vergaderinge van Staten van Zeland.

Middelburg ende Sirckzee waeren van resolutie, men niet alleen de alliantie met Suweeden soudn in alle pointen houden, maer oock den Coning in Dennemarck aendienē ende sien of men op de voorige ordre soudn passeeren of altoos op de accorden van anno 1628 gemaect ende versekeringhe daervan hebben, ende dat niet willende ingaen, men hem den orloge aendienē soude, waerop Knuijt ende de 5 andere steden seljden, men oorloghen genoch aen de hand hadden, ende al het selue dat sijn Hochheijt hier oock bij Staten van Holland geselt ende geallegeert hadde, ende gaven voor haere resolutie, dat men d'alliance weel konde houden, men dat men eerst versoeck soude doen, hoe verre men comen soude connen int accordeeren met Dennemarcken over den toll, ende eer men tot de resolutie soude coomen van den oorloge aen Dennemarcken aen te dienen men eerst nader overleg met de provintien soude doen, welcke resolutie door haeren pensionaris oft secretaris geconcludeert wierde, als de meeste stemmen ende steeden daertoe hebbende; dan die van Middelburg ende Sirckzee proteesteerden schrifttelyck daertegen van in haere maecht niet te staen te mogen concluderen ende refeereerden haer aen dandere prouincien, aen wien het oock beclagen soudn, ende remonstreerden, dat de Cron Suweden recht soude hebben sich hiernaer onser mijstrouw te verwieten, ende sulcke oorsacken soudn connen nemmen ons t'affronteeren, ende met Dennemarcken soudn comen connen te accordeeren ende sich verstaen, dat wij dan dubbelt soudn connen commen geplacht te worden, daer sij die sulcke conclusien nemen oorsaecke van soudn weesen. Enfin, het is soo hooch opgenoomen, dat men wederom vergaedeeren sall, endewer-

secretaris Irael Israelson behändighet, by den welcken Ihr. Ex:tie myn genadichst beliebet hebben zu adviseren den toestandt der tractaten uber der welcker naer der communication Ihr Ex:tie myn transport naer Calmer is versoeckende. Ick hadde billichs wel gedacht Ihr. Ex:tie van Nortcopyn strax naer die h[eilig] daghen te kommen besoecken; dan op den 23 Martii bequam ick een expressen met brieff van Ihr. Kon. Maj:t, dat ick myn in aller eil by hoochstgedachte K. M. soude transporteren, waerdoor myne Calmerse reyse zu Ihr Ex:tie gepostponiert is worden; undt nu den selven [!] naer Ihr. Ex:tie begeren, soo haest ick myn abscheyt van Ihr. Kon. Ma:t (die nu onpasselich is) werde genomen haben, sal ick myn op die reyse begeben. Godt bewaere Ihr. Ex:tie *etc.*

Ihr Ex:tie
dienstwilligster dienaer
Louys DGeer*).

Stockholm 23 April 1645.

Rikskanslerens påskrift: Loviis de Gerz, præsent. zu Calmar den 28 April st. v. Anno 1645.

24. (*Egenhändigt.*)

Stockholm den 30 Oktober 1645.

Om tvisten mellan L. de G. och Carl de Besche**).

Hoochgeboren gen. Heer. Ihr. Ex:tie sye *etc.* Icke hebbe etlicke daghen getracht Ihr. Ex:tie te spreken, soo weghen de saeke van Carl d. B[esche] als andere, dan die ouervloedighe ouervallen ende hoochwichtighe occupatien van Ihr. Ex:tie hebben myn van t'selvighe gefrustreert; waer ouer dese weenich regulen om Ihr. Ex:tie te adviseren, dat ick (siende geen apparentie van

den slen, watter daer af comen werdt. Staten van Holland sijn op reces gescheijden in 8 dagen weder bij een te coomen, ende blyuen noch all bij de resolutie van d'alliance met Sweeden in alles nae te coomen.

*) Den 2 Maj underrättar L. de G., att drottningen nu är återställd, och att han inom några dagar skall afresa till rikskansleren.

**) Syftar på tvisten mellan Carl de Besche och Louis de Geer angående de Geers förvaltning af Carl och Jöran de Besches kapital såsom dessas förmyndare. Rikskansleren och riksdrotsen hade af parterna anmodats att (med biträde af ett par andra gode män) fungera såsom skiljedomare. Handlingarna rörande denna sak äro sammanförda bland Biographica. De Geer, Riksarkivet.

accordt) het modum tractandi ende compromis ingestelt hebbe, volgens de laetste memorie aen Ihr. Ex:tie ouergelevert, ende den aenvang gestelt te maeken naer het leste gesloten accordt 1637 gedaen, volgens Ihr. Ex:tie verclaringe dat Carl sulx was versoeckende. Van daghe hebbe ick Syn Ex:tie R. Drost copie des selves behandicht (niet ondergeteykent), die daer op naer de middach Carl heeft ontboden en het selvighe voorgelesen ende behandicht, alsoo (naer myn syn Ex:tie R. Drost nadehandt geseyt heeft) Carl daer op eccipieerde ende niet van dien tyt aff maer verre te voor te willen aenvanghen. Ihr. Ex:tie konnen nu considereren, off hye een eynde soeckt, ende alsoo hy om die oorsaeke Ihr. Ex:tie nu is opwachtende, soo hebbe ick myn verstout Ihr. Ex:tie het onderteykende, (t'welck ick Ihr. Ex:tie met meerder communicatie gedacht hadde te behandighen) hier neffens te senden, met ootmoedighe bedde Ihr. Ex:tie in desen ouerval ende molestie te excuseren ende hem tot de onderteykeninge vermaenen, dewyle het naer syn eygen versoeck ingestelt is*).

Ihr Ex:tien kennen myn hart; derhalven geen prolixie excusen noch persuasien gebruyken, maer besluyten, Godt biddende *etc.*

Ihr Ex:tie
gansch dienstwillichster dienaer
Louys DGeer**).

Stockholm 30 October 1645.

*) Jämte brefvet föreligger dels en afskrift af en C. de Besche's inlaga af 31 Oktober 1645 med anmärkningar af de Geer, daterade 1 Nov. och egenhändigt underskrifna, dels ett utkast till uppgörelse i 8 punkter, likaledes egenhändigt undertecknad af de Geer, men utan datum.

**) Ett bref af 15 Juli 1647, dat. Stockholm, innehåller meddelande, att Carl de Besche afsändt skrivelser från åtskilliga Nederländska städer, senast Amsterdam, hvarjämte L. de Geer uttalar sin beredvillighet att på rikskanslerens rekommendation bidraga till skeppskompaniet.

Efter detta bref föreligger i samlingen endast ett af 29 Nov. 1649 (dat. Stockholm), hvilket uteslutande rör privata angelägenheter.

BIHANG.

TABELLER

• ÖFVER

SVERIGES IMPORT OCH EXPORT

SJÖLEDES

ÅREN

1637—1640 OCH 1645.

Import till Sverige år 1637.

**Extract opå de partzeler såsom ifrån fremmande landh införde
åhro till efterskrefne ortter uthi Sverige åhr 1637.**

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Samma.
<i>Fremmande drycker:</i>							
Bastart åhmer	9	—	—	—	—	—	9
Alekant »	17	—	—	—	—	—	17
Malwesijr »	15	1 $\frac{1}{4}$	—	—	—	—	16 $\frac{1}{4}$
Renst wijn »	877	13	1	—	1	5	897
Spanst eller Carn:vin »	527 $\frac{1}{2}$	17 $\frac{1}{2}$	14 $\frac{1}{2}$	—	13	51 $\frac{1}{2}$	624
Franst vin »	—	—	—	—	6	—	6
Dito oxhöfd.	—	—	212	6	30	283 $\frac{1}{2}$	531 $\frac{1}{2}$
Dito pijper	730	74 $\frac{1}{2}$	44	—	5	114	967 $\frac{1}{2}$
Brennevin åhmer	67	4 $\frac{1}{2}$	—	—	53	53	124 $\frac{1}{2}$
Dito anker	—	—	8	1	—	2 $\frac{1}{2}$	11 $\frac{1}{2}$
Fijnsk miödh tunner	12	2	—	—	—	2	16
Littarsch Dito »	—	—	—	—	—	6	6
Lybesk Dito »	127	6	33	—	2	—	168
Pryssingh åtting:r	32	—	—	4	2	5	43
Brunswichz Momma . faat	34	—	4	—	—	5	43
Lybest öhl »	340	10	20	65	3	56	494
Wissmarskt öhl »	—	—	15	—	—	—	15
Hamburger » tuner	—	—	—	—	—	2	2
Rostockeröhl »	7,261	630	176	—	484	510	9,061
Gripzwoldz öhl »	—	—	—	—	—	11	11
Bartz öhl »	—	—	—	—	1	—	1
Sunskt öhl »	132	9	—	—	108	11	260
Dannemarckz öhl »	—	—	—	24	3	—	27
Vinattikia oxhöfd.	144	—	4	—	—	85	233
Vinsäck åmer	10	—	—	—	—	—	10

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping. och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Pettersemens åhmer	44	—	—	—	—	—	44
Engelst öhl oxhöfd.	7	—	—	—	—	10	17
Öhlättikia tuner	142	1	8	10	4	5	170
Strålsundz öhl	—	—	7	—	—	—	7
Skepz öhl	—	—	—	28	—	—	28
<i>Guldh, sølfver och sidentygh:</i>							
Gyllenduk alnar	144	—	—	—	—	3	147
Sølfverduk	67	—	—	—	—	—	67
Gyllen tolät	51	—	—	—	—	—	51
Satin och tubin medh gyllen blomor	146	—	—	—	—	—	146
Guldh- och selfuer- snören tilsaman . skålp:d	75	5	—	—	12	17	104
Guldh och selfuer knyt- ning al:r	2,265	8½	—	—	—	100	2,373½
Dito skålpundh	55	—	—	—	—	2	57
Unsse guldh	25	—	1	—	—	10	36
Dito sølfver &	13	—	1½	—	—	4	18½
Guldh och selfver skier al:r	54	—	—	—	—	—	54
Dito poletter lodh	18	—	—	—	—	—	18
Oächtade guldsnöre . . str	13	—	—	—	—	—	13
Svarta och fergade sil- kessnören pund	1,430	41½	47	2½	26½	45	1,593
Dito silkie	1,145	16½	33	—	14½	225	1,433½
Selkes pometkens . . . al:r	5,417	—	—	—	—	350	5,767
Silkes galuner str	352	—	4	—	5	110	471
Halfsiden dito	527	—	12	—	—	17	556
Silkes knytningh . . . al:r	2,764	—	—	—	—	100	2,864
Dito pund	30	8	—	—	—	3	41
Silkes fransser	71	5½	—	—	—	39	115½
Galuner af guldh och silkie	38	5	1½	—	—	—	44½
Durchsichtige snören . al:r	1,200	—	—	—	—	—	1,200
Borderde snören	795	—	—	36	—	126	957
Smalare dito	676	192	—	—	—	53	921
Dito til qvinfolckzmysser str	8	—	—	—	—	—	8
Sametz natmysser	54	—	—	—	—	—	54

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Silkes ullen skiorter . . str	14	—	—	—	—	—	14
Silkes litzterduss.	88	—	—	—	—	4	92
Sammetz possementer »	48	—	—	—	$\frac{2}{3}$	16	64 $\frac{2}{3}$
Smala snören »	113	—	—	—	—	1	114
Atlask al:r	3,645	19 $\frac{1}{2}$	12	30	60	583 $\frac{1}{2}$	4,300 $\frac{1}{2}$
Blommerat dito »	434	—	—	—	—	25	459
Fint damask »	1,243	14	—	—	6	212	1,475
Halfsiden damask . . . str	11	—	—	—	—	64 $\frac{1}{2}$	75 $\frac{1}{2}$
Oächtat dito al:r	177	—	—	—	—	281	458
Ullen dito str	50	—	—	1 $\frac{1}{2}$	4	—	55 $\frac{1}{2}$
Kaffet al:r	461	17 $\frac{1}{2}$	—	60	—	—	538 $\frac{1}{2}$
Dito halfue str	177	—	—	—	—	115	292
Svart och fergat samet al:r	2,575	17 $\frac{1}{2}$	6	—	—	281 $\frac{1}{2}$	2,880 $\frac{1}{2}$
Foder sammet »	188	—	38	—	22	—	198
Plys sammet »	2,637	9	—	—	—	144	2,790
Linne plys str	44	—	—	1	1	50	96
Armesiden al:r	1,220	—	—	—	5	125	1,350
Torssenäll »	423	—	45	—	—	382	850
Tubin »	1,184	30	—	—	—	217	1,431
Oskurit sammet »	47	—	—	—	—	—	47
Dubbelt taft »	3,387	—	—	—	—	592	3,979
Fodher taft »	363	—	—	—	—	142	505
Silkies floor str	47	—	—	—	—	10	57
Carteck »	33	1	—	—	—	5	39
Siden lamperts »	29	3	—	—	—	12	44
Dubbelt siden groftgrun al:r	553	1 $\frac{1}{2}$	—	—	—	87	641 $\frac{1}{2}$
Enckelt dito »	293	—	—	—	—	58 $\frac{1}{2}$	351 $\frac{1}{2}$
Siden kamlat »	190	—	4	—	—	—	194
Fina silkes bandh halfa str	1,347	10	113	—	42	429	1,941
Atlaske bandh al:r	400	—	—	—	—	—	400
Durchsichtige bandh . . str	38	—	—	—	—	—	38
Guldh selfuer och selkes bandh »	34	52	—	—	—	—	86
Selfuer och selkes dito al:r	770	20	—	—	—	—	790
Silkes strumpebandh . . »	757	50	—	—	—	—	807
Små silkes remar . . .duss.	2,233	—	20	—	6	11	2,270
Stoora dito »	100	17	—	—	—	102	219

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Silkes skoorosser . . . paar	32	—	—	—	—	—	32
Florettenbandh . . . str	678	10	59½	5½	3	130	886
Turckische galuner . . . »	157	—	108	—	—	15	280
Silkes man-strumper . . par	200	1	—	—	—	11	212
Dito qvinfolckzstrumper »	116	—	—	—	—	17	133
Floretten snören . . . pund	27	10½	22	—	—	190½	250
Guldh knappar . . . dubb.	2,012	24	—	—	510	—	2,546
Sölfver grot.	142	42	—	—	—	—	184
Litz dubb.	240	30	—	—	—	—	270
Silkes grot.	2,235	69	77	19	88	298	2,786
Häär »	655	38	27	—	7	118	845
Kappe knappar . . . dubb.	1,610	132	1½	30	28½	148½	1,950½
Borderade gehengh . . str	88	—	1	—	—	—	89
Dito handskar paar	31	—	—	—	—	—	31
Gyllen lädher str	8	—	—	—	—	—	8
Fljua toflor paar	15	—	—	—	—	—	15
Dito karpusser str	20	—	—	—	—	—	20
Sammetzmuffar »	10	—	—	1	—	—	11
Hatte fiedrar »	72	—	—	—	—	—	72
Sool fiedrar »	10	—	—	2	—	—	12
Giordt selfver lodh	1,820	—	—	—	—	—	1,820
Örgehenger paar	—	—	—	13	—	—	13
<i>Kläde och bälj:</i>							
Skarlakan alr	113	—	—	—	—	37	150
Spanst klädhe str	137	—	13½	3½	2	13	169
Dito ringare »	83	1½	—	—	—	53½	138
Gement dito »	13	1	—	—	—	—	14
Norder lakan »	10	—	2	—	—	34	46
Kintzer lakan »	35	—	—	—	—	28	63
4 stål halfua str . . .	34	—	—	—	—	5	39
3½ » » » . . .	5	—	—	—	—	17	22
3 » » » . . .	48	2	2½	—	—	—	52½
2½ » » » . . .	18	1	—	—	—	—	19
2 » » » . . .	125	4	16½	4	1	64	214½
1½ » » » . . .	170	8	7	7	2	66	260
1 » » » . . .	20	—	—	—	—	—	20

[c. mönster-r.]

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Gylden öfverstål halfua str	113	2	5 $\frac{1}{4}$	—	—	103	223 $\frac{1}{4}$
Bredh list » »	120	—	—	—	4	—	124
Packlakan » »	1,593	54	193	30	16	1,257	3,143
Pluck » »	2,327	44	156	30 $\frac{1}{2}$	80	250	2,887 $\frac{1}{2}$
Dussinikens »	2,497	32	138	14 $\frac{1}{4}$	36	854	3,571 $\frac{1}{4}$
Spanst dito »	25	—	—	—	—	—	25
Stort kerseij. »	322	6	5 $\frac{3}{4}$	2	—	5 $\frac{1}{2}$	341 $\frac{1}{4}$
Smått dito »	244	—	39	—	17	62 $\frac{1}{2}$	362 $\frac{1}{2}$
Fressel »	1,167	24	54	14 $\frac{1}{2}$	10	300	1,569 $\frac{1}{2}$
Engelst boij. »	148	3 $\frac{1}{2}$	10 $\frac{1}{2}$	—	3	36 $\frac{1}{2}$	201 $\frac{1}{2}$
Fressadau »	23	—	—	—	—	—	23
Stamet eller sartz . . . »	10	—	—	—	—	18	28
Foderboij. »	161	2 $\frac{1}{2}$	88 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$	4	14 $\frac{1}{4}$	274 $\frac{1}{2}$
4 lodh »	1,514	96	136	—	—	1,189	2,935
Förklädes väff »	220	—	—	—	—	—	220
Dubbelt saltvelsk . . . »	255	12	45	—	—	586	898
Enckelt dito »	192	—	177	16	25	319	729
Franst kläde . . halfua str	174	—	—	—	—	—	174
Marcksk kläde . halfva str	121	3	—	—	—	—	124
Skätz kläde al:r	641	—	—	—	12	28 $\frac{1}{2}$	681 $\frac{1}{2}$
Danskt » str	10	—	—	2	—	3	15
Meissnisk »	44	—	4	—	—	20	68
Lybesk gråå »	134	4	7	6	5	70	226
Skätz valmar al:r	—	—	—	—	—	4	4
Brandenburgz kläde . . str	111	1	3	—	—	—	115
Gement kläder lakan . . »	—	—	16	11	—	—	27
Hamburger kläde . . . »	—	—	—	8	—	—	8
Svenst » » »	—	—	—	2	—	125	127
<i>Kramvarur:</i>							
Turckesch grofgrun . . str	628	18	66	6	13	99	830
Rissels dito »	67	—	—	—	—	139	206
Turckisch camlot . . . »	100	—	—	2	4	55	161
Ullen dito »	52	—	—	—	—	28	80
Borat »	131	—	—	—	2	17 $\frac{1}{4}$	150 $\frac{1}{4}$
Siden borat al:r	130	—	—	—	—	—	130

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Halfsidenn borat . . . str	16	—	—	—	14	—	30
Ullen dito »	10	3	—	—	—	—	13
Turkesch macheler . . . »	112	6	3	—	—	18½	139½
Halfsidenn dito »	11	—	3	—	—	—	14
Dubbelt 4 trådth groft- grun »	140	2	13	3	10	53	221
Enckelt dito »	158	80	—	—	—	31½	269½
3-trådig »	15	1½	6	—	—	20	42½
Blomerat salen »	134	2½	25	—	—	103	264½
Dubbelt 2-trådig groft- grun »	70	—	—	16	17½	28½	132
Enckelt dito »	1,040	—	—	—	—	811	1,851
Herren salen »	77	—	1	—	—	21½	99½
Prinsillium »	34	—	—	—	2	34	70
Brix bommerssin »	146	—	18	—	2	63	229
Crone rask »	327	15½	9	1	3	117	472½
Perpetuan »	314	—	8	1	4½	84	411½
Gement rask »	1,002	14	66	3	19½	183	1,287½
Paragon »	135	—	—	—	—	49	184
Bur kaffat »	431	—	20	—	1	134	586
Floretten trip »	100	¼	4	3	1	23	131¼
Linnen trip »	29	—	—	2½	—	14	45½
Dwelck »	577	14	19	1	3	69	683
Parckum »	324	2	5	—	3¼	—	334¼
Skoomakare trip »	28	1½	—	—	—	8	37½
Messelan »	12	—	—	1	—	3	16
Hollandz bommerssin . . »	487	16	—	7½	22	125	657½
Dito Hamburger »	332	—	50½	—	—	76	458½
Legatur »	122	1	70	1	11	34½	239½
Halfsidenn dito »	4	—	28	—	—	10	42
Hunskåå »	17	—	—	—	—	7	24
Håårduck »	57	—	—	—	—	10	67
Nowater »	65	—	—	3	—	—	68
Förlåts tygh »	42	—	—	—	—	10	52
Engelst bommerssin . . . »	—	—	25	—	—	40½	65½
Skrufsnören lod	—	—	144	—	—	53	197
Flätebandh duss.	—	—	65	—	—	—	65

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Rissels salen str	—	—	8	—	—	—	8
Noppes »	4	—	—	—	—	20	24
Fine bäfver hattar . . »	37	6	—	—	2	6	51
Bredalske hattar . . . »	79	—	—	—	—	546	625
Ringare dito »	1,210	—	91	—	—	—	1,301
Medelmåttige dito . . . duss.	674	—	—	—	—	75	749
Gemene »	10	21	5½	10	47	17	110½
Engelske str	228	—	58	—	24	42	352
Tlocka duss.	—	—	—	—	—	6½	6½
Bonde »	138	15	20	—	—	—	173
Barne »	18	—	23	—	36	4	81
Silkes hattebender . . . str	553	—	—	—	—	24	577
Oächtaselfverhattebender »	300	30	—	—	—	9	339
Fijna hattebender . . . duss.	303	—	—	—	4	—	307
Håår hattebender . . . str	82	15	—	—	—	—	97
Bonde duss.	330	—	72½	—	—	67½	470
Nåleremmar bref	2,534	48½	567	87	37	744	4,017
Snörremmar skock	352	8	112	—	17	824	1,313
Perfermeradehandskar duss.	134	4	—	—	—	6	144
Fijna »	228	—	—	—	—	27½	255½
Forade »	416	—	2½	—	1	36	455½
Oforade »	300	—	—	—	3	—	303
Barne »	12	—	—	—	—	—	12
Knaphanskar »	42	—	—	—	—	—	42
Franshanskar »	176	—	—	—	—	—	176
Gemene Skåtsk dito . . »	1,015	—	54	2	—	—	1,071
Man strumper »	145	1½	24	1	27	47	245½
Qvinfolckz dito »	413	1½	29	—	23	58½	525
Engelske strumper . . . »	88	½	—	—	½	4	93
Barne »	127	5	4	—	15	25	176
Kerssins »	23	—	17	—	—	31	71
Stöfvell paar	718	—	12	—	—	180	910
Filt »	358	—	—	—	168	240	766
Ullen skiorter str	100	—	—	—	—	—	100
Mindre dito »	30	—	—	—	—	—	30
Tur[k]isk galuner »	10	—	108	—	—	—	118

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Ullen snören str	831	9	66	11	1	720	1,638
bandh	157	—	—	—	—	—	157
Kamele hårbandh duss.	194	32	29	—	9½	—	264½
Hårbandh	640	8	297	—	—	623	1,568
Linne bindiker	410	2	206	—	11½	132	761½
Förtente sporar paar	—	—	11	—	5	26	42
Golt skín duss.	—	—	—	3	1	—	4
Glas hattebender str	—	—	—	2	—	12	14
Ermekläs knytningh duss.	18	1	—	—	—	13	32
Kort	1,194	16	170	—	50	—	1,430
Rullebandh rullor	190	26	80	10	14	226	546
Häckter duss.	1,856	68	237	16	81	989	3,247
Messingz heckter ring	21	—	—	—	—	5	26
Byxe hakar	143	—	6	—	6	30	185
Knifvar i fodher foder	224	—	—	—	—	—	224
Fijna knifvar paar	267	152½	53½	—	—	160	633
Engelske	220	—	—	—	—	—	220
Medelmåttige knifvar duss.	878	21	205	7	5	—	1,116
Gemene bunt	2,100	—	—	—	3	—	2,103
Penne duss.	7	½	—	—	—	3½	11
Rake str	34	—	—	—	—	—	34
Bossmans duss.	20	—	—	—	—	936	956
Barne	170	—	—	—	—	—	170
Knif slidher	43	42	72	—	54	38	249
Skoomaker knifver	118	8½	49	1	13½	117	307
Uthanlåås bunt	297	4	21	2	27	35	386
Spanske nålar tuss:d	973	10	170	2	½	210	1,365½
Gemene sömnålar hundra	280	3	—	—	193	25	501
Segell nålar	7	1	—	—	—	13	21
Skinnare	10	2	—	—	2	5	19
Knapnålar duss.	238	2	117	—	18½	119	494½
Teen knappar grot	157	96	30	—	—	1	284
Ståll	54	20½	20	¼	6	—	100¼
Hvitt tråå pund	239	8½	28	23	8	23	329½
Slessingz trå bunt	78	—	—	20	—	44	142
Fergat pund	160	11	—	—	—	14½	185

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Grötkens trå grot.	172	—	—	—	—	19	191
Rödelesk duss.	64	6	—	—	—	—	70
Kamfoder str	21	—	—	—	—	—	21
Stoor snörlif »	84	—	—	—	—	—	84
Mindre dito dussind	10	—	—	—	—	—	10
Senge täken str	32	—	—	—	1	7	40
Hyiens vahr »	236	—	—	20	—	8	264
Glassögon paar	710	3	—	—	48	72	833
Foder dertill duss.	6	—	—	—	—	—	6
Lackskrin str	15	—	—	—	—	—	15
Flijna speglar »	75	—	—	1	—	34	110
Stoora » »	227	1	—	—	—	39	267
Medelmättige dito »	228	—	—	—	12	25	265
Grofua nålar dokar	115	—	—	—	—	23	138
Små speglar duss.	353	1½	142	—	—	—	496½
Kamfoders speglar »	10	—	—	—	—	—	10
Strådh speglar »	174	—	—	—	—	—	174
Kläde qvastar str	141	—	—	120	16	22	299
Skreddare saxar »	45	12	—	6	6	41	110
Finger » duss.	115	½	—	—	—	76	191½
Balberer » str	29	—	90	—	—	16	135
Krussjern »	36	—	—	—	—	18	54
Håår jern bunt	30	—	—	—	—	30	60
Vichtskåler paar	65	—	10	—	—	4	79
Messingz vicht pund	47	—	—	—	—	10	57
Koppar tappar bunt	113	2	1	—	—	5	121
Trää tappar »	12	2	—	—	—	—	14
Skooborstar duss.	144	3½	11½	—	—	9	168
Svartbösser schock	59	1	17	—	—	33	110
Kimeröck faat	110	—	—	—	10	65	185
Knöppell låder str	30	—	—	—	—	—	30
Sömskrin »	46	1	304	2	—	4	357
Vax staplar »	37	—	—	—	—	—	37
Hollandz lijn pund	400	—	—	—	—	—	400
Vatpärlor och oächta corel. d:lr	173	—	—	—	—	53	226

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Finare [pärlor]. . . . bunt	26	2	24	—	—	—	52
Tobackz bösser . . . duss.	30	—	2	—	1 $\frac{1}{2}$	5	38 $\frac{1}{2}$
Små kritbösser . . . »	29	—	—	—	—	4	33
» skriftafler . . . »	21	—	—	—	1 $\frac{1}{2}$	—	22 $\frac{1}{2}$
Breff tasker . . . »	9	—	—	—	3	5	17
Askar foder	634	27	110	—	44	113	928
Lius knepper str	424	—	30	12	12	67	545
Jern liuss stakar . . . »	30	—	—	—	—	54	84
Henge » . . . duss.	188	—	1	—	—	—	189
Gemene gehengh . . . str	225	2	—	41	12	74	354
Trä kammar duss.	24	—	—	—	—	—	24
Horn » »	76	—	19	—	11 $\frac{1}{2}$	14	120 $\frac{1}{2}$
Been » bunt	29	2	7	—	—	4	42
Dito duss.	29	2	—	—	9	—	40
Messinghochjernzirklar »	10	—	—	—	—	—	10
Hackke knifvar . . . bunt	10	—	—	—	—	—	10
Lute strengar . . . »	60	—	—	—	—	6	66
Sitter » duss.	203	—	—	2	17	5 $\frac{1}{2}$	227 $\frac{1}{2}$
Fedle » låder	—	—	7 $\frac{1}{2}$	—	52	34	93 $\frac{1}{2}$
Pistoler paar	—	—	—	—	—	10	10
Messingz strengar . . bund	140	2	7	—	8	8	165
Ståll » . . . ruller	88	—	33	—	—	—	121
Messingz träå bunt	37	—	—	—	—	21	58
Linne nattmysser . . duss.	45	—	—	—	—	—	45
Små sandbösser . . . str	24	—	—	—	—	—	24
Kniptenger bunt	10	—	3	—	—	—	13
Små hambrar str	78	—	—	—	—	—	78
Fijlar bunt	18	—	—	—	—	—	18
Stegeböglar paar	26	—	—	—	8	—	34
Besslestenger »	72	—	—	—	—	—	72
Spickborar str	132	—	—	—	—	10	142
Åderjern duss.	12	—	—	—	—	—	12
Förtenade tenlikjer tussend	170	16	8	—	14	22	230
Messingz » . . . hund.	4	—	—	—	—	12	16
Gemene » . . . »	64	—	—	—	41 $\frac{1}{2}$	40	145 $\frac{1}{2}$
Skoomaker » . . . »	122	14 $\frac{1}{4}$	—	—	—	115	251 $\frac{1}{4}$

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Skallmeier bund:r	10	—	—	—	—	5	15
Tver pljpor duss.	126	2	—	12	—	27½	167½
Barn , ,	46	—	—	—	—	—	46
Skomaker sylar. hund:a	120	1½	210	—	13½	32	376½
Syleskaft duss.	90	—	—	—	—	—	90
Barneskaldror ,	13	—	—	—	—	2	15
Pepparqvarnar str:r	12	—	—	—	24	—	36
Bleck trattar duss.	46	½	9½	—	1	—	57
Reffjern ,	15	—	—	—	—	—	15
Pustar str:r	38	—	—	—	12	6	56
Fyrsteen hund:a	46	—	—	—	—	11	57
Kruthorn str:r	43	—	—	—	6	24	73
Spännare ,	92	6	—	—	—	17	115
, bandh duss.	12	6	—	—	—	12	30
Förlätz ringar hundra	62	—	—	—	—	—	62
Sömnåls foder str:r	36	—	—	—	—	—	36
Bindegarn bunt.	320	—	—	—	—	30	350
Krydde låder str:r	12	—	—	—	—	—	12
Syringar grot.	48	—	12	—	1½	36	97½
Balberer låder str:r	8	—	—	—	—	—	8
Oächta sölfuer mark	114	—	—	—	—	—	114
Terningar duss.	373	—	—	—	—	36	409
Små perspäcktiiff str:r	10	—	1	—	—	6	17
Kampässer ,	24	—	—	—	—	10	34
Skoomaker nålar. ,	—	—	—	100	350	—	450
Stållbågar ,	—	—	—	—	—	4	4
Små kampässer. duss.	24	—	—	—	1½	—	25½
Små elfenbenstunner. str:r	12	—	—	—	1	—	13
Små skattoller duss.	11	—	—	—	—	—	11
Skätz benckevar. str:r	18	—	—	—	—	1	19
, sengetåken ,	8	—	—	—	—	—	8
, bommerssin al:r	398	—	—	—	—	—	398
Bordh täken str:r	22	3	—	—	—	3	28
Skätz gördlar duss.	10	5½	—	—	½	4	20
Grofua synålar hund:a	115	—	—	—	—	—	115
Kappebandh duss.	7	—	—	—	—	2	9

	Stock- holm.	Nykjö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Greflarduss.	30	—	—	—	—	—	30
Guldsmeskratz . . .bunt	33	1	24	—	—	—	58
Blylartz »	4	—	—	—	—	—	4
Hvit bleckduss.	31	—	6	—	2½	13	52½
Degelarsäter	1,100	—	—	—	—	50	1.150
Ull karderduss.	30	6	60	1	14	42	153
Bom ulles flussgarn . pund	127	—	—	—	—	—	127
Ull garn »	22	—	—	—	—	200	222
Performerade skin . . .str	10	—	—	—	—	—	10
Små hufvudhborstar . . »	433	—	—	—	12	6	451
Barne ringarduss.	10	—	—	—	—	—	10
Pannelskrufvarstr	86	—	—	—	—	10	96
Pannel haakar »	82	—	—	—	—	—	82
Häste skraparduss.	25	—	—	—	—	—	25
Rechnepenningar . . bösser	63	—	—	—	—	5	68
Små barnfedlor . . .duss.	7	—	—	—	—	—	7
Horn lyckter »	45	2	—	—	—	5	52
Barne trummorstr	18	—	—	—	—	—	18
Skrif taflor »	55	—	—	—	—	14	69
Barne muffar »	18	—	—	—	—	—	18
Bleck skedarduss.	18	—	—	—	—	—	18
Horn skedar »	10	1	—	—	—	—	11
Små bleckhorn »	17	—	—	12	3½	8	40
» pungar med 3rum . . »	3	—	—	—	—	2	5
» kassebollarhundra	20	—	—	—	—	—	20
Häste cammarduss.	12	—	—	—	—	—	12
Bieldror »	14	—	—	—	—	—	14
Terningarpaar	130	—	—	—	—	—	130
Späcknålarduss.	2	—	—	—	—	—	2
Fönsterborstarstr	64	—	—	—	—	—	64
Guldskinduss.	134	2	8	3	—	—	147
Stöfvelbandhstr	10	—	—	1	—	10	21
Jerntrådhpund	10	—	—	—	—	—	10
Små klockerstr	90	—	—	—	—	—	90
» sågebräder . . .bunt	3	—	—	—	—	5	8
Sellorhund.	3	—	—	—	—	—	3

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Svampar snöre	4	—	—	—	—	2	6
Dörre skrufar duss.	9	—	—	—	—	—	9
Nyckel ringar »	2	—	—	—	—	—	2
Åhll krokas hund.	53	13	—	150	—	—	216
Damqvastar duss.	40	—	—	—	—	—	40
Sengeknappar str	237	—	—	—	—	—	237
Små korgar »	18	—	—	—	—	—	18
Bomull pund	11	—	6	—	—	—	17
Hoftenger bunt	3	—	—	—	—	—	3
Segellgarn »	13	—	—	—	—	—	13
Naftrar »	19	—	—	—	—	—	19
Guldmesfljlar »	9	—	—	—	—	—	9
Små rasspar duss.	2	—	—	—	—	—	2
Träa kanner str	31	—	—	72	—	—	103
Små silkes rooser duss.	25	—	—	—	—	—	25
Spanke röör str	157	—	—	4	—	6	167
Bolhuus raketer duss.	4	—	—	—	—	—	4
Fijne bredspel str	10	—	—	—	—	—	10
Luther »	3	—	—	—	—	—	3
Fedlor »	5	—	—	—	—	6	11
Läder ämmar »	23	—	—	3	—	—	26
Fogel burar »	9	—	—	—	—	—	9
Hvalfiskbeen pund	—	—	31½	—	—	—	31½
Drengestrumper duss.	—	—	2	—	—	—	2
Fingerborar »	1,342	8	87½	3	33½	—	1,474
Ålekrokar tusend.	—	—	9	—	—	22	31
Rödlesk duss.	—	—	30	—	—	—	30
Stemmenålar dock.	—	—	22	—	—	—	22
Cardevan daker	—	—	9	—	—	—	9
Sadellringar hundra	5	—	—	—	—	—	5
Häst täken str	47	—	—	—	—	—	47
Ablater åtting:r	7	3	—	—	2	5	17
Gemene timmeglas str	70	—	—	—	—	4	74
Messingz dito »	23	—	—	—	—	—	23
Qvinfolckz kiortlar »	118	—	—	—	3	—	121
Allehanda småt kram för d:r	2,926	117	—	—	—	2,510	5,553

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Samma.
Torske snören bunt	—	—	—	2	—	—	2
Häckler str	—	3	—	8	9	—	20
<i>Lärest:</i>							
Hollandz huusslereft . . str	252	18	28	—	6	45½	349½
Dansiker »	195	—	—	—	—	—	195
Hollandz lereft »	844	—	236½	14	—	788	1,882½
Cammarduck . . halfua str	922	12	23	26	6	251½	1,240½
Skerduck »	139	—	3	48	—	448	638
Bomuls lereft »	1,672	—	—	—	—	166	1,838
Slessingz lereft str	3,014	50	61½	97	48	55	3,325
Fijn duckdrell alr	1,033	12	—	—	—	—	1,045
Gemen dito »	176	70	14	—	—	—	260
Sarveten dräll »	610	—	88	294	10	221	1,223
Glorde sarveter duss.	14	—	—	4	—	2	20
Kloster lereft str	210	4½	20	—	—	10	244½
Billefeltz lereft »	181	—	6	—	1	—	188
Eenbret alr	35,550	483	—	—	—	315	36,348
Tvebret »	6,833	615	—	—	—	150	7,598
Groft enbret »	16,960	100	—	9,450	—	420	26,930
Oblecht lereft »	7,974	—	—	90	—	200	8,264
Svart och blått lereft . . »	510	—	60	—	702	—	1,272
Pommersk lereft str	338	51	120	—	4	12	525
Svart styft »	54	—	—	7	—	32	93
Skätz lereft alr	41,100	—	—	—	—	—	41,100
Buldan str	257	12	13	5	—	26	313
Kanifas bal.	30	1	—	—	—	—	31
Dun båddevar str	14	11	—	—	13	—	38
Bolstervar alr	4,535	140	288	740	—	36	5,739
Dito str	15	—	18	—	—	—	33
Bådde-parchum »	127	2	—	—	1	28½	158½
Vestfalesk lereft »	170	23	—	67	—	23	283
Giort bolstervar »	16	—	—	—	—	—	16
Fin Hollandz knytningh för d:r	2,117	50	—	—	—	950	3,117
Slessingz knytningh . . str	110	—	—	12	5	—	127

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Samma.
Krage bandh för . . . dl:r	27	—	—	14	4	—	45
Tråå strumper paar	33	—	—	—	—	—	33
Giorde lakan »	20	—	2	—	—	—	22
Skiorter st:r	30	—	—	—	—	—	30
Ärmekläder »	16	—	—	—	—	—	16
Tvebret Lybest lereft . . »	—	—	14	—	—	—	14
Enbret dito »	—	—	61	—	—	—	61
Lybest huusslereft . . . »	—	—	81½	—	—	—	81½
Heden lereft »	—	—	125	—	—	—	125
Catun lereft »	—	—	48	1	—	—	49
Örnegåt paar	—	—	1	—	—	—	1
Kragar st:r	—	—	8	18	6	—	32
Ärmeklädes knytning . . »	—	—	—	11	—	—	11
Krage rooser duss.	—	—	—	3	—	2	5
Ärmeklädes rooser . . . »	—	—	—	36	—	—	36
Buldan segell st:r	—	—	—	3	—	—	3
<i>Messing och teen:</i>							
Glort teen pund	5,780	15	75	—	226½	1,474	7,570½
Block »	1,330	—	20	—	—	400	1,750
Amlerat »	42	—	—	—	—	—	42
Gammalt »	259	20	—	—	—	—	279
Messingz lius stakar . . st:r	130	—	12	—	—	30	172
Teen liuss stakar . . . paar	6	—	—	—	—	—	6
Små teen stoop st:r	24	—	—	—	—	—	24
Teen skedar duss.	4	—	—	—	—	—	4
Teen bleckhorn st:r	7	—	—	—	—	—	7
Messingz sengepanner . . »	3	—	—	—	—	—	3
Teen faat »	—	—	—	6	—	—	6
<i>Specerij:</i>							
Top sucker pund	34,153	548	1,996	113	320½	3,525½	40,656
Longe russin »	9,990	344	664	—	436	2,077	13,511
Korgh korg:r	429	12	57	4	26	87	615
Puder sucker pund	4,017	—	—	—	28	375	4,420
Peppar »	5,210	239	999	80	448½	2,210½	9,187

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Ingefära pund	5,100	263	654	72	258	1,368	7,715
Anijs »	18,131	949	3,562	91	648	2,582	25,963
Rijs »	7,197	563	965	80	436	820	10,061
Mandell »	5,147	214	509	10	123	719	6,722
Corinter »	11,549	496	1,156	13	458	1,417	15,089
Sterckelsse »	39,790	1,552	2,269	114	1,739	8,229	53,693
Sveskon »	57,872	3,220	4,537	—	4,749	16,580	86,908
Fijkon ferd.	77	1½	3	—	—	7	88½
Dito korg.	188	—	—	—	5	22½	215½
Llm pund	6,885	356	616	62	352	692	8,963
Röd brisilla »	915	52	—	—	20	506	1,493
Brun dito »	1,031	—	—	—	—	186	1,167
Bomålla »	3,626	360	966	—	139	—	5,091
Sijrap »	1,768	—	30	—	—	174	1,972
Blå sterckelsse »	2,148	2	86	—	265	380	2,881
Alun »	3,720	46	795	40	736	1,484	6,821
Linålla halfa åmer	7	3	5	—	155	360	530
Salta lemooner . . . oxhöfdh.	15	2	—	—	—	3	20
Peppar kumin pund	45	—	—	—	—	—	45
Cannel »	732	48	63½	1	26	165	1,035½
Muskåteblomer »	382	30½	30	1½	12½	89	545½
Muskåter »	258	13	29½	½	2	52	355½
Cardemoma »	434	22½	36	1	8	151½	653
Neglijkor »	151	25½	20½	3	10	—	210
Bettermandel »	10	—	—	—	—	—	10
Safran »	45	4½	3½	1	2½	8	64½
Confect sucker »	2,781	282	165	—	75	437	3,740
Marmerlagh »	28	—	—	—	—	—	28
Inssyltat ingefära »	800	82	69	—	—	259	1,210
Sukat »	271	80	32	—	—	85	468
Trijhackelsse läster	300	15	64½	—	18	42	439½
Såpa ferd:r	453	12	36	5	14	117	637
Hvlt sucker candij pund	488	20	22	1	17	67	615
Brunt dito »	456	—	22	8	24	107	617
Kobeba »	63	—	15	—	1	13	92
Bruneller »	345	—	—	—	—	12	357

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Lagerbär pund	366	25	106	5	49	—	551
Kapris »	872	100	36	—	7	209	1,224
Olifver kanner	249	28	41	—	3	49	370
Kumín pund	885	2	—	—	—	—	887
Kalmus »	21	—	—	—	2	12	35
Fenedis tvål »	360	—	—	—	—	10	370
Coriander »	216	—	—	—	—	—	216
Sätvär »	10	—	—	—	$\frac{1}{8}$	2	12 $\frac{1}{8}$
Hvit honingh »	40	—	—	—	—	150	190
Insyttat kirssebär . . . »	20	—	—	—	—	—	20
» valnötter . . . »	42	—	—	—	—	—	42
Spick ålia kanna	1	—	—	—	—	—	1
Lagerålia pund	26	1	—	—	4 $\frac{1}{2}$	10	41 $\frac{1}{2}$
Eenbärs ålia »	10	—	—	—	—	—	10
Fenedisk trijbakelsse »	6	—	—	—	—	—	6
Permehahn »	280	—	—	—	—	—	280
Citrone saft kanner	4	—	—	—	—	—	4
Lemoone » »	20	—	—	—	—	—	20
Pummerantz schall . . . pund	40	—	—	—	—	—	40
Torra krydder för . . . dr	142	—	—	—	—	—	142
Allehandaslagzapotekerij »	1,125	—	—	—	1 $\frac{1}{2}$	—	1,126 $\frac{1}{2}$
Brisillen holtz pund	—	—	198	—	50	—	248
Andslovast faat	27	—	—	—	—	—	27
Dadlar pund	14	—	—	—	—	—	14
Terpentín »	298	16	—	—	—	12	326
Refkrydder »	24	$\frac{1}{2}$	—	2	6	6	38 $\frac{1}{2}$
Potaska »	40	—	—	—	—	—	40
Gult träå »	870	—	—	—	—	—	870
Fernabuck »	512	—	—	—	24	—	536
Vijrack »	10	—	—	1	1 $\frac{1}{2}$	1	13 $\frac{1}{2}$
Krap »	1,093	—	—	—	—	—	1,093
Himmelblåt »	37	—	—	—	—	2	39
Meenlam »	57	—	—	—	—	278	335
Senober »	10	$\frac{1}{4}$	—	—	—	3	13 $\frac{1}{4}$
Pottaska »	—	—	—	—	—	10	10
Bly hvit »	—	—	—	—	—	34	34

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Kopparrök pund	—	—	—	—	—	190	190
Senober »	—	—	—	—	—	10	10
Umbra »	—	—	—	—	—	30	30
<i>Drögerij:</i>							
Toback pund	34,977	225	1,086	66	362	1,714½	38,430½
Tobackz pijpor puss.	4,540	378	10	40	—	892	5,860
Vax pund	1,024	—	—	1	4½	1,600	2,629½
Dito t.r	—	—	—	—	—	20	20
Målare guldh . . . böcker	444	60	40	—	—	1	545
» selfver . . . »	550	—	—	—	—	—	550
Gall äplen pund	358	—	36	—	—	83	477
Gummin »	113	—	56	—	—	50	219
Lack »	58	4½	25	—	5	16	106½
Håärpös »	176	—	—	—	—	42	218
Fernissa »	53	4	26	—	—	52	135
Indij blå »	347	½	8	—	14	16	385½
Spansk gröu »	57	—	13	—	—	54	124
Bollues »	8	—	—	—	—	3	11
Marcurium »	10	—	—	—	4	7	21
Holrot »	7	—	—	—	—	—	7
Galligo »	4	—	—	—	—	8	12
Prusterrot »	44	—	—	—	—	58	102
Salmiack »	10	—	—	—	½	—	10½
Spesseglass »	67	30	26	—	—	—	123
Boratz »	14	—	16½	—	1½	3	35
Nietes [o: nichts?] . . . »	7	—	—	—	—	—	7
Ryssegiäl »	55	13	42½	—	—	10½	121
Glas gall »	140	8	21	—	5	19	193
Kasstorum »	3	—	—	—	—	—	3
Iriacs »	5	—	—	—	—	—	5
Lackritzia »	53	10	24	—	—	1	88
Roosen marien »	10	—	—	—	—	—	10
Rabarber »	3	—	—	—	—	1	4
Fennekäll »	4	—	—	—	—	—	4
Bäfvergäll »	1	—	—	—	—	—	1
Polves »	1	—	—	—	—	2	3

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Elissen ferben pund	72	—	—	—	—	—	72
Gumin arabi[c]um . . . ,	4	—	—	—	—	3	7
Vinsteen ,	614	—	108	—	16	1	739
Aurium pigmentum . . . ,	58	—	30	—	—	94	182
Dessmans knappar . . . str	4	—	—	—	—	—	4
Qvick selfver pund	78	2	47	—	10	79	216
Supstans ,	—	50	72	6	19	—	147
Victerial ,	—	—	112	—	141	154	407
Brun roth ,	—	—	29	—	—	—	29
Saltpeter ,	—	—	20	—	—	—	20
Spisskumin ,	—	—	202	—	—	—	202
Akergell ,	147	—	—	—	8	120	275
<i>Vicht och tunne godz:</i>							
Humbla skep:d	821	19½	28	8	2½	—	879½
Spanst salt tunner	38,639	1,069	5,648	438	2,256	7,356	55,406
Hollandz sill ,	2,253	174	—	60	36	173	2,696
Dito fied:r	547	—	—	—	—	30	577
Skåtskz sill tunner	582	—	—	—	—	228	810
Norsk , ,	1,216	—	163	—	173	1,510	3,062
Torr , ,	12	—	—	—	—	12	24
Torra flundrer bunt	12,356	100	12,380	40	70	319	25,265
Böcklingh stråd	947	—	16	—	69	77	1,109
Kabellou tunner	347	2	—	3	—	27	379
Torsk ,	362	36	71½	25	—	70	564
Bernefisk skep:d	293	13	—	15	10	40	371
Islandz fisk ,	55	—	—	1½	—	15	71½
Spordan tunner	50	1	—	—	2	—	53
Stockfisk L&G	60	—	—	—	2	2,057	2,119
Grå sider tuner	52	—	—	—	—	253	305
Råcker bunt	223	—	50	13	—	275	561
Longer våler	692	—	—	—	—	1,550	2,242
Röchta laxar str:r	48	—	—	—	—	36	84
Hvitlingh knip:r	100	—	60	—	—	—	160
Mackrill tunner	14	—	—	—	—	284	248
Strömingh tunner	54	—	190	—	3	—	247
Stöör fiedr.	31	—	—	—	—	—	31

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderq.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Nägnögon fierd.	4	—	—	—	—	—	4
Raff. L&	28	—	—	—	—	128	156
Hampa skep:d	53	10½	10	15	10	—	98½
Lijn ,	28	12	29	4	19½	—	92½
Salt klöt tunner	159	—	—	5	66	52	282
Tort , skep:d	5	—	10	—	—	—	15
Hvete tunner	75	—	—	—	—	11	86
Malt ,	1,492	—	11	358	124	—	1,985
Miöll ,	43	—	—	1	43	15	102
Hvetebrödh ,	217	8	—	8	19	162	414
Flesk L&	31	5	—	25	6	140	207
Gallmeia skep:d	677	—	—	—	—	—	677
Sement tunner	180	—	—	—	—	—	180
Krita lästr	51	—	5½	—	—	—	56½
Steen kähll ,	222	—	—	2	—	156	380
Jordh tunner	196	—	—	—	—	—	196
Roogh ,	—	—	—	19	112	34	165
Hafregryn ,	—	—	—	6	—	10	16
Morötter ,	—	—	—	1	1	—	2
Böcklingh ,	—	—	—	—	—	23	23
Tår Torsk väler	—	—	—	—	—	2,900	2,900
Erter tunner	497	—	4	5	23½	21	550½
Äplen ,	1,027	25	24	51	170	195	1,492
Päron ,	74	—	—	—	9	—	83
Talgh skep:d	10	—	½	—	—	—	10½
Honingh tunner	23	—	—	—	—	—	23
Bly skepp:d	656	1	8	4	7	—	676
Ull ,	240	2½	45½	1	2	—	291
Fiedrar L&	77	6	—	—	—	—	83
Smör åtting:r	24	—	2	—	—	—	26
Ostror små tr	223	—	—	—	—	—	223
Fönsterglas kister	311	9	43	1	4	52	420
Franst fönsterglas korg:r	36	—	2	—	—	1	39
Flaske fodher str	238	8	—	—	2	—	248
Augurker åtting:r	595	96	176	17	88	23	995
Talrijkar duss.	446	10	—	—	—	2	458

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Stoor glas flasker . schock.	51	10½	6	1	—	11	79
Mindre dito »	25	—	—	—	9	—	34
Bredspell str	10	1	—	—	—	—	11
Hassell nötter tuner.	2	—	—	—	—	—	2
Seenap »	18	—	—	—	—	2½	15½
Härsgryn »	30	—	20	7	8	1	66
Boohvettegryn »	14	—	—	1½	3½	17	36½
Pepparrötter bunt.	4,772	40	—	—	150	—	4,962
Vindrufver åting:r	92	—	—	—	—	—	92
Löök refuar	15,156	900	—	160	5	677	16,898
Käll schock	74	6	—	11	73½	28	192½
Palsternacka bunt	850	—	—	—	58	—	908
Vågen skått str	160	—	—	—	—	—	160
Rofver tuner	12	—	9	—	—	—	21
Tomma åhmer str	87	—	—	—	—	—	87
Rotskeer tunner	—	—	14	—	—	—	14
Skruf fisk skep:d	—	—	25	—	1	—	26
Lynneborger salt tuner	—	—	5	—	—	—	5
Tråen »	—	—	2	—	—	—	2
Hafta »	—	—	24	—	—	—	24
Linfröo »	—	—	6	2	—	—	8
Svin ister L&F	—	—	80	—	—	—	80
Lax tuner	—	—	—	3	—	—	3
Tomma tönner str	—	—	—	564	—	—	564
Kringlor tr	—	16	—	8	51	—	75
Kolier str	—	—	—	—	—	11,320	11,320
Skriff papper rijs	3,218	63	6	—	19	432	3,738
Trycht papper »	177	—	104	—	72	63	416
Grått »	34	19	8	—	15½	59	185½
Pennar bunt	234	—	—	—	—	—	234
Böcker för daler	1,100	—	—	—	4	—	1,104
Bockbräder och spån d:r	100	—	—	—	16½	—	116½
Valnötter tunner	237	5	14	—	5	25	286
Kasstanier punt	130	—	—	—	—	—	130

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Pommeransser str	19,679	—	—	—	700	94,000	114,379
Lemooner »	16,810	—	725	—	150	1,950	19,685
Sötmiöckz ost pund	8,673	600	—	—	11	1,367	10,651
Dito str	630	—	—	—	—	132	762
Surmiöckz ost pundh	735	—	1,962	—	—	496	3,193
Grön »	4,127	—	1,362	—	250	16	5,755
Dito str	144	—	—	—	—	51	195
Knapkees schoker	10	—	—	—	—	—	10
Skätz ost str	27	—	—	—	—	—	27
Pepparkaker för dalr	128	—	—	—	3	—	131
Hollandz steenfaat duss.	230	—	—	—	20	121	371
Sten docker och läion dalr	135	4	—	—	—	55	194
Steen krus str	736	—	—	—	—	225	961
Spanske stoolar »	510	—	—	—	—	87	597
Gröne »	181	74	—	—	72	13	340
Spinnerockar »	112	30	51	—	22	8	223
Prässar »	12	—	—	—	—	—	12
Bordh »	5	—	—	—	—	—	5
Skåp »	11	—	—	—	3	—	14
Senger »	5	—	—	2	—	—	7
Krutt pund	5,341	31	60	91	14	210	5,747
Förselfrade verlor str	20	—	—	—	3	—	23
Gemene dito »	50	—	28	—	—	149	227
Verie klinger »	130	162	—	—	8	18	318
Verie festen »	72	130	—	—	—	—	202
Fijne tafler »	270	—	—	—	—	—	270
Mållverck »	20	—	—	—	29	13	62
Fijne korgar »	30	—	—	—	—	—	30
Tågh skep:d	—	—	—	6	—	—	6
Bast L&S	—	—	—	12	—	—	12
Sadlar str	—	—	—	5	—	—	5
Elgzhuus kyller »	—	—	—	1	—	—	1
Valnötter tuss:d	—	—	—	—	—	421	421
Fijna dryckesglas för d:r	230	100	—	—	—	—	330
Spesse glas str	481	—	—	—	—	32	513
Passe glas schok	580	26	21½	4	2½	—	634

	Stock- holm.	Nykiö- ping.	Närkö- ping och Söderk.	Väster- vick.	Cal- mar.	Göte- borg.	Summa.
Pollenske dryckes glas							
schok	50	—	—	—	—	—	50
Glassrömmare . . . hundra	47	$\frac{1}{3}$	—	—	—	32	79 $\frac{1}{3}$
Fogell glas . . . schocker	12	—	—	—	—	—	12
Skincker str	748	—	21	—	—	9	778
Mätvorstar »	1,318	—	—	—	—	—	1,318
Marmorsteen »	9	—	—	—	—	—	9
Blocksteen foot	5,795	300	—	—	—	—	6,095
Mursteen tussend	450	24	153	23	—	210	860
Tacksteen »	32	—	35	—	4	7	78
Skårsteenar str	42	—	—	—	—	—	42
Ölandz steen al:r	50	—	—	—	—	—	50
Rensteenar »	300	—	—	—	—	—	300
Hvallfiskbeen pund	230	—	—	—	—	—	230
Jord nötter »	370	—	—	—	—	—	370
S. Johannes brödh . . . »	290	—	—	—	—	—	290
Skätz lamskin du:s	75	19	—	—	—	—	94
Kalfskin »	18	—	—	—	—	—	18
Räffskin str	599	30	—	—	—	—	629
Hillerskin »	18	26	—	—	—	—	44
Katteskin »	20	—	—	—	—	—	20
Cannillskin hund.	135	1	—	—	—	—	136
Mårdskins bukar . . . t:mer	10	2	—	—	—	—	12
Mössefodher af mårdföt- ter str	12	—	—	—	—	—	12
Hvít läder däckar.	330	4	—	—	3	—	337
Skoor paar	220	2	29	42	—	—	293
Stöfler »	37	—	—	4	3	—	44
Barne skoor »	200	—	44	—	—	—	244
Läder däckar	30	4	—	—	—	—	34
Landtaflor str	50	—	—	—	—	—	50
Små fouglaro. pappekåior »	40	—	—	—	—	—	40
Barkade oxhudar . . . »	—	—	50	1	1	—	52
Koor »	—	—	20	—	—	—	20
Oxar »	—	—	2	—	—	—	2
Böner t:a	—	—	1	—	—	—	1
Jernkettlar str	—	—	—	2	—	—	2
Dreff skep:d	—	—	—	2	—	—	2
Pennar str	—	—	—	—	—	800	800

Import till Finland år 1637.

**Summariskt extract aff alle inkompte vahrur vid efter:ne
tulkamrar anno 1637 [1] Finland.**

	Åboo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
<i>Guld, silfver och siden tyg:</i>					
Attlask allnar	74	—	—	95 $\frac{5}{8}$	169 $\frac{5}{8}$
Fijnt damast »	65 $\frac{1}{4}$	—	—	52	117 $\frac{1}{4}$
Kaffa »	5	—	—	163	168
Sammet »	59	—	—	58 $\frac{1}{2}$	117 $\frac{1}{2}$
Plyss sammet »	23	—	—	15 $\frac{1}{4}$	38 $\frac{1}{4}$
Armesiden »	62 $\frac{1}{4}$	—	—	65 $\frac{3}{4}$	128 $\frac{1}{4}$
Turssenell »	16	16	—	13	45
Smalt dito »	—	—	—	12 $\frac{3}{4}$	12 $\frac{3}{4}$
Tubbln »	—	—	—	40	40
Siden legatur »	—	—	—	60	60
Dubbelt taftt »	—	21	—	117	138
Sillkesfloor »	—	—	—	20	20
Siden lampers »	—	—	—	40 $\frac{1}{4}$	40 $\frac{1}{4}$
Gulldh och sillfuer snören &	—	—	—	2 $\frac{1}{4}$	2 $\frac{1}{4}$
Untze guld »	—	—	—	4 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$
Colleur sillkes snören »	—	—	—	1 $\frac{1}{8}$	1 $\frac{1}{8}$
Dito suarta »	3 $\frac{1}{2}$	4	—	40	47 $\frac{1}{2}$
Colleur sillke »	4	—	—	10 $\frac{3}{8}$	14 $\frac{3}{8}$
Svartt dito »	6	20 $\frac{1}{2}$	—	4 $\frac{3}{8}$	30 $\frac{3}{8}$
Sillkes galloner stycke	5	—	—	4	9
» knyttning &	—	—	—	2 $\frac{1}{4}$	2 $\frac{1}{4}$
Sammets possementer stycke	10	—	—	4	14
Gulldh i sillkes dito &	—	—	—	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
Sillkes bandh stycke	17 $\frac{1}{2}$	—	—	28 $\frac{1}{2}$	46
Dito strumpebandh för r:dr	—	—	—	46	46
Dito paar	1	—	—	—	1
Sillkes remmar dussin	16	2	—	61	79

	Åboo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Floretten bandh stycke	12	—	—	56	68
Dito snören »	—	—	—	9	9
Sillkes pomettken »	—	—	—	1	1
Dito &	$\frac{1}{18}$	—	—	—	$\frac{1}{18}$
Dito litzer »	—	—	—	$1\frac{1}{8}$	$1\frac{1}{8}$
Sillkes strumpor paar	2	—	—	1	3
» knappar, stora dussin	—	—	—	54	54
Dito små groot	$14\frac{1}{2}$	1	—	45	$60\frac{1}{2}$
Gulld och silfr borderede ge- heng stycke	2	—	—	2	4
Sillkes frantz för daler	—	—	—	$38\frac{1}{4}$	$38\frac{1}{4}$
Oächta gulldh &	—	—	—	1	1
Gulld och silfuer kappeknapper groot	$2\frac{1}{4}$	—	—	—	$2\frac{1}{4}$
Dito små dussin	9	—	—	—	9
Rossenbandh stycke	8	—	—	—	8
Gull i sillke knappar groot	12	—	—	—	12
Silfuer galluner &	$3\frac{2}{3}\frac{1}{4}$	—	—	—	$3\frac{2}{3}\frac{1}{4}$
Gulldh och silfuer knytning . . . »	$4\frac{1}{4}$	—	—	—	$4\frac{1}{4}$
Gulldh och silfr tråå »	6	—	—	—	6
Carteck allnar	20	—	—	—	20
<i>Kläde:</i>					
Fijnt Spanst kläde stycke	$8\frac{1}{2}$	—	—	$3\frac{1}{2}$	12
Dito gemeent »	$1\frac{1}{2}$	2	—	32	$35\frac{1}{2}$
Norder kläde »	6	1	—	$5\frac{1}{2}$	$12\frac{1}{2}$
4 stähl $\frac{1}{2}$ stycke	—	—	—	1	1
3 »	—	—	—	3	3
2 »	2	—	—	10	12
$1\frac{1}{2}$ »	12	1	—	17	30
Gyllen öfuer stähl »	1	—	—	15	16
Bredhlist stycke	1	—	—	—	1
Dito allnar	—	—	—	15	15
Skotskt kläde stycke	$1\frac{1}{2}$	—	—	—	$1\frac{1}{2}$
Markischt »	2	—	—	—	2
Meissniskt »	$1\frac{1}{2}$	—	—	—	$1\frac{1}{2}$
Inlands »	$5\frac{1}{2}$	—	—	—	$5\frac{1}{2}$
Klädestufuar för rdr	386	—	—	—	386
Packlaken $\frac{1}{2}$ stycke	81	7	—	41	129

	Åboo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Pluk $\frac{1}{2}$ stycke	358	15	—	134	507
Dosineken stycke	18	$4\frac{1}{2}$	—	—	$22\frac{1}{2}$
Gemeent dito ,	81	—	—	$65\frac{1}{2}$	$146\frac{1}{2}$
Dubbelt Saltwelsk ,	$46\frac{1}{2}$	—	—	16	$62\frac{1}{2}$
Enckelt dito ,	$140\frac{1}{2}$	$6\frac{1}{2}$	—	$69\frac{1}{2}$	$216\frac{1}{2}$
Stoort kierssin ,	$10\frac{1}{2}$	4	—	7	$21\frac{1}{2}$
Gemeent dito ,	12	—	—	—	12
Frijs ,	$25\frac{1}{2}$	2	—	$27\frac{1}{2}$	55
Dito allnar	13	—	—	—	13
Fijnt bolj stycke	$7\frac{1}{2}$	2	—	—	$9\frac{1}{2}$
Foderbolj ,	24	—	—	$12\frac{1}{2}$	$36\frac{1}{2}$
Lybst gråå ,	7	—	—	7	14
Dito allnar	12	—	—	—	12
Klädelljster för r:dr	—	—	—	$19\frac{1}{2}$	$19\frac{1}{2}$
Pluk allnar	12	—	—	—	12
Packlaken ,	5	—	—	—	5
<i>Kramvahrur:</i>					
Turks groffgrön stycke	1	—	—	$16\frac{7}{10}$	$17\frac{7}{10}$
4 tråå dito dubbelt ,	—	1	—	1	2
Dito enckelt ,	$\frac{1}{2}$	—	—	$11\frac{1}{2}$	12
2 Tråå dito ,	24	12	—	7	43
Dito enckelt ,	2	—	—	—	2
T[urkisk] camlott ,	2	—	—	1	3
Ullen , ,	—	4	—	7	11
Boratt ,	—	—	—	3	3
T[urkisk] macheyer ,	—	—	—	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$
Blommerat sayen ,	—	—	—	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$
Herrn , ,	—	1	—	1	2
Halff siden boratt ,	—	—	—	2	2
Ullen damast ,	—	$1\frac{1}{2}$	—	$7\frac{1}{2}$	9
Crone rask ,	8	$2\frac{1}{2}$	—	3	$13\frac{1}{2}$
Gemeent dito ,	16	3	—	27	46
Dito allnar	5	—	—	—	5
Perpetuan stycke	1	—	—	—	1
Dito allnar	—	—	—	5	5
Printzen sayen stycke	—	2	—	—	2

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Paragon stycke	—	—	—	2	2
Floretten trijp ,	—	1	—	2½	3½
Linnet dito ,	—	1	—	1½	2½
Legatur ,	2½	3	—	4½	9½
Brix bomersijn ,	6	—	—	6	12
Eng. dito ,	3	—	—	3	6
Hamburg. dito ,	3	—	—	34	37
Hollands , ,	—	4	—	1	5
Dito allnar	9	—	—	17	26
Förlåts tyg ,	—	—	—	12	12
Cannefass stycke	—	—	—	3	3
Parchen ,	3	—	—	6	9
Dito allnar	—	—	—	11	11
Duellch stycke	9	2	—	7	18
Senge parchen allnar	—	18	—	—	18
Hyendes vahr stycke	4	—	—	—	4
Burkaffa ,	1	—	—	—	1
Messelan ,	½	—	—	—	½
Halfue castor hattor ,	—	—	—	5	5
Engelske hattar ,	—	—	—	48	48
Bredalske , ,	26	—	—	—	26
Ringare dito dussin	3½	—	—	—	3½
Medell hattar ,	37½	—	—	7½	45½
Bonde , ,	29	4	—	191	224
Barne , ,	½	—	—	½	1½
Skotske oforade hattar ,	13½	—	—	—	13½
Gemeene hattebandh ,	16	—	—	6	22
Oächta silfr dito ,	2	—	—	—	2
Plumagen för r:dr	—	—	—	3	3
Perphermerade handskar . . . dussin	—	—	—	2½	2½
Medellgode dito ,	2	—	—	3½	5½
Gemeene skotske dito ,	—	½	—	6	6½
Forade handskar ,	2	—	—	8½	10½
Mans strumpor paar	—	—	—	56	56
Engelske dito ,	—	—	—	1	1
Quinfolks strumpor ,	2	—	—	91	93
Gemeene , dussin	3	—	—	—	3

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Barnestrumpor paar	—	—	—	10	10
Kierssins strumpor dussin	—	—	—	7½	7½
Nåhlremmar breff	185	6	—	73½	264½
Snöreremmar skäck	87	3	—	29	119
Ullen snöre allnar	—	—	—	56	56
Rullebandh stycke	25	—	—	50	75
Ullen hårbandh ,	98	—	—	444	542
Linne bandh dussin	35	—	—	13	48
Dito stycke	48	36	—	—	84
Cameel hårbandh dussin	27	2	—	—	29
Flättebandh stycke	60	—	—	—	60
Ärmeklädes knyttning dussin	—	—	—	1	1
Fijne Engelske knijfuar paar	165	8	—	24	197
Ringare dito ,	124	—	—	190	314
Medell , dussin	—	5½	—	17	22½
Gemeene , ,	153½	1½	—	150	305
Dito däker	—	—	—	17	17
Sorterade dito bundh	237	—	—	—	237
Barneknijfuar dussin	2	—	—	6½	8½
Penneknijfuar ,	2	—	—	—	2
Båtzmansknijfuar ,	3	—	—	4	7
Skoomaker knijfuar däker	5	—	—	8	13
Knijfslider dussin	51	4	—	40	95
Kortt ,	95	6	—	78	179
Gemeene geheng ,	6½	—	—	7½	14½
Speglar förgyllte stycke	11	—	—	—	11
Dito suarta ,	14	—	—	—	14
Småå dito ,	4	—	—	36	40
Medell speglar ,	9	6	—	30	45
Fijnt papper rijs	82	—	—	28	110
Gemeent dito ,	122½	26	—	56½	204½
Regal , book	3½	—	—	—	3½
Grååt , rijs	12	—	—	8½	20½
Tryckpapper ,	—	—	—	21	21
Stora klädes quastar stycke	8	—	—	16	24
Dito smärre ,	4	6	—	6	16
Skeggborster ,	36	—	—	—	36

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Fijne och försilfr. värier . . . stycke	6	2	—	2	10
Dito gemeene ,	94	6	—	56	156
Fijne sporar paar	4	—	—	—	4
Gemeene dito dussin	14	$\frac{1}{2}$	—	11	25 $\frac{1}{2}$
Ullen snöre stycke	16	—	—	—	16
Suärdz klingor dussin	1 $\frac{1}{2}$	—	—	—	1 $\frac{1}{2}$
Knijffnar för r:dr	6	—	—	—	6
Gemeene kamfoder dussin	2	—	—	—	2
Fijne beenkammer ,	$\frac{1}{2}$	—	—	1	1 $\frac{1}{2}$
Horn dito ,	—	12	—	1 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{1}{2}$
Skattuller stycke	6	—	—	2	8
Rölleskin däker	34	—	—	2	36
Balberer saxer dussin	3	—	—	—	3
Småå ,	2	$\frac{1}{2}$	—	3 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{3}{4}$
Vichtskåhlar paar	4	—	—	3	7
Askar foder	39	24 $\frac{1}{2}$	—	—	63 $\frac{1}{2}$
Krijtebösser dussin	1	—	—	1	2
Gemeene halssbandh ,	14 $\frac{1}{2}$	—	—	—	14 $\frac{1}{2}$
Spennarebandh ,	2	—	—	1	3
Bleck ,	2	—	—	—	2
Bohr ,	1	—	—	$\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$
Stigbyglar paar	12	—	—	8	20
Betzlestenger ,	8	—	—	8	16
Småå sågebladh stycke	3	—	—	1	4
Skooborstar dussin	5	—	—	9	14
Suärtebösser skäck	12	—	—	14 $\frac{1}{2}$	26 $\frac{1}{2}$
Bonde corell däker	47	—	—	—	47
Tobaks doser dussin	8	—	—	1	9
Gullsmecz fijhlar bundt	3	—	—	—	3
Fingerborer dussin	56	12	—	86	154
Flaskefoder stycke	4	—	—	4	8
Glaasflaskor skäck	10 $\frac{1}{2}$	1	—	$\frac{1}{6}$	11 $\frac{2}{3}$
Glaas ögon låder	2	—	—	—	2
Dito stycke	—	—	—	9	9
Timme glaas ,	18	—	—	12	30
Segellgarn bundt	1 $\frac{1}{2}$	—	—	—	1 $\frac{1}{2}$
Dantziger glaas kistor	16	2	—	8	26

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Drijekeglaas skäck	4	—	—	—	4
Passeglaas »	31	—	—	35	66
Vijnglaas för r:dr	—	—	—	2 $\frac{1}{2}$	2 $\frac{1}{2}$
Vijnrömmare för »	—	—	—	8	8
Hecklor stycke	4	—	—	—	4
Engelhufvudh »	1	—	—	—	1
Läijonhufvudh paar	10	—	—	—	10
Kruuthorn stycke	6	—	—	4	10
Hakar och [h]yskor 1,000	154	—	—	77	231
Byxehakar »	—	—	—	1 $\frac{1}{10}$	1 $\frac{1}{10}$
Dito ringer	11	—	—	—	11
Små hambrar stycke	6	—	—	—	6
Reff jern dussin	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{7}{12}$	1 $\frac{7}{12}$
Munharpor »	4	—	—	—	4
Uhlkorder »	36 $\frac{5}{12}$	—	—	$\frac{1}{8}$	36 $\frac{7}{12}$
Gulldamedz kratzer bundt	1	—	—	—	1
Skräddare saxer stycke	—	—	—	11	11
Gulldamedz diglar »	—	—	—	104	104
Dito för r:dr	—	—	—	7	7
Liusekniper dussin	2 $\frac{1}{2}$	—	—	4	6 $\frac{1}{2}$
Käckeknijfuar bundt	2	—	—	—	2
Teenknappar groot	16	—	—	43	59
Ståhlknappar »	15	2	—	—	17
Härknappar »	16	—	—	12	28
Flekekrokar stycke	200	—	—	—	200
Sengeknappar »	4	—	—	—	4
Hengelåsar dussin	62 $\frac{1}{2}$	1	—	32 $\frac{1}{2}$	96
Hornlychtor »	3	2	—	1	6
Fijne låås stycke	2	—	—	—	2
Ullkammar paar	6	—	—	—	6
Skrijflåda stycke	1	—	—	—	1
Spanske synålar dussin	32	—	—	—	32
Dito gemeene 1,000	18	2	—	26 $\frac{1}{2}$	46 $\frac{1}{2}$
Grofue nåhlar dook	159	—	—	57	216
Dito 1,000	11	1	—	74 $\frac{1}{2}$	86 $\frac{1}{2}$
Stemmenåhlar »	5 $\frac{3}{8}$	—	—	30 $\frac{7}{10}$	36 $\frac{3}{10}$
Segellnålar »	1	—	—	21 $\frac{7}{10}$	22 $\frac{7}{10}$

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Knappenåhlar breff	—	32	—	640	672
Dito dussin	16	—	—	18½	29½
Dito 1,000	34½	—	—	—	84½
Mässingsbälten dussin	8	—	—	13½	21½
Mallor 8	26	—	—	—	26
Dito breff	24	—	—	—	24
Dito bundt	—	—	—	108	108
Messings kedlor dussin	28	3	—	180	211
Röde pungar ,	106	—	—	247	353
Syringar ,	88	—	—	1	89
Nyckleringar stycke	8	—	—	—	8
Gulleskin dussin	8	—	—	5	13
Slitterstrenger ,	6	—	—	—	6
Sylspeet stycke	2,600	150	—	1,215	3,965
Döreskrufuar dussin	1	—	—	½	1½
Spennare ,	6½	—	—	½	6½
Hengestakar ,	1	—	—	½	1½
Gemeene stohlar medh läder . . st.	30	—	—	—	30
Gröne dito ,	4	—	—	—	4
Hvilt Hollandz träå 8	2	—	—	7½	9½
Schlesinger dito dook	2	—	—	—	2
Colleur träå 8	4	—	—	1	5
Taffler dussin	2½	—	—	—	2½
Dito för r:dr	10	—	—	—	10
Skrijfftaffler dussin	1½	—	—	—	1½
Bläcktrattar ,	—	—	—	3½	3½
Dito för r:dr	5	—	—	—	5
Förtennade tenglicker 1,000	24	—	—	4½	28½
Gemeene dito ,	17	1½	—	35½ ₁₀	58½
Mässings dito ,	—	—	—	3½	3½
Skomaker spijk ,	4½	—	—	3½ ₁₀	8½ ₁₀
Hoff och knijptenger duss.	3	—	—	4½	7½
Koppartappar bundt	9½	1	—	17	27½
Träå dito ,	2	4	—	—	6
Gemeene täcken stycke	30	—	—	—	30
Messings träå 8	36	—	—	—	36
Messings trompetter stycke	8	—	—	—	8

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Jerntrå ringar	1	—	—	—	1
Pistoler paar	14	—	—	46	60
Pistolhölster »	6	—	—	—	6
Stöfuelbandh stycke	—	—	—	2	2
Bleck &	50	—	—	—	50
Pressejärn stycke	—	—	—	1	1
Eldfaat »	—	—	—	1	1
Fijhlar dussin	—	—	—	1	1
Hästeskrapor »	—	—	—	2½	2½
Skottske benckevahr allnar	—	—	—	10	10
Bordtecken stycke	—	—	—	1	1
Hästetecken »	—	—	—	1	1
Fijne coraller lodh	—	—	—	4	4
Sömskrijn stycke	—	—	—	1	1
Glaas armebandh dussin	—	—	—	29	29
Små controphel för daler	—	—	—	4	4
Jerntrå för r:dr	—	—	—	1	1
Jernkädior för »	—	—	—	16½	16½
Messings vicht &	3	—	—	1	4
Upslags myssar för r:dr	—	—	—	1½	1½
Lillekordh dussin	—	—	—	1½	1½
Messings strengiar &	—	2	—	48	50
Tuärpljpor dussin	—	—	—	2	2
Elldpust stycke	—	—	—	1	1
Fedelstrengler dussin	—	—	—	3	3
Blälldrer »	—	—	—	1	1
Callender för r:dr	—	—	—	7½	7½
A. B. C. böker dussin	—	—	—	6	6
Gnidsteenar »	—	—	—	½	½
Lijffgördler »	—	½	—	—	½
Passagliaas för r:dr	—	5½	—	—	5½
Allehanda Nörenbergerij för . . »	296½	60	—	—	356½
<i>Lärifft:</i>					
Hollands lärifft stycke	1	—	—	—	1
Huslärifft »	27	—	—	1	28
Dito allnar	—	—	—	1,349	1,349

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg	Summa.
Västphellskt dito stycke	—	—	—	63 $\frac{1}{2}$	63 $\frac{1}{2}$
Schlesings , ,	109	—	—	54 $\frac{1}{2}$	163 $\frac{1}{2}$
Cammerduk ,	22	—	—	—	22
Dito halfue ,	—	—	—	30	30
Sklärduk ,	9	—	—	—	9
Bomulls lärift ,	—	—	—	1	1
Bijlefeldts dito ,	—	—	—	12	12
Cattun dito ,	—	—	—	2	2
Gemeent dito allnar	10	—	—	345	355
Drell ,	—	—	—	14	14
Bullstervahr ,	—	—	—	131	131
Bulldan stycke	1	—	—	—	1
Bullstervahr ,	2	—	—	—	2
Borddukar ,	3	—	—	—	3
Sengekläder för rdr	—	—	—	17 $\frac{1}{2}$	17 $\frac{1}{2}$
<i>Mässing, tenn och bly:</i>					
Kläckor stycke	1	—	—	2	3
Arbetad messing \mathfrak{R}	—	—	—	109 $\frac{1}{2}$	109 $\frac{1}{2}$
Arbetad tenn ,	—	—	—	551	551
Tennfaat stycke	66	—	—	2	68
Mortler ,	2	—	—	3	5
Tennkanner ,	3	—	—	—	3
Tenntallriker dussin	2	—	—	—	2
Handfaat stycke	1	—	—	—	1
Saltzeer dussin	1 $\frac{1}{2}$	—	—	—	1 $\frac{1}{2}$
Teenstop stycke	9	—	—	—	9
Bly sch \mathfrak{B}	2	—	—	12	14
Kopparplåtar \mathfrak{R}	—	—	—	593 $\frac{1}{2}$	593 $\frac{1}{2}$
Dito kättlar stycke	—	12	—	—	12
Dito grytor ,	—	2	—	—	2
Mässings panna ,	—	1	—	—	1
Dito kättlar ,	6	2	—	—	8
Dito linsestakar paar	22	—	—	18	40
Dito beckene stycke	32	—	—	17	49
Stångejärn sch \mathfrak{B}	—	9 $\frac{7}{10}$	—	41 $\frac{1}{5}$	50 $\frac{7}{10}$
Dito för rdr	—	—	—	10 $\frac{1}{4}$	10 $\frac{1}{4}$

	Åbo.	Borgo.	Heising- fors.	Viborg.	Summa.
Tvebredd spijk 1,000	—	—	—	1½	1½
Dito L&	—	12	—	—	12
Dito för r:dr	—	—	—	20	20
Järnspadar stycke	—	—	—	6	6
Anckar »	—	—	—	6	6
Järngrytor »	—	64	—	—	64
Järnpannor »	—	41	—	—	41
Järnspiälld »	—	31	—	—	31
Ossmundh faat	—	4	—	—	4
Järnsköffler stycke	—	10	—	—	10
Hästkoo paar	—	50	—	—	50
Ståhl &	—	—	—	10	10
Blyväger stycke	—	—	—	2	2
Stekepannor för r:dr	—	—	—	1½	1½
<i>Specerij:</i>					
Topp sucker &	2,370	140	—	936½	3,446½
Confectur » »	194	32	—	401	627
Brunt sucker candi »	21	—	—	17½	38½
Hvitt dito »	51½	—	—	13	64½
Suckat »	157½	—	—	207	364½
Insylltad ingefära »	328	60	—	389	777
Dito tunnor	288	—	—	9	297
Torr ingfära &	773	145	—	397½	1,315½
Peppar »	385	130	—	282½	797½
Caneel »	76	3	—	36½	115½
Muskater »	28	1	—	11½	40½
Muskateblommer »	26	1	—	15 ⁷ / ₈	42 ⁷ / ₈
Neglcker »	29½	3	—	17 ³ / ₈	49 ³ / ₈
Saffran »	10	¼	—	4 ¹⁵ / ₈	15 ³ / ₈
Mandell »	481	23	—	254	758
Russin korg	56	7	—	13½	76½
Dito &	—	65	40	288	393
Lange dito »	647	—	—	260	907
Flikon korg	2	—	—	3	5
Dito fiärd.	—	—	—	1	1
Dito &	473	—	10	48	531

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Svettskon	5,291	275	150	3,607	9,323
Corinter	621	70	—	196	887
Anijs	981	—	—	630	1,611
Cardemumma	52	3	—	32½	87½
Cobeber	17	—	—	6½	23½
Rijs	1,017	190	80	418	1,705
Strop	15	—	—	21½	36½
Kapris	117	—	—	73	190
Bomollia	248	22	—	133	403
Lijnollia	9	—	—	10	19
Dito för r:dr	—	—	—	5½	5½
Salte limoner stycke	1,000	100	—	410	1,510
Olifuer kannor	69	2	—	29	100
Insyltade nötter tunnor	—	—	—	24	24
Dito	4	—	—	—	4
Insyltad callmus	—	—	—	6	6
Augurcker fiärd.	116	—	—	8	124
Puder sucker	60	—	—	—	60
Enebärs ollia	7	—	—	—	7
Raaffollia	½	—	—	—	½
Insyltad pomerantzskahl	33	—	—	—	33
Lengpeppar	¼	—	—	—	¼
Lohrollia	30½	—	—	7½	38½
Limonemust kann	1	—	—	—	1
Lagerbähr	—	—	—	5	5
Insyltade muskater	12½	—	—	—	12½
<i>Drögerij:</i>					
Trij[h]ackelsse läster	32½	2	—	4½	39
Venedisk dito	1½	—	—	¼	2½
Honing tunner	3½	1	—	11	15½
Dito kannor	—	—	—	1½	1½
Toback	834	49½	20	1,184½	2,088
Limb	419	—	—	145	564
Sigellvax	14½	—	—	43	57½
Dito lack	13	½	—	9½	22½
Glaasgall	4	—	—	3	7

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Räfuekrydder	23	—	—	16½	39½
Quicksilfr	18	—	—	4½	17½
Ableten Attondel	2	—	—	—	2
Arsenicum	2	—	—	—	2
Galligo	2	—	—	½	2½
Selssament	10	—	—	9½	19½
Blygehl	3	—	—	—	3
Brännesteen	104	½	—	157	261½
Stärkelse	4,208	123	100	1,090	5,521
Lakretia	18	—	—	8	26
Au[rum] pigmentum	8	—	—	—	8
Blyhuitt	4	—	—	—	4
Gembra	2	—	—	—	2
Phennekåblsfroo	22	—	—	—	22
Zötfehr	2½	—	—	4½	7
Callmus	—	—	—	10	10
Wirauch	—	—	—	⅞	⅞
Kömin	—	—	—	47	47
Foenum grecum	—	—	—	2	2
Vallroot lodh	—	—	—	8	8
Disteleradt vattn för r:dr	—	—	—	4	4
Färske citroner stycke	1,250	—	—	167	1,417
Dito pomerantzer	200	—	—	102	302
Vallnötter 1,000	132	—	6	259½	397½
Dito för r:dr	—	—	—	23	23
Snuff toback	—	1	—	—	1
Tobaks pijpor dussin	146	100	20	148½	414½
Dito för r:dr	32½	—	—	—	32½
Fijole rötter	¼	—	—	—	¼
Senapp	186	—	—	—	186
Sååpa fiärd.	21	1	—	3	25
Rödh krijta	11	—	—	—	11
Löök för r:dr	54	—	2	16	72
Pepparkakur för	6	—	—	32½	38½
Hvijtlöök kapp:r	60	—	—	—	60
Senapsfröök	—	—	—	18	18
Sigell oblater stycke	—	1,000	—	—	1,000

	Åboo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
<i>Färga:</i>					
Indigo	2	—	—	—	2
Ackergehl	8	—	—	—	8
Fernissa	5	—	—	—	5
Brun brisllia	68	—	—	—	68
Rödh dito	5	—	—	13	18
Kljmröök faat	1	—	—	—	1
Menla	10	—	—	—	10
Safftgrön	3	—	—	—	3
Lackmans blått	4	—	—	—	4
Bruun root	8	—	—	—	8
Victriol	26	—	—	—	26
Spanst grön	4	—	—	2½	6½
Aluun	185	—	—	107	292
Blått stärkillase	—	—	—	52½	52½
Boratz	—	—	—	1½	1½
Vijnsteen	—	—	—	2	2
Supstanzial	185	10	—	58	253
Rödh steen	—	—	—	1½	1½
<i>Vicht- och tunnegodz:</i>					
Spanst salt tunnor	6,481	917	440	7,344	15,182
Lyneburg. dito	9	—	—	8½	17½
Hollandz sill fiärd.	54	22	4	72	152
Berger torsk tunnor	10½	6	—	18½	35
Cabelaw	2	—	—	—	2
Rootsker	1	2	—	3	6
Spurren	½	—	—	1	1½
Raaff	—	—	—	1½	1½
Bernfisk	8½	—	—	—	8½
Dito	5	—	—	22½	27½
Raaf	1	—	—	—	1
Böckling tunner	5	—	—	2	7
Dito bundh	18	—	—	6	24
Krlagler tunner	101	7	—	107	215
Tveback	94½	5	1	34½	135
Äple	90½	10	—	65	165½
Päron	4	1	—	1	6

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Erfter tunner	$\frac{1}{2}$	—	—	3	$3\frac{1}{2}$
Maltt ,	48	—	—	—	48
Korn ,	36	—	—	—	36
Hertzgryn ,	2	—	—	—	2
Flundror knipp:r	—	—	—	153	153
Dito stycke	3,800	—	—	—	3,800
Saltt kött tunnor	—	—	—	2	2
Krijta ,	4	—	—	$2\frac{1}{2}$	$6\frac{1}{2}$
Skrubbåsk ,	—	—	—	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
Lijn sch $\frac{1}{2}$	$\frac{3}{4}$	—	—	$\frac{3}{8}$	$1\frac{3}{8}$
Hampa ,	$7\frac{1}{4}$	—	—	—	$7\frac{1}{4}$
Pepperroot tunner	2	—	—	$1\frac{1}{8}$	$3\frac{1}{8}$
Huetemiöl ,	$\frac{1}{4}$	—	—	—	$\frac{1}{4}$
Korngryn ,	1	—	—	—	1
Rökt lax stycke	3	—	—	—	3
Humbla L $\frac{1}{2}$	—	—	—	4	4
Hasslenötter tunnor	—	—	—	$\frac{3}{4}$	$\frac{3}{4}$
Tomma tunnor läster	$107\frac{3}{8}$	5	—	$11\frac{1}{2}$	$124\frac{1}{8}$
Dito för r:dr	—	—	—	3	3
Dito faat läster	$53\frac{1}{12}$	—	—	$18\frac{3}{8}$	$71\frac{1}{4}$
<i>Allehanda köpmans och Ryska vahrur:</i>					
Ryske mattor dussin	12	—	—	—	12
Stöfflar paar	13	—	—	—	13
Baraner stycke	4	—	—	—	4
Juffer ,	7	—	—	—	7
Blörnehuder ,	1	—	—	2	3
Valldmar allnar	21	—	—	300	321
Engelske lambskin stycke	150	—	—	—	150
Beredde skinn daker	6	—	—	$2\frac{3}{8}$	$8\frac{3}{8}$
Dito ellgzhudh stycke	—	—	—	1	1
Cardevan daker	$1\frac{1}{2}$	2	—	$3\frac{7}{10}$	$7\frac{1}{2}$
Utterskin stycke	—	—	—	1	1
Soleläder för r:dr	—	—	—	$8\frac{1}{4}$	$8\frac{1}{4}$
Ullgarn $\frac{1}{2}$	3	—	—	—	3
Steenkrukor skäck	11	9	—	—	20
Dito faat dussin	17	—	—	—	17

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Dito tallrickar dussin	6	—	—	—	6
Dito kruus stycke	4	—	—	5	9
Steenkärill för r:dr	36	—	—	7½	43½
Fenster stycke	6	—	—	—	6
Krut &	500	6	—	151½	657½
Lunta för r:dr	—	—	—	2	2
Bröökorgar stycke	4	—	—	—	4
Taaksteen ,	42,000	—	—	3,000	45,000
Muresteen ,	30,000	—	—	—	30,000
Lijksteen ,	—	—	—	1	1
Footsteen allnar	—	—	—	300	300
Hiulräckar stycke	18	—	—	11	29
Barckadh oxehudh ,	1	—	—	—	1
Stafuenholtt ring	26	—	—	—	26
Bottnvircke tolfft	16	—	—	—	16
Vagenskott stycke	200	—	—	—	200
Trätallricker skåck	10	—	—	—	10
Dito för r:dr	—	—	—	2	2
Kackellugns pannor stycke	—	—	—	50	50
Skinckor för r:dr	—	—	—	19½	19½
Petersillia för ,	—	—	—	2	2
Sadlar ,	—	—	—	10	10
Ny vagn stycke	—	—	—	1	1
Vagnkorg ,	—	—	—	1	1
Tråkärill för r:dr	—	—	—	3	3
Hollandz ost &	1,537	100	—	908	2,545
Dito stycke	128	—	12	9	149
Grön dito &	—	—	—	1,660	1,660
Dito stycke	40	—	—	—	40
Morrötter ,	4,000	—	—	—	4,000
Pallsternack ,	200	—	—	—	200
Tvåhl skäckh	50	—	—	—	50
Russe dito bottn	10	—	—	—	10
Kåhlhufvun stycke	200	—	—	—	200
Skincker ,	2	—	—	—	2
Rysse duellch ,	35	—	—	—	35
Ullgarn färgat &	—	—	—	17	17

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
<i>Skips redskap:</i>					
Småå segell stycke	4	—	—	—	4
Tackell sch $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	—	—	—	1 $\frac{1}{2}$
Veffling L $\frac{1}{2}$	5	—	—	—	5
Åsenhufven stycke	2	—	—	—	2
Jungfruer ,	20	—	—	—	20
Mersskorg ,	1	—	—	—	1
Kabelgarn sch $\frac{1}{4}$	1 $\frac{3}{4}$	—	—	—	1 $\frac{3}{4}$
Skute segell stycke	1	—	—	—	1
<i>Främmande drycker:</i>					
Reenst wijn åhmer	—	—	—	2	2
Allkant , ,	$\frac{1}{4}$	—	—	$\frac{1}{2}$	$\frac{3}{4}$
Spanst , ,	—	1 $\frac{1}{2}$	—	7	8 $\frac{1}{2}$
Dito pijper	20	1	—	9	30
Franst wijn åhmer	1 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$	—	1	6 $\frac{1}{2}$
Dito oxehöfft	140	14	9	113	276
Dito pljpor	29	11 $\frac{1}{2}$	—	—	40 $\frac{1}{2}$
Rödt dito oxehöfft	5	8	—	2	15
Brännevijn åhmer	2 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	1	$\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{4}$
Dito oxehöfft	9 $\frac{1}{4}$	1	1	—	11 $\frac{1}{4}$
Dito åttendel	—	—	—	6	6
Franst wijn kannor	20	—	—	—	20
Rostocker öl läster	28 $\frac{1}{2}$	—	—	2 $\frac{1}{3}$	31 $\frac{1}{3}$
Lybst öl faat	—	20	—	258	278
Dito läster	22 $\frac{1}{6}$	—	—	—	22 $\frac{1}{6}$
Miödh tunnor	36	2	—	—	38
Pryssingh åttlinger	8	—	—	—	8
Brunsvigs momma faat	4	—	—	16	20
Romeldois tunner	—	—	—	2	2
Bartzöl ,	1	—	—	—	1
Räfuelst öl ,	6	—	—	—	6
Vijnätticka oxehöfft	10 $\frac{1}{2}$	1	—	13 $\frac{1}{4}$	25 $\frac{1}{4}$
Dito kannor	12	—	—	—	12
Ölätticka tunner	5	—	—	3	8

Export från Finland år 1637.

Summariskt extract aff alle uthgångne vahrur vid efter:ne
tullkamrar anno 1637. Finlandh.

	Åboo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
<i>Koppar:</i>					
Kättil koppar L ⁸	9 ¹ / ₂	—	—	—	9 ¹ / ₂
<i>Järn:</i>					
Stångjärn Sch ⁸	328 ³ / ₁₀	—	—	—	328 ³ / ₁₀
Järnmortill stycke	1	—	—	—	1
Järnlodh »	4	—	—	—	4
<i>Pälterij och skin:</i>					
Looskinn stycke	9	—	—	1	10
Bäfuerskin »	4	—	—	—	4
Järffskin »	11	—	—	—	11
Korssräfuar »	5	—	—	—	5
Hvite räfuar »	33	—	—	—	33
Rödhe dito »	792	—	—	100	892
Utterskinn »	32	—	—	1	33
Grååvärck timmer	1,994 ¹ / ₂	—	—	155 ¹ / ₂	2,150
Mård och räfuerrumpor för . . dalr	6	—	—	—	6
Harskin stycke	—	—	—	8	8
Blörnskin »	—	—	—	8	8
Unge dito »	—	—	—	5	5
<i>Trävircke:</i>					
Lächten stycke	9,100	—	—	—	9,100
Master om 18 palmar »	—	—	—	1	1
Dito om 17 palmar »	—	—	—	1	1
Vraak dito om 16 och 15 palmar . »	—	—	—	21	21
Spiror om 10 palmar »	—	—	—	59	59
Dito om 7 palmar »	—	—	—	23	23
Veed fampnar	207	78	49	261	595

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Bråder tolfft	198	—	60	—	258
Humblestenger stycke	400	—	—	200	600
Vagenskott ,	200	—	—	—	200
Åmbar ,	900	—	—	—	900
Byttor knippor	132	—	—	—	132
Bryggekaar ,	2	—	—	—	2
Såar ,	10	—	—	—	10
Footbunckar ,	12	—	—	—	12
Fijlebunckar ,	20	—	—	—	20
Faat ,	31	—	—	—	31
Salttkaar stycke	100	—	—	—	100
Skåblar knipper	1	—	—	—	1
Näfuer för daler	1½	—	—	—	1½
<i>Läder och skinn:</i>					
Oxehuder daker	22 $\frac{7}{10}$	—	—	$\frac{7}{10}$	23
Koohuder ,	43 $\frac{8}{10}$	3	$\frac{7}{10}$	18 $\frac{1}{10}$	65 $\frac{7}{10}$
Stutehuder ,	2½	—	—	—	2½
Bockskin ,	365 $\frac{7}{10}$	16	4 $\frac{1}{10}$	203 $\frac{7}{10}$	589 $\frac{1}{10}$
Rysbytskin ,	684 $\frac{7}{10}$	—	7	233½	874 $\frac{1}{10}$
Kalffskin ,	13	—	—	—	13
Geetskin ,	—	—	—	68½	68½
Bockskins cardevaan ,	—	—	—	5	5
Geetskins dito ,	—	—	—	1 $\frac{3}{10}$	1 $\frac{3}{10}$
Reenshuder stycke	—	—	—	3	3
<i>Spannemåhl:</i>					
Rogh tunner	18,881	1,096	2,759	4,859	27,595
Korn ,	5,951½	158	—	3,950	10,059½
Maltt ,	—	—	—	2	2
Hvete ,	—	4½	—	—	4½
Miöl ,	18	—	—	—	18
Erffter ,	—	11	—	—	11
<i>Lijn och hampa:</i>					
Lijn L $\frac{1}{2}$	462	—	—	134½	596½
Hampa L $\frac{1}{2}$	80	—	—	—	80

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
<i>Beck, tiära och tråden:</i>					
Beck läster	186 $\frac{1}{2}$	—	—	288 $\frac{7}{12}$	420 $\frac{1}{3}$
Tiära ,	643 $\frac{1}{2}$	265	60 $\frac{1}{12}$	2,323 $\frac{1}{12}$	3,291 $\frac{1}{3}$
Tråån faat	119 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	221	341
Trånbärma ,	6	—	—	—	6
<i>Salt och T[orr]fisk:</i>					
Lax tunnor	39 $\frac{1}{2}$	—	$\frac{3}{4}$	1 $\frac{1}{16}$	41 $\frac{5}{16}$
Salte gedder ,	$\frac{1}{2}$	—	—	—	$\frac{1}{2}$
Braxn ,	1 $\frac{1}{4}$	—	$\frac{1}{2}$	—	1 $\frac{3}{4}$
Sijk ,	1	—	—	—	1
Torre gedder sch $\frac{1}{2}$	20 $\frac{3}{4}$	—	—	28 $\frac{7}{10}$	48 $\frac{3}{10}$
Torr åhl L $\frac{1}{2}$	—	—	—	3 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$
Saltt åhl tunnor	—	—	—	6	6
Strömling ,	—	43	—	—	43
Saltt fisk ,	—	6	8	—	14
Torr fisk L $\frac{1}{2}$	—	5	10	—	15
<i>Köpmans vahrur:</i>					
Smör tunnor	733 $\frac{1}{2}$	90	15	1,158 $\frac{1}{2}$	1,997
Dito L $\frac{1}{2}$	220	—	—	—	220
Tallg tunnor	$\frac{1}{2}$	—	—	4 $\frac{1}{4}$	4 $\frac{1}{4}$
Dito L $\frac{1}{2}$	24 $\frac{1}{2}$	—	—	3,765	3,789 $\frac{1}{2}$
Ost L $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	—	—	$\frac{1}{2}$
Kött tunnor	16 $\frac{1}{4}$	—	—	1	17 $\frac{1}{4}$
Vallmar allnar	57	—	—	—	57
Rofuer tunner	19	—	—	5	24
Kalck ,	9	—	—	—	9
Hästar stycke	1	—	1	—	2
Lärliff allnar	30	—	150	—	180
Oxar stycke	4	4	1	—	9
Hätskoor gång	230	—	—	—	230
Svijs stycke	2	—	—	—	2
Oxetungor ,	15	—	—	—	15
Kökenfätt tunnor	3	—	—	1	4
Huettilesteenar stycke	1,200	—	—	—	1,200
Garn L $\frac{1}{2}$	—	—	—	9 $\frac{3}{8}$	9 $\frac{3}{8}$

	Åboo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
Bräder tolfft	198	—	60	—	258
Humblestenger stycke	400	—	—	200	600
Vagenskott ,	200	—	—	—	200
Åmbar ,	900	—	—	—	900
Byttor knippor	132	—	—	—	132
Bryggekaar ,	2	—	—	—	2
Såar ,	10	—	—	—	10
Footbunckar ,	12	—	—	—	12
Fijlebunckar ,	20	—	—	—	20
Faat ,	31	—	—	—	31
Salttkaar stycke	100	—	—	—	100
Skåhlar knipper	1	—	—	—	1
Nåfuer för daler	1½	—	—	—	1½
<i>Läder och skinn:</i>					
Orehuder daker	22 $\frac{7}{10}$	—	—	$\frac{3}{10}$	23
Koohuder ,	43½	3	$\frac{7}{10}$	18½	65 $\frac{7}{10}$
Stutehuder ,	2½	—	—	—	2½
Bockskin ,	365 $\frac{7}{10}$	16	4½	203 $\frac{7}{10}$	589½
Rysbytskin ,	634 $\frac{7}{10}$	—	7	233½	874½
Kalffskin ,	13	—	—	—	13
Geetskin ,	—	—	—	68½	68½
Bockskins cardevaan ,	—	—	—	5	5
Geetskins dito ,	—	—	—	1 $\frac{3}{10}$	1 $\frac{3}{10}$
Reenshuder stycke	—	—	—	3	3
<i>Spannemåhl:</i>					
Rogh tunner	18,881	1,096	2,759	4,859	27,595
Korn ,	5,951½	158	—	3,950	10,059½
Maltt ,	—	—	—	2	2
Hvete ,	—	4½	—	—	4½
Miöl ,	18	—	—	—	18
Erffter ,	—	11	—	—	11
<i>Lijn och hampa:</i>					
Lijn L $\frac{3}{4}$	462	—	—	134½	596½
Hampa L $\frac{3}{4}$	80	—	—	—	80

	Åbo.	Borgo.	Helsing- fors.	Viborg.	Summa.
<i>Beck, tiära och tråden:</i>					
Beck läster	186 $\frac{1}{2}$	—	—	283 $\frac{1}{2}$	420 $\frac{1}{2}$
Tiära ,	643 $\frac{1}{2}$	265	60 $\frac{1}{2}$	2,323 $\frac{1}{2}$	3,291 $\frac{1}{2}$
Tråån faat	119 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	221	341
Trånbärma ,	6	—	—	—	6
<i>Salt och T[orr]fisk:</i>					
Lax tunnor	39 $\frac{1}{2}$	—	$\frac{3}{4}$	1 $\frac{1}{6}$	41 $\frac{5}{6}$
Salte gedder ,	$\frac{1}{2}$	—	—	—	$\frac{1}{2}$
Braxn ,	1 $\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$	—	1 $\frac{3}{4}$
Sijk ,	1	—	—	—	1
Torre gedder sch $\frac{1}{2}$	20 $\frac{3}{4}$	—	—	28 $\frac{7}{10}$	48 $\frac{3}{10}$
Torr åhl L $\frac{1}{2}$	—	—	—	3 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$
Saltt åhl tunnor	—	—	—	6	6
Strömling ,	—	43	—	—	43
Saltt fisk ,	—	6	8	—	14
Torr fisk L $\frac{1}{2}$	—	5	10	—	15
<i>Köpmans vahrur:</i>					
Smör tunnor	733 $\frac{1}{2}$	90	15	1,158 $\frac{1}{2}$	1,997
Dito L $\frac{1}{2}$	220	—	—	—	220
Tallg tunnor	$\frac{1}{2}$	—	—	4 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$
Dito L $\frac{1}{2}$	24 $\frac{1}{2}$	—	—	3,765	3,789 $\frac{1}{2}$
Ost L $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	—	—	$\frac{1}{2}$
Kött tunnor	16 $\frac{1}{2}$	—	—	1	17 $\frac{1}{2}$
Vallmar allnar	57	—	—	—	57
Rofuer tunner	19	—	—	5	24
Kalck ,	9	—	—	—	9
Hästar stycke	1	—	1	—	2
Lärliff allnar	30	—	150	—	180
Oxar stycke	4	4	1	—	9
Hästskoor gång	230	—	—	—	230
Svijs stycke	2	—	—	—	2
Oxetungor ,	15	—	—	—	15
Kökenfätt tunnor	3	—	—	1	4
Huettilesteenar stycke	1,200	—	—	—	1,200
Garn L $\frac{1}{2}$	—	—	—	9 $\frac{3}{8}$	9 $\frac{3}{8}$

	Åbo.	Borgo.	Helsingfors.	Viborg.	Summa.
Gammalt tenn L	—	—	—	94	94
Schmach tunnor	—	—	—	27	27
Dito faat	—	—	—	10	10
Dito L	—	—	—	103	103
Enebähr tunnor	—	—	—	4	4
Muresteen stycke	—	—	—	6,000	6,000
Lijnfröo tunnor	—	24	—	—	24
Humbla L	—	10	—	—	10
Fäär stycke	—	—	9	—	9
Koor ,	—	—	2	—	2
Kalff ,	—	—	1	—	1

Import till Sverige år 1640.

Extract oppå de pertzeler såsom ifrån främmande land införde
äre till efterschrifne tullkæmrar uthi Sverige anno 1640.

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
<i>Främmande drycker:</i>							
Bastart åhmer	—	—	—	—	—	—	—
Alekanten ,	32	—	—	—	—	13	45
Malvasijr ,	41½	7	—	—	—	1½	50
Renscht vijn ,	784½	24	32	—	—	22	862½
Spanst eller Car- narij vijn ,	847½	30½	59	—	17	81	1,035
Franst vijn ,	22½	—	1½	—	½	1½	26½
Ditto oxhöfft.	1,026	156	319	2	8	338	1,849
Ditto pljper	119½	5	22	7	14	47	214½
Bränne vijn åhmer	50	2	2¼	2½	2	54	113½
Ditto ancker	—	6	—	—	10	—	16
Fljnsk mlödh tunnorr	1	—	—	—	—	—	1
Littausk ditto ,	12	—	½	—	—	5	17½
Lybsk ,	126	9	16	—	6	2½	159½
Pryssing Ättingar.	55	3	6	2	2½	16	84½
Br[unswichs]mommafaat	47½	2	3	—	—	4	56½
Lybsk öl ,	338	75	27	7	62	28	537
Wissmarst öl ,	—	—	—	—	9	2½	11½
Hamburger tunnorr	1	—	—	—	—	—	1
Rostocker ,	2,156	494	171	—	428	15	3,264
Grijpswoldz ,	—	—	—	5	37	—	42
Bartz ,	13	1	—	—	2	—	16
Sunst ,	6	7	18	—	83	—	114
Danmarks ,	—	14	4	—	7	—	25
Vijnätticka oxhöfft.	140	15	12	—	2	—	169
Vijnsächt åhmer	—	—	—	—	—	—	—
Petter semens ,	—	—	—	—	—	—	—
Engelst öl oxhöfft.	9½	—	—	—	—	12	21½
Ölätticka tunn.	157	—	17½	8	1	—	183½

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijek.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Skeps öl tunnor	2	—	—	—	—	—	2
Vijn tint åhmer	—	—	—	—	—	—	—
Turisk miödh . . tunnor	—	—	—	—	—	—	—
Dantziger ditto . . ,	34½	—	—	—	—	—	34½
Serbster öl fat	3	—	—	—	—	—	3
Romeldus tunnor	11	—	—	—	—	—	11
Lybst öl ,	—	13	—	—	—	—	13
Äpple must ,	—	—	—	—	—	—	—
Räfvalst öl ,	—	—	—	—	—	—	—
Pernouskt ,	3	—	—	—	—	—	3
Polniskt ,	—	—	—	—	—	—	—
Äpple ätticka . oxhöfft.	—	—	—	—	—	—	—
Allehanda slags mom- ma faat	12	—	9	9	12	—	42
Knissenach tunnor	—	—	—	—	—	—	—
Stettinisch öl ,	—	6	—	—	—	—	6
Dito miödh ,	6	—	—	—	—	—	6
<i>Guld, silfver och siden tygh.</i>							
Gyldenduk alnar	212½	—	8½	—	—	148	369
Silfverduck ,	67¾	—	—	—	—	19	86¾
Gyllen tallet ,	243	—	—	—	—	31½	274½
Sattin och tobin medh gylende blomer ,	181½	—	—	—	—	91½	272½
Guld och silfr snö- ren tillhopa pund	67¾	—	—	—	8	34¾	100½
Guld och silfr knyttning alnar	—	—	—	—	—	—	—
Ditto pundh	90½	—	—	—	⅛	96	186½
Untze guldh ,	20½	—	¾	—	—	6½	27½
Ditto silfver ,	—	—	½	—	—	—	½
Guld och silfrsklj alnar	—	—	—	—	—	—	—
Ditto poletter . . lodh	102	—	—	—	—	24	126
Oächta guld snören skålpundh	—	—	—	—	—	—	—
Svarta och färgade snö- ren skålpund	1,215	5	32½	2½	44½	391	1,690½
Ditto silke pundh	1,381	10	49½	½	56	606½	2,103½

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Silkes pomettken pundh	235½	1	6½	½	2	92	337½
Silkes gallonner . stycke	483	6	46	—	6	248½	789½
Halff siden ditto . »	268½	—	44	—	—	42½	355½
Silkes knyttning . alnar	22,972	80	22	—	40	2,184	25,298
Ditto pundh	—	—	7	—	—	—	7
Silkes frantzter . »	31½	2½	6	—	14	11½	64½
Galuner aff gull och silke tilhopa . . »	—	—	—	—	—	—	—
Durchsichtige snö- ren alnar	2,006	—	48	—	—	—	2,054
Guld och silfr galon pundh	—	—	—	—	—	—	—
Borderade snören . alnar	528	—	—	—	—	604	1,132
Smalare ditto . . »	567	—	—	—	16	919	1,502
Ditto till quinf[olks] mysser stycke	—	—	2	—	20	—	22
Samets nattmysser »	—	—	—	—	—	—	—
Silkes ullen siorter »	5	—	—	—	—	2	7
Silkes litzer . . . dussin	—	—	—	—	—	—	—
Sametzpossementer »	7½	14	44	—	60½	20	145½
Smala snören . . . »	8	—	—	4	—	39	51
Atlas alnar	4,530½	30	42	—	70	1,660	6,332½
Blomerat ditto . . »	1,827½	—	7	—	—	107	1,941½
Flijnt damast . . . »	1,003½	—	1½	—	120	964	2,089½
Halffsiden ditto . . »	1,014	—	40	—	13	473	1,540
Oächtadt ditto . . »	16	—	—	—	—	1,076	1,092
Ullen ditto »	—	—	—	—	—	—	—
Caffa alnar	5,707	12	101	24	15	3,350	9,209
Ditto ½ stycke	—	—	—	—	—	—	—
Svart och färgat samet alnar	1,371½	36	15	—	12	512	1,946½
Foder sammet . . »	127½	—	10	—	—	226	363½
Plys sammet . . . »	3,432½	—	—	—	—	1,654	5,086½
Linnnet plys . . . stycke	9	—	—	—	—	8	17
Armesiden alnar	1,723½	—	66	24	25	1,246	3,084½
Torssenell alner	1,377½	—	—	—	—	573	1,950½
Tobin »	2,723	—	—	—	—	709	3,432
Oskurit sammet . . »	165½	—	—	—	—	2	167½
Dubbelt taftt . . . »	3,077½	—	31½	—	—	546	3,655

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Foder taftt alnar	1,120½	—	—	15	13	285	1,433½
Silkes floor stycke	169	1	—	—	1	75½	246½
Cartek »	48	—	2	—	—	14	64
Siden lampertz . . »	94½	—	4	—	2	79	179½
Dubb. siden groff- grön alnar	834	—	—	—	—	334	1,168
Enckelt ditto . . . »	849	—	—	—	—	—	849
Siden camlott . . . »	553¾	—	—	—	—	735	1,288¾
Fijne silkes bandh 1, st: e	2,141	40	90	—	76	1,180	3,527
Atlaske bandh . . » »	475	12	—	—	—	246	733
Durchsichtlge bandh st: e	—	—	—	—	—	12	12
Guldh, silfr och sil- kes band »	46	—	—	—	1	81	128
Silfver och silkes ditto alnar	—	—	—	—	—	—	—
Silkesstrumpebandh »	1,071	—	—	—	—	372	1,443
Små silkesremmar dussin	—	13	21	—	—	—	34
Store ditto »	91½	—	—	—	3	76½	171
Silkes skoorooser . paar	26	1	—	—	—	1	28
Florettenbandh . stycke	958½	17	59½	1	21	531½	1,588½
Turkiske galoner . . »	178½	—	96	—	—	—	274½
Silkes manstrumpor paar	291½	—	3	—	3	103	400½
Quinfolcks ditto . . »	266	—	—	—	—	58	324
Floretten snöre . pundh	—	—	—	—	—	14	14
Guldknappar . . dussin	1,052½	—	—	—	—	150	1,202½
Silfver ditto . . . groot.	164	—	—	—	4	—	168
Litz knappar . . dussin	192	—	—	—	120	108	420
Silkes knappar . . groot	2,737¾	25	50	—	35	702½	3,550
Håärknappar »	81	—	9	—	—	9½	99½
Kappeknappar . . dussin	3,122	32½	58	—	—	232	3,444½
Borderade gehengh st: e	24	—	7	—	—	36	67
Ditto handskar . . paar	127	—	—	—	1	52	180
Gyllene läder . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Fijne toffler paar	—	—	—	—	—	—	—
Fijne karppuser . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Sammetz muffar . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Hatte fiedrar »	—	—	4	—	—	—	4
Soolfiedrar »	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Arbetad silfver . . lodh	1,500	—	—	—	—	—	1,500
Öronhenge par	—	—	—	—	—	—	—
Ättlas medh gyllende blomer alnar	—	—	—	—	—	167	167
Indianischt damast . .	—	—	—	—	—	—	—
Linnets damast . . .	—	—	—	—	—	—	—
Halff siden plys sam- met stycke	—	—	—	—	—	—	—
Oächtadt armesiden . .	—	—	1	—	—	—	1
Indianiskt ditto . .	—	—	—	—	—	—	—
Torsenell smalt . . alnar	—	—	—	—	—	—	—
Siden macheyer . .	—	—	—	—	—	—	—
Sattin	—	—	16	—	—	—	16
Ostendischt ditto . .	405	—	—	—	—	—	405
Camlot tobin . . .	—	—	—	—	—	—	—
Halffsiden groffgrön .	—	—	—	—	—	—	—
Tobin cappa	—	—	—	—	—	—	—
Indianischt taft . .	—	—	—	—	—	—	—
Ostendischt ditto . .	—	—	—	—	—	—	—
Ferniandt	—	—	—	—	—	—	—
Guld och silfr bandh stae	—	—	—	—	3	—	3
Plys snören	—	—	—	—	—	—	—
Litz korder alnar	—	—	—	—	—	—	—
Cattun frantz . . pundh	—	—	—	—	—	—	—
Silkes barnestrumpor par	—	—	—	—	—	—	—
Silkes borderade ge- heng stycke	17	—	—	—	—	33	50
Ditto handskar . . . par	101	—	—	—	—	32	133
Guld silfver och sil- ke knappar . . . groot	74	—	—	—	—	4 $\frac{1}{2}$	78 $\frac{1}{2}$
Gull litz	—	—	—	—	—	—	—
Silkes kappe litz . .	—	—	—	—	—	—	—
Silkes litz . . . pundh	—	—	—	—	8 $\frac{1}{2}$	2 $\frac{1}{2}$	11
Siden legatur . . . alnar	—	—	—	—	—	—	—
Untze guldh . . . untz	—	—	—	—	—	—	—
Silkesblommer för r:dr	—	—	—	—	—	—	—
Fillesell alnar	—	—	—	—	—	—	—
Durchsichtige snö- ren dussin	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.	
Silkes fru hufver stycke	—	—	—	—	—	—	—	
Silfver och silkes snören	—	—	—	—	—	—	—	
Dussin snöre	—	—	—	—	—	—	—	
Floret remmar . dussin	25	—	—	—	—	—	25	
Rulleguldh . . . rullen	—	10	—	—	—	—	10	
Borderad klädningstycke	—	—	—	—	—	—	—	
Sammetz nattrock . . .	—	—	—	—	—	—	—	
Guld silfver och siden- tygh för daler	5,058	—	—	—	—	—	5,058	
Spritt silke pundh	152	—	—	—	—	—	152	
<i>Kläde och boj:</i>								
Skarlaken alnar	173	—	—	—	—	4	177	
Spanst kläde fjnt stycke	52½	—	24	½	5½	46½	128½	
Ditto ringare	155½	2	½	—	4	—	162½	
Ditto gemeent	39½	—	1	—	16½	76	133	
Norder laken	11	5	—	4	—	5	25	
Kintzer laken	9½	—	4	—	—	23½	37	
[i: mönster-nr.] {	4 stähl . ¼ stycken	15	—	2	—	17	34	
	3½ stähl . ½	—	—	—	—	—	—	
	3 stähl . ½	57½	2	7	—	2	44	112½
	2½ ditto . ¼	—	—	—	—	—	—	
	2 ditto . ¼	135	1½	10	—	3	97	246½
	1½ ditto . ¼	246½	7	15	2	4	84	358½
1 ditto . ¼	—	—	—	—	—	—	—	
Gyllen öfverståhl ½	118	2	17	—	2	121	260	
Bredlist ½	224	4½	14	1	7	46	296½	
Pack laken ½	1,696	56	132	5	110	1,859	3,858	
Pluk ½	2,576½	121	375	1½	160	784	4,018	
Dossinken stycke	1,905½	65	269	7½	58½	1,423	3,728½	
Spanst ditto	818½	17½	47	—	10½	178	1,071½	
Stort kjersey	227	—	5½	—	6	65	303½	
Småt ditto	394½	16	41	2	½	16	469½	
Fryssell	1,914	57½	131½	1½	22	225	2,351	
Engelst boy	103½	7½	47½	2½	15½	43	219½	
Friesade	5	—	—	—	1	—	6	
Stamett eller sarge	19	—	7	—	—	1½	27½	

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Foder boy . . . stycke	198 $\frac{3}{4}$	8	18	1	12 $\frac{1}{2}$	41	274 $\frac{1}{2}$
4 lodh	1,314	87	140	—	—	187	1,728
Förklädestygh . .	—	—	—	—	—	—	—
Dubb. salttvelsk .	445	11 $\frac{1}{2}$	48	—	9	1,114	1,627 $\frac{1}{2}$
Enkelt ditto . .	101	7	79	—	—	659	846
Franst kläde . $\frac{1}{2}$ stycken	—	—	—	—	—	—	—
Markischtditto $\frac{1}{2}$.	54	36	—	—	—	76	166
Skotscht kläde . . alnar	66	—	—	—	—	—	66
Danskt kläde . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Meissnischtditto . .	45 $\frac{1}{4}$	8 $\frac{1}{4}$	33	5 $\frac{1}{2}$	23	1	116 $\frac{1}{2}$
Glorde kläder för . daler	523	—	—	—	—	—	523
Lybat gråå . . . stycke	39	5	3	—	16 $\frac{1}{2}$	64	127 $\frac{1}{2}$
Skotskt valdmal . alnar	—	—	—	—	—	—	—
Brandenb. kläde . .	—	—	—	—	—	—	—
Gemeent kläderlaken st: e	—	—	68	5	4	—	77
Hamburger kläde . .	—	—	—	—	—	—	—
Svenst . . . alnar	—	—	—	—	—	—	—
Dantziger ditto $\frac{1}{2}$ stycke	—	—	—	—	—	—	—
Schlessinger ditto $\frac{1}{2}$.	—	—	—	—	2	—	2
3 lodh kläde . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
2 lodh ditto . . .	—	—	—	—	—	—	—
Stendalscht kläde .	—	—	—	—	—	—	—
Klädes stufvar för daler	5,415	—	—	—	—	—	5,415
Färgat valdmal . stycke	—	—	30	—	—	—	30
Garduck	—	—	—	—	—	—	—
Foderlaken	—	—	—	—	—	—	—
Brandenb. kläde .	120 $\frac{1}{2}$	—	37	—	32	37	226 $\frac{1}{2}$
Packhåra alnar	—	—	—	—	—	—	—
Pledings stycke	—	—	—	—	—	2	2
Svart skamb kläde .	—	—	—	—	—	—	—
<i>Kramvahrur:</i>							
Turkis groffgrön . stycke	607 $\frac{1}{8}$	12	21	—	16 $\frac{1}{2}$	217 $\frac{1}{2}$	874 $\frac{1}{6}$
Rissels ditto . . .	—	$\frac{1}{2}$	—	—	—	—	$\frac{1}{2}$
Turkis camlott . .	206 $\frac{1}{2}$	—	—	—	8	58	272 $\frac{1}{2}$
Ullen ditto	142 $\frac{1}{2}$	1	8 $\frac{1}{2}$	—	4 $\frac{1}{2}$	43	199 $\frac{1}{2}$
Borat	122	1 $\frac{1}{2}$	—	—	—	26	149 $\frac{1}{2}$

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Siden borat. . . . alnar	277	—	—	—	20	644	941
Halff siden ditto stycke	108½	—	1½	1½	—	23½	130
Ullen ditto >	40	—	—	—	23½	26½	90
T[urkisk] macheyer >	98½	—	7½	—	13	55½	174½
Halff siden ditto . . >	62	—	—	—	—	31½	93½
Dubb. 4 trå groffgrön >	377½	12	14	—	6	136	545½
Enckel ditto >	312	16	19½	—	14	6½	368
3 trådig ditto >	—	—	2	—	—	—	2
Blomerat sayen . . . >	295	4	15	—	11	173	498
Dubb. 2. trå groffgrön >	673½	2½	1	—	24½	205	906½
Enckel ditto >	1,154½	102	196½	—	12	395	1,860½
Herren sayen >	268	½	2	—	1	118	389½
Prinsllien >	—	—	—	—	1	—	1
Brix bomersyn . . . >	372½	3	44½	1	16	184	621
Crone rask >	352	8	8	—	37	71	476
Perpetuan >	326	7	9	1	7	142	492
Gemeent rask. >	693	16	108½	½	32½	197½	1,048½
Paragon >	8	—	1	—	4	4	17
Bur Caffa >	751	12½	25	—	7	118½	914
Floreten trijp >	104	2½	4	—	7	26	143½
Linat ditto >	25	1	6	—	4	7½	43½
Dvelch >	528	9	43	8	4	87	679
Parchem >	223	7½	9½	—	12	62½	314½
Skoomacker trijp . . >	28	—	—	—	½	3½	31½
Meselan >	2	—	1	—	—	3	6
Hollands bomersijn >	417	—	—	—	—	78	495
Hamburger ditto . . >	461½	21	5	—	14	227½	729½
Legatur >	301½	½	54	1	½	103½	461
Halff siden ditto . . >	102	—	3	5	7	30½	147½
Hundskott >	12½	—	4	—	½	8	25½
Håårduck >	12	9	1	—	—	27	39
Novates >	—	—	20½	—	4	60	84½
Förlåsttygh >	7	—	—	—	—	3½	10½
Engelst bomersijn >	89	—	27	—	8	167	291
Skruuff snören . . . >	—	—	—	—	—	—	—
Ditto pundh	—	—	—	—	—	—	—
Flättebandh . . . dussin	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Rissels sayen . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Noppis	—	—	—	—	—	—	—
Fijne bäfuer hattar .	61	—	7	—	—	15	83
Bredalske hattar . .	1,229	97	123	—	—	33 $\frac{1}{2}$	1,482 $\frac{1}{2}$
Ringare ditto . . .	1,455	—	—	—	—	4	1,459
Medelmållge hat- tar dussin	155 $\frac{1}{2}$	12 $\frac{1}{2}$	44 $\frac{1}{2}$	—	7 $\frac{1}{2}$	97	316 $\frac{1}{2}$
Gemeene ditto . . .	26 $\frac{1}{8}$	—	—	9 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	36 $\frac{1}{8}$
Engelst . . . stycke	12	—	12	—	8	80	112
Tiocka . . . dussin	32 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	2 $\frac{1}{2}$	34 $\frac{1}{2}$
Bonde hattar	142 $\frac{1}{4}$	14	7	2	14 $\frac{1}{2}$	84 $\frac{3}{4}$	264 $\frac{1}{2}$
Silkes hattebandh stycke	1,887	312	—	—	—	744	2,943
Oächtad silfr ditto dussin	255 $\frac{1}{2}$	—	14 $\frac{3}{4}$	—	11	63	344 $\frac{1}{2}$
Fijne hattebandh .	32 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	32 $\frac{1}{2}$
Häär ditto . . . stycke	4,116	144	—	—	48	1,014	5,322
Bonde hatte bandh dussin	285 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	438	723 $\frac{1}{2}$
Nähl remmar . . . breff	2,278 $\frac{1}{2}$	108	333	53	132	678 $\frac{1}{2}$	3,583
Snöre remmar . . skock	254	46	73	5	35	192	605
Perfermerade hand- skar dussin	217 $\frac{1}{8}$	1 $\frac{1}{2}$	2	—	1	199	421 $\frac{1}{8}$
Fijne handskar . . .	3	—	2	—	4 $\frac{1}{2}$	15 $\frac{1}{2}$	25
Forade handskar . .	385	—	2	—	—	18	405
Oforade	382	3 $\frac{1}{2}$	28 $\frac{1}{2}$	—	9	28 $\frac{1}{2}$	451 $\frac{1}{2}$
Barne	—	—	—	—	—	—	—
Knappe	124	$\frac{5}{8}$	1 $\frac{1}{2}$	—	—	4	130 $\frac{1}{2}$
Fransse	25 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	41 $\frac{1}{2}$	66 $\frac{1}{2}$
Gemeeneskotskeditto .	654 $\frac{1}{4}$	—	—	—	—	154 $\frac{1}{2}$	808 $\frac{1}{4}$
Manstrumpor	192 $\frac{1}{4}$	4 $\frac{1}{2}$	4	$\frac{1}{2}$	19	48	268 $\frac{1}{2}$
Bonde hattar, säger barne hattar . . .	59	—	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{8}$	1 $\frac{1}{2}$	19 $\frac{1}{2}$	82 $\frac{1}{2}$
Qvinfolks strumpor .	154 $\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{2}$	12 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{8}$	19 $\frac{1}{2}$	114	306 $\frac{1}{2}$
Engelske ditto . . .	58 $\frac{1}{2}$	—	—	—	$\frac{3}{8}$	41 $\frac{1}{2}$	100 $\frac{1}{2}$
Barne ditto	123 $\frac{1}{2}$	9 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	—	5 $\frac{1}{2}$	37 $\frac{1}{2}$	180 $\frac{1}{2}$
Kiersins strumpor . .	38 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	37 $\frac{1}{2}$	—	—	—	76 $\frac{1}{2}$
Stöffe strumpor . . par	102 $\frac{1}{2}$	—	4 $\frac{1}{2}$	—	—	22	129 $\frac{1}{2}$
Fildt	447	144	18	—	—	960	1,569
Ullen siorter . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Mindre ditto	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijek.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Turkiske och floret galoner stycke	—	—	20	—	246	85½	351½
Ullen snören . . . ,	343	58	43	—	45	266	755
Ullen bandh . . . ,	—	—	12	38	24	—	74
Camelehaårbandh dussin	682½	23½	36	—	11½	28	781
Håårbandh . . . ,	589½	29½	76½	3	45	298	1,041½
Linne binneker . . ,	314½	58	64½	1½	40½	358	837
Förtenade sporar . paar	—	—	—	—	—	—	—
Guldskin dussin	106	20	12	5	3	55	201
Glaaes hattebånd stycke	—	—	—	—	—	—	—
Ermeklådes knyt- ningh dussin	43½	—	—	½	—	32½	76½
Kortt ,	2,228	113	239½	3	69	343	2,995½
Rullebandh . . . rullar	539	41	65	8	105	371	1,129
Hechter 1,000	2,031½	194	173	9	111	939	3,457½
Messings ditto . . ringar	—	10	—	—	—	—	10
Byxe hechter . . ,	110	32	15	2	9	31	199
Knijffuar i foder . foder	—	—	—	—	—	—	—
Fijne ditto paar	136	301	226	—	67	2	732
Engl. ditto ,	1,051	120	—	—	234	144	1,549
Medelmåttlige ditto dussin	1,355	—	108	11½	36	178	1,688½
Gemeene ditto . . bundh	1,262½	154	38	—	65½	359	1,879
Penneknijffuar . . dussin	10	—	3	—	½	18	31½
Rakeknijffuar . . stycke	49	4	6	—	—	58	147
Båtzmans ditto . dussin	17	—	16½	—	—	3	36½
Barne ditto . . . ,	18	2	7	—	—	13	40
Knijffslder . . . ,	339	66	40	10	68	127½	650½
Skoomakerknijffuar ,	105	29	20	6	12½	67	239½
Uthanlåås bundt	375	20	31	—	67	123	616
Spanske nåhlar . . 1000	272	9	29½	—	—	118	428½
Gemeene sömnåh- ler 100	360	—	—	12	—	560	932
Segel nåhlar . . . ,	320	—	2	—	—	—	322
Skinnare nåhlar . . ,	—	9	—	—	—	—	9
Knappenåhler . . dussin	595	25	—	—	47	190	857
Teen knappar . . groot	162	5	38	3½	3	16	227½
Ståhlknappar . . . ,	44	8	35	1½	32	29	149½
Hvilt tråå pundh	233	—	30	3	1	34	301
Slessingz tråå . . bundh	536	29	2	—	19	154	740

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Färgat träå . . . pundh	280½	16	34½	2	—	69	402
Grötgens ditto . . groot	20	—	—	—	—	51	71
Rölliek dussin	219	25	32	—	—	73	349
Kamfoder stycke	10½	—	1	—	—	45	151
Store snöreliff . . .	16	—	—	—	—	—	16
Mindre ditto . . . dussin	3	—	—	—	—	—	3
Sengetecken . . . stycke	—	—	10	1	—	6	17
Hyendesvahr . . .	32	—	16	—	—	18	66
Glaas ögon paar	135	18	48	—	—	98	299
Ditto foder	37	—	—	—	—	3	40
Lackskrijn . . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Fijne speglar . . .	26	—	12	—	—	12	50
Store	137	—	25	—	—	6	168
Medellmåttige ditto .	252	4	61	2	24	24	367
Grofve nåhlar . . . dook	426	5	37	—	14	68	550
Små speglar . . . dussin	158¾	2	7	—	½	23½	191½
Kamfoders speglar .	—	—	—	—	—	—	—
Strå speglar . . .	87½	8	26	—	4	76½	202½
Klädeqvaster . . . stycke	559	6	195	—	—	192	952
Skrådare saxar . . .	272	24	68	—	38	4	406
Finger dussin	57½	1½	6	—	1	46½	112½
Balber stycke	225	14	30	25	18	476	788
Krusejernn	—	—	—	—	—	48	48
Häärjernn bundt	—	—	—	—	—	—	—
Vichtskålar påår	146	5	4	—	2	37	194
Messingzvicht . . . pundh	849½	8	4½	—	1	5	863
Koppar tappar . . bundt	102	9	7	—	6	21	145
Trää ditto	20	—	1	—	—	—	21
Skooborster . . . dussin	90	19½	21	3½	2	46	182
Svartebösser . . . skock	65	14	11½	—	—	12½	102¾
Kijnröök faat	282	3	35	12	102	41	475
Knöplelåder . . . stycke	37	13	2	—	—	2	54
Sömskrijn	148	12	4	—	2	—	166
Vaxtaplar	—	—	—	—	—	—	—
Hollands lijn . . . pundh	22	—	5	—	—	102	129
Vattupärlor och oächta corallerföraler	—	—	20	—	—	—	20

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijek.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Fijnare ditto . . . untz	9½	—	7	—	—	120	136½
Tobaks bösser . . dussin	150	—	—	—	—	11	161
Småå krigtebösser ,	30½	—	4	—	5	12	51½
Små skriffaffler ,	28	1	2	—	—	6½	37½
Brefftasker . . . ,	12	—	5	—	—	4	21
Askar foder	909	80	109	—	3	248	1,349
Liusknippor . . . stycke	784	48	60	—	156	180	1,228
Jern lius stakar . ,	—	—	—	—	—	—	—
Henge lius sta- kar dussin	42½	1	—	½	3	10½	57½
Gemeene geheng. stycke	900	37	165	—	24	369	1,495
Träa kammar . . dussin	—	—	11	—	—	—	11
Hoorn , . . ,	144	27½	36	—	23	143½	374
Been , . . . pundh	12½	3	11½	—	2	17½	46½
Ditto dussin	42	1	½	—	—	—	43½
Messing och jern zircklar . . . ,	6	—	½	—	—	14	20½
Hacke knijffvar . bundt	—	—	—	—	7	—	7
Lutestrenghar . . ,	40	—	—	—	—	—	40
Sitterstrenghar . . dussin	242	42	30	—	6	61	381
Fedelstrenghar . . låder	—	—	2	—	4	36	42
Pistoller paar	418	—	1	—	—	—	419
Mässings strenghar bundt	—	—	—	—	3	—	3
Ståhl strenghar . rullar	42	192	2	—	96	—	332
Mässings träå . . bundt	—	—	17	—	—	—	17
Linne nattmyssar dussin	9¾	1½	23¾	—	—	—	35½
Små handbösser . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Knijpetenger . . bundt	56½	—	1	—	—	29	86½
Små hambrar . . stycke	72	—	—	—	12	102	186
Fljlar bundt	—	8	34	—	5	90	137
Stijgbyglar paar	12	—	—	—	25	15	52
Betzlestenger . . . ,	19	6	—	—	30	45	100
Spjlkbohr stycke	390	—	18	—	—	108	416
Åderjern dussin	3	—	—	—	—	2	5
Förtenade teng- licker 1000	316¾	20	9½	1	16	48½	411¾
Mässingz ditto . . 100	680	1½	—	—	1	90½	772½
Gemeene ditto . . ,	870	—	—	—	30	—	900

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Skomaker tenglicker 100	192½	45	42	15	59½	36	390
Skallmeyer . . . bundh	11½	—	—	—	2	—	13½
Tverpijper . . . dussin	76	24	106	—	66	104	376
Barnepijper . . . »	58	26	128	13	12	66½	303½
Skomakar sylar . . 100	347½	18	35	3	128½	275	807
Sylskafft . . . dussin	—	—	—	—	—	—	—
Barne skaldror . . »	17½	—	6	—	—	—	23½
Pepperquarnar . stycke	—	—	48	—	—	—	48
Blecktrattar . . dussin	48½	13	19	—	1	4	80½
Reeffjern . . . »	23½	4½	½	—	1	4½	34½
Pustar stycke	48	—	24	—	—	18	90
Fyrstenar 100	2	1½	—	—	—	—	3½
Krunthorn . . . stycke	115	10	6	—	—	40	171
Spennare »	140	—	—	—	—	6	146
Spennare båndh. dussin	10½	2½	—	—	—	3½	16½
Förlåts ringar . . 100	18½	—	—	—	—	7½	26
Sömenåhlsfoder . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Bindegarnn . . . bundt	300	—	—	—	3	—	303
Kryddelåder . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Syringar groot	54	5	8	—	5½	59	131½
Balberar låder . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Oächta silfuer . . marker	—	—	—	—	—	—	—
Terningar . . . dussin	226	2	—	—	8½	7	243½
Små perspechtiff »	—	—	—	—	—	—	—
Kompasser . . . stycke	—	6	—	—	—	8	14
Skomakar nähler »	—	—	—	—	1,700	—	1,700
Ståhlbogar . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Små kompasser . dussin	258	—	—	—	—	—	258
Små elphenbens tunnor stycke	—	—	—	—	—	8	8
Små skattuller . dussin	—	—	3	—	—	½	3½
Skotskt benckevahr st:c	3	—	—	—	—	—	3
Skotske sengeteken »	—	—	—	—	—	—	—
Skotske bommersijn »	—	—	—	—	—	—	—
Bordtecken »	105	—	—	—	6	—	111
Skotske gördler . dussin	14	38	9	—	10	2	73
Groffue synähler . 100	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Kappebandh. dussin	—	—	—	—	—	—	—
Grefflar ,	—	—	—	—	—	—	—
Guldsmetz cratzer bundh	22½	4	1	—	—	9	36½
Blyartz pundh	—	—	1	—	2	2	5
Hvijtt bläck dussin	—	—	1	1	1	—	3
Deglar sätt	886	50	90	—	40	140	1,206
Ullkorder dussin	140½	30½	134½	6	33	235	579½
Bomuls llusegarn pund	602½	—	—	—	—	128	730½
Ullgarn ,	6	—	—	—	—	42	48
Perfermerade skin stycke	—	—	—	—	—	—	—
Små hufvudborstar ,	291	—	69	—	12	12	384
Barne ringar . . . dussin	—	—	—	—	—	—	—
Paneel skrufvar . stycke	72	—	—	—	—	216	288
Paneel hakar . . . ,	120	—	—	—	—	60	180
Häste skrapar . . . dussin	4½	—	—	—	—	2	6½
Rächne peninger . bösser	90	6	—	—	—	10	106
Små barne fedler dussin	—	—	2½	—	—	2	4½
Hornlychter . . . ,	27½	—	9½	—	1	½	38½
Barne trummer . stycke	108	—	12	2	—	6	128
Barne muffar . . . ,	—	—	—	—	—	—	—
Bleckscheder . . . dussin	—	—	—	—	—	2	2
Hornskeder . . . ,	20	—	—	—	—	—	20
Små bläckhorn . . . ,	29	4	8½	2	—	—	43½
Små pungar . . . ,	11	6	—	—	—	14	31
Små kaas bollar . . 100	6	½	½	—	—	3½	10½
Häste kammar . . . dussin	11½	2	—	—	—	—	13½
Bieldror ,	—	—	—	—	—	30	30
Specknåhlar . . . ,	—	—	—	—	—	17	17
Fensterborster . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Stöflebandh . . . ,	42	—	5	—	—	24	71
Jerntrådh pundh	—	—	1½	—	—	—	1½
Små kläckor . . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Små sågeblad . . . bundh	10½	—	½	—	½	—	11½
Seller ,	—	—	—	—	—	—	—
Svampar snöre	2½	2	—	—	—	—	4½
Döre skrufvar . . . dussin	14	—	—	—	—	1	15
Nyckle ringar . . . ,	4	—	—	—	1	—	5

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijk.	Call- mar.	Göte- borg.	Summa.
Åablekrokar 100	10	11½	130	—	37	500	688½
Dambquastar . . dussin	—	—	—	—	—	—	—
Senge knappar . stycke	63	—	—	—	—	—	63
Små korgar ,	—	54	—	—	—	—	54
Bomull pundh	—	—	—	—	—	—	—
Hofftenger bundt	15	—	—	—	3	—	18
Segelgarn ,	—	16	—	—	4	—	20
Naffrar ,	1	—	—	—	—	—	1
Gullsmedz fjhlar . ,	89	—	6	—	5	26	126
Små naffrar . . . dussin	—	—	—	—	—	—	—
Träåkammar . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Små silkes rooser för d:lr	—	—	—	—	—	—	—
Spanske röör . . stycke	861	—	116	—	—	301	1,278
Bollhus racketer . ,	192	—	—	—	—	—	192
Luthor ,	—	—	—	1	—	—	1
Fedlor ,	15	—	—	—	—	—	15
Läder ämbar . . . ,	—	—	12	—	—	—	12
Fogellburar ,	—	—	—	—	—	—	—
Hualfischbeen . . pundh	206	—	8	—	—	10	224
Drenglestrumpor. dussin	—	—	—	—	—	—	—
Fingerbohrer . . . ,	793½	55	235½	13	39	280½	1,416½
Stemenåhlar. . . . dook	—	—	4	—	—	—	4
Cardevan daker	—	—	—	—	—	—	—
Sadel ringar. . . . 100	—	—	—	—	26	—	26
Häste täckien . . stycke	—	—	—	—	—	8	8
Abblater åttinger	—	—	1	—	4	—	5
Gemeene timmeglaas ste	168	10	—	—	—	18	196
Messings ditto. . . . ,	6	—	—	—	—	10	16
Quinfolks kiortler . . ,	65	—	—	—	—	—	65
Torske snöre . . . bundt	—	5	21	4	—	—	30
Häcklor stycke	—	—	18	—	—	—	18
Allahanda småt krahm för . . . daler	28,658	108	7	—	457	24,375	53,605
Engelst bofuis . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Öfverkijsker ,	—	—	—	—	—	—	—
Sempertran ,	71	—	—	—	—	—	71
Prälsacht ,	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijek.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Charle stycke	—	—	—	—	—	—	—
Imetabeles »	—	—	—	—	—	—	—
Linnet sattin »	—	—	—	—	—	—	—
Hårduck allnar	—	—	—	—	—	—	—
Styff dvelch stycke	—	—	—	—	—	—	—
Dynevahr alnar	—	—	—	—	—	—	—
Mallor pundh	—	71	2	1	2	—	76
Sadelgiorder ruller	—	—	—	—	—	—	—
Messingz kiedior dussin	—	—	—	—	—	—	—
Ståhltråå ringar	—	4	1	—	12	—	17
Gem[en] Hollands tråå pundh	—	—	—	—	21	—	21
Fergat ditto »	—	—	—	—	—	—	—
Askar dussin	—	—	3	3	—	—	6
Silfver skin »	—	—	—	—	—	—	—
Halfue castorer »	13½	—	½	—	—	1½	15½
Läder strumpor »	—	—	—	—	—	—	—
Regal papper rijs	2	—	—	—	—	—	2
Gemeent » »	1,662	—	174	6	42	427	2,311
Keenröök Åttinger	—	—	—	—	—	—	—
Små snöre remmar bundt	—	—	—	—	—	—	—
Linne binneker »	—	—	—	—	—	—	—
Ull saxor »	—	—	—	—	—	—	—
Båndkniffuar »	—	—	—	—	—	—	—
Hakar »	—	—	—	—	—	—	—
Store knappenåh- ler 100	—	—	—	21	—	—	21
Uthanlåås dussin	—	—	13	—	—	—	13
Måssingz rächn- peng:er pundh	—	—	—	—	—	—	—
Förgylte sporar dussin	11½	—	1	—	1½	5	19
Skoopinnar askar	—	—	—	—	—	—	—
Svickar stycke	—	—	—	—	—	—	—
Hästeborstar dussin	—	—	—	—	—	—	—
Gem[ene] lychter medh trå »	—	6	—	—	—	—	6
Mysse fildt för daler	—	—	—	—	—	—	—
Dirdomdelj stycke	—	5	12	—	—	—	17

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Samma.
Kragebandh . . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Gemeene sporar . dussin	23½	—	2	—	5	15½	46½
Ullkammar par	—	—	4	—	—	—	4
Mässings ¼, ¾ tråå pundh	—	—	3½	—	18	—	21½
Gezogen silfuer . mark	—	2	—	—	—	—	2
Barne lekar . . . skock	—	—	1½	—	—	—	1½
Piramides stycke	—	—	—	—	—	—	—
Koffrar ,	—	—	—	—	—	—	—
Borderade kamfoder ,	—	—	—	—	1	—	1
Lues de floor . . . ,	—	—	—	—	—	—	—
Fuffskafft ,	—	—	—	—	—	—	—
Quindt ,	—	—	—	—	—	—	—
Pergement . . . rullar	—	—	—	—	—	—	—
Strippes stycke	—	—	—	—	—	—	—
Brokade ,	20	—	—	—	—	—	20
Quinfolks kiortlar ,	—	—	—	—	—	—	—
Skomakergarn . . pundh	—	—	—	—	—	—	—
Guult läder . . . dussin	—	—	—	—	—	—	—
Saxe foder ,	—	—	½	—	3	—	3½
Skomaker durchslag ,	—	—	—	—	—	—	—
Vrett ,	—	9½	—	—	3	—	12½
Horn ringar ,	—	—	—	—	—	—	—
Munharpor ,	—	—	13	—	2	—	15
Hattemaker kratzer par	—	—	—	—	—	—	—
Rijs bostar stycke	—	—	—	—	—	—	—
Ullstrumpor . . . dussin	95½	—	—	—	2	52½	150½
Steen skrifftaffler stycke	—	—	—	6	—	—	6
Ebbenholtz keppar ,	—	—	6	—	—	—	6
Ryske handskar . dussin	—	7½	2	—	—	—	9½
Gnidsteenar ,	—	2	—	—	—	—	2
Knichers stycke	—	—	10,400	—	—	—	10,400
Christabelband . bundh	—	—	6	—	—	—	6
Skriffbläder stycke	—	—	2	—	—	—	2
Pistol pijper ,	194	—	—	—	—	—	194
Handkafflar . . . dussin	—	—	32	—	—	—	32
Doppskoor ,	—	—	12	—	—	—	12

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Juvelerschachtel	7	—	—	—	—	—	7
Silfuer geschierstycke	79	—	—	—	—	—	79
Dittofaat	6	—	—	—	—	—	6
Dittokistor	2	—	—	—	—	—	2
<i>Lärfift:</i>							
Hollands leriftstycke	35½	—	6	—	9	156	206½
Dantziger husditto	256½	2	—	6	—	10	274½
Hollands lerift	144	20	127½	—	20	221	532½
Cammerduk½ stycke	558½	1	8	2	9	303	881½
Skijrdoock½	113	2	20	—	—	38	173
Bomulls lerift ½	484	4½	—	—	—	32	520½
Ditto gemeent.	348½	—	40½	—	—	4½	393½
Slessings lerift	1,592	43	131	5	224	241½	2,236½
Fijn duck drellalnar	549	—	180	7	—	392	1,128
Gemeen ditto	960	112	60	—	—	—	1,132
Serivet ditto	3,155	—	112½	—	—	30	3,297½
Glorde dittodussin	—	—	2	—	—	4	6
Closter leriftstycke	165	31½	25½	—	6	235	463
Bijlefelds ditto	424	65	70	—	28½	120	707½
Eenbredd dittoalnar	55,408½	1,848	—	—	1,656	—	58,912½
Tvåbredd ditto	24,980	2,027	4,126	—	546	—	31,679
Groffteenbreddditto	14,285	1,058	5,691	—	1,855	—	22,889
Oblekt ditto	—	—	40	—	—	—	40
Svart och blåtditto	2,890	398	477	400	879	25	5,069
Skåtskt lerift	18,990	—	—	—	2,691	—	21,681
Bulldanstycke	349½	27	26	6	3	2	413½
Cannefassbaal	20	—	—	—	—	—	20
Dunbeddevahrstycke	—	—	2	—	—	—	2
Bulstervahralnar	5,050	342	2,033	—	—	125	7,550
Dittostycke	104	—	—	43½	8	18	173½
Beddeparchen	115½	4½	2½	½	—	19	141½
Vestphalisch lerefft	—	—	—	—	—	—	—
Giorde bulstervahr	—	—	—	—	—	—	—
Fijn Holl. knyttning fördaler	2,518½	90	—	—	68	—	2,676½
Schless[inger]ditto stycke	—	12	1	—	—	—	13
Krageband fördaler	—	—	106	—	—	—	106

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijek.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Trååstrumpor . . . paar	—	—	—	—	—	—	—
Giorde lakene . . . »	—	—	—	—	4	—	4
Storter stycke	—	—	—	—	—	—	—
Armekläde . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Lybat tvebredt le- riff »	—	—	—	—	—	—	—
Ditto eenbredt . . »	—	—	—	—	—	—	—
Lybat husleriff . . »	—	—	4	—	—	—	4
Heden leriff . . . »	—	—	—	—	—	6	6
Cattun ditto . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Örnegott paar	—	—	—	—	—	—	—
Kragar stycke	—	—	—	—	—	—	—
Krage rooser . . dussin	—	4	—	$\frac{1}{2}$	—	—	$4\frac{1}{2}$
Armeklädes ditto »	—	—	—	—	—	—	—
Segel stycke	—	—	—	—	—	—	—
Hollands hus le- riff alnar	—	—	200	—	—	—	200
Ditto gemeent . . »	—	—	—	—	—	—	—
Ditto stycke	$114\frac{1}{2}$	—	16	—	—	48	$178\frac{1}{2}$
Pomerst leriff . . »	335	$32\frac{1}{2}$	—	13	$14\frac{1}{2}$	8	403
Ditto alnar	—	—	—	6,990	—	—	6,990
Poinischt leriff . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Ditto alnar	—	—	—	—	—	—	—
Cannefass stycke	—	—	$7\frac{1}{2}$	—	—	3	$10\frac{1}{2}$
Flensburg. leriff . »	—	—	—	—	—	30	30
Gelder duck . . . »	—	—	32	—	—	—	32
Segel duck . . . ruller	—	—	—	—	—	—	—
Halsdukar stycke	—	—	—	—	—	—	—
Grijpenberz leriff . »	—	—	15	—	—	—	15
Svart leriff »	—	—	—	—	—	—	—
Gemeen cammer- duk $\frac{1}{2}$ »	479	—	28	—	8	175	690
Slessingerschijs $\frac{1}{2}$ »	—	—	4	—	—	—	4
Giorde senger för daller	897	—	—	—	—	—	897
Handklappar . . . paar	—	—	—	—	—	—	—
Drels handkläde . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Sichte duk »	—	—	3	—	—	—	3
Drell för daler	—	90	150	—	3	—	243

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Vä- ster- vijek.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
<i>Mässing och tenn:</i>							
Giordt thenn . . pundh	10,484	270	1,490	324	1,908	4,222	18,698
Block tenn . . . sch $\frac{1}{2}$	26 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	—	—	28 $\frac{1}{2}$
Ameleradt tenn . pundh	—	—	—	—	—	—	—
Gammalt tenn . . .	—	400	—	—	—	—	400
Mäss. lusstakar . stycke	436	24	24	—	4	180	668
Tenn lussestakar paar	—	—	1 $\frac{1}{2}$	—	—	—	1 $\frac{1}{2}$
Små tennstop . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Tenn skeder . . dussin	—	—	—	—	—	—	—
Tenn bleckhorn . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Mässingz senge- pannor	—	—	—	—	—	—	—
Tenn faat	—	—	—	—	—	—	—
Mässingz cronor . .	—	—	1	—	—	—	1
Kopparstycke om 19 L $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	—	—
Mortler	—	—	—	—	—	—	—
Tenn skåhlar . . .	—	—	—	—	—	—	—
Mässings beckene .	—	—	—	—	—	—	—
Klåker L $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	—	—
Mässings trompeter st:e	—	—	4	—	—	—	4
Mässings eldfaet . .	—	—	—	—	—	—	—
<i>Specerij:</i>							
Tåpp sucker . . . pundh	46,083	1,573	3,831	133	692	3,242	55,554
Lange rossinner . .	12,992	246	1,336	—	467	1,706	16,747
Rossin korgh	500	13	72	2	15	85	687
Puder sucker . . . pundh	5,320	104	640	—	16	618	6,698
Peppar	10,755	196	1,519	16	325	2,304	15,115
Ingefära	8,277 $\frac{1}{2}$	323	1,249	24	257	1,690	11,820 $\frac{1}{2}$
Annis	21,106	839	5,889	62	317	3,312	31,025
Rijs	18,782	715	1,936	2	910	2,954	25,299
Mandell	10,469	290	786	6	177	1,162	12,890
Corinter	14,810	932	2,402	36	272	1,606	20,058
Sterkelisse	49,539	1,288	6,300	60	1,306	10,500	68,993
Svettskon	106,592	2,548	17,515	571	4,785	20,000	152,011
Fijkon fierd:r	256	3	12 $\frac{1}{2}$	2	—	33	306 $\frac{1}{2}$
Ditto korgar	32	3	13	2	—	—	50

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Limb pundh	11,950	436	977	58	133	1,340	14,894
Rödh brisilia . . .	2,111	63	166	—	90	414	2,844
Bruun ditto . . .	1,965	33	516	2	278	266	3,060
Bomolia	8,635	390	1,050	20	273	257	10,625
Siropp	1,984	—	5½	—	—	587	2,576½
Blåt sterckelase . .	4,351½	59½	69	2	119	660	5,261½
Alluun	12,594	1,246	912	42	200	3,338	18,332
Lijnolia 1½ åhm	73	2½	½	—	⅓	12	88½
Salte lijmoner. oxhöft.	22¾	1¼	4	—	—	7	35
Pepper cumin . . . pund	—	—	—	12	50	—	62
Cancell	1,483	60	129	½	33½	102	1,808
Muskateblomer . . .	910¼	14	72¼	¼	—	90	1,086¾
Muskater	595¾	10½	65	½	10	19½	701¼
Cardemomma	270¼	9¼	20½	1	¼	33	334½
Neglicker	438½	19½	101½	2½	14½	88	659¾
Better mandell . . .	95	—	—	—	—	—	95
Saffran	100¼	5½	11	—	2¼	13	182
Confecht sucker . . .	3,492½	135	166½	1	52	545	4,392
Marmeladh	174	1	2	—	—	14¾	191¾
Insyltadh ingefera . .	1,293¾	74	216	—	5	365	1,953¾
Suckat	1,359½	47	75	—	—	197	1,678½
Trä[h]akela[e] . . . lester	615½	5	34½	4	13½	71	743½
Sååpa fierd:r	—	7	40	—	27	—	74
Hvijttucker candi pundh	1,142½	47	82	—	6	70	1,347½
Bruunt ditto . . .	172	—	84	—	6	110	372
Cobeba	197¾	—	44½	1½	—	31	274¾
Bruneller	777	—	—	—	—	—	777
Lagerbähr	466	26	48½	4	16	58	618½
Capries	2,805	130	262	—	12	357	3,566
Olifver kannor	599	17	33	—	8½	117	774½
Kumin pundh	1,155½	—	20	—	12	127	1,314½
Callunus	85	—	—	—	2	¾	87¾
Fenedisk tvåhl . . .	—	—	8	—	—	128	136
Coriander	311½	—	—	—	8	—	319½
Söötfer	63	2	3	¼	—	9½	77¾
Hvitt honingh . . .	27	—	—	—	—	—	27
Insyltade kirsebehr .	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Insyltadevallnötter pundh	—	—	—	—	—	—	—
Spijkollia	9	—	$\frac{1}{4}$	—	—	—	$9\frac{1}{4}$
Lagerolla	101	—	$2\frac{1}{4}$	—	—	13	$116\frac{1}{4}$
Enebär olla	2	—	$\frac{1}{4}$	—	—	—	$2\frac{1}{4}$
Fenedisk trijakels . .	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{4}$	$1\frac{1}{8}$	—	—	6	$7\frac{1}{4}$
Parmesaan	—	—	—	—	—	—	—
Citrone safft . . kannor	—	—	—	—	—	—	—
Lijmone	—	4	—	—	—	—	4
Pomerantz skahl . pundh	$216\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	$216\frac{1}{2}$
Torre kryder för daler	—	—	—	—	—	—	—
Allehanda slags apotekerij för . . .	2,833	—	—	—	112	—	2,945
Antschovus faat	7	—	—	—	—	—	7
Dadler pundh	$671\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	$671\frac{1}{2}$
Terpentijn	279	10	10	—	—	—	299
Räffue kryddor . . .	$69\frac{1}{4}$	$\frac{1}{4}$	3	1	3	2	79
Pottaska sch $\frac{1}{2}$	—	—	1	—	—	—	1
Guult träå pundh	605	—	—	—	—	—	605
Fernebock	114	—	—	—	—	—	114
Virauch	$7\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$	—	—	1	$8\frac{1}{2}$
Krapp	—	—	436	—	—	2	438
Himmelblåt	—	—	—	—	—	—	—
Mönlä	196	27	179	—	—	100	502
Sinober	$16\frac{1}{2}$	—	$45\frac{1}{2}$	—	—	1	63
Blyhvitt	603	—	60	—	3	—	666
Koppar röök	22	—	8	—	—	—	30
Umbra	9	—	10	—	2	—	21
Lijnollia för . . . daler	—	—	—	—	—	—	—
Insyltadh peppar pundh	—	—	—	—	—	—	—
Fijckon	—	—	—	64	—	386	450
Olifuer	—	—	—	—	—	—	—
Salte lemonner . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Pitascher pundh	182	—	—	—	—	—	182
Paradijs korn	$75\frac{1}{2}$	—	—	$\frac{1}{4}$	1	—	$76\frac{1}{4}$
Angonis tonkeus	—	—	—	—	—	—	—
Macis pundh	$19\frac{1}{2}$	—	—	—	$16\frac{1}{2}$	—	36
Raffolia mengel	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Kryddefröo för . . daler	—	—	—	—	—	—	—
Insyktade jortron för .	—	—	—	—	—	—	—
Ditto tunnekens . . .	—	—	—	—	—	—	—
Serdeller faat	—	—	—	—	—	—	—
Apricosen &	13	—	—	—	—	—	13
Pingeln pundh	50	—	—	—	—	—	50
<i>Drögerij och färger:</i>							
Toback pundh	69,933	490	2,964	127	898	5,711	80,123
Ditto pijper . . . dussin	19,161½	—	2,424	250	40	1,620	23,495½
Vax pundh	44	—	—	—	—	4	48
Måhlare guldh. . böcker	867	204	2	—	—	2	1,075
Ditto silfver	442	32	—	—	—	—	474
Galläplen pundh	477	—	—	—	—	106	583
Gummi	295½	—	—	—	—	40½	336½
Lackh.	201½	14	15½	—	2½	48½	282
Härpechs	175	—	6	—	—	—	181
Fernissa	39	—	68	—	—	52	159
Indjblätt	28	1	63	—	8	44	144
Spanstgrön	106	—	9	—	¼	61	176¼
Bolus	4	—	—	—	—	50	54
Marcurium	2	—	1½	½	5	4	13
Hollroot	½	—	—	—	—	—	½
Galliga	12	—	—	—	—	1	13
Prustroot	9	—	1	—	—	10	20
Salmach	52½	—	—	—	4	10	66½
Spetzeglaas	214	—	24	—	—	1	239
Boratz	16	1	½	—	½	¼	18¼
Nichts	—	—	—	—	—	—	—
Ryssegelb	45	26	42	—	4	25	142
Glaasgall	106	—	—	—	4	23	133
Castorum	—	—	—	—	—	—	—
Iriacs	—	—	—	—	—	—	—
Lackretzia	173	—	5	2	30	31	241
Rosenmarien	—	—	1	—	—	—	1
Rarbarbara	½	—	—	—	—	—	½
Fännekåhl	24	—	—	—	—	—	24

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijek.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Bäfvergehl . . . pundh	1 $\frac{3}{4}$	—	—	—	24	—	25 $\frac{3}{4}$
Eisenferga . . . »	—	2	—	—	—	—	2
Gummi arabicum »	—	—	—	—	—	—	—
Vijnsteen . . . »	1,989	—	1,360	—	16	3	3,368
Aurum pigmentum »	441	40	68	—	—	25	574
Desmeknappar . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Qvicksilfver . . . pundh	167	10	47	$\frac{1}{2}$	5	50	279 $\frac{1}{2}$
Substantial . . . »	—	91	45	—	18	—	154
Victriol . . . »	6	—	20	—	100	15	141
Braunroot . . . »	—	—	150	—	3	—	153
Saltpeterschß	171	—	423	—	—	—	594
Ackergehl . . . pundh	308	30	50	—	32	105	525
S. Johannes brödh »	—	—	—	—	—	—	—
Jordnötter . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Angelika . . . »	49	—	—	—	—	—	49
Senaps bladh . . »	21	—	1	—	—	—	22
Huals root . . . »	1	—	—	—	—	—	1
Pimsteen . . . »	78	—	—	—	—	—	78
Berggröna . . . »	8 $\frac{1}{2}$	—	6	—	—	—	14 $\frac{1}{2}$
Blyartz . . . »	92	—	12	—	—	—	104
Arcenicum . . . »	12	—	—	—	—	—	12
Provintzen trådh »	—	—	—	—	—	—	—
Färga för . . . daler	517	—	7	—	—	—	524
Ditto pundh	—	—	—	—	—	—	—
Vurmkrant . . . »	—	—	$\frac{1}{2}$	—	—	—	$\frac{1}{2}$
Toback för . . . daler	—	—	—	—	—	—	—
Fernisse faat	—	—	—	—	—	—	—
Brennesteen . . .schß	—	—	$\frac{1}{10}$	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{3}{10}$
Schafenla pundh	—	—	—	—	—	—	—
Entziam . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Snuff tobak . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Ebbenholtstockar	—	—	—	—	—	—	—
Fogellimb pundh	—	—	—	—	—	—	—
Pochenholtz . . . »	22	—	—	—	—	—	—
Fijoleroot . . . »	13	—	$\frac{1}{4}$	—	—	—	13 $\frac{1}{4}$
Bernateens olija . . öns	—	—	—	—	—	—	—
Anijs ditto . . . »	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijek.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Bibergehlis ditto . . öns	—	—	—	—	—	—	—
Spiritus Victrioliij . . »	—	—	—	—	—	—	—
Olla diapalma . . pundh	—	—	—	—	—	—	—
Mandel olia . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Better olla . . . »	—	—	1½	—	—	—	1½
Turkiske bönor . fierdr	—	—	—	—	—	—	—
Salza parilla . . pundh	4	—	—	—	—	—	4
Radix gina . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Fijn saltza . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Sacefras »	—	—	—	—	—	—	—
Söötferfröo . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Crocus metellor . . öns	—	—	—	—	—	—	—
Kampfer pundh	3	—	—	—	—	—	3
Gummi gutta . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Ditto dragant . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Lavendel »	—	—	—	—	—	—	—
Malve »	—	—	—	—	—	—	—
Betracht kruut . . »	—	—	—	—	—	—	—
Hvijs bernsteen . . öns	—	—	—	—	—	—	—
Schmach ball	—	—	—	—	—	17	17
Dito pundh	—	—	—	—	—	700	700
Popolium »	—	—	—	—	—	—	—
Althia »	—	—	—	—	—	—	—
Pottlat »	—	—	—	—	—	—	—
Lingnum sacifres . . »	—	—	—	—	—	—	—
Flores melote . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Lapis Tumetles . pundh	—	—	—	—	—	—	—
Bartram »	—	—	—	—	—	—	—
Rosenbläder . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Glaas kraut . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Mastich »	—	½	—	—	—	—	½
Datrimiacum . . . »	—	—	¼	—	—	—	¼
Madritat »	—	—	—	—	—	—	—
Granat skahl . . . »	—	—	—	—	—	—	—
Bernsteen »	14	—	—	—	—	—	14
Operament »	—	—	—	—	—	½	½
Paster baal	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Skedevattn pundh	—	—	—	—	—	—	—
Fænum græcum »	—	—	4	—	—	—	4
Balsam lodh	—	—	—	—	—	—	—
Slagvattn »	—	—	—	—	—	—	—
Husblåes pundh	39	—	—	—	—	—	39
Electuar: rosarum »	—	—	1½	—	—	—	1½
Blygelb »	—	—	2	—	—	—	2
Postelferga »	—	—	1,400	—	—	—	1,400
Elebovis »	2½	—	—	—	—	—	2½
Curcume »	2	—	—	—	—	—	2
Seltzament »	10	—	—	—	—	—	10
<i>Vicht och tunnagodz:</i>							
Humbla sch $\frac{1}{2}$	2,000	121	217	10½	35½	265½	2,649½
Spanst saltt tunnorr	46,947	1,261	6,639	591	2,538½	10,000	67,976½
Hollands sill »	4,637	151	724	¼	45	870	6,427½
Dito fierd:r	—	—	—	—	—	—	—
Skotsk sill tunnorr	2,263	—	—	—	16	1,944	4,223
Norsk sill »	111	170	165	—	40½	914	1,400½
Torr sill röcht »	49	1½	16	1	—	13	80½
Torre fiundror bundt	4,742	34	328	109	35	—	5,248
Böklingsh strådh	93	1	—	—	6	—	100
Kabellow tunnorr	38	½	4	—	—	8	50½
Torsk »	1,115	51½	178	8	98½	336	1,787
Bernfisk sch $\frac{1}{2}$	54½	—	41	3	—	76	174½
Islands fisk »	90½	6	9½	—	6	—	112
Sporten tunnorr	103½	2	1	—	12½	90	209½
Stockfisk sch $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	7½	—	7½
Gråsider tunnorr	12	—	—	—	—	—	12
Räcker bundt	12½	2	18	—	—	—	32½
Långer våhler	12	—	14	—	—	—	26
Röchte laxar stycke	—	3	—	—	—	—	3
Hvittlingh knipp:r	—	—	—	—	50	—	50
Makreel tunnorr	—	—	—	—	—	—	—
Strömlingsh »	—	—	—	—	—	—	—
Stöör fierd:r	—	—	—	—	—	—	—
Negenögon »	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijek.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Raaff pundh	14	6	—	—	—	—	20
Hampa sch $\frac{1}{2}$	38 $\frac{1}{4}$	1 $\frac{1}{2}$	13	—	—	30	82 $\frac{3}{4}$
Lijn »	37	15 $\frac{1}{2}$	101	4 $\frac{1}{2}$	29 $\frac{1}{2}$	90	277 $\frac{1}{2}$
Saltt kött tunnor	89 $\frac{3}{4}$	3 $\frac{1}{4}$	—	—	—	—	93
Tortt kött sch $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	—	—
Hvete tunnor	—	—	—	—	—	140	140
Malt »	70	—	12	354 $\frac{1}{2}$	485	6,117	7,038 $\frac{1}{2}$
Mlöhl »	—	—	102	—	15	—	117
Hvetebröd och tve- bak »	200 $\frac{3}{4}$	20	1	1 $\frac{1}{2}$	14	227	464 $\frac{1}{4}$
Flesk sch $\frac{1}{2}$	—	5	56	2 $\frac{1}{2}$	16 $\frac{3}{4}$	—	80 $\frac{1}{4}$
Gallmeija »	503	133	959	—	—	—	1,595
Sementt. tunnor	—	—	—	—	—	—	—
Krijta läster	29 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$	—	—	30 $\frac{1}{2}$
Steenkohl »	173 $\frac{1}{2}$	—	126	—	—	34 $\frac{1}{2}$	333 $\frac{1}{2}$
Jordh tunnor	—	—	36	—	—	—	36
Rogh »	—	—	—	—	125	7,170	7,295
Hafregryn »	—	—	—	8	10 $\frac{3}{8}$	—	18 $\frac{3}{8}$
Morötter »	—	—	8	—	$\frac{1}{8}$	—	8 $\frac{1}{8}$
Böklnggh »	—	—	—	—	6 $\frac{3}{4}$	—	6 $\frac{3}{4}$
Torr torsk vähler	—	—	—	—	—	—	—
Erfiter tunnor	1,417	39 $\frac{1}{2}$	49	17	73	—	1,595 $\frac{1}{2}$
Äplen »	3,511	162	1,086	96	848	—	5,703
Päron »	158	4	—	—	41	—	203
Tallg sch $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	—	—
Honing tunnor	30 $\frac{3}{4}$	—	—	—	—	—	30 $\frac{3}{4}$
Bly sch $\frac{1}{2}$	585 $\frac{1}{8}$	7	37 $\frac{1}{2}$	2 $\frac{3}{4}$	2	—	634 $\frac{1}{2}$
Ull »	13	1	46 $\frac{3}{4}$	—	—	—	60 $\frac{3}{4}$
Fiäder L $\frac{1}{2}$	732	35	117	134	241	—	1,259
Smör ätting:r	—	—	—	—	—	—	—
Ostror tunkens	251	—	11	—	—	—	262
Fenstergläas kljstor	312	20	48	3	4	40	427
Franst ditto korgar	105	—	2	—	—	9	116
Flaskefoder stycke	228	6	21	—	1	19	275
Augurcker ätting:r	1,215	110	31	16	19	20	1,411
Tallricker dussin	565	87 $\frac{1}{2}$	30	31	—	—	713 $\frac{1}{2}$
Store gläasflaskor skäck	108 $\frac{3}{4}$	—	9 $\frac{1}{2}$	—	—	2	120 $\frac{1}{4}$

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijek.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Mindreglaasflaskor skåck	85	—	2½	—	—	—	87½
Bredtspäll fjne . stycke	51	—	1	1	1	18	72
Hasselnötter. . . tunnor	—	—	—	—	16	—	16
Senapp »	14½	—	—	—	—	1	15½
Hertzgryn »	81¾	5½	35	3½	1½	20	147½
Boghvetegryn »	104½	4	23	4	11½	34	180¾
Pepperrot bundt	3,606	580	300	—	—	120	4,606
Vijndruffuer ättingar	—	—	—	—	—	—	—
Löök refuer	40,875	2,400	20,190	—	825	470	64,760
Kåål skåck	43½	42½	6½	38½	10	45½	186½
Pasternacka bundh	—	—	—	—	—	—	—
Vagen skott stycke	—	3	—	—	—	—	3
Roffver tunnor	10	—	—	—	—	—	10
Tomma åbmer stycke	—	—	—	—	—	—	—
Rootskeer tunnor	—	9½	—	—	—	—	9½
Skrubbisk sch&	—	—	—	—	—	—	—
Lyneb. saltt tunnor	—	—	14	—	—	—	14
Tråån »	—	—	—	—	—	—	—
Haffra »	580	24	466	—	600	1,118	2,788
Lijnfröö »	—	—	1	—	—	—	1
Svijs ister pundh	—	—	—	—	—	—	—
Lax tunner	—	—	—	—	—	—	—
Tomma tunnor stycke	—	—	1,056	1,584	531	—	3,171
Kringlor tunnor	—	—	11	22½	—	—	33½
Kollor stycke	—	—	—	—	—	—	—
Skrijffpapper rijs	985	229	117½	—	33	227	1,591½
Tryckepapper »	1,292	—	—	—	—	—	1,292
Grååt ditto »	184½	47	4½	2½	20	140	398½
Pennor bundt	—	—	8	—	—	—	8
Ditto stycke	—	—	200	—	—	—	200
Böcker för daler	3,534	275	—	—	—	—	3,809
Bookbräder och spoo för »	—	—	—	—	—	—	—
Vallnötter tunnor	104¾	—	18	—	3½	—	125¾
Carstanier pundh	135	—	—	—	—	—	135
Pomerantzor stycke	29,708	—	25	—	65	1,200	30,998
Limonner »	15,561	—	210	—	88	570	16,424

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijek.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Söttmölks ost. . . pundh	6,386	550	5,130	—	—	1,300	13,366
Ditto stycke	1,721	8	—	—	1	88	1,818
Sur mjölks ditto . . pundh	8,812	100	3,350	—	—	10,300	22,562
Grön ost schē	—	—	—	—	—	—	—
Ditto pundh	—	—	6,000	—	—	—	6,000
Ditto stycke	554	—	120	—	—	—	674
Knappkees . . . skäck	480	—	—	—	—	—	480
Skotsk ost. stycke	—	—	—	—	—	—	—
Pepperkakur för. . . .	—	8	8	8	—	—	24
Hollands steen- kärill dussin	—	30	169	$\frac{1}{2}$	120	—	329 $\frac{1}{2}$
Steendäckor och leijon daler	—	21	—	—	—	—	21
Steenkruus . . . stycke	—	—	155	—	1	—	156
Spanske stohlar . . .	483	21	47	6	10	6	573
Gröne stohlar . . .	160	6	27	—	—	8	201
Spinräckar	93	50	25	4	13	30	215
Prässar	—	6	2	—	—	—	8
Bord	—	—	—	—	—	—	—
Skååp	—	—	—	—	—	—	—
Senglar	—	—	—	—	—	—	—
Försilfve värlor . . .	10	2	—	1	1	16	30
Gemeene d:o	1,049	663	105	—	1,007	161	2,985
Värie klingor	1,246	338	73	—	7	48	1,712
Väriefästen	79	344	77	—	6	10	516
Fijne tafflor	—	—	—	—	—	—	—
Mählverck	—	—	—	—	—	—	—
Fijne korgor	—	—	—	—	1	—	1
Togh schē	—	—	—	19	4 $\frac{1}{2}$	—	23 $\frac{1}{2}$
Bast pundh	—	—	—	—	—	—	—
Sadler stycke	—	—	—	—	—	—	—
Elgshuds köllare . . .	—	—	—	—	—	—	—
Vallnötter 1000	464	—	39	—	—	95	598
Fijne drickesglaas för daler	2,634	—	41	—	—	—	2,675
Spetzeglaas stycke	4,140	290	—	—	160	270	4,860
Passeglaas skäck	440 $\frac{1}{2}$	94	61	9	24	56	684 $\frac{1}{2}$
Polniske drijkesglaas .	—	6 $\frac{3}{4}$	11 $\frac{1}{2}$	—	—	—	18 $\frac{3}{4}$

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Glaas römmare . . . 100	82 $\frac{1}{2}$	18 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	25	127 $\frac{3}{8}$
Fogelglaas . . . skäck	39	—	—	—	—	—	39
Skincker stycke	577	113	—	—	—	7	697
Mettevurster . . . >	1,877	154	12	—	—	28	2,071
Marmorsteen . . . >	—	—	—	—	—	—	—
Blocksteen foot	—	—	—	—	670	—	670
Muresteen 1000	150	10	39	1 $\frac{1}{2}$	60	223 $\frac{1}{2}$	484
Tanksteen >	45 $\frac{1}{2}$	—	100	—	—	40	185 $\frac{1}{2}$
Skornsteenar . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Ölands steen . . alnar	—	—	200	—	—	—	200
Reensteenar . . . >	—	—	—	—	—	—	—
Skotske lambskin dussin	1,240	62 $\frac{1}{2}$	4	—	18 $\frac{1}{2}$	240	1,564 $\frac{3}{8}$
Kalffskin >	24	—	—	—	—	—	24
Räffskinn stycke	1,554	32	—	—	—	—	1,586
Hiller skin >	—	20	—	—	80	—	100
Katteskin >	—	—	—	—	—	—	—
Caninskin 100	—	1 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	—	—	2
Mårdskins bukar timber	—	—	—	—	1	—	1
Myssefoder af mår- defötter stycke	—	—	—	—	—	—	—
Hvitt läder . . . dussin	373	—	4 $\frac{1}{2}$	—	—	181 $\frac{2}{3}$	559 $\frac{1}{3}$
Skoor paar	80	—	92	23	13	26	234
Stöfflar >	79	—	—	—	2	1	82
Barneskoor >	605	34	244	—	1	—	884
Läder däker	—	3	—	—	—	—	3
Landtafflar . . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Små foglar och pappegoijer . . . >	—	—	—	—	—	—	—
Barkade oxehuder däker	—	—	6	—	1 $\frac{1}{2}$	—	7 $\frac{1}{2}$
Koor stycke	—	—	—	—	—	—	—
Oxar >	—	—	—	—	—	—	—
Bönor tunnor	—	—	—	—	—	—	—
Järn kättill . . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Dreff klöfvar	—	—	—	—	—	—	—
Små torsk . . . tunnor	2 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	2 $\frac{1}{2}$
Skåtsk cabiliow . . >	—	—	—	—	—	—	—
Tunge fisk . . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Klippe fisk . . . sch	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Tore fiskschē	—	—	—	—	—	—	—
Tietling	—	—	—	—	—	—	—
Hälle flundror . . tunnor	—	—	10	—	—	—	10
Rijgiske butten . bundt	—	—	—	—	—	—	—
Lehrtunnor	—	—	—	—	—	—	—
Hampe frö	—	—	—	—	—	—	—
Tortt kött	—	—	—	—	—	—	—
Torre grååsider . .schē	—	—	—	—	—	—	—
Torr cabelow . . .tunnor	—	—	—	—	—	—	—
Gunlt vaxpundh	—	—	—	—	—	—	—
Kalchläster	—	—	—	—	—	—	—
Jordh fördaler	—	—	—	—	—	—	—
Lijnblåårschē	—	—	—	—	—	—	—
Torre pärun . . .tunnor	—	—	—	—	—	—	—
Pasternacka	—	3	—	—	—	—	3
Petter sllia	—	—	—	—	—	—	—
, , , bundt	—	—	—	—	—	—	—
Hvijs löökknipp:	—	—	—	—	—	—	—
Sundisk löök . . .tunnor	—	—	—	—	—	—	—
Erdsäckar för . .daler	—	—	—	—	—	—	—
Erdackers för . . .	20	—	6	—	—	—	26
Parmesan för . . .	—	40	—	—	—	—	40
Metvurster för . .	—	—	—	—	—	—	—
Utterskinstycke	—	1	5	—	3	—	9
Engl. små skin . .	—	400	—	—	—	—	400
Dyfvls kinder . . .	—	—	—	—	—	—	—
Åthskillige skin vabrur för . .daler	—	—	—	—	—	—	—
Koohuderdäker	—	8½	—	—	—	—	8½
Rysse läder	—	—	—	—	—	—	—
Åthskilligt läder för daler	1,206	—	—	—	11	—	1,217
Räfueske fljsser . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Sljpesteenar	—	—	—	—	—	—	—
Uthuggne skorn- steenar för . .daler	—	—	—	—	—	—	—
Pijpenholdt . . . skäck	—	—	—	—	—	—	—
Klappholdt	—	—	—	—	—	—	—
Fassholdtstycke	—	6	—	—	—	—	6

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Plancker skåck	—	—	—	—	—	—	—
Veedaska tunnor	—	—	—	—	—	—	—
Glaas såge stäckar stycke	—	—	—	—	—	—	—
Luntasch	—	—	—	—	—	—	—
Duun L	—	—	—	—	—	—	—
Rootschersch	—	—	—	—	—	—	—
Flundror tunnor	—	—	—	—	—	—	—
Engl. sprott . . . bundt	—	—	—	—	—	—	—
Uthj böckling och sprott för . . . daler	—	—	8	—	—	—	8
Segell för ,	—	—	100	—	—	—	100
Skilderij för . . . ,	1,306	—	—	—	15	—	1,321
Allehanda steen- kärill för . . . ,	406	22½	132½	—	—	—	561
Sunder sprungen styckensch	—	—	—	—	—	—	—
Jerntråå stycke	—	—	—	—	—	—	—
Dito bundt	—	—	—	—	—	—	—
Hästar stycke	63	—	—	—	—	—	63
Quarnsteenar . . . ,	—	—	4	—	—	—	4
Siöökortt för . . . r:dr	—	—	—	—	—	—	—
Koohuder råå . . daker	—	—	—	—	9	—	9
Ditto oxehuder . . ,	—	—	—	—	10½	—	10½
Färskin oberedde ,	—	—	—	—	4½	—	4½
Spijksch	—	—	—	—	—	—	—
Ståålfaat	—	—	—	—	—	—	—
Ebbenholt för . . daler	—	—	—	—	—	—	—
Soleläder pundh	—	—	—	—	362	—	362
Åål tunnor	—	—	—	—	1½	—	1½
Pepperrötter . . . ,	—	—	—	—	—	—	—
Gråverck foder	—	—	—	—	—	—	—
Korn tunnor	—	—	—	—	—	3,178	3,178
Beck ,	—	—	—	—	—	—	—
Tiäru ,	—	—	—	—	—	—	—
Kalch ,	—	—	—	—	—	—	—
Hermelijn timber	—	—	—	—	1	—	1
Gamall kättle- kopparsch	—	—	—	—	3 8	—	3 8

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijek.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
RÅå lambskin . . . daker	—	—	—	—	—	—	—
Smach för r:dr	—	—	—	—	—	—	—
Kollflor tunnor	—	—	—	—	—	—	—
Åhll L&	—	—	—	—	—	—	—
Tomma tunnor för daler	—	—	—	—	—	—	—
Sundisk löök för . . .	—	—	—	—	—	—	—
Talg för	—	—	—	—	—	—	—
Klippling daker	—	—	—	—	—	—	—
Toffler paar	14	—	13	—	—	—	27
Rökade gess. . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Callesses medh til- behör för . . . daler	—	—	—	—	—	—	—
Apoteker stycke	—	—	—	—	—	—	—
Beredde jorthuder . .	—	—	—	—	—	—	—
Sämskade skin . . .	—	—	—	—	—	—	—
Affall pundh	—	—	—	—	—	—	—
Togverck för . . . daler	—	—	—	—	—	—	—
Vagns hiul stycke	—	10	—	—	—	—	10
Böcker för daler	—	—	—	—	—	—	—
Giorde fenster. . . stycke	—	—	20	—	—	—	20
Dantziger små äm- bar	—	—	18	—	—	—	18
Siel huder	—	—	24	—	—	—	24
Reckarten ball	—	—	2	—	—	—	2
Allehandavahrur för daler	12,009	—	1,037	—	—	—	13,046
Arbetad koppar . . . L&	—	—	—	—	—	3	3
Koppar kättlar . . . stycke	—	—	—	—	—	2	2
Klocke koppar. . . .sch&	—	—	—	—	1 ¹ / ₁₀	—	1 ¹ / ₁₀
Kruut. pundh	5,243	30	665	31	4	852	6,825
Veddstenar stycke	1,600	—	—	—	—	—	1,600
Uhroxse	1	—	—	—	—	—	1
Jortar lefuandes . . .	1	—	—	—	—	—	1
Markatter	2	—	—	—	—	—	2
Allehande fisk för daler	657 ¹ / ₂	—	—	—	—	—	657 ¹ / ₂

Import till Finland år 1640.

Extract upå alle fremmande kiöpmanss vahrur som till tull
cammerne uthi Finlandh inkombne ähre anno 1640.

	Åboo.	Nyhels- sing- forsz.	Vij- borg.	Trång- sundh.	Summa.
<i>Guld-, silffver- och sijdentygh:</i>					
Siden dammask allnar	—	—	—	6	6
Attlask >	103	30	—	15	148
Glatt sammet >	28	—	—	47 $\frac{3}{4}$	75 $\frac{3}{4}$
Plyss dito >	—	—	—	13 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{1}{2}$
Linnen dito >	—	24	—	66	90
Armesin >	—	—	—	18	18
Dubbeldt taft >	81	—	—	9 $\frac{1}{2}$	90 $\frac{1}{2}$
Tursnell >	12	—	—	7	19
Foder-taft >	—	—	—	10 $\frac{1}{4}$	10 $\frac{1}{4}$
Silckes floor styr	5	—	—	1	6
Dito allr	—	—	—	41	41
Carteck >	—	—	—	137 $\frac{1}{4}$	137 $\frac{1}{4}$
Caff >	—	25	—	40 $\frac{5}{8}$	65 $\frac{5}{8}$
Untz silffver och gull lodh	—	—	—	26	26
Svarte silckes schnöron &	—	—	—	21	21
Dito lodh	—	—	—	14	14
Colört dito >	—	—	—	8 $\frac{3}{4}$	8 $\frac{3}{4}$
Colört pometckens >	—	—	—	8 $\frac{5}{8}$	8 $\frac{5}{8}$
Svarte dito &	—	—	—	109	109
Dito lodh	—	—	—	13	13
Silckes galluner styr	—	—	—	10 $\frac{3}{8}$	10 $\frac{3}{8}$
Small knyttningh allr	—	—	—	286	286
Silckes bandh halfsty.	—	—	—	45	45
Dito allr	—	—	—	23	23
Floreten bandh halfsty.	—	—	—	80 $\frac{3}{4}$	80 $\frac{3}{4}$

	Åboo.	Nyhels- sing- forsz.	Vij- borg.	Trång- sundh.	Summa.
Store silckes remarduss.	—	—	—	12	12
Kappe knappar »	—	—	—	9	9
Små silckes knappargroot	—	—	—	47½	47½
Ditoduss.	—	—	—	—	—
Colört silcke ♂	—	—	—	12¾	12¾
Svart dito »	—	—	—	18	18
Ditolodh	—	—	—	28½	28½
Silckes franser ♂	2	—	—	2½	4½
Gull och silfver knyttningh . . . »	—	—	—	26	26
Atlaske båndh sty:r	—	—	—	12	12
Fin gull knyttningh all:r	—	—	—	18	18
Svart knyttningh »	—	—	—	91	91
Silckes strumpor paar	—	—	—	1	1
Ulln dammask all:r	30	—	—	—	30
Hatte fiedrar sty:r	5	—	—	—	5
Siden lletur »	—	1	—	—	1
Halffsiden boratt »	—	1	—	—	1
Silckes knyttningh all:r	—	48	—	—	48
<i>Kläde:</i>					
Fint spanst kläde sty:r	15	—	—	—	15
Gement spanst d:o »	8	1	—	11	20
Norden kläde »	2	2	—	—	4
[3: mönster- n:r]	3 Ståhl halfsty.	6	—	—	6
	2 Ståhl »	2	1	1	4
	1 Ståhl »	9	1	—	10
	1½ Ståhl »	9	1	2	12
Gyllen öfver ståhl »	3	—	—	—	3
Bredlist »	14	—	—	5½	19½
Packlacken »	83	7	—	26½	116½
Piuck »	210	27	—	88	325
Dussinckens sty:r	71	29	—	29	129
Spansk dussinckens »	18	—	—	9	27
Fyrlodh »	20	5	—	—	25
Dubbeldt Saltvelsk »	71	—	—	9	80
Enckelt dito »	39	9	—	44	92
Engelst sartz »	1	—	—	—	1

	Åbo.	Nyhels- sing- forsz.	Vij- borg.	Trång- sundh.	Summa.
Fint kerseij sty:r	23	—	—	5 $\frac{1}{2}$	28 $\frac{1}{2}$
Fressell »	35	5 $\frac{1}{2}$	—	7 $\frac{1}{2}$	48
Engelst boij »	10	—	—	—	10
Foder boij »	15	3 $\frac{1}{2}$	—	6	24 $\frac{1}{2}$
Lybesk gråå »	4	—	—	1	5
Meisnisk »	3	—	—	—	3
Fårgat vadmåll all:r	410	—	—	—	410
Fint svart klåde »	48	—	—	—	48
Gement dito »	—	32	—	22 $\frac{1}{2}$	54 $\frac{1}{2}$
Spanst klåde »	3	—	—	—	3
Kerseij sty:r	—	5	—	—	5
<i>Krahm vahrur:</i>					
Turckes groffgrön sty:r	8	—	1	9 $\frac{1}{2}$	18 $\frac{1}{2}$
Dubbelt fyrtråå dito »	2	2	—	1 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$
Enckelt dito »	4	—	—	8	12
Ullen dammask »	—	1	—	—	1
2 tråådh groffgrön »	27	3	—	2	32
Turcks camlott »	2	—	—	—	2
Boratt »	1	—	—	1 $\frac{1}{2}$	2 $\frac{1}{2}$
Blomeratt saljen »	1	—	—	7 $\frac{1}{2}$	8 $\frac{1}{2}$
Herrnsain »	4	2	—	1 $\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{2}$
Chronerask halfsty.	1	—	—	1 $\frac{1}{2}$	2 $\frac{1}{2}$
Brychs bomersin sty:r	5	—	—	11 $\frac{1}{2}$	16 $\frac{1}{2}$
Perpetuan »	4	—	—	1	5
Gement rask »	6	6	—	24	36
Legatur »	2	4	—	6 $\frac{1}{2}$	12 $\frac{1}{2}$
Hollensk bomersin »	4	—	—	44	48
Hamburger bomersin »	22	9	—	—	31
Parckum »	8	5	—	1 $\frac{1}{2}$	14 $\frac{1}{2}$
Dvelck »	4	6	—	12	22
Sången tåkn »	1	—	—	—	1
Håår duck »	4	—	—	—	4
Bolster vaar all:r	100	—	—	12	112
Bolster vahr sty:r	6	—	—	1	7
Perförmerade hanskar paar	2	—	—	6	8
Gemena dito duss.	—	—	—	28	28

	Åboo.	Nyhels- sing- foraz.	Vij- borg.	Trång- sundh.	Summa.
Fina hattar styr	9	1	—	4	14
Medel hattar dussin	9	—	—	9½	18½
Gemena dito »	5½	2	—	1	8½
Bondehattar »	13	17½	—	130½	161
Bonde hattebåndh »	12	14	—	118½	144½
Qvinfolcks strumpor paar	6	8½	—	8½	22½
Sex trådiga mauss strumpor . . duss.	—	—	—	4½	4½
Rölesk decker	36	—	—	1	37
Gulskin duss.	20	—	—	9	29
Medell speglar styr	42	—	—	7	49
Småå barn speglar duss.	54	—	—	19	73
Fint pappier riss	157	—	—	20	177
Dito gement »	71	17	—	94½	182½
Grått papper »	21	—	—	13½	34½
Beenkammar paar	5	—	—	8	13
Horn kammar lödher	3	—	—	3½	6½
Kamfoder styr	2	—	—	5	7
Kläde quastar »	17	—	—	2½	19½
Bleckhorn duss.	7	—	—	—	7
Målade askar foder	24	—	—	24	48
Tobacks dossier duss.	14	—	—	1	15
Tobacks pipor »	498	460	—	354	1,312
Kinröck fatt	2	—	—	—	2
Glassbandh decker	93	—	—	—	93
Kortt duss.	164	—	—	95	259
Nållremar breef	194	6	—	83	283
Snöre remmar skock	81	—	—	50	131
Ulln snöron styr	13	—	—	5½	18½
Hår båndh duss.	63	—	—	37½	100½
Rullebåndh rull.	36	—	—	64½	100½
Fergat ullegarn &	42	—	—	49	91
Ullkarder duss.	61	—	—	2	63
Gemena glördlar »	10	1	—	—	11
Halss gehänger »	14	—	—	79	93
Gemena halssgehenger styr	47	—	—	77	124
Krutthorn »	22	—	—	5	27
Spennare duss.	6½	—	—	1½	8½

	Åbo.	Nyhels- sing- for.s.	Vij- borg.	Trång- sundh.	Summa.
Fedell strengar lådher	3	—	—	—	3
Zitter strengar duss.	9	—	—	—	9
Messingz strengar Q	24	—	—	1	25
Mallor bundt	24	—	—	—	24
Jern tråd Q	100	—	—	—	100
Qvinfolcks pungar duss.	63	6	—	146½	215½
Spennare båndh ,	23	—	—	—	23
Pássemente båndh ,	86	—	—	—	86
Färgat tråd Q	5	1½	—	—	6½
Fina knifvar paar	17	—	—	6	23
Knifvar medh gaffeller ,	106	—	—	—	106
Medell knifvar duss.	37	—	—	—	37
Gemena knifvar ,	140	4	—	520½	664½
Gemena , bundt	633	—	—	43	676
Brun , ,	20	—	—	1	21
Skomackare , ,	30	—	—	—	30
Kniffslidar duss.	24	—	—	28½	52½
Vichtskålar par	19	—	—	1	20
Förtenade tenlickor tus.	68	—	—	22	90
Skomackare tenlickor hund.	22	—	—	36	58
Skomackare sylar ,	12	—	—	15	27
Fijlar bundt	4	—	—	1	5
Småå finger saxer duss.	18	—	—	6½	24½
Balberare saxor ,	3	—	—	¾	3¾
Skreddare saxor ,	2	—	—	¾	2¾
Linnen bineckor ,	19	—	—	—	19
Finger båhrar ,	70	—	—	36½	106½
Syringar snöre	13	—	—	3½	16½
Hächtor tusend	236	4,000	—	5,000	9,236
Byxehächtor ringh	49	—	—	16	65
Spanske söm nålor tusend	23	—	—	30½	53½
Gemena , , deck.	124	8	—	371	503
Knappe nålor dusa.	35½	4	—	66½	106½
Uthan lååss bundt	38	—	—	42	80
Liuss knipor duss.	4	—	—	1½	5½
Skrifttaflor dussin	4	—	—	—	4
Messinghuz liuss stackor paar	21	8	—	1½	30½

	Åboo.	Nyhela- sing- forsz.	Vij- borg.	Trång- sundh.	Summa.
Småå luss cronar sty:r	4	2	—	—	6
Messinghz mortelar »	2	—	—	—	2
Gullsmedhz krodz bundt	3	—	—	2½	5½
Messinghz bälter duss.	7	—	—	—	7
Messinghz nyckell-kiedior . . . »	97	—	—	—	97
Räckne penningar byssor	17	—	—	—	17
Bessell stänger paar	65	—	—	26	91
Steghböglar »	44	—	—	21	65
Småå hambrar duss.	12	—	—	2½ ⁵ ₁₃	14½ ⁵ ₁₃
Spick bårar »	5	—	—	7 ⁷ ₁₃	57 ⁷ ₁₃
Häste skrapor »	2	—	—	2½	4½
Hofftänger bundt	10	—	—	3½	13½
Pistohler paar	47	1	—	—	48
Försölfrade värior sty:r	4	—	—	1	5
Gemena värior »	161	—	—	10½ ⁵ ₁₃	171½ ⁵ ₁₃
Spårar duss.	22	—	—	11½	33½
Krutt &	1,793	5	—	43	1,841
Ståhll knappar gross	81	—	—	37	118
Koppar tappar bundt	5	—	—	4	9
Teen skedar duss.	15	—	—	—	15
Glassögon lādher	4	—	—	3	7
Timme glass duss.	1	—	—	—	1
Stöfvell båndh sty:r	16	—	—	—	16
Förlätz ringar hund.	8	—	—	4	12
Mercke jern duss.	2	—	—	—	2
Fyrsteen paar	2	—	—	—	2
Tärningar hund.	3	—	—	½	3½
Henge stackar duss.	13	—	—	1	14
Lychtor sty:r	4	—	—	1	5
Messelan all:r	—	—	—	25	25
Pärgament decker	1	—	—	—	1
Brödh korgar stycke	4	—	—	—	4
Spanske röör »	78	—	—	—	78
Skoo borstar duss.	51	—	—	10½	61½
Svart byssor skock	2	—	—	12	14
Reffiern duss.	1	—	—	2½	3½
Åhlkrockar hund.	9	—	—	9	18

	Åboo.	Nyhels- sing- forsz.	Vij- borg.	Trång- sundh.	Summa.
Hvit bleckduss.	32	—	—	—	32
Merlinghbundt	4	—	—	—	4
Halssdukarduss.	8	—	—	—	8
Hvit trådhbundt	6	—	—	—	6
Små sömskrinstyr	6	1	—	30	37
Sylle skaffhund.	6	—	—	—	6
Krydh lådherstyr	4	—	—	—	4
Spanske stolar »	47	8	—	24	79
Gröna stolar »	135	—	—	16	151
Spinneråcker »	26	4	—	4	34
Talrickarduss.	54	15	—	—	69
Gemena flask fodher.styr	26	1	—	4	31
Fönster glasskistor	38	3½	—	6	42½
Stora glassflaskorskock	6	—	—	—	6
Småå glassflaskor »	7	—	—	1½	8½
Passe glass »	47	6	—	40½	93½
Slåta öllglass »	19	—	—	—	19
Glass römmare »	5	—	—	3½	8½
Gemena vinglass »	5	—	—	½	5½
Fine vinglassför d:lr	73	—	—	—	73
Barn skoorpaar	10	—	—	—	10
Sämeskdecker	5	—	—	—	5
Englske lambskinhund.	4	—	—	—	4
Reenshudar.styr	4	—	—	—	4
Eltz hudar »	2	—	—	—	2
Klåcka väger &	640	—	—	—	640
Häcklor.styr	14	—	—	—	14
Glass fönster »	8	30	—	—	38
Sågar. »	2	—	—	—	2
Hillebåhr »	1	—	—	—	1
Fält trummor »	3	—	—	—	3
Håår sighter »	4	—	—	—	4
Messingz kietlar »	4	—	—	—	4
Gullsmedz deglarsätt	—	—	—	8	8
Barne pungarduss.	—	—	—	56	56
Giorde bulster medh fedrar . . styr	14	4	—	—	18
Huffve bulster »	3	—	—	—	3

	Åbo.	Nyhels- sing- forsz.	Vij- borg.	Trång- sundh.	Summa.
Knöpel lādher. skock	2	—	—	—	2
Barn leckan. för d:l:r	10	—	—	—	10
Böcker för »	5	—	—	—	5
Allehānda smått krahm . . för »	20	50	—	18	88
Sāngeklādher för »	30	14	—	—	44
Novattin sty:r	—	9	—	—	9
Linnen plyss al:r	—	24	—	—	24
Flōreten trip sty:r	—	—	—	4	4
Linnen dito »	—	—	—	$\frac{3}{4}$	$\frac{3}{4}$
Bleck trattar dubb.	—	—	—	$8\frac{1}{2}$	$8\frac{1}{2}$
Tvār pipor »	—	—	—	$12\frac{1}{4}$	$12\frac{1}{4}$
Stöfvel strumpor paar	—	—	—	5	5
Medh sölffver borderat geheng . str	—	—	—	1	1
<i>Lerefft:</i>					
Cammerduck halfsty.	4	1	—	4	9
Skierduuck »	8	—	—	$\frac{3}{4}$	$8\frac{3}{4}$
Gemeen duckdrell all:r	141	—	—	20	161
Handh klādes dräll »	135	—	—	—	135
Slesinghz lerefft sty:r	36	—	—	12	48
Huus » »	2	—	—	—	2
Hällensk » all:r	14	—	—	—	14
Buldan sty:r	3	—	—	5	8
Bādth pareckum »	43	—	—	$\frac{1}{4}$	$43\frac{1}{4}$
Svart lerefft »	3	—	—	—	3
Slesingz knyttningh »	7	—	—	—	7
Līn garn all:r	1	—	—	—	1
Oblecht lerfft »	40	—	—	—	40
Allehānda slags giorde lijn- klād[er]. för d:l:r	10	—	—	—	10
Olōster-lerft sty:r	—	—	—	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
Bijlefeldz dito »	—	—	—	20	20
<i>Specerij:</i>					
Top socker &	1,490	159	—	1,675	3,324
Puder säcker »	45	—	—	104	149
Confect säcker »	331	10	—	562	903
Hultt socker candj »	26	—	—	$20\frac{3}{4}$	$46\frac{3}{4}$
Dito brunt »	9	—	—	8	17

	Åboo.	Nyhelsing-forsz.	Vijborg.	Trångsundh.	Summa.
Insyltadh ingefera	291	10	—	202	503
Sucatt	165	15	—	208	388
Pepar	278	19	—	321½	618½
Ingefära	561	35	—	332½	928½
Saffran	6	—	—	5½	11½
Muskata blomer	23	2	—	25½	50½
Muskater	20	2	—	10½	32½
Nächlikor	13	1	—	12½	26½
Canell	50	—	—	27	77
Cardemumma	37	1	—	7½	45½
Mandell	278	15	—	133½	426½
Cobeba	11	—	—	6	17
Russin korg:r	69	6	—	20½	95½
Länge russin	364	—	—	266	630
Fijckon	743	—	—	—	743
Fijckon korg:r	8	1	—	4½	13½
Sveskon	5,437	560	—	2,172	8,169
Corinter	243	15	—	547½	805½
Anljss	736	90	—	510½	1,336½
Riss	618	80	—	686	1,384
Sterckelse	2,310	250	—	1,383½	3,943½
Lijn	367	20	—	43	430
Bomolia	102	60	—	195½	357½
Fenedlak tre[h]ackelse	½	—	—	½	½
Cappris	23	10	—	20	53
Olifver kannur	39	3	—	5	47
Treackelse läster	35	—	—	3½	38½
Lackritz	39	—	—	1½	40½
Saltzment	4	1	—	2½	7½
S[al]tlemoner t:r	1	½	—	½	1½
Honningh	4	—	—	32½	36½
Lager bär	88	10	—	11	109
Lager olia	28	—	—	5½	33½
Senap	154	—	—	—	154
Agurcker åtting:r	348	½	—	117	465½
Ingelagdh kljrssebär tonner	19	—	—	—	19
Öfveleter åtting.	2	—	—	—	2

	Åbo.	Nyhels- sing- forsz.	Vij- borg.	Trång- sundh.	Summa.
Fennkåll	8	—	—	—	8
Huete grön	50	—	—	—	50
Sijrop för d:lr	3 $\frac{1}{2}$	—	—	—	3 $\frac{1}{2}$
Datlar	—	—	—	4	4
Ostrar små t:r	—	—	—	6	6
Cummen	—	—	—	25	25
<i>Drögerij och färgor:</i>					
Toback	1,900	180	—	3,423	5,503
Rödh brisilia	190	—	—	11	201
Brun brisilia	86	—	—	2	88
Blåå sterckelse	26	—	—	173 $\frac{1}{2}$	199 $\frac{1}{2}$
Alun	212	20	—	262	494
Supstantial	210	10	—	—	220
Gålt vax	30	—	—	2	32
Räff krydder	9	—	—	23 $\frac{5}{8}$	32 $\frac{5}{8}$
Svafell	54	20	—	—	74
Lack	20	—	—	6	26
Mercurium	6	—	—	—	6
Quicksölffver	18	—	—	1	19
Vinsteen	48	—	—	—	48
Grönt vax	15	—	—	—	15
Lijn olla	46	—	—	168	214
Mönia	44	—	—	—	44
Brunrott	50	—	—	—	50
Spanst grön	24	—	—	1 $\frac{1}{2}$	25 $\frac{1}{2}$
Ackergiäll	66	—	—	—	66
Rössell	17	—	—	—	17
Indij blåå	7	—	—	—	7
Auri pigmentum	18	—	—	—	18
Prustroht	2	—	—	—	2
Boratz	$\frac{1}{2}$	—	—	$\frac{1}{8}$	$\frac{5}{8}$
Bernstens olia	$\frac{1}{2}$	—	—	—	$\frac{1}{2}$
Cenober	7	—	—	—	7
Kugellack	5	—	—	—	5
Fernissa	11	—	—	—	11
Himmelss blåå	10	—	—	—	10

	Åbo.	Nyhels- sing- forsz.	Vij- borg.	Trång- sundh.	Summa.
Enebärs olia	4	—	—	—	4
Blygiöll	3	—	—	—	3
Blyhultt.	3	—	—	10	13
Berg grön.	5	—	—	—	5
Rysse göll.	6	—	—	—	6
Umbra	4	—	—	—	4
Glassgöll	5	—	—	1	5½
Viröock	2	—	—	3	5
Sallmiack	2	—	—	2	4
L. salffva	4	—	—	—	4
Rödh steen	4	—	—	—	4
Skiellvatn.	4	—	—	—	4
<i>Salt- och torfisk:</i>					
Hollansk sill tunnor	16	70	—	10½	96½
Dito fierd.	29	—	—	13	42
Bernfisk. skep	4	1	—	3½	8½
Börger torsk t:r	5	4½	—	17½	27
Flundror bundt	400	—	—	422	822
Böcklingh vahl:r	4	—	—	4½	8½
Dito stråå	—	—	—	40	40
Sporn t:r	—	—	—	4	4
Norsk kabelou.	—	—	—	½	½
Raff. L	—	—	—	2	2
<i>Vicht- och tunnegodz:</i>					
Humbla skep	11	4	—	7½	22½
Fledrar L	54	—	—	7½	61½
Giordt theen	70	50	—	615½	735½
Gamaldt theen	40	—	—	—	40
Bly skep	17	½	—	44½	62½
Huete t:r	4	—	—	—	4
Rogh	14	—	—	—	14
Hållenske skorpor	5	10	—	13	28
Lybeske kringlor	28	35	—	—	63
Erter	4	—	—	—	4
Boohuete gryn.	1	—	—	2	3

	Åboo.	Nyhels- sing- foraz.	Vij- borg.	Trång- sundh.	Summa.
Herss gryn t:r	3	—	—	2½	5½
Epler ,	260	38	—	—	298
Pårun ,	2	—	—	—	2
Skinckor sty:r	20	—	—	27	47
Mettvorstar ,	88	—	—	343	431
Hollensk såpa fierd.	10	—	—	—	10
Grön tvååll t:r	3	—	—	—	3
Peper rotth bundt	790	15	—	96	901
Hollensk lööck refvar	2,100	315	—	—	2,415
Hultt löck för d:lr	10	—	—	—	10
Söttmiölcks ostar &	200	550	—	1,200	1,950
Dito sty:r	30	—	—	433	463
Vallnötter tus.	10	3	—	2	15
Pomerantzer sty:r	90	—	—	27	117
Lemoner ,	150	—	—	112	262
Stöflor paar	—	—	—	3	3
Skoor ,	—	—	—	12	12
Peperkackor för d:lr	10	—	—	—	10
Käll , ,	8	—	—	—	8
Steen kierll , ,	40	12	—	—	52
Kritta t:r	20	—	—	—	20
Tomma faatt och tunnor . . . [st.]	32	—	—	—	32
Lijn skep&	1	50	—	5½	56½
Hampa ,	6	4½	—	—	10½
Flesk L&	5	—	—	—	5
Hollensk tegell steen tus.	—	30	—	2	32
Sur miölcks ostar &	—	—	—	570	570
Gröna ostar ,	—	—	—	800	800
Taack tegell tusend	—	—	—	7,200	7,200
<i>Sallt:</i>					
Spanskt salt t:r	5,115	1,581	4,321½	—	11,017½
Franst ,	896	—	—	—	896
Lyneborger salt ,	37	—	—	—	37
<i>Fremmande drycker:</i>					
Renst vijn åhmer	5	—	—	15½	20½
Malvasier ,	5	—	—	—	5

	Åbo.	Nyhels- sing- forsz.	Vij- borg.	Trång- sundh.	Summa.
Peter simens piper	1	—	—	—	1
Spanst vijn »	11	4	—	11	26
Franst vijn »	21	6	—	—	27
Franst vijn oxeh.	36	9½	—	53½	99
Brennevijn åhmer	2	—	—	1	3
Lybesk miödh tr	14	—	—	6½	20½
Brennevijn attingr	25	½	—	—	25½
Dantzicker miödh tr	6	—	—	—	6
Brunssvickes mumma pipor	6	¾	—	6½	13¼
Prysingh attingr	12	—	—	4	16
Råstocker öhl läster	17	—	—	40	57
Lybest » faat	224	8	—	19¾	251¾
Vijn eticka oxhöft.	6	—	—	—	6
Öhl etticka tr	9	—	—	—	9
Refvelst öhl fahtt	4	26	—	—	30
Värderingen på penningar d:lr	—	—	—	6,056½	6,056½

Export från Sverige år 1640.

Kortt extract af utgångne vahrur vid efter:ne tulkamrar i Sverige
anno 1640.

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijk.	Call- mar.	Göthe- borgh.	Summa.
<i>Koppar och messing:</i>							
Gååhrkoppar . . .sch $\text{\textcircled{A}}$	2,865 $\frac{1}{2}$	—	—	5 $\frac{1}{2}$	—	4	2,874 $\frac{1}{2}$
Ungersche plåter . .	99 $\frac{3}{4}$	—	—	—	—	—	99 $\frac{3}{4}$
Allehanda arbetad koppar	45 $\frac{1}{2}$	—	56	—	—	—	101 $\frac{1}{2}$
Bleckkoppar. . . .	491 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	491 $\frac{1}{2}$
Mettalen stycke . .	705	—	—	—	—	—	705
Klåckor	$\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	$\frac{1}{2}$
Messingskettlar och allehanda arbetad messingh	—	—	11	—	—	—	11
Messing	742 $\frac{1}{8}$	—	114 $\frac{1}{2}$	—	—	1	857 $\frac{1}{8}$
Messingstrådh . . .	—	—	520	—	—	—	520
Messingskättlar . stycke	1	—	—	—	—	—	1
Dito beckne	—	—	—	—	—	—	—
Dito portar	5	—	—	—	—	—	5
Latunsch $\text{\textcircled{A}}$	—	—	14	—	—	—	14
Gammal mässing och koppar	1 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	1 $\frac{1}{2}$
Kopparbrännevins- pannorst.	—	1	—	—	—	—	1
Messingstappar . . .	3	—	—	—	—	—	3
Dito liussestakar . .	4	—	—	—	—	—	4
Dito plåter	3	—	—	—	—	—	3
Kopparflaskor	2	—	—	—	—	—	2
Messingspannor . . .	2	—	—	—	—	—	2
Kopparmynnt . . .fied.	117	—	—	—	—	341	458

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijk.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
<i>Järn och stål:</i>							
Stångejärnsch&	58,481	3,721	7,102	30	—	15,423	84,757
Harnesklåter	454	—	18	—	—	—	472
Rörplåter	6	—	—	—	—	—	6
Jernskrodt	35½	—	13	—	—	—	48½
Lood	383	244½	446	—	—	182½	1,256½
Ankerfly	581	69	—	—	—	—	650
Allehanda smidt jern .	16	4	1	—	—	1½	22½
Spijk	8½	—	4½	—	—	5	17½
Spjcktunner	8	—	34½	—	—	10½	52½
Ditotusende	22½	—	—	—	—	—	22½
Järnskyttsch&	751	3,718	3,206	—	—	—	7,675
Stååhl	79½	6	11½	1½	—	8	106½
Ditofaat	—	—	—	—	—	—	—
Ståhltrådsch&	—	—	13	—	—	—	13
Spilåldh	—	—	—	—	—	—	—
Harneskstycke	88	—	25	—	—	200	313
Stormhattar	60	—	—	—	—	—	60
Jernngrytorsch&	14	—	—	—	—	—	14
Ditostycke	10	—	—	—	—	—	10
Jernhellersch&	1	—	—	—	—	—	1
Gamalt jern	12½	—	—	—	—	—	12½
Jernblock	10	—	—	—	—	—	10
Järntrå	4	—	18½	—	—	—	19½
Musketerstycke	184	—	—	—	—	200	384
Pistolerpaar	9	—	—	—	—	—	9
Undervärlorstycke	3	—	—	—	—	—	3
Väriefåsten	—	—	—	—	—	—	—
Ståhlquarnar	3	—	—	—	—	—	3
Gamble järnskytt .sch&	—	—	—	—	—	—	—
Gammalt järnskrap .	4	—	—	—	—	—	4
Stekepannor	—	—	—	—	—	—	—
Järndörrar	286½	—	—	—	—	—	286½
Järnpannor	50	—	—	—	—	—	50
Hesteskoorgångar	120	—	—	—	—	—	120
Låssarstycke	2	—	—	—	—	—	2
Yxar	16	—	—	—	—	—	16

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Järnvichtsch	24	—	—	—	—	—	24
Järnkakelugn . . stycke	1	—	—	—	—	—	1
Bössor »	24	—	—	—	—	—	24
Jernskåfer och spader »	227	—	—	—	—	—	227
Råå järn »	5	—	—	—	—	—	5
Halster »	1	—	—	—	—	—	1
Plijar »	160	—	—	—	—	—	160
Spieldh »	89	—	—	—	—	—	89
Knifvsblad »	360	—	—	—	—	—	360
Ståhltråd ringar	10	—	—	—	—	—	10
Dörrejern paar	5	—	—	—	—	—	5
<i>Pälterij och skinnvarur:</i>							
Looskin stycke	14	—	—	—	—	—	14
Gemene dito »	27	—	—	—	—	—	27
Röda räfskin »	914	—	45	—	24	72	1,055
Kaninskin »	—	—	—	—	—	—	—
Gråverk timber	49	—	—	—	—	—	49
Dito foder	3	—	—	—	—	—	3
Dito ryggar timber	—	—	—	—	—	—	—
Skotskelambskin dussin	—	—	—	—	—	—	—
Utterskin stycke	—	—	5	—	7	5	17
Mårdskin »	5	—	—	—	—	—	5
Bäfuerskin »	—	—	—	—	—	—	—
Svarte råfuar »	2	—	—	—	—	—	2
Hvite dito »	8	—	—	—	—	—	8
Vargskin »	3	—	—	—	—	6	9
Hermelin »	—	—	160	—	—	—	160
Katteskin »	100	—	—	—	—	—	100
<i>Trävirke:</i>							
Master af 26 pal- mar stycke	—	—	—	—	—	2	2
Dito aff 25 palmar »	—	—	—	—	—	3	3
Dito aff 24 »	—	—	—	—	—	5	5
Dito aff 28 och 22 palmar »	—	—	—	—	—	38	38

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijk.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Master aff 21 och 20 palmar . . . stycke	—	—	—	—	—	215	215
Dito aff 19 och 18 palmar »	—	—	4	—	—	372	376
Dito aff 17 och 16 palmar »	—	—	—	—	—	511	511
Dito aff 15, 14 och 13 palmar »	—	—	42	—	—	459	501
Dito aff 12 och 11 palmar »	—	—	—	—	—	48	48
Mijlenroo aff vraakmaster huggne »	—	—	—	—	—	108	108
Bläckar aff vraak- master huggne . . . »	—	—	—	—	—	156	156
Brååspel »	—	—	—	2	—	73	75
Bogspröt »	—	—	5	—	—	—	5
Bielkar »	—	—	—	—	—	12	12
Dito små tolffter	—	—	—	—	—	—	—
Grannbielkar »	—	—	—	—	—	—	—
Jungfrur »	—	—	—	—	—	—	—
Blockar stycke	—	—	—	—	—	—	—
Vrackblockar »	—	—	—	—	—	—	—
Vrackbielkar »	—	—	—	—	—	—	—
Vracksvrack »	—	—	—	—	—	—	—
Spiror åm 10 pal- mar tolffter	—	—	5½	—	—	113	118½
Dito åm 7 och 6 palmar »	—	—	1½	—	2½	252	255½
Furutimber »	—	—	—	—	—	23	23
Grantimber »	—	—	—	—	—	27	27
Ekeplankar stycke	—	12	—	—	—	1,240	1,252
Dito vraak »	—	—	—	—	—	—	—
Ekebordh tolffter	—	—	—	1	14	418	433
Dito vraak »	—	—	—	—	—	—	—
Grannsparrar »	2	—	45	—	—	39	86
Boomsparrar »	—	—	—	—	—	585½	585½
Dubbelt knap- bolt hundrad	—	—	—	—	—	—	—
Tunne stafrar tussend	—	—	—	—	—	155½	155½
Lächter stycke	3,500	—	—	—	3,390	597	7,487

	Stock- holm.	Nyk- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijk.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Furuplankar . . stycke	—	—	72	—	—	48	120
Krumholtz . . . ,	—	—	—	—	—	1	1
Dito tolfther	—	—	—	—	—	—	—
Ekenaglar . . . stycke	—	—	—	—	—	359,380	359,380
Skåffler ,	—	—	—	—	—	24	24
Toma tunner . . ,	—	—	—	—	—	120	120
Fotebunkar . . . ,	80	—	—	—	—	—	80
Miölkebunkar . . ,	515	—	—	—	—	—	515
Finneaskar . . . ,	180	—	—	—	—	—	180
Vatu såår ,	24	—	—	—	—	—	24
Låssespänn . . . ,	4	—	—	—	—	—	4
Bräder tolfther	1,143	503	9,459½	4,773	3,176½	11,962	31,017
Vraakbräder . . . ,	—	—	8	—	219	—	227
Veed fambnar	623	31	141	194	332	673	1,994
Träåfaat stycke	1,610	—	—	—	—	6,450	8,060
Träaskålar . . . ,	—	—	—	—	—	—	—
Dito byttor ,	3,042	—	—	—	—	1,962	5,004
Träåg ,	161	—	—	—	—	81	242
Trävannor ,	—	—	—	—	—	—	—
Träkappar ,	—	—	—	—	—	—	—
Åhror paar	—	—	—	—	—	24	24
Slefuor dussin	4	—	—	—	—	—	4
Skeder ,	—	—	—	—	—	—	—
Dito för daler	—	—	—	—	—	—	—
Däler stycke	—	—	—	—	—	6,439	6,439
Dito vraak ,	—	—	—	—	—	—	—
Bottnbräder . . . tolfther	—	—	—	—	—	—	—
Tunnebandh . . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Tallrikor skock	—	—	—	—	—	—	—
Träkannor stycke	—	—	—	—	—	—	—
Träåstooop ,	—	—	—	—	—	—	—
Näfuor knippor	24	—	—	—	—	—	24
Furusparrar . . . tolfther	5½	—	228½	4	—	—	238
Vraakplankar . . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Bandhstakar . . . ,	—	—	—	—	—	—	—
Finne kärill . . . ,	—	—	—	—	—	—	—
Dito knippor	48	—	—	—	927	—	975

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijk.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Furubalkar tolffter	$\frac{1}{2}$	—	—	—	32	—	32 $\frac{1}{2}$
Saltfaat stycke	—	—	—	—	108	—	108
<i>Läder och skinn:</i>							
Bockeskins carder- vann deker	267	92	—	—	—	128	487
Dito Ryssbytar . . .	—	—	5	—	57	576	638
Geteskins o. dito ryssbytar	—	—	—	—	—	—	—
Sielskinn stycke	—	—	—	—	—	—	—
Beredde oxehud- dar deker	—	—	—	—	—	—	—
Oberedde dito . . .	4 $\frac{1}{2}$	—	2	$\frac{1}{2}$	$\frac{2}{3}$	19	26 $\frac{2}{3}$
Dito kohudar . . .	9	—	—	—	$\frac{1}{2}$	15	24 $\frac{1}{2}$
Beredde rennshu- dar stycke	10	—	—	—	—	4	14
Jorthudar	—	—	—	—	—	4	4
Bockskin deker	1,028	—	194	26	30	740	2,018
Ryssbytar	—	—	—	—	—	1,635	1,635
Geteskin	8	—	24	—	6	70	108
Elgshudar stycke	14	—	—	—	—	24	38
Dito kalffhudar . . .	14	—	—	—	—	17	31
Beredde kalff- skinn daker	58	—	—	—	—	—	58
Brokota dito . . .	90	—	1	—	—	65	156
Ryske juffter . . . stycke	10	—	—	—	—	—	10
Stutehudar . . . daker	—	—	—	—	—	—	—
Fåarskinn	—	—	—	—	3	—	3
Beredde dito . . .	5	—	—	—	—	—	5
Rensshudar . . . stycker	3	—	—	—	—	—	3
<i>Lijn och hampa:</i>							
Lijn sch $\frac{1}{2}$	136 $\frac{1}{2}$	11	—	—	—	—	147 $\frac{1}{2}$
Hampa	89	—	—	—	—	—	89
Dito L $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	—	—
Tågvärck sch $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	—	—
Linnetgarn L $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	3 $\frac{1}{2}$
Lijnblår sch $\frac{1}{2}$	11 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	11 $\frac{1}{2}$

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
<i>Spannemåhl:</i>							
Hvete tunner	10,034	7,622	14,167	85	2	40	31,950
Rågh »	9,431	3,954	2,413	434	194	34	16,460
Korn »	37,804	3,925	11,168	—	464	—	53,361
Maltt »	—	7	34	—	—	10	51
Haffra »	1,125	—	—	—	—	—	1,125
Hvetemiöl »	11	1	9	1 $\frac{3}{4}$	—	—	22 $\frac{1}{4}$
Råghmiöl »	122 $\frac{1}{2}$	32 $\frac{1}{2}$	57 $\frac{1}{2}$	4	2	12	230 $\frac{1}{2}$
Gryn »	3 $\frac{1}{2}$	1	1 $\frac{1}{2}$	—	—	—	6
Bröd »	31 $\frac{1}{2}$	—	8	—	—	—	39 $\frac{1}{2}$
Erffter »	199 $\frac{1}{2}$	—	5 $\frac{1}{2}$	—	—	—	204 $\frac{1}{2}$
<i>Beck och tiäru:</i>							
Tiäru läster	3,318	3	111	339 $\frac{1}{2}$	490 $\frac{1}{2}$	151	4,412 $\frac{1}{2}$
Beck »	84 $\frac{1}{2}$	—	12 $\frac{1}{2}$	—	—	122	219
Tråån faat	430	—	14	—	1	—	445
Dito tunner	—	—	—	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$
Trån Bärma faat	—	—	9	—	—	—	9
Dito tunner	—	—	—	—	—	—	—
Sielspåk »	58 $\frac{1}{2}$	—	—	—	24 $\frac{1}{2}$	—	83 $\frac{1}{2}$
<i>Färga och victriol:</i>							
Victriol schß	1,845 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	1,845 $\frac{1}{2}$
Schvafvel »	332 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	332 $\frac{1}{2}$
Rödhfärga »	9	—	—	—	—	—	9
Salttpeter »	10	—	—	—	—	216 $\frac{1}{2}$	226 $\frac{1}{2}$
<i>Salt och torrfsk:</i>							
Torra gedder . . . schß	18 $\frac{1}{2}$	—	1 $\frac{1}{2}$	15 $\frac{1}{2}$	—	—	30 $\frac{1}{2}$
Saltte dito . . . tunner	$\frac{1}{2}$	—	—	$\frac{1}{4}$	—	—	$\frac{3}{4}$
Åbl »	1	1	—	$\frac{3}{8}$	—	—	2 $\frac{3}{8}$
Lax »	142 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	—	—	—	144
Röchte dito . . . stycke	129	—	—	—	—	6	135
Strömming . . . tunnor	720 $\frac{1}{2}$	1	3 $\frac{1}{2}$	—	3 $\frac{1}{2}$	—	728 $\frac{1}{2}$
Torsk »	12	—	$\frac{1}{2}$	—	1	—	13 $\frac{1}{2}$
Krampesill »	—	—	—	—	—	—	—
Saltt Sljk »	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
<i>Stenvahrur:</i>							
Skerstenar . . . stycke	—	—	—	—	—	—	—
Trommesten . . . »	—	—	—	—	2	—	2
Steenbordh . . . stycke	23	3	10	10	86	—	132
Småå dito . . . »	—	—	—	—	65	—	65
Ottakantig dito . . »	—	—	—	—	1	—	1
Quarnstenar . . . »	14	—	—	—	—	—	14
Ölands steen rug alnar	—	—	—	—	2,790	—	2,790
Pollerat steen . . . »	—	150	7,550	611	22,065	—	30,376
Gråstens fljssor . stycke	22	—	—	—	12	—	34
Brynestenar . . . »	300	—	—	—	—	—	300
Handquarnstenar . . »	3	—	—	—	—	—	3
Ljckstenar . . . »	—	—	2	17	146	—	165
Små dito »	—	—	—	—	18	—	18
Senapsquarnar . . . »	—	—	—	—	4	—	4
Trappestenar . . . »	—	—	—	—	45	—	45
Kragestenar »	—	—	3	4	18	—	25
Slijpestenar »	11	—	—	—	—	—	11
Pelare »	—	—	—	—	10	—	10
Tegelsteen eller pannor »	—	—	—	—	800	—	800
<i>Köpmans vahrur:</i>							
Smör tunner	860	1½	78	54	421	271	1,680½
Dito L&	11	—	15½	7½	5	—	38½
Ost sch&	7½	½	—	1½	3	2½	15½
Dito L&	—	—	6½	—	12	—	18½
Fläder tunnor	—	—	—	—	—	—	—
Enebähr »	15	—	10	5	3	36	69
Hasslenötter »	17	—	—	—	48	783	848
Roffuer »	3	—	2	26½	40½	—	72½
Tvåhl bottn	4	—	—	—	—	—	4
Tortt kött sch&	—	—	½	—	½	—	1½
Dito tunnor	3½	—	—	—	3	—	6½
Saltt kiött »	27½	—	4	15½	174	8	229½
Fläsk sch&	3	—	½	—	3½	—	7
Dito L&	—	—	—	—	—	—	—

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Summa.
Ryske handskar . . paar	—	—	—	—	—	—	—
Svijnehäär . . . tunner	—	—	—	—	—	—	—
Sundrigt glass . . .	18	—	—	—	—	—	18
Ööl	2	—	9	—	—	—	11
Dito faat	—	—	—	—	—	—	—
Brännevin . . . åttingar	1	—	—	—	—	—	1
Talgh tunnor	—	3	32 $\frac{3}{4}$	20	153	272	480 $\frac{3}{4}$
Dito schä	—	—	—	—	—	—	—
Dito L&	18	2 $\frac{1}{2}$	15	19 $\frac{1}{2}$	—	—	55
Oxar stycke	—	—	—	—	620	—	620
Stutar	—	—	—	—	74	—	74
Fäär	—	—	—	—	113	—	113
Hästar	2	—	—	3	472	—	477
Stodh	—	—	—	—	254	—	254
Fäalar	—	—	—	—	31	—	31
Malne kohl . . . säckiar	—	57	150	—	—	—	207
Koor stycke	—	—	—	—	451	—	451
Aska tunnor	—	—	—	—	—	—	—
Saltt kahl	—	—	—	—	—	—	—
Kaldun	—	—	—	$\frac{3}{8}$	16 $\frac{3}{8}$	—	16 $\frac{3}{8}$
Getter stycke	—	—	—	—	6	—	6
Senapp tunnor	—	—	—	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$
Quigor stycke	—	—	—	—	14	—	14
Kökenfett tanner	—	—	—	—	—	—	—
Oxetungor	—	—	—	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$
Bast L&	—	—	—	—	—	—	—
Svijs stycke	—	—	—	—	—	—	—
Lijnfrödh tunner	—	—	—	—	2	—	2
Lamb stycke	—	—	—	—	24	—	24
Egg	—	—	—	—	200	—	200
Ållon tunnor	$\frac{1}{4}$	—	—	—	—	—	$\frac{1}{4}$
Jortron	1	—	—	—	—	—	1
Trännion åttlingar	2	—	—	—	—	—	2
Lingon fierding	1	—	—	—	—	—	1
Lapestöflar paar	1	—	—	—	—	—	1
Dito skoor	1	—	—	—	—	—	1
Rödh jordh tunnor	11	—	—	—	—	—	11

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Norr- och Sö- derköp.	Väster- vijck.	Call- mar.	Göte- borgh.	Samma.
Oxhorn tunnor	1	—	—	—	—	—	1
Slijpe gåår >	4	—	—	—	—	—	4
Vax L \mathcal{E}	—	2 $\frac{1}{4}$	—	—	2 $\frac{3}{4}$	—	5
Gammalt thenn >	2 $\frac{1}{4}$	—	—	—	—	—	2 $\frac{1}{4}$
Nytt tenn	3	—	—	—	—	—	3
Tennstakar	8	—	—	—	—	—	8

**Extract oppå de vahrur som ifrån Stockholm till Ryssland
gångne äro anno 1640 *).**

Nembl.

12,890 daler kopparmynt.	175 $\frac{1}{2}$ sch \mathcal{E} mettaltstycken.
134 halfftunnen dito.	13 > 12 L \mathcal{E} victriol.
157 fierdingar dito.	12 > gåhrkoppar.
378 sch \mathcal{E} 8 $\frac{1}{2}$ L \mathcal{E} stångejärn.	13 stycke jernnskofflar.
17 > 11 > svaifel.	1 > messingsliusstaka.
2 > 11 $\frac{1}{2}$ > koppar gamal.	570 $\frac{1}{2}$ al:r kläde.
4 > ny kättle koppar.	24 dl:r dwelch.
3 stycke gamble värior.	17 al:r attlas.
1 L \mathcal{E} tenn.	25 > taftt.
2 st. gamble bössepipor.	94 > ullendamast.
4 L \mathcal{R} 7 $\frac{1}{2}$ m \mathcal{L} messingsketlar.	1 st. och 13 al:r t[urkisk] groffgrön.
3 stycke liussekronor.	3 st. 2 trådh.
1 $\frac{1}{4}$ sch \mathcal{E} gamalt järn.	13 al:r kirseij.
2 > 10 $\frac{1}{2}$ L \mathcal{E} ståhl.	90 al:r sammeth.
43 st. harnesk.	106 stycke gamble bösser.
12 gång bestskoor.	4 par pistoler.
11 st. messingsbäcken.	18 alnar rask.
3 > tennfaat.	8 st. klädeslappar.

*) Följer omedelbart efter hufvudlistan öfver exporten.

2 st. myssor.
 15 alnar benkevahr.
 26 st. utterskin.
 18½ däckar fährskinn.
 360 st. bäfuerskinn.
 43 st. röde räfuar.
 378 st. lambskin.
 25 st. hvite räffskinn.
 20 st. kalffskin.
 1½ timber gråverk.
 1 st. korsräff.

66½ lodh pärlor.
 6½ oxhöfft rödt franst vijn.
 4 sch& 11 L& toback.
 101 tunna saltt.
 250 st. små glassflaskor.
 220 tunner krita.
 3 korgar rossin.
 6 & pepar.
 6 tunnor fieder.
 4 kistor fensterglas.

Export från Finland 1640.

Extract upå alle kiöpmanss vahrur som ifrån Tullcammerne
uthi Finlandh ähro uthskeppade pro anno 1640.

	Åboo.	Nyhels- sing- forsz.	Vijborg.	Trång- sundh.	Summa.
<i>Koppar och järn:</i>					
Stange jern skepp:d.	39	125½	—	—	164½
Små jern pannor str	13	—	—	—	13
Hästeskoor gånger	140	—	—	—	140
Spick hund.	4	—	—	—	4
Jern skyflor str	12	—	—	—	12
Koppar kiätlar >	4	—	—	—	4
Jern grytor >	2	—	—	—	2
Gammal messingh &	—	—	12	—	12
Nye kiätlar L&	—	—	32½	—	32½
<i>Pälterij:</i>					
Gemena looskin str	6	—	3	—	9
Grååvärck timmer	303	—	98½	—	401½
Röda räfskin str	295	—	32	—	327
Korss räfvar >	2	—	—	—	2
Utter skin >	9	—	—	—	9
Loo potar foder	1	—	—	—	1
Mårderumpor timmer	3	—	—	—	3
Vargskin sty:r	1	—	—	—	1
Harskin hund.	1	—	—	—	1
<i>Trävärcke:</i>					
Såge brädher tolffter	64	23	—	—	87
Lächter tusendh	7	—	—	—	7
Brennevedh famner	116	62	335	—	513
Byttor knipor	400	—	—	—	400

	Åboo.	Nyhels- sing- forsz.	Vijborg.	Trång- sundh.	Summa.
Näfver knippor	18	—	—	—	18
Humble störar hund.	1	—	—	—	1
Allehanda åtskillige träkiär! för d:r	1,790	—	—	—	1,790
Maste trädh om 16 palmar . . [st.]	—	—	2	—	2
Dito om 15, 14, 13 och 12 palmar str	—	—	41	—	41
Spiror om 10 palmer »	—	—	39	—	39
Dito om 7 pallmer »	—	—	11	—	11
<i>Läder och skin:</i>					
Råå oxehudhar deecker	36	$\frac{1}{2}$	1	—	37 $\frac{1}{2}$
Dito kohudar »	59	$\frac{3}{8}$	25 $\frac{7}{10}$	—	85 $\frac{3}{10}$
Kalffskin »	25	—	—	—	25
Fährskin stycke	268	—	—	—	268
Bockskin decker	631	12	219 $\frac{1}{10}$	—	862 $\frac{1}{10}$
Ställskin str	2	—	—	—	2
Willsvinskin »	2	—	—	—	2
Ryssbyter decker	—	—	55 $\frac{1}{2}$	—	55 $\frac{1}{2}$
Gettskin »	—	—	2 $\frac{1}{2}$	—	2 $\frac{1}{2}$
Bockskins cardevan »	—	—	18 $\frac{1}{2}$	—	18 $\frac{1}{2}$
Dito uthaff ryssbyter »	—	—	4	—	4
» aff getskin »	—	—	23 $\frac{3}{8}$	—	23 $\frac{3}{8}$
Reensshudar str	—	—	5	—	5
<i>Spannemåll:</i>					
Rågh t:r	6,140	1,482	8,812	—	16,434
Korn »	2,657	—	4,327	—	6,984
Hafvra »	—	20	—	—	20
Miöll »	10	—	—	—	10
Huete »	1	—	—	—	1
Malt »	—	—	2	—	2
<i>Salt och torr fisk:</i>					
Lax t:r	76	—	—	—	76
Torre gleddar skepp:d	20	—	25 $\frac{3}{10}$	—	45 $\frac{3}{10}$
Sljck t:r	1	—	10 $\frac{1}{4}$	—	11 $\frac{1}{4}$
Strömmingh »	21	12	$\frac{1}{2}$	—	33 $\frac{1}{2}$
Salte gleddar »	2	—	—	—	2

	Åbo.	Nyhels- sing- forsz.	Vijborg.	Trång- sundh.	Summa.
Braxenn tunner	1½	—	3½	—	5½
Torsk »	4	—	—	—	4
Röchte laxar str	2	—	—	—	2
Torkat åhl L&	—	—	1	—	1
<i>Beck och tiära:</i>					
Beeck lästr	2½	—	78½	—	80½
Tiära »	659	321½	2,821½	—	3,802½
Tråen faat	542	—	163	—	705
Thrån bäрма tr	8	—	—	—	8
<i>Kiöpmansz vahrur:</i>					
Smör tr	540	82	897½	—	1,519½
Kiött »	7½	—	1½	—	9
Talgh skep&	16	—	167½	—	183½
Smör L&	282	—	—	—	282
Brödh tr	2	—	—	—	2
Klöckenfett »	1	—	1½	—	2½
Oxetungor åtig:r	5	—	—	—	5
Lijn L&	22	6	—	—	28
Lijn garn och ulgarn »	18	—	—	—	18
Vallmar alnar	338	50	931	—	1,319
Huetie stenar hund.	20	—	—	—	20
Lereft alnar	80	200	—	—	280
Enebär tr	8	—	—	—	8
Haselnötter »	1	—	—	—	1
Rofvor »	15	—	—	—	15
Ost L&	3	—	—	—	3
Hästar str	1	2	—	—	3
Talgh tr	—	—	53½	—	53½
Tvåll botn	—	—	2	—	2
Teen &	—	—	51	—	51
<i>Ryske vahrur:</i>					
Drelk alln.	—	—	75	—	75
Ryske hanskar par	—	—	1,265	—	1,265
Sablar »	—	—	19	—	19
Mårdar str	—	—	17	—	17

Export från Sverige åren 1637—1640.

**Extract opå alle utgående vahrur uthi Sverige såsom ansagde
åro vedh Store siötullen i eftersch:ne åhr.**

	A:o 1637.	A:o 1638.	A:o 1639.	A:o 1640.	Summa.
<i>Koppar och Mäsing:</i>					
Gähr kopparsch ^Q	4,875 ³ / ₄	1,155	1,930 ¹ / ₂	2,874 ³ / ₄	10,836
Bleck-koppar	1,261 ³ / ₄	1,498	22	491 ¹ / ₂	3,273 ¹ / ₂
Ungerske plåtar	3 ¹ / ₄	—	31	99 ³ / ₄	134
Nye kättlar	694 ¹ / ₂	88	1	—	783 ¹ / ₂
Gamble dito	1 ¹ / ₂	1 ¹ / ₂	—	—	3 ¹ / ₂
Koppar kakellugnar	7 ³ / ₄	—	—	—	7 ³ / ₄
Koppar skytt	68	—	1,392	705	2,165
Kläckta	1 ¹ / ₂	1	8	¹ / ₂	11
Kopparskildar för daler.	1 ³ / ₄	—	—	—	1 ³ / ₄
Mässingh.	1,749 ³ / ₄	1,150 ³ / ₄	806 ¹ / ₂	857 ³ / ₄	4,564 ¹ / ₂
Lusepipastycke	1	—	—	3	4
Stakarpaar	6	—	—	2	8
Mässingsbäckenstycke	2	—	4	1	7
Kättlar	2	12	34	—	48
Potter	4	—	5	5	14
Sängepannor	2	—	—	2	4
Durchslag	2	—	2	—	4
Malmgryter	2	—	—	—	2
Mässingstrådsch ^Q	—	941	1,068	520	2,544
Lattan	—	60 ¹ / ₂	65 ¹ / ₂	14	140
Allehanda arbetad mäsing	—	20 ³ / ₄	41 ³ / ₄	11	73 ⁷ / ₁₆
Gamal mäsing och koppar	—	9	¹ / ₂	1 ¹ / ₂	10 ³ / ₄
Allehanda arbetad koppar	—	—	324	101 ¹ / ₂	425 ¹ / ₂
Brännevijs och brygge- pannerstycken	—	—	3	1	4
Mässingstappar	—	—	—	3	3

	A:o 1637.	A:o 1638.	A:o 1639.	A:o 1640.	Summa.
Kopparflasker stycken	—	—	—	2	2
Kopparmynt fierd.	—	—	—	458	458
<i>Järn och stål:</i>					
Stångejärn sch $\frac{1}{2}$	78,950	82,626 $\frac{3}{4}$	76,696	84,757	323,029 $\frac{3}{4}$
Ankerfly ,	150	182 $\frac{1}{4}$	123	650	1,105 $\frac{1}{4}$
Harnesklåter ,	481	427 $\frac{3}{4}$	669 $\frac{1}{2}$	472	2,000 $\frac{1}{10}$
Järnskytt ,	4,284 $\frac{3}{4}$	3,435 $\frac{1}{4}$	7,701	7,675	23,046 $\frac{1}{2}$
Loodh ,	1,849	3,526 $\frac{1}{4}$	656 $\frac{1}{2}$	1,256 $\frac{1}{4}$	7,288
Skorstenshåller ,	4	1 $\frac{1}{2}$	—	1	6 $\frac{1}{2}$
Järnhambrar ,	2 $\frac{3}{4}$	—	—	—	2 $\frac{3}{4}$
Järnpannor ,	1 $\frac{3}{4}$	4 $\frac{1}{3}$	—	—	6 $\frac{1}{12}$
Panne järn ,	112	26 $\frac{1}{4}$	—	—	138 $\frac{1}{4}$
Ståål ,	275	155 $\frac{1}{2}$	171 $\frac{1}{4}$	106 $\frac{1}{4}$	708
Harnesk ,	2 $\frac{1}{2}$	—	—	—	2 $\frac{1}{2}$
Järnvichter ,	1	—	1	24	26
Gamalt järn ,	45 $\frac{3}{4}$	152 $\frac{1}{4}$	52	12 $\frac{1}{2}$	262 $\frac{3}{4}$
Järnskroot ,	21 $\frac{1}{4}$	19 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{4}$	48 $\frac{1}{2}$	92 $\frac{1}{2}$
Smidt järn ,	1 $\frac{1}{4}$	2 $\frac{1}{4}$	16	22 $\frac{1}{4}$	42 $\frac{1}{2}$
Skorstensplåter ,	2 $\frac{3}{4}$	—	7	—	9 $\frac{3}{4}$
Järngryter ,	11 $\frac{3}{4}$	22 $\frac{3}{4}$	12 $\frac{3}{4}$	14	61 $\frac{1}{4}$
Dito stycken	103	17	45	10	175
Spijk sch $\frac{1}{2}$	19	8 $\frac{3}{4}$	34 $\frac{1}{2}$	17 $\frac{1}{2}$	79 $\frac{3}{4}$
Järnbleck ,	9	10	1	10	30
Röhrplåter ,	275 $\frac{3}{4}$	112 $\frac{1}{4}$	237	6	631
Järnplåter L $\frac{1}{2}$	10	29 $\frac{1}{2}$	—	—	39 $\frac{1}{2}$
Järnkakelugnar sch $\frac{1}{2}$	6 $\frac{3}{4}$	—	—	—	6 $\frac{3}{4}$
Musketer stycken	5,387	4,830	—	384	10,601
Ryttareharnesk ,	1,000	115	25	317	1,457
Pistoler paar	8	—	10	9	27
Trefötter stycken	2	3	—	—	5
Små järnpanner ,	17	41	26	50	134
Spijk tunner	65	57 $\frac{1}{4}$	63 $\frac{1}{4}$	52 $\frac{3}{4}$	238 $\frac{1}{4}$
Dito stycken	58,120	53,100	44,900	22,200	178,320
Hästeskoor gånger	201	173	5	120	499
Söm ,	100	20	—	—	120
Vågebalk styckie	1	1	—	—	2

	A:o 1637.	A:o 1638.	A:o 1639.	A:o 1640.	Summa.
Ståhlquarner styckie	2	2	2	3	9
Harnesk »	507	6	2,435	—	2,948
Järntrådh ringar	5½	3	—	10	18½
Flaskefoderslåås för . . daler	10	—	—	—	10
Spiäll stycke	115	32	25	39	211
Järnkakelugner »	1	1	—	1	3
Järnskoffler »	24	5	—	227	256
Smidt järn fierding	1	—	—	—	1
Stekepanner stycken	59	24	—	—	83
Järnstörar »	4	—	—	—	4
Järnmortell »	1	1	—	—	2
Halster »	2	2	—	1	5
Kakelugnssdörar »	3	—	—	—	3
Ambolt »	—	1	—	—	1
Tangleker tunner	—	¼	—	—	¼
Uthbår af järn stycken . . fierd.	—	16	—	—	16
Anckar schß	—	4½	—	—	4½
Bultejärn stycken	—	8½	—	—	8½
Smådt järnsmide för . . . dal.	—	2½	—	—	2½
Låås stycken	—	9	18	2	29
Betzlestenger par	—	6	—	—	6
Sågeblad stycke	—	2	—	—	2
Gamble bösser »	—	12	—	24	36
Hästeskrapor »	—	44	—	—	44
Stäckelåås »	—	120	—	—	120
Järnpotter »	—	2	—	—	2
Musketer schß	—	5	—	—	5
Stekepanner »	—	¾	—	—	¾
Järndörar »	—	¼	—	286½	286¾
Ståhltrådh »	—	1½	—	13	14½
Stormbattar styckie	—	21	—	60	81
Järntrådh schß	—	—	66½	19½	85¾
Värrior stycken	—	—	14	3	17
Dito fästen »	—	—	10	—	10
Gamble järnskyt schß	—	—	90	—	90
Gamalt järnskrap »	—	—	22½	4	26½
Yxar stycke	—	—	3	16	19

	A:o 1637.	A:o 1638.	A:o 1639.	A:o 1640.	Summa.
Rååjärn stycken	—	—	—	5	5
Pilkar »	—	—	—	160	160
Dörejärn paar	—	—	—	5	5
Knifvsblad stycken	—	—	—	360	360
<i>Pälterij och skinvarur:</i>					
Looskin stycken	15	12	21	14	62
Dito gemene »	9	30	13	27	79
Röde räfskin »	1,819	851	1,243	1,055	4,968
Kors räfvar »	2	—	—	—	2
Svarte räfvar »	—	—	—	2	2
Brandh räfvar »	8	—	—	—	8
Hvita dito »	16	—	—	8	24
Utterskin »	64	10	22	17	113
Jerfvar »	4	—	—	—	4
Biörnskin »	7	—	—	—	7
Sablar timber	5	$\frac{3}{40}$	—	—	$5\frac{3}{40}$
Gråverk »	2,232 $\frac{1}{2}$	2,713	11	49	5,005 $\frac{1}{2}$
Gråverksfoder stycke	2	1	4	3	10
Gråskinssbukar timber	20	100	20	—	140
Afskiörd af dito bukar dalr	10	—	—	—	10
Vargskin stycken	30	3	—	9	42
Hermelijn »	18	—	—	160	178
Bäfuerskin »	7	1	2	—	10
Katteskin »	—	80	—	100	180
Mårdskin »	—	11	5	5	21
Lamskin »	—	—	216	—	216
Canlneskin »	—	—	—	—	24
<i>Trävircke:</i>					
Master om 26 till 20 palmar stycken	141 $\frac{1}{2}$	78	80	263	562 $\frac{1}{2}$
Dito å 19 till 12 palm »	1,079	759	1,441	1,388	4,667
Vraakmaster »	1,368	650	876	—	3,002
Mijlen roo af vrakmaster »	—	—	—	108	—
Bläckar af »	—	—	—	156	156
Spiror å 12, 10 och 7 palm. tolfst	260 $\frac{1}{2}$	191 $\frac{1}{2}$	53	122	627

	A:o 1637.	A:o 1638.	A:o 1639.	A:o 1640.	Summa.
Spiror smärre tolfft	16½	134½	185½	255	590½
Bomsparrar »	1,997½	536½	455	585½	3,574½
Ekeplanker »	30½	38½	78½	104½	247½
Furuplanker stycke	158	610	88	120	976
Ekebordh tolfft	254½	231½	231	483	1,150½
Bielkar »	75½	51½	71	1	199½
Bräder »	34,331½	27,541½	25,209	31,017	118,098½
Vraak dito »	307	1,248	2,081	227	3,863
Däler »	183½	284½	217	536½	1,221½
Timber »	66	68	19½	23	176½
Veedh fambnar	1,601	2,118½	2,868	2,074	8,661½
Lächten stycken	5,780	2,875	11,190	7,487	27,332
Vraakplanker tolfft.	—	8	18½	—	21½
Sågebrädebakar stycke	196	—	300	—	496
Mastestubbar »	5	120	—	—	125
Pijpenhålt. »	1,900	—	1,500	—	3,400
Knappholt »	8,000	100	20	—	8,120
Tunnestafrar »	73,880	65,400	77,600	155,200	372,080
Naglar »	1,600	1,000	100,700	359,380	462,680
Bandstakar »	2,650	1,200	550	—	4,400
Crumholt »	60	—	104	1	165
Finnekärl »	—	—	—	—	—
Dito knippe	416	477	6	975	1,874
Finnebytter stycke	1,874	1,619	16,250	5,004	24,747
Norrebotns sengiar . . . »	13	3	—	—	16
Venda stohl »	1	—	—	—	1
Finnekanner »	47	—	378	—	425
Slefver dustn	18	—	3	4	25
Saaltkaar stycke	1	—	1	108	110
Näfver knipp[o]r	24	10	6	24	64
Finneballier stycke	6	1	—	—	7
Träfaat »	3,750	5,368	4,476	8,060	21,654
Trågh »	148	436	193	242	1,019
Bytter och annor kärl för . d.	42	62½	56	150	310½
Bråspehl stycke	7	11	22	75	115
Humblestenger »	258	300	—	—	558
Åbror par	41	78	17	24	160

	A:o 1637.	A:o 1638.	A:o 1639.	A:o 1640.	Summa.
Tunneträdh stycken	4,000	29	—	120	4,149
Träskålar »	400	—	200	—	600
Trätalreker och askar . dussin	44	8	10	15	77
Sköfflar stycken	—	5,000	—	24	5,024
Vraak ekebordh tolfifter	6	25	30	—	61
Gransparrar »	321½	242	299	86	948½
Fyrekant hugne master ifrån 19 till 18 pal:r stycken	—	56	—	—	56
Dito bielkar »	427	54	—	—	481
Tråkappar »	—	—	1,100	—	1,100
Furusparrar tolfifter	—	223	912½	238	1,373½
Köölträdh af eek . . . stycken	—	1	—	—	1
Tunnebandh »	—	100	2,000	—	2,100
Jungfrur och blockar . tolfifter	—	—	72½	—	72½
Vraakbielkar stycken	—	—	140	—	140
Boghsprött »	—	—	—	5	5
Grantimber tolfifter	—	—	—	27	27
Furubalkar »	—	—	—	32½	32½
<i>Läder och skin.</i>					
Beredde elgashuder . . stycken	9½	11	—	—	20½
Dito elgkalfshuder . . »	1	5	—	—	6
Sämskadh köller . . . »	1	—	—	—	1
Dito fåreskin »	33	—	192	—	225
» geteskin »	1	—	—	—	1
Bockeskins cardevan . deker	84½	247½	144	487	962½
Geteskins dito »	63	41	185	—	289
Ryssbyts dito »	121½	591½	449½	638	1,800½
Fåreskins dito »	29	18	—	5	52
Kalfueskin råå »	58	1½	67½	156	283
Barkade oxehuder . . . »	6½	19½	23½	—	49½
Dito kohuder »	6½	32	20	—	58½
Råå oxehuder »	195	98	125½	26½	444½
Dito kohuder »	143½	59	70½	24½	297½
Bockeskin »	966	482½	172	2,018	3,638½
Ryssbyts skin »	3,065½	2,752½	3,833	1,635	11,285½
Geteskin »	249	99½	14½	108	470½

	A:o 1637.	A:o 1638.	A:o 1639.	A:o 1640.	Summa.
Fåreskin deker	40	9	1½	3	53½
Lammeskin »	80	15½	—	—	95½
Katteskin »	2	—	—	—	2
Juffter stycken	9	67	30	10	116
Elgzhuder oberedde . . »	177½	66	14	38	295½
Elgkalfs dito »	71	12	19	31	133
Siälskskin »	5	—	18	—	23
Killingseskin deker	4	—	—	—	4
Stutehuder stycke	6	—	46	—	52
Jortehuder råå »	9	4	—	—	13
Rensshudher »	—	3	6	14	23
Jortehuder beredde . . »	—	5	—	4	9
Förderftt cardevan . . deker	—	25	—	—	25
Siäleskins stycke	—	—	3	—	3
Barkade fåreskin . . . deker	—	5	—	5	10
Beredde kalfueskin . . »	—	—	—	58	58
<i>Lijn och hampa.</i>					
Lijn schß	215	168½	57½	147½	588½
Hampa »	242½	192½	89	89	613
Lijnblåhr Lß	14	2	—	4,420	4,436
Lijnfrödh tunner	—	29	3	2	34
Ljngarn Lß	—	7½	1	3½	12
Toghverk schß	—	21	47	—	68
<i>Spannemål.</i>					
Hvete tunner	12,810½	12,579	29,675	31,950	87,014½
Dito mlöhl »	2	132	56½	22½	213½
Rågh »	28,713	33,202	22,582	16,460	100,957
Korn »	57,624	59,828½	54,335	53,361	225,148½
Miöl »	1,054	3,894	1,554	230½	6,732½
Malt »	4,048½	2,624	273½	51	6,997
Haffra »	911	363	896	1,125	3,295
Erfetter »	79½	93	35	204½	412
Korngryn »	—	3	10½	6	19½
Herssgryn »	—	40½	—	—	40½

	A:o 1637.	A:o 1638.	A:o 1639.	A:o 1640.	Summa.
<i>Salt och tårr fisk.</i>					
Salt lax tunner	71	338 $\frac{1}{4}$	—	144	553 $\frac{1}{4}$
Strömlingh. ,	7 $\frac{1}{4}$	346 $\frac{3}{4}$	—	728 $\frac{1}{4}$	1,082 $\frac{1}{4}$
Krampestill ,	7	—	—	—	7
Torregedder sch $\frac{3}{4}$	24	11	—	30 $\frac{1}{2}$	65 $\frac{1}{2}$
Röckte laxar stycken	171	185 $\frac{1}{2}$	—	135	491 $\frac{1}{2}$
Dito L $\frac{3}{4}$	3	—	—	—	3
Torsk tunner	95 $\frac{1}{2}$	121	—	13 $\frac{1}{2}$	230 $\frac{1}{2}$
Nors L $\frac{3}{4}$	5	—	—	—	5
Salt åål tunner	$\frac{1}{4}$	3 $\frac{3}{4}$	—	2 $\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{2}$
Tår fisk sch $\frac{3}{4}$	34 $\frac{1}{2}$	51 $\frac{1}{4}$	—	—	85 $\frac{3}{4}$
Salt fisk tunner	20	26 $\frac{1}{2}$	—	—	46 $\frac{1}{2}$
Tår fisk vålar	456 $\frac{1}{2}$	372 $\frac{1}{2}$	—	—	829
Dito tunner	2	—	—	—	2
Hvitlingh klofvar	17	115	—	—	132
Flundror stycken	300	9,150	—	—	9,450
Tår åål L $\frac{3}{4}$	—	4	—	—	4
Salt torsk valar	—	32 $\frac{1}{2}$	—	—	32 $\frac{1}{2}$
läckar vålar	—	78 $\frac{1}{2}$	—	—	78 $\frac{1}{2}$
Sill läster	—	3 $\frac{1}{2}$	—	—	3 $\frac{1}{2}$
Raaff L $\frac{1}{2}$	—	8	—	—	8
Makrell tierding	—	23	—	—	23
Ostror tunner	—	11	—	—	11
Spordor ,	—	1 $\frac{1}{2}$	—	—	1 $\frac{1}{2}$
Salt fisk våhler	—	6 $\frac{1}{2}$	—	—	6 $\frac{1}{2}$
Dito sch $\frac{3}{4}$	—	14	—	—	14
Slijk tunner	—	1	—	—	1
Saltegeddor ,	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{3}{4}$	1 $\frac{1}{4}$
<i>Beck, tiära och trådn.</i>					
Beck läster	424 $\frac{5}{8}$	725 $\frac{3}{4}$	232 $\frac{1}{2}$	219	1,602 $\frac{1}{2}$
Tiära ,	3,242	3,443 $\frac{1}{2}$	3,916 $\frac{1}{2}$	4,412 $\frac{3}{8}$	15,014 $\frac{3}{8}$
Tråån faat	221	473	248	445	1,387
Tråånbärma ,	21	8	27	9	65
Siålspeck tunner	62	60 $\frac{3}{4}$	40	82 $\frac{1}{2}$	245 $\frac{1}{2}$
<i>Färga och victriol.</i>					
Svaifvel sch $\frac{3}{4}$	265 $\frac{1}{2}$	414 $\frac{1}{4}$	435 $\frac{1}{2}$	332 $\frac{1}{2}$	1,447 $\frac{3}{4}$
Victriol ,	1,068	1,009	1,951	1,845 $\frac{1}{2}$	5,873 $\frac{1}{2}$

	A:o 1637.	A:o 1638.	A:o 1639.	A:o 1640.	Summa.
Rödhferga sch $\frac{1}{2}$	4	2 $\frac{1}{4}$	6 $\frac{1}{4}$	9	22 $\frac{1}{2}$
Saltpetter »	—	—	—	226 $\frac{1}{2}$	226 $\frac{1}{2}$
Rödh jordh tunner	—	—	—	11	11
<i>Steenvaruhr.</i>					
Skuradh steen allnar	27,945	34,822	38,925	30,376	132,068
Råå steen »	48,813	11,545	26,126	2,790	89,274
Disk stenar stycken	168	125	270	132	695
Smärre dito »	70	37	118	65	290
Trappe steen »	136	129	98	45	408
Skorstenar »	5	1	5	—	11
8-kantigh diskstehn »	1	5	9	1	16
Lijk stenar »	91	112	199	165	567
Smärre dito »	24	26	3	18	71
Bijslags stenar »	2	—	—	—	2
Runde stenar alnar	50	—	1	—	51
Stor bredh steen stycken	1	1	—	—	2
Senapsquarner »	24	3	20	4	51
Krage steen »	11	11	41	25	88
Kalksteen läster	6	—	—	—	6
Muresteen stycken	42,000	8,900	—	800	51,700
Slipstenar »	58	15	42	11	126
Store quarntstenar paar	6	3	13	7	29
Mindre dito »	1	6	—	—	7
Handquarner »	2	1	—	—	3
Skorstenspelare stycken	—	2	—	10	12
Trummestehn »	—	—	1	2	3
Gråstensfliser »	—	—	—	34	34
Brynestenar »	—	—	—	300	300
<i>Köpmanvahrur.</i>					
Smör tunner	2,279 $\frac{1}{4}$	2,051 $\frac{1}{2}$	2,864	1,680 $\frac{1}{2}$	8,875 $\frac{1}{2}$
Dito L $\frac{1}{2}$	8	100 $\frac{1}{2}$	46 $\frac{1}{2}$	38 $\frac{1}{2}$	193 $\frac{1}{2}$
Talgh tunner	402	245 $\frac{1}{2}$	241 $\frac{1}{2}$	480 $\frac{1}{2}$	1,369 $\frac{1}{2}$
Dito L $\frac{1}{2}$	415 $\frac{1}{2}$	373 $\frac{1}{2}$	80 $\frac{1}{2}$	55	924 $\frac{1}{2}$
Ost »	162 $\frac{1}{2}$	232 $\frac{1}{2}$	364	323	1,082
Kökenfett tunner	4 $\frac{3}{4}$	—	$\frac{1}{8}$	—	4 $\frac{1}{2}$

	A:o 1637.	A:o 1638.	A:o 1639.	A:o 1640.	Summa.
Ost Ättinger	1	—	—	—	1
Rofver tunner	132	91	166	72 $\frac{1}{4}$	461 $\frac{1}{4}$
Nötter läster	168	87 $\frac{3}{4}$	55 $\frac{1}{8}$	70 $\frac{3}{8}$	381 $\frac{1}{2}$
Enebähr tunner	12	91	73 $\frac{1}{2}$	69	245 $\frac{1}{2}$
Kiött ,	120 $\frac{1}{2}$	211 $\frac{1}{2}$	248 $\frac{1}{2}$	235 $\frac{3}{4}$	816 $\frac{1}{4}$
Kalduhn ,	4 $\frac{3}{4}$	6 $\frac{3}{4}$	6	16 $\frac{3}{4}$	33 $\frac{3}{4}$
Oxetunger ,	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1 $\frac{3}{8}$
Fähr stycken	36	—	164	113	313
Oxar ,	5	92	672	620	1,389
Hästar ,	16	25	416	477	934
Stoodh ,	20	21	481	254	776
Fählar ,	9	—	101	31	141
Ölands ryor ,	6	—	—	—	6
Brödh tunner	44 $\frac{1}{2}$	95 $\frac{1}{2}$	22 $\frac{1}{2}$	39 $\frac{1}{2}$	202
Senap ,	3 $\frac{1}{2}$	3	10 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	17 $\frac{1}{2}$
Vax L $\frac{1}{2}$	1	14 $\frac{1}{2}$	—	5	20 $\frac{1}{2}$
Bockehähr säcklar	2	1	—	—	3
Humbla L $\frac{1}{2}$	17	14 $\frac{1}{2}$	—	—	31 $\frac{1}{2}$
Brödh för daler	10	—	—	—	10
Flesk tunner	1 $\frac{1}{4}$	1	—	—	2 $\frac{1}{4}$
Bakadt sucker pundh	40	—	—	—	40
Gryn tunner	1 $\frac{1}{4}$	—	1	—	2 $\frac{1}{4}$
Gamalt tehn pundh	4 $\frac{1}{2}$	—	—	2 $\frac{3}{4}$	7 $\frac{1}{4}$
Brännevljn tunner	2	—	—	—	2
Dito Åhmer	1	—	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{8}$	1 $\frac{1}{4}$
Svijnehähr tunner	1	4	2	—	7
Ull L $\frac{1}{2}$	2	—	—	—	2
Lingon fierdl.	3 $\frac{1}{2}$	—	—	—	3 $\frac{1}{2}$
Båtar små stycken	1	—	—	—	1
Lärefitt alnar	532	—	—	—	532
Valdmar ,	51 $\frac{1}{2}$	—	—	—	51 $\frac{1}{2}$
Fläder tunner	10	—	1	—	11
Lappeskoor paar	20	2	—	1	23
Lappemuddar stycken	10	1	—	—	11
Lapestöfflar paar	10	1	—	1	12
Rökt klött sch $\frac{1}{2}$	—	5 $\frac{1}{2}$	$\frac{3}{8}$	1 $\frac{1}{4}$	7 $\frac{1}{10}$
Flesk L $\frac{1}{2}$	—	12 $\frac{1}{2}$	22 $\frac{1}{2}$	140	175

	A:o 1637.	A:o 1638.	A:o 1639.	A:o 1640.	Summa.
Malne kâhl säckiar	—	57	173	207	437
Papper faat	—	19	—	—	19
Koor stycken	—	22	481	451	954
Qviger ,	—	8	56	14	78
Aska tunner	—	1	7	—	8
Ööl ,	—	44	36	11	91
Insyltade foglar ätting.	—	1	—	—	1
Ryssetvâhl botn	—	5½	4	4	13½
Hârpöhs schæ	—	5	—	—	5
Sundrigt glas tunner	—	30	4	18	52
Reensshorn paar	—	1	—	—	1
Strumpor ,	—	2,151	—	—	2,151
Ryske handskar ,	—	—	24	—	24
Salt kââhl tunner	—	—	2	—	2
Getter stycken	—	—	27	6	33
Stutar ,	—	—	150	74	224
Lamb ,	—	—	11	24	35
Egg ,	—	—	420	200	620
Bast Læ	—	—	20	—	20
Sviijn stycke	—	—	9	—	9
Ållon tunner	—	—	—	½	½
Jortron ,	—	—	—	1	1
Tränlon ättinger	—	—	—	2	2
Lingon fierding	—	—	—	1	1
Oxehorn tunner	—	—	—	1	1
Sliepegâhr ,	—	—	—	4	4
Nytt tehn Læ	—	—	—	3	3
Teen stakar stycken	—	—	—	8	8

Handelsbalans för Sverige, åren 1637—1640.

**Balance på in- och uthskeppade vahrurs ongeföhre capital till och ifrån tull-
camrarne uthi Sverige för underschrefne åhr, nembl.**

I n f ö r i n g e n.

Åhr.	Stockholm.		Nyköping.		Nor- och Sörköping.		Västervijk.		Callmar.		Göteborgh.		Summa.	
Hvitmynt.	Daler.	öre.	Daler.	öre.	Daler.	öre.	Daler.	öre.	Daler.	öre.	Daler.	öre.	Daler.	öre.
A:o 1637 .	1,691,994	14	49,998	15½	163,580	5	25,531	9½	38,640	18	436,524	1	2,406,268	31
A:o 1638 .	2,018,528	13½	31,882	4½	181,982	22½	51,810	17	77,413	29	450,447	2	2,811,564	24½
A:o 1639 .	1,532,817	21	97,977	24	140,122	28	40,799	21½	59,239	5	477,278	23	2,347,735	26½
A:o 1640 .	2,108,757	29½	78,449	24½	245,458	25	15,506	14½	78,265	12½	831,544	8½	3,357,982	18½
Summa	7,851,598	14½	258,306	4½	781,144	16½	133,147	30½	253,559	¾	2,195,794	2½	10,923,552	4½
Pro Saldo mindre Inför. }	—	—	194,188	27	698,698	¾	—	—	—	—	—	—	892,886	27½
	7,351,598	14½	452,496	31½	1,429,842	17	133,147	80½	253,559	¾	2,195,794	2½	11,816,439	½

U t h s k e p n i n g e n.

Åhr.	Stockholm.		Nyköping.		Nor- och Sörköping.		Västervijk.		Callmar.		Göteborgh.		Summa.	
Hvitmynt.	Daler.	öre.	Daler.	öre.	Daler.	öre.	Daler.	öre.	Daler.	öre.	Daler.	öre.	Daler.	öre.
A:o 1637 .	1,577,118	15½	86,239	8	375,893	20	25,243	25½	50,222	13	243,225	20½	2,357,943	6½
A:o 1638 .	1,354,231	6	85,447	28½	330,265	7	30,223	4	49,000	24½	247,028	6½	2,096,196	7½
A:o 1639 .	1,279,237	22	149,598	12	402,495	19	28,174	14	70,553	28½	252,582	19	2,182,642	15½
A:o 1640 .	1,425,219	19	131,211	20	321,188	8	27,010	22	56,920	20	306,348	80	2,267,899	18½
Summa	5,635,806	30½	452,496	31½	1,429,842	17	110,652	1½	226,697	22½	1,049,185	11½	8,904,681	18½
Pro Saldo mindre utskep. }	1,715,791	16½	—	—	—	—	22,495	29½	26,861	16½	1,146,608	22½	2,911,757	14½
	7,351,598	14½	452,496	31½	1,429,842	17	133,147	80½	253,559	¾	2,195,794	2½	11,816,439	½

Beräknade umgälder för trafik på Sverige och Finland i Öresund år 1640.

Ungefär Förslagh på dedh Konungen i Danmark hafver nutedt i Tull uthi Öresundh af dedh godz som där igenom ähr passerat ifrån och till Sverie sambt Finlandh både på Svenske invånare (där dhe icke hafve varit frie) såväl som fremande pro Anno 1640. Efter den Utgångne Tulordningen i Danmark sub Dato den 2 Decembris. *)

	Svenske invånare.	Frem- mande.	Skepz- omkost.	Summa.
Af Uthgående godz	Rdr	Rdr	Rdr	Rdr
Stockholm	21,895	4,015	1,192	27,102
Nyköpingh	2,918	—	123	3,041
Nor- och Söderköping	7,038	682	439	8,159
Calmar	227	—	54	281
Göteborg	799	—	154	953
Åbo	802	218	197	1,217
Nye Helsingfors	182	—	38	220
Wiborgh	4,545	—	389	4,934
Summa	38,406	4,915	2,586	45,907
Af Inkomande godz	Svenske invånare.	Frem- mande.	Skepz- omkost.	Summa.
	Rdr	Rdr	Rdr	Rdr
Stockholm	19,580	8,056	1,434	29,070
Nyköpingh	523	13	123	659
Nor- och Söderköping	1,777	768	439	2,984
Calmar	262	—	54	316
Göteborg	908	—	159	1,067
Åbo	849	235	198	1,282
Nye Helsingfors	294	30	38	362
Wiborgh	438	307	389	1,134
Summa	24,631	9,409	2,884	36,874
Utgående	38,406	4,915	2,586	45,907
	63,037	14,324	5,420	82,781

*) En afskrift i Kammararkivet är inlämnad af Mårten Augustinsson d. 3 Juni 1641.

Import till Sverige år 1645.

Extract öfver incombne vahrur vidh tullcamrarne i Sverige
för an:o 1645.

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijk.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
<i>Guld, Selfver och Sijdentygh.</i>							
Sattin med gyllenbloh- mer. alnar	99	—	—	—	—	—	99
Attlass	2,640	40 $\frac{1}{3}$	—	—	—	1,066	3,746 $\frac{1}{3}$
Blomerat atlass . . .	1,251	5	—	—	25	121 $\frac{1}{2}$	1,402 $\frac{1}{2}$
Ostindisk atlass . . .	388 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	388 $\frac{1}{2}$
Damast fijn	168 $\frac{1}{2}$	—	—	—	20	392	580 $\frac{1}{2}$
Halfsijden dito . . .	62	—	—	—	—	200 $\frac{1}{3}$	262 $\frac{1}{3}$
Oächta	2	—	—	—	—	242 $\frac{2}{3}$	244 $\frac{2}{3}$
Sammet	1,078	40 $\frac{1}{2}$	—	—	5	629	1,752 $\frac{1}{2}$
Oskurit dito	27 $\frac{1}{3}$	—	—	—	—	—	27 $\frac{1}{3}$
Plyss sammet	2,414	5 $\frac{1}{3}$	—	—	—	786	3,205 $\frac{2}{3}$
Fodersammet	626	—	—	—	—	123 $\frac{1}{3}$	749 $\frac{1}{3}$
Linnenplyss str	7	—	3	—	3 $\frac{1}{2}$	1	14 $\frac{1}{2}$
Armesiden alnar	519 $\frac{1}{2}$	—	—	—	14	1,055 $\frac{1}{3}$	1,588 $\frac{2}{3}$
Bredt tertzenel . . .	1,118	—	20	—	—	139	1,277
Smalt dito	451 $\frac{2}{3}$	—	—	—	—	152	603 $\frac{2}{3}$
Tobljn	3,494	—	—	—	19	220	3,733
Sijden grofgrön . . .	719 $\frac{1}{4}$	—	—	—	47	140	906 $\frac{1}{4}$
Dito enckelt.	1,434 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	218	1,652 $\frac{1}{2}$
Sijden camlot	46 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	184	230 $\frac{1}{2}$
Sijden borrat	173	—	—	—	94	—	267
Dobbelt taftt	1,351	—	—	—	60	522	1,933
Fodertaftt	1,493 $\frac{1}{3}$	112	—	—	—	610	2,215 $\frac{1}{3}$
Sijden floor str	300	1	8	—	5	124 $\frac{1}{3}$	438 $\frac{1}{3}$
Cartek alnar	823 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	36	859 $\frac{1}{2}$

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijek.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Sjiden lampers . . str	71	—	—	2	—	40½	113½
Caffa alnar	2,442	—	—	10	116	2,197	4,765
Guld och selfver- snören &	24	—	—	—	—	1½	25½
Untzen guld eller selfr >	10½	—	—	—	—	½	10¾
Oächta guldsnören str	11	—	—	—	—	—	11
Guld och silckesgal- loner L&	9½	—	—	—	—	—	9½
Guld slif. och silck. band ¼ str	12	—	—	—	—	—	12
Coleur silckessnören &	409	3¾	8½	—	—	29	450
Svarte dito >	581½	12½	—	—	3½	52¾	650
<i>Sijdentygh.</i>							
Coleur pometken . . &	211	15	12	3½	12½	45	299
Svarte dito >	127	5½	12	—	3½	56	203½
Floret snören >	4½	—	9	—	—	—	13½
Türxe galloner . . ½ str	246	—	48	—	—	—	294
Silckes >	188	12	64	—	1½	68	333½
Halfsiden dito . . >	573	—	48	—	—	31	652
Borderade snören alnar	305½	—	—	—	—	77	382½
Silckes knyttning >	918	30	—	—	—	—	948
Dito smalare . . . >	555	—	—	—	—	—	555
Samets posementer duss.	6	—	½	—	½	—	6½
Silckesbandh . . . ½ str	2,959	95	32	—	4	141	3,231
Attlassbandh . . . ¼ >	932	4	70	—	—	53	1,059
Florettband ½ >	3,261	72	96	6	5	284	3,724
Silckes strumpeband par	99	—	—	—	—	16	115
Silckes rehmar . duss.	12	—	54	—	—	—	66
Små dito >	1	—	—	—	—	20	21
Silckes frantzter . . &	16½	2	7½	1½	3	—	30½
Silckes ullnsklorter str	6	—	—	—	—	—	6
Silckes manstrum- per par	423	2	20	—	—	22	467
Quinfolckz dito . . >	211	—	—	—	—	20	231
Guld och slif. bord. geheng str	24	—	—	—	—	—	24
Silckes dito >	7	—	—	—	3	—	10

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Guld och silfr bord. handsk. par	6	—	—	—	—	—	6
Silckes dito »	—	18	—	—	—	—	18
Stora guldknapper duss.	16	18	—	—	—	—	34
Små dito gross.	13½	10	—	—	—	14	37½
Guld, self och silck. knapper duss.	178	—	—	—	—	—	178
Små dito gross.	163½	—	—	—	—	—	163½
Silckes kappe knap- per duss.	205	54	66	—	120	58	503
Små dito gross.	2,004	13½	121	—	29	259½	2,427
Silckes litzer duss.	172	—	—	—	—	—	172
Coleur silcke &	1,035	30½	24	2	9	119	1,219½
Svart dito »	702½	10½	14½	3	2	180½	912½
Floret silcke »	26½	—	—	—	—	—	26½
Coleur dito »	27	—	—	—	—	—	27
Sijdentyg för daler	2,062	—	—	—	—	—	2,062
<i>Kläde och boij.</i>							
Fijnt spanst klede str	27	2	—	3½	3½	3	38½
Gement dito »	161½	9	12½	—	—	57½	240½
Ringare »	64	3	—	—	—	19½	86½
Norderklede »	38½	—	—	—	—	16	54½
Kentzellaken »	—	—	—	—	—	13½	13½
(4 Ståhlkede ½ str	4	—	—	—	5½	1	10½
[monster] 3 Ståhl . . . ½ »	19	—	2	1	5	14½	41½
2 Ståhl . . . ½ »	179	8	6½	—	5	84½	283
(1½ Ståhl . . . ½ »	160	—	16	3	7	54½	240½
Gyldenöfverståhl ½ »	62	9	8	4	1	56½	140½
Bredlijst ½ »	141	8	13½	2	—	24	188½
Packlaken ½ »	854	36	112	29	22	275½	1,328½
Piuck ½ »	2,502	94	348	55	116	311½	3,426½
Dossincken str	1,276	40	168	7	33½	408½	1,928½
Spanske dito »	311	40	25½	5½	12½	119½	513½
Fyrlodh »	971	93	198½	2	5	336	1,605½
Dobbelt saltvelsk . . . »	160½	—	9	5	—	152½	327
Dito enokelt »	40½	—	85	8	—	1,007½	1,141
Markischt klede »	10	—	—	6	—	—	16

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Brandenb. klede . . . str	31	—	6	—	—	4½	41½
Melssnischt klede . . .	23	7	9	—	—	—	39
Skotz klede	72	—	—	—	—	—	72
Dito alnar	18	—	—	—	—	—	18
Stort prof kersin . . str	157½	13½	40	—	1½	20	232½
Gement dito	384	—	45½	39	—	24	492½
Samet.	1½	—	—	—	—	—	1½
Fress	1,476	62	172½	32½	48½	296½	2,087½
Fressade	8½	—	—	½	¾	—	9½
Engelst boij	135	9½	22½	12	4½	33½	216½
Foderboij	412	4½	8½	1½	64½	12½	503½
Lybst grått	5	—	2	—	—	12	19
Klede och boij . . . dr	2,758	53½	2,626	—	—	—	5,437½
<i>Kramvarur.</i>							
Türx grofgrön . . . str	335	6½	20	—	17	243	621½
Dobbelt 4 trådh . . .	299½	6	17½	—	6½	130½	460½
Enckelt dito	664	31	24	—	5	54½	778½
Dobbelt 2 trådh . . .	244	15	25	—	22	460½	766½
Enckelt dito	573	14	71	2	7	252	919
Türx camloth	197	14	1	—	6½	118	386½
Ullen dito	107	—	11	—	—	35½	153½
Borrath	37	—	—	—	—	27	64
Dobbelt dito	18	—	—	—	—	38	56
Halfsijden dito . . .	47	—	—	—	—	31	78
Ullen borath	26	—	—	—	3	19½	48½
Türx macheijer . . .	19	1	6½	—	6	41	73½
Halfsiden dito . . .	32	—	—	—	—	2	34
Blomerat saijn	336	10	22	1	11	532½	912½
Herren saijn	109	8½	2	—	22	96½	238
Brixbom siden	272	4	22½	—	9	287½	595
Engl. prinssillen . . .	—	—	—	—	4	—	4
Sartze	4	—	—	—	—	18	22
Cronrask	284½	19	9½	1½	27½	84	425½
Perpetuan	157	4	5	—	2	100	268
Gement rask	1,029	40	78½	—	3	413	1,563½
Bur caffä	443	22	30	½	2	107	604½

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Floret-triep str	105	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$	14 $\frac{1}{2}$	120 $\frac{1}{2}$
Linnen triep	19 $\frac{1}{2}$	—	—	—	2	2	23 $\frac{1}{2}$
Skomakare triep . . .	6	—	—	—	—	—	6
Hundzkott	—	—	17	—	—	—	17
Ullen legatur	497	6	20	—	2	181 $\frac{1}{2}$	706 $\frac{1}{2}$
Halvsleden dito . . .	36	1	1	$\frac{3}{4}$	—	58 $\frac{1}{4}$	97
Novaten	111	—	19 $\frac{1}{2}$	—	10	122	262 $\frac{1}{2}$
Engl. bomsid.	4	—	4	—	—	—	8
Hamb. bomsid.	346	3	9	1	7	11	377
Hollandz bomsid. . . .	248	10	36	—	—	279	573
Förkledztygh	90	2	—	—	—	—	92
Noppes	34 $\frac{1}{4}$	—	1	—	—	—	35 $\frac{1}{4}$
Hårduk	16	—	—	—	—	1	17
Parchim	212 $\frac{1}{2}$	—	3	—	1	9	225 $\frac{1}{2}$
Dvelck	298	5	16	—	8	54	381
Styfdvelck	120	1	—	—	2	10	133
Små snöreljff	72	3	—	—	—	—	75
Skotske benckevahr . .	2	—	—	—	—	1	3
Hyendes vahr	122	6	—	—	—	12	140
Skotske bordtecken . .	12	—	—	—	—	4	16
Dito sengtecken . . .	1	—	—	—	—	—	1
Hollandske dito . . .	26	4	1	—	—	—	31
Hvit Hollandz trådh . .	6 $\frac{3}{4}$	18 $\frac{3}{4}$	101 $\frac{3}{4}$	—	—	78	205 $\frac{1}{4}$
Slessingz trådh . . bund	837	23	38	1	—	102	1,001
Coleur trådh	611 $\frac{3}{4}$	15 $\frac{5}{8}$	49 $\frac{1}{4}$	2	—	56 $\frac{3}{8}$	735
Grötkens trådh . . . grot	269	—	—	—	—	—	269
Hollandz lijhn	—	—	—	—	—	643 $\frac{1}{2}$	643 $\frac{1}{2}$
Asker fodher	491	25	199	—	52	86	853
Knöpellådher str	4	6	—	—	—	3	13
Sömskrijn	105	1	—	—	5	—	111
Fijna coraller . . . lodh	8	—	—	—	—	—	8
Ebenholz spegler . . str	4	1	—	—	—	—	5
Stora förgylte dito . .	2	—	—	—	4	—	6
Mindre dito	27	—	—	—	6	18	51
Medelmätige dito duss.	62	—	—	5	3	48	118
Små spegler	77 $\frac{3}{4}$	—	3 $\frac{1}{2}$	—	7	2 $\frac{1}{2}$	90 $\frac{3}{4}$
Strå speglar	171 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	25	—	—	26 $\frac{1}{2}$	228 $\frac{1}{2}$

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijek.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Engelske castorer . st:r	3	—	—	—	—	—	3
Halfve castorer . . .	35	—	—	—	—	—	35
Fijna Engl. hattar duss.	21½	—	—	—	—	—	21½
Ringare dito	12	—	—	—	—	—	12
Gem. bredaiskehatter	7½	5½	22½	—	—	5½	41½
Medelhatter	216½	14	3	5	12½	62½	313½
Bondehatter	96½	—	½	—	9	59½	165½
Barnehatter	117	—	2½	—	½	12	131½
Oächta hatteband . .	49½	8	—	—	—	—	57½
Silckes hatteband . .	84	1½	1½	23	3	7½	120½
Hårhatteband	173½	32	18	—	16	51	290½
Bondehatteband . . .	450½	113½	—	—	20	57	640½
Fijna stofferad han- sk[ar]	9½	1	½	—	—	—	10½
Perfumerade dito . .	171½	1	15½	—	—	12½	200½
Medelhansker	544½	6	15	½	2	144½	712½
Franssehandsker . . .	29	1½	—	—	—	1	31½
Skotske handsker . .	445½	—	—	—	5	69	519½
Fodrade handsker . .	57	1	—	—	1	—	59
6-trådige manstrump.	153½	—	10½	—	3½	7½	175½
Engelske dito	40	12½	—	2	—	57½	112
Ulldstrumper	368½	2½	1	—	—	80	451½
Qvinfolckz strumper	558½	12½	5	—	7	161½	744½
Barnestrumper	264	2	1	—	—	74½	341½
Kersin strumper . . .	42	8	48	—	—	—	98
Stöfvel strumper . .	228½	—	2	—	7½	18½	257
Filtstrumper	159	3	8	—	—	13½	183½
Kledesquaster	11	2	2	—	6½	21½	43
Mindre dito	17½	—	—	—	—	—	17½
Leder cambfoder . st:r	12	—	12	—	—	—	24
Rödleskduss.	130½	27½	46	—	20	37	261
Guldschin	96	9½	4	—	1	2	112½
Breftasker	8	—	—	—	—	4	12
Skriftaffler	71	—	—	—	—	4½	75½
Fijna beencamber . .	34	3	3½	—	1	4½	46½
Ditoduss.	38½	4½	—	1	—	18	62
Horn camber	531	3	25	3	5	120	687

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijek.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Fijnt papper . . . rijes	575	69	87	—	118½	188½	1,088
Gement dito . . . »	2,418½	38	241½	—	46	417	3,161
Tryckpapper . . . »	658	—	—	—	—	10	668
Grått papper . . . »	134¾	13½	½	—	8	68½	225½
Måblareguld . . . book	10	70	—	—	—	—	80
Dito selfver . . . »	20	—	—	—	—	—	20
Sten skriftaflor . . str	36	2	—	—	—	—	38
Glassögonduss.	32	—	3	—	—	6	41
Compass »	—	—	—	—	—	8	8
Gem. timeglass . . »	11	6	6	—	—	3½	26½
Perspectif »	—	—	—	—	—	2½	2½
Krijtebösser . . . »	28	—	2	—	—	—	30
Tobackzbösser . . . »	103	20½	11	1	—	48	183½
Tobackzpijper . . . »	2,032	271½	87	8	95	407	2,900½
Hufvud borster . . »	7	—	—	—	—	9	16
Linnennattmösser . »	8¾	—	12	—	—	—	20¾
Skooborster . . . »	231½	—	25	—	4	—	260½
Svartebysser . . . »	296½	25½	76½	—	5	26½	429½
Klnrök fat	158	—	204	—	360	7½	729½
Spanske röd . . . str	1,999	25	52	—	3	298	2,377
Nåhlerehmer . . . bref	1,959	104	510	64	125	88	2,850
Snörerehmar . . . skok	221	—	67	21	22	26	357
Ullen snören . . . str	579	39	60½	17	72	82	849½
Camehlband . . .duss.	1,785	47	80½	4½	36½	199½	2,153½
Hårband »	612	88½	143½	2½	39½	283	1,169
Linnenbindicker . . »	1,193	28½	78½	2½	17½	111½	1,431½
Ermkledzknýtning . »	56	½	6	—	—	28½	91
Stöfvelband . . . »	9¾	—	—	—	—	—	9¾
Rolleband str	728	21	43	6	45	340	1,183
Hvallfiskbeen . . . &	77½	—	58½	—	—	—	136
Bindegarn . . . bund	1	9	—	—	50	—	60
Bomulls liussgarn . &	470	—	16	—	—	243	729
Ullgarn L&	110½	3	29	—	—	—	142½
Ullcårderduss.	267¾	43	48	5	34	211	608¾
Glördler »	4	—	—	—	—	—	4
Verlegeheng . . . »	47¾	1½	20	1	4	7	81½
Gem. dito »	84½	—	5	—	1	37	127½

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijek.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Spennarbandhduss.	3 $\frac{1}{2}$	—	1	—	1 $\frac{1}{2}$	—	6
Kruthorn »	11 $\frac{3}{4}$	—	1	—	—	$\frac{1}{2}$	13 $\frac{1}{8}$
Pustar »	6	—	—	—	—	—	6
Refjern »	14	—	2 $\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$	—	17
Tratter »	36	$\frac{1}{4}$	3 $\frac{1}{2}$	—	—	—	39 $\frac{3}{4}$
Pepperquarner »	—	—	—	6	—	—	6
Terninger »	42	—	10 $\frac{1}{3}$	—	—	78	130 $\frac{1}{3}$
Tverpljper »	43	2	—	—	—	40	85
Skallmeijer »	34	—	—	74	—	—	108
Barnepljper »	34	46	106	—	2	52	240
Barneskaldrer »	30	—	2	—	—	—	32
Barnefedler »	3 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	—	—	—	4
Lute- och fedel- strenger bund	102	1	41	—	1	7	152
Sitterstrengerduss.	312	2	92	2	21	60	489
Åderjern »	2	—	—	—	—	—	2
Fijna Engl. knif- ver par	36	—	—	—	8	—	44
Gem. dito »	120	57	—	16	78	—	271
Medel knifuerduss.	18	—	—	—	60	51	129
Gemena knifuer . . . »	813 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{3}{4}$	74 $\frac{1}{2}$	20 $\frac{1}{2}$	—	230	1,152 $\frac{1}{4}$
Gemena kulfver . . . bund	1,429	51 $\frac{2}{3}$	224	12	63	—	1,779 $\frac{2}{3}$
Barneknifverduss.	95	—	—	—	1	—	96
Botzmanskifver . . . »	48	—	—	—	9 $\frac{1}{2}$	—	57 $\frac{1}{2}$
Dito knifsljder . . . »	11	—	—	—	—	—	11
Penneknifuer »	39	—	—	—	—	11	50
Raak knifver »	8	—	—	—	—	$\frac{1}{3}$	8 $\frac{1}{3}$
Skomakerknifver . . . »	183	24 $\frac{1}{2}$	83	6	12	78 $\frac{1}{2}$	382 $\frac{1}{4}$
Knifsljder »	227	10	16	16 $\frac{1}{2}$	14	131 $\frac{1}{2}$	415
Förthenad teng- lick tus.	532 $\frac{3}{4}$	12	29	5	8	—	586 $\frac{3}{4}$
Skomaker ditobund.	475	38 $\frac{1}{2}$	158	—	50	160	881 $\frac{1}{2}$
Messingz tengl. . . .tus.	88	—	—	—	$\frac{2}{3}$	—	88 $\frac{2}{3}$
Gemena dito »	27	—	—	—	—	—	27
Dito förthenade . . . »	40	6	4	—	4 $\frac{3}{8}$	—	54 $\frac{3}{8}$
Sijhler hund.	401 $\frac{1}{2}$	20	116	5	17	72	631 $\frac{1}{2}$
Gullsmédzsjhler . . bund	85	7	35	—	—	—	127
Dito kratzer »	20	—	—	—	—	—	20

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijek.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Degler sätt	1,143	—	220	—	20	50	1,433
Barberar saxer duss.	4	$\frac{1}{4}$	2	1	2	$\frac{1}{2}$	9 $\frac{3}{4}$
Skredder > . . . >	3 $\frac{1}{2}$	1	7 $\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$	3	—	15 $\frac{1}{4}$
Finger > . . . >	145 $\frac{1}{3}$	2 $\frac{1}{2}$	19	—	1	36 $\frac{1}{2}$	204 $\frac{1}{3}$
Fingerbohrar	1,353 $\frac{1}{2}$	22	81	20	37	280	1,793 $\frac{1}{2}$
Syringer snör	23	4 $\frac{1}{2}$	2	1	2	48	80 $\frac{1}{2}$
Hechten tus.	1,322	57 $\frac{1}{2}$	344	26	212	189	2,150 $\frac{1}{2}$
Byxehaker ring	125	11	17	14	76	34	277
Messingz dito	12	—	—	—	1	20	33 $\frac{1}{2}$
Spanske nähler tus.	27 $\frac{1}{2}$	10 $\frac{1}{4}$	5 $\frac{3}{4}$	1	25	106	175 $\frac{1}{2}$
Gem. dito	704 $\frac{1}{2}$	22 $\frac{1}{2}$	56 $\frac{3}{4}$	—	1 $\frac{1}{2}$	275 $\frac{1}{2}$	1,060 $\frac{3}{4}$
Skinna nähler duk	12	1	—	—	—	—	13
Grofve >	267	33	92	14	7	16	429
Segel > tus.	2 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{6}$	$\frac{3}{4}$	—	1 $\frac{2}{3}$	—	6
Knap > duss.	1,024	35 $\frac{3}{4}$	165	4 $\frac{1}{3}$	50 $\frac{3}{4}$	327 $\frac{1}{2}$	1,607 $\frac{1}{3}$
Fyrstenar hund.	8	$\frac{1}{4}$	1	$\frac{1}{2}$	1	4 $\frac{1}{2}$	15 $\frac{1}{4}$
Uthanlång bund	641 $\frac{1}{2}$	27	63	8	78	132	949 $\frac{1}{2}$
Liussekniper duss.	74	13	8 $\frac{1}{4}$	—	1	24 $\frac{1}{3}$	120 $\frac{1}{2}$
Messingzliusstak	19	$\frac{2}{3}$	3 $\frac{1}{4}$	—	—	1 $\frac{1}{3}$	24 $\frac{1}{6}$
Rechnepening:r bösser	72	—	3	—	—	9	84
Vichtskähler par	3	—	6	—	—	7	16
Små dito	156	—	—	—	—	15	171
Messingzvicht &	321	—	1	9	—	13	344
Panehlkrufver duss.	4 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	2	6 $\frac{1}{2}$
Bielror	—	—	—	—	—	15	15
Speckenähler	10	—	—	—	1	$\frac{1}{2}$	11 $\frac{1}{2}$
Förlätzringer hund.	25	—	—	—	11	—	36
Zirkler duss.	11	—	—	—	—	$\frac{1}{2}$	11 $\frac{1}{2}$
Knipetenger bund	3	2	3	—	—	1	9
Små hambrer duss.	2	—	—	—	—	—	2
Spijckbohrar	38 $\frac{1}{2}$	—	7 $\frac{1}{4}$	—	1	$\frac{3}{4}$	47 $\frac{1}{2}$
Nafrar bund	8 $\frac{2}{3}$	—	—	—	—	—	8 $\frac{2}{3}$
Döreskrufver duss.	6	—	—	—	—	1	7
Stegbögler par	184	—	—	—	12	9	205
Besselstenger	26	—	—	—	18	10	54
Spennare duss.	21	—	—	—	11 $\frac{1}{4}$	5	27 $\frac{1}{4}$
Försilfrade verlor str	58	—	—	—	2	6	66

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijek.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Gem. verior str	112	—	77	—	24	60	273
Verieklinger	872	160	42	—	12	—	1,086
Verlefesten	62	—	—	—	—	—	62
Dopskoorduss.	11½	—	—	—	—	—	11½
Förgylte sporrar . .	17½	—	1	—	¼	1¾	20½
Gemene	74	1	6	2	5	6¼	94¼
Hesteskraper	24	½	—	—	—	—	24½
Hoftenger	4	—	—	—	—	—	4
Hestecamber	9	1	—	—	—	—	10
Hestetecken str	4	—	—	—	—	—	4
Kruth	399	22	126	36	15	—	598
Then-knapper . . . gross	305	12	2¾	½	2	1¾	324
Ståhlknapper	58	3	16	—	10	2	89
Hårknapper	120¾	14	52	—	—	3½	190
Nyckelringerduss.	6	—	2	—	—	2	10
Åhlekrokertus.	23½	—	15¼	—	1¼	—	40
Koppertapperbund	92	6	20	1	1	9	129
Trådtapper	8	—	4	—	—	—	12
Sengeknapperduss.	¾	—	—	—	—	—	¾
Svampersuör	5½	—	—	—	—	—	5½
Små sågebladbund	14	—	1	—	—	—	15
Små pungerduss.	4	—	—	—	—	1	5
Hornskeedar	20	—	—	—	—	—	20
Horn lychter	7	½	23¾	2	—	—	33¼
Koolychter	32¾	¾	—	—	—	—	33
Hengestaker	44	1½	—	—	10	1½	57
Kort	2,933½	63	290½	4	101	455½	3,847½
Barne trumber	7¼	½	—	1	—	—	8¾
Bollar	6¾	—	—	—	—	200	206¾
Bredspellstr	21	2	—	—	—	6	29
Kledes stohlar	80	—	—	—	—	—	80
Leder stohlar	352	17	6	7	11	4	397
Gröna stohlar	407	32	—	14	126	—	579
Spinrocker	65	18	38	5	28	2	156
Franst glasskorg	83	—	—	—	—	4	87
Dantziger glasskist.	404	30	72	—	17	22	545
Flaskefoderstr	25	2	—	—	3	—	30

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Glassrömerer . . . str	350	—	—	—	—	—	350
Kramvahrur . . . d:r	18,231½	299	351½	55	666	—	19,603
<i>Lerift.</i>							
Bredt Hollandzlerft str	17	2½	27	—	10	102	158½
Dito rundlagd . . . >	158½	—	30	—	18	166½	373
Helt grofft dito . . . >	52	—	—	—	—	97½	149½
Hollandz husslerft . . . >	126½	7¾	36½	—	—	18½	189¾
Gem. dito >	135	—	—	—	—	28½	163½
Dantziger husslerft . . . >	235	40	23	—	1	—	299
Fijnt camerdruk . ½ str	274	4	31	—	1	110	420
Gem. dito ½ >	619	—	—	—	—	353	972
Skierduk ½ >	384	19	1	—	—	51	455
Fijnt bomulsslerft . str	103½	21	15½	—	86	55½	281½
Gement dito >	317½	—	—	—	—	109	426½
Slessing >	9,451	248	198	86	27	315	10,320
Closter lerft >	258½	13	4	3	5	194½	478
Gement dito >	559	—	16	—	6	468	1,049
Bilefelz lerfft >	1,121½	13	50½	13	8	209½	1,415½
Pommerst lerft >	101	—	18	—	—	—	119
Skotz lerfft al:r	17,056	—	—	—	—	115	17,171
Bredt lerfft >	32,548	3,055	1,235	2,318	1,050	—	40,206
Enbredt lerfft >	71,652	6,273	400	655	290	—	79,270
Grofft lerfft >	21,604	5,933½	165	700	722	—	29,124½
Svart och blått lerft . . . >	4,458	712	550	1,018	126	205	7,069
Boldan str	327	7	12½	—	4	19½	370
Canifass bal	17½	—	1	—	—	½	19
Bolstervahr str	13½	2½	—	—	4½	11	31½
Dito al:r	5,902	12	—	67	292	—	6,273
Beddeparchim str	187½	4	2½	—	—	7½	201½
Fijnt dukdrel al:r	461	—	128½	45	—	75	709½
Gement dito >	1,859	—	70	50	28	—	2,007
Handkledz och sar- vet dito >	3,290	—	—	—	28	215	3,533
Linnen för d:r	5,009¾	3¾	20	—	50	—	5,083½
<i>Specerij.</i>							
Zocker &	59,737½	2,172½	2,452¾	42	1,729½	4,875	71,009
Puderzocker >	5,644¾	112½	8	—	60	1,835	7,660¾

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Ve- ster- vijek.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Confechtsocker . . . &	1,867	154 $\frac{3}{4}$	100	—	190	700 $\frac{1}{4}$	3,012
Hvitt candi >	776	57	58 $\frac{1}{2}$	—	6 $\frac{1}{2}$	221	1,119
Brunt dito >	711	30 $\frac{1}{4}$	12 $\frac{1}{4}$	1	3	233	990 $\frac{1}{2}$
Zuckade >	844	48 $\frac{1}{2}$	212 $\frac{1}{2}$	—	—	—	1,105
Confit ingefer >	1,393 $\frac{3}{4}$	56	124	—	4	820	2,397
Ingefer >	8,081	679	1,652 $\frac{3}{4}$	54	487	3,019	13,972 $\frac{3}{4}$
Peppar >	12,626	749	2,582	52	432	1,443	17,884
Saffran >	87	8	4 $\frac{1}{2}$	—	13 $\frac{1}{2}$	14	127
Neglicker >	869	33	76 $\frac{1}{2}$	1	34	158	1,171 $\frac{1}{4}$
Canehl >	1,202	53 $\frac{1}{2}$	68 $\frac{1}{2}$	1	33	173 $\frac{1}{2}$	1,531 $\frac{1}{2}$
Muskåter >	741	43 $\frac{1}{2}$	64 $\frac{1}{2}$	1	28 $\frac{1}{2}$	122 $\frac{1}{2}$	1,000 $\frac{3}{4}$
Folij >	962	39	69	$\frac{1}{2}$	42 $\frac{1}{2}$	112	1,225
Mandel >	12,975	401	932 $\frac{1}{2}$	—	365	1,650 $\frac{1}{2}$	16,324
Blittermandel >	88	—	6 $\frac{1}{4}$	—	—	—	94 $\frac{3}{4}$
Marmelade >	52	—	—	—	—	—	52
Rossin korg.	732	31	81	6	41	119	1,010
Lång rossin &	33,859	990 $\frac{1}{2}$	2,654 $\frac{1}{2}$	—	907	3,941	42,352
Flikon fierd:r	450	19	28	2	17	55	571
Dito korg	250	32	4	—	5	7	298
Sveskon &	133,741	8,313	7,417	795	18,787	17,215	186,268
Chorinter >	19,642	766	1,826	17	971 $\frac{1}{2}$	3,826	27,048 $\frac{1}{2}$
Dadler >	326	—	—	—	—	5 $\frac{3}{4}$	331 $\frac{3}{4}$
Bruneller >	1,098	15	43 $\frac{1}{2}$	—	—	56 $\frac{1}{2}$	1,213
Annliss >	39,557	3,586	8,300	62	874	7,885	60,264
Cumin >	758	—	—	—	26	20 $\frac{1}{4}$	804 $\frac{1}{4}$
Rijes >	30,599	1,835	2,105	80	1,876	5,449	41,944
Sljrop >	4,383	—	60	—	—	1,093 $\frac{1}{2}$	5,536 $\frac{1}{2}$
Capriss >	2,489	115	101 $\frac{1}{2}$	—	283 $\frac{1}{2}$	310	3,299
Olifuer kann.	520	22	24	—	1	55	622
Cardemum &	427	16 $\frac{1}{2}$	38	—	27 $\frac{1}{2}$	90	573
Cobeber >	381	6 $\frac{1}{2}$	28 $\frac{1}{2}$	—	4 $\frac{1}{2}$	87	507 $\frac{1}{2}$
Coriander >	158	—	—	—	—	—	158
Sterkelase >	48,974	3,647	2,734	283	3,080	16,524	75,242
Lijmb >	12,711	1,083	1,096	14	492	1,356	16,752
Tiriak lest.	397	16	20	8	16 $\frac{1}{2}$	122	579 $\frac{1}{2}$
Ollia &	12,293	595	1,207	4	1,180	605	15,884
Lijnollia åhm	26 $\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{4}$	$\frac{1}{4}$	—	$\frac{1}{4}$	4 $\frac{1}{2}$	38 $\frac{1}{4}$

	Dal- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijek.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Salte lemoner . . . oxhöfd.	55	1	1	—	—	2	59
Honnung kanner	81 $\frac{1}{4}$	—	—	—	—	—	81 $\frac{1}{4}$
Hvit honung »	3	—	—	—	—	—	3
Venedisk tirlak @	$\frac{1}{4}$	2	$\frac{1}{4}$	—	—	2 $\frac{1}{4}$	4 $\frac{3}{4}$
Agurker ätting	1,772	30	—	33	90	22	1,947
Östers tönk	915	6	—	—	—	—	921
Specertj för d:lr	1,361	45	—	—	91 $\frac{1}{2}$	—	1,497 $\frac{1}{2}$
<i>Drögerij.</i>							
Gem. toback @	17,947	—	—	—	—	2,195	20,142
Zittver »	178	13 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	—	4 $\frac{1}{2}$	196 $\frac{1}{2}$
Galligo »	13	56	—	—	—	$\frac{1}{4}$	69 $\frac{1}{4}$
Calmuss »	141	—	—	—	5	—	146
Härpöss »	607	—	—	—	6	35	648
Terpentin »	561	16	—	—	5	—	582
Vijrök »	22	4 $\frac{1}{2}$	—	—	—	5 $\frac{1}{2}$	32
Lakritz »	244	—	4	—	5	120 $\frac{1}{2}$	373 $\frac{1}{2}$
Lack »	314	16	10	1	14 $\frac{1}{2}$	78	433 $\frac{1}{2}$
Rödt eller grönt vax »	40	—	—	—	—	20	60
Quickslifver »	175	12	28	—	2	101	318
Refvekrydder »	6	—	1	—	—	—	7
Senesblad »	39	—	—	—	—	7	46
Fenichel »	88	—	—	—	—	—	88
Galleple »	1,383	112	112	—	25	87 $\frac{1}{4}$	1,719 $\frac{1}{4}$
Paradis korn »	219	—	—	—	—	—	219
Angelicka »	13	—	—	—	—	—	13
Mercurium »	—	—	—	—	8	4	12
Prustroth »	14	2	—	—	—	—	16
Befvergell »	22	—	—	—	—	—	22
Nichts »	14	—	—	—	—	—	14
Hollrot »	5	—	—	—	—	—	5
Rebarbera »	2 $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	—	—	—	—	2 $\frac{3}{4}$
Rossmarien »	5 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	9
Pimbsten »	135	—	—	—	—	—	135
Lagerbehr »	525	23 $\frac{1}{2}$	60	—	8	95	711 $\frac{1}{2}$
Umbra »	79	—	—	—	—	—	79
Lagerollia »	100	1	10 $\frac{1}{2}$	—	1	60 $\frac{1}{2}$	173

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Orange &	14½	—	—	—	—	—	14½
Pockenholz >	71	—	—	—	—	—	71
Campfer >	2	—	—	—	—	—	2
Drögerij för d:lr	1,976	—	281	4½	26½	479	2,767
<i>Färga.</i>							
Röd brissillia &	1,331	185	507	32	282½	540	2,877½
Brun dito >	2,227	189	191	16	45	1,384	4,052
Indigo >	129	21	3	—	10	—	163
Ahlun >	4,696	7	1,229	71	1,141	7,294	14,438
Kopp:r vatn >	—	—	40	—	108	—	148
Gummi >	522	56	—	—	10	70½	658½
Spanstgrön >	152	8	4	—	—	25	189
Blausel >	5,608	158½	179½	—	—	863½	6,810
Blyhvit >	535	—	8	—	16	38	597
Blyartz >	218	—	4	—	3	76	301
Salmlack >	88	—	—	—	—	—	88
Spetzglass >	155	9	—	—	—	2½	166½
Borrass >	19	10	—	—	—	1½	30½
Glassgall >	263	9	—	—	—	11	283
Vijnsteen >	115	—	—	—	—	58	173
Ryssgell >	462	½	19	—	—	8½	490
Fernisse >	164	—	24	—	—	78	266
Åkergell >	1,212	47	367½	—	145	1,178	2,949½
Fernebuk >	1,145	—	4	—	—	—	1,149
Krapp >	800	—	394	—	—	—	1,194
Zinober >	14	9	6	—	½	9	38½
Boluss >	72	—	—	—	—	7	79
Mönlä >	691	—	8	—	—	69	768
Oppermert >	—	45	—	—	—	6½	51½
Aurum pigmentum . . . >	448	10	4	—	6	—	468
Ferga för d:lr	244	52½	—	—	1½	14½	312½
<i>Salt och torfisk.</i>							
Hollandz sildh t:r	6,079½	281½	894½	69½	203	480	8,007½
Skotz sildh >	2,515½	—	—	—	—	2,944	5,459½

Axel Ozenstierna II: 11.

52

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijek.	Call- mar.	Göthe- borg.	Sunma.
Noriges sildh tr	334	—	12 $\frac{3}{4}$	8	27	90	471 $\frac{3}{4}$
Böckling »	87 $\frac{1}{4}$	—	2	$\frac{1}{4}$	6	50	145 $\frac{1}{2}$
Dito strå	112	—	—	—	—	65	177
Hollandz cabliow . . . tr	65 $\frac{1}{2}$	9	—	1	—	—	75 $\frac{1}{2}$
Norder torsk »	637 $\frac{1}{2}$	10	46	3 $\frac{1}{2}$	38	88 $\frac{1}{2}$	823 $\frac{1}{2}$
Gråsider »	174	2	—	—	—	—	176
Skruf eller bernfisk sch	112	1 $\frac{1}{4}$	2	$\frac{1}{2}$	—	—	115 $\frac{3}{4}$
Isslandsfisk »	19 $\frac{1}{4}$	—	—	—	2 $\frac{1}{4}$	—	21 $\frac{1}{2}$
Skotz cabliow tr	3	—	—	—	—	—	3
Rocher bund	—	1	—	—	1	19	21
Spurder tr	25 $\frac{1}{2}$	2	11	2	5	—	45 $\frac{1}{2}$
Stör fierdr	2	—	—	—	—	—	2
Långer bund	—	—	—	—	12	349	361
Hollenske flunderer . . . »	3,350	589	47	—	280	20	4,286
Hvitling tr	$\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	$\frac{1}{2}$
Salte flunderer . . . bund	44	—	—	—	—	—	44
Fisk för dr	409 $\frac{1}{2}$	—	—	—	4	1,193	1,606 $\frac{1}{2}$
Humbla skepp:d	1,102	13	16	1 $\frac{1}{2}$	74	314 $\frac{1}{2}$	1,521
Ulldh »	80 $\frac{1}{4}$	20	—	—	2 $\frac{3}{4}$	—	103
Duun L	24 $\frac{3}{4}$	—	—	—	—	—	24 $\frac{3}{4}$
Fiederer »	200 $\frac{3}{4}$	—	—	—	7	—	207 $\frac{3}{4}$
Arbetat theen »	13,635	190	1,855	68	61	76 $\frac{1}{2}$	15,885 $\frac{1}{2}$
Bleck then sch	55 $\frac{1}{2}$	—	1	—	—	—	56 $\frac{1}{2}$
Bly »	419	12 $\frac{1}{4}$	7 $\frac{3}{4}$	1	7 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	453
Hollandz gallmetj . . . »	92	—	—	—	—	—	92
Dantziger dito »	978	—	—	—	—	—	978
Krijta lest	63 $\frac{3}{4}$	1	—	—	—	—	64 $\frac{3}{4}$
Steenkohl »	419	$\frac{1}{2}$	192	—	2	55 $\frac{1}{2}$	669
Senap tr	1	$\frac{1}{2}$	—	—	—	—	1 $\frac{1}{2}$
Herssegryn »	11 $\frac{3}{4}$	$\frac{1}{4}$	—	4	1	6	23
Bohvetegryn »	70	12	1 $\frac{1}{2}$	1	1 $\frac{1}{2}$	29	115
Pepparroth bund	3,134	90	—	100	75	88	3,487
Sundsk löek ref	5,533	56	—	210	—	—	5,799
Hollandz löök »	31,200	2,780	5,268	1,990	4,253	200	45,691

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Kohl skok	53	6	—	8	457½	66½	591
Hollandz ost ₤	9,384	751	—	—	337½	1,300	11,772½
Dito str	1,547	64	306	19	34	28	1,998
Surmlöckz ost ₤	21,460	2,344	3,043	—	56	6,400	33,303
Dito str	2,141	—	300	—	—	—	2,441
Knapkeess skok	5	—	—	—	—	—	5
Skincker str	997	13	—	—	6	—	1,016
Mettvurster ,	2,006	29	—	—	32	—	2,067
Beschijtt tr	468	5	32	36	149½	150½	841
Vallnötter ,	200	½	3	—	9½	29	242
Dito tus.	374	51	159	11	122	—	717
Castanier ₤	316	—	—	—	—	410	726
Pomerantzer str	21,537	—	1,600	—	100	50	23,287
Zittroner ,	13,956	400	310	—	530	550	15,746
Tort klött sch ₤	8	—	—	—	—	—	8
Salt klött tr	232	—	—	1	—	—	233
Malt ,	2,119	—	—	407	2,416	845	5,787
Erter	2,572	—	—	35	45½	—	2,652½
Rogh	6	—	—	165	1,098	185	1,404
Mlöhl	124	—	—	74	152	124	474
Äplen	5,865	—	—	100	588	—	6,553
Pähron ,	697	—	—	—	70	—	767
Salt	53,543	2,688	6,488	666	3,723	12,806	79,864
Salpeter cent	1,487	—	—	—	—	—	1,487
Allehanda vahrur d:r	28,047	1,769½	2,047½	912	969	8,618	42,363
Franske refschin str	1,558	—	—	—	—	—	1,558
Skotske lambschin duss.	522	—	—	—	—	—	522
Hvit leder ,	113	—	—	—	—	6½	119½
Stöfler par	1	—	—	—	—	—	1
Skor	13	—	—	—	4	4	21
Barneskor ,	291	14	—	12	—	2	319
Skinvahrur d:lr	1,738	—	—	—	—	—	1,738
Lijhn sch ₤	57¾	8	16¾	5½	37	36¾	161¾
Hampa ,	43	2¼	3½	—	2½	20¾	72
Hollandz tegel tus.	99	—	40	—	—	46	185
Tacktegel ,	207	—	32	—	—	9	248
Blocksteen foot	2,450	—	—	—	—	—	2,450

	Daler- öen.	Haszel- öen.	Bare- sund.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
<i>Fremande dryck[er].</i>							
Bastart åhmer	7½	—	—	—	—	—	7½
Alekant »	22½	—	—	—	—	—	22½
Malvasier »	3	—	—	—	3	½	6½
Rensth wijn »	1,311	10½	14½	—	—	1½	1,337½
Spanst wijn »	1,170¾	42½	69½	2½	48	162½	1,495¾
Franst wijn »	65	—	—	—	1	3	69
Dito pijper	24	—	2	—	5	—	31
Dito oxhöfd.	2,108	118	256	8	60	475½	3,025½
Brennevijn åhmer	219	2½	¼	1½	5	50½	278
Littovsk mlödh tr	42	—	—	—	—	5½	47½
Lybsk dito »	126	2	4	3¼	2	—	137¼
Sundsk dito »	11	—	—	—	—	—	11
Rostocker dito »	5½	—	—	—	—	—	5½
Dantziger »	10	—	—	—	—	—	10
Pryssing fat	10	½	—	—	1½	¼	12
Zerbster öhl »	19	—	½	—	—	—	19½
Brunsvigz momma »	30	1½	1½	—	5	7	45
Allehanda momma »	109	—	—	—	6	—	115
Lybst öhl »	634	—	53	9	113	—	809
Dito tr	19	—	—	—	8	—	27
Sundsk öhl »	27	—	—	23	56	—	106
Stettinst d:o »	30	—	—	—	9	—	39
Rostocker d:o »	5,258	179	—	1	224	166	5,828
Bartz öhl »	2	—	—	—	9	—	11
Rommeldeuss »	12	—	—	—	—	—	12
Wissmars öhl fat	—	—	—	—	9	—	9
Vijnätticka oxh.	208	7	16¾	1	5	30	267¾
Öhlätticka tr	183	—	—	8	—	—	191

Export från Sverige år 1645.

Extract öfver uthskeppat godz vedh tullcamrarne i Sverige
pro a:o 1645.

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Nor- och Sö- derköp.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
<i>Koppar.</i>							
Gärkoppar . sch \mathfrak{A}	4,931 $\frac{3}{4}$	—	—	13	—	178	5,122 $\frac{3}{4}$
Bleckkoppar . .	161 $\frac{3}{4}$	—	—	—	—	—	161 $\frac{3}{4}$
Ungerske plä- ter.	363 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	363 $\frac{1}{2}$
Ny ketzler . . .	83	—	—	—	—	—	83
Gamble dito . .	9	—	—	—	—	$\frac{1}{8}$	9 $\frac{1}{8}$
Kopper skytt . .	$\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	$\frac{1}{2}$
Klockar	$\frac{3}{4}$	—	—	—	—	—	$\frac{3}{4}$
Koppar skroth . .	1 $\frac{3}{4}$	—	—	—	—	—	1 $\frac{3}{4}$
Kopparpenin- ger	476 $\frac{1}{2}$	—	—	—	1 $\frac{3}{8}$	20	497 $\frac{1}{8}$
Kopperlade- sköffler	$\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	$\frac{1}{2}$
sch \mathfrak{A}	6,028 $\frac{3}{8}$	—	—	13	1 $\frac{3}{8}$	198 $\frac{1}{8}$	6,241 $\frac{1}{8}$
<i>Meszing.</i>							
Messingh . . . sch \mathfrak{A}	1,535 $\frac{1}{8}$	—	93 $\frac{1}{2}$	—	—	—	1,628 $\frac{1}{2}$
Messingztråd . .	29 $\frac{3}{8}$	—	1,023 $\frac{1}{4}$	—	—	—	1,052 $\frac{3}{8}$
Latton	16	—	36	—	—	—	52
Arbetat mes- singh	2 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	2 $\frac{1}{2}$
Messingz skytt . .	$\frac{1}{4}$	—	—	—	—	—	$\frac{1}{4}$
sch \mathfrak{A}	1,583 $\frac{1}{2}$	—	1,152 $\frac{3}{4}$	—	—	—	2,736 $\frac{1}{4}$
Koppermynts- pläter st.	4,887	—	—	—	—	—	4,887
Liusscroner . . .	1	—	—	—	—	—	1
Metall stycker . .	3	—	—	—	—	—	3
Messingz handfat .	1	—	—	—	—	—	1

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Nor- och Sö- derköp.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
<i>Järn och stål.</i>							
Stång och knippe- jern . . . sch: 8	104,889 $\frac{1}{8}$	7,621	1,596 $\frac{1}{2}$	28 $\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{10}$	9,130 $\frac{1}{2}$	123,271 $\frac{1}{8}$
Ankerfly . . .	526 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	526 $\frac{1}{2}$
Harnesklåter . .	900 $\frac{1}{2}$	—	26	—	—	—	926 $\frac{1}{2}$
Järnskytt . . .	4,149 $\frac{1}{2}$	2,494 $\frac{1}{2}$	4,368	—	4	—	11,016 $\frac{1}{2}$
Järnlodh . . .	1,870 $\frac{1}{2}$	1,871 $\frac{1}{2}$	12 $\frac{1}{2}$	—	—	—	3,754 $\frac{1}{10}$
Järnhambler och stedh . .	$\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	$\frac{1}{2}$
Ståhl	7 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	9 $\frac{1}{2}$	—	—	7	29 $\frac{1}{2}$
Gammalt jern . .	13 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	13 $\frac{1}{2}$
Järns Kroth . . .	45 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	45 $\frac{1}{2}$
Smidt jern . . .	2 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	2 $\frac{1}{2}$
Jerngryter . . .	7 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	7 $\frac{1}{2}$
Spjick	28 $\frac{1}{10}$	7	162 $\frac{1}{10}$	—	—	6 $\frac{1}{2}$	204
Jernplåter . . .	14 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	14 $\frac{1}{2}$
Bulte och stöte- jern	6	—	—	—	—	—	6
Granater	52	—	—	—	—	—	52
Hesteskor	5 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	5 $\frac{1}{2}$
Jernskoffler . . .	$\frac{3}{4}$	—	—	—	—	—	$\frac{3}{4}$
Anckar	3 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	3 $\frac{1}{2}$
Jerntackor . . .	6	—	6	—	—	—	12
Jernkakelugn . .	2 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	2 $\frac{1}{2}$
sch:d	112,531 $\frac{7}{10}$	12,000 $\frac{2}{10}$	6,180 $\frac{1}{2}$	28 $\frac{1}{2}$	10 $\frac{1}{10}$	9,144	139,895
Järnstöhrar . . . st.	10	—	—	—	—	—	10
Järnlodh	900	—	—	—	—	—	900
Harnesk	73	—	20	—	—	—	93
Mussqveter	2,004	—	—	—	—	—	2,004
Pistohler par	1,004	—	7	—	—	—	1,011
Bandeler st.	2,000	—	—	—	—	—	2,000
Spjeld	3	—	—	—	—	—	3
Järnskoffler . . .	1,200	—	—	—	—	—	1,200
Gamble bösser . .	23	—	—	—	—	—	23
Hacker och pijs- kor	400	—	—	—	—	—	400
Bössepijper . . .	1	—	—	—	—	—	1

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Nor- och Sö- derköp.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Yxer st.	200	—	—	—	—	—	200
Undervårior . . .	1,250	—	—	—	—	—	1,250
Mussquete- lodh åtting	15	—	—	—	—	—	15
Hesteskoor . . gång	—	—	76	—	—	—	76
Stekepanner . . st.	—	—	66	—	—	—	66
<i>Pälterij och skin- varor.</i>							
Looschin st.	19	—	—	—	—	—	19
Gemena dito . . .	66	—	—	—	—	—	66
Röda räfschin . .	1,319	10	—	—	—	—	1,329
Hvita räfschin . .	295	—	—	—	—	—	295
Blå räfschin . . .	2	—	—	—	—	—	2
Utterschin	15	—	—	—	—	—	15
Fodersabler timb.	1	—	—	—	—	—	1
Gråverck	2,152½	—	—	—	—	—	2,152½
Bäfverschin . . st:r	97	—	—	—	—	—	97
Lambschin	326	—	—	—	—	—	326
Hareschin	80	—	—	—	—	—	80
Befverschins buker	7	—	—	—	—	—	7
Gråschinsfoder . .	1	—	—	—	—	—	1
<i>Trädverke.</i>							
Master om 26 till 20 palm st.	—	—	—	—	—	17	17
Dito om 19 och derunder	—	—	16	25	—	513	554
Spiror om 12 till 7 palm tolft.	—	—	½	1	—	70½	71½
Dito smärre . . .	—	—	—	—	—	24½	24½
Bomsparrar . . .	—	—	—	2	—	140	142
Eekeplancker . .	—	—	—	—	—	2	2
Blocker ifrå 26 till 20 palm . . st.	—	—	—	—	—	20	20
Dito om 19 och derunder	—	—	—	—	—	300	300
Eekebordh tolft	—	—	—	—	—	48½	48½
Eekeblecker . . .	—	—	—	—	—	4	4

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Nor- och Sö- derköp.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Furuplancker . . st.	—	—	—	1,103	—	26	1,129
Dito bielcker . . »	—	—	—	159	—	150	309
Furustolper . . »	—	—	—	1	—	—	1
Dito sparrar . toltt.	—	—	974½	43	—	—	1,017½
Breder . . . »	2,894	895½	9,027	5,591	5,168½	4,761½	28,337½
Vrachbreder . »	—	—	—	18	277	—	295
Dähler . . . »	—	—	—	—	—	74½	74½
Vedh . . . famn	819	52	249	218	554½	36	1,928½
Tunnestafver . str	—	—	—	—	—	240,000	240,000
Eekenagler . . »	—	—	—	—	600	22,000	22,600
Gransparrar . toltt.	—	—	—	—	—	2½	2½
Finne kährl knipp.	5	—	—	—	14	—	19
Bordvedh . . toltt.	—	—	—	—	7	—	7
Kromholt . . str	—	—	—	—	—	6	6
Bottnbreder . toltt.	434	—	—	—	—	—	434
Humblestöhrar . st.	—	—	—	132	—	—	132
Lächter . . . »	—	—	—	200	2,224	—	2,424
Bräspell . . . »	—	—	—	1	—	67	68
<i>Läder och skin.</i>							
Bockeschins cardvan . . dek.	225	307½	94½	—	—	872	1,498½
Barkade oxehuder . . »	—	½	—	—	2	—	2½
Dito koohuder »	—	—	—	—	36½	—	36½
RÅA oxehuder »	½	—	¾	—	1½	—	2½
Dito koohuder »	1½	—	—	—	—	—	1½
Dito bockeschin »	43	—	6	¾	—	307	356¾
Dito geteschin »	½	—	—	1½	¾	9	11¾
Juffter st.	293	—	30	—	—	—	323
Sielschin . . . »	30	—	—	—	—	—	30
Elgzhud . . . »	1	—	—	—	—	—	1
Elgkalzfzhudh . . »	1	—	—	—	—	—	1
Sämskat bokeskin »	—	—	—	—	—	122	122
<i>Lijn och hampa.</i>							
Lijhn . . . sch	4½	—	—	—	—	—	4½
Hampa . . . »	14½	—	—	—	—	—	14½

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Nor- och Sö- derköp.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
<i>Spanmål.</i>							
Hvete tr	28	1	3,608	—	—	7	3,644
Hvetemöhl	—	1	9½	1	—	—	11½
Rogh	1,964	38	193	—	—	628	2,823
Korn	1,481	—	315	—	—	—	1,796
Mjöhl	1,593	3½	27½	1	—	45	1,670½
Malt	593	—	8	—	—	664	1,265
Hafra	271	—	—	—	—	—	271
Erfter	21	—	4½	—	—	—	25½
Gryn	½	—	½	—	—	—	1
<i>Bek, tiäru och trån.</i>							
Beck lester	110½	½	—	—	—	24½	135½
Tiäru	4,125½	3½	21	397½	562½	8½	5,118
Tråbn faat	1,046	—	—	—	13	—	1,059
Sielspeck tr	8	—	—	2	31	—	41
Dito L&S	—	—	—	7	142	—	149
<i>Salt- och torfisk.</i>							
Lax tr	190½	—	5	—	—	—	195½
Strömning	286½	—	—	—	1	—	287½
Torra geddor sch&	41	10	—	30	30	—	41½
Röchte laxer . . . st.	76	—	—	—	—	—	76
Torsk tr	3½	—	—	—	½	—	4
Salt åhl	½	—	—	½	—	—	½
Krampsild	1	—	—	—	—	—	1
Salte geddor . . .	4½	—	—	—	—	—	4½
<i>Färga och victriol.</i>							
Victriol sch&	1,987½	—	—	—	—	—	1,987½
Svafvel	224½	—	—	—	—	—	224½
<i>Stenvarur.</i>							
Skuradh Öblandz- sten aln	200	3,043	2,700	4,000	82,534	—	92,477
Rugsten	—	—	14,940	—	2,786	—	17,726
Diskstenar st.	—	9	—	54	88	—	151
Smärre dito . . .	—	—	—	—	34	—	34

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Nor- och Sö- derköp.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Trappestenar . . . st.	—	—	—	—	254	—	254
Lickstenar . . . »	—	—	—	—	90	—	90
Små dito . . . »	—	—	—	—	20	—	20
Slipstenar . . . »	12	—	—	—	—	—	12
Handquarnste- nar par	6	—	—	—	—	—	6
<i>Köpmansvar[or].</i>							
Smör t.r	1,588	—	59 $\frac{1}{2}$	317 $\frac{1}{2}$	546 $\frac{1}{2}$	127	2,638 $\frac{1}{2}$
Dito L.Ö	13 $\frac{1}{2}$	1	55	438 $\frac{1}{2}$	1	—	509
Talgh t.r	—	—	22	5 $\frac{1}{2}$	118 $\frac{1}{2}$	142	288 $\frac{3}{4}$
Dito L.Ö	—	—	91	205 $\frac{1}{2}$	2	—	298 $\frac{1}{2}$
Ost »	96 $\frac{1}{2}$	3	4	15 $\frac{1}{2}$	37 $\frac{1}{2}$	7 $\frac{1}{2}$	163 $\frac{3}{4}$
Rofver t.r	5 $\frac{1}{2}$	3	—	5	30 $\frac{1}{2}$	—	44
Bötter »	18 $\frac{1}{2}$	—	—	—	388	637	1,043 $\frac{1}{2}$
Enebähr »	—	—	—	—	—	6	6
Klött »	3	—	3 $\frac{1}{2}$	1	31	13	51 $\frac{1}{2}$
Sylta »	—	—	—	—	4 $\frac{1}{2}$	—	4 $\frac{1}{2}$
Oxetunger »	—	—	—	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$
Fåår st.	—	—	—	—	11	—	11
Oxar »	—	—	—	—	7	—	7
Hester »	1	—	—	—	96	—	97
Stodh »	—	—	—	—	140	—	140
Fåhlar »	—	—	—	—	59	—	59
Öhlandz röijer . . »	—	—	—	—	2	—	2
Brödh t.r	—	—	3	—	—	—	3
Gammalt then L.Ö	8	—	—	—	—	—	8
Valmar alu.	1,230	—	—	—	—	—	1,230
Fiäder t.r	10	—	—	—	—	—	10
Koor st.	—	—	—	—	4	—	4
Svenst öhl t.r	960 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	960 $\frac{1}{2}$
Färklött »	—	—	—	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$
Tort klött . . . sch.Ö	40 $\frac{1}{4}$	—	—	—	—	—	40 $\frac{1}{4}$
Kådefackler . . . st.	380	—	—	—	—	—	380
Svinehår . . . sch.Ö	1 $\frac{1}{2}$	—	—	—	—	—	1 $\frac{1}{2}$
Aska t.r	2	—	—	—	—	—	2
Mahline kohl . kist.	—	—	154	—	—	—	154

	Stock- holm.	Nykö- ping.	Nor- och Sö- derköp.	Vester- vijck.	Call- mar.	Göthe- borg.	Summa.
Senap tr	—	—	—	—	5	—	5
Kökenfeet	—	—	—	—	$\frac{1}{4}$	—	$\frac{1}{4}$
Ryske handsker par	54	—	—	—	—	—	54
Dito hestetäck. . st.	6	—	—	—	—	—	6
Tvåhl botn	1	—	—	—	—	—	1
Saffianskind . . . st.	18	—	—	—	—	—	18
Skosåhler . . . par	300	—	—	—	—	—	300
Åtskilligevåhrurd:r	94 $\frac{1}{2}$	9	—	—	—	—	103 $\frac{1}{2}$

Om tillkomsten af dessa tabeller och Axel Oxenstiernas reform af Svenska sjötullväsendet.

Användning af tabeller med vertikala linier, för att uti skilda kolumner införa räknetal, i ändamål att i en lätt öfverskådlig form framställa numeriska förhållanden, kunde icke komma i fråga, förr än de arabiska siffrorna blifvit införda, och det är egentligen K. Gustaf I, som vi hafva att tacka för detta, ej blott i vetenskapligt, utan äfven uti många praktiska hänseenden, viktiga framsteg. Redan år 1523 har han uti ett bref till Påfven låtit skrifva årtalet med siffror, emedan han visste, att sådant var bruket uti Italien; men i våra skolor hade denna nyhet ännu icke hunnit intränga, och han hade därför svårt att finna fullt lämpliga biträden, särdeles för Räknekammaren, som hade finansförvaltningen om hand. Ännu tio år senare, då han lät upprätta en öfversigt af de direkta statsinkomsterna, kallad: »Undervisning om rikens ränta för år 1533», måste han låta det gamla skrifsättet med vanliga bokstäfver för räknetalen användas. Men kort därefter har han också beslutit anlita en utväg, hvilken icke blott afhjelpade det närmaste behovet, utan ock spridde kännedomen af siffrorna öfver alla delar af riket. Han lät nämligen uti Räknekammaren en af tjenstemännen, som kallades Lars Organista, troligen bokstafligen till yrket musiker och kanske förut van vid undervisning, där hålla en räkneskola för alla redogörare, fogdar och fogdeskrifvare, af hvilka åtminstone de förra redan förut torde haft skyldighet att infinna sig årligen där, för att aflämna sina räkenskaper och öfvervara deras granskning. Beviset för verksamheten af denna åtgärd lemnas af de äldsta numera bevarade räkenskaperna i Kammar-arkivet, hvilka äro af åren 1539 och 1540, alla skrifna med siffror för räknetalen. Konungen har sedan också åtminstone för ett par skilda år låtit i tabellarisk form upprätta en mantalsbok för hela riket, hvilken efter olika härader och

socknar uppgifver antalet af skattebönder, kronobönder samt frälse-landbor jämte de olika slagen af från kyrkan indragna landbohemman; ty skilnad mellan mantal och hemman genom s. k. förmedling var ännu knappt uppkommen.

Dylika omfattande tabellverk blefvo väl under de närmast följande konungarne icke upprättade; men sedan arbetet för en rikshufvudboks årliga upprättande på 1620-talet börjat företagas, hade linealen åter kommit i bruk uti Kammar-Collegium.

De här föreliggande tabellerna finnos alla, jämte en del andra och en stor mängd bref och för historien viktiga handlingar, förvarade på Tidön, en gård nära Vesterås, där Rikskansleren under de tider, då han kunde taga sig någon ledighet, hade bott, och lågo dessa papper där mestadels undangömda, till dess de år 1848 blefvo af Kongl. Maj:t inköpta, för att i Riksarkivet förvaras. Tabellerna stå i det närmaste sammanhang med den reform af tullväsendet, hvilken han vid sin återkomst till fäderneslandet efter tio års frånvaro, år 1636 lyckades att hastigt genomdrifva, så att den med följande året kunde träda i verket. Den medförde också, att han sjelf måste åtaga sig att vara »direktor öfver tullarne», hvilken befattning han åtminstone i tio år utöfvade, och hvars fortfarande i den nedannämnda instruktionen för generaltullförvaltaren finnes förutsatt. Tabellerna, hvilka nu mera icke alla finnas i behåll, äro i sitt slag de äldsta, som här i nor- den blifvit utarbetade, och så omfattande, som efter då varande förhållanden kunde åstadkommas, endast med det undantag, att koksalt var föremål för särskild afgift, »Saltlicent», och därför icke förekommer. Där uppgifves alltså äfven värdet och ej blott qvan- titeten af de olika artiklarne, och en därpå grundad handelsbalance finnes utarbetad. De innehålla också särskilda uppgifter om den efter tullvärdet och taxan beräknade tullen för de varor, som Danska undersåter låtit passera Svenska sjö tullstationer, men hvar- för icke tull blifvit erlagd, emedan Danskarne uti en traktat af år 1591 lyckats få grundeatsen om ömsesidig tullfrihet erkänd. Dan- skarne hafva begagnat sig ej så litet därpå, äfven i det för dem mycket aflägsna Viborg, och det är troligt, att de hade större fördel därpå än vi; men säkert är blott, att den åstadkom en minskning uti den Svenska tullinkomsten. Uppgifterna skulle i öfrigt hafva ett särskildt värde i det hänseendet, att genom tull- frihetens upphörande efter traktaten i Brömsebro 1645, dessa tabeller voro mer jämförliga med dem för följande år, om sådana finnas i behåll, hvilket för flera stationer är sannolikt. Att hvarje

särskild stations export och import upptages hade sin betydelse däri, att tullbetjeningens antal borde därefter regleras.

Tabellerna hafva därför så mycket mindre kunnat i denna samling förbigås (och de höra just till denna afdelning), som de fullkomligen motsvara de enda egentliga årsberättelser, hvilka af den nuvarande Generaldirektören för tullverket afgifvas, och äro till och med fullständigare än den första serien (för åren 1819—1831), hvilken utgafs från trycket, ehuru de i senare tider dels blifvit riktade med en af Kommers-Collegium afgifven berättelse såsom inledning, dels tid efter annan utdrag däraf för kortare tider, till och med månadsvis, för de viktigare artiklarne tryckas, för att utdelas med Post- och Inrikes Tidningar, till tjänst för dagens behof af säkra data för spekulationen.

Rikskanslerens beslut att yrka på ett annat sätt att sköta tullväsendet grundade sig dels på hans af erfarenheten bekräftade åsikter, att tullarne med stigande folkmängd, industri och därmed följande välstånd enligt sin natur borde stiga, och att tullsatserna, äfven utan att blifva särdeles kännbara, vare sig af eller för undersåtarne, kunde försiktigt höjas, men att en sträng tillsyn borde hållas såväl med de sjöfarande, som med själfva tullstationerna, och att uppsigten öfver dessa därför borde anförtros åt en statens tjänsteman, som skulle vara i tillfälle att esomoftast inspektera och hafva magt att tillsätta den nödiga betjeningen. Hans missnöje med det hittills öfliga sättet att utarrendera »stora sjötullen» var också mycket berättigadt. Det var nämligen Kammar-Collegium, som haft tullarne om hand; men då hela den öfriga finansförvaltningen och nästan allt som föranledde en statsutgift, åtminstone för granskning af räkenskapen, ålåg detta verk, kunde det, i likhet med det nyss inrättade bergsamtet, icke ens på någon kort tid inställa sina sammanträden, för att inspektera, hvilket borde ske äfven i de yttersta delarne af rikets kustområde, och då det dessutom hade så olikartade göromål, som den invecklade jordbeskattningen, hvilken mest rättade sig efter gammal häfd, och skulle bedömas efter ofta svåråtkomliga bevis ur räkenskaper och andra slags handlingar från äldre tider, kunde hos dess medlemmar icke därjämte förutsättas den kännedom af handelsvaror, att de förstode bedöma möjligen ej sällan uppkommande tvister, huru sådana skulle förtullas. Man kan därför knappt förtänka Kammar Collegii ledamöter, att de häldst sökte få tullen utarrenderad, ehuru denna utväg ofta var betänkelig, emedan det icke fanns många, som kunde vilja och egde förmögenhet nog af den

art, att de kunde ombetros en så vigtig affaire, hvilken, om den skulle skötas rätt, också var mycket besvärlig.

Det synes som just det föregående året 1635 varit ett sådant, då ingen konkurrens varit; ty det befinnes, att stora sjötullen det året knappt inbragt 126,000 daler silfvermynt. hvaremot för år 1632 en köpman i Stockholm, Mårten Weiwitzer, sedan kallad Rosenstierna, därför betalat en arrendesumma af 220,500 daler silfvermynt. Rikskansleren hade förut i sitt bekanta memorial till riksrådet af d. 8 Oct. 1633 yrkat afskaffandet af arrendena å kronans inkomster, och då han nu efter tre år väckte förslag, att så snart som möjligt öfvergifva detta system för stora sjötullen, hade rådsherrarne sannolikt fått tillräcklig erfarenhet om de med detsamma förenade olägenheter. Han kunde nu dessutom till general-tullförvaltare föreslå en jämförelsevis ung man, som var af honom sedan en längre tid i olika befattningar pröfvad, hvars namn var Mårten Augustinsson och sedan såsom adlad hette Leijonsköld. Han hade i sin ungdom varit i handelskola i Hamburg, därefter bokhållare på Rikskanslerens egna gods och sedan innehaft olika befattningar uti flera städer i Sveriges då varande provinser på andra sidan Östersjön, från Neva till Weichsel, allt i uppbördeverket, och då Rikskansleren, efter K. Gustaf Adolfs eröfring af kurfurstendömet Mainz och andra orter vid medlersta Rhen, fick uppdrag att där öfvertaga styrelsen, hade han blifvit af Rikskansleren ditkallad, för att förestå uppbördsverket. Hvilken duglighet han där under Rikskanslerens ögon ådagalagt, synes redan kunna bedömas af det uppdrag han fick, att till riksrådet, såsom den hemmavarande regeringen, framföra ett Rikskanslerens memorial af d. 6 Maj 1633 angående den politiska ställningen i Tyskland, och särdeles af följande ord, hvarmed det afslutas: »Huru eljest alle saker här ute tillstå, det kan Mårten Augustinison väl berättä, efter som han om Rhenströmen och Elsas all besked vet».

Han hade alltså redan genom denna beskickning blifvit för regeringens och riksrådets medlemmar bekant, och hans utnämning till general-tullförvaltare skedde d. 26 Sept. 1636; men troligen har han då först blifvit tillkallad för ärendets slutliga behandling; ty instruktionen för embetet är icke utfärdad förr än d. 19 Dec. s. å. och den nya tullordningen med tulltaxan för utgående varor bär såsom tryckt datum af d. 25 Febr. 1637. (Hithörande handlingar äro att tillgå i Stiernmans Samling af Commerce-, Oeconomie- och Politie-Författningar.) General-tullförvaltaren fick genom instruktionen rätt att vid redovisningen för

influtna tullafgifter, hvilken skulle ske månadsvis, för sig afdraga hvar 20:de penning eller 5 procent och att af- och tillsätta den underlydande betjeningen, hvilken endast skulle vara honom och den som blefve direktor öfver tullarne lydnad och respekt skyldige. Kammar-Collegium hade således nu mera blott att mottaga influtna medel samt revidera räkenskaperna.

Anledningar, att utfärdandet af tulltaxan uppskjutits, och en del af förordningarne till slutet af Mars 1637, voro af två slag, det ena var väderlekens beskaffenhet; ty det synes af rådsprotokollet, att Ålandshaf var redan tillfruset vid Öregrund, innan förordningarne af d. 19 och 20 Nov. voro utfärdade, och förr än långt fram på det nya året kunde de ej tillämpas, det andra slaget var af administrativ eller politisk natur, ty emedan regeringen uraktlåtit att vid den riksdag, som hade nära slutat sina förhandlingar, då Rikskansleren kom hem, väcka fråga om förlängning af adelns suspension af tullfriheten, hvilken var nödig för den nya reformen, fann man icke annan utväg än, att först i Stockholm höra den därvarande adeln, i sammanhang med frågan om utskrifningen, för hvilken adeln i landsorten skulle på nyåret samlas länsvis, och på det sättet lyckades man vinna bifall för ännu ett år, hvarefter på riksdagar, 1638, 1640 och 1644 saken ytterligare förekom.

Dessutom hade ganska omfattande undersökningar måst af Leijonskiöld företagas i skärgårdarne för bestämmande af de nya tullstationernas läge och utväljande af personalen, och han var ännu upptagen däraf, då öfverläggningen om de viktiga förordningarne af d. 19 och 20 Nov. ett par dagar förut voro före i riksrådet.

Holländaren Peter Spiring, adlad Silfverkrona, hvilken under förvaltning af tullarne i Preussen gjort Rikskanslerens bekantskap, hade före sin afresa till sitt fädernesland, där han blifvit Svensk resident, gifvit sitt förslag i hufvudsaken; men sjötull-taxorna blefvo ej blott nu utarbetade af Leijonskiöld, med biträde af en erfaren tullnär, utan också under loppet af de följande åren gång efter annan förändrade, naturligtvis under Rikskanslerens inseende.

Det hufvudsakliga målet med reformen var icke så mycket ökade statsinkomster för tillfället, som den inhemska industriens och handels framsteg; ty en stor del af råvarorna utskeppades ännu, hvilka sedan återkommo bearbetade, och de som skötte utrikes handeln i de flesta af våra smärre städer voro egentligen biträden för Tyska och Holländska köpmän. Det låge därför mycken vikt på, att Stockholm skulle komma sig före, såsom

handelsstad, och bestämdes alltså, att Södertelge, hvilket har ett sådant inlopp från Östersjön, att det är mycket bekvämt för smuggling, men alls icke för någon större sjöfart, skulle mista den stapelstadsrätt, som den haft mer än 30 år att försöka, »men blifvit sig alldeles lik».

Äfven Gäfle, hvars inlopp den tiden var svårt att bevaka, och hvars sjöfart ännu icke var betydande, måste låta sina utrikes seglande fartyg tullbehandlas i Stockholm; och i öfrigt var utrikes handel på de norr om Stockholm och Åbo belägna nya städerna förbehållen dessa båda, hvarest däremot hvarje höst skulle hållas en s. k. frimarknad på tre veckor, hvarunder hvem som ville egde att infinna sig för att handla med både inländska och utländska.

All införsel-tull skulle betalas af skepparen, innan lasten bröts, efter det af honom uppgifna värdet, men han fick sedan icke fordra mer vid försäljningen.

Utförsel-tullen däremot erlades af säljaren, efter tryckt taxa, hvilken var en tredjedel lägre för hvad som lastades på inländska skepp.

Alla de stapelstäder, hvilka hade ett trångt sund eller en skärgård framför sig, hade där fått en tullstation sig anvisad på någon plats nära den öppna sjön, hvilken de sjöfarande måste eller utan särdeles omväg kunde passera, hvarest den första visitationen skulle ske.

Stockholm, som utan jämförelse var den största handelsstaden, hade sin egentliga tullstation vid Dalarön, och denna skulle också anlöpas af fartyg, som kommo från Gäfle eller skulle fara dit; och där voro därför också ej mindre än 12 besökare, under det på andra ställen 3 var det vanliga antalet för dylika bistationer. Stockholm hade dessutom en mindre station på Vaxholm och i sjelfva staden nära 20 tull-tjenstemän och betjenter. Nyköping hade sin tullstation på Hasselön, som ligger vid sjelfva inloppet; men Norrköping och Söderköping, som var en gammal stapelstad, men nu i nedgående,ingo på tämligen stort afstånd en gemensam tullstation, vid Barösund, hvilken just år 1637 bebyggdes, med en kostnad af 800 daler, troligen för dess första tullhus; Vestervik hade sin tullstation på den utanför liggande Spårön; Kalmar, som ligger alldeles öppet från södra sidan, kunde icke behöfva någon bistation och hade i stället fått tre strandridare.

Göteborg hade en tullpersonal af 9 civila och 4 soldater, de senare hörande till garnisonen på gamla Elfsborg.

Det egentliga Sverige hade sålunda blott 6 egentliga tullstationer för 8 stapelstäder.

För Finnland var en särskild inspektör förordnad. Tullstationerna voro fyra, nämligen Åbo, med bistation vid Korpoström, Borgå, Helsingfors och Viborg, som med bistationen vid Trångsund, hade af alla utom Stockholm den största personalen, nämligen 22, däribland 4 officerare. Borgå station blef med år 1640 indragen.

Dessa uppgifter äro egentligen hemtade ur riksstaten för år 1640, och således från en tid, då antalet kunnat något jämkas efter behovet.

Sedan Halland blifvit intaget, tillkommo år 1645 tre tullstationer, nämligen uti Halmstad och Varberg, båda med strandridare, samt vid Malösund, en hamn söder om Odensala-halfön vid inloppet till Kungsbacka; likaså en tullstation i Visby.

Tullbetjeningens aflöning upptages i riksstaterna för de första åren till blott 17,826 daler, men för år 1646 till 46,402 daler silfvermynt. Dalern var den tiden $\frac{2}{3}$ af en specierikedaler.

För uppsigt med sjöfarande, som närmade sig våra kuster och kunde misstänkas för att vilja anlöpå några olaga hamnar, hade man att påräkna biträde af kronans örlogsfartyg, som voro ute på någon expedition, i krigstid, så väl som under fred, utan att någon särskild kostnad därför till en början påfördes tullverket.

Det åsyftade resultatet af reformen, tullinkomstens stigande, visade sig också genast, och var i det hela ganska fördelaktigt, så att det synes, som hade det öfvergått all den förväntan, som man hade, då tullförvaltarens provision till 5 procent bestämdes; denna hade utan tvifvel kunnat jämkas, sedan Drottning Christina öfvertagit regeringen, således i början af år 1645, då staten för året uppgjordes, men det blef icke på allvar fråga därom förr än tre år senare, och det är därför, som vi hafva tabellerna för 1645*) hvilka, ehuru de för Finska hamnarna saknas, äro märkvärdiga därigenom, att sedan för nära 80 år inga motsvarande finnas.

*) Ett par anmärkningar till dessa tabeller synas nödiga. Den ena gäller ordet palm som mått för omkretsen af de kostbara mastträden. Det är ett latinskt ord, som betydde handsbredd, och enligt Vitruvius 4 tum, lika med 4 verktum, eller nära en decimeter. Det andra är tiriak, nygrekiskt uttal för theriak, ett motgift för vilda djurs bett, här förmodligen ormbett. Det står nedtill å s. 815, beräknadt i läster, med tecknet \mathfrak{L} både ofvan- och nedanför, och kort därefter: Venetiansk tiriak, beräknad i \mathfrak{L} . Men siffer-talen på det förra stället äro så höga, att det måste vara skriffel, ehuru det står så skrifvet också i en taxa, och man kunde glissa på lod i st. f. läst.

Fullständigt på siffran skulle tullens belopp för alla år knappt kunna uppgifvas, men den steg första året, 1637, till öfver 263,000 daler silfvermynt, således till mer än dubbelt mot det näst föregående, år 1641 till 312,000, och år 1645 till 410,000 daler. Provisionen för Leijonsköld finnes uti riksstaterna alltid upptagen först i det nästföljande årets stat, emedan den icke förr kunde beräknas, den blef för alla åren bestämd i runda tal, och för år 1637 till 12,500 daler, men höjdes efter hand ända till 25,000 daler, hvilket belopp Drottning Christina för ett par år synes hafva låtit utgå; men då det i början af år 1648 blifvit fråga om en provision af 712,000 daler, och så högt måste alltså tullen för år 1647 hafva stigit, fick Leijonsköld sedan afsked som general-tullförvaltare och gjordes i stället till ledamot af Kammar-Collegium; men Drottningen gaf honom efteråt ett erkännande med att göra honom till friherre af Elfkarleby. Med afseende på motivet till och följderna af denna förändring kan här blott tilläggas, att efterträdaren i embetet fick till en början 1 och sedan blott $\frac{1}{2}$ procent som lön (jämte andel af confiscationen), men att handels-statistiken därmed också upphörde, och som äfven den underordnade tullbetjeningens vilkor försämrades genom nedsättning af lönen med en tredjedel, var det att befara både, att tillsynen ofvanifrån skulle minska och pligttrogenheten hos den lägre betjeningen aftaga, ehuru under de första åren väl icke någon stigning, men icke heller något särdeles fall uti tullinkomsterna visade sig.

Rikskansleren har förmodligen varit främmande för dessa ändringar, hvilka egentligen icke heller rörde grundsatserna för den reform, som han tillvägabragt. Han var vid denna tid också något oense med den unga Drottningen, och det var andra som hade hennes öra, hufvudsakligen därför, att hon framför allt önskade en snar fred, Rikskansleren åter, som efter K. Gustaf Adolfs död hade den egentliga förtjensten om Sveriges fortfarande verksamhet för det mål, han i Tyska kriget sig föresatt, som var de Evangeliska trosförvandternas frihet, ville att Sverige i freden skulle ibland annat erhålla en sådan ställning inom Tyska riket, att det kunde, när den hotades, betrygga densamma. Han lyckades slutligen också att vinna detta mål, och det har icke varit utan sina följder; men det är möjligt, att han därför måst lemna tullfrågan å sido, hvilken sedan den en gång var afgjord icke förtjenade att göras till en ny tvistepunkt.

C. G. S.

Tabellernas innehåll.

	Sid.
Import till Sverige år 1637	687
Import till Finland år 1637	710
Export från Finland år 1637	727
Import till Sverige år 1640	731
Import till Finland år 1640	764
Export från Sverige år 1640	776
Export från Finland år 1640.	788
Export från Sverige åren 1637—1640	791
Handelsbalance för Sverige åren 1637—1640	802
Beräknade tullumgälder för sjötrafiken på Sverige och Finland i Öresund år 1640	803
Import till Sverige år 1645	804
Export från Sverige år 1645	821

Om tillkomsten af dessa tabeller och Axel Oxenstiernas reform af Svenska sjötullväsendet	828
---	-----

REGISTER.

En asterisk vid den siffra, som anger sidan, utmärker, att den person, som hänvisningen gäller, på denna sida omnämnes utan utsatt namn.

- Aachen, staden, 355, 455, 506, 507, 560, 623, 630, 662.
- Aal, se Äl.
- Abraham, greve, se Brahe.
- Eriksson, se Leijonhufvud.
- Kran, Holländsk köpman, 581.
- Accis, i Sverige, 298, 386, 387. Jfr licent, tull..
- Adel, frälset i Väsby län, 20, i Närke och Västmanland, 40; adelns rusttjänst, 178.
- Adelskap, utdelning af, 108.
- Adelsmän, i Bergskollegium, 127 n., 145; participanter i kopparkompani, 537; adelsmäns hamrar böra utarrenderas, 142.
- Adrian Classon von der Graft, 627.
- segelmakare (i Calais), 617, 619.
- Afrad, i järn, 50, 73, 85: i koppar, 22 n., 29, 30, 43, 149, 207, 216, 269, 365, 366 n., 368 n., 370, 371 n., 385, 387.
- Akershus län, i Norge, 301 n.
- Albert Paulsson, köpman, 586.
- Albrekt (Albert) Jansson, köpman, 579.
- Allingsås, staden, 135.
- Allmogen, se bönderna.
- Almby socken, i Närke, 67 n.
- Altenburg (Aldenburg), stad i syd-västra Sachsen, 496. *Præs.-ort* (¹⁰/₁₂ 1632) 489.
- Alun, 114, 146.
- Ambassadör, se sändebud.
- Amersfoort, stad i provinsen Utrecht, Nederländerna, 571.
- Amiraler, på engelska flottan, 557; på svenska (svensk-holländska 1644) 675, 676, 681. Jfr Fleming, Thijsen.
- Amiralitetet, Amiralitetskollegium, till a. anslagna kronoräntor (i Finland), 261 n., 262, 262 n., 264, 265; 401.
- Ammunition, 197 n., 198 n., 201, 202, 204, 661, 663.
- Amsterdam, staden, 203, 422, 437, 440, 442, 444—446, 502 n., 505 n., 523, 527, 529, 531, 556, 557, 559, 560, 584, 588, 618, 620, 642, 646; rådet i A., 530; magistraten, 616; borgmästare, 445, 598, 646, 647, 676; banken i A., 668; »de herrar af A.», 529. — *Dat.-ort*: E. Larssons bref (¹⁴/₁₀ 1630) 434, (¹/₈ 1631—¹⁰/₂ 1632) 447—468, (³/₂—¹²/₂ 1633) 494—514, (¹²/₄, ²⁰/₂ 1634) 531, 533; C. v. Falkenberchs bref (¹⁸/₈ 1628—²⁸/₈ 1629, ⁶/₈ 1629—¹⁹/₈ 1630, ²⁸/₈, ²/₇ 1630) 556—565, 569—583, 586, 588; (¹⁶/₈—⁶/₁₀ 1632) 593—614, (²⁵/₁₁ 1632—³⁰/₄ 1633) 619—646; L. de Geers bref (²⁵/₈ 1621) 655, (¹/₈ 1622) 657, (⁹/₁₀ 1632—¹⁹/₈ 1633) 659—663, (¹/₈, ⁷/₈ 1635) 664, 665, (⁴/₈—²³/₈ 1644) 673—676.
- Anders, mäter, se Buræus.
- Eriksson, sekreterare i kansliet, 32.
- Eriksson, Ax. Ox:s tjänare, 183.
- Halfuedsson, bonde i Mora, 25 n.
- Haraldsson, klädeskrifvare, 458.
- Henriksson, bergsman i Västerbergslagen, 138.
- Lakej, 528.
- Matsson, officer, 101.
- Månsson, rådman i Jönköping, 46.
- Nilsson, bonde i Mora, 25 n.
- Nilsson, faktor i kronans tjänst, 119.
- Nilsson, borgmästare i Askersund, 329.
- Olsson, bonde i Leksand, 26 n.
- Persson, bonde i Leksand, 26 n.
- Siggesson, adl. Falkengren, kvartermästare, sedan major, 90 n., 92, 95, 96, 99, 100, 100 n., 103—105, 124, 161.
- Strång (Strang), köpman, 579, 586.

- Anders Svensson, svensk agent först i Danmark, sedan (från 1624) i Hamburg (adlad Ödell 1630), 45, 546, 547, 553, 554, 563, 568, 573, 574, 577, 580, 582, 583, 585, 586, 656.
— Torbjörnsson, officer, 101.
Anhalt, en furste af A., 560.
Anna, hustru Anna, Hans Erssons, 12.
—, »syster A.» (Carl Bondes bref), se Bååt.
—, fru A. på Roma, se Trolle.
—, fru Anna, Ax. Ox:s dotter, felskrifning för Christina?, 457.
Anordning, till bruksfogdarna, 27, till vantmakeri i Jönköping, 46, 48, till svafvelbruk och hyttor, 68 n., 69, 69 n., till kanalbygge, 86, 100, 105, till bergsbruk, 91 (97), 110 n., 126 n., 240 n. (ved), 266, 273, till krigsfolk och fästningar i Finland och Lifland, 260 n.—262 n., 263, till amiralitetet, se d. o., till styckeigjörning, 274, till Falu magistrats aflöning, 285, till faktori, 327, 328, till Dalälvens uppreisning, 386, till Sala silfverbruk, 346, till krigsstaten 475; allmänt, 3, 4, 360, 421 n.; anordningsstat, Bergskollegii, 274.
Anton, Ax. Ox:s hofmästare, 408, hans död och begrafning, 409, 410.
Antwerpen, staden, 442, 559, 598.
Anund Jöransson, tillsynesman vid Kopparberget, 365, 366 n.
Arboga, staden, 36, 51, 75, 78, 81, 101, 119, 120, 129, 143, 144, 191; A. skola, 171, 174; marknad i A., 33; myntverk i A., 150; riksdagen i A. 1597, 148.
Dat.-ort: Carl Bondes bref (30:e 1620) 33, (8/7 1627) 52, (13/4 1638) 91, (6/7 1643) 117.
— län, 20; A.-än, 55, 59, 138, 144.
Arkangel, spannmålsinköp där, 456, 568, 573, 600, 613; gubernatorn i A., 573.
Arminianer (»armenieandran»), religiöst-politiskt parti i Holland, 584.
von Arnim (Arnem), Johan Georg, öfverbefälhafvare för Kursachsiska hären, 592.
Arnold Petersson Goffa, artillerikapten, 557.
Arrendatorer, K. M:ts, 40, 73, 137, 138, 141, 211, 421 n.
Arrende, af broar, 83, af bergverk, 151, 164 (Hällefors), 357, af järnbruk, 136—139, af adelsmäns hamrar, 142, af kopparbergverk, 224, af boskapskatten, 47, af kronoräntor, allmänt, 307. Kopparbergsmännen skola arrendera några socknar, 29.
Arvid Eriksson, se Stålarb.
As(h)don, öfverste i Svensk tjänst, 600.
Askbrännare, -bränneri, -bränning, 55, 325, 326, 328.
Asker, socken i Närke, 68 n.
Aske(r)sund, i Närke (stadsprivilegier 1643), 83, 114, 118, 119, 175—178, 178 n., 329.
— :s socken, 114.
— :s bergslag, 230 n.
Askeryds socken, i norra Småland, 67 n.
Askö (Asc(h)köh), ö i Södermanlands skärgård, 396—398.
—, gård i Barkarö socken, Västmanland; »fjärden vid A.», 107 (Möjligen åsyftas här den nu s. k. Askbolmen. en ö i fjärden.)
Asphyttan, järnverk i sydöstra Värmland, vid sjön Aspen, 137, 138.
Assessorer, i Bergskollegium, 113, 124, 126 n., 127 n., 147 n., 162, 230 n., 348, 377 n. (bergsamtsråd).
Assurans, af koppar, 563, 616, af spannmål, 638.
At(t)ersta, gård i Sevalle socken i östra Västmanland, 25.
Augsburg, staden, 20, 482, 485, 487, 496, 497, 501, 502, 503, 503 n., 504, 505 n. (Augusta), 514, 524, 634, 645, 651; »Augsburgske medlen», 623.
Dat.-ort: E. Larssons bref (20:e 1632) 483.
Ausius, Henrik, Christer och Gustaf Bondes lärare (längre fram professor i Upsala) 94, 101, 102, 158.
Autersen, se Ougtersen.
Åvesta (Åfvestaforas, Åfvesta, Åfvestad), bruk vid Dalälven, 241, 268, 275, 360, 365, 369, 370, 373, 383 n.
Ax(e)berg, järnverk i socknen med samma namn, i Närke, 96, 97, 138, 315, 316; A:s socken, 326.
Axel, greve A., se Leijonhufvud.
Badstuguorten, Lilla B., se Salberget.
Baggetorp, hemman i Ödeby socken, södra Västmanland (vid Opphöga ström), 183.
Baltsar, »Mäster B.», läkare, 36.
Banér, Carl, Svensk legat i Stettin 451, 473, 474, 612.
—, Per, riks- och kansliråd, 74.
Bank (i Amsterdam), 515, 516.
Barckhusen (Hans?), tysk köpman i Stockholm, 116.
Barken, sjö i södra Dalarna, 141.
Barneveld (Bernefelt), Jan van (Oldenbarneveld), holländsk statsman, 606.
de Barrie, Johan, köpman?, 627.
Barösund (Barsont), sund i Östergötlands södra skärgård (mellan Fångö och Kettilö), 672.
Baseller, Nicolai, köpman?, 204.

Bayern, krigskontribution af B., 497.
Beata, fru B. (42, 43), se Sparre.

Beckus (Beckes), Vladislav, polsk befälhafvare på Kalmar slott (1599), 149.

Bellander, Per, prost i Kumla i Närke, 324.

Benedetto, Stefan, köpman i Lyon, 558.

Bengt, »herr B.», Benedictus Erici, kyrkoherde i Elfdalen i Värmland, 130.

Beningen (Beniken), Peter von, inspektör öfver Bergslagen, 13; ett hans hemman, 373 n.

Berget, o: Kopparberget i Dalarne; se d. o.

Bergfrälse, 304.

Berghauptman, -hopman, 125 n., 126 n.
Bergkompasser, 134, 135.

Bergmästare, 10, 18, 19, 25 n., 68 n., 118, 124, 125 n.—127 n., 145, 151, 161, 174, 231, 272, 275 (i Falu magistrat), 288, 291, 293, 310. Jfr Öfverbergmästare.

Bergsfogde, 136.

Bergshammar, gods i Åkers härad, Södermanland, vid Mälaren, 112.

Bergskollegium (Bergsamtet, Generalbergsamtet, Bergämbetet, Collegium Montanum), (108), 109, 111 n., 113—116, 117 n., 124—128 n., 144—147, 151, 163, 230 n., 239, 253—255, 266—268, 272, 281, 296, 299, (311) 338, 334, 345, 346 (Riksbergämbetet), 348, 350—352, 355, 357, 367, 370, 370 n., 371 n., 373 n., 376 n., 378, 378 n., 379 n., 670. Bergskollegii stat, 230, 230 n., 231, 266, 269, 311; dess anordningsstat, 274.

Bergskrifvare, 125 n.

Bergslagen, 5 n., 9, 16, 18, 20, 21, 24 n., 25 n., 27, 47 (o: Järnbergslagen) 50, 71, 73, 78, 84, 85, 102, 107, 111, 115, 120, 161, 165, 167, 170, 171, 172, 176, 223, 229, 230 n., 240 n., 270—272, 276, 280, 281, 283 n., 288, 291, 320, 336, 341, 354, 356, 357, 363, 369, 386. Jfr Järnbergslagen, Kopparbergslagen.

Bergslag (allmänt), 50, 73, 76, 82, 96, 114, 118, 121, 126 n., 127 n., 136—146, 150, 151, 158, 159, 167, 170, 229, 311, 318, 353.

Bergsmän, 28, 33, 47, 69 n., 82, (111 n.) 115, 120, 123, 140, 158, 170, 181, 254, 275 (i Falu magistrat), 288, 326, 354, 424; vid Kopparberget i Dalarne, 8, 11, 22 n., 29, 35, 149, 215,

227, 240, 254, 310; vid Nya Kopparberget, 169.

Bergverk (allmänt), »gubernator öfver bergverken», 52, 70 (84); 91, 106, 111, 113, 125 n.—128 n., 144—146, 223, 230, 230 n., 231—237, 254 (om nyfunna b.), 343; allmän beskrifning öfver bergverken, 355.

Bergverksordningar (bergsordningar), 52, 65, 70, 145, 146, 167, 168, 310, 311.

Bergämbetet, se Bergskollegium.

Berlin, staden, 545. *Dat.-ort.*: C. v. Falkenberchs bref (¹⁰/i 1626), 543.

Berndes, Johan (jfr förordet), 106, 110, 121, 125, 126 n.—129 n., 134 n., 168, 220, 226*, 227, 228, 234, 336, 337, 351, 370 n., 375, 377 n.

Berndt (Bärendt), »mäster B.», slussbyggare, 88—90, 134; hans hustru, 106.

Betlen (»Bettlehem») Gabor, furste af Siebenbürgen, 554.

Betzell, Christofer, bergsman, 111, 111 n.

Biafsked, se Riksdag.

Bielke, Barbro Axelsdotter, Gustaf Gabrielsson Oxenstiernnas änka, A. O:s mor, 9*, 10*, 20*, 44.

—, Brita Clasdatter, »fru Brita Bielke», g. m. Svante Stenbock, 41 n.
—, Nils (Turesson) till Åkerö och Ervalla, 41.

—, Nils (Turesson) till Salstad, friherre, riksråd, 56; generalguvernör i Finland, 440.

—, Sten, Svensk legat i Stralsund (1631) 451, 457, 474, 528, 580, 590, 608, 610.

—, Ture, riksråd, 406.

Binthoff, öfverste i Kursachsisk tjänst, 592.

Biskop, i Västerås stift, 37, i Strängnäs, 178; Johannes Matthiae, 359.

Bispbergslagen (Besberzslagen), Biskopsbergsl., i södra Dalarne, 20, 139, 143; »die Bitzeberggrube», 213.

Bjurbäck(en), järnbruk i Lungsunds socken i östra Värmland, 138.

Bjursås socken, i Dalarne, norr om Falun, 280.

Björskogs (Biörskauge) sluss, i Hjälmare kanal, 90 n.

Björskogsnäs, udde i sjön Torrvärpen, i västra Västmanland; silfvergrufva funnen där, 224.

Blanck, Jören, jämte Carl Bonde till utlandet 1598 (sedan i slottslofven på Viborg), 148.

- Blanka-grufvan, järngrufva i Ramsbergs socken, Västmanland, norr om Linde, 115.
- Blankstötten, se Kopparberget.
- Blasiusholmen, Blasieholmen vid Stockholm, 244*, 245 n. (sprängningar där); flottans station där (»Holmen», »Skeppsholmen») 87, 105, 150.
- Bleckede o: Blecken?, stad i. n. v. Preussiska provinsen Hannover, nära Elbe, 550.
- Blomaert (Blomerdt), Samuel, köpman i Amsterdam, E. Larssons ombud (faktor), 436, 437, 451, 470, 594, 595, 633, 641.
- Bly, 15, 16, 18, 82, 145, 159, 211, 223, 247—249, 251.
- Blyverk (Löfåsen), 223, 254.
- Blåsing, af järn, 115, 140—142, 145—147; blåsvärk, 73.
- Bodhyra, 101, 139, 522 (packhushyra).
- Bodmerl, 448, 451, 456, 477.
- Böckman (Böckman), Johan, Holländsk köpman, 568, 572—574, 600, 606.
- Boëtius (Olaf Moræus), kyrkoherde i Mora, 5 n.
- Bohus (Bahuus), slott vid Göta elfs delning, 676.
- Bokhållare, i Västmanland (ing. i Carl Bondes län), 36; i G. Leijonhufvuds län, 319; för järnkompaniet 53, 136, (vid marknadsplatser) 140, 141, 143; kopparkompaniets, 213; A. O:s enskilda, 119; Åke Totts, 406.
- Bokmalm, -verk, 15, 16, 19, 24 n, 68 n., 70, 75, 126 n., 145, 147, 224—226, 236, 238, 241, 244, 345—346, 351, 354; bokare, 147.
- Bom, Anders, kamrerare i Bergskollegium, 230 n., 239.
- Bonde, Carl (jfr förordet), 156—159*, 161—163*, 168*, 173*, 179*, 185*, 186*, 190 (hans död), 213, 224, 225, 228, 230, 230 n., 266, 290, 296, 299, 311*, 322, 323, 326, 354*, 355, 379 n., 409, 544, 591, 593 n., 671.
- , Christer, Carl Bondes son (jfr förordet), 64, 78, 111, 116, 118, 119, 120, 120 n., 123, 123 n., 124, 131, 230, 230 n. (om utslutning ur Bergskollegium), 231, 354.
- , Filip (Ulfsson), Carl Bondes brorson, 91.
- , Gustaf, Carl Bondes son, 64, 78, 109, 155.
- , Ingeborg, Carl Bondes faster, 10.
- , Jöns (Carl B:s broder), 4, 36; föreslagen till landshöfding, 74.
- , Jöran, hans gods, 43, 45.
- , Karin (Katarina), Carl Bondes dotter, 15, 58, 59, 63, 64, 121*, 591.
- Bonde, Margareta, Carl Bondes dotter, 64, 78, 81, 173.
- , Tord, Ulf B:s son, 80.
- , Ulf (Carl B:s broder); falskt rykte om hans död, 4; hans son Tord, 80.
- Bondestötten, se Kopparberget.
- Bonhat(t), Bastian, stallmästare hos konung Gustaf Adolf, 56, 74, 75.
- Bonvisal, Joannes, köpman i Lyon, 559.
- Bordsjö, sätesgård i Askeryds socken i nordvästra Småland, tillhörig Carl Bonde, 45, 591.
- Borgerskap, borgare (allmänt), 113, 141; participanter i kopparkompani, 587; fördelning i »classes eller sunfter», 268; i Arboga, 33; i Sala, 273, 274, 346, 349; i Örebro, 317; i Stockholm, 364 n.; i Lybeck, 548.
- Borgmästare, 46, 317; i Askersund, 175, 178 n., 329, i Falun, 280, i Nora, 171, i Sala, 268, 286, 287 n., i Örebro, 182, 323; om kunglig fullmakt för b., 122.
- , i Amsterdam, 445, 448, 676, i Lybeck, 548, 550, 551.
- Borgo, Fransisco, köpman i Antwerpen, 559.
- Borgå (Borgo) län, i Finland, 261, 264.
- Bosdraghi, Lorenzo, köpman i Amsterdam, 559.
- Boskapspenningar, boskapskatten, 40, 46, 63, 262 n. (i Finland), 365, 370, 373 n., 387.
- Botkyrka socken, i Södermanland, vid Mälaren, 135.
- Bottenrummet, se Kopparberget.
- Bottniska viken (Sinus Botnicus), 397.
- Botvid Lakej, (»Lakie»), 23, 24, 26, 74, 75.
- Brabant, hertigdöme (i Spanska Nederländerna, 417, 418, 681 n.; krigsrörelser där, 564; underhandlare från B. i Haag, 495.
- Brahe, Abraham, greve, riksråd, 13, 41 n.
- , Ebba (syster till Abraham och Magnus), änka efter Erik Sparre, 41, n., 42, 84.
- , Magnus, greve, riksdrots, 41, 139.
- , Nils, general, 647.
- , Per, greve, riksråd, 70; riksdrots, 161, 406, 683 n., 684.
- Brandenburg, landet, 552; kurfursten af, 419, 544, 545; Catarina, prinsessa af B., 544.
- Brasser, köpman i Amsterdam, 604.
- Bratt(e)fors, järnbruk i Brattfors' socken i sydvästra Värmland, 137.
- Braunschweig (Brunsvikerland), landet, 355, 544.
- Brettenfeld, slaget vid, 592.

Bremen, furstbiskopen af B., 552; staden, 665, 666.

Brita, fru B. på Ångsö (41 n.), se Bååt.

Bro, gård i Bro socken och härad, Upland, tillhörig Broder Andersson (Rålamb), 16.

—, marknadsplats i Värmland, vid hvilken sedan staden Kristinehamn anlades, 60, 138, 143.

Broder Andersson, se Rålamb.

Broddebo, nordväst om Sala, 234.

Bruk, 35, 73, 74, 76, 82, 114, 115, 121, 127 n., 136, 159, 287; uppsikten öfver K. M:ts bruk, 27; bruken vid Kopparberget, deras öfvertagande af bergsmännen, 29, 30; bruken utarma bönderna, 17.

Bruksnektar, vid Piteå silfverbruk (Nasafjäll), 334.

Brukskrifvare, vid Hällefors bruk, 354.

Brunbäck, vid Dalelfven; (flott-)bro där, 83. B. som namn för bergslag, 137.

Brännvin, handel med, 177.

Brätte (Brette), stad vid södra ändan af sjön Vassbotten, vid Vänerens sydspets (sedan flyttad till n. v. Vänersborg), 55, 143.

Bröllopsgård, 24 n.

Buckingham, George Villiers, marquis of B., Karl Is af England gunstling, 557.

Bureus, Andreas, 32, hans karta, 302.

—, Jonas, svensk resident i Danmark, 465 (?), 562.

van Bursellen, köpman i Amsterdam, 604.

Burtz, (Bürtz), Henrik, öfverste, 263.

By, socken i sydöstra Dalarne, 272.

Båtsmansranta, i Finland, 261 n.

Bååt, Anna Åkesdotter, Axel Oxenstiernas maka, 3, 9, 14, 15, 23, 27, 28, 30, 37, 38, 43, 133 n., 418, 419, 420, 427, 431, 539, 598.

—, Brita Gustafsdotter, 41 n.

—, Helena Ulfsdotter Snakenborg, 93 n.

—, Karin Ulfsdotter Snakenborg, Carl Bondes mor, 9.

— (Boot), Jakob Jakobsson, vice president i Svea hofrätt, död 1627, 56, 57, 495, 627, 632.

—, Sten Jakobsson, den föregåendes son, 622, 627, 632.

Bält, Stora, mellan Själland och Fyen, 416, 676, 677, 679.

Böhmen, konungen af (Fredrik af Pfalz), 416.

Bönderna (allmänt): dagsverken vid kanalbygge, 60, 84; utgörande af utlagorna, 60; »besvärade» genom bruken, 71, 73, 76; utlagor till slussvaktare, 103; drifva landsköp, 123; arbeta vid järnverk, 142; i Bergslagen roterade (1644) 230 n.; motsätta sig inrättande af spannmålshus, 279; levererakol till bergsmän, 288; tryckta genom skjutsfärder och gästning, 307; i Bergslagen: hjälp till kronan, 9, gård, 18, 24 n., 50, 85, inskränkning i deras handelsfrihet, 176, Åtgärder mot deras spiksmide, 177; i Dalarne, se d. o.; i Närke, oförmögne till penningskatt, 318; i Sätters län: arbeta vid järngrufvor, bruk, 209, 210 n., 214 n., uppsätta krigsfolk, 219; i Väsby län: utarmade, 17, underhålla kanal från Sala grufva, 20, vindkörning, 273; i Värmland och Västergötland: utföra järn, 85.

Börsen, i Amsterdam, 595, 632.

Calais (Cales, Kallies), hamnen, 512, 560, 617, 619.

Callenbach, Moritz Pensen von C., öfverstlöjtnant, sedan öfverste i Svensk tjänst, 548, 592.

Camerarius, Ludvig, Svensk resident i Haag, 569, 571, 574, 600, 603, 604, 613, 614, 625, 629, 630, 635, 639, 642—644.

Campen, fartyg i de Geers flotta 1645, 681.

Carie stadsport i Viborg, Finland, 149.

Carstens, Pieter, holländsk köpman, 659.

Caspar, »mäster C.», »balberare» vid Salberget, 231.

Catarina, änkedrottning C. (Stenbock), Gustaf Is gemål; hennes begrafning, 40—41.

—, prinsessa af Brandenburg, hennes förmålning, 544, 545.

Chalons (sannolikt C. sur Marne), stad i Frankrike, 473.

Charnacé, Hercule de, Fransk diplomat, 468.

Christian, hertig C., af Braunschweig, 544.

— (Cristiern), Carl Bondes tjänare, 46.

Clas, Herr C., se Fleming.

— Christersson, adelsman, 41 n.

Comenius, Johan Amos, pedagog; hans förhandlingar med rikskanslaren, 669, 670.

Corneli(us) Willemsen, köpman, 434, 436, 438, 449, 450.
 Courville (Correuil), Nicolas de C., öfverste i Svensk tjänst, 592.
 Craford, Georg, earl, öfverste i Svensk tjänst, 449, 450.
 Cremmer, William (Wellam), Tysk bergsman, 117.
 Creutz? (Creuss, Creues, Crywes, Krewest, Krewust), Jakob, köpman i Lybeck, 548, 551, 649 n., 666.
 —, Lorentz, assessor i bergskollegium, 227, 230 n., 282—284.
 Christina, d. ä., »Drottningen», Karl IX:s gemål, 3, 7, 9, 16, 25 n.
 —, d. y., »Drottningen», »Hennes K. M:t», 76, 77, 79, 80, 80 n., 86, 92, 102, 111, 112, 116, 121—132, 144, 150, 151, 158, 161, 162, 164—174, 176—182, 187, 189, 192, 193, 218, 229, 234, 242, 243, 259, 262—265, 267, 273, 277, 279, 281, 285, 288, 291, 293, 294, 295, 298, 299, 301, 305—309, 311, 312, 326, 327, 329, 334, 336, 347, 348, 353—355, 367, 370 n., 371 n., 372, 374, 375, 379, 380, 381, 383, 385—387, 673, 675—681, 683.
 Christofer Andersson, fogde vid Nora och Linde, 33.
 — i Noret, om sköld och hjälm för honom, 28.
 von Cronstedte, Hieronymus Steffens, bankir i Frankfurt (?), 612, 612 n.
 Crusebjörn, se Kruse.
 Cruus, Jesper Andersson, öfverste, sedan landshöfding, 75, 112.
 —, Jesper Matsson, riksskattmästare, 36.
Dagsverken, till Västerås slott, 12, vid Salberget, 242, vid Sätters gård i Dalarne, 27, vid Sätters myntverk, 209, vid gamla järngrufvors återupptagande, 214, af faktorismeder, 321, ingående i årliga räntan, 49.
 Dal, landskapet, 120; landshöfding öfver D. och Värmland, 120.
 Dalarne, landskapet, 4—10, 12—16, 18, 20, 21, 25 n., 213, 272, 278, 279, 285, 300, 302, 336; »hele Dalelaget», 219; dalkarlarne (»Dallekaren»), 3, 4, 8, 9, 12, 13, 18, 24 n., 32, 144, 219 (uppbådade mot Jämtland 1644), 220, 309; dalkarlar i arbete, 117, 118, 217.
 Dalaslussarna, i Hjälmare kanal, 89, 90 n.
 Daler, se mynt.
 Dalkarlsgrufvan, i Nora socken, Västmanland, 115.

Dalälften, broar öfver, 83, 84; reglering af, 282, 283 n.; 310, 336.
 Dammar, vid kanalbygge, se Kanal; vid Sätters myntverk, 208, 209, 212; vid Salberget, 290.
 Damsäter, skattegård i Axebergs socken, Örebro härad, i Närke, 326.
 Daniel, Carl Bondes tjänare?, 37.
 — Nicolai Sidenius, »doktor Daniel», professor i Upsala, 76, 79.
 — Hansson, bokhållare vid, Kopparberget, 22 n.
 — Olofsson, förordnad till länsman, 274.
 Danmark, landet, riket, 4, 149, 438; kriget med D. 1611—1613, 3, 4, 31; freden 1613, 10; kriget 1643—45, 159, 219, 220, 387, 674—683; freden, 292 (295), 301; tullförhållanden med D., 73; konungen af D. (Kristian IV) 200, 324, 415, 416, 419, 544, 547, 557, 611 (pressar Holländska sjömän), 674, 675 (hans flotta 1644), 676—680; hans här i Tyskland 1626, 544; hans nederlag vid Lutter, 547; handel för hans räkning med Rysk spannmål, 573, 590.
 Danzig, staden, 200, 434, 437, 448, 450, 456, 461, 469, 477, 507, 511, 512, 523, 554, 562, 581, 583, 598, 599, 626, 677, 679.
 De Besche, William Gillusson (mäster Willem), holländsk bruksidkare, inflyttad i Sverige, L. de Geers medhjälpare, 51, 53, 139, 143, 198, 556.
 —, Carl, den föregående son, 683—84.
 Dellarede, Bartolomeo, venetiansk köpman, 559.
 D'Estrades (de Strades), Godefroi, Franskt sändebud i Holland, 681 n.
 De Geer, Louis (jfr företalet), 51, 73, 94, 198 n., 199, 199 n., 312, 424, 425, 429, 480, 527, 529 n., 531, 582, 556, 560, 563, 597, 599, 600, 604, 613, 614, 621, 627, 629, 632, 639.
 —, Louis, d. y., den föreg. son, 681.
 De la Gardie, Jakob Pontusson, grefve, riksråd, riksmarsk (»faltherrn»), 76*, 243, 254*, 255 n.*
 —, Magnus Gabriel, grefve, riksråd, 148, 148 n., 192.
 —, Sofia, g. m. riksrådet Jöns Kurck, hennes begrafning, 303 n.
 Delft, stad i Sydholland, 584.
 Di(d)rik Heselsson, köpman?, 576.
 Di(d)rick Halnklep, Holländsk köpman, 581.
 Diesdorf (Dijssdorp), slott i Brandenburg, vid gränsen till Braunschweig, 544.

Dingtuna socken, i södra Västmanland, Tuhundra härad, 12.
 Dinkelbühl (Dinckelspiel), stad i Franken, vid Donaus biflod Wörnitz, 483, 485. *Dat.-ort*: E. Larsson von der Lindes bref (²³/₁₀ 1632), 482.
 Direktorer, för järnkompaniet, 143; för kopparkompaniet, 150, 207, 209—212, 363, 554, 657.
 »Doblet», se Kopparberget, lottnng.
 Domar, om deras insändande till K. M:t, 7, 12, 13.
 Donation, 192, 239 n., 285 (till Falu stad), 304.
 Donauwörth, stad i Bayern, vid Donau, 487.
 Dorpt, stad i nordöstra Lifland; »Dorft-sche gebied», 652.
 Drabanter, konung Gustaf Adolfs, 7.
 Drake, Axel, stathållare i Skaraborgs län, 48, 543 n.
 Drengstaggerummet, se Kopparberget.
 Drifvare, vid bergverken, 147, 268.
 Drottningen, Christina, Karl IX:s gemål, se Christina.
 —, Catarina (Stenbock), Gustaf I:s änka, se Catarina.
 Dunkehalla ström, vid Jönköping, 32, 46.
 Dräpare, 7, 12, 28.
 Duwall (Duywel) [Jakob], öfverste i Svensk tjänst, 553; hans regemente, 552; hans syster, 646, 647; hans änka, 668.
 Düben (Dieben), stad i norra Sachsen, nära Elbes biflod Mulde, 592.
 Dübken (Dyppeken), Henrik, bruksidkare, 139.
 — (Döpken), Johan, Simon D:s son, 457, 458.
 — (Dyppeken), Simon, köpman, 15, 26, 139.
 Dylta (Dölta), bruk, i norra Närke, 115, 138.
 Döna, floden, 200.
 Dünkirchen, staden, 595, 599, 617, 620; »Dynkerkerne», die »Duynerkerker», 456, 552, 556, 557, 595, 619.
 Dönhoff (Dönäff), (Gerhard?), öfverste i Polsk tjänst, 544.
 Ebba, fru E. på Sundby, se Brahe: »syster Ebba» (Carl Bondes bref, 79), se Oxenstierna.
 Edet, Stora E., mellan Brätte och Åkersström, samt Lilla E. nedan Trollbättan, båda i Göta elf, 143.
 d'Efflat, Antoine Coiffier de Ruzé, markis d'E., marskalk, generalintendent öfver finanserna (»rikskattmästare i Frankrike»), 473.

E(h)rentreuter, (Daniel, öfverste i svensk tjänst?), 589.
 Elsleben, koppar från E. (»Isleben-disk koppar»), 630, 633.
 Ekeberg, gods i Närke, norr om Hjälmaren, 59, 162, 173, 186. *Dat.-ort*: Carl Bondes bref (¹⁰/₁₂ 1639) 93, (¹⁸/₃ 1640) 95, (¹⁸/₁₁ 1639) 101, (²⁰/₃ 1644) 118, (¹²/₁₀ 1645) 121; Christer Bondes bref (²⁰/₇ 1644) 161, (⁶/₃ 1652) 190.
 Ekeby, gods tillhörigt Erik Fleming, 117 n.
 Eksjö, staden, 45; tullstaket däromkring, 48; vägar Jönköping—E., E.—Östergötland, 48.
 Elaus (Ingilberti Terserna), kyrkoherde i Leksand, 5 n.
 Elbe (»Elffuan»), floden, 544, 550, 592.
 Elbing, stad i Väst-Preussen, 448, 568, 659; »Elbingska växlar», 424, 426, 432—434. *Dat.-ort* för ett rikskanslerens bref, 579. *Præsent.-ort*: (⁶/₁₂ 1630) 435, (²¹/₄ 1631) 447, (¹/₇ 1631) 449, (²⁸/₁₀ 1631) 450, (⁷/₃ 1627) 555, (¹⁴/₃ 1630) 581.
 Elfdal(en), socken i Dalarne, 5 n.
 Elfsborg, slott (fästning) vid Göta elfs västra utloppsarm, 619.
 Elfsborgs lösen, uppbörd i Dalarne, 16; koppar däri, 19; rest i Dalarne, 21 n., 22, 25 n., 31.
 Elisabet, änkefurstinna af Mecklenburg, Gustaf I:s dotter, 148.
 Elsa, »s[yster]» E. (43), se Oxenstierna von Elswick, Herman, Tysk köpman, 549, 551.
 England (Anglia), landet, 93, 143, 156, 158, 355, 509, 512, 513, 557, 641; sändebud från Engl., 668; universiteten i Engl., 157; »de Engelske» borttaga ett Franskt skepp, 556; Engelska flottan till La Rochelles undsättning, 557, 561; Engelsmän uppköpa Rysk spannmål, 573.
 Enköping, staden, 41; E:s län, 20. *Dat.-ort*: Carl Bondes bref (²⁹/₃ 1622) 40.
 Enspännare, 15, 22 n., 37, 262 n., 307.
 Erfurt, stad i n. v. Preussiska provinsen Sachsen, 490, 515. *Dat.-ort*: E. Larsson v. d. Lindes bref (⁴/₁₂ 1632) 486.
 Erik (76), se Oxenstierna.
 — Andersson, krigskommissarie, 451, 452, 474, 612.
 — Eriksson, tullnär vid Kopparberget, 35.
 — Gudmunsson, bergsman i Närke, 138.
 — Hansson, bonde i Leksand, 26 n.

Erik Hansson, grufskrifvare vid Salberget, 126 n., inspektor vid Salberget, 160.

— Jonsson, bonde i Leksand, 26 n.

— Jönsson, tygmästare, 17.

— Jönsson, Ax. Ox:s tjänare, 215.

— Jönsson, bergsman, 138.

— Larsson, se von der Linde.

— Nilsson, två bönder i Mora med samma namn, 25 n.

— Persson, bonde i Leksand, 26 n.

— Tomasson, adelsman, 41 n.

Erikskytta fjärding, i Stora Skedvi socken, Dalarne, 274.

Erken, öfverste; villig gå i Svensk tjänst, 557.

Erlandus Gudmundi, prost i Nor, Värmland (»herr E. i N.»), 130.

Ervalla (Ehrfual), gård i socknen af samma namn, Örebro län, 41; E. hammar, 138.

Eskilstuna (Eskilstufvan), handelsort, den n. v. staden, 87, 141.

Espelunda, gods i Närke, norr om Hjälmaren, 26, 591. *Dat.-ort:* Carl Bondes bref (¹⁰/₁₅ 1621) 37, (²/₁, ¹⁴/₁ 1622) 38, 39, (²⁸/₆, ¹⁸/₇ 1623), 41, 42.

Estland, garnisoner i E., 260 n.—262 n. Extraordinarie (krono-)räntor, 260 n., 261 n., 264.

Faktor, föreståndare för faktori, 327; affärsmäns faktorer (ombud) 420 n., 422, 436, 437, 474, 509, 548, 564, 572, 573, 576, 580, 595, 638, 645, 664; svenska kronans: i Danzig, 437, i Hamburg, se Grönberg, i Nürnberg, 480, i Ryssland, för spannmåls-handeln, 511, 538; faktor för räntekammaren, 418, 420 n., (428), 429, 430 n., 438, 439, 525; öfver krigsstaten, 436 n.; konungens af Frankrike faktor, 454; konungens af Spanien, 442.

Faktorier, 51, 52, 53, 69 n., 150, 192, 315, 319, 321, 327; inrättande af, 658; faktorismeder, se smeder.

von Falkenberg, Conrad (jfr förordet) 49, 58, 59, 63, 64, 66, 78, 121, 435, 436, 452, 461—463, 465—467, 469—470, 476, 479, 481, 484, 490, 494—496, 498, 501, 502 n., 513—516, 518 n., 522, 523, 582, 661.

—, Didrik, öfverste, hofmarskalk, Svenskt ombud i Holland, (»marskalken»), 444, 447, 448, 501, 521, 522, 566, 568, 569, 571, 574, 598, 599.

—, Henrik, de föregående far; hans död och begrafning, 565—567.

—, Melchior, Svensk kommissarie i Nederländerna, 607.

Falun, planritning för staden, 32; dess privilegier, 373 n.; gatur reglering, 300; magistraten, 227, 268, 270, 271, 274, 275, 279, 280, 285, 286, 291, 383; borgerskapets indelning, 268; donationer, 285; kyrka, 278, 281, 300; skola, 279, 280; sjukhus, 300; spannmåls hus, 300; Falu våg 365; borgerskapets besvär, 381 n., 385; representant vid riksdagen (1642), 382; 310. *Dat.-ort:* J. Berndes bref (⁵¹/₅ 1643) 287, (²⁵/₅ 1644) 289, (⁴/₁, ¹²/₅ 1645) 290, 292, (⁷/₅, ¹⁰/₅, ²⁰/₅ 1646, ²²/₅ 1647, ⁴/₃, ¹¹/₅ 1648) 296—307; H. F. Lybeckers bref (²¹/₅ 1650), 340; Erik Flemings bref (²⁰/₅ 1646) 356, (²⁷/₅ 1653) 359.

Fana, fanor (afdelningar af krigsfolk), 14.

Fegreus, Johan (adl. Strömfelt) resident i Helsingör, 47, 547, 549—551, 554. von Felden, Albert (Albrekt), borgare i Göteborg, 595, 599.

Fenedien, Fenetiander, se Venedig.

Penix (Phenix), fartyg i de Geers flotta 1645, 681.

Ferster, Hans, murmästare (vid kyrkobyggnad i Falun), 278.

Feuquières (Feugules), Manassés de Pas, markis de F., Franskt sändebud till Ax. Ox. (1633), 509.

Fickefert, köpman (»: Wicquefort), 627.

Fifång (Fiffungen), ö i Södermanlands skärgård, 398.

Fiholm, Ax. Ox:s gods i Södermanland, Jäders socken, 3, 156, 160, 203, 334.

Flilipstad, staden, 120, 130, 138, 143, 168.

Finland, 24 n., 25 n., 148, 149, 271, 290, 303, 308, 337, 440, 441, 443, 444; revision i Finland (af kronoräntorna), 260 n.; förläning i F., 218, 218 n.; ständerna i F., 24 n., 25 n.; finska staten (utgiftsstaten) 260 n.; finska krigsfolket, 260 n., saltverk, 283, spannmålsutförsel, 445; 457.

Finnar, som bergsmän, 82; utskrifna fr. Bergslagen till soldater, 120; i Finnmarken, 146, 317.

Finnlärerne, Nord- o. S. Lid, socknar i N. Trondhjems amt, 297.

Finnmarken (i Nora och Lindes bergslag), 73, 82, 127 n., 224, 239, 254, 272, 304; Finnmarks kopparbruk, sedan Nya Kopparberget, 317; »Finnnetorpen» i Finnmarken, 114.

Finska viken (Sinus Finnicus), 397.

Fischhausen, (Fiskhusen), stad i Ostpreussen (Samland), vid Frisches Haff. *Præs.-ort:* (¹⁴/₄, ²⁷/₄ 1690) 583, 585.

Fischier (Fiskier), Adam, Tysk »berg-gesälle», 117.
 Fiskal, (riksens), 12; bergämbetets, 231, 267.
 Fjärdepart, -er, i Falu] grufva, 29, 383 n.
 Fjärdingsmän, förslag om deras af-skaffande, 62.
 Flaksjöbäck, gräns mellan Askims hä-rad i Västergötland och Fjäre härad i Halland; möte vid F. mellan Svenska och Danska kommissarier, 302, 302 n.
 Flandern, landskap i södra Nederlän-derna, 681 n.
 Fleckerö, hamn på Norges sydkust, 556.
 Fleetwood, Georg, öfverste i Svensk tjänst, 601.
 Fleming, Clas, d. ä., riksmarsk och riksamiral, 148.
 —, Clas, d. y., amiral, rikskammarråd, 64, 71, 104, 481, 592, 642, 672, 675, 676.
 —, Erik (jfr förordet), 111, 117 n., 118, 124; förordnad i Grissbachs frånvaro, 229, 230 n.
 —, Henrik, krigsråd (bisittare i krigs-rätten), 219, 325, 347.
 —, Johan, son till Clas F. d. ä., hans afrättning, 149.
 Floda hammar (Flodhammar), nu un-der Uttersbergs bruk, i Skinskatte-berg, Västmanland, 138.
 Florens, staden, 559; hertigen af F., 559.
 Flotta, Sveriges, 200; utrustning af f. för Sveriges räkning i Holland, 673, 675, 677, 680; dess rörelser, 676—678. Jfr Danmark, England, Frankrike.
 Flygge, Peter, borgare i Marlestad, in-spektör öfver lilla tullen och accisen, 316, 317.
 Foder, utgörande af, 17, 41, 118, 260 n.: »fodernöt», i årliga räntan, 49; fo-derbrist, 17.
 Fogde, fogdar, 6, 10, 316. 317: vid bruken, 27; i Örebro stad, 182; på Sätters kungsgård, 6, vid Västerås slott, 12; vid Kopparberget, 15, 35, vid Nora och Linde, 33, på Eskils-tuna, 87; på Ulfasund, 88; i Sotholms härad (Södermanland), 401; Ax. Oxenstiernas enskilda, 119, 133, 183, 404, 405, 410 (på Kimito); Carl Bon-des, 138; G. Horns, 399.
 Forbus, Peter, 507, hans kreditorer, 512.
 Fordel, Anders, (föreståndare för kro-nans väg?) vid Kopparberget, 11.
 Formän, i bergstäder, 268.

Fors (Fårs), socken i Jämtland, 295.
 —, sannolikt det n. v. Storfors, järn-bruk i Kroppa socken i sydöstra Värmland, 137, 139.
 Fossberger, se Vossberger.
 Frakt, 37, 498, 502, 568, 572, 574, 580, 616, 626, 630, 638.
 Franck, Jo(e)st, designerad bergskrif-vare under Gustaf Adolfs tid, 125 n.
 Frankfurt am Main, staden, 75, 79, 487, 488, 501, 507, 510—512, 515, 518, 597, 600, 611, 612, 630, 632*, 647, 659, 667; Frankfurter messan, 481, 487, 511, 524, 659; »Frankfurter penningar», 601. *Præs-ort:* (¹⁰/₃ s 1633) 72, (¹⁰/₃ s, ¹⁰/₄ 1634) 531, 533.
 Frankrike, landet, riket, 94, 101, 143, 148, 149, 436 (»Fransosen»), 466, 467, 473, 479, 484, 485, 488, 491, 496, 498—501, 502 n., 509, 516—519, 524, 592, 597, 611; konungen af F., 454, 468, 473, 485, 491, 509, 556, 557 (mot La Rochelle), 558, 569, 584 (motar-betar fredsförhandlingar mellan Hol-land och Spanien) 603, 605, 606, 626, 627—632, 634, 645, 655*, 663; subsidier till Sverige, se d. o.: Franska flottan mot den Engelska (1628), 561; inbördeskrig, 565; krig med Spanien (1635) 665.
 Franska (språket) 58, 64, 76, 77.
 Frederiko, don F., spansk ståthållare, 588.
 Fredrik Hansson, riksdagsman för Fa-lun o. St. Kopparberget 1644, 384 n.
 Fredriksborg, slott på Själland, 416. *Dat.-ort:* E. Larssons bref (¹⁹/₃ 1621) 415.
 Frihetsår, för nya kopparbruk, 146, nya bergverk i allmänhet, 254, Nora län, 174, Gladhammars kopparverk, 359, Askersunds stad, 176; för ödes-hemmans upptagande, 262 n.
 Frisland, landskap i Förenta Neder-länderna, 611.
 Fryksdalen (Frisdalen), socken i Värm-land, 130.
 Fronck, Hans, byggmästare, 403.
 Fröshammar, gård i Arboga socken, på en udde i Hjälmaren, 30, 56.
 Frösön, i Storsjön i Jämtland, 295; skans på F., *Dat.-ort:* Johan Bern-des bref (⁵/₁₁ 1645) 295.
 Funck, Thomas, bergvärksägare, 238: hans arfvingar, 357.
 —, Albrekt, bergsman, 252.
 Furstendöme, hertig Johans, 10.
 Fürstenhäuser (Förstenheuser), bankir. 482, 483, 503.

Fårdal(a) (Fordal), gods i Åsle socken i Västergötland, tillhörde riksrådet Nils Andersson Lilliehöök, 16.
 Fallingsbro (Fellensbroo), i sydvästra Västmanland, 114, vårdshus där, 319.
 Fällningskärret, i Hjälmare kanal, 90 n.
 Fältherren, se de la Gardie, Jakob.
 Fältstycken, 556. Jfr kartover.
 Fämun-sjön (Fäämunnen), i Norge, nära gränsen mot Dalarne, 302.
 Förbund, Det evangeliska, i Tyskland, 334; mellan Sverige och Frankrike, 493, 509.
 Förlänning, 20, 45, 58, (64), 77, 79, 80, 112, 132, 135, 218, 248 (större delen af Väsby län); 277 (förlänningar förminska Sala bruks »mantal»); 282.
 Förmyndare(-regering), drottning Christinas, se Regeringen.
 Förpantning, af ödesgods i Finland, 261 n., 264.

Gabriel Bengtson, — Gabrielsson, — Gustafsson, se Oxenstierna.
 Gagnef (Gangneff), socken i Dalarne, 5 n., 280.
 Galmelj, fynd af, 71, 73, uppsökande af, 146.
 Gamleby (Gammelby) socken, i Tjustrå härad i Småland; grufva där, 359.
 Garnisoner, i Lifland och Estland; deras underhåll, 260 n.—262 n.; 263, 264; i Pommern, spannmål dit, 264; i Sydtykland, 487 (Augsburg, Rain, Donauwörth), 497.
 Garpenberg (Gartenberch), i sydöstra Dalarne, 110 n., 127 n., 151, 224 (kopparverk), 238, 252.
 Garphyttan, i Närke, 68 n.
 Gefle (Gevell), utförsel af koppar från G., 578.
 Gelder(n), stad i Nederländerna, vid Maas' biflod Niers, 665.
 Geldtsack, Gerdt Petersson, köpman i Elbing, 422.
 Gelnhäusen (Gelhusen), stad i Hessen, vid en biflod till Main, 79.
 Generalbergmästare, 145, 370; jfr Öfverbergmästare.
 Generalbergskrifvare, 145.
 Generalbokhållare, järnkompaniets, 143.
 Generalguvernör (i Lifland), 261 n.
 Generalstaterna, se Holland.
 Georges, Thomas, engelsk adelsman, 93 n.
 Gerdt (Gerhardt) Dirichsson, krigskamrerare, 47, 53, 422, 424, 432, 433, 560, 563, 564, 569, 576, 579, 585, 586.

Gerdt Lärman, bergmästare vid Kopparberget, 126.
 Gerhardt, Stefan, L. de Geers sväger, 655.
 Gillberga, socken i Södra Värmland, 120.
 Gislarebo, järnbruk vid Hedströmmen, i Västmanland, 138.
 Gislehammaren, järnverk i Lindes socken, 138.
 Gladhammar, kopparbruk i Tjustrå härad i Småland, 111, 358.
 Glanshammar sluss, i Hjälmare kanal, 90 n., 96.
 — vårdshus, 319.
 Glasbyttor, 55.
 Glasögon, 57, 65.
 Go(d)gård, bruk i G. socken, nordvästra Östergötland, marknadsplats, 177.
 Gorgonius Henriksson (Gyllenackar), 41 n.
 Graf, se Kanal.
 —, Melcher, faktoriinspektör, 327.
 Graff, borgmästare i Amsterdam, 647.
 Grambö, se Krampö.
 Grip, Anders, adelsman; fråga om ståt-hållarskap, 20.
 Grissbach, Georg (jfr förordet), 68 n., 108, 110, 110 n., 117, 118, 125, 125 n., 129 n., 151, 158, 266, 268, 273, 282, 290, 305, 306, 346, 347—354, 370.
 —, Mattias, bergstjänstemän, 127 n.
 Groningen, stad i norra Nederländerna.
Dat.-ort: C. v. Falkenberchs brev (1629) 568.
 Grubbe, Jakob, lagläsare i Västerbotten, 333.
 —, Lars, sekreterare, i Gustaf Adolfs kansli, 478, 538; legat, 664, 666, 667.
 Gruftdrängar, 339, 387.
 Grufvor (allmänt), 52, 68 n., 74, 82, 111, 115, 117, 118, 120, 145—146; järngrufvor, nedlagda och återupptagna, 214. Jfr järn, koppar, silfver.
 Grufskrifvare, (vid Salberget), 126 n.
 Grufstugan, vid Kopparberget, 278.
 Gruf-ting, 229, 349.
 Grufras, i Sala grufva, 16, 19 (226); vid Kopparberget 73, 125 n., 151, 215, 270; vid Nya Kopparberget, 169; i Garpenbergs grufva, 252.
 Grufveafrad, se Afrad.
 Gruf-ved, 17, 117, 118, 310, 336.
 Grufdelar, i Stora Kopparberget, 277, 304, 370 n., 373 n., 383 n.
 —-skiften 240 n., 270, 299, 373 n., 388.
 —-skiftarum, 340, 370 n.
 Gruwel, Bartolomeus, L. de Geers sväger, 655.

- Grythyttan, i Nora bergslag, på gränsen mot Värmland, 68 n.; G. bruk, 96, 282; G-e socken, 97, 114, 173.
- Gråda (Gråde), i Hedemora socken, vid Dalelven; (flott-)bro, 83.
- Gråmunkeholmen, se Riddarholmen.
- Grängesberg, järnverk i södra Dalarne, 141, 143, 144.
- Grönberg, Peter, Svensk faktor i Hamburg, 453, 466, 467, 471, 472, 498, 503, 511, 523, 612 n.
- Gröns(j)ö, (Grennsjö), gård på en ö i Mälaren (Upland), tillh. Johan Skytte, 16.
- Guasconi, Joacino, venetiansk köpman, 559.
- Guvernör, öfver kopparkompaniet, 212, 213, 296, 554, 556.
- Gubernator öfver bergverken, 52, 70, 126 n., (gouverneur i bergsskollegiet), 144 (generalgubernator), 147 n., 228, 299, 311, 379 n.; jfr Bonde, C., President.
- Guinea, Holländsk handel på G., 588, 601, 602, 641.
- Guld, bland husgeråd, 44; infördt till Holland från Guinea, 588, 601, 602, 641.
- Guldsmed, 74.
- Gullbergsgrufva, på östra Holaveden, 74.
- Gullspångs-älven (från sjön Skagern till Väner), 55.
- Gunilla (Bielke), »drottning Gunell», Johan III:s gemål, hennes död, 148.
- Gustaf II Adolf, »konungen», »Kungl. Maj:te», 7—13, 15—32, 34, 38, 40, 44, 46—58, 60, 61, 65—70, 74—77, 79, 113, 114, 125 n., 127 n., 136—142, 148—150, 197 n., 198—202, 204—215, 218, 363, 364, 370, 416, 418—422, 424—426, 428—430, 433—449, 451—467, 469—435, 487, 488, 490—492, 495—499, 501—507, 509, 514, 515, 517, 521, 546, 548—553, 555—557, 559—560, 562 n., 563, 565—570, 572—574, 577, 578, 580, 582—585, 590—592, 594, 596 n.—598, 600—619, 622, 623, 626, 628—630, 632, 635, 636, 642, 647, 652, 655, 656, 668.
- Gustaf, »Broder G.» (64), G. Axelsson, se Oxenstierna.
- Gyldener, Cort, köpman i Lybeck (?), 202.
- , Johan, lybeckare i svensk tjänst, 201.
- Gyldenklou (Gyllenkloo), Anders, statssekreterare, 129.
- Gyllenhorn, Elisabet, g. m. Erik Abrahamsson Leljonhufvud och mor till Gustaf L., 329.
- Gyllenstierna, Carl (Eriksson), 14, 16.
- Gynter, Michel G. (von Zul), köpman, 197 n.—199 n.
- Gysta, by i Knista socken, Edsbergs härad, Närke, 316.
- Gyttorp (Götorp), järnverk i Nora socken, 138.
- Gälö (Gaulloh), ö i Södermanlands skärgård, 398.
- Gändal, gård på gränsen mellan Jämtland och Norge, 297.
- Gärnakare, gårmakeri, 365, 377 n., 425; vid Säter, 213, 218; om förläggning därpå, 268; gårhyttor i Nyköping, 442. Jfr Koppar.
- Gärder, (9), 18, 24 n., 25 n.
- Gästgiffare, tillsatta af ståth. Carl Bonde, 15; förslag om länsmän som gästgiffare, 63: g. saknas i Bergslagen, 107; 308.
- Gästning, se Gästgiffare, Skjutsfärdsordning.
- Gästrikland, landskapet, 279, 285.
- Göteborg (Gottenborgh, Jöttaborg), 55, 60, 61 (kanalväg dlt), 143, 411 (saltbrunn invid G.), 436, 440, 441, 444, 551 (om inflyttning af Judar), 556, 559, 595, 599, 617, 619, 624, 672, 675, 676, 681; vägen Jönköping—G., 48; Göteborgsborna, 146. *Dat.-ort:* L. de Geers bref (¹⁴/₁₀ 1644) 678.
- Götlunda, socken i Närke, 57, 64.
- Haag, Hollands hufvudstad, 495, 558, 562 n., 584, 588, 605, 607, 613, 622, 623, 629, 639, 644, 645, 661. *Dat.-ort:* C. v. Falkenberchs bref (¹⁸/₁₁, ¹⁹/₁₁ 1632) 616, 617; L. de Geers bref (²³/₃ 1644), 672.
- Haarlem, stad i Nordholland, 584.
- Haffsö, se Hartsö.
- Haga (Hagen), gård i Västergötland, Vadsbo härad, 134, 185.
- Hall, Hans Vilhelm von Kfferen, öfverste i Svensk tjänst, 592.
- Halmstad, vägen Jönköping—H., 48.
- Hamburg staden, 199, 199 n., 200, 204, 205, 417, 418, 436, 441—444, 447, 453, 458, 466, 467, 471, 481, 486, 489, 501, 503, 503 n., 505, 505 n., 510, 511, 516 n., 518, 521, 527, 537, 538, 547, 547 n., 548—551, 553, 558, 560, 563, 568, 573, 576, 578, 580, 584, 607, 615, 620, 630, 632, 650, 682, 664; »stadsens öfverste», 552, »die Hamburger», 552; Svenska kronans skuld i H., 426; »Hamborger vexler», 601, 604; »Hamburger creditorerne», 458, 459, 481, 504, 649 n. *Dat.-ort:* E. Larsson v. d. Lindes bref (²⁷/₁₂ 1632) 490, (¹/₁ 1633) 492, (⁶/₃ 1634)

- 528, C. v. Falkenberchs bref (¹⁵/₁₃, ²³/₁₃ 1626) 552.
- Hammars socken, i södra Närke, 114, 118.
- Hammare, hamrar (vid järnverk) 50, 70—72, 113, 114, 115, 118, 121, 127 n., 137—142, 146, 150, 176, 183, 544; vid Sätters kopparbruk, 209, 213.
- Hammarmästare, vid järnverk, 50, 139, 140, 142, 143.
- skatt, skatt för smideshammare, 146.
- smeder, 70, 121, 140, 142, 147, 289, 425; införskrifna till järnverken, 51, Tyska, 547.
- smedsordningar, 65, 70, 86, 147.
- Handelsordning, af 1614, 15.
- Handverkare, 51, 65, 119, 268, 328.
- Hans Dettmer, Erik Larsson v. der Lindes tjänare, 620.
- Hans Hansson, 202.
- Larsson, knekthöfvidsman i Dalarne (»Dalahöfvidsman»), 8.
- Matsson, knekthöfvidsman, 14.
- Nilsson, knekthöfvidsman, 14, 16.
- Persson, proviantmästare?, 291.
- Harald, »Doktor Harald», läkare, 36.
- Olofsson, bergmästare, 120, 127 n., 161.
- Harderinne, fartyg i de Geers flotta 1645, 681.
- Harnesk, se Vapen.
- Hartsö (? Haffsöh), ö i Södermanlands skärgård, 398.
- Harz, berg i mellersta Tyskland, 355, 544, 545.
- Hebron, (Hepburne), Daniel, öfverste, 509, 512, 592.
- Hedemora, Henemora, staden, 214; H. skola, förslag om förflyttning till Falun, 279; H. socken, 6; H. bergslag, 137. *Dat.-ort*: P. Kruses bref (³¹/₁₀ 1639) 216.
- Heilbronn (Heidelbrän), stad i Würtemberg, vid Neckar, 646.
- Hein, Piet, (Peter Peterson), Holländsk amiral, 562, 566.
- Heinsius (Hintzius), Daniel, professor i Leyden, svensk rikshistoriograf, hofråd, 157, 158, 418.
- Helgeröen (Helgenör), ort i södra Norge, på en half ö sydväst om Kristianlafjorden, 674.
- Helle(n), Cort Thor H., borgare i Lybeck, 198 n., 444.
- Hällby (Helleby), vid Hjälmare kanal, 103.
- Henrik Justus, »faktor» i Amsterdam, 576.
- Olofsson, proviantmästare, åtalad, begick själfmord år 1642, 218.
- Hernösand (Herrensandb), staden, 295.
- Herredag, -sman, se Riksdag, -sman.
- Herredalen, se Härjedalen.
- Herrhamer, Herrhamra, på Torö i Södermanlands skärgård, 396. ;
- Herr Stens botten, se Sala grufva.
- Herrtaket, se Kopparberget.
- Hertig, se Karl Filip, Johan.
- s'Hertogenbusch, Herzogenbusch (Hertigenbusch), stad i Nord-Brabant (Nederländerna), vid en biflod till Maas; dess belägring af Holländarne, 564—566, 571, 571 n., 572 (kapitulation).
- Hesselby, sätesgård i Sponga socken, Upland, nordväst om Stockholm, 124, 135. *Dat.-ort*: Carl Bondes bref (¹³/₁₃ 1640) 104, (⁹/₄ 1641) 106, (⁹/₄, ²⁰/₁₃ 1642) 109, 112, (¹⁷/₃ 1647) 130.
- Hessen, i Tyskland, 355; landtgreffen af H., 608.
- Hetortschaktet, se Kopparberget.
- Hindricus (101), se Anslus.
- Hisingen, ö i Göta elfs utlopp, 617, 619.
- Hjälmare, sjön, 55, 56, 57, 59, 65, 83, 89, 95, 100, 103, 105; reglering af dess vattenstånd 56—57, 68 n.; Hjälmare kanal, se Kanal.
- Hjälmarsberg, gods söder om Hjälmaren, nära Örebro. *Dat.-ort*: Christer Bondes bref (²⁹/₆ 1644) 161.
- Hochamer, Holländsk köpman, 633.
- Hofst, Holländsk köpman, 623.
- Hofkansler, se Salvius.
- Hofmästare, för Gustaf Adolf under dennes ungdom, 149; Axel Oxenstiernas, 408.
- Hofrätten, i Stockholm, 28, 79; Finska h. (i Åbo), 406.
- Hofstaten, anordningar till dess behof, 262 n.
- Holaveden (Hålavägen), skogstrakt mellan västra Småland och Östergötland, 48, 74.
- Holland (Förenta Nederländerna), landet, 60, 66, 94, 143, 157, 198 n., 199, 199 n., 201, 204, 415, 417, 418, 423, 425—427, 433, 436, 441, 442, 445—447, 479, 480, 484, 486, 488, 489, 491—495, 518, 521, 522, 524, 526—528, 531, 536, 537, 552, 558, 591, 592, 678.
- , riksdagen, Generalstaterna (Staterna), 418, 436, 529 n., 530, 562 n., 568, 570, 573, 584, 599, 602—604, 611, 613, 614, 621, 622, 629, 632, 639, 644, 645, 656, 661, 672, 677, 679, 681 n., 682 n.

Holland, sändebud i Sverige, 161, 676, 678; i Danmark, 415, 416; förhandlingar med Spanien, 578, 684; armén, 564.

—, subsidier till Sverige, 597, 599, 604, 613, 622, 627, 629, 632, 639, 645, 679; lån till Sverige, ränta därå (»Staternas intresse») 599, 600, 603, 604, 611, 613, 614 n., 632, 639, 645, 661.

—, »prinsen» (af Oranien), Fredrik Henrik (»gref Hindrick i Holland»), 547, 548, 564—566, 571 n., 572, 599, 605, 609, 616, 621, 647, 665, 682 n.

—, Moritz (af Oranien), »grefve Mauriz», 416.

—, »emfangaren af H.», de Ontvanger-General, Förenta Nederländernas skattmästare, 600, 604, 609.

Holländare, vid kanalbygge, 60, 68 n., 96; handel i Sverige, 101, 358, i Ryssland, 573, handelsflotta, 611; Holländska bönder, 454.

Holmen, »: Skeppsholmen, Flottans station i Stockholm, se Blasieholmen.

Holstein, 492; hertigen af H., Fredrik III, 200; adelsmän i H., anmodade om lån, 202.

Horn, Clas, riksråd, generalguvernör i Pommern, hans död 66; 138, 431, 600, 608.

—, Gustaf (Carlsson), fältmarskalk, Ax. Ox:s mäg, 185, 230 n., 348, 399, 431.

—, Gustaf (Evertsson), 512.

—, Henrik, riksråd, 31, 124, 139.

Hospital, »spetal» (sjukhus), i Jönköping, 47; i Arboga, 75, 78, 81; i Falun, 300, 373 (för bergsmän).

Hubbarn, gård i Säby socken, Småland, 138.

Hudiksvall, staden. *Dat.-ort:* H. F. Lybeckers bref (²⁴/10 1645) 334.

Hul(l)u, nu Hule, gård i Askerydssocken, nordöstra Småland, 45, 49.

Huseby, socken i sydöstra Dalarne, 272.

Hvetlanda, i Östra härad i Småland, vägknut, 48.

Hybbertz (Huberts), Arnold, Peter Trips faktor, 422.

Hyndevad kvarn i Hyndevads ström, Hjälmarens utlopp, 68 n.

Hytta, hyttor, 43, 68 n., 69, 73, 75, 82, 110 n., 112, 114, 115, 126 n., 141, 143, 145—147, 159, 161, 373; vid Kopparberget, 28, 29, 30, 35; vid Nasafjälls silfverbruk, 333; vid Salberget 16, 25 n., 226, 345, 346, 351, ny hytta, 227, »grufvehyttorna», 232; vid Säter 209, 211.

Hytteföreståndare, 7, -drängar, 268, -skrifvare, 16.

Hårdstötten, se Kopparberget.

Hällefors, bruk i Nora bergslag, nära Värmlands gräns, 107, 114, 117, 151, 159, 160, 161, 164, 168, 237, 230 n., 239, (247), 248 (»Värmlands silfverbruk H.»), 249, 266, 264. Gruforter: S:t Carl, S:t Christina, S:t Göran, S:t Johan, 117, 228.

Hällestad(d), socken i norra Östergötland (Finspongs läns härad): järnverk där, 137, 139, 143.

Hälsingfors, staden, 149.

Hälsingland, landskapet, 279, 285.

Hälsingör, staden, 45, 418, 435, 536, 656. *Dat.-ort:* E. Larssons bref (¹³/4 1631), 435.

Häradsränta, 36; »häradsrätt» begäres i förläning, 166.

Häringe, gård i Västerhaninge socken, Södermanland, tillhörig Gustaf Horn, 399, 400.

Härjedalen (Herredalen), under kriget 1644, 219; dess besittningstagande 1645, 295; 302.

Hästar, »K. M:s vagnhästar», 17; kronans, 87; uttagna för kronans behof. 17: vid vindkörning, 17, 243, vid grufvorna, 29, 118, 120, 226, vid kanalbygge, 88; »verkhästar» från arkillet, 17, 68 n.; fodring, 49; Ax. Ox:s hästar, 3, 539. Jfr skjutsning.

Hättälften (Het-elfvan), järnbruk i Kroppa socken i sydöstra Värmland, 137.

Hö, 17, 37, 40, 68 n., 82, 107, 118, 120, till kronans stall, 87, 88; utanordning af hö, 260 n.

Hög(e)fors, bruk i Nora bergslag (Karbenningss socken), 139.

Höfdingedöme, se län.

Höfvitmän, för knektar, 6, 10, 14. Jfr officerare.

Högmålsaker, 10, 27, 28.

Hörken (Jörken), sjö i nordvästra Västmanland, 144.

Ibba, se Ebba.

Idre (»Jäder») socken, i nordvästra Dalarne, 301, 301 n.

Indien, 601: »Indiske kompaniet» (Holländska; jfr Ost-, Västindiska), 601.

Infantan, se Spanien.

Ingeborg, Fru I., se Bonde.

Ingenjörer, (32) 44, 86, 589.

Ingermanland, landet, 260 n., 261 n.; fastningar i I., 262 n.

Inre rummet, se Kopparberget.

Inspektor, för faktori, 327, vid Avesta bruk, 360, 369, vid Sätters bruk, 366 n.

Isacus (Olai Lerander), kyrkoherde i Orsa, 5 n.

Islandsfarare, Holländska, 678.

Islebendisk koppar, se Eisleben.

Israel Israelsson, adl. Lagerfelt, sekreterare i kansliet, 122, 683.

Italien, landet, 418, 419, 571.

Jakob Bengtsson, Carl Bondes fogde, 183.

— Jakobsson, se Bååt.

— Matsson, konstmästare, 348.

Japan, Japansk koppar, 641.

Jesper Andersson, se Cruus.

—, Nilsson, (Cruus), 41 n.

— van Tungerloo, Holländsk köpman, 581.

Johan, hertig af Östergötland m. m., 10, 148.

Johan, »Doktor J.», Botvidi?, Gustaf Adolfs hofpredikant, biskop i Linköping, 64.

Johan Casimir, Pfalzgreffe af Zweibrücken, Gustaf II Adolfs sväger, 42 n., 66, 68 n., 202, 438, 439, 453, 455 n., 481, 490, 492, 613, 633, 645.

— (Jahan) Erichsson, riksdagsman för Falun och Stora Kopparberget 1644, 384 n.

— Gilbertsson, Ax. Ox:s fogde, 183.

— Gunnarsson, rekommenderas till fiskal i Bergskollegium, 267.

— (Jahan) Hinderesson (Reuter), stathållare på Reval, 599.

— Jöransson, 10.

— von Norprath, köpman, 562 n.

— Olofsson, borgmästare i Sala, 286.

— Persson, tjänsteman vid Sätters kopparbruk, 212.

Johannes (Birgeri Moræus), kyrkoherde i Elfdalen, 5 n.

— Matthiæ, biskop, 359.

— Nicodemi, adl. Lillleström, Ax. Ox:s sekreterare, 432 n.

Jonas Nicolai Oriensulanus, superintendent i Marlestad (»mäster Joen»), 130, 131.

Jordeböcker, för amiralitetets kronoräntor, 265.

Jost Willemsson, köpman i Amsterdam, 562.

Judar, om inflyttning till Göteborg, 551.

Jul(e)sta (Hjulsta), gård i Näs socken i sydvästra Uppland, 119.

Jungeschultz, Johan, köpman, 564.

Jungfrusund (Jungfersuntt), sund i sydvästra Finlands skärgård, mellan öarna Kimito och Hiitis, 404.

Jurgen, hertig, se Lüneburg.

Juthyllan, se Salberget.

Jäder, bruk i Västmanland, nära Arboga, 53; Jädersmederna, 53.

Jämtland, landskapet, under kriget 1611, 3, 3 n., 5 n.; svenska anfallsplaner mot J. 1644, 219, dess besittningstagande 1645, 295, 334; gräns mot Norge, 297, 302; kartläggning, 296, 298; folket, 3, 295.

Järfälla socken (Gerfalla) i Uppland, vid Mälaren, 86.

Järle, bruk i Nora bergslag, anläggning af stad där, 96, 106, 316.

Järmö, ö i Pargas socken, Egentliga Finlands skärgård; gods där, 406.

Järn, 60, 61, 71—73, 78, 86, 86, 101, 115, 123, 129, 136—144, 151, 176, 215; utgår i afrad, 50, 73, i tionde, 51, af förlänning, 58; om järnets vikt, se Vikt; gjutjärn, 73; luppjärn (»lappjärn»), 142; osmundsjärn, 50, 71, 83, 85, 114, 115, 150, 176, 177; (-smeder, -smedja, 142); stångjärn, 58, 71, 75, 78, 83, 94, 139, 142, 150, 159, 177, 334; tackjärn, 83, 136, 137, 139, 140, 141—143, 177; järnredskap, 140; järnbleck, 144; järnlod, 558.

—, i Schlesien, 544.

Järnbergslagen, 33, 49, 83, 86, 127 n., 136—145, 147, 151, 239, 289, 351, 556; Nedre, 20, 139, 304; »alla Järnbergslager», 114. (»Undervisning» &c., i tabell. form, tr. i Jernkont. Ann. B. XXV: 120—139.) Jfr Bergslag.

Järnbergsmännen, 49, 70, 136—144, 272. Jfr Bergsmän.

Järnbruk, 238; nya, 71, 146. Se Asphyttan, Azeberg, Bjurbäcken, Brattefors, Dylta, Ervalla, Floda, Fors, Gislarebo, Gislehammaren, Grythytan, Gytterp, Hättelfven, Högfors, Jäder, Järle, Kloster, Kroppa, Kvarnbacka, Ludvika, Ramshytta, Simla, Stensta, Strömsholm, Västanfors.

Järngrufvor, 214. Se Bispeberg, Blanckagrufvan, Dalkarlsgrufvan, Grängesberg, Klackagrufvan, Kärrgrufvan, Ramsberg, Stripegrufvan, Strossa, Taberg.

Järnhandel (jfr Järnkompaniet) 51, 52, 53, 136—144, 150, 159, 543.

Järnkompaniet, 49—54, 70, 73, 113, 114, 136—144.

Järnmalm, 134, 213; -streck i Öfver-Torne socken, 333, 337, på Kimito, 405; i Sala silfvergrufva, 364; vid smältning af silfvermalm, 18, 19. Jfr Järngrufvor, Malm.

Järntull, se Tull.

Järnäs (»Hegernes»), i Götlunda socken, Närke, 56, 57, 64.

Jönköping, staden, 32, 229; befästning och qvarnbygge, 46, vägar därifrån, 48; dess omgärdande med tullstaket, 48, utfyllande af tomter, 48, 74, 114; Riksdag i J. (1599) 149; J:s län, 45—49, 150. *Dat.-ort*: Carl Bondes bref (²³, ⁴, ¹⁰, ¹¹ 1624) 44, 46, 48. *Præsent.-ort* (⁴ 1639), 394.
Jöns Andersson, bonde i Leksand, 26 n.
Jöran Jörenssohn, fogde på Väsby kungsgård, 17, 31.
Jöran Olsson, knekthöfvitsman, 6, 14.

Kagg(e), Lars, general, 122.
—, Nils, öfverste, 75, 78, 81.

Kalix (Calixs) ält, 334.

Kallhäll, gård i Järfälla socken, Uppland, nordväst om Stockholm. *Dat.-ort*: Carl Bondes, bref (¹⁵, ² 1637), 85.

Kallies, se Calais.

Kalmar, staden, 539, 683; dess intagande 1599, 149; möjlighet för saltberedning vid K., 396; vägen Jönköping—K., 48. *Præs.-ort*: (¹⁸, ² 1645), 683.

Kammaren (räknekammaren, kammarkollegium), 27, 66, 84, 97, 109, 114, 118, 126 n., 127 n., 145, 150, 160, 161, 218, 230 n., 235, 245 n., 246, 261 n., 262, 264, 272, 273, 286, 294, 307, 309, 312, 319, 352, 360, 400, 406, 525 n., 553, 651. Kammarstaten, 319.

»Kammarråd», 150, 260 n., 370, 377 n.; kammarrådet, 12, 13, 16, 24 n., 35, 36, 40, 53, 126 n., 144, 168, 180, 207, 230 n., 246, 250, 269, 438, 439, 441, 444, 453, 543 n., 553, 608, 610, 613, 645, 650, 666.

Kammarsskrifvare, 262 n.

Kamrerare, 91, 230 n., 422, 424, 432, 487, 488, 490, 496, 564, 596 n., 597, 600, 603, 608, 611, 642, 651; (krigs-) »kamreraren»: »Gerdth Dirichsson, Tönne Henriksson, se d. o.: k. i bergskollegium, 127 n., 147, 239; Ax. Oxenstiernas k., 185, 579.

Kanal, från Ax(e)bergs hammar till Längen, 96—101, 315, 316; mellan Mälaren och Hjälmaren (Hjälmare kanal), 55, 59—62, 65, 67, 68 n., 75, 78, 81, 83, 84, 86—92, 95, 100, 103, 115, 116, 121, 161, 191, 192; förslag till kanaler: Hjälmaren—Vättern, 83, 86, Vättern—Vänern, 86; kanal för »konstevattnet» vid Sala grufva, 20, 21, 232—234, 244, 249, 252, 268, 346, 349, 350. Jfr Slussar.

Kanoner, gjutning af, 274, 556, 558, af järn (järnstycken) 557, 558; »fältstycken», 556, 558. Jfr Kartover.

Kansliet, 92, 108, 124, 176, 296, 302; Gamla kansliet (o: riksarkivet), 109, »hofkansliet», 127 n.; kanslistaten, 318, 319.

Kapare (»sjöröfvare»), 200, 557, 595. Jfr Dünkirchen.

Kaptener, 101, 191, 192, 290, 552.

Kardinalen, se Richelieu.

Karelen, landskapet, 260 n., 261 n., 263 (Karelska gränsen, mot Ryssland).

Karin, Fru K. (9), se Bååt.

Karin på Tyresö, Fru Axel Bielkes dotter, Olof Rynings enka, 15.

Karl IX, konung af Sverige (»K. M:t»), 3—6, 148—149, 183, 529.

Karl Filip, hertig, 9.

Karl Gustaf, Pfalzgreffe, Johan Casimirs son, 187.

Karl Olsson (Carl Olofsson), advokat (general-)fiskal, 10, 12, 13.

Karlstad, staden, 131.

Karta, öfver Jämtland, 296—298, 302; Bursel karta, 302.

Kartover (cartauer), 336, hela carthoger, 556, 558, halfva carthoger, 556, 558.

Kejsare, tal om att göra Frankrikes konung till kejsare, 509; kejsaren, Ferdinand II, hans sjörustningar, 565; rykten om krigsplaner i Italien, 571 n.; säges tillstyrka fred mellan Polen och Sverige, 571 n.

Kerstin, »syster K.» (64), se Oxenstierna.

Kexholm, fästning i östra Finland (Karelen) vid Ladoga, 262 n.

Kiel, stad i Holstein, 553.

Kil, socken i Värmland, 130.

Kimito, ö i sydvästra Finlands skärgård, 404, 408; socknen K., Ax. Ox:s friherreskap, 156, 203, 334.

Kinnekuile, sten från K., 60, 61.

Kista, fångkista, 4, 6, 7, 12.

Kitzingen, stad i Franken, vid Main, 478, 480.

Klackagrufvan, i Nora bergslag, Västmanland, 115.

Kla(c)keborg, gård i Järstad socken, Östergötland, vid Svartån, 30.

Klerck, Richard, adl. Clerck, kapten vid flottan, 611.

—, Thomas, syndicus i Örebro, 182.

Kloster, järnbruk i södra Dalarne, 139.

Knekteryminngen, se Salberget.

Knektstöten, se Kopparberget.

Knuyt, Johan de, holländsk statsman, 682 n.

Koch, Markus, myntmästare, 275.
 Kol (till bergsbruken), 19, 26, 34, 35, 71, 73, 115, 120, 126 n., 139, 140, 144, 159, 211, 213, 234, 248, 249, 254 (tull på k.), 274—277, 283 n., 287, 300, 303, 309, 310, 336, 363, 364, 365, 367, 382 n.; kontrakt om kol-köp, 288; utlagor i kol, 22, 22 n., 24 n., 29, 30, 224.
 Kolare, i Bergslagen, 121.
 Kolberg (Colberg), stad i Hinterpomern. *Präs.-ort* (¹¹/is 1631) 468.
 Kolbäcksan, i Västmanland, 189, 141.
 Kompani, i Järnbergslagen, 33, för tjärhandeln, ifrågasatt, 559, »Det Persianske kompaniet», 615; i Amsterdamm för att förfölja kapare, 557, för att köpa spannmål från Sverige, 598; Holländska Ostindiska, 558, 560, Holländska Västindiska, 558, 560. Jfr Järn-, Koppar-, Vedkompaniet.
 Konst, uppfordringsverk vid grufva, 146, 147, 216; vid Salbergsgruftan, 16, 20, 21, 159, 224, 233 (»spindel»), 241, 244, 345, 346, 348—351, konsthälsstädes, 232, 348, »flodekonstbyggnad», 245; i Järnbergslagen, 86, 91, 115, 151; vid Kopparberget, 288, 388; vid Löfåsen, 357. Konstknektar, konstfolk, 16, 23, 127 n., 364 n.; konstmästare, 16, 74, 126 n., 348, 349, 351.
 Konstantinopel, 571 n.
 Konungabalken i Landslagen, brott mot, 7.
 Konungsrymningen, se Salberget.
 Konvoj, af handelsfartyg, 556, 630, 677.
 Koppar (allmänt), 29, 35, 37, 43, 73, 82, 116, 146, 198 n., 215, 216, 218, 234, 657. Kopparvikt, se Vikt.
 — malm, -streck, 73, 76, 135, 146, 213, 216, 240 n., 405. Jfr Kopparberget, malm.
 — tillverkning vid Garpenberg, 238, vid Kopparberget, 237, 240 n., 269, 270, 273, 277, 291, 293, 296, 298, 299, 303, 310, 312, 336—342, 356, 363—389, 476; vid smältning af silfvermalm, 19.
 —, i afraad, kopparrättan, 29, 43, 207, 216, 269, 285, 360, 424; i Elfsborgs lösen, 19.
 —, förbruten, 27, 37, ofri, 273, 280.
 —, i förråd vid Avesta, 241, vid Kopparberget, 26, vid Västerås, 35.
 —, gärkoppar, 423, 424, 439, 455, 460, 476, 490, 529, 558, 596 n., 604, 621, 624, 635, 638, 651.

Koppar, råkoppar, 211, 280, 336, 356, 376 n., 378 n., 422, 425, 460, 556, 558, 559, 578, 581, 596 n., 598.
 — svartkoppar, 223.
 —, smidd, 280, i kittlar (ketzlar), 280, 455, 598, 641, i plåt (plåtkoppar), 455, 476, 556, 558, 559, 596, 635; svenska plåtar, 556, 635, 638, ungerska, 213, 423, 547, 556, 635, 638; plåtelageri, 425.
 — till kanoner, 556, 558, 568; till takbleck, 360, 455; till tråd, 635, 638.
 Kopparberget, Stora K., Gamla K., »Berget», i Dalarne, 7, 8, 11, 22, 24 n., 26, 29, 30, 35, 42, 43, 73, 83, 111, 125 n.—127 n., 145, 149, 151, 164, 165, 205, 206, 211, 213, 220, 223, 226—228, 231, 232, 234—237, 239—241, 243, 247, 249—254, 266, 268—273, 277, 279, 280, 286, 287, 289—294, 296, 298, 300, 308, 309, 311, 335, 337—342, 346, 350, 351, 355, 356, 360, 363—389, 424—426, 456, 476, 562, 578, 600, 651. — Gruftan gammal, nya schakt behöfvas. 216, 299, 384.
 — som förvaltningsområde, 8, 20, 149, 215, 272 n., 274, 275, 279, 308, 363 n.; Kopparbergstaten, 269, 388.
 —, lottning om brytningen (»doublet», »dobblet», »dublet»), 277, 290, 291, 370 n.
 — *Dat.-ort*: Carl Bondes bref (¹⁶/s 1611) 4, (⁴/s 1612) 6, (¹/s 1613) 13, (³⁰/s 1618) 27, (⁴/is 1619) 27, (²²/s 1621) 35; J. Berndes bref (¹³/s 1640) 269; H. F. Lybeckers bref (⁵/s, ²²/s 1648) 335, 337, (²²/s 1649) 338, (¹³/s 1650) 341; Kopparbergsmännens bref, 363—381, 384—389.
 — *Grufter*:
 Blankstöten, 240 n., 340, 341, 350, 351, 370 n., 371 n.
 Bondestöten (»stöttan») 240 n., 270, 277, 335, 340, 341, 350, 351.
 Bottenrummet, i Bondestöten, 240 n.
 Dregstaggerummet (!), i Bondestöten, 240 n.
 Herrtak, i Bondestöten, 240 n.
 Hetortschaktet, 340.
 Hårdstöten, i Blankstöten, 240 n.
 Inre rummet, i Pompegropen, 270.
 Knektstöten, i Bondestöten, 240 n.
 Linerummet, i Pompegropen, 270.
 Mellanrummet, i Bondestöten, 240 n., 350, 351.
 Måns Nilssons grufva, i Bondestöten, 240 n.
 Pompegropen, 270, 291.
 Regeringsschaktet, 247, 249, 251, 254, 270, 336, 337, 357.

- Skänkeborghalsen (Skenckeborshalsen, Skienckeborgz-Halsen), i Bondestöten, 240 n., 287.
- Slättskiftsrummet, i Bondestöten, 240 n.
- Syltrum, 240 n., 270; syltrumshalsen, botten, 240 n.
- Tolfmannarummet, 240 n.
- Kopparbergslagen, 20, 24 n., 215, 272, 280, 298, 337, 355, 363.
- Kopparbergsmännen, 49, 70, 146, 219, 234, 269, 269 n., 270, 272, 273, 277, 289, (293), 300, 335, 338, 455, 456, 663; deras bref till Ax. O., 363—389.
- Kopparberget. Nya, i Lindes bergslag, 114, 115, 116, 127 n., 129 n., 161, 169, 224, 239, 254, 272 (304), 317, 357. *Det. ort*: Christer Bondes bref (24. 1646) 168.
- Kopparbruk (jfr Kopparberget), 5 n., 107 n., 111, 641; nya, 71, 82; Gladhammar, Larum, Västerviks, 111, 224, 359, Garpenberg, Skinskatteberg, 224, i Finnmarken (Nya Kopparberget) 239, 304; i Norge, 647 n., 648 n.
- Kopparhandel, från Sverige (allmänt), 15, 22 n., 53, 364, 422—424, 426, 429, 439, 442, 448, 449, 453—455, 458—461, 477, 484, 490—492, 495, 497, 502, 505, 505 n.—507, 512, 521—539, 546, 558, 560, 567, 568, 570, 574, 578, 596 n., 598, 604, 613—616, 622—625, 627, 628, 630, 631—633, 638, 641, 645, 646, 648 n., 656, 660, 662, 663; inköp från bergsmännen, 455, 456, 485, 490, 587.
- från Sverige, i Danmark, 415, 416; i Frankrike, 454, 558; i Holland, 415, 417, 522, 568, 575, 578, 581, 600, 609, 661, 662, 666; i Italien, 559; i Spanien, 415, 417, 546, 562; i Tyskland, 415, 421, 455, 522, 548, 549, 551, 553, 558, 567.
- , från Sverige: deposition af k. (i Holland), 502 n., 505, 506, 521—523, 528, 529, 533, 596 n., 598, 599, 600, 615, 616, 624, 625, 632, 633, 642, 649 n., kvarstad å kopparen, 528, 529.
- , från Sverige, »kopparstaten», 440, 441, 443; anordning af koppar till krigsstaten, 475, 476.
- från Tyskland, 506, 507, 547, 630, 633, 661; från Ungern 506, 507, 581, 583; ungerska plåtar, 547, 556.
- Kopparkompani, 35, 53, 109, 150, 197 n., 198 n., 199—202, 205—212, 363, 364 n., 365, 415, 416, 423, 424, 554, ett nytt, af E. Larsson stiftadt (i Holland) 532—539.
- Kopparmynt, -myntning (jfr Mynt), 206, 214, 234—236, 269, 274, 289, 291, 294, 298, 299, 365, 366 n., 367, 368 n., 369, 376 n., 377 n., 378 n., 380, 381, 381 n., 382 n., 383 n., 424, 429, 442, (455), 476, 506, 537, 567, 568, 570, 574, 578, 581, 583, 609, 615, 624, 630, 635, 638, 641, 661.
- Kopparsmältare, 25 n.
- Kopparvräkare, -vräkning, 176, 365, 366 n., 377 n.
- Koppartull, se Tull.
- Kornhus, 278.
- Korph, Carl, löjtnant vid Södermanlands reg., 90 n.
- Korpo, ö i sydvästra Finlands skärgård, 404.
- Korpraler, 97.
- Kosacker, 200.
- Krampö (? Grambö), ö i Södermanlands skärgård, 398.
- Kreditiv, 422, 424, 438, 512, 564.
- Krigsbefäl (allmänt) 260 n. Jfr Officerare.
- Krigsfolk, svenskt (ryttare, knektar) 4, 5 n., 6, 7, 10, 14, 16, 192, 263, 315, 339; smeder tagas till knektar, 315, 319, 327—329, grufarbetare, 386.
- , indelning (tilldelning) i Småland, 45, 47; hemman till rytteriet, 192; stat för Finland, 262. Jfr Värning.
- , utrustning: spadar, 51, (91), 656, skyfflar, 51, (91), hakar, 51, rustvagnar, 69 n., trummor, 69 n., 199 n., bandoler, 69 n., 199 n. Se f. ö. Vapen.
- , Dalesoldater, 90 n., Finska krigsfolket, 260—264, Närke-soldater, 90 n.; Södermanlands-soldater, 89, 90 n.; Värmlands-folket, 90 n.; kompanier, 97, 120, 120 n., 142, 210 n., 262 n., 263, 289, 290; skvadroner, 263.
- , knektar i kronans arbeten, 17, 60, 68 n., 76, 84, 89—91, 97—101, 116, 142, 151, 210 n., 316, 325—326; förrymda knektar, 262 n., 263, slagit sig till rövare, 323.
- Krigskommissarie, 451, 452; kommissherrarne i Stralsund, 637.
- Krigskontribution, af Schwaben, 487, 497, af Bayern, 497, af München (»Münchische Brandschattnngen») 487, af Augsburg, 502.
- Krigsråd (blsittare i krigsrätten), 325.
- Krigsrätten (krigskollegium), 118, 262, 282.
- Krigsstaten, 436 n., 438, 439, 440 441, 475, 476, 604, 613.

Kronan, se Sveriges krona.
 Krog, gästgifveri, 62, 319, 320. Se Vårdshus.
 Kroppa, järnbruk i östra Värmland, 137.
 Krug, (Kruuch) Otto, föreståndare för saltverken, »saltgreffen», 393, 394, 395, 395 n., 401—403.
 Krus, Johan, köpman, 15.
 Kruse (Crusebjörn), Frans, Assessor i bergskollegium, 230 n.
 Kruse (Cruse), Peter, se förordet (den föregående far), 42, 117, 364, 364 n., 366 n., 377 n., 378 n.
 — (Crusebjörn), Peter. d. y., resident i Moskva, 217, 218 n.
 Krut, inköp för Svenska kronan, 571, 572; brist i Herzogenbusch, 372.
 Kröning, drottning Christinas, 179, 336.
 Kuffman, Hans, Tysk bergsman, 117.
 Kumla, socken i mellersta Närke, 325.
Dat.-ort: G. Leijonhufvuds bref (⁸/₉ 1643) 323.
 Kunz(s)rock, Georg, byggmästare (vid saltverk), 402.
 Kurck, Axel, kon. Sigismunds krigsöfverste i Finland (1599), 149.
 —, Ingeborg, g. m. Johan Berndes, 276.
 —, Jöns, riksråd, 303 n.
 Kurland, landet, 200, 674.
 Kyrkohärbärge, tlondebod, sockenmagasin, 279, 284.
 Kyrkoherde, kyrkoherdar i Dalarne, 5 n., vid Sala 31; kyrkoherdelön i Linde, 166; d:o i Nora, 173; k. i St. Tuna (1644), 2:0.
 Käggleholm (Kiegleholm), gods i Närke, om järnverk där, 138.
 Kärrbo, socken och kyrka i sydöstra Västmanland, 93 n., 359 n.
 Kärrgrufvan, i Norbergs bergslag, Västmanland, 115.
 König, Caspar, hofapotekare, 501, 516 n.
 —, Hans, från Lifland, 561.
 Köpenhamn (Kopenhampn), 415, 418, 559, 675.
 Köping, staden, 33, 120, 129 (järnväg), 143, 377 n. *Dat.-ort:* J. Berndes' bref (⁸/₁₀ 1689), 266.
 Köpmän (19, 20), 22 n., 82, 85, 121, 123, 142, 145, 150, 159, 254, 273, 293, 294, 298, 300, 364, 365, 366 n., 367, 368 n., 369, 374, 380, 382 n., 383 n., 384, 385, 449, 549, 555, 557, 559, 562 n., 568, 571, 572—574, 580, 595, 604; i Amsterdam, vilja utrusta krigskepp, 565, 566.
 Körtinge, by i Himeta socken, Åkerbo härad, Västmanland, 316.
 Köslin (Cöslin), stad i Hinterpommern. *Pres.-ort:* (¹¹/₁₃ 1631), 468.

Labbe Johan, knekt i Dalarne, 6.
 — Jöns, knekt i Dalarne, 7.
 Lagläsare, 79, 286, 316, 317, 333.
 Lagmansholm, sätesgård i Kullings härad, Västergötland, 329.
 Lagmansränta, 13.
 Lakej, 217, 528. Se f. ö. Anders och Botvid lakej.
 Landsböcker, länsräkenskaper, 147.
 Landshut, stad i östra Bayern, vid Isar, dess »brandschatzung», 497.
 Landshöfding, 62, 63, 74, 91, 105, 107, 110, 111 n., 113, 127 n., 130, 131, 165, 168, 220, 226—228, 234, 252, 260—263, 272 n., 309, 320, 337, 339, 351, 364, 366 n., 377 n., 378 n., 381 n., 591; underlandshöfding, 283.
 Jfr Ståthållare, Län.
 Landshöfdingedöme, se Län.
 Landsköp, 123, 176.
 Landsort (Lantzort), ö längst ute i Södertörn, 397.
 Landsprofoss, i Nora län, 165.
 Landtmarskalk, ordförande på Ridarhuset, 108.
 Landtmätare, (32) 83, 319.
 Lars Andersson, bonde i Mora, 25 n.
 — Billichius, kyrkoherde i Fillipstad (»mäster L. i F.»), 130.
 — Jönsson, bonde i Mora, 25 n.
 Larum, kopparbruk i Tjusts härad i Småland, 111, 359.
 Lass Jönsson, bonde i Leksand, 26 n.
 — Larsson, bonde i Leksand, 26 n.
 — Persson, bonde i Mora, 25 n.
 Lasse Abrahamsson, kronans handelskriftvare, 27.
 — ensännare, 22 n.
 Lassesjöarna, nu Östra o. Vestra Laxsjön, 115.
 Lassån, i västra Närke, deras utlopp, utfaller i sjön Toften 115.
 Lassa, Stora, gods o. järnbruk.
 » Lilla, bruk o. nu järnvägsstation, med namnet Laxå, 115.
 Lauenburg (Lauenborch), stad och hertigdöme norr om Elbes nedersta lopp, 547.
 Lechwerke, graderverk för saltberedning, 393, 394 n., 398, 402, 303.
 Leijonhufvud, Abraham Eriksson, kammarjunkare hos Gustaf Adolf under dennes barndom, 149.
 —, Axel, »greffe Axel», landsflyktig, 5.
 —, Ebba, Gustaf L:s dotter, g. m. Christer Bonde, 186—188.
 —, Gustaf (se företalet), 41, 87, 89 n., 119, 131, 135, 187.
 —, Margareta, g. m. Henrik Horn (af Kanckas), hennes död, 164.

- Leipzig (Lijbsigh), staden, 19, 20, 482, 592; slaget vid L. (Lützen) 616.
- Lekebergs bergslag, Lekebergslagen, i Närke, 68 n., 76, 124, 230.
- Leksand (Legsand, Lessandh, Lechsand, Lijxandh), socken i Dalarne, 5 n., 24 n., 25 n. (*Dat.-ort*: Menige mans i Österdalarne bref till K. M:t 10/6 1611, 5 n.)
- Lemberg (Lemgow), stad i Galizien, 200.
- Lennart Hansson, inspektör vid Avesta bruk, 369.
- Lerander, se Isacus.
- Lerbäck, socken i södra Närke, 114; L:s bergslag, 115, 181, 230 n.; marknadsplats vid L., 177.
- Leyden (Lugdunum), stad i Sydholland, vid Gamla Rhen, 584, 595, 598, 602; dess universitet, 157. *Dat.-ort*: Christer Bondes bref (19/6 1639), 157.
- Libau (Libow), stad i Kurland, 200.
- Libaeller, Thomas, köpman, 19, 20.
- Licent, på koppar, 293, 294, 385.
- Liden, Södra L. nu Sörild (se: Finnli-derna), kapell-lag på gränsen mellan Jämtland och Norge, 297, 302.
- Lifgarde (lifguardie), drottin. Christina d. y:s, 329, konungens af Frankrike, 509.
- Lifland, landet, 28, 149, 443, 445, 651, 652; krigsfolk, vapen ditsända, 53, 201; kriget i Lifland, 201; lifländska garnisoner, 260 n.—262 n., 263, 264; Ax. Ox. i L., 203, J. Berndes till L., 260 n.
- Lijck, se Lüttich.
- Liljehöök, Nils Andersson, riks- och kammarråd, 16.
- Linde Erik Larsson von der, (adlad 17/6 1631; se förordet), 197 n., 198 n., 201, 592—594, 596 n., 597, 598, 600, 601, 605, 607, 608, 610, 611, 613, 614, 619—621, 623, 626, 627—629, 633, 634—637, 639, 640, 643—645, 650, 651, 662, 665, 666; hans familj, 464, 466, 489, 491, 492, 494, 498, 512, 518; hustru, 457; döttrar, 457.
- Linde, Lorens von der, E. Larssons son, faderns ombud, sedan general o. riksråd, 467, 473, 478, 479, 484, 491, 493, 494, 496, 498, 508, 509, 517, 519, 601, 605.
- Lindesberg, i Västmanland, 33, 49, 122, 123, 123 n., 129, 165, 166; stadsplan, 171, 174, 317; L:s (Lindesås') socken, 76, 144, 171, 224; L:s (Lindesås) bergslag, 73, 74, 82, 96, 127 n., 137, 138, 143, 230 n.
- Lindö, gods i sydöstra delen af Västmanland, vid Mälaren, 93, 102, 117 n.
- Dat.-ort*: Carl Bondes bref (17/6 1640) 102, (Nov. 1641) 107; E. Flemings bref (16/6 1651) 359 n.
- Linerummet, se Kopparberget.
- Lingen, stad vid Ems, i n. v. prov. Hannover, 588.
- Linköping, staden, (hospital där) 47; »slaget vid L.» (vid Stångebro, 1598), 149; riksdag i L. 1600, 149.
- Li(j)sö, i Södertörn, nu mera halfö, 398.
- Lithman (Littman), Jakob, borgmästare i Örebro, 182, 320—323.
- Lohausen (Loggenhussen) Wilhelm, öfverste i Dansk tjänst, 547.
- Lomell, 549, 554.
- London (Lundan), staden, 94, 509.
- Lopez (»Lopetz», Lupelius!), Alfons, fransk financier o. diplomat, 562 n., 569.
- Lott, Mårten, köpman, 637.
- Lubert van Krunckhorst, Holländsk köpman, 581.
- Luce, Johan, E. Larssons faktor i London, 509.
- Luders, Johan, köpman i Lybeck, 200.
- Ludvich Otto, riksdagsman för Kopparberget 1640, 374; utskickad till regeringen, 1641, 379.
- Ludvika, järnbruk i södra Dalarne, 138.
- Luleå (Lulla) s. i Västerbotten, 334.
- Lupelius [o: Lupetius?], se Lopez.
- Luppjárn, smälta, som från hård flyttas under hammaren vid Vallonsmide, 142.
- Lutherbach, Christofer, hytteföreståndare, 8.
- Luut, Johan, borgmästare i Örebro, 311.
- Lybeck, staden, 197 n., 199 n., 200, 203, 424, 432, 442, 443, 496, 502 n., 518, 521, 523, 529, 547 n., 548, 550, 552—554, 567, 578, 583, 615, 620, 634, 647 n., 648 n., 659, 666; »de herrar af L.», 529; borgmästare och råd i L., 548, 550, 551; Svenska kronans »Lybske creditores», 481, 649 n.; Lybska handelsfartyg, 200, 203. *Dat.-ort*: P. Kruses bref (3/6 1622) 197, (25/6 1622) 203; E. Larsson v. d. Lindes bref (16/6 1633) 518; C. v. Falkenberchs bref (19/9, 10/10 1626) 546, 548.
- Lüneburg (Luijneborg), borgmästare i Lybeck, 548.
- (Lulenberg), hertig Georg (Jurgen) af L., 547, 550.
- Lyon, staden, 559, 662.
- Lyster-diep (Lister-djupet), mellan de friskska öarna Romö och Sild, 675.

Lüttich (fr. Liège, holl. Luik) staden, 355.
Lån för svenska kronan, 511, 546, 550. Jfr Hamburg, Holland, Lybeck.
Lången, sjö i Närke, norr om Örebro, 96, 97.

Långfors-dammen, se Salberget.

Långheden, hedsträckning i norra Västmanland, gräns mot Dalarne, 5, 20, 308.

Långö, ö i Södermanlands södra skärgård, 393.

Lärman (Loorman), Gerdt, bergmästare vid Kopparberget, 231; afsatt, 291.

Läkare, 36, 58.

Lån (allmänt), 20, 21, 27, 91, 119, 181, 132, 178, 188, 278.

—, i Finland: Borgå, Raseborgs, Tavastehus', Viborgs, Åbo län, 260—264.

—, i Sverige: Kopparbergs, 274, 275, 279, 308, 309; Kopparberget och Österdalarne, 215, 363 n.; Nora stads, 120, 123, 123 n., 164 n., 166, 175 n.; Näsgårds, 210 n., 279, 308; Salbergs län, 351; Sätters, 210 n., 219,, 220, 279, 309; Väsby, 17, 20, 248, 273, 282; Ulfunds, 20.

—, J. Berndes' (1643), 283; Carl Bondes (1614) 17, (1633) 73, 114, (1644) 161, 163, 164; G. Leijonhufvuds, (1643) 323, (1646) 325; P. Kruses, (1635) 215.

Länsman, 10, 16, 62, 63, 274, (afsatt; ny förordnad af J. Berndes), 317.

Länsmanshemman, 62.

Lärft, införsel från Holland, 427, 431.

Lödöse, Gamla L. (»gamble Lösen»), vid Götaälf, 55.

Löfåsen (»Lehbassen»), silfververk i södra Dalarne, 13, 24, 83, 127 n., 151, 225, 227, 238, 249, 273, 357.

Löjtnant, 90 n., 97, 101, 325 n.

Lön, aflönning, allmänt, 20, 22 n., 78, 88, 90 n., 110 n., 126 n., 127 n., 151, 192, 425, 587, 589; i salt, 20, i »eldar vid grufvan» (Kopparberget), 20, i säd, 21, i kläde 22 n., 28.

—, arbetslön, 218; för minörer, 299; för gruifdrängar, 386; för tjänstemän vid Kopparberget, 388, 389; i bergskollegium, 231; Carl Bondes, som ståthållare, 9, 13.

Lösdrifvare, i Bergslagen, uttagas till knektar, 170 (172).

Mackey, Daniel, öfverste, 440, 577.

Maegt, de M., fartyg i de Geers flotta 1645, 681.

Magasin, på »Skeppsholmen» i Stockholm, 150; -spannmålshus, 279.

Magdeburg, staden, 502, 647.

Magistat, i Falun, 227, 270, 271, 274, 275, 279, 285, 286, 291; i Sala, 268, 286; i Örebro, 317; i Amsterdam, 616.

Magnorabro, på Värmlands gräns mot Norge, 120.

Magnus, greve, se Brahe, de la Gardie. Makalösen, se Salberget.

Malegonelle, Pandolfo, köpman i Amsterdam, 559.

Malm, 23, 29, 35, 42, 66, 68 n., 71, 74, 76, 82—84, 97, 110 n., 115, 117, 119, 120, 134, 135, 145; i Bispbergagrufvan, 213; i Gamleby grufva, 359; i Gladhammars grufva, 358; i Hällefors grufva, 159, 161, 228; i Kopparbergsgrufvan, 22 n., 213, 216, 236, 240, 240 n., 270, 293, 303, 310, 335, 340, 341, 356, 384; i Larums grufva, 359; i Löfåsens grufva, 24 n., 227, 230 n.; i Nasafjälls grufva, 333; i Nya Kopparbergets grufva, 169, 224, 358; i Salbergsgruftan, 17, 19, 159, 160, 225, 228, 232—286, 243—245, 247, 248, 251, 252, 266, 267, 276, 345, 346, 351, 354.

— i Öfver-Torne socken, 334.

Jfr järn, koppar, silfver samt de olika grufvorna.

—, smältning af, se Smältning.

Malmbrytare, 23, 25 n.

Malmgård, vid St. Kopparberget, 29.

Mansfeld, gr. Ernst af M., värfvade trupper mot Österrike, 553, 557.

Mantal, på hemman, 308.

Mantalspenningar (utlagor), 63, 262 n., 263 (kvarntullsmantalspenningarna), 365.

Maria Eleonora, Gustaf II Adolfs gemål, »Änkedrottningen», 77, 79.

— Elisabet, Karl IX:s dotter, g. m. hertig Johan af Östergötland, 148, 148 n.

Marieholm, kungsgård på en holme i Tidan, vid Mariestad, nu landshöfd:s residens, 316.

Mariestad, staden, 71, 86, 130, 131.

Mark, härad i Västergötland, Markbönderna, 78, 85.

Markaryd (Markerö), på gränsen mellan Småland och Skåne, 201.

Marknader, 33, 35, 49, 176, 213, 293.

— -splatser (martnatzplassar), 48, 96, 136, 140, 142, 177.

Markskeider, (marschedher), tjänstemän vid grufvmätning, 74, 115, 282; -kompasser, 135.

Marmor, i Finnska skärgården, 404.

Marskalken, se Didrik v. Falkenberg.

Marstrand, staden, 681.

Masmästare, 28, 147, 289; -drängar, 121.
 »Masterland» (Masthugget), utanför Göteborg, nu förstad, 619.
 Mast-träd, 55, 60, 61, 595.
 Masugnar, 114, 121, 128 n., 150.
 Mats Andersson, bonde i Leksand, 26 n.
 — Jonsson, bonde i Mora, 25 n.
 — Jöransson, fogde öfver Kopparbergslagen, 22 n., 35, 38.
 — Larsson, bonde i Mora, 25 n.
 — Nilsson, bonde i Leksand, 26 n.
 Mauritz, greve, se Holland.
 Mecklenburg, 148.
 Melis, Abraham, köpman, 564.
 Mellanrummet, se Kopparberget.
 Mers, Jan van der, Holländsk köpman, 637.
 Metz, staden, 473.
 Meyer (Meyier), Michil, öfverstigare (i grufva), 348, 349.
 Mezières (?) (Maisiers), i n. v. dep. Ardennes, Nordfrankrike 662.
 Micha Ferentz, Bethlen Gabors sändebud, 544.
 Michel, smältare vid Sala hyttor, 25 n.
 — Henriksson, bergsman i Närke, 138.
 — Hising, bergsman i Skinekätteberg, 138.
 — Olsson, 6.
 Middelburg, stad på ön Walcheren i Zeeland, Förenta Nederländerna, 682 n.
 Minörer, 229.
 Mitau (Miltow), stad i Kurland, 200.
 Moato [o: Mouat], Hugo, svensk agent i England och Skotland, 674 n.
 Monier, Anton (Antoine), vice tygmästare (utsänd till Ryssland), 572, 574, 575, 580, 655.
 Montague (Muntekoy), Walter, »vice amiral på Engelska flottan» (?), engelsk diplomat, 557.
 Montmorency (Memoransi), Henri de M., marskalk af Frankrike, 565.
 Mora, socken i Dalarna, 5 n., 25 n.
 Møræus, se Boëtius o. Johannes.
 Morton (Morttun), William Douglas, earl of M., befälh. för landstignings-trupper på Engelska flottan, 557.
 Moskva (Muskow, Muskau), Svensk residens där, 217; spannmålshandel där, 572.
 Muck, Hans, timmermästare, 408.
 Muckesheim, by i Liffand 652.
 Mullain (Mullen), Carl de, köpman, 572—574, 580.
 Muller, Hans Jakob, 668.

Mumma (Momma), (adl. Reenstierna), Abraham, köpman i Stockholm, 360.
 Murmästare, 90 n., 98, 124, 278.
 Muskow, se Moskva.
 Muskovien, se Byssland.
 Muskö (Müssö) ö i Södertörns skärgård, 283, 398, 402; saltverk, där, 283, 398—403. *Dat.-ort:* D. F. Sieg-
 roths bref (%s 1640), 398.
 Myklinta, se Möklinta.
 München, »Münchlsche brandschatt-
 ningen», 487, 497.
 Mynt, svenskt (allmänt) 294, 311, 312, 380 (silfvermynt); hvitt mynt, 100, 873, »gott mynt», 318.
 daler, öre, daler silfvermynt, 9, 20, 24 n., 34, 36, 37, 42, 43, 51, 53, 67 n., 71, 72, 76, 77, 87, 89, 96, 97, 127 n., 129, 136, 144, 165, 197 n., 198 n., 201, 202, 211, 218, 215, 273, 277, 318, 325 n., 336, 358, 378 n., 421 n., 425, 429, 432, 489, 440, 553, 595; daler, mark, 97, 99, 136, 137, 139, 140, 213: runstycken, 83, 231.
 riksdaler silfvermynt, specie riksdaler, riksdaler in specie, passim: daler in specie 546; inakaffande af riksdaler i Sverige, 455, 476, 485.
 klippingar, 214.
 kopparmynt, runda, 214; daler, mark, öre, 75, 214, 218, 273, 288, 294, 333, 386, 424; kopparmynt i fyrkar och groft mynt, 378 n.; plåtar, 294.
 riksdalern i förhållande till kopparmynt, 366 n., 368 n., 443; motsv. 15 mark kopparmynt, 288, 298; 16 m., 442; 17 m., 456; dalersvenska i förh. t. riksdaler (14 m.) 440; stegring af riksd:s värde, 294, 378 n.; det stora myntet i förh. t. fyrkarmyntet, 291; tunnor guld, 300 532, 560, 562, 632.
 —, utländskt: holländska gyllen (fl.), guldgyllen, 441, 454, 460, 469, 477, 488, 491—664 passim (gylden, steuer, 557; pund flamskt, groschen, grosier), 434, 559, 580, 581 (schillingar flams), 586.
 ungerska gyllen, 201.
 —, Croner. 509, 629.
 dukater, 501, 516.
 rubel, 572, 574, 575.
 gyllen i förh. t. riksdaler, 460, 616, 661, 662.
 — (myntverk), 365:
 i Arboga, 150;
 i Nyköping, 214;
 i Stockholm, 232—234, 242—246, 248—250, 252;
 i Säter, 206, 214.

Myntmästare, vid Avesta, 275, 365; i Stockholm, 56 (hans gård), 246; vid Säter, 213, 214, 365, 366 n., 368 n. Myntning, af koppar, se kopparmyntning; af silfver, 160, 312.

Måns, »mäster M.», Magnus Svenonis Mariestadius, skolmästare i Mariestad, 130.

— Nilssons grufva, se Kopparberget.

Mårten Augustinsson, (adl. Leijon-sköld), kamrerare, 600, 606; general-tullförvaltare, 393.

— Månsson, adl. Lindeström, sekreterare i bergskollegium, 230, 333.

Mäklare, mäklari, vid lån för Svenska kronan, 546, 551.

Mälaren, 55, 141.

Märta, fru M. på Walsta (Wallesta), änka efter Erik Claesson (Riksregist. ^{27/6} 1615), 41 n.

Mässing, 74; -svaror, 455.

— -sbruk, 211, 442, 578, 658.

— -makare, 73.

Möklinta (Myklinta) socken, i östra Västmanland (norr om Sala), 233, 249, 346, 349, 350.

Möller (Mölder), borgmästare i Lybeck, 548.

—, Johan, 638.

Mönstring, 28, 226, 227, 261 n., 263, 264, 303, 304, 325; -skommissarie, 328.

Mörner, Berndt Didrik, hofmästare hos Gustaf Adolf såsom prins, 149.

Möte, af Dalaallmogen, 4; utskotts-möte 1632, 68 n. Jfr riksdag.

Nasafjäll, silfverbruk i Piteå lappmark, 82*, 127 n., 333*.

Natt och Dag, Ture Axelsson, blef assessor i hofrätten, 30.

—, Åke Axelsson, kammarråd, sedan riksråd, 41 n., 43, 46, 134, 272.

Nederby, i Ringkarleby s., Närke, 41.

Nederland, se Holland.

Nedre Bergslagen, 24 n.

Neuburg, stad i Bayern, vid Donau. *Dat.-ort:* E. Larsson v. d. Lindes bref (^{4/10} 1632), 485.

Nijmegen (Nimmegen), stad i Nederländerna, vid floden Waal, 665.

Nils, »mäster Nils vid Sala stad», skall återuppbygga myntverket vid Säter, 209, 210 n.

— Andersson, se Lilliehöök.

— Nilsson, i Stralsunds garnison, 622.

— Nilsson, sekreterare, se Tungel.

— Olofsson, kamrerare i Räknekammaren, 91, 651.

No(o)r, socken i Värmland, väster om Karlstad, 130.

Nora, staden, 33, 49, 122, 123, 123 n., 129, 171, 174; stadsplanen, 165; post till N. 168; residens för landsböfving, 162, 164. *Dat.-ort:* Carl Bondes bref (^{10/3} 1645), 120; Christer Bondes bref (^{14/3}, ^{4/4} 1646), 164, 167, ^{6/1} 1648) 173.

— bergslag (»Noraskogar»), 74, 96, 111, 127 n., 137, 138, 143, 230 n.

— socken, 115, 138, 171, 173.

— landshöfdingedöme, se län.

Norberg, »Gamla N.», i Västmanlands bergslag, 137, 138, 143.

Nordsjön, polska anstalter för kaperi där, 200.

Noret, sätegård vid Falun, 28.

Norr(e)bärke, socken i södra Dalarne, 137, 141, 143.

Norge, landet, 5, 8, 78, 111, 111 n.; gränsen mot N., 5 n., 78, 297, 301, 302; infall från N. befaras (1644), 159; handel på N. (från Jämtland), 295; kopparbruk i N., 647 n., 648 n., 649 n., 651.

Nor(r)byås, socken i Närke, 68 n.

Norrköping, staden, 203, 429, 624, 630, 664, 665, 683. *Dat.-ort:* Erik Fleming's bref (^{16/6} 1646), 358; L. de Geers bref (²⁰ 1628) 658, (^{17/6} 1637) 667, (¹⁰ 1642) 669, (¹⁷, ¹¹ 1643) 670, (^{6/1} 1644) 671, (^{12/3} 1645) 681.

Norrland (»Norrlanden»), 127 n., 337, 440.

Northampton, Mathias, markis af N., 93 n.

Nottobäck (Notebeck) socken, i Uppvidinge härad, Kronobergs län, 49.

Nybergs fjärding, i Stora Skedvi socken, Dalarne, 274.

Nyhytta, i Hammar socken, Närke?, 115.

Nyköping, staden, 203, 206, 271, 399, 440, 442; riksdag i N. 1640, 372, 374. *Dat.-ort:* Carl Bondes bref (^{10/3} 1633) 75; D. F. Slegroths bref (² 1633), 393, 395, 396; E. Larsson v. d. Lindes bref (^{14/3} 1633) 520.

Nyland, landskap i Finland; Nyländska hamnar, 260 n.

Nürnberg (Nörrenbergh), staden, 20, 479, 480, 481, 483, 485, 503, 514; Ax. Ox's korrespondent i N., 134, 199.

Nysätra, socken i Upland, 112.

Nämdö (Nembt öh), i Södertörns skärgård, 398.

Närke (Nerike), landskapet, 40, 55, 66, 67 n.—69 n., 71, 80, 98, 100,

101, 107, 107 n., 113, 116, 118, 120, 133 n., 138, 144, 175 n., 318, 820, 591; N:s bergslag, 231.

Näsby, i Långbro s., Närke, 182, 192. Näsbygd (Näas), var »Kungsgården» i Dalarne, Husby s., 6, 24 n., 400: N:s län, 210, 279, 308. *Dat.-ort*: Carl Bondes brev (° 1611) 3, (°/s, 30/6 1613) 9, 12. Nääf, Jacob, en af Sigismunds anhängare; »i N:s tid» (1598), 6. Nöding, Henrik, öfverstlöjtnant, 263. Nölting, Johan, tjänsteman vid Sätters kopparbruk, 211.

Nöteborg, fästning i Ingermanland, vid Nevas utflöde ur Ladoga, 262 n.

Officerare, 90 n., 118, 290, 315, 566, 597, 608. Se f. ö. olika grader.

Olof i Gista, bonde?, 316.

Olof Ersson, bonde i Leksand, 26 n.

Olof Gustafsson (Gösteson), se Stenbock.

— Håkansson, bonde i Mora, 25 n.

— Jönsson, vicepostmästare, 168.

Oppoga, Oppbåga (Oppoghua) elf, Arboga-ån, 83.

Ornö (Ornn öh), ö i Södertörns skärgård, 398.

Orreholmen (Ärrahälmen), gård i Skörstorps socken, Västergötland, sydost om Falköping, 48.

Orsa, socken i Dalarne, 5 n.

Orter, i grufva, 24 n., 237, 240 n., 242, 250, 338, 345, 348. Jfr de olika grufvorna.

Osanen, Peter Jakobsson van O., 571, 573.

Osmund (sjärn), se järn.

Ossansche (ocansche!) bönder, 444.

Ostindten, 560, 641, 662; Ostindiska kompaniet (i Holland), 558, 560, 662; Ostindiska skepp (Spanska), 566.

Otter, Casten [Karsten], faktor vid gevärssfabrik i Örebro, 183—185, 327.

Otto Månsson, officer, 290.

Ougtersen (Autersen), Nicolaus, Holländsk köpman, 458, 459, 461, 477.

Ovissa persedlar, nyare utlagor, som fördes till mantalsrättan. 25, 80: (ov. räntor), 63.

Oxenstierna, Axel: hans hustru, se Bååt, hans barn (allmant), 539. Se f. öfrigt nedan.

— Bengt, generalguvernör i Lifland, 262 n.: ambassadör till Holland, 450, 464, 482, 485, 489, 514, 594, 598, 668.

—, Christina, Ax. Ox:s dotter, hennes bröllop, 427, 431: hennes död, 64, 457 (»Anna», s. 457, tydligen fel-skrifning).

—, Ebba, g. m. Johan Eriksson Sparre, 79.

Oxenstierna, Elsa, Ax. Ox:s syster, g. m. Åke Axelsson (Natt och Dag), 43, 593 n.

Oxenstierna, Erik, Ax. Ox:s son, 76, 79, 155, 187, 189, 218, 593 n.

—, Gabriel Bengtsson, riksråd, (1634) riksskattmästare, 76, 260 n., 650.

—, Gabriel Gabrielsson, öfverste, 120.

—, Gabriel Gustafsson, riksråd, (1634) riksdrots, 9, 29, 52, 53, 57, 63, 71, 72, 72 n., 75, 76, 78, 107, 593 n., 647 n.

—, Gustaf, Ax. Ox:s son, 64, 74, 432, 486.

—, Johan, Ax. Ox:s son, 81, 457, 484—486, 509, 512, 519, 595, 598, 602, 611.

—, Johan, Gabriel Gustafssons son, öfverste, 179.

—, Åke (Eriksson), öfverste, 28, 210 n., 226, 303.

Oxford (Oxonla), staden, 94, 156. *Dat.-ort*: Christer Bondes brev (°), 1639, 156.

Papil Gade, skeppare, 203.

Par (bälgar), vid hyttor, som hade andel i Falu grufva, 29, 35, 149, 290.

Pargas, socken i Egentliga Finlands skärgård, 406.

Paris, staden, 473, 484, 493, 494, 499, 502 n., 508—510, 512, 516, 519, 524, 558, 603, 605.

Participant, i Kopparkompaniet, 53, 206, 207: i ett Holländskt-svenskt kopparkompani 532, 535—539: i Järnkompaniet, 142: i bergverk, 345, 358, 359; i saltverk, 406, 407: L. de Geers, 560.

Patkul (Patkell), Göran (?), öfverstlöjtnant, 263.

—, Johan, den föregående son?, 37.

Pau(w), Adrian, rådspensionär i Amsterdam, 598, 605.

Pels, Paulus, Svensk agent, 532.

Peltz, Marcus, Holländsk borgare, 634.

Per, greve P., se Brahe.

Peter Abelsson, 77.

— Andersson, rikskanslerens fogde på Kimito?, 409, 410.

Per Ersson, bonde i Leksand, 26 n.

— Gudmunsson, faktor i kronans tjänst, 46, 47.

Peder Danielsson, lagläsare, föreslagen till borgmästare i Sala, 286; utnämnd 287 n.

— Hansson, borgmästare vid Kopparberget, 126 n.

— Jonsson i Körtinge, bonde?, 316.

Peter Jakobsson van Osanen, se Osanen.

Per Jönsson, bonde i Mora, 25 n.
 — Matsson, bonde i Mora, 25 n.
 Per Olofsson, arrendator af kronobruk, 73.
 Petter kopparslagare, 360.
 Pergens, bankirer (i Frankfurt am Main?), 511.
 Pernau (Pernow), stad i nordvästra Lifland, 197 n., 198 n., 677; »Pernousche gebied», 652.
 Persedlar, olika slags varuquantiteter af utlagor, 25, 28, 50, 80. Jfr Ovisia p. Pfalzgreffen, se Johan Casimir.
 Phening, Hans, tysk bergsman, 117.
 Phillip, Hans, bergmästare, 126 n., 127 n., 298, 310.
 —, William (Welam), öfverste, 120, 325, 326, 329.
 Pillau, Pillow (Spillau), hamnstad i Ostpreussen, 545. *Dat.-ort* för ett rikskanslerens bref, 589.
 Piteå, staden. *Dat.-ort*: H. F. Lybeckers bref (i 1643), 338.
 — socken, 334.
 — lappmark, 82, 127 n., 333, 334, 337; »Pita Lappekiörkia», 83.
 Plåtar, se koppar.
 Polen, riket, 544, 669; underhandlingar med Sverige, 42 n.; konungen af P. (Sigismund), 149, 200, 419, 437, 529, 544, 552; prins af P. (Wladislaw), 201; riksdag i P., 200; underrättelser från P., 200, 201; krigsrustningar i P., 545, 552; rykten om anfall af Tatarerna; kejsaren tillstyrker fred med Sverige, 571 n.
 Polacker, 149 (»en Pålens herre»), Polackerna i kriget mot Sverige, 200, 203.
 Pommern, landet, 438, 441, 552; garnisonerna i P., 264.
 Pompegropen, se Kopparberget.
 Posse, Knut, friherre, landshöfding, riksråd, 230 n., 272.
 Post, 42, 129, 160, 205, 268, 290, 307, 333, 340, 341, 476, 527, 536; dess ordnande i Norrälän, 168; vice-postmästare, 168.
 Poster, i landshöfdingarnes tjänst, 165.
 President, i bergskollegium (Carl Boude), 354; i räknekammaren (Pfalzgreffen Johan Casimir), 438. Jfr Gubernator.
 Preussen, landskapet, 150, 488, 580, 582, 586, 659, 660, 664, 669; vapen dit, 53, (krut) 573; Preussiska tullen, 488; Preussiska varor, 581 (råg), 609, 637; koppar(-penningar) utföras från P., 567, 568, 578; »Kurfurstliga P.», Ostpreussen, 545.

Prinsen, af Oranien, se Oranien.
 Pris, på hampa, 559; på hudar, 211; på järn, 34, 139—141, 159, 547, 557, 638; järnbleck och ståltråd, 144; järnstycken och järnlod, 558; på kol, 24 n., 288; på koppar, 20, 218, 254, 273, 277, 293, 298, 300, 366 n., 367, 378 n., 381, 383 n., 384, 385, 386, 417, 439, 448, 454—456, 460, 477, 484, 490, 492, 495, 505, 506, 523, 530, 532, 533, 547, 549, 556, 558, 570, 574, 578, 583, 585, 596 n., 600, 601, 609, 615, 616, 620, 623, 624, 627, 630, 632, 633, 635, 640, 641, 660—666; på master, 559; på salt, 394 n.; på silfver, 246; på spannmål, 213, 228, 273, 277, 294, 336, 340, 443, 456, 559, 568, 570, 572, 573, 585, 590, 609, 616, 624, 630, 632, 637, 638; på svafvel, 638; på tjära, 559.
 Privilegier, Askersunds stads, 110; Noras och Lindes, 122; för bergverk, 145, 146; för bergslagerna, 170; Kopparbergslagen, 385; för gamla kopparkompaniet, 538; för vedkompaniet, 310.
 Proberare, 74, 334, 354; proberkammar, konung Karl IX:s, 149, 151.
 Profosser, 165, 324, 325, 327.
 Proviant, utanordning af, 260 n., 335; i Herzogenbusch, 572; -mästareskap, 291.
 Prästbord, för Sala grufsamhälle, 31.
 Pumpar, i Sala grufva, 16; i Kopparbergs grufva, 364 n.
 Putzig (Putske), stad i Väst-Preussen, på västra sidan om Danzig-bukten.
 Qvarn-anläggning, medelst inledning af en ström i Jönköping, 46. Qvarnställen, föremål för tvist, 112, 183.
 Qvarnebacken, vid Lindesån, tjänlig för en hammarsmedjasbyggnad, 138.
 Qvarntullen, 425. Qvarntullsmantalspenningarna, 262, 263.
 Qvartalspenningar, från K. Carl IX:s tid (1602), resterande utlagor, 63.
 Qvartermästare, officer vid regementsstab; här: Anders Siggeßon, hvilken byggde Hjälmare-kanal.
 Rain, stad i Bayerska Schwaben, söder om Donau, vid Lech, 487.
 Rakoczy Georg, Bethlen Gabors ombud för att hemta hans brud, Jan. 1626, 544.
 Ramsberg, socken i Lindes bergslag, 138, 143, 144.
 Ramshytta, i Ramsberg, 144.
 Raseborgs (Rassborgs) län, i södra Finland, 261, 264.

Rasch, Christofer Ludvig, hofråd i svensk tjänst, 422; hans hustru, 545.

Ruderfort (Rederfort), Patrik, öfverste, 15.

Refning (»refuan»), i Dalarne, 12; af städer, 32, 44.

Regaller, förfärdigande af r. för kon. Gustaf Adolf, 501, 516 n.

Regemente, 106, 263, 325, 329, 509, 546, 552, 553. Jfr krigsfolk.

»Regeringen», Drott. Christinas förmyndareregering, 80 n., 84, 88, 88 n., 91 n., 97 n., 100, 102 n., 104, 106, 116, 120 n., 121, 124, 125 n., 126 n., 144, 147, 150, 161, 162, 215, 218, 218 n., 219, 220 n., (224), 229, 230 n., (234), 253—255, 259, 263, 267, 268 n., 269, 274, 277, 278, 280, 282, 315, 315 n., 316, 318—323, 326, 327, 347, 348, 364, 365 n., 366 n., 367, 367 n., 368 n., 369, 370, 372, 373 n., 374, 376 n., 379, 381 n., 382 n., 402, 408, 529, 536—539, 670, 671, 674, 675.

Regeringsschaktet, se Kopparberget.

Rehbock, Filipp, befälhafvare för minörer, 229 n.

Repa, gård i Ringkarleby socken, Närke, 41.

Reval (Räffe, Refell), staden, 149, 262 n., 445, 448, 456, 677.

Rhen, (Rinströmmen), 418, 427, 430, 584; Rhenskt vin, 418, 420, 427, 430.

Ribbing, Bo, ståthållare i Värmland, 95, 142 n.

—, Per, Lindormsson, öfverste, 122.

—, Seved, rikskattmästare, 11.

Ribe (Rilpen), stad på Jutland, 676.

Richelleu, Armand de R., »kardinalen», 473, 485, 494, 509, 603, 605.

Riddarholmen, i Stockholm, 56, 74, 75. (tomter på R.) *Dat.-ort*: Carl Bondes bref (²⁵/₁₀ 1645) 122, (⁸/₁₀ 1647) 129.

Riddarhuset i Stockholm, 79, 108.

Riga, staden, 197 n., 199 n., 200, 203, 263, 677: »Rilgsche gebiedh» i Lifland, 652; »de Rilgeskes växlar», 426.

Rijawijk, slott sydost om Haag, 605.

Riksarkivet (Richzarchivum), 302. Jfr Kansliet.

Riksdag, i Sverige (herredag), (1622) 40, (1629) 56, (1633) 70, (1642) 108, 176, 278, (1640) 372, 374, (1644) 382, 383 n., 388; Söderköpings 1595 65, Arboga 1597, 148, Jönköpings 1599, 149, Linköpings 1600, 149. Bifsked vid r., 42.

—, i Polen, 200.

Riksdagsman (herredagsman), för Kopparberget (1640) 374, (1642) 380,

380 n., (1644) 385; för Kopparberget och Falu stad 1644, 383; fullmakt, 382.

Riksdrots, val af, 106; drotsen (Per Brahe), 161, 406, 683 n., 684.

Riksrådet, 15, 17, 18, 70, 76, 80 n., 82 n., 106, 108 n., 128 n., 150, 224, 312, 525—529, 530, 532, 533, 537, 571, 573, 650, 651, 666. Utnämning till riksråd, 69, 70 (Carl Bonde), 150.

Rikskattmästaren, 36, 250, 260, 352: i Frankrike, se Trésoriers.

Riksstallmästare, »fattas» (år 1637), 87.

Ringsö, ö i Södermanlands södra skärgård, 398.

Rinkesta (Rinkestad), sätesgård i Ärla socken, Södermanland, 10, 12, 26.

Dat.-ort: Carl Bondes bref (¹⁵/₄, ⁹/₁₀ 1613) 8, 11, (⁴/₁₀ 1623) 43.

Ripper, Enoch, köpman i Hamburg, 458.

Rochelle, La R. (Roschiell). hugenotternas hufvudfästning, på Frankrikes västra kust, 557, 561; dess kapitulation, 561.

Rodenburg (Johan?), köpman, 22.

Roan, de R. (Rouan), Henri, hertig, hugenotledare, 565.

Rom, 481.

Roma, gård i Vestrums socken, Småland, söder om Västervik, 93.

Roochkattskei, Bethlen Gabors sändebud, för traktat af ¹⁵/₁₁ 1625, 544.

Rostock, staden, 36; »de Rostocker» (köpmän), 432.

Rotekarlar, vid Sala grufva, 16, 83, 110 n., 160, 247, 248, 249, 268, 345, 346, 349.

Rotemästare (roodtmästare), 274.

Rotering, af bergslagsallmogen, 230 n. (jfr utskrifning).

Rotterdam, staden, 158.

Rouen (Roan), stad i norra Frankrike, vid Seines nedre lopp, 558, 662.

Rullenhagen, i tjänst hos köpmannen Rodenburg, 20.

Rullor, öfver krigsfolk i Finland, 261 n., 262 n., 263; för utskrifning i Väsby län, 282.

Runn, sjö i Dalarne, 310.

Rusttjänst, adelns, 304; till drott. Christinas kröning, 178; tilldelningshemman på rusttjänst, 261 n.; hästar till rustning, 17.

Rutengångare, en som går med slagruta för att uppsöka malm, 74.

Rut(h)gers (Rotgertzius, Rottgertius), Jan, svenskt hofråd, resident hos Generalstaterna, 198 n., 199, 204, 657, 658.

- Ryssland (Muskovien), landet, 9, 609; gränsen mot R., 263; storfursten af R., 201, 596, 638.
- Rysk (Muskovisk) spannmål, handel därmed, 456, 498, 567—569, 572—574, 577, 580, 584, 589, 590, 606, 609, 610, 616, 618, 620, 622, 626, 637, 645, 646, 650.
- Sveriges krig med R., 31; R:s förhållande t. Polen, 200, 201.
- Ryttare, se krigsfolk.
- Ryttmästare, 561.
- Råd (i stad), rådmän, 278, 280 (Falun), 317, 323 (Örebro).
- Rådstuga, 124, 278 (Falun), 322 (Örebro).
- Rålamb, Broder Andersson, kammarråd, 16, 21, 22, 22 n., 43, 142 n.
- Rånö (Röhn öh), ö i Södertörns skärgård, 398.
- Räffle, se Reval.
- Räknekammaren, se Kammararen.
- Rännverksugn (Renneverksugn), för rännverkssmide, framställande af smidigt järn direkt ur malmen, 144.
- Räntekammaren, i Stockholm, 211, 418 n., 420 n., 422, 425, 430 n., 458, 521.
- Räntmästare, 680 n. (M. Weiwitzer). Jfr faktor.
- Ränta, räntor, kronans, 274; i Finland, 260 n.—262 n. 263.
- Rättvik (Retvick), socken i Dalarne, 5 n., 278.
- Röfware, i G. Leijonhufvuds län, 323—324.
- Sachsen, kurfursten af S. (före slaget vid Breitenfeld), 592.
- Lauenburg, hertig Frans Carl af S.-L., 553.
- , Gustaf, hertig »af Sassen», Gustaf Vasas dotterson, 148.
- Sack, Otto, öfverste, 652.
- Saint Germain, lustslott väster om Paris, 603, 605.
- Sala, staden, 209, 225, 226, 232, 273, 274; borgmästare, magistraten, 286.
- Dat.-ort:* Christer Bondes bref (¹⁸/₂ 1644) 158; G. Grissbachs, (¹¹/₂, ²⁰/₅, ¹²/₇, ³/₉, nov., ⁷/₁₂ 1645) 233, 235, 237—241, (¹/₁, ¹/₂, ³/₈ 1646) 242—244; J. Berndes' (²/₁₂ 1641) 272, (²¹/₁, ³/₃—²⁰/₃ 1643) 276, 282—286; Erik Fleming's (¹/₂ 1644) 345, (²¹/₁ 1646), 353.
- hyttor, 25 n., 226, 232, 236, 238, 241, 244, 351.
- Å (Sagån), 238.
- Salberget (Sallebergit), Sala grufva, 16, 17, 19, 24 n., 83, 92, 102, 110, 126 n., 145, 151, 158, 159, 223, 225, 227, 228, (jämförelse med Hällefors), 229, 230 n., 231—238, 240—253, 266—268, 273, 276, 277, 290, 291, 345, 347—354; spannmålshus vid Salberget, 279.
- , ståthållareskapet öfver Salb., 8, 11, 20, 127 n., 150, 272 n., 351.
- , gruforter: Badstuguorten, 159. Lilla B., 350; Eriksorten, 350; Herr Stens botten, 233, 345, 349; Jutbyllan, 345, 349, 350; Knekterymningen (Knechterymningen), 83, 110 n., 232, 234, 244, 266, 268, 349, 350; Konungsrymningen, Nya, 159, 228, 233, 243, 349; Makelösen (Maaklösan), 110 n., 159, 160, 225, 228, 232, 233, 234, 242—245, 249—252, 266, 268, 345, 348, 354; Rumbo-orten, 350; Sandrymningen, Nya, 159, 234, 268, 349; Svartorten, 345, 350; Svenske orten, 350; Trapprymningen, 345, 350.
- , dammar: Kördammen, 351; Långforsdammen, 232; Olof Jonssons dam, 351; Sölfköpardammen, 351.
- Dat.-ort:* Carl Bondes bref (²⁰/₁₀ 1614) 18, (⁷/₈, ²⁰/₈ 1615) 19, 21, (22 n.), (¹⁴/₁, ²⁴/₁ 1620) 29, 31; P. Kruses bref (¹⁵/₃ 1623) 205; J. Berndes' bref (¹⁴/₄ 1640) 267.
- Salisbury, gods i Lifland, tillhörigt C. v. Falkenberch, 652.
- Sallern (Sallaren), by i Anhalt, 544.
- Salnecke (Sahlneck), gård i Gryta socken, Upland, 352.
- Salt, import, 430; leverans för armén, 579, transport (Hjälmare kanal), 60; i arbetslön, 20.
- handel (för kronans räkning), 429, 454.
- licent, 438, 439, 475.
- tillverkning: saltbrunn, 71, 411, -källa, 407, 408, -sjuderl, 71, 394 n., 395 n., 398, 402, 410; -verk i allmänhet, 283, 393—411. Jfr Leckwerke.
- Salvius, Johan, Adler S., hofkansler, 82—84, 538; svensk resident i Hamburg, 444, 471, 486, 492, 493, 500 n., 501, 504, 527, 598, 649 n., 650, 661.
- Salz, o: Salza?, ort i norra Thüringen, 496, 500.
- Saminiati(e), Ascanio, venetiansk köpman, 559.
- Samuel Nilsson, af Hessle, krigsöfverste hos hertig Karl, 148.
- Sandrymningen, se Salberget.
- S:t Carl, S:ta Christina, S:t Göran, S:t Johan, gruforter, se Hällefors.
- S:t Mårtens socken, i Åbo län i Finland, 149.
- Sasse, Johan, bokhållare, 53.

Sauerland (Surland), omkring Rhens biflod Ruhrs källor, 544, 545.
 Schakt i grufvorna, 147, 378 n.
 — i Gladhammars grufva, 358.
 — vid Löfåsen, 254.
 — vid Kopparberget, 216, 233, 254, 269, 270, 338.
 — vid Salberget, 233, 249, 250, 251, 349, 350. Se f. ö. de olika grufvorna.
 Scheiding (Skeding), Filip. riksråd, ståthållare öfver Kopparbergslagen och Österdalarne, gubernator öfver Kopparkompaniet, 35, 36, 363 n.
 Schenck, Christofer, öfverste, g. m. Per Brahes dotter Catharina.
 —, Peter, deras son, kammarjunkare, frih., 41.
 Schenkenschantz, på gränsen till Nederländerna, vid Rhen, 665.
 Scheuttens, ingenjör, 589.
 von Schewen [Schaffwen], Johan, köpman, 637, 643.
 Schlesien (Slesien); järntillverkning där 544.
 Schrot (schrott), fyrkantig förtimring i schakt, 254, 349.
 Schulenburg, Skuulenborgh, »de herrar af S.», i Tyskland, 544.
 Schurf(schakt), mindre nedsänkning i marken, afsedd för att undersöka malmgång, 227.
 Schouck (Schuuk), Herman, köpman i Hamburg, 546, 551.
 Schyvelberch, L. de Geers »neveu», 667.
 Schwabach, stad i Franken (n. v. Bayern), söder om Nürnberg, 480.
Dat.-ort: E. Larsson v. d. Lindes bref ^(21 s 1632) 478.
 Schwaben, krigskontribution af S., 487, 497.
 Segeberg, slott i Holstein, möte där 1621, 416.
 Segersjö, gods i Närke, 68 n.
 Sehested (Sestet), Hannibal. Kristian IV:s generalståthållare i Norge, 301, 301 n.
 Sekreterare i kansliet, 32 (Anders Eriksson), 87, 122, 683 (Israel Israelsson), 124, 177, 178 n., 320 n., 321 n. (Nils Nilsson Tungel), 129 (Gyllenkloo), 174, 554 (Fegæus); bergskollegii, 127 n., 230 n.; (Mårten Månsson), 333; för ståthållare, 32; Ax. Ox:s, 432 n. (Johannes Nicodemi), 599; Camerarii, 639.
 Sevalle, socken i Västmanland, 25.
 Sexman, i Bergslagen, 208, 341.
 Siegroth (Sigerot), David Fredrik (jfr forordet), 125 n., 126 n., 150, 283.
 Silentz (Sillentz), Govert, vid Sätters kopparverk, 208, 210, 211.

Silfver, från Hällefors, 161, 228; från Löfåsen, 228; från grufva i Tysslinge socken, vid Örebro, 224; från Nasafjälls silfverbruk (Piteå silfverbruk), 333; från Salberget, 15, 16, 19, 22 n., 110 n., 159, 160, 224, 225, 227, 228, 232—238, 239 n., 242—252, 267, 276, 346, 349, 350, 352; från nya silfverstreck, 70, 82, 84; Spanskt, till myntning, 312.
 Silfverbly, 18, 68 n., (251).
 Silfverstreck, -grufvor, 13, 69 n., 71, 75, 107 n., 119, 127 n., 223, 224, 227, 239, 254, 266, 317, 333; nyfunna silfverstreck, 66, 67 n., 68 n., 69, 71, 73—76, 82, 145, 147, 224. Se f. ö. Björkskogsnäs, Hällefors, Löfåsen, Salberget.
 Silfverflottan, den spanska, tagen af holländarne, 562.
 Silfverpost, 117, 238, 242, 244, 246, 248, 249, 250.
 Sill, transport å Hjälmare kanal, 60; för hären, 501, 502 n., 515, 516 n., 579, 622.
 Simla, järnbruk vid sjön Barken i norra Västmanland, 138, 141.
 Simon, mästare S., kyrkoherde i Tuna i Dalarne, 220.
 Simonsen, köpman i Hamburg, 547.
 Simtuna härad, i Västmanlands län; vindkörning vid Salberget, 273.
 Sirckzee, se Zierikzee.
 Sjudverk (siedwerck), för saltberedning, se saltsjuderi.
 Skagen, Jutlands norra udde, 674, 677.
 Skara, staden, hospital där, 47.
 Skatteköp, 326.
 Skattnästaren, se Riksskattnästaren.
 Skeding, se Scheiding.
 Skedvi (Skävi), Stora S., socken i Dalarne, 24 n., 274.
 Skellefteå (Scheleffta) socken, i Västerbotten, 334.
 Skeppsholmen, flottans station i Stockholm, se Blasieholmen.
 Skeppskompaniet, 537, 596.
 Skermerboda, se Skärmarboda.
 Skilling, Christofer, vald till kyrkoherde i Stora Skedvi 1641, 274.
 Skinskatteberg, bergslag i Västmanland, 73, 110 n., 127 n., 137, 138, 143, 224.
 Skjutsfärdsordning, 45, 60, 62, 167, 308 (skjutsfärdernas aflösning); skjutsfärder för afradskoppar, 216; skjutsfärdskoppar, 373 n.; skjutsfärder tryckande för allmogen, 300.
 Skofteby, gård i Norra Härenas, Västergötland, söder om Lidköping, 10.

Skola, i Arboga; djäknehjälpen utgår till den, 171, 174; förflyttning af Hedemora skola till Falun, 279.

Skottland, landet, 355; Skotska öfverstar i Svensk tjänst, 469; Skottar i Fransk tjänst, 509; värfning, 512.

Skrifvare, Dala-allmogens, 4; vid Hällefors bruk, 354; Ax. Oxenstiernas, 341; G. Griessbachs, 126 n., 351; Jören Jörenssons, 31.

Skrån för handverkare, 65, 78; för borgerskapet i Falun och Sala, 268.

Skuld, rikets; hjälp för dess afbetalning, 22, 24 n. Jfr lån.

Skultuna, bruk vid Svartån i Västmanland, 102.

Skutor, transportera koppar, 37; ved, 270.

Skyllersta socken i Närke, 68 n.

Skytte, Bengt Larsson, 566.

—, Håkan, den föregås broder, 566.

—, Johan, kammarråd, riksråd, 16, 27, 35, 46, 77, 79, 570, 650; hans söner i Amsterdam, 516.

—, Lars, direktor i Kopparkompaniet, 211.

Skänkeborshalsen, se Kopparberget.

Skänkerna, se Schenck.

Skärmarboda, by i Nora socken, 114.

Skärsten, kopparmetall, sådan den frambringas genom en förberedande smältning (sulussmältning), 19, 28.

Skävij, se Skedvi.

Sköldemärke, för bergsmän, 28; adligt, 108.

Slagg, från smältning af silfvermalm, 19, 74.

Slich (schlich), den bokade malmen, som genom slammning eller vaskning skilts från medföljande bergarter, 233.

Slussar, i Dalarne, 32; i Hjälmare kanal, 67, 68 n., 75, 78, 81, 83, 84, 86—90, 92, 95—100, 103—106, 115, 116, 119, 122, 124, 129, 130; i kanal led till Göteborg, 60, 61, 62, 192; i Stockholm, 116.

Sluss-byggare, 59, 67, 68 n., 87, 88, 90 n., 92, 105; redskap, 91, 99, 140.

— byggmästare, 60.

— mästare, 78, 124.

Slättskiftsrummet, se Kopparberget.

Smeder, vid bruket, 33, 69 n., 86, 119, 128 n.; beslagsmeder, 315; faktorismeder, deras inflyttning till städerna, 180, 180 n., 181, 192, 315, 319, 320 n., 321, 321 n., 327, 328; hammarsmeder, se d. o.; klenameder, 141; pipsmeder, 315, 328; spiksmeder, 119, 176.

Smolensk (Smolentski), stad vid öfre Dnjepr, 200.

Småland, landskapet, 8, 67 n., 80 n., 185, 348, 539; koppartillverkning i Småland, 578; S:s skärgård, om saltberedning där, 395 n., 396, 397.

Smältare, 23, 24 n., 25 n., 147 (silfversmältare, kopparsmältare), 268, 339, 386; smältning, 18, 19, 67, 68 n., 71, 82, 97, 213, 351, 356; smältugn, 15, 16, 19.

Smör, jordränta, räknad i smör, 45, 49, 58, 65 (»smörränta»); försäljning för kronans räkning, 440.

Snaflunda socken, i södra Närke, 114.

Snaasens prästgäll i Norge, på gränsen mot Jämtland, 297.

Sold, för krigsfolk, 261 n.

Soldater, se krigsfolk.

Somar, nu Somero, socken i Åbolän, 149.

Soop, Maria Eleonora, hennes giftermål (med Erik Fleming), 117 n.; hennes död och begrafning, 359 n.

—, Mattias, riksråd, 650.

Sorgen, Leonard van, Svensk agent o. postmästare i Hamburg, 503 n.; flyttad till Amsterdam, 560.

Sotholms härad i Södermanland, 401.

Spanien, landet, riket, 83, 415, 417, 418, 442, 506, 546, 548; konungen af S., 562; infantan af S., Isabella, ståth. i Spanska Nederländerna, 417, 418; »Spanska hofvet» om kaperi på svenska varor, 595; »de Spanske» planer mot Göteborg, 662; Spanska hären i Nederländerna, 564; besättning i Herzogenbusch, 572; Spaniens krig med Frankrike, 665.

Spannmål, utgöres som gård, 24 n.; i tionde, 319; i st. f. vindkörning, 274; utanordning af s., 34, 260 n.; utgår i förläning, 58, 62, 112; som arbetslön, 21, 117; tillförsel i Bergslagen, 213, 228, 270, 272, 273, 277, 294, 336, 339—341, 366 n.; till Lifland, 203; till Pommern, 264; transport på Hjälmare kanal, 60, 115; inrättande af spannmålmagasin (kornhus), 278, 278 n., 279, 284, 285, 291, 300.

— shandel, för kronans räkning, 436, 440, 441, 443—446, 456, 457, 461, 497, 559, 567, 568, 570, 572—574, 579, 580, 584, 589, 590, 598, 606, 609, 610, 613, 616, 618, 620, 622, 624, 626, 630, 632, 639, 645, 646, 650.

Sparré, Beata, änka efter Abraham Eriksson Leijonhufvud, orngift med Carl Bonde, 42, 43, 133*, 134*, 191*.

—, Bengt, till Rossvik m. m., 41, 56, 57.

Sparre, Brita, till Lindö och Åkesholm, änka efter Bengt Åkesson Soop; hennes begrafning, 93 n.
 —, Karl (Eriksson), ståthållare, 56, 74, 75, 213.
 —, Johan (Eriksson), kammarråd, sedan riksråd, 41 n., 42, 46, 51, 53, 58, 64, 66, 75, 79; hans död, 66.
 —, Lars (Eriksson), ståthållare, 74.
 —, Per (Eriksson), riksråd, 56, 74, 78, 102.
 —, Ture (Eriksson), ståthållare, 87, 89 n., 134.
 Spongman, Simon, köpman?, 538.
 Spinola, Ambrosius, markis de S., spansk fältherre i Nederländerna, 417, 418.
 Spiring (Spiering), Isak, Holländsk köpman, Svensk generallicentförvaltare i Preussen, 512, 659, 660.
 —, Peter, den föregås broder, generallicentförvaltare i Preussen, medföljde Ax. Ox. till Tyskland, längre fram Svensk resident i Nederländerna, 93, 94, 101, 157, 312, 437, 438, 448, 449, 451, 461, 466, 469, 470, 507, 511, 535, 598, 599, 637, 648 n., 649 n., 659, 661, 667, 678.
 Springsta, sätesgård i Kärrbo socken, sydöstra Tyskmanland. *Dat.-ort:* Christer Bondes brev (²⁰/₁₀ 1645) 162, (¹⁵/₁₀ 1647) 170.
 Stade, stad vid Elbes utlopp, 547.
 Staf, Stafrum, mått för grufved, 17, 24 n., 76, 96, 117, 118, 240 n., 310, 350, 388.
 Sta(c)kenberg, holländsk officer (o: Thomas van Stakenbroek?), 584.
 Stake, Olof, landshöfding i Värmland och Dal, 118.
 Starran (?), by i Lifland, 652.
 Staterna (Generalstaterna), se Holland.
 Sten Andersson, bergmästare, 174, 317.
 Stenbock, Gustaf (Otto), general, 120.
 —, Olof Gustafsson; riksråd, död 1599; om gods, som tillhört honom, 10.
 —, Svante, 41 n.
 —, Sten, 41 n.
 Stenkolsgrufvor, i Skottland, 355.
 Stensholm, säteri i Rackeby socken, Västergötland, 11.
 Stensta, järnverk i Fällingsbro socken, sydvästra Tyskmanland, 138.
 Stettin, staden, 451, 470, 677; »Stettinske debiten», 627; liknande, 643.
 Stjernsköld (Stierneskiöld), Stierneskiöld, Stierneskiöld, Clas, landshöfding i Västmanland, 119, 122, 124, 130, 252, 301.
 Stigare, arbetsförmän i grufva, 147.
 Stiegel, Hans Christofer, Tysk bruksläkare, 19, 20.

Stjärnsund, gods i Närke, vid Vättern, 179.
 Stock, i grufva (malmsamling, som sitter som en kägla i berget), 227.
 Stockholm, staden, 7, 9, 12, 22 n., 24 n., 25 n., 29, 32, 36, 38, 40, 55, 60, 67, 68 n., 87, 99, 101, 102, 104, 109, 111, 112, 116, 120, 122, 133 n., 140, 142, 143, 158, 160, 170, 174, 175, 178, 183, 185, 187, 189, 197 n., 198 n., 199 n., 201, 203, 206, 210, 211, 229, 234, 244, 245 n. (sprängningar på Blåsteholmen), 245, 246, 248—250, 252, 262, 264, 276, 280, 281, 298, 303, 306, 329, 333, 334, 340, 341, 352, 360, 400—402, 404, 438, 440, 441, 555, 556, 576, 648, 664, 665.
 — s-slott, 321 n.; borgerskapet i S., 364 n.; Stockholmsborna, 22 n., 33, 146; riksdag i S. (1644), 382; Stockholmska skeppskompaniet, 596. *Dat.-ort:* Carl Bondes brev (¹⁹/₁₀ 1625) 49, (²⁸/₁₀ 1627) 51, (²²/₁₀ 1629) 55, (²⁸/₁₀ 1631) 57, (¹⁸/₁₀ 1632) 63, (³⁰/₁₀ samt mars el. april 1633) 70, 72, (¹⁷/₁₀ 1634, ⁷/₁₀ 1634) 79, 80, 81, (april, ²²/₁₀ 1635) 82, 84, (¹³/₁₀ 1638) 92, (²/₁₀ 1640) 103, (våren 1643) 113, (⁴/₁₀ 1645) 123, (¹²/₁₀ 1646), 125, (¹⁴/₁₀ 1649) 133; P. Kruses brev, (²³/₁₀ 1622) 204; G. Grissbachs brev (²¹/₁₀ 1634) 223; J. Berndes brev, (¹⁹/₁₀ 1643) 281, (¹⁹/₁₀ 1649) 311; E. Flemings brev, (¹⁷/₁₀ 1644) 347; D. F. Siegroths brev (⁷/₁₀ 1641) 402; E. Larsson v. d. Lindes brev (²/₁₀, ²⁰/₁₀, ¹⁶/₁₀ 1627) 417, 419, 422, (¹⁰/₁₀ 1628) 423, (¹⁶/₁₀, ⁹/₁₀ 1629) 427, 432, (¹⁹/₁₀ 1634) 525, (¹³/₁₀ 1636) 536; C. v. Falkenberchs brev, (¹⁹/₁₀ 1628) 555; L. de Geers brev, (¹³/₁₀ 1636) 666, (¹⁰/₁₀, ²²/₁₀, ³⁰/₁₀ 1645) 680, 682, 683. *Præsent.-ort:* (¹⁰/₁₀ 1646), 297, (²⁵/₁₀ 1647) 303, (²⁸/₁₀ 1648) 338, (¹⁰/₁₀ 1643) 411, (¹¹/₁₀ 1644) 672.
 Stoll, ort i grufva, insprängd horisontalt, 147, 160, 161, 254.
 Stolpe (Stulpe), Per, amiral (»riksadmiral»), 148.
 Storfursten, af Ryssland, se d. o.
 Stralsund, staden, 438, 451, 457, 536, 538, 592, 593 n., 600, 607, 637; garnisonen behöver proviant, 622; »Stralsundske vaxler», 601, 604, 643. *Dat.-ort:* C. v. Falkenberchs brev (¹⁵/₁₀ 1631) 591. *Præsent.-ort:* (¹⁵/₁₀ 1636) 539, (¹⁶/₁₀ 1636) 667.
 van Straten, Johan, Holländsk köpman, 560.
 Streiff (Ströf) von Lauenstein, Johau, Tysk öfverste i svensk tjänst, 546, 548, 550, 553, 555.

- Strijk, Hans, landshöfding i Jämtland 302.
- Stripe-grufvan, i Lindes bergslag, 115.
- Stross, lokal i grufva, där malin brytes i tak, vägg, afsats (pall) eller »sula», d. ä. på botten, 233.
- Strossa (Strossan), järngrufva i Ramsbergs socken, Västmanland, norr om Linde, 115.
- Stråle, Olof, vicepresident i hofrätten i Stockholm, afsatt, 34.
- Strömsholm, kungsgård i södra Västmanland, 40, 41, 111; S:s hammar, 139.
- Stuf(f)maln, den renaste utsofrade malmen, 233, 236, 345.
- Stålmarm, Arvid Eriksson, konung Sigismunds krigshöfverste i Finland (1599), 149.
- Stålhandske, Torsten, generalmajor, 263.
- Stångjärn, se järn.
- Ståthållare, i Bergslagen, 20, B. och Dalarne, 5 n., 25 n., Järnbergslagen, 49; Västmanland och Bergslagen, 27, 150; på Elfsborg, 444; i Jämtland, 297; i Nora län, 122, 124; i Närke och Värmland, 113; på Örebro slott, 591; i Norge, 297, 301, 302; Axel Drake, 543 n.; Peter Kruse, 364 n.; Filip Scheiding, 363. Jfr landshöfding.
- Städja (stedta), afgift vid arrende å kronhemman, förnyadt hvarjt sjette år, sedan ingående i årliga rântan, 49.
- Stärkenberg (!), ryttmästare, 561.
- Subsidier, för Sverige, Franska, 436, 441, 451, 467, 470, 473, 484, 488, 491, 493, 494, 496, 500, 502 n., 504, 508—510, 515—519, 524, 592, 594, 597, 601, 602, 604, 608, 611, 621, 622, 627, 629, 630, 632, 674, 675, 678; af Generalstaterna, 436, 597, 600, 602, 604, 613, 622, 623, 627, 629, 632, 639, 661; af Venedig, 436.
- Sundby (Stora S.), gods i Öja socken, Södermanland, 41 n., 43.
- Sundet, se Öresund.
- Sundsvall, staden, 295.
- Superintendent, i Marlestad, 130, 131; i Värmland, Karlstad, 130, 131.
- Sura socken, i Västmanland, 139, 141.
- Svafvel, 69 n., 151, 638; -krukor, 115.
- -bruk, 68 n., 69 n., 111, 114, 127 n., 146.
- Svartorten, se Salberget.
- Sven (Bengtsson) Elfdalius, kyrkoherde i Fryksdalen (»mäster S. i Frisdalen»), 130.
- Jakobsson, borgmästare i Askersund, 175.
- Trulsson, 48.
- Sveriges krona, 3, 11, 27, 68 n., 71, 72, 82, 86, 87, 105, 108, 110, 111 n., 114, 115, 119, 126 n., 132, 135, 144—146, 160, 167, 170, 172, 192, 193, 209, 214, 216, 218, 223, 226, 231—234, 240 n., 242, 249, 250, 252, 254, 260 n.—262 n., 269, 272, 273, 274, 279, 283, 285, 288, 299, 304—308, 319, 326, 333, 335, 336, 337, 351, 354, 357, 359, 364, 365, 366 n., 368 n., 371 n., 372, 377 n., 380, 383 n., 384 n., 385, 389, 400, 493, 499, 511, 514—517, 528, 529, 530, 532, 534, 535, 633, 648 n.
- Svärdsö (Schwertzö), i Södertörn, hänger ihop med Ornö o. Torö, 398.
- Sylterummet, se Kopparberget.
- Särpo, by i Pargas socken, Finland, 406.
- Säby, by i nordvästra Södermanland, vid Hjälmare kanal, 103.
- socken i Småland, 74, 133, 185.
- Säd, se spannmål.
- Sändebud (ambassadörer, gesanter), svenskt, i Holland, 450; franska, i Holland, 569, 681 n., i Tyskland, 468, 473, 496, 501, 508—510, 517, 519; holländska, i Danmark, 415, 416, i Sverige, 161, 676, 678, till Gustaf Adolf i Tyskland, 598; polska, till Brandenburg, 545; siebenbürgska, till Brandenburg, 544.
- Särna socken, i nordvästra Dalarne, 301, 301 n.
- Säter (Sättra), kungsgård i Dalarne, år 1644 stad, 6, 27, 110 n., 268; kopparbruk och myntverk, 206—214, 218, 274, 365, 366 n., 373, 378 n., 425, 431, Sätters län, 210 n., 279, 309. *Dat.-ort.*: P. Kruses bref, (²⁰/₄, ²/₅ 1625) 206, 207 (⁴/₅ 1626) 210, (¹⁸/₇ 1627) 212, ¹⁰/₆ 1635) 215, (²⁸/₇ 1643) 217, (²⁰/₆ 1644) 219.
- Sät(t)erbo, socken i nordvästra Södermanland, söder om Arboga ån, 55, 89 n., 124. *Dat.-ort.*: Carl Bondes bref, (¹⁴/₅, ²/₇ 1637) 86, 87.
- Söderbärke (Södrebierkie), socken i södra Dalarne, 143.
- Söderkompaniet, om dess instiftande, 562 n.
- Söderköping (Surkiöping); S:s herredag (1595), 65, 148.
- Södermanland, landskapet, 60, 101, 107, 285 n.; S:s skärgård, om saltberedning där, 395 n., 398; Södermannabergslagen, 124, 161.
- Söderåkra, socken i Södra Møre härad, Småland. *Præsent.-ort.*: (²⁰/₂, juli 1645) 121, 237, 238.
- Södra Møre, härad i Småland, 133, 185.
- Taberg, järnverk i Småland; frälsegods under T., 47; deras läggande under kronan, 48.

Tackjärn, se järn.

»Tatarien», »Tataren». »Tatarske konungen» på Krim, 571 n., 572.

Tavastehus, stad i Finland, 260 n.; T. län, 263, 264.

Tavastland, finskt landskap, 282.

Teet (Teyt), Henrik, assessor i Bergs-kollegium, 280 n.; öfverbergmästare i Falun, 280, 336.

Tegel, till bygge, 119, 278 (Falun kyrka m. m.), 408.

— bruk, anläggning af, 278.

Tenn, bland husgeråd, 44; införsel från Holland, 427, 431.

— grufvor i England, 355.

— kompaniet, i England, 567, 570.

Terfsund, hamn på Terfö, i Egentliga Finlands skärgård. *Dat.-ort*: D. F. Siegroths bref (^{8/11}) 1643, 409.

Terserus, se Elaus.

Teufel (Dijffell), Maximilian, öfverste i svensk tjänst, 592.

Texell (Tessell), ö i Hollands kustlinje, 556, 664, 666.

Thijssen, Martin, adl. Anckarhjelm, amiral öfver den i Holland 1644 utrustade svenska flottan, 676.

Tidd, Ax. Ox:s sätesgård i Rytterne socken, Västmanland, 4, 107, 156, 182, 185, 186, 216, 334, 360, 539; bygge på T., 589. *Dat.-ort*: Christer Bondes bref, (^{31/7} 1647) 172. *Præs.-ort*: (^{10/7} 1647) 246, (^{24/9} 1649) 312, (^{31/8} 1653) 360, (^{2/11} 1639) 397.

Tideman Classon (Klasson), skeppare, 617, 619.

Ti(e)senhusen, Caspar, officer i Sigismunds tjänst, 149.

Tilldelning, -shemman, för krigsfolk i Finland, 261. Jfr krigsfolk.

Tilly, Jean Tserclaes, katolska ligans fältherre, 550, 592 (slaget vid Breitenfeld); hans här (1626), 544.

Timmer, 32, 87, 88, 90 n., 98, 99, 165, 192, 242, 310, 319, 346, 350, 399; flottas genom Hjälmare kanal, 105.

— män, 16, 90 n., 95, 96, 105, 124, 161, 192, 232, 408.

Ting, 7, 14, 45, 123, 124, 132, 167, 308, 317; grufveting, 229; tinglader, (tingshus) 48, tingplats, 123.

Tionde, kronans, i järn, 51, 115, 141, 145, 146, 319; vid bergverk i allmänhet, 357, 365; i spannmål, 319; -längd, 115. Kyrkotionde, begäres till kyrkoherdelön i Linde, 116; till kyrkoh. i Nora, 173.

— fogde, 279; -inspektör, 279; -inspektorstunnan», 285.

Tiveden (Tivägen), skogstrakt mellan Närke och Västergötland, 115, (»Lille och Store T.»), 135 (»Store T.»)

Tjufvar, 28, 29, 323, 324.

Tjust härad, i nordöstra Småland, bergverk där, 111, 345, 358.

Tjära, 60, 61, 100, 440.

Toftaholm, -skogen, i mellersta Småland, söder om Värnamo, 48.

Tolfmannarummet, se Kopparberget. Tomas Christiernsson, landtmätare, 96, 118, 296, 298, 302.

Toresjö, skriffel se Tyresö.

Tornaquini, Matteo, florentinsk köpman, 559.

Torneå, staden, 334; T. älf, 334.

Torstuna härad, i Västmanlands län; vindkörning vid Salberget, 273.

Torsång(er), socken i Dalarne, söder om Runn, 9.

Torvarpen, sjö i Nora bergslag, 68 n. Torö (Turö), i Södertörn, hopväxt med Svärdsö, (saltberedning), 397, 398.

Tott, Clas, gårdsköp under hans ömyndighet, 406.

— Åke, fältmarskalk, 406.

Trapprymningen, se Salberget.

Trave, kustflod i Holsteln, vid hvars utlopp Lybeck är beläget, 548, 550.

Trebbin (Träppin), »amt» inom kurfurstens af Brandenburg territorium, 544.

Tresoriers, Franska kronans, 491; »Riksskattmästare i Frankrike», 473; »Bouteller General de Finantzies», 501.

Trip, bankirhus i Amsterdam (»Trip-parne»), 424, 426, 432, 433, 521, 523, 562 n., 570, 576, 578, 585, 589, 595, 598, 600, 609, 614 n., 615, 616, 623, 625, 632, 638, 639, 639 n., 642, 645, 646, 666, 668, 669.

— Elias, 424, 426, 522, 523, 528, 529, 529 n.—531, 560, 575, 596 n.

— Jakob (L. de Geers fullmäktige), 597, 599.

— Peter, 522, 558, 560, 569, 570, 582, 623.

»gamla Tripen», 570, 576.

Trolle, fru Anna T., änka efter Karl de Mornay; ett af henne stiftadt stipendium, 93. Jfr II: 10, sid. 200.

Trosa, staden, 396. *Dat.-ort*: D. F. Siegroths bref (^{17/4} 1640), 399.

Trotzig, Johan, bruksidkare, 274, 275, 278.

Trä, skeppning af trä, 55; bjälkar, 61, 192; spiror, 61; sågbräder, 55, 60, 61, 399—401; till kanalbygge (stockar, bräder, ekbjälkar), 98—99; ekvirke, till Sätters kopparbruk, 211; virke

- till kyrka i Hedemora, 214. Jfr timmer.
- Trögds härad, i Uppland, 67 n.
- Tull, 442, 446, 476.
- , stora tullen, 438, 439, 454, 475.
- , stadstull (lilla tullen), 316, 317.
- , uttull, 383 n.
- , å kanalleder, 59, 60, 61, 96, 136.
- , järntull, 50, 71, 73, 78, 83, 84, 85, 91, 139, 141, 146, 215.
- , koppartull, 169, 254, 280, 298, 363—366 n., 368 n., 373 n., 378 n., 385, 387, 574; »sjötull», 78, 385.
- på kol och ved, 254.
- utanför Danzig, 383, 679.
- i Hamburg, 553.
- i Lybeck, 549, 550, 553.
- , Preussiska tullen, 480.
- i Öresund (och Bälten), 449, 677, 679, 682.
- Tullfrihet i Östersjön för Holländska köpmän, med villkor att de utrusta krigsfartyg, 566.
- Tullbok, 85, 115.
- -hus, 85.
- -mandat, 85.
- -när, 85, 365, 378 n.
- -plata, 85.
- -sedel, 85.
- Tuna (Stora T.), socken i Dalarne, 6, 24 n., 220, 274, 310; T. bro, 303.
- Tungel, Nils Nilsson, sekreterare i kansliet, sedan hofkansler, 87, 124, 172, 178 n., 189, 320 n.
- Ture Axelsson, se Natt och Dag.
- »Turken», »Turkiska kejsaren», 571 n.
- Turö, se Torö.
- Tyghus, 53; i Nürnberg, 199.
- Tygmästare, 17.
- Tyresö (Töresjö), Gabr. Oxenstiernas gods i Södertörn, 15. *Dat.-ort*: C. v. Falkenberchs bref (²⁰/₁₂ 1633), 648.
- Tyskland, landet, 77, 148, 198 n., 204, 215, 263, 415, 421, 468, 484, 509, 528, 641, 655; tillståndet i T. (1622), 200; bergstäder i T., 268; tysk koppar i handeln, 506, 507, 611; Tyskar vid svenska bergverk, 7, 18, 24 n., 74, 78, 117, 229 (minörer); som salt-sjudare, 403, 410.
- Tysslinge socken, i Närke, nära Örebro, 224.
- Tyttebo, järnverk i By s., vid Dalelven, 139.
- Tärepennningar, 25 n., 88, 94, 543, 546.
- Tönne Andersson, borgmästare i Jönköping, 46.
- Tönne(s) Henriksson (Tönnis Hindersson), adl. Langman, krigskamrerare, 487, 488, 490, 496, 515, 596 n., 608, 611—613, 642, 650, 651.
- Törsjö, se Tyresö.
- Uffellen, Dominicus von U., tysk affärsman, 546, 551.
- Ulfaby, socken i Finland, vid Kumo elfs utlopp, 303 n.
- Ulfesund, Ulfesund, kungsgård i Västmanland, motsvarar Kungsör, men var bygd nordligare, 56, 87, 88, 111; U-s län, 20.
- Underbefäl, 101.
- Underståthållare, föreslås för Närke, 74.
- Ungern; Ungersk koppar i handeln, 506, 581, 583, 641. Jfr koppar.
- Uppland, landskapet, 67 n., 80 n., 135, 285; kyrkoherbergen i U., 279; U-s bergslagen, 124; U-s skärgård, om saltberedning där, 395—398.
- Uppby (Oppeby), by i sydvästra Västmanland, vid Hjälmare kanal, 103.
- Uppbördsmän, särskilda, för krigsutredningen i Finland, 260 n.; för körslor vid Salberget, 274.
- Upplopp, i Vadsbo och Värmland, 316.
- Uppstäder, 22 n., 33, 146.
- Uppsala (Ubsala), staden, 148, 245, 293; domkyrkan, 34; universitetet, 64, 76, 77, 79, 81, 155; vattenkonst i U., 251; U. stift, fordom innef. Jämtland och Härjedalen, 302. *Dat.-ort*: Christer Bondes bref (⁶/₁₂ 1636) 155.
- Utlagor, 24 n., 25 n.; förslag till förändring i uppbörden, 60, 63, 97, 103; frihet från u., för Kopparbergsmän, 304; i Österdalarne, 309. Jfr gårdar, persedlar.
- Utskrifning, 101, 118, 120, 120 n., 121; i Bergslagerne, 158, 161, 162 n., (219), 282 (Väsby län), 289, 291 (Salberget), 351; i Dalarne, 14, 16, 226; i Finland, 263; af faktorismeder, som vägra flytta till stad, 315, 319, 327, 328; frihet från u., i bergslag, 115, 170, 172, 273, 381 n.; för upptagna ödeshemman, 265.
- Utskrifningshjälp (e. o. skatt), 438—441, 444 (i spannmål).
- Utö (Utan öh), ö i Södertörns skärgård, 398.
- Wackerbarth, Frans, adelsman, 41 n.
- Vadsbo härad, i Västergötland, 67 n., 107, 130, 131, 135, 185, 316.
- Wagner (Vagner), Dantel, 11.
- , Lorenz, 11.
- Wallenstein, Albrekt von, kejsarens fältherre; hans här (1626), 544.
- Vallby, by i nordvästra Södermanland, vid Hjälmare kanal, 103.

- Vallmästare, införskrifna till Sverige från Holland, 584, 587—589, 594, 597, 601.
- Valstanäs (Valsta), gods i Norrsunda socken, södra Uppland, tillh. Johan (Eriksson) Sparre, 84.
- Vallsta (Vallesta), gods i södra Västmanland, Odensvi socken, 41 n.
- Vantmakeri, (klädesfabrik) i Jönköping, 46, 48; Inrättande af, 658.
- Vapen, från faktorerna (allmänt), 51, 53, 150; inköp, 197 n.—199 n., 655, 657, 661, 663, 664—666; muskötter, 69 n., 199 n., 566; gevär, 150, 192, 261 n., 290, 291, 327; (ryttar)harnesk, 59, 199 n., 261 n.; kyrasser, 199 n.; luntor, 199 n.; lod, 51; pikar, 51; pistoler 199 n., 203 (för Ax. Ox.); stormhattar, 199 n.; värjor, 199 n., 203 (för Ax. Ox.). Schamplun, för laddning, 566.
- Vasa, stad i Västerbotten (Finland), 407.
- Vaskare, vid bergverken, 147; vaskerörning, 19, (224), 226, 273, 274, 277, 351; vaskemalm 236, (351).
- Vattenbrist vid grufvorna, 8, 159, 216, 241, 244, 272, 345, 346, 348, 356, vid Sätters kopparbruk, 210.
- Vattenkonst, vid grufvor, se Konst; vattenkonst i Uppsala, 251.
- Ved, utgöres som gärd, 24 n., i utlagor, 29; utanordning af, 34, 126 n.; transport på Hjälmare kanal, 60; försäljes af bönderna, 71.
- , till bruken (allmänt), 75, 97, 115, 117, 144, 159, 240 n., 248, 249, 254 (tull därpå), 270, 276, 277, 283 n., 287, 288, 300, 303, 309, 346, 350, 363, 364, 365, 367, 370 n., 388; till askbränneri, 326; till saltverk, 394 n., 397, 398; tvist om vedfångsten vid ett L. de Geers bruk, 670, 671.
- Vedkompani, i Dalarna, 310, 310 n., 388, 389.
- Weyler, Hans, rikswardein, 268, 271.
- Vedbo, Norra och Södra V., härad i Småland, 45, 46, 48, 67 n., 133.
- Weiler, Christian, köpman, 622, 636, 643.
- Welmar, hertig Bernhard af W., 554.
- Weijte(na), Jan (Johan), köpman, 657.
- We(l)witzer (Weghuitzer, Wegwieser), Märten, (adl. Rosenstierna 1630), köpman i Stockholm, kronans räntmästare (faktor) 1629, 66, 67, 68 n., 430, 440, 453, 487, 491, 569, 575, 581, 582, 650.
- Veluwe (Felau), landet mellan floden IJssel och Zuider-zee, 571.
- Venedig (Fenedien), 534, 559, 605; republiken V. (»Venetianer»), 436; signorlan i V., 559; växeltransaktioner på V., 515; Venetianska köpman, 559, 562 n., 605 (»Fenetlander»).
- Wens (Wensk el. Wiensa), Mattias, holländsk vallmästare, sedan öfverste i Sv. tjänst, 89, 469, 594, 597, 601.
- Werder, Abraham, köpman, 564, 576, 578.
- Werhoff, Casper, pottaskbrännare, 325 n.
- Verkmästare, se vallmästare.
- Vernstedt (Verensten), Balzar, kammarjunkare hos hertig Gustaf Adolf, 149.
- Wesel (Wessel), stad vid Rhen, i n. v. Preussiska Rhenprovinsen, nära Hollands gräns, 584.
- Weser (»Wijsaren»), floden, 544.
- Westphalen (Wästfallan), landskapet, 544.
- Wettsell (Wetzel), öfverste, 88.
- Viborg, stad i Finland, 149, 260 n.; V:s län, 261, 263, 264.
- Vi by, socken i Närke, sydväst om Örebro; vårdshus där, 319.
- Wicquefort [=Fickefert] köpman, 627.
- Victriol, 114, 146 (»vlijcter eld»), 151.
- Vigellus, Per, doktor, assessor i Åbo hofrätt, participant i saltverk, 406.
- Vik (Vick), gammal marknadsplats i Söderbärke socken, södra Dalarna; i namnet på (Vester) bergslag, 137.
- Vikt, justering af vikter, 268, 277; för järn, svensk (SÆ, LÆ), 33, 34, (50), 58, 71—73, 83, 85, 115, 129, 136—144; dess reglering, 140; holländsk i förh. t. svensk, 557; (fat järn, 115) läster, 51.
- , för koppar, svensk (SÆ, LÆ), 26, 35, 37, 43, 76, 82, 211, 213, 234, 237, 238, 270, 291, 336, 337, 339—342, 356, 363, 423—425, 454—456, 458, 475, 476, 490, 492, 506, 523, 526, 528, 529, 532, 537, 538, 548, 553, 581, 583, 600, 613, 616, 627, 657, 661; holländsk, pund, 454, 455, 477, 505, 530, 556, 558, 601, 635, 638; centner, 558, 570, 574, 578, 635, 638, 661, 664 (»le cent»), 665 (»l'hondert»).
- , för silfver: (lödiga) mark, lod, 18, 24 n., 71, 82, 83, 117, 145, 161, 224, 227, 232—238, 239 n., 242 n.—252, 276.
- Viktualier, till aflöning, 110 n., 114; uppköp af, 275; till askbränneri, 325.
- Wilckens, Julius, svenska kronans faktor för spannmålshandeln i Ryssland, 638.
- Willemsson, se Cornelis.
- William (Vellam), m[åster] W., se de Besche.
- Willoughby (Willaby), de Eresby, lord (Robert Bertie); sedan earl af Lind-

- sey; amiral öfver engelska flottan, 557.
- Wilsser, Heinrich, affärsman i Augsburg, 485.
- Wils(s)husen (Weilshuisen), Christian, köpman, direktor öfver Söderkompaniet och lilla tullen m. m., 440.
- Vin, 60, 81; import af vin, 418, 420, 427, 430.
- Vind(-spel vid grufva), 17, 147, 242—244, 291, 354, 364 n.
- Vindkörning, 17, 159, 223, 224, 233, 234, 237, 242—244, 273; affäst med penningar eller säd, 274, 277, 345, 346, 349; -körare, 268.
- Windsheim (Wiensheim), stad i Franken (n. v. Bayern), väster om Nürnberg, 478.
- Wittenberg, staden, 462, 592.
- Vittsjön (Vijslö), i norra Skåne; träffningen vid V. 1612, 149.
- Vogner, se Wagner.
- Vossberger (Fossberger), Josias von V., köpman, 602—605.
- Vregsta, Vrlgstad, socken i Småland, 48.
- Vrång(s)hult, gård i Nottebäcks socken, Krounbergs län, 45, 49.
- Wräkare, se kopparvräkare.
- Wulff, Paul (Påvel), öfverste, 263.
- Würzburg, stad i Franken, vid Main, 482, 623, 644. *Præs.-ort* (¹ 11 1632) 660.
- Vägar, kronans, i Arboga, 129; i järnbergslagen, 50, 83, 85, 139, 140, 142; vid Kopparberget, 11, 35, 37, 234, 269, 280, 310, 336, 337, 339—341, 356, 363, 364 n., 365 (Falu väg), 373, 376 n., 377 n.; i Nora och Lunde, 165; i Västerås, 129.
- Vägbok, vid Kopparberget, 277, 298, 303.
- Våla härad, i Västmanlands län; vindkörning vid Salberget, 273.
- Vånga, socken i norra Östergötland, Finspongsläns härad; järnverk där, 137, 139, 143.
- Vägar, i Jönköpings län, deras förbättring, 48.
- Vänern, sjön, 60, 102.
- Värdshus (»krog»), på fjällen mellan Jämtland och Norge, 295.
- Värfring, af krigsfolk, för svensk räkning, 546, 548—550, 566, 568, 577, 601, 681; för holländsk, 599; för polsk, 545, 552, 554; för venetiansk, 571 n. Värfring af slussarbetare, 100, 104, 106.
- Värhulta-sjön (Verhulta), i Södermanland, genomskuren af Hjälmare kanal, 100, 103, 105.
- Värmland, landskapet, 3, 60, 61, 66, 68 n., 69, 69 n., 71, 73, 74, 76, 78, 85, 101, 107 n., 111, 113, 120, 127 n., 130, 137, 143, 144, 150, 224, 231, 247, 248, 302, 316, 591, bergslag, 111.
- Värmlands-slussen, i Hjälmare kanal, 90 n.
- Värnaby, hemman i Södra Møre, Småland, 133, 134.
- Värnamo, i Småland, 48. *Dat.-ort*: Carl Bondes bref (¹⁰ 7 1624) 45.
- Väsby, kungsgård vid Sala, 17, 26; V. län, se län. *Dat.-ort*. Carl Bondes bref (⁹ 5 1613) 10, (²⁵ 3, ¹⁴ 4, ²⁰ 4 1614) 14—17, (G. Grissbachs bref till C. Bonde ¹⁸ 8 1642, 110 n.), (²⁵ 8 1640) 225, (² 5, ¹⁷ 5 1642) 225, 226, (mars 1643) 227, (²⁰ 1, ⁸ 7, ¹ 6 1644) 229, 231, 232, (²⁰ 6 1645) 236, (⁹ 7 1647) 245, (⁹ 1, ⁴ 2, ³ 3, ⁷ 4, ⁴ 8 1648) 247—250, 252 (G. G:s instr. f. E. Fleming ¹⁰ 1 1644, 348).
- Väsby län, 17, 20, 248 (bortförlänt till stor del), 273, 282.
- Västansfors, järnhytta i norra Västmanland, 139, 141.
- Västerbergelagen, vid öfre Kolbäckssån, 20, 32, 124, 138.
- Västerbotten, 155, 333.
- Västerdalarne, 3, 20, 117, 210 n., 310.
- Västergötland, 41, 67 n., 80 n., 85, 133, 318, 440.
- Västervik, staden, 358, 568; bruk vid V., 73, 224; saltberedning i V:s skärgård, 396, 397.
- Västerås, staden, 87, 143, 286, 366, 366 n., 367, 368 n.; domkyrkan, 34, 37; järnväg, 129; varnbad, 35; marknad, 33, 35. Ståthållare i V., 8, 20, 150. *Dat.-ort*: Carl Bondes bref (²⁵ 6 1613) 11, (²¹ 5 1616) 23, (³ 4 1617) 26, (⁷ 5 1620) 31, (²⁸ 1, ¹⁰ 10 1621) 34, 36, (²⁷ 5 1622) 39.
- Västindien, 83, 560, 641; Västindiska kompaniet (i Holland) 558, 560, 601, 602, 662; Västindiska flottan (Hollands) tager »en Spansk silfverflotta», 562, 566.
- Västmanland (Vesmanaland, Vessamanualand), landskapet, 8, 10, 32, 36, 40, 82, 105, 113, 144, 150, 285; -s kyrkoherbergen, 279.
- Västra härad, i Småland, 45, 48.
- Vättern, sjön, 83, 86, 87, 88, 114.
- Växel, växlar, för penningremissor, 94, 201, 202, 308, 333, 365, 420 n., 422, 424, 426, 432—438, 440, 441, 443, 445, 449—455, 457, 459, 461, 465—467, 469—474, 481, 482, 485, 487, 488, 497—499, 501, 502 n., 503, 511, 512, 514—516, 524, 528, 529,

531, 537, 546, 552—554, 563—565, 568, 569, 570, 574—580, 582—587, 589, 590, 594, 595, 597—601, 605, 608, 611—615, 618, 620, 622, 623, 625—627, 629, 636—640, 643, 645, 659, 660, 664.

Växjö (Vegsiö), 47 (hospital); vägen—Jönköping, 48.

Ydre, härad i Östergötlands län, 48.

Ymsjöholm (Imseholm), gods i Bäckes socken i norra Västergötland, 133.

Dat.-ort: Carl Bondes bref (⁴/₄ 1650), 133.

Ytter-Tjurbo härad, i östra Västmanland; vindkörning vid Salberget, 273.

Yrkull, Otto, öfverste, 263.

Yxelö (Uxelö), i Södertörns skärgård, bredvid Muskö, 398.

Zacharias Simonsson, 49.

Zeeland, ett af Förenta Nederländerna; dess landtdag (Staten), 682 n.

Zierikzee (Sirckzee), stad i Zeeland, Förenta Nederländerna, 682 n.

Åbo, staden, 149, 260 n., 404; Å slott, 148, 149, län, 262. *Dat.-ort:* J. Bern-des' bref, (³/₁₁ 1636), 259; D. F. Siegroths bref (¹/₁₂ 1641) 403, (juli—aug. 1642), 405—408. *Præsent.-ort:* (³/₄ 1616) 23 n.

Ådö (Äddö), gods i Bro härad, Uppland, på en halfö i Mälaren, 322. *Dat.-ort:* Christer Bondes bref (¹⁷/₁₂ 1650) 186, (⁴/₁ 1651) 188; G. Leijonhufvuds bref (²²/₈ 1641) 322.

Åfvestafors, se Avesta.

Åke Axelsson, se Natt och Dag.

Åkerbo härads sluss, i Hjälmare kanal, 96.

Åke(r)sholm, gård tillhörig fru Brita Sparre, 93.

Ål (Aall), socken i Dalarne, 5 n., 280.

Åland, 408; dess skärgård, om saltberedning där, 395 n., 396, 397, 404.

Åm(m)eqvarn, under n. v. Ämmeberg, sydost om Askersund, vid Vättern, marknadsplats, 177.

Åmål, staden, 120.

Åmänningen, sjö i nordöstra Västmanland, 141. (Amungen, som här är skrifvet af misstag, är namnet på en sjö mellan Dalarne och Helsingland.)

Årliga räntan, 16.

Åsbo, hemman, om dess inköpande till prostbord vid Kopparberget, 373 n.

Äldste, de 24 vid Kopparberget, 278, 288; deras bref till rikskansleren, 363—389.

Älfdalen, härad i Värmland, 130.

Ämbetsmän (o: handtverkare), 51; skrän för å., 65; å. vid bergverken, 147.

Ängsö (Engsiö), sätesgård i Västmanland, på en ö i Mälaren, 41 n. *Dat.-ort:* Carl Bondes bref (¹¹/₈ 1634) 77; G. Leijonhufvuds bref (²²/₈ 1640) 318.

Ödeshemman, 27, 45—47, 135, 261 n., 262—265 (Finska).

Öfverbergmästare, 108, 110, 117, 118, 125, 126 n., 127 n., 158, 159, 230, 273, 282, 305, 336, 347, 349, 350, 352, 354.

Öfverstar, 88, 89, 210 n., 263, 325, 326, 440, 449, 469, 509, 512, 545, 547, 550, 557, 577, 592, 597, 600, 601.

Öfverstigare, i Sala grufva, 348, 351; se ordet: stigare.

Öfverstlöjtnanter, 263, 548, 601.

Öfver-Torne socken, järnmalmsstreck där, 333, 337.

Öland, 10, 397.

Örebro, staden, 15, 38, 55, 57, 68 n., 75, 86, 96, 104, 106, 111, 120, 148, 150, 162, 177, 224, 315, 315 n., 317, 320. Ö. rådstuga, 322, 323; stadstullens genomförande där, 317; Ö. slott, 138, 175 n., 327, 328, 591. Jfr Län. *Dat.-ort:* Carl Bondes bref (³⁰/₄ 1628) 54, (¹³/₁₁ 1631) 59, (¹⁵/₁₀ 1632) 66, (⁶/₂ 1633) 69, (¹³/₇ 1637) 89, (juli 1637) 91 n., (²⁸/₅ 1640) 101, (²⁷/₈ 1642) 110, (³/₄ 1648) 131; Christer Bondes bref (³/₁₂ 1648) 175, (²⁶/₅, ⁹/₈, ²⁶/₇ 1649) 178, 181, 183, (¹²/₂, ¹⁸/₂ 1651) 190 n., (²⁸/₁ 1653) 191; G. Leijonhufvuds bref (²⁷/₇ 1639) 315, (dec. 1640) 320, (²²/₂, ¹⁷/₄ 1646) 325, 328.

— härad, i Närke, 67 n., 71, 326.

Öresund (Sundet), 431, 438, 449, 562, 576, 593 n., 598, 664, 676, 677, 679, 803 (tullen).

Österbotten, landskap i Finland, 407.

Österdalarne, 5 n., 20, 210 n., 215, 295, 309, 363 n.

Östergötland, vägen Ö.—Jönköping, 48; Ö:s skärgård, om saltberedning där, 396; Östgötabergslagen, 102, 124, 127 n., 161, 230 n.

Österrike, »huset Ö.», 509.

Östersjön, 143, 543, 566, 611.

Rättelser.

- Sid. 41, rad 2 nedifrån *står*: Vepa *läs*: Repa
- 51 » 16 » kommat utgår.
 - 119 » 5 » *står*: iänstvilligaste *läs*: tjänstvilligaste
 - 212 » 2 » kommat utgår.
 - 139 » 11 uppfifrån: Namnet Tyskbo utgår.
 - 234 » 17 uppfifrån *står*: Broddebbo, *läs*: Broddeboo.
 - 302, not 1, bör lyda: J. B. syftar sannolikt på det gränsmöte, som hölls år 1646 efter freden i Brömsebro, och från hvilket åtskilliga handlingar äro i behåll bland Danica i Riksarkivet.
 - 355, rad 5 uppfifrån *står*: [o: Lich?] *läs*: [o: Lüttich?]
 - 382, dateringen, *står*: Kopparberget *läs*: Falun
 - 428, sista raden » måtte » måtte
 - 433, rad 9 uppfifrån *står*: dero måhr *läs*: derom ähr
 - 486 » 12 » [mellanåt] » [o: mellanåt]
 - 475 » 2 » M:son åde » M:s onåde
 - 494, noten, bör lyda: a costij, (handelsterm om försändning) ankommen till bestämd ort.
 - 525, rad 7 uppfifrån *står*: räkenaskapar *läs*: räkenaskaper
 - 547 » 6 nedifrån » staden » Staden [o: Stade]
 - 588 » 8 uppfifrån » Stättlingen » Statt Lingen
 - 604 » 2 nedifrån » förränta » förvänta
 - 648, dateringen, » Törsjö » Tyresö
 - 844, rad 4 nedifrån » föregående » förstnamnde.

På P. A. NORSTEDT & SÖNERS förlag:

Rikskansleren Axel Oxenstiernas skrifter och brevvetling. Utgifna af K. Vitterhets- Historie- och Antiquitets-akademien.

Förra afdelningen:

Band 1. Historiska och politiska skrifter. Pris 9 kr.

Band 2. Bref 1606—1624. Pris 11 kr.

Band 3. Bref 1625—1627. Pris 11 kr.

Senare afdelningen:

Band 1. Konung Gustaf II Adolfs bref och instruktioner. Pris 11 kr.

Band 2. Hugo Grotii bref, 1633—1639. Pris 9 kr.

Band 3. Gabr. G:son Oxenstiernas bref 1611—1640. Per Brahes bref 1633—1651. Pris 8 kr.

Band 4. Hugo Grotii bref 1640—1645, med tillägg af brefven till rikskanslerens sekreterare P. SCHMALZ, 1635—1638. Pris 9 kr.

Band 5. Jakob De la Gardies bref 1611—1650. Pris 8 kr.

Band 6. Johan Baners bref 1624—1641. Pris 11 kr. 50 öre.

Band 7. 1. Hertig Bernhards af Sachsen-Weimar bref 1632—1639. 2. Landgrefve Wilhelms af Hessen—Kassel bref 1632—1637. Med tillägg af brefven från den sistnämndes gemål, landgrefvinnan Amalia Elisabeth 1634—1650. Pris 9 kr. 50 öre.

Band 8. Gustaf Horns, Lennart Torstenssons och Carl Gustaf Wrangels bref. Pris 10 kr.

Band 9. Bref från Herman Wrangel med flera generaler. Pris 13 kr.

Band 10. Carl Carlsson Gyldenhielms, Johan Skyttes och pfalzgreffen Johan Casimirs bref. Pris 12 kr.

Band 11. Carl Bonde och Louis De Geer m. fl. bref angående bergverk, handel och finanser. Pris 12 kr.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

~~JAN 13 '53H~~

Widener Library

3 2044 105 510 028

